

71

6616

கே. எஸ். ஜெகநாதம் அண்

TRADE

MARK

ஸ்ரீ விஷ்ணு.

மால் வடம்போக்கித்தெரு, மதுரை.

K. S. JAGANATHAM & CO. MADURA.

கெட்டிச்சாயம்.

FAST COLOUR

புதுப்பாக்கமுள்ளி
புதுப்பாக்கமுள்ளி

30930

శ్రీకి.

ఆధ్వార తిరువడిక శేషరణమ్.

ఆధ్వార కళిలున్ ఆచార్య కళిలున్ తలైవరాయ్, భాగ్యునియెన్డుమ్, పుకల్ పెన్ద ముఖప్రభావరాన

నమ్మాధ్వారుడైయ

భగవదనుభవపరీవాహరూపమాయ్ సామవేదసారమాయ్ ద్రామిడవేదసారమాయ్,

తిరునామ మొగ్గి

ఇరణ్ణామ్మ త్తు

ఇతఱ్ఱు వ్యాఖ్యానమాక

* ఎతిరాశర్ పేరరుళాల్, తిరుక్కురుకై ప్పిరన్నిళ్ళానరుళిచ్చెయ్త ఆతాయ్ ప్పడి,

* అన్బొడు అళియమణవాళచ్చీయరుళిచ్చెయ్త ఉరైయెన్ది అ ప్పిరాయ్ ప్పడి,

* తెళ్ళియతానమ్మిళ్ళై శెప్పనెటితనై, నడక్కు త్తిరువీతిమ్మిళ్ళైయరుళిచ్చెయ్త

ఈ డు ము ప్ప త్తా తాయ్ ర ప్పడి,

కుణ్కరమ్మాక్కమ్, అనన్దాళ్ళిళ్ళై - రామానుజీయర్, ఉత్తమ్మ వ్యాఖ్యానమాక

శేర్ త్తరుళిన అరుమ్మదవిళక్కమ్,

ఆత్మాజీయర్ శేర్ త్తరుళిన అడైయనలైన్దానరుమ్మదవిశేషమ్,

ఉట్టిలు దాహరిక్కప్పట్ట ప్రమాణవిషయమాక మణవాళిమామునికళరుళిచ్చెయ్త ప్రమాణ త్తిరట్టు,

తిరువాయ్ మొగ్గియి నోరొరుదశ కార్థసజ్జిహమాక

పేరుమాళ్ళోవిల్ వాడేశరి, అళియమణవాళచ్చీయరుళిచ్చెయ్త ద్రమిడోపనిషత్సజ్జతి,

వేదాన్తాచార్యరుళిచ్చెయ్త ద్రమిడోపనిషత్తాత్పర్యరత్నానళి,

ఇతఱ్ఱు వేదకేతాచార్యరుళిచ్చెయ్త వ్యాఖ్యానమ్,

నునాళమామునికళరుళిచ్చెయ్త తిరువాయ్ మొగ్గినూళ్ళిళ్ళై,

ఇతఱ్ఱు ప్పిళ్ళై యోగిమ్ జీయరుళిచ్చెయ్త వ్యాఖ్యానమ్,

ఆకరమ్,

పన్నిరాయ్ ప్పడియనన్వయానుగుణమాక

తిరుమట్టై - మహాభావ్యమ్ విద్యాక, అప్పళాచార్యరార్,

ఎళుతప్పట్ట ఆధ్విప్రతిపధార్థమ్, తాత్పర్యమ్,

ఇ ప్ప తి నై బు ప్రభృత్యై యమ్, ఆ శేక భాగ్య వేద ని య ను నా సు సా ర మా క

శ్రీమాక, తిరుమట్టై మహాభావ్యమ్ విద్యాక, అప్పళాచార్యరాలుమ్

శ్రీమాక, కరాలపాటి - ఆధ్వారయ్య అనరకాలుమ్

అచ్చిట్ట సాచీనప్రతిక శ్లోకాన్డ పరిశోధిప్పిరు

ఆధ్వార తిరువవతారాది - ౫౦౦౪ - వతు శోభకృత్ సంవత్సర త్తిల్

చెన్న పట్టణమ్ పెద్దినాయక పేటై వెచ్చటాచల మొత్తలిల్లెవిల్ - (౩౭) - కతవిలక్కుముళ్ళుచాత్తై ఘాపి త్తిరుక్కుమ్

భగవద్విషయ కిమిటియారాల్

శేన్నై, శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలైయిల్ పతిప్పిక్కప్పట్టన.

PLACED ON THE SHELF
Date

Q22: 41721, 41
35 B02

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

S.V.O. College
Library,
TIRUPATI.
Acc. No
Date

ద్వీపయ ప్రచురణ పత్రిక.

భగవద్విషయకమితిమెంబర్లు.

శ్రీమత్, కొత్తయతిరాజులు సెట్టిగారు, మోసన్ కంపెనీ.

- ” కరాలపాటి-ఆళ్వారయ్యగారు, క - ఆళవందారయ్య అండు నక.
- ” విబ్బినట్ట-రామస్వామి సెట్టిగారు, వి-రంగయ్యసెట్టి అండునక.
- ” ముక్కాల-వెంకటకన్నయ్యసెట్టిగారు, పాపుకీపర్.

భగవద్విషయము గం పత్తులక్రయము రు ౫

ఏకకాలమునందు గొప్ప పత్రములకు నువారికి నొక ప్రతి పాఠితో పాఠముగ నిప్పించబడును.

భగవద్విషయముద్రావకసభ (లిమిటెడ్) కు చందాదాతలచందాదారుడు గొం. ౨-వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు నెల మొదటిపత్తులక్రయము రు. ౭ ను ఒకదాదాగాని రెండుదాదాగాని చెల్లించినయెడల అట్టి చందాదారులకు భగవద్విషయమున యీ మొదటిపత్తు యిచ్చుటయేగాక పదపత్తులను సంపూర్ణముగ ముద్రింప యత్నించినట్లు భగవద్విషయకమితిచే ముద్రింపబడు పత్రములన్నియు సభాభివృద్ధికొఱకు అచ్చగవలయు బయిండు చేక యీ కార్యముగా నిర్వహింపబడును.

ఇట్లు ఒకచందాదారునికి నొక ప్రతిమాత్రమే యిప్పించబడునుగాని యధికమిప్పించబడదు. రెండవ ప్రతికావ లసియున్న యెడల పూర్తి క్రయమిచ్చియే కొనవలయును.

పైనుదహరించినట్లు గొం. ౨-వ సం॥ సెప్టెంబరు నెల ౩౦-వ తేదీనాఁడు నా చందాదారుడు ఈ మొదటిపత్తుకు రు. ౭ ను చెల్లించినయెడల అట్టి బహుమానము నొప్పన క్రయముతో జేర్చి చెల్లించ వలయును.

శోభకృతునామ సం॥
అని నెల ౧-వ తేది.

SRI VENKATESWARA
CENTRAL LIBRARY &
RESEARCH CENTRE,
Acc. No 30930
Date
TIRUPATI.

కరాలపాటి - ఆళ్వారయ్య
భగవద్విషయకమితిమేజరు,
నరసరావుపేట మున్సిపల్ కమిషనరీ వెంకటాచల మొదలివీధి

చెన్న పట్టణము.

తిరువాయ్ మొట్టి ఇరణ్ణామ్మ తిల్ పాశురజ్జళినట్టవణ్ణై.

సంఖ్య.	పాశురజ్జళి.	తిరు వాయ్ మొట్టి సంఖ్య	పాశుర సంఖ్య	పుటసంఖ్య	సంఖ్య.	పాశురజ్జళి.	తిరు వాయ్ మొట్టి సంఖ్య	పాశుర సంఖ్య	పుటసంఖ్య
	అ.					ఏ.			
	అఱియాక్కలత్తుళ్ళే	౧౩	౩	౭౭	౨౯	వరసైవ్వాననై	౧౨	౩	౪౮
	అఱ్ఱామత్తన్న	౧౪	౧	౧౪౦	౩౦	ఏతవేళులవమ్	"	౧౧	౬౨
	అఱ్ఱవళరవణ్ణై	౧౫	"	౨౪౩	౩౧	ఏఱ్ఱైవేఱ్ఱై	౧౪	౧౧	౧౩౨
	ఆ.				౩౨	ఏఱ్ఱేళేళుమ్	౧౯	"	౩
	అఱ్ఱయాడి	౧౪	"	౧౦౫		బ.			
	అఱ్ఱానముగళాయ్	౧౫	"	౧౦౬	౨౦	ఒఱ్ఱాన్ మక్కొరై	౧౩	౨	౭౪
	అఱ్ఱాన్ పుట్టన్	"	౧౦	౧౬౨	౩౪	ఒ.వాత్తుయర్ ప్పిఱవి	౧౫	౫	౨౫౮
	ఇ.					క.			
	ఇఱ్ఱున్ది నీవ్వుమ్	౧౧	౪	౨౭	౩౫	కడలుమ్మలెయమ్	౧౧	౪	
	ఇఱ్ఱున్ది నీవ్వుమ్	౧౩	౫	౫౪	౩౬	కరుత్తిల్ నీవుమ్	౧౨		
	ఇఱ్ఱున్ది నీవ్వుమ్	౧౪	౩	౧౧౫	౩౭	కళాన్దాన్దాన్దమ్			
	ఇఱ్ఱున్ది నీవ్వుమ్	"	౪	౧౨౦	౩౮	కడన్దాన్ పుట్టన్దాయ్			
	ఇఱ్ఱున్ది నీవ్వుమ్	"	౫	౧౨౨	౩౯	కళిప్పజ్జనర్వుమ్			
	ఇఱ్ఱున్ది నీవ్వుమ్	౧౭	౧౦	౨౩౨	౪౦	కణి తిఱన్దు			
	ఈ.				౪౧				
	ఈఱ్ఱేయన్దు	౧౯	౨	౨౪౦	౪౨				
	ఈఱ్ఱేయన్దు	౧౪	౩	౨౪౪	౪౩				
	ఈఱ్ఱేయన్దు	౧౬	౫	౧౦౪	౪౪				
	ఈఱ్ఱేయన్దు	"	౬	౧౨౬	౪౫				
	ఈఱ్ఱేయన్దు	౧౧	౫	౧౦౪	౪౬	ఈ.			
	ఈఱ్ఱేయన్దు	౧౩	౧	౧౦౫	౪౭	కిఱన్దిరున్దు	"	౭	౨౬౪
	ఎ.				౪౮	కిళియోళియిళ్ళే	౨౦	౧	౩౧౨
	ఎరవేళియోళి కల్	"	౪	౬౦	౪౯	కిఱియోనని సైమిక్	"	౬	౩౨౬
	ఎన్నుళ్ళే కల్వనక్	౧౫	౩	౮౦	౫౦	కుఱిక్కోళ్ళే	౧౩	౪	౯౩
	ఎన్నుళ్ళే కల్వనక్	"	౪	౧౦౪	౫౧	కుఱ్ఱాళ్ళే	"	౧౧	౯౯
	ఎన్నుళ్ళే కల్వనక్	౧౬	౫	౧౫౦	౫౨	కు.			
	ఎన్నుళ్ళే కల్వనక్	౧౭	"	౨౬౯	౫౩	కుఱ్ఱాళ్ళే	౧౫	౧౦	౧౦౪
	ఎన్నుళ్ళే కల్వనక్	౧౯	౧	౧౯౩	౫౪	కేళవన్దు	౧౭	౧	౨౦౭
	ఎన్నుళ్ళే కల్వనక్	"	౪	౩౦౧	౫౫	కొ.			
	ఎన్నుళ్ళే కల్వనక్	౧౨	౨	౪౫	౫౬	కొట్టుట	౧౧	౨	౯

తిరువాన్ మొట్టి ఇరణ్డామ్మ తిల్ పాశురజ్జలిసటవణై.

సంఖ్య.	పాశురజ్జల్.	తిరు వాయ్ మొట్టి సంఖ్య.	పాశుర సంఖ్య.	పుటసంఖ్య.	సంఖ్య.	పాశురజ్జల్.	తిరు వాయ్ మొట్టి సంఖ్య.	పాశుర సంఖ్య.
౫౪	కోవిర్క్క	౧౭	౪	౨౧౬	౭౯	నైవాయ	౧౧	౬
౫౫	శతీరిశమడవార్	౨౦	౨	౩౧౭	౮౦	నొన్దారా	,,	౭
౫౬	శిక్కనచ్చిటితు	౧౬	౨	౧౭౫	౮౧	ప.	౧౨	౮
౫౭	శిరితరక్	౧౭	౩	౨౨౯	౮౨	పట్టయాల్లిలై	౧౪	౯
౫౮	శిఱిప్పిల్ వీడు	౧౯	౫	౨౯౬	౮౩	పట్టపోతు	౧౫	౧౦
౫౯	శిరై కొల్	౧౮	౧౦	౨౭౧	౮౪	పలపల వేయాపరణమ్	౧౭	౧౧
౬౦	కూతెన్దకళపుమ్	౨౦	,,	౩౩౪	౮౫	పర్ ప్పనాపక్	౨౦	౩
౬౧	శెయ్యోన్ ద్రీవిలై	౧౯	౩	౨౯౦	౮౬	పణన్ల జెయతు	౧౫	౭
౬౨	శేర్ వార్ తీవి నెకట్టు	౧౩	౬	౮౮	౮౭	పామ్మణై మేల్	,,	౪
౬౩	శొల్లెనన్మన్	౧౫	౭	౧౬౦	౮౮	పుణర్ క్కునుయ నామ్	౧౫	౫
౬౪	శోరాత	౧౧	౧౧	౩౪	౮౯	పులన్దెను మేయుమ్	౧౫	౬
౬౫	తకుళిర్	౧౨	౫	౫౨	౯౦	పాన్దుడి	౧౫	౭
౬౬	తక్కుచ్చెయవ నే.	౧౪	౬	౧౨౫	౯౧	పాయ శెట్టిపులకమ్	౨౦	౮
౬౭	తామరైక్కణ్డెనై	౧౬	౩	౧౭౯	౯౨	పొక్కిన్ద కాలజ్జల్	౧౬	౯
౬౮	తామోతరనై	౧౭	౧౩	౨౩౬	౯౩	పొక్కిన్ద కాలజ్జల్	౧౬	౧౦
౬౯	తిణ్ణన్దు	౧౫	౧	౪౦	౯౪	మాటిమాటి	౧౬	౧౧
౭౦	తిరువుడమ్మ	౧౫	౨	౧౪౫	౯౫	మాతవక్	౧౭	౧౨
౭౧	తిరువిక్కిరమక్	౧౭	౭	౨౨౫	౯౬	మున్నల్ యాళ్	౧౭	౧౩
౭౨	తిఱిముడైవల్లత్తాల్	౨౦	౫	౩౨౫	౯౭	ముడియాతతు	౧౭	౧౪
౭౩	తీరనలకళర	౧౮	౬	౨౬౭	౯౮	యవరుమ్మయ్య వైయుమ్	౧౮	౧౫
౭౪	తేవుమెప్పరుకుమ్	౧౨	౪	౫౦	౯౯	యా నేయెనై	౧౯	౧౬
౭౫	తోన్ ద్రోమ్	౧౧	౭	౨౪	౧౦౦	పళ్ళ నేయెమ్మమ్	౧౯	౧౭
౭౬	నలమెననిసైమిక్	౨౦	౭	౩౨౭	౧౦౧	పళ్ళ నేయెమ్మమ్	౧౯	౧౮
౭౭	నాణిక్	౧౭	౨	౨౧౦	౧౦౨	పళ్ళ నేయెమ్మమ్	౧౯	౧౯
౭౮	నీనుమ్తుయర్ ప్పొణి	౧౮	,,	౨౫౧	౧౦౩	పళ్ళ నేయెమ్మమ్	౧౯	౨౦

తిరువాయ్ మొழ్లి ఇరణ్డామ్మత్తిల్ పాశురజ్జలి నట్టవణై.

సంఖ్య.	పాశురజ్జల్.	తిరు వాయ్ మొళి సంఖ్య.	పాశుర సంఖ్య.	పుట సంఖ్య.	సంఖ్య.	పాశురజ్జల్.	తిరు వాయ్ మొళి సంఖ్య.	పాశు సంఖ్య.
౧౦౬	వాట్టమిల్	౧౪	౧	౧౩౫	౧౧౦	విడవిల్	౧౪	౧
౧౦౭	వామక	౧౭	౪	౨౨౭	౧౧౧	చేవారా	౧౧	౧౦
౧౦౮	వారాయ్	౧౪	౭	౩౦౦	౧౧౨	జైత్తువా	౧౬	౧
౧౦౯	విట్టిలజు	౧౭	౫	౨౧౯				

ఇరణ్డామ్మత్తిల్ ద్రమిదోపనిషత్సత్తజ్జిక్కిళ్ళి నట్టవణై.

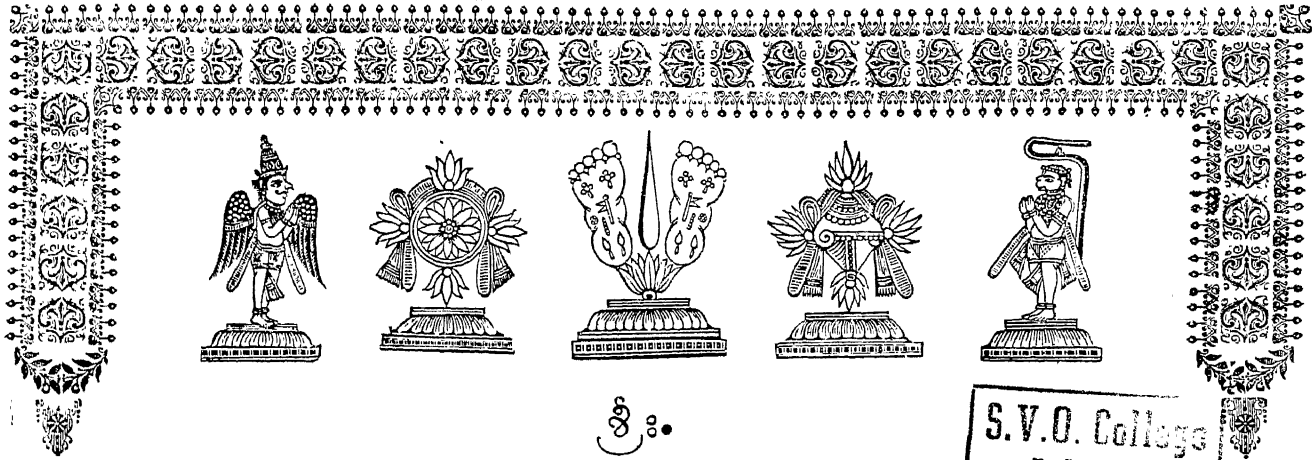
సంఖ్య.	జ్జిక్కిళ్ళి.	జ్జిక్కి సంఖ్య.	పుట సంఖ్య.	సంఖ్య.	జ్జిక్కిళ్ళి.	సంఖ్య.
౧	ఆత్మసర్వసమ్	౧౩	౧౦౨	౬	తేకేళవాళిమతతామ్	౧౦
౨	ఆగమ్యనూరి	౧౫	౧౬౭	౭	నిచప్పమామ్	౧౦
౩	ఆత్మాన్యాయుపి	౧౮	౨౩౬	౮	పూర్వానుభూత	౧౦
౪	ఏతన్నిజాత్తితమ్	౨౦	౩౩౮	౯	మోక్షాదరమ్	౧౦
౫	తత్వాన్తితానధిగమన	౧౮	౧౩౭	౧౦	సంక్షిప్త	౧౦

ద్రమిదోపనిషత్సత్తజ్జిక్కిళ్ళి నట్టవణై.

సంఖ్య.	జ్జిక్కిళ్ళి.	జ్జిక్కి సంఖ్య.	పుట సంఖ్య.	సంఖ్య.	జ్జిక్కిళ్ళి.	సంఖ్య.
౧	ఇత్యుబూరిత	౨౩	౩౩౮	౭	పూర్ణశ్చర్యావతారమ్	౧౦
౨	చిత్రాస్వాదానుభూతిమ్	౧౫	౧౦౨	౮	శ్రీదేయస్వాత్మీయోగమ్	౧౦
౩	దీపాశ్చర్యస్వభావమ్	౨౨	౩౩౮	౯	సర్వాదిస్సర్వసాధ్వి	౧౦
౪	నివాదిచ్చేదకత్వాత్	౧౩	౩౭	౧౦	స్వప్రాప్త్యాసిద్ధకాన్తిమ్	౧౦
౫	ప్రహాదాక్ష్యసింహుమ్	౧౬	౧౩౮	౧౧	స్వాస్వాదభ్యాపకత్వాత్	౧౦
౬	పాప్ర్యాకాహోపపత్త్యా	౨౦	౨౭౬			

ఇరణ్డామ్మత్తిల్ తిరువాయ్ మొళ్లి మాన్ద్రస్తాతి పాశురజ్జలి నట్టవణై.

సంఖ్య.	పాశురజ్జల్.	పాశుర సంఖ్య.	పుట సంఖ్య.	సంఖ్య.	పాశురజ్జల్.	సంఖ్య.
౧	అబ్బామత్తన్నాల్	౧౫	౧౬౮	౬	కిళిరొళి కేర	౧౦
౨	అబ్బెనవర్కల్	౧౮	౨౩౭	౭	కేళవనాల్	౧౦
౩	అడిమిక్కిల్	౧౪	౧౩౮	౮	తిట్టితామూరి	౧౦
౪	అదనమల జేవను	౧౩	౧౦౩	౯	వాయ్విరుమాల్	౧౦
౫	ఎమాచినుమ్	౧౯	౩౧౧	౧౦	వైకుంఠవను	౧౦

శ్రీః.

ఆధ్వర్క తిరువడిక శేశరణమ్.

ఎ మ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

S.V.O. College
Library,
TIRUPATI
Acc. No. 6645
Date.....

తిరువాయ్ మొట్టి - ఇరణ్ణామ్మత్తు - ముతన్ శిరువాయ్ మొట్టి - గ-పా-వాయున్దైరై వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ.—వాయున్దైరైయుకళుజ్ఞానన్దడనారా । యాయుమమరులకున్దుజ్జిలునీతుజ్ఞాయాల్ ।

నోయుమ్మయల్లెమైయుమీతూర వెమ్మేహో । నీయున్దిరుమాలా నెజ్జజోట్పట్టాయే ॥

ఆ.—(వాయున్దైరై) ఇప్పడినిరవధిక సౌందర్యాది కల్యాణగుణగణపరిపూర్ణనాయురన్ద వెమ్మెరుమానై ప్రత్యక్షిత్వాప్సితే తమ్ము; తిరువుళ్ళత్తాలే యనుభవిత్తుబాహ్యసంక్షేప త్రిలుళ్ళవపేత్తెయాలేయతిలేప్రవృత్తరాయ్, అతుకైవారామైయాలే అత్యన్తమవసన్నరాయన దోహదాలేన్దవత్తెయైప్పేకుకొటార్. భగవత్సంక్షేపవియోగైకసుఖదుఃఖైయాయ్ తద్విశ్లేషత్తినాలే అత్యన్తమవసన్నైయా యరున్దాళోరు పిరాట్టి, స్వప్రప్తిగోచరమాన పదార్థస్థలినుడైయ ప్రవృత్తివిశేషజ్ఞతైభగవద్విశ్లేషజనితదుఃఖహేతుకమాక స్వాత్మానుసన్ధానత్తాలే యనుసన్దిత్తు, అన్ద చేతనాచేతన పదార్థస్థైక్కుఱిత్తు, నిర్మలమనాన్బట్టకుపట్టికళాకాతేయైన్దితాల్.

(వాయుమ్) వాయుమ్తరైకళుకగుకిఱ కట్టియిలేనర్క్కిఱమడనారాయ్, నీయుఱజ్జిలుముఱక్కాతవున్నడైయతాయ్మారుమ్ స్వభావగుణముఱక్కాత దేవలోకముముఱగ్గిలుమ్ నీయుఱజ్జుకిఱిలై; ఆతలార్, విరహవ్యసనవైవర్ణ్యత్తాలే అభిభూతైయానవెన్నైప్పాలే నీయు మెమ్మెరుమానైయానైప్పట్టాయాకాతేయైన్దితాల్.

పన్నీ.—ఇరణ్ణామ్మత్తిల్. ఇప్పడి పరత్వాదిగుణజ్ఞతాలేపరశేషియాన సర్వేశ్వరనుడైయ సర్వరక్షకత్వ ప్రయుక్తమాన ఉపాయత్వత్తై ప్రతిపాదిత్తు అనన్తరమ్ ఇప్పత్తాలే - ఉపేయత్వోపయుక్తమాన అవనుడైయనిరతియభోగ్యతైయై యరుళిచ్చెయ్వతాక, అన్దభోగ్యతాళిశ యసూచకమాన, అల్పకాల విశ్లేష త్రిలు ముత్తిశ్లేశావహత్వత్తైయుమ్, ఆశ్చర్యరూపమాన ఉత్తుడలలితత్వత్తైయుమ్, సర్వసారస్వమనామరూపజవ్యభోగ్యతైయైయుమ్, భోగాలార్థ త్రిల్వన్దవార్తియైప్పొక్కిర క్షిప్పానవసేయెన్నుమిడ తైయుమ్, ఆ రిత్తీరుమ్మడికిట్టినవనుడైయ హర్షకాంతమాన సౌందర్యాతిశయ తైయుమ్, ఆశ్రితసంక్షేపప్రితియనుడైయతద్విశ్లేషభీరుత్వత్తైయుమ్, సంశ్రితసంబంధికులనన్దానపర్యన్త సంరక్షణత్తైయుమ్, రక్షణకాష్టైయానమోక్షప్రదత్వత్తైయుమ్, మోక్షతాత్పర్యమాన పారతన్ద్ర్యత్తైయుమ్ భోగప్రతిసమ్మన్ధితయా సాన్నిధ్యత్తైయు మరుళిచ్చెయ్తు భోగ్యతైయై యుపపాదిత్తురుకుకొటార్. ఆతిల్ ముతన్ శిరువాయ్ మొట్టియిల్ - ఊణవిశమ్మత్రిలుమ్ శ్లేశాతిశయజనకమా; పీళ్ళరనుడైయ భోగ్యతైయైయు మరుళిచ్చెయ్వతాక, తదుపపాదకమాన, అవనుడైయ శ్రియఃపతిత్వత్తైయుమ్, శేషశాయిత్వత్తైయ

ఈ.—తిలకలై యలుతార్; మూన్టామ్మతాల్-విరోధి కన్దై జ్జుర్యవేషమ్-భాగవత శేషత్వ పర్యంతమానధ్యక్ష
త్రైజ్జుర్యమెన్టార్; నాలామ్మతాల్-ఇప్పడిప్పట్లై జ్జుర్యత్తుమ్-విరోధి-విశ్వర్యై వల్లమెన్టార్; విద్యామ్మతాల్-
అన్దవిరోధయై ప్పొక్కువానుమవ నేయెన్టార్; ఆతామ్మతాల్ - విరోధినిరసనశీలనానన్దరువడికిలేతరణమ్మ
కార్; ఏదామ్మతాల్-ఇప్పడివెరియపిరాట్టియార్తున్నిలై యాక శరణమ్మక్కవిడ త్తిలుమ్, దగ్ధపటన్యా యమ్మ
లే సంసారమనువ రిక్కిటపడియై క్కణ్ణువిషణ్ణరాకితార్; ఎట్టామ్మతాల్-“ఇప్పడిప్రపన్నరాయుక్కుచ్చెయ్తే
యుమ్ దగ్ధపటన్యా యమ్మలే నమ్మేవిడతేయనువ గ్గిక్కిటతు నమ్మడైయత్తాత్తియజ్జలిల్ ననైయతాతపడి
యాలే” ఎన్టుపార్తు అవన్ద్రొలారుననైయైయెన్దితార్; ఒన్పుతామ్మతాల్ - “ఇప్పడిననైయన్ద్రొమమ్మమరగ్గి
యాతోట్టివానె?” ఎన్టుఅతిశక్తైవణ్ణ “నానారాయణ, సర్వశక్తియుక్త, ఉమ్మడైయసర్వాపేక్షితజ్జ
ఖమ్మశెయ్తుముడిక్కిటోమ్” ఎన్దురులిచ్చెయ్య, అవనుడైయశీలగుణత్తిలే యాత్తాత్తియజ్జలిల్; పత్తామ్మ
తాల్ - ఆద్రొరుడైయపత్తేన్ద్రైక్కుణ్ణ తిరుమోకూరిలేతర్దువేట్టెయ్తావన్దుతజ్జి ఇవర్క్కర్పిరాదిగతియైయు
జ్జాట్టి, ఇవరుడైయఅపేక్షితసంవిధానమ్మణ్ణపడియై యరులిచ్చెయ్తార్.

అ-అ-వీ.-తొట్టాతెట్టై-కై జ్జుర్యమాకై యాతే అతునేపురుషార్థ మెన్టామియిట్టాచెన్ద్రపడి. పురుషార్థమానకై జ్జుర్యమే-ప్రపన్నరాయుక్కుచ్చెయ్తే
తాత్పర్యమ్, మేల్పత్తుక్కులిల్ ప్రతిపాదితజ్జళాన ప్రధానార్థజ్జళేల్లామ్ తచ్చేషమెన్టు స్ఫుటికకైక్కుక్కాక మేలింకడై పరస్పరసజ్జతజ్జళాక
నన్దుక్రమిక్కితార్ (ఇరణ్ణామ్మతాలిత్తాది). ఇత్తాల్ - ముతల్పుత్తు ప్రధానమ్, ఒన్పుతుపత్తుమ్ తచ్చేషమ్; ౧ “సదేసామ్యేషమగ్రాపేత్”
ఇత్తాల్ పట్టణాత్తక ప్రధమపేటికైక్కు మేలూన్పుతు ఖణ్ణజ్జళమ్ శేషమానాప్పలే యెన్ద్రతాయ్దు. తచ్చేషశేషిభావో వేదాన్దవిషయేస్స
ప్రత్యక్షత్రప్రవ్యః (కలై యలుతారితి) కై జ్జుర్యవిరోధిద్వివిధః - బాహ్యవిరోధి, ఆన్తరవిరోధిచేతి. ప్రకృతిసమ్మన్దః-బాహ్యవిరోధి; స్వా
ర్థతయాకరణమ్ - ఆన్తరవిరోధి. ప్రథమదశకాన్యావదేశస్య - బాహ్యసమ్మేషావేషానిమిత్తత్వాత్ ప్రకృతిసంబంధ నివృత్తిపూర్వకాన్యా
సంశేష్టతాత్పర్యాత్, ౨ “కలిషమ్ కవర్మమదై” ఇత్యత్ర - ముక్తకణ్ణం ప్రకృతిసంబంధనివృత్తిప్రారణాత్, ౩ “తనక్కేయకవై
క్కొళ్ళునితే” ఇతి - స్వాభావాగ్ధాన్దనివృత్తేప్రారణాత్, ౪ “కీరొలియిళమై” ఇత్యత్ర ప్రకరణబలాత్స్వాభావాగ్ధాన్దహిత కై జ్జు
ర్యోపదేశాచ్చ కై జ్జుర్యవిరోధినివర్తనే తాత్పర్యమితిభావః. (మూన్టామ్మతాలితి) ౫ “ఒక్కివిల్ కాలమ్” ౬ “పుక్కునల్లారవణ్” ౭
“పయలుజ్జువరొలి” ఇత్యాదిహృదయమ్. (నాలామ్మతాలితి) ౮ “ఒరునాయకమ్” ఇత్యన్దిన్దశకేహృదయమ్. (విద్యామ్మకై వల్లమెన్టార్)
౯ “కుడిమన్దుమిక్కువర్క్కమ్” ఎన్టుమ్, ౧౦ “ఎల్లామ్విట్టవిటుకలింపు” ఎన్టున్దుల్లకిట వైశ్వర్యకైవల్ల మెన్టుమియిట్టాచెన్ద్రపడి.
(విద్యామ్మతాలితి) ౧౧ “కైయార్శక్కర తైన్దురమాన్కిమ్” ౧౨ “కాయుజ్జడుజ్జైయైక్కాకత్తకవారానాల్” ౧౩ “కలైవాయ్తున్దు
జ్జలై యాతోట్టివాయ్కలై కచ్చిల్ద్రోల్” ౧౪ “ఉక్కులైయెన్దిత్తుచ్చి ములైయూడవలై యుయరుజ్జాకక్కుల్కళవైయే శరణాక్కొణ్డై”
౧౫ “మాడిసిరైక్కడైన్దవాలునుమత న్దేవరుణ్ణవగురైవిడుమ్ నణ్ణజ్జళే కైయతుపోనవిత్తకముమ్” ఇత్యాదౌహృదయమ్. (ఆతామ్మతాలితి)
౧౬ “అకలిక్కిల్” ఇత్యాదౌహృదయమ్. (ఏదామ్మతాలితి) ౧౭ “ఉణ్ణిలవియ ఇత్యాదౌహృదయమ్. (ఎట్టామ్మతాలితి) ౧౮ “నన్దళోవన్ద్రై
ఇత్యత్ర తత్రచవిషయ, ౧౯ “కడైయటప్పాశ్శణ్ణోవిట్ట పిన్నైయన్దియవనై కాన్ణోడానే” ౨౦ “ఉజ్జళోడైజ్జళిడైయన్దై” ఇత్యాదౌహృదయమ్.
(ఒన్పుతామ్మతాలితి) ౨౧ “ఒరాయిరమాయ్” ఇత్యత్ర, తత్రచవిషయ ౨౨ “నారాయణన్దళోపిరానవనే” ౨౩ “శీలమెన్దైయలూనడిమేల్
ఇత్యాదౌహృదయమ్. (పత్తామ్మతాలితి) ౨౪ “తాళతామరై” ౨౫ “మాన్ద్రొవిశుమ్మణిముకిల్” ౨౬ “ఎన్దువావళుచ్చున్ద్రోదాయ్” ౨౭ “అనా
వళుచ్చున్ద్రోదాయ్” ఇత్యాదౌహృదయమ్. అత్రపక్తవాగ్ధిక్యే సత్యపిప్రదశ్శివయైవదిశాబుద్ధిమతాన్ద్రప్టుం శక్యతే ఇతి విస్తరభయాత్సజ్జిహ్విం.
అత్రచప్రార్థమికశతకత్రయేణ - ఉత్తరపాక్యవివరణంక్రియతే; అనన్తరశతకసప్తకేనాపి - పూర్వపాక్యవివరణంక్రియతే ఇత్తుక్తమ్మనతి.

౧॥ శాం-ఉ-౬-౨. ౨॥ ౧౩-౧౦. ౩॥ ౧౯-౪. ౪॥ ౨౦-౧. ౫॥ ౨౩-౧. ౬॥ ౨౪-౧. ౭॥ ౨౫-౧. ౮॥ ౩౧-౧.
౯॥ ౩౧-౯. ౧౦॥ ౩౧-౧౦. ౧౧॥ ౪౧-౧. ౧౨॥ ౪౪-౩. ౧౩॥ ౪౮-౮. ౧౪॥ ౪౮-౧౧. ౧౫॥ ౫౦-౧౦. ౧౬॥ ౬౦-౧౦.
౧౭॥ ౬౧-౧. ౧౮॥ ౬౨-౧. ౧౯॥ ౬౨-౮. ౨౦॥ ౬౨-౬. ౨౧॥ ౮౩-౧. ౨౨॥ ౮౩-౧౧. ౨౩॥ ౯౧-౧. ౨౪॥ ౯౯-౧.
౨౫॥ ౧౦౦-౧౦. ౨౬॥ ౧౦౦-౧౦.

[౨]

తిరువాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౧-తి. ౧-పా-వాయున్దిరై వ్యాఖ్యానజ్ఞానం.

ఈ. — మితి; పయిలప్పయిలవిత్తేయినితాయరుప్పతివ్విషయమ్. నారైయాకిల్ వెళు త్తిరుక్కయమ్, అన్దిలా వాయలకు నెక్కిత్తై త్తవాత్తేకతలుకై యమ్, కడలాకిల్ ఎరుత్తుమ్ శొల్లుమ్ పారుళుమ్ తెరియాతపడికూప్పిడ యమ్, కాన్దాకిల్ సతతగతియాన్ త్తిరికై యమ్, మేఘనూకిల్ నీరాయన్ శ్రీశ్రీవిళుకై యమ్, చన్ద్రనాకిల్ వే వతు వళరువ తాకక్కడవ తెన్దుమ్, తమన్నకిల్ పదార్థదర్శనమృణ్ణివొట్టా తెన్దుమ్, కట్టియాకిల్ అలైవాయ్ నూయ్ వీలువతు వడివతాకక్కడవ తెన్దుమ్, విళక్కాకిల్ ఇన్ద్రున్దరియక్కడవ తెన్దుమ్, ఇవన్దక్కివై నిర స్వభావమెన్దు రియాతే, ఇవైయెల్లమ్ తన్నైప్పోలే భగవద్విశ్లేషతా లే న్యసనప్పడుకిఱవక్కొన్దు, అవన్ద్రు మాకత్తామనుశోక్కితార్.

ఇ త్తిరు వాయ్ మొట్టియిల్ - ఇళైయ పెరుమాళిత్కాట్టిలివర్ కుణ్డాన వ్యావృత్తిశొల్లుకిఱతు. ఎ యెన్నిల్; మత్స్యత్తుక్కుజలమ్ ధారకమాకవలుతియిట్టారవర్, ఇవర్ అన్దమత్స్యత్తుడుజలత్తుడుతమై వాళియి అ భగవద్గుణజ్ఞాన భారకమెన్దిరుక్కితార్. ఆకైయా లే, దుఃఖకళాయరుప్పార్ తగ్గళోడు సమదుః తై క్కమ్మత్తై క్కట్టిక్కొన్దుకిడన్దుకూప్పిట్టు అన్దామైక్కుప్పొక్కు విట్టు ధరిక్కుమాప్పోలే, ఇనాళుమ్ క్కొన్దుకి క్కొనపదార్థజ్ఞానైల్లావన్ద్రోడుమ్ కమ్మత్తై క్కట్టిక్కొన్దుకిడన్దు “నీవట్టతో?, నాన్వట్టతో?” ఎన్దుకూప్పిడుకిఱ యిరుక్కిఱతు; ౧ “అపివృతాః పరిష్టానాః” ఎన్నుమాప్పోలే - చేతనాచేతనవిభాగమటనోపుపడు త్తవ్వి యితేయివళో పిరిన్దవిషయన్దానిరుప్పతు.

౨ [ఉపత్తస్తోదకానద్యః పల్వలాని సరాంసి చ ఎన్దు] ఆటకళోడు శిలుకుట్టికళోడు పెరుజ్ఞుట్టికళోడు వాళియ కరైయరు కుణ్డాన్దుకొట్టివొణ్ణాతపడి గామవిరహత్తా లేకొతి త్తతిత్తే. [పరిశుష్కపలాశాని వనాన్యపవనాని చ ఎ శిలుకాట్టోడు పెరుజ్ఞాట్టోడు వాళియ అ, విరహాగ్నికొళు త్తిన్ద్రు. పెరుమాళో ౩ “సీతేమృతస్తేవృకురః పితౄషీన్

జీ-అ. — చిరపరిచయమిక్కుక్కుటప్పన్తోపెన్దు (పయిలప్పయిలవిత్తాది). పయిలప్పయిల-అభ్యసిక్కివభ్యసిక్కు. “నోపుపడుకిఱ కొన్దు” ఎన్దైక్కు - అవన్ద్రుక్కు వాస్తవాకారమేతెన్దు (నారైయాకిలిత్తాది). యద్వా, విస్తరసగ్గియితల్. నెక్కిత్తై వాత్తే నె వాత్తే. ఇన్ద్రున్ద్రున్దరియక్కడవ తెన్దు మెన్దు తు-సన్దానావిచ్చేదపరమాన ౪ “నన్దావిళక్కమ్” ఎన్దైప్పోలే.

స్వాపదేశమ్ (ఇ త్తిరు వాయ్ మొట్టియిల్ తాది). ౫ “జలాన్త త్స్యావివోద్భృతా” ఎన్దు - జలమ్ ధారకమాకవలుతియిట్టారెన్దు పడి. యా లే - ఉక్తమేతుక్కుళాల్ దామై మిక్కిరుక్కుయా లే. యోగ్యతైయళ్ళవిడతేయన్తో భృమముళ్ళతు, అచేతనజ్ఞకు భగవద్వి న్యసనయోగ్యతై యున్దోపెన్దు (అపివృతాత్తాది). అయోధ్యాకాణ్డేదళరథం ప్రతిసుమన్త్రః, ౧ “విషయే తేమహరాజరామవ్యసనకర్మి అపివృతాః పరిష్టానా నాన్సుపుప్పజుగ్గరకోరకాః । ఉపత్తస్తోదకానద్యః పల్వలాని సరాంసి చ । పరిశుష్కపలాశాని వనాన్యప వనాని వన్ద్రు - సమర్థమ్.

ఉపశబ్దార్థమ్ (కరైయరు కుమితి). దుఃఖికో సమదుఃఖికత్తైక్కుమ్మత్తైక్కుట్టిక్కొన్దు కుప్పిట్టవిడమున్దోపెన్దు (పెరుమాళిత్తాది). ఆ ధ్యాకాణ్డేరామః, “ఏవముక్త్యాభరణభార్యాయ శ్చేత్యరామః । ఉవాచ శోకసన్తప్తః పూర్ణచన్ద్రానిభానామ్ । సీతేమృతస్తేవృకురః

అ-అ-వి. — దుఃఖికో సమదుఃఖికత్తైక్కుమ్మత్తైక్కుట్టిక్కొన్దు కుప్పిట్టవిడమున్దోపెన్దు (పెరుమాళిత్తాది). ౬ “యదాయదాహికాసు ఇత్తాదిన్ద్రాయత్తా లే, అవళో మణవాట్టు పెన్దైయై యే వళుమ్ తన్నుక్కులప్పడియేయి తే యరుప్పతు; ఆకైయా లే, “అవళో తిత్తేయి ఎన్దు “తేవృకురోమృతః” ఎన్దితార్. ఎనక్కనరైప్పోలే పరిక్కున్దియున్దే. ఉనక్కేయి తే మామనార్ పోనవిట్టెన్దు తాత్పర్యమ్. ౭ “

౧॥ రా-అ-౫౯-౪.	౨॥ రా-అ-౫౯-౫.	౩॥ రా-అ-౧౦౩-౧౫.	౪॥ ౧౧-౯.
౫॥ రా-అ-౩౫-౩౧.	౬॥ రా-అ-౧౨-౬౮.	౭॥ రా-అ-౧౨-౬౮౫.	

ఈ.-లక్షణం. ఎన్ను ఒరువరై యెరువర్ కట్టికొణ్ణుకిడన్దుకూప్పిట్టాప్పోలే కూప్పిడుకితారిజు.

ముతతాప్పట్టు. పిరిన్దారిరజువతునెయ్ తల్ నిల త్రిలేయాకై యాలే, కడఱురై చోప్పలైయైప్పల్లి ఇవళో పిరిప్పక్కరజ్జేయిరుక్కచ్చెయ్ తే, అక్లై ఆమిషార్థమాక అవధానమ్మణ్ణిక్కొణ్ణిరుక్కిటతోరు నారైకణ్ణిక్కొలక్కాక, అతినుడమ్మిల్ వెళుప్పైక్కణ్ణు, అతువున్దనైప్పోలే పిరివాల్ గ్రామైయాలే వన్దవెవర్వత్తోడేయిరుక్కిట తాకొణ్ణు; పావియే!, నీయుమ్ నానకప్పట్టవిషయ త్రిలే యకప్పట్టు నెళ్ళుపటియుణ్ణాయాకా తేయన్దితాళో.

(వా-యుమ్మిరై యుకళుమ్) వాయ్మిరై - కిట్టుకై. పెరియమలై పోలేవన్దుకిట్టుకిటతైరకళో మేలే తావిప్పో కానిన్దాలుమ్ నిలై త్తతుకై వ్వుకురుమళవుమ్ చలియా తే యిరుక్కుమాయిల్లు. భగవద్ధ్యానపరరిరుక్కుమాప్పోలేయిరుక్కుమ్. ౧ * అలైకడనీర్ కుమ్మమ్మవకడాడవోడియకల్వాసురుజ్జముతుకిల్ మలైకలై మీతుకొణ్ణువరుమీనైమ అవాతిరుప్పార్ కుమ్మోలియాయరానిన్దతు అలైకలై మీతుకొణ్ణువరుమీనై మఱవాతిరుక్కిటవితువుమ్ ౨ [గిరయోవ ర్షధారాభిర్తానృమానానవివ్యధుః | ఆభిభూయమానావ్యసనైర్యథా ౨ ధోక్షజచేతసః] ఎన్నుశొల్లక్కడవతితే -

జీ.అ.-హీనోనిలక్షణం. శిలశ్రీకోశజ్ఞళిలేయిట్టువాకళుళో మున్దిన్నాకవిరుదాల్, అతుక్కునుగుణమాకవరుమ్మదవాకళుజ్జలై యోజిత్తుకొళ్ళవు. “ముతతాప్పట్టాల్ భగవత్తైక్కరమ్ పురుషార్థమెన్దలుతియిట్టార్” ఇత్యాదివాక్యమ్ శిలశ్రీకోశజ్ఞళిలేయి తిరువాయ్ మొట్టియిక్ ప్రవేశాది యిలిరున్దపాతు, ప్రవేశశేషమాకయోజిత్తుకొళ్ళవు.

ముతతాప్పట్టు. (వాయ్మిరైయిత్యాది). అన్దపుర త్రిలిరుక్కుమివళుక్కుక్కడఱురైయిల్ వర్తికిటపక్షిదర్శనమెప్పడికూడుమె నిజశక్తైయై యుమ్ పరిహరియానిన్దుకొణ్ణురుళిచ్చెయ్ కితార్ (పిరిన్దారెన్దు). ఇరజువతు - దుఃఖిప్పడువతు. అవధానమ్మణ్ణిక్కొణ్ణు - ప్రమాద మిన్దిక్కే. పటియుణ్ణాయ్ - అపహరిక్కప్పట్టాయ్.

“వాయ్మిరై యుకళుమ్ మడనారాయ్” ఎన్దుతుక్కర్థమ్ (పెరియమలై పోలేయిత్యాది). (మేలేతావి). వాయ్మిరై యుకళుమ్మోతు మేలేతావనేఱుమి. మడప్పమ్ - పల్లెల్లిరువిడామై. అత్తెచ్చొల్లకిటతు (నిలైత్తతిత్యాది). (చలియాతే). “ఉకళుమ్” ఎన్దిజవర్తమాననికై శత్తల్ - తిరైతావుత్తయిల్ అనున్యూతతోన్దుత్తయాలే, చలియామెసిద్ధమీ. నిలైత్తతుకై వ్వుకురుమళవుమ్ చలియామెక్కు దృష్టాన్తమ్ (భగవద్ధ్యానేత్యాది). ఇత్తైవీశేషనిష్ఠమాకక్కొట్టుకితార్ (అలైకడలిత్యాది). “ఎన్దుకురురత్తకరిరై” ఎన్దు; “నానళనా యిరుక్కు. నిజళణ్ణువేఱుమో; నాకరత్తకనాకితే” ఎన్దుమ్మడియాన కృపైయాలే, తుభితమాయ్ పరుకిటతావుమ్, తన్ద్రీవయిల్లోలేయలైయెఱే యుమ్మడియాకవుమ్, ఆకాళ త్రిలేబ్రహ్మదికళో మడియరుప్పిత్తెన్దు పీళుమ్మడియాకత్తై తిరుముతుకిలే మలైకలైక్కలూతపడి యేటిట్టుకొణ్ణువరుకిట, జలమధారకమాన వన్దువై - సర్వాధికనానసర్వేశ్వరనై. అవన్దపడితన్నురుక్కడుత్తు వేల్లిరుక్కొణ్ణు అరియనెయ్ తురక్షియా నిన్దాక, ఊనక్కుచ్చెయ్యి వేణ్ణుమరున్దేవై - అవనైమఱవాతిరుక్కై; ఇత్తనైయున్దాయ్ ప్పారాయ్. మఱక్కవొణ్ణాతళెయిల్ కలై యవక్ కెయ్యానిన్దాల్ మఱవాతిరుక్క వేణ్ణావోవెన్దుపారుళో. ఇతువుమ్ - నాయ్మమ్. దృష్టాన్తాన్తరమ్ (గిరయిత్యాది). యద్వా, ఆమిషార్థమా కవధానమ్మణ్ణిక్కొణ్ణిరుక్కిట వాకారత్తుక్కుక్కీలో దృష్టాన్తమాయ్, తిరైకళో మేలేతావి నాలుమ్ చలియామెక్కు దృష్టాన్తమ్ (గిరయ ఇత్యాది) ఎన్నుతల్. మున్దివతు - “మడమ్” ఎన్దుత్తైప్పల్లి; ఇరజ్జామ్ దృష్టాన్తమ్ - “తిరైయుకళుమ్” ఎన్దుత్తైప్పల్లి. యద్వా, “భగవద్ధ్యానపరరిరుక్కుమాప్పోలే” ఇత్యైత్ర - ఆధ్యాత్మికాదిదుఃఖనాగరతరజ్జసహిష్ణుత్వేనావస్థానంహృదినిధాయ, తత్రప్రమాణమాహ (గిరయో ఆ-అ-వి.-వచ్చు) ఎన్దిజవకారమ్. అనుక్రమముచ్చయమాయ్, “పితృవత్” ఎన్దిజవర్థతైచ్చొల్లకిటతు. ఎన్దునైయిన్దిల్; ఇన్దచకారజ్జలైమ్-ఉ-కై సముచ్చయార్థ మెన్దుక్కుడాతు. ప్రథమచకార త్రిలే తట్టుకైయాలే; వక్ష్యమాణసముచ్చయముక్కుడాతు, చరమచకార త్రిలే తట్టుకైయాలే యథాయోగ్యజ్ఞొల్లమ్మోతుమ్, వక్ష్యమాణసముచ్చయపరమాన ద్వితీయచకారత్తాలుమ్-భౌర్యాదృష్టాన్తనైసముచ్చయిక్క వేణ్ణివరుమ్; అతిల్ ప్రయోజనమిలైయి. ఆకైయాలే, అపేక్షితమానపితృసముచ్చయపరత్వమేయి. ౩ “భావజ్ఞేన” ఇత్యాదియుణ్ణాకైయాలే, “పిత్ర హీనోసి” ఎన్దిజవిన్దతియమ్ - ఇప్పడియేకొళ్ళవు. (అత్తుణున్దు) అరుళిచ్చెయ్ తైన్ద పడి.

311 32-9.8x

ఈ.—(మీశూర) విషమేతినాప్పో లే యుడప్పిలేపరక్క. (ఎమ్మేపోల్) ఇప్పడిన్గేశప్పడుకై కునానారు త్రియుమెన్జిరున్దే, నీయుమెన్నైప్పో లేయావతే! దుఃఖపరిభవజ్జలైప్పొలు త్తిరుక్కైయాలమ్, పల్లీన్దువిడాతిరుక్కిల పడియాలమ్, వై వర్ణతాలుమెన్నైప్పో లే యిరానిన్దాయ్.

(నీయుమ్) విరహవ్యసనమ్బులుక్కమాట్టాతమార్దవ తైయుడై యనీయుమ్. ౧ “తత్తస్య : చృశంభవేత్” ఎన్దిరుక్కమాట్టామైక్కిరువరు మొత్తోమో? (తిరుమాలానెన్జిగోట్పట్టాయ్) మానసవ్యధైయుమ్ వై వర్ణము మిరున్దపడి కణ్డేనుక్కు, నీయుమ్ నానకప్పట్టతుతైయిలే యకప్పట్టాయాకాతే. ౨ * మైన్దనై మలరాన్జుణనాళనై యోనీయుమాళై వప్పట్టతు. (నెన్జిగోట్పట్టాయ్) నెన్జుపటియున్దా యాకాతే. తోఱ్ఱురైయన్దియే, మఱుపాడురువవేర్ప్పల్లీన్దోవుపట్టాయాకాతే.

జీ.అ.—వ్యధాయా అప్రత్యక్షత్వాత్, వస్తుతఃపక్షిణిమానసవ్యధాభావాచ్చ “నోయుమ్పయలైమైయుమ్” ఇతికథమాపేత్యాశక్తామ్, స్వస్తిక్ సాహచర్యగ్రహణాదిత్యభిప్రాయేణపరిహరతి (తత్పక్కలిలేకాన్దాయలేయితి). “ఊర” ఎన్దుకుక్కతాత్పర్యమ్ (విషమేతినాప్పోలేయెన్దుతు). “ఎమ్” ఎన్దు - ఆత్మనిబహువచనమ్. “ఎమ్మే” ఎన్దితి ఏవకారత్తుక్కువాసనై (ఇప్పడి యిత్యాది). “ఎమ్మేపోల్” ఎన్దైయాలే - తమక్కున్దా నవాకారతై యిన్నతెన్దు విశదీకరియానిన్దుకొన్దు, ఇప్పడి నీయుమిరానిన్దాయా నెన్దితాళెన్దు తోన్దువిక్కిలతు(దుఃఖపరిభవజ్జలైయిత్యాది). భగవద్విశేషతాలున్దాన పరిభవమ్. పల్లీన్దు విడాతిరుక్కిలపడియెన్దుతు - “మడనారాయ్” ఎన్దుతైప్పల్లీ. దృష్టాంతైలే, పల్లీనభగవద్విషయతై విడాతిరుక్కై.

ప్రాధాన్యత్తిలే - చశబ్దమాక తాత్పర్యమ్ (విరహవ్యసనమిత్యాది). యద్యా, పూర్వోక్తభావ ఏవయున్నచ్చబ్దవివక్షిత విశేషప్రదర్శన పరోవా. సముచ్చయత్తిలేయాకతాత్పర్యాన్తరమ్ (తత్తస్యేత్యాది). “శ్రియఃపతియాలే యపహృత చిత్తైయానాయ్” ఎన్దుమతుక్కు నియామకజ్ఞాల్లికితార్ (మానసవ్యధైయమిత్యాది). తిరుమాలిడత్తిలే తానాళైప్పట్టిరుప్పొళోవెన్దు (మైన్దనైయిత్యాది). మానసవ్యధైయుమ్ వై వర్ణముమ్ - నోయుమ్పయలైమైయుమ్. యద్యా, “నానకప్పట్టతుతైయిలే యకప్పట్టాయాకాతే” ఇత్యేతద్వివృణోతి(మైన్దనైయితి). పురుషకారభూతాం వినాకేవలం స్వతస్త్వేనైవ విషయవాఙ్మూలేత్, “స్వాతస్త్వైన్నాగతః, కిజ్కుర్తః” ఇతి స్వస్థతయాస్థాతుంశక్యతే; పురుషకారవిశిష్టేనైవవిషయప్రావణ్యాద్విశిష్టయోగ్యతాభావాద్విషాదేతిశయిణోభవతీతిభావః. “ఎమ్మేపోల్” ఎన్దైయాలే, “తిరుమాలాల్ నెన్జిగోట్పట్టాయ్” ఎన్దుతుక్కు - మైన్దనైమలరాల్ మణవాళనైయో నీయుమాళైప్పట్టతెన్దు తాత్పర్యమెన్దితారెన్దువుమామ్. మైన్దనై - యువానై. కోట్పట్టాయ్ - కోళ్ళప్పట్టయెన్దుపడి. “నెన్జిమ్” ఎన్దు - ఆ న్నకరణమ్కోన్నతుక్కు తాత్పర్యమ్ (తోఱ్ఱురైయిత్యాది). మఱుపాడురువవెన్దుతుక్కు - దుఃఖాతిశయత్తిలేనోక్కు. నెన్జు ఎన్దువల్లీనుక్కు ఙ్గారణమాకైయాలే (వేర్ప్పల్లీన్దితార్.)

అ.అ.వి.—వాయునిరై యెన్దు తోడజ్జి, క్రమత్తిలే యురైయన్వయమ్.

ప్ర.తి.—ప్రవేశే. ఆయోధ్యాకాండే [౧౪] రామమనుగమ్యప్రత్యాగతోదశరథంప్రతి సుమన్త్రీః, “విషయే తేమహారాజ రామవ్యసనకర్మితః । అపివృక్షాఃపరిష్కానాస్సపుష్పజుగ్రకోరకాః॥ ౪॥ ఉపతప్తాదకానద్యఃపల్వలానిసరంసిచ । పరిశుక్లపలకానివనాన్యుపవనానిచ॥ ౫॥” — తస్మిన్కాండే [౧౦౩] చిత్రకూటే డశరథమరణంభరతాచ్చుత్సారామః, “ఏవముక్త్యాభరతం భార్యామభ్యేత్యరామచ॥ ఉవాచశోకస్తప్తః పూర్ణచంద్రనిభాననామ్॥౧౪॥సీతేమృతస్తేషుకురఃపితౄహిసోసిలక్షణభరతోదుఃఖమాచప్యేస్వర్గతంపుణివీపతిమ్॥౧౫॥” — (నాయుమిత్యాది) శ్రీభాగవతే, [౧౦-౨౦] “గిరయోవర్షధారాభిర్నయమానానవివృణుః । అభిభూయమానావ్యసనైర్యథాభోక్షజశేతసః॥ ౧౫॥ అధఃకృతాన్యక్షాణియేషునై - అభోక్షాః తేభ్యోజాయతఇతి - అభోక్షజః. అథవా, “అమృతోదధివత్సరైర్యుజ్యమానోపిసర్వదా । అభోసక్షీయతేజాతుయస్తాత్తస్తాదభోక్షజః” — ఆయోధ్యాకాండే ౩ చరమసర్గే అనసూయాంప్రతీసీతా, “పతిసంయోగసులభం నయోద్భవ

[3]

తిరువాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౧-తి-వాయునిరై, ౨-పా-కోట్ప్పట్ట వ్యాఖ్యానజల్.

ప్రవచనేపితా|| ౩౩౪|| చిత్తార్థవగతఃపారం నానసాదాష్టవోయథా|| ౩౬|| — సుప్తరకాక్షే ఏకోనచత్వారింశే “శ్చైవైస్తసక్కులాబ్ధృత్వా లక్ష్మ్యాంపరబలార్దనః” ఇత్యాది|| ౩౦||

తిరుమొట్టి - నూల్ గునాలానిరు మొట్టి - ముతత్పాట్టు.

సీలైయిడమెఱ్ఱుమిన్ఱి నెడువెళ్ళ ముమ్మర్ వళనాడు మాడవి మైయోర్ |
తలైయిడమల్ గైమక్కోర్ శరణిలైయెన్న వరణావ నెన్న మరుళాల్ |
అలైకడల్ సీర్ కుమ్మప్పవకడాడవోడియకల్వాసురుజ్జముకుకిల్ |
మలైకలైమీతుక్కొణ్డవరుమీ నెమలైమఱవాతిలైజ్జన ననే.

తాత్పర్యము. — అలలుకొట్టుచున్న సముద్రముగట్టునందు సంచరించుచున్న ఓ! సారసపక్షి! నీతల్లియు నిద్రలేనినిత్యసూరులును నిదుర బోయినను నీవు నిదురబోకనున్నావు. నీశరీరమును తెల్లబారిపోయినది. నీవును మావలెనే సర్వేశ్వరుని నాశపడి వాని సేవలభింపనందున నీయవస్థ నొందితివాదేమి?.

మూ. — కోట్ప్పట్ట శి నైయైయాయ్ కూర్వాయ వన్ఱి లే | శేట్ప్పట్టయామన్దల్ శేరాతిరఙ్గుతియా |

లాట్ప్పట్టవెమ్మేపోనీయుమరవణైయా | న్నాట్ప్పట్టతణ్డూయ్ త్తామన్దాముల్ గ్రాయే||

ఆ. — (కోట్ప్పట్ట) కూర్వాయవన్ఱి లే!, అపహృతమాన నెఱ్ఱైయై నైయైయాయ్ సీలియవానరాత్రికలిటఱ్ఱాతేయిరక్కానిన్ఱాయ్; సీయు మెన్నైప్పోలే పెరియపెరుమాళ్ తిరువడికలిల్ తిరుత్తుళాయైయై నైప్పట్టాయాకాతేయిన్ఱితాళ్.

అన్య. — కోట్ప్పట్ట శి నైయైయాయ్ కూర్వాయ (౩) అన్ఱి లే శేట్ప్పట్ట యామన్దల్ (౬) శేరాతు ఇరఙ్గుతి ఆల్ (౯) ఆట్ప్పట్ట ఎమ్మే పోన్ సీయుమ్ (౧౨) అరవణైయాక్ తాళ్ పట్ట (౧౫) తణ్ తుళాయ్ త్తామన్దాముల్ గ్రాయే (౧౮).

పన్నీ. — అనన్తరమ్, ఓరన్ఱిలైప్పార్ త్త, సీయుమ్ శేవళాయాయనవన్ఱిరువడికలిల్ తిరుత్తుళాయైయై నైప్పట్టాయావెన్ఱితాళ్.

పఱియున్ఱ, నెఱ్ఱైయై నైయైయాయ్ కొణ్ఱు, అన్దవార్తియడియాకగదదమాన్దాయలే శేఱిన్దకురలైయై నైత్తాన (౩) అన్ఱి లే!, నెడితాన, యామన్దల్, (౬) *శేక్కైయి క్కేచ్చిరాతే, దుఃఖియానిన్ఱాయ్, ఆతలాల్, (౯) అడిమైపట్ట, ఎఱ్ఱలైప్పోలే, పిరివాల్ గ్రామైలోల్ గ్గేయిరుక్కిఱ సీయుమ్, (౧౨) తిరువరవణైయై త్తనక్కునిరూపకమాకవుడైయవన్ఱుడైయ, తిరువడికలిలే, భోగదన్దైయిలేమితియున్ఱ, (౧౫) శేవ్వియైయై నైయై, తిరుత్తుళాయ్ మూలైయై, ఆనైప్పట్టాయా? (౧౮). వాయెన్ఱు-వాయ్ మైయాయ్, కురలైచ్చొల్లుకిఱతు. కూర్ తల్ - శేఱివు. అన్ఱియే, కూర్ త్త వాయెన్ఱు-పిరిన్దారైయారుఙ్గురలైన్ఱుమామ్. ఇత్తాల్-ఆర్తధన్వనియుడైయార్ అవనైప్పిరిన్దమాప్పిడుకిఱార్ కళెన్ఱిరుక్కై.

అర్థము. — అపహరింపబడిన మనస్సుగల ప్రకారముగశబ్దించుచున్న (౩) ఓ! పెన్నడపక్షి! పొడవైన రూమములయందు (౬) (పడక యందు) చేరక దుఃఖించుచున్నావు. గనుక (౯) దాన్యమునొందిన మావలె నీవును (౧౨) అది శేషునిపడక గాఁగలసర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాద ములతో సంబంధించిన (౧౫) చల్లని తిరుత్తుళాయితరుమాల నాశపడితివా? (౧౮).

* శేక్కై - మక్కళ్ పడుక్కై.

ఈ.—ఇరణ్డామ్బట్టు. ఇప్పడినా రైయెప్పార్ తువారై శొల్లానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే, అరు కేనిన్ట పనై యిలే తణ్ణేన నన్దిలానతువాయలకు నెక్కిత్త వాణ్ణేకూప్పిట్టతు, ఇతినుడై యఆ ర్థస్సనియై క్కేట్టు, పావియే, నీయుమెనై. పోలే యకప్పట్టయాకాతేయెన్దితార్.

(కోట్టట్ట శ్లోయాయ్) అపహరిక్కప్పట్టహృదయ తైయుడైయెయాయ్. “అపహృతమానమనస్సు” ఎఱ్ఱఱిన్టపడియెన్నెన్నిల్; అతినుడై యఅడియల్ ధస్సనితా “నెఱ్ఱిన్టతు” ఎన్ఱుతో ధ్మనిన్ట తుకాణుమి వళుక్కు. (కూర్వాయవన్తి లే) తనియరాయరుప్పారైయరుతున్ఱమాక ఇడవల్లధస్సనియాయ్. (కూర్వాయ) వాయెన్ఱు-వారై, అన్ఱియే, కూర్ తవాయలకై యుడైయ వెన్ను తల్. (శేట్టట్టయామజ్జల్) రాత్రియాయ్ నెడుకుకై యన్ఱిక్కే, శామగ్గడోఱుమ్ నెడుకానిన్ఱ తాయ్. (శేరాతిరగ్గుతియల్) నెడుకుకిఱయామగ్గలిల్ పడుక్కై యిఱ్ఱేరాతోఱిన్ఱాలుమ్ ధరిక్కలామితే. అజ్జనేశెయ్యాతేశిథిలై యాకానిన్ఱాయ్. (ఆట్టట్టవెప్పేపోల్) నెఱ్ఱుపటి యుణ్ఱుపడుక్కై యిలుజ్జేరా లేనోపుపడుక్కు. ఎన్నై పోలే నీయుమ్ అవన్ఱిరువడికలిల్ దాస్యపరిమళ త్తిలేయా కాతేయకప్పట్టతు. (నీయుమ్) నాట్టారిల్ వ్యావృత్తమాకప్పొన్ఱిరుక్కిఱనీయుమ్. ౧. “పతింవిశ్వస్య” ౨. “యస్యాస్తి” ఎన్ఱోతినాయల్లై. *మయర్వఱమతిసలమ్యేల్ దాయల్లై-ఎన్ఱు నై యుట్టుకాతనీయుమిప్పడియావతే!

డి-ఆ.—ఇరణ్డామ్బట్టు (కోట్టట్టవిత్యాది) “కూర్ వాయవన్తి లే ఎప్పేపోల్ తామమ్ కామల్ దాయే” ఎన్ఱు పదజ్జైక్కటాక్షి తవతా రికై (ఇప్పడియిత్యాది). పనై-తాలద్రుమమ్. ౩ “మున్ఱిల్ పెన్ఱైమేల్” ఇత్యాదిప్పడియే, అన్ఱిలాకిల్ పనైయిలేయరుక్కై-సిద్దమ్. వాయలకు-చచ్చుపుటమ్. నెక్కిత్త వాణ్ణే-నెక్కిత్త వాణ్ణే-నెక్కిత్త వాణ్ణే-నెక్కిత్త వాణ్ణే. క్రొచ్చుమిఱునంపరస్సరసంజ్ఞిప్తచఱ్ఱాకంభవతీతిప్రసిద్ధిః.

(కోట్టట్ట శ్లోయాయ్) క్రమరవిలపసేత్యాది] పేమరరి! త్వంరాత్ర్యామిశ్వరగ్రస్తబోధే జగతిస్వపతిసతిఎన్ఱు-సతిసప్తమియాయ్, రాత్రియిలేయాశ్వరనాలే గ్రసిక్కప్పట్టిరుక్కిఱజ్ఞానతైయుడైతాన జగత్తానతునిద్రైపణ్ణియుళ్ళోవిల్, పోయరుక్కిఱనిద్రైయెయ్ డైయె యాయ్ కొణ్ఱుకయక్కిఱతాయ్; కూప్పిడానిన్ఱి-తాయెన్ఱు శోపలే; వారాయ్ సఖియే! నళినయనహాసోదారలీలేక్షణేన-తామరై పొన్ఱుతిరు క్కణ్ణేన్న, అప్పడియరున్ఱుళ్ళోతిరుముటువలెన్న, ఇవనోదాలేయదారమానలీలైయెయ్ డైయె పాచ్చైయెయ్ డైతానకృష్ణనాలే. గాఢనిర్విణ్ణే-చేతా-మివవుడుమఱుప్పట్ట నెన్ఱైయెయ్ డైయెయ్ నాయా? వెన్ఱు పడి. తటస్థశ్చ జై-యెయ్ నువదిత్తుపరిహరిక్కిఱ-తార్ (అపహృతేత్యాది). (అడియల్ ధ ధస్సనియెన్ఱు) “కూర్ వాయ” ఎన్ఱు తిక్ - క్రూరమానవారైయెన్ఱు వర్ధతైప్పల్. అడియల్ ధ-అమూలకమాన. అడి-మనస్సు. వారైక్కు-కూర్వైయేలెన్న (తనియరాయిత్యాది). ప్రథమాథే, కూర్-క్రూరమ్. తనియరాయరుప్పార్ - నాయకనైప్పిరినిరుప్పార్. ఇతిక్-ధస్సనిక్కు-దాళకత్వమ్-నాయకసంక్షేపస్సరకత్వేన. (కూర్ తవాయలకైయితి) వాయలకుక్కు-కూర్వైయెవతు-క్రూరమానధస్సనియున్ఱాక్కు-కై. శేణ్-సెమపై. పడుక్కై-ఉడైతాక్కై. నెట్టియెయ్ డైతాన యామగ్గశెన్ఱు పడి. శేట్టట్టరాత్రిఎన్నా తే, “యామగ్గల్” ఎన్ఱిఱతెన్నెన్న (రాత్రియా యిత్యాది). వ్యసనాతిశయస్తాలే నెడుకిన్ఱోల్ దాయెన్ఱు పడి. (శేరాతెన్ఱు) పడుక్కైయిలేయెన్ఱు ధ్యాహార్యమ్. ఇరగ్గుకై-కైలియమ్. అధ్యాపౌత పవత్తోడే-డ “శేరాడు, ఇరగ్గుతి” ఎన్ఱిఱపదవ్యయత్తుక్కు-మభావమ్ (నెడుకుకిఱవిత్యాది). అజ్జనేశెయ్యాతే-అన్ఱుత్తమిన్ఱిక్కే. మేలెయ్ ఱ్ఱాట్టిభావమ్ (నెన్ఱుపటియెన్ఱు డైత్యాది). పొన్ఱిరుక్కిఱనెన్ఱు తుక్కు - ఉన్నకత్తిలేయరుక్కిఱనీయుమ్ ఎన్ఱుస్సభావార్థమ్; పొన్ఱెన్ఱు - పనైయెన్ఱు ధ్వస్థరమ్. తాత్పర్యాన్తరమ్ (పతింవిశ్వస్యేత్యాది). యద్యా, వ్యావృత్త్యుపపాదనమాతల్. ఇత్రాల్-శాస్త్రజన్యజ్ఞానమిలైయెన్ఱు పడి. ఫలితమ్ (ఎన్ఱునైయిత్యాది). ఎన్ఱు నై-ఎన్ఱుత్తమ్.

ఆ-ఆ-వి.—నుతాయరమోతినాఁ మితుకిడైక్కైయరితిఱే. అన్ఱువరుచియాలేతాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మయర్వఱవిత్యాది).

ఈ. — (అరవణై యాని త్యాది) “తిరుమాలాల్” ఎన్ఱ తిణ్ణే, ఇరువరుమానాలిరుప్పతు పడుక్కై యిలేయా యిరుక్కుమే ; “అవనుమవళుమాయ్ తుక్తై త్తరుత్తురాయ్ మాలై వెఱవేణుమ్” ఎన్ఱు అత్తై యోనీయుమాశైప్ప ట్టతు. (తాట్పట్టతణ్ణురాయ్ త్తాయమ్) ౧ * శుడర్దుడిమేల్ తురాయ్ మొట్టియ, అవర్ కళిరువరుజ్ఞాడత్తుక్తై త్తరుత్తురాయ్ మోనీయుమాశైప్పట్టతు. పుళుకిలేతోయ్ త్తెడుత్తావ్ పోలే పరిమళ త్తిలే తెరియుమే, కలమ్బుకణ్ణానామే. ౨ “తాళిణై మేలణితణ్ణురాయ్” ఎన్ఱి త్తే తాన్దిడప్పతు. తామమ్-ఒళియుమ్, నూలైయుమ్. (కామున్ద్రాయ్) సజ్జ త్తళవిలేనిన్దిరై యాకాతే, వెఱిల్ డివిత్తల్ వెఱావిడిల్ ముడితలాన అవన్ఱైయై ప్రాపిత్తాయాకాతే. ౨.

జీ-అ. — కీర్తీ “తిరుమాలాల్” ఎన్ఱై యాలుమ్, “అరవణైయాక్” ఎన్ఱ పదసామర్థ్యతైలుమ్, “తాట్పట్టతణ్ణురాయ్” ఎన్ఱ తుక్కు-ఇరువరు మాయ్ తుక్తై త్తతణ్ణురాయ్ పరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (తిరుమాలి త్యాది వాక్యత్రయత్రై). “తాట్పట్ట” ఎన్ఱ తుక్కు-వాన్దర్వమ్ (శుడర్దుడియ త్యాది). ఇరువరుమకుత్తై త్తరుత్తురాయ్ త్తేయుమ్బడియెన్ఱెన్ఱ (పుళుకిలేయ త్యాది). తాత్తుక్తై త్తరుత్తురాయ్ యా త్తెప్పట్టిరుక్కు-మోవెన్ఱ (తాళిణైయ త్యాది). తామమ్-మాలై. కామున్ద్రాయ్-ఆత్తెప్పట్టాయా? (సజ్జేతి) సజ్జ కామానురాగన్ఱే హద్వనస్థైళిలే ప్రథమపర్వమ్ - సజ్జమ్. ఉత్తరపర్వమ్-కామమ్. వివరణమ్ (పెఱిలి త్యాది). క్రమేజాన్వయం. ఆల్-విసాదే. “తాట్పట్టతణ్ణురాయ్ త్తామమ్ కామున్ద్రాయ్” ఎన్ఱిఱ విడత్తిలే 3 “నేత్తేనిమిలయినీనునమదప్ప బన్ఱున్ఱిన్దోరవిషీకరుణంబతచక్రవాకి | దాస్యజ్ఞ తావయమివా ద్యుతపాదజుష్టాం కింవా స్రజంస్పృ హయ నేకబరేణవోధుమ్” ఎన్ఱిఱిన్ఱోకమనుసన్ఱేయమ్. ౨.

అ-అ-వి. — భగవత్ప్రసాదలబ్ధజ్ఞానమిలైయెన్ఱ పడి. — ఇదానీంపర్యజ్ఞంకిమర్థమభిదధాతీత్యత్రాహ (తిరుమాలి త్యాది). అన్ఱిక్కే, “అరవణై యాక్” ఎన్ఱ తు - శ్రియఃపతియెన్ఱు వివక్షీత్తు, “శ్రియఃపతి” ఎన్ఱ శ్రిల్లుమ్బడియెన్ఱెన్ఱ (తిరుమాలి త్తై త్తేయ త్యాది).

ప్ర-తి. — (తోట్పట్టతణ్ణురాయ్ త్యాది). శ్రిభాగవతేదశమే, [౯౦] “కురవిలపనీత్వంపీతనిద్రానశేషేస్వపతిజగతిరాత్ర్యామిశ్వరగ్రస్తబోధే | వయమివసఖికచ్చిద్ధాఢ నిర్విణ్ణ చేతానభినయనహసోదారలీలేక్షణేన || ౧౫ ||” — (నీయుమ్) నారాయణానువాకే, [౧౧] “పతింబి శ్వస్వాత్తేశ్వరంకాశ్వతంశినమచ్యుతమ్” యజుషి, “యోహమస్మి ససన్న్యజేయస్యాస్మి నతమన్తరేమి”

తాత్పర్యము. — ఓ! పెన్ఱడపక్షీ! రాత్రియంతయు నిద్రింపక క్రూరముగాశబ్దించుచు దుఃఖపడుచున్న నీవును శేషకాయకి దాసులైన మావలెనే వానియొక్క శ్రీపాదమందలి తులసీమాలనాశపడి దానిని లభింపక నీయవస్థనొందితివా యేమి? ౨.

మూ. — కామున్ద్రై యఱవోఱైయై రాప్పక | నీమున్ద్రైక్కుణ్ణుయిలాయ్ నెన్ఱురుకియేబ్బుతియా |

న్ద్రీమున్ద్రై త్తెన్ఱి లక్కెయూట్టినాన్ఱాణయన్ద | యామున్ద్రైత్తున్ద్రాయో వాల్లికనై కడలే || 3 ||

ఆ. — (కామున్ద్రై) ఎమ్మెరుమానై యాత్తెప్పట్టుప్పెఱానైయాలే నీయిరవుపకల్లెగ్గణ్ణుయిలాయ్ నెన్ఱురుకియేన్ఱానిన్ఱాయ్ ; తీము న్ద్రై త్తెన్ఱి లక్కెయూట్టినాన్ఱ తిరువడికలైయాలైప్పట్టనాన్ఱ పట్టతుపట్టాయాకాతే, ఐయో! కడలే! యెన్ఱితాళో. 3.

అన్వ. — కామున్ద్రై క్షయఱవోడు నీ (3) ఇరాప్పకల్ మున్ద్రై కణ్ణుయిలాయ్ (౬) నెన్ఱు ఉరుకి ఏబ్బుతి (౯) ఆల్ త్తెన్ఱి లక్కె ము న్ద్రై (౧౨) తీయూట్టినాన్ఱ తాళో నయన్ద (౧౫) యామ్ ఉన్ద్రై తు ఉన్ద్రైయో (౧౮) కనై కడలే వాళీ (౨౧).

పన్నె. — ఆర్యమ, కత్తుకొకడలైపార్తు, విరోధినివర్తక నానవనడయ తిరువడికలైయాశైప్పట్టవెన్నె పోలినాయో? వెయ్య
శొట్టకొత్తాళ్.

కామిక్కప్పట్టయగ్గళ్, కైప్పదాతవిల్లివోడేకూడినాపొలే, నీ, (3) ఇరాప్పకల్, ముక్కుక్క, కణ్ణుజుక్కిటిలై, (౬) అకవాయుమ్, సీరాయ్, పిళ్ళినకరలిజ్జామల్ ముక్కుక్కూప్పిదానివ్వాయ్, (౯) ఆతలల్, తెన్నిలజ్జెయై, ముత్తయ, (౧౨) తీయూట్టివనక, తిరువడి
కలై, అశైప్పట్ట, (౧౫) నాజ్జల్, పట్టతు, పట్టయో?, (౧౮) ఇరైక్కొట, కడలే, ఉక్కణ్ణేన్దీర్వవాయ్, (౨౧) ఎల్లై! ఎన్దు - కడలు
కున్నుమ్మర్థియూతల్, ఎన్నేఎన్దుమ్మెయిప్పాతల్. ఇత్తాల్ - మహత్తైయైయైయార్ వాయ్ విట్టలలువతు ఆవనైప్పిరిన్దాలెన్దరుక్కై. 3-

అర్థము. — ఆకపడిన వస్తువులభింపకపోవుటచే నీవు (3) రాత్రిం బగ శృంతయు నిద్రించవు. (౬) మనస్సు కరిగి కేకలువేయుచున్నావు. (౯) గనుక దక్షిణమందలి లంకాపట్టణము నంతయు (౧౨) న్నొకినాహారముగానిచ్చినచక్రవర్తితిరుమక నార్లయొక్క శ్రీపాదముల నాశపడిన (౧౫) మేము పొద్దికదానిని పొందితివా? (౧౮) భస్మించుచున్న సముద్రుడా! సుఖముగానుండుము. (౨౧)

ఈ. — మూన్టామ్బట్టు. అన్ని లినుడైయధ్వనిక్కు ఇడైన్దరుక్కిటపళవిలే; కడలెన్దరుమహాతత్త్వమాయ్, అతుతగ్గామ్మీర్యమెల్లామిల్లున్దుకరైయిలే వరువతుకరై యేటమాట్టా లేవుశ్శేవిల్లువతాయ్, ఎల్లుత్తుళ్ళొల్లు మొబ్బరుళు
ద్దెరియూతపడి ఉమైక్కుఱనాకక్కుప్పిదువతాకిజడయైక్కణ్ణు; పావియే? నీయుమ్ రామగుణ త్తిలకప్పట్టు
నాకపట్టతుపట్టయోకా లేయైన్దాళ్.

(కాముత్తయై అవోడు) “నెళ్ళురుకియేజ్జుతియూల్ ” ఎన్దన్దయమ్. (కాముత్తయై అవోడు) అశై
ప్పట్టపారుళివోడే, కైత్తుఎన్దతు - పారుళ్. అశైప్పట్టపారుళ్ కైప్పకురామైయూల్ వన్దగ్గళివోడే. కాము
జుకైయమిల్లువుమ్ కడలుక్కిన్ది క్కేయిరుక్క, దృష్టానభూతైయానతనక్కుణ్డాకైయాలే, “ఇతుక్కుముణ్ణు”
ఎన్ద నుమిత్తువొల్లుకితాళ్. (ఎల్లై) ఇరవోడుపకలోడు వాళియటక్కతటుకిజడయైక్కణ్ణు, తన్నడిక్కుప్పొలి
యాయరుక్కైయాలే తోళ్ళియైసమ్మాధిక్కుమాప్పొలే సమ్మాధిక్కితాళ్ శితైయటవుపోలే; ౧, ఓటమునాను
ముజ్జాతిరున్దేనే” ఎన్నక్కడవతితే. అన్ని క్కే, ఎల్లై! ఎన్దు-ఎన్నే ఎన్దాశ్చర్యమాతల్. (ఇరాప్పకల్ నీముత్తయ

జి-ఆ. — మూన్టామ్బట్టు (కాముత్తయై అవోడు). “కనైకడలే, తీముత్తయ” ఇత్తాదిపదభక్తైక్కటాక్షి త్తవతారికై (అట్టిలిత్యాది). ఇడై
న్దు - క్కేప్పట్టు. ఉమైక్కుఱ - మూకజల్పితము.

అవతారికానన్దరమ్, కాముత్తయై అవోడెన్దతు - పాట్టుక్కల్లాముపాదానమ్. నెళ్ళురుకియేజ్జుతియూల్ ఎన్దన్దయమెన్దతు -
పాట్టైయెల్లాళ్ళొల్లి, నెళ్ళురుకియేజ్జుతియూల్ ఎన్దుముడిక్కవెన్దపడి. ఎల్లై, కనైకడలే, తీముత్తయై అవతారికభ్య, ఉత్తయో; ఇరాప్పకల్
ముత్తయై అవోడెన్దయిలాయ్; కాముత్తయై అవోడు నెళ్ళురుకియేజ్జుతియూల్; వాటిఎన్దన్దయమెన్దతాత్పర్యమ్. కాముత్తయై. అశైప్పట్ట.
కై - పారుళ్. ఆజవు - ఇళవు. “కైత్తు” ఎన్దతై “కై” ఎన్దు - కుత్తైత్తుక్కిడక్కిటతు. వివరణమ్ (అశైప్పట్టవిత్త్యాది). కడలుక్కి
వ్వాకారముడైన్దపడియెన్నెన్దు (కాముజుకైయత్యాది). “ఎల్లై” ఎన్దుమ్, “నడి” ఎన్దుమ్, “తోళ్ళి” ఎన్దుమ్ - మున్నిలైప్పేర్.
ఎల్లైయెన్దు - తోళ్ళియైసమ్మాధిక్కుమాప్పొలే అచేతనతైసమ్మాధిక్కిటతెన్నెన్దు (ఇరవోడిత్యాది). “వాళియట” ఎన్దవనన్దరమ్, ఉజ్జాతే
యిరున్దపన్దభ్యాహర్యమ్. శితైయటవు - శితైక్కుడత్తిలే శేరవిరుక్కయూల్ వన్దవుజవు. తన్నడిక్కుప్పొలియూ యిరుక్కుమెన్నె

ఆ-ఆ-వి. — (పోతలరుమ్మపైన్నెక్కోళ్ పుట్టాన్దైత్తొళులేనోత మనానుముజ్జాతిరున్దేనే) భోగయోగ్యమానదేశత్తిలే తానుమ్
నానుమాక విడివిళ్ళు. కైత్తుజ్జాతేయసభవిక్కుక్కొలినేక; “ఇనియివకుక్కజ్జాతిరుక్కువన్దో వేణ్దువతు” ఎన్దు ఓతతైయోళాకవిట్టు

ఈ.—తాళ్ నయన్దారోడు తోళ్ నయన్దారోడు వాళియబువ తేళ్ళేళ్ళప్పడుకై కుక్కు; పిరాట్టియోడు శ్రీభరతాత్వా నోడువాళియన్దరితై. (వాళి) ఇవ్వవసాదమ్ నీజీనీజీవి త్తిడుక, (కనైకడలే) పాయ్ విట్టుక్కుప్పిడమాట్టాతే. విమ్మల్ పారుమలాయ్ ప్పడుకితాయాకాతే. ఘోషిక్కిటకడలే! ఎన్నపుమామ్. 3.

జీ-అ.—సత్వముజ్జితే. తోళ్ నయన్దయామ్ ఎన్నా తే, “తాళ్ నయన్దయామ్” ఎన్నిటను-బ్రాహ్మణర్ పిచ్చేటినాలుమ్ ఓత్తుచ్చొల్లుమాప్పిలేయడి. డాతళమ్ వాసనైయాలేయెట్ట కణ్ణుకోళ్ళతు. వాళియన్దరిమైయెదప్పైస్తాతే యుపపాదిక్కితార్ (పిరాట్టియోడిత్యాది). అవతారికై యిల్ “ఊమైక్కుటనాయ్” ఎవ్వుతుక్కుచ్చేరవరళిచ్చెయ్ కితార్ (వాయ్ విట్టిత్యాది). కనైక్కై - అనతురమాకవిరై కైయమ్ ఘోషి క్కైయమ్. విమ్మల్ పారుమల్ - ప్రితియిల్ శరీరవికారమ్. ౧ “భోభోసవానిప్తనసే ఉదన్వన్నలభనిద్రోసిగతప్రజాగరః । కింవాముకున్దాః హృతాత్తలాచ్చనః ప్రాప్తాందశాంత్యచ్చగతోదురత్యయామ్ ” ఇతిష్టోకోఽత్రాసుసన్ధ్యః. ప్రాప్తామ్ - మయేతిశేషః. ముకున్దాపహృతాత్తలాచ్చనః - గామిభిర్యమకడలుక్కులక్షణమితే అన్వయమ్ కీర్తించున్న పడియే కణ్ణుకోళ్ళతు. యద్వా, ఎల్లయిరాప్పకల్ మున్దరినకణ్ణు యిలాయ్; కామున్దరికైయటవోడు నెఱ్ఱురుకియేఱ్ఱుతియల్; కనైకడలే, తీమున్దరితొడగ్గి, ఉన్దరియో; వాళి ఇత్యన్వయోవా. 3

అ-అ-వి.—మేవసమాహితోభవతి(పిరాట్టియోడితి).—ఇతుతానిష్ఠవిషయత్తుక్కుళ్ళతోన్దెనితార్ (పిరాట్టియో డెన్దు) 3

తిరుమొఱ్ఱి - ఎఱ్ఱత్తునాలాన్దిరుమొఱ్ఱి - ఒన్నతామ్బట్టు.—వేతముమ్ వేర్వీయుమ్ విఱ్ఱుమిరుకుడరు । మతియుమాననరుళ్ తన్దవర్ నమక్కు । పోవితలరుమ్మనై న్నూళ్ళుపుల్లాణి కైతొటాతే. ఓతమునానుముఱ్ఱాతిరు న్దేనే!

తిరుమొఱ్ఱి - తొణ్ణూన్దరిన్దాన్దిరుమొఱ్ఱి - ముతత్వాట్టు.—పుళ్ళురువాకినళ్ళిరుళ్ వన్దపూతనైమాళవిలకై । యెళ్ళెరిమణ్ణియుణ్ణిప ప్పిత్తపూక్కుమతనైనినైన్దో । కళ్ళవిళ్ళోకైకాతలుమెగ్గోకారికై మాతర్ కరుత్తు । ప్పిళ్ళెత్తనైయిట్టిణ్ణిమేయొక్కప్పేళువతెన్దెసిరానే.

తాత్పర్యము.—ఓ! సమద్రుడా! రాత్రింబగళ్లు నిద్రలేక వ్యసనముచేసిట్లు కేకలుచేయుచున్ననీవు, లంకాపట్టణమునుదహించిన శ్రీరామచంద్రునియొక్క శ్రీపాదములను బొందవలయుననియాశపడి, ఆయాశనెఱవేటనందున మావలనే విరహవృద్ధి నొందితివాడేమి? నీయభీష్టమ శిఘ్రముగా నెఱవేటగలదు. 3

మూ.—కడలుమలై యుమ్ విశుమ్బున్ద్రుగ్రాయెమ్బా । అచ్చడర్ కొలిరాప్పకల్ ముళ్ళాయాన్దరిన్దా ।

యడల్ కొళ్ పడై యాళియమ్మనైక్కాణ్ణానీ! యుడలనోయున్దరియోవూళితోటూళియే॥ ౪

ఆ.—(కడలుమ్) ఎన్నై పోలే ౨ “ఎఱ్ఱున్దరియెమ్మెరుమా” ఎన్దుకడలుమ్మలై యుమ్ విశుమ్బున్ద్రుగ్రావియిరాప్పకలుఱ్ఱుకిటిలై నీయు మెమ్మెరుమానుడైయ తిరువాళియుణ్ణెయు క్కాణవానై ప్పట్టుప్పెటామైయాలే కాలతత్వమెల్లాముడలమ్ నోయున్దరియోకా తణ్ణాడాయెన్దితాళ్.

అన్వ.—తత్ వాడాయ్ కడలుమ్ (౩) మలైయమ్ విశుమ్బుమ్ తుగ్రాయ్ (౬) ఎమ్మెల్ శుడర్ కొళ్ (౯) ఇరా పకల్ తుగ్రాయ్ (౧౨) ఆల్ అడల్ కొళ్ (౧౫) పడైయాళి అమ్మనై కాణ్ణా (౧౮) నీ ఊళితోటూళి ఉడలమ్ (౨౧) నో ఊన్దరియో (౨౩).

పన్నీ. — అనన్దరమ్, “విరోధినిరసనపరికర తైయుడైయవనైక్కాణవేణుమ్” ఎన్నుమ్ వ్యసనతై నీయుల్లనైయో? వెన్టు ఒరువాడైయై ప్పార్ త్తు చ్చొల్లుకితాళో.

సన్ని పతితశరీరమ్బాలేకుళిర్ నిరుక్కిఱ, వాడాయ్!, కడలుమ్, (౩) మలైయుమ్, విశుమ్బుమ్, తడవిక్కొణ్ణు, (౬) ౧ “అమ్మసృపారే భవనస్యమధ్యేనాకస్యపృష్ఠే” ఎన్టుక్షీరాబ్బియిలుమ్ తిరుమలైయిలుమ్ పరమపదత్రిలుమవనైయారాయ్ కిఱవెన్జైప్పోలే, చన్ద్రాదిత్యతేజస్సు కలై, నిరూపకమాకవుడైయ, (౯) ఇరవుమ్, పకలుమ్, ఓరిడత్రిల్ పర్యవసిత్రుఱ్ఱుకిఱిలై; (౧౨) ఆతలూల్, మహాభరతయుద్ధత్రిలే, “ఆయుధ మెడేక్” ఎన్టువైత్తుఎనుత్త, (౧౫) తిరువాళియైయుడైయ, సర్వేశ్వరనై, అద్దభీష్మకకణ్ణాప్పోలేకాణనినైత్తు, (౧౮) సర్వోపకారకమాననీ, కల్పభేదజ్ఞో పిఱన్దునడన్దాలుమ్ కాలముళ్ళతనైయుమ్ అవనైయెరుప్పట్టు, శరీరముళ్ళతనైయుమ్ వ్యాప్తమాన, (౨౧) వ్యాధియై, కొణ్ణాయో? (౨౩) ఉపకారశీలర్ క్కుముడమ్మిల్ వరుమ్ వికారజ్ఞో అవనైక్కాణప్పెతామలెన్దుకరుత్తు.

౪

అర్థము. — చల్లని ఓ! వాయువా! సమద్రమందును (౩) పర్యతమలయందు నాకాశమందును (అసర్వేశ్వరుని) వెతుకుచు (౬) నావలె చన్ద్రా నూరులను గల (౯) రాత్రియందును పగటియందును నిద్రింపకయున్నావు; (౧౨) గమక యుద్ధమునందు ధరించిన (౧౫) ఆయుధమైనచ క్రముగల స్వామిని సేవించుటకై (౧౮) నీవు కాలమంతయు శ్రమింపతికివశపడి శరీరమున్నంతవఱకును (౨౧) వ్యాధిని బొందితివా? (౨౩).

ఈ. — నాలామ్బట్టు. కాల్ శ్రైన్టు, ఒరువ్యాపకతత్త్వమాయ్, అతుతా అభిమతవిరహావ్యసనత్రాలే యిరున్దవిడత్రిలిరుక్కుమాట్టాతే, మడలూరువారై ప్పోలే యుడమ్మిలేపుఱ్ఱుతియైయేటిట్టుక్కొణ్ణు వడివుతెరియాత పడియాయ్, జ్వరసన్ని పతితరై ప్పోలే కుళిర్ నిరున్దతు; అత్తైప్పార్ త్తు, నీయుమ్ నాకపట్టతువట్టాయాకాతే యెన్దితాళో.

(కడలుమ్ మలైయుమ్ విశుమ్బున్దుఱాయ్) ౨ “కారార్ తిరుమేనికాణుమళవుమ్బాయ్” ఎన్టు - క్షీరాబ్ధి యోడుతిరుమలై యోడుపరమపదత్తోడు వాళియఱత్తేడువార్ క్కుప్పోలియాయురుక్కిఱపడి, ౨ * ఊరాయ వెల్లొ

జీ-అ. — నాలామ్బట్టు (కడలుమిత్యాది) వ్యాపకతత్త్వమ్ - వ్యాపిక్కిఱతత్త్వమ్. అతవ (ఇరున్దవిడత్రిలిరుక్కుమాట్టాతేయైవడి). “తుఱాయ్” ఎన్టుతైప్పల్ (ఇరున్దవిడత్రిలిత్యాది). జ్వరసన్ని పతితరై ప్పోలేయైవడు - ఉళిల్ వెతుప్పుమ్, పుఱుమ్మిల్ తైత్తముమ్ తోన్టుకై క్కాక. (కుళిర్ నిరున్దతు) ఇవకుక్కిప్పడియన్దోల్ శ్రీన్ శ్రైన్ పడి.

“ఎమ్బొల్” ఎన్దులామ్బడియివర్ తేడినారోవెన్దు (కారార్ త్యాది) శిఱియతిరుమడల్. మేళుమ్బొన్దు ప్పఱియతిరుమేనియైక్కాణుమళవుమ్ పోయెన్దై. తేడువార్ క్కుప్పోలియాయురుక్కిఱపడియైవడు - “ఎమ్బొల్” ఎన్దుతుక్కుర్థమ్. తేడువార్-తాముమ్, తిరుమజ్జెయామ్బొరుమ్. “కారార్” ఇత్యాదియిలే - క్షీరాబ్ధియుమ్ పరమపదముజ్జొల్లవిల్లైయైయెన్దు (ఊరాయవిత్యాది). “ఊరాయ వెల్లొమ్” ఎన్దైయారే-

అ-అ-వి. — “ఎమ్బొల్ కడలుమ్ మలైయుమ్ విశుమ్బుమ్ తుఱాయ్” ఎన్టుతైచ్చాదీకరిత్తుక్కొణ్ణు, అవనైప్పిరిన్దవ్యసనమ్మొలుక్కుమాట్టా మల్ అననిరున్దవిడపెన్జున్దేమకిఱవామ్బొర్ కళుక్కుసదృశమాయురున్దతు కాల్ శ్రైన్టు స్వాపదేశమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కారార్ తిరుమేనియై త్యాది) శిఱియతిరుమడల్. (కడలుమ్ మలైయుమ్ విశుమ్బున్దుఱాయ్): ౧ “అమ్మసృపారే భవనస్యమధ్యేనాకస్యపృష్ఠేమహతోమహీయాక్” ఇతిశ్రుతిప్రక్రియయాతత్రతత్రవిచిన్ తీతిభావః. — ఓరిడత్రియెరున్దు ఒరుకాత్పొల్లివిడుకిఱేనో, కొల్లిచ్చొల్లాతవూరెలామ్బుక్కడవేక్, నేణుమాకిల్ ఎన్నిన్నేవన్దు పట్టోలైయెఱ్ఱుతిక్కొళ్ళుళ్ళోళ్. ఇత్తుణివువురక్కాన్దవజ్జెల్లక్కడవతెన్నిల్ (కారార్ తిరుమేనికాణుమళవుమ్) కణ్ణతునే కారణమాకపిఱన్దుతుణివు కారార్ తిరుమేని కాణుమళవుజ్జెల్లక్కడవతు. ఇతు “శీరార్ తిరువేదడమే” ఇత్యాదిక్కుముపలక్షణమ్. తేడు వార్ క్కుప్పోలియాయుక్కిఱపడియైవడు - “ఎమ్బొల్” ఎన్దుతుక్కుర్థమ్. — అస్వాపదేశత్రిలేయరుళిచ్చెయ్ కితార్

ఈ.-నేత్ర] ఎన్దుమా డైమలు త్రాల్ ఛేదమే? శీటిచ్చివనకణ్ణుకై క్కాణప్పేద్రాల్. ౧ [ప్రసహ్యమామ్పాతయ] “ఆయుధమేడే” ఎన్దునీరాయుధమెడుతాలుమ్ అడియే కై యిలాయుధమిరుక్కిల్ తోలే, ఆయుధత్తైప్పెకడ చ్చొల్లిత్తలైయలు తరుభీర్. [లోకనాథ] ఉమక్కుమ్ వీరత్తుక్కుమ్ తోలే, ముతన్దైక్కుత్తోప్ప. (అడల్ కొల్ పడై యాభి) మిడుక్కెయ్యుడైల్లానపడై యాఱి తిరువాభి. (ఆభియమ్మనై) కైయిలేతిరువాభియై యుడైయ సర్వేశ్వరనై యాకా తేనీయుక్తాణవాళై ప్పట్టతు. (నీయుడలనోయుద్రామో) ప్రత్యుపకార నిరపేక్షమాకవుప కరిక్కుమ్నీ, సర్వరక్షకమానశరీరత్తిలే నోవువరుమ్బడిపట్టయాకా తేయెన్దితాల్. సళ్ళారమితుక్కునియతస్వ భావమితే. (ఊభిత్తోటూభియే) కల్పన్దోటుమ్ కల్పన్దోటుమ్. నోవుపడానిక్కుచ్చెయ్ తే తవిరాతపడిశరీరాన్త మాననోవుకొణ్డాయాకాతే. కాలమ్ మాటివరచ్చెయ్ తేయుమ్ నోవుమాతా తేవకరూపమాయ్ చెల్లుకీటపడి, ౪.

జీ-అ.-వారీర్” ఎన్దుమ్మోతు-పత్తెట్టడియోడినిన్దుకొల్లకితానాక వేణుమెన్త పడి. ఆణైమలుత్రాల్ ఛేదమేన్దెన్త తు-శేషియడైయ “ఆయుధ మేడే” ఎన్దుప్రతిజ్ఞైయై శేషభూతక్ పరిపాలిక్కప్రాప్తమాయరుక్క, అతుశెయ్యాతేయాయుధమెడుక్కుమ్బడిపట్టినాలుమ్ ఛేదమేన్దెన్త పడి. లోకనాథ ఎన్దు - “ముతన్దైక్కుత్తోప్ప” ఎన్దైయారే. “వీరత్తుక్కుత్తోలే” ఎన్దుతునిధ్దమెన్దై. కీట్రే, కట్టోడుకీటపన్దెతు-వాన్తవ మానవాకారత్తైప్పల్; ఇట్టు తోలేనెన్దిటతు. ఆక్రతజయమేతన్నతాకనినై తిరుక్కుమ్ భగవద్దజాధిక్యత్తైప్పల్. పుల్లామ్బుజపత్రసేత్ర!, ఏపేహి; భూతశరణ్య!, సక్లేమాంరథోత్తమాత్పసహ్యపాతయ; లోకనాథ!, దేవవర!, ఆప్రమేయ!, తేనమాన్దుఇత్యన్వయః. పాతయ-విల్లివిడు, ద్వితీయార్థవివరణమ్ (మిడుక్కెయ్యత్యాది). సర్వరక్షకమాననీయోద్రామో ఎన్దునమైన్దిరుక్క, “ఉడలమ్” ఎన్దైయారే. అతి సుడైయపుత్తర్న్దోద్రామకీటతు. నోయుద్రామైయైవళిన్దపడియెన్దెన్దు (సళ్ళారమిత్త్యాది). ఆతావతు-నియతమాకసళ్ళారక్కైయారే, “నోవుకణ్డతు” ఎన్దురుక్కితాశెన్తపడి. (నియతస్వభావమితే). ఇతుఅభిమతవిశేషప్రయక్తమాననోయా లేవన్ద తెన్దిరుక్కితాల్ ఎన్దుశేషమ్. యావచ్చరీరభావియాననోయెన్దు భావాన్తరమ్ (నోవుపడానిక్కువిత్త్యాది). ఊభిన్నా తే, “ఊభిత్తోటూభి” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (కాలమ్ మాటియిత్త్యాది). ౨, “శోకశ్చకలకాలేన” ఇత్త్యాది. (ఎమ్మోల్) ఎన్దుతు - కీట్రుక్కుమ్ మేలుక్కుమ్ శేషమ్. తక్వాడాయ్!, ఎమ్మోట్టడ లుమ్ మలైయమ్ విశుమ్బుమ్ తుటాయ్; ఎమ్మోట్టడర్ కొలిరాప్పకల్ తుట్టాయల్; అడల్ కొలిత్తార్భ్య కాణ్ణాక నీయుఱ్ఱిత్తోటూభి యుడలనోయుద్రామో ఇత్యన్వయః. ౪.

అ-అ-వి-రీయః” తక్వాడాయ్, కడలుమ్ మలైయమ్ మెన్దుతోడజ్జి, అడల్ కొల్ పడైయాభియమ్మనైక్కాణ్ణాక నీ యుఱ్ఱిత్తోటూభి యు డలనోయుద్రామో ఎన్దురైయన్వయమ్. ౪.

ప్ర-తి- (కడలుమిత్త్యాది) ఆరణ్యకాణ్డే ఏకపష్టితమే, “తావనానిగింకైచ్చన సరితళ్ళసరాంశిచ । నిఖిలేనవిచిన్వానాసీతాందళరథా త్తజా॥ ౨౦॥ తస్యకైలస్యసానూని గుహాశ్చశిఖరాణిచ । నిఖిలేనవిచిన్వన్తా నైవతామభిజగ్తుః॥ ౨౧॥” — (అడల్ కొలిత్త్యాది) యుధ కాణ్డేన్దెన్దదశే, “సక్యదేవప్రపన్నాయ తవాస్తీతిచయాచతే । అభయంసర్వభూతేభ్యోదదాకై తద్వ్రతిత్వమ్” ॥ ౩౩౪॥ — భీష్మ పర్యణి, [౫౯] “ఏపేహి పుల్లామ్బుజపత్రసేత్రనమాన్దు తేదేవరాప్రమేయ । ప్రసహ్యమాంపాతయలోకనాథ రథోత్తమాద్భుతశరణ్యసక్లే” ॥ ౯౦॥

శిషియతిరుమడల్. — కారార్ తిరుమేనికాణుమళపుమ్పాయ్ । చ్చీరార్ తిరుకేడడ మేతిరుక్కోవ । లూరేమతిక్కుచ్చియూరక మేవేర కమే । వేరామరుతిటుత్తా వెళ్ళుత్తైయేవెంకావే । వేరాలితణ్ణానత్తైయూర్ తిరుప్పలియూ । రారామజ్ఞాన్దవరణ్డమకణమజ్జైక్కారార్ మణినిఱక్కణ్ణనూర్ విట్టకరమ్ । శీరార్ కణపురజ్జేత్తైతిరువభూన్దూర్ । కారార్ కుడన్దెక్కిక్కడన్దైల్లై । యేరార్ పాభిల్ శూభిడవెన్దెన్దైల్లై । శీరారుమాతిరుజ్జోలై తిరుమోకూర్ । పారోర్ పుకళుమ్ వతరీవడమత్తురై । ఊరాయ వెల్లా మెట్టియా మేనానపనై.

౧౦ తిరువాయ్ మొట్టి—౨-ప. ౧-తి-వాయున్దిరె. ౫-పా-ఊట్టితోఊట్టి వ్యాఖ్యానశ్లో.

తాత్పర్యము.—ఓ!వల్లనివాయనా! నావలె ఎల్లప్పుడూను నిదురలేక నీయవధనుజొందక నీవు, చక్రవర్తిని నీవించుటనువాదపడి సముద్రము మొదలగునన్నిస్థలములలోను వెతకి నీమనోరథమునుజొందక నీవిరహబాధనొందితివా యేమి? ౪.

మూ.—ఊట్టితోఊట్టియులకుక్కునీర్ కొణ్ణు । తోట్టియరుమ్ యాముమ్మాల్ నీరాయ్ నెక్కిత్తి కిన్ఱ ।

వాట్టియ వానమేనీయుమతుశూత । న్నాట్టిమైయిల్పట్టవక్ కట్టాళత్తానై వాదేయే॥ ౫॥

ఆ.—(ఊట్టితోఊట్టి) లోకమెల్లామని కైయుమ్మడియిక్కాలమెల్లామనిన్ఱు నీరాయ్ గునుడివాట్టియవావే! నీయుమ్మెట్టై పోతే యేమ్మెరుమానుడైయగుణచేట్టై తల్లిలేయకప్పట్టు అనన్బక్కలుళ్ళసజ్జతా లే యిప్పడివైదాయాకాతే యున్దితాల్. ౫.

అన్వ.—తోట్టియరుమ్ యాముమ్మాల్ ఉలకుక్కు (౩) నీర్ కొణ్ణు ఊట్టితోఊట్టి నీరాయ్ (౧) నెక్కిత్తి వానమే నీయుమ్ (౯) మతుశూతక్ పాట్టిమైయిల్ పట్టు (౧౨) అవన్దకో పాళత్తాల్ నైవాదేయే (౧౫) వాట్టియ (౧౬).

పన్నె.—అనన్దరమ్, నీయుమవక్ శక్తియొగ త్తిలేయకప్పట్టుశిలమాకితాయోశన్ఱు ఒరుమేఱు తైక్కణ్ణునెక్కితాల్.

సమానదుఃఖైకశానతోట్టిమారుమ్, దుఃఖోత్తరైకశాననాజ్ఞకుమ్బాలే, లోకమనిరమ్మజేర్ణుమ్, (౩) నీరైక్కొణ్ణు, కాలముళ్ళతనై యుమ్, జలమయమానో, (౬) ఇల్లైయివిక్కిఱ, మేఱుమే! ఉదారశీలమాననీయుమ్, (౯) మధుమర్దననుడైయ, పెరుమిడుక్కోలే, అనన్బట్టు, (౧౨) అనన్బక్కల్, న్నేనాత్తాలే, శిలమాకితాయే, (౧౫) ఇన్దైశిలన్దిన్దైవవాఱ్వియాక. (౧౬) ఉదారస్వభావమ్మైశిలన్దైవము భగవద్విరహజనితమెన్నె.

అర్థము.—మాసఖులును మావలె లోకములనన్నిటినినింపుటకై (౩)నీళ్లనుతీసికొని ప్రతికల్పమందును నీరై (౯) కరుగుచున్న ఓ! మేఱుమా! నీవును (౯) మధువనెడిరక్కనునిజంపిననర్వేళ్యయనియొక్క వీర్యగుణమందు చొరుకుకొని (౧౨) వానియందు నాచిచే దుఃఖము నొందితివాదేమి? (౧౫) నీకుమజ్జళమవుగాక (౧౬).

ఈ.—విదామ్బట్టు. అన్వళవిలేయెరుమేఱుమానతుకరైన్ఱు నీరాయ్ విత్తిప్పక్కతు; నీయుమవనుడై యవిరోధినిరసనశీలతైయిలే యకప్పట్టాయాకాతేయెన్దితాల్.

(ఊట్టితోఊట్టి - నీరాయ్ నెక్కిత్తి కిన్ఱ) కల్పన్దోఱుమ్ కల్పన్దోఱుమ్ నీరాయ్ నెక్కిత్తి కిన్ఱ. (ఉలకుక్కు నీర్ కొణ్ణు) లోకమడల్ల వెళ్ళమిడ వేణ్ణుమ్బడినీరై ముకన్దుకొణ్ణు. ఉనక్కునల్లనిదర్శనముణ్ణు (తోట్టియరుమ్ యాముమ్)

జీ.వి.—విదామ్బట్టు. (ఊట్టితోఊట్టి). “నీరాయ్ నెక్కిత్తి కిన్ఱ, మతుశూతన్నాట్టిమైయిల్పట్టు” ఎన్ఱునవర్ణనైక్కొణ్ణునెక్కిత్తి తతాతరై (అన్వళవిలేయత్యాది).

“ఉలకుక్కునీర్ కొణ్ణు” ఎన్ఱుతు - లోకరత్నకమానవునక్కుమనోవునన్దతెన్ఱు స్వభావకథనము త్తనై; అన్వభావాకరమిన్ఱొక్కొణ్ణునెక్కిత్తి. “ఊట్టితోఊట్టి నీరాయ్ నెక్కిత్తి కిన్ఱ” ఎన్ఱుతు - అన్వయప్రదర్శనమ్. యథాక్రమమానాల్, “ఊట్టితోఊట్టి” ఇత్యాదియారే - లోకాపకారకత్వము, “తోట్టియరుమ్” ఇత్యాదియారే శైశిలమున్దోఱుకొణ్ణుతు ; ఇవైతన్నిచ్చేరుమ్బడి యెజ్జనెయన్న (ఊట్టితోఊట్టియొన్ఱు), అన్వయిక్కిఱతు “ఉలకుక్కు” ఎన్ఱిఱవితు - తాదర్శ్యచతుర్థియన్ఱు, సమ్మన్దమాత్ర త్తిలేపప్రియెన్దితాల్ (లోకమవర్ణనెన్ఱు). (ముకన్దుకొణ్ణు). ఒరుసముద్ర త్తిన్ నిన్ఱుమ్ ముకన్దుకొణ్ణువన్దాపొలేయిరుక్కిఱతెన్దితాల్ జలసమృద్ధియైప్పడెన్ఱు తాత్పర్యము. తల్లికోకన్దనీర్ పాయలు క్కుప్పాయ్ చ్చలానాపాతి, ఇన్నిరుమ్మెన్దిరుక్కితాల్. మేలుక్కునతారికై (ఉనక్కిత్యాది). తోట్టియరైమున్నె నిర్దేశతత్త్విక తాత్పర్యతై

ఈ.-మోల్)ఎన్నిభువుక్కుం*ఎన్నిన్నన్న వనుక్కు-మా యున్దోత్తిమారై యుమ్ ఎన్నై యుమ్మాలే. సీరాయ్ నెక్కి
క్కిన్ద - కరైన్ద సీరాయ్ విట్టుకిఱ. (వాట్టియ) జగత్తుక్కు-పకారక మాయరుక్కిఱ నీవున్నుడై యుక్కిన్ద నీజి వాట్టిన్ద
డుక. (వానమే) మేఘు తైచ్చొల్లుతల్, ఆకాశ తైచ్చొల్లుతల్. ఆతిసూక్ష్మమానవాకాశమ్ నీరై ముకన్దు కొణు
శితటియుదుకినీరాయ్ విట్టుకిఱ తెన్దునినై క్కి-తాల్. వానమెన్దు-మేఘుత్తుక్కు ప్పేర్; ౨ “వాన్కలన్దవణ్ణ్” ఎన్దు తితే,
౩ “వానమ్ వళిక్కా విడిల్” ఎన్దుని తేతమిక్కినుమ్. (నీయుమ్) లోకోపకారక మూక పడివుపడై తనీయుమ్. (మతు
శూతని త్యాది) విరోధినిరసనశీలనానవనుడైయ వీరగుణ త్తిలేయకప్పట్టు, అవన్దక్కులుణ్ణాననకై యాలే జీవిక్కువు
మాట్టా లేముడియవు మాట్టా తేనోవు పడుకితాయాకాతే. పాట్టిమై-బలమ్. ఇడముడై మెయెన్దు మామ్. (అవన్దన్
పాశతాల్) అవన్దక్కుల్ నకై యాలే. విషయానుకూలమాయితే నకై యిరుప్పతు; ఎవ్వళవునకై యుణ్ణు, అవ్వళ
వుమ్ నై వుణ్ణామితేవ్యతిరేక త్తిల్. (నైవాయ్) నై వేఫలమ్.

౫.

జీ-అ-యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎన్నిభువుక్కు-త్యాది). మాయ్మ - శిథిలమాకానిష్టశ్శ. (కరైన్దు). *నెక్కిక్కిన్ద తాత్పర్యమ్. (సీరాయ్ నెక్కి
క్కిన్ద) అత్తభా)నిత్వమాకాశపక్షే మేఘపక్షేపిసమానమ్. జగత్తుక్కు-పకారక మాయెన్దు తుక్కు-“ఉలకుక్కునీర్ కొణ్ణు” ఎన్దు తితేనోక్కు.
(ఉపకారక మాయరుక్కిఱ) మేఘు తైచ్చొల్లుమ్మెతు; ఆతపత్రాణతై; ఆకాశ తైచ్చొల్లుమ్మెతు, అవకాశ ప్రదానతై. ఆకాశ తుక్కు
న్దుమ్ నియతస్వభావమాకవిట్టా మెయాలే, సీరాయ్ విట్టుక్కు-డుమెవెన్దు (ఆతిసూక్ష్మమిత్యాది). పలాశపుష్పవృక్షధిల్ దావభీమరభీమ
బళోపాలే, ఇట్టు మేకకాల త్తిరే, మేఘు తైయకాశమాకవుమ్, వర్ష తైత్తులిక్కిఱతాకవుమ్ భీమిక్కుక్కు-డుమెన్దుకరుత్తు. “వానమ్” ఎన్దు-
మేఘు తైచ్చొల్లుమ్మెవెన్దు (వాన్దలన్దవణ్ణ్నిత్యాది) ఇరణ్ణానిరువదైతి. మేఘుత్తోడు సదృశమాయ్చేర్-న్ద వడివైయడైయవ్. “పెరుకమ
తేవ్వుమ్” ఇత్యాది. ప్రయోగాన్దరమ్ (వానమిత్యాది). ౩ “తాన్దవమిరణ్ణుమ్ తక్కివియనులకిల్. వానమ్ వళిక్కా విడిల్” ఎన్దుకుళి.
“మతుశూతన్పాట్టిమై” ఎన్దెయాలే - వీరగుణ మెన్దుభలిక్కిఱతు. “నైవాయ్” ఇత్తత్రవర్తమానార్థమాహ (జీవిక్కువునుమాట్టా తేయిత్యాది).
బలమ్ - కాయబలమ్. ఇడముడైమై - రక్షకత్వస్పరిష్ట. యద్వా, ఇడముడైమెయెన్దు తు - “మనస్వీ” ఎన్నిఱపడియేయవ్ మనస్వీలిడ
ముడైమెయెన్దు వడి. క్లేశచరమావధింపేతుగర్భపదాభ్యాందర్యయతి (అవన్దట్టాశతాలిత్యాది). “మతుశూతన్” ఎన్దు తైక్కుటూక్కిత్తుభావమ్
(విషయానుకూలమిత్యాది). “పాశతాల్ నైవాయ్” ఎన్దు మేలేమాట్టి తాత్పర్యమ్ (ఎవ్వళవిత్యాది). ఏవకారార్థమ్ (నైవేఫలమెన్దు). యద్వా
(నైవేఫలమ్) వర్తమానలిదేశ తాత్పర్యమ్. సంక్షేపవిశాశజ్జలిలన్దతర తైప్పెతామలితు వేఫలమాయ్విట్టు-తెన్దితార్. వానమే! ఉలకుక్కునీర్
కొణ్ణు, తోట్టియరుమ్ యాముమ్మెలూట్టితోటూట్టిసీరాయ్ నెక్కిక్కిన్ద నీయుమ్ మతుశూతన్పాట్టిమెయిన్దు అవన్దట్టాశతాల్ నైవాయ్;
వాట్టియ ఇత్తన్దయ్య. (తోట్టియరుమ్ యాముమ్మెలూట్టితోటూట్టిసీరాయ్ నెక్కిక్కిన్ద నీయుమితి) ఆ నేన - ప్రతికల్పంవ్యాసమనుబ్రహ్మవాది
పత్-పరాశుక్రపరకాలయతిపరాదయోపిసన్తితిసూచ్యతే. ౪ “క్షణాణవకల్పకోట్యం” ౫ “పలపలపూట్టికళాయిడుమ్” ఇత్తభిప్రా
యాదుక్తంవా. ౬ “మేఘశ్రీమంస్త్యమసిదయతోయాదవేన్ద్రస్య నూన్దంశ్రీవత్సాన్దంపయమివభవాన్ ద్యాయతిప్రేమబద్ధః! అత్యుత్క
శ్ఠానపలహృదయోస్తద్విధోబాష్పధారాస్తన్వత్వాస్త్వత్వావిస్మజసి పునర్దుఃఖదస్తత్ప్రసజ్జః” శ్రీమన్! - ౭ *మేకజ్జళోవురైయార్ తిరు
మాల తిరు మేనియెక్కుమ్ యోకజ్జళుజ్జళుక్కు-వ్యాటు పెట్టిరై ఎన్దితాల్. త్వమసిదయితః - ఇహితవనుక్కు-ప్పోలియానవడి వైక్కాట్టిరై శ్రేష్ఠ
శిడ త్తిలాదరతై. విస్మజసి, ఆతపవపురద్దుఃఖదస్తత్ప్రసజ్జః - ఉజ్జళివువార్ త్తిరుక్కున్దనై బలమెన్దొల్లు మెయాలే యవన్దక్కులుజ్జళుక్కు-
జ్జానవిన్దప్రకృప్తమానవాసక్తి యెనక్కుడుఃఖ తైయణ్ణాక్కానిట్కిఱతు.

౫.

అ-అ-అ-తోట్టియరుమ్ యాముమ్మెలూట్టి, ఉలకుక్కునీర్ కొణ్ణు ఊట్టితోటూట్టిసీరాయ్ నెక్కిక్కిన్ద వానమే! ఎన్దుతోడన్ద, వాట్టియ ఎన్దు
రైయన్దుమ్.

౫.

ఈ.—అతామృత్యు. మేఘుత్తినరుకేకలామాత్రమానచస్యై తోహృతినాః; అవశై ప్సార్తు, ఉన్మడిని
అభ్యిలిఖన్యామాకాతేయైన్తితాః.

(నై వాయ వెన్నేపోల్) సై వై యుడై యవెళ్ళై పోల్ లేయెన్ను తల్, సైవుతానారు పడివుకొణ్ణా పోల్ లేయెన్ను తల్. ౧ [సవక్కామ్] భూమియిల్ నిన్దుమ్ తోన్ ద్రినపోతుపో లేయిరున్దాల్. [అనలక్కా రామ్] అత్తైయట్టిత్తోప్పిక్కు మవరసన్నిధియా లేయొప్పవై యట్టిన్దిరున్దాల్. [విపద్దామివపచ్చిసిమ్] “వెరుమాళ్ వద్దాలుమివ్వాశ్రయత్తైయుణ్ణా క్కవొణ్ణాతు” ఎన్నుమ్బడి ముతలిలే తామరైకుడిపోనపాయ్ కై పో లేయిరున్దాల్. ౨ [అవ్యక్త లేఖామివపచ్చి లేఖామ్] పోయ్ త్తేయ్ న్ద్రుగ పడిక్కుమ్ వై వర్ణ్యత్తుక్కుమ్ నిదర్శనమాకచ్చొల్లుకిఱతు. [పాంసుప్రపద్ధామివ హేమ లేఖామ్] “నచ్చెరక్కుక్కు వద్దవల్దుక్కు” ఎన్దుతోన్ ద్రివిరున్దాల్. [క్షతప్రరూఢామివ బాణ లేఖామ్] అమ్మ వాయుళ్ళేడక్క మ్మొమ్మై సనూఢా సమ్మణ్ణిసా పోలే, “అక వాయిల్లివు పెరితు” ఎన్దుతోన్ ద్రివిరున్దాల్. [నాయుప్రభ గ్నామివ

గీ-అ. ఆటామ్మట్టు (వైగాయవిత్వాది). మేఘత్రయోష్టవనచరమ్ చంద్రోన్మోష్టకటతుక్కు ప్రసక్తయేన్నెన్న (మేఘత్రినరతే యుత్యాది). మేఘసమాహతుక్కురుణీశైల్. యూలే, పూర్వనాటికు అర్ధమి ప్రకాశక్త్యయూలే-కలాయాప్రమెన్డితాంపల్; ప్రథమై యుత్యుచితాతల్.

ముద్దవపర్వము - "నైపు" ఎట్టతు - "నై" ఎట్టకుడకు - పైత్రాయ, "నాయ" ఎట్ట-ఇడమాయ, నైపు
 కుడమాయ. అతానకు - నైవైయుడతానకు పెట్టపడి. అట్టయే, "నైపు, ఆయ," ఎట్టపడభేదమృద్ధి, ఆయ-ఉడ్తాన; నైపుతానారవడిపు
 తొడ్దకుటవెన్నుతల్. ఎట్టతే ఎట్టతు-నాన, అట్టత, కడత, వాడ, వానకు, ఆనవిషకత్త. నైపుతానారవడిపుకొడ్తానానతే యిరు
 కుటకుకుడవరాణకు (సపక్కామిత్యాది). అట్టయిలేయిరుగపొతు పెరుమానైప్పిరుగిరుమేనియెల్లామృదులవడిట్ట, అతుకుచేతకట్ట
 పొరునాయ, నైపువివమువ నైపుతానవివముమాయుడత్తయతే - "సపక్కాకు" ఎట్టవివడిట్ట, అతుకుచున్నానకు (భూమియిన్ముమి
 త్యాది). అట్టయెట్టకు-పక్కాత్తెనుడుపడి. అపక్కాకుఇత్యనభిధాయ, "విపక్కాకు" ఇత్యభిధానాత్ - వికషేణకలాని-విగతాని; విగతాని
 సపక్కా యస్యాస్య-విపక్షేతిపుత్యపత్తింబుదిభిధానాన (పెరుమానైపనాలమితి). (ఇవాన్విత్రయత్తయడ్తాకు) సుటాదిపదార్థకైపోవేత,
 "ఇతుపుమనస్తా.నానివదార్థము" ఎన్నుమృదియాకవాటిలుకు సజ్జవొడ్తాతపడితెన్నుగ్గిరుద్దాతెట్టపడి. ఇప్పపర్వకు - "విపక్కామివ
 పక్కామి" ఎట్టతు పుట్టానైపుతేనోనైపుకిటకు. "సపక్కాకు, విపక్కాకు" ఎట్టయతే- గిరవనైపుతోన్ముకిటతోనై; అత్తాతే - ఓడ్డయి
 నుడ్డయి స్వరూపమిట్టమైతోన్ముకిటతోనై; గిరవడిటాడిన నిమ్మప్రదేమోనై - ఓడ్డయాకటకు. "ఎమ్మేదోనై నాన్ముతియే, ఇతిపవనగతిం
 బుడివిధానాయనాయనైపుగిరూర్దాపైపుదాన్మునికభ"వేనాభిధానాస్యదానరణమాన (అవ్యక్తలేఖామివేతి)" ఇతివచ్చి. "సపక్కాకు"
 ఇతిభక్తపోత్తవర్ణనరణాస్యసర్వం. పోయేత్తేయన్ముగిరూర్దానకు - విపక్వకు తేయన్ముగిరూర్దానకు. (పోయేత్తేయన్ముగిరూర్దానకు). "చక్క
 పక్కాకు" ఎట్టతు - గిరూనాయ, కలాయాత్రాపత్తనానచచ్చినిమ్మగిరూర్దానకు.

[illegible][illegible]

ఈ. — అవర్ ౧ “ఏతద్వృతం మమ” ఎన్ట వా రై కేళ్టే నీయుమిప్పడి యకప్పట్టతు. ఇహోతుతవామైయాలే “పాయ్” ఎన్దిరుక్కితాలితే, రామావతార త్రిల్ మెయ్యుమ్ కృష్ణావతార త్రిల్ పాయ్యుమితే ఆరైతర్ క్కుత్తజ్జమ్. (ఉక్ మెయ్ నీ రై తోన్ గ్రామే) ఉక్ నడివిలెట్టి ల్లిన్దాయా కాతే. నర్కనీయమాన తల్లలియేయాయ్ బోకోపకా రకమానపున్ను ఉమ్మినొలియైయా కాతేయిన్దతు. ౬.

జీ-ఆ. — మెయ్ వాళక మే తెన్న (అవతేతద్వృతమిత్యాది). కృష్ణావతార ప్రసజ్జత్తిలే, ఏతద్వృతము ఎన్టతు - ధర్మై కృత్యతే. ఆనాల్, “ఏతద్వృతము” ఎన్టతు - పాయ్యావెన్న (ఇహోతిత్యాది). ఆనాల్ వాస్తవమాన వాకారమే తెన్న (రామావతార త్రిలిత్యాది). కృష్ణావతార త్రిల్ పాయ్యుమెన్టతు - ప్రాసజ్జికమ్. ౨. “రామోద్విర్నా భిభావతే” ఎన్నుమ్మడియాన “ఏతద్వృతము” ఎన్దిట రామావతార త్రిల్ మెయ్యుమ్, “ఆయుధ మేడేక్” ఎన్ట ప్రతిజ్ఞయై పాయ్యాక్కిన కృష్ణావతార త్రిల్ పాయ్యుమెన్టపడి. యద్యా, పాయ్యావారైత్తు మెయ్ నీ రై తోన్ గ్రామే మే తెన్న (రామావతార త్రిలిత్యాది) ఎన్నుతల్. తజ్జమాకైయాలే తోన్ గ్రామే తెన్టపడి. నీ రై తోన్ గ్రామే తు - ఆత్మ కట్టిక్. (దర్శనీయమానమిత్యాది) దర్శనీయమాయ్, తల్లలియై యుడైతాయ్, బోకోపకారకముమాన పున్ను ఉమ్మిలొలియైన్టపడి. నాన్దియే నీ ఇన్నాల్ మైవానిరుళక్ గ్రామే; నైవాయ వెమ్మేపాల్ మాన్దొన్ద తెమ్మితియాలే; వివాయరవణై ఇత్యారభ్యానవయః. “నీ రై తోన్ గ్రామే” ఎన్టతు. * మాన్దొన్ద వివరణమాతల్. ఇక్కే, ౩. “త్వం యత్కృణాబలవతాని గృహీత ఇన్దో షీణస్తమోన నజదీధితిభిః పీడోపి । కచ్చిన్తుకున్దగది తానియధావయన్త్యం విస్రభ్యభోస్థస్థిగిత్థిరుపలత్వ్యనేః ” ఇతి భాగవతదశమస్కంధశ్లోకోఽనుసంధేయః. యత్కృణా-త్వయ వ్యాధిసా. నశీ షోపి - పోక్కుకితాయిలై. విస్రభ్య - విశ్వసిత్తు. స్థిగిత్థిః - కలుషస్థిస్థా. నశిపలత్వ్యనే, ఎన్దో మున్నే తోన్ గ్రామే తాయి. ౬.

ఆ-ఆ. బి. — “ఆరవణై మేల్ షేర్ పుమానార్” ఇతి-ఆవతారకన్దభూతస్య క్షీరాబ్ధికాయినోఽభిహితత్వాత్, తదభిన్నత్వాద్రామకృష్ణయోః, కృష్ణావతారానుష్ఠానం రామావతారానా క్షిప్తైకవస్తుగతత్వేనాహ (ఏతద్వృతము మేతి). “ఆసత్యత్వేనోచ్యుతానానా క్షికిదృశీ” ఇత్యాకాక్షా యాముత్తరమిదమ్. అత్రోదాహరణమ్- ౪. “వల్లాలిన్ద మలగ్గచ్చరన్దరన్ద” ఇత్యాది. సావారామిథ్యాకిమిత్యత్రాహ (ఇహోతితి). “అట్టి ప్పెరు మానార్” ఇత్యాదే-అహోరాత్రిత్వేనకృతవానితియత్, తస్మాన్నాత్మతార్థమిత్యర్థకరణేద, “ఏతద్వృతము” ఇతిమాక్త్యాశ్చనిమగ్నచిత్త స్ఫుక్తశ్శ్రుతికిలేతిభావంఘృదినిధాయ; ఇమేమిథ్యార్థకరణనా క్షీకభృక్లేశహేతూభవత ఇత్యత్రాహ (రామావతార త్రిలితి). తస్మాత్ “ఏతయో స్సతోర్వరపిసరక్షతి” ఇతిఅతివక్లేశహేతూభవత ఇతిభావః. యద్యా, “ఆరవణై మేల్” ఇత్యత్ర కృష్ణావతారవివక్షాయామ్, ఏతద్వృతి మ్మ ఎన్ట వారై ఇతి - వ్యక్త్యై త్వేనచరచుక్లోకఉచ్యతే; “చక్రవర్తిమూరవాకవ్యవత్కృష్ణవచసశ్చసత్యమ్” ఇత్యేతిష్ఠఃపితిభావః. ఇహోతితి వాక్యస్య - పూర్వపదేనసజ్జతిః. సత్యాసత్యత్వేనవచసయోః ప్రసక్తత్వాత్తత్ప్రసక్తాదాహ (రామావతార త్రిలితి). ఇతివదన్తి. — తాత్పర్యార్థమానతు (యత్కృణా) మున్ది చన్ద్రక్ పూర్ణ నాయరుక్కుమ్మడి కన్దిరుక్కుమే; ౧. “ప్రథమాంపిబతే” ఇత్యాది క్రమక్తిలే కలా త్తయమ్మిట్టిపడియొక్కన్ది, అతు భగవద్విక్లేష నిబన్ధనమాన రాజయత్నావినాలే యాక వేణుమెన్టఱుతియిట్టాళాయిల్లిరు. [బలవతా] ౬. “చన్ద్రమామనసోబాతః” ఎన్ట - సజ్కల్పమ్ సర్వసాధారణమాయరుక్కుచ్చయితే చిరమనోరథత్తాలే పెఱవేన్దిమ్మడియాన వేన్దిప్పాన్దై యుడైయపున్నైయిప్పడియాక్కుమ్మేతు, కయిరపురుక్కొనవవన్దుడైయ విక్లేషనిబన్ధనమాన వితువేవేన్దావో. మనస్సేయాకిలమ్ ఆన్తకరణ మాకైయాలవన్ద వేన్దిప్పాన్దజ్జీఁ. [నిగృహీతః] విదువిత్తుక్కొళ్ళ శక్తనాకిటిలెయాకాతే [ఆసి] ఇప్పడి సత్తామాత్రమే శేషిక్కుమ్మడి మావతే. [ఇన్దో] సర్వాన్జ్ఞాదకరనానీ యిప్పడిపడువతే! ఉన్దిధాతువితే, ౨. “ఉన్దేరిచ్చాదే” ఎన్దిటనూత్రతాలే - ఉప్రత్యయముమ్, ఉకారత్తుక్కికారాదేశముమాయ్, “ఇన్దు” ఎన్దిటరాపమ్. “ఉన్దీ-న్దేదనే” ఉన్దీతీఇన్దుః - ఎల్లారుడైయమనన్దైయమ్ ప్రవిష్పిక్కిట పున్నైయముమ్ ద్రవిష్పిప్పారుణ్డాకాతే, “ఇట్టార్ క్కీట్టపలకా” ఎన్దిటవిత్తుక్కు నీయుదాహరణమావతే. ఇతేన్దిపడియెజ్జనెయెన్న [క్షీణ ఇన్ద్రాది] ౩. “భాముపయుజ్యభాతి” ఎన్ట - అవన్దుడైయతాయరుక్కుపుమ్, ఉన్దొన్దైసమ్మన్దతాలే యిప్పడియామ్మడినీయిప్పడినోపుపడువతే.

౨౪ తిరువాన్ మొట్టి. — ౨-ప. ౧-తి. వాయునిరై. ౭. పా. తో. ద్రో. హోమ్ వ్యాఖ్యానశ్లో.

అ-అ-వి. ౧ “భామపయ్యభాతి” ఎన్నిటను, మైత్రాయణీయశ్రుతియలు, ఆనుశాసనిక త్రివ్ వాసుదేవమాహాత్మ్య త్రిలుమి. తే యిరుక్కి-అత
అట్లు, ౧ “తస్మాదిత్యోభామపయ్యభాతి” ఎన్నిరున్ద తేయాకిలుమ్, సూర్యకిరణజ్ఞతే చంద్రనిడ త్రిలేపన్ద హిమత్తాలే శీతలమాకిలు తెన్దు జో
తిర్నిత్తుకళో శొల్లుకైయా లే యిప్పడిశొల్లుక్కు-తైయిలై. [కచ్చిదిత్యాది] ౨ “పాయ్ న్నుమ్మిపుళ్ళువకళశ్వమ్మెతియతై” ఎన్దు ఓరోదః
విశేషజ్ఞతే యవనుడైయవచనజ్ఞతై తైన్దిరుక్కువుమ్, అవకావచ్చునార్థమాక ౩ * ఉణ్ణాతుఁజ్ఞాతొలి కడలైయూడఁటు త్రివిచ్చెయలైయెజ్ఞ.
పొలేసీయుమ్ మెయ్యాకనినైత్తు, పొయ్యాన మైయైయిటిన్దిలైయా కాతే. ఘ్నితమ్ - వచ్చునాచ్చాదితమ్. “మెయ్ వాళకమ్” ఎన్దు విడ త్రిల్
౪ “జరన్దవకమ్మళపాదుకాభ్యాం ద్వాంధ్విశ్చిత్ గాయతి మద్రకాణి ! తంబ్రాహ్మణీపుచ్చతి పుత్రకామరాజః రమయాంలవణస్యకోర్ఘః
ఎన్దు తనుసగ్ధేయమ్. నైవాయవెమ్మేపోలెన్దు తోడగ్గి, క్రమేణపురై యన్వయమ్.

[ప్ర-తి. — (నైవాయ) సున్దరకాండే పచ్చదశే, “సపజ్కామనలజ్కారాం విపత్తామినపద్మినీమ్ || ౨౧ || వ్రీళితాం దుఃఖసన్తప్తాం పరిశ్ర
నాంతపస్విసీమ్ || ౨౧౪ || — తత్తైవపచ్చమేసగ్ధే, “అన్యత్తలేఖామివచన్ద్రలేఖామ్ పాంసుప్రదిగ్ధామివహేమలేఖామ్ | త్తతప్రయా
మివబాణలేఖామ్ వాయుప్రభగ్నామివమేఘలేఖామ్ || ౨౨ || సీతామపశ్యన్త సుజేశ్వరస్య రామస్య సత్వీం పదతాం వరస్య | బభూవదుఃఖాభిహ
శ్చీరస్య ప్లవజ్జమోమన్దవివాచిరస్య || ౨౩ || — “త్తతప్రయాధామ్ - త్తతే సతిప్రయాధామ్ అన్తర్దోషసతీం హి సమహితామిత్యర్థః” ఇతి
దాల్లి. = “చిన్నః ప్రరోహ తేవృత్ వనేపరశునాహతః | వ్రణం దురుక్తం వక్త్రోత్థం నన్దరోహాతిసర్వదా.” శ్రీభాగవతేదశమే బ్ర
“త్వం యత్త జాబలవతాని గృహీత ఇన్దోక్షీణ నైవోన నిబిదితిభిః క్షీణోపి | కచ్చిన్దు కన్దగదితాని యథావయన్తస్వివిప్రశ్య భోష్ఠగతిధీరుపలత్త
సేనః” || ౧౦౮ ||

నాయ్ చ్చియార్ తిరుమొట్టి - పత్తాన్దిరుమొట్టి - మూన్టామ్మట్టు = కోవైమణాట్టి సీయున్ గొట్టాన్దిరిన్దొమ్మై : యావితోలై వి
ల్వాయ్దుకర్ తమ్మైయ్జుతుమ్ | పావియేన్దొన్ది ప్పామ్మణైయార్ క్కున్దమ్మమ్మపోల్ | నావుమిరన్దుళవాయిల్ నాణిలియేనుక్కే.

తిరుమొట్టి-తొణ్డూల్ శ్రీశ్రాన్దిరుమొట్టి-నాలామ్మట్టు. మైనమ్మ వేఁజ్జుణ్ణాళ్ మున్నమ్మేల్ దవలై వణ్ణనన్దామేని. తన్నమ్మినమ్మియుమి
వళర్ న్దతవనివై శెయ్తతీయాన్. పాయ్ న్నుమ్మిపుళ్ళువనశ్వమ్మెతియతై పోకిన్ద వాతవిత్ నిట్టు. ఇన్నమ్మినమ్మియాలాయ్ చ్చియార్ క్కుయ్
యెన్ శెయ్ శేనెన్ శెయ్ శేనో ||

తాత్పర్యము. — ఓ! బాలచంద్రుడా! ఇప్పుడాక సమునందున్న నల్లని చీకటిని బోగొట్టక కాన్దిహినుడవై తీరదశను బొందితివి. నీవు
మావలనే, * “ఏతద్వృత్తును” అనెడి సర్వేస్వరనిమాటను విని శేషశాయయైన చక్రధరుడు పద్మము చెప్పజనినమ్మి నీ సౌందర్యమును బో
ట్టుకొంటివా యేమి?

మూ. — తో. ద్రో. హో. మడ నెజ్జామమ్మెరుమానారణత్కై. మూ. ద్రో. మైశొల్లియ యువో మేసీనడువే |
వే. ద్రో. ర్ వక్తై యిత్కొడితాయెనై యూత్తి. మూ. ద్రో. ద్దెనిద్రోయో వాళిక నై యిరుళే ||

అ. — (తో. ద్రో. హో. మ) ఎమ్మెరుమానారుడైయ వాళితమలభ త్యాదిగుణజ్ఞతాలే యవనుక్కు న్దో. ద్దె మైయానోమ్; ఆతలాల్, “
నైమ్మిరిన్ద వ్యసన తైయెన్దు మ్మెఱుక్కుమాట్టుకిటిలామ్” ఎన్దు శొల్లొక్కొట్టాఁజ్జుణ్ణాణ్డెన్దై నీ నడువేళక్కులిలుమ్ కొడియెయాయ్ నిన్దు ఎ
నైకాలమ్ బాధిక్కుక్కడనై కనైయరళే! యెన్దితాళో.

అర్చ. — ఎమ్ పెరుమాళ్ నారణుక్కు (3) మడమ్ నెళ్ళమ్ తోడ్రోమ్ (౬) ఎమ్మోద్రామై శొల్లి అల్లవోమై (౯) నీ నడువే వేద్రోవక్కైయిల్ (౧౨) కొడితాయ్ ఎనైయూమ్ మాద్రాన్జై (౧౫) నిద్రోయో కనై ఇరుళే (౧౮) వాళి (౧౯).

పన్నె. — ఆన నరమ్, నిరుపాధిక సమ్మన్దయుక్త నానవనై సిరివ్వాళైయనవనై ఉన్నడుపాట్టైక్కాట్టి నలినతే! యెష్ట ఇరుళైక్కణ్డీ నుపట్టురైక్కెతాళ.

ఎళ్ళో, స్వామియాన, నారాయణుక్కు (3) ఎళ్ళుక్కువిధేయమాన. నెళ్ళా, ఇల్లన్దోమాయ్ (౬) అతడియానవెళ్ళాద్రామైయై, వాయ్విట్టుచొచ్చి, అల్లకితవెళ్ళైప్పద్ర, (౯) నీ, బాధ్యబాధకసమ్మన్దమద్రోరుక్కు నడువేవుక్కు, శత్రుక్కుళో పడియిలుమ్, (౧౨) కొడితామ్మడి, కాలముళ్ళతనైయమ్, ఎళ్ళోనోవుక్కు ముతతలైయాన ఆళాకైయిలే, (౧౫) నిలైనిత్కితాయో, తిలుక్కిన, ఇరుళే! (౧౮) ఉక్కుసన్నిధియైక్కాట్టి నలినాయో క్కేళన్దీన్ద్రవాల్వేమమ్. (౧౯) కనైయరుళో - తిలుక్కినవిరుళో. ఇవళోనోవుక్కు ముతతలైయాన ఆళాకై యావతు - ఇరుళోతానుమిడువకుకై. ఇతిక్కుకరుతులలో విరుళాత్తాలేయెష్ట నినైత్తు, పారుక్కుమాట్టామలురైత్తాళాయిద్ర. ఇత్తాలో - తమః ప్రకృతికగుడైయ మాలిన్యముమ్, సర్వేశ్వరనైస్పిరిన్ద్రతెన్దిరుక్కు.

అర్చ. — నాయొక్కు స్వామియైన నారాయణునికి (3) (మా) స్వాధీనమందున్న మనసును బోగొట్టుకొనినవారమై (౬) నాయొక్కు విరుళాదుగుమును కైప్పొని చుఱుండుచున్న మమ్మలను ద్వేషించి (౯) నీవు నడుమనజొచ్చి శత్రువులుచేసెడివిధములకంటె (౧౨) క్రూరవ్యాపారములుగలదానవై ఎల్లప్పుడూను హింసచేయుటయందు (౧౫) నిలిచియున్నావా? దృఢమైన ఓ! అంధకారమా! (౧౮) గురుగుగానుండువుగాక. (౧౯)

ఈ. — ఏదానూబ్బట్టు. మతికెట్ట వాతే అన్ధ కారమ్ నన్దు మేలిట్ట తెన్దితాళో (తోడ్రోమ్ మిత్తాది) కీల్లు మేలు మోబురుకీతపడియొచ్చియి, శబ్దస్వారస్యతైప్పద్ర ఎమ్మెరుమా నారరుళిచ్చెయ్ తుపోరువతోన్దుణ్ణ; అమ్మజ్జి యమ్మోళుమ తైయే నిర్బన్ధిన్దుపోవుమ్. అతాకితతు - తాక, విరివాద్రాతారనేకర్ కూడ కట్టికొట్టుకూప్పి డానిట్టు, ఇరుళోనన్దు చుక్కతైనుతైక్క, అతైప్పార్ తు, ఆద్రోమొక్కుపోవుక్కు విట్టు ధరిక్కనోట్టాతే నీవన్దు నలయక్కవైయో? వెన్దితాళో.

“ఎమ్మేపోలో” ఎన్దిటపచార్జతై యెల్లొక్కొట్టికొట్టు శోల్లుకితతు (తోడ్రోమ్ మడ నెళ్ళమ్) భగవద్విషయ మెన్టాలో విడమాట్టాతపడి చపలమాననెళ్ళాయ్ మన్దోమ్, అన్దియే, భవ్యమాననెళ్ళాయ్ మన్దోమ్ మెన్నుతల్. (ఎమ్మెరు

శి-అ-ఏ. — ఏదానూబ్బట్టు, (తోడ్రోమ్ మిత్తాది). మతి ఎష్ట - చాటు. బుద్ధి యమ్, చన్ద్రుమ్. అన్ధ కారమ్ - ఇరుళుమ్, అజ్ఞానముమ్. కీల్లు మేలుమ్ పోసకితపడియావతు - “ఎమ్మేపోలో” ఎష్ట సమదూఱికళాకచ్చొల్లుకై. (శబ్దస్వారస్యతైప్పద్ర) “వేద్రోవక్కైయిల్” ఇత్యాదిమానశబ్దస్వారస్యతైప్పద్రగవెన్దపడి.

“తోడ్రోమ్” ఎన్దిటపచారచార్జమ్ (ఎమ్మేపోమిత్తాది). మున్దినవర్గత్తిల్, మడప్పమ్ - పద్రోద్రోమవిదామై “ఎమ్మెరుమాకా,

అ-అ-వి. — శబ్దస్వారస్యతైప్పద్ర ఎన్దిటతు - “నడువే” ఎన్దిటపదతైక్కటాత్తిత్తు. “నానైయమ్ నానుమ్ కూప్పిడానిట్టునీ యుకాదుఱుత్తైక్కాట్టి నలినతే” ఇత్యాదిపడియే కీద్రోపాట్టుక్కళిత్తోలేశొల్లామల్, ఇక్కి “వేద్రోవక్కైయిల్ కొడితాయ్” ఎన్దెయాలే, ఇరుళుమ్, కీద్రోమేట్టాక్కళిత్తోలే భగవద్విశ్లేషన్యసన మాచకపదమిల్లమైయుమిన్ద వర్గత్తిలేయిటె స్వరసమావతు. కట్టికొట్టు-ఆత్తే

ఈ.- మా నారగిలు కెడువాయ్, వకు త్తవిషయ త్తిలేయన్దోనాజ్జో నెజ్జోన్దతు. “తన్నుడైమై” ఎన్దోల్ వత్సల నాయిరుక్కుమవనుక్కన్దో విద్దున్దతు. సులభనుక్కెన్దనుమామ్. (ఎన్దూన్దోమైశొల్లి యువోమై) ఆన్దోమైయూ చైయూర్, తన్దూమాన్దోమైశొల్లిక్కుప్పిడక్కడవత్తన్దో. నాజ్జో వెఱవ్వుకుకిఱతొరు ప్రయోజనముణ్డాయ్ “అత్తా విల్క్కినామెప్పఱవేణుమ్” ఎన్దు తాకశెయ్కెతాయ్. అవనైప్పెఱవో? పోననెజ్జోప్పెఱవో? ఎజ్జభాన్దోమై యాలే యుప్పెటోమో; (నీనడువే) అల్లాతవన్దోమక్కుళ్యతమైయాతోవునక్కు. అవనైయొత్తిన్దనమ్మిల్ నామ్ కక్కుచైక్కట్టిక్కొణ్డకీడన్దు కూప్పిడుకై యొత్తియ బాధ్యబాధకభావముణ్డో? నలికైక్కొరు హేతువిన్ది క్కేయి రుక్కచ్చెయ్తే. (చేత్తొర్ వత్తెయిల్ కొడితాయ్) వేత్తొరుణ్డు - శత్రుక్కళ్. వత్తెయ్దు - అవర్కళ్ నలియుమ్ప్రకారమ్. అతిలుక్కొడితాకనలియానిన్దాయ్. శత్రుక్కళానాలుమ్, నోవుపట్టారై “బయో!” ఎన్న వత్తోవడుప్పతు. (ఎనైయనాళ్ళి మాన్దోమైన్దొన్దోయో) కాలతత్త్వముళ్యతనై యుమ్ శాత్రవత్తిలేనిఱ్కుక్కడ వైయో? రావణాచిళ్, విరిత్తవిత్తనై, కూప్పిడప్పొలుత్తార్కళ్, నీరైయుడైయార్, ౧ “సజ్జాతబాష్పః” ఎన్దు కణ్డనిరైవిల్లివిట్టార్కళ్; నీరైయుడైయార్ పడియున్ కణ్డిలోమ్, శత్రుక్కళ్ పడియుమ్ కణ్డిలోన్, ఉన్నతు వ్యావృత్తమాయరున్దతి.

సీ-అ-నారణ్య - ఎన్నికపదవ్యయత్తుక్కుమ్మక్రమేణార్థమ్ (కడునాయిత్వాదివాక్యవ్యయేన). కడునాయెత్తు-వార్తాసాధు. అదీదామైయు
 జ్ఞానాలాజీయిరాతే యథావేనమా వెన్న (అదీదామైయుడైయారిత్యాది). “అదీదామై” ఎన్నికపదవ్యయత్తు-నానసై (నాజ్ఞాన్ పెరివిత్వాది
 వాక్యవ్యయత్తాలే). “శోల్లెయిళువోమ్” ఎన్నెయాలే కూప్పిడుక్కు ప్రయోజనమిళుక్కుయెన్ఱు తోదీరుళిటళు. ఒరుప్రయోజనమెన్ఱులికావి
 వరణమ్ (అవనైప్పేళివోవిత్వాది). ఎమ్మెరుమాన్ నారణ్యు మడవెళ్ళెన్ఱోదీదోమ్, ఎమ్మదీదామైశోల్లి యథావోమై ఇత్యన్వయమ్ హృది
 నిధాయోక్తమ్ (అథాపైతోవావెత్తు). అదీదామైయాలే యథుక్కుమ్మక్రమోగ్యతైయిలైయో వెన్ఱుపడి. (అల్లాతవదీరుక్కిత్వాది)
 తనెన్ఱిడు సుమదుళికళానవదీదీన్ఱడియునున్ఱిక్కే, ఉదాసీనర్ పడియునున్ఱిక్కే, ఉభయవిలక్షణమాన వాకారమునక్కుజ్ఞానతే యెన్ఱు-
 * నీయికాతత్పర్యమ్. క్షీర్వాక్యవివరణమ్ (అవనైయొళిన్ఱవిత్వాది). (నమ్మిల్ నామ్) ఉనక్కుమితువేయిటే యడుప్పత్తెన్ఱు కరుత్తు. “నడువే”
 ఎన్ఱవితుక్కు - ఎన్ఱోమధ్యత్రితేయెన్ఱు చారుళి; ఇలైయాళి, ఇన్ఱయోజనైక్కు శబ్దసావరన్యజ్ఞాల్లపళీయిలైయిటే. అవతారిక్తయిలే,
 ఇరుళోచన్ఱ ముక్తై ముక్తైక్కువెన్ఱు - శబ్దార్థమ్ శొన్నప్రాయమిటే. “నడువే” ఎన్ఱలికాతత్పర్యమ్ (నలిక్కిత్వాది). నలిక్కిన్ఱిట -
 ఇన్ఱోచుక్కు మార్చి కార్థమ్. వేదీదోర్ - హింసకా, వక్త - తేమంభేద. అతిలువికాడితాక నలికెటలెన్ఱన్ఱ; అతిమడైయ క్రార్యత్తై
 యిరన్ఱువత్తెయొక వరుళిచ్చెయికికార్ (త్రుక్కు శానాలుమెన్ఱుతోవన్ఱి). (నోవుపట్టారై) అగచ్ఛాపజానామియిలేతాత్పర్యమ్. ఎన్ఱై -
 అనేకమ్. “వేదీదోర్ వక్త” ఇతి - నడయ హింసక త్వేన, నిర్దయహింసక త్వేనవభేదోవివక్షితః; తనదుభయవిధాద్యేనాదపన్ఱధికం వ్లేశయ
 సత్త్వర్థా నరమాహ (రావణాదికళిత్యాది). సిరైయొడైయార్ - సిరైయొడైయశ్రుక్కులెన్ఱుపడి. ఫలితమ్ (సిరైయొడైయార్ పడియుమిత్వాది)-
 త్రుక్కుళో - సిరైయొత్త త్రుక్కుళో.

ఆ-అ-వి.-పీఠకొండ. మద్రాసు-ఆంధ్రప్రదేశ్. 3 “ఆంధ్రప్రభుత్వము” ఇత్యాది. (సులభమక్కెనుమమితి) సౌలభ్యమ్ - తత్పరచక్రం
ఈయతే - ప్రాప్యతే ఇత్యయనా బాధత్యాత్. ఎమ్మెరుమాన్మారణియ - మనశ్చెన్నోదోదోమ్, ఎమ్మోదోదోమైయొలి యువోమై ఇత్యయనా
యనా పృథివిధాయా కమ్ (అనశ్చెన్నోదోదోమి).

७३

2.

2.

2.

2.

511

5.

ఆ.ప. — ఇరుళికా తిరు పల్లవమ్ (3) మా నీర్ కళియే (4) పోయ్ మరుగుద్రు ఇరాప్పకల్ (5) తుళ్ళిలమ్ నీ తుళ్ళాయ్ (6) ఆల్ ఉరుగుమ్ పకవమ్ (౧౫) ఉత్తైత్త పెరుమానార్ ఆరుళికా (౧౮) పెరు ప్పళైయల్ ఆహ్లాద్దు (౨౧) నొన్దాయ్ (౨౨).

ఇరుగినుడైయ, కెజిన్, నిజత్తైయుడైతాన, (2) పెరియ, నీరైయుడైయ, కట్టియే! (3) మికవుమ్, అబీవుకెట్టు, అహోరాత్రయ మానకాలముమ్, (=) ముడియిలుమ్, నీ, ఉజ్జుగిజిత్తై; (4) అతలాల్, ఉరుగుత్తైయుడైతాన, శకడత్తై, (5) తిరువడికళాతైయుత్తై పెరియవరుడైయ, కృపాగుణత్తిలుడైన, (6) పెరియ, ఆనైయాళే, అమ్మన్కొట్టట్టు, (7) నొవ్వాయో? (8) మానీరవ్వుతు-కణుత్తనీర మామ్. ఇత్రాల్-జలప్రకృతికళుమ్ అవ్కాకృపాగుణత్తిలేయకప్పట్టాల్ కాల్తామ్మైరెన్దుకరవ్వు.

అర్థము, — చీకటియొక్క దట్టమైయున్న వర్షముగల (3) గొప్ప జలసమృద్ధిగల ఓ! ఉప్పుకాలవా! (౭) మిక్కిలి అజ్ఞానముగలదాన కేయింపఁగల్గు (౯) చనిపోయినను సేపు నిద్రించువు; (౧౨) గమక దొడ్లుచున్న శకటాసురుని (౧౫) తన్నిన స్వామియొక్క కృపయందు (౧౮) మిక్కిలి యాశచే మగ్నమై (౨౦) బాధపడుచున్నావా? (౨౨).

ఈ — ఎట్టామాబట్టు. అవిరుభుక్తితాయ్త్తు అజ్ఞేయైశ్చరియానిట్లు, ఇరుళో శేటిన్ద్రాహ్మో లేయరుచు, తోరుక్కియిలేశ్చైన్ద్రాళో ; అతుమడలెడుప్పరైహ్మో లేకెట్టోడానిట్టుమే, పావియే, శకటాసురనిరననమః శ్చైనవచ్చెయలిలేనీయుమకప్పట్టయాకా తేయైన్ద్రితాళో.

(ఇరుల్లికలిసివణ్ణమ్) అచ్చమానవిరుల్, వెలితానవిరుళ్ళన్ కే, ఇరుల్లికపుటవిత్తై వాణ్ణివయిరత్తెచ్చే
 ప్పిడితాప్పోలేయిరానిన్దతు. ఇరుల్లికలిసిపోలే యిరుక్కిఱనిఱత్తైయుడై తాయ్ ప్పరునీరై యముడై తానకట్టియే
 (పోయ్మరుళున్దు) మికవుమఱివుకెట్టు. గోమయర్వఱమరినలమరుళప్పెన్ద్రాఱఱివుకేట్టుక్కు మవ్వరుకేయా
 రానిన్దతి! ఉన్నఱివుకేడు. (ఇరాప్పకలిత్యాది) కాలత్తుక్కోరెల్లకాణిలుమున్నాన్ద్రామైక్కోరెల్లకాణ్ణిఱిలోన్
 (ఉరుళుమ్మళకడముత్తైత్త) “కాచలావైత్తళకడన్దానే అసురావేళత్రాలేయూర్ న్దువర, తాయాన్ద్రాడవుతవా

జి.ఆ. - సర్వోన్నత (ఇరవితొమ్మిది) ఇరుకున ఉరచు కట్టయొక్కనుతుకుచ్చోత్తియేతన్న (అప్పదిమకుక్కొత్తొమ్మిది). ఇ. ఆ. యుక్త - జి. ఆ. పూర్వ.

“తిజి” ఎన్ఱుకుభావమ్ (అచ్చనూనిత్యాది). (వేణ్ణానమిరళి క్కే) వెళిఱు. అసారమ్. పుణివత్తల్-బహిర్దళమ్. శబ్దార్థమ్ (ఇరు. నిత్యాది). తిజిపోలే-పయిరప్పేలే. పోయ్ మికవుమ్. ౨ “వార్తల్ పోతలూకులవై నెడు మైయాకుమ్” ఎన్ఱుక్కడపత్తితే. “మికవుమ్” ఎన్ఱుత్తైవరిక్కితార్ (మయర్పణివత్యాది). ఇరాప్పకలెన్ఱు-కాలావయవన్ఱుత్తైవొన్ఱుతు-కాలత్తుక్కుముపలక్షణమ్ (కాలత్తుక్కితి). ౩ “అ నా దిచ్చగవాక్ కాలానాన్ఱోన్ఱుద్విజవిద్యతే” ఇతి - అన్ఱరహితస్యకాలస్యేత్యర్థః. తున్ఱ్ఱిలుమ్-ముడియిలుమ్. తనక్కుదివారాత్రవిభాగమన్ఱోన్ఱు ద్విక్కయాలుమ్ “కాలమాతే దివారాత్రవిభాగవిభక్తమాయేయరుక్కుమ్” ఎన్ఱుర్వక్కయాలుమ్, “కాలమ్నశిత్రుమ్” ఎన్ఱురక్కితాన్ఱోన్ఱు భుజ్జాయార్-ఉణ్ఱుజిత్తే. అన్ఱోన్ఱో మైయాల్ వరుమ్ జాగరత్తుక్కు-కాలమ్ వేణ్ణావాకాతే. అథవా, ౩ “అ నా దిచ్చగవాన్ఱూలః.” ఎన్ఱు పడియే అనన్ఱమానకాలమవన్ఱియమనాకమరుకున్ఱు, అన్ఱోన్ఱో మైయాలేముడిన్ఱుపిన్ఱైత్తిరుక్కువుమ్, ఎన్ఱైపొన్ఱే ౩ “జీవక్-భద్రాణిపశ్యన్ఱు.” ఎన్ఱున్ఱైయొకకవన్ఱా లేముడిన్ఱుపిన్ఱైక్కువుమ్ పెన్ఱోన్ఱు లైయొన్ఱు పడి. కావల్-రత్నై. ఉరుకుమ్-ఉన్ఱొన్ఱువరుమ్. తాన్ఱొన్ఱు-విశమ్మితు. ౪ “చిన్ఱై”

[౧౫] తిరు వాయ్ మొళి.—౨-ప. ౧-తి-వాయున్దిరై. ౯-పా-నొన్దారా వ్యాఖ్యానజల్. ౨౯

ఈ.—సనుయ త్రిలేసులై వరపు తాళ్ త్తుచ్చీటికిమిర్ త్తతిరువడికళా లేముడిత్తు, జగత్తుక్కు శేషియై త్తసపువ కా రకక పణయినిక్కుత వానో? ఎన్ను మేనడై యాలే. (అరుళిక పెరునడై యాలే) అరుళిక నత్తుక్కు త్తక్క పడియి త్తే సడై ముక నమిరుప్పతు. (అగ్రాన్దునొన్దాయే) తరై ప్పట్టునోపుపట్టాయా కాతే. ౩౦.

౧-౨.—చరణాపూర్వం ప్రస్థానీ ప్రయోదహం ” ఇత్యేతస్థవినిధాయాం (యతైవరవిత్వాది). ఉత్తైత్త-ముత్తిత్త. కట్టి, స్త్రీయాత్త యాలే (పణ యినిక్కుత వానో వెన్దుతు). నడైక్కు-ప్పెరు మైయే తేన్న (అరుళినిత్వాది). ఆగ్రాన్దు-తరై ప్పట్టు. ౩౧.

౨-౨ వి.—ఇరుళిక తిణివణ్ణ మెన్దుతోడజ్జి, కమేణ ఉరైయన్దుయమ్. ౩౨.

ప్ర-తి.—(ఇరుళినిత్వాది) (ఉరుళిమళకడమిత్వాది) సచ్చ మేం శేషుత్తే, “కదాచిచ్చుకట స్వాగత్యయానోమగుమదనం | చిత్తేపచరణా పూర్వం ప్రస్థానీ ప్రయోదహం ॥ ౧॥ తస్యపాదప్రహారేణకటంపరిసరితమ్ | విస్వద్దమన్మభాన్త నద్విపరితంపసాతడై ॥ ౨॥ తతోహాహుపు ర్యోగోపగోపిజనోద్విజ ॥ ఆగ్రామాభదద్యతే బాలముత్తానతాయనమ్ ॥ ౩॥” ౩౩.

తాత్పర్యము.—గాఢాస్థకారమువలె నల్లనిపర్ణముగల ఓ! ఉష్ణకాలవా! నీవు కటమును పరిసరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క కృపను తి ఆది లింపకపోవుటచే మతిపోయినదానడై చెయ్యి ప్పడను నిద్రింపక బాధనొందుదున్నావదేమి? ౩౪.

మూ.—నొన్దారా క్కా-తనోయ్ మెల్లా వియుళ్ళులర్ త్త | నన్దావిళక్క మేనియుమలియత్తాయ్ ! శెన్దామరై త్తడజ్జ త్తెన్దని వాయెమ్మెరుమా | నన్దాను త్తణ్ణుళాయాశై యాలేవాదేమ్ ॥ ౯॥

౨.—(నొన్దారా) నన్దావిళక్కే!, ఇప్పడుపడుకైక్కినన్దియే యిరున్దనియుమెన్నై ప్పీలే, కాలతత్త్వ మెల్లామనభవిత్తాయమ్ ఆరాత తల్ నోయానతు ఉన్నుడైయ మెల్లావియ్యయళ్ళులర్ త్త, శెన్దామరై త్తడజ్జ త్తెన్దని వాయెమ్మెరుమానన్దాను త్తణ్ణుళాయాశై ఆరైయాశిల హగ్నియా లే వేవానిన్దాయా కాతేయ్నితాల్. ౯౦.

అన్వ.—నన్దా విళక్క మే అలియత్తాయ్ (౩) నీయుమ్ నొన్దారా కాతల్ (౬) నోయ్ మెల్ ఆవి(౯) ఉళో ఉలర్ త్త శెమ్(౧౨) మరై తడమ్ కణ్ (౧౫) శెమ్ కని వాయ్ (౧౮) ఎమ్మెరుమాత్త అన్ త్తణ్ణుళాయ్ త్తానుమ్ (౨౧) ఆరైయాల్ వేవాదే (౨౩). ౯౧.

పన్నీ.—అనన్దరమ్, కమనీయవిగ్రహం నాసపనుడయ భోగ్యతావియయూనన్దాయా లే వామమ్మిటియొన్దు ఇరువిళక్కై రైక్కితాల్.

ఒన్దాయ్ వివర్థి, విళక్కే!, ఇప్పడివిలక్షణమాన, (౩) నీయుమ్, ఈమనస్థిరక్కచ్చెయ్ శేయమిడుమమ్మెరుకలల్ మయియన్దు త్త, కాలాకిల, (౬) నోయానతు, ఉన్దనిపోలే మెల్లితాన, ప్రాణస్తవయ్య, (౯) ఉళో, ఉలర్ త్తమ్మడియాక, తన్దు, (౧౨) మరై తడమ్, య, కట్టైయ్దు, (౧౫) శెన్ద, కనిపోన్ద, వాయెయ్దుముడైయనాన్, (౧౮) ఎమ్మెరుమాత్తానుమ్, అత్తడియ, త్తణ్ణుళాయ్ త్తానుమ్ బిడ్డాన్, (౨౧) ఆరైయాల్, పరితసిక్కితాయ్? (౨౩) అలియత్తాయ్ త్తానుమ్ “అరుమన్” ఎన్నుమాప్పిళే, నన్దాయ్ క్కాట్టుటిలుతు. ఇత్తాల్-కావడివట్టుకిలాశై తేజస్వికైయమ్ పరితసిక్కు మెన్దే. ౯౨.

అర్థము. — ఎవతెగని ఓడివమా! (ఎల్లరచే) కరుణించదగినదానవైన (3) నీవును బాధపడియారని ఆశయనియెడి (౬) వ్యాధి నుండి వైచ 'పాణమును (౯) లోపల యెండింపజేయునట్లు ఎఱ్ఱని (౧౨) తామరపుష్పములవలె విశాలమైన నేత్రములుగలవాడును (౧౫) ఎఱ్ఱ పండువలెభోగ్యమైయున్న (తిరు) అధరముగలవాడును (౧౮) నాస్వామియువైనవానియొక్క అందమైన చల్లనితిరుత్తుటాయమాలయంద (౨౦) నాశచే తపించుచున్నావా? (౨౩)

ఈ. — ఒప్పతామ్బట్టు. అక్కఱిగొరుకరై కాణమాట్టాతే మీణువన్దుపడుక్కైయి లేవిట్టున్దాళ్; అక్కై కిఱవిళ్ళక్కైక్కణ్డాళ్; అతు “ఉడప్పిల్ కైవై క్కవొణ్ణాతపడి విరహజ్వరమ్మన్ శ్రీయెరియానిన్దుతు” ఎఱ్ఱు అత్తై ప్పార్ త్తు, నీయుమ్ నోవుపట్టాయాకాతేయెన్దితాళ్.

(నొన్దిత్యాది) ‘నోవ’ ఎఱ్ఱుపుక్కాల్, నొన్దుతలై క్కట్టక్కడవత్తి క్కేయిరుక్కిఱవేమవ్యాధియానతు, తొట్టార్ మేలేదోషమామ్మడిమ్మన వాయిరుక్కిఱవాత్తావైక్కరుత్తువన్ శ్రీధాకపులర్ త్త. (మెల్లావి) భగవద్గుణాను భవత్తాలేన్దిరుక్కై. కాల్ మిప్పడప్పాతాతిరుక్కై. (నన్దావిళ్ళక్కమే) జ్వాలాభేదానుమానమిరున్దుపార్ క్కితా శ్శన్. సన్దానవిచ్చేవమిన్ది క్కే ఉరువనోవుపడుకితాయాకాతే. (నీయుమళియత్తాయ్) నాట్టుక్కుక్కణ్డాటియాన నీపడుమ్బాడేయితు. (అళియత్తాయ్) అరుమన్దనీ. పరార్థమాన ఉడప్పిలేయునక్కునోవువరువతే.

(శెన్దామరైయి త్యాది) ౧. “పతిసమ్మాని తాసీ తాభర్రారమసి తేక్షణా” ఎఱ్ఱ పేణుపెఱవేణుమ్ ” ఎఱ్ఱజైయో నీయుమాశై ప్పట్టు. (శెన్దామరై త్తడజ్జన్) ముకత్తై ప్పార్ త్తుక్కుళిరనోక్కినసోత్తై త్తిరుక్కుళిల్ శెవ్విశొల్లు కిఱతు. (శెన్దనివాయ్) ఇకళొల్ శొట్టుకిఱపోత్తై త్తిరువధర త్తిల్ ప్పడుప్పై చొచ్చిల్లుకిఱతు. (ఎప్పరుమాని త్యాది)

జీ-ఆ. — ఒప్పతామ్బట్టు (నొన్దారావి త్యాది) కళీయెచ్చొన్నవన న్దరమ్ విళ్ళైచ్చొన్నతుక్కుప్రసక్తియేతెన్న (అక్కఱిగొక్కై త్యాది). (అక్కఱిగొరుకరై కాణమాట్టాతే ఇతి) చాటు. తద్వఃఖస్యపారంద్రస్తుమసమర్థాసతీతిధ్వనిః.

“ఆరా” ఎఱ్ఱతుక్కుతాత్పర్యమ్ (నోవవెఱ్ఱుపుక్కాల్ నొన్దుతలై క్కట్టక్కడవత్తి క్కేయెన్దుతు). ఉళ్ - (కురుత్తువన్ శ్రీధాక) అత్తా పుక్కుమార్దవమేతెన్న (భగవద్గుణత్యాది). “తొట్టార్ మేలేదోషమ్” ఇత్యాదియై వివరణమ్ (కాల్ మిప్పడప్పాత్యాది). నన్దావిళ్ళక్క-విచ్చేద మిల్లాతవిళ్ళక్కైశ్శబ్దార్థమ్. నన్దుతల్-శిస్తుతల్. జ్వాలాభేదానుమానత్తాలేనాశమ్ సిద్ధమాయరుక్కు, “నన్దావిళ్ళక్కమ్” ఎఱ్ఱిఱతెన్నెన్న (జ్వాలాభేదేత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). (సన్దానవిచ్చేవమిన్ది క్కే) ఇరుక్కైయాలే (ఉరువనోవుపట్టాయాకాతే) ఎఱ్ఱిఱా శ్శెన్దుకాట్టువతు. భృషి త్తుచ్చొచ్చిఱ్ఱిఱా శ్శెన్దుకరుత్తు. “నన్దా” ఎఱ్ఱిఱవిత్తుక్కు-ముడిన్దుపిల్లైక్క-మైల్ శ్రీయెయెన్దుభావమ్. అన్దసన్దానమేకాత్తాధిష్ఠితమెన్దుతాత్పర్యమ్. ఎప్పారు మొక్క పునక్కిప్పడియిల్ శ్రీశ్రీశ్రీయై స్వభావమామ్మడివిశేవతేయెన్దుపడి. జ్వాలాభేదానుమానమానతు - మధ్యమక్షణపర మ్మరావ ర్తినీజ్వాలా, ప్రతిక్షణముత్పత్తివినాశవతీ; కుఱి, వర్త్యవయవసంయోగజన్యవర్త్యవయవవినాశత్వాత్, ప్రథమచరమక్షణజ్వాలావత్ ఎన్దుతు. అళియత్తాయ్-నీయు మెన్దు న్దయమ్ తిరువుళ్ళమ్మన్ శ్రీయర్థమ్. (నాట్టుక్కి త్యాది). కణ్డాటియాన-కణ్డాక్కువిషయజ్జైక్కాట్టుకిఱ. “అళియత్తాయ్” ఎఱ్ఱముఱ్ఱుచ్చొల్లాయ్, అరుమన్దనీయెన్దుపడి. అతావతు-ఎల్లారాటుమ్ కృపైపణ్ణత్తిక్కియెన్దుపడి. “అళియత్తాయ్” ఎఱ్ఱజై “వేనాయ్” ఎఱ్ఱత్తోడేకాట్టిభావమ్ (పరార్థమానవి త్యాది).

ఉత్తరార్థమాత్రత్తుక్కుభావమ్ (పతిసమ్మాని తే త్యాది). యద్వా, “అన్దామత్తణ్డాయ్” ఎఱ్ఱత్తైక్కటాక్షిత్తుభావమ్ (పతీ త్యాది) అతత్. “సమ్యక్త్వానితా, ఎన్దాయ్, తన్దిరుక్కుళి త్తిల్ మాలైయైవాగ్గీచ్చాత్త. అసీతేక్షణావెన్దయాలే - అవళుమెరుమాలైయిట్టాళ్ పోతే కాణుమ్” ఎఱ్ఱప్రత్యక్షానిరూపితానితే. ఆయోధ్యాకాణ్డేషోనశే “పతిసమ్మాని తాసీ తాభర్రారమసి తేక్షణా | ఆద్వారమనువరాజ మద్భావా న్యభివర్ణుషీ.” పక్షాప్స-శివప్స. “శెన్దనివాయ్” ఎఱ్ఱతుక్కుభావమ్ (ఇకళొల్ త్యాది). “వేనాయ్” ఎఱ్ఱతుక్కుభావమ్ (ఉక్కమి త్యాది).

ఈ.—“నోక్కలుమ్న్ది తత్తాలు మెన్నై యనన్యాన్దై యాక్కినవనుడైయ వక్కియన్దిరుత్తున్దాయ్ మూలై వెఱవేణుమ్”
ఎన్నుమాళై యాలే. (వేవాయే) ఉక్కక్కలుక్కుళై యక్కడవవున్నుడమ్మే నెరుప్పాకవేకతాయాకాతే. ౯.

జీ-ఆ.—ఉక్కమ్-విశిటి. కాల-కాల్దు. ఉళైకై-పున్దుకై. నన్దావిళక్కమే! అళియత్తాయాననీయుమ్, శెన్దామరైయిత్తారభ్య. ఆళైయాల్-
నొన్దారాక్కాతల్ నోయ్ మెల్లావియుళ్ళులర్ త్త. వేవాయే ఇత్యన్వయః. ఉలర్న్ది టేవేవతు. ౯.

ఆ-ఆ-వి.—నన్దావిళక్కమే! అళియత్తాయనీయుమ్ నొన్దారాక్కాతల్ నోయ్ మెల్లావియుళ్ళులర్ త్త, శెన్దామరై త్తడగ్గణ్ ఎన్దుతోడగ్గి,
క్రమేణ ఉరైయన్వయమ్. ౯.

ప్ర-తి.—(నొన్దారావిత్తాది) (నన్దావిళక్కమే) (జ్వాలాభేదానుమానమ్) మధ్యమక్షణపరమ్మరావర్తినిజ్వాలా, ప్రతిక్షణముత్పత్తివిశాళ
నటీ; వర్త్యవయవవిశాళత్వాత్, ప్రభుచరమక్షణజ్వాలావత్.—(శెన్దామరైయిత్తాది) అయోధ్యాకాండోపాదేశే, “ఘృనమద్వైవమం రాజా
యావరాజ్యేభిషేక్సుతి” ౧౯॥ హస్తశీఘ్రమితోగత్వా ద్రక్ష్యమిచమహీపతిమ్ । సహస్రంపరివారేణసుఖమాస్వరమస్వచ॥ ౨౦॥ పరిసన్న
నితాసీతాభరారమసితేక్షణా । ఆద్వారమనువవ్రాజమగ్ధశాన్యభిదధ్నుషీ॥౨౧॥ ౯.

తాత్పర్యము.— ఎల్లప్పుడూ నొకతీరున వెలుగుచున్న ఓ! దీపమా! ఎంతకాలమనుభవించినను తీరనిదై నీప్రాణమును మిక్కిలిబాధం
చెడి యాశయనియెడి వ్యాధిగలదానవై తివి. నీవును, సర్వేశ్వరునియొక్క తామరపుష్పములవంటి నేత్రములయొక్క చక్కతనమును గొండవం
డువలె భోగ్యమైన యధరసాందర్యమును తులసిమాలయొక్క సౌందర్యమును నేవించుటకునాశపడి దానినొందక నిట్లు వెలుగుచున్నావా?.

మూ.— వేవారా వేట్కై నోయ్ మెల్లావియుళ్ళులర్ త్త । ఓవాతిరాప్పకలున్బలేన్ద్రోత్త్రోన్దాయ్ ।

మూవాయ్ పిళన్దు మరుతిడై పోయ్ మణ్ణిళన్దు । మూవాముతల్వా నినియ్దుచ్చోచ్చోరేలే. ౧౦॥

ఆ.— (వేవారా) అదాహ్యమానవెన్నుడైయ మెల్లావిముడిద్రాలుమ్ తవిరాతేనిన్దు వేట్కై నోయ్ నతు దహిగ్గుమ్మడి యున్నుడైయగు
ణచేప్పితగ్గళాతే యెన్నైయోవాతే యిరాప్పకలున్బకలిరే విళున్దు కిడక్కుమ్మడిపణ్ణినాయ్; ఇని యుడియ్దున్బ చ్చోర్చవిడాతోట్టియవేణుమ్
మెన్దితార్. ౧౦.

అన్వ.— వేవారా వేట్కై నోయ్ (౩) మేల్ ఆవి ఉళో (౬) ఉలర్ త్త ఇరాప్పకల్ ఓవాతు (౯) ఉన్బాటే విత్త్రోత్త్రోన్దాయ్
మా (౧౦) వాయ్ పిళన్దు మరుతు (౧౧) ఇడై పోయ్ మణ్ (౧౨) ఆళన్దు మూవా ముతల్వా (౨౩) ఇని ఎన్దు ఇళోరల్ (౨౪). ౧౦.

పన్ని.— అనన్దరమ్, ఇవ్వార్తియొక్కణ్ణు సన్నిహితనాన సర్వకారణభూతనాయుళ్ళవిశ్వరవై, నీ యెన్నై బ్రహ్మవాతోట్టియవేణుమ్
ప్రవేక్షిక్కితార్. ౧౦.

వేవిత్తుత్తప్రమాకాత, ఆళైయాకిఱ, నోయానతు, (౩) విరహత్తాలేబలహీనమాన, ఆత్తాడై, కురున్దునద్రోక, (౬) పున్దువిక్కు,
ఇరాప్పకల్, ఇడైవిడాతే, (౯) ఉణ్ స్వభావగ్గళే, తాళన్దకప్పదుమ్మడిపణ్ణినవనాయ్, ఉన్బైక్కిట్టువార్ కున్బ విరోధయాన శీఘ్రాకటకు
తిరైయిక్, (౧౦) వాయ్; పిళన్దు, ద్వంద్వమానమరుతుముఱియుమ్మడి, (౧౧) నడువే, పోయ్, అనన్దార్తమామ్మడి భూమిన్దు, (౧౨) ఆళ
న్దుకొణ్ణు, అత్తాలేయిళిప్పతిత్త, సర్వకారణభూతనే!, (౨౧) ఇనియ్దురుకాలముమ్, ఎన్దుళై, న్దువవిడాతోట్టియవేణుమ్. (౨౪) మువాము

తల్వప్పతు - నిత్యహావన స్వభావనాన ఉత్పాదకనెట్టుమామ్. ఇత్తాల్ - తమ్ముడైయ ననిష్టజ్జలైపోక్కి సత్తైయైయన్జాక్కినపడియై యను సన్నిత్రాయైల్లు. ఇతిల్ ఏకారమ్ - తేజ్ మమ్. ౧౦.

అర్థము.— మండిచల్లారని ఆశయనియెడి వ్యాధి (3) వృదువైన నాప్రాణములను లోపల(౬) యెండింపజేయునట్లు కేయింబగళ్లు నెడ బాయక (౭) నీయందు నొకకుకొనునట్లుజేసితివి. గుట్టమైవచ్చినకేళియనియెడిరక్కనునియొక్క(౧౨)నోటిని జీల్చినవాడవును మద్దిచెట్లయొక్క (౧౩) మధ్యయందు వేంచేసినవాడవును భూమిని (౧౪) గొలిచినవాడవును నవయావనముకలవాడవును కారణభూతుడవునైన ఓ! శ్రీయోపతీ! (౨౧) ఇంకమీద మమ్ములను విడువకనుండుము. (౨౨).

ఈ.— పత్తామ్మాట్టు. ఇవళవసాదమెల్లానీరవద్దు సంక్లెషీ త్త వెమ్బెరుమానైక్కుటిత్తు, ఇనియొరునాభు మెన్నై విడాతోట్టియవేణుమెన్దితార్.

(వేవారావేత్తైనోయ్) “వేవ” ఎన్ఱుతోడజ్జినాల్, ఒరుకాల్ వెన్ఱుతలైక్కుట్టమాట్టాతాయైల్లు. అల్లా తలైపోల్లైక్కి, ప్రేమవ్యాధిక్కుళ్ళతోన్ఱాయైల్లీతుతాళ్. (మెల్లావి) శరీరత్తిలున్జాన సౌకుమార్యమ్ అత్తావి టమున్జాయెరుక్కి. అతాయైల్లీవర్క్కు. (ఉళ్ళులర్ త్త) ౧: “గూఢోగ్ని రివపాదపమ్” ఎన్నిటపడియే, ఉళ్ళేపిడిత్తుప్పతి మేచ్చవరవేవానిన్ఱ తాయైల్లు. ఆదాహ్యమాయురుప్పతుకేవలాగ్నియాకిలిత్తే. ౨: “మహతాజ్వలతానిత్యమగ్ని నేవాగ్నిపర్వతః” ఎన్ఱు వెన్దవిడమేవిటకాక వేవానిన్ఱతు. (ఓవాతిరాప్పకల్) వేవారావేత్తైనోయ్ పోలే యిరాప్పకలోవాతోట్టికిటపడి.

జీ-ఆ.—పత్తామ్మాట్టు (వేవారావిత్వాది) “ఇనియెమ్మైచ్చోకేలే” ఎన్ఱుత్తైక్కుటాక్షి త్తవతారికై (ఇవళవసాదమిత్వాది).

వేవన్ఱుతోడజ్జినాల్-దహిక్క వెన్ఱుతోడజ్జినాల్వ పడి. లోకత్తిల్ దహిత్తుత్తలైక్కుట్టవిల్లెయోవెన్ఱు (అల్లాతలైయిత్వాది). అల్లా తలైశరీరాన్తమాకైయాలే ముడియుమ్, ఇతు అత్తాన్తమాకైయాలేముడియాత్తెన్ఱ పడి. ఇతుతాళ్ - వెన్ఱుతలైక్కుట్టమైతాళ్. మెన్ఱైశరీరన్ఱు క్కున్జోవుళ్ళతెన్ఱు (శరీరత్తిలున్జానవిత్వాది). అతావతు - ప్రేమవ్యాధిక్కు దాహ్యమామిడత్తిల్ పాత్తమ్పోరాతమాన్దవమివళత్తెన్ఱ పడి. ఇతు ఇరుపత్తునాలాయర త్తిలేన్ఱక్తమ్. అత్తావుక్కుచుర్దవమభగవత్పావణ్యప్రయుక్తమ్. పుణమ్బులర్ త్తియన్ఱోఉళ్ళులర్ త్త వేణుమ్, ముతలిలేయళ్ళు లర్ త్త వెన్ఱా నెన్ఱెన్ఱు (గూఢోగ్నిరిత్వాది). అయోధ్యాకాండేశ్వర్జివేరపురేభరతః, “రామచిన్తామయశ్యోకోభరతస్యమహత్తనః” ఇత్వాది, “అన్తరాహేనదహానస్యనైపయతిరాఘవమ్! వనదాహాభినన్తన్తంగూఢోగ్ని రివపాదపమ్.” 3 “అదాహ్యోయమ్” ఎన్నానిట్రుమితు కూడు మోవెన్ఱు (ఆదాహ్యమాయుత్వాది). “వేవారా” ఎన్ఱుతుక్కుప్రమాణమ్ (మహతేత్వాది). సున్దరకాండేపచ్చత్రింశేసీతాంప్రతిమరుతి, “సతవాదర్యనాదార్యేరాఘవఃపరితప్యతే । మహతాజ్వలతానిత్యమగ్ని నేవాగ్ని పర్వతః.” “హిమవత్పర్వతమ్” ఎన్ఱాపోలే, “అగ్నిపర్వతమ్” ఎన్ఱారుపర్వతమున్జు” ఎన్ఱువుడానియైవ్యావర్తిత్తు, అగ్నిమయః పర్వతః ఎన్ఱు ఆభూతోపమావినక్షి తేత్యభిప్రాయేణాన (వెన్దవిడమేయిత్వాది). అతావతు - అగ్నిపర్వతమగ్నియినాలే వేమాపోలేయెన్ఱ పడి. (వేవారావేత్తైనోయ్ పోలే యిరాప్పకలోవాతోట్టికిటపడియితి) విరహాన్జే కాతిశయాత్ కాలశ్చదీర్ఘోభవతీత్యర్థః. ప్రేమవ్యాధి అవిచ్చిన్నమాక నలికితాపోలే, ఇరావుమ్మకలుమ్ అవిచ్చిన్నమాకనలికిటత్తెన్ఱే - వేవారావేత్తైనోయ్ పోలే యిత్వాదివాక్యత్తుక్కర్థమ్; ఇతు “ఓవాతిరాప్పకలున్ఱాలే వీడ్తోత్తోన్దాయ్” ఎన్ఱుమాలత్తుక్కునుగుణమాక యోజిక్కుప్పొకామైయాలే, వేవారావేత్తైనోయ్ పోలే ఇత్వాదివాక్యమ్-శిష్టత్వనిగ్ధమ్; వేవారావేత్తైనోయ్ పోలేయెన్ఱ వాక్యత్తుక్కు- అవిచ్చిన్నమాక నోయ్ వేవిక్కితాపోలే యెన్నై యిరాప్పకలోవాతే యున్ఱుక్కుల్ విట్టివిట్టుక్కున్జాయెన్ఱుపారుళి; ఉన్దైయిలే, “ఇరాప్పకలిడైదాతే యుక్ స్వభావన్దలే తాన్దోన్దకప్పనుమ్మడిపణ్ణినియ్” ఎన్ఱురుక్కైయాలే, ఎన్ఱిప్పడి మూలనుగుణమాక యోజిక్కుల్ సన్దేహమ్ పరిహరిక్కులామ్.

ఈ. — (ఉన్నా లేపీత్తొట్టిన్దాయ్) అకప్పట్టార్ కు మీళవొణ్ణాతపున్నకలిలే విట్టివిట్టుక్కొణ్ణాయెన్ను తల్; ఉన్నా లేపీత్తొట్టు-ఉన్నకలిలేవిట్టుక్కొణ్ణు. బిత్తిన్దాయ్-ముకక్లాట్టా తేకడక్కనిన్దాయెన్ను తల్. (మావా యిత్యాది) కేళి వాయె అనాయా సేనకిరీత్తు, యమళార్జునజల్లిక నడువేపోయ్, మహాబలియపహరిత్తుక్కొణ్ణభూమియై యెల్లెనడన్దుమీట్టుక్కొణ్ణు, ఇప్పడియువకారజల్లై ప్పణ్ణి. పిన్నైయు మొన్టుమ్ శెయ్యాతా నాయ్ కుత్తై పట్టు, ఇవ న్నీనుడై యరక్షణ త్రిలేయుద్యుక్త నాయుకుమవ నే!. ఇప్పడియెల్లామ్ శెయ్యుచ్చెయ్ తేయు మొన్టుళ్ళాయ్యాతా రై ప్పొలే జగత్పొప్పొడిక తై ప్పణ్ణినవ నే!. (ఇనియెప్పెచ్చోరేలే) కేళితొడక్కమానవిరోధికై ప్పొక్కినా ప్పొలే తమ్ విరోధియెయుమ్ పోక్కి యవక వన్దుముకక్లాట్ట, శొల్లుకితారాతల్; “తమ్ముడైయ వాప త్రికన త్తా లేవన్దు ముకక్లాట్టమ్” ఎన్ను మివిశ్వాసత్తాలే శొల్లుకితారాతల్. (ఇని) ౧. “బుద్ధ్వా కాలమతీతప్పము మోహపరమాతురః” ఎన్ను మా ప్పొలే, మున్నుళ్ళ కాలమిట్టన్ద తాకిలుమ్ ఇనిమేలుళ్ళ కాలమివ్వున్దువై కై విడాత్తోయి వేలుమ్; “పోన కాల త్తైమీట్టువొణ్ణాతు” ఎన్దు అతుక్కుశోకిక్కితార్. ౨ [నమేదుఃఖంప్రియాదూరే] ఎన్నుడై యప్రియైయాన వళో దూర త్రిలే యరుక్కితా శ్చెన్దుతుక్కుశోకిక్కితేనల్లెక్; అతోరుపయణమెడుత్తువిడ త్తిరుమ్. ౩ [నమేదుఃఖం హృతేతివా] వలియరక్షన్సలేపిరివువన్ద త్తెన్దు అతుక్కుశోకిక్కితేనల్లెక్; అతువవన్దలై యెయలుక్క త్తిలుమ్. ౪ [ఏతదేవానుశోచామి] ఇతోన్దుమే యెనక్కుశోకనిమిత్తమ్. ౫ [వయోఽస్యాహ్యతిన ర్తతే] పోనపరువమి ప్పాల్ మీట్టువొణ్ణాతి తే.

౧౦.

జీ. ఆ. — మున్దినవర్గ త్రిలే, “పీత్తొట్టిన్దాయ్” ఎన్దు-ముఖుచ్చొల్లు ద్వితీయార్గ త్రిల్, భిన్న పదమ్. బిన్దుళ్ళాయ్యాతా నాయ్ కుత్తై పట్టెన్దు తు- *మావావిత్తా త్తెప్పర్యమ్. మావా-ముకియాత. శోమ్బుతెన్ను తల్. మావుతల్-నశి త్తల్. మావామై-నశియామై. నిత్యమెన్ద పడియాతల్. “ముతల్వా” ఎన్దు తుక్కురత్తక నాకవర్గమ్. (ఇవనీ నీనుడైయరక్షణ త్రిలేయిత్యాది). స్రష్టవాకవర్గా న్దరమ్ (ఇప్పడియెల్లామిత్యాది). “ఇని యెప్పెచ్చోరేలే” ఎన్దు తు - ఎన్దవపన్దైయెప్పల్లిచ్చొల్లుకితెన్ను; ఇరణ్ణువక్తయాకవరుళిచ్చెయ్కితార్ (కేళిత్యాదియాలమ్, తమ్ముడైయ విత్తాదియాలమ్). వన్దుముకక్లాట్ట, శొల్లుకితారెన్దు-మున్దినవర్గమ్; “సమీపస్థనాయుర క్షేముకక్లాట్టుకిటిలక్, అవశ్యమ్ముకక్లాట్టుమ్” ఎన్ను మ్ విశ్వాసత్తాలేయెన్దు-ఇరణ్ణామరమ్. “ఇని” ఎన్దు తుమ్మతాత్పర్యమ్ (బుద్ధ్వా కాలమిత్యాది). కిష్కిన్దా కాణ్డేమాల్యవతిరామః, “కారదీంరజనీ త్తొవదృష్టాజ్యోత్సాన్నినలేపనామ్ | కామవృత్తెచ్చుగ్రీవంసప్తాభ్యజనకాత్తజామ్ | బుద్ధ్వా కాలమతీతప్పము మోహపరమాతురః.” “మున్ను ళ్ళ కాలమిట్టన్ద తాకిలుమ్” ఎన్దు త్తాలి ఫలితమాహ (పోనకాల త్తైయిత్యాది). అప్పడిశోకి త్తేరెన్దు (నమేదిత్యాది). యుద్ధకాణ్డేపచ్చమే సముద్రతీలక్షణంప్రియాదూరేన మేదుఃఖంహృతేతివా | ఏతదేవానుశోచామివయోస్యాహ్యతిన ర్తతే.” (ఎన్ను డైయప్రియైయానవిత్యాది). “వయోస్యాహ్యతిన ర్తతే” ఎన్దు-పోనపరువ త్తైమిత్తైయెన్దు డైయ దుశ్యకత్వజ్ఞాల్లుకైయా లే, కీత్తొచ్చొన్న వల్లీ న్దుడైయసుశకత్వమిద్యోతిమిత్తే. “మావాయ్ ఇత్యారభ్య, ముతల్వా-వేవారా ఇత్యారభ్య, పీత్తొట్టిన్దాయ్ - ఇనియెప్పెచ్చోరేలే ఇత్య న్దయః, ఉళ్ళుల్ త్త-ఉళ్ళేయుల్ త్తమ్ముడియాక.

౧౦.

ఆ. ఆ. వి. — పిరాట్టియై రావణనపహరిత్తుక్కొణ్ణుపోకిటపోతు, పిరాట్టితమ్ముడైయతిరువాభరణ త్తైవాణ్ణి ఉత్తరీయత్రిలేముడిన్దు మహారా జర్ సన్నిధియిలేపాక ట్టెన్దుదరుళ, అత్తైయెడుత్తువెత్తుప్పెరుమా శై సేవిత్తపోతు మహారాజర్ సమర్పిక్కు, పెరుమాళును త్తైప్పలకాలుమ్మర్ త్తు మీళవుమ్ మహారాజర్ వళ త్రిలేవై త్తరుళిమికవుమ్ క్లేళిత్తారెన్దితాక్ (మహర్వాణి). మహర్లుజ్జ శైన్ద్రత్తు, విల్లెయిల్లా మైయా లే; పిన్నైయెక్ శొల్లు కిటతెన్నిల్; అవళుడచ్చుక్కర్ త్త మెన్దిటతు. (దర్బయిత్యా) “ఇతుగ్రీవేయకమ్, ఇతజ్జుళీయకమ్, ఇతురాబా పరిచర్యా పరితుప్త రాయ్ పోతి తోపికమాక కొండుత్తతు, ఇతుకాసల్తైయెయపారి తోపికమ్, ఇతుకై కేయిన్దుడైయ, ఇతుసుమిత్తైయెయడైయ, ఇతుద్యుత త్రిలే యెన్నై వెన్దువాణ్ణిక్కొణ్ణుత్తు” ఎన్దు ప్పొలే. (ముహర్త హుళి) క్కాణ్డైయమ్ కట్టుకైయమ్ కాలక్షేపమ్. (రాఘవస్సహ సౌమిత్రి) “ఇతు వేపాట్టుతు పోక్కాయరు కైరఘుకులత్తుక్కుప్పళీయన్దో, కార్యచివైపణ్ణి వేణ్డావో” ఎన్దు లైయ పెరుమాళ్, “ఎన్దుళాచ్చి ౩ ‘రామేద్రమాదంబాకాన్డీ’” ఎన్దు పువదేశత్తుక్కితువుమ్మెరుళి తే” ఎన్దు నిన్దెత్తునిర్బుధిక్కు. (సుగ్రీవే) సహృదయరానవర్ పక్కలిలే. (సన్న్యసేశయత్) అవళోన్దై త్తపడియై వైత్తార్. — వేవారా వేత్తైనోయ్ మెల్లావియుళ్ళుల్ త్త, ఇరాప్పకలవా తేపీత్తొట్టిన్దాయెన్దు తొడజ్జి, ఉరైయన్దయమ్.

౧౦.

ప్ర-తి.—(వేవారావిత్తాది) (అపియుళ్ళులర్ త్త) తత్తోపరిగ్రామ్*శృణ్ణి జేరపు రేభరతః, “రామచిన్తామయశ్శోభరతస్యమహత్తనః! ఉపన్ధితోఽచ్యుతస్త్వస్యభర్తప్రేక్షస్యతాదృశః ॥ ౧౬ ॥ అన్తర్దాహేచదహనస్సన్తాపయతిరాఘవమ్ । వనదాహాభినన్తస్తంగూఢోఽగ్నిరివపాద పమ్ ॥ ౧౭ ॥”——సున్దరకాండేపఞ్చతింశే, “తానిదృష్ట్యామహర్వాణిదర్శయిత్వాముహుర్తుహుః । రాఘవస్సహ సౌమిత్రిస్సుగ్రీవేనన్యవేశ యత్ ॥ ౧౮ ॥ సతవాదర్యనాదాశ్చై రాఘవఃపరితప్యతే । మహతాబ్జలతానిత్యమగ్ని నేవాగ్ని పర్వతః ॥ ౧౯ ॥”——(మవాయ్ పిశిష్ట) పఞ్చమాంశే యదేశే, “వ్యాధితాస్యామహకాద్రస్సాన్తసురఃకృష్ణ బాహునా । నివపాతిద్విధాభూతోవైద్యుతేనయథాద్రుమః ॥ ౧౮ ॥”——(మరుతిదై హాయ్) తత్రపశ్యే, “ప్యగ్రాయామభతస్యాంసకర్షమాణఉలూఖలమ్ । యమశ్చాబ్జుచయోర్తథ్యేజగామకమలేక్షణః ॥ ౧౯ ॥ తతఃకటకటాశబ్దనమా కర్ణనతత్పరః । అజగామప్రజజ్నోదదర్శచమహాద్రుమా ॥ ౧౯ ॥”——(ఇని) కిష్కిన్ధాకాండేత్రింశేమాల్యవతిరామః, “గుహంప్రవిష్టేసుగ్రీవే విముక్తేగగనేఘనైః । వర్షరాత్రోషితోరామఃకామశో కాభిషీడితః ॥ ౧౯ ॥ పాణ్డ్యరథగనందృష్ట్యావిమలంచన్ద్రముణ్డలమ్ । శారదీంరజనీహైచవదృష్ట్యా శ్శ్యోత్వానులేపనామ్ ॥ ౨౦ ॥ కామవృత్తానుగ్రీవంసప్తాఞ్చనకాత్త జామ్ । బుద్ధ్యాకాలమతీతఞ్చ మమోహపరమాతురః ॥ ౨౧ ॥”——(మీటగ్ర వాణ్ణాతెస్తు) యథాకాండేపఞ్చమే, “నివిష్టయాంతుసేనాయాంతీశనదనదీపతేః । పార్శ్వస్థంబత్నణందృష్ట్యా రామోవచనమబ్రవీత్ ॥ ౩౧ ॥ శోకశ్చ కిలకాలేనగచ్ఛతాహ్యుపగచ్ఛతి । మమచాపశ్యతఃకాన్తామహన్యహనివర్ధతే ॥ ౪౧ ॥ చమేదుఃఖంప్రియామాచేనమేదుఃఖంహృతేతివా । ఏతదేవాను శోచామివయోస్యాహ్యతివర్తతే ॥ ౪౨ ॥”

౧౧.

తాత్పర్యము.—జగత్కారణంబునైన ఓ! శ్రీయఃపతీ! నీవుకృష్ణావతారమునందుఁజేసిన కేశనిసంహరించుటమద్దివృక్షములనుబడద్రోయుట మొదలగు దివ్యచేష్టితములను । త్రివిక్రమావతారమునందు నీశ్రీపాదములచేటాకములను గొలుచుట మొదలగు దివ్యచేష్టితములను నీదివ్యవిగ్రహ సౌందర్యమును నానందగనుపఱచి రేయింబగల్గెనను నీయందుఁ గలుగఁజేసి నీవులభింపక నన్ను బాధించుచున్నావు. ఇంకనైన నన్ను విడువక స్వీకరించుము.

౧౦.

మూ.— శోరత వెప్పారుట్టుమాతియాణ్ణోతిక్కే । యారాతకాతట్టురుకూర్ చ్చడకోప ।

నోరాయిరజ్జూన్న వవర్దులివై పత్తు । జ్జోరార్విడార్ కణ్ణిరై వ్వుకున్దిణ్ణవే ॥

౧౧॥

ఆధ్వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఆ.— (శోరత) ఇప్పడి ఎమ్మెరుమానై ప్పిన్దవ్యసరత్తాలే ముడియప్పకుకట తమ్మై యుజ్జీవిప్పిక్కైక్కాక వస్తతోద్రోయిరుళిన వెమ్మెరుమానైక్కణ్ణు తామజ్జీవిత్తు, సోన్దీవనత్తాలే యెమ్మెరుమాన్ సర్వేశ్వరత్వ మవికలమానపడియొక్కణ్ణు శ్రీతరాయ్, “అడియేనిన నుడైయ సర్వేశ్వరత్వమవికలమాక ప్పెద్రోద్రోనాకాతే” ఎన్దుకన్దుకొణ్ణెమ్మెరుమానుడైయ సర్వేశ్వరత్వతై యనుభవిత్తు, ఇప్పడి సర్వేశ్వరనా యిరున్ద వెమ్మెరుమాన్కుక్కులుళ్ళ నిరవధికమానవానైయాలే శొన్నవిత్తిరువాయ్ మొట్టియై విడాతారారునాళుమెమ్మెరుమానైప్పిరియార్; ఇతు నిశ్చితమెగ్గితార్.

౧౧.

తిరుక్కురుకైప్పిరాన్నిళ్ళాన్తిరువడిక శేశరణమ్.

అన్దు.— శోరత ఎప్పారుట్టుమ్ ఆటియామ్ (౩) శోతిక్కే ఆరత కాతల్ (౬) కురుకూర్ చ్చడకోపన్ ఓర్ ఆయిరమ్ (౯) శొన్న వవర్దులిళ్ ఇనై పత్తుమ్ శోరార్ (౧౨) నై కున్దమ్ తిణ్ణు విడార్ కణ్ణిర్. (౧౩)

పన్నీ.— అనన్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్కు ఘమ్ పరమపవప్రాప్తియొద్దరుళ్ళెచ్చెయ్ కితార్.

* భరతః-భరతవృత్తానః.

ఒస్తుజ్జోరాతపడి, ఎల్లాప్పారుకుమ్మమ్, కారణభూతనాన, (3) పరంజ్యోతిస్వరూపుడైన సర్వేశ్వరునికే (ఎంతవనుభవించినను) శృప్తితీరనటువంటి ఆశగల (౬) కురుకాపురికినధిపతియైన మహాహ్వాన్లు అద్వితీయంబులైన వేయిపాశురములుగా (౯) సాదించిన ఆతిరువాయ్ మొక్కిలలో నీపదిపాశురములను విశువకననుసంధించువారు (౧౨) పరమపదమును నిశ్చయముగ విడువరు. (౧౧)

వాదికేసరి అహ్రియమణవాళచ్చియిర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము.— శొదవలేకుండునటుల అన్నివస్తువులకును గారణభూతుడై (3) పరంజ్యోతిస్వరూపుడైన సర్వేశ్వరునికే (ఎంతవనుభవించినను) శృప్తితీరనటువంటి ఆశగల (౬) కురుకాపురికినధిపతియైన మహాహ్వాన్లు అద్వితీయంబులైన వేయిపాశురములుగా (౯) సాదించిన ఆతిరువాయ్ మొక్కిలలో నీపదిపాశురములను విశువకననుసంధించువారు (౧౨) పరమపదమును నిశ్చయముగ విడువరు. (౧౧)

ఈ,— నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్ మొక్కికన్ద్రాన్, కణ్ణాఱ్ణుల్లెల్లామ్ భగవదలాభత్తాలే నోవుపడు కిఱ సంసారత్తిలేయరున్దు నోవుపడతే, కణ్ణాఱ్ణుల్లామ్ భగవల్లాభత్తాలే కలిత్తు నర్తిక్కుమ్ నాట్టిలే పుకప్పెలు వరన్దితార్.

(శోరతవెప్పారుట్కుమాతియాజ్జోతిక్కే) ఇవ్వళవిలేవన్నివరోడేకలన్దు ఇవరై యుళరాక్కుకైయాలే, ఒన్న్దొట్టియాతపడి సకలపదార్థజుక్కు మీశ్వరనుమాయ్; ఇవరోడేవన్దుకలన్దు అత్తాలే యుజ్జ్వలనుమాయరున్దాన్. ఇవర్క్కువన్దు ముకణ్ణాట్టువతేఱ్ఱు మున్దు సర్వేశ్వరత్వము ముక్కిన్దుపోలే కిడన్దు; ఇవరొరుత్తరై యుమ్ శోరక్కొడుక్కవే సర్వేశ్వరత్వ ముక్కియుమిత్తే. ఇవర్మిపుతీర వన్దు ముకణ్ణాట్టినపిన్దు ఎల్లాప్పారుట్కుమ్ నిర్వాహకనానాన్. (శోతిక్కే) వేట్టిపుక లివరతన్దిక్కే, “తన్నతు” ఎన్నుమిడమ్ వడివిల్పుకరిలే తోన్దాన్ నిన్దు. ౧-కృతకృత్యమ్ ఎన్నుమ్మడియానాన్. (ఆరాతకాతల్) ఇత్తిరువాయ్ మొక్కియాట్పొల్లిన్దొయిన్దు కణ్ణాఱ్ణు పదార్థజుమ్లమ్ భగవదలాభత్తాలే తప్పొలే నోవుపడుకిఱనవాకక్కొణ్ణు, అవర్బుక్కుమాక త్తామ్ నోవుపడుమ్మడియాన ఇవరుడై యవభినివేశమాయ్దు. (కాతల్ కురుకూర్ చ్చడకోపన్) కాతలైయిట్టాయ్దు ఇవరై నిరూపివ్వుతు. తమ్మడిశొల్లుమ్బాతున్దామే శొల్లువేణుమే. (శొన్న) ఇక్కాతలోడేయాయ్దొయిర మరు లిచ్చెయ్తతు. (అవర్బులివై పత్తుమ్) అల్లాతవై యెరుతలైయాక, ఇతోరుతలైయామ్మడి అక్కాతలై ముక్తకణ్ణ

జీ-ఆ.— నిగమమ్ (శోరతవిత్వాది) “ఇవైపత్తుమ్ శోరార్విడార్కణ్ణిర్ వైకున్దుమ్” ఎన్నిటపదజ్జలై క్కుటాక్షిత్రవతారికై. (ఇత్తిరు వాయ్ మొక్కికన్ద్రాన్ త్యాది). ఇన్దవతారికై— “ఇని యెమ్మెచ్చిరే” ఎన్నిటపదత్తిల్ ద్విసీయాధ్ధాఱ్ఱిప్రాయేణ. ఇప్పత్తుమ్ కన్ద్రాన్ క్కొల్లారుడై ధావపుత్తియున్దామెన్దు తాత్పర్యమ్.

శోరతవెప్పారుట్కుమ్ - ఒన్న్దు జ్జుత్తైయాత వెల్లాపదార్థజుక్కుమ్. ఆతియామ్ - ఈశ్వరనామ్. ఇవరొరుత్తరుక్కు ముకణ్ణాట్టా విడిన్ శర్వేశ్వరత్వమహీయమోవెన్న (ఇవర్క్కువన్దు త్యాది). అతేప్పడియెన్దు (ఇవరొరుత్తరైయమిత్వాది). ఇవరోడువన్దుకలన్దుతాలే యుజ్జ్వలనాయరున్దుత్తల్ ఫలితమాహ (వేట్టిపుక త్యాది). అనన్మడియరుక్కుమోవెన్న (కృతకృత్య ఇత్వాది) శ్రీసజ్జే వే, “అభిషిచ్యచ లక్ష్మీయాం రాక్షసేన్ద్రం విధిషణమ్ | కృతకృత్యస్తదారామో విభ్రూః ప్రముమోదహః”. “ఆరాతకాతల్” ఎన్దిప్పొలేతుక్కాక చొచ్చిట్టుకిటారెన్దు (ఇత్తిరువాయ్ మొక్కియాల్ త్యాది). స్వప్రశంవై పణ్ణలామోవెన్న (తమ్మడియిత్వాది). ఇతు - * ఆరాతవిత్తా తాత్పర్యమ్. అవర్భక్తిస్వభావమ్ అవర్క్కే తరియుమతోడీయ, పిఱర్క్కు తైయాతిఱే; ఇవరుడైయ వాకారణ్యోరిడత్తిలుమ్, కాణామైయాలేయన్దు పడి. ఆరాతకాతల్ కురుకూర్ చ్చడకోపన్ శొన్నవోరాయరమ్ ఎన్దున్దు తర్థమ్ (ఇక్కాతలోడేయిత్వాది). “ఇవై” ఎన్దుత్కుభావమ్ (అల్లాతవైయిత్వాది).

ఈ.—మాకచ్చొన్న తిరువాయ్ మొట్టియాయిత్రీశు. (ఇవై పత్తుమ్ శోరార్ విడార్ కణ్ణిర్ వై కున్దమ్) ఇక్లేయిరున్దు, కణ్ణిక్కులక్కా-న పదార్థజ్ఞుడగుట భగవదలాభత్తాలే నోవుపడుకొనవాక వనుస్థిక్కుమవర్ కళ్, ఇవిరుప్పై విట్టు, కణ్ణాక్కుడైనదగుట భగవల్లాభత్తాలేకళిక్కుమ్ నిత్యవిభూతియైవిడా తేనిత్యానుభవమృణ్ణిప్పెఱువర్ కళ్. కణ్ణిరెన్దు - కైయెడుత్తు క్కూప్పిడుకితార్. (తిణ్ణనవే) ఇతు సునిశ్చితమ్. ఇవ్వరుకే శిలరైప్పల్లి చొల్లిల్లీశో రధమాకిలితే సంశయ విపర్యయజ్ఞ భుళ్యతు, భగవత్ప్రభావతైప్పల్లిశొచ్చొన్న తాకైయాలే ఇతుతన క్కేజేనుమ్ శపథమృణ్ణలామ్.

ముతక్పాట్టిలేతోడజ్జి, నారైతోడక్క మాక, అన్బిల్, కడల్, కాల్, మేఘమ్, చన్ద్రు, ఇరుళ్, కట్టి, విళక్కు, ఇప్పదార్థజ్ఞైక్కుటి త్తనుశోకిత్తు మికవున్దళర్ న్దవళవిలే అవ్కవన్దు ముకజ్జాట్ట, “ఇనియైనై విడా తొత్తీయ వేణుమ్” ఎన్దు, ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టికల్ శాన్ క్కు ఫల తైచ్చొల్లి త్తలై క్కట్టినార్. ౧౧.

వడక్కు త్తిరువీతిపిత్తై తిరువడిక శేశరణమ్.

శీ-అ.—శోరార్-విడారతవర్ కళ్. అనుస్థిక్కుమవర్ కళ్ న్ద పడి. అనుస్థిక్కుమవర్ కళ్ వాతు-అనుస్థిక్కుయోగ్యరానవర్ కళ్ న్ద పడి. “విడార్” ఎన్నవమైరుక్క, “కణ్ణిర్” ఎన్దు త్తి తాత్పర్యమ్ (కైయెడుత్తుక్కుప్పిడుకితార్ న్దతు). అభ్యసితమాత్ర త్తిలే యితుకూడుమోవెన్దు (ఇవ్వరుకే శిలరైయిత్తాడి). శోరత విత్యారభ్య. ఇవై పత్తుమ్ శోరార్ వై కున్దమ్ విడార్ కణ్ణిర్ ; ఇతుతిణ్ణనవే యిత్యన్వయః. ౧౧.

జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అ-అ-వి.—౧ “విజ్ఞానసారభిర్యస్తు మనఃప్రగ్రహవాన్మరః సోభ్యతః పారమాహ్మీని తద్విష్టాః పరమంపదమ్” ౨ “సఖిశ్చేషంవర్తయన్త్యా నవాయుషం బ్రహ్మలోకమభిసన్పుద్యతే” ఇత్యాదినా - యావదాయుషం యమనియమాద్యష్టాద్యోగజన్యదర్శనసమానాకారభక్తినిష్ఠస్య ప్రాప్యత్యేనోచ్యమానంపరమపదమ్, “ఏతద్దశకాధ్యయనమాత్రేణాత్మోక్తభావవృత్తిమన్తస్సనోనత్యజన్తి, ప్రాప్నువన్తేన్ద్రవ, ఇదంసునిశ్చిత మేవ” ఇతిసావధారణం కథమభిధీయత ఇత్యత్రాహ (ఇవ్వరుకే శిలరైయితి). ౧౧.

జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ప్ర-తి.— (నిగమమ్) (శోరతవిత్యాది) (శోతిక్కే) సజ్జేపే, “అభిషిచ్యచలక్కుయాం రాత్ నేన్ద్రంవిభీషణమ్ | కృతకృత్యస్తవా రామో విజ్వరఃప్రముమోదహః || ౮౫||”

మణవాళమామనికళ్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము.— సకలజగత్కారణంజై పరంజ్యోతిస్స్వరూపుడైన శ్రియఃపతియందు మిక్కిలిభక్తిగలవారైన నమ్మాత్వార్లు సాదించిన నీపదిపాశురముల నెల్లప్పుడు వనుసంధించువారు పరమపదమును తప్పకబొందుదురు. ౧౧.

ద్రమిడోపనిషత్సజ్జతియిల్ ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టిక్కానళ్లోకమ్.

(వాయ్నిరై) పూర్వానుభూతమురవై రిగుణాభివృద్ధతద్బాహ్యసజ్జమరుచిస్తదలాభభిన్నః |

సర్వానభిస్ససమదుఃఖినవపభావానాహద్వితీయతతకస్యతారిరాద్యే || ౧౧.

వాదికేసరి అహికియమణవాళచ్చియర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము. — శతారిః-శ్రీనమ్మాళ్వార్లు, పూర్వానుభూతమురవైరిగుణాభివృద్ధతద్వారా సజ్జమరుచిఃసక్ - ముందనుభవించబడిన మురా
గురునిశిత్రువైన శ్రీకృష్ణనియొక్కగుణములచే వృద్ధినొందిన భగవద్దనియొక్క బాహ్యసంక్షేపమునందుఁ బ్రీతికలవారగుచు, తదలాభభి
న్నఃసక్ - ఆబాహ్యసంక్షేపము లభింపనందున దుఃఖించినవారగుచు, సర్వాక్ - సమస్తములైన, భావాక్ అపి - పదార్థములను, స్వసమ
దుఃఖిన్యపి - తమతోసమానమైనదుఃఖముకలవిగనై, ద్వితీయశతకస్య-రెండవపత్తుయొక్క, ఆద్యే - మొదటితిరువాయ్ మొట్టియందు, ఆహా-
సాదించుచున్నారు. ౧౧.

తాత్పర్యము. — క్రిందితిరువాయ్ మొట్టియందు సర్వేశ్వరునియొక్క పరత్వసౌలభ్యసౌందర్యగుణములను మానసికముగననుభవించుటవలన
బాహ్యసంక్షేపమునందు రుచియభివృద్ధినొంది యాసంక్షేపము లభింపనందున మిక్కిలి దుఃఖించినవారై శ్రీనమ్మాళ్వార్లు పిరాట్టిభావమును
భజించి భగవద్విశ్లేషముచేపచ్చిన యవస్థను సహింపనశక్తులై సముద్రతీరమునందున్న ఉద్యానవనమునకు వెళ్ళ నచ్చటనున్న సకలపదార్థా
ములును తమవలె భగవదలాభముచే బాధపడుచున్నవిగానెంచి వాటినిగుఱించి తాము నీరెండవపత్తు మొదటితిరువాయ్ మొట్టియందునను
శోకించుచున్నారు. ౧౧.

ద్ర-తా. — (వాయున్దిరై యుకభుమ్) నిద్రాదిచ్ఛేదకత్వాదరతిజననతోఽజస్రసజ్జోభకత్వా
దన్వేష్టుంప్రేరకత్వాద్విలయవితరణాత్కార్యదైన్యాదికృత్వాత్ ।
చిత్రాక్షేపాద్విసంజ్ఞీకరణతడపసంశోషణావర్జనాభ్యా
స్థప్తాస్వాదస్యశౌరేః క్షణవిరహదశాదుస్సహత్వజ్ఞాగాద. ౧౩.

అర్థము. — నిద్రాదిచ్ఛేదకత్వాత్ - నిద్ర మొదలగువాటికి నివారకుడగుటవలన, అరతిజననతః - విశ్లేషమునుబుట్టించుటవలన, అజస్ర
సజ్జోభకత్వాత్ - ఎల్లప్పుడుకలత పెట్టువాడగుటవలన, అన్వేష్టుమ్ - వెతుకుటను, ప్రేరకత్వాత్ - చేయించువాడగుటవలన, విలయవితరణాత్ -
నాశమునిచ్చుటవలన, కార్యదైన్యాదికృత్వాత్ - కృతించుట దైన్యముమొదలగువాటిని బుట్టించువాడగుటవలన, చిత్రాక్షేపాత్ - మనస్సు
వపహరించుటవలన, విసంజ్ఞీకరణతః - మోహము జెందినవానినిగాఁజేయుటవలన, ఉపసంశోషణావర్జనాభ్యామ్ - (మృదువైనఆత్మను) శోషిం
చుట స్వాధీనపఱచుటవిచే, దృష్టాస్వాదస్య - చూడఁబడినరసముకల, శౌరేః - భగవద్దనికి, క్షణవిరహదశాదుస్సహత్వమ్ - క్షణకాలముఁగూడ
విరహావస్థయొక్క ససహ్యతను, జగాద - సాదించిరి. ౧౩.

వ్యా. — (నిద్రాదిచ్ఛేదకత్వాత్) మడనారాయాయుమరులకుష్టస్థజ్జీలుమ్ నీతుజ్ఞాయాల్, ఎమ్మేపోల్ నీయన్దిరుమాలాల్ నెజ్జత్తోట్టుట్టా
యే-తన్నై ప్పిరిన్దిరుక్కిఱుపేర్ కకుక్కునిద్రాదినివారక నాకై యాలుమ్; (అరతిజననతః) కూర్వాయవన్ది లే శేట్టుట్టయామజ్జో శేరాతిరణుతియాల్ -
ఒరుకాలుమ్ధరియాతపడితైఱ్ఱియైజ్జాక్కుకై యాలుమ్; (అజస్రసంజ్ఞోభకత్వాత్) నీముల్ దక్కుణ్ణుయిలాయ్ నెజ్జురుకియేఱ్ఱుతియాల్ -
సర్వకాలముమ్తోభ తైయైజ్జాక్కుకై యాలుమ్; (అన్వేష్టుంప్రేరకత్వాత్) కడలుమ్మలై యుమ్విశుమ్మున్దొయెమ్మోల్ శుడర్ కొలిరాప్ప
కల్ తుజ్ఞాయాల్ - దివారాత్రవిభాగమఱ పెల్లాదేశ త్రిలున్దన్నై యన్వేషిక్కైక్కుప్రేరక నాకై యాలుమ్; (విలయవితరణాత్) తోట్టియరుమ్
యాముమ్మోల్ నీరాయ్ నెక్కిన్ద - ముడియుమవన్దొయెప్పణ్ణుకై యాలుమ్; (కార్యదైన్యాదికృత్వాత్) నాన్దియేసీయిన్నాళ్ మైవానిరుళకన్
బాయ్ మాటొన్దతేమ్మతియాల్ - కార్యదైన్యాదికై ప్పణ్ణుకై యాలుమ్; (చిత్రాక్షేపాత్) తోల్ నోమ్మడ నెజ్జ మెమ్మెరుమాణ నారణ్ణు -
మనన్దై న్నిక్కిణ్ణు పోతుపోక్కునొణ్ణాతపడియవహరిక్కై యాలుమ్; (విసంజ్ఞీకరణతః) మానీర్ క్కట్టియేపోయ్మరుళున్దొరాప్పకల్ తుజ్జీలుమ్
నీతుజ్ఞాయాల్ - ఒన్ద న్దెరియాతపడిమతిమయక్కుతైయైజ్జాక్కుకై యాలుమ్; (ఉపసంశోషణావర్జనాభ్యామ్) కాతల్ నోయ్ మెల్లావియుళుల
ర్ త్తమావాయ్ పిళిన్దమరుతి దైపోయ్ మణ్ణళిన్ద - మృదువాయరుక్కిణ్ణావాత్తై క్కురుత్తునన్దొపులర్ త్తుకై యాలుమ్, మఱున్దపిట్టైక్కునొణ్ణాతపడి
విశోధిసరసనాదివశీకరణచేష్టితజ్జైయై నాకై యాలుమ్, నిరతియభోగ్యనాన వెమ్మెరుమానుడైయ విశ్లేష మొరుక్షణమాత్రముమ్ దుస్సహ
మెన్ద “వాయున్దిరైయుకభుమ్” ఎల్లదశక త్రిలే యాటొరరుళిచ్చెయ్ తాచ్చెణ్ణాల్. ౧౩.

వేదాన్తాచార్యర్ తిరువడిక శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము.—పరత్వము మొదలగు గుణములచే సర్వస్వామియైన భగవద్దనికి నుపాయత్వమును మొదటిపత్తునందుబ్రసాదించి యనన్తము వానినుపేయత్వమునకు నుపయోగించిన నిరతిశయభోగ్యతను సాదించువారై యాభోగ్యతాతిశయసూచకముగ భగవత్తుడు (౧) అల్పకాలము విశ్లేషించిననాఁడు ముట్టించువాడనియు, (౨) మిక్కిలి మనశ్శైశల్యమును జేయువాడనియు, (౩) సర్వకాలమందును దుఃఖపఱచువాడనియు, (౪) రాత్రింబగళ్ళు సమస్తదేశములయందును తననువెతుకుటకుఁజేరకుండనియు, (౫) నీరైకరగునట్లు చేయువాడనియు, (౬) దురవస్థనుబుట్టించి శరీరమునకుఁగార్యమును జనయించువాడనియు, (౭) తనదివ్యచేష్టితములను నాకుఁగనుపఱచి నామనస్సు నపహరించువాడనియు, (౮) ఒకటియుతెలియకనుండునట్లు నాకు మోహమును గలుగఁజేయువాడనియు, (౯) అతి మృదువైన నాయాత్మను ఎండింపజేయువాడనియు, (౧౦) విశోధినిరసము మొదలగు దివ్యచేష్టితములచే నశీకరించువాడనియు, నిరతిశయభోగ్యభూతుడైన భగవద్దని విశ్లేషముయొక్క యనన్తతన ఈరెండవపత్తు మొదటితిరువాయ్ మొఱ్ఱియందుఁ బ్రసాదించిరి.

తి-నూ.— వాయుద్విరుమాల్ మత్తై యనిఱ్ఱు వాల్ త్రామై పోయ్ విళ్ళి మిక్కప్పలమ్బుతలాయ్.

వఱియాతవల్ త్రోడనై న్దురుతమాఱ్ఱ శెటివారై నోక్కున్దిణ్దు.

౧౧॥

అర్థము.—వాయుమ్ - (ఆశ్రతులకు) సేవసాదించెడి, తిరుమాల్ - శ్రియఃపతి, మత్తైయనిఱ్ఱు - అదృశ్యుడైయుండగా, అల్ త్రామై విశ్లేషవ్యసనము, పోయ్ - సంపూర్ణమై, విళ్ళి అధికమై, మిక్కప్పలమ్బుతలాయ్ - అధికమైనప్రలాపరూపమై, ఆయవఱియాతవల్ త్రోడు - (తమదుఃఖమును) వివేచింప నెఱుంగని పదార్థములతో, అన్దైన్దురుతమాఱ్ఱ - (ఆపదార్థములను) కాగిలించుకొనిదుఃఖించిన నమ్మహిష్ట, శెటివారై - ఆశ్రయించువారిని, తిణ్దు - దృఢముగ, నోక్కుమ్ - కటాక్షించువారు.

౧౧.

అన.—(వాయుద్విరుమాల్) ఇతిల్ - సకలపదార్థజలైయుమ్ సమదుఃఖికళాకవణ్ణి, దుఃఖిత్రపడియైప్పేళిన పాశరత్తైయనువది త్తరళిచ్చెయ్ కిఱార్, ఎన్దై నేయెన్దు; ౧ “మెరునిలదడన్ద న్దడివ్వుతయర్ ప్పిలలల్ దువక్ తళువువక్ వణ్ణువక్” ఎన్దు ఇవర్ పారి త్రపడియే అనుభవిక్కు మైయార్ ప్పణ్ణిసామ్యత్తై తేతామానత్తై నైకులైన్దు పిరాట్రియానత్తైయై భజిత్తుత్తుతువివక్షమరానార్; ఇన్దు, ౨ “నమ్మియైత్తెన్దుణ్ణుడినిన్ద ఇత్తానిప్పసీయే - మేన్దై, నీరై, వడివ్దుకు, మూన్దుజ్జుత్తైసఱ్ఱాఱ్, అవతారత్తిల్ పిత్తాడయమిక్కుకైన్దాతపడి ముకల్గొడుత్తుక్కిన్దై నిఱ్ఱిఱున్దలమాన అర్చనతారత్తిలే యనుభవిక్కు వాన్దైప్పట్టుక్కిన్దైయై మైయారే కణ్ణాన్దులైయిట్టు, నారై, అన్దిల్, కడల్, వేనాడై, వానమ్, మతి, ఇరుళ్, కట్టి, విళక్కుత్తొవక్కుమానతాకపదార్థజుమ్ తమ్మెప్పిలే భగవద్విరహత్తారే నోవుపదుఱిణివాకక్కిన్దై, అవల్ దుక్కుమాకత్తామ్ నోవురట్టుచ్చెల్లుఱిపడియై అన్యపదేజత్తారే వేళిచ్చొల్లుఱి వాయుద్విరైయకలిర్ తై, “వాయుద్విరుమాల్” ఇత్తానియారే యనుభిచ్చెయ్ కిఱార్.

వ్యా.—(వాయుద్విరుమాల్ మత్తైయనిఱ్ఱు) అనుభవయోగగూఢ్మడి కిట్టుకైయే స్వభావమాయురక్కిఱ శ్రియఃపతియానవక్, భోగసాత్త్వపేతువాక విశ్లేషిత్తు అదృశ్యనాయ్ నిఱ్ఱు. కీట్టే ౩ “మెరునై మలరాన్దణవాళనై” ఎన్దై యనుభాషిత్తపడి. “నీయుద్విరుమాల్” ఎన్దై తాఁపుమాన్. ౪ “మణియైవానవర్ కణ్ణనైత్తన్న తోరణియై” ఎన్దు - మేన్దైయుమ్, నీరైయుమ్, వడివ్దుకుముడైయవక్ విశ్లేషిక్కిన్దైయారే. (అల్ త్రామై పోయ్ విళ్ళి మిక్కప్పలమ్బుతలాయ్) “ఆరాతకాతల్” ఎన్దుమ్మడి విశ్లేషవ్యసనమానతు కైకఱియప్పోయ్ మిక్కు, ౫ “నీతేమ్మత్తేవ్యకురః పిత్రాహీనోనీలత్తుణ” ఎన్దుమ్మడి, “ఎమ్మేపోల్ నీయుమ్” ఎన్దుపలకాలుజ్జొల్లుమ్మడి మిక్కుప్రలాపమాయ్. (ఆయవఱియాతవల్ త్రోడనై న్దురుతమాఱ్ఱ) ఆచేతనదృశ్యాన్దైయారే తమ్మడైయ దుఃఖతై యారాయవఱియాతవల్ త్రొక్కిట్ట కట్టిక్కిన్దై “అల్ త్రామై పోయ్ విళ్ళి మిక్కప్పలమ్బుతలాయ్” ఎన్దు సమదుఃఖికళాకవళుత వాన్దొర్. ౬ “కాల్ దున్దలైయు ద్దటియుమ్” ఎన్దురితే. (శెటివారై నోక్కున్దిణ్దు)

అనన్యప్రయోజనరాయ్ అస్తరజ్జమాక వాశ్రయిక్కు మవర్ కరై దృఢమాక క్కటాక్షిప్పర్. తమైప్పరై అచేతనజ్జలైక్కజ్జియైమర్ భగవత్సంక్షేపముజ్జాయానన్దిక్కుమ్మడి కటాక్షి త్తరుళువర్.

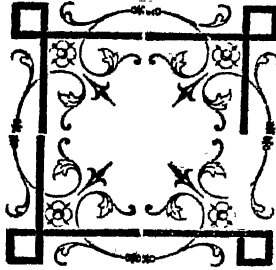
౧౧.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము.—క్రిందితిరువాయ్ మొట్టియందు సర్వేశ్వరునియొక్క పరత్వసౌలభ్యసౌందర్యముల ననుభవించి యనస్తరము బాహ్యసంక్షేపమునందున పేక్షనొంది యప్పుడే అదిలభింపనందున జనించిన దుఃఖాతిశయముచే నాయకిభావమునుబొంది యాయవస్థనుబోగొట్టుటకై సముద్ర తీరమునందున్న లీలాద్యానవనమునుజెంది అప్పుడడచ్చట తమకుఁగనుబడిన సకలపదార్థములును తమవలె భగవద్విశేషముచే దుఃఖించుచున్నవిగానెంచి పరనుదయావస్తులై వాటినిగుఱించియు తాము అనుశోకించుచున్న శ్రీనమ్మాళ్వార్లు తమనన్యప్రయోజనముగ నాశ్రయించువార్లను తమవలె భగవద్విశేషమునొంది యచేతనపదార్థములతోఁగూడ దుఃఖింపక భగవత్సంక్షేపమునుబొంది యనందించునట్లు కటాక్షింతురని ఈరెండవపత్తు మొదటితిరువాయ్ మొట్టియందు సాదించిరి.

ఇరణ్డామ్బత్తిల్ ముతన్ద్రీరు వాయ్ మొట్టిమున్ద్రీన్దు.

ఆక - తిరువాయ్ మొట్టి - ౧౧—పాట్టు - ౧౨౧.

ఆత్మార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎమ్మెరుమా నార్ తిరు వడ్డి కళేశరణమ్.

ఆరువాయ్ మొట్టి - ఇరణ్డామ్మత్తు - ఇరణ్డానిరువాయ్ మొట్టి - ౧-పా- తిణ్ణన్వీడు, వ్యాఖ్యానకర్త.

మా,—తిణన్వీడుముతస్సుక్తుశుమా । యెఱ్ఱిసీ తియ నెమ్మేరుమాక్ ।
 మణ్ణిమ్ విణ్ణుమెల్లా ముడనుణ్ణి । సజ్జణ్ణకణలతిలేయోర్ కణ్ణే ॥

ఉ.-(జిజ్ఞాసితుడు) ఇప్పుడి ప్రస్తుతమైన సర్వేశ్వరత్వమే, తమిళుడైన శ్రీత్యతితయత్రాలో సహేతుకమైన వుపవాదిక్కితార్.

పాతాళ్యశేషపురుషార్థప్రదనాయ్, బాహ్యసాపరిశ్చేద్య కల్యాణగుణజ్ఞశ్రేయ్యుడైయనాయ్, ఎనమ్మ స్వామియాయ్, సరావత్త స
క్షకనాయ్, పుష్పవల్లభైరమాశే ఇజ్జగన్త్రీ లీల్యరణ్, మల్లోశ్వరనీలై; ఇతిహర సంశయమిల్లె యెన్దితార్.

పన్నీ.—ఇరజ్జాద్విరువాయ్ మొదలయి, క్షిప్రమన భోగ్యత్వత్విమదైయ నిరతికయత్వా పాదకమాయ్, ౧ “మూవాయ్ సికన్దు” అ
తొనగ్గి క్షిప్రమన సాలభ్యత్తుక్కుమ్ స్వామిత్వత్తుక్కుమ్ ప్రకాశకమన మనుష్యత్వే పరత్వత్తుక్కుమ్ పాదకమన; అవతారద
యిలు మనసుడైయ సర్వనిర్వాహకత్వత్తైయమ్, అనిష్టనిష్కర్తిష్టప్రాప్తిహేతుత్వత్తైయమ్, సర్వాధికత్వత్తైయమ్, సర్వప్రకారసమారా
త్తైయైయమ్, అధిక్యనూచకమన పుణ్డీకాత్వత్వత్తైయమ్, ఆశ్రితరక్షణార్థమన అర్థవశాయిత్యత్తైయమ్, ఆఘటిత ఘటనాసామర్థ్య
యమ్, సర్వప్రకారరక్షకత్వత్తైయమ్, జగజ్జన్మాది హేతుత్వత్తైయమ్, సర్వదేవతాసమాశ్రయణీయత్వత్తైయమ్ మదులిచ్చెయ్తు, సర్వస్థా
రనాయ్ సర్వసులభనన విశ్వరూపైయ భోగ్యత్వవర్ధకమన ఉత్తుజ్జలలితత్వత్తైయమ్ పాదిక్కి. తార్.

ఆస్ప. — టికో నా వీడు (3) ముతల్ ముఖుడుమాయ్ ఎచ్చిన్ తియక్ (4) ఎప్పెరుమాక్ మణ్ణువ్ విణ్ణువ్ (5) ఎల్లావ్ ఉడ
ఉణ్ణ (6) సణ్ణుక్ కణ్ అల్లతు (7) ఓర్ కణ్ ఇల్లె. (8).

పన్నీ.—ముతద్వాటిల్, కృష్ణచే సర్వనిర్వాహకశ్చేతార్.

తెన్నైయొక్క చైత్రయ్య, విలక్షణమాన, మోక్షమ్, (3) ముతల్, సకలప్రయోజన నిర్వాహకనాయ్, నిన్నెక్కప్పరుకాన ఆపరిచ్చిన్, పృథావనాయ్, (4) ఇమ్మెన్నెయొక్కాట్టి యెన్నెయడిమైక్కొండ్ల సామియాయ్, భూమియమ్, ఊర్ధ్వలోకముమ్, (5) ఒన్మాజీయమల్ తారతమ్యమిల్లాతపడి ఏకోద్యోగత్తిల్, వయల్ నైల్వైత్తునొక్క, (6) కృష్ణనాయపతిత్తు నమక్కేత్తన్నైత్తద సులభనే, జగత్తుమ్ నిర్వాహక, అల్లతు, (7) ఒరు, నిర్వాహకవస్తు, ఇల్లై. (8) కణ్ - కల్లైకణ్. తిణ్ణనైత్తు - నిత్తిత్తమెన్దు మామ్.

అవతారిక. — క్రిందితిరువాయ్ మొట్టియందు దనుకుంబుట్టిన వ్యసనాతిశయమును మఱచునట్లు తమకుజనించిన క్షీత్యతిశయము ననుభవించి యానందించిన శతాది. తామట్లు క్షీత్యతిశయమునుబొందుటకు గారణము భగవద్దండ పరమభోగ్యుడగుటయనియు, ఆభోగ్యతఁగారణమువాత్సల్యము మొదలగు సమస్తకల్యాణగుణాత్మ కుండగుటయనియు వానిసవేశ్వరత్వము ననుసంధించుచు నానంద్యవరత్వమును నీతిరువాయ్ మొట్టియందు బయలకు నుపదేశించుచున్నార.

అర్థము. — స్థిరమును విలక్షణమునైన మోక్షము (౩) మొదలగు సకలపురుషార్థములకును నివాహకుడై తలంచుటకునశక్యుడై (౬) మాస్వామియై భూమి ఆకాశము (౯) ఇవన్నిటిని నొకకాలమందే ఆఱగించిన (౧౨) మనశ్రీకృష్ణుడు రక్షకుడు. ఆశ్రీకృష్ణుడు గాక (౧౫) వేరొక రక్షకుడు లేడు. (౧౮)

ఈ. — కీర్తీదీపతిరువాయ్ మొట్టియి లివర్కు ప్పిటన్దవాన్ద్రామై పేచ్చుక్కునిలమన్బితే, “కడల్ వెతుప్పిచాల్ విళావనీరితై” ఎన్నుమాప్పోలే. “ఆదీద్రామైయోడే ముడిన్దపోమి తనై” ఎన్బిరుద్దార్; అనన్దమఁగ వన్దు ముకక్లాట్టినవాతో ఆదీద్రామైపుక్కు విడగ్గణ్డిలర్; “ఇతుక్కుడియో?” ఎన్దు పార్ త్తారాయన్దవాతో, ఇతరవిషయగ్గళిన్దుడైయ లాభాలాభ త్తళనల్లాత విషయవైలక్షణ్యమాయరున్దతు - పిరిన్దపోతుతనై ఎన్బియి వేటొన్దు తోదీద్రాతపడియాయ్, కలన్దపోతుమ్ తనై ఎన్బియి మదీద్రాన్దు, తోదీద్రాతపడియాన విషయ వైలక్షణ్యమాయరున్దతు; “ఇతుక్కుడియో?” ఎన్దు పార్ త్తార్, సమస్తకల్యాణగుణాత్మకనాకై యాలేయాయరున్దతు; “ఇతుతనక్కుడియో?” ఎన్దు పార్ త్తవాతో, సర్వేశ్వరనాకై యాలేయాయరున్దతు. ౧. “ఉయర్వఱు పుయర్నలముడైయవన్” ఎన్ద్రాల్, “అయర్వఱుమమరర్కళతివతి” ఎన్బితే తోదీద్రావతు; ఆక, ఇజ్జనే ప్రాసజ్జికనూక ప్రస్తుతమానవీశ్వరత్వతై యనుసన్దిత్తు, అత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్. ౨ “కీర్తే మూవాముతల్వా” ఎన్దు - కారణత్వమ్ ప్రస్తుత

జీ. అ. — తిణ్ణక వీడు ప్రవేశే, “కీర్తోడితుక్కు, ప్రాసజ్జికసగ్గతియమ్, సాక్షాత్పగ్గళియుమెన్దు ద్వేధాసగ్గతి” ఎన్దు తిరువుళ్ళమ్మదీద్రే ప్రథమప్రాసజ్జిక సగ్గతిమాహ (కీర్తీదీపతిరువాయ్ మొట్టియి లిత్తాది, ప్రస్తుతమాన వీశ్వరత్వతై యనుసన్దిత్తు అత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్ అన్న మళపుమ్). కీర్తే ౨ “మూవాముతల్వా” ఇత్యాదివాక్యతారే సాక్షాత్పగ్గళి. “ప్రాసజ్జికమ్” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ - ఈశ్వరక సాత్త్వ భోగప్రదనాకైయారే, మున్దుట తన్నుడైయ వీశ్వరత్వతై యనుభవిప్పిత్తు ప్పిన్దై ౩ * ఉనిల్ వాఱుయిరిలే తనై యనుభవిప్పిత్తా నెన్దు. వెతుమ్మినాల్ - ఉన్దుమానాల్. (ఇతుక్కుడి) అవన్ పిరిన్దపోతు “ముడిన్దపోమి తనై” ఎన్బిరుక్కైయమ్, అవన్ ముకక్లాట్టినా లాదీద్రామై తెరియా మైయమాకిట వితుక్కుడియన్దపడి. కీర్తీవాక్యవివరణమ్ (పిరిన్దపోతిత్తాది). ఇతుక్కుడి - ఇన్దవైలక్షణ్యుక్కుడి. వైలక్షణ్యుక్కుడి గుణగ్గళెన్దతు - ౪ “గుణైర్విరుచేరామా దీప్తహూర్వ ఇవాంకుభిః” ఎన్దుతైప్పదీ. ఇతుతనక్కుడి - సమస్తకల్యాణ గుణాత్మకత్వత్తుక్కుడి. సమస్తకల్యాణగుణాత్మకత్వత్తుక్కుడి సర్వేశ్వరత్వ మెన్దు తోదీద్రామో? వెన్న, (ఉయర్వఱువిత్తాది. ౪ “గుణైర్విరుచేరామః” ఇత్యాదికళారే పెరుమాళ్ గుణగ్గళెన్దొల్లిక్కిడువన్దు, కీర్తీచొన్నగుణగ్గళుక్కుచేతువాక, ౫ ‘సహిదేవైరుచీర్చస్య’ ఇత్యాదియారే యీశ్వరత్వజ్ఞాల్లిదీద్రోతే” ఎన్దురుళిచ్చెయవర్. “ఈశ్వరత్వతై యనుసన్దిత్తు” ఎన్దుననన్దరమ్ - పరానర్థాసహిష్టువాకై యారే, దేవతాన్దరపరత్వబుద్ధియారే యనర్థప్రసక్తి సంసారికుక్కు అత్తెనివర్ త్రిప్పిక్కైక్కాక “భగవత్పరత్వతై యనుదేశచ్ఛమ్” ఎన్దుపార్ త్తు (అత్తైయరుళిచ్చెయ్కితార్) ఎన్దు శిలకాట్టి నిర్వహిప్పతు. సాక్షాత్పగ్గళిమాహ (కీర్తీమూవావిత్తాది). కీర్తీవాక్యద్వయత్తాయమ్

ఆ. ఆ. వి. — విశ్లేషదశాయామ్, విశ్లేష్టంపస్తువినా పూర్వతనసంశ్లేషాద్యతాదీచ్చ బుద్ధిగోచరోనభవతి; సంశ్లేషేచ, ౬ “యత్ర నాన్యత్పశ్యతి నాన్యచ్ఛ్రీణోతి నాన్యద్విజానాతినభూమా” ఇతి ప్రకారేణ విశ్లేషదుఃఖప్రభృతీసర్వం బుద్ధిగోచరమ్ నభవతీత్యర్థః. —

ఈ.-నూ కైయా లే, అద కారణత్వత్తై ముపచాదిక్కి తార్ 'ఎన్దుపణిక్కుమ్ సిల్వార్, ముతల్ శిరువాయ్ మొళియి లున్దొల్లిల్ శీత్తయో? ఈశ్వరత్వమేన్నల్; 'బరుకాత్పొన్నమ్' ఎన్దు కైవాణ్ణియరుక్క వల్లరల్లరివర్, బరుకా త్పొన్నిల్ శెన్దు కైవాణ్ణామ్ విషయమన్దు. ఇనిత్రా భగవద్విషయత్తిల్ పునర్దు, దోషాయ వాకాతు; బరుగూత్తైయే యెల్లొక్కలము మరుభవిక్కువల్లారొరువరివర్; బరుగూన్దన్నైయే 'ఇతుక్కు మున్దునుభవి ప్పిత్త క్కుమ్' ఎన్దు తోల్తాతది క్కున్దోళి న్దుత్తమైపిపిత్తనుభవిప్పిక్కు వల్లొనొరువనవ్; ౧*పయి లాచిన్దుచ్చయ శేయుతే పణ్ణవరైక్కుణ్ణతివ తెవ్పూరిల్ యామెన్దు; ఆకైయితే ఏకవిషయమే నిత్య్రరాప్య మాకిఱు; ఇనర్ తాయున్; ౨ 'ఎన్పొదురుమ్ నాల్' తిజ్జళాన్దొళియూళితోఱు మప్పొదురై క్కుప్పొదురై న్నొరావముతమ్' ఎన్నొనిన్దార్.

అనాలు మిత్రుక్కు వాళియుణ్ణు, ముతల్లీరువాయ్ మొట్టియిలే - పరత్వజ్ఞుల్లానిల్కొచ్చెయిలే, అను
స్వామిభవమామిరుక్కున్; అన్దపగన్దన్దన్దై యెల్లార్క్కుమనుభవిక్కులామ్మడి పిఱర్ నెజ్జిలేపదుత్తకీతారాకై
శీ.అ.-పరిహారద్వయమగుచె నుతు, తృతీయపరిహారమాహ (ఇనితానిత్యాది). 3 “ప్రశంసాయాం ప్రతిజ్ఞాయాం ప్రలాపేతర్జనేపివా ।
భయేచవిన్నయేచైవపానంపునన్యమలబ్ధృతిః ” ఎవ్విత్తి భగవత్పరత్వప్రతిజ్ఞాపరమాకైయలే పునరుక్తిదోషమిత్తై. “ఒరుకాత్పొన్నో మెన్టు”
ఇత్యాది వాక్యద్వయత్తైయుమ్ అదైవేవిపరీక్షితార్ (ఒరుగుణత్తైయే యిత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). ఇన్దవాక్యద్వయముమ్ - అన్దవాక్యద్వ
యత్తుక్కు వివరణమాయిరుక్కుచ్చెయిలే, అతిత్పొన్నవ్కద్వయత్తిలేయుమ్ క్రమేణ హేతుపరమాయిరుక్కిఅతు. యద్వా, ఉపదేష్టృస్వభా
వత్తాలుమ్, ఉపదేశ్య స్వభావత్తాలుమ్, అనుభావ్య స్వభావత్తాలుమ్, అనుభవితృస్వభావత్తాలుమ్, అనుభావయితృస్వభావత్తాలుమ్, పున
రుక్తి దోషాయన్వేదితార్ (ఒరుకాత్పొన్నో మెన్టుతోడజ్జి క్రమేణ అజ్ఞువాక్యత్తాలే). అప్పడి తుణదోటుమ్ పుణియతాయిరుక్కుమో?
వెన్న, (పయిలానిల్కొవిత్యాది). పయిలా నిల్కొచ్చెయిలే - పరివయమ్మజ్ఞానిల్కొచ్చెయిలే. (పణ్డిత్యాది) తిరుమొట్టి. పణ్డివరైక్కణ్ణిన్ద
తెచ్చువరినామెన్దై. అవిన్దయ మివర్ త్కు మప్పడియిరుక్కుమో? వెన్న, (ఇవర్తామమిత్యాది). (ఎన్టాతుమిత్యాది) ఎల్లాతుణమ్,
ఎల్లానాళ్, ఎల్లామానమ్, ఎల్లావాణ్ణు, ఎన్వకైప్పట్ట ఊర్తయూర్తోటుమాన వన్వోవన్వోకాలన్దళిలే యెనక్కు అత్పొక్కిరమాన వన్మృతమా
నవనే! యెన్దై.

ఆక, కీల్స్ పానరుక్తులై ఆభ్యుపగమ్యవాదతాతే పరిహరిత్తు, అనభ్యుపగమ్యవాదతాతే పరిహరిక్కితార్ (అనాలమిత్యాది). ఇతుక్కు - ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్కు. అనాలమ్ - ఈశ్వరత్వస్థానాల్లమ్. వాళియుట్టు - విశేషమట్టు. వాళియై నాలవిధమాకక్కాట్టుకి తార్ (ముత్తల్ సేరువాయ్ మొట్టియిలిత్యాది). అన్వయస్థితేకకర్తరిన్ద్రాలమెత్తు “నడణ్ణన్దణ్ణల్లిన్దెయార్ కణ్ణ” ఎన్ద్రైపున్ది. శ్రుతి

అ-అ-వి.-నేతనరుడైయగుర్తియొక్కణ్ణు, “ఒరుకాల్ ఫలియావిడిలిసయెరుకాలాకింమ్ ఫలిక్కిణ్ణు” ఎన్ఱు పిన్ఱై యుముపచేకెక్కుమతోళియ, “ఒరుకాలుపచేకెట్తోమ్” ఎన్ఱు కైవాణ్ణియరుక్కుమ్ స్వభావరల్లినర; “ఒరుకాట్సొన్నో మే, వేణుమాకిలఱికిఱార్ కళో, ఆఱియావిడిల్ వర్వల్కె?” ఎన్ఱు కైవాణ్ణలామ్ విషయమన్ఱుపక్, జ్ఞానాజ్ఞానర్గళాతే సత్తానాశర్గళాకైయాలే; ఇప్పడిపరోపచేకెత్తిలేపానరుక్త్యమ్ పరిహరిత్తార్, ——శక్తిత్తపానరుక్త్యత్తై అభ్యుపగమ్యవాదత్తాలుమ్ అనభ్యుపగమ్యవాదత్తాలుమ్ పరిహరిక్కుక్కోలి, అతిల్ అభ్యుపగమ్యవాదపక్షత్తిల్, పక్తావానవివర్తమృడియాలమ్, విషయస్వభావత్తాలుమ్ పానరుక్త్యం దోషాయవన్ఱెన్ఱుపరిహరిక్కిఱార్ (ఒరుకాట్సొన్నో మెన్ఱుతో వన్ఱి వాక్యన్ఱయత్తాలే). ౪* ఇహారాతకాతలెయడైయవరాకైయాలే కైవాణ్ణియరుక్కుమవరల్ల రెన్ఱపడి; విషయమ్ ౨* అప్పొట్టైక్కుప్పొట్టైన్ఱ్నారావముత మెన్ఱపడి.—(పన్ఱివరైక్కున్ఱ్ణిఱిపతెచ్చూరిల్ యామెన్ఱేపయిల్ కిన్ఱాళాల్) ముతల్ నాళో కన్ఱార్, స్వాభావిక మాన స్వామిత్వత్తాలుమ్ చుకత్తిల్ లెన్ఱిలియాలమాక “ముప్పేకన్ఱిఱియమ్ ముకమాయరున్ఱతీ!, ఎచ్చూరిల్ కన్ఱమ్ ” ఎన్ఱు ప్పడియరుక్కుమ్; చిరపరిచయప్పొట్టూల్ పిన్ఱు, “మున్బోరివత్తిలుమివన్ఱెక్కున్ఱియోమి!” ఎన్ఱు ప్పడియాయరుక్కుమ్; నిత్యాపూర్వమాన విషయ మెన్ఱ పడి. కొన్ఱు విరళర్గత్తెయ మిరుకాటుమావెన్ఱ; “పయిల్ కిన్ఱాళాత్ ” ఎన్ఱు చుకన్ఱాయే, భోగ్యతాశియత్తిలేనోక్కు.

ఈ,—యాల్ కరో దేశత్రా లే పరత్వానుబంధమిట్టాకితార్; అణ్ణు-అన్యయ ముఖత్రా లేపరత్వజ్ఞాన్నార్, అన్యయ వ్యతిరేకకర్తృత్వాలును పరత్వజ్ఞానిట్టాకితాణ్ణు; అణ్ణు - ప్రతిచాచ్చయై నూలేశొన్నార్, ఇణ్ణు - ఇతిహాసపురాణ ప్రక్రియైయాలే శొల్లకితార్; అణ్ణు - పరత్వత్తిలేపరత్వమ్, ఇణ్ణు - అవతారత్తిలేపరత్వమ్.

ముతత్వాట్టు. ఇత్తిరనాయ్ మొళియిట్టిల్లకితపరత్వత్తై సజ్జి హేణురుళిచ్చెయ్కితార్.

(తిణ్ణిప్పిడు తన్నుదుతుమాయ్) తిణ్ణు నెన్దతు - తిణ్ణు మెన్ద పడి. అతావతు - గృధ మెన్ద పడి. దృఢమాన వీడెన్ద - నిత్యవిభూతిక్కు విశేషణమాయ్, వార్ధమానవతు - ౧ * ఆవిర్భావతిరోభావ జన్తనాశవికల్పజ్ఞెన్ను మవైయిల్లాయాలే కర్తనిబన్ధనమాక విరుముట్టిపెయ్యెన్ద. విచ్ఛమాకవిరుమ్ వికారజ్ఞభుక్తానాల్ దోషాయపు మన్దు అతభివాయ్దోద్రాతిత్తే. ఏతేనుమాకసంసారవిభూతియిట్టిలే కర్తనిబన్ధనమాకవరుమవైయిల్లెయ్యెన్ద. తిణ్ణిప్పిడు నిత్యవిభూతిడక్కమాన ఎల్లావిభూతియెయుముడైయనాయ్. అన్దియే, “ తిణ్ణిమ్ ” ఎన్దివిత్తైని ట్టువెన్ద, వీడుముతల్ ముముతుమాయ్ - మోక్షప్రభృత్యై శేషపురుషార్థప్రదనాయెన్ను పుమామ్. (ఎణ్ణిక్ మీతియ్) అసజ్జేయమాన కల్యాణగుణత్తైయైయవన్. కీర్త్ - విభూతిపరమానపోతు, ఎణ్ణిక్ మీతియ నెన్దతు - గుణపర మాకితతు; కీర్త్ - గుణపరమానపోతు. ఎణ్ణిప్పి ట్టియ నెన్ద విడమ్ - విభూతిపరమాకితతు. వీడుముతల్ ముముతు

శి-అ.-చాచ్చయై-సామానాధికరణ్యమ్. ఇతిహాసపురాణప్రక్రియై-వైయధికరణ్యమ్. ఇతిహాసపురాణప్రక్రియైయాలే యెన్దతు- ౨ “ కృష్ణవీరహి యాకానామత్పత్తిరపిచాన్యయః, ” ౩ “ మాసావమవివచరేన్కృష్ణిచ్చెయ్ ” ఇత్యాదియైప్పట్టె. పరత్వత్తిలేపరత్వమెన్దతు - ౪ “ అయ ర్వణుమమరకళతిపతి ” ఎన్దత్తైప్పట్టె. అవతారత్తిలే పరత్వమెన్దతు - ౫ “ కణ్ణక్ ” ఎన్దత్తైప్పట్టె.

ముతత్వాట్టు. (తిణ్ణినిత్తాది). తిణ్ణు మెన్ద పడియెన్దతు - ౬ “ మనక్కళుత్తిరివరుమ్ ” ఎన్దియనాయ్తాలే. శ్రీవిష్ణుపురాణప్రథమేశే, ౧ “ తదేవదత్తుయిన్నిత్యంజన్మనివరాభలమ్ । ఆవిర్భావతిరోభావజన్తనాశవికల్పవత్ ” ౧ “ అన్యతంతావ్యతం నిత్యమనన్తంపరమమ్మదమ్ । శుద్ధసత్త్వమయందివమత్తురగ్రహణాపదమ్ ” ఇత్యాదికత్తై యుట్కొట్టురుళిచ్చెయ్కితార్ (వార్ధమానావిర్భావేత్తాది). ఆవిర్భావతిరో భావజ్ఞెన్ద - సమస్తస్థియైయుమ్, సమస్తసంహారత్తైయున్దొల్లి; జన్తనాశజ్ఞెన్ద - పర్తమానోత్పత్తినాశజ్ఞెన్ద చొన్దియతల్; ఆవిర్భావ తిరోభావ రూపజన్తనాశజ్ఞెన్దతల్. ఆవిర్భావమ్ - తోద్రొక్కె. తిరోభావమ్ - మత్తైక్కె. విమానగోపురమన్దపాదిరూపేణ పరిణామము డ్డాయరుక్క, “ ఇల్లై ” ఎన్దియెత్తెన్ద (కర్తనిబన్ధనేత్తాది). అణ్ణుమ్ పరిణామము డ్డేయెన్ద (విచ్ఛమాకవిత్తాది). అభివాయ్దోద్రా వట్టాలుమ్ వికారముడై యెన్ద (ఏతేనుమిత్తాది). శబ్దార్థమ్ (తిణ్ణితానాత్తాది). ఇన్ద్రస్థిల్, “ ముముతుమాయ్ ” ఎన్దతు - లీలావిభూ తియైచ్చొల్లకితతు; “ అయ్ ” ఎన్ద సామానాధికరణ్యమ్ - నిర్వాహ్యనిర్వాహకభావేన. (మోక్షేత్తాది) విశ్వరూపైహ్యద్యక్షేష పురుషార్థప్రదనాయెన్ద పడి. ఇత్తాల్ - శౌదార్యగుణత్తైచ్చొల్లిద్రొయ్, ఇతు- నుద్రగుణజ్ఞభుక్తు ముపలక్షణమాయ్, సమస్తకల్యాణగుణ జ్ఞై యుముడైయనెన్ద పడి. “ అయ్ ” ఎన్ద సామానాధికరణ్యమ్ - ప్రదాతృప్రదేయభావేన. పాపదుక్త్యమ్వారామబ్ధిపారిక్కితార్ (కీర్త్ విభూతియిత్తాది). (గుణపరమాకితతు) సమస్తగుణపరమాకితతు. (కీర్త్ గుణపరమానపోతు) పురుషార్థప్రదత్వమ్ - గుణాన్తరజ్ఞభుక్తు ముపలక్షణమెన్ద తాత్పర్యమ్. (మోక్షప్రదత్వత్తైయే) మోక్షప్రదత్వమాత్రత్తైయే. అతావతు-శౌదార్యగుణమాత్రత్తైయొల్లిద్రొకెత్తెన్ద పడి.

అ.అ.వి - అతు - విచ్ఛమాన వికారమ్. విచ్ఛమానతదీనాయ్దోద్రాతు ఎన్దవిడత్తిలే - మణిట్కొట్టకమిట్టువ్వియైయాడుకితై యభిత్తాలతు అభివాయ్దోద్రొక్కె మున్దు కిణ్ణుకొల్వతు. — “ వీడుముతల్ ముముతుమాయ్ ” ఎన్దనాడు - “ మోక్షప్రదత్వత్తైయే నిన్దెత్తతాకిత్ ” ఇతిగ్రన్థపర్యాయననాయమ్, మోక్షప్రదత్వమాత్రపరత్వజ్ఞానోద్ధః తత్వత్తే, వీడుముముత్తుమ్ ముతలాయితశబ్దార్థం. సాలాక్యసారావ్యసామివ్యసాయజ్యభేదభిన్న సోపవిధమోక్షప్రదత్వయావత్. యద్యపి, అత్తానుభవభగవత్ప్రాప్తిరూపభేదభిన్న సమస్త మోక్షప్రదత్వైక్యోవా. ఏవమ్ “ తిణ్ణిప్పిడుముతల్ ముముతుమాయ్ ” ఇత్యన్య - విభూతిద్యయపరత్వేన, మోక్షప్రదత్వప్రభృతినమస్తకల్యాణ

ఈ—మాయెన్ట పోతు. మోక్షప్రదత్వత్తయే నినైత్త తాకిల్, ఎణ్ణన్వి తియ నెన్ట విడమ్—అను క్తమానగుణజ్జతై చ్చొల్లుకితతు. ఎణ్ణన్వి తియ నెన్ట విడమ్— ఎణ్ణక్కు మేలాయుభ్యా నెన్ట పడి. గుణజ్జతా లేయాతల్, విభూతి యా లేయాతల్ వన్డ అపరిచ్ఛేద్యస్వభావతైయై చ్చొల్లుకితతు.

(ఎమ్మెరుమాక) గుణవిభూతిః తై యుడైయనాయురుక్కిఱ పిరువైక్కాట్టి యెనైయెఱుతిక్కొణ్ణన్. (మణ్ణమిత్తాది) ఇప్పడియివన్ తైయుడై యనాయ్, ఉడైమెనోవుపడవిట్టిరుక్కైయన్తిక్కే, ప్రళయాపత్తిలేవయి వన్దిలేవైత్తు నోక్కుమెన్దితార్. భూమ్యన్తరిక్షాదికతై వెళ్ళజ్జోళ్ళప్పక, ఎడుత్తువయివన్దిలేవైక్కిఱవిడ త్రిలాస్త్తుమ్ పిటికతిర్ప్పడామే, ఏకకాలత్తిలేవైత్తురక్షీత్తనణ్ణన్. (ఉడున్డు) రక్షణమవనుక్కు ధారకమాకైయాలే. “ఉణ్ణ” ఎన్దితతు. ఇల్లెయాకిల్, కాక్కుమ్ ఎన్న వమైయమ్. కృష్ణనోపిన్నై జగత్తైవిఱ్ఱుజ్జేనానెన్నిల్; ఆమ్, కృష్ణ నే; ౧*అణ్ణన్దిడవై యమేఱుజ్జణ్ణాళితే యశోతై. ఆకై యాలేసర్వరక్షకనానకృష్ణ నేజగత్తుక్కుదృష్టి; ౨*కృష్ణ ఏవహిలోకానాముత్పత్తిరపిచాప్రయః | కృష్ణస్యహింకృతేభూతమిడు విశ్వంచరాచరమ్”. ఇవ్వర్థతైయొళియ శబ్దతైక్కొణ్ణుపోయ్, “పీలిక్కణ్” ఎన్టవ్యవహరియానిన్ట తితే; అతుక్కు జ్ఞాశ నేణుమ్బడియరు

జీ-అ.—మోక్షప్రదత్వ - పురుషార్థమాత్రోపలక్షణమ్. ఆక, “తిణ్ణన్విడు” ఇత్యాదిక్కుమాన్తర్థమ్. అతావతు-“తిణ్ణన్విడు” ఇత్యాదియాలే ఉభయవిభూతియైయమ్, “ఎణ్ణన్వి తియన్” ఎన్ట - గుణజ్జతైయైయైయైయై; యద్వా, “తిణ్ణన్విడు” ఇత్యాదియాలే - మోక్షపురుషార్థ ప్రదత్వరూపాదార్యాదిగుణజ్జతై చ్చొల్లి, “ఎణ్ణన్వి తియన్” ఎన్ట - ఉభయవిభూతియైయైయైయై; అన్తిక్కే, “తిణ్ణన్విడు” ఇత్యాది యానే బేదార్యాదిగుణమాత్రతైయైయై, “ఎణ్ణన్వి తియన్” ఎన్ట - అనుక్తజ్జతానగుణజ్జతై చ్చొల్లుతలెన్ట. ఏకశబ్దత్తుక్కునినైత్తనకై శబ్ద జ్ఞాన్తైక్కుడుమా? వెన్న; సామాన్యశబ్దమాకై యాలే కూడుమెన్దితార్ (ఎణ్ణన్వి తియ నెన్ట విడమిత్తాది). కీర్తీవాక్యవరణమ్ (గుణజ్జ తాలేయిత్తాది).

“మణ్ణమ్” ఇత్యాదిక్కువతాకికై (ఇప్పడియిత్తాది). “ఎన్న్” ఎన్టతుక్కుర్థమ్ (ఒన్టమిటికతిర్ప్పడామేగొన్ట). “ఉడన్” ఎన్టతుక్కుర్థమ్ (ఏకకాలత్తిలేయై). పిటికతిర్ప్పడామే - తప్పిపోకాతే. రక్షీత్తనన్ ఎన్నాతే. “ఉణ్ణ” ఎన్దితతైయై (రక్షణమిత్తాది). ధారకమానాలాయిల్లు - “ఉణ్ణ” ఎన్న వడుప్ప తైయైయై. (కాక్కుమ్ ఎన్న వమైయమ్) “కృష్ణన్” ఇత్యా దిక్కు ఇతువేపేతువాకపోయమితే యెన్టకరున్ట. (నియనానజ్జీత్తాకుక్కుణ్ణాన్దివైయమేఱుజ్జణ్ణాళోపిత్తే వాయుళే) పెరియార్వార్ తిరుమొళి. మరువాన తిరునాక్కునజీత్త యశోతైక్కుతుక్కుడలా? వానైత్తిటక్కు, లోకజ్జతేయైయమ్ పిత్తైయై యెవాయ్కుళ్ళే కణ్ణాళెన్ట. దృష్టి - నిర్వాహకన్. “ఎమ్మెరుమాక” ఎన్దిగుక్కు, “నమ్” ఎన్దితతైయై; అతు ప్రసిద్ధిపరమన్దితార్ (కృష్ణనోపిన్ థ్యాది). మహాభారతేరాజసూయేభీష్మః, “కృష్ణఏవహిలోకానాముత్పత్తిరపిచాప్రయః | కృష్ణస్యహింకృతేభూతమిడు విశ్వంచరాచరమ్”. ఇత్తాల్ - “ఉణ్ణ” ఎన్టతుక్కు - అన్తరప్రళయాపద్రక్షణవివక్షయా, మహాప్రళయాపద్రక్షణవివక్షయాచ భవద్వయం సూచితమ్. “ఓన్” ఎన్టతుక్కుభావమ్ (ఇవ్వర్థతైయైత్తాది). (ఇవ్వర్థతైయొళియ) “కణ్” ఎన్ట - రక్షక మెన్ట మిన్వర్ణతైయైయై. అతావతు- దర్శనసాధనమాన చక్షుర్ద్రియస్థానమాన గోళకతైయై - “కణ్” ఎన్దిగుక్కు, తాదృశనిన్వరకత్వమిల్లామనితక్కువుమ్ “పీలిక్కణ్” ఎన్ట ప్రయోగిక్కిఱతే కిణ్ణిదాకారసాదృశ్యతాలే; అణ్ణ మిల్లాచొల్లువోణ్ణాతు అత్యంత సాదృశ్యతాలే; కిణ్ణిని ర్వాహకత్వముమ్ తదధీనమెన్టపడి. పీలిక్కణ్ణాళితు - మయిల్ దోకైయిలుజ్జాననై. అతుక్కుమ్ - శబ్దమాత్రైయైయై. కణ్ - రక్షకన్. బ్రహ్మాదైయమ్ ఆ-అ-వి.—గుణపర త్వేన, మోక్షప్రదత్వమాత్రపర త్వేనచార్థత్రయమ్ — ఓం కణ్—ఆభాసజ్ఞాత్యుభయమర్థ మాహ (ఇవ్వర్థతైయైయైయి). యథా, దర్శనవిషయభూతరూపగ్రాహకత్వాభావే మయు-రపిభ్యావయవవి శేషేషు నేత్రవ్యవహరః, అద్వైత నిర్వాహకత్వాభావే నామ మాత్రేణాపి నిర్వాహక ఇతివత్తయోగ్యుకశ్చిన్నాస్తీత్యర్థః.

ఈ.-క్కుమ్. మాలై క్కుణ్ణన్మీరుప్పార్ క్కుఅల్లాతలెల్లామ్ మాలై క్కుణ్ణన్మీయత్తోన్ ముమితే. ఇతుతిణ్ణమ్-దృఢమ్. ౧-సత్యంసత్యమ్” ఎన్నుమాప్పోలే. నజ్జణ్ణ కణ్ణన్మీయాతే - అన్వయత్రాతే పరత్వజ్ఞానార్; అల్లతిల్లెయ్నై యాతే - వృతిరేకత్రాతే పరత్వజ్ఞానార్.

౧.

శీ-అ.-లోకత్తిలే రత్నకరాక వ్యవహారికీతార్ కశే యెన్న (మాలైయిత్యాది). మాలైక్కుణ్ణన్మీరుప్పార్ క్కు-సర్వేశ్వరసై “రత్నకర్” ఎన్మీరుప్పార్ క్కు- (మాలైక్కుణ్ణన్మీయత్తోన్ ముమితే) రాత్రియల్ పదార్థదర్శనాత్మమమాన చిత్తుస్సుపోలే అరత్నకమెత్తోన్ ముమెత్తపడి. సంపాదమ్ (సత్యంసత్యమిత్యాది). ఐతిహాసికపౌరాణికవచనమ్ “సత్యంసత్యంపునస్సత్యముద్ధృత్యభుజముచ్యతే । వేదశాస్త్రాత్పరంనాస్తిదైవం కేశవాత్పరమ్.” “అన్వయవృతిరేకజ్గీరజ్జాలమ్ పరత్వజ్ఞాల్లకితార్జు” ఎన్మ ప్రవేశ త్రిటాన్నపర్వతై కాట్టుకితార్ (నజ్జణ్ణన్మీ యిత్యాది). (అన్వయత్రాతేయతి) వాక్యభేదేతాత్పర్యమ్. అల్లతు - తద్వృతిరేకేణ. ఓర్ కణ్ - ఒరునిర్వాహకర్. తిణ్ణన్మీడిత్యారభ్య, నజ్జణ్ణన్మీ ; అల్లతోర్ కణ్ణన్మీయే ఇత్యన్వయః. యద్వా, వీడుమతలిత్యారభ్య. అల్లతోర్ కణ్ణన్మీయే; తిణ్ణమ్ - ఇత్యన్వయః.

౧.

ప్ర-తి.- (తిణ్ణన్మీడు) శ్రీవిష్ణుపురాణే ప్రథమేంశే, [౨౨] “తదేతదత్తయంనిత్యంజగన్మనివరాఖిలమ్ । ఆవిర్భావతిరోభావ జన్మ నాశవికల్పవత్ ॥ ౬౦ ॥”——(కణ్ణన్మీ) మహాభారతేరాజసూయేభీష్మః, “యథాబుద్ధుదక్షిణాయ తత్త్రైవచపతీయతే । చరాచరాణి ఘాతాని తథానారాయణేనదా । కృష్ణవపహిలోకానా మత్పత్తిరపిచావ్యయః । కృష్ణస్యహిక్వతేభూత మిదంవిశ్వంచరాచరమ్”—— (తిణ్ణమ్-దృఢమ్) ఐతిహాసికపౌరాణికవచనమ్, “సత్యంసత్యంపునస్సత్యముద్ధృత్యభుజముచ్యతే । వేదశాస్త్రాత్పరంనాస్తిదైవంకేశవాత్పరమ్”.

తిరుమొట్టి - ఎఱుపత్తోరాన్మీరుమొట్టి - ఒన్మతామ్బట్టు.— వజ్రమరుమనమాలైమణిముడిమేల్ మణనాటు మెన్మిన్మిశాల్ । ఉణ్మిర్ పా లన్మెనక్కన్మిరుకాలుమ్మిరికిలే నెన్మిన్మిశాల్ । పణ్మివరైక్కణ్మివ తెప్పూరిల్ యామెత్తేపయిల్ కిన్మిశాల్ । కణ్మిర్ తమ్మనమ్మజ్జుగ్గణ్మిపురత్త మ్మనైక్కణ్మిశాల్ కొలో॥

పెరియాళ్వార్ తిరుమొట్టి - ఇరజ్జాన్మీరుమొట్టి - ఆత్మామ్బట్టు.— కై యుక్గాలునిమిర్ తుక్కడారనీర్ । వైయవాఱ్టిప్పశుఱ్ఱేఱుమజ్జిశాల్ । వైయనానమ్మీత్తాళుక్కణ్మిన్మిడ । వైయమేఱ్జిణ్మిశాల్ పిత్తైనాయుశే ॥

తాత్పర్యము.— మోక్షముమొదలగు సకలభురుషార్థముల నిచ్చువాఁడును, వాఙ్మనస్సులకు విషయముకాని కల్యాణగుణంబులు కలవాఁడును, సర్వరత్నకుఁడును, నాస్వామియైన శ్రీకృష్ణుడే జగదీశ్వరుఁడు; మఱియొకఁడుకాదు; ఈమాట సత్యము.

మూ.—ఏపావమ్మరమేయేల్లలకు । మీపావమ్మాయ్ తరుళాలళిప్పార్ ।

మాపావమ్విడవరల్కుప్పిచ్చై పెయ్ కోపాలకోళరియేఱ్ఱియే॥

౨॥

ఆ.—(ఏపావమ్) ఇజ్జగత్తుక్కు వేఱురత్నకమిల్లెయోవెన్మిల్; ౨ “సహపాలనసామర్థ్య మృతేసర్వేశ్వరంహరిమ్” ఎన్మకోణ్మి, రుద్ర సుదైయనుహాపాపత్తైప్పొక్కి యవనైరక్షిత్తరుళిన పరమకారుణికనాయురన్ద కోపాలకోళరియేఱ్ఱి, ఇన్దసర్వలోకజ్గీమడైయపాపత్తై పొక్కి రక్షిప్పూరుళరో? రక్షిక్కనల్లార్ తానుళరో? ఇతుఉపపాదిక్కవేఱుమోవెన్మిత్తార్.

౨.

అన్వ.—మా పావమ్ విడ (౩) అరల్కుప్పిచ్చై పెయ్ కోపాలకోళ (౬) అరియేఱు అన్మియే ఏఱ్ఱలకుమ్ (౯) ఈపావమ్మాయ్ తు అరుళాల్ అళిప్పార్ (౧౨) అర్ ఏపావమ్ శరమే (౧౩).

పన్నీ.—అనన్దరమ్, అనిష్టనివృత్తిక్కుమిష్టప్రాప్తిక్కుమ్ చేతు, కృష్ణశ్శెణ్ణిత్తార్.

అటప్పెరియతాన, గురుపాతకమ్, విట్టుప్పొమ్మడి, (3) రుద్రనుక్కు, భిక్షప్రదానమ్మణ్ణిసవనాయ్, గోపకులత్తిత్తిత్తిన్దార్ క్కుళ్, (౬) సిన్దుశ్రేష్ఠమానకృష్ణన్, అన్తి, సర్వలోకత్తైయుమ్, (౯) నశిత్రపాపత్తైయుడైత్తామ్మడిపణ్ణి, త్తక్కప్పైయాలే, అభిమతజ్జక్కొడుత్తురత్తిప్పార్, (౧౨)ఆర్, ఎన్నపావమిరున్దపడి, ఇవనుడైయసర్వాధికత్వజ్ఞొల్లుతల్ నమక్కుభరమావతే! (౧౫). ఏఎన్దు-వెణుప్పైక్కొట్టుకిఱతు. ౨

అర్థము.— మిక్కిలిగొప్పజైన పాతకము విడిచిపోవునట్లు (3) రుద్రునికి బిచ్చమునిచ్చినవాఁడును గోపకులమందుఁబుట్టినవారిలో (౬) శ్రేష్ఠసింహమైనకృష్ణుఁడు గాక సర్వలోకములను (౯) నశించినపాపముగలవిగాఁజేసి కృపచే రక్షించువారు (౧౨) ఎవరు?; ఏమిపాపమా? ఇటులఁజెప్పటనాకుభారముగానున్నదే! (౧౨).

ఈ.—ఇరణ్డామ్మట్టు. “అల్లతిల్లై” ఎన్దునీర్ శొల్లువానెళ్?; బ్రహ్మరుద్రర్ కళుమీశ్వరర్ కళాక అవర్ కళుక్కుమ్ శిలప్రమాణజ్జభుణ్డాయన్దోపోరుకిఱతెన్నిల్; అవర్ కళ్ నిలై కళై యా గాయ్ న్దుపార్ త్తాల్, తలై యలుప్పార్ శిలరుమ్ అటుప్పణ్డునిత్పార్ శిలరుమాకానిన్దార్ కళ్; అవర్ కళాప త్తైప్పొక్కియోనిన్దానివళ్; అవర్ కళో? ఇవనో? ఈశ్వర శ్శెణ్ణిత్తార్.

ఏ! ఎన్దుతు-ఓ! నెన్దు పడి. విపాదాతిశయసూచకమిరుక్కిఱపడి. (ఏపావమ్) రత్న కరీషజ్జళుక్కు వైషమ్యజ్ఞాల్ల వేణువతే! చేతనర్ మన్ద మతికళాయ్ భగవత్సరత్వముపచాదిక వేణువతే! ఎన్నుమిన్నాప్పాలే, ఎన్నే! పావ మెన్దిత్తార్. (పరమే) భగవద్గుణానుభవమ్మణ్ణుకై యొఱ్ఱియ ఇతునమక్కుభరమావతే. ఇతునమక్కుసాధ్యమాయ్ వన్దువిట్టువతే. (ఏట్టులకుమ్) ఏట్టులకజ్జళిలుముణ్డాన చేతనర్ ఇరున్ద శేకుడియాక పాపజ్జళై కూడుపూరిక్క. (ఈపావజ్ఞాయ్ తు) పాపమానతు ఈయుమ్మడియాకచ్చెయ్ తు. అట్టియుమ్మడియాకప్పణ్ణి. ఇతుతాళచేతనర ర్థిక్క, శెయ్ కై యన్దిక్కే (అరుళాల్) నిర్దైతుకకృపైయాలే. (అలిప్పార్ గార్) ఇవర్ కళై యీరక్కైయాలే తడవిరక్షిప్పార్ గార్? ఇవర్ కళ్ పణ్ణినపావమ్ అవనరుళాలేపోక్కిల్ పోమ త్తనై యల్లతు, తాజ్గళ్ ప్రాయశ్చిత్త

జీ-ఆ.—ఇరణ్డామ్మట్టు (ఏపావమిత్తాది) “మాపావమ్ విడవర్ క్కుప్పిచ్చెప్పెయ్” ఎన్దు పదజ్జళైక్కటాక్షిత్తవతారికైయై శక్కా పరిహరముఖేనాహ (అల్లతిల్లైయత్తాది). (అవర్ కళుక్కుమ్ శిలప్రమాణజ్జశ్శెన్దు) ౧ “హిరణ్యగర్భస్సమవర్తతాగ్రే” ౨ “శివఏవకే వలః” ౩ “ఏకఏవదుద్రోనద్వితీయాయతన్తే” ఇత్తాదియైనైత్తు. (అవర్ కళ్ నిలై కళైయిలి) అర్థప్రకరణాదికళాలే హిరణ్యగర్భాది శబ్దజ్జశ్శెన్దు పరమాత్మ పరజ్జశ్శెన్దుభావమ్.

ఓ ఎన్నానెన్నెన్దు (విపాదేత్తాది). “ఏపావమ్” ఎన్దుక్కు - తమక్కువన్దతెన్నెన్దు (రత్నేత్తాది). వివరణమ్ (చేతనరిత్తాది). (పరమే) ఇన్ద్రపుపదేశమత్యధ్యాహర్యమ్. “పరమే” ఎన్దుదుఃఖిక్కిఱీర్, ఉమక్కుభరమే తెన్న (భగవద్గుణేత్తాది). వివరణమ్ (ఇతునమక్కిత్తాది). ఇతు-ఉపదేశమ్. ఏట్టులకుమ్, ఈపావజ్ఞాయ్ తు-నశిత్రపాపత్తైయుడైత్తామ్మడిపణ్ణి. “ఉలకు” ఎన్దు తు-లోకస్థచేతనపరమ్; “మఱ్ఱాఱ్ఱొళ్ న్ది” ఇతి వతే. “ఉలకుమ్” ఎన్దు వశిష్టమ్-సాకల్యరమ్. ఇరున్ద శేకుడియాక - ఎన్దురు మొక్కు. కూడుపూరిక్క-ఉత్తైయెనిత్తైక్క. “పావమి శ్శెయ్ త” ఎన్దు వివత్తిలే - ౪ “ఉపోషితః పూజతోవా దృష్టోవానమితోపివా | ప్రసహ్యహరతేపాపంకొనసేవేద్ధరి న్దతః” ఎన్దు తనుసన్దే యమ్. అరుళాల్ - ఈ శెయ్ తు ఎన్దు త్తేయ్ న్దుయ్ త్తర్థమ్ (ఇతుతానిత్తాది). అరుళాల్ అలిప్పార్ గార్ ఎన్దు మేలేయుక్కుఱ్ఱిభావమ్ (ఇవర్ కళైయత్తాది). “అరుళాల్” ఎన్దు త్తై - “ఈ శెయ్ తు” ఎన్దు త్తే దేహాట్టిఫలితమ్ (అవర్ కళైయత్తాది). త్తజ్గళ్ ప్రాయశ్చిత్తతాలే పొక్కు

ఈ.-మృణ్ణిప్పొక్కై యావతు-అవత్తై వర్ధిప్పిక్కైయిత్తే. అలిప్పానివన్ ఎన్నా తే, ఆర్ ఎన్నిఱు-అవర్ కళు
కుమ్ సత్త్వన్దై యెడు త్తపాతు, “నీర్ శొల్లుఱివనే” ఎన్ది శైయ వేణ్ణుమ్ ప్రసిద్ధియా లే; ౧ “పావనస్సర్వలో కా
నాంత్రమేవ ” ౨ “ నహిపాలనసామర్థ్యమృతే ”.

అవన్ సర్వవిషయమాక పృణ్ణినరక్షణజ్ఞిడక్కిడీర్, తద్దాక్టాల్ తాద్దామ్ నీట్టి ముడక్క వల్ల రాయరుక్కిఱవర్
కళుమోరోరళవుకలిలే ఆపన్న రానాల్ అవత్తై పొక్కిరక్షిక్కుమ్బడియైప్పార్ క్కలాకాతోవెన్దితార్ (మాపా
వమ్ విడ) అనై క్కు-న్దనక్కు-త్తక్క వాతమిత్తే. అల్లా తారిల్ జ్ఞానశక్త్యాదికళా లే ఓరాధిక్యముజ్జితే అవనుక్కు; అవ
త్తై క్కొణ్ణులోక గురువుమాయ్ తనక్కు ప్పితావుమాయరుక్కిఱవన్దలైయై యలుత్తుప్పాతకియా య్ నిన్దాన్,
3 “వామాఙ్గుప్తనఖాగ్రేణ చ్చిన్నంతస్య శిరోమయా” ఎన్నిఱపడియే. మహాపావమానతువిడుమ్బడియాక. (అర
ప్పిచ్చై పెయ్ కోపాలకోళరియేలు) అవన్దాన్ సంహర్తావానవేషత్తోడే అధికారజ్ఞులై యాతేనిన్దు పాప త్రైవిక్తై
న్దుక్కిళ్ళు, ఇవనవనుక్కుదుఃఖనివర్తకనాయిల్, అక్లేయిక్లేయావిర్భవిత్తు త్రికిఱవిడ త్తిలే యాయ్ త్తై
ఇవర్ కళై త్తనై యేనుముయరనిన్దాలు మనర్థత్రైయేశూత్తుక్కిళ్ళుమిత్తనై, అవనై త్తనై యేనున్దనై త్తై
విట్టాలుమ్ రక్షకనామెన్దై యుజ్జొల్లుఱివను. గోపాలరుడై యమిడుక్కై యుడైత్తాన సింహపుజ్గవమెన్ద పడి. (కోపా
లకోళరియేలు) కోళైన్దు - మిడుక్కా-తల్, ప్రతిపక్ష త్రైక్కిళ్ళుమెన్నుతల్. నిత్యసూరికళుక్కు నియన్దా
వానవన్ ఇడై యరుక్కునియామ్యమాక పెన్దై మేనాణిప్ప. కర్తవశ్యరాయాపన్నరాన వివర్ కళై “ ఈశ్వ
రర్ కళ ” ఎన్బోమో? ఆపత్తుక్కులై పొక్కిరక్షిఱివిననై, “ ఈశ్వర ” ఎన్బోమో? ఏఱన్ది - అరు
ళాలలిప్పారెన్ద న్దయమ్.

౨.

జీ-అ.-వాణ్ణాతోవెన్న (ఇవర్ కళో పణ్ణినవిత్తాది). “ఈపావన్దాయేతు” ఎన్దు తుక్కు ప్రమాణమ్ (పావనవిత్తాది). ఉత్తరశ్రీరామాయణేద్యవశీతితే
రామంప్రత్యగస్త్యుః, “ అత్యద్భుతమిదం వాక్యంతనం మశుభాత్కరమ్ | పావనస్సర్వలోకానాం త్వమేవరఘునందన. ” పావన - పాపనివ
ర్తకః. అలిక్కైయిలే ప్రమాణమ్ (సహిత్యాది). ప్రథమేశ, “ నహిపాలనసామర్థ్యమృతే సర్వేశ్వరంహరిమ్ | స్థితాస్థితద్దుహత్తానం
భవత్యస్యస్యకస్యచిత్. ”

తద్దాక్టాలిత్తాదియా లే - అల్లా తా రై ప్పొల్లరుద్రాదికళుక్కువ్యావృత్తి. తల్లళ్ కాల్ తాజ్జో నీట్టి ముడక్క వల్లరాకై ఎన్దు - అవర్ కళో
శక్తియైతుచ్చీకరిక్కిఱపడి. “మా” ఎన్దు తుక్కు భావమ్ (ఆనైక్కుమిత్తాది). వివరణమ్ (అల్లా తారిత్తాది). తలైయలు త్తతుక్కు ప్రమాణమ్
(వామాఙ్గుప్తేత్తాది). మాత్స్యపురాణే, “తతః త్రోధ పరీతేన సంరక్షనయనేవచ” ఇతి పూర్వార్థమ్. శబ్దార్థమ్ (మహాపాపమానతిత్తాది). “అర
ర్ క్కు” ఎన్దు-అవనుడైయ పెరు మైయైయమ్, “ కోపాలకోళరి ” ఎన్దు-ఇవనుడైయ నిహినకుల త్రిలవతార్ త్రైయజ్జొన్న తుక్కు ప్రయోజన
మాహ (అవన్దానిత్తాది). హరతీతి - హరః ఎన్దు తైప్పొల్లరు (సంహర్తావానవేషన్తోడైయన్దు). అక్లేయిక్లేయావిర్భవిత్తు ఎన్దు - “ కోపాల
కోళరి ” ఎన్దు తైప్పొల్లరు. ఇన్దనపదానమవతారా న్దరత్తిలే యాకిలుమ్, ఇన్దనపదానసమన్వివృతమాన విన్దనవతార్థమ్ - అవతారా న్దరత్తుక్కు
సూచక మెన్ద పడి. ఫలితమాహ (ఇవర్ కళిత్తాది). పిచ్చై పెయ్-పిచ్చైయిడుకిఱ. శబ్దార్థమ్ (గోపాలరుడైయవిత్తాది). కోళో-మిడుక్కుమ్,
కోళో కైయమ్. “ అరియేలు ” ఎన్దు - ఎన్ద మేనాణిచ్చై చ్చొల్లుఱివెన్న (నిత్యసూరికళుక్కిత్తాది). మేనాణిప్ప-గర్వమ్. పాట్టుక్కు
తాత్పర్యమ్ (కర్తవశ్యరాయత్తాది). “ ఏఱన్ది ” ఎన్దు శుక్కున్దయక్కాట్టుఱివెన్ద (అరుళాలిత్తాది). మాపావమ్ విడ ఇత్తార్థ్య, ఏఱన్ది-అరు
ళాల్-ఏఱులకుమిపావన్దాయేతు, అరుళాలలిప్పారార్; ఏపావమ్, పరమేశ్వరన్దయమ్.

౩.

అ-అ-వి.-“మాపావమ్ విడ” ఇత్తాది నా - నిఖిలచేతనరక్షకస్స ర్వేశ్వరపతేతి కై ముత్యన్యాయేనోపపాదిత ఇచ్చభవతి. (కిడిక్కిడీర్) స్థితం
భవతు. — మాపావమ్ విడ పన్దు తొడజ్జి, ఏఱులకుమిపావన్దాయేతు రళాలలిప్పారార్; ఏపావమ్, పరమేశ్వరన్దయన్దయమ్.

౪.

ప్ర-తి.—(ఏపావమిత్తాది) (అలిప్పారార్) ఉత్తరశ్రీరామాయణే, ద్వ్యశీతితమేరామంప్రత్యగస్త్యః, “అత్యద్భుతమిదంవాక్యం తవ రామకుభాక్షరమ్ ! పావనస్సర్వలోకానాంత్యమేవరఘునందన.”——శ్రీవిష్ణుపురాణే ప్రథమేశే, [౨౨] “సహిపాలనసామర్థ్యమృతేనర్వే శ్వరంహరిమ్ । స్థితాస్థితంమహత్తానంభవత్యవ్యసృకస్యచిత్ ॥౨౧॥”——(మాపావమవిద) మాత్యేపురాణే, “తతఃక్రోధపరితేనసంరక్తనయ నేనచ!వామాఙ్గుప్తంభాగ్రేణచ్చిన్నంతస్యశిరోమయా - యస్తాదనపరాధస్యశిరశ్చిన్నస్తవయామమ । తస్తాచ్ఛాపసమావిప్లవకపాలీత్వంభవిష్యసి । బ్రహ్మహామలితోభూత్వాచరతీర్థానిభూతలే!తతోహజ్జతవాగ్దేవిహిమవస్తంశిలోచ్చయమ్ । తత్రనారాయణశ్రీమాన్తయాభిక్షాంప్రయాచితః!తతః ప్రేతస్వకంపార్శ్వంసఖాగ్రేణవిదారితమ్ । మహతీప్రవతీధారాతస్యరక్తస్యనిస్సృతా । విష్ణుప్రసాదాత్సుక్రోశికపాలంతత్సహస్రధా!సుఖతీతం చమాధాయాతం స్వప్నలబ్ధధనంయథా.”

౨॥

తాత్పర్యము.—రుద్రుడు తనతండ్రియైన బ్రహ్మయొక్క శిరస్సును ఛేదించినందువలన మహాపాతకముకలనాడై తన చేతిలోనంటు కొనినయాశిరః కపాలమునందు బిచ్చమెత్తుచు సమస్తలోకములయందు దిగుచుండగా నప్పుడు తన చెమటనీళ్ల బిందువులనాకపాలనునందు చిమ్మియతనికి నాపాపమును బోగొట్టిన గోపశ్రేష్ఠుడైన శ్రీకృష్ణుడుతప్పసమస్తప్రాణులను పాపరహితంబులుగాజేసి తనకృపచేరక్షించువారెవరు?; భగవద్గుణానుభవమునువిడిచి ఈయర్థమును నేనునిరూపించవలసివచ్చెనే ఇది నాపాపమా?.

౩.

మూ.— ఏఱనై ప్పూవనై ప్పూమకడనై । వేటిన్వివిట్టొత్తన్నుల్ వైత్తు ।

మేఱనై మీతిడనిమిర్న్దుమన్దొన్దొ । *మాఱని నిక్కుమోర్ తేవుముళతే ॥

3॥

ఆ.— (ఏఱనై) *౧౮ఆయర్వణుమమరకర్ తన్నుడైయ సోశీల్యగుణతైక్కణ్ణు తొఱుకైక్కాక, సర్వేశ్వరియాన పెరియపిరాట్టి యాలోడొక్క, అత్యస్తమపకృష్టరాన బ్రహ్మరుద్రాదికళుక్కుమ్ తన్నై యాశ్రయమాక కొడుత్తుకొట్టిరుక్కైయాలమ్, సర్వలోకజ్ఞుమ్ తిరువడికళిను శ్చే యడజ్ఞుమ్మడి యశన్దరుళుకైయాల మివనేసర్వేశ్వర; మన్ శ్రీలైయన్దొన్దొ.

3.

అన్వ.— ఏఱనై ప్పూవనై ప్పూమకడనై (౩) వేటిన్వి తన్నుల్ విల్ (౬) తొఱు వైత్తు మేల్తనై (౯) మీతిడ నిమిర్న్దు మల్ (౧౨) కొట్ట మల్తనిల్ మిక్కుమ్ (౧౫) ఓర్ తేవుమ్ ఉళతే (౧౮).

పన్ని.— అనన్దరమ్, ఇవనే సర్వస్తాత్పరశస్తితార్.

బుషభవాహననాన రుద్రనైయమ్, కమలాసననాన బ్రహ్మవైయమ్, పద్మపాసినియాన్ తనక్కసాధారనైయాన పిరాట్టియైయమ్, (౩) తన్నిరుమార్పిల్ నైత్తిత్కొట్టిల్ వేఱుతోడ్డాతపడి, తన్నిరుమేనిక్కుశ్చే, ఇన్దశీలమతిన పరమపదవాసికల్, (౬) తన్నైత్తొఱు మ్మడి, వైత్తు, ఊర్ధ్వలోకతై, (౯) కీర్త్తుమ్మడి, వళర్న్దు, భూమియై, (౧౨) అశన్దుకొట్ట, పెరియవనై, మిన్త్తిరుప్పత్తు, (౧౫) ఒరు, దేవతాతత్త్వముమ్, ఉణ్ణో? (౧౮) ఏకారమ్ - వినా.

3.

అర్థము॥ పృషభమునువాహనముగాఁగలిగినశివుని నాభికమలమునందుఁబుట్టినబ్రహ్మను పద్మమునందున్నశ్రీమహాలక్ష్మిని (౩) భేదము లేనట్లు తనశరీరములూ (పరమపదమునందు వసించుచున్న)నిశ్యమారులు(౬) నేవించునటుల నుంచి ఊర్ధ్వలోకములను (౯) ఆధిక్రమించునటుల నృద్ధిగొంది భూమిని(౧౨) గొలిచిన శ్రయఃపతికంటె మేలైన(౧౫) ఒక దేవతయు కలదా? (౧౮)

3.

ఈ.— మూన్టామ్బట్టు. సాశీల్యత్తాలుమ్, త్రైవిక్రమక్రమణమాకిఱ అతిమానుషచేష్టితత్తాలుమివ నే యీశ్వరనెన్దితార్.

(ఏఱనై) సర్వేశ్వరక “గరుడవాహనక” ఎన్ది టుమాన్దిరుక్కుమాప్పోలే, ఒరు ఎరు తైజేడి కై.కొక్కొక్కాణ్డిక తైప్పోలే యిటుమాన్దిరుక్కుమ్. (పూవనై) “తిరునాభికమలత్తిలే యవ్యవధానేనపిఱప్పవన్టో” ఎన్ది టుమాన్దిరుక్కుమ్ చతుర్ముఖనై. అతావతు - పద్మయోనిత్వత్తలే “అజక” ఎన్ది భిమాని తిరుక్కై. (పూమకళో తనై) తామరై పూవిల్ పరిమళముపాదానమాక ప్పిఱప్పవళాయ్, భోగ్యతైక వేషేయాయ్ ౧ “ఉనక్కే టుమ్” ఎన్నుమ్బడియాన ప్రాధాన్యన్దోల్ మిరుక్కిఱవత్తై. తనై యెన్టు - అవర్కళిలినళుక్కుణ్డాన ప్రాధాన్యమిరుక్కిఱవడి. “ఏఱనై, పూవనై” ఎన్దిఱ అనాదరోక్తియాలమ్ - ఇవళో ప్రాధాన్యన్దోల్ మిక్కిఱతు.

(విణ్ణొమ్ వేటిన్ది తన్నుళోవైత్తు) అన్యపరరాన బ్రహ్మరుద్రాదికళుక్కుమ్, అనన్యయాన పెరియపిరాట్టి యార్క్కు మొక్కముకణ్డిడుత్తువైక్కిఱశీల తై యనుసన్దిత్తు విణ్ణినుళ్ళార్ తొఱానిఱ్విర్కళో. “బ్రహ్మాదికళేప్పో తున్దిరుమేనియైప్పన్దో యిరుప్పర్కళో?” ఎన్టు నజ్జీయర్ భట్టరై క్కేటూ; “ఓరోఆవత్తుక్కుళిలే తిరుమేనియిలే యిడణ్డిడుక్కిఱతాక, అన్నీరైయై విడమాట్టామైయాలే ఆధ్వార్కళ తైయే వాయ్ప్పలన్ మిక్కితార్కళ తనై యితో” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తార్. (వేటిన్ది) ౨ “ కూతాళున్దనియుడమ్బక ” ఎన్దిఱవడియే, వ్యవస్థితమాక పుడ మైక్కొడుక్కై. (విణ్ణొమ్) “మళ్ళాఁక్రోళన్ది” ఇతివత్. ఇట్టుళ్ళార్ “విశ్వరూపమ్” ఎన్దిరుప్పర్కళో, అట్టుళ్ళార్ “శీలమ్” ఎన్దు తోన్దోనిరుప్పర్కళో. (ఏఱనై మితిత్యాది) మేల్తనై - ఉపరితనలోకజ్ఞతై.

జీ.అ— మూన్టామ్బట్టు. (ఏఱనైయిత్యాది) (సాశీల్యత్తాలుమితి) సాశీల్యగుణ విశ్వరత్నసాధక మెన్టు కరుత్తు.

“ఏఱనై” ఎన్దు తై నిరూపకమాక చొన్నతుక్కుభావమ్ (సర్వేశ్వరనిత్యాది). అభిమానికళుక్కు ముకణ్డిడుక్కై యీశీలగుణమెన్టు పడి. ఇటుమాన్దిరుక్కుమ్ - గర్విత్తిరుక్కుమ్. “పూవనై” ఎన్దిఱ విడత్తియమ్ - అభిమానన్దోష్టకిఱతెన్టు కణ్డుకొళ్ళదు. ఇటుమాప్పక్కడియే తెన్న (అతావతిత్యాది). అయోనిజత్వ మిటుమాప్పక్కడియెన్టుకరుత్తు. ప్రాధాన్యత్తుక్కుశబ్దమేతెన్న (తనైయెన్ది త్యాది). సూచకాన్ద రమ్ (ఏఱనైయిత్యాది). (అనాదరోక్తియాలమితి) “వృషభవాహనక, ఆజ్జనమ్బవక” ఎన్డాప్పోలే శొల్లిన్దోయెన్టు కరుత్తు.

వేటిన్ది - సమమాక. తన్నుళోవైత్తు - తన్దిరుమేనియిలేవైత్తు. బ్రహ్మాదికళుక్కు ముకణ్డిడుక్కిఱ వితుక్కు విణ్ణినుళ్ళార్ తొఱావా నెన్దెన్న (అన్యపరరానవిత్యాది). ప్రాసక్తికమ్ (బ్రహ్మాదికళిత్యాది). “వేటిన్ది” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (కూతాళుమిత్యాది). “విణ్ణొమ్” ఎన్డాల్-విణ్ణుళారై కాట్టుమోవెన్న (మళ్ళాఁకత్యాది). విణ్ణినుళ్ళార్ తొఱావార్కళోవెన్న (ఇట్టుళ్ళార్ కిత్యాది). శీలత్తిలే తోన్దోని

అ.అ-వి.— “ పూమకళో తనై ” ఎన్దు విడత్తిలే, - ౩ “శ్రీరత్నదామ్బుజరజశ్చ మేతుశస్యాలభ్యాపితక్షసిపదజ్జీలభ్యత్యజాప్తమ్ । యస్యాస్యస్వీక్షణకృతేతు సురప్రయాస స్తద్వద్వయంభృతపాదరజః ప్రపన్నాః” ఎన్దిఱన్లోకమ్ - ప్రాధాన్యసూచకమాక పరుళిచ్చెయ్ వర్. అన్వయమ్ - యస్యాస్యస్వీక్షణకృతేసురప్రయాసః, సాశ్రీకులస్యాసమం వక్షసిపదంభృత్వాపి, భృత్యజాప్తంయత్పదామ్బుజ రజయభావ కమేళి, తద్వద్వయంభృతపాదరజఃప్రపన్నాః ఎన్దు. సురప్రయాసః యస్యాస్యస్వీక్షణకృతే - దేవర్కళుడైయ సాధనానుష్ఠానమ్ యాతొరుపిరాట్టియనుడైయ కటాక్ష త్రిన్బొరుట్టాయురుక్కుమెన్టు పడి. భృత్యజాప్త మెన్దుతు - భృత్యరాలే యాతైప్పడప్పదుమతెన్టు పడి. యభావకమే-యాతొరుపడి యాతైప్పడుమెన్టు పడి. బ్రహ్మరుద్రాదికళుక్కు ముకణ్డిడుక్కిఱతు పెరుమైక్కుడ లాటియ, శీలత్తుక్కుడలోవెన్న (ఇట్టుళ్ళార్ కిత్యాది) ఎన్నువుమామ్.

3.

ఈ.-౧ “అప్పాల్ మిక్కు” ఎన్నిఱడదెయ్ విజ్జవళర్ న్దు భూమిప్పరప్పెల్లాన్దిరువడికల్లిన్ద్రీయట్టుక్కొణ్ణి. (మాఱనిల్) ఇన్వతి మానుషచేష్టిత త్తెయుడైయ సర్వేశ్వరనిత్కాట్టిల్. (మిక్కు మోర్ తేవుముళతే) ఒక్కప్పరిమాతా నిట్ట, “కట్టక్కుడి” ఎన్దు కట్టిక్కలా న్దెయ్ వద్దానుణ్డో? ఎల్లార్ తలైయిలుమ్ కాలైవైత్తవనై “ఈశ్వరక్” ఎన్నవో? ఇవక్ కాలితే తుకై యుణ్డవర్ కళై “ఈశ్వరక్ కళ” ఎన్నవో? 3.

జీ-ఆ.-రుక్కెయారే-“విణ్ణా” ఎన్దు తిత్తనై, ఎల్లారుమ్ తొళువర్ కళెన్దు కరుత్తు. మేఱనై మితిడ నిమిర్ న్దు-ఉపరితనలోకజ్జళై క్కిట్టుమ్మడి మిజ్జవళర్ న్దు. మాఱనిల్ - మాల్ తన్నిల్. సర్వేశ్వరనిత్కాట్టిల్. మిక్కు మోర్ తేవుముళతే - మిక్కు త్తిరుప్పతొరు దేవతైయుణ్డో ఇతిశ బ్దార్థం. “ఏఱు” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (ఒక్కవిత్తాది). కట్టక్కుడి - కట్టప్పడుకిఱకుటుమ్మి. అతినిర్దనకుటుమ్మి. అల్లాతాలోడొక్కప్పరిమాతా నిట్ట-చ్చెయ్ తే, “ఇత్తైయిఱుక్కమాట్టాక్” ఎన్దు కట్టిప్పణ్ణుమ్ కట్టక్కుడిపోలే యెన్దువడి. “ఉళతే” ఎన్దు పిరినిలైయే కారత్తుక్కుభావమ్ (ఎల్లార్ తలైయిలుమిత్తాది). క్రమేణాన్వయం. 3.

తిరు నెడు ద్వాణ్డకమ్ - విదాన్మట్టు — ఒడ్డి తియిఱున్దులరువియెరుకాల్ నిఱ్ఱువారుకాలుక్కొమరుకీరవుణుళ్ళ. త్తెన్దు తియున్దున్దు డ్దమితుపోకి యిరువికుమ్మి నూడుపోయెల్లున్దు మేలై. త్తెన్దు తియున్దుతిరవను న్దువిరవోడిత్తారకై యిన్దుఱ్ఱున్దుడవియప్పాల్ మిక్కు. మన్మథుతుమక ప్పడుత్తునిన్దు వెన్దై మలర్ పురైయున్దిరువడియేవణ్ణి నేనే.

తాత్పర్యము.—పిరాట్టియొక్క కటాక్షమునుబొందుటకై బ్రహ్మరుద్రాదులు సాధనానుష్ఠానముచేయునట్లున్న మాహాత్మ్యముగల పిరాట్టితో సమానముగా నీచులైన బ్రహ్మరుద్రాదులను తనయందుంచుకొనియున్నవాఁడును, సర్వలోకములను తనశ్రీపాదములక్రిందనలుగు నటుల గొల్పువాఁడునగుటచే నాశ్రియఃపతియే సర్వేశ్వరుఁడు మఱియొకఁడుకాదు. 3.

మూ.—తేవు మెప్పారుభుమ్మడైక్క. పూవినాన్దుకనై ప్పడైత్త. 1

తేవ నెమ్మెరుమానుక్కల్లా. అప్పావుమ్ పూశనై యున్దుకుమే|| ౪||

ఆ.— (తేవుమ్) చతుర్భుజాదిసకలపదార్థ సృష్టిలీలనాయ్, తన్నుడైయ సాందర్యగుణత్వారేయనక్కు స్వామియాయరున్దు వెమ్మెరుమా నల్లకు సర్వేశ్వరను ముక్తియారుముళో వెన్దితార్. ౪.

అన్వ.—తేవుమ్ ఎప్పారుభుమ్ పడైక్క (౩) పూవిల్ నాన్దుకనై ప్పడైత్త (౬) తేవక్ ఎమ్మెరుమానుక్కు అల్లాల్ (౯) పూవుమ్ పూశనైయుమ్ తకుమే (౧౨).

పన్ను.—అనన్తరమ్, ఆరాధ్యతైక్కిడానవాధిక్యమవనుక్కొట్టియవిత్తైయెన్దితార్.

దేవజాతియైయుమ్, మనుష్యాదిసకలపదార్థజ్జలైయుమ్, సృష్టిక్కైక్కాక, (౩) తిరునాళికమలత్తిలే, చతుర్భుజానానబ్రహ్మవై, పడైత్త, (౬) పరదేవతైయాన, ఎన్నాయనుక్కు, అల్లతు, (౯) పుష్పాద్యుపహారముమ్, ఆరాధనోపచారముమ్, వేణుశిలర్ క్కుత్తమమో? (౧౨) తకాతెన్దుకరుత్తు. ౪.

అర్థము.—దేవజాతియును తక్కినపదార్థములను సృష్టించుటకై (౩) నాళికమలమందు చతుర్భుజుని సృజించిన (౬) పరదేవతయైన నాస్వామికి తప్ప (౯) పుష్పములును పూజయును (మఱియొకకికి) తగునా? (౧౨).

ఈ.—నాలామాబ్బట్టు. సౌకుమార్యత్తాలుమ్ ముతనైయాలమివ నేయిశ్వర న్దెన్దితార్.

30930

ప్ర-తి. — (తేవు మెప్పొరుళుమిత్తాది) (తకుమే) మహాభారతేరాజనూయేధర్మపుత్రంప్రతిభగవత్పరత్వంబహుముఖేనోక్త్యాభీష్టః, “సనక పృథుదీర్ఘాత్మసృష్ట్యాభీతేజనార్దనః”. తత్తైవసహదేవః, “తమిమంసర్వసమృద్ధ మాచార్యంపితరజ్ఞురమ్|అర్చ్యమిచ్చితుమిచ్చామస్య క్షేపమృతమృతా ర్హః|మానినాంబలినాంరాజ్ఞాంమగ్ధేసర్వర్షితేపదే|తతోపతత్పుష్పవృష్టిసృహదేవస్యమార్గని.” ౪.

తాత్పర్యము. — సకలలోకసృష్టికర్తయైన బ్రహ్మను తననాభికమలమందు సృజించిన దేవాధిదేవుడైన నాస్వామికంటె పుష్పదులకున తిరువారాధనమునకును తగినవాడు మఱియొకఁడులేడు. ౪.

మూ. — తకుజ్జీర్ తన్ననిముతలినుళ్ళే | మికున్దేవుమెప్పొరుళుమ్మడైక్క |
తకుజ్జీలత్తామరైక్కణ్ణనెమ్మా | మికుజ్జోతిమేలటివార్ యవరే ||

ఆ. — (తకుజ్జీర్) తన్నుడైయ దివ్యాత్మస్వరూపత్తుక్కుచితమాన కల్యాణగుణజ్ఞైయుడైయనాయ్, స్వసజ్గుల్పకల్పిత నిఖిలజగత్తైయుడైయనాయ్, తన్నుడైయ సర్వేశ్వరత్వోచితమాన వక్రకీయ తిరుక్కణ్ణైయుడైయనాయున వెమ్మెరుమానుడైయ తిరుమేనియన్దుకు ఒరువర్ కు నినైక్క నిలమోపెన్గి తార్. ౫.

అన్వ. — తకుమ్ శీర్ తక్ (౩) తని చుతలినుళ్ళే మికుమ్ (౬) తేవుమ్ ఎప్పొరుళుమ్ పడైక్క (౯) తకుమ్ కోలమ్ తామరై (౧౨) కణ్ణక్ ఎమ్మా మికుజ్జోతి (౧౫) మేల్ అటివార్ యవర్ (౧౮)

పన్నీ. — అనన్తరమ్, ఇప్పరత్వసూచకమాన పుణ్డరీకాత్మత్వతై యరుళిచ్చెయ్కెతార్.
సృష్ట్యాదికళుక్కు త్తమతియాన, జ్ఞానశక్త్యాదికలైయుడైయనాన, తన్నుడైయ, (౩) అద్వితీయమాయ్, జగత్తుక్కు మూలమాన సజ్గుల్పత్తుక్కుళ్ళే, “కుశ్వరక్” ఎన్దుజ్జీక్కలమ్మడిమిక్క, (౬) బ్రహ్మరూద్రాదిదేవజాతియైయుమ్, మనుష్యాదిసకలపదార్థజ్ఞైయుమ్, సృష్టిక్కు, (౯) “ఇనన్తనక్కుత్తకుమ్” ఎన్నసూచకమాన, అట్టియ, తామరైపోన్, (౧౨) కణ్ణైయుడైయ, ఎక్ స్వామియానపనైక్కాట్టిలుమ్, పరజ్ఞోతిస్సు, (౧౫) ఇతుక్కుమేలూరు తత్వముడైయ వైదికర్, అటివార్, ఆర్, (౧౮) ఉన్దైన్ద్రుటివార్ - అవై దికరెన్దుకరుత్తు. ౫.

అర్థము. — తగినటువంటి కల్యాణగుణంబులుకలవాడును తనయొక్క (౩) శ్రేష్ఠమైన కారణమైన (సజ్గుల్పమునందు) ఉత్కృష్టులైన (౬) దేవతలను తక్కినపదార్థములను సృష్టించుటకు (౯) తగినటువంటి సుందరములైన తామరపుష్పములవంటి (౧౨) శేత్రములుకలవాడునైన స్వామియే పరంజ్యోతిస్వరూపుడు (౧౫) మేలైనవాడు (ఒకడున్నాడని) తెలిసికొనువారు ఎవరు? (౧౮).

ఈ. — విద్వామ్బట్టు, పుణ్డరీకాక్షనాకై యాలు మివనే యీశ్వర నెన్గితార్.
(తకుమిత్తాది) స్రష్టృత్వత్తుక్కు-పయోగియాన జ్ఞానశక్త్యాదికలైయుడైయనాన. (తక్తనిముతలినుళ్ళే కార్యవర్గత్తుక్కుడైయ కారణమాన మూలప్రకృతియైచ్చొల్లుతల్, ౧ “బహుస్యామ్” ఎన్గి అ - అతుక్కుమడియా నసజ్గుల్పజ్ఞానతైచ్చొల్లుతల్. (తనిముతల్) ఏకకారణమెన్దు - పరసూనుకారణవాదికలై వ్యావర్తిక్కిఅతు.

జీ. ఆ. — విద్వామ్బట్టు. (తకుజ్జీర్ త్యాది) “తామరైక్కణ్ణ” ఎన్దుత్తక్కుటాక్కి త్తవత్తానై (పుణ్డరీకేత్యాది).
తక్తనిముతలినుళ్ళే మికున్దేవుమెప్పొరుళుమ్మడైక్క - తకుజ్జీరైయు ముడైయనాయ్, తకుజ్జోలత్తామరై క్కణ్ణైయుడైయవెమ్మా మికుజ్జోతిమేలటివార్ యవర్ ఎన్నన్దుత్తక్కు (స్రష్టృత్వత్తుక్కు-త్యాది). ఇతువేపాట్టుక్కున్దుయవ. తక్ - తన్నుడైయ. (తనిముతలినుళ్ళే అద్వితీయకారణమాన మూలప్రకృతిక్కుళ్ళే యెన్నుతల్, సజ్గుల్పరూపజ్ఞానత్తుక్కుళ్ళే యెన్నుతల్ ఎన్దు శబ్దార్థమ్. అతుక్కుమడి-ప్రకృతి, కారణమైక్కుమడి. ౨ “మయాధ్యక్షేణప్రకృతిస్సుయతే సవరాచరమ్” ఎన్నక్కడమ్మట్టే. మూలప్రకృతిపరమాన పక్షత్తిలరుళితే

ఈ - యుష్టతైయిలేమా టైటిన్దార్; ౧, అర్చ్యమర్చితుమిచ్చామస్వ ర్వేసమస్తుమర్హః ' ఎష్ట సహ దేవస్త్వతైయిలే పుష్పవృష్టియైష్టణినార్ కళితే. ఇత్రాల్-జ్ఞాన త్రితాట్టల్ వై రాగ్యత్తుకుజ్ఞానవా ధాన్యజ్ఞాల్లుకిఱతు. ౪.

జీ-ఆ-యాయ్. మా టైటికై-ఏఱిడుకై. (అర్చ్యమిత్యాది) తమిమమర్చ్యమిచ్చామః; యాయంసర్వే ఆర్చితమ్-అర్చ్యుతుమ్, సమస్తుమ్ సమృద్ధిర్తుమ్, అర్హః తియోజనా. "మానినామ్" ఇత్యాద్యుత్తరశ్లోక తైయట్టాట్టహళిచ్చెయ్కితార్ (ఎష్ట సహ దేవసిత్యాది). ఇత్రాల్ జహముఖమాక పరత్వతైయపపాదిత్రజ్ఞానియాన భీష్టర్ తలైయిలేపుష్పవృష్టికణ్ణతిలై; దేవతా నరజ్ఞో పక్కల్ శరక్కలుత్తు "మానినామ్" ఇత్యాదిపుడియే - నాక శొన్నతైసమృతియా తేయిరుక్కిఱవన్డ లైయిలే యెన్కాలైవైక్కిఱే నెన్డు సహ దేవక్ కాలెక్కాట్టినపోతవన్డ లైయిలే పుష్పవృష్టియైష్టణియిల్లు; ఆకైయాల్, జ్ఞాన త్రితాట్టల్, ఇతరవిషయ త్రిల్ శరక్కలుకై యాకిఱ-వై రాగ్యమ్ శ్రేష్ఠ మెన్డ పడి. ఇత్రాల్-పుష్పవృష్టిప్రతిపాదనత్రాల్. క్రమేణాన్వయః. ౪.

౧॥ భార-రాజ.

అర్చ్యమర్చితుమిచ్చామస్వ ర్వేసమస్తుమర్హః (అర్చ్యమర్చితుమిచ్చామస్వ ర్వేసమస్తుమర్హః)

జీ-ఆ-యేకితార్ (ఏక కారణేత్యాది). పరమాణుకారణవాదికతై - అనేక పరమాణుకారణవాదికతై యెన్డ పడి. "అనేక పరమాణుక్కుల్ కూడి యొరుకార్యతై యుజ్జాన్కుకిఱతు" ఎన్ని టేయవర్ కళో శొల్లువతు. అతిశయస్యావధిమాహ (తన్నడిత్యాది). మశక్కుప్పరలిడలామ్మడి - సం శయిక్కుమ్మడి, మశక్కు - సంశయమ్. పరల్ - విరై. సంశయతైప్పణ్ణుమ్ విరై యెన్డు శబ్దమ్. అతావతు - పయల్ కళో డుకిఱి, సక్కి తపూర్వకమాక వాడుకిఱ పుళియిన్విరై. అప్పడి మిక్కున్దురప్పార్ కళో వెన్డు (విల్లయిత్యాది). బాలకాణ్డే జానుదగ్గు ల్లప్రాదుర్భావాన న్దరప్రా సక్తికకథా, "బృహ్మిత న్దధన్ద్రైష్ట్యైవంవిష్టపరాక్రమైః ! ఆధికమేనితే విష్టవేవాస్మర్షి గణాస్తదా." (మల్ భుముజ్జానవితి) "పడైక్క త్తకుమ్ తామరైక్కణ్డై" ఎష్ట సమభివ్యాహరత్రాల్ - తమ మైక్కు ప్రకాశకజ్ఞాన తిరుక్కణ్డ శేన్ఱిఱవర్దన్దోల్ మికిఱతెన్డ పడి. "తామరై" ఎష్ట తిక్ భావమ్ (దర్శనీయమిత్యాది). సమభివ్యాహరసిద్ధార్థమాహ (అక్కణ్డకాలేయత్యాది). కణ్డకిలేతోల్ మైయెసప్పటై నమాకవరులి చ్చెయ్కితార్. (తిరువడియిత్యాది). అప్పడి, తిరువడి, కణ్డకిలేతోల్ మైయె మోవెన్డు (రామశిత్యాది). ఇన్ద్రోకమ్ సున్దరకాణ్డ త్రిల్ తిరు వడివాక్యమ్. ఎదు త్తణ్డోకత్తుక్కర్థమ్ (సర్వాశ్లేత్యాది). రమయతీతి-రామః ఎన్డు-సర్వాజ్ఞ సాన్దర్యజ్ఞా లేయమిడుపడుత్తుమవరెన్డు కొన్డ (సర్వాజ్ఞ సు న్దరాయరైక్కయ్కితార్). అతిలే-సాన్దర్యత్రిలే. పరబుధ్ధేరప్రత్యక్ష త్వోత్ సర్వసత్త్వమనోహరత్వ మెప్పడితోల్ మైయె (తిరుగిత్యాది). పడై- శాఖై. తత్తి-కుతిత్తు. "సమ్మన్నః" ఎన్దెయ్. లే (కుత్తెయిల్ మైన్డ తు) సమ్మన్న సుక్ - ప్రసూతః సమ్మన్న రాయ్ కొన్డే పిఱన్డారెన్దెయ్ లే (దౌత్పత్తిక మెన్డిఱతు). దేహగుణజ్ఞాలు మెన్డ తు. కీర్త్ "రామః" ఎన్ఱిఱవిడ త్తిటోన్దు సాన్దర్యవ్యతిరిక్త సాగన్ద్య సాకుమార్యాది దేహగుణపరమ్; అతోసపావ రుక్యమ్. గుణదాక్షిణ్యాభిధానమ్ - గుణాన్దరోపలక్షణమ్. సమ్మధిక్కిఱవనుడైయభావతై యాకాజ్ఞా పూర్వకమాక వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అఱవిజ్ఞావిత్యాది). అఱవిజ్ఞా-మికవుమధికమాన. (పిన్దెయ్ మైచ్చొల్లలామ్) అడియేతోడక్కియవలై యభిముఖిరిక్కుచ్చొల్లనిఱ్కు, అనచే

ఆ-ఆ-వి-ఆన్దరాదిత్యవిద్యయిలే ౫ "తస్యయథాకప్యాసంపుణ్డరీక మేవమక్షిణీ" ఎన్డు-పుణ్డరీకాక్షత్వజ్ఞాల్లి, ౫ "తస్యాదితినామ సప్తసర్వభ్యోపాప్త భ్యోడితః" ఎన్డు అపహతపాప్త త్వజ్ఞాల్లి, ౬ "యేచైతస్తాదర్వాణ్ణిలోకాస్తేషా ఛేప్తేమనుష్యకామానాఞ్చ" "యేచై తస్తాదర్వాణ్ణిలోకా స్తేషాంచేప్తే దేవకామానాఞ్చ" ఎన్డు - పుణ్డరీకాక్షమక్కు ఈశ్వరత్వజ్ఞాల్లిల్ మ్మే. - విభక్త మోక్షరావ్యక్తా వస్థావిశిష్టప్రకృతిం ప్రతికారణత్వాత్, ౭ "ఇచ్ఛాతపవనవశ్యపదార్థసత్తా" ఇతిన్యాయాచ్చోక్తమ్ (అతుక్కుమడియానవితి). అతుక్కుమ్- మూలప్రకృతిక్కుమ్ మూలప్రకృతిక్కుళ్ళే "మిక్కునేవుమెప్పారుకుమ్మడైక్క" ఎన్డు - ఏక కారణమైక్కు మెన్డ పడి. - సేనారాయణ

ఈ.—(మికుమిత్యాది) తన్నోడు మశక్కుప్పరలిడలామ్మడియాన దేవజాతినైయున్, విల్లెనలై తపోతాకం, అధికం
మేనిరేవిట్టుమ్” ఎన్నుమ్మడియితో యివర్ కళోమికై. (ఎప్పారుళుమ్) “మద్రుముణ్డాన సకలపదార్థజలై యము
ణ్డాక్కుకై కు- త్తకువానోరువక్” ఎన్ను మిడై తైరివిప్పతాయ్, రక్షకత్వమిల్లెయానాలుమ్ దర్శనీయమాయ్
కుళిర్నిరుక్కితి తిరుక్కుణ్డలై యుడైయనాయ్, అక్కణ్ణుకాలే యెన్నై యడిమైకొణ్డవనే మిక్క తేజన్సెయు
డైయాక్, తిరువడితోల్ ముత్రయిలే యివరున్దోల్ ముతు. ౨[రామః] సర్వాజ్ఞసుందరరాయరుక్కై. [కమలపత్రా
క్షః] అతిలేయెరు శుక్తిమాయున్ద్రు అనుక్రంద్దువార్ కు వేణ్ణువతు. అక్కణ్ణుకుక్కెల్లెయెన్నెన్నిల్ [సర్వస
త్త్వమనోహరః] తిర్యగ్జాతీయనాయ్ ప్పడై యోడుపడై త్తత్తిత్తిరికితి వెన్నెళ్ళాయు మపహరి తతన్దో. [రూప
దాషిణ్యసమ్పన్నః] (సమాతః) దేహగుణజ్ఞులు మాత్తగుణజ్ఞులుజుత్తయన్ద్రుతుతాక్ ఔత్పత్తికమాయరు
క్కుమ్. [జనకాత్మజే] “అఱివిజ్ఞాచ్చొన్నాయ్, ఇని యిజ్జక్ శొల్లలా వారుణ్డో? విల్లెయో?” ఎన్ఱు పిరాట్టిక్కుక్కురు
త్తాక్ [జనకాత్మజే] పిన్నై యుమ్మెచ్చొల్లలామ్, నీరుముణ్డా. (మికుళ్ళోలి) ౩ “సరజ్ఞాత్రిసపసమ్పద్య,” ౪ “నారాయ

శి-అ.-యోకితార్ (ఏకకారణత్వాది). పరమాణుకారణవాదికలై - అనేకపరమాణుకారణవాదికలై యెన్ఱు పడి. “అనేక పరమాణుక్కుళో కూడి
యెరుకార్యలై యుణ్డాక్కుకిలను” ఎన్ఱు “జేయవర్ కళో” శొల్లువతు. అతిశయస్యావధిమాహ (తన్నోడిత్వాది). మశక్కుప్పరలిడలామ్మడి - సం
శయక్కుమ్మడి. మశక్కు - సంశయమ్. సరల్ - విరై. సంశయత్తైప్పణ్ణుమ్ విరై యెన్ఱు శబ్దార్థమ్. అతావతు - పయల్ కళో కూడితి, సజ్జే
తపూర్వకమాక వాడుకితి పులియిన్సె. అప్పడి మికున్దిరుప్పార్ కళోవెన్న (విల్లెయత్వాది). బాలకాణ్డే జానుదగ్గు గ్రహదుర్భావానస్తరేపా
సజ్జికకథా, “జ్యుమ్మిత్తపర్వసర్వసంవృతైవంవిష్టుపరాక్రమైః ! అధికమేనిరే విష్టుదేవాస్సర్వి గణాస్తదా.” (మద్రుముణ్డానవితి) “పడైక్కు
త్తకుమ్ తామరైక్కుణ్డక్” ఎన్ఱు సమభివ్యాహరత్తారే - తమమైక్కు ప్రకాశకజ్ఞాన తిరుక్కుణ్డలై నిజవర్ధన్దోల్ ముతితిత్త పడి. “తామరై”
ఎన్ఱు తిత్త భావమ్ (దర్శనీయమిత్వాది). సమభివ్యాహరసిద్ధార్థమాహ (అక్కణ్ణుకాలేయత్వాది). కణ్ణుకిలేతోల్ మైయెసప్పై న్నమాకవరుళి
చ్చెయ్కితార్. (నిరుసడియిత్వాది). అప్పడి, నిరుసడి, కణ్ణుకిలేతోల్ మైయెక్కుమోవెన్న (రామజిత్వాది). ఇన్ఱుకోమ్ సుందరకాణ్డత్తిల్ తిరు
వడివాక్యమ్, ఎదుత్తక్కుక్కర్థమ్ (సంవృతీత్వాది). రమయతీతి-రామః ఎన్ఱు - సర్వాజ్ఞ సౌందర్యజ్ఞాలేయమిడుపడుత్తుమవరెన్ఱు కొణ్డా (సర్వాజ్ఞసు
ందరరాయరుక్కై - యెన్ఱు తిత్తార్). అదే - సౌందర్యత్తిలే. సరలుధేరప్రత్యక్షత్వాతో సర్వసత్త్వమనోహరత్వమెప్పడితోల్ ముమ్మెన్ఱు (తిర్యగిత్వాది). పడై
కాత్తై తత్తి-నుతిత్తు. “సమ్పన్నః” ఎన్ఱు యోగీ (నుత్తయన్ద్రోత్తేను) సమ్పన్నస్థా - ప్రమాతః సమ్పన్నరాయ్ కొణ్డే పిలున్దారైయాలే (ఔత్పత్తిక
మైన్దిలతు). దేహగుణజ్ఞులు మెన్ఱు ను-కిత్త “రామః” ఎన్ఱు విడత్తిత్తోన్న సౌందర్యవతిరిక్త సౌగంధ్యసౌకుమార్యాదిదేహగుణపరమ్; అతోనపాన
యక్తమ్. గుణదాశీ, జ్యోతిర్భావమ్ - గుణాన్తగోపలక్షణమ్. సమ్పాధిక్కిలవనుడైయభావత్తై యాకాక్షాపూర్వకమాక వరుళిచ్చెయ్కితార్
(అఱివిజ్ఞావిత్వాది). అఱివిజ్ఞా-మికపుమధికమాన. (పిన్నై యుమ్మెచ్చొల్లలామ్) అడియేలోడగ్గియవలై యభిముఖీకరిత్తుచ్చొల్లనిల్లు, అనపే

అ-అ-వి.—అన్తరాదిత్యవిద్యయిలే ౫ “తస్యయథాకప్యాసంపుణ్డరీక మేనమక్షిణీ” ఎన్ఱు-పుణ్డరీకాత్మత్వజ్ఞాల్లి, ౫ “తస్యాదితినామ
సవీరుసర్వభ్యసాన్త భ్యశిదితః” ఎన్ఱు అపరంతపాస్తత్వజ్ఞాల్లి, ౬ “యేచైతత్తదర్వాభోచ్చిలోకాస్తేషా షేష్టేష్టేమనువ్యకామానాఞ్చ” “యేచై
తత్తదర్వాభోచ్చిలోకాస్తేషాంచేష్టేదేవకామానాఞ్చ” ఎన్ఱు - పుణ్డరీకాత్మమక్కు ఈశ్వరత్వజ్ఞాల్లిలో హేతి. — విభక్తతమో-౨క్షరావ్యక్తా
వస్తావిశిష్టప్రకృతిం ప్రతికారణత్వాతో, ౭ “ఇన్వాచితవీరవవిశ్వపదార్థసత్తా” ఇతిన్వాయాచ్చిత్తమ్ (అతుక్కు-మడియానవితి). అతుక్కుమ్-
మూలప్రకృతిక్కుమ్ మూలప్రకృతిక్కుళ్ళే “మికున్దేపుమెప్పారురుమ్మడైక్కు” ఎన్ఱు - ఏకకారణమైక్కు మెన్ఱు పడి. — హేనారాయణ

ఈ. — అవో బోల్వోతి. “ఎన్దు, నారాయణానువాకాదికలిలేయి పనే సరజ్జ్యోతిస్సెన్ద్రోతప్పడుకితాః.” (మేలటివారోయ
 వలే). “ఇన్దు మొక్కియ నారాయణానువాకసిద్ధమూయిరుప్ప తోరునస్తువుణ్డు” ఎన్దుటివారా రేనుయన్దోళి? (య
 వలే). “అన్దు మొక్కియ నారాయణానువాకాదికలిలే ప్రతిపాదిక్కప్పట్టు వైభవ
 త్రైయజైయచ్చక్కలిలే బాకామొక్కొణ్ణాడియిరుప్పనారు వైదికనున్దోళి? ఉణ్ణాకలననవైదికనామి త్తనై; ౨-తస్యో
 త్తిత్తిరూప్యతామ్.”

౫.

అ-అ-౨ — అవో బోల్వోతి. “ఎన్దు, నారాయణానువాకాదికలిలేయి పనే సరజ్జ్యోతిస్సెన్ద్రోతప్పడుకితాః.” (మేలటివారోయ
 వలే). “ఇన్దు మొక్కియ నారాయణానువాకసిద్ధమూయిరుప్ప తోరునస్తువుణ్డు” ఎన్దుటివారా రేనుయన్దోళి? (య
 వలే). “అన్దు మొక్కియ నారాయణానువాకాదికలిలే ప్రతిపాదిక్కప్పట్టు వైభవ
 త్రైయజైయచ్చక్కలిలే బాకామొక్కొణ్ణాడియిరుప్పనారు వైదికనున్దోళి? ఉణ్ణాకలననవైదికనామి త్తనై; ౨-తస్యో
 త్తిత్తిరూప్యతామ్.”

౫.

అ-అ-౩ — అవో బోల్వోతి. “ఎన్దు, నారాయణానువాకాదికలిలేయి పనే సరజ్జ్యోతిస్సెన్ద్రోతప్పడుకితాః.” (మేలటివారోయ
 వలే). “ఇన్దు మొక్కియ నారాయణానువాకసిద్ధమూయిరుప్ప తోరునస్తువుణ్డు” ఎన్దుటివారా రేనుయన్దోళి? (య
 వలే). “అన్దు మొక్కియ నారాయణానువాకాదికలిలే ప్రతిపాదిక్కప్పట్టు వైభవ
 త్రైయజైయచ్చక్కలిలే బాకామొక్కొణ్ణాడియిరుప్పనారు వైదికనున్దోళి? ఉణ్ణాకలననవైదికనామి త్తనై; ౨-తస్యో
 త్తిత్తిరూప్యతామ్.”

౫.

౨-౨-౨ — అవో బోల్వోతి. “ఎన్దు, నారాయణానువాకాదికలిలేయి పనే సరజ్జ్యోతిస్సెన్ద్రోతప్పడుకితాః.” (మేలటివారోయ
 వలే). “ఇన్దు మొక్కియ నారాయణానువాకసిద్ధమూయిరుప్ప తోరునస్తువుణ్డు” ఎన్దుటివారా రేనుయన్దోళి? (య
 వలే). “అన్దు మొక్కియ నారాయణానువాకాదికలిలే ప్రతిపాదిక్కప్పట్టు వైభవ
 త్రైయజైయచ్చక్కలిలే బాకామొక్కొణ్ణాడియిరుప్పనారు వైదికనున్దోళి? ఉణ్ణాకలననవైదికనామి త్తనై; ౨-తస్యో
 త్తిత్తిరూప్యతామ్.”

౫.

తాత్పర్యము. — తినదివ్యాత్త స్వరూపమునకుఁ దగిన జ్ఞానశక్తి మొదలగు కల్యాణగుణములు కలవాఁడును, తన సంకల్పముచే జగత్తులనుసృష్టించినవాఁడును, తన సర్వేశ్వరత్వమునకు సుచితములై మనోహరములైన నేత్రములుకలవాఁడునైన శ్రియఃపతికంటె పరదేవత యొకడున్నాడని ఎఱుంగువారవైదికులేగాని వైదికులుకారు.

మూ. — యవరుమ్ యావై యుమెల్లాప్పారుళు | జవర్విన్ది తన్నుల్లోడుజ్జనిన్ద |

పవర్ కొళ్ జ్ఞానవెళ్ళచ్చుడర్ మూర్తి | యవరెమ్మాభీయమ్మభియారే ||

ఆ. — (యవరుమ్) అసమ్మధమాక తన్నుల్ శేషైక్కప్పట్ట సర్వజగత్తైయు మడైయనాయ్, స్వాభావిక సార్వజ్ఞతైయుడైయనాయ్; ౧ * శ్రీరార్ణవ నికేతననానవఙ్మవరై పెరుమాళేనర్యేశ్వరనెన్దితార్.

అన్య. — యవరుమ్ యావై యుమ్ ఎల్లాప్పారుళుమ్ (౩) కవర్విన్ది తన్నుల్ ఒడుజ్జ (౬) నిన్ద పవర్ కొళ్ జ్ఞానవెళ్ళమ్ (౯) శుడర్ మూర్తి అవర్ (౧౨) ఎమ్ ఆమ్ ఆఱ్ఱి (౧౫) పళ్ళియార్ (౧౬).

పన్నీ. — అనన్తరమ్, ఆశ్రితరక్షణార్థమాక శ్రీరార్ణవ త్రిలే కణ్వశోర్ వరుళినానెన్దితార్.

ఎల్లాచేనరుమ్, ఎల్లానచేతనజ్గళుమాకిఱ, సమస్తపదార్థజ్గళుమ్, (౩) శోర్విన్ది, త్కాస్వరూపైక దేశ త్రిలే, అడజ్జుమ్మడియాక, (౬) నిన్ద, పరమైయుడైతాన, జ్ఞానవెళ్ళతై, (౯) తనమ్కుప్రభైయాకవుడైయ, స్వామికళాన, సర్వాధికరానవర్, (౧౨) నమమ్కుభోగ్యమాయ్, దర్శనీయమాన, శ్రీరార్ణవ త్రిలే, (౧౫) కణ్వశోర్ వరుళుకితార్. (౧౬) కవర్విన్ది - శోర్వు. పవర్వు - పరప్పు. శుడర్ మూర్తి - విగ్రహమాకవుమామ్.

అర్థము|| సకలచేతనులును సకలమైనయచేతనములునగు సమస్తవస్తువులును (౩) హింసపడక తనయందు నశిగియుండునట్లు (౬) వెలుంగుచున్న విశాలమైన జ్ఞానప్రవాహమును (౯) ప్రకాశమైన శరీరమునకల ఆశ్రియఃపతి (౧౨) మనకుగాను సుందరమైన శ్రీరసముద్రమునందు (౧౫) నివ్వించియున్నాడు. (౧౬)

ఈ. — ఆతామ్బాట్టు. ఆపత్సఖనాకై యాలు మివనే యీశ్వరనెన్దితార్.

(యవరుమిత్యాది) చేతనవర్గతైయు మచేతనవర్గతైయుమ్, ఇప్పడి యిరణ్డవకై యాక చొన్న పత్తై కూట్టి, ఇప్పడి యిరుక్కిఱ సకలపదార్థజ్గళుమ్ ప్రళయాపత్తిలే తన్వయిన్ద్రీలే శేరుమ్బడియానపోతు. (కవర్విన్ది) కవర్ కై యావతు - గ్రహిక్కై. ఆతావతు - హింసై యాయ్, ఒరుసరై యెరువర్ నెరుక్కాతపడి. (తన్నుల్లోడుజ్జనిన్ద) ౨, "తదవశ్యమహంసర్వం తస్యకుక్షౌమహత్తనః" ఎన్నక్కడవతితే. తన్నుల్ - త్కాసజ్గ

శీ.ఆ. — ఆతామ్బాట్టు. (యవరుమిత్యాది) "తన్నుల్లోడుజ్జనిన్ద" ఎన్ద తైక్కటాక్షి తినతారికై (ఆపత్సఖేత్యాది).

(యవరుమ్ యావై యుమెల్లాప్పారుళుమ్) చేతనయచేతనజ్గళుమానెల్లాప్పారుళుమెఱువబ్బార్థమ్. ఉక్తార్థత్వక్కుప్రమాణమ్. (తదవశ్యమిత్యాది). ఆరణ్యపర్వణి గర్తపుత్రప్రతిమార్కణ్డేయః, "యచ్చకేచ్చిన్నయాలోకేనృష్టంస్థావరజ్జమమ్ | తదవశ్యమ్" ఇత్యాది.

ఆ.ఆ.వి. — "తన్నుల్" ఎన్ద-తిరువుతరణ్ణాన్న పక్షత్తిల్, "కవర్విన్ది" ఎన్దతు. ఒరువరై యెరువర్ నెరుక్కాతపడియెఱువవపక్షి త్తరుళిచ్చెయ్కితార్ (కవర్ కై యావతిత్యాది). "తన్నుల్" ఎన్ద-సజ్జుల్వ తైచ్చొన్న పక్షత్తిల్, "కవర్విన్ది" ఎన్దతు-ఒన్దుమ్పిఱిక తర్పడాతపడి; ఆతావతు-ఒన్దుమ్తపపడియెన్దపడి.

ఈ.—త్వైకదేశ త్తిలే యెన్న వుమామ్. (పవర్ కొలిత్యాది) ఇవర్ కత్తై రక్షిక్కై క్కులు ప్పాన పరమ్మినఱాన వెళ్ళవై యుడై యనాయ్, “ఇప్పడిరక్షిక్కప్పెల్లి విడమతన్నేటు” ఎన్ఱు తోల్ ముమ్మడియిరుక్కిఱ దివ్యవిగ్రహ తైయుడై యరానవర్. (ఎన్ఱాశ్రియమ్మల్లియారే) తామ్ సంసారమధ్యస్థరాయరుక్కై యాలే యెల్లాలై యుజ్జూట్టి కొణ్ణు, ఎజ్జుళుడై య రక్షణార్థమా కవన్ఱు ఏ కార్ల వ వై అళికియపడుక్కై యాక వుడై యరానార్. ౧ “పాయలు మ్మల్లియమ్మమ్మమ్మడుక్కై.” ఇప్పడి యాపత్సఖనాయ్ అణియనాకై యాలు మివనే యీశ్వర నెన్ఱితార్. ౬.

౨-౨.—“రన్ను” ఎన్ఱు-సజ్జల్ప పరమానపోతు, “కవర్నిన్ఱి” ఎన్ఱు-ఒన్ఱున్ఱప్పాతపడియెన్ఱుపారుళ్; “ఒడుజ్జ” ఎన్ఱు-మహాసంఘాపరమ్; తిరు వ్రతరపరమానపోతు, అవాన్తరప్రళయపరమ్. పవర్ కొళ్-పరమ్మత్తలైయుడైయ. “కుడర్” ఎన్ఱు-నోక్కాకభావమ్ (ఇప్పడియిత్యాది). మూర్తియాన-అవరత్తన్ఱు త్తర్క్కుమ్ (దివ్యవిగ్రహ తైయుడైయరానవరెన్ఱు). “ఎమ్” ఎన్ఱు-జహువచనార్థమ్ (తామ్ సంసారేత్యాది). ఏ కార్ల వమ్, ప్రళయజలధి. “పల్లి” ఎన్ఱు-పడుక్కై-యెచ్చిల్లుమోవెన్ఱు (పాయలుమిత్యాది). “అణియమ్మల్లియార్” ఎన్ఱు-తైప్పల్లి (అణియనాకై యాలు మెన్ఱు). క్రమేణాన్ఱయః.

౩-౨.—(యనదమిత్యాది) (తన్ను కొడుజ్జనిన్ఱ) ఆరణ్యపర్వణిధర్మ పుత్రంప్రతిమార్కణ్డేయః, [౧౮౮] “స్వగ్రాంధంసుమహాన్తంవై వి కాలంపుణిపతే||౯౦|| కాభాయాంతస్యపుక్షస్యవీశ్చీర్ణాయానరాధిప | పర్యక్తే-పుణివీపాలదివ్యాస్తరణసంస్తౌతే||౯౧|| ఉపవిష్టమ్మహారాజ పూర్ణేష్ఠపద్యభావమ్ | పుల్లవన్ఱ వికాలాక్షుంబాలంపశ్యామిభారత||౯౨|| యచ్చకిచ్చన్ఱ యలోకేదృష్టంస్థావరజగ్గమ్||౯౩|| తదపశ్యమహం చర్వంతస్యకుక్షేమహర్తవః|| ౧౦౦౪|| ఇహభూత్వాశిశుస్సాక్షాత్క్రింభనానధితిన్ఱతి | పీత్వాజగదిదంవిశ్వమేతదాఖ్యాతుమ్స్తతి||౧౦౪౦||” ౬.

తాత్పర్యము.—ప్రళయకాలమందు సకలలోకములను తనయందు నిలువలేకనుంచి రక్షించుచున్నవాడను, చేతనులనురక్షించుటకుఁ జూన జ్ఞానసమృద్ధికలవాడను, సంసారమునందు దుఃఖించుచున్న మనలనందఱిని రక్షించుటకై తీరసముద్రమునందుఁ బవ్వళించియున్న క్రియఃపతియే సజ్జాన్వయఁడు.

మూ.—పల్లియాలిలై యే ములకుణ్ణొళ్ళమ్ | వళ్ళల్ వల్వయిల్ ముప్పెరుమా |
నుఱుళుళా రటివారవన్ఱ | కళ్ళమాయమనక్కరుత్తే

౨.—(పల్లియాలిలై) సర్వలోకావకాశప్రదత్వపరమాదార్యతైయుడైతాయ్, సర్వలోకభరణసమర్థమాయరున్దతన్వయిల్ నీలే సర్వలోక కత్తైయమ్ వైత్తుకొణ్ణు-అలిలైయిలే కణ్వళర్ వరుకుఱివివనుడైయ సర్వేశ్వరత్వచిన్నా భూతదివ్యచేష్టితజ్జగుక్కిరుముడివుడ్డోనెన్ఱితార్. ౨.

ఆన్ఱు.—పల్లి అలిలై ఏళులకుమ్ (౩) కొళ్ళమ్ వళ్ళల్ వల్ (౬) వయిలు పెరుమాళ్ కళ్ళమ్ (౯) మాయమ్ మనక్కరుత్తు ఉళ్ళల్ (౧౨) అణివార్ ఆర్ (౧౪).

పల్లి.—ఆన్ఱు, వటదళశాయిత్యరూపమాన అఘటితఘటనాసామర్థ్యతైలే అవకాపరత్వమ్ దురవబోధమెన్ఱితార్.
పడుక్కై, అలిలైయక, ఎల్లాలాకత్తైయమ్, (౩) కొళ్ళుక్కై-జ్ఞోడుక్కుమ్, ఛాదార్యతైయమ్, శక్తియైయుముడైతాన, (౬) వయి ల్ వత్తైయడైయ, సర్వాధికనానవనుడైయ, ఒరువర్ క్కున్ఱోన్ఱాతే, (౯) ఆశ్చర్యమాన, మానసవ్యాపారమ్ - జగదర్థమానరక్షణ చిన్తావ్యాపా రమ్, మానసవ్యాపారత్తాతే, (౧౨) అణియమవర్ కళ్, ఆర్? (౧౪) ఎవర్ క్కుమణియవరితెన్ఱుకరుత్తు.

అర్థము.—పడక వటపత్రముగునప్పుడు ఏడులోకములు (౩) నణిగియుండునట్లు వైశాల్యమును శక్తియునుగల (౬) ఉదరముకలవాఁడును ఈశ్వరుడునైనశ్రీయఃపతియొక్క కనుజనదియు (౯) నాశ్చర్యకరమునైన అభిప్రాయమును మానసవ్యాపారముచే (౧౨) చెలిసికొనందగినవారు ఎవరు? (౧౪).

౭.

ఈ.—ఏట్రామ్బట్టు. అఘటితఘటనాసామర్థ్యతాలు మివసేయాశ్వరసెన్నితార్.

(పళ్ళియాలిలై) పడుక్కై, పవనాయుప్పత్తురుఅలన్దలిర్. (ఏట్రులకుజ్జొళ్ళుమ్) ఇప్పడుక్కైయిలే సప్తలోకజ్జత్తై యుమ్ వయిల్లీలేవైత్తుక్కన్దళరుమ్. (వళ్ళల్) పుక్కలోకజ్జళుక్కవ్వరుకే “ఇన్నజ్జొడువా” ఎన్నుమ్బడిమిడుముడైత్తాయుక్కై. (ఇలన్దయిల్లుప్పెరుమాళ్) ఉట్టుక్కపదార్థజ్జళుక్కుభయప్రసక్తమిన్ద్రయేయొట్టియుమ్బడిమిడుక్కైయైత్తాయుక్కై. (పెరుమాళ్) ఇప్పడిరక్షిక్కవేణ్ణిల్లుడైయవనాకై. అవనుడైయ, ఉళ్ళుళాయకళ్ళమామనక్కరున్దైయారటివార్?—కణ్డతొన్దైయొన్న విత్తవైపోక్కి, ఉళ్ళుళొ-ఇన్నముళ్ళేయుళ్ళేయున్దాయ్, కళ్ళమామ-ఒరువర్కున్దైరియాతపడియాయ్, మాయమాయ్ - జ్ఞాతాంశమాశ్చర్యమాయుక్కిఅవనుడైయ, మనక్కరున్దై-మనోవ్యాపారత్తై, ఒరువరాలటియలాయుక్కిఅతో?.

౭.

జీ-అ.—ఏట్రామ్బట్టు. (పళ్ళియాలిలై) “పళ్ళియాలిలై” ఇత్యాదియొక్కటాక్షిత్తపతారికై (అఘటితేత్యాది). “మణ్ణుమ్విణ్ణుమ్మేణ్ణుమ్మడనుడై” ఎన్దతు-ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియొన్దసజ్జిహారూపమాకైయాలమ్, “యవరుమ్మయావైయమ్” ఇత్యాది - ఆపత్సఖత్వపరమాకైయాలమ్, “పళ్ళియాలిలై” ఇత్యాది-అఘటితఘటనాసామర్థ్యపరమ్; అతోనపానరుక్త్యమ్. పవనాయుప్పత్తు-భవనాయుప్పత్తు; అప్పొత్తుడైయరుప్పత్తెన్దసడి. “అవాన్దరప్రయత్తిల్ వయిల్లీలేవైత్తుక్కత్తమానత్తైలోకమాయుక్కు, ‘ఏట్రులకు’ ఎన్దతు - రక్షతత్పాపిప్పారే; మహాలియసహరిత్తతున్దైలోకమాయుక్కు, సత్యలోకపర్యన్తమశ్వాపారే” ఎన్దరుళిచ్చెయవర్. “వళ్ళల్” ఎన్దతు-వయిల్లీలుక్కువిశేషణమ్. ఇన్ద్రున్దై-౧ “ఇప్పేట్రులకముణ్ణుమిడుముడైత్తాల” ఎన్దతనుసధేయమ్. “వల్” ఎన్ద - వన్దెక్కుభావమ్ (ఉట్టుక్కవిత్యాది). అవనుడైయఉళ్ళుళాయజన్దతు కరుత్తుక్కువిశేషణమ్. నీరటిన్దొన్నీరెయెన్న (కణ్డతొన్దైయిత్యాది). ఆలిలైయొప్పళ్ళియాకవుడైయనాయ్, ఏట్రులకుజ్జొళ్ళుమ్వళ్ళల్ వలన్దయిల్లీయైయ పెరుమానానవన్దెన్దయెవుళ్ళుళాయ - కళ్ళమామనక్కరున్దై-ఆరటివార్? ఇత్యన్దయః.

౭.

అ-అ-వి.—[స్వగ్రోధమిత్యాది] విశాలమ్-మహాన్దమ్-స్వగ్రోధమ్-పశ్యామియెన్దన్దయమ్. స్వగ్రోధమ్-ఆల్. మయాలోకేయచ్చకిచ్చిల్ స్థావరజన్మనందృష్టమ్ఎన్దపడి. అపశ్యమ్-కణ్డకుణ్డేళ్. ఇహభవాన్ సాత్తాచ్చిశురూభత్వాకిమధిత్తతి, ఏతదాభ్యాతుమర్హతి, ఎన్దకాన్ద్రొన్దొల్లానిల్లు, ‘ఏట్రులకు’ ఎన్ద - సప్తలోకజ్జత్తైయమ్ వయిల్లీలేవైత్తునొక్క మెన్దిఅతు-రక్షణత్తిలుజ్ఞాన విశ్వరనుడైయపారిప్పైప్పల్లి. —ఏట్రులకుజ్జొళ్ళుమతాయ్, వళ్ళల్ - రక్ష్యవర్గాపేక్షయా అధికావకాశప్రదమాయ్, నిలితాయుక్కిఅవయిల్లీయైయపెరుమాళ్ పళ్ళియాలిలైయైయైయ - అవనుళ్ళుళాయ-కళ్ళమామనక్కరున్దై-ఆరటివారెన్దన్దయమ్. పళ్ళియాలిలైయెన్దతొన్దజ్జి, అన్దత్తొకళ్ళమామనక్కరున్దై - ఉళ్ళుళటివారిర్ ఎన్దన్దయన్దయమ్.

౭.

తాత్పర్యము.—మిక్కిలి విశాలమైయున్న తనయుదరములో నేడులోకములనుంచుకొని క్షీరసముద్రములో వటపత్రమునందుఁ బవ్వరించిన సహేశ్వరునియొక్క గూర్చర్యకార్యము నెట్టివారికి నెఱుంగుటకు నశక్యమునైన సంకల్పమునిట్టిదని యెఱుంగువారెవరునులేరు. ౭.

మూ.— కరు త్రిల్ శ్రేపు మెల్లాప్పారుళుమ్ ! వరు త్రిత్త మాయప్పిరానై యన్బి, యారే !

తిరు త్రిత్తిణ్ణిలై మూపులకున్దము ! భిరు త్రిక్కాక్కుమియల్వినరే ||

౮||

ఆ.—(కరు త్రిల్) సృష్టి రక్షణభో భిన్న కర్తృకమల్లవో? ఇవల్ శ్రై పరమపురుషైక కర్తృకమాక చ్చొల్లువారుజ్జో? పెన్నిల్; పెన్ద్ర మాతాశే పుత్రరక్షణమృణ్ణికతాపాపేరే సృష్టిత్తవనే రక్షిక్కప్రాప్తమ్, అతలాల్ రక్షిక్కితాన్ పరమపురుషనే. సృష్టిరక్షణభిరణ్ణమ్ పర మపురుషైక కర్తృకమెన్ణిత్తార్.

౯.

అన్బ.— కరు త్రిల్ శ్రేపుమ్ ఎల్లాప్పారుళుమ్ (౩) వరు త్రిత్త మాయమ్ పిరానై (౬) అన్బి ఆశే మూపులకుమ్ (౯) తిణ్ నిలై తిరు త్రి (౧౨) తమ్మల్ ఇరు త్రి కాక్కుమ్ (౧౫) ఇయల్వినర్. (౧౬)

౯.

పన్ని.— అనత్తరమ్, సర్వప్రకారరక్షకనవనే యెన్ణిత్తార్.

తన్నివైవారే, దేవవర్గముమ్, మనుష్యాదిసకలపదార్థజుళుమ్, (౩) సత్తైపెన్ద్రు అభివృద్ధమాప్నుడి యుజ్జాక్కిన, అశ్చర్యశక్త్యాదికలై యుడైయ, ఈశ్వరనై, (౬) ఒబ్బీయ, ఆర్తాన్, సమస్తలోకతైయుమ్, (౯) తిణ్ణితాన, నిలైయెయుడైతాప్నుడి, అనిష్టనివృత్త్యాదికభాశే తిరువచ్చెయ్తు, (౧౨) తన్నివైపుక్కుళ్ళే, అవల్ శ్రై ప్రతిష్ఠితమాక్కి, రక్షిక్కుమ్, (౧౫) స్వభావతైయుడైయార్? (౧౬) రక్షణైకస్వభావ నవనెన్బు కరుత్తు.

౯.

అర్థము॥ సంకల్పముచేత దేవవర్గమును సకలపదార్థములను (౩) సృష్టించిన నాశ్చర్యకరుడైన ఈశ్వరుని (౬) తప్ప ఎవరు మూడు లోకములను (౯) దృఢమైన స్థితికలుగునట్లు చక్కపఱచి (౧౨) తనసంకల్పమునందు నుంచుకొని రక్షించు (౧౫) స్వభావము కలవారు? (౧౬).

౯.

ఈ.—ఎట్టామ్బట్టు. సృష్టియుమ్ పాలనముమ్ స్వాధీనమాకవుడైయవనాకై యారే యివనే యీ శ్వరనెన్ణిత్తార్.

(కరు త్రిలిత్యాది) తన్నుడైయసజ్కల్పత్తిలే దేవజాతియైయుమ్ మన్ద్రుమున్డ్రాన సకలపదార్థజులై యుమ్ వర్తిప్పిత్త - ఉడ్డాక్కిన, సృష్టిత్త. అశ్చర్యభూతనాన సర్వేశ్వరనై యన్బి, మూన్దు లోకజులై యుమ్ తిణ్ణితాన స్థితియైయుడైతాప్నుడియాక తిరు త్రి, తమ్మలిరు త్రి, అవోపదార్థజుళుక్కు నురూపమాన రక్షణజులై యుమ్ తిరు త్తళ్ళత్తిలేవైత్తు, కాక్కుమ్ - ౧ “నహిపాలనసామర్థ్యమ్” ఎన్నిటవడియే రక్షణజులైపృణ్ణమ్. (ఇయల్వినరే) ఇత్తై ఇయల్వారకవుడైయవర్. స్వభావమాకవుడైయవరార్? మాయప్పిరానై యన్బి - కాక్కుమియల్వినర్ - ఆరెన్బన్దయమ్.

౯.

జీ-ఆ.— ఎట్టామ్బట్టు. (కరు త్రిలిత్యాది) “వరు త్రిత్త, కాక్కుమ్” ఎన్నిట పదజుళిలేనోక్కాక (సృష్టియుమిత్యాది).

కరు త్రిల్ - సజ్కల్పత్తిల్. వరు త్రిత్త - వర్తిప్పిత్త. తిణ్ణితానస్థితి - సత్తానవృత్తి. తిరు త్రి - మర్యాదైకలైయుడ్డాక్కి. తమ్మల్ - తమ్మ డైయ తిరువుళ్ళత్తిలే. కాక్కు - అనిష్టనివర్తనేష్టప్రాపణజుల్. “ఇయల్వినరార్” ఎన్బుత్తల్ ఫలిత్తవర్తకుక్కు ప్రమాణమ్ (నహిత్యాది). శ్రేపు మెల్లాప్పారుళుమ్ - కరు త్రిల్ - వరు త్రిత్త మాయప్పిరానైయన్బి - మూపులకుమ్ తిణ్ణిలైయాక తిరు త్రి - తమ్మలిరు త్రిక్కాక్కుమియల్వినర్ - ఆర్? ఇత్యన్దయమ్.

తాత్పర్యము.— దేవతలు మనుష్యులు మొదలగు తక్కినపదార్థములను తనసంకల్పముచే సృష్టించిన ఆశ్చర్యకరమైన సర్వేశ్వరుడు రప్ప సకలలోకములను దృఢమైన స్థితికలవిగాఁజేసి వాటిరక్షణప్రకారమును చక్కగనాలించించి సంరక్షించు స్వభావముకలవారు ఎవరునులేరు.

౮.

మూ.— కాక్కుమియల్వినక కణ్ణ పెరుమాళ్ (శేర్ కై శెయ్ తు తన్నున్దియుళ్ళే) ।

వాయ్ త్తల్లిశై ముక నిన్దిరక వానవ । గాక్కినాన్దై వవులకుక శే ॥

౯#

అ.— (కాక్కుమ్) కేవలమ్ సృష్టిమాత్రమేయిస్తు పరమపురుషకర్తృకమ్, బ్రహ్మదిష్టమృత్యున సర్వజగత్సృష్టిస్థితిసంహారణ్ మాన్యుమ్ పరమపురుషకర్తృకమ్; ఆతలాలవనే సర్వేశ్వరసన్నితార్.

౯.

అన్య.— కాక్కుమియల్వినక కణ్ణ పెరుమాళ్ (౩) శేర్ కై శెయ్ తు తన్నున్దియుళ్ళే వాయ్ త్త (౬) త్తైముకక ఇన్దిరక వానవర్ (౯) తెయ్ వవులకుక శే ఆక్కినాన్ (౧౧).

౯.

పన్నీ.— అనంతరమ్, ఇంద్రక్షణత్రోపాతి జగదుత్పత్తి సంహారజ్ఞుమ్ తదధీనమెనితార్.

రక్షణతై స్వభావమాకవుడైయ, కృష్ణనాన, సర్వేశ్వరక, (౩) సంహృతిసమయత్తిలే నామరూపవిభాగరహితమాయ్ ౧ “తమపీకీ భవతి” ఎన్నిటపడియే శేరుమ్మడిపట్టి, తన్దిరునాభిక్కుళ్ళే, సృష్టిక్కువాయ్ త్త, (౬) చతుర్ముఖక, ఇన్ద్రక, దేవర్ కళో, (౯) అనర్ కకుక్కు వాసస్థానమాన దివ్యలోకజ్ఞో, ఇవర్ త్తైయున్దాక్కినాన్. (౧౧) ఉన్దియుళ్ళేపిటన్ద త్తైముకనెన్దుమామ్.

౯.

అర్థము.— రక్షణమునుస్వభావముగాఁగల భూమికిసుఖముదుఃఖము సర్వేశ్వరుడు (౩) ప్రళయకాలమునందు సంహరించి తననాభి కమలమునందు తగినటువంటి (౬) బ్రహ్మను ఇన్ద్రుని దేవతలను (౯) దేవతలకువాసస్థానములగుదివ్యలోకములను సృష్టించెను. (౧౧)

౯.

ఈ.— ఒప్పతామ్బట్టు. సృష్టిస్థితిసంహారజ్ఞో మాన్యుమ్ స్వాధీనమామ్బడియిరుక్కైయాలు మివనే యీశ్వరసన్నితార్.

(కాక్కుమియల్వినక) ౨ “నసమ్మదాంసమాహారే” ఎన్నిటపడియే పాలనకర్తతై స్వభావమాక వుడైయ వక్. (కణ్ణ పెరుమాళ్) రక్షణార్థమాక కృష్ణనాయ్ వన్దవతరిత్త సర్వేశ్వరక. (శేర్ కై శెయ్ తు) సంహారకాలమ్ వన్దవాతే, కార్యరూపప్రపంచముడైయ తన్నుక్కులిలే శేర్ కై యాకిఱ శెయ్ లై చెప్పయ్ శు. (తన్ని త్యాది) తన్నుడైయతిరునాభికమలత్తిలే, తాఁబరుకాల్, “సృష్టి” ఎన్దు విట్టాల్ పిన్దు తన్నైయున్దేట్టవేణ్డతపడి సృష్టిత్తమనానచతుర్ముఖక, ఇన్ద్రక, మన్ త్తైయున్దానదేవర్ కళోదేకూడ, ఇవర్ కళుక్కిరుప్పిడమాన లోకజ్ఞతై యుమ్ కట్టతై ప్పడవున్దాక్కినాన్. తన్నున్దియుళ్ళే - ఆక్కినాన్.

౯.

జీ-అ.— ఒప్పతామ్బట్టు. (కాక్కుమియ్యాది) “శేర్ కై శెయ్ తు” ఎన్ద-సంహారమొన్దు మే కీర్ త్తైప్పైప్పల్ విప్పట్టుక్కు విశేషమ్.

“పాలనమవనతు” ఎన్దు మతుక్కు ప్రమాణమ్ (నసమ్మదామిత్త్యాది). సమాహారే - సమ్మదనే. శేర్ కై-సమాహారమ్. అత్తాల్ - సంహారజ్ఞుఁడైతి. “వాయ్ త్త” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (తానాయకాతిత్త్యాది). వాయ్ త్త - సమర్థనాన. త్తైముకక - దిక్కుఖక. వానవర్ - దేవర్ కళోదేకూడ. తెయ్ వవులకుక శే - దేవతలకుక్కిరుప్పిడమానలోకజ్ఞతై. కట్టతై ప్పడ - మర్యాదై పడుమ్మడి. కాక్కుమియల్వినక ఇత్త్యా రభ్య, వానవర్ కళోదేకూడ - తెయ్ వవులకుక శే - తన్నున్దియుళ్ళే - ఆక్కినానిత్యన్వయః.

౯.

అ-అ-వి.— కాక్కుమియల్వినకన్దు తొడజ్జి, తెయ్ వవులకుక శాక్కినాన్ ఎన్దురైయన్వయమ్.

౯.

ప్ర-తి.—(కాక్కుమియల్వినక్) “నసమ్మదాం సమాజాకేవిపదాం వినివర్తనే | సమర్థోదృశ్యతే కల్పితంవివా పురుషోత్తమమ్.”

తాత్పర్యము.— రక్షణవ్యాపారమును స్వభావముగాఁగల భగవంతుఁడు జగద్రక్షణార్థముగ కృష్ణుఁడై యవతరించెడి ప్రళయ కాలమునందు సకల జగత్తులను తనయందునుంచుకొని మరల సృష్టికాలమునందు సృష్టివ్యాపారమునందు సమర్థుఁడైన చతుర్ముఖుఁడు ఇంద్రుఁడు మొదలగు దేవతలను వారికివాసస్థానములగు లోకములను తననాభికమలమునందు సృష్టించియు నీతని సృష్టిస్థితి సంహారములు తన యధీనములై యుండుటవలన నట్టిసమర్థుఁడే సర్వేశ్వరుఁడు.

మూ.—కళ్యావెమ్మైయుమ్మేలకు, ని | న్నుళ్ళేతోత్తీయవిత్తైవ వెన్దు |

వెళ్ళేటనాన్దుకనిన్దిర్కవానవర్ | పుళ్ళూర్తికల్మల్ పణిన్దేత్తువరే || ౧౦||

ఆ.—(కళ్యా) ఇప్పటి చతుర్ముఖపశుపతి శతమఖప్రభృతి దేవర్కకుక్కు మెమ్మైరుమానే కారణభూతనుమా యీశ్వరనుమాయరు క్కుమెన్నుడత్తిల్ ప్రమాణమెన్నెన్నిల్; అవర్కళితజ్జకుడైయ వాక్యమే ప్రమాణమెన్నితార్. ౧౦.

అన్వ.—కళ్యా ఎమ్మైయుమ్ ఏలకుమ్ (౩) నిన్నుళ్ళే తోత్తీయ ఇత్తైవ (౬) ఎన్దు వెళ్ళే ఏఱక్ (౯) నాన్దుకన్ ఇన్దిర్క వాన వర్ (౧౨) పుళ్ళూర్తి కల్మల్ పణిన్దు (౧౫) ఏత్తువర్ (౧౬).

పన్నీ.—అనన్తరమ్, సర్వస్థాత్పరనాకైయా లే సర్వదేవతాసమాశ్రయణీయనవనే యెన్నితార్.

అవతారముఖత్రాయాధిక్యతైమత్తెక్కుమ్కృత్రిమనే!, ఎమ్మైయుమ్, సమస్తలోకజ్జైయుమ్, (౩) ఉన్నడైయసజ్కుల్పత్తుక్కుళ్ళే, తోన్దువిత్త, స్వామియే!, (౬) ఎన్దుకొణ్డు, వెళ్ళుత్త, ఏత్తేయైయద్రనుమ్, (౯) చతుర్ముఖనుమ్, ఇన్ద్రునుమ్, స్వర్గవాసికకుమ్, (౧౨) గరుడ వాహననుడైయ, తిరువడికల్, ప్రణామన్బుణ్ణి, (౧౫) స్తుతియానిఱ్వుర్కళో. (౧౬) ఇత్తైల్ - ధర్మపర్యాయపుషభవాహనత్వత్తైలే రుద్రను డైయకర్తవశ్యతైయుమ్, వేదమయనానగరుడక్ వాహనమాకైయా లే యీశ్వరనుడైయవేదా న్తవేద్యత్వమున్దోల్ బుఱిఱు.

అర్థము.—కృత్రిముఁడా ! మనలను సప్తలోకములను (౩) నీసంకల్పమునందుఁ బ్రకాశపఱచిన ఓ ! స్వామి! (౬) అని తెల్లని పృష భమునవాహనముగాఁగలరుద్రుఁడును (౯) బ్రహ్మయు ఇన్ద్రుఁడును దేవతలును (౧౨) గరుడనాహనునియొక్క శ్రీపాదములను నేవించి (౧౫) స్తోత్రముచేయుదురు. (౧౬).

ఈ.—పత్తామ్బట్టు. ఇవ్వళవుమ్వర, నాన్సతిపాది త్తపరత్వత్తై నీజ్జళాశ్రయణీయరాక నిన్దై త్తిరుక్కి ఆవర్కళో మేల్మొత్తైక్కొణ్డువిశ్వసియున్దోళ్ళెన్నితార్.

(కళ్యా)సర్వేశ్వరస్వక్త లిలేవన్దువరన్దొళ్ళుఱిఱివిడ త్తిలే, “దేవరిన్న మెనక్కొరువరమ్తర వేణుమ్, నీర్ తన్దవరమ్

జీ-ఆ.—పత్తామ్బట్టు. (కళ్యావిత్యాది) కీట్టెల్లామ్ ప్రతిపాది త్తపరత్వైయితిలే దృఢీకరిక్కిఱార్ణెన్దొత్తార్ (ఇవ్వళవుమిత్యాది). మేల్మొత్తైన్దు - పూర్వార్థత్తిత్తిన్నవవర్కళో పాశురమ్.

పరావస్థైయో వరన్దొళ్ళితే, తాన్తాన్దునిన్దువరన్దొళ్ళుత్తై - కళవెన్దువివక్షిత్తు, ఇతుక్కుమేతువేతెన్న (సర్వేశ్వరనిత్యాది). “దేవ రీరిన్న మెనక్కొరు వరన్దరవేణుమ్” ఎనిఱివిడత్తలే - మహామేధత్తిలేరుద్రక్, తన్దలైయైయబుత్తుహోమమ్బుణ్ణివువోగి త్తపాతు, సర్వేశ్వరక్

అ-ఆ-వి.—నీర్ తన్దైయున్దొన్దొలుమ్ “పక్షపతిత్తువొల్లుకటిర్” ఎన్దున్దొఎజ్జకుక్కునిన్దైవు; ఆకైయా లే విశ్వసిక్కైక్కుడలొ యిరుక్కుమోవెన్న, అరుగిచ్చెయ్కెత్తార్ (ఇవ్వళవుమెన్దుతోడన్దొ)—ద్వాదశాదిత్యర్కళో, విలక్షణమాయ్ పెరితానతేహోదేవన్దార్కళో; జగ

ఈ.-నిలైనిఱ్ఱుమ్మడియెన్నక్కలిలేవన్దొరువరమ్మెన్ మిప్పొక వేణుమ్” ఎన్ఱిక్క, “అప్పడియె శెయ్ కిటోమ్” ఎన్ఱు విట్టు, “రుక్కణిప్పి రాట్టిక్కొరుపిత్తై వేణుమ్” ఎన్ఱు శెన్ఱు, నిన్ఱు, ౧ “నమోఘన్ఱాయ కన్ఱాయ” ఎన్ఱాప్పొలేయే త్త, అవ నుమ్ ౧ “ఉమయా సార్థమీ శానః” ఎన్ఱిఱపడియే పుఱప్పట్టు, “నీకటుప్పడుత్తుత్తానిన్ఱనిలైయిలేయిచ్చెయలైచ్చెయ్ తాల్ ఇత్తై నాట్టార్ ‘మెయ్’ ఎన్ఱిరుప్పర్ కళోకళ్యా!” ఎన్ఱర్ కళో. తక్ స్యాత స్త్ర్యత్తై మత్తైత్తు పరతస్త్ర) నాయ్ నిత్తైయితే - కళవాకిఱతు. కైలాసయాత్తైయిలే ౧, “నమోఘన్ఱాయ కన్ఱాయ నమః కటకటాయ చ” ఎన్ఱు స్తోత్రమ్మణ్ణినపడియై క్కేట్టబ్రాహ్మణ, “ఇతుక్కుమున్నొరువరైస్తోత్రమ్మణ్ణి యతీయాత వాయాన వాతో మీన్ తుడిక్కిఱపడిపారాయ్” ఎన్ఱా. ౨ “నాత్తఱుమ్మ నాన్ఱుకనుమీశనుమాయ్ ముత్తైయాలే త్త” ఎన్ఱిఱపడియే - స్తోత్రమ్మణ్ణినా త్తఱుమ్మ పట్టుక్కిడక్కిఱతన్ఱే.

“ఇవక్ తాఱునిన్ఱనిలైయిమ్ స్తోత్రమ్మణ్ణిననిలైయిమ్ కళవు” ఎన్ఱు మిడత్తై యుపపాదిక్కిఱతుమేల్. (ఎన్ఱైయుమిత్తాది) నీయివన్ఱై మనైకిఱపోతా, ఎన్ఱైయిమ్ మనైన్ఱుపిన్ఱై యన్ఱోతిర్యగ్జాతికత్తై యన్ఱాక్కిన్ఱు. (ఇత్తైవ) ఇత్తైవ ఎన్నానిన్ఱర్ కళో. ఇన్ఱు నేన్ఱొల్లకిఱవర్ కళో తానా రెన్నిల్ (వెళ్ళేఱునిత్తాది) రాజనేవై పణ్ణువార్ తన్దామన్దైయాళజ్ఞళో డేశన్ఱైయుమ్మిరమ్మ మాయ్ సేవిక్కుమాప్పొలే, ఇవర్ కళున్దన్దామన్దైయాళజ్ఞళో డేయాన్దొరువన్ఱు సేవిప్పతు. ౩ “ఇరవియర్ మణిసెయన్దేరొడుమ్” ఇత్తాది. (పుళ్ళూర్ తిక్కళి పణిన్దేత్తువరే)

జీ-అ.-వన్దతోన్దొర్నిల వరజ్ఞళోకొడున్ఱు, “ఇన్ఱు మేతువేణుమ్” ఎన్ఱు వశవిలే, ౪ “అన్యన్దేహివరన్దేవప్రసిద్ధం సర్వజన్మఘామన్యోభూత్వాభవా నేపమాహం భయశీతన | హంపహంస్వచదేవేవరన్ఱన్దొగృహణచ | యేనాహంసర్వభూతానాం పూజ్యత్వాప్నోభవమ్ ” ఎన్ఱు తనుసన్దేయమ్. [వహస్య] వహిత్తశుమేఘమాయ్ ; పరాహపురాణేద్రగీతాయామ్ భగవాన్, ౫ “దేవకార్యానతారేఘమనువృత్త్యమమేయవాన్ | త్వామేవారాగయిష్యమి హరత్వంవరదాభవ | సోహంవహమిత్వాం దేవమేఘోభూత్వాశతంసమా | ఎవమేనహరిదేవస్స శ్వేతస్సర్వభావనః | వరదో భూత్వోమహ్యంతేనాహం దేవతైర్గతః” ౬ “మేకమాయ్ త్తాన్ఱి నాన్ఱు మారొ కాణ్ శాన్ద్రే” ఎన్ఱి కేయవర్ కళో శొల్లువతు. కటుప్పడు క్కై-పరత్తన్ఱైయైత్తై-ఇచ్చెయలైచ్చెయ్ తాల్-స్తోత్రమ్మణ్ణుకై వరజ్ఞోళ్ళుకై ముతలాన శెయలైచ్చెయ్ తాల్. మెయ్ఱొరప్పర్ కళో వెన్ఱతు- “వరజ్ఞోడుత్తుత్తాన్దొచ్చెయ్ తాన్” ఎన్ఱి కేయిరుప్పర్ కళెన్ఱు సడి. (కళ్యాపెన్ఱర్ కళో). రుద్రాదిక శెన్ఱు కూట్టువతు. తాఱునిత్తైకళో వెన్ఱు (తక్ స్యాత స్త్ర్య) త్తైయిత్తాది. ప్రాసన్ఱిక్కు (కైలాసేత్తాది). కేట్టబ్రాహ్మణ - పురాణశ్రవణవేళాయామ్ కేట్టబ్రాహ్మణ. (మీన్ తుడిక్కిఱపడి). మీన్ తుడిక్కితాప్పొలే నాన్ఱున్దొక్కిఱపడి. (నమోఘన్ఱాయేతి) శ్రీహరివంశే కైలాసయాత్రాయామ్. తత్తైవ, “అన్ఱు లింసమ్మటంక్స త్వావిష్ణుమద్దిశ్యోజగరః | ఉమయా సార్థమీశానో మాహత్త్వేన వన్దయేతత్” అప్పడిస్తోత్రమ్మణ్ణియతీయానో వెన్ఱు (నాత్త ఱుమ్మవిత్తాది) తిరుమొఱ్ఱి. నాన్ఱునతుపటా మ్మేఱుమ్మడియాక చతుర్థునుమ్, రుద్రనుమ్, ముత్తైయాలే - శేషిత్వప్రాప్తియాలేస్తోత్ర మ్మణ్ణన్దే. త్తఱుమ్మ పట్టు - తక్ కేఱి.

“ఎన్ఱైయువ వేళులవమ్” ఎన్ఱు క్రమత్తైప్పన్దొ నరుళిచ్చెయ్ తార్ (నీయివన్ఱైయిత్తాది). మనైకై - సృష్టికై. నిన్ఱు శే - ఉక్తాసక్కుల్పత్తిలే. ఇత్తైవ - స్వామి! స్వామిసన్నిధియిలే వాహనన్దొన్దొవరలామోవెన్ఱు (రాజనేవైయిత్తాది). అవన్దొడు త్తపరైయోడే వన్దొల్ విరోధమిన్దొన్దొన్దొ సడి. ఉక్తన్దొన్దొప్రమాణమ్ (ఇరవియర్ తాది) తిరుప్పళ్ళియొచ్చి, ద్వాదశాదిత్యర్ కళో, విలక్షణమానపెరియ

ఆ-అ-వి.-న్దొన్దొనిర్వాహకరాన వీకాదశరుద్రర్ కళో తజ్జోతజ్జో వాహనజ్ఞశాన ఋషభజ్ఞభువ్వాజ్ఞభుమాకవన్దొర్ కళో; (మరువియవిత్తాది). దేవ సేనాపతియాననుబ్రహ్మణ్ణి, తక్ వాహనమానమయిలుమ్ తానుమాయవన్దొన్దొన్దొ; (మరుతరుమిత్తాది) దేవతావిశేషమాన మరుద్గణజ్ఞో నాన్ఱు

౬౨ తిరువాయ్ మొழి. — ౨-ప. ౨-తి-శిల్లనీడు. ౧౧-పా-వ త్తవేల్పులకుమ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

ఈ. — సర్వేశ్వరక, పెరియపిరాట్టియారున్దానుమాయిరుక్కిట విరుప్పిల్ పుకప్పెత్తామైయాలే, తిరుప్పావ్విడలు క్కివరు కేకూప్పిట్టల్, ఇవర్కళుక్కు క్కాట్టికొడుక్కైక్కాక తిరువడితిరుత్తోలిలే యేటిప్పటప్పడుమ్, ఆట్టత్తు వెలియిలే యానైక్కాలిలే శ తుక్కైయున్జానిఱ్వుర్కళ్.

౧౦.

జీ-ఆ — తేరోడేవదార్కశెన్తై. పుళ్ళూర్ తిక్కల్ పణి న్నేత్తువర్” ఎన్ఱవి శేషిప్పానెన్నెన్ఱ (సర్వేశ్వరనిత్యాది). ఆట్టత్తువెలి-వైయాళివెలి. రాజా క్కుళుడైయవైయాళి వెలియిలే యానై క్కాలిలేసానున్దరాజాక్కో నిరళిమానరాయ్ తుక్కైయున్జార్కళిశే; అప్పడియే యిఱ్ఱుమ్ నిరళి మానరాయ్ స్తోత్రమ్మన్జానిఱ్వుర్కశెన్ఱపడి. వెళ్ళేట నిత్యారభ్య, కల్లల్ పణిన్ఱ - కళ్యావెన్ఱైయు మిత్యారభ్య, తోల్ న్దీయవిత్తైవన్ఱ - ఏత్తువరిత్తవ్వయి.

౧౦.

అ-అ-వి. — త్తిన్ఱ తిక్కామరుమ్, అన్ఱవసుక్కుళుమ్, ఒరువర్క్కొరువర్ ముత్తోలిక్కొన్ఱువన్ఱుతిరన్ఱు; (పురవియిత్యాది) దేవర్కళుడైయ వాహ నమానపురవిపూర్ణతేర్కళుమ్, సువన్ఱుమన్ఱుత్తజ్జళుమ్, పాట్టుక్కుళుమాయ్, దేవసేనాపతియాన సుబ్రహ్మణ్యనోడే, పరిచ్చేదిక్కిన్ఱాతపడి తిరళ్ తిరళాయ్క్కొన్ఱు, మహామేరువైయై త్తిరున్ఱళ్ళ కోయిలిల్ తిరుక్కుళోక్కిలే ప్రథమకటాక్షత్తుక్కాక నిన్ఱార్కళ్; ప్రయోజనాన్తర పరరోడు అనన్యప్రయోజనరోడు వాళియట సర్వనిర్వాహకరాయ్క్కొయిలిలే కణ్ణశర్వన్దరుళుకిట దేవరీరుణ్దరుళివిశేషకటాక్షమ్మన్ఱియరుళ వేఱుమెన్ఱి తార్. కళ్యావెన్ఱుత్తోడజ్జి, క్రమేణాకైయన్వయిమ్.

౧౦.

ప్ర-తి. — (కళ్యా) శ్రీహరిమశే కైలాసయాత్రాయమ్, “నమాఘన్ఱాయకన్ఱాయ నమఃకటకటాయచ.” — తత్తైవ, “అజ్ఞాల్లిసమ్మ టంకృత్యా విన్ఱుముద్దిశ్యజ్జరః । ఉమయాసార్థమిశానో మాహత్మ్యంవత్తుమహత.”

౧౦.

పెరియతిరుమొళి - ఏటాన్దిరుమొళి - ఎట్టామ్మట్టు. — నాత్తొమ్మనాన్ఱుకనుమిశనుమాయ్ ముత్తైయా । లేత్తన్ఱోరాళరియాయి రున్దవన్ఱానతిడ । క్కాయ్ త్తవాకై నెన్ఱోలిప్పక్కల్ల త్తవ్విన్ఱుత్తైపోయ్ । త్తేయ్ త్తతీయాల్ విన్ శివక్కుమ్ శిబ్దవేల్వన్ఱు మే.

తిరుప్పళ్ళియొచ్చి - ఆటామ్మట్టు. — ఇరవియర్ మణి నెడున్దేరోడు మివరోవితైయవర్ పతినిరువిడైయరుమివరో । మరువియ మిలిననటుముక నివనోమరుతరుమ్ వళుక్కుళుమ్వన్ఱువన్ఱిన్ఱి । ప్పరవియోడావలుమ్మడలు న్దేరుఱ్ఱుమర త్తొమ్మకున్దీన్ఱియవెళ్ళి । మరువరైయనై యనిన్ఱొయిల్ మున్ఱివరో వరన్ఱ త్తమ్మ పళ్ళియొచ్చిరుళాయ్ ॥

తాత్పర్యము. — తనదైవ్యరమును మాకుఁ దెలియకనుండునటుల దాచినకృత్రిముండును నీసంకల్పముచే సప్తలోకములను సృష్టించిన వాఁడునైన ఓ! సర్వస్వామి! అని బ్రహ్మరుద్రేంద్రులు మొదలగు సకలదేవతలు నిన్నెల్లప్పుడు స్తుతించుచున్నారు.

౧౦.

మూ. — ఏ త్తవేల్పులకున్జొన్ఱుకోల । క్కూత్తనై, క్కురుకూర్ చ్చుడకోపకళోల్ ।

వాన్ త్తవాయ్ రత్తుళ్ళివై పత్తుడ । నే త్తవల్లవర్ క్కిల్లైయోరూనమే॥

౧౧॥

ఆధ్రావర్ తిరువడికళే శరణమ్.

ఆ. — (ఏత్తవేల్పులకుమ్) సర్వలోకజ్జనున్ఱుడైయ విజయత్తైచ్చొల్లిక్కొన్ఱునిన్ఱేత్తవేల్పులకున్జొన్ఱురళినవితుతోడక్కమాక పుళ్ళదివ్య చేష్టితన్దళాలే యెమ్మెరుమానుడైయ సర్వేశ్వరత్వత్తైప్రతిపాదిక్కిట విన్ఱత్తిరువాయ్ మొళియై యన్దభావనైయోడేకూడ వేత్తవల్లార్క్కిని యెరునాళు మెమ్మెరుమానోడు విన్ఱేషమిల్లైయెన్ఱి తార్.

౧౧.

తిరుక్కురుత్తప్పిరాన్బిళ్ళాన్దిరువడికళే శరణమ్.

శ “తుక్కైయున్జానిఱ్వుర్కళ్” ఎన్ఱిటవిన్ఱ త్తిరే “తుక్కైయున్జానిఱ్వురుమాప్పిడువారైప్పోలే, అవిన్ఱ త్తిరే తిరువడికళిలే విన్ఱున్ఱుపుకళా నిఱ్వుర్కళ్” ఎన్ఱిటవాక్యభ్రామ్ క్వాచిత్కమాన్కాన్ఱిటతు.

అన్వ.—ఏత్త ఏల్లులకుమ్ కొట్టె (౨) కొలమ్ కూత్తనై కురుమార్ చ్చుడకోపక్ (౬) శోల్ వాయ్ త్త ఆయిరత్తుళ్ (౯) ఇవైపత్తు ఉడక్ ఏత్త (౧౨) వల్లవర్ క్కు ఓరునమ్ ఇల్లై. (౧౫)

పన్నీ.—అనన్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొళిక్కళలమాకసర్వ ప్రకారవైకల్యరాహిత్యతైయరుళిచ్చెయ్ కితార్.

తాకికేత్తుకిఱువతు వేవిలైసిరాక, సమస్తలోకతైయుమ్, అశ్వత్థొట్టె, (౩) వడివట్టైయుమ్, వల్లారాడినాప్పోలేఅశ్వనాయాసతైయు ముడైయననై, అత్తోర్, (౬) అరుళిచ్చెయ్ త, లోకన్తక్కులభ్యలాభమాన, ఆయిరత్తుళ్, (౯) ఇవైపత్తైయుమ్, అర్థవోడేయుడప్పట్టు, స్తుతిరూ పమాకచ్చొల్ల, (౧౨) వల్లవర్ క్కు, దేవతాన్తరజ్జళినుడైయవుత్తుర్నబుద్ధియుమ్ అవర్ కళోడుజ్ఞానసామ్యబుద్ధియుమ్ అవర్ కళో నికర్నబుద్ధి యమాకిఱువతువుకొన్టమ్, ఇల్లై. (౧౫) ఊనమ్ - మత్తవు. శోల్వాయ్ త్తనెన్ట - అర్థప్రతిపాదనసామర్థ్యమాకవుమామ్. ఏల్లులక్కు - కీఱుమ్ మేలుగూట్టుకిఱు. ఇరుకలివిరత్తమ్.

౧౧.

వాచికేసరి అమ్రుకియమణవాశచ్చీయర్ తిరునడిక శేరణమ్.

అర్థము.—స్తుతించగా సప్తలోకములను గొలిచిన (౩) మనోహరములైన దివ్యచేష్టితములుకలశ్రయశపతిని శశకోపముని (౬) సాదిం చిన పాండవడిన వేయిపాశురములలో (౯) నీవడిపాశురములను అర్థములతోఁగూడస్తుతింప (౧౨) శక్తికలవారలకు నొకకొఱతయు సంభవించదు. (౧౫)

౧౧.

ఈ.—నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్ మొళియైయభ్యసిక్కు వల్లవర్ కళుక్కు, దేవతాన్తరజ్జళి పక్కలీశ్వ రత్వబుద్ధిపణ్ణుకైయాకిఱ ఊనమిల్లైయెన్గితార్.

(ఏత్తవేల్లులకున్టొ) ౧. “సజ్జెన్సురాణామ్” ఎన్ఱిఱపడియేఏత్త, అన్తహర్నత్తాలే సకలలోకజ్జలైయుమ్ తిరువడికల్గిన్ఱై యిట్టుక్కొట్టె (కొలక్కుత్తనై) తిరువులకళన్దరుళినపోతువల్లారాడినాప్పోలేయాయ్ త్తీరుప్ప తు. అప్పోలై నడివళుకై యనుభవిక్కు-మతోట్టియ, ఇన్ఱొనైప్పోలే రాజ్యశ్రద్ధై యిల్లైయేయివర్ క్కు. (కురు మార్ చ్చుడకోపక్ శోల్) అత్తిక్కు “ఇన్నార్ శొల్లిన్ఱ్ఱు” ఎన్నక్కడవతిత్తే. (శడకోపక్) వేదాన్తత్తిత్తాట్టిల్ అత్తోర్ పక్కలిలే పిఱన్ఱఅభిజాత్యమ్. (వాయ్ త్తవాయరమ్) ఇత్తనైపోతివర్ ప్రతిపాదిత్తపరవస్తు నేర్ పట్టా ప్పోలేయాయ్ త్తీరు ఇప్పిబన్దముమ్ నేర్ పట్టపడి. వాచ్చత్తిత్తాట్టిల్ వాచకమ్ నేర్ పట్టపడియెన్ఱుమామ్. అతా వతు-విషయ త్తైయుళ్ళపడివేళవన్ఱ్ఱాయరుక్కై.

శి-అ.—నిగమమ్ (ఏత్తవిత్తాది). “ఏత్తవల్లవర్ క్కొరునమిల్లై” ఎన్ఱైప్పన్ఱ్ఱవవతారికై.

ఏత్త - దేవాదికళోస్తుతిక్కు. (సజ్జెరితి). శ్రీవిష్ణుధర్మమజ్జళ్యస్తవే, “సజ్జెన్సురాణాన్దివిభూతలన్ఱైస్తభామనుష్యైర్గగ నేచళేచరైః । స్తుతాక్రమాన్యఃప్రచకారసర్వదా మమాస్తు మజ్జళ్యవివృణ్ఱయేహరిః.” “కూత్తక్” ఎన్ఱిఱతెన్ఱెన్ఱు (తిరువులకిత్తాది). “కొలమ్” ఎన్ఱు క్కుభావమ్ (అప్పోలైయిత్తాది). స్వప్రశంసైపణ్ణలామోవెన్ఱు (అత్తిక్కిత్తాది). తాత్పర్యాన్తరమ్ (దేదాన్తత్తిత్తాది). అభిజాత్యమ్ - తిరువాయ్మొళిక్కన్ఱపడి. వాచ్చసామ్యపరత్వేన, కాచ్యాదాధిక్యపరత్వేన భావప్రయమాహ (ఇత్తనైపోతిత్తాదివాక్యప్రయేన). (అతా

అ-అ-వి.—తిదానింన్ఱత్తనున్ఱికిమ్; అస్తువాయ్ నేనచిదాకారేణన్ఱత్తమ్, “కొలమానకూత్తైయుడైయననై” ఇతిపరాఙ్మూలార్థానికిమర్థం వదతీత్యత్రాహ (తిరువులకిత్తాదివాక్యప్రయేన). “ఏత్త” ఎన్ఱిఱవివత్తిలే - ౨ “త్రీణిపదావిచక్రమే” ఇత్యాదికళో వివక్షితమిశే; అత్త యారేతత్వలక్షణ్యన్ఱొన్ఱుకిఱు.

౧౧.

జీయర్ తిరునడిక శేరణమ్.

ఈ.-(ఇవై సత్తుడనే త్తవల్లవర్ కుక్కు) ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టియై సహృదయమాక ఏ త్తవల్లవర్ కళుక్కు. (ఇల్లై యోరూనమే) ఇవాత్తావుక్కు నమావతు-అపరదేవత్తై కళ్ పక్కలిలే పరత్వప్రతిప త్తిపణ్ణకైయుమ్, పరదేవత్తై పక్కల్ పరత్వప్రతిప త్తిపణ్ణపైయుమ్, ఇప్పడి వరక్కడవతానవూనమ్ ఇతుకన్ ధ్రార్ క్కిల్లై.

ముతత్వాట్టిల్ - మేల్ పరక్కవరుళిచ్చెయ్ కిఱ వి త్తిరువాయ్ మొట్టియిలర్ త్తైసర్గి హేణవరుళిచ్చెయ్ తార్. ఇరణ్ణామ్బాట్టుముతల్ - దుఃఖనివ ర్తకనాకై యాలుమ్, శీలవానాకై యాలుమ్, సుకుమారనాకై యాలుమ్, పుణ్డరీకాక్షనాకై యాలుమ్, ఆపత్సఖనాకై యాలుమ్, అఘటితఘటనాసమర్థనాకై యాలుమ్, సృష్టి స్థితికలై ప్పణ్ణకై యాలుమ్, సంహారమాకిఱ శెయలైచ్చెయ్ కైయాలుమ్, ఈశ్వరాభిమానికళా యిరుక్కిఱవర్ కళుడై యస్త్రోతాదికళాలుమ్, ఇప్పడిబహుప్రకారజ్జళాలే అవనుడైయపరత్వత్తై యరుళిచ్చెయ్ తు, ఇతుకన్ ధ్రార్ క్కుఫలజ్జూల్ త్తలై క్కట్టినార్.

వడక్కు త్తిరువీలిప్పిచ్చై తిరువడికళే శరణమ్.

జీ-అ.-వతిత్యాది). విషయమానవవత్తై నైయుళ్ళపడి ప్రకాశిప్పియామల్ మత్తైత్తుక్కొట్టితేయిరుప్పతు; అవనుడైయస్వభావత్తైయెల్లామ్ స్పష్టమాక ప్రకాశిప్పిక్కిఱతిప్పిబధమిఱే.

ఉడక - మనస్సజే. “ఓర్” ఎన్నెయలే - ఊన త్తిరువడైయవై విన్యతైయరుళిచ్చెయ్ కితార్. (ఇవాత్తావుక్కి-త్యాది). ఊనమ్ - కుత్తై. (ఇరణ్ణామ్బాట్టుముతల్) ఇరణ్ణామ్బాట్టుత్తోడక్కి. క్రమేణాన్వయః.

జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

ప్ర-తి.— (నిగమమ్) (ఏత్తవేల్లులకుమ్) శ్రీవిష్ణుభక్తమర్జ్యస్తవే, “సక్షైస్సురాణాందివిభూతత్త్వైస్తామనుష్ఠైర్గగనేచఘేచయై । స్తుతఃక్రమాన్యః ప్రచకారసర్వదామనూస్తుమర్జ్యవివృద్ధయేహరిః”.

మణవాళమామనికళ్ తిరువడికళే శరణమ్.

తాత్పర్యము.—సమస్తలోకులును తనవిషయమును జెప్పిస్తుంటేగా నప్పుడు మహాబలియన్గనమునందున్న సప్తభోకములను మూడడుగు లచే గొలిచిస్వాధీకపతిమకొనినది మొదలగు దివ్యచేష్టితములచే భగవంతునియొక్క సవేశ్వరత్వమును బ్రతిపాదించెడి ఈతిరువాయ్ మొట్టిని సభకములతోనభ్యసించువారికి, దేవతా నరములయందు నుక్కుషకాబుద్ధి, వారితో శ్రయఃపతిసమానుడనియెడిజ్ఞానము, వారికంటె నికషకాబుద్ధి మొదలగు నెట్టికొఱతలనుండు నేరవు.

ద్రమిడోపనిషత్సర్గతియిల్ ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టిక్కానన్గోకమ్.

(తిణ్ణన్) సంక్లిప్యదుఃఖశమనాన్తుదితఃప్రసక్తాత్తన్మూలమబ్జనయనస్యమహేశ్వరత్వమ్ । ఆహన్యయాదితరతోపిమనుష్యభావే పౌరాణికోక్తనయతత్కరజన్వితీయే ॥

వాదికేసరి ఆఘ్రికియమణవాళచ్చియర్ తిరువడికళే శరణమ్.

అర్థము. — శకజిత్ - శతకోపముని, సంక్లష్య - (క్రియోపతీతో) సంక్లేషించి, దుఃఖశమనాత్ - దుఃఖమునశించుటవలన, మదిత
స్సక్త - సంతోషించినవారగుచు, ప్రసక్తాత్ - ప్రసక్తివలనవచ్చుటచుట్టి, తస్మాత్ - ఆసంక్లేషమునకుఁగారణమైన, అజ్ఞనయశస్య -
తామరపువ్వుమొలపంటి నేత్రములుకల శ్రియఃపతియొక్క, మనుష్యభావే మనుష్యవతారమనందు, మహేశ్వరత్వమ్ - మహేశ్వరత్వమున,
అన్వయాత్ - సద్భావమువలన, ఇతరతః - వ్యతిరేకమువలన, పారాణికోక్తనయతః - పారాణికులచేత జెప్పఁబడునామమువలన, ద్వితీ
యే - ఈరెండవలిగువాయ్ మొట్టియందు, ఆహ - సాదించుచున్నాఁడు.

తా.— క్రిందివిధమున వాయ్ మొట్టియందు శ్రీసద్భక్తార్థ తమకుం బుద్ధిసాక్షిశేషమును సహింపనివాడై దుఃఖించుచుండగా పిదప భగవంతుఁడొక్కఁడై సంతోషించి వారిదుఃఖమును బోగొట్టి పరమానందమును బ్రసాదించెను. ఆప్పుడొకటి యాచందము మనకెటులుబట్టివదనియా ఆనందమునకుఁ గారణము నాలోచించగా నది భగవద్వైలక్షణ్యముగఁ గనుపడెను; అవైలక్షణ్యమునకుఁ గారణము సమస్తకల్యాణగుణములని యు వాటికిఁగారణము వాని సర్వేశ్వరత్వమనియు నెఱుంగి యాసర్వేశ్వరత్వము నన్వయి వ్యతిరేకములచేతను పౌరాణికులప్రక్రియయైన వైయధికరణ్యముచేత నీరెంచవలెదని వాయ్ మొట్టియందుఁ బరులకు నుపదేశించుచున్నాఁడు.

ద్ర-తా.— (తీర్ణస్వీడు) పూర్ణైశ్చ్యవతారంభవదురితవారంపామనత్వేయమః శ్రం నాభీషద్భూతవిశ్వ

నడనుగుణవృశంకల్పతల్పీకృతాద్విమ్|సుప్తంస్యగోధపత్రేజగదవనధియమ్

రక్షణాయామిత్థం దుష్టాదిస్తుత్యలీలం వ్యవృణుతలలితో త్తుజభావేననాథమ్॥ ౧౪॥

అర్థము. — పూర్వైశ్వర్యావతారమ్ - సంపూర్ణైశ్వర్యములతో (కృష్ణాండుగ) నవతరించినవాండును, భవదురితహారమ్ - రుద్రునియొక్క గురుపాతకమును దీచిఁగనవాండును, నామనత్వే - వామనావతారమునందు, మహాస్తమ్ - త్రివిక్రముండై వృద్ధినిందినవాండును, నాభీపద్మాశ్చ విశ్వమ్ - నాభికమలమునందుండి బయలుపెట్టిన జగత్తులుకలవాండును, తపనగుణదృశమ్ - ఆజగత్సృష్టికిందగిన శ్లేశములుకలవాండును, కల్ప తత్త్వీకృతాభిమ్ - స్రవణముకాలమునందుఁ బాతకగాఁజేయఁబడిన క్షీరాణానముకలవాండును, న్యగ్రోధపత్రే - వలపత్రమునందు, సుప్తమ్ - నిద్రించుచున్నవాండును, జగదవసాధియమ్ - జగద్రక్షణవిషయమైన బుద్ధికలవాండును, రక్షణాయ - రక్షణముకొఱకు, అపతీణమ్ - అపతరించువాండును, రుద్రాదిస్తుత్యశీలమ్ - రుద్రుండు మొదలగువారలచే స్తుతింపఁబడిన దివ్యచేష్టతములుకలవాండునైన, నాథమ్ - సర్వేశ్వరుని, లలితోరుజభాషేన - అవతారమునందుఁ బరత్వముచే, వ్యవృణోత - విసరించెను.

పాశ్వా- (పూర్వైశ్వర్యావతారమ్) శిష్టాన్వితిత్యాది, పద్మజ్జగ-జ్జగత్తయోర్కణ్ణి-పూర్వమానవైశ్వర్యవోడేకృష్టనాయకవత్తరిస్తుమ్; (భవదురితపరమ్) మాపావమ్ వివసరణ్ము-స్పిష్టైష్టైష్టయ-హరనుడైయమరితతైత్తిరీస్తుమ్; (నామనత్వేమహాన్తమ్) మేఘన్నైమితినమిరీన్దమన్దోన్ద - వామననానతా-ప్రవిక్రమనాయవర్న్ద భూమిపరస్పైయైల్లామ్ తిరువశికల్నిన్దో యిట్టుక్కొన్దమ్; (నాభీపద్మోభివృష్టమ్) తేవుమెప్పురుకుమ్మడైక్క-పూనిల్ నాన్దుకనైప్పడైత్త - దేవాదిపదార్థజ్జై యున్దామ్మకైక్కాక తిరునాభికములత్తిరే తైత్తెముకనైసృష్టిత్తుమ్; (తదనుగుణదృశమ్) తనన్దోలైన్దుమరైక్కణ్ణి - ఆతుమ్మ త్తవతియాయ్ త్రామరై పూపొవే యిరుక్కిణ తిరుక్కణ్ణలరైయుడైయనాయుమ్; (కృతత్వీకృత్యాదిమ్) ఎన్నాబీయమ్మల్లియాతే - ప్రళయకాలత్తిరే పయోనిధియై ప్పశుక్కైయాకొన్దమ్; (సుప్తంగ్రోహపత్రై) పల్లియాల్లై యేదులపక్ష్యాళుమ్ వళ్ళల్ - ఆపొళు అహజితములనానామర్థగ్తై సప్తలోకజ్జైయుమ్ తిరువయిల్దీరేవైత్తుక్కొన్దమ్ ఆలిరైమేరే కణ్ణిరీన్దమ్; (బుగదవసధియమ్) మూవులకున్దుమ్మలిరై త్రిక్కాన్దుమ్ - త్రిలోకరక్షణనై యెప్పొతుమ్ శిలిత్తుమ్; (రక్షణాయావశీర్ణమ్) కాన్దుమియల్లిన్ద కణ్ణిపెరుమా - తదర్థమాక కృష్టనాయకవత్తరిస్తుమ్; (రుద్రాదిస్తుత్యలీలమ్) వెళ్ళేణ్ నాన్దుకనిత్యాది - బ్రహ్మరుద్రాదికళాతే స్తుతిక్కుప్పడుమవై గూన చేష్టితజ్జై యుడైయమయిరుక్కిణ వెమ్మేరుమానై, “మనువ్యసజ్ఞాతీయనాయవత్తి తిరుక్కచ్చెయిలేయుమ్ పరత్వన్దోదీమవిగుమ్” ఎన్దు “శిష్టాన్వితు” ఎన్ది డశకత్తిరే ఆహ్వాంతెలివత్తరుళి నారెన్దితార్. ౧౪.

తా.— క్రింది తిరువాయ్ మొక్కియందు బ్రహ్మమైన భగవంతుని సౌభ్యమునకును స్వామిత్వమునకును బ్రకాశములై మనుష్యభావమునందు బరత్వమునకు నుపపాదకములైన భగవంతునిగుణముల నుపపాదించువారై శ్రీనమ్మభాగ్యం (౧) శ్రీయఃపతి సమకాలకు నివాహకుడనియు, (౨) ఆశ్రీతులయిష్టప్రాప్తికి ననిష్టనిష్టత్తికిని ముఖ్యకారణమనియు, (౩) సమస్తప్రాణులకు నీశ్వరుడనియు, (౪) సర్వవిధములచే నందఱికి నాధ్యక్షుడనియు, (౫) సర్వోత్కృష్టుడనుటకు నూపకములైన తామరపుష్పములవంటి నేత్రములుకలవాడనియు, (౬) ఆశ్రీతుల సురక్షణముకొఱకై ప్రళయసముద్రమునందు బవ్వళించువాడనియు, (౭) వటపత్రమునందు బవ్వళించుటవలన నఘటితఘటనాసామర్థ్యము కలవాడనియు, (౮) సర్వప్రకారములచే సర్వరక్షకుడనియు, (౯) సకలలోకములయొక్క సృష్టిని తినాశములకు ముఖ్యకారణమనియు, (౧౦) రుద్రుడు మొదలగు సకలదేవతలకును నాశ్రయింపదగినవాడనియు, పదిపాశురములచే భగవంతుని యవతారమునందు బరత్వమును నిరంజనతిరువాయ్ మొక్కియందు సాదించిరి.

౧౪.

నే దా న్దా చా ర్య ర్ తిరు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

తి - నూ.— తిణ్ణితామాఱ్ తిరుమాల్ పరత్తువత్తై | నణ్ణియవతారత్తేనన్దురై త్త | వణ్ణమణి |

న్ద్రాథాన్ కళి యావరవరడిక్కియాజ్గవర్ పా | లున్ద్రారై మేలిదాతూన్.

౧౨॥

అర్థము.— తిణ్ణితామాఱ్ - దృఢముగ బరత్వమునుపదేశించిన శతాబ్ది, తిరుమాల్ పరత్తువత్తై - శ్రీయఃపతియొక్క పరత్వమును, ఆవతారత్తై - అవతారమునందు, నణ్ణి - ఆశ్రయింపదగునట్లు, నన్దురై త్త - చక్కనినుపదేశించిన, వణ్ణమణి - ప్రకారము నెఱిగి, అన్ద్రాథాన్ కళి యావర్ - ధౌపాధికసంబంధమును బోగొట్టుకొని యనన్యాచూలైన భాగవతులవరో, అవరడిక్కి - అట్టివారి శ్రీపాదములకే (అనన్యాచూలై), ఆజ్గవర్ పాల్ - అచ్చటయట్టివారి విషయమునందు, ఉన్ద్రారై - ఆశ్రయించినవారలను, ఊన్ - శరీరము, మేలిదాతు - వ్యాపరించదు.

౧౩.

అవ.— (తిణ్ణితామాఱ్) ప్రాసంజికమాక ప్రస్తుతమాన పరత్వత్వైయవతారత్తిలే యనుసన్నిత పరోపదేశవృద్ధిపాశురత్తై యనుపది త్తరుళిచ్చెయ్ కిఠార్. ఎజ్జ నేయెన్నిల్; పిరిదారై క్కణ్ణాన్ద్రామై యదవృద్ధిమళవన్తి క్కే, మాడినాలుమ్ పిరివై ముఱుక్కుమ్మడిపణ్ణవల్లొన విషయవైలక్షణ్యమ్, అతుక్కిడాచగుణవైలక్షణ్యమ్; అతుక్కిడియాననర్వేవ్వరత్తుమ్, ఇవల్లొనై యనుసన్నిత, ఇప్పడి ప్రాసంజికమాక ప్రస్తుత మాననర్వేవ్వరత్తుమ్ ఇతిహాసపురాణ ప్రక్రియెయాలే పిఱవై ముఱుక్కుమ్మడిపదేశిత్తు చ్చెల్లుకీ * తిణ్ణన్విట్టిలర్థై “తిణ్ణితామాఱ్” ఇత్యాది యాలే యరుళిచ్చెయ్ కిఠార్.

వ్యా.— (తిణ్ణితామాఱ్) కీర్తీ ౧ “మూవాముతల్వావిని యెప్పెన్వోకలే” ఎన్దవనర్తరమ్, ౨ “శోరాలపెప్పరుట్టు మాతియాన్దోతి” ఎన్దిఱ కారణత్వత్తొల్వన్ద పరత్వత్వైక్కాట్టి సమాధానవృద్ధి, అత్తాలే దార్ద్యత్వైయుడైయవాత్వొరెన్నుతల్; ఎల్లార్ క్కుమ్ సుదృఢమాన్బుడి పరత్వత్వైయరుళిచ్చెయ్ త ఆహ్వారెన్నుతల్. (తిరుమాల్ పరత్తువత్తై) శ్రీయఃపతియన సర్వేవ్వరన్దైయపరత్వత్తై. ౩ “నీయున్దిరుమాలాల్” ఎన్ది కేతి యరుళిచ్చెయ్ తతు. (నణ్ణియవతారత్తేనన్దురై త్త) తిరుమాల్ పరత్తువత్తై అవతారత్తే నణ్ణిన్దురై త్త. ముతల్ గీరువాయ్ మొక్కి యిలే స్రుతిచ్చాయెయాలే పరత్వేపరత్వత్తై యరుళిచ్చెయ్ తాహ్వాలన్బు క్కే, ఇతిహాసపురాణ ప్రక్రియెయాలే అతిసులభమాన అవతారత్తిలే పరత్వత్తై యాశ్రయణీయమాన్బుడి నన్దాకవిరుళిచ్చెయ్ త. అన్ది క్కే, తిరుమాల్ పరత్తువత్తై తామ్ నణ్ణి అవతారత్తిలే నన్దురై త్త విన్దాకపుమామ్. నన్దురై త్తవణ్ణమణికై యావతు- ఇప్పడి అవతారేపరత్వత్తై సుస్పష్టమాన్బుడి “కణ్ణన్దుల్లొన్దైయోర్ కణ్” ఎన్దుమ్, “కోపాలకోశరియేఱున్ది-వీళులకుమిపావణ్డాయ్ తరుళాలిప్పారార్” ఎన్దుమరుళిచ్చెయ్ త ప్రకారత్వైయణికై. మన్ద్రుమ్ తచ్చేమకు “తేవనెప్పెరుమానుక్కుల్లాల్ పూవుమ్ పూశనై యున్దుమే” ఎన్దుమ్, “తకుళ్ళోలత్తామరై క్కణ్ణన్దెన్దా మిమణ్డోతి మేలఱివార్ యవరే” ఎన్దుమ్, “కళాన్” ఎన్దుతోడణ్ణి, “పుళ్ళూర్ తిక్కల్ పణ్ణిన్దువర్” ఎన్దు మరుళిచ్చెయ్ తవై యముణ్ణికే. ఇప్పడియరుళిచ్చెయ్యుమిడత్తు, ౪ “కృష్ణసంహిలో కానా మత్పత్తిర పిచాప్పయి” ఎన్దుమ్, ౫ “సనపపుణ్డూత్తున్నున్దీ తేజనార్దన” ఎన్దుమ్, ౬ “అర్చ్యమర్చ్యమిచ్చమస్స ర్వేసన్దుమర్హభ” ఎన్దుమ్,

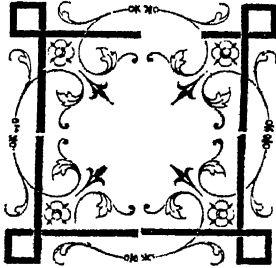
౧ “పాదేనకమలాభేన బ్రహ్మరుద్రార్చితేనచ” ఎన్ఱున్ఱొల్లుకప్రమాణజ్ఞతై ప్పిక్ శెన్ఱి క్కేయరుళిచ్చెయ్తతు; ౨ “రామకమలపత్రాక్షస్సర్వసత్త్వమనోహరః” ౩ “పావనస్సర్వలోకానాంత్యవేదరఘునందన” ఇత్వాది ప్రమాణజ్ఞతైప్పబ్బి “తమన్జొలత్తామరైక్కణ్ణెన్ఱుక్” ఎన్ఱుమ్, “ఈపావన్ఱొయ్తరుళాలిప్పార” ఎన్ఱు మరుళిచ్చెయ్తాళిక్. ఇప్పడిపరోపదేశప్రకారత్తైయత్తిన్ఱు పరత్వస్థాపకరానత్తొడిత్తిలే (అబ్బొర్ కళియావర్) అబ్బొర్ క్కీర్న్ఱు అనన్యార్ నాయరుప్పార్ యావర్ శిలర్. (అవరడిక్కియాజ్ఞవర్ పాలుబ్బొరై మేలిడాత్మాక్) అవర్ కళి తిరునడికళుక్కి అనన్యార్ నాయ్, అప్పడత్తిలే అప్పడియే అవర్ కళి విషయత్తిలే అన్తరజ్ఞరాయ్ క్కీర్న్ఱినవర్ కత్తై మంసాస్సగాది మల రూపమాన దేహమభిభవియాతు. ఇత్తాల్ - దేహసమ్మన్ఱమ్ మేలిడాత్తెన్ఱ పడి.

తా. — ప్రాసక్తికముగ భగవత్పరత్వము ననుసన్ఱించి పరులకునుపదేశించుచున్న శ్రీనమ్మాళ్వార్లయొక్క ఉపదేశప్రకారమును చక్కగ నెఱిగి ప్రాకృతసంబన్ధమును సవాసనముగ త్యజించి అనన్యాహుక్లెయున్న పరమభాగవతుల శ్రీపాదముల నాశ్రయించినవారిని నీహేయ శరీరసంబన్ధమనియెడి ప్రూరవ్యాధియెల్లప్రహమను బాధింపదు.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఇరన్డామ్బత్తిల్ ఇరన్డాన్దిరు వాయ్ మొట్టి మున్ శ్రీశ్రీ.

ఆక - తిరువాయ్ మొట్టి - ౧౨ - పాట్టు - ౧౩౨.

శ్రీ

ఆర్థ్వాక్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎ మ్మెరు నార్ తిరు వడిక శే శ ర ణ మ్.

తిరు వాయ్ మొట్టి. — ౨. ప. మూన్టాన్దిరు వాయ్ మొట్టి. - ౧. పా. ఊనిల్వాళ్. వ్యాఖ్యానము.

మూ — ఊనిల్వాళ్లుయిరేనల్లెపోవునై పెట్టియి వాసుళార్ పెరుమాళ్ మతుకూతన్ సెన్నమ్మా!

న్టానుమ్యాను మెల్లాన్దను శ్శేకలన్దొట్టిన్! న్దేనుమ్బాలు నెయ్యుజ్జన్లు ముముతు మొత్తే! ౧.

ఆ. — (ఊనిల్ వాళ్లుయిరే) ఇప్పడి సోవ్జేవనార్థమాకవన్దతోన్ శ్రియరుశినవన్ తమ్మాజేకలన్దరుశినపడియొచ్చొట్టితార్.

ఆశ్రతి సంశ్లేషకభోగనాయ్, ఆశ్రతవిరోధినిరసనస్థభావనాయ్, ఎనక్కసావియాయరున్దవెమ్మెరుమాన్టానుమ్యానుమ్ ఎల్లాప్పడి యాలుమిన్దక్కులవియను శ్శే యెల్లారసన్దకుమున్డామ్మడికలన్దొట్టిన్! తిరునాటిరేశెన్టాల్ రసిక్కుక్కడవ భగవదేకభోగత్వత్తే, ఇన్ద్రప్రకృతి యిరే యిరున్దవెత్తే పెట్టియివాళ్లుకిఱనెట్టే! ఉన్నై పెట్టి శ్రియన్దసమృద్ధియొమ్మవిన్దతు; నల్లెనల్లెయెన్టునెట్టెక్కొన్డాడుకితార్. ౧.

పన్నీ. — మూన్టాన్దిరు వాయ్ మొట్టియిల్, ఇప్పడియన్దుజ్జలితనానవివచయై సర్వవిభసారస్యాతిశయప్రయుక్తమాన దివ్యభోగ్యతై యొమరుళిచ్చెయవతాక; అవనుడైయసర్వరసాత్మకత్వత్తైయుమ్, సారస్యయుక్తనానావృషయత్రిల్ తమ్మడైయపువకారస్సృతియైయుమ్, స్వవిషయత్రిల్ తమ్మైవనభినివేషిత్తపడియైయుమ్, అవ్యుపకారత్తుక్కు ప్రభువకారమిన్జితపడియైయుమ్, తన్నుడైయఅప్రాకృతభోగ్యతైయైయుమ్ ప్రకాశిత్తుచ్చేర్ తుక్కొన్డాపడియైయుమ్, ఇన్ద్రసంశ్లేషవస్వరూపప్రయుక్తమాకైయా లేఅనాదిస్థమానపడియైయుమ్, భోగ్యతాతిశయత్తాలేవ్యతిరేకత్రిల్ భరిక్కువరిమైయైయుమ్, అవ్వనుభవమితముక్కుక్కైపున్దమైయైయుమ్, సర్వప్రకారానుభవత్తాల్ పిఱన్దఱన్ద విశేషత్తైయుమ్, ఇప్పడియనుభవిత్తు ఆరన్దికళానసూరికళోదుత్తాన్జ్ఞాసియనుభవిత్తైయిలున్డారవాడైయైయుమురుళిచ్చెయ్తు, కీర్తించొన్న సర్వప్రకారసారస్యమ సూరిభోగ్యమెన్నుమిడతైయుమువపాడిత్తరుకుకితార్.

ఆర్య. — ఊనిల్ వాళ్ ఊయిరే (౩) నల్లెపో ఉన్నై పెట్టియి (౬) వాసుళార్ పెరుమాళ్ మతుకూతన్ (౯) ఎన్నుమాన్టానుమ్ యానుమ్ తను శ్శే (౧౨) ఎల్లామ్ తేనుమ్ పాలుమ్ (౧౫) నెయ్యుమ్ కన్నులుమ్ అముతుమొత్తు (౧౮) కలన్దొట్టిన్! (౧౯).

పన్నీ. — ముతత్పాట్టిల్, సర్వరసమానవస్తుచోదు తమక్కున్డాన సంశ్లేషమ్ తమ్మడైయతిరువుళ్ళనుసియాకవాతలాల్ నెట్టెప్పార్ తుక్కితార్.

మాంసమయమానశరీరత్రిల్, ఇన్ద్రత్రిల్ తామరైపోలేభగవదనుభవత్తైపెట్టియివాళ్లుకిఱ, నెట్టే! (౩) నల్లెకాణ్, ఎజ్జనైయన్నిల్; ఉన్నై, ఎనక్కవిభేయమాకప్పెటుకైయాలే, (౬) పరమపదవానికళాననిత్యసూరికళుక్కుమ్, మేలానమేన్దైయైయుడైయనాయ్, తన్నైయనుభవిక్కుప్పారిత్త ఎన్నుడైయప్రతిబన్ధత్తై మఘవై ముడిత్తాప్పోలేయిన్ద, (౯) ఎన్నైయసిమైక్కొన్డరుశినతన్దై. సెయ్యుడైయవవయమ్, అవనైయనుభవిక్కువాడైపట్టుఅడిమైపుక్కునానుమ్, తనక్కు శ్శే, (౧౨) ఎల్లావినిమైయియామ్మడి, తేనుమ్ తేనుమ్, పాలుమ్ పాలుమ్, (౧౫) నెయ్యుమ్ నెయ్యుమ్, కన్నులుమ్ కన్నులుమ్, అముతముముతముమ్మొల, (౧౮) కలన్దవిట్టోమ్. (౧౯) ఇన్టాల్ - ఏకజాతిద్రవ్యజలవాప్పోలేయై పడి. అనేకదృష్టాంతతాత్పర్యమ్ - సర్వవిభసారస్యముద్దోన్ దుకైక్కాక. తేనెన్టు - సర్వరసనమనాయమ్. పాలెన్టు - స్వాభావికరసమ్. నెయ్యెన్టు - బృన్దుణరసమ్. కన్నులెన్టు - కరుమ్బాయ్, అతినుడైయపాకజరసత్తైలిన్దొట్టితతు. అయి తెన్టు - నిత్యరసమ్. ఉయిరెన్టు - ప్రాణాశ్రయమాన నెట్టెచ్చొట్టితతు. పాలెన్టు - సాదరమానసమృద్ధిసూచకమ్.

ఈ-౧-“వాయున్దిరై యుకళిలాన్ద్రామైక్కు అతిపునడైయాడాతతిర్క్కక్కళై యుమచేతనజ్జళై యుమ్ శేర్ త్తారజ్జు; ఇజ్జు, సంక్షేపత్తాల్ వన్దసీతిక్కు, అతిపునై సర్గిమాన నిత్యసూరికళై త్తేడుకితార్. ౨[రామస్తు] పెరుమాళుమ్మి రాట్టి యుమ్, “ఏకతత్త్వమ్” ఎన్నులామ్బడికలన్దకలవియైవొల్లుకిఱు. “పితృశుశ్రూషణపరరానార్, ధర్మజ్జళై ప్రవర్తిప్పి త్తార్, దేవతాసమారాధనమ్మణినార్, ఎన్టాయ్దు శొల్లిక్కొణ్ణుపోన్దతు; ఇప్పడిపోన్దవివరిప్పోతు, “వాత్స్యాయనజ్జ శ్రీకృష్ణమతే న్రిమేయోనడ త్తిప్పోన్దతు” ఎన్నుమ్బడివేఱువట్టార్. [సీతయాసార్ధమ్] పరమపద త్తిల్ శెవ్వియోడే వన్దవళుమ్మిత్తాడై యామ్బడిభోగసోతస్సిలే ముత్తాడరానార్. [విజహర] ఇప్పడి పరిమాఱుచ్చెయ్ తేయుమ్ భోగోపాధ్ధాతత్తుక్కవ్వరుకుపట్టిలర్. [బహునృతూక్] బహునృతూక్ సంవత్సరాక్ ఎన్నా తేయ్యేన్దతు—“అవ్వి కాలవిశేషజ్జళుక్కుదు త్త భోగోపకరణజ్జళై కొణ్ణుభుజిత్తార్” ఎన్నుమిడన్దోన్దొక్కళైక్క. [మనస్వీ] సంక్షేప త్తిల్ పిరాట్టికోలివనళపు క్కవ్వరుకుపట్టుప్పరిమాఱినార్. [తద్గతః] తస్యాజ్గతః-జాతిగుణజ్జళో ద్రవ్యత్తుక్కు ప్ర కారమాయ్ ప్పిరిక్కవొణ్ణాతపడియాయరుక్కుమాప్పోలే, పిరిక్కవొణ్ణాతపడియొరునీరాకక్కలన్దపడి. [తస్యాని త్యంహృదిసమర్పితః] ఇవరుయర్ త్తియైయటిన్దిరుప్పొళురు త్తియాక్తేయాలే “అప్పెరియననిప్పడి త్తావిడు వతే!” ఎన్టు అచ్చెయలిలేతన్నెజ్జుతువక్కుప్పట్టు “అతువతు” ఎన్టుకిడక్కుమాయ్దు. అప్పడియాయ్దు ఇజ్జుక్కలన్దకలవిత్తా.

*

జీ-ఆ-తలైక్కట్టుకిఱార్చెన్దతు. ౧*వాయున్దిరై యుకళిలాన్ద్రా, (సీతిక్కుమ్ తిర్క్కక్కళై త్తేడాతే నిత్యసూరికళై త్తేడుకిఱు తెన్నెన్ను (వాయు న్దిరైయత్తాది). అతావతు - ౧* వాయున్దిరై యుకళిలాన్ద్రా - ఆన్ద్రామైయాలవన్ద కలక్కత్తుక్కుచ్చేర వజ్జమాన తిర్క్కగదికళై క్కుట్టిక్కొణ్ణార్; ఇజ్జు - సంక్షేపముఖత్తాల్ వన్ద తెలివుక్కుచ్చేరవతివునైసర్గిమానవర్కళై త్తేడుకిఱార్చెన్దపడి. (బోధయన్దత్తాది) గీతానుదశమే, “మచ్చిత్తామన్దతప్రాణాబోధయన్దపరస్పరమ్ | కథయన్దశ్చ మాన్దిత్యన్దవ్యన్దిచరమన్దివ.” సంక్షేపత్తుక్కుద్వస్తాన్దమ్ (రామ స్త్విత్తాది). బాలకాండే, “రామస్తుసీతయాసార్ధం విజహరబహునృతూక్ | మనస్వీతన్దతస్యా నిత్యంహృదిసమర్పితః.” శ్లోకతాత్పర్యమ్ (పెరుమాళుమి త్తాది). * తుశబ్దార్థమ్. (పితృశుశ్రూషణేత్తాది). వేఱువట్టార్చెన్దతు - * తుశబ్దార్థమ్. కీర్తెల్లామ్ - పూర్వావస్థాప్రదర్శనపరమ్. వాత్స్య యనమ్ - కామశాస్త్రమ్. సీతాశబ్దత్తాల్ తోన్దొక్కళి - ఆయోనిజత్వత్తేయమ్, 3 “సహాయత్తేప్రధానే” ఇతి తృతీయావిభక్తిర్ధత్తై యమ్బున్ద్రభావమ్ (పరమపద త్తిలిత్తాది). లాజ్జుపదతియిలే పిఱన్దవళో - సీతేత్యర్థః. ౪ “సీతాలాజ్జులపదతిః”. “విజహర” ఎన్టు - విశ్లేయా ట్టాకవొల్లుకైయాలే (ఉపోధ్ధాతత్తుక్కవ్వరుకు పట్టిలరెన్దతు). ఉపోధ్ధాతమ్ - ఉద్యోగమాత్రమ్. సంవత్సరాక్ ఎన్నా తేయ్యేన్దతు, “సహ ద్వాదశతత్రాహమ్” ఎన్టైప్పొన్దొ. అదుత్త - ఉచితమాన. “మనస్వీ” ఎన్దిఱువినివత్యయమ్ - భూమావిలేయెన్టు తిరువుళ్ళమ్బున్ద్రొ, అతు సప్రతిఱికికమాక్తేయాలే యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (సంక్షేప త్తిలిత్తాది). “గతః” ఎన్టుక్కు వాసనై (బాతీత్తాది). “తద్గతః” ఎన్టేయాలే -

ఆ-ఆ-వి - యానార్” ఎన్టువిణ్ణప్పత్తేయ్యై త్తేక్కట్టపిరాట్టిస్తన్దేయాయరక్క - [కిన్ను చిన్దయనేదేవికి స్తన్దమ్ నాభిభాషనేయెన్టు] విక్కలుక్కు పెన్దొన్దొమ్మాలే ఓరుత్తరమ్కొల్లాతిరున్దిర్ తిరువుళ్ళత్తిలేతాకిలమ్భారముజ్జో? ఎన్టు 2 [హిరణ్యంవాసునర్దంవా రత్నానివివిధానివా | రాజ్యం వాత్రిమహాకేషునైతద్దర్శ తిభాషితమ్ఎన్టు] నీకొన్న వారైక్కు సద్యశ్మాయరుప్పొళురుప్రత్యుపకారక్షాణామలిరున్దేన్దొన్దొ ఎన్టు ౩ [అర్థతశ్చ మయాప్రాప్తాః దేవరాజ్యాదయోగుణాః | హతశత్రుంవిజయినంరామంపశ్యామిసుస్థితమ్ఎన్టు] రావణవిజయమ్మణ్ణియరుళియరుక్కిఱు పెరుమా శ్లేసేవిత్తపోలే సకలరాజ్యజ్గళుమ్సకలమాయరుక్కిఱువర్ధజ్గళు మెన్నా లేయడైయప్పట్టైత్తాప్పోలే “తామసుభవితవసుభవత్తుక్కు శ్లేయెల్లారస

ఈ.—ఇతిల్ ముతత్వాట్టిల్ - రాజ్యత్తైయిన్దరాజపుత్రనై ఒరువన్, రాజ్యత్తిలేప్రవేశిప్పిత్తాల్, ‘‘ఇవనాలే నామిప్పేలుపెన్ద్రోన్’’ ఎన్దు అవనై కొన్డాడుమాప్పోలే, ‘‘కై జ్జుర్యసామ్రాజ్యత్తుక్కిట్టుప్పిటన్దువై త్తునెడునాళి మ్మిన్దుకిడక-ఇన్దైత్తేయి త్తైత్తన్దు’’ ఎన్దుతిరువుళ్ళ త్తైకొన్డాడుకితార్.

(ఊనిల్ వాఱుయిరే) ఊనెన్దు-శరీరమాయ్, వాఱుకై యావతు-వర్తిక్కైయాయ్, శరీర త్తిలేవర్తిక్కిటపు యిరెన్దు తల్; శరీర త్తైప్పన్ద్రీయవ్యుహొన్దు తియాతేవాన్ద్రీయపోనవుయిరెన్దు తల్. మాంసశమానశరీర త్తిలేయి రున్దువై త్తువాఱుకిటపుయిరే! పరమపద త్తైప్పన్ద్రీయ అక్లైనానాభవనత్తోడే యనుభవిక్కిటవిడత్తేయో? నీయుతవి ధ్ద్రీయం*మాంసాస్పృహ్యయవిన్ద్రాత్రస్సా యుమజ్జాస్థికళానశరీర త్తిలే, నిత్యమారికళనుభవిక్కుమనుభవ త్తైయన్ద్రీ నీయుపకరి త్తన్దు. ఇత్తాల్-వాఱుకై యావతు - అనుభవిక్కైయాయ్, నెడునాళిప్రాకృతభోగజ్జలైభుజిత్తుప్పొన్దనీ అప్రాకృతభోగత్తుక్కుక్కైతరనిట్టు తే! ఎన్దుపడి. మనసై - ‘‘ఉయిర్’’ ఎన్బానెన్దెన్నిల్; ఆత్మాపుక్కుభర్త భూతజ్ఞానమీనిత్యమాయినక్కుచ్చెయ్ తే, ‘‘మనవవమనుష్యాణాంకారణంబన్దమోక్షయోః’’ ఎన్దు-బన్దమోక్షజ్గళు క్కుహేతు, మనసెన్దిఅప్రాధాన్యత్తైప్పన్ద్రీయ, ‘‘ఉయిరే!’’ ఎన్దు-ఆత్మవై సమ్బాధిక్కుమాప్పోలే, సమ్బాధిక్కి తార్. (నల్లెపో) నల్లెవావెన్దుపడి. నల్లెనల్లెఎన్దుకొన్డాడుకితార్. పోఎన్దుసమ్బాధనమాకళుమామ. నల్లెపోవెన్దు- ముఱుచ్చొల్లాయ్, నల్లెనల్లెయెన్దు తల్.

నడువేయెన్దై కొన్డాడుకిట తేన్దెన్దు (ఉన్దైప్పన్ద్రీయ) బన్దహేతువాయ్ పోన్ద నీమోక్ష హేతువాక

జీ-ఆ-పెరుమాళుక్కు ప్పిరాట్టియిడత్తియన్ద్రాన స్రావణ్యత్తుల్లకటతు; ‘‘తస్యాహృదినిత్యం సమర్పితః’’ ఎన్దు-అవగుడైయ్యుదయ త్తిలే తామ్ సమర్పిక్కుప్పట్టారెన్దెయాలే-పిరాట్టిక్కు పెరుమాళిడత్తియన్ద్రాన స్రావణ్యత్తుల్లపట్టతు. ౩ ‘‘అస్యాదేవ్యా మనస్తస్మిన్ తస్యచాస్యాం ప్రతి స్థితమ్’’ ఎన్దుక్కుడవతి శే.

ముతత్వాట్టు. (ఊనిలిత్యాది) తిరువుళ్ళత్తై కొన్డాడుకైక్కు హేతువై సనివర్తకమాక వరుచ్చెయ్ తార్ (రాజ్యత్తై యిత్యాది).

వర్తిక్కైయాయ్ యెన్దు - ఊనిలియన్దై వాఱువొకనినైత్తిరుక్కుమవర్తమామైయెప్పన్ద్రీయ. (శరీర త్తైప్పన్ద్రీయితి) మున్దుజ్ఞాన బుద్ధిను సారత్తాలే వాఱువొకచొప్పల్లపుమామెన్దు పడి. అన్దురుకొన్దు తియామై - వాఱ్డెన్దెయాలే యథాత్సిద్ధమ్. మాంసశమానవిత్వాదివాక్యమ్-శిలక్రీకో శబ్దలితేయిత్తై; ఉన్దానాల్ - అర్థత్రయమ్. అతావతు - వాఱుకై - వర్తనముమ్, ఇబ్బాదివిషయానుభవసుఖముమ్, నిత్యముక్తరైప్పోలే భగవదనుభవసుఖముమ్, ఇల్లాతసత్త్తిల్ - అర్థద్వయమ్. అతావతు - ఊనిలే వర్తిక్కిటపుయిరేయెన్దుమ్, ఊనిలేసుఖిక్కిట పుయిరేయెన్దుమ్. వాఱుకై - సుఖిక్కై. మున్దినవర్ధవివరణమ్ (పరమపద త్తైయిత్యాది వాక్యస్వయముమ్). ౪ ‘‘సఏక ధాభవతి’’ ఇత్యాదియెప్పన్ద్రీయ (నానాభవనన్దోడేయెన్దు). (మాంసత్వాది) ప్రథమేశే దైత్యతనమాన్ద్రీయప్రహ్లాదః, ‘‘మాంసాస్పృహ్యయవిన్ద్రాత్రస్సా యుమజ్జాస్థిసంహతోదేహే చేత్పీతిమాన్ద్రాణో భవితానరకేషిన్’’. ద్వితీయార్థవివరణమ్ (ఇత్తులిత్యాది). ఇత్తాల్ - ‘‘శరీర త్తైప్పన్ద్రీయన్దుకొన్దు తియాతే వాఱ్డెన్దు పోన పుయిరెన్దు తల్’’ ఎన్దిటవిత్రాల్. తటస్థశక్తైయై యనువదిత్తు పరిహరిక్కితార్ (మనసైయిత్యాది). (మనవవేతి) మన్దేశేనప్తమే, ‘‘మనవవ మనుష్యాణాంకారణంబన్దమోక్షయోః! బద్ధాయవిషయానగ్నిక్తుక్త్యినిర్విషయయన్దః’’ ‘‘నల్లెపో’’ ఎన్దు తుక్కుమాన్ద్రాధమ్. మున్దినతు- ‘‘పో’’ ఎన్దువిపరీతలక్షణైయాయ్, నల్లెవావెన్దు పడి. ‘‘నల్లెవా’’ ఎన్దు-బాలనోక్తియాలే. ‘‘నల్లెపో’’ ఎన్దు- ముఱుచ్చొల్లాయ్, నల్లెనల్లెయెన్దు కొన్డాడుకిటతల్. ‘‘పో’’ ఎన్దు - ‘‘పో’’ ఎన్దు పడియాయ్, సమ్బాధనమాతల్. ద్వితీయార్థ వివరణమ్ (నల్లెపోవెన్దు త్యాది.)

ఈ—పెట్టెడు. ఈశ్వరను మెచ్చుముణ్డు, తత్సమృతమును నాది; అహంకారమునకు శూన్యపుక్కు తిరియానిల్లువుమ్, నీ ఆభిముఖ్యమృణ్ణమై యాలేయన్తో నెడుజ్గాలమిట్టదు; ఇన్దు నీయాభిముఖ్యమృణ్ణయన్తో ఇప్పేటు పెట్టెడు. నీర్ పెట్టెడు పేతేతెన్న, శొల్లుకిరార్ మేల్ (వానుళార్ పెరుమాళ్ మతుళూత నెన్న మ్మాన్డానుమేయానుమ్) * ఆయర్వ అనుమరర్ కళతిపతియాయరున్దువై త్తవతరిత్తు, మధువాకిల అనుర నైప్పొక్కి నాప్పోలేయెన్నోట్టై సంక్లేషవిరోధి యొప్పొక్కి, ఎన్నైత్తోట్టిత్తు త్తప్పక్కలిలేకై జ్జుర్వత్తిలే మూట్టినతానుమ్, కైజ్జుర్వత్తుక్కు విషయభూతనాననానుమ్. ౨* వాయున్దిరై యుకళిల్ - కణ్ణాన్ణుపదార్థజ్జడజ్జలుమ్ భగవదలాభత్తాలే నోవుపడుకిలనవాకనినైత్తువి డాయ్ త్తనానుమ్, నెడునాళెన్నై పెట్టుకైక్కు ౧* ఎతిర్ శూన్యపుక్కు విడాయ్ ప్పిత్తతానుమ్. కృషిపణ్ణిన తానుమ్, కృషిక్కు విషయభూతనాననానుమ్. (ఎల్లామ్ తన్ను శ్శేకలన్దొన్దొమ్) ఆయిర త్తిలాన్దుమ్, కడలిన్దు శ్శప్పడియుమ్బాలే, తానుమ్ నానుమాన శేర్ త్తియిలే యెల్లారసజ్జళుమ్మిట్టప్పడి సంక్లేషిత్తోమ్. (బ్బీన్దొమ్) నిత్యవిభూతియిల్ పుక్కాళుమ్ ఇప్పేట్టై యెట్టిరుక్కుమిత్తవై; అక్లేబ్బమాక చెయ్యలావతిల్లై, ఇతిను జైయ వవిచ్చేదమేయజ్జుళుతు. ఇప్పడి యిక్లేకలన్దిరుక్కు, ఇని పరమపద త్తేటప్పొక త్తేడుకిలతు - ఉళాత్తుజైక్కా కవుమ్, ఇతుతాక విచ్చేదియామైక్కుమాయ్ త్తా.

జీ-అ.-నడువే-భగవదనుభవమధ్యత్తికే. మనస్సుమృతమున్నే సిద్ధమాయరుక్కు, “ఇప్పొపెట్టెడు” ఎన్నిటకుక్కుభావమ్ (బద్ధపేతువాయిత్తాది). ఎన్నై “మాక్షపేతు” ఎన్నిటతెన్దొన్దొన్న (ఈశ్వరనుమిత్యాది). ఈశ్వరనుమ్ తత్సమృతమును నిత్యమా యరుక్కుచెయ్ తేయమ్, ఫలాన్వయవ్యతిరేకజ్జో త్వదాభిముఖ్యాన్వయవ్యతిరేకాయ త్తమాకైయాలే మాక్షపేతువెన్నిటతెన్దుతాత్పర్యమ్. “వానుళార్” ఇత్తాదిపదజ్జళుక్కుజైవేయర్థమ్ (ఆయర్వలుమిత్యాది). వానుళార్ - వానిలుళార్, సమభివ్యాహరతాత్పర్యమ్ (మధువాకిలమిత్యాది). “అమ్మాకై” ఎన్దుత్తాలే ఫలితార్థమ్ (కైజ్జుర్వత్తిలే మూట్టినతానుమ్). కైజ్జుర్వత్తుక్కు విషయభూతనాననానుమ్ - కైజ్జుర్వత్తిలే మూట్టుకైక్కు విషయభూతనాననానుమ్ మెన్దుపడి. అర్థాన్తరమ్ (వాయున్దిరై యుకళిత్యాది). ప్రథమార్థవివరణమ్ (కృషిపణ్ణినమిత్యాది). “అమ్మాన్దానుమేయానుమ్” ఎన్నిటకుక్కుర్థమాక-ఆటువాక్యజ్జో శిల శ్రీకోశజ్జళిలేయరుక్కున్దున, శిలశ్రీకోశజ్జళిలేయెట్టువాక్యజ్జో; ఇన్దువాక్యజ్జళెల్లామ్ - “ఏకార్థపరజ్జళాతల్, అర్థద్వయపరజ్జళాతల్” ఎన్దునిర్వహిప్పర్కళో; “ఇన్దువాక్యజ్జళెల్లామ్-అళవన్దార్ నిర్వాహనుగుణజ్జో; మేలే, “తానుమేయానుమ్” ఎన్నిటకుక్కుర్థమాక-చొల్లుకిల ౩ “సర్వగన్ధస్పర్శరసః” ఇత్తాది వాక్యజ్జో - “ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహనుగుణజ్జో” ఎన్దుశొల్లువర్. ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహత్తిలే యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఆయిర త్తిలిత్తాది). ఆయిర త్తిలాన్దుమ్ కడలిన్దు శ్శప్పడియుమ్ ముణ్డాయిరుక్కుమాప్పోలే జ్జానానన్దు వన్దుక్కళానతానుమ్ యానుమాన శేర్ త్తియిలే యెల్లారసజ్జళుమ్మిట్టప్పడి సంక్లేషిత్తోమ్ మెన్దుపడి. ఇవిన్దుత్తిలే ౪ “యచ్చాన్ద్రేహస్తి యచ్చనాన్దిసర్వస్తదస్మిన్ సమాహితమ్” ఎన్దుత్తనుసన్ధేయమ్. “బ్బీన్దొమ్” ఎన్దు-ఇనిక ర్తవ్యాంశమిత్తెయెన్దుతోట్టై యెట్టిరుక్కుతై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (నిత్యవిభూతియిలిత్తాది). అనల్ ౫ “అడియార్ కళో ముజ్జాన్దు-ఉడన్దూడువతెన్దుకొలా” ఎన్నిటతెన్నై (ఇప్పడియిక్లేయిత్యాది).

ఆ-అ-వి.-జ్జరుముణ్డాయ్ త్తా” ఎన్నిటార్.—(కైజ్జుర్వత్తుక్కు విషయభూతనాననానవిత్తి) కైజ్జుర్వత్తిలే మూట్టుకైక్కు విషయభూతనాననానవిత్తి. అర్థద్వయపరత్వే. వాయున్దిరై యుకళిత్యాదికమ్-అర్థాన్తరపరమ్. ప్రాథమికార్థవివరణమ్ (కృషిపణ్ణినమిత్యాది). ద్వితీయార్థవివరణమాతల్. అనవాత్తే ౨ శేవిద్యమానే సర్వస్వలబ్ధ త్వేన కథమభిధానమిత్యత్రాహ (నిత్యవిభూతియిలిత్తి). అత్తెయిడుకై-రోమన్దుమ్. ఇన్దున్దుత్తిలే-౩ “యథానద్యస్త్వస్థమానాస్సుముద్రే అస్తంగచ్చన్తి నామరూపేవిహయ | తథావిద్యాన్నామరూపాద్విముక్తః పరాత్పరంపురుషమ్ పైతిదివ్యమ్” ఎన్దుత్తెయరుళి

ఈ.-ఎన్నో లేకలన్ద తెన్టాల్ (తేనుమ్బులుమి త్యాది) ఇతుక్కాళవన్దారరుళిచ్చెయ్ తా రాక త్తిరుమాల్తెయాన్డాన్బుణ్కుమ్బుడి - “ఏకజాతీయద్రవ్యజ్ఞాన్ తన్ని లేకలన్దాప్పోలే” ఎన్టు. అతావతు-తేనుమ్ తేనుజ్జలన్దాప్పోలవుమ్, పాలుమ్ పాలుజ్జలన్దాప్పోలవుమ్, నెయ్యమ్ నెయ్యజ్జలన్దాప్పోలవుమ్, కన్నులుమ్ కన్నులుజ్జలన్దాప్పోలవుమ్, అముతుమముతుజ్జలన్దాప్పోలవుమ్ ఎన్టు. అజ్జనన్దియే, ఎమ్మెరుమానారరుళిచ్చెయ్యమ్బుడి, ఇవల్ తై-రసవత్పదార్థజ్ఞభుక్తెల్లాముపలక్షణమాక్కి - “తానుమ్నానుమాన కలవిక్కుళ్ళే యెల్లారసజ్ఞభుక్తిఁబుఁబుడి సంక్షేపిత్తోమెన్దితార్” ఎన్టు. ౧ “సర్వగన్ధస్పర్శరసః” ఎన్దిటవన్తువోడేయిత్తో కలక్కిఁటతు; జ్ఞానాన్దవన్తుక్కుళుడైయ శేర్ త్తియిలే సర్వరసజ్ఞభుక్తిఁబుఁబుడియాయ్దు కలన్దతు. ఇవై యెల్లావల్ తై యుమ్ శేర్ త్తుచ్చొల్లుమ్బాతు వరువతోరు పరిమాణాధిక్యముణ్డతే, అతుతానేయితే ద్రవ్యసద్భావ త్తిల్ ప్రమాణమ్. ౧.

జీ-ఆ.-“ఎన్నో లేకలన్ద తెన్టాల్” ఎన్దిటవాక్యమ్-నిర్వాహద్యయ సాధారణమ్. ఆశవన్దార్ నిర్వాహత్తుక్కు, “తానుమ్నానుమ్బెల్లామ్” ఎన్టు-ముఖ్యచ్చొల్లాయ్, తానుమ్నానుమ్బెన్ట పడియాయ్, “తన్నుళ్” ఎన్టు-తన్నిల్ దొనెన్ట పడియాయ్, తానుమ్నానుమాకిఁటవిరణ్డు పేరుమ్ పరస్పరమ్ తేనుమ్ తేనుమ్పాలుమ్పాలుమ్ నెయ్యమ్ నెయ్యమ్ కన్నులుమ్కన్నులుమ్ అముతుమముతుజ్జలన్దాప్పోలేకలన్దాన్దోమెన్టు శబ్దార్థమ్; ఇప్పత్తు త్తిల్, “ఒత్తు” ఎన్టు-పోలేయెన్ట పడి. ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహత్తుక్కు తానుమ్నానుమాకిఁటతన్నుళ్ళే-తానుమ్నానుమాకిఁట కలవిక్కుళ్ళే, తేనుమ్బులుమ్నెయ్యమ్ కన్నులుమ్ముతుమాన వెల్లామున్డామ్బుడి కలన్దాన్దోమెన్టు శబ్దార్థమ్; ఇన్దయాజనైయిల్, “తన్నుళ్ళే” ఎన్టు-కలవిక్కుళ్ళేయెన్ట పడి. “ఒత్తు” ఎన్టు-ఉన్డామ్బుడియెన్ట పడి. అనన్దోపైసంక్షేపత్తుక్కుళ్ళేయెల్లారసముమ్బుడియెన్టెన్న (సర్వగన్ధ ఇత్యాది) ఛాన్దోగ్యేకాన్దిలవిద్యాయామ్, “ సక్రతుంకుర్వీతమనోమయః ” ఇత్యారభ్య “సర్వగన్ధస్పర్శరసస్పర్శవిదమభ్యాత్తో ౭వాక్యనాదరః” అనాలుమిరణ్డుతలైయుమ్ విలక్షణమాక నేన్డావో వెన్న (జ్ఞానానన్దేత్యాది).

ఆశవన్దార్ నిర్వాహ త్తిల్, తేనుమ్ తేనుమ్ కలన్దాప్పోలేకలన్దోమెన్టాల్ స్వయాపైక్యజ్ఞాన్దిల్ దొకాతోవెన్న (ఇవై యెల్లావల్ తై యుమ్ మిత్త్యాది). శేర్ త్తుచ్చొల్లుమ్బాతు-కూట్టిప్పార్ క్కుమ్బాతు. ఇవై యెల్లావల్ తై యుమ్-తేనుత్తలాయ్ వెల్లావల్ తై యుమ్. ఐక్యమాకిల్, ప్రథద్వయసమ్మేళన త్తిల్ ప్రథమాత్రపరిశేషమ్ ప్రసక్తిక్కుమ్బెన్ట పడి; ఆకైయా లేపిరిక్కువాన్డా మెక్కుద్వస్తా న్దమి త్తనైయెన్డియవన్తువిరణ్డాయేయిరుక్కుమ్బెన్ట పడి. ద్రవ్యసద్భావమ్-ద్రవ్యాన్తరసద్భావమ్.

ఆశవన్దార్ నిర్వాహ త్తిల్, “ఉన్నైప్పెల్దు” ఇత్యారభ్య, తన్నుళ్ళే తేనుమ్బులుమ్ నెయ్యమ్ కన్నులుమ్ముతు మొత్తుక్కులన్దోమ్; ఉనిల్వాళుయిరే, నల్లెపోవిత్యన్వయః. ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహ త్తిల్, ఉన్నైప్పెల్దు ఇత్యారభ్య, తానుమ్ నానుమాకిఁట తన్నుళ్ళే తేనుమ్బులుమ్ నెయ్యమ్ కన్నులుమ్ముతుమాన వెల్లా మొత్తుక్కులన్దోమ్; ఉనిల్వాళుయిరే, నల్లెపోవిత్యన్వయః. ౨ [యచ్చాన్దేత్యాది] అన్య - ఉపాసకస్య, ఇహ - లోకే, యత్ - భోగ్యభాతమ స్తి, ఇహయాన్నాస్తి, తత్సర్వమన్తి-సర్వేశ్వరే సమాహిత మస్తీత్యన్వయః. ౧.

ఆ-ఆ-వి.-చ్చెయ్ వర్. ఉనిల్ వాళుయిరేయెన్టుతోడన్ది తానుమ్నానుమ్తన్నుళ్ళేయెల్లామ్ తేనుమ్బులుమ్ - నెయ్యజ్జన్నులుమ్ముతు మొత్తుక్కులన్దోమ్మెన్టురెయన్వయమ్. ౧.

ప్ర-తి.-ఉనిల్ వాళుయిర్ ప్రవేశమ్. భగవద్గీతానుదశమే, “మచ్చిత్రామద్గతప్రాణా బోధయన్తఃపరస్పరమ్ । కథయన్తశ్చమాంసి త్యంతువ్యన్దిచరమన్దిచ ॥౯॥—బాలకాండే[౭౭]అయోధ్యాధ్యాయంరామః, “రామస్తుసీతయాసార్ధం విజహరబహునృతా౯ । మనసీవీతద్గతస్తస్యానిత్యంహృదిసమర్పితః॥౧౦॥” ప్రియాతుసీతారామస్యదారాపితృకృతాఇతి|గుణాద్రూపగుణాచ్చాపిప్రీతిర్భూయోవ్యవధృతః॥౧౧॥”—(మతత్యాట్టు) (ఉనిల్) శ్రీవిష్ణుపురాణప్రథమేంశే[౧౭]చైత్యతనయా౯ప్రతిప్రణాదః “మాంసాసృక్పూయఃకణ్ఠాత్సన్నాయమజ్జాశ్చ

సంహతా! దేహేచేత్ప్రితిమాన్తానోభవితానరకేపిసః॥౬౩॥”——పశ్యేంశేనప్రమే, “మనవీవమనుష్యకాంకారణంబన్తమోక్షయోః|బద్ధాయవిషయాసక్తిముక్తిగోర్విషయప్రసః॥౬౪॥”——(తేనుమ్మలుమిత్యాది) ఛాన్దోగ్య[3-౧౪]కాణ్డీల్యవిద్యాయామ్, “సర్వంఖర్విదంబ్రహ్మ తజ్జలానితి శాన్తఉపాసీత | అన్తఃపుంక్రతుమయఃపురుషోయథాక్రతురస్తిక్త లోకేపురుషోభవతితథేతఃప్రేత్యభవతిసక్రతుంకుర్వీతమనోమయఃప్రాణశరీరోభాయాపస్సత్వసంబృత్పాకాశాత్తాసర్వకర్తాసర్వకామస్సర్వగన్తస్సర్వరసస్సర్వమిదమభ్యాసోఽవాక్య నాదరః.” ౧.

తాత్పర్యము.—మాంసరక్తములచే హేయమైన ఈశరీరమున్నప్పుడే భగవదనుభవమునొందియుండు ఓ! మనసా! నీవు మంచిదానవు. మధురములైనపదార్థములు పరస్పరముకలసియున్నప్పుడు భేదము తెలియక నుండుటవలె యభేదముగనుండునట్లు నీసహాయముచే నేను సర్వేశ్వరునితో సంశ్లేషించి యానందమునొందితిని.

మూ.— ఒత్తార్ మిక్కారైయిలై యాయమామాయ | వొత్తాయెప్పొరుట్టు ముయిరాయెన్నై పెర్న్ద |
నత్తాయాయ్ తన్నెయాయతియాతనవటివిత్త | శత్తానీశెయ్తనవడియేనటియేనే || ౨॥

ఆ.— (ఒత్తార్) ఇప్పడినెజ్జైక్కొణ్డాడి, ఎమ్మెరుమాతమక్కుచ్చెయ్తరుళినసమ్మియైయవన్త నక్కుచ్చొల్లిక్కొణ్డనుభవిక్కితార్.
నిరస్తమాభ్యుదికనాయ్, ఆశ్చర్యభూతనాయరున్దనైత్తు, ఆశ్రితజన్మశ్లొలోడుమ్నజాతీయనాయ్ వన్దపిన్దరుళి యవర్కకుక్కత్త్యన్త నులభనాయరున్ద, ఎనక్కన్దళవన్తియే ఒరున్తతాత్తనక్కుచ్చెయ్యుమ్ నన్నెయమ్, మాతా, పుత్రనుక్కుచ్చెయ్యుమ్నన్నెయమ్, పితా, పుత్రనుక్కుచ్చెయ్యుమ్నన్నెయమ్, ఆచార్యశిష్యనుక్కుచ్చెయ్యుమ్నన్నెయమ్ శెయ్తరుళినాయ్; ఇన్నమడియేన్తి ఆత్తు నీశెయ్తరుళినవర్న్దు కొరుముడిపుక్కాణ్డితేనెన్దితార్.

అన్వ.—ఒత్తార్ మిక్కారై యిలైయాయ మామాయ (3) ఒత్తాయెప్పొరుట్టుమ్ ఉయిరాయ్ ఎన్నై (౬) పెర్న్ద ఆ తాయాయ్ (౯) ఆ తన్నెయాయ్ అతియాతన (౧౦) అతివిత్తు అత్తా నీ (౧౧) శెయ్తన అసియేన్ అతియేన్ (౧౨).

పన్నీ.— అనన్తరమ్, ఏవంవిధసారస్యయుక్తతమ్విషయత్తిల్ పణ్డినవుపకారమపరిచ్ఛేద్యమెన్దితార్.
ఇన్దసారస్యాతిశయత్తుక్కుసమాభ్యుధిక, దరిద్రనాయ్, ప్రతిక్షణమునుభవిమానిష్టాలుమ్ అపూర్వసద్విస్త్రయావహమానమహాశ్చర్యయుక్తనాయ్, (3) సర్వపదార్థసజాతీయనాయ్ వన్దవతిత్తు అనుభవిప్పిక్కుమవనాయ్, ఆత్మాశరీరత్తుక్కు ధారకనామోపాతినర్వపదార్థధారకనాయ్, ఎన్నై, (౬) ఉత్పాదిత్త, అన్దపసాధారణసమ్మన్తతైయడైయ, తాయమ్మడిప్రియవరనాయ్, (౯) తథావిధోత్పత్తిహేతువాన, పితా వామ్మడిహితపరనుమాయ్, ఆచార్యనోపాతిఅజ్ఞాతమానఅభవాదికళై, (౧౦) అతివిప్పతుణ్డైయతు, ఇన్ద్రుపకారజ్మకుక్కడియన్ సమ్మన్తతైయముడైయవనే!, సోపాధికరానవవర్కళైప్పొల్వయేనిరుపాధికసమ్మన్తయుక్తనాననీ, (౧౧) శెయ్తనవుపకారజ్మ, అడియేనానవుజాతేయెన్దిరుక్కుమనొడియ, అశేవిట్టటియమాట్టుకిలేళ్. (౧౨) సర్వవిధబన్దవానసారాయణనితే మాతావుమ్పితావుమ్ గురువుమ్మెన్దగున్దు.

అర్థము.— సమానమైనవారును(తనకు) మించినవారును లేనటువంటి మహాశ్చర్యకరములైనచేష్టితములుకలవాడును (3) ఎట్టిపదార్థములకునుసజాతీయుడైయవతిరించినవాడును ఆత్మయైయున్నవాడును నన్ను (౬) సృష్టించిన ఆట్టిసంబన్ధముకల (తల్లివలె) ప్రియమును జేయువాడును (౯) అట్టి (జన్మమునకుఁగారణభూతుఁడైన)తండ్రివలె హేతవరుండును తెలియనియధికములను (౧౦) తెలిపించినవాడునైన ఓ! స్వామీ! నీవు (౧౧) చేసిన (ఉపకారములు) దాసుడైననేను తెలియనివాడనైతిని. (౧౨)

ఈ.— ఇరణ్డామ్బట్టు. ఇప్పట్టుప్రస్తుతమానవళివిలే యెమ్బూర్ గోప్రియిలే “ ఇవ్వాత్తాపుక్కుప్రథమ

శీ-ఆ.— ఇరణ్డామ్బట్టు (ఒత్తారిత్వాది) “అతియాతనవటివిత్తు” ఎన్తపదత్తిలేనోక్కాకవైతిన్యామ్ (ఇప్పట్టిత్వాది). (పిన్దతాయితే)
* “మామాయ” ఎన్దుమ్పావమ్కాశ్చీరతు.
‡ “అతివిత్తనత్తా” ఎన్దుమ్పావమ్ము.

ఈ-గురువార్' ఎన్దు పిఱన్ద తాయ్, ఇరున్దముతలికళిఱ్చిలర్, “ఆచార్యనన్దో” ఎన్దార్ కళి; శిలర్ “ఆచార్యన్ శ్రీపాదత్తిలే ఆశ్రయిక్క-పోరు” ఎన్దు అత్తైత్తుక్కొన్డూపోయ్ చేర్చవిట్ట శ్రీవైష్ణవక్ ప్రథమగురు” ఎన్దార్ కళి; “అజ్జనన్దుకాణ్, అవనివనై యత్తైత్తాలుమ్ ఇవన్, అల్లై” ఎన్నాతపడి ౧ ‘ఇశై విత్తెన్దై’ ఎన్గిఱపడియే అక వాయిలే యిరున్దైవత్త సర్వేశ్వరన్దాణ్ ప్రథమగురు” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తార్.

“అకన్ద నన్దై యవన్దిరుపడికళిలే శేరవిట్టను నెళ్ళిత్తే” ఎన్దు ఇవర్ తిరువుళ్ళైక్కొన్డూడప్పక్కవాతే, “నీర్ వళిపోవారై కొన్డూడుకిఱతె? అడియఱియాతే” ఎన్న; ఆరాయ్ న్దవాతే, అత్తుక్కుమడి అవనాయరున్దతు; “నడువే నెళ్ళైక్కొన్డూడినో మి త్తనైయాకాతే” ఎన్దు; అత్తైవిట్టు, సర్వేశ్వరనై కొన్డూడుకిఱార్.

(ఒత్తార్ మిక్కారైయిలైయాయమామాయ) ఎన్నైయిప్పడి విషయాకరిత్తనీతా ఒరుకుత్తైవళ నాయ్ చెయ్ తాయో? శ్రియఃపతిక్కుమ్ తన్నాల్ కళిక్కివొన్డూతపడి యిరుప్పతొరుదారిద్ర్యమున్దు, ౨ “నతత్స మశ్చాభ్యధికశ్చదృశ్యతే” ఎన్గిఱపడియే - సమాధికదరిద్రనాయరుక్కుమ్. (మామాయ) ఇత్తెన్న వాశ్చర్యన్దాణ్. (ఒత్తాయెప్పారుట్టుమ్) నీయారాయెన్బట్టాయ్ - సమాధికదరిద్రనాయరుక్కిఱనీయే ఇతరసజాతీయనాయ్

జీ-అ.—“అఱియాతనవఱివిత్తై” ఎన్దు-సాత్తదనుపదేస్తావాసవీశ్వరనిడత్తిలమాచార్యత్వప్రస్తుతమాకైయా లే యాచార్యబహుత్వన్దోబ్బుకై యాలే, అన్దప్రసన్దత్తిలేపితృమాతులాద్యనుపదేస్తాక్కిలుమ్గాయత్త్రువదేస్తాక్కిలుమ్ పిన్నైయుమ్ మన్దోపదేస్తాక్కిలిడత్తిలుమ్-గురుశబ్ద ప్రయోగన్దాన్దాయాలే, ఇవర్ కళిలేయుదేశ్యరాన ప్రథమగురుక్కుశారన్దు విమర్శమిఱన్దతాయెన్ద పడి.(ఆచార్యనన్దో ఎన్దార్ కళి) “ఆచార్యన్ ప్రథమగురు” ఎన్దార్ క్కు-గురుపరమ్మరాసుసన్ధానమాలమ్మనమ్. (శ్రీవైష్ణవక్ ప్రథమగురు ఎన్దార్ కళి) “శ్రీవైష్ణవక్ ప్రథమగురు” ఎన్దార్ క్కు-౩ “సాత్వికైస్సమాఖ్యనణమాచార్యప్రాప్తి హేతుః” ఇతిసచనమాలమ్మనమ్.

కీళిత్తాన్దోదేయిప్పట్టుక్కుసన్దతి (అకన్ద విత్తాది). కొన్డూడప్పక్కవాతే, “అడియఱియాతేనీర్ వళిపోవారై కొన్డూడుకిఱతె? అత్తైవిట్టెన్దైయుమిత్తైవత్త సర్వేశ్వరనైక్కొన్డూడిర్; ఎన్న; ఆరాయ్ న్దవాతేయత్తుక్కిడియవనాయరున్దతు; “నడువే నెళ్ళైక్కొన్డూడినోమి త్తనైయాకాతే” ఎన్దుతన్దిరువుళ్ళైత్తైవిట్టు సర్వేశ్వరనైక్కొన్డూడుకిఱార్తెవ్వాకన్దైయన్దయిత్తుక్కొన్దై. అత్తై-ఎన్నై కొన్డూడుకిఱవత్తై.

“ఒత్తార్ మిక్కారైయిలైయాయమామాయ” ఎన్దుసమ్మోధిక్కిఱవరుడైయహర్దభావమ్ (ఎన్నైయిప్పడియత్తాది). ఇప్పడి విషయాకరి త్తవన్దు - “అఱియాతనవఱివిత్తై” ఎన్దు తైప్పబ్బ. ఇప్పదమ్వనవాతేయెమ్మరరళిచ్చెయ్ తుపోరుమ్రసోక్తి (శ్రియఃపతిక్కు మిత్తాదివాక్య ద్వయేన). “ఒత్తార్” ఇత్తాదిక్కు-సమరైయమధికరైయుముడైయెయ్లైయాయ్, అపరిచ్ఛేద్యమానవాశ్చర్యగుణచేష్టితన్దైయుడైయవనేయె న్దుశబ్దార్థమ్. ఇన్దాతననై-“దరిద్రక్” ఎన్దుకొల్లవర్ కళిశే. అతేత్తెన్న (నతత్సమశ్చేత్తాది). ఇయన్కుతిః శ్వేతాశ్వతరే, సమాభ్యధిక రహిత శ్వేతీస్వవిషయాకారానుగుణకల్యాణగుణవత్తాంపరామృతక్ “మామాయ” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (ఇత్తెన్న వాశ్చర్యన్దాణ్). ఇపోతు “మామాయ” ఎన్దుతు-కీళిక్కుశేషమ్. ఒత్తార్ మిక్కారైయిలైయాయ-ఒత్తాయెప్పారుట్టుమ్ మెన్దుకీళియన్దుట్టిభావమ్ (నీయారాయత్తాది). ఇపోతు “మామాయ” ఎన్దుతు-మేలుక్కుశేషమ్. నీయారాయెన్బట్టాయెన్దుతు-నీయెరుకాపురుషనా యిప్పాడుపడుకిఱాయో? నెన్దు పడి. వివరణమ్ (సమాధికేత్తాది). “ఒత్తార్ మిక్కారైయిలైయాయ” ఎన్దుతుక్కు-“అఱియాతనవఱివిత్తై” ఎన్దు తైప్పబ్బబ్బోయెరుతాత్పర్యమ్ “ఎన్నైయి

అ-అ-వి.— “అడియఱియాతేయెన్న ఆరాయ్ న్దవాతే” ఇతిపాతే “అడియఱియాతే” ఇత్తార్భ్య “అత్తైవిట్టు” ఇత్త్యస్తస్యాపిగ్రంథ స్మార్థమజానానం ప్రతి తం వివరణీతి (ఎన్నైయుమిత్తైవత్త సర్వేశ్వరనైక్కొన్డూడిరన్న తన్దిరువుళ్ళైత్తైవిట్టితి). యద్వా, నడువే ఇత్తాది - నెళ్ళిన్దై.

ఈ.—వద్దవతరిత్రాయ్. (ఎప్పొరుట్టు మొత్తాయ్) బ్రహ్మరుద్రర్ కళనడువే విష్ణునామావాయుమ్, ఇంద్రానుజనాయుమ్, రామకృష్ణాద్యవతారజ్జలై పృణ్ణియుమ్, తిర్యక్కుళలోడొక్క మహావరాహమామ్, స్థావరజ్జలొడొక్క కుబ్జామ్రమాయుమ్ నిఱ్ఱుమ్నిలై. కుబ్జామ్రమాయ్ సున్దతుక్కుక్కరుత్తు .. శెవ్వేనిన్ద్రాల్ పెణ్ణుక్కుమ్ పేతైక్కు మేఱవొణ్ణాతు” ఎన్దు ఎల్లార్ కుమ్ మొక్క సులభనాకైక్కు. ఇప్పడి నిఱ్ఱిఱతెన్నెన్నిల్; మేన్దైయాచేవరిల్ “కిట్టవొణ్ణాతు” ఎన్దు కలువర్ కళ, తామ్మిట్టువరిల్ కాఱ్ఱుడైక్కొళ్ళువర్ కళ, ఆకైయాలే సజాతీయనాయ్ వద్దవతరిక్కవేణుమ్; ౧ “బ్రహ్మేశమధ్యగణనాగణనార్కపక్క్కైవింద్రానుజత్వమదితే స్తనయత్వయోగాత్ ఇత్తూ కుంశయదువంశజనిశ్చహన్త శ్లోఘ్యాన్యమూన్యనుపమస్యపరస్యథామ్నః” ఎన్నక్కడవతిత్తే.

ఇప్పడియవతరిత్తుచ్చెయ్ తతెన్నెన్నిల్ (ఉయిరాయ్) ఇచ్చేతనక తా తనక్కు ప్పార్ కుమ్ హితత్తైయు మ్బార్ క్కక్కడవనాయరుక్కై. ధారకనాయెన్న ప్రమామ్. (ఎన్దై పెన్ద్రవత్తాయాయ్) తానుణ్ణాకిలితేతా తనక్కు హితమ్బార్ వత్తు, వళర్ త్తుక్కుణ్ణతాయన్ది క్కే, “పెఱువేణుమ్” ఎన్దునోన్బునోన్ద్రుత్తేశరీరత్తై యొఱుత్తు పెన్ద్రు, ఇవకపియై యేనడత్తక్కడవతాయాయ్. (తన్దైయాయ్) ఇప్పడినోన్బునోన్ద్రువరున్దివరజ్జడన్దు పెన్ద్రు తాయుమ్ ఇట్టువైక్కొక్కరునైమాత్రమామ్బడి, ఇవనుక్కుత్పదకనాయ్ హితమ్బార్ కున్దన్దైయాయ్. అవ్వళ వన్దిక్కే (అఱియాతనవఱివిత్తు) ౨ “శరీరమేవమాతాపితరాజనయతః” ఎన్నుమళవన్దిక్కేజ్ఞానవికాసత్తై ప్పణ్ణి త్తరుమాచార్యనుమాయ్; ౩ “సహివిద్యాత స్తంజనయతితచ్చేష్టంజన్త” ఎన్దిఱుపడియే. ౩ “ఏతద్వ్రతమ్మమ”

జీ-అ.—ప్పడి” ఇత్యాదివాక్యత్రిలేయరుళిచ్చెయ్ తు, ఇవాక్యమ్-“బత్తార్ మిక్కావైయలై యాయ్” ఎన్దు తుక్కుతాత్వర్యాస్తరమాక క్కణ్ణుకొల్లెత్తు. సకలవదార్థజ్ఞిల మొత్తవనామ్మికారత్తైయరుళిచ్చెయ్ తిత్తార్ (బ్రహ్మరుద్రర్ కళిత్యాది). ఇవిన్ద్రత్రిలే-౪ “నూకరత్వచ్చుమత్వత్వన్నార సింహత్వమేవచ | యథావాదజ్ఞకారణ్యకుబ్జామ్రత్వపీచ్ఛయా” ఎన్దుతనుసద్దేయమ్. ఇప్పడినిఱ్ఱిఱతు - ఎప్పొరుట్టుమ్ సజాతీయనాయ్ నిఱ్ఱిఱతు. అప్పడిచేవరిగూదిరూపేణవతరిత్తానో, అప్పడియవతరిత్తాల్ జన్త నిబన్ధనమానదోషసంసర్గమ్ వారాతో? వెన్న (బ్రహ్మేశతి). అతి మానుషస్తవే. అర్కపక్క్కైగణనా - ౫ “అదిత్యానామహంవిష్ణుః” ఇతి. జనిశ్చ-జన్త మమ్. అమాని-జన్తాని. అనుపమస్య-ఉపమానరహితస్య. ధామ్నఃపరస్య - నిరవధికతేజోరూపమాన సర్వస్తాత్పరనుక్కు. శ్లోఘ్యాని-దోషావహజ్జన్తు.

“ఉయిర్” ఎన్దు-అత్తావైయమ్, ప్రాణనైయన్దొల్లుఱిఱతు. మాతాపితాక్కుళోకైయ్యమ్ కృత్యత్తైయమ్ ఆచార్యకైయ్యముపకారత్తైయమ్ తమక్కుచ్చెయ్ తతాక మేల్ శొల్లుకై యలే, ఇతువుమ్-తమక్కుచ్చెయ్ తతోరుపకారమాక వేణుమెన్దు వివక్షిత్తరుళిచ్చెయ్ తిత్తార్ (ఇచ్చేతననిత్యాది). “ధారకనాయ్” ఎన్దు పత్తు త్రియమ్-అన్తర్యామియాయ్ నిన్దు ధారకనామళవన్ది క్కే, అవర్ కళో దృష్టిగోచరనాయ్ కొణ్ణు ధారకనాయరుక్కైయైచ్చొల్లుఱిఱతెన్దు యాజక్కడవతు. “ఉయిరాయ్” ఎన్దు తుపోరాతో? తాయాయ్ త్తన్దైయాయ్ నిన్దొయిలే యాధి క్యమేత్తెన్న (తానుణ్ణానాలిత్యాది). “పెన్ద్రు” ఎన్దుమ్ “అ” ఎన్దున్దొల్లుఱిఱతుక్కుభావమ్ (వళర్ త్తుక్కుణ్ణవిత్త్యాది). మాత్రమెన్దు-౬-మాతాభిస్తాపితుఃపుత్రోయస్తాజ్ఞాతస్సప్తవసః” ఎన్దుత్తైప్పన్ద్రు. ఇప్పితు, “ఆచార్యనుమాయ్” ఎన్దుక్కు-ఆచార్యక మాతాపితాక్కుళిలమ్మన్ద్రు ప్పణ్ణుమాధిక్యమేత్తెన్న (శరీరమేవేత్యాది). “ఆచార్యకజ్ఞానప్రదానమ్మణ్ణుమ్” ఎన్దు మతుక్కుప్రమాణమ్ (సహివిద్యాత ఇత్యాది). అపస్తమ్బధత్తే. (యస్తాధర్మానాచిసీతి సఆచార్యః తస్మై నద్రుపేత్కదాచన సహివిద్యాత స్తజ్ఞానయతి తచ్చేష్టజన్త శరీరమేవమాతాపితరాజనయతః) యా తోరుకారణత్తారేధర్మత్తైయసుప్తిప్పిక్కితానాచార్యక, అవన్బొరట్టూరుకాలుమవచారప్పడక్కడవనల్లక; అన్దవాచార్యనన్దశివ్యన్దైయాయ్ లేజనిప్పిక్కితాక; అన్దవిద్యాయల్ వన్దజన్త మేళేన్దుమెన్దర్థమ్. అఱియాతనవఱివిత్తానోవెన్న (ఏతద్వ్రతమిత్యాది). అత్తా, అన్దిఱుత్తుక్కుర్థాస్తరమ్

ఈ.-౧ “మామేకంశరణంజ” ఎన్నుమనితే. (అత్తా)మహాపకారకనానవనే! ఇవ్వుపకారజ్జులై, ఉదైయన నాకైయాలేశెయ్ తానెన్ఱిత్తార్. ౨ *మాతాపితాభా)తానివాసశ్శగణం సుహృద్గతిర్నా రాయణఃఎన్ఱిత్తార్. ౩ “పెన్ద్రుతాయనీయేపిఱప్పి త్తతన్దెనీమన్ద్రై యారావారుమనీ” ఎన్ఱారితే. (నీశెయ్తన)ఒన్ఱిరణ్ణాకిలితే “ఇన్నతు” ఎన్నలావతు, అకైయాలే“నీశెయ్తన”ఎన్నుమిత్తనై. స్వామియాననీ శేషభూతనానవెన్కల్కుణ్ణిసప్రపకారజ్జు. (అడియేనటియేనే) ఉపకరిత్తనీయటియిలటియుమిత్తనై ఎన్నాట్పొల్లత్తలైక్కట్టప్పోమో? అనుభవిత్తుక్కు మిఱ్ఱి నీరుణ్ణుపోమిత్తనై యొఱ్ఱియవెన్ఱిత్తార్.

౨.

జీ-అ.- (మహాపకారకనానవనేయ్యు). అర్థా నరమ్ (ఇవ్వుపకారజ్జులైయిత్తాది). అత్తై-స్వామి. ఇవ్వుపకారజ్జులైయెన్ఱు-ప్రియహితకరణోపదేశజ్జు. ఆక ‘అత్తా’ ఎన్ఱిఱుత్తుక్కు-జ్ఞానప్రదత్వము, ఉపకారకత్వము, స్వామిత్వము మెన్ఱర్థత్రయమ్. ‘తాయాయ్’ ఇత్తాది-సర్వవిభజ్యత్వత్తుక్కుముపలక్షణమెన్ఱిత్తార్ (మాతాపితేత్తాది). సుబాలోపనిషదీయంకుళి. సర్వవిభజ్యత్వత్తుక్కుప్రమాణా నరమ్ (పెన్ద్రుతాయితాది). తాయపోలోపరివనానవనుమనీ, ఉత్పాదకనాన పితావైష్ణవేహితకరనానవనుమనీ, మహాపకారకరానవాచార్యకత్తైప్పోతేయతియాతన పటివిప్పాయుమ్ నీయేయెన్ఱై.

“శెయ్తన” ఎన్ఱిఱుబహువచనత్తుక్కు భావమ్ (ఒన్ఱిరణ్ణితాది). “అత్తా, అడియే” ఎన్ఱిఱుపదజ్జులైయెన్ఱు-జ్ఞానశిచ్చెయ్కిత్తార్ (స్వామియానవిత్తాది). “అడియే” ఎన్ఱిఱుత్తుక్కుభావమ్ (ఉపకరిత్తవిత్తాది). “అడియేనటియే” ఎన్ఱిఱుత్తుక్కు తాత్పర్యానరమ్ (అనుభవితీత్తాది). కుమిఱ్ఱిసీరుణ్ణై-తలస్పర్శియాకవవగాహితై. క్రమేణాన్వయః.

౩.

[ప్ర-తి.- (ఇరణ్ణామ్మట్టు) (ఒత్తారిత్తాది) శ్వేతాశ్వతరే, [౬] “నతస్యకార్యంకరణఇవిద్యతేనతత్సమశ్చభృగిభిశ్చ దృశ్యతే । పరాస్యశక్తిరివిదైవశ్రూయతేస్వాభావిజ్ఞానబలక్రియాచ.”— (ఒత్తాయెప్పొరుట్టుమ్) అతిమానుషస్తవే “బ్రహ్మేశమధ్యగణనాగణనార్క-పక్షా-విద్వానుజత్వమదితేస్తనయత్వయోగాత్ ఇత్వైకువంశయదువంశజనిశ్చహన్తశ్చామ్యమాన్యనుపమస్యపరస్యధామ్నః॥౧౮॥— (అతియాతనవటివిత్తు) అపస్తమ్భధరే “యస్తాన్ధర్మాచినోతిసఆచార్యస్తస్సైద్రుప్యేత్కదాచనసహివిద్యాతస్తంజనయతితచ్చేష్ఠం జన్మశరీరమేవమాతాపితకాజనయతః”.—[రా - యు - ౧౮] “సకృదేవ” ఇత్తాది ॥౩౩౪॥ [భ - గీ - ౧౮] “సర్వధర్మా” ఇత్తాది ॥౬౬॥— (అత్తా) సుబాలోపనిషది “ఉద్భవస్సన్భవోద్విద్యోదేవమోనారాయణః మాతాపితాభా)తానివాసశ్శగణంసుహృద్గతిర్నా రాయణః”.

“పెరియతిరువందా-తి-విందామ్మట్టు.— పెన్ద్రుతాయనీయేపిఱప్పి త్తతన్దెనీ. మన్ద్రైయారావారుమనీపే! లెన్ద్రేయో! మాయమామాయవత్తై మాయమలైవాయవై త్తనీయమ్మకాట్టునెటి.

తా.—తనతోసమానమైనవారును తనకు నధికులును లేనందున సర్వాధికుడైక ఓ! శ్రీయఃపతి! నీదివ్యచేష్టితములు మిక్కిలి యాశ్చర్యకరములైయున్నవి. అట్టి గుణచేష్టితములకు నీవు నల్పపదార్థములకు సమానుడై యవతరించియు దేహమునకు నాత్మధారకమగునట్లు సవకాపదార్థములకును ధారకుడై సోపాధికసంబంధముకల తల్లివలె ప్రియములనుజేసియు, తండ్రీవలె హితములనాచరించియు, ఆచార్యులవలె మహాభక్తములను దెలిపించియు, నాయనభక్తములను బోగొట్టియు, చేసినపుపకార పరంపరలన్నియు నాదాస్యసంబంధమునుబట్టిచేయఁబడినవియని యెంచియున్నానుగాన వాటిని నెఱుంగనశక్తుడైతిని.

౪.

మూ.— అతియాక్కలత్తుశ్చేయడిమైక్కణన్బుశెయ్వి । త్తటియామామాయ త్తడియేనైవై త్తాయా ।

లటియామైక్కు అభాయ్నిలమావలిమావడియె । న్నటియామైవజ్జితాయెనతావియుళికలన్దే ॥ ౩॥

ఆ.— (అతీయా) తన్నిజత్తిలెమ్మెరుమాన్ శెయ్తరుళి నన్నెక్కలై ప్పేళుకితార్.

3.

అన్య.— అతీయామై కుఱళాయ్ నిలమ్మావలిమావడియెన్టు (౩) అతీయామై వజ్జితాయ్ ఎంతావియుళ్ కలన్టు (౬) అతీయామా మాయత్తు (౯) అడియేనై అతీయాక్కాలత్తుళ్ళే అడిమైక్కణ్ (౧౨) అన్య శెయ్విత్తువెత్తాయల్ (౧౪).

3.

పన్నీ.— అనన్తరమ్, తన్నక్కలిలే అవన్ తన్నై యభినివేషిత్తపడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

పిఱర్ తన్నైయుళ్ళపడి యతీయాతపడి వడివక్రకారే మతిమయక్కిన, వామననానవనాయ్, నిలమ్మావలిమావడియెన్టు అనన్వితమాయ్ అపరిసమాప్తమానవాక్యతై, (౩) “ ఇవనీశ్వరన్ ” ఎన్వతివిక్కిఱకుక్రొడికల్ పాశురముమ్ నెజ్జిల్ పడాతపడియాక, అవన్ “తన్నతు” ఎన్విరున్దజగ్గైవజ్జిత్తుక్కిణ్ణవనై, ఇవ్వపదానతై యెంక్కు ప్రకాశిప్పిత్తు ఎన్నెళ్ళుక్కుళ్ళేకలన్టు అక్కణక్కిలే, (౬) అతీయామైయైవిళ్ళెప్పతాయ్, దున్దరమాన పెరుమైయెయుడైతాయ్, మాయాకార్యమాన సంసారత్తిలే, (౯) స్వతస్సిద్ధమాన శేషత్వసమ్మన్మపవన్ ద్రాకాక ఎన్నెన్, అన్ద శేషత్వమతీక్రొక్కు సమ్మవన్మెయ్ల కాల్లత్తిలే, తత్ఫలమాన శేషవృత్తియిలే, (౧౨) అదరత్తై, పిఱిప్పిత్తువెత్తాయ్. (౧౪) ఇరుడున్నుడైమైనఱువవిదామైక్కిఱ్ఱెయ్మెకరుత్తు.

3.

అర్థము.— తెలిసికొనుటకునశక్యమైన వామనుడైన నేలమహాబలిమాడడుగులని (౩) తెలియకనుండునట్లు వంచించినవాడా! నామ నమ్మనందుగలిగి (౬) అజ్ఞానమునుబట్టించెడి గొప్పదైన మాయాకార్యమైన (సంసారమునందు) (౯) దాసుడైననన్ను శేషత్వజ్ఞానములేని కాలమునందే క్షేత్రకర్మములయందు (౧౨) ప్రీతిని బుట్టించితివికదా? (౧౪).

3.

ఈ.— మూన్టామ్మబ్బట్టు. ఆళవన్దారుళిచ్చెయ్తతాక త్తిరుమాల్లెయ్. త్తాన్బణిక్కుమ్మబ్బడి - “అతీవునడైయాడాత దళైయిలే సమ్మన్దజ్ఞాన తైప్పిఱిప్పిత్తు. పిఱన్దజ్ఞానతై యభీక్కుక్కడవతాన దేహాసమ్మన్దత్తోడే పిన్నెయుమ్ వైత్తాయ్, ఎన్దిఱ ఇల్లవాలే శొల్లుకితార్” ఎన్టామ్. ఇన్దై యెమ్మెరుమానార్ కేట్టరుళి, “మున్నిత్పాట్టుక్కుళుమ్ పిన్నిత్పాట్టుక్కుళుమ్ ప్రీతియోడే నడవానిఱ్ఱు, నడువేయప్రీతితోన్ ద్రొన్న్చొల్లుమతుశేరారు, ఆనప్పిన్దజ్జనేయామి త్తనై, అతీయామామాయ త్తడియేనై - అతీయాక్కాలత్తుళ్ళే యడిమైక్కణ్మన్ శెయ్విత్తువైత్తాయల్ ఎన్దితార్” ఎన్ది తైయుమ్ ఒరువుపకారమాక్కి యరుళిచ్చెయ్తాన్. “అత్తానీశెయ్తన” ఎన్టు నామ్మణిన వుపకారన్దలై చొల్లనినీర్ “అవన్ద్రొలే నీర్ మతి త్తిరుప్పత్తురు వుపకార తైచొల్లి కాణీరెన్న; అత్తైచొల్లుకితార్.

(అతీయాక్కాలత్తుళ్ళే) ౧. “బాల్యాత్పృథ్వితినున్నిగ్గః” ఎన్దిపడియే, అతీవునడైయాడాతబాల్యత్తిలే. (అడిమైక్కణ్మన్ శెయ్విత్తు) అడిమైక్కణ్ - అడిమైయిలే. ౨. “అహంసర్వంకరిష్యామి” ఎన్దిపడియే, అస్పృష్టసంసార

౩-ఆ.— మూన్టామ్మబ్బట్టు. (అతీయాక్కాల మిత్వాది) ఆళవన్దార్ నిర్వాహత్తిల్ - కీర్తిరణ్ణుపాట్టిలుమ్ కలన్దకలవి మానసానుభవ మాత్రమాయ్ బాహ్యసంక్షేప యోగ్యమల్లామైయాలే, “ఇతుక్కుడి ప్రకృతిసంసర్గమ్” ఎన్టు పెఱుక్కితారిప్పాట్టిలెన్టు సజ్జతి కణ్ణుకొళ్ళకు. “౩ * కైయార్ శక్కరత్తిలే క్రిఱుమ్ మేలుమ్ హర్ష మాయుక్కు, ౪ ‘ఎకాకొళ్ళన్’ ఎన్దిఱవిరణ్ణుపాట్టాలుమ్ - కీర్తిపిఱన్దసంక్షేపమ్ బాహ్య సంక్షేపయోగ్యమల్లామైయాలే, “ఇతుక్కుడలన ప్రకృతియోడేవైత్తాయ్” ఎన్టు పెఱుత్తారీఱే; ఇల్లు మప్పడియే పెఱుక్కితార్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్వర్. ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహత్తిలే యవతారిక్కై (అత్తానీయిత్యాది).

ఇత్తాల్ భావమ్ (అహంసర్వమిత్వాది). అన్యెన్టు - పెఱిల్ జీవితల్, పెఱావిడిల్ ముడియుమతాన సక్తానన్దరభావికామత్తైచొల్లు కిఱు. “కురువ్వు” ఎన్దుతిల్ “వైధర్వ్యం నేహవిద్యతే” ఎన్దు తిప్పిడత్తుక్కుపయుక్తమ్. అయోధ్యాకాణ్డే, “కురువ్వుమావనుచరంవైధర్వ్య న్నేహవిద్యతే | కృతార్థోహంభవిష్యామితవచార్థఃప్రకల్పతే.” “బాల్యాత్పృథ్వితి, ” “అహంసర్వజ్ఞురిష్యామి” ఇత్వాది, పూర్వమేవ

ఈ-గన్ధరాన నిత్యసూరికభుజై య పరిమాన్ దత్తిలేయన్తో వెన్నెయన్వయిప్పిత్తతు. (అన్బుశెయ్విత్తు), “పరిల్ పోకడే, కడిల్ తేడే” ఎన్బరుక్కయన్బి క్కే, ౧ “కురుప్ప” ఎన్నుమ్బడి పెతావిడిల్ ముడియుమ్బడియన్తో పణ్ణిల్ దొ (అటియాన్ త్యాది) పిళ్ళాయ్, ఊమ త్తక్కాయ్ తిన్బు భమిత్తా రెప్పోలే, అచిత్సంసృష్ట నాయరుక్కిఱ వెన్నెక్కిడిరి ప్పడివణ్ణిల్ దొ. అటివు కేట్టెప్పణ్ణిక్కుడవతాన ప్రక్కుతిసంసృష్ట నాయరుక్కిఱవడియేనై, “ఇ తెళ్ళే శితైప్పట్టాలుమ్ నల్లతు, నమ్ నన్దువణ్ణో” ఎన్బు (వైత్తాయాల్) ఇ త్తణ్ణిర్ ప్పన్దలై వైత్తాయాల్ నెన్దితార్. అటియామామాయ త్తడియేనై - అటియాక్కాలత్తుళ్ళే అడిమైక్కణన్బు శెయ్విత్తు-వైత్తాయాల్. ఇతుక్కునల్లనిదర్శనమున్బు (అటియామైయిత్త్యాది) నెళ్ళటియాతపడికార్యమ్ శెయ్ నా రెప్పోలే, తిరుమార్విలిరుక్కిఱనాయ్ చ్చియారుజ్గాడ పటియామే వామనవే ష్టతైప్పరిగ్రహిత్తు ౨ “కొళ్ళనామావలి” ఎన్బాప్పోలే, నిలమ్ మావలిమూవడియేన్బు - అనన్వితభాషణజ్జలై ప్పణ్ణి. పణ్ణుమిరన్దు పుక్కమున్బాకిలితే అన్వితభాషణమున్బువతు. (అటియామైవణ్ణితాయ్) శుక్రాదికళ్ “ఇవన్ సర్వేశ్వరన్, దేవకార్యమ్ శెయ్యవన్దాన్, ఉన్ సర్వస్వతైయు మపహరిక్కువన్దాన్” ఎన్బాల్, అవర్ కళ్ పాశుర జ్జావిప్పడాతపడి తన్ వేచ్చాలే యననై యటివుకెడుత్తు వణ్ణితానాయ్ దొ. అప్పడియే (ఎనతావియుళ్ కలన్దు) నాయరుక్కిఱ విడ త్తళవుమ్ వన్దు. ఎన్నో డేకలన్దు అత్తన్దమన్వపరనాన ఎన్నాత్తావిలేవుకున్దు ఉన్ గుణచేష్టితల్లళా లేవశీకరిత్తు. అటియామైక్కుఱళాయ్ నిలమ్ మావలిమూవడియేన్బు అటియామైవణ్ణితాప్పోలే, ఎనతావియుళ్ కలన్దు - అటియామామాయ త్తడియేనై - అటియాక్కాలత్తుళ్ళే అడిమైక్కణన్బు శెయ్విత్తు వైత్తాయాల్ ఎన్దన్దయమ్.

3.

జీ-అ-మహాప్రవేశేలిభితమ్. ఇశుక్కుతాత్పర్యమ్ (పిళ్ళాయ్ త్యాది). పిళ్ళాయెన్బు తు-వారైప్పాడు. (అచిత్సంసృష్ట నాయ్) తత్ప్రియుక్తమా ధ్యపర్యన్తవినశీతమ్. శబ్దార్థమ్ (అటివు కేట్టెయిత్త్యాది) “అడియే” ఎన్దతుక్కుభానమ్ (ఇతెళ్ళేయిత్త్యాది). ఇన్దవాక్యమ్-ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహ త్రిలేయానపోతు, అతిగుగుస్సనీయమాన వచిత్సంసృష్ట నేయాకిలుమ్ సమ్మన్దజ్జాలే యన్ణీకరి త్తడిమై క్కణన్బు శెయ్విత్తు వైత్తాయెన్బు తాత్పర్యమ్. ఆశవన్దార్ నిర్వాహ త్రిలేయానపోతు - “నమక్కుసరత న్ద్రమన్తో, ఎన్ణే శితైప్పట్టాలుమ్ క్రమేణాన్ణీకరిక్కిటోమ్” ఎన్బు వైత్తాయాల్ నెన్బు పలుక్కిటా రెన్బుకరుత్తు. శితైప్పడుక్కు - పేయసంసృష్ట మాకై. అన్బుశెయ్విత్తాయాల్ ఎన్నవమైర్దిరుక్కు, “వైత్తాయాల్” ఎన్దయారే - ఒరు గౌరవన్దోల్ దుకిఱిటో, అత్తై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఇత్తణ్ణిర్ ప్పన్దలైయిత్త్యాది). ఇతు-ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహ త్తై ప్పదోల్ ఉపకార స్పృతియిలే, అన్వయక్కాట్టుకిటార్ (అటియామామాయ త్రిత్త్యాది). మేలే “అటియామై” ఎన్బరుక్కయారే, అత్తోడు పురుక్త మాకాతపడి వ్యాఖ్యానమున్బుకిటార్ (నెళ్ళటియాతపడియిత్త్యాది). “అప్పోను పిరాట్టియున్దో?” ఎన్న; రసమాక, 3 “కృష్ణాజినేన సంవృణ్వహుం నత్తస్థలాలయామ్” ఎన్నక్కుడవతి“తే” ఎన్దరుళిచ్చెయ్ వర్. అనన్వయమాక చొల్లుకైక్కుపేతు (పణ్ణుమిత్త్యాది). “ప్రస క్తస్యహాప్రతిషేధః” ఇలిన్బాయేన, అటియామైక్కుప్రసన్దంసమ్పదయతి (శుక్రాదికళిత్త్యాది). “అటియామై” ఇత్త్యాదికమ్ - దృష్టాన్తార్థ మెన్దితార్. (అప్పడియేయిత్త్యాది). నాయరుక్కిఱ విడ త్తళవుమ్ వన్దు ఎన్దయారే - తామవిముఖరాయరన్దమైతోల్ దుకిఱిటో. మహాబలియైవణ్ణి త్తాప్పోలే యెన్నెయమ్ వణ్ణితాన్ “ఎన్బువినశీత్తు, వణ్ణన్ముపకారమాన్బుకార తైయరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (అత్తన్దమిత్త్యాది). ప్రతిపత్తి సౌకర్యాన్దమన్దయమ్ (అటియామైయిత్త్యాది). ఆశవన్దార్ నిర్వాహ త్రిలే, అటియామైక్కుఱళాయెన్బుతోడన్ణి, వణ్ణితాప్పోలే, యెనతావియుళ్ కలన్దు అటియాక్కాలత్తుళ్ళే యిత్తారభ్య, వైత్తాయాలితన్దన్దయః.

3.

అ-అ-వి — ఇన్నారటియామల్ ఎన్నామైయారే - “ఎన్బరుక్కు” ఎన్బుఱవర్ణతైవినశీత్తు, అతికాశ్చయై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (నెళ్ళటియాతపడియిత్త్యాది). (తిరుమార్విలిత్త్యాది) బ్రహ్మచారివేషమ్ పిరాట్టిక్కసహ్యమ్బారే కాణమ్.

3.

(ప్ర-తి-—(మూఁడామ్మట్టు) (అఱియాక్కలత్తుళ్ళే) బాలకాణ్డే [౧౫] “బాల్యాత్పృథ్వితినుస్సిగ్ధోలత్తుణోలత్తివర్ధనః | రామస్యలోక రామస్యభౌతుర్జ్యేష్ఠస్యనిత్యశః || ౨౭౪||” ——— అయోధ్యాకాణ్డే [౩౧] “భవాంస్తుసహవై దేహ్య గిరిసానుమరంస్య జ్ఞురిహ్లామి జాగ్రతస్త్వపతత్తతే || ౨౫||” ——— (అన్బుశెయ్విత్తు) [౩౧] ఏతత్పూర్వస్థితే, “కురుప్యమామనుచక్రః” అఱియా హవిద్యతే | కృతార్థోహంభవిహ్లామి తపచార్థఃప్రకల్పతే || ౨౭ || ధనురాదాయసగుణం ఖనిత్రపిటకాధరః | ఆగ్రతస్తే 3. నమనుదర్శయత్ || ౨౩ ||”

తాత్పర్యము. — ఇతరులు తన నెఱుంగకనుండునట్లున్న తనదివ్యమంగళ విగ్రహ సౌందర్యముచే మహాబలినిభ్రమింపజేసెను. మనోహరతారా బెత్తి వానినిమీపమునకుఁబోయి “నేలమహాబలిమాడదుగులని” ముగ్ధభాషణములచే వానిప్రక్కనున్న శుక్రాదులయొక్కవార్తలను వాఁడు నమ్మకనుండునట్లుచేసి పంచనముచే జగత్తును గ్రహించియుపకరించిన ఓ! మహాపకారకుడా! అజ్ఞానమునుబుట్టించెడియతిహార మైన సంసారమునందున్న నన్ను స్వతస్సిద్ధమైన శేషత్వమును బట్టి యట్టిశేషత్వము నెఱుంగుటకుఁగూడ యోగ్యతలేనికాలమందే కైంకర్యముల యందు నాకునాదరమును కలుగఁజేసితివి. ఇట్టినినిర్వృత్తుక మహాపకారకత్వమును నేనేమని వర్ణించెద? 3.

మూ. — ఎనతావి యుల్ కలన్ద పెరునల్లుతవిక్రైమా. | తనతావిత్వోగ్ధీన్దేనినిమీళ్వ తేన్నతుణ్డే |

యెనతావియావియునీపొగ్ధీలేఱ్ఱుముణ్డవెన్దా. | ఎనతావియార్ యానార్ తన్దనీకొణ్డాక్కినై యే || ౪||

ఆ. — (ఎనతావి) ఇప్పడియెమ్మెరుమానోడు కలన్దకలవియాలళ్ళ నిరవధికప్రీతియాలే యఱివట్టిస్త, “ఇవ్వాత్తైత్తుడైయతన్ద” ఎత్తు నిరూపిక్కుమాట్టారాయ్, అనత్ తమ్మాడుకలన్ద విప్పెరునల్లుతవిక్రైమాణాక త్తిమ్మడైయ వాత్తావైయవనుక్కు మీళావడిమైయాకొల్లు డుత్తు, పిన్నైయన్దమ్మడైయ స్వరూపత్తైయళ్ళపడివివేకిత్తు, తరుకిఱనానార్, తరప్పదుకిఱవివ్వాత్తావార్, పణ్డేయునక్కు శేషమాయరు క్కిఱవివ్వాత్తావై నీకొణ్డరుళినాయ త్తనైయిఱే యెనిఱార్. ౪.

అన్వ. — పొట్టిలేఱ్ఱుమ్ ఉణ్డ ఎన్దాయ్ (౩) ఎనతావియుల్ కలన్ద పెరు (౬) నల్ ఉతవి కైమాలు (౯) ఎనతావి తన్దోగ్ధీన్దే ఇని (౧౦) మీళ్వతు ఉణ్డే ఎనతావియుమ్ (౧౫) అవి నీ ఎనతావియార్ (౧౫) యానార్ తన్ద నీయే (౨౧) కొణ్డాక్కినై (౨౨).

పన్నీ. — ఆన స్తరమ్ ఇవుపకారత్తుక్కు ప్రత్యుపకారమితైయెనిఱార్.

సమస్తలోక జ్ఞకుప్రశయ త్రిలేయఙ్గీయప్రక, వయిల్లీలేవైత్తునోక్కిన, స్వామియే! (౩) అప్పడినానుమట్టిస్తహాకాతపడి ఆత్మన్ద హేయమాన ఎన్నాత్తావుక్కుళ్ళే, ఒరుసీరాకక్కలన్ద, అతుత్త పేతామ్బడిపెరుత్తు, (౬) నిర్వేతుకమాకైయాలేనన్దాన, ఉతవిక్కు, ప్రత్యుప కారమాక, (౯) ఎన్నాత్తావై ఉనక్కుత్తన్దేవిఱ్ఱే, ఇని, (౧౦) అతుక్కు మీట్టియెన్నతొన్ద, ఇల్లై. ఇతుతానారతెన్దారాయల్; ఎన్నాత్తా వుక్కుమ్, (౧౫) ఆత్తా, నీ, ఆతలార్ తరప్పదుకిఱవెక్కు స్వరూపత్తిన్దైయకర్తవ్యముమ్ నానిట్టవడ్డుక్కల్లు, (౧౫) తరుకిఱఎన్నదైయకర్తవ్య ముమ్ నానిట్టవడ్డుక్కల్లు, దాత్పత్వకర్తవ్యాదివిప్రమాన వివస్థువిన్ద డైయనత్తైయై యడియిలేయుణ్డాక్కిత్తన్ద, నీతానే, (౨౧) పిన్నైయుమ్ స్వీకరిత్తాయ్, (౨౨) ఆతలార్, ఉనక్కు శేషమెన్దిట్టు, ఎనక్కుసమర్పణత్తిల్ కర్తవ్యమిల్లై, కర్తవ్యముమిల్లై. కైమాలు-ప్రత్యుపకారమ్. ౪.

అర్థము. — సప్తలోకముల నారగించిన ఓ! స్వామీ! (౩) నాయత్తలోకలిసిన పెరిగి (౬) శ్రేష్ఠమైన ఉపకారమునకు ప్రత్యు పకారముగ (౯) నాయత్తను సమర్పించితిని; ఇంకమిద (౧౦) ప్రతికూలించుట లేదు. నాయత్తకును (౧౫) నాత్త నీవే; నాయత్త యెవరు? (౧౫) నేనెవరు? (సత్తను) ప్రసాదించిన నీవే (౨౧) స్వీకరించితివి. (౨౨).

ఈ — ఎన్నిరున్దు, ఇత్తైఇన్దు అనన్బక్కలిలేసమర్పిత్తామ్; సర్వజ్ఞనానమ్ ఎన్నినై తిరుక్కుమెన్దు, తామత్తై యత్తిన్దు అరుక్కులజ్జిక్కితార్.

ఆత్మసమర్పణమృణ్ణావిడిల్ సర్వముక్తిప్రసక్తమామ్, సమర్పిక్కిల్ ఆవనతానవస్తువై యవనుక్కుక్కొడు త్తతామ్, అనాత్మయ్యవనుప్పతెన్నెన్నిల్; భాన్రిసమయత్తిల్ సమర్పిక్కువుమ్ వేణుమ్, తెలిన్దాల్ “కొడు త్తామ్” ఎన్నిరుక్కడవనల్లక్; ౧ “మయాసమర్పితః - అథవాకిన్ను సమర్పయామితే” ఎన్టారిత్తే (పొట్టిలేమున్దు

జీ-ఆ.—వాక్యానంతరమ్ “భగవదీయమాన” ఇత్యాదివాక్యతైయసుస్థిత్తు; అనంతరమ్, “ఎనతావియావియుమ్ నీ” ఎన్దు పదోపాదానమ్మణ్ణి, “ఎన్నాత్తావుక్కు” ఇత్యాది వాక్యజ్ఞాన్తిక్కొళ్ళుతు. లజ్జిక్కితార్చెన్దు - “ఎనతావియాల్ యానార్” ఎన్దు తైప్పిల్.

ఇన్ద్రప్రసక్తత్తిలే స్వరూపశిక్షైపణ్ణికితార్ (ఆత్మసమర్పణమిత్యాది). యద్వా, ౨ “ప్రత్యక్షనాద్ధి పజ్జుస్య మారాదస్వర్సంవరమ్” ఎన్దిరాతే, ఆత్మసమర్పణమృణ్ణావానెక్; పిన్దు లజ్జిస్సానెన్నెన్దు (ఆత్మసమర్పణమిత్యాది) ఆతల్. అతావతు-౩ “కర్తుస్త్యక్తుమపి ప్రపత్తుమనవమ్” ఎన్దు శొల్లుమ్మడియాన ‘ప్రబుద్ధః’ ఎన్దు ఆత్మ్యవ పారతన్త్ర్యాగ్నిససన్ధాన దక్షయైప్పార్చాల్, ‘అక్షిణమయాసమర్పితః’ ౪ ‘త్యత్పాదారవిప్లయగళంశరణమహంప్రపద్యే’ ఎన్దు సుస్థిక్కిలు కేవల కేవత్వజ్ఞాన దక్షయైమ్ పారతన్త్ర్యాగ్నిజ్ఞానకార్యమే యాకిలుమ్, ‘అతువుమ్ భ్రాన్తిదక్ష’ ఎన్నుమ్మడియారుక్కుమ్” ఎన్దు రుళిచ్చెయివర్. ౩ [మయిత్యవదధీనతానిశ్చిత్త్య] ఎన్దు విడత్తిల్ - త్వద్విషయ మాన పారతన్త్ర్యాగ్నితై నిశ్చయితైస్త పడి. ఇతుక్కు నియామకమేతెన్దు (మయాసమర్పిత ఇత్యాది). అతావతు - ఆత్మసమర్పణమ్ సర్వ

ఆ-ఆ-వి.—మల్, తమ్మడైయ తల్లాత తై త్తమతాక భ్రమిత్తు అత్తైయవనుక్కు సమర్పిత్తు, ఉడనే తెలిస్తనుకయిత్త వితుక్కు దృష్టానాళిప్రా యేణవరుళిచ్చెయికితార్ (ఆత్మసమర్పణమిత్యాది). స్వరూప భరణు సమర్పణాత్మకమాన ప్రపత్తిశరీరత్తిలే, స్వరూపసమర్పణమావతు-స్వతస్సి ధమాన కేవత్వత్తినుడైయ వనుసన్ధానమాత్రమే యుజ్జీయ, తన్నతాన వాత్తవస్తువై యవనుక్కు సమర్పిక్కైయన్దాయరుక్కుచ్చెయిలేయుమ్, ఆత్మసమర్పణమావతు - తన్నతానవాత్తవస్తువై యవనుక్కు సమర్పిక్కైయన్దు అప్రబుద్ధర్తుత్తోన్దుమితే; తదభ్యుపగమేన వరుళిచ్చెయిత వాక్యమితువెన్దు కణ్ణుక్కొళ్ళుతు. ఇప్పడి యప్రబుద్ధనాయ్ సమర్పణదక్షయిల్ తన్నతై సమర్పిత్రతాక భ్రమిత్తానేయాకిలుమ్, “ఇన్దు మత లాక కేవత్వమృణ్ణాయితే” ఎన్ది అబుద్ధి యుజ్జాకైయాలే పరమపురుషార్థసిద్ధియిల్ తట్టిలైయెన్దుకరుత్తు. అన్తవధికారి, పిన్దు తన్నడైయ పదార్థతై సమర్పిత్రతాక బుద్ధిపణ్ణిక్కొడ్డిరున్దానే యాకిలుమ్ ఫలసిద్ధియిల్ విరోధమిల్లె; అవనే ప్రబుద్ధనాకిలుమ్ విరోధమిల్లె, ప్రబోధా నంతరమ్ ప్రపత్తి కార్యకరమెన్దుమామ్. ఇన్ద్రప్రపత్తుత్తరకాల ప్రబుద్ధనైప్పిల్ (భాన్రిసమయత్తి లిత్యాదివాక్యజ్ఞో) తెలిన్దాల్ కొడు త్తోమెన్దిరుక్కడవ నల్లక్ ఎన్ది అతు - అనువాదమ్, విధియన్దు. ఇవరిక్లేపణ్ణిన ఆత్మసమర్పణమ్ స్వీకారసమయత్తిలుమ్మణ్ణి వేణుమెన్దు వివ షీత్తు, తద్విషయశక్తైయెయనువదిక్కితార్ (ఆత్మసమర్పణమిత్యాది). ఎన్నువుమామ్. సమర్పిత్తు లజ్జితమైక్కు దృష్టాన్తమ్ (మయాసమర్పిత ఇత్యాది). వపురాదిను యోపికోపివాఅసాని - శరీరాదికళిలే యేతేనుమాకిలు మాకితే; గుణతఃయథాతథావిధః అసాని - గుణత్తినాలే యేతేను. మొన్డాకిలుమాకితే; జ్ఞాన గుణకనాకిలు మాకితే, పాషాణలబ్ధమాకిలుమాకితే; శత్ - ఆక్షయాలే, అయమహమ్ - ఇన్ద నాక్, తవపాదపద్మయోః - దేవరీరుడైయ తిరువడిత్తానురైకళిలే, అక్షైవ-“క్షణికమ్” ఎన్టార్ కళాకిలుమ్, అన్తక్షణత్తిలేయెన్నాలే సమ ర్పిక్కుప్పట్టు. (మమనాథేత్యాది) ఎన్నాతనే!, మాతవా!; అథవా, మమయదస్తి - ఎనక్కు యాతొన్దున్దు; అహంయోస్తి - యావనొరువ నాకితే; తత్సర్వత్యవైవ నియతస్వమితి ప్రబుద్ధధీరహంతేకిన్ను సమర్పయామియెన్దున్దుయమ్. ఇతుతాక దృష్టాన్తమాకిలుమ్ - అపాత ప్రతీతికొణ్ణు; పూర్వజ్ఞోకత్తిల్ సమర్పణశబ్దార్థ వివరణపరమితే - “మమనాథ” ఇత్యాదిశ్లోకమ్. స్వకీయపదార్థత్తినుడైయ పరస్వత్వా పాదనత్తిలే - సమర్పణశబ్దమ్ ప్రసిద్ధమాకైయా అన్తవర్థతై యిక్లే శక్కిత్తుక్కొణ్ణు, “మమనాథ” ఇత్యాదియాలే పరిహరిక్కితార్; ప్రప

ఈ.—వెద్దాయ్) స్వాభావికమాన శేషిత్వజ్ఞోజ్ఞ శొల్లవేణుమో? ప్రళయాప త్రిలే వయిల్ ద్రిలేవై త్తునోక్కిన. పతు పోరాతో? “నీశేషి” ఎన్దెక్కు. (ఎద్దాయ్) ప్రళయాప త్రిలేనశియాతపడి జగత్తైరక్షిత్తాప్పోలే, పిరిన్దునశియాతపడి ఎన్నోడేకలనడిమైకొణవనెన్దుమామ్.

జీ-అ.—ముక్తి ప్రసజ్ఞపరిహారభూమిలమ్, ఆత్మవస్తు ఆత్మస్తవరత స్త్రీమాకైయాలే యనస్తర మనుతపిక్క శేబుమ్మడియరుక్కుమెన్దపడి. “శేమ్మ సమర్పయామియెన్దు - స్వాధీనకర్తృత్వ నివృత్తిశోక్తికీటు” ఎన్దు పక్షాస్తర మయుక్తమెన్దు పడి. స్త్రాతే “వపురాదిషు” ఇత్యాది, “మమ నాథ” ఇత్యాది. “ఎనతావియావియుమ్ నీ” ఎన్దు త్తాల్ - స్వావిత్వజ్ఞోలి, మీశవుమ్ “ఎద్దాయ్” ఎన్దితెన్నెన్న (స్వాభావికమాన విత్యాది). పాళీలేళుముజ్జెయాలే “ఎన్దై” ఎన్దు మున్దివరథమ్. అర్థాస్తరమ్ (ప్రళయాపత్రిలే నశియాతపడి యిత్యాది). పాళీలేళుము జ్జాప్పోలే యెన్దైమానతువుమ్ ఎన్దిరజ్జామరథమ్. ఎనతావి యావియుమ్ నీయాపిన్దు - ఎనతావియార్ యానార్ ఎన్దు పేతుపేతుమదా ప్పేనార్థమ్ (ప్రదేయమానవిత్యాది). సర్వము మీశ్వరనుక్కే శేషమాకైయాలే, తన్వత్రిలేకేణ స్వతస్త్రితయా సమర్పణకర్తావుమ్ సమర్పణీయ

అ-అ-వి.—త్రివిషయత్రిలే సమర్పణశబ్దప్రయోగమిరుక్కైయాలే, “అన్దసమర్పణశబ్దాత్తై నిష్కర్షిక్కవేణుమ్” ఎన్దుతిరువుళ్ళమ్మల్ ద్రి పూర్వ శ్లోక త్రిలేసమర్పితః ఎన్దు ప్రయోగిత్తు, అతిలర్థాస్తర తై పూర్వపక్షమాక శబ్దేత్తుక్కిన్దు “అథవా” ఎన్దు-అత్తైనిరాకరిత్తు, స్వాభావికదాస్యాను సన్ధానమే - స్వరూపసమర్పణమెన్దు నిష్కర్షి త్తరుళినారాయల్ ద్రి; ఆకైయాలాపాత ప్రతితియై యనునరిత్తు ఇక్కే దృష్టై నమాకన్దుల్ ద్రి. ఇవిన్దత్రిలాహ్లాత్ ప్రత్యుపకార త్రిలుజ్జాన తదుమాల్ ద్రిత్తాలే భ్రమిక్కువు మనుశయిక్కువున్దు, అజ్జ్క పరమాచార్యుక్కు. భ్రమని దానమిల్లామైయాలే భ్రమిక్కువు మనుశయిక్కువున్దు, అచ్చాన్దిశ్చై యరుళిచ్చెయ్ తస్మాత్ వ్యాఖ్యానత్రిలుమ్. ఇన్దశ్లోకద్వయముమ్ సమర్పణశబ్దాన్ధ నిరూపణమెన్దే తాత్పర్యమ్. అప్రబుద్ధాధికారికలైప్పోలే తాముమనుష్టి త్తతాక్కి, అతుక్కునుశయిత్తు, ఇముఖత్తాలే, సమర్పణ శబ్దార్థమ్ - స్వాభావికదాస్యానుసన్ధానమేయెన్దు నిష్కర్షి త్తరుళినారత్తాచాన్దిశ్చైత్తు తాత్పర్యమ్. ఎన్దు నేయెన్నిల్; “పూర్వశ్లోక త్రిలే- అప్రబుద్ధానుస్థానమాక త్తముడైయవనుస్థానత్రిలే యాహార్యరోపణమ్మణ్ణిక్కిన్దురుళిచ్చెయ్ తవరాకైయాలే, తాత్పర్యానుసారేణ భగవదభిప్రా యికల్పనమ్మణ్ణిక్కిన్దు, పణ్ణిన వాత్త సమర్పణత్తు క్కునుశయిక్కితార్” ఎన్దు త్తరశ్లోక తై యనతరిప్పిక్కితార్ [“ఇవరై భ్రమత్తొడేమిడికి టై?” ఎన్దు పార్ త్తరుళి, “నీర్ యార తైయారుక్కు సమర్పిత్తీ” ఎన్దు; నిరూపిత్తు, “ఎనతావియావియుమ్ నీ, ఎనతావియార్ యానార్” ఎన్దిటపడియే “ఉన్దుత్తై నీర్ నీవకరత్తిరత్తవై, ఆత్మ సమర్పణము మాత్తాపహరత్తోపాతి” ఎన్దు పణ్ణిన వాత్త సమర్పణ తై యనుశయిక్కితార్ రెన్దు] అనుశయపేతువాన వాత్త సమర్పణదా నేతెన్న వరుళిచ్చెయ్ తిత్తార్ [ఆత్మ సమర్పణమావతు - భగవత్పరతస్త్రిమాన వాత్తావుక్కు అనాద్యవిశ్వాసిద్ధమాన స్వాతస్త్రియ మడియాక భగవద్వైముఖ్యమిట్టెన్దు, అత్తాలే “హతక్” ఎన్దు భీతిపిటన్ద వళివిలే తదీయత్వాను సన్ధానత్తాల్ వన్దదాస్య సజ్జల్పమాతల్, రాజాభరణ తై రక్షిత్తువైత్తు ప్రాప్తకాలద్దళిలే కొడుక్కుమాప్పోలే, అత్తావై ఈశ్వరస్స క్కులిలే సమర్పిక్కై యెన్దుతలెన్దు]. [తదీయత్వానుసన్ధానమ్] తదీయత్వసజ్జల్పమ్. సామర్పణసజ్జల్పతైయమ్ విశేషసజ్జల్ప తైయమ్మోన్నపడి. తదీయత్వమ్ చేతనాచేతనసాధారణమాయ్, దాస్యమ్ చేతనాసాధారణమాయ్ యరుప్పతు. ఇన్దైయరణమ్ - సమర్ప ణశబ్దార్థమాక సమ్మివిత మెన్దు తాత్పర్యమ్. ఇన్దైయనుశయపేతువానానె? ఇతువే యర్థతత్వమానాలో వెన్న వరుళిచ్చెయ్ తిత్తార్ [ఇన్దై యరణ్దుమర్థమన్దు, పణ్ణేయవనతానవన్దువై “అవనతు” ఎన్దికైయమతోడీయ, ఆత్మ సమర్పణమాత్తాపహరత్తోడొక్కుమెన్దు]. “సజ్జల్పమ్” ఎన్దైయాలే - దాస్యత్తుక్కిచ్చాసాధ్యత్వదోష్టకీటు; అతుమాదాతితే, దాస్యమ్ స్వాభావికమాకైయాలే; “భగవానుక్కు కాన్దుభమానవాత్త వన్దువై నామ్ పేణిక్కిన్దున్దు, ఉపభోగకాల త్రిలేసమర్పిప్పోమ్” ఎన్దిటబ్దియిల్లామైయాలే రాజాభరణ న్యాయముజ్జూదాతితే; ఆకై యాలే, అత్తైయనుష్ఠితతాకప్పణ్ణిక్కిన్దునుశయిక్కితార్ రెన్దు తాత్పర్యమ్. ఇప్పడి శ్లోకతాత్పర్యతై యరుళిచ్చెయ్ తు, ప్రసక్తా దప్రబుద్ధాధి

ఈ. — (ఎనతావియార్ యానార్) ప్రదేయనూనవస్తువారతు; ప్రదాతావారుచైయవక్; “నానెన్నా
త్తావైమర్పిజ్జే” ఎన్నక్కడవేనో? (తన్దనీకొణ్డాక్కినైయే) ముతలిలేయి తైయుణ్డాక్కిననీయేకొణ్డాయానాయ్.
ఉణ్డాక్కుతైయావతే? నిత్యవస్తువైయెన్నిల్; ౧ “ఇచ్చాతవీవతవవిశ్వపదార్థసత్తా” ఎన్ఱుఅవనుచైయనిత్యేచై
యాలేయితేయితినుచైయ నిత్యత్వమ్.

జి.ఆ. — కర్తువమిల్లెయెచ్చపడి. ఇణ్డాక్కుమ్ (ముతలిలేయిత్తాది). తన్దనీ-ఉణ్డాక్కిననీ, తరుకై-ఉణ్డాక్కుతై. కొణ్డాక్కినైయే-కొణ్డాయా
నాయ్. తన్దనీకొణ్డాక్కినైయే యనువదిత్తు పరిహరిక్కితార్ (ఉణ్డాక్కుతై యిత్తాది). నిత్యేచైయడియాక వితు నిత్యమా యరుక్కైయాలే
“ఉణ్డాక్కిన” ఎన్ఱుకారత్తపడి. శ్రీవైవర్ణ్యప్రసే, “ఇచ్చాతవీవతవవిశ్వపదార్థ సత్తానిత్యంప్రియా స్తవతుకేచనతేసి నిత్యాః । నిత్యంత్యదే
కవరత్తన్త్ర నిజస్వరూపాభావత్కమర్జగుణాహినిదర్శనమ్.” క్ర మేజాన్వయః.

ఆ.ఆ. — కారియన్దజియై యరుళిచ్చెయ్కెతార్ సుసారభయత్తాలే సమర్పిక్కైయమ్, స్వరూపయాథాత్మ్యభయత్తాలే యనుశయిక్కైయమ్
నాకివిచైయిరణ్డామ్ నావనోక్షమనువర్తిక్కుక్కడవత్తెన్ఱు. ఇరణ్డావతినుడైయ యావనోక్షానువృత్తియొక్కొణ్డా ఇచైయిరణ్డామ్ యావనోక్ష
మనవర్తిక్కుక్కడవత్తెన్ఱు. అథవా, ప్రసక్తాత్ ఆత్మాయడైయ సమర్పణానుశయజ్జైప్పర్మి వరుళిచ్చెయ్కెతార్కావుమామ్; ఈశ్వరకా
స్యాభిలషిత పురుషార్థసిద్ధికాకవిజే యాత్మార్కకై చ్చితీతునాల్ లీలావిభూతియలే వైత్తుక్కొణ్డిరుక్కిటతు; ఆవర్కకో ప్రాప్యత్వరాతి
యత్తాకేళాసిట్టు, “నామ్పచ్చెయిడావైయితే యివక్ ఫలసిద్ధియల్ విశిష్టిక్కిటతు” ఎన్ఱు శ్రమిత్తు. స్వాత్మ సమర్పణమ్మణ్ణి యనుశ
యిమానిట్టర్కకే. పాట్టిలేట్రమున్దెన్దాయ్. ఎ-తానియల్ కలవ్వవెన్ఱుతోడన్ణి, ఎనతావియార్వియుమనీ, ఎనతావియార్ యానార్, తన్దనీ
కొణ్డాక్కినై ఎన్ఱుకైయన్వయమ్.

ప్ర.తి. — (ఎనతావి) (ఎనతావియార్ యానార్) స్తాత్రే, “వపురాదిషయోపికోపివాగుణతో-సానియథాతథావిభాతదహంతవపాద
కన్తయోరహ మన్త్ర్యవయూసమర్పితః॥ మమనాథయదస్త్రయోస్త్వహం సకలంతద్ధితవై వమాధవ॥ నియతస్వమితిప్రబుద్ధధీ రభవా కిన్నసను
చ్చయామితే.” — శ్రీవైవర్ణ్యప్రసే, “ఇచ్చాతవీవతవవిశ్వపదార్థ సత్తానిత్యంప్రియా స్తవతుకేచనతేసినిత్యాః । నిత్యంత్యదేకవరత్తన్త్రనిజస్వ
రూపా భావత్కమర్జగుణాహినిదర్శనమ్.” ౩౬.

తాత్పర్యము. — ప్రళయకాలమునందు సప్తకోకముల నుదరమునందుంచి రక్షించినట్! స్వామీ! అనాదికాలముగ సంసారమునందు
రువాణసవచే మనోయన్మ నాయాత్మ వస్తువందు కలిసిన మహోపకారమునకు ప్రత్యుపకారముగ నాయాత్మను సమర్పించితిని. ఇంకమీఁద
నేను ప్రతిహించవను. అని యాత్మార్థ భగవంతునిగుఱించి సాదించి పిదప వధకతత్వమునాలోచించి నాయాత్మకు నీవే నియామకఁడవు,
సమర్పించుచున్నవును నీకు కేషముగనుచ్చది, సమర్పించువాఁడును నీదాసభూతుఁడుగాన నిష్ఠిసవక్ స్వామియైన నీకు నేను సమర్పించి
నానది చెప్పుచున్నది యనుతఁడంచుచున్నాడు.

మూ. — ఇనియార్ ఇానజ్జళాలెడుక్కలెఱాతవెన్దాయ్ । కనివార్ వీట్టిన్ఱ మేయెన్కడట్టుడావముతే ।

తనియేవాల్ ముతలేపాట్టిలేమేన మొన్ఱాయ్ । నునియార్ కోట్టిల్ వై త్తాయునపాతజ్జేర్న్దేనే ॥

ఆ. — (ఇనియార్) అనాత్మరత్తనైయేను మత్కృప్త కేయాటి మవర్కకుడైయజ్జానజ్జకుక్కగోచరనాయ్, అనన్యభక్తికళా యరు
చ్చార్క్క పరమసులభనాయ్, తాదృశభక్తిహీననాయుక్కుచ్చెయ్తే యెనక్కయత్ను సిద్ధభోగ్యనాయ్, సముద్రత్తిలే యున్దొన్ఱిక్కిడక్కిట

వాత్త వర్గతై నిన్దే తుకమాక వెదుత్తుజ్జీవిప్పిత్తాపాపే, ఉన్నుడైయకృపెయాలే. అనన్యగతియాయురన్ద వెన్నుడైయ వుజ్జీవనహేతుభూత నాన వనే! ఉన్దిరువడికలై ఇని యొరునాళుమ్మిరియాలొరుపడి శేర్ నేనేయైతార్.

౫.

అన్య. — యార్ ఇనన్దళాల్ ఎడుక్కల్ (౩) ఎటొత ఎన్దాయ్ కనివార్ (౬) పిట్టిన్బమే ఎన్ కడల్ (౯) పడా అయితే తని యేన్ (౧౨) వాల్ ముతలే పొట్టిలేటామ్ (౧౫) ఒన్దు వనమాయ్ సునియార్ (౧౮) కోట్టిన్ వైత్తాయ్ ఇని (౨౧) ఉనపాతమ్ శేర్ నేనే (౨౩).

౫.

పన్నీ. — అనన్దరమ్, ఉన్నుడైయ అప్రాకృతభోగ్యతైయైక్కాట్టి రుచిజనకనాన పడియాలే ఉన్దిరువడికలై పెన్దోన్ నల్లెన్ పెన్దోన్.

ఎత్తనైయేను మతిశయితరానవర్ కళుడైయ, జ్ఞానన్దళాల్, ఎడుక్కల్, (౩) ఎడుప్పన్దళాత, స్వామియాయ్, ఉన్బక్కల్ స్నేహ త్తాలే పరిపక్వహృదయరానవర్ కళుక్క, (౬) మోక్షానన్దభూతనాయ్, ఉభయవ్యావృత్తనానవెనక్క, మథనాదియత్తుత్తాల్ కడలిలే, (౯) ఉణ్డాకాత, అప్రాకృతమానవమృతమాయ్, సంసార త్రిత్వార్ధున్దామైయాలే తనయ నానవెన్నుడైయ, (౧౨) త్వదనుభవరూపమాన వాట్టు క్కు, రుచిజనకత్వాదియాలే ప్రథమ హేతుభూతనాయ్, ఎన్నై సంసారార్ణవ త్రినిష్ఠ మెడుక్కెక్కనూచకమాక, సప్తద్వీపయుక్తమానజ గత్తై, (౧౫) అద్వితీయమాన, మహావరాహమాయ్ కోణ్డై, కూర్చై మిక్క, (౧౮) కొమ్మిలే, వైత్తవనే!, ఇని నీయే హేతుభూతనాయ్ నిర్వ హిక్కిఱుపిన్బు, (౨౧) ఉన్దిరువడికలై, ప్రాపిత్తేనేయన్దో!. (౨౩) ఏకారమ్ - శేర్ నేన్. ఎడుక్కల్ - తన్దవళమాక్కుతల్.

౫.

అర్థము. — ఎట్టిజ్ఞానవంతుల జ్ఞానములచే పరిచ్ఛేదింప (౩) నశక్యమైన నాస్వామి! పరిపక్వమైనయాశకలవారలకు (౬) మోక్షము ఖిమునంటి(భోగ్యభూతుడా!) నాకు సముద్రమునందు (౯) బుట్టని(విలక్షణమైన) అమృతమా! సహాయములేనినాయొక్క (౧౨) అనందానుభవము నకు ముఖ్యకారణుడా! సప్తద్వీపములను (౧౫) అద్వితీయమైన వరాహవతారంబెత్తి క్రూరమైన (౧౮) దంతమందు నుంచినవాడా! ఇంకమింద (౨౧) నీపాదపద్మములను జేరితినికదా? (౨౩)

౫.

ఈ. — విద్వాంబుట్టు. జ్ఞానలాభమేయమైయుమో, ప్రాప్తివేడ్డావో? వెన్న; ఎనక్కు ప్రథమనుకృత ముమ్ నీయేయాయ్, ఎన్నై సంసారికలిల్ వ్యావృత్తనాక్కినవన్దే పెన్దోన్ నేయన్దో వెన్దోతార్.

ఇని-మేలేయన్వయమ్. (ఆర్ ఇనన్దళాల్ ఎడుక్కల్ లెన్దాయ్) ఎత్తనైయేను మతిశయిత జ్ఞానరానవర్ కళుడైయ జ్ఞానవిశేషదళాలుమ్ స్వయత్తుత్తాలే యతీయప్పార్ క్కు మన్దు పేర్ క్క ప్పేరాతిరుక్కిఱువెన్నాయ నే!.

జీ. అ. — అజ్ఞాంబుట్టు. (ఇనియార్ త్యాది). “తనియేన్వాయ్ ముతలే, ఇనియునపాతజ్జేర్ నేనే” ఎన్దు పదజ్జలైక్కటాక్షి త్రిరణ్డా మ్మట్టోడే సజ్జతి (జ్ఞానలాభమేయిత్యాది). “అతీయాతన వటివిత్తు” ఎన్దు జ్ఞానలాభమున్దాయ్ న్దేన్దపడి.

ఇనిమేలేయన్వయమెన్దు “ఇని” ఎన్దుతుక్కు - “ఉనపాతజ్జేర్ నేన్దే” ఎన్దుత్తోడే యన్వయమెన్దు పడి. ఆర్ ఇనన్దళాల్ - ఆరు డైయ జ్ఞానదళాలుమ్. ఆరెన్దు - ఉత్కృష్ట పురుషవాది. ఎడుక్కల్ లెన్దాయ్ ఎన్దాయ్ ఎడుక్కల్ క్కు డుప్పన్దళాత శేన్ స్వామి! యెన్దుకల్దార్థమ్. పేర్ క్క ప్పేరాతిరుక్కిఱు-చలిప్పిక్కు చ్చలియాలేయిరుక్కిఱు. అతావతు-పరిచ్ఛేదితతీయస్సోకాతిరుక్కిఱువెన్దు పడి. ఎడుక్కల్ ప్పార్ క్కు

అ. అ. వి. — ఆరు డైయ జ్ఞానదళాలున్దాన, ఎడుక్కల్ - అతీయప్పార్ క్కెయమ్, ఎడుక్కల్ క్కు యమ్, ఇన్విరణ్డాలుమ్, ఎటొత. అతీయపుమ్

ఈ-అతావతు-దుర్యోధననాలే పరిచ్చేది త్తల్, రావణనాలేయెడుక్కలాయరు త్తల్ శెయ్యనిరితాయరు కైక్కి (కని వార్ పీట్టిన్మ) “సి” ఎన్టల్ ఉళో కనిన్దు పక్కమా యరుక్కు మవర్ కళుక్కు మోక్ష సుఖమానవనే! అన్టయే, “సి” ఎన్టలినియ రా యరుక్కు మవర్ కళున్పిడ త్తిలేవన్దు అవర్ కళుక్కానన్దత్తై విత్తైక్కు మవనే! అప్పడియెన్దై కణ్డో మెన్నిల్; ౧ *యశోత్తైప్పిరాట్టి, తొల్లెయిన్బ త్తిఱుతికణ్డాలితే. (ఎకడప్పడావముతే) అన్విరణ్డకోడియలు

జీ-అ.-మన్దెకుప్పాపాతిరుక్కి-అన్దు కూట్టిక్కొల్వకు. “భానన్దళాల్” ఎన్దుతు-శక్తక్కు ముపలక్షణమ్. “ఎడుక్కలెఱాత” ఎన్దుతు-అఱి యప్పాకాపైక్కు ముపలక్షణమ్. వివరణమ్ (అతావతిత్యాది). వీడు - మోక్షముమ్, గృహముమ్. మోక్షసుఖమానవన్ - మోక్షసుఖ త్తైక్కొడుక్కు మవన్. పీట్టిలేవన్దానన్దత్తై విత్తైక్కు మవన్దెవరణ్డా మర్థమ్. (తొల్లెయిత్త్యాది). పెరుమాళ్ తురుమొళ్ళి. ప్పర్ణయతానవానన్ద త్తి నున్దెయ నెల్లెకణ్డా శేయ్దుపడి. (కడప్పడావముతే). పడుకై - ఉణ్డాకై. “కడప్పడావముతు” ఎన్దెయాలే - ప్రాప్యత్వత్తోల్లిల్లిరు.

అ.వి.-పేర్క్కెన్దుమ్ పాకాత నెన్దాయెన్దు వివక్షిత్తరుచ్చెయ్కితార్ (ఎత్తనెయ్మెమిత్త్యాది).—అర్థానరమ్ (అతావతిత్యాది). ఆర్భాన జ్జళాలెడుక్క లెఱామెయనత్తెవడి. ఆర్భానజ్జళాలుమెఱాన్. ఆరెడుక్కిలుమెఱానెన్దన్దుమ్. ఇప్పోతు, “ఆర్” ఎన్దు - జ్ఞాన సమృద్ధి వివక్షితమున్దు; విశ్వరూపమృద్ధి వివక్షితమ్. ఎఱుకై - విషయాకరికృష్టుకై. విశ్వరూపత్తరానప్రతికూలరజియామలిరుక్కుయ మివరుక్కున్దేక్కొమ్మెన్దు పడి. “ఆరెడుక్కలెఱాత” ఎన్దివివక్షిత్తిల్ “ఆర్” ఎన్దిఱు - బలోచ్చాయ్ త్తెప్పల్లి. ౨ “నసన్దేర్థి భరతానుజ” ఎన్దుతువు మున్దేక్కొమితే యివర్క్కు. — “తత్రప్రాథమికార్థోదాహరణత్వేన ౩ “భక్త్యాకాస్త్రాద్వేన్ది” ఇతి సజ్జాయవృత్తాన్దుమ్, తత్ప్రతికోటిత్వేన “ఆర్” ఇత్యన్యోదాహరణత్వేన భృతరాష్ట్రాచ్చవదన్ది. ౩ “మాయాంససేవ” ఇత్యాది. “పీట్టిన్మ” ఇత్యన్యోరూపతారపరత్వేనాన్దానర మభిహితమాచర్యూదయకాన్దె. ౪ “పీట్టిన్మ విన్దప్పాక్కలిల్ ద్రవ్యభాషానిరూప ణసముమ్” ఇత్యత్. (మోక్షసుఖమానవన్దుతు) “ఇచ్చెయ్దుయెనెల్” ఎన్టాల్ - నెల్లెవిత్తైక్కు మెన్దు కాట్టుమాప్పిలే, మోక్ష సుఖత్తైక్కొడుక్కు మెన్దు పడి. ఇప్పడిశెయ్దుక్కణ్డ వివక్షణ్డోవెన్దు (యశోత్తైప్పిరాట్టి యిత్త్యాది). (తొల్లెయిన్బ త్తిఱుతికణ్డాలితే). పెరుమా ఱ్ తిరుమొళ్ళి.—“ఇనవైప్పెల్లి వయిఱున్దెయోళ్” ఎన్దున్దుడియరుక్కిఱ యశోత్తైప్పిరాట్టి, అవనున్దెయ సోశిల్వారికలై యెరుపడి ప్పవననుభవిత్తెయాలే, ప్పర్ణయతాన వానన్దత్తి నెల్లెకణ్డా శే; అవనుమెన్దుత్తియో! యెన్దితార్. (ముఱుతుమ్ నెన్దెయన్దెన్దు). “కైన్దెన్దు వోవుమ్ వయిఱున్దెయమ్” ఎన్దుమ్ మాన్ద్యత్తాలే నెన్దెయ్ముఱుతు మన్దెన్దానాయ్దు. (తొట్టున్దుమ్). ఉచార్యరున్దెయన్దేర్థప్రసా దన్దలై శిలన్దాయామల్ నాళోతోఱుమ్ పేణిశివిప్పారెప్పిలే, “ఆత్తితెస్సర్కముళ్ళనెన్దెయ శిలన్దాయ్ త్తెయవతె?” ఎన్దుతోట్టు త్తొట్టునక్కానిఱుమాన్దు. (ముక్తిశ్చిత్తమరైత్తెయమ్) ముక్తివిన్దితైయతాయ్ చ్చిఱియతా యరుక్కిఱ తామరైప్పుప్పి లేయరుక్కిఱ తిరుక్కొమెక్కొన్దాయ్దు నెన్దెయన్దెన్దుతు. ఇప్పడి కైయబ్బళివుమాయ్ క్కణ్డవాతే కిన్దన్దోరుత్తామ్మె యెడుత్తు కొన్దెకట్టచ్చెఱాళ్ (ఎఱోకోళోతామ్మొన్దెకట్టచ్చెఱాళ్ కనిలైయమ్) ఇవనైక్కొట్టుకే తామ్మొన్దెయాలే య్దుకైయతాయరుక్కు మితే. “ఎడుత్తతామ్మొన్దె మెయ్యెయిక్కిల్ శెయవతె?” ఎన్దు నడున్దొక్కొన్దు నిఱుమాన్దు. (నెన్దెయ్ తోయన్ద శెవ్వాయమ్). పావియో, వాయతుకైయతా క్కిడిరకప్పట్టు. (అఱుకైయమ్). ఇన్దెయ్మకణ్డవాతే, “కైయన్ద పడియో, వాయి రన్దపడియో, ఇతెశెయ్తతు?” ఎన్దు ఱుక్కానిఱుమే; “ఉన్దెక్కుత్తరమిలై” ఎన్టాప్పిలే వాయ్కైయక కాన్దెయాలే కణ్డో వుళొల్లప్పాకాతే య్దునిఱుమాన్దు. అఱుప్పక్కవాతే “వాయ్ వాయ్” ఎన్దుమే (అఱ్జినోక్కుమ్) తన్దేత్తెత్తన మెల్లామ్ తోన్ద నోక్కానిఱుమ్. (అన్దొక్కుమ్) అన్దొక్కు మెన్దుమిత్తనై. (అణికోళ్ నెన్దెయ్మవాయ్ శెళిప్పతుమ్) మిళవుమాన్దు మెయాలే ౬ “విన్దివిన్దు మున్దెన్దు” ఎన్దిపడియే య్దుకైయతాయ్ చ్చివన్దు శిఱితాన తిరుప్పనళై నెలిక్కుమ్. అతావతు - అఱుక్కొ లుమెన్దుపడి. (తొఱుకైయమ్). ఇవన్కోలివవాతే పుకట్ట కయిన్దైక్కుట్ట పెడుక్కుమ్; ఎడుత్తవాతే, “పాడిన్దవర్ కళుక్కు ప్రసా దనున్దెలి” ఎన్దుకై కణ్డిరుమ్మే; “కైకణ్డపరిజరత్తై చ్చవక్కానచ్చెయ్మోమ్” ఎన్దు తొఱానిఱుమాన్దు. (ఇన్దెకణ్డవోతై తొల్లెయిన్బ త్తిఱుతికణ్డా శే). ఇప్పడిప్పట్టవననున్దెయ సోశిల్వై యనుభవితైయశోత్తైప్పిరాట్టియార్ అనాదియాన వానన్దత్తినున్దెయ ముడివు

ఈ-మెణ్ణివొడ్డాతపడి యిరుక్కి-ఱ వెనక్కయత్తు సిద్ధభాగ్యనానవనే! (తనియే వాళ్ళ ముతలే) తనియేనాన
వెన్నుడైయవనుభవత్తుక్కు ప్రథమసుకృతమానవనే!

ఏకాక్షరకర్ణికలోనడువే యరుద్ధాహ్వలే పిరాట్టి. ఇవరుక్కుమ్ తనియాయరుక్కుమిత్తే సంసార త్రిలికపృష్ఠ.
(పాట్రిలిత్యాది) తనిమైయిలేవస్తుతప్రమ్బడియై చొచ్చిల్లుకిఱతు. అద్వితీయమహావరాహవేషత్తై పరిగ్రహిత్తు,
ప్రళయజ్ఞోన్దభుననన్దశేత్తై యుమెడుత్తు. (నునియూర్ కోట్టిల్వైత్తాయ్) నునియెన్టు - కూర్నై. ఆరుకై - మిమతి.
కూర్నైమిక్కుకోట్టిలే వైత్తాయెడ్డు పడి, ఇత్తాల్ - రక్ష్యచర్గత్తి నళవన్దాతరక్షకనుజైయ పారివై చొచ్చిల్లుకిఱతు.
(ఇనియునపాతజ్జేర్వోనే) ప్రళయజ్ఞోన్దభూమియైయెడుత్తాహ్వలే సంసారప్రళయజ్ఞోన్దవైవై యెడుత్తపాతే,
దేవర్ తిరుపడికల్లై నాకొట్టినేనేయన్దో. ౧. ఇన్ద్రయోర్తలైవా - ఇన్నిన్ద్రనీర్తై యనియాముతామై " ఎన్ను
మ్మడి, ఆటివై త్తనపాతే యునిరుపడికల్లై ప్పెన్దోనేయన్దో?.

జీ-అ-అవిరజ్జుకోడియిలు మెన్జుతు-శత్రుక్రభానరానాదికళుడైయవును, అశతయితభక్తిమాన్దభానయశోదాదికళుడైయకోటియిలు మెన్జుపడి.
ఎనక్కు - అచ్చేపమాత్రమడైయ వెనక్కు. వాల్మీముతలే - వాల్మీక్కుముతలానవనే! ఇవర్ క్కు వాల్మీ - భగవదనుభవమిశే. సంసారిక
శిరుక్కు, “తనియేక్” ఎన్జితలెన్నెన్న (ఏకాక్షీత్యాది). పిరాట్టిక్కు ఏకాక్ష్యిక కర్ణికళో నడువిరుప్పుపోలే, ఇవర్ క్కుమ్ సంసార
త్తి లిరుప్పుత్తనియా యిరుక్కు మెన్జుపడి. ౨ “ప్రియజ్ఞానమపశ్యంతిమ్” ఇత్యాది. తనిమైయలే - రక్షకాపేక్షాదశైయలే. ఇత్రాల్ - “సుని
యార్” ఎన్జిఁబిత్తాల్. పూర్వవాక్యార్థతై దృష్టాన్తికరిత్తుక్కుడ్డా, “అజియాతనవజివిత్తు” ఎన్జుత్తై క్కుటాక్షీత్తు “ఇని” ఎన్జుతు
క్కుభావమ్ (ప్రళయశ్లోబిత్యాది). ౩ * సాయన్జిన్మభానత్తిల్ విశేషకటాక్షపరమాక తాన్పర్యాస్తరమ్ (ఇమైయార్తలైవావిత్యాది).
తిరువిరుత్తమ్. నిత్య సూరికళుక్కు త్తలననానవనే! ఇవర్ శో న్నిలైనిత్తుపోన్ద వాసనారుచికళాకితి స్వభావ విశేషజ్జుత్తై, ఉణకటాక్ష మ్మి
న్దోని నాన్దశ్శడైమాతపడి యిత్రర్ణ. మేలిత్యాన్జిలే “మతన్నుమే” ఎన్జుపదత్తిక్ మూన్దామగ్గుత్తుక్కుచ్చేర, “ఇని” ఎన్జుతుక్కుమ్ మూ
న్దామగ్గునాక ఇన్నమ్ మొరగ్గు మధ్యాహరిత్తుక్కుళ్ళవుతు. అతావతు - ౩ * వాయున్జిచ్చై యుకళిల్ న్యసనన్దీర, * ఉనిల్వాన్జుయిరిలే సంశ్లేషి
త్తబాతే, ఉనపాత్తన్జిన్దేనే యన్దోవెన్దు. ఆక, “ఇని” ఎన్జుతుక్కు - మూన్దరమ్, అగ్ధదయంవా. ఆర్ భానన్దభాల్ తొడజ్జి, వాల్మీ
ముతలే - ఓరేనమాయ్ - వాల్మీలేన్జుమ్ - సునియార్ కోట్టిల్ వైత్తాయనియనపాత్తన్జిన్దేనే ఇత్యన్వయ. “ఎన్జుదత్తుదావముతు” ఎన్జు
యాలే - ప్రాప్యత్వముమే, “తనియేస్వామ్ముతల్” ఎన్జెయాలే - ప్రాపకత్వమున్దోల్లిన్దో.

[illegible]

పెరుమాళ్ తిరుమొళ్ళ - ఏలూర్ మొదటి-ఎట్టామ్మలు - ముఖమును వెడ్డెనులైదు కొట్టులు పుట్టికొట్టెను ఇరులైక్కయు, మెట్టికొట్టె
తామ్మకొట్టె పవిత్రతొట్టెననినైయుమ్ వెడ్డెయిరొత్తయిన్ శెవ్వాయు । ములైయుమణ్డెనొక్క మనొక్కమణికొల్ శెట్టిణువాయు
సెలివతువుమ్ । తొట్టై యుమివె కణనశోలే తొరెయన్ తిరుతిక్కాళే ॥

తాత్పర్యము.—అధికజ్ఞానవంతులైన బ్రాహ్మణి దేవతలను పరిచ్ఛేదించి సకలములైన కల్యాణగుణములుకల ఓ! సర్వస్వామి! ఊర సముద్రమునందు బుట్టిన ప్రాకృతమైన యమృతముగాక అప్రాకృతమైన అమృతమునబోలె నాకు భోగ్యభూతుండును సప్తద్వీపములతో

గూడియున్న జగత్తును వరాహవతారంబై త్తి యుద్ధించిన యాపత్సఖుండునైన నీవే సకలజగత్కారణభూతుడవైన పిదప నీ పాదారవింధంబులను నేనాశ్రయించితిని.

౫.

మూ.—శేర్ న్దార్ తీవినై కట్కరునన్జై త్తిన్జి త్తయై । త్తీర్ న్దార్ తమ్మనత్తుప్పిరియాతవరుయై ।

చోర్ న్దేవుకళకొడాచ్చుడరైయరక్కియైమూ । కీర్ న్దాయైయడియేనడైన్దేముతన్దున్న మే॥ ౬॥

ఆ.—(శేర్ న్దార్) “ పానకాలముమ్ సంశ్లేషిత్తోమ్ ” ఎట్టు తమ్మక్కన్తోబ్బమ్మడి యెమ్మెరమానాడే తామ్ సంశ్లేషిత్తై యాలే ; ఆశ్రితరుడైయ స్వవిషయ దివ్యజ్ఞాన విరోధి పాపజగుక్కు నజ్ఞాయ్ , అవర్ కళుక్కు స్వవిషయ దృఢజ్ఞానప్రదనాయ్, ఇప్పడి తన్నుడైయ ప్రసాదత్తాలే లబ్ధజ్ఞానరాకైయాలే ౧ * సమ్యగ్యవసితరాయ్ రుద్రస్వరకళై సంసార త్రిత్తుకవిడాతే యవర్ కళోడు పిరియాతే సంశ్లేషిత్తుమ్ స్వభావనమాయ్, ఆశ్రితవిరోధి నిరసనస్వభావనమాయరున్ద ఉన్నోడిన్తోవడియేన్ సంశ్లేషిత్కుప్పెబ్బత్తు, ఇవ్వాత్తాపుళ్ళవన్దే పెబ్బోన్దో? పెన్దితార్.

౬.

అన్వ.—శేర్ న్దార్ తీ వినైకట్కు (౩) ఆరు నన్జై త్తిన్జి త్తయై (౬) తీర్ న్దార్ తమ్ మనత్తు పిరియాతు (౯) ఆవరుయై శోర్ న్దేవు కళకొడా (౧౨) కువరై అరక్కియై మూక్కిన్దాయై (౧౫) అడియేన్ ముతన్దున్న మే అడైన్దేనే (౧౮).

పన్న.—అన న్దరమ్, ఇన్ద్రపాస్తి, స్వరూపప్రయుక్తమాకైయాలే అనాదిసిద్ధమన్తోపెన్దితార్.

ఉన్నైయడైన్దవర్ కళుడైయ, క్రూరమాన, పాపజగుక్కు, (౩) కాల్ బరయ, నజ్ఞాయ్, తిన్జితానమతియాకిట - వ్యవసాయన్దా నాయ్ నిట్టితానెన్నలామ్మడి యతుక్కుత్తావక నాయ్, (౬) అన్దవ్యవసాయ త్తై యుడైయవర్ కళుడైయ, మనస్సిలే, విడాతే, (౯) అవర్ కళా త్తవన్దువై, ఎట్టుమ్ విషయాన్దరజ్జళిలే పుక్కున్తోన్దొ, పానకొడాతే, (౧౨) తన్నుడివైయే యవర్ కళుక్కు విషయమాక్కు ముజ్జ్వలస్వభా వనాయ్, అవర్ కళో విషయరుచియై శూర్పనఖియై, అజ్జితాపాస్తిలే యజ్జితకొడుక్కు వల్లవున్నై, (౧౫) ఉనక్కు శేషభూతమానస్వ రూప త్తైయుడైయనాన్, ముతలుక్కుమున్నే, అడైన్దేన్దలవో? (౧౮) * మయర్వట మతినల మరుళునళిమ్ముమున్నే ప్రాస్తి యున్దలవో పెన్దు కరుత్తు.

౭.

అర్థము.—ఆశ్రయించినవారలయొక్క క్రూరములైన పాపములకు (౩) విలక్షణమైన విషమగువాండును దృఢమైన జ్ఞానమునుబట్టిం చువాండును (౬) తేరినజ్ఞానముకలవారలయొక్క మనస్సునందు విడువక (౯) వారియాత్మవస్తువును కట్టించి పోనియని (౧౨) తేజస్సుకల వాండును శూర్పణఖియనురాక్షసిని ముక్కునుచ్చేదించినవాండునైన (నిన్ను) (౧౫) వాసుడైన నేను ముందే ఆశ్రయించితినికదా? (౧౮) ౬.

ఈ.—ఆటామ్బట్టు, “ ఇని యునపాతేన్దోన్దేనే ” ఎన్దోల్; “ ఇని ” ఎన్దు వి శేషిక్కు వేణుమో?, ౨ * పొయ్ నిన్దుజ్జాన త్తిలే నీవి శేషకటాక్షమ్మన్జినపోతే కిట్టిన్దోలేనో వెన్ను తల్; అన్దిక్కే, స్వరూప త్తై యనుసన్దిత్త వాతే స్వాభావిక శేషత్వమేయాయ్ నిలైన్దివ్దవారమ్, నడువుళ్ళతు వన్దేటియాయ్ త్తోబ్బుకైయాలే శొల్లుకి తారాకవుమామ్.

జీ-ఆ.—ఆటామ్బట్టు (శేర్ న్దార్ త్యాది): కీర్ త్తాయ్ త్తిల్, “ ఇని ” ఎన్దు తిన్దద్యయానుగుణమాక వవతారికాద్వయమ్ (ఇనియొ నపాతమిత్యాది). (ఇనిఎన్దు వి శేషిక్కు వేణుమో) “ అజ్జితాతనవతీన్ద ” ఎన్దు వి శేషిక్కు వేణుమోవెన్దు పడి. “ కిట్టిన్దోలేనో ” ఎన్దు వన న్దరమ్ - ఎన్దితాత్తెన్దు శేషమ్. (అన్దిక్కే యిత్యాది). ఇవ్వవతారికైయాలే, ఇని యెన్దు వి శేషిక్కు వేణుమోవెన్దితత్తు. ౨ * పొయ్ నిన్దు జ్జాన త్తిలే * మయర్వటమతినల మరుళినపోతే పెబ్బోన్దేయన్తోవెన్దు వి శేషిక్కు వేణుమోవెన్దు పడి. నిలైన్దు వారమ్ (స్వాభావిక శేషత్వ మేయాయ్). ఎన్దున్దుమ్. స్వరూప త్తై యనుసన్దిత్తవాతే, స్వాభావికారమ్ శేషత్వమేయాయ్, నడువుళ్ళతు వన్దేటియాయ్ త్తోబ్బు కైయాలే, పడ్డేయకైన్దేనేయన్తో వెన్దితాన్దెన్దు పడి.

ఈ.-శేర్ న్దారుణు - ౧. “ ద్విధాభజ్యేయమప్యేవం ననమేయస్తుకస్యచిత్ ” ఎన్నుమ్ నిర్బన్ధమిల్లాతవర్ కళ్. (శేర్ న్దార్) కడుమరక్కలమ్ కరైశేర్ న్దాప్పలే యవనై క్కట్టినవర్ కళ్. అనాదికాలమ్ సంసరిత్తు ప్పొన్ద ఆత్తా సర్వేశ్వరనై క్కట్టుకైయావతు - కరైశేరుకైయిత్తే. * ఇక్కరైయేతినార్ కళితే యవర్ కళ్. (తీవినై కట్టరునన్జై) అవర్ కళుడైయప్రాప్తిప్రతిబంధ కర్తజ్జళుక్కుళి క్కాల్ వొణ్ణాత నజ్జానవనై. (తిన్జితి యై) మున్నే శేర్ న్దిరుక్కుమవర్ కళుక్కు తిన్జియతాన మతియైక్కుడుక్కుమవనై, అమ్మరిషక్, తపస్సుపణ్ణా నిల్క, సర్వేశ్వరక్ ఇన్ద్రవేషత్తైధరిత్తుక్కుణ్ణుకెన్దు, “ ఉనక్కు వేణ్డియవర్ తై వేణ్డిక్కుళ్ ” ఎన్ను, “ నానునై ౨ యారాధిక్కుమవనల్లెన్దాన్, ఎనై ౨ సమాధిభజ్యమబ్బణ్ణాతే పోకవల్లయే, ఉనై ౨ క్కుమ్బిడుకిత్తోక్ ” ఎన్దానితే-౩ “ నామామారాధయామిత్వాం తనబద్ధోయమజ్జలిః ” ఎన్దు తానే యభిక్కుప్పార్ క్కుమ్బు మమ్మిక్కు వొణ్ణాతపడియాన తిన్జియమతియై క్కుడుక్కుమవనై. (తీర్ న్దారిత్వాది) ౪ “ జలాన్త త్స్యవివోన్ధృతా ” ఎన్దు తనై ౨ ప్పిరియమాట్టాతే యిరుక్కుమవర్ కళ్ నెన్జైవిట్టుప్పొకమాట్టాతే, అవర్ కళుయర్ తనై ౨ ప్పిరిన్దు ద్రవీభూతమాయ్ మజ్జిప్పొకక్కుడాతే, “ అతుతక్ పేలు ” ఎన్ను మిడమ్ పడివిలేతోన్ద ఇరుక్కుమవనై. తీర్ న్దారుణు - ఉపాయత్తిల్ తుణిన్దుడైయార్. అవర్ కళాకితార్ - “ ప్రాప్య ప్రాపకజగ్గిరణ్ణమవనై ” ఎన్దిరుక్కుమ వర్ కళ్. అవర్ కళ తనై ౨ ప్పిరిన్దు నోవుపడాతపడి అవర్ కళ నెన్జిలేయిరుక్కుమవనెన్దుమామ్. (అరక్కి యైముక్కిర్ న్దాయై) పరాట్టియొన్దై సంక్షేపవిరోధియై ప్పొక్కుమాప్పొలేయాయ్ న్దు అవర్ కళుడైయవి రోధికతై ప్పొక్కుమ్మడియుమ్. ఆనాల్, ఇవనోపిన్దై యవళ్ మూక్కులుత్తానెన్నిల్; ఆమ్; కైయాలేయలు క్కుపేణుమే, ౫ “ రామస్యదక్షిణోబాహుః ” ఎన్ను క్కుడవతిత్తే. (అడియేనిత్వాది) శేషభూతనాన నాకపణ్డే

శి-అ.-మేతే, “ తీర్ న్దార్ ” ఎన్దు శొల్లుకైయాతే, అన్దోనే పునరుక్తమాకామైక్కాక, “ అభిముఖ్యముడై యవర్ కళ్ ” ఎన్దర్ క్కు. (శేర్ న్దారుణిత్వాది) నిర్బన్ధమిల్లాతవర్ కళ్ - అద్యపాదికళుడైయవర్ కళ్. యుద్ధకాండే వత్తింశే రావణ, “ ద్విధాభజ్యేయమ్ ” ఇత్వాది పూర్వమేవలిఖితమ్. ఇవర్ కళై “ శేర్ న్దార్ ” ఎన్దియతెన్నెన్దు (కడుమరక్కలమిత్వాది). కడుమరక్కలమ్ - నజ్జితప్పినవోడమ్. కరైశే ర్ న్దాప్పలే యానపడియొన్దెన్దు (అనాదికాలమిత్వాది). ఇత్తై ప్రమాణముఖేన నమశ్చిచ్చయేకితార్ (ఇక్కరైయిత్వాది). పెరియాళ్వార్ తిరు మొఱ్ఱి. “ అక్కరైయెన్దుమ్ ” ఇత్వాది పొట్టప. అక్కరై-సంసారమ్. ఇక్కరై-పరమపదమ్. కాక్కువొణ్ణాత-ప్రత్యోపగమిట్టు క్కాక్కు వొణ్ణాత. తిన్జితానమ - ద్విధాభ్యవసాయమ్. “ తిన్జితియై ” ఎన్దియ సామానాధికరణ్యమ్-జన్యజనకభాననిబంధనమ్, అప్పడికొడుత్తవివముణ్ణో వెన్దు (అమ్మరిషమిత్వాది). ఉక్తాశ్చ ప్రమాణం నదత్. ఏతేన ఫలితార్థభ్యాసం (నాహ మిత్వాది). శ్రీవిష్ణుభక్తే ద్వితీయేధ్యాయే. సారాధినాన్ద్రవంవర దప్రయచ్ఛాభిమతాన్ద్రవం “ ఇత్యుత్తరార్థమ్. “ తీర్ న్దార్ ” ఎన్దు క్కుర్థద్యయమ్-ప్రాప్యత్వరానిష్ఠకెన్దుతల్, ప్రాప్యప్రాపకనిష్ఠకెన్దుతల్. ప్రభుమార్థమ్ (జలాన్త త్స్యవిత్వాది). “ శేర్ న్దేవుకల్ కొడా ” ఎన్దియవిరుక్కుర్థమ్ (ద్రవీభూతమాయ్ మజ్జిప్పొక క్కుడాతేయెన్దు). “ నడర్ ” ఎన్దు తిత్తాతప్పర్థమ్ (అతుతప్పేతిత్వాది). ద్వితీయార్థమ్ (తీర్ న్దారుణిత్వాది). తుణివు - ఆధ్యవసాయమ్. తటస్థశక్తైర్దై యనువదిత్తు పరిహరి క్కితార్ (అనాలిత్వాది). (రామస్యేత్వాది) ఆరణ్యకాండే ద్వాత్రింశే రావణప్రతిభూర్పణభా, “ బ్రాతాచాన్య ” ఇత్వాది, “ లక్ష్మణోనామ పీఠ్యనాక | అమర్షిదుర్జయోజేతా విక్రాన్తో బాధిమాన్సురీ | రామస్యదక్షిణోబాహుర్నిత్యం ప్రాణోబహిర్భరః. ” ద్వితీయవతారికైక్కు

అ-అ-వి.— ౬ “ సర్వవ్యాఖ్యా వికల్పనాం ద్వయమిత్వం ప్రయోజనమ్ | పూర్వత్రాపరితోయోవా విషయవ్యాప్తిరేవవా ” ఎన్దియ వ్యాఖ్యతై యవతారికాద్వయమ్. ఇరణ్ణావతు (అనాదికాలమిత్వాది). అతావతు- దరిద్రనాయరుప్పొనోరువనుక్కు విశ్వర్యముజ్జానాల్, వత్తైయదారిద్ర్యతైమజన్దు, “ మున్ను మొరుకాల్ దరిద్రనాయరున్దోమా, ఇతునేయన్దోస్వభానమ్ ” ఎన్నుమాప్పొలే, ఇవరు మనాదికాలమాత్తా

ఈ.—యచ్చై న్దే నేయన్దో? (అడియేనచ్చై న్దే ముతన్దున్న మే) అనాదికాలమిల్లన ఇల్లవై మఱిక్కుమ్మడివన్దు కలక్కై యాలే; ఇన్దో పెన్ద్రుతు, ఇవ్వాత్తాపుళ్ళవన్దే పెన్ద్రున్దేనోవెన్దుమామ్. ౧ * వాయున్దై యుకళిల్ - కీర్నం న్దేషి త్తతేన్ద్రున్దోపొయ్ కలగ్గి విళ్ళేషమేయాయ్ చ్చెన్ద్రాపొలే, ఇజు - కలవియిన్ది కుతియాలే యచ్చై మఱిన్దు మున్నే పెన్ద్రున్దేనో వెన్దితారెన్దుమామ్. ముతన్దున్న మే - పట్టైయ తాకవెన్దు పడి. ౬.

జీ-ఆ.—చ్చేరమళిచ్చెయ్ కితార్ (శేషభూతనానవిత్వాది) ప్రథమావతారికైక్కుచ్చేర; అతీయాతనవఱివిత్తపిన్దు ఎన్దువిశేషిక్కువేణుమా, ౨* పొయ్ నిన్దు ఇన్దోన్దై విశేషకటాక్షమ్మణ్ణినపొతే కిట్టిన్దోనోవెన్దు ద్వితీయార్థజ్ఞుకొళ్ళు. కీర్నత్తాట్టిల్ “ఇని” ఎన్దు తిన్దా మూన్దామర్థత్తుక్కుచ్చేర మూన్దామర్థమ్ (అనాదికాలమిత్వాది). ఇచ్చై దృష్టాన్తపూర్వకమాక వివరిక్కితార్. (వాయున్దై యిత్వాది).

ముఖ్యన్దైన్దుకాట్టుకితార్ (పట్టైయ తాకవెన్దు పడియెన్దు). ఆక “ఇని” ఎన్దు తుక్కు-అతీయాతనవఱివిత్తపొతే పెన్ద్రున్దేనోవెన్దుమామ్, ౨ * పొయ్ నిన్దు ఇన్దోన్దై విశేషకటాక్షమ్మణ్ణినపొతే పెన్ద్రున్దేనోవెన్దుమామ్, ౧ * వాయున్దై యుకళిల్ రిత్తిర సంక్లేషి త్తపొతే యనపాత జ్ఞేర్ న్దేనోవెన్దు మిప్పడి మూన్దామర్థమానపొతు, “ముతన్దున్న మే” ఎన్దు తుక్కుమ్ మూన్దామర్థమ్. అతావతు - “ఇని” ఎన్దు - * పొయ్ నిన్దు ఇన్దోన్దై విశేషకటాక్షమ్మణ్ణినపొతే పెన్ద్రున్దేనోవెన్దుమామ్, అనాదికాలమేపిడిత్తు పెన్ద్రున్దేనోవెన్దుమామ్; ఇనియెన్దు - అతీయాతనవఱివిత్తపొతే పెన్ద్రున్దేనోవెన్దుమామ్ విశేషిక్కువేణుమా, * పొయ్ నిన్దు ఇన్దోన్దై నీవిశేషకటాక్షమ్మణ్ణినపొతే పెన్ద్రున్దేనోవెన్దుమామ్; ఇనియెన్దు - * వాయున్దై యుకళిల్ రిత్తిర క్కులన్దపొతే పెన్ద్రున్దేనోవెన్దుమామ్ విశేషిక్కువేణుమా, అనాదికాలన్దొడగ్గి విశేషమిన్ది క్కే సంక్లేషమాయ న్దోనమక్కు చ్చెన్దుకొటెన్దుతలెన్దు. “ఇని” ఎన్దు తుక్కుర్థద్వయమానపొతు, తదనుగుణమాక వవతారికాద్వయమ్; అతిల్ ప్రథమావతారికా నుగుణభావపరమ్ (శేషభూతనానవిత్వాదివాక్యమ్), ద్వితీయావతారికా నుగుణ భావపరమ్ (అనాదికాల మిత్వాదివాక్యమ్). వాయున్దై యిత్వాదివాక్యమ్ - తద్వివరణపరమెన్దు. ఇప్పడియే “ముతన్దున్న మే” ఎన్దు తుక్కు మర్థ ద్వయమ్. ఇరణ్డర్థమెన్ద్రాల్ నన్దాయరుక్కుమ్. ఇన్దపక్షత్తిల్ పజ్జేయెన్దుతు - * పొయ్ నిన్దు ఇన్దోన్దై విశేషకటాక్షమ్మణ్ణినపొతే యెన్దుపడి. “ఎన్దుమామ్” ఎన్దిటపదస్వారస్యతాలే, * వాయున్దై యుకళిత్వాదివాక్యమ్ - మూన్దామర్థావపరమాక వ్రమామ్. ఇప్పొతు, “ముతన్దున్న మే” ఎన్దు తుక్కుర్థత్రయమ్; * పొయ్ నిన్దు ఇన్దోన్దై విశేషకటాక్షమ్మణ్ణినపొతే యితిప్రథమమ్, అనాదియాక వేయితిద్వితీయమ్, * వాయున్దై యుకళిల్ రిక్కు మున్నేతానే యితితృతీయమ్. క్రమేణాన్వయమ్. ౬.

ఆ-ఆ-వి.—పుళ్ళవన్దే పెన్ద్రున్దేనోవెన్దితారెన్దు పడి. అప్పడి యవక్రపన్దుకలన్దాల్ అనాదికాలమిల్లనవిల్లవెల్లామ్ మఱిన్దువిడుమావెన్దు (వాయున్దై యుకళిల్ న్దుతొడగ్గి) ఇన్ద వాక్యమ్-ఇరణ్డామర్థత్తై దృష్టాన్తపూర్వకమాక వివరిక్కిటతాకైయాలే అర్థాన్తరమన్దు; వాన్దపమ్, “అనాదికాలమ్” ఎన్దిట వాక్యత్తిక్కుమేలే ప్రసక్తమానశ్చైక్కుమ్ పరిహారమాక వ్రమ్ “వాయున్దై యుకళిల్” ఎన్దిట వాక్యత్తై యోజిక్కులామ్. తథాపి, ఇప్పొత్తై యిల్ సంక్లేషతాలే యనాదికాలమిల్లన ఇల్లవై మఱిక్కుమ్మడివన్దుమామ్, ఆక్రయాల్ ఇరణ్డామర్థమ్ అనుపపన్నమ్మాలే తోన్ద్రుణి తేయెన్దు శక్తిక్కిటవన్దుకొట్టు, దృష్టాన్తపూర్వకమాక వ్రపాదియానిన్దుకొట్టు ఇప్పడియొ జ్ఞొల్లలా మెన్దితార్ (వాయున్దై యుకళిల్ న్దుతొడగ్గి వాక్యతాలే). ఎన్దుమామ్ - ఎన్దుజ్ఞొల్లలామ్; “మాడాతు” ఎన్దిటత్తిలైయిత్తర్థమ్. ఇప్పడి తాక్రయోజిక్కు - అన్దిక్కే, శేషభూతనాన వెన్దిటవాక్యమ్ - అర్థ ద్వయసాధారణమ్. అనాదికాలమెన్దిటవాక్యమ్ - ద్వితీయావతారికా నుగుణమ్. వాయున్దై యుకళిన్దిటవాక్యమ్ - ప్రథమావతారికా నుగుణమెన్దు తానాక వ్రమామ్. “ముతన్దున్న మే” ఎన్దు - విమితైయెన్దుమ్ తాత్పర్యతాలే (పట్టైయ తాకవెన్దు). ౬.

ప్ర-తి — (ఆటామ్మట్టు) (శేర్ న్దార్) యుద్ధకాణ్డే పట్రింకే, “ద్విధాభజ్యేయమప్రేమం ననమేయన్తుకస్యచిత్ । ఏషమేనహజోదో వస్సస్యభావో దురతిక్రమః॥౧౦॥”—(తిన్న తియై) శ్రీవిష్ణుభక్తే ద్వితీయాధ్యాయే, “నాహమారాధయామిత్వాం తవబద్ధోయమజ్ఞులిః । పరార్థి వాన్త్యంవరద ప్రయచ్ఛాభిమతాన్వరాక్.”—(మూక్కిర్ న్దాయై) ఆరణ్యకాణ్డే చతుశ్రింకే మారీచస్య ప్రథమహితవచనం శ్రుత్వాప్రత్యా

గతం రావణం ప్రతికూర్పణా, “బ్రాతాచాన్యమహాతేజా గుణతస్తుల్యలక్షణః । అనురక్తశ్చభక్తశ్చ లక్ష్మణోనామవీర్యవాక్ ॥ ౧౨ ॥ అమర్షదు
ర్జయోజేహ విక్రాంతోబుద్ధిమాన్బలీ । రామస్యదక్షిణోబాహు ర్నిత్యంప్రాణోబహిశ్చరః” ॥ ౧౩ ॥

పెరియాల్వార్ తిరు మొట్టి - నాన్మత్తుమాన్వాన్దిరు మొట్టి - ఏమామ్బట్టు. — అక్కరైయెన్ను మన త్తక్కడలు శ్శొన్దియు స్సేరరుళా ।
లిక్కరైయేటి యిల్లైత్తిరున్దేనైయళ్ళోలెన్దు కైకవియాయ్ శక్కరమున్దక్కైకగుణ్ణకుమ్ పీదకవాడైయెడుమ్ । శెక్కర్ నిఱత్తు చ్చివప్పడై
యాయ్ తిరుమాలిరుళ్ళోలైయెద్దాయ్.

తాత్పర్యము.— తనవిషయమైన ఆశ్రిత దివ్యజ్ఞానమునకు విరోధులగు పాపములనుబోగొట్టి దృఢమైనజ్ఞానము నిచ్చినవాడును తనయ
నుగ్రహముచే లబ్ధ దివ్యజ్ఞానముకలవారలతో నెల్లప్పుడు సంక్షేపించు స్వభావుడునైన నిన్ను ఆత్మవస్తువున్నప్పుడే యాశ్రయించితిని.

మూ.— మున్నల్ యాన్ పయినూనరమ్మిక్కుముతిర్ శువైయే । పన్నలార్ పయిలుమ్ పరనేపవి త్తిరనే ।
కన్నలేయముతేకార్తుకిలేయెకణ్ణా । నిన్నలాలిలేన్దాణెన్నె నీకుటిక్కోళ్ళే ॥

ఆ.— (మున్నల్). సర్వకరణగ్రామము నిరవధికభోగ్యభూతనాయ్, ఉన్దిరువడికకుమ్ నల్లరాయరుప్పారెల్లారుక్కు మున్నై
క్కిడుక్కుమ్ స్వభావనాయ్, అనర్కకుడైయ త్వదనుభవ విరోధసర్వదోష నిరసనస్వభావనాయరున్ద వున్నై యెనక్కు నిర్లేతుకమాక
త్తన్దరుళినాయ్; నీయల్లకు యెనక్కిరు ధారకమిల్లై; ఇనియెన్నై కైవిడాతే కిడాయ్ ఎన్దుకొన్డు, “ఎమ్మెరుమానోడు తమక్కు
వుత్తమాన సంక్షేపత్తుక్కు భజ్జుమ్ వరుకిఱతో ” ఎన్నుమతిశబ్దైయారే యెమ్మెరుమానైయపేక్షిక్కితార్.

అన్వ.— ముక్ నల్ యాన్ (౩) పయిల్ నూల్ నరమ్మిల్ (౬) ముతిర్ శువైయే పల్ (౯) నలార్ పయిలుమ్ పరనే (౧౨)
పవిత్రినే కన్నలే అముతే (౧౫) కార్తుకిలే ఎక కణ్ణా (౧౮) నిన్నలాలి ఇలేన్దాణ్ ఎన్నై (౨౦) నీ కుటిక్కోళ్ళే (౨౩).

పన్న.— అనన్దరమ్, ఇప్పడియుపకరిత్త నిరతిశయభోగ్యనాన వున్నైయొట్టిన్దాలెనక్కు సత్తైయన్దు వెన్దితార్.
అనాదియాయ్, విలక్షణమాయ్, యాన్దైప్పల్ శ్రీయరుప్పతాయ్, (౩) వుత్తిత్తుక్కుళాలే పయిలప్పడువతాన, గీతశాస్త్రత్రిల్లక్షణ
న్దప్పాత, సరమ్మిలే కిళర్ న్ద, (౬) ముతిర్ న్ద, గీతరసమ్మిలే నిరతిశయభోగ్యభూతనాయ్, ఇన్దరజ్జరాయ్ బహువిధరాయరుక్కిఱ, (౯) అస్థలి
తజ్జానాదిజైలక్షణ్యత్తైయడైయార్, నిత్యానుభవమన్దుజ్జువతలుక్కు, మేలాయరుక్కుమవనాయ్, (౧౨) ఇన్దరసజ్జరల్లార్ కుమ్ మజ్జానాది
దోషజ్జైప్పొక్కి భుజిప్పిక్కుమ్ పావనభూతనాయ్, ఇత్తనరసమ్మిలే పర్వన్దోలుమ్ నిరతిశయభోగ్యభూతనాయ్, అట్టిన్దైయమాక్కు
వతాన అమృతరసమాయ్, (౧౫) ఏవంవిధపారస్యత్తుక్కు శ్రయమాన కార్కాలత్తిల్ మేళుమ్మెలూ ఉదారవిగ్రహాయుక్తనాయ్, అవ్య
డిప్పొడోడే యెనక్కునుభావనాకైక్కు, కృష్ణనానవనే!, (౧౮) ఇప్పడి నిరతిశయభోగ్యభూతవానవున్నైయొట్టిన్దాల్, ఎనక్కు సత్తైయన్దు
కాణ్, వ్యతిరేక త్రిలీయమ్మడియాన వెన్నై, (౨౦) వ్యతిరేక త్రిలీయమ్మడియాన భోగ్యత్తైయెయడైయనీ, ఇరన్దుతలైయెయమటిన్దు
తిరువుళ్ళమ్మల్ దువేణుమ్. (౨౩)

అర్థము.— అనాదియు విలక్షణమును పీఠావిషయముగ (౩) నభ్యసించబడునదియైన గానశాస్త్రమునందుఁజెప్పబడినట్లు తస్మై
యందుఁబుట్టిన (౬) శ్రేష్ఠమైన (గానరసమువలె) భోగ్యభూతుఁడును అనేకులైన (౯) నిత్యమూరు లనుభవించుటకు మేలైనభోగ్యభూతుఁడును
(౧౨) పరిశుద్ధుఁడును చెరుకురసమునలె (భోగ్యభూతుఁడును) అమృతమును (౧౫) వర్షాకాలమేళుమువలె (ఉదాయఁడునైన) నాయొక్క
కృష్ణుడా! (౧౮) నిన్ను విడిచినయెడల జీవించుకదా! నన్ను (౨౦) నీవు స్వీకరింపుము. (౨౩)

ఈ. — ఏమామ్బట్టు. ఇప్పడి తామ్బెత్తై పేర్ పో కన తైయు మనుసన్దిత్తు, ఇన్విషయ త్రి నుడై యభో గ్యతై మెయు మనుసన్దిత్తు, “ ఇతిరున్దపడికడ్డోముక్కుత్తొక్కాతుపాలేయిరున్దతు ” ఎన్ద తిశక్కై ప్పణ్ణి, దేవరెన్దై క్కై విడిల్ నానుళేనాకే, ఎన్దై ఎన్దై విడాతోళియ వేణుమెన్ది తార్.

(మున్నలిత్యాది) “ మున్నల్ ” ఎన్దిఱవోత్తై పోక్కి - మునలాక్కి, మురలాక్కి నిర్వహిప్పారుము ణ్ణు. అన్ది కే, మున్నలెన్దతు - ఉన్నలాయ్, ఉన్నల్ - నిన్దై త్తలాయ్, ఇనిమైయాలే “ అతువతు ” ఎన్దు వాయ్పులల్ మున్దుడియిరుక్కై. అన్ది కే, మున్ - శాస్త్ర) త్రి నుడై య ప్పమైయాయ్, ఆదియిలే యున్దాయ్, నల్ - అతుతా నన్దాయ్, యాన్ పయిల్ నూల్ - యాన్ విషయమాక ఆభ్యసిక్కు ప్పదువతాననూలున్దు - శాస్త్రమ్, అన్దశాస్త్ర) క్తమానపడియే. (నరమ్మిన్దతిర్ శువైయే) నరమ్మిలే తడవప్పట్ట - అతిలేపిఱన్ద పణ్ణట్ట రసమ్బాలే భోగ్యనానవనే! మిడన్దై చ్చొల్లా తొళిన్దతు - కర్తానుగుణమాక పోతు శేయుమత్తున్దై యాలే యతుక్కు. ఇప్పడి భోగ్యతై కుత్తైవన్దూల్ భోక్తాక్కల్ వేణుమే, అవర్ కత్తై చ్చొల్లుకిఱతుమేల్ (పన్నలార్ పయిలుమ్మరనే) “ తెల్లియార్ పలర్ కై తొళున్దేవనాక్ ” ఎన్దిఱపడియే - తాన్దల్ పలరాయ్, భగవద్గుణ భుక్కు దేశికరాయున్దళ్ళు నిత్యనూరికల్ సదానుభవమ్మన్దానిన్దాలుమ్, అనుభూతాంశమళవు పట్టు అనుభావ్యాం శమేపెరు త్తిరుక్కై. (పవిత్రరనే) నిత్యసంసారిక భుక్కుమ్ నిత్యసిద్ధిరోపాతి యున్దై యనుభవిక్కైక్కు యోగ్యరామ్బడియాన శుద్ధియై ప్పిఱప్పిక్కుమవణ్. అన్ది కే, పన్నలారెన్దు - ముముత్తుక్కై యాక్కి, అవర్ క

డి.ఆ. — ఏమామ్బట్టు. (మున్నలిత్యాది). పేర్ పోన్దైయు మెన్దతు - కీటిత్తాట్టుక్క శెల్లాన్దై యున్దటాక్షిత్తు. భోగ్యతైయు మెన్దతు - ఇప్పట్టిల్ పదన్దై క్కటాక్షిత్తాతల్, “ పీట్టిప్పమే - కడన్దాదామమే ” ఎన్ద తైప్పోల్ వాతల్. కడ్డోముక్కు - కడ్డనమక్కు. తొక్కాతుపాలే - నిట్టాతుపాలే. ఉళేనాకే - సత్తావానాకే.

(ఒత్తై పోక్కి). ఒత్తు - సంయుక్తాక్షరమ్. మునలాక్కి మురలాక్కియెన్దతు - ౨ “ ఈరాలామ్ ” ఎన్దిఱపడియి త్రి నాలేరేఫ నకారజ్జుక్కు కేదమిన్దా మైయెప్పోల్. మునలుకై - మురలుకై. అతావతు - శబ్దై. మున్దిన వర్తతుక్కు, శబ్దియానిన్దళ్ళ యాట్టిషయ మాకవర్ణసిక్కుప్పదానిన్దళ్ళ శాస్త్ర) క్తమై త్రి నరమ్మిలే తడవప్పట్ట. అతిలేపిఱన్ద పణ్ణట్ట రసమ్బాలేయిరుక్కిఱవనే! యెన్ద పడి. ద్వితీయార్థత్తు క్కు. “ మున్నల్ ” ఎన్దతునూలుక్కు విశేషణమ్. శాస్త్ర) త్రి నుడై య - గాన్దర్వ శాస్త్ర) త్రి నుడై య. “ నరమ్మిలే తడవప్పట్ట ” ఎన్దతుక్కు వివరణమ్ (అతిలేపిఱన్దవెన్దు). నరమ్మిలే తడవున్దైయాలే పిఱన్దవెన్దపడి. పట్ట - పిఱన్ద. పణ్ణట్టవెన్దతు - “ మున్దిన ” ఎన్ద తినర్థమ్. యాన్ పిన్దై. మిడన్దై లున్దాన గాన్దై చ్చొల్లా తొళిన్దానెన్దెన్ద (మిడన్దై యిత్యాది). పోతు శేయుమత్తు - శ్లేషాదికళాలే వికరిక్కుమత్తు. (పన్నలారిత్యాది). పలరాయ్ దేశికరాన్ద నిత్యనూరిక భుక్కు మళవిజన్దనెన్ద వివక్షిత్తు అతుక్కు ప్రమాణమ్ (తెల్లియార్ రిత్యాది) నాయ్ చ్చియార్ తిరుమొక్కి. తెల్లియార్ పలర్ కై తొళున్దై యిరుక్కిఱ దేవరానవరెన్దై. నన్దైక్కర్థమ్. (దేశికరాయున్దళ్ళవెన్దతు). “ పయి లుమ్ ” ఎన్ద వర్తమానార్థమ్ (సదానుభవమిత్యాది). పవిత్రమ్ - స్వతస్కున్దమాయ్, శుద్ధ్యాపాదకముమా యిరుక్కుమత్తు. అతిల్, శుద్ధ్యాపా

అ.ఆ.వి. — యాన్ పయిల్ నూల్ నరమ్మి మురలుకై యాలున్దాన మున్దిన శువైపాలే భోగ్యనానవనే! యెన్దు అర్థమ్ కణ్ణుకొళ్ళతు. ముర లానిన్దళ్ళ యాన్ విషయమాక యెన్దవుమామ్. ఇరన్దామర్థ త్రి లే (నిన్దై త్తలాయ్) అతు - తత్కార్యమాన వాయ్పులల్ మెన్దలెక్షిత్తు, అత్తాలే - వాయ్పులల్ మున్దుడి యిరుక్కు మెన్దు యాట్టుక్కు విశేషణమ్. “ అల్లాతరసన్దై ప్పిట్టు శబ్దై చ్చొల్లుకిఱతు - ౩ “ సతతాన్మగాయన్నాస్తే ” ఎన్ద ప్రాధాన్యతైప్పోల్ ” ఎన్ద రుళిచ్చెయవర్. (తెల్లియార్) అలాభత్తోదేయిరున్ద కూడలిన్దైయాలే, నిత్యానుభవమ్మన్దానెయళవున్దైయ వరాయ్ మొక్కి. (పలర్) త్రిపాద్విభూతియాక వసుభవత్తోదే కాలక్షాల్లుకిఱతిత్తు. (కై తొళుమ్) ౪ “ నిత్యాన్జలిపుటా ” ఎన్దిఱపడియే తొళు

ఈ. — శేషాతునునుభవియానిష్టాలును తులైయాత భోగ్యజైయె యుడైయెయా చు, అవర్ కళుక్కు త్వదనుభవ విరోధియైప్పొక్కుమ్ శుద్ధియోగ తైయుడైయవన! యెన్ఱమామ్. (కన్న లే) ఎనక్కునిరతతయభోగ్యనానన! (అములే) ఎనై ఎచ్చావామల్ జీవిప్పిత్తుక్కొణ్ణుపోరుకిఱవన!

(కార్దుకిలే) ఔదార్యజైప్పల్. (ఎకణ్ణా) తనైక్కొడుత్తపడి. ఇవ్వళవు మివరుడైయళక్కా హేతు. (నిన్నలాలిలేన్దాణ్) ఉనై యొట్టియ అరైక్షణు జీవిక్కమాట్టే. ఉనై యొట్టియరక్షకరై యుడైయేనలేనెన్ఱమామ్. (ఎనై ఎనీకుటిక్కోళ్) ఎనై ప్పార్ తరుళవేణుమెన్నుతల్, ఎనై త్తిరువుళ్ళమ్బల్ వేణుమెన్నుతల్. (ఎనై) ఉనై యొట్టిన్దనన్ఱ, అచిత్ప్పాయనానవెనై. (నీ) ఇతుక్కు ధారకనాననీయెన్ఱమామ్.

జీ. అ. — దకత్వతై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (నిత్యసంసారికళుక్కుమిత్యాది). తులైయాత-పరిచ్చిన్నమాకాత. శుద్ధియోగతై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (అవర్ కళుక్కుత్యాది). కన్నల్ - వెల్లమ్. ఎనై ఎచ్చావామలిత్యాదియావతు - ౧ * వాయున్దైయకళిలే విశ్లేషిత్తుముడియాతపడి జీవిప్పిత్త వన! యెన్ఱపడి.

నిజతైప్పల్ వున్ఱొల్లలామాకైయా లే యతై నివర్తిప్పిక్కిటార్. (ఔదార్యజైప్పల్ వున్ఱెన్ఱ). ఔదార్యచరమావధి (తనైక్కొడుత్త పడియెన్ఱ). కుటిక్కోళ్ళుకైయావతు - మెయ్క్కొట్టై కొళ్ళుకైయాయ్, పార్క్కైయొచ్చులుకిఱతు. “కుటిక్కోళ్” ఎన్ఱ తిన్దద్యయత్తు క్కుమ్ శేరవర్ధద్యయమ్ (ఉనై యిత్యాది). ఇతుక్కు - ఇవాన్త వస్తువుక్కు. “ఇతుక్కు ధారకనాన నీయెన్ఱమామ్” ఎన్ఱరుక్కయాలే - “నిన్నలాలిలే” ఎన్ఱ తిన్దద్యయానుగుణమాక “ఎనై, నీ” ఎన్ఱ విడత్తిలు మర్దద్యయపరమానవాక్యజ్ఞాన్ శిలక్రికోశజ్ఞళిలే యిల్లాతపోతు, “రక్షకనాన నీ రక్ష్యమానవెనై” ఎన్ఱ మోరర్థమధ్యాహరిత్తుక్కొళ్ళతు. “మున్నల్యాత్” ఇత్యాదిక్కు (అట్టిక్కే, మున్నులెన్ఱకు ఉన్న లాయ్, ఉన్నల్ - నిన్ఱెత్తలాయ్, ఇనిమెయాలే “అతువతు” ఎన్ఱ వాయ్పులల్ ముప్పడియరుక్కై) ఎన్ఱ మోరర్థమ్ శిలక్రికోశజ్ఞళిలేయరు క్కిఱతు; ఇన్దవాక్యత్తిలే, నిన్ఱెత్తలాయెన్ఱతు - తత్కార్యమానవాయ్ పులల్ ముప్పడియరుక్కై, ఇనిమెయాలే వాయ్పులల్ ముప్పడి యరుక్కు మెన్ఱ యాహుక్కు విశేషణమాతల్, నూలుక్కు విశేషణమాతల్. క్రమేణాన్వయ.

అ. అ. వి. — కైయే యాత్రైయాయరుక్కుమవర్ కళో. (అట్టిక్కే పన్నులారిత్యాది) ౨ “తత్రాపిదుర్విభావోహం రాజసైస్తామసైరపి” ఇత్యా ద్యనుసంధేయమ్.

నాయ్చ్చియార్ తిరుమొట్టి - నాలాన్దరుమొట్టి - ముతత్వాట్టు - తెల్చియార్ పల్కై తొట్టై వేవనార్. వళ్ళల్ మాలిరున్ఱొలై మణాళ నార్. పళ్ళిక్కొళ్ళుమిడ త్తడిక్కొట్టిడ. కొళ్ళుమాకినీమాడిమకూడలే.

తాత్పర్యము. — సమస్తకరణములకును నిరవధికభోగ్యభూతుఁడును నీశ్రీపాదములనాశ్రయించిర నిత్యనూరులకు నత్పప్తామృతముగ నుండువాఁడునైన ఓ! శ్రియఃపతి! నిన్నునుభవించుటకు ప్రతిబంధకములను బోగొట్టి నిన్ను నాకుఁబ్రసాదించితివి. ఇంకమిద నిన్నుదప్ప వేరు ధారకములేదుగాన ఇంక నన్ను విడువకనుండుము.

మూ. — కుటిక్కోళ్ భానర్దళాలెనై యూట్టిశెయ్ తవము । జ్జీటిక్కొణ్ణిప్పిఱప్పేళిలనాళిలెయ్ తినన్యా ।

కుటిక్కొణ్ణి వెణ్ణెయ్ పాలొళిత్తుణ్ణుమచ్చూన్బి । న్నెటిక్కొణ్ణి నెన్జనాయ్ ప్పిఱవిత్తుయర్ కడిన్దే ॥ ౮ ॥

ఆ. — (కుటిక్కోళ్) తామప్పడియెమ్మెరుమానై యవేక్షిక్క, అనుమ్, “నామవిక్షేషిక్క ప్రసజ్జమే?” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్య, తాముమ్ నిన్ఱత్తాతిశక్తరాయ్ కొణ్ణు; అతిదుష్కురమాయ్ అనేకకాలసాధ్యమాన కర్తయోగజ్ఞానయోగ సహకృతభక్తియోగసాధ్యమాన

౯౪ తిరువాయ్ మొఱి. — ౨-ప. ౩-తి-ఉనిల్యాన్. ౮-పా-కుటిక్కోళ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

సంసారనివృత్తిపూర్వక భగవదనుభవ తై యిజ్జనత్తిలే యల్పకాలత్తిలే అయత్నేననాన్ పెన్ద్రేన్ద్ర తామ్మెన్ద్రసమృద్ధియైచ్చొల్లి యను భవిక్కితార్.

అన్వ.— ఉటి కొణ్డ వెణ్ణయ్ (౩) పాల్ ఒళిత్తు ఉణ్ణుమ్ (౬) అమ్మన్ పిన్ నెటి (౯) కొణ్డ నెణ్ణనాయ్ పిఱవిత్తుయర్ (౧౨) కడిన్దు కుటిక్కోళ్ ఖానన్దళాల్ (౧౫) కిటిక్కొణ్డు ఇప్పిఱప్పే శిలనాళిల్ (౨౧) యాన్ ఎయ్తినన్. (౨౩)

పన్నీ.— అనన్తరమ్, ఇవ్వనుభవమ్ తమక్కు కైన్దపడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

ఉటియిలే, శేమిత్తువైత్తుక్కొణ్డు, వెణ్ణయ్మమ్, (౩) పాలెయ్మమ్, ఉడైయవర్ కళియేమల్ కృత్రిమత్తాలేపుక్కు, అముతుశె య్తెయిలాలే, (౬) అడిమైక్కొణ్డుస్వామిమాన కృష్ణమడైయ, పిన్నే, అవ్వపదానత్తుక్కున్ద్రోల్ మ అవన్ పానపట్టియే, (౯) పోయ్త్తి రికిఱ, నెణ్ణయ్మడైయేనాయ్, జన్మప్రయుక్త దురితజ్జలై, (౧౨) కాఱుడైక్కొణ్డనాదరిత్తు, కర్మత్వాదిత్యాగత్తాలుమ్ యమనియమాదిక తాలుమ్ కుటిక్కొళ్ళప్పడువతాన, వేదనధ్యానోపాసన రూపపర్యభేదజ్జళాలుమ్ సద్విద్యా దహరవిద్యాదివ్యక్తి భేదజ్జళాలుమ్ పలవక్తప్ప ట్టజ్ఞానయోగజ్జళాలే, (౧౫) ౧ “జన్మాన్తరసహస్రేషు” ౨ “బహూనాంజన్మనామన్తే” ఎన్నిఱపడియే అనేకకాలజ్జళిలే, శేయ్యప్పట్ట, భక్తి యోగమాకిఱ తపస్సినుడైయ ఫలత్తై, (౧౮) భగవత్కృపైయాకిఱ నల్ విరక్తైక్కొణ్డు, ఇజ్జనత్తిలే, అల్పకాలత్తిలే, (౨౧) అనుభవత్తుక్కొ డైవిల్లాతనాన్, కిట్టప్పెన్ద్రేన్. (౨౩) కిటి - విరక్.

అర్థము.— ఉట్టిలో సంఘటన వేన్నను (౩) పాలను కృత్రిమముగ భుజించిన (౬) స్వామియొక్క వెనుకటితోవనే (౯) తిరు సుమన్నటువంటి మనస్సుగలవాడై జన్మములచేవచ్చినపాపములను (౧౨) బోగొట్టి సావధానతచేసుకొనిపడగిన జ్ఞానవిశేషములచేతను (౧౫) బహుకాలము చేయఁదగిన తపస్సును (౧౮) ఒకఉపాయముచే నీజన్మమునం దల్పకాలమునంగే (౨౧) నేను పొందితిని. (౨౩)

ఈ — ఎట్టామ్బట్టు. “ఎనై నీకుటిక్కోళ్ళే” ఎన్ద్రవాణే అవన్ కుళిరక్కటాక్షిత్తాన్, అత్తాలే సకలవ్యసంజ్ఞభుమ్బొయ్ అవనై యనుభవిక్కితార్.

(కుటిక్కోళ్ ఖానన్దళాల్) యమనియమాద్యవహితరాయ్కొణ్డు సమ్పాదిక్కవేణ్ణుమ్ జ్ఞానవిశేషజ్జళాలే. అవై యావన - వేదనధ్యానోపాసనాద్యవస్థావిశేషజ్ఞో. (ఎనై యూత్తిశేయ్తవముమ్) అనేకకల్పజ్ఞో కూడి శ్రవణమాయ్ మననమాయ్ ద్రువానుస్మృతియాయ్, ఇజ్జన సేవరక్కడవతాన తపఃఫలత్తై. (కిటిక్కొణ్డు)

జీ.అ.— ఎట్టామ్బట్టు. (కుటిక్కొళ్ళిత్యాది) “పిఱవిత్తుయర్ కడిన్దు తవమేయ్తినన్” ఎన్నిఱపదజ్జళైక్కటాక్షిత్తవతారిత్తై (ఎనై నీ యిత్యాది).

కుటి - కుటిప్పు. సావధానత్తై. ఇత్తాల్ - యమనియమాద్యవహితత్వత్తై చొచ్చుఱిఱు. “ఎనైయూత్తి - కుటిక్కోళ్ ఖానన్దళాల్ - శేయ్తవముమ్” ఎన్ద్రవ్యయమ్ తిరువుళ్ళమ్మన్ద్రీ, కిట్టే కొన్న “వేదన” ఇత్యాదియొవివరిక్కితార్ (అనేకకల్పజ్ఞిత్యాది). వేదనత్తాల్ - శ్రవణమనఃజ్జలైయమ్, ధ్యానోపాసనజ్జళాలే - నిదధ్యాసనత్తైయమ్, అతినుడైయ ఫుత్తరోత్తరావస్థయైయమ్, అదిశబ్దత్తాల్ - దర్శనరూపత్తై యైయజ్ఞొల్లిఱిఱు. (ఇజ్జన సేవరక్కడవతాన తపఃఫలత్తై) ఇజ్జన సేవరక్కడవతాయ్రిక్కిఱ యత్తొరుతపస్సున్దు, అతినుడైయఫలత్తై యెన్ద్రపడి. “తప-అలోచనే” ఎన్నిఱధాతువాలుమ్, ౩ “యస్యజ్ఞానమయన్తపః” ఎన్నిఱ న్యాయత్తాలుమ్, తపశ్శబ్దమ్ - జ్ఞానావస్థావిశేషమాన పరభక్త్యాదిపరమ్. “తపమ్” ఎన్ద్రతు - తపఃఫలమెన్ద్రపడి. భగవత్ప్రాప్తిరూపశరేణుజా. “కుటిక్కోళ్” ఇత్యాది-అనేకకాలజ్జళిలే యమనియమాద్యవహితజ్ఞాన శ్రవణమననాది రూపజ్ఞానజ్జళాలే వరక్కడవ పరభక్త్యాదికళాకిఱ తపస్సినుడైయఫలత్తైయెన్ద్ర శబ్దార్థమ్. కిటి - ఉపా

౯= తిరువాయ్ మొళి.—౨-ప. 3-తి-ఊనిత్వాత్, ౯-పా-కడివార్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

తాత్పర్యము.—గోతులచుందు గోపస్త్రీలు దాచియుంచిన వెన్నపాలను కృత్రిమముగ (చార్యముచే) భుజించిన నాస్వామియైన శ్రీయః పతి, భారతయుద్ధమునందల్లనునికి మపడేరించిన యర్థవిశేషములనుదలంచియు శ్రీయఃపతియే యుపాయోపేయములని నిష్కర్షించియు సంసారమునువదలి యాజ్ఞానముచే నగనదనుభవరూపపరమపురుషార్థమును బొందితిని.

మూ.—కడివార్ తణ్ణన్దుఱాయ్ క్కణ్ణన్దిన్ది పర్ పెరుమాళ్. పడివానమి అన్దపరమ౯ పవి త్తిరళ్ శీర్.

శెడియార్ నోయ్ కళ్ కెడప్పడిన్దుకు డైన్దాడి. యడియేన్వాయ్ మడుత్తుప్పరుక్కిళ్ళిత్రేనే ||

ఆ.—(కడివార్) నిరవధికభోగ్యభూతనాయ్, * అయర్వణుమమరర్ కళతిపతియాయ్, తిరునాట్టిలుగ్గాడ తన్నీ దొత్తాయ్ ముక్ మిక్కాల్లెయుముడైయవళ్ళా మైయాలే పరమనాయ్, స్వాశ్రితరుడైయ స్వసంశ్లేషవిరోధి సర్వవోషజ్ఞతైయు మ్మొక్కమ్ స్వభావనాయురుద్దవెమ్మరుమాన్దైయ కల్యాణగుణజ్ఞభాషిణమృతవేళత్తిలే యెన్నుడైయవిడాయెల్లా జ్ఞానమ్మడిపోయ్ పుక్కుప్పడిన్దుకు డైన్దాడి వాయ్ మడుత్తుప్పరుక్కిళ్ళిత్రేనేయే నెన్దితార్.

అన్వ.—కడి వార్ తణ్ణన్దుఱాయ్ (3) కణ్ణళ్ విణ్ణవర్ పెరుమాళ్ వానమ్ (౬) పడి ఇఅన్ద పరమ౯ (౯) పవి త్తిరళ్ శీర్ శెడియార్ (౧౨) నోయ్ కళ్ కెడ పడిన్దు (౧౫) కు డైన్దు అడి అడియే (౧౫) వాయ్ మడుత్తు పరుక్కిళ్ళిత్రేనే. (౨౧)

పన్నీ.—అనన్దరమ్, ఇప్పడియవళ్ గుణజ్ఞతైయనుభవిత్తు ఆనన్దియానే నెన్దితార్.

పరిమళమ్, ప్రవహియానిక్కిఱ, శెప్పిత్తిరుత్తుఱాయ్ మెయనాయ్ కొణ్ణు, (3) ఆశ్రితభవ్యనానకృష్ణనాయ్, ఇప్పడియవళ్ళై యనుభవిక్కిఱ పరమపదవాసికళుక్కుప్పరుకాన మేన్దైయెయ్ డైయతనమ్, పరమపదత్తిలుమ్, (౬) ఒప్పు, ఇల్లెయ్ కైయాలే, తనమ్ మేలిల్లెయనఁజేయవనాయ్, (౯) ఇప్పెరుమై యఱియాలా రఱిపుక్కేటైయుమ్మొక్కియనుభవిప్పిమ్మమ్ పావనభూతనుడైయ, పరత్వసౌలభ్యభోగ్యత్వ పావనత్వ ప్రకాశకమానగుణజ్ఞతైలే, ఒన్వోడొన్దుమి డైన్దుతూలుమణ్డినాపోలేయిరుక్కిఱ, (౧౨) విషయరుచితోడక్కమాన మహావ్యాధికళో, నశిక్కుమ్మడి, కిట్టి, (౧౫) ఎజ్జుముట్టుక్కు, ముళుకి, అనన్దైయెమ్మోయ్ చెల్లూతపడిఅనన్దార్వ నానాళ్, (౧౫) భుజిక్కైక్కుపకరణమానఅభినివేశమాణియైమడుత్తు, పెరువిడాయ్ తణ్ణిర్ కుడిత్తాచాపేలేనిరమ్మభుజిత్తు, నిరతిశయమానవానన్దత్తైప్పెల్ శ్రేణ్. (౨౧) పడివానమి అన్దపరమ - వడినమ్మకుక్కు మేళుమొప్పల్లవెన్దుమామ్.

అర్థము.—పరిమళము ప్రవహించుచున్న మనోహరమైనతిరుత్తుఱాయ్ మాలచేసలంకృతుండును (3) కృష్ణుండును నిత్యసూరులకును నిర్వాహకుండును పరమపదమందును (౬) సమానులు లేని సర్వాధికుండును (౯) పరిశుద్ధుండునైన భగవంతునియొక్క గుణచేష్టితములలో మిక్కిలి నివీరములైన (౧౨) మహావ్యాధులు నశించునట్లు సమీపించియు (౧౫) అంతట అవగాహించి శేషభూతుండైన నేను (౧౫) నోటినిపానపాత్రముగాఁజేసి చక్కగభుజించి యానందమునొందితిని (౨౧).

ఈ.—ఒన్దు తామ్బట్టు.—౧ “సోళ్న్ తే సర్వాన్ గామాళ్ సహబ్రహ్మణా విహళ్ళితా” ఎన్నిఱపడియే, ఎన్నుడై యసకలదురితజ్ఞభుమ్బొమ్మడి సర్వేశ్వరనై యనుభవిక్కిళ్ళిత్రేనేన్దు హృష్టరాజితార్.

జీ-ఆ.—ఒన్దు తామ్బట్టు. (కడివారిత్వాది) “శెడియార్ నోయ్ కళ్ కెడ - శీర్ - వాయ్ మడుత్తుప్పరుక్కిళ్ళిత్రేనే” ఎన్ద పదజ్ఞతైక్కుటాత్తి త్రవతారకై (సోళ్న్ తే ఇత్వాది). దురితజ్ఞభుమ్ - దుఃఖజ్ఞభుమ్.

ఈ.—(కడివార్ తణ్ణుధాయ్ క్కణ్ణి) పరిమళప్రచురమాన తిరుత్తుథాయ్ మా లైయైయుడైయ కృష్ణ నెన్ను తల్; మధు, స్వస్థియానిన్ఱుళ్ళ తిరుత్తుథాయ్ మా లైయైయుడైయ వ నెన్ను తల్, (విణ్ణివర్ పెరుమాళ్) ఇవ్వి ప్పనై యథాకాలేయైతిక్కొళ్ళవు, అనన్తవై నతేయాదికళై యాయ్. (పడివానమిఅన్దపరమళ్) త్కపడి క్కు వానిలుళ్ళారొప్పా కాతపడియిరుక్కిఅపరమళ్. పరమసామ్యాపన్న రాసనిత్యసూరికళుమ్ తన్నడిక్కొప్పా కాత పడియాన మేనైయైయుడైయ వ నెన్ను తల్; తన్ఱిరుమేనిక్కు, వానముణ్ణు - మేళుమ్, అతొప్పా కాతపడియిరు క్కిఅవ నెన్ను తల్. (పవిత్రిర్) ఇవ్వడివ్వుకై సంసారికళుమనుభవికై క్కు యోగ్యరామ్మడిపణ్ణుమ్ శుద్ధియై యుడైయవనుడైయ, శీరుణ్ణు - కల్యాణగుణభక్. అవన్తై, అడికాణవొణ్ణాతపడి తూలునుణ్ణిక్కి-డక్కిఅసాంసారిక సకలదురితభ్రమోబ్బుడివన్దకీటి, నాలుమూలై యుమ్మక్కు, అవగాహిత్తు, అనన్యార్హనానాక్ ముమ్మమిడ టుశెయ్ తనుభవిత్తు, యమాదికళీ తలైయిలేయుమ్ అడియిట్టుక్కళిక్కప్పెన్ద్రోగ్. పడిన్ఱు - కిటి. కుడైన్ఱు - ఎఱ్ఱుమ్మక్కు, అడి - అవగాహిత్తు. అడియే, వాయ్మడుత్తుప్పరుకి - పెరువిడాయోడేయనుభవిత్తు. (కళితై నే) ఇతరవిషయస్పర్శమ్ దుఃఖమేయానాప్పోలే, భగవద్గుణానుభవమ్ కళిప్పేయాకక్కడవతు. ౯.

శీ-అ.-కడి-పరిమళముమ్, మధువుమ్. వార్ తల్-మికుతియుమ్, ఒఱుకుతలుమ్. కీఱోడేమాట్టియర్థమ్ (ఇవ్విప్పనైయిత్తాని). పడి - స్వభావముమ్, విగ్రహముమ్. వానమెన్ఱు - “మళ్ళావ్రోళన్” ఇతివత్, వాని లుళ్ళారై చొల్లుతల్; మేళు తైచొల్లుతల్. ఇఅన్ద - ఒప్పాకాత. “ప్రసక్తస్యహిప్రతిషేధః” ఇత్యత్రప్రసక్తంసమ్బంధయతి (పరమసామ్యేత్వాది). “కడియార్” ఎన్ఱు తిన్దమ్ (తూలునుణ్ణిక్కి-డక్కిఅపెన్ఱు). తూటావతు - అవిద్యాదికళీ. ఆర్ తల్ - పూర్తి. “పడిన్ఱు, కుడైన్ఱు, అడి,” ఎన్ఱు అపదత్రయత్తుక్కుమ్ క్రమేజార్థమ్ (కిటి యిత్తాది). వాయ్మడుత్తుప్పరుకి - (ముఱువి:డటుశెయ్ తనుభవిత్తు) మిడలునిఱైయక్కుడితైన్ఱు పడి. వాయ్మడుత్తుక్కుడితైన్ఱు శబ్దార్థమ్. మడుత్తు - మడక్కిట్టు. పానపాత్రముక్కియెన్ఱు పడి. అనన్దస్వచరమావధిమాహ (యమాదికళిత్తాది). “వాయ్మడుత్తు” ఎన్ఱు తుక్కుభావమ్ (పెరువిడాయోడేయెన్ఱు). “కళితై నే” ఎన్ఱు ఏవకారార్థమ్ (ఇతరవిషయేత్వాది). ఏవకారమ్ - అన్యయోగవ్యవచ్ఛేదపర మెన్ఱు పడి. క్రమేజాన్వయః. ౯.

అ-అ.వి.—(తన్నడిక్కిత్తాది) పడి - ప్రకారమ్. (తన్ఱిరుమేనిక్కిత్తాది). పడి - తిరుమేనియై ప్రకారమ్ తక్ ప్రకారమ్ వాన్తి లుళ్ళార్ పక్క లిల్లామలిరుక్కిఅవనెన్ఱు ప్రథమయోజనైయిల్ శబ్దార్థమ్; ఇరణ్ణామ్యోజనైయిల్, తన్నుడైయప్రకారమ్ మేళు త్తిల్లామ లిరుక్కిఅవనెన్ఱు శబ్దార్థమ్. మేళు తైచొల్లుకాయలే తిరుమేనియై ప్రకారమెన్ఱునిధిక్కిఅతు. ఇరణ్ణయోజనైయిలుమ్, ఒప్పాకాతవైతిఅతు- ఫలితార్థమ్.

ప్ర-తి.—(కడివారిత్తాది) తైత్తిరియకోపనిషది, [౨ - ౧.] “బ్రహ్మవిదాప్నోతిపరంతదేసాభ్యుక్తాసత్యం జ్ఞానమనంత్రప్రప్తయోవేదనిహితంగుహాయాంపరమేవోన్మయః సోన్నతే సర్వాన్కామాన్ సహబ్రహ్మణావిపశ్యతా” ఇతి. ౯.

తాత్పర్యము.—నిరవధికభోగ్యభూతుఁడను, నిత్యసూరులకునిర్వాహకుఁడను, పరమపదమునందుఁగూడ తనకు సమాధికులులేనివాఁ డగుటవలన సర్వస్థాత్పరుఁడను, ఆశ్రితులయొక్కసంక్షేపవిరోధులగు సర్వపాపములను బోగొట్టుస్వభావుఁడనైన శ్రియఃపతియొక్క కల్యాణ గుణములనియెడి యమృతఫరీవాహములయందు నాఆయాసముతీరునట్లు చక్కగనవగాహించియు పానముజేసియు నానందమునొందితిని. ౯.

మూ.—కలిప్పమ్ వర్వమన్ ముప్పిఱప్పప్పిణిమూప్పిఱప్ప.

త్త్రొక్కొణ్ణిశోతియుమాయుడన్మాడువత్తెన్మొలొ.

తుళిక్కిన్ఱ ౩ వానిన్నిలజ్జుడరాట్టిశ్శేన్ది.

యళిక్కిన్ఱ మాయప్పిరానడియార్ కళికుర్రాజ్జళై యే.

౧౦.

ఆ.—(కలిప్పమ్) ఇప్పడియెమ్మెరుమానుడైయ గుణజ్జభాకిఱమృత తైభుజిక్కిఱవాల్వార్; ఇన్దవమృతతై; నిరస్తమస్తప్రతిబద్ధక నాయ్కొణ్ణిభగవద్దక్షైకభోగరాన నిత్యసిద్ధపుమర్కశుడైయ దివ్యపరిష త్తిలేశెన్మ అవర్కళోడేహడనాక భుజిప్పత్తెన్మోవెన్మిఱార్. ౧౦.

అన్య.—కలిప్పమ్ కవర్వమ్ అల్దు (౩) పిఱప్పప్పిణిమూప్పిఱప్పల్దు ఒళిక్కిన్ఱ శోతియుమాయ్ (౬) తుళిక్కిన్ఱ వాక్ ఇ (౯) నిలమ్ కువర్ అల్దీ (౧౨) శ్శు వ్వి అళిక్కిన్ఱ (౧౫) మాయప్పిరాన్ అడియార్ కళి కుర్రాజ్జళై (౧౮) ఉడన్ మాడువతు ఎన్మ కొలొ (౨౧)

౧౦.

పన్న.—అనస్తరమ్, ఏవంవిధభోగానస్తత్తుక్కు ముఖ్యభోక్తాక్కుళో సూరికళాకైయాలే, అవర్కళోడు కూడుకైయై యర్కిత్తార్. విషయలాభ త్తిల్ కలిప్పమ్, తదలాభ త్తిలనివేశముమ్, అల్దు, (౩) అతుక్కుడియానజన్ద వ్యాధిజరామరణజ్జళుమల్దు, ఆవిరూభత మాన జ్ఞానాదికభాకిఱఒళికళుక్కు ప్రకాశకమాన, బ్యోతిర్తయవిగ్రహతై యుడైయోమాయ్కొణ్ణి, (౬) వర్తిక్కిఱ, ఆకాశతైయుమ్, అత్తాలేధరిక్కిఱ, (౯) భూమియైయుమ్, బాధకరహితమామ్మడి పేరొళియైయుడైయ, తిరువాళియైయుమ్, (౧౨) తిరుచ్చక్కైయుమ్, ఏన్ది, రక్షీత్తరుకుఱి, (౧౫) మహోపకారకనుడైయ, నిత్యదాన్యైకనిరూపణీయరాన సూరికళుడైయ, సజ్జళై, (౧౮) ఒరుసీరామ్మడి యుడన్మట్టు, కూడువతు, ఎన్మో? (౨౧) సమస్తవిరోధినివృత్తిపిఱన్ద ఆవిరూభత స్వరూప స్వభావరానవర్ కు ప్రాప్యమ్ అడియారా నసూరికళెన్మకరుత్తు.

౧౦.

ఆర్థము.—సంతోషమును శ్లేశమును నశించి (౩) జన్ద వ్యాధిజరామరణములనుబోగొట్టి ప్రకాశకమైన తేజోవిగ్రహుడును (౬) వర్తించుచున్న ఆకాశమును ఈ (౯) భూమిని కాంతిగల చక్రమును (౧౨) శంఖమును ధరించి రక్షించుచున్న (౧౫) మహోపకారకుడైన శ్రేయఃపతియొక్క శేషభూతులైననిత్యసూరులయొక్క సంఘములను (౧౮) కలిసియుండునట్లు చేరుట ఏకాలమందో? (౨౧).

౧౦.

ఈ.—పత్తామ్బాట్టు, “కళితైనే” ఎన్నా, తిరియట్టుమ్ సంసారికళోడైయిర్క్కైయన్దియే, ఇవ్వను భవత్తుక్కు దేశికరాన నిత్యసూరికళో తిరళిలేపోయ్ ప్పకువ తేప్పోతోవెన్మిఱార్.

(కలిప్పమ్) ఇతరవిషయానుభవత్తాలే వరుమ్కలిప్పమ్. (కవర్వమ్) అవై పెత్తాతపోతు అవై ప్పట్టువరుమ్ శ్లేశముమ్. (అల్దు) పోయ్. ఇవై యిరణ్ణుక్కు మడియానజన్దమ్, అతువుక్కవిడత్తే పుకక్కడవతానవ్యాధి, అనస్తరమ్ వరుమ్జరై, “ఇత్తోడేయాకిలు మిరున్దాలాకాతో” ఎన్మ నిన్దై తిరుక్కచ్చెయ్ తేవరుమ్ నిరన్వయవినా శమ్, ఇవై యడైయవల్దు. (ఒళిక్కిన్ఱ శోతియుమాయ్) రజస్తమస్సుక్కుళో కళినివద్దశరీరమ్బాలన్దియే, శుద్ధ.

జీ-అ.—పత్తామ్బాట్టు. (కలిప్పమిత్యాది) “అడియార్ కళి కుర్రాజ్జళై - ఉడన్మాడువత్తెన్మొలొ” ఎన్దపదజ్జళై క్కటాక్షీత్తవతారికై (కళితైనేయిత్యాది). తిరియట్టుమ్ - మోళవుమ్.

కవర్వ - శ్లేశమ్. పిణి - వ్యాధి. నిరన్వయవినాశమ్ - శరీరాన్వయాభావరూపవినాశమ్. శరీరసమ్మన్దాభావరూపవినాశమ్. మరణ మెన్దపడి. సాన్వయవినాశమావతు, శైశవయావనాద్యవస్తైకళో. శబ్దార్థమ్ (రజస్తమస్సుక్కుళిత్యాది). “ఒళిక్కిన్ఱ శోతి” ఎన్దతారో ఫలి

౩ “వానుమిలమ్” ఎన్మ పన్నీరాయరప్పడియిల్ మూలత్తిలేకాణ్ణిఱు.

ఈ.-సత్త్వమయమాయనిరవధికతేజోరూపమానశరీరతైయుడైయోమాయ్. (ఉడకూడువత్తెన్టుకొలో). నా, ఎనక్కు” ఎత్తుకలవేణ్ణాత ఇచ్చుడమ్బుడైయార్ తిరళితేపోయ్ ప్పమ్మ నెరుక్కప్పెటువత్తెన్టో? (తుళిక్కిన్ట విత్తాది) ప్పిక్కియై స్వభావమాక పుడైత్తానవాకాశమ్, అత్తాలే విత్తైయక్కడవతాన విన్దభూమి, ఇవన్ తై క్కడఱురై వెళియిలేనోక్కినాప్పోలే, దివ్యాయుధజ్జలైధరిత్తు నోక్కుటివాశ్చర్యభూతమ్. (శుడరాత్తిశ్శేన్దియళిక్కిన్ట మాయప్పిరాళ్) పరమపదత్తిలాభరణమాయ్ కాత్తితరుమ్, ఇక్కాయుధమాయితే యిరుప్పతు. ఇప్పడి రత్తే క్కిటవనుడైయ అన్దరక్షణత్తిలే తోన్ దిరుప్పాయ్, అవన్టన్నోడొక్కప్రాప్యరుమాయ్, భగవద్గుణభుక్కు దేశికరాయరుప్పారుమాయ్, ౧* బోధయ న్నపరస్పరత్తుక్కు త్తుడై యాయరుక్కిటవర్ కళుడైయ కుఠాజ్జలై. కలియర్ “కలవరిశిచ్చోటుణ్ణ” ఎన్నుమాప్పోలే, అత్తిరళీకళితేపోయ్ పుకప్పెరువత్తెప్పోతో? పెన్ఱిటార్. ౧౦.

జీ-అ.-తమ్ (శుద్ధసత్త్వమయమయైన్టు). “అడియార్ కళో” ఎత్తుత్తెప్పన్ ది (నానెక్కన్టిత్తాది). “భాగవతసముదాయమ్ ప్రాప్యమ్” ఎత్తుటి యానిట్టుచ్చెయ్ తేయమ్, అహఙ్కార మమకారజ్జలాతే యకలవేణ్ణానిన్ట త్తే; అప్పడి యకలవేణ్ణాత సమ్మన్దజ్ఞానముడైయవర్ కళెన్ట పడి. ఇచ్చుడమ్బుడైయార్ - శుద్ధసత్త్వమయమాన పుడమ్బుడైయార్. కూడువత్తెన్టుకొలో ఎన్నాతే, “ఉడక” ఎన్ఱెయారే (నెరుక్కప్పెటువత్తెన్టోపెన్టతు). “తుళిక్కిన్ట” ఎన్టనర్తమానార్థమ్ (వర్షిక్కియై స్వభావమాక పెన్టతు). “కడఱురై” ఎన్టవిన్ ట్తిలే-౨ “రామలక్ష్మణగుప్తాసా” ఇత్యావ్యయసన్ధేయమ్. అళిక్కిన్ట - రత్తిక్కిన్ట. భోగ్యమానతిరువాళీ తిరుచ్చజుకత్తైరత్తుణ్టుక్కు సరికరమాక చ్చొట్టువానెన్ఱెన్ఱ (పరమ పదత్తిలిత్తాది). భోగ్యమెన్టతు - “శుడర” ఎన్టమ్, “పన్ది” ఎన్ట మిరుత్తైయారే. సమాహాభాషాశ్లోకభనత్తుక్కు తాత్పర్యమ్ (కలియరి త్తాది). కలియర్ - పత్తిన్ట. ఆన్ దొమైయిన్ఱి కుతి యిప్పడిశొల్లప్పణ్ణ మెన్టకరుత్తు. ఉత్తరార్థభూర్వకం పూర్వార్థానుసంధాన మన్వయః. ౧౦.

అ-అ-వి- “ రామలక్ష్మణగుప్తాసా సుగ్రీవేణచవాహినీ । బభూవదుర్ధ్వతరాన్ ప్తైరపిసురాసురైః ”. సుగ్రీవేణసహితావాహినీతి - సుగ్రీవస్యాపిరక్ష్యోటావేవాస్తంభాః. — “పన్దియళిక్కిన్ట” ఎన్టత్తిక్కు తాత్పర్యమ్ (పరమపదత్తిలిత్తాది). — కళిప్పమ్ కవర్వమన్ ద్రెన్టతోడజ్జి, ఒళిక్కిన్టోతియుమాయ్ - తుళిక్కిన్టవానెన్టతోడజ్జి, కుఠాజ్జలైయడక కూడువత్తెన్టుకొలో పెన్టన్ఱయన్వయమ్. ౧౦.

కావ్యము. — ఈరితిగ భగవద్గుణామృతపానముచేసిన కూఠాజ్జల భగవదనుభవవిరోధులగు జన్మవ్యాధిజరామరణములను సవాస నముగఁబోగొట్టి తాము భగవద్గుణైకధారకులైన నిత్యమాయలయొక్క సంఘములలోఁజేరి వారితోఁగూడ నాయమృతమును భుజించుకొల మెన్నడోయని చూర్తులగుచున్నారు. ౧౦.

మూ. — కుఠాజ్జో పీరరక్కో కులన్మవీయమునిన్దవన్దై । కుఠాజ్జో డెన్దురుకూర్ చ్చుడకోపన్ఱెన్దరై త్త ।
కుఠాజ్జో భాయిరత్తుళివై పత్తుముడన్బాడి । కుఠాజ్జో భాయడియారుడన్దూడినిన్టాడుమినే ॥ ౧౧॥
ఆఢ్వార్ నిరువడిక శేశరణమ్.

అ. — (కుఠాజ్జో) సపుత్రజనబాన్ధవమాకరావణ మడియుప్పడి శివన్దవన్దెయ్యశ్శుడికణ్ణుకొన్న ఇత్తిరువాయ్ మొఱ్ఱియై భగవదేక భోగరాయరుప్పారున్దూడిభుజియున్దెన్ఱిటార్. ౧౧.
తిరుక్కురుకైప్పిరాన్బిళ్ళాన్బిరువడిక శేశరణమ్.

అన్బ.—కుఠాళ్ళో పేర్ అరక్క (౩) కులమ్ వీయ మునిన్దనై (౬) కుఠాళ్ళో తెన్దురుకూర్ శడకోపన్ (౯) తెరిన్దు ఉరై త్త కుఠాళ్ళో (౧౨) ఆయిరత్తుళ్ ఇవై పత్తుమ్ ఉడన్ (౧౫) పాడి కుఠాళ్ళాయ్ అడియారుడన్ (౧౮) కూడి నిన్దు అదుమిన్ (౨౧).

పన్నీ.—ఆన న్దరమ్, ఇత్తిరునాయ్ మొట్టియైప్పాడి పరస్పరసద్గతరాయ్ సక్తి భవత్తు ప్రితిప్రేరితరాయ్ ర్రియున్దోశెన్దు ఫలత్తై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్.

బాధకరానరాక్షసరై త్తిరళో తిరళాకవుడైయనాయరుక్కిఱ, పెరు మైయైయుడైయనానరావణనాకిఱ, రాక్షసనుడైయ, (౩) కులముక ప్పడ, సళిక్కుమ్మడి, మునిన్దరుళినవనై, (౬) శ్రీవైష్ణవర్ కళ్ తిరళైయుడైతాన, తిరునకరిక్కునిర్వాహకరాన, అఱ్ఱవార్, (౯) ఆరాయ్ న్దు, అరుళిచ్చెయ్ త, పత్తానతిరళో క్కవడివాకవుడైతాన, (౧౨) ఆయిరమ్ తిరువాయ్ మొట్టియిలుమ్, ఇవై పత్తైయుమ్, అర్థత్తోడేయడన్ పట్టు, (౧౫) శ్రీతిక్కుప్పోక్కువీడాకప్పాడి, పరస్పరసంక్లిష్టరాయ్ కొన్డైపలతిరళాయ్, అడియారానవుళ్ళో స్వరూపత్తుక్కునురూపమామ్మడివకకణ్డ రాయ్, (౧౮) సంక్లేషిత్తు, ఇడైవిడాతేనిన్దు, ససమ్మిమన్పుత్తమ్మణ్ణప్పారుళ్ళో. (౨౧) ఇతు-కలివిరు త్తమ్.

వాదికేనరి అక్రమియమణవాళచ్చియర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

అర్థము — సేవలసమూహములకల మిక్కిలిజలవంతుడైనరావణుడనియెడి రాక్షసునియొక్క (౩) కులముతోఁగూడ నశించునట్లు కోపగించినవాడైనశ్రీరాముని (౬) శ్రీవైష్ణవసమూహములకల తిరునగరికినిర్వాహకులైన అఱ్ఱవారు (౯) ఆలోచించి సాదించిన సమూహము కల (౧౨) వేయిపాశురములలో నీపదిపాశురములను భావబంధముతో (౧౫) ననుసంధించి గుంపుగ నాశ్రతులతో (౧౮) సంక్లేషించి విచ్చేదము లేకనిలివి వర్తనము చేయుఁడు. (౨౧)

ఈ.—నిగమ త్తిల్, ఇత్తిరునాయ్ మొట్టియై, భగవదేకభోగ రాయరుప్పారై ప్పొలే తనిప్పడాతే తిరళాక వసుభవియున్దో శ్చెన్దిటార్.

(కుఠాళ్ళోలిత్యాది) పుత్రపౌత్రాదిక భువబద్ధక భుమాన వివర్కళాలేకుఠాళ్ళొన్దు, వరబలభుజబలత్తాలే తత్తైత్తువేరూన్ది నరత్త స్సినుడైయ జాతియాకక్కిఱ్ఱైదు త్తచక్రవర్తితిరుమకనై; ౧. కరిప్పేమైథిలీ హేతోరపిశాచమ రాక్షసమ్ ” ఎన్నిఅపడియే. (కుఠాళ్ళో తెన్దురుకూర్ చ్చుడకోపన్) జనస్థానమడియలుప్పణ్ణిప్పి దణ్ణ కారణ్యణ్ణుడి యేఱినాప్పోలే, “అ*వాయున్దిరై యుక భుక్కు తప్పినవార్వారై క్కాణ వేణుమ్ ” ఎన్దుశ్రీవైష్ణవర్ కళడైయ త్తిర ణ్ణతాయ్ న్దు; ౩ * నల్లార్ నవిల్ కురుకూరితే. సత్తుక్కులిరున్ద విరున్దవిడణ్ణలిలే వాయ్ పులన్దుమ్మడియానదేళమా నాల్, అదేళ త్తిరుళ్ళార్ తిరళచ్చొల్లవేణ్డావితే. (తెరిన్దురై త్త) ఉళ్ళపడియనుసన్ధిత్తుచ్చొన్న-ఇవై పత్తుమ్. తిరణ్ణ

శీ.అ.—నిగమమ్ (కుఠాళ్ళోలిత్యాది) “ఇవై పత్తుమ్-కుఠాళ్ళాయ్ - ఉడన్దాడినిన్దాడుమినే ” ఎన్దుపదజ్జత్తై క్కటూక్షి త్తవతారికై (ఇత్తిరునాయ్ మొట్టియైయిత్యాది). కూట్టమాకవిన్ద త్తిరునాయ్ మొట్టియై యనుభవిత్తైయేఫలమెన్దుకరుత్తు.

ఇవర్కళాలేకుఠాళ్ళొన్దు - ఇవర్కళాలేతిరణ్ణుకొన్దు. పెరు మైయే తెన్న (వరబలభుజబలత్తాలే తత్తైత్తువేరూన్ది నరత్త). తత్తైత్తు - సమ్మన్ద మాయ్. మునిన్దమైక్కుప్రమాణమ్ (కరిప్పేయిత్యాది) ఆరణ్యకాడేచతుష్టప్తితమే, “అకర్ల పూర్ణైరిమిళిర్ణి వలోకన్దురాననై ” ఇతిపూర్వార్థమ్. (జనస్థానమితి) రఘువంశేత్రయోదశే, “అమీజనస్థానమసోభవిఘ్నత్వై సమారబ్ధనవోటజాని । అధ్యైసతేవీరభృతో యథాస్వశ్చిరోఽఘ్న తాన్యాశ్రమమణ్ణులసి ” ఇతిప్రతిప్రయాణసర్గోక్తంకాలిదాసవాక్యమత్రద్రష్టవ్యమ్. అడియలుప్పణ్ణిప్పి - సంహృతమానసిన్దు. శ్రీవైష్ణవర్ కళణ్ణేరిణ్ణిరుప్పర్ కళోవెన్న (నల్లారి త్యాది) తిరువిరు త్తమ్. నవిలుకైయావతు-వాయ్ పులన్దుమ్మడియాన్దో, ఇతుతిరళుకైక్కుప్రమాణమోవెన్న (సత్తుక్కులిత్యాది). వాయ్ పులన్దుమ్మడి - పలకాటొచ్చొల్లమెన్దు పడి. “కుఠాళ్ళోళాయిరమ్ ఎన్దు ” విశేషిక్కవేణుమోవెన్న (తిరణ్ణవర్ కళుక్కి

ఈ...వర్క కుక్కుజీవనమ్ వేణుమే. (కుర్రాజ్జోళాయరమ్) ౧. తొణ్ణర్ క్కముతుణ్ణ" ఎన్ఱిఱపడియే. పత్తుప్పాట్టరు
 తిరు వాయ్ మొట్టియాయ్, పత్తు తిరు వాయ్ మొట్టియేరు పత్తాయ్, ఇప్పడి పత్తుప్పత్తాన వాయరమ్. తిరణ్ణశ్రీవైష్ణవర్
 కకుక్కు జీవనమ్ వేణుమే. (ఇవై పత్తుముడన్బాడి) సాభిప్రాయ మాక వభ్యసిత్తు. (కుర్రాజ్జోళాయ్) ఎన్నైప్పోలే,
 “ పరుక్కిళి త్తేనే ” ఎన్నా, కుర్రాన్దేడవిరా తే, ముట్టుడ వేతిరళాక ఇట్టియప్పారుజ్జోళ్. (అడియారుడన్బాడి
 నిన్బాడుమినే) అవన్బక్కిలిలేనికీ ప్రభర రాయరుక్కి అనీజ్జో నాల్వరిరు పరిజ్జీరుక్కుమ్ నాలునాళుమ్, త్యాజ్యమాన
 అర్థకామజ్జలైప్పల్లి “ శీఱు, పాళు ” ఎన్నా తే, నమ్మెరియకుర్రా త్తిలేపోయ్ పుకుమళవు మొరుమిడతాయను
 భవిక్కుప్పారుజ్జోళ్.

ముతత్పాట్టిల్ - తిరువుళ్ళ తైక్కొణ్ణాడినార్; ఇరణ్ణామ్బాట్టిల్ - అత్తైయుమివై విత్తన ర్వేళ్ళర నైక్కొణ్ణా
 డినార్; మాన్డామ్బాట్టిల్ - తమ్ నెజ్జెట్టతొరు ఉపకార త్తేచ్చొన్నార్ ; నాలామ్బాట్టిల్ - అతుక్కు ప్రత్యుపకార
 మాక ఆత్మ సమర్పణమ్బుణ్ణి అతుతనక్కునుశయిత్తార్; విన్దామ్బాట్టిల్ - ఎనక్కు ప్రథమసుక్యతముమ్ నీయేయాన
 పిన్బు ఉన్బిరువడికలై క్కిట్టి నేనేయన్టోవెన్టార్; ఆతామ్బాట్టిల్ - ఇన్టోక్కిట్టిల్, దేవరెనక్కు విశేషకటాక్షమ్బుణ్ణినవన్టే
 పెల్లే నేయల్లేనోవెన్టార్; ఏర్రామ్బాట్టిల్ - అననుడై యభోగ్యతైయై యనుసన్ధిత్తు, ఉన్నైప్పిరియిల్ ధరియే నె
 న్టార్ ; ఎట్టామ్బాట్టిల్ - ఇప్పడినిరతిశయభోగ్యనానవనై ఎలియతొరువర కాతే లభిక్కుప్పెల్లే నెన్టా రాతల్ ;
 అన్బియే, అనేకకాలజ్ఞాడిపణ్ణిలభిక్కుడవతపఃఫల త్తై అవన్టప్పి శెన్టు ఎలితాకలభిత్తే నెన్నుతల్ ; ఒన్బతామ్బా
 ట్టిల్ - ఎన్నుడై యసకలక్లేశజ్ఞభుమోబ్బమ్బడియనుభవిత్తుక్కుళి త్తే నెన్టార్; పత్తామ్బాట్టిల్ - ఇప్పడియవనై యను
 భవిత్తుక్కుళిప్పార్ తిరళిలేపోయ్ పుకప్పెళువతేప్పోతో? వెన్టార్; నిగమత్తిల్ తిరు వాయ్ మొట్టియై సాభిప్ర
 యమాక వభ్యసిత్తు, నాలునాళుమ్ నాల్వరిరు పరుళ్ళార్ కూడియరున్బనుభవిక్కుప్పారుజ్జోళ్ శెన్టార్.

వడక్కు త్తిరువీతిప్పిళ్ళై తిరువడిక శేషరణమ్.

శీ-అ-త్యాది) అతావను-కీర్తే “కుర్రాజ్జోళ్ తేన్దురుహర్” ఎన్నైయా లే, “అన్ద త్తిరణ్ణశ్రీవైష్ణవర్ కకుక్కుజీవనమ్ వేణుమే ” ఎన్బరుళిచ్చెయ్ తా రెన్ద
 పడి. ఇతుజీవనమోవెన్ట (తొణ్ణర్ క్కముతిత్యాది). ఆయిరముమ్ కుర్రాజ్జోడిరుక్కుమ్బడియెన్నెన్ట (పత్తుప్పాట్టిత్యాది). (తిరణ్ణశ్రీవైష్ణవర్
 కకుక్కు) ఆయిరమ్బాట్టుమ్ జీవనమెన్ట పడి. కీర్తే తిరణ్ణవర్ కకుక్కుజీవనమ్ వేణుమేయెన్టతు-పత్తుప్పాట్టుమ్ జీవనమెన్ట పడి. యద్వా, “తిర
 ణ్ణవర్ కకుక్కు” ఇత్యాదివాక్యవినరణమాతల్. కుర్రాజ్జోళ్ తేన్దురుహర్ చ్చువణోపకా తేరన్దురైత్త - పత్తెన్టాతల్, కుర్రాజ్జోళాయరమ్బాత
 లన్బయి మెన్ట పడి. ఇతుగున్దినపత్తు త్తిలే. “ కుర్రాజ్జోళాయ ” ఎన్బు వైన్బు, పిన్బెన్బయమ్ “ ఉడన్బాడి ” ఎన్బతుక్కుక్కరులైన్బెన్బ
 (అనన్బక్కిలిలేయి త్యాది). నీజ్జశెన్బతు. “ అడియార్ ” ఎన్బ సమ్బాధనసిన్బమ్. నాల్వరిరువరెన్బతు - అనుకూలర్ కడైయా మైయా లే. నమ్మెరి
 యుకుర్రాత్తిలే - ౨ * అన్దమిల్ వేరిన్బత్తడియనర్ కుర్రాత్తిలే. ఉడణ్ - సమ్బుదయమాక. అడుకై - అపగాహిత్కై యాయ్, అత్తా లే -
 (అనుభవిక్కుప్పారుజ్జోళ్ శెన్టార్).

పత్తుప్పాట్టిరనిగమనమ్ (ముతత్పాట్టిల్ తిరువుళ్ళ తైయి త్యాది). ఇప్పడి నిరతిశయభోగ్యనానవిత్తాది వాక్యప్రయమ్. “ఉఃనిల్వాన్”
 ఇత్యాదిక్కు ఉపాయో పేయపరమోబానాద్యయ త్తైప్పల్లి వైష్ణ కట్టుకొళ్ళతు. “ ఎలితాకలభిత్తే ” ఎన్బవనన్టరమ్ - ఎన్బితా రెన్బు శేషమ్.
 ప్ర మేణాన్బయః.

జీయర్ తిరువడిక శేషరణమ్.

అ.అ.వి.— (అర్థకామజ్ఞైప్పల్ శ్లో) “నన్దు” ఎన్దు - అవనిడతిలే నిన్దుయ్యొచ్చిట్టికతిలే; అతావతు - ప్రాప్యాభాసజ్ఞిలో నెన్దు శెన్దుమెయిలే. ౧౧.

ప్ర-తి.— (నిగమమ్) (కుఱ్ఱాళ్ళొత్తాది) (మునిన్దువనై) ఆరణ్యకాణ్డేచతుష్టితమే, “ఆకర్ణ పూరైపుభిర్జీ వలోకందురాసదై: | కరి ష్టేమైశీహేలోరపికాచమరాక్షసమ్ || ౬౬ || ౧౧.

మణవాళమామనికళ్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము.— పుత్రమిత్ర కళత్ర బంధువులతోఁగూడ రావణనియుద్ధమునందుఁజరిపిన దశరథచక్రవర్తిమారులైన శ్రీరాములవా రిని చక్కగ సాక్షాత్కరించిసాదించిన యీతిరువాయ్ మొట్టిని భగవదేకధారకులైనవారందఱు నేకకంఠులైయుండి భుజించుడని యాహ్వాన్ము సాదించుచున్నారు. ౧౧.

ద్రమిడోపనిషత్సర్గతియిల్ ఇ తిరువాయ్ మొట్టిక్కానళ్లోకమ్.

(ఊనిల్)

అన్తస్థస్వరస్వరసమమ్బుజలోచనస్యసంయోగరూపమవగాహ్యసుఖామృతాభిమ్ |

తద్దేశికప్రథమసూరిగజైఃకదాస్యాత్సన్ద్యోమమేత్యకథయత్సమునిస్తృషీయే.

వాదికేసరిఅహ్రియమణవాళచ్చియర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

౧౩.

అర్థము.— అన్తస్థస్వరస్వరసమ్ - లోపలనణియున్న సమస్తరసములుకలిగియున్న, అమ్బుజలోచనస్య - తామరపుష్పములవంటి నేత్ర ములుకలశ్రియఃపతియొక్క, సంయోగరూపమ్ - సంక్షేపరూపమైన, సుఖామృతాభిమ్ - సుఖమునియెడియమృతసాగరమును, అవగాహ్య- అవగాహించి, మునిః - నమ్మాహ్వాన్ము, తద్దేశికప్రథమసూరిగజైః - ఆ భగవదనుభవమునకు ముఖ్యదేశికులైననిత్యసూరులసమాహమలతో, మే - నాకు, సజ్జః - సహవాసము, కదా - ఏకాలమందు, స్యాత్ - కలుగును, ఇతి - అని, తృషీయే - మూడవతిరువాయ్ మొట్టియందు, అకథయత్ - సాదించెను. ౧౩.

తాత్పర్యము.— తమయూర్తితీరునట్లు సర్వేశ్వరుఁడుతమతో సంక్షేపించగానప్పడెడు భగవత్సంక్షేపమనియెడి యమృతసాగరమునందు సమస్తరసములను గలుగునట్లుగాహించి యదియత్సన్ద్యోమముగనున్నందున తామెకరేయనుభవింపనశక్తులై ఇట్టియానందమును తమతోఁ గూడననుభవించువారెవరని జూడసంసారమునందొకరును లేనందున, నిత్యసూరులతోఁగలిసి భగవదనుభవమును బొందుట ఏకాలమందో? అని, నమ్మాహ్వాన్మురైరి. ౧౩.

ద్ర-తా.— (ఊనిల్ వాఱుయిరే) - చిత్రాస్వాదానుభూతింప్రియముపకృతిభిర్దాస్యసారస్యహేతుమ్

స్వాత్తన్యాసార్హకృత్యంభజదమృతరసంభక్తచిత్రైకభోగ్యమ్ |

సర్వాక్షప్రీణార్హంసపదిబహుఫలన్నేహమాస్వాద్యశీలమ్

సత్యైస్సాన్యైస్సమేతన్నిరవిశదనఘాక్షేషనిర్వేశమీశమ్ ||

౧౪||

అర్థము.— చిత్రాస్వాదానుభూతిమ్ - నానావిధములైనరసములకలయనుభవముకలవాఁడును, ఉపకృతిభిః - ఉపకారములచే, ప్రియమ్ - ప్రియుఁడును, దాస్యసారస్యహేతుమ్ - దాస్యమునందు సరసతత్వగారణభూతుఁడును, స్వాత్తన్యాసార్హకృత్యమ్ - తమయూత్త సమర్థమునకుఁ దగినకృత్యముకలవాఁడును, భజదమృతరసమ్ - ఆశ్రయించువారలకునమృతరసముగనుండువాఁడును, భక్తచిత్రైకభోగ్యమ్ - భక్తులచిత్తమును ముఖ్యభోగ్యముగాఁ గలవాఁడును, సర్వాక్షప్రీణార్హమ్ - సర్వకరణములకును బ్రీతినిబుట్టించువాఁడును, ఆస్వాద్యశీలమ్ - అనుభవింపఁదగినకల్యాణగుణములుకలవాఁడును, సత్యైః - సభికులైన, సాన్యైః - నిత్యసూరులతో, సమేతమ్ - చేరియున్న వాఁడునైన ఈశమ్ - శ్రియఃపతిని, అనఘాక్షేషనిర్వేశమ్ - నిర్దవ్యమైనసంక్షేపమునందు భోగ్యతలవానినిగా, నిరవిశత్ - వక్కాణించిరి. ౧౪.

వ్యా.— (నిత్రాస్వాదానుభూతిమ్) తేనుమ్బులుమ్ నెయ్యుమ్ కన్నులు ముతుమ్ మెత్తే - మధురజ్జశాన మధుక్కిరాదిపదార్థజ్జలయ రసత్తైయై డైత్తానవనుభవత్తైయై డైయనుమాయ్; (ప్రియముపకృతిభిః) పెన్ ద్రవత్తాయాయ్ తనైయాయ్ తియాయ్ తనవతివత్తవత్తా-మాతావుమ్ పితావుమాచార్యనుమ్బుణ్ణముపకారజ్జైయెల్లాన్దానేపణ్ణ, అత్తలేయాశ్రితరుక్కుప్రియనుమాయ్; (దాస్యసారస్యహేతుమ్) అతియాక్కా లత్తుళ్ళే యడిమైక్కణన్బుళైయైవత్తు-అతివునడైయాదాతకాలత్తిలేదాస్యరసత్తైయై డైయన్దాక్కినవనుమాయ్; (స్వాత్మనానార్హకృత్యమ్) ఎన తావి యుళ్ కలన్ద పెరునల్లుత్తివత్తైమా-తనతావిత్తన్దాన్దేన్ద - ఆత్తావై సమర్పిక్కుమ్బుడిక్కిడాకవాత్తావినుళ్ళే కలన్దిరున్దమహోపకారత్తైయై డైయనుమాయ్; (భజదమృతరసమ్) ఎన్కడఱ్వుదావముతే - ఆత్రితర్క్కుమ్బుత్తమ్మైలేభోగ్యమమాయ్; (భక్తచిత్తైకభోగ్యమ్) తీర్ ద్దార్ తమనత్తుప్పిరియాతు - “ప్రాప్యప్రాపకర్ణభరణ్డన్దానే” ఎన్దిరుక్కుమవర్కళ్ మనస్సైవిట్టుప్పిరియమాట్టాతిరుక్కుమవనాయ్; (సర్వాత్మప్రీ ణనార్హమ్) యాన్దోపయినులీత్యాది - చక్షుశ్శ్రోత్రాదిసర్వేన్దియప్రీణనయోగ్యమానభోగ్యత్తైయై డైయనుమాయ్; (సపదిబహుభుస్సే హమ్) మఱిక్కోళ్ళానజ్జశాలిత్త్యాది - ౧ “జన్మాన్తరసహసేషు” ఇత్త్యాదికల్లిబ్బడియేచిరకాలసాధ్యతపోధ్యానసమాధిఫలమానభక్తియోగ త్తైత్తనక్కభిమతరిడత్తిలేర్దుడిత్తియై డైయనుమాయ్; (ఆస్వాద్యశీలమ్) పవిత్తిర్కాశీర్ - పడిన్దుకుడైన్దాడి అడియేన్దాయ్ మడుత్తుప్ప యడి - అత్తైన్దమభోగ్యత్తేనానుభాన్యజ్జశానకల్యాణగుణజ్జైయై డైయనుమాయ్; (సత్వైస్సాన్దైస్సమేతమ్) మాయప్పిరానడియార్ కళ్ళే మఱా జ్జైయే - సవయస్సుక్కశాననిత్త్యసారికళ్ళోడేసహితనుమాయరుక్కిఱవెమ్మెరుమానై, మధురజ్జశాన సర్వపదార్థజ్జలయ డైయరసత్తైయై డై థాన భోగ్యత్తైయై డైయనాక “ఊనిల్వాన్దాయితే” ఎన్దిదశకత్తిలే యాన్దాన్దరసభవితార్నితార్. ౧౧.

జే దాన్దా చా ర్యర్ తిరు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము.—పరత్వమునందు సర్వములభుండగు సర్వేశ్వరుడు (౧) సర్వరసాత్మకుడనియు, (౨) రసికశిఖామణియైన వాడు తమకునుపకారములుజేసినందున నుపకారకుడనియు, (౩) సర్వేశ్వరుడు తమకునభినవేశమునుబుట్టించెననియు, (౪) అట్టియుపకారము లకు ప్రత్యుపకారములులేననియు, (౫) తనయప్రాకృతభోగ్యతన దమకుఁ బ్రకాశపఱచి జేర్చుకొనెననియు, (౬) ఇట్టిసంక్షేపముస్వ రూపప్రయుక్తముగనున్నందున ననాదినిర్భమనియు, (౭) సంక్షేపముయొక్కభోగ్యతాతిశయముచేనడిలేనియెడల భరించియుండుటయశక్యమని యు, (౮) ఆయనుభవముతమకులభించెననియు, (౯౦) ఈప్రకారముగనుభవించియానందభరితులైయున్న నిత్యనూరులతోఁ దాముగూడియ నుభవించుటయందాశకలవారనియు నీమూడవతిరువాయ్ మొళి పదిపాశురములచేసాదించి క్రిందసాదించిన సర్వప్రకారసారస్యము నిత్య నూరులకుభోగ్యమని యుపపాదించిరి.

తి - నూ.—ఊనమఱవేనన్దుళ్ కలన్దమానినిమై | యానతనుపవిత్తత్కాన్దున్దైయా | వాని |

లడియార్ నున్దొన్దాడవాన్దై యున్దొనూఱ | నడియారుడ నెన్దైయాడు.

౧౩.

అర్థము.—ఊనమ్-సంగోచము, అఱవే లేనట్లు, వన్దు-వేంచేసి, ఉళ్ కలన్దమానిని మైమానతు అన్తరంగమునకలిసినసర్వేశ్వరునియొక్క భోగ్యత, అనుభవితత్కాన్దున్దైగా - (దానిని) అనుభవించుటకనుకూలసహవాసముపేక్షితమై, వానిలడియార్ - పరమపదమునందున్న ఆశ్రితులైన నిత్యనూరులయొక్క, నున్దొన్దాడ - సంఘములతోఁ జేరనలయునని, అన్దైయున్దొనూఱ - ఆశపడిన నమ్మాన్దొన్దొయొక్క, అడి యారున్ద - దానుభూతులైనప్రేక్షణులతోఁగూడ, నెన్దై! - ఓ! మనసా!, అడు - అవగాహించియనుభవించుము. ౧౩.

అవ.— (ఊనమఱవేనన్దు) ఇతిల్ ఎమ్మెరుమాన్ “ఏకతత్త్వమ్” ఎన్నుమ్బడిసంక్షేపిక్కు, తదనుభవసహకారిసాపేక్షరాయుళిచ్చె యేతిహాసురత్తై యనువదిత్తుళిచ్చెయేకేతార్. ఎజ్జనేఎన్నిల్; ఇప్పడిప్రాసక్తికమానపరోపదేశత్తైత్తిలెక్కట్టిరవనన్దరమ్, శీర్, తమ్మై య వార్తిరవన్దుకలన్ద ఎమ్మెరుమానుడైయసంక్షేపరసత్తై ప్పేళవారుప్పట్టు, ఎప్పేర్ పుట్టణ్నిమైయమవిలైయమ్బడి తమ్మడనేఅవన్ వన్దు అఱామన్దు నీతయాసార్థమ్” ఇత్త్యాదిస్పటియే “ఏకతత్త్వమ్” ఎన్నలామ్బుడికలన్దపడియైయమ్, అన్దక్కలవియార్ వన్దరసమ్ తమ్మెరునరాలుమున్దొన్దుక్క వాన్దాతనడియళవిబ్బిరుక్కి-పడియైయమనుసన్దిత్తు, తనిత్తేట్టమాన ఇతరవిషయజ్జళ్ళోపొల్బుక్కే తున్దైత్తేట్టమాయ్, అతుక్కి-విభూతియిలా లిల్లామైయాతే, “ఇవన్దుభవితైలోనిలైన్ద నిత్యసారికళ్ తిరుళితేహాయ్ పుక్కనుభవిక్కు ప్పెఱునతెప్పో?” ఎన్దప్రాధిక్కిఱ * ఊనిల్వాన్ ద్దై, “ఊనమఱవేనన్దు” ఇత్త్యాదియాలే యరుళిచ్చెయేకేతార్.

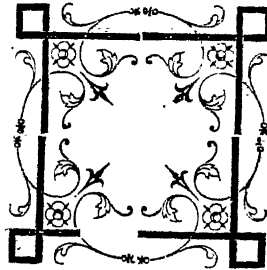
వ్యా — (ఉపమఱవేవన్దుల్ కలన్దమలని మైయానతు) ఆతావతు-“నిత్యసంసార” ఎన్దుసక్కోచ్చియామల్, సక్కోచ్చమఱసర్వేశ్వరన్
 వన్దు “తానుమయాను మెల్లాన్దున్దు శ్శేకలన్దొట్టిన్దున్దు తేనుమ్బులుమ్ నెయ్యుమ్ కన్దులుముతు మొత్తే” ఎన్దుమ్, “ఎనతావియుల్ కలన్ద పెరునల్లుతవి”
 ఎన్దుమ్, “కనవార్ పిట్టిన్దు మే” ఎన్దుమ్, “ అడియేన్ వాయ్ మదుత్తుప్పరక్కలిత్తేనే ” ఎన్దుమిప్పడిసర్వరసజ్ఞుముణ్డామ్బుడి అన్తరజ్ఞమాక
 క్కలన్దకలవియినిని మైయానతు-సహృదయమాక సంక్షేపితసారస్యమానతు. (అనుభవితత్వాన్దుజ్ఞాయా) ఏవంవిధరస్యతైయైయనుభవితైక్కు
 “అడియార్ కళ్ ముక్తాన్దుజ్ఞైయన్దుడన్దుడవ తెన్దుకొలొ” ఎన్దు - అనుకూలసహవాసమ పేక్షితమాయ్. (వానిలడియార్ ముక్తాన్దుజ్ఞాన్దవాన్దైయన్దు
 మాఱనడియారుడన్దు నెన్దైయాడు) ౧* వైయత్తడియవర్ కళ్ నిక్కే, అనుభవత్తుక్కుదేశికరానవానిలడియార్ ముక్తాన్దుజ్ఞుడ నేమాడవేళు మెన్దు
 భినిజేక త్రిలేయూన్దిన్దవాన్దురడియారాన విజ్ఞుత్తై శ్రీవైష్ణవర్ కళ్ డే నెన్దైయాడియాడు. అన్దిక్కే, అక్కూత్తిలే ముక్తాన్దియనుభవక్కుప్పార్వై
 మామ్. “అడియారుడన్దుడినిన్దాడుమినే” ఎన్దురిత్తే. ౧౩.

పెరియజీయర్ తిరువడికల్ శేరణమ్.

తాత్పర్యము.—తమయార్ తిరునల్లున ర్వేశ్వరుడు విశదముగఁదమతో సంక్షేపింపగానప్పుడెట్లొర్లు సంక్షేపరసమునుదామొకరేయను
 భవింపఁజ్జులైతమతోఁగూడనీ సారస్యముననుభవించువారెవరని సంసారలలోఁ జూడ నెవరునులభింపనందున నిత్యసూరులతోఁగూడియనుభ
 వించుకాలమెప్పుడో? యని ప్రార్థించుచున్న యాత్మార్థదాసభూతులైన శ్రీవైష్ణవులతోఁగూడి ఓ! మనసా! నిర్విఘ్నముగ ననుభవింపుము.

ఇరణ్డామ్బుత్తిల్ మూన్దాన్దిరు వాయ్ మొఱ్ఱి మున్దశీన్దు.

ఆక - తిరువాయ్ మొఱ్ఱి-౧౩—పాట్టు - ౧౪౩.

ఆహ్వాన్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎ మ్మెరు మా నా ర్ తిరు వడిక శరణమ్.

తరువాత మొక్కి. — ఇరవైవచ్చి నాన్దాన్దిరుపాయ్ మొక్కి ౧-పా - అడియాడి వ్యాఖ్యానం.

మూ,—ఆడియాడియక జర్నలిస్టే । పాడిప్పాడికట్టిర్ మల్కేయొడు ।

నాడినాడినరశ్మిజ్ఞావెను । వాడివాడుమివ్వాణతలే॥

011

[illegible][illegible]

పన్ను - నాన్యాస్తిగతాయోమోక్షోయిత్, ఇష్టతమాతైస్సప్తపడియై యనుభవిక్మిస్సేతామైయాలవసన్నరాయ్, “తమక్కుప్పిజన్మతర్క
తయత్తైమిప్పిక్కైర్కు సర్వరత్నక నాయ్, సోన్యభూత నానవనైయ్యుజ్జీయ ఇత్తై” ఎవ్వలుతియట్టు ; అన్తాత్రితనానప్రహ్లాదనుక్కుతవి
పడియైయుమ్, అనియన్ధనుక్కుతవిసడియైయుమ్, అభిమతైయాసపిరాట్టిక్కుతవిసడియైయుమ్, నాట్టుక్కుతవిసడియైయుమ్, శుద్ధభావ
తైయైయుమ్, విరతితయభ్యుత్తైయైయుమ్, రత్నకభ్యమానతనత్తైయైయుమ్, అసన్నజన్మభుక్కు మనుభవవిరోధకైప్పొక్కినపడియైయుమ్,
తక్షణోపకరణతైయైయుమ్, విరోధమిన్త్రాలమ్ తిన్దవిల్లిప్పణ్ణుమ్ వీరప్పత్తైయుమనుసభిత్తు, తిమ్మతైయత్తియైప్పరివర్ముఖతై యవ
నుక్కుతవిసడియై, ఇత్తతత్తై మకళాన్ గొమ్మెక్కునన్ బొయిరత్తినపాశురతై యనుభిచ్చెయ్కెతార్.

[illegible]

చస్మి.—ముత్యపట్టిలో, “ప్రహ్లాదమక్కుతనివాచ్ఛలే వద్దతవుకిలిక” ఎద్దు ఇహోతళరానినా శ్చైవితాహో.

[୭୨]

ఒకవిడుకెఱసెన్ శ్రమైయుడైయళావవళి, నల్లారాడినాప్పిలేదర్శనీయమామ్మడి తన్నాల్ బ్రామైయాలేనివ్వు విడ త్రిల్ నిల్లా తే పలకాలు ములావి, మరళైళ్ళిల్లిమ్మి అన్దు, (౩) అన్దళ్ళేళమడియాక ఇన్దైయలేపలకాలుమ్మడువారైపోలేప్రలాపిత్తు, కరైన్దన్దెల్లంప్రవహిమ్మమా ప్పొలేకన్దొన్దేమరొకి, సర్వదేశ త్తిలుమ్, (౬) అపణవరవైయాగాయన్దపలకాలుమ్మార్త్తు, ఎట్టున్దోమ్ దువల్లనరసింహయాప త్తైయుడైయననే! యొన్దు, అన్దళవిలుమ్ వరక్కాణామైయాలే వాట్టమామ్మడితళరానిట్టుమ్. (౯).

అవతారిక.—ఇట్లు నిత్యసూతులతోఁ గూడ భగవదనుభవమునాశపడిన యాత్మార్లు తమకదియప్పుడే లభింపనందున నవసన్నులై యొకక్షణమాత్రముఁగూడ నాత్మధారణముచేయజాలకమిక్కిలిదయనీయులై శ్రియఃపతిని నుద్దేశించి తాముసాదించు సూక్తులను, చేసెడిచేష్టితములనుజూచి తమతోసమానదుఃఖముకలతమయాత్మబంధపును సర్వేశ్వరునిగుఱించి చెప్పెడుమాటలననుసంధించి యొకపిరాట్టిమాతృవాక్యములచే సాదించుచున్నారు.

అర్థము.—ఇట్టిముఖముకలయీపె మిక్కిలివర్తనముచేసి మనస్సుకరిగి (౩) (స్వరములతోఁగూడపాడువారలవలె) గానముచేసి కన్నీరు పాటి సమస్తదిక్కులందును (౬) చూచిచూచి సరసింహరూపముకలవాఁడా! అని మిక్కిలివాడుచున్నది. (౯)

ఈ.—కీఱ్ఱిల్ బిరువాయ్ మొఱ్ఱియిలే - ౧ “ పరుకిక్కళితైనే ” ఎన్దుహృష్టరాయ్, “ అతుతన్నై భాగవతర్కళోడేఉళావిధరిక్కవేణుమ్ ” ఎన్దుపారిత్తు, అతుక్కిన్విభూతియిలాళిల్లామైయాలే, నిత్యవిభూతియిలేని త్యనూరికళ తిరళిలేపోయ్ ప్పక్కు ౨ * బోధయన్దుః పరస్పరవృణ్ణీయనుభవిక్కొళి; నిన్దైత్తపోతేయత్తి రళిలేపోయ్ ప్పక్కునుభవిక్క పెత్తామైయాలే మికవుమవసన్నరాయ్, తమ్ముడై యదనైయై స్వకీయరాన శ్రీవైష్ణవర్క శెప్పెరుమానుక్కటివిక్కిఱపడియై అన్యాపదేశత్తాలేపేకుకితార్. ౩ * అజ్జితైయమడనారైయిల్ - తూతువిడక్షమరానార్; ౪ * వాయున్దిరైయుకళిల్ - కణ్ణాఱ్కణ్ణపదార్థజళదైయభగవదలాభత్తాలే నోవుపడు కిఱనవాకొణ్ణాఱ్కావర్దుకుమాక నోవుపడుక్షమరానార్; అన్దళవన్దిక్కి యాల్ బ్రామైకరై పురణ్ణ, తామాన తన్దైయన్దొన్దు బరుపిరాట్టిదనైయైసా) ప్రరాయ్, అతుతన్నిలుమ్ తదనై తా వాయ్ నిట్టుప్పేళమాట్టాతే

జీ-అ.—ఆడియాడిప్రవేశే, వృత్తానువాదపూర్వకమాక విత్తిరువాయ్ మొఱ్ఱిక్కు సజ్జతి (కీఱ్ఱిల్ బిరువాయ్ మొఱ్ఱియిలేయిత్యాది). పరుకిక్కళితై - పానవృణ్ణీయానన్దితే. అతుతన్నై - హృష్టరానమైయై. ఉళావి - పరస్పరవృణ్ణీక్కిణ్ణ. అతుక్కు - అప్పడిధరిక్కైక్కు. ౨ “మాతావజ్జిముత్తైప్పట్టుముత్తైయిడుకిఱ పెట్టిలధ్యవసాయమ్” ఎన్దావార్యహృదయత్తిలుమ్, ౬ “కడల్ ఇలారిదికళిలుమ్, “తాయారావతు - ఉపాయాధ్యవసాయదనై” ఎన్దుశొల్లియరుక్కు, ఇక్కే-శ్రీవైష్ణవర్కళాకన్యాపదేశమరుళిచ్చెయ్తతు - యోజనాస్తరాభిప్రాయమెన్దు కణ్ణాఱ్కళ్యతు. అన్యాపదేశత్తిల్, కీఱ్ఱిల్ బిరువాయ్ మొఱ్ఱిక్కిల్ వ్యావృత్తికథనముభేనవిస్తరసజ్జతి (అజ్జితైయవిత్త్యాది). తామానతన్దై పురువస్సభావమ్. (తదనైతా వాయ్ విట్టుప్పేళమాట్టాతేసార్వస్థరతీవిక్కవేణ్ణుమ్మడియాయితి) సార్వస్థరవారైయమ్ తమ్ముడైయ పాశురమేయాయరుక్కు, ఇతుతాన్దూడినపడియెన్దు నేయెన్నిల్; ఈశ్వరనాన్దొర్క్కు, తన్దనైయై తామఱివిక్కిమాట్టాతపడిపిఱన్దు వవసాదాళియత్తెక్కిణ్ణ, ఇవర్ధరిక్కైక్కొక, పరిసరత్తిల్ వర్తిక్కిఱ శ్రీవైష్ణవర్కళివర్దనైయైత్తక్కటివిత్తతాక వివర్కొరుబుద్ధివిశేషత్తై

అ-అ-వి.—“అన్యాపదేశత్తాలే పేకుకితార్” ఇత్తుక్రమ్, ౩ “అజ్జితైయమడనారై” ౪ “వాయున్దిరైయుకళిమ్” ఇతిదళకావ-అన్యాపదేశరూపా, తాభ్యామత్రకోవిశేషః; కిచ్చు, అన్యాపదేశప్రీతివిధః - నాయకీవాక్యరూపేణ, సఖీవాక్యరూపేణ, మాతృవాక్యరూపేణ చళిన్నత్వాత్; తత్రకన్యావాక్యమిదమ్; కిచ్చు, తద్దళకప్రమేయచ్చ కిమిత్యత్రాహ (అజ్జితైయమడనారైయిత్యాది). కరైపురణ్ణ-ఉత్కూల

పార్శ్వస్థరతివిక్ర వేణ్ణుమ్బడియాయ్స్థితిగమనశయనాదికలిలారునియతియన్తియిలే అరతియాయ్నోపుపడ,
 జ్జేల్లై న్నకైయైయనుస్థిత్తతిరుత్తాయార్, “రామకృష్ణాద్యవతారజ్జలైప్పణ్ణిఆర్తరానారార్తియెల్లామ్పరిహరి
 డవస్యభావరాసనీర్ ఉమ్మెయాశైప్పట్టవివళో నోపుపడప్పార్ తిరుప్పతే!” ఎన్ఱు, ఎల్లావళవిలుమవనై
 పరిహరిత్తుక్కొ-ఘృణుడియాకైయాలే అవన్తిరువడికలిలేపాకట్టు, “ఇవర్నిడైయాట్టత్తిల్నీర్ శెయ్యనినై తిరు
 శ్శె?” ఎన్ఱు కేట్టిటపాశురత్తాలే తమ్మడైయదశైయైరుళిచ్చెయ్కితార్.

కాశైయ్యున్దవనుక్కుమ్, పొన్నైయిన్దవనుక్కుమ్, రత్నత్తైయ్యున్దవనుక్కుమ్ మొత్తిగతిత్తేక్షేకమ్ ;
 రత్తిలే ౧* పెరునిలగ్గడన్దనల్లడప్పొత్తై యనుభవిక్కువాశైప్పట్టుక్కిడైయామైయాలేవన్దవాన్ద్రామై - ౨*
 క్కయమడవాలైయిల్, ౩ “నమ్మిమైత్తెన్ఱులుగుడినిన్ఱు” ఎన్ఱుచ్చవతారత్తిలే యనుభవిక్కువాశైప్పట్టుక్కిడై
 క్కయాలేవన్దవాన్ద్రామై-౪* వాయున్దిరైయికలిల్, ఇతిల్-అవన్దనక్కుమ్ప్రాణభూతరాస నిత్యసూరికలై
 భవిక్కువాశైప్పట్టుక్కిడైయామైయాలే వన్దవాన్ద్రామైయాలై అవన్ద్రీలుదితుక్కాన్ద్రామైవిజ్ఞో
 క్కుమ్. నిత్యసూరికలితరలిలేపోయ్ప్పక్కనుభవిక్కుప్పెత్తామైయాలేనోపుపడుకిటతాకిల్, పిన్నైయవర్
 గ్గిల్లిక్కుప్పిడతే అవన్దచ్చిల్లిక్కుప్పిడునానెన్నెన్నిల్ ; ఎన్ఱేనుమొరుకాట్టిలే రత్నజ్యోపతియున్దా
 నాట్టిలే రాజావివాహశలిలే యవస్పేర్కొల్లియిత్తో కూప్పిడువతు; అవర్కలిల్తై సంక్షేపత్తుక్కుమ్కడవ
 కైయాలే అవన్దచ్చిల్లిక్కుప్పిడుకటతు.

స్థితిగమనశయనాదికలిలారునియతియన్తియిలే అరతియాయ్నోపుపడ. “ఆడియాడి” ఎన్ఱుత్తైప్పద్రుస్థితిగమనశయనాదికలి
 యతియన్తియిలేయన్ఱు. అరతి - పల్లెన్దనగమ. ౫ “ఇలైశ్శేన్ద్రో” ౬ “వాననాయరన్దోళతుణిత్తిర్” ఎన్ఱుత్తైప్పద్రు
 కృష్ణాద్యవతారజ్యోత్స్వతు. అవన్దత్తల్ - పరసింహవనాదికలి. “పార్ తిరుప్పతే” ఎన్ఱుఅవన్దచ్చిల్లికిటతే? తా? పరిహరి
 త్తానోతెన్ఱు (ఎన్ఱుఅవన్దచ్చిల్లికిటతే). (శిక్కిటపాశురత్తాలేయన్ఱు). ౭ “నుమన్దిమెన్దో” ఇత్యానియైప్పద్రు.

౮ “అన్జొత్తియననాన్ద” ౯ “వాయున్దియన్దో” ఇన్ద్రీస్పద్రుదితిల్ న్యసమన్తయైక్కడియేతెన్ఱు (కాశైయిత్తాది).
 నిలగడ-అవతారజ్యో. పాణ్-ఎన్దిటతు-ఆగ్చవతారత్తై రత్నమ్ ఎన్దిటతు-నిత్యసూరికలై. ౧౦ “కాశైవనణియై” ౧౧ “శెమ్మెనేళిక్కుమ్”
 మమామణికళో శీరుమ్” ఎన్ఱుక్కవన్తిత్తే. “కాశు, పాణ్,” ఇరన్దామొన్దానాల్, (కాశైయ్యున్దవనుక్కుమ్ పొన్నైయిన్దవనుక్కుమ్
 రత్నత్తైయ్యున్దవనుక్కుమ్ వాన్దచ్చిల్లికొక్కడి-అవన్ద్రీలుత్తొప్పక్కవన్ద్రామైవన మాన్ద్రోతారతమ్యమ్. అప్పడియేయవతారజ్యోక్కుమ్,
 తారత్తుక్కుమ్ పొలభ్యాగివారతమ్యజ్జుగొల్వతు. యవ్వా, కాశు-కాశాతల్. అత్యల్పకాలీనత్వత్తైయమ్ కాలాన్దరానుపయోగిత్వత్తై
 ద్రు-ప్రతివిక్రమావతారాదికలైక్కాశుధానత్తిలేత్తైర్; సర్వకాలమనుభావ్యత్వత్తైయమ్, ౧౨ “శెమ్మెనేళిక్కుమ్దిరుముర్తియై” ఎన్ఱుత్తై
 ద్రు - అచ్చువతారమాన వమ్మిమైన్ద్రాసానత్తిలేయాక్కినార్, చరమసర్వత్వత్తైయమ్, ౧౩ “శెమ్మెనేళిక్కుమ్” ఎన్ఱుప్రయోగత్తైయమ్
 డ్దు-సూరికలైరత్నాసానత్తిలేయాక్కినార్; “శెమ్మెనేళిక్కుమ్” - తిరుమళిశైప్పిరన్దోల్వార్” ఎన్ఱుకృష్ణాద్యవతారజ్యోత్స్వత్తైయమ్-
 యిన్ద్రాసానత్తిత్తే” ఇత్యాదివాక్యక్కుమ్ తాత్పర్యమ్. ఉపపాదనమ్ (అవతారత్తిలే యిత్తాది). ప్రాణభూతరాస జెన్దతు - ౧౦
 త్వాన్ద్రవమేమత్తమ్” ఎన్ఱుత్తైప్పద్రు. తటస్థశబ్దైయైయనువదిత్తు పరిహరిక్కితార్ (నిత్యసూరికలిత్తాది). “నరశక్తా!” ౧౧ “ఇలైశ్శే
 నీ” ఎన్ఱు - అవన్దచ్చిల్లిక్కుప్పిడునానెన్ఱుపడి. “కూప్పిడువతు” ఎన్ఱువనన్దరమ్ - అప్పడియేయైన్ఱుకూట్టవతు.

౧౨-మాయ్.—(అవతారత్తిలేయిత్తాది) మన్నై-కాలసన్నికర్షవిశ్రక్తత్తైలేఅద్రామైయిల్ తారతమ్యముపపాదిత్తతు; ఇప్పోతు అజ్ఞనన్ది
 గ్యతారతమ్యత్తైయిత్తేఅన్ద్రా తారతమ్యత్తైయపపాదిక్కితార్. ౧ “నల్లడిప్పొత్తై” ఎన్ఱు - భోగ్యత్తైయొచ్చిల్లిద్రోతే; ౩ “నమ్మి
 క్కుడుడిన్దవన్దచ్చిమ్మెనేళిక్కుమ్దిరుముర్తియై” ఎన్ఱుగుణూర్తియైయమ్, కణ్డాలే ముకన్దనుభవిక్కులామ్మడియాన వడిమ్మైయమ్
 ద్రోతే; ౧౩ “ఉన్దన్దాడువత్తెన్ఱుకొల” ఎన్ఱుభోగ్యత్తైయావిష్కృతమాయ్ద్రోతే; ఇన్ద్రభోగ్యతారతమ్యత్తైవిషిత్తిత్తే - “కాశై

౧౧ ౩-౧౦.	౨ ౪-౧.	౩ ౧౦-౯.	౪ ౧౧-౧.	౫ ౧౪-౩.	౬ ౧౪-౨.
౭ ౧౪-౯.	౮ ౧-మొ-౨౦-౪.	౯ ౪౪-౯.	౧౦ ౪-గీ-౭-౧౪.	౧౧ ౧౪-౪.	౧౨ ౧౩-౧౦.

ఈ. - భగవద్విశ్లేష త్రిలేయట్టుకనిష్టాలితేభాగవతవిశ్లేషస్తా తెరివతు; ౧ [కదాన్వహంసమేమ్యామిభరతేన మహాత్మనా ! శత్రుఘ్నేనచవీరేణత్యయాచరఘ్నవత్స] శ్రీభరతాఘ్నానోడుమ్ శ్రీశత్రుఘ్నాఘ్నానోడుమ్ కూడప్పె తాత కిక్కిక్కుటైయాలే, కూడనిట్టి అవిలైయ పెరుమాలోడుమ్ కూడిన్ద్రాయ్త్తోన్ద్రేన్ద్రలైయి తే పెరుమా భక్కు; ౨ [గుహేనగహితోరామోలత్తజేనచసీతయా] కూడప్పొనల్లైయ పెరుమాలోడుమ్ పిరాట్టియోడుమ్ కూడిన్ద్రాయ్త్తోన్ద్రేన్ద్రు శ్రీగుహప్పెరుమాలోడుకూడిననిన్బితే; ఇప్పడియితేయవత్సనకుమవస్యయ్యవ్విరేకజ్గిరు

జి. ఆ. - పరిహారాస్తరమ్ (భగవద్విశ్లేష త్రిలేయత్వాది). అతవతు. భాగవతవిశ్లేషవ్యసనాతిశయదైరివతు, పెన్ద్రభగవత్సంశ్లేషముమ్మయ్, అతువుమ్ ప్రార్థమామ్మడియుట్టుకనిష్టాలితే; ఇలైయకీర్, భాగవతవిశ్లేషమాకాతు; ఆకైయల్, ఇవర్ భాగవతవిశ్లేష త్రిలేయట్టుకనిష్టవ రాకైయాలే, అతివర్ కుభగవద్విశ్లేషపర్యస్తయ్య, అవత్తవైయడియేపిడిత్తుప్రార్థిత్తుక్కుప్పిడుకటార్తపడి. అప్పడి, పెన్ద్రతు అసత్కల్ప మాకత్తోన్ద్రుమోవెన్న. (కదాన్వహమిత్యాది). ఆరిణ్యకాణ్డేమాడకే అత్తుణం పృతిరామః. సజ్జేపే, “గుహేనగహిత” ఇత్యాది కిక్కిక్కుటై-కాలి కైక్కుటై-కిక్కి-కాకై. (కూడిన్ద్రాయ్త్తోన్ద్రేన్ద్రలైయి తే). కూడియిరుక్కుచ్చియేతేయమ్కూడిన్ద్రాయ్త్తోన్ద్రేన్ద్రలైయి తేయెత్తపడి. ఎ ప్పడియెన్నిల్. దృష్టాస్తమ్ (కిక్కిక్కుటైయాలేయెత్తతు). అతవతు-ధనలభ్యను క్కొనుముపిచ్చీరైయిలే శిలకుటైద్రాల్, శేషమిరున్దతు ఇరుక్కి అ తాయ్త్తోన్ద్రాతి తే; అప్పడియెత్తుకరుత్తు. అస్యయి త్రిటూడినతాయరుక్కు మెన్నుమతుక్కుదాహరణమ్ (గుహేనాత్వాది). (అవత్తనక్కుమ్). ౩ “నమేవ్యేహ్యస్తి నక్షియః” ఎన్నుమవనుక్కుమ్. అవనుక్కుమిప్పడిమానాల్ ఇవర్ కుచ్చొల్ల వేజ్జావి తేయెత్తుకరుత్తు. “భగవద్విశ్లేష త్రిలే

ఆ. ఆ. వి. - యుద్ధవక్త” ఇత్యాదివాక్యమ్ ప్రవృత్తమయిన్ద్రు. — “సూరిసంశ్లేషోద్దేశ్యత్వం హృదినిధాయ, సూరిసంశ్లేషఘటక త్వేనభగవత్సం పృథ్యాక్రోశతి” ఇత్యేతన్న సజ్జచ్చతే, ౪ “ఉమ్మైక్కాణుమాశైయల్ నైకిన్ద్రాల్” ఇతి-భగవతవిశ్లేషత్వేనాభిధానాదిత్యాశక్కాయమ్ “సూరయవివోద్దేశ్యాః” ఇత్యపిన్, “భగవానేవోద్దేశ్యాః” ఇత్యపిన్, ఉభయేపుష్టదేశ్యాః; ౫ “ఆడియార్ కళ్ కుట్రాజ్జలై - యుడన్దూడువ తెన్టుకొలా” ఇత్యేనైవవిశ్లేషమూలత్వాత్, విశ్లేషవ్యసనాభిధానప్రకరణే. ౪ “ఉమ్మైక్కాణుమాశైయల్ నైకిన్ద్రాల్” ౬ “వలన్దొల్ పుళ్ళుయర్ త్తాయెన్దుమ్” ౭ “తణ్డెన్ద్రాయ్కోడిర్” ౮ “శుడర్ వట్టవాయెనుతి నేమియార్” ఇత్యభిధానాత్, ౯ “అన్దామత్తన్నుకెయితు” ఇత్యాదా - పున స్సంశ్లేషదకాయాళ్ళు, సూరిభిస్సహావాగత్వసంశ్లేషంకృతవానిత్యభిధానాచ్చ; తస్మాత్, అనవిధకాతిశయానందంబ్రహ్మనవచ్చేద మనుభవన్తం పరాజుక్కార్యం తాదృశానుభవవినయనమ్మత్తిమవాళ్ళయిత్, వాళ్ళున్దరక్షణ ఏవతాదృశానుభవాదురూపనచయాలాభాత్ సహాయ సమ్మత్తివాళ్ళుప్రేతుభూతతాదృశాను భవోపిత్తుభోభవత్, తతస్సూరిక భగవత్ప్రార్థనాప్రేసాక్రోశతీత్యభిప్రాయేణాహ (భగవద్విశ్లే ష త్రిలేయితి). అస్యవాక్యస్య-భగవద్విశ్లేషోపన్దిత్యత్రతాత్పర్యమ్; యథా, ద్వైపురుషేపర్యతేహమంద్యుప్తవన్తా; తత్రకల్పిత “పర్యతేహమ్ని రన్తి” ఇత్యానా; ఆపరస్త “యథాధూమోదృశ్యతే, తథావమ్నిర్నదృశ్యతే, తథాపి, వమ్నిరన్తి” ఇతికథముచ్చతే” ఇతివదతి; తంప్రత్య న్యోవదతి, “వమ్ని సదృశవేహిధూమోభవేత్” ఇతి; అస్యవాక్యస్య - యథావమ్ని సదృశతాత్పర్యమ్, తద్వత్. * ౧౦ “యత్రనాన్యత్వశ్చతి నాన్యచ్చృణోతి నాన్యద్విజానాతినభూమా” ఇతి - భగవదనుభవేవర్తమానే ఇతరవిషయవిశేషజ్ఞానాసమ్మవాదితిభావః.

* సన్న్యేవంభగవత్సంశ్లేషస్యభాగవతవిశ్లేషవివోద్దేశ్యే, పూర్వదశకేభగవత్సంశ్లేషద్భాగవతసంశ్లేషోన్యస్తీతివక్తవ్యమ్. సత్యమ్, అస్త్యేవ, ఉక్తంహికణ్డతపవ “వాసుశార్ చెరుమాణ్” “తణ్డెన్ద్రాయ్క్కణ్డనిన్ద్రావర్ చెరుమాణ్” ఇతి. కథంతన్ది, “ఆడియార్ కళ్ కుట్రాజ్జలై - ఉడన్దూడువ తెన్టు” ఇతి తత్పార్థనా. నైవమ్, సామాన్యత స్తస్యన్తేపి “కళిప్పమ్” ఇత్యాద్యుక్తవిశేషణవిశిష్ట సూరిసంశ్లేషవిశేషవైస్య ప్రార్థితత్వాత్. పరిష్కృతశ్చసంశ్లేషవిశేషస్తద్వ్యాఖ్యానే “నాన్మమక్కున్దకలవేజ్జాత ఇప్పుడమ్మైయార్ తిరలిలేవోయెప్పుక్కునెరుక్కు పెటు ఇతు” ఇతి. పత్త్యతేచానన్దరదశకేసంశ్లేషవిశేషః “అన్దామత్తన్నుకెయితు” ఇతి; నిత్యవిభూతాసమ్మసీనుసంశ్లేషవిశేషవన్తమైత్రివ సమ్మద్యేతిహితదర్శ. ఏతద్వ్యాఖ్యానే “అమ్మియధామత్రిలేపణ్డకడన్దేహత్తై ఎన్ద్రకల్పలిలేపణ్డి” ఇతి ప్రథమార్థపరవాక్యంనాత్రాను కూలమ్ - ఏవమపి “ఒకొక్కణ్డోతియుమాయ్” ఇతి-అర్థితాప్రకృతవిగ్రహసమ్పాదనంకుతోనకృతమితిచేత్; అస్యసంశ్లేషవిశేషస్య ప్రాకృతశరీరేర్లదృశ్యవిభావయతా పరాజుక్కార్యేణతథాప్రార్థనేపి, జగదనుజిఘృతయాయావదేతత్ప్రజన్తసమాప్తిమత్తైవస్థాపయితు మిచ్చతాభగవతానర్వశక్తేనాన్దిన్దేవదేహేతత్సమ్మదనోపపత్తేరితిసర్వంచతురశ్రమ్. ౧౧ రా-ఆ ౧౬-౪౦. ౨॥ సజ్జేపే-౨౯౪. ౩॥ భ-గీ ౯-౨౯. ౪॥ ౧౪-౨. ౫॥ ౧౩-౧౦. ౬॥ ౧౪-౪. ౭॥ ౧౪-౫. ౮॥ ౧౪-౯. ౯॥ ౧౫-౧. ౧౦॥ ఖాం-౬-౯-౨౯.

ఈ.-కుమ్బడి; తదీయసంక్లేష తైయై ప్పట్టు పెత్తామైయాలేవన్దెల్లపు, పెత్తభగవత్సంశేషమిట్టన్దు అడియే విడిత్తుప్పార్థిక్క వేణ్డెమ్బడియా మన్దమ్మిన్దతు. ౧* వాయున్దిరైయుకళిలా ర్రితీరవన్దు సంక్లేషిత్త సంక్లేషమ్ముద్రు వతల్లు - మున్నే వన్దపిరివాకై యాలుమ్ ఆద్రున్దొణ్ణాతితే. *

ముతత్పాట్టిల్, ఆపత్తేశేప్పేడాక ఆశ్రితప్రతిజ్ఞాసమకలత్తిలేవన్దుతవుమ్ స్వభావనానవనైచ్చొల్లి కూప్పిడానిన్దొ శ్చెన్దితాల్.

(ఆడియాడి) స్థితిగమనశయనాదికళిలారునియతియన్దిక్కే అరతియాలేనడుకిటపాడుతా, తిరుత్తాయార్ కుఱకర్వకమాయురానిన్ద తాయిద్రు; శ్రీకాసలైయార్ పెరుమాళైప్పిరిన్దు తుడిక్కిటతుడిప్పై ౨-సృత్వస్తీ మివమాతరమ్ ' ఎన్దానిత్తే; వడిన్దుకియాక్ వ్యాపారజల్లెల్లామినితాయిరుక్కుమితే, పిరిన్దుకట్టిన్దిరుక్కిటసమ యత్తిలేయితే ౩ "శుభామ్" ఎన్దతు. (ఆడి) ముతల్ "ఆడి" ఎన్దతుక్కువ్వరుకే యొరునిలైయితే-ఇరణ్ణామాడి. ముతిలిలే సళ్ళారమరితామ్బడియిరుక్కుచ్చెయ్తే, ఆద్రున్దొమైపేరిక్కు సళ్ళారియానిల్కుమ్, గుణాధికవిషయ మాకైయాలే ముడిన్దుపిట్టైక్క వుమ్మెట్టాతే. ౪[రామాగమనకాజ్జయా] "ఇన్న మొరుకాలవర్దుక త్తిలే విట్టిక్కలా మాకిల్ అరుమన్ద్రపాణనైప్పాద్రేపోక్కుకిటతే? " ఎన్దు రాజ్యత్తైయుమ్ తొట్టుక్కొణ్ణుకిడన్దానిత్తే. ముతల్ "ఆడి" ఎన్దిటతిత్పాట్టిల్, ఇరుకాల్మట్టు "ఆడి" ఎన్దతిల్ - అవసాదత్తిని కుతి, తాళన్దొణ్ణియుమిత్తనై.

జీ-అ.-ఇత్యాదివాక్యవివరణమ్(తదీయసంక్లేష తైయైత్యాది). ఏతద్వాక్యత్వార్పణమ్- అప్పడియైత్యధ్యాహార్యమ్. "ఇతిలవన్దనమ్మమ్ పాణి భూతరాన" ఇత్యాదివాక్యత్తిలే - విషయవైలక్షణ్యత్వాలే యాద్రున్దొమైవిజ్ఞేయిరుక్కుమ్మెన్దార్; అవ్వశేషన్దిక్కే, స్వస్వభావత్రాలుమాద్రున్దొమై విజ్ఞేయిరుక్కుమ్మెన్దితార్ (వాయున్దిరైయుకళిలిత్యాది). ముడివిలే యిరుక్కిటవిన్ద వాక్యమ్ - "ఇతిలవన్దనమ్మమ్ ప్రాణభూతరాన" ఇత్యాది వాక్యనన్దరమనుసన్దేయమ్. *

ముతత్పాట్టు. (ఆడియాడియిత్యాది) "నరశిక్లా" ఎన్దత్తైప్పద్ర (ఆపత్తేయిత్యాది). శేప్పేడు - తామ్రశాసనమ్. ప్రాపకమెన్దపడి. (ఆపత్తేశేప్పేడాకఆశ్రిత) పణ్డిన (ప్రతిజ్ఞై) ఇత్తన్వయః. "ఇన్దవాపత్తిలవన్దతవతిరా" ఎన్దు విశ్వసిత్తుప్పణ్డిన ప్రతిజ్ఞైయెన్దపడి.

అరతియాలే తుడియానిట్టు, "ఆడి" ఎన్దిట తెన్నెన్దు (స్థితిగమనేత్యాది). ఇన్దుడిశొన్దు పేరుణ్డోవెన్దు (క్రీకాసలైయారిత్యాది). (ఎన్దానిత్తే) వాల్క్కియెన్దు శేషమ్. (సృత్వస్తీమితి) అయోధ్యాకాణ్డే వనగమసార్థమభివాద్యప్రసిత్తేసతిరామేకాసల్యా, "రామలక్ష్మణసీతార్థం స్రవన్తీంవారిసేత్రజమ్ | అసక్తైప్రీక్షతతదాసృత్వస్తీమివమాతరమ్." ఆకర్వకత్వపేతువేతెన్న (వడిన్దుకియారిత్యాది) ౫ "సరసిజమనువిన్దం వైవలేనాపిరమ్యమ్" ఇత్యాది, ౬ "రమ్యాణాంవికృతిరపి శ్రియన్దనోతి" ఎన్దుక్కుడవతే. పిరిన్దుకట్టి ద్విరుక్కిటసమయత్తిల్ వ్యాపారమ్ దర్శనీయమామెన్దు (పిరిన్దిత్యాది). (శుభామితి) సున్దరకాణ్డే ఏకోనత్రింశే, "తభాగతాన్తాంవ్యధితామనిన్దితాం వ్యవేతహర్దాంపరిదీ నమానసామ్ | శుభాన్నిమిత్తానిశుభానిభేజిరేనరం శ్రియాజ్ఞమివోపజీవినః." వున్దళ్ళ "ఆడి" ఎన్దిట తెతుక్కాకవెన్దు; అవసాదాదిశయత్తాలేయెన్దితార్ (ముతలాడియిత్యాది). "ఆడి" ఎన్దు - అతినాకర్వకత్వజ్ఞాల్లుమ్మెత్తు సళ్ళారమ్ సిద్ధమాకవేణుమే, మోహిత్తిరుక్కిటవివరుక్కు సళ్ళారముణ్డోవెన్దు (ముతలిలేయిత్యాది). ఆనాల్లేప్పానె? ముడియవాణ్ణాలోవెన్దు (గుణాధికేత్యాది). ఏతద్వైప్రస్తమ్ (రామాగమనేత్యాది). "నన్దిగ్రామేకరోద్రాజ్యంరామాగమనకాజ్జయా" ఇతి సక్షేపే ఇతుక్కుర్థమ్ (ఇన్దుమిత్త్యాది). అరుమన్ద్ర - క్షాఘ్యమాన. పాద్రే- వర్ధిమే. "ముతలాడియెన్దు తుక్కువ్వరుకే" ఎన్దు వాక్యవివరణమ్(ముతలాడియెన్దిటతిత్యాది). (తాళన్దొణ్ణు) వెణ్డెలద్దనీపోలే యొరుకాలు

అ-అ-వి.-ప్రాకృతవిషయేపి, ౨ "తాళ్ళావశ్యంధివసగణనాతత్పరామేకపత్తిమవ్యాపన్నామవిహతగతిర్ద్రీక్ష్యసిభ్రాతృజాయామ్ | అశాబ్దఃకుసుమపద్మశంప్రాయశోహ్యజ్ఞానాంసద్యః పాతిప్రణయహృదయంవిప్రయోగేరుణ్డి" ఇత్యుచ్చితేచేత్ అఖిలపేయప్రత్యసీకేస మన్దకల్యాణగుణైకతానేవిషయేకిముతేతిభావః. యద్వా, ముడివుక్కు పేతువాయిరుక్కిటవాద్రున్దొమై సళ్ళారత్తుక్కు పేతువానపడియెజ్జనే

ఈ.- (అకజరైన్దు) సజ్జారమ్ శెల్లాని అక్కచ్చెయ్ తే సజ్జారమడియన్ శిరుక్కుమ్. ఇవళ్ వ్యాపారమ్ కణ్ణిలక్కా నాప్పోలే, అకవాయుమివళ్ నెజ్జుక్కిలక్కాయరుక్కిఱపడి. మనస్తత్త్వమ్ నీరాయరుకిప్పోయిన్ శైన్దితాళి. (ఇళై పాడిప్పాడి) ౧ “మనఃపూర్వోవాగు త్తరః” ఎన్నిఱక్రమనియమమిల్లై. ఆన్ ద్రామైయాలే కూప్పిడుకిఱ కూప్పీడుతాకాపాట్టాయ్ త్తలైక్కణ్ణుకిఱవిత్తనై; ౨* పణ్ణెవెన్ట పిళిశొన్దైయిత్తేయివళ్ తాక, ౩ “మధుగామధు రాలాపా” ఆన్ ద్రామైయాలే తుడిత్తతుడిప్ప ఆడలానాప్పోలే, ఆన్ ద్రామైయాలే కూప్పిట్ట కూప్పీడుమ్ పాట్టాయ్ పిర్రానిన్టతు. ముతల్ కూప్పీడుపోలన్ట క్కే, ఇరణ్డాజూప్పీడు తళర్ నిరుక్కుమిత్తే. (కణ్ణీర్ మల్కి) ఉరుకిన మనస్తత్త్వమ్, ఇళై యాయ్ ప్రవహిత్తుమిక్కతుకణ్ణీరాయ్ ప్రవహిక్కిఱపడి; నెజ్జూట్టియప్పాయ్ కిఱ కణ్ణీరిత్తే. (మల్కి) మిక్కు. ౪ క్రిమర్థంతవనేతాభ్యాంవారిసవతిశోకజమ్ “ఆనన్దాశ్రుక్కుయోగ్యమానకణ్ణళా లే శోకా శ్రుప్రవహిక్కిఱతుఆర్ కుడివేరజు” ఎన్టుభట్టరరుళిచ్చెయ్యున్పుడి; అన్టిక్కే, పిళ్ళాళ, “ఆరైచ్చేతనరాక్కొణ్ణు” ఎన్టుపణిక్కుమ్. పుణ్డరికపలాశాభ్యాం విప్రకీర్ణమివోదకమ్ పావియే, ఇవ్వరపు ఉడైయ పెరుమాళ్ వరవాయ్ క్కొణ్ణుప్పేన్ ద్రుత్తై.

జీ-అ.- క్కొరుకాలోయ్ న్దువరుకిఱ తెన్ పడి. ౧* యద్ధిమనసాధ్యాయతితద్వాచావదతితత్త్వజాకరోతియన్తో? అకజరైన్దాలాడుకిఱపడియెజ్జునే యెన్న్ (సజ్జారమిత్తాది). సజ్జారమ్ శెల్లాని అక్కచ్చెయ్ తే - యతాయతద్గో నడవాని అక్కచ్చెయ్ తే. అవసాదాతిశయమే సజ్జారిప్పి క్కుమెన్టపడి. మనస్సిత్తే ప్రవృత్తికడి, అతుకరైకై యాలే యడియన్ శిరుక్కుమెన్టపడి. పరబుద్ధేరప్రశ్నత్తత్వాత్. అకజరైన్దతేన్దపడి యెన్నేన్న్ (ఇవళ్ వ్యాపారమిత్తాది). కాయకవ్యాపారతైక్కొణ్ణుమిక్కితాతేన్ పడి. శబ్దార్థమ్ (మనస్తత్త్వమిత్తాది). అకజరైన్దలో పాడొక్కాడుమా, మరఃపూర్వకమన్తో? వాక్పిన్న్ త్రియెన్న్ (మనఃపూర్వఇత్తాది). ౨ “మానిషాద” ఇత్తాదిశ్లోకపదితిభావః. కూప్పీట్టై - “పాడి” ఎన్న్ లామావెన్న్ (ఆన్ ద్రామైయాలేయిత్తాది). ౩ “నచైవ దేవీవిరరామకూజితాత్” ఎన్న్ క్కడవతిత్తే. కూప్పీడుపాట్టాకక్కుపా తువేలెన్న్ (పణ్ణెయిత్తాది) గానతై జయిత్తవినియవేచ్చెయ్యుడైయ మజ్జెయెన్టపడి. (మధురేతి) సున్దరకాణ్డే పట్టపిత్తమేమారుతింప్రతి రా మః, “మధురామధురాలాపాకిమాహమమభామిసి | మద్విహీనావరాహోహ హనుమత్కథయస్వమే” ఇతి. ఫలితమ్ (ఆన్ ద్రామైయాలే యిత్తాది). పిన్దెన్కుభావమ్ (ముతలూప్పీడిత్తాది). “అకజరైన్దు” ఎన్టు తొడణ్ణి పదచ్చేర్ త్రిక్కుభావమ్ (ఉరుకినవిత్తాది). అకజరైన్దలో కణ్ణీర్ మల్క కూడ్డుమావెన్న్ (నెజ్జూట్టియవిత్తాది). అతావతు - ౧* మడియానేయి అరణ్డళాకై యాలే కూడ్డుమెన్టపడి. ఆరై యాల్ “మల్కి” ఎన్నితాతేన్ పడి. బుద్ధిపూర్వమాకిలిత్తే తదనుగుణమాన తారతమ్యముజ్ఞావతు, అతిల్లామైయాలే యపరిచ్చిన్న్ మెన్టుకరుత్తు. “ఆడియాడి” ఇత్తాదియాలే సజ్జారాధికకుక్కార్ క్కత్తవ్ణాల్లిక్కొణ్ణుమరుకిఱ ప్రకరణబలత్తాలే కణ్ణీరుక్కు మాకర్దకత్వత్తై సిద్ధవత్కొర్తు ఇతుక్కుదృష్టాన్తమ్ (కిమర్థమిత్తాది). సున్దరకాణ్డే త్రయస్త్రింశేసీతాం ప్రతిహనుమాత్, “కిమర్థమ్” ఇత్తాది. “శోకజమ్” ఎన్తిలే నోక్కాకభట్టర్ నిర్వాహమ్ (ఆనన్దాశ్రుప్రక్కైత్తాది). “కిమర్థం సేత్రాభ్యాంవారిసవతి” ఎన్టు ప్రశ్నమ్ పూర్ణమకై యాలే, “తవనేత్రాభ్యామ్, శోకజమ్” ఎన్టు తుక్కుభావమ్ - ఉన్న్ డైయకణ్ణుక్కితుయోగ్యమా? ఆనన్దాశ్రువన్తోయోగ్యమ్ ఎన్టిత్తే తోన్ ద్రికిఱ తెన్టుకరుత్తు. (ఆర్ కుడి) రావణన్కుడివేర్ పటియవో? ౪ “అపికాచమరాక్షసమ్” ఎన్టు వర్కళెల్లార్ కుడియమ్ వేర్ పటియవో? వెన్టపడి. “పుణ్డరికపలాశా భ్యామ్” ఎన్తిలే నోక్కాక ప్పిళ్ళాళనిర్వాహమ్. (అన్టిక్కే-పిళ్ళాళిత్తాది). (ఆరైచ్చేతనరాక్కొణ్ణు) చేతనకా-భోక్తా. ఆరుడైయభో గార్థమెన్టపడి. ఇన్దయోజనైయల్, కిమ్ - క్షేమే. తామరైయితల్లీలే మత్తుప్పట్టాపోసీలే యిరుక్కిఱవిన్ద సాన్దర్యత్తై యనుభవిక్కైక్కొర్గరా నమెరుమాళుకే యన్టిక్కే యిరుక్కు, ఇతుక్కు ప్రయోజనమెన్న్ పడి. “భట్టర్ నిర్వాహ తైప్పల్, పిళ్ళాళనిర్వాహమే యత్తరార్థ త్తుక్కుచ్చేర్ నిరుప్పతు” ఎన్న్ మిడన్దోన్ట పుత్తిరార్థోపాదానమృణ్ణుకితార్ (పుణ్డరికేత్తాది). పిళ్ళాళనిర్వాహవివరణమ్ (పావియేన్తాది). ఇవ్వరపు - నాకావన్దవరపు. ఉడైయ - ప్రాప్తరాన - ఆక, “కణ్ణీర్ మల్కి” ఎన్టు తుక్కుభావద్వయమ్ - ఆనన్దాశ్రుప్రక్కై యోగ్యమాన కణ్ణినిన్టమ్ శోకాశ్రు ప్రవహిక్కిఱ తెన్టు మున్దిను, కణ్ణీరోడైయరుక్కిఱ విరుప్పత్తాకర్దకమాయిరుక్కైయాలే యన్దవక్కుకై ప్రాప్తశేషియ న్తోవనుభవిక్కు యోగ్య సెన్దిరణ్డావతు.

ఆ-ఆ-వి.- యెన్న్ (గుణాధికవిన్దయేత్తాది) - పావియేన్తాదివాక్యమ్ - ప్రథమయోజనాశేషమ్ పిళ్ళాళనదుచ్చెయ్ తవర్థమ్ - ఇన్దవర్థ త్రిలేసిద్ధిక్కిఱ

౧॥	౨॥ తిరుచ్చి-వి-౧౦౫.	౩॥ రా-సు-౬౬-౧౪.	౪॥ రా-సు-౩౩-౪.	౫॥
	౬॥ రా-బా- ౨-౧౪.	౭॥ రా-అ-౬౦-౨౩.	౮॥ ఆ-౧.	౯॥ రా-ఆ-౬౪-౬౬.

ఈ.—(ఎజుమ్ నాడినాడి) తన్నా పత్తే శెప్పే డాక, నరసమ్మా వనై యిల్లా తదిక్కై యుమ్బార్ కుమ్. ౧ [సాతిర్య సూర్యార్థావత థావ్యధస్తాత్] నిన్దెన్ది క్కే. యిరుక్కచ్చెయ్ తేనారా త్తిగునామన్ శెవిప్పట్ట నాతే, విలగ్గ ప్పార్ ప్ప తుమే లేపార్ ప్ప తుకీ థే పార్ ప్ప తా నాల్. కీర్పార్ త్త తుక్కుక్కరు త్తె న్ని న్నిల్; “భూమి మైప్పి శస్త్రుకొణ్ణ పుటప్పట్ట బరువ్ తిరునానుజ్జొల్ల సమ్మా వనై యున్డాకిల్, అల్లా తదిక్కు కలిలుముళ్ళు ‘ఎన్దు పార్ త్తాల్; అన్ది క్కే, నూసోప వాసికల్, “శోలు” ఎన్దు వాతే అలమాక్కు మాప్పో లేపార్ త్తా శెన్ను తల్; అజ్జనన్ది క్కే, శింశు పావృత్త త్తెయెన్దు మొక్క ప్పార్ త్తా శెన్ను తల్. [తమ చిన్త్రబుద్ధిందదర్శ] అవ్ వడివు కాణ్ణ త్తొమ్ము న్నే అక వాయై యాయ్ మ్మిరు పరి చేద్ది త్తేతు, “ఇన్ని లత్త లేపుకున్ది జొణ్ణ నామిరున్ద విడన్దురు వినిలై కు త్త వల్ల నెన్జొ యుడై యవనన్తో”? ఎన్దు, [పిన్దాధిప తే రమాత్తమ్] “ఇవ్ వత్త న్ద్రనల్లన్, రాజకార్య మివన్దెయ్ లేయెన్దు” ఎన్దొన్దాల్. [వాతాత్త జమ్] పెరుమాళుక్కు ప్పొ హేతు వాస పిరాట్టిక్కు ప్పొ జ్జిత్తై కొడుక్కై యాలే “ఇవ్ వత్త సర్వర్ కుమ్ ప్పొ హేతు వాస వాయు పుత్రన్” ఎన్దు తోల్ దువిరున్దాన్. [సూర్యమివోదయస్థమ్] లక్ష్మై యిలుమ్ క్కుక్కు వెళుక్క వడియిట్టతు. “పెరు మాళాకి అదిత్యోదయత్తుక్కు రుణోదయమ్” ఎన్దు లామ్బుడియిరున్దాన్; అక్రై యితేలక్ష్మ నాలుమతిళుక్కు నడువు “హరిహరి” ఎన్దు పడియేయిరుక్కి అతు. ఇప్పడివరుక్కు సమ్మా వనై యిల్లా తదిక్కిలు న్దేడు వా నెన్నిన్దిల్; సమ్మా వనై యిల్లా తదిక్కై యుమ్ వన్దు తోల్ దుమనన్దాన్ యాలే.

జీ-అ.—“ఎజుమ్ నాడినాడి” ఎన్ది అతు-“నరశిక్తా” ఎన్ది అపర్యవత్తుక్కు పాదానమ్. “ఎజుమ్” ఎన్దు పదత్తుక్కు-సమ్మా వనై యిల్లా తదిక్కై యుమ్ తేడు మెన్దర్థమ్ వివక్షిత్తు, అత్తై హేతు పూర్వకమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తన్నా పత్తేయి త్యాది). శెప్పేడు-తామ్రశాసనమ్. (ఆపత్తే శెప్పే డాక) ఆపత్తే ప్రాపకమాక నిన్దెన్దై పడి. ఇప్పడి పార్ త్త పేరున్జొ వన్న (సాతిర్య సూర్యమిత్త్యాది). తత్తై వైకత్రింశే హనుమ ద్వాక్రశ్రవణానన్దరం సీతా, “సాతిర్య సూర్యార్థావత థావ్యధస్తాన్ది రీక్షమాణా తమ చిన్త్రబుద్ధిమ్. దదర్శ పిన్దాధిప తేరమాత్తమ్ వాతాత్త జం సూర్యమివోదయస్థమ్.” ఇతిల్ “అథస్తాత్” ఎన్ది అతు పయుక్తమ్. (విలగ్గ ప్పార్ ప్ప తు) ఇలక్ష్మై యుచ్చున్ దుమ్ పార్ ప్ప తు. (భూమి మైప్పి త్యాది) అయోగ్యతాబుద్ధి, సర్వత్రా విజ్ఞమాన్దెయాలమ్, శబ్దమ్ శ్రవణైక్కు యాలు మెజ్జుమ్బార్ త్తా శెన్ద పడి. ద్వితీయ పరిహారమ్ (అన్ది క్కే, నూసోప వా సికలిత్యాది). మున్నే శొన్న వభిసన్దియన్ది క్కే, అలమాప్పత్తానే ఇప్పడి పార్ క్కైక్కు హేతు వెన్దుకరున్దు. అలమాప్ప-అత్తే శమ్. మూన్దామ్ పరిహారమ్ (అజ్జనన్ది క్కే శింశు వేత్త్యాది). అలమాక్కు మాప్పో లే-తడుమాలు మాప్పో లే “అచిన్త్రబుద్ధిన్, వాతాత్త జమ్” ఎన్ది అ పార్యపర్య త్తుక్కు భావమ్ (అవన్దెవిత్త్యాది). తదేవవిదయతి (ఇన్ని లత్తే యిత్త్యాది). తురువినిలై కుత్తై-తేడినిశ్చేపముళ్ళ విడ త్తైలే కుత్తై. కళవుహాన వన్దువై యడై యాశమత్తిన్ద పిడిక్కై యాతల్. (ఇవ్ వత్త న్ద్రనల్లనితి). స్వత న్ద్ర) నాకలిన్ద నతిసక్కుటస్థల త్తైలే వరువనో? పరత న్ద్ర) నాకై యాలే “నిన్దు త్రియిల్ సామివదణ్ణ మవగమ్” ఎన్ది అబుద్ధియై యవనై యిల్లువర యోగ్య నెన్దు తాత్పర్యమ్. (రాజకార్యమిత్త్యాది) “అమాత్తన్” ఎన్దు అత్తైక్కు హేతు విల్లా మైయాలే యితు వేకరున్దెన్ద పడి. (తోల్ దు) తటస్థర్ క్కైన్ద పడి. సూర్యశబ్దమ్-అరుణవాచి. ౨ “సూర్యోగ త్తేరరు శేభానా” ఎన్దు క్కుడవత్తే. రసోక్తి (లక్ష్మై యిలుమిత్త్యాది). (పెరుమాళాకి అదిత్యోదయత్తుక్కితి) ౩ “శరజాలాంశు మాఞ్చారకపే రామదివాకరః” ఎన్దు తను సన్దేయమ్. ఉదయస్థం సూర్యమిని - వాతాత్త జన్దదర్శ ఇత్త్యన్వయః. ఉదయస్థ నాన అరుణనై అదిత్యోదయ సూచ కమాక క్కొణుమాప్పో లే, ఇవన్దెయమ్ రామోదయ సూచకమాక క్కొణ్ణా శెన్ద పడి. రసోక్తి (అక్రై యితేయిత్త్యాది). హరి - పురణ్ణు. అరుణోదయ వేల్చై యిలే హరిశబ్ద శ్రవణముమున్దెయ్ పడి. ప్రశ్నోత్తర రూపేణ “నరశిక్తా” ఎన్దు తుక్కు భావమ్ (ఇప్పడివరుక్కై త్త్యాది).

అ-అ-వి.—తెన్దు భట్టర్ కుక్కు త్తిరువుళ్ళమ్. — (అవన్దెవిత్తై త్తొమ్ము న్నేయిత్త్యాది). “అచిన్త్రబుద్ధిం వాతాత్త జమ్” ఎన్ది అనిద్దేశ పౌర్వా పర్యతాత్పర్యమ్. — ౪ “సూర్యోవిక ర్త సేభానానియన్దరిభవ్రజే” ఎన్ది అనిఘట్టన్దు సాశేణ, సూర్యశబ్దమ్-సారథి పరచాయ్, “ఉదయస్థమ్” ఎన్ది అపదత్తాలే - అరుణ నెన్దు లభిక్కి అతు. ఉదయస్థం సూర్యమివ వాతాత్త జన్దదర్శ తేత్త్యన్వయః. ఉదయస్థం సూర్యమ్- సూర్యోదయ సూచకమ్

ఈ.-౧.*పత్తుడై యడియవర్ కుక్కు ప్పిన్నవతారత్తుక్కు వ్వరుకు ఇవర్ పోక మాట్టార్. “(ఎజుమ్ నాడినాడి) త్తళికోయ్ శకముట్టుడప్పా రానిన్టాల్” ఎన్టు భట్టరరుళిచ్చెయ్యుమ్మడి. ఆతుక్కుక్కరుత్తు - ౨ “కణ్ణెన్నొక్క తైయానే” ఎన్టు ఆవనిరున్దపదేశమా కై యాలే. (నరశిక్ణావెన్టు) ప్పిన్టాదనైప్పాలే యొరుతమ్మ మిల్లాతపడి యిరు క్కైయా లేవాడుమ్. ౩ “మత్తస్సర్వమహంసర్వమ్” ఎన్దు మ్ తేళిన్దుడై యవనుక్కుత్తోద్రీసవక్ కలన్దేనబలై క్కుత్తోద్రీశా, ఓ!” ఎన్నమత్తాలే. తమప్పకవకై యానాలో ఉతవలావతు, నీర్ పకై యానాలుతవలాకాతో? జ్ఞాననిష్ఠర్ కో? ఉతవలావతు, భక్తినిష్ఠర్ క్కుత్తవలాకాతో? ఆళ్ళుకో? ఉతవలావతు, వెళ్ళుక్కుత్తవలా కాతో? శేరాతపడివు శేర్ త్తుతవిలో? ఉతవలావతు, ఇరున్దపడియే ఉతవలావార్ క్కుత్తవలాకాతో? ఒరు అధికారి నియతి, ఒరు కాలనియతి, ఒరు అజ్ఞనియతి, ఎన్గి అనిర్బన్ధమ్ వేణు మోఱువళుక్కుం ఇవళుడై యరక్షణత్తుక్కు మే తేనుమ్ ముకమ్మణ్ణు వేణు మో.

(వాడివాడుమ్) కొమ్మైబ్బయిన్దతళిర్ పోలేవాడుమ్. “ముతల్ వాట్టమ్ - తళిర్” ఎన్నుమ్మడియితే అనన్తరత్తిల్ వాట్టమ్. (వాడుమ్) ధర్మిలోపమ్మి అన్దత్తిలై, “వరుమ్” ఎన్ను మాశై యాలే ముడియప్పెటుకిటి ల్. (ఇవాన్లుతలే) ఒళియుడన్దాడినవతలై యుడై యవివళి. ఇన్వ్వుకుక్కిలక్కానార్ పడుమత్తై యివళి పడువతే!. ఇవళి ముడిన్దాల్, ఉన్దుడై యమేన్దై యాలే “ఇన్దు మిప్పడియిరుప్పత్తురున్దై యున్దాక్కలామ్” ఎన్దై రుక్కిటిరో? ౪ “ధాతాయథాపూర్వమకల్పయత్” ఎన్గి అపడియే సృష్టిక్కలా మెన్దిరుక్కిటిరో? ౫ * ఊని

జీ-అ.-పరత్వాదిక శై విట్టవతారత్తైచ్చొల్లువానెన్నెన్దు (పత్తుడై యిత్యాది). రసోక్తి (త్తళికోయ్ శకమిత్యాది). ఆతుక్కుడియే తెన్న (ఆతు క్కుక్కరుత్తిత్యాది). నరశిక్ణావెన్టు ఎన్టు - “వాడుమ్” ఎన్గి అపర్యన్తత్తుక్కు పాదానమ్. “వాడుమ్” ఎన్టు క్కువతారికై (ప్రహ్లాదనై యిత్యాది). తమ్మమ్ - స్తమ్మమ్. చాటువుక్కు, ఆధారమెన్టుపడి. స్తమ్మత్తిల్ తోద్రీసాపోప్పలే యిన్దున్దోద్రీసామై యాలే యెన్దపడి. స్వాభావికం హేతుమాహ (మత్తస్సర్వమిత్యాది). ప్రథమేం శేషకోసవింశే, “మత్తస్సర్వమహంసర్వమ్మయినర్వం సనాతనే. అవామేవాన్య యోఽనన్తః పరమాత్మాత్మ సంశ్రయః.” తోద్రీశా - తోద్రీశుకిటిల. ఓ! ఎన్దు - విషాదాతిశయసూచకమ్. “నరశిక్ణావెన్టు వాడుమ్” ఎన్టు క్కు వెలుప్పాక భానమ్ బహుముఖమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తమప్పనిత్యాది). (ఒరు అధికారినియతీత్యాది). ప్రహ్లాదక్, సన్ధ్యాకాలమ్, నరత్వసింహత్వజ్ఞో, ఎన్గి అనిర్బన్ధమ్ వేణు మోవెన్దపడి. ముకమ్మణ్ణుకై - సింహముఖత్వేనావిర్భవిక్కై. కోపిక్కై యెన్దుధన్ది. ఆతావతు - అవనుడై యరక్షణత్తిత్తోలేయిన్దు సింహముఖమ్మణ్ణు వేణు మో? ఇప్పడిశిటియరళి వేణు మో? ఇరున్దపడియే ముకక్ణాట్టపమై యాతోవెన్దపడి.

పదస్వారస్యసిద్ధార్థమ్ (కొమ్మైబ్బయిత్యాది). పునరుక్తిక్కుభావమ్ (ముతల్వాట్టమిత్యాది). వర్తమానత్తుక్కుభావమ్ (ధర్మిలోపమిత్యాది). ఆనాలతుప్రణయత్తుక్కుకొత్తైయన్దోవెన్న (వరుమెన్నుమిత్యాది). “వాణుతల్” ఎన్టు క్కు శబ్దార్థమ్ (ఒళియుడనిత్యాది). “వాణు తల్” ఎన్టు క్కుభావమ్ (ఇన్వ్వుకుక్కిత్యాది). “ఇవాన్లుతల్” ఎన్టు క్కుభావమ్ (ఇవళి ముడిన్దాలిత్యాది). ఏతద్వివరణమ్ (ధాతాయ

అ-అ-వి.-రుణంయథాపశ్యన్తి. తథావాతాత్మజంరామోదయసూచకంపదర్యేత్యర్థః.— కొయ్ శకమ్-కచ్చమ్— తమ్మమిల్లావిడిల్ కొడి యానతువాడు కై యుళ్ళుత్తోన్దై యెన్దుచాటు. తమ్మమ్-అలమ్మనమ్, రక్షకమ్, స్తమ్మశ్చ.— “నరశిక్ణా” ఎన్టు క్కు వెలుప్పిలేతాత్పర్య మెన్నువుమామ్. మాత్మస్థానీయానాం శ్రీవైష్ణవానాం భావమాహ (జ్ఞాననిష్ఠర్ కోవితి). “ఇతున్వపదేశమ్” ఎన్టు పిన్దై. పునర్వాతుర్వానానరమా హ (ఆళ్ళుకోవితి). “ఇతు అన్యపదేశమ్” ఎన్దు; పిన్దై. అన్యవాక్యస్య— “ఇవాన్లుతల్” ఇత్యత్ర హృదయమ్. “నరశిక్ణా” ఇత్యేతద్భుదినిధా యాహ (శేరాతపడివితి) — ప్రమాణత్తిరట్టిలే ౩ [ఋశం చేత్యాది] ఋతమెన్దు. అచిత్తు. సత్యమెన్దు - చిత్తు. అభీధాత్-నిరతిశయదీప్తిమతః.

* ఈ. — ల్యామిరులి కలవియాలుడొనపుకరిన్న ముట్టితిలైకాణమ్. అమ్బుపట్టుముడిన్దారైయుమ్నీరిలేపుక్కుముడిన్దారైయుమ్ ముకత్తిలేతెరియుమితే; గుణాధికవిషయవిరహతాలేవన్ ఇళివెన్నుమిడమ్ముకత్తినేజీలిలేతెరియానిన్దతుకాణమ్.

౧.

జీ-ఆ. — భావూర్వమిత్యాది. ఇవ్వనైయిల్ “వాణుతల్” ఎన్నక్కాడుమోవెన్న (ఊనిలిత్యాది). పరికరాన్తరమ్ (అమ్బుపట్టిత్యాది వాక్యవ్యయతాలే). “గుణాధికవిషయప్రయుక్తమిన్దక్షేపమ్” ఎన్నుమిడతైముఖకాన్దియే తెరివ్కితెన్ద పడి. (ముకత్తిలేతెరియుమితే) అప్పడియైత్త్యధ్యావోర్వమ్. ఇవ్వాణుతల్ - ఆడియాడితోడజ్జి, వాడివాడు మిత్యన్దయి.

౧.

అ-ఆ-వి. — తపసు-సక్కుర్పరూపజానాత్. — ప్రవేశే, “భగవద్విశ్లేషత్తిలేయుట్టుకనిన్దాలితే” ఇతివాక్యే - స్వాపదేశే, భగవద్విశ్లేషవ్యసంచాత్రానువర్తతైత్తుక్కుమ్; ఇదానీ మన్యాపదేశమవలప్పుళి; “నరశిక్తావెన్ద వాడుమ్” ఇతివదసి, మద్విరహప్రయుక్తఃకిమయంక్షేశః, విషయాన్తరవిరహప్రయుక్తః కిన్నస్యాదితి భగవదభిప్రాయాభూయాదిత్యాశక్త్యాహ (అమ్బుపట్టితి).

౧.

ప్ర-తి. — ఆడియాడిప్రవేశే. ఆరణ్యకాణ్డేషోడశేపఞ్చపట్టాం గోదావర్యాంలక్ష్మణంప్రతిరామః, “సంస్తరామ్యస్య వాక్యానిప్రియాణి మఘరాణిచ । పృథ్వాన్యమృతకల్పానిమనఃప్రహ్లాదనానిచ ॥ ౩౯ ॥ కదాన్యహంసమేష్యమిభరతేనమహత్తనా ! శత్రుఘ్ననచపితేణత్వయాచరఘ్నసన్దన ॥ ౪౦ ॥ ఇత్యేవంవిలపం పుత్రప్రాప్యగోదావరీంసదీమ్ । చక్రేఽభిషేకంకాకుత్స్థస్సానుజస్సహసీతయా ॥ ౪౧ ॥” — సజ్జేపే, “గుహమాసాద్యధర్మాత్మానిషాదాధిపతింప్రియమ్ ॥ ౨౯ ॥ గుహేనసహితోరామో లక్ష్మణేనచసీతయా ॥ ౨౯౪ ॥” ఇతి — (ఆడియాడి) అయోధ్యాకాణ్డే [౪౦] వనగమనార్థమభివాద్యప్రస్థితేసతిరామేకాసల్యా, “క్రోశన్తిరామరామేతిహసీతేలక్ష్మణేతిచ ॥ ౪౪ ॥ రామలక్ష్మణసీతార్థం స్రవన్తీంవారినేత్రజమ్ । అసక్యత్యైత్తతసతాం నృత్యన్తీమివమాతరమ్ ॥ ౪౫ ॥” — సున్దరకాణ్డేసీతాన్త్రింశేజ్యేష్ఠాద్విధనోద్యోగాత్పచ్చాత్, “తథాగతాంతాంవ్యధితామనిద్దితాం వ్యపేతహర్షాంపరిదీనమానసామ్ । శుభాంనిమిత్తానిశుభానిభేజిరే నరంక్రియాజ్ఞప్తిమివోపజీవినః ॥ ౧ ॥” — సజ్జేపే, “సకామమనవాప్యైవరామసాదావృషస్పృశక ॥ ౩౮ ॥ నన్దిగ్రామేఽకరోద్రాజ్యంరామాగమనకాంక్షయా ॥ ౩౯౪ ॥” — (పాడిప్పాడి) సున్దరకాణ్డేపట్టపితమేచూడామణి ప్రదానానన్తరేరామః, “కిమాహసీతామనుమంస్తత్త్వతఃకథయాద్యమే । ఏతేనఖలుజీవిష్యేభేషజేనాతురోయథా ॥ ౧౪ ॥ మఘరామఘరాలాసాకిమాహమమభామినీ । మద్విహీనావరాహోఽహమమన్మథయస్వమే ॥ ౧౫ ॥” — (మలోకి) తత్రత్రయత్త్రింశే ద్రుమాదవతీర్యసీతాంప్రతిహసూమా, “కానుపద్వపలాశాక్షిక్లిప్తకాశేయవాసిని । ద్రుమస్యశాఖామాలమ్మృతిప్తసిత్వమనిద్దితే ॥ ౩ ॥ కిమర్థంతవనేత్రాభ్యాంవారిస్రవతిశోకజమ్ ! పుష్టారికపలాశాభ్యాంవిప్రకిర్ణమివోదకమ్ ॥ ౪ ॥ సురాణామసురాణాంవానాగగర్భరక్షసామ్ । యత్రాణాంకిన్నరాణాంవాకాత్వింభవసిశోభనే ॥ ౫ ॥” — (ఎల్లమ్నాడినాడి) తత్త్రింకత్రింశే, “నిశమ్యసీతావచనంకపేశ్యదిశశ్చసర్వాః ప్రదిశశ్చవీక్ష్య । స్వయంప్రహర్షంపరమంజగామసర్వాత్తనారామమనుస్సరన్తీ ॥ ౧౫౪ ॥ సాతిర్యగూర్ధ్వంచతథాప్యథస్తాన్నిరీక్షమాణాతమచిన్త్యబుద్ధిమ్ । దనర్కపిక్తాధిపతేరమాత్యం వాతాత్తజంనూద్యమివోదయస్థమ్ ॥ ౧౯౪ ॥” — (నరశిక్తావెన్ద) ప్రథమేశేనోసవింశేప్రహ్లాదః, “యత్రసర్వయతస్సర్వయస్సర్వంసర్వతశ్చయః ॥ ౫౪ ॥ సర్వగత్వాదనన్తస్యసహవామవస్థితః । మత్తస్సర్వమహంసర్వంమయిసర్వంసనాతనే ॥ ౫౫ ॥ అహమేవాప్యయోనన్తః పరమాత్మాత్తసంశ్రయః । బ్రహ్మసంక్షోహమేవాగ్రేతథాన్తేచపరఃపుమా ॥ ౫౬ ॥” — తైత్తిరీయకేనారాయణే, [౧] “ఋతశ్చసత్యంచాభీధాత్తపహాధ్యజాయతతతోరాత్రిరజాయతతతస్సముద్రోఽర్ణవః సముద్రాదర్ణవాదధిసంవత్సరోఽజాయత అహోరాత్రాణివిదధద్విశ్వస్యమితోవోహసూర్యాచన్ద్రమసాధాతాయభావూర్వమకల్పయత్ దివ్యాపృథివీశ్చాన్తరిక్షమఫోసువః ”

తిరుచ్చన్దవిరుత్తమ్ - నూల్లైన్దామ్బట్టు. మణ్ణైయుణ్ణుమిల్లైన్దపిన్నిరన్దకొణ్డళన్దమణ్ణైకణ్ణుళల్లత్తిలైయెన్దపెన్దకాలమాయినాయ్ । పణ్ణైపెన్దవిణ్ణోన్దన్దకొణ్డేతన్దపన్దయ । క్కణ్ణునిన్నవణ్ణుమల్లత్తిలైయెన్దమణ్ణుమే.

తాత్పర్యము.—భగవంతుని విశ్లేషమును సహింపనందున తమకు నాశ్వాసార్థముగ వానిగుణచేష్టితాదులను బలుమారుపాడియునదిత మకాశ్వాసకరముకానందున నింకవానిసాక్షాత్కరింపక భరింపలేమనిదలంచి సమస్తదిక్కులయందును వెతకియుకనబడకపోవుటచే నాశ్రితు లదుర్దశనుదీర్చు స్వభావుడా! అనిమొఱిడిమిక్కిలి బాధపడుచున్నది. యనితల్లి ప్రలాపించుచున్నది.

మూ.—వాణుతలిమ్మడవరలుమ్మై | కాణుమానై యుడై కిన్దాల్ విఱ |

ల్యాణనాయరన్దోడుణి త్తీరుమ్మై | కాణనీరక మిలీరే ||

ఆ.—(వాణుతల్) “ఉమ్మై కాణువేణుమ్” ఎన్నుమానైయారేయవల్ నైయానిన్దాల్; ఉమ్మై కాణుమ్మడి యివల్ పక్కల్ కప్పైపణ్ణుకిటిరే; ప్రతికూల్ తిఱత్తిలన్దో ఇప్పడి నైర్లు ఎణ్ణుమ్మణువతు, ఉమ్మైయారైపట్టార్ తిఱత్తిలువిప్పడి నైర్లు ఎణ్ణుమ్మణ్ణులా మోవ్ణెత్తాల్.

అర్థము.—వాల్ నుతల్ ఇన్నడవరల్ (౩) ఉమ్మై కాణుమానైయల్ నైకిన్దాల్ (౬) విఱల్ వాణు ఆయిరన్దోల్ తుణి త్తీర్ (౯) ఉమ్మై కాణ నీర్ (౧౨) ఇరక్కమిలీర్. (౧౩)

పన్నీ.—అనన్దరమ్, అనిరుద్దనై నిరోధిత్త బాణనై త్తోడ్డిడుక్కలుత్త నీరవళుక్కిరణ్ణుకిటిరేరన్దిత్తాల్.

ఒళివిడుకిఱి, నుతలైయుడైయళాయ్, మడప్పత్తాల్ విఱ్ణినివవల్, (౩) దర్పనీయరానవుమ్మై, “కాణవేణుమ్” ఎణ్ణివానైయిరే, కిఱిలైయాకానిన్దాల్. (౬) పెరుమిఱక్కనాన, బాణనుడైయ, ఆయిరన్దోల్ తుణిత్తవరే, (౯) ఉమ్మై, కాణ్ణు, నీర్, (౧౨) ఇరక్క మిల్లామైయాయరానిన్దీర్. (౧౩) ఇవళానైపట్టాలుమ్ పనైయిలై, ఉమ్మైయిరక్కమితే కాట్టువతెన్దు కరుత్తు.

అర్థము.—నుందరమైన ముఖముకల ప్రసిద్ధనమతకలిగినయీపె (౩) మిమ్మును చూడవలయుననియాశయందు కరుగుచున్నది. (౬) పరాక్రమముకల బాణానురునియొక్క వేయిభుజములనుచేదించినవారా! (౯) మిమ్మును సాక్షాత్కరించుటకు మీరు (౧౨) దయలేని వారుగనున్నారు (౧౩).

ఈ.—ఇరణ్ణామ్బట్టు. నడువేవాడుమి త్తనైయేయో వేణ్ణువతు? విరోధికిడక్కచ్చెయ్ తేయెన్న, బాణ నుడైయ బాహువనత్తిలుమ్ ప్రబలమో? ఇవల్ విరోధియెన్దిత్తాల్.

(వాణుతల్) ఇవ్వవయవళోళై భోగహేతువాకై యన్దిక్కే, నైకైక్కులుప్పావతే! పెర్మిర వెనక్కాక్కర్ కహేతువానవితు, కైప్పిడిత్త వుమక్కనాదరహేతువావతే! ౧ “ఇయంసీతామమనుతా సహధర్త చరితవ | ప్రతి చ్చచ్చై నాంభద్రనే పాణింగృష్ణీష్టపాణినా”. (ఇన్నడవరల్) మడప్పమ్పన్దిరుక్కైయావతు - మేనైయై

శీ-ఆ.—ఇరణ్ణామ్బట్టు (వాణుతలిత్యాది). “వాణనాయరన్దోల్ తుణి త్తీర్” ఎన్దై క్కటూక్కిత్తు శక్కొపరివార ముఖేనా వతారికై (నడువేయిత్తాది).

“వాణుతల్ - నైకిన్దాల్” ఎన్దుకూట్టి భావమ్ (ఇవ్వవయవళోళై యిత్తాది). “ఇన్నడవరల్” ఎన్దు విఱత్తిల్ “ఇ” ఎన్దు తై, “ఇరక్కమిలీర్” ఎన్దుతోడే కూట్టిభావమ్ (పెర్మిరవెనక్కిత్తాది). పెర్మిరవర్ కళుక్కాక్కర్ కహేతువే సంచాదమ్ (ఇయంసీతేత్తాది).

ఆ-ఆ-వి.—ఇవ్వవయవళోళైయొక్కణ్ణువత్తుణకాలముమ్ విశ్లేషియామల్ ౨ “ఆకలకిల్లె” ఎన్దిరుక్క వేణ్ణుకైయారేయవళోళై భోగమేనిత్యమాక ప్రాప్తమాయరుక్క, ఇతుయాదృచ్చికసంశ్లేషమాత్రమ్మక్కులుప్పాయ్, తన్నుభేనవిశ్లేష త్తిల్ నైకైక్కులుప్పావపడి.

ఈ, - యుడై యవళాకై. పిరిన్దుకలక్కప్పొత్తాతసాకునూర్యత్తైయుడై యవళి. పిరాట్టిదనై యెక్కణ్ణ తిరువడియై పొల్లెయిరుక్కిఱతు కాణుమ్ ఇప్పెణ్ణిలై పదనై యెక్కణ్ణ తిరుత్తాయార్ కు, ౧ [దుష్కరంకృతవానామః] ఇవళై ప్పిరిన్దుసమాధానమ్మణ్ణియరున్ద పెరుమాళ్ శాలవరితాకచ్చెయ్ తార్. [హీనోదనయాప్రభుః] ఇవళై ప్పిరిన్దు దేహత్తై ధరిత్తిరున్దా రెన్నతుయాతోన్దు; అతుశాలవరితాకచ్చెయ్ తార్. [ప్రభుః] ఆనైకుతిరై యేఱవుమ్, నాడా శనమ్ కన్ద్రాఱిత్తనై; ప్రణయధారైయిల్ పుతియతున్డెలర్. మాల్యవానిల్ పెరుమాళిరన్దపోతు మేళుదర్న సత్తిలేపట్టపాట్టెక్కణ్ణ, “వనిశళిష్యనారు స్త్రీనిమిత్తమాక ఇప్పడిపడువతే!” ఎన్దు, గర్హిత్తుచ్చిరిత్తిరున్దా నిరక్తనాకై యాలే; ఇపోతు “ఇవళై ప్పిరిన్దు దేహత్తై ధరిత్తుక్కొణ్ణిరుప్పతే!” ఎన్దితానాయిల్లు విశేషజ్ఞనా కై యాలే. [ధారయత్యాత్మనోదేహమ్] ఇతేతేనుమిరవలుడమ్మా శుమన్దుక్కొణ్ణిరుక్కై కు. భోగాయతనమన్దో!

జీ-ఆ. బాలకాణ్డే రామప్రతిజనకః, “ఇయంభద్రస్తే” ఎన్దిఱపదగళాతే యాకర్షకత్వమ్ నూచితమ్. జనకరాజకపిరాట్టియుడైయ వైలక్షణ్య తై యనుసన్నితు “ఇయంసీతా”. ఎన్డాత్పరే, తిరుత్తాయార్ మ పెణ్ణినుడైయ వైలక్షణ్యతై యనుసన్నితు “ఇన్దువరల్” ఎన్దితాశెన్ద పడి. మేన్దై - మార్దవమ్. వివరణమ్. (పిరిన్దిత్యాది). పాట్టెయ్లమ్ పరామర్శిత్తుళిచ్చెయ్ కితార్ (పిరాట్టి దనైయై యిత్యాది). అతావతు - పిరాట్టివైలక్షణ్యత్తైక్కణ్ణతిరువడిక్కు, “ఇవళైవిశేషిత్తిరుక్కిఱ పెరుమాళిసాహసమ్మణ్ణిన్దార్” ఎన్దుతోగ్రీహీత్పరే, ఇవళు డైయ వవయవళోన్దైయాయుమ్ సాకుమార్యత్తైయు మనుసన్నిత్తురుత్తాయార్ కు. “ఈశ్వరకాసాహసప్రవృత్తిక” ఎన్దుతోగ్రీహీయరుక్కి ఱత్తెన్ద పడి. అప్పడితిరువడి, పెరుమాళై వెణుత్తానోవెన్ద (దుష్కరమిత్యాది). సున్దరకాణ్డేపచ్చద శేసీతాన్దృష్టాహనుమద్విచారః, “దుష్క రంకృతవానామో హీనోదనయాప్రభుః | ధారయత్యాత్మనోదేహమ్ శోకేనావసీదతి” విశేషమేదుర్గుట మెన్దిఱపభిప్రాయేనాహ (ఇవళైప్పి రిన్దిత్యాది). ఇరున్ద - ధరిత్తిరున్ద. “ప్రభుః - రామః - ఆవయాహీనస్సక - ఆత్మనోదేహం ధారయతీయిత్, తద్దుష్కరం కృతవాక్” ఇత్యన్వయముభేదభావమ్. (ఇవళైప్పిరిన్దు దేహత్తైయిత్యాది). “ధారయతి” ఎన్దతిలేనోక్కు. “దైవకృతమానవిశేషత్తుక్కువరణశేయవో?” ఎన్ది రుక్కైయాలే, “హీనః” ఎన్దు - కుద్రొన్దొల్లకితాన్దెన్ద పడి. (ప్రణయేత్యాది) ఇత్తనై నా శుమ్ “ప్రణయి” ఎన్దుభిమిత్తిరున్దోమ్; ప్రణయికళోపడియన్ది కే, పిరిన్దుధరిత్తిరుక్కైయాలే ప్రణయియల్లర్; కేవలమ్ ప్రభువెన్ద పడి పుతి యతున్డెలర్ - ఏకదేశము మనుభవిత్తిలర్, పుతియతున్డై - ఏకదేశానుభవమ్. “ఏవంసీతాన్దదాపృష్టాహుప్యఃపవసమ్మనః” ఎన్దిఱమేలిల్ లోకత్తిల్; “తదా” ఎన్దు తిలేనోక్కాక భావమ్ (మాల్యవానిలిత్యాది). ఇపోతివత్తైక్కణ్ణిప్పడిశొల్లకైయాలే, ఇవళైక్కాణామైయాలే మాల్యవానిలేగర్హితత్వసిద్ధమ్; ౨ “మమాపిన్ద్రధితమ్మః” ఎన్దు తేయితుక్కునియామకమ్. “ఆత్మనః” ఎన్దు విశేషిత్తుక్కు భావమ్ (ఇతేతేను మిత్యాది). ఇరువలుడమ్మా - పిరాట్టిక్కుపోలే - పరతన్త్రమానవుడమ్మా. ఇరువల్ - పరతన్త్రమ్ పారతన్త్ర్యత్తాలే యిప్పిరాట్టిక్కు దేహ ధారణగ్గాడుమ్, అప్పడియవర్ పరతన్త్రరన్ద దేహత్తైధరిత్తిరుక్కైన్దెన్ద పడి. ౩ “నచాస్యనూతా” ఇత్యాది, ౪ “నఖిల్యద్యైవ” ఇత్యాది. “దేహమ్” ఎన్దు తుక్కు భావమ్ (భోగాయతనమిత్యాది). “భోగాయతనమ్ - శరీరమ్” ఎన్దు శరీరలక్షణమ్. దుఃఖాయతనమో - దుఃఖైకా

అ-ఆ. వి.-* ఇన్దుడవరల్ తాత్పర్యత్తైయరుళిచ్చెయ్ తుక్కొణ్ణ, అత్తై యుపపాదనమ్మణ్ణికితార్ (పెద్రవెక్కిత్యాదియాలే) — “భద్రస్తే” ఇత్యన్వయ- ౫ “వడివాయ్ నిన్వలమూర్ పినిల్ వాల్ కిన్ద సున్దైయమ్మల్లాణ్ణ” ఇతి ప్రకారేణ, మిళునస్య దృష్టిదోషపరిహారార్థమన్దుగళాశాసనేహితాత్ప ర్యమ్. యద్యా, “ఇన్దుడవరల్” ఎన్దిఱనిశ్చేత్తుక్కు దృష్టాన్తమ్ (ఇయమెన్దు) ఇరువరాలుమ్ సాక్షాత్కరిక్కుప్పడుకిఱసర్వాకర్షకమాన సౌన్ద ర్యాదికళో వ్యష్టితమాకిఱతు. ఇన్దొల్ - ఉమక్కు సహత్వయోన్దైయైన్ద పడి. (సీతామనుసుతావెన్దు) పిఱన్దవిన్దైలమ్ వన్దఅభిజాత్యమ్. పెరు మాళిలుమివళుక్కుణ్ణానవాభిజాత్యతై నూచిప్పిక్కితానాయిల్లు చక్రవర్తి. భద్రస్తే - ఇత్తైస్ఫటికక్కితార్. ౬ “యస్యసాజనకాత్మజా” ఎన్నుప్పడి - ఇవళాలేయి తే ఉమక్కు సర్వాభిజయమ్. — ౭ “నస్త్రీకృతంకల్మషమ్ తిప్రభుః” ఇతి భాగవతీయరామాయణశ్లోకాన్దు; వాల్మీకీయఏవం, “యదిరామస్సముద్రాన్తామ్” ఇతి శ్లోకే, “యన్ క్తమిత్తేవమేమతి” ఇతి-ఇదానీమవధారణాత్, ఇదానీం, “దుష్కరంకృతవాక్” ఇత్యుక్తా సామర్థ్యాచ్చ “పూర్వమన్యథైవవిచార్యాత్మితే” ఇతి నూచ్యత ఇత్తేతచ్చహృదినిధాయవిరోధంపరిహరతి (మాల్యవానిలితి) — ఇప్పడి

ఈ. — దుఃఖము తనమోవితు. పిరిన్దాల్ “క్రమ త్రిలేకూడుకిటోమ్” ఎన్దు ధరి త్తిరుక్కవల్ల శల్లశే.

(ఉమ్మై) ఇవళ్ పడియన్తో ఉమక్కుప దేశిక్క వేణ్ణు వతు, ఉమ్మైనీరటియామైయై లెయే? నమ్మెప్పిరిన్దార్ పిట్టె యార్ కళ్ “ఎన్దురుక్క వేణ్ణావో? (వాణుతలిమ్మడవరలుమ్మై) ౧ “తుల్యశీలవయోవృత్తామ్” ఎన్ను న్నుడి కాణుమిరుక్కి. అతు.

(ఉమ్మైక్కాణుమాళై యుళ్ నైకిన్టాళ్) విషయానురూపమాయి తేళై యుమిరుప్పతు. (కాణుమాళై యుళ్) ఉమ్మై డేయై యెవాళై ప్పట్టాలో? కాట్టియి లేయు మరుమ్మెప్పడుత్తువీరో? (నైకిన్టాళ్) ఇవళై ధరిప్పిక్క వేణ్ణా, అడి యిల్ నిలైయి లేనిటు త్త వమైయుమ్. (ఉమ్మైక్కాణుమాళై యుళ్ నైకిన్టాళ్) కడలిలేయమ్మన్దానిన్టాళ్. ౨* ఆళై యె న్నుమ్ కడలితో. వాడుకై తాళై తేట్టమామ్మడి యాయిల్లు. (విఱల్ వాణునాయరన్దోళ్ తుణి త్తిర్) “నై యుమితు వేయో వేణ్ణువతుప్రతిబన్ధకజ్జిడక్క” ఎన్టే నీర్ శొల్లువతు బాణునుడైయ బాహువన త్రిల్ పరప్పన్దో? ఇవళుడైయ విరోధివర్గమ్. ఉమా ౨ అనిరున్ద ఘటకరన్దోనీర్. పేరనుమా యాణుమాకిలో? ఉతవలావతు, ఉమ్మై డేకలన్ద అబ లై కుక్కతవలా కాతో? (ఉమ్మైక్కాణ) కరుముకై మాలై తేడువార్ శూడవితో తేడువతు, శుమ్మాట్టై కొళ్ళవల్ల

జీ-ఆ-యతనమో. అనాలివర్ భృగుపతనాదిక శైష్వణ్యవోషడుప్ప తెన్ను; అజ్జవల్లవెన్దితాళ (నశోకేనావసీదతి ఎన్దు). ఇతువేయి ఆప్రణయిత్వ త్తుక్కుచ్చేర్ ద్దతు, అతుప్రణయిత్వత్తుక్కుచ్చేరా తెన్ద పడి. నిరుచ్చావ్పవైపోలేయాక వేణుమెన్దు తాత్పర్యమ్. “అనయా” ఎన్ద తుక్కుభావమ్ (పిరిన్దాలిత్తాడి). “మడవరల్” ఎన్ద తుక్కు శబ్దార్థమాతల్. విశేషణమిడామల్ కేవలమ్, “ఉమ్మై” ఎన్ద తుక్కుభావమ్ (ఇవళ్ పడియన్తాడి). అతావతు-“వాణుతలిమ్మడవరల్-నైకిన్టాళ్” ఎన్దు ఇవళ్ ప్రకారమేయన్తో వుమక్కుచ్చొల్ల వేణ్ణువ తెన్దై. అటన్దాలోవెన్న (నమ్మైయన్తాడి). ఇవాన్కత్తుక్కడియిలే-ఆళైయాలేయిత్వధ్యాహర్యమ్. కీర్టీ, ఇరువర్ వైలక్షణ్యతైయుమ్మూర్ త్తాలుమవర వేణుమెన్దురు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్తు, ఇరువర్ వైలక్షణ్యత్తుక్కిడాక వుమ్ ఇవళుక్కాళైకనక్కప్పిన్ద తెన్దుభావాన్దరమ్. (తుల్యశీలేతాడి). సున్దరకాణ్డేసీతాందృష్ట్యహనూమాళ “తుల్యశీలవయోవృత్తాంతుల్యాభిజనలక్షణామ్ ! రాఘవోర్త్తై తివై దేహీంతభేష్యయమసి కేతుణా”.

విషయానురూప మెన్ద తుక్కు - “ఉమ్మై” ఎన్ద తిలేనోక్కు. “కాణుమ్” ఎన్ద తిలేనోక్కాక భావమ్ (ఉమ్మైడేయన్తాడి). అడియిల్ నిలైయిలే - “వాడిమాడుమ్” ఎన్దిటనిలైయిలే. “ఉళ్” ఎన్దెక్కు - ఆళైయగాధమాయురుక్కుమోవెన్న (కడలిలేయన్తాడి). ఆళైయైక్కడ లెన్దులామోవెన్న (ఆళైయెన్దు మిత్తాడి). పెరియతిరుమొట్టి (ఆళైయెన్దు బుడలిల్ వీట్ నిజయర్ త్తోమ్) “ఉమ్మైక్కాణువేణుమ్” ఎన్దిటవాళై యాకిట కడలిలేపుక్కకప్పట్టటివు క్కెన్దొమ్మెన్దై. “అడియిల్ నిలైయిలే” ఇత్తాడిక్కువివరణమ్ (వాడుకైతానిత్తాడి). “విఱల్ వాణు” ఇత్తాడిక్కువతారికా పూర్వకమాకభావమ్ (నైయుమితు వేయోవిత్తాడి). విఱల్ - మిడుక్కునాన. వాణునుడైయ బాహువన త్రిలితాడివాక్యమ్-స్వాపదేశాన్యాపదేశసాధారణమ్. ఇప్పడి నైకిన్టాళ్ కళుక్కారుక్కుతవిశోమెన్న (ఉమానిరున్దేతాడి). ఇతు - తాత్పర్యాన్దరమ్. ఇత్తెచ్చొల్ల కిటవళుడైయ హర్దభావమ్ (పేరనుమాయిత్తాడి). స్వాపదేశ త్రిలేభావమ్ (కరుముకైమాలైయన్తాడి). (శుమ్మాట్టై కొళ్ళవల్ల విశేషన్దు)

ఆ-ఆ-వి-పత్తుమానమపిరిన్ద త్తైయోనీకుల్ మమాకచ్చొల్లకిట తెన్ను ౩ [దుమ్మరంకురు తేరాను ఇత్తాడి] ముహూర్తమపి-అత్వల్ప కాలమాకిలు మెన్ద పడి. అతుతానుమ్, మార్కణ్డే నునైప్పిలే అనేకకల్పజీవమన్తో వెన్దు తాత్పర్యమ్. ఇప్పడినిన్ది త్తవన్దా వేఅన న్దర త్రిలే కొణ్డాడన్దొడన్దినాళ కప్రవ మిత్తాడి] ఏవం-క్షణకాలవిశ్లేషయోగ్యమానవస్తువాక. [హృష్టోఽమంమనసాజగామ] ఇప్పడియివలైప్పిరిన్ద పెరుమాళ్ ప్రాణనైధి త్తిరున్దతున్దు డైయభాగ్యఫలమిటేయిన్దు హృష్ట నానానెన్ద పడి. [రామమ్] ఇప్పడిప్పట్టరళైయలుమ్ తచ్చెనోక్కి వై తునమ్మ డైయమనసై నిరన్దేషిప్పిప్పే! యెన్దు బుద్ధిపణ్ణినానెన్ద పడి. [పవనసమ్భవః] తన్నుడైయతమప్ప పణ్ణిన వుపకార త్తెన్దరిత్తానాయిల్లు. ప్రాణనాయమ ఘోషవిడామలిరున్దవనీతీ యుపకారక. [ప్రశశంసతంప్రభుమ్] “ఇప్పడియివళ ధరి త్తిరున్దతుక్కునిబన్దనమ్ ప్రభుత్వమిటే” ఎన్దు ప్రభుత్వ త్తైక్కొణ్డాడన్దొడన్దినాళ. [తమ్] ప్రభుత్వత్తిక్ పెరుమ్మైయరున్దపడియెన్దా నెన్ద తాయిల్లు. — ఉమ్మై తాడివాక్యమ్, పేరనుమాయితి వాక్యచ్చ-అన్యాపదేశేషేషునరాభవ వ్యయపరంవా. ఇన్దపక్ష త్తిల్, ప్రథమనాక్యత్తుక్కు-ఇన్ద ప్రాప్తియిలేతాత్పర్యమ్; ద్వితీయవాక్యత్తుక్కు-నెరుప్పిలే — ౫* కారార్ తిరుమేని

కా.—విత్తే; ఇవ్వస్తువై యావై ప్పడు వార్ పడువతు కాట్టిక్కాక బాయిల్ ముం “అత్తై ప్పణ్ణిరు వేగడత్తానై కాణ్ణి”
 ౨ “కారార్ తిరుమేని కాణుమళపుమ్” ఇవర్ తాముమ్, ౩ “కణ్ణిళ్ళాత్తాణ వరుణ్ణొలెన్టు” ఉమ్మైయివళ్ కాణ్ణొ
 గుడాక నీరిరక్కజై యుడైయిరాకిటిల్ (నీరిరక్కమిలీరే) క “నై వదంశాక” ఎన్నిటపడియే నీర్ నోవుపడుకై
 విర్న్దాల్, సామాన్యమాన విరక్కము మోబ్బక వేణుమో? “ఇవళ్ నై వుపేల్ ముక్కుచాయమల్ల, అవనిరక్కమ్
 పేల్ ముక్కుసాధనమ్” ఎన్టు కాణుమ్ తిరుత్తాయారిరుక్కిటతు. “ఇవళ్ నై వు అవనిరక్కత్తుక్కుస్పరికరమ్, అవ
 రక్కమ్ పేల్ ముక్కుసాధనమ్” ఎన్నిరుక్కిటాళ్. ౫ [తనై వ్విఱత్తా విప్పణుతేతనూంన్వామ్ ఎన్టు] తానేకాట్ట
 కాణుమి తనైయిత్తే.

-అ.-ఇత్తాల్ ఫలితమ్ - ప్రయోజనాన్తరసాధనత్వేనవన్మిత్రయైవ పడి. ఇవ్వస్తువైయిత్యాదివాక్యత్వినడియిలే-అప్పడిపోలే యిత్యధ్యాహరః.
 తుమ్మదాహరణమ్ (అత్తైప్పనిత్యాది) నాలాన్దిరువన్దాతి. స్వప్తోఽర్థః. శబ్దార్థమ్ (ఉమ్మైయిత్యాది). “నైవదంశాక” ఇత్యాదిక్కుభావమ్-
 ౨ హమిల్లావిట్టాఁరక్కమానాలుమ్ వేణ్ణావోవెన్టుపడి. సామాన్యమాన విరక్కముమెన్టు - ౬ “వ్యసశేష మనుష్యాణామ్” ఇత్యాదియై
 యే. సున్దరకాణ్డేపట్రిం శేసీతాంప్రతిమారుతి, “నమాంసమ్” ఇత్యారభ్య, “నైవదంశాన్మమశ కాన్మకీటాన్మసరీసృపాక” రాఘవో
 నయేద్ధాత్రాత్వద్గతేనాన్తరాత్తనా” “ఇరక్కమిలీరే” ఎన్నిటతే? “నైకాణ్ణి” ఎన్నిట - ప్రావణ్యమ్ సాధనమాకాతోమ్మ (ఇవళ్ నైవు
 పేల్ ముక్కుత్యాది). అనాల్ నైవుక్కువినియోగమేతెన్ (ఇవళ్ నైవనిరక్కత్తుక్కిత్యాది). అవనిరక్కమ్ సాధనమెన్మెక్కుప్రమాణమ్
 “నైవ్యసఇత్యాది) కంవన్మిం, “నాయమాత్తాప్రవచనేనలభ్యోనమేధయానబహునాశ్రుతేన యమేవైషవృణుతేతేనలభ్యస్తనైవ్యస” ఇత్యాది.
 ౩ చంచమెన్టు - మనస్తై చ్చొల్లుకిటతు. మేధయావెన్టు - ధ్యానతైయుమ్, శ్రుతేనెన్టు - శ్రవణతైయుళ్లుకిటతు. క్రమేణాన్వయః. ౨.

-అ.వి.-కణ్ణికువేకారణమాకప్పిలన్తునివు, కారార్ తిరుమేని కాణుమళపుమ్ కెల్లక్కడవతు. — (తనైవ్యస) తస్యనెన్టు - పరికరవైశిష్ట్యమ్
 కక్షితమ్. అవనిరక్కమ్ సాధనమెన్మిటతుక్కితుప్రమాణమ్. ౭ “ఫలమతఃపపత్తే” ఇత్యధికరణార్థోత్రానుసంధేయః.

ప్ర.తి.—(ఇరణ్ణామ్బట్టు) (వాణుతల్) బాలకాణ్డే [౭౩] ధనుర్భక్తాత్మశ్చాత్ ఉదకకాలేరామంప్రతిజనకః, “సమక్షమగ్నే
 ంస్థాప్యరాఘవాభిముఖేతదా || ౨౫ || అబ్రహీజ్జనకోరాజా కాసల్యానన్దవర్ధనమ్ | ఇయంసీతామసుతాసహధర్తచరితవ || ౨౬ || ప్రతీచ్ఛ
 నాంభద్రస్తేపాణింగృష్టీష్టపాణినా | పతిప్రతామహాభాగాఘాయేవాసుగతాసదా || ౨౭ || ఇత్యుక్త్వాస్రాక్షిపద్రాజామస్త్రీతూతంజలం
 కా” || ౨౮ || — (ఇన్దుడవరల్) సున్దరకాణ్డేపచ్చదశే సీతాన్దృష్టేహమమతోవిచారః, “అస్యాదేవ్యామనస్తస్మిన్స్తస్యచాన్యాంప్రతి
 తమ్ | తేనేయంచధర్మాత్తామహూర్తమపిజీవతి || ౫౨ || దుష్కరంకృతవాన్రామోహీనోయదనయాప్రభుః | ధారయత్తాత్మనోదేహం
 నోకేనావసీదతి || ౫౩ || దుష్కరంపరుతేరామాయ ఇమాంమత్తకాశినిమ్ | సీతాంవినామహాబాహుర్నహూర్తమపిజీవతి || ౫౪ || ఏవంసీతాం
 నాదృష్ట్యాహృష్టఃపనసమ్మనః | జగామమసారామంప్రశశంసచతంప్రభుమ్ || ౫౫ || — (ఇన్దుడవరలుమ్మై) తత్రైవహాదశేతాంప్రతిపున
 విచారః, “రామస్యవ్యవసాయజ్ఞాలక్ష్యస్యచధీమతః | నాత్యర్థంక్షుభ్యతేదేవీగణ్డేవజలదాగమే || ౪ || తుల్యకీలపయోవృత్తాంతుల్యాభిజనలక్ష
 మ్ | రాఘవోఽర్హతివైదేహీంత ష్టేయమసి తేక్షణా || ౫ || తాదృష్ట్యానవహేమాభాంలాకకాన్తామివక్రియమ్ | జగామమసారామ
 చంచచమబ్రహీత || ౬ || — (అయిరన్దోళ్తుణిత్తీర్) పచ్చమేంశే [౩౩] “తామగ్రతోహరిర్దృష్ట్యామిలితాత్సున్దరర్చనమ్ | మమోచ
 నామద్విశ్యచేత్తుంబాహువరంరిపో || ౩౪ || క్రమేణతత్తుబాహూనాంబాణన్యాచ్యుతచోదితమ్ | ఛేదంచక్రేఽసురాపాస్త్రశస్త్రాఘ్నపశా
 తమ్ || ౩౫ || — (నీర్) సున్దరకాణ్డేపట్రిం శేసీతాంప్రతిమారుతి, “నమాంసంరాఘవోభుక్తేనచాపిమఘసేవతే | వ్యంసువిహితం
 వ్రంభక్తమన్నతిపచ్చమమ్ || ౪౧ || నైవదంశాన్మమశ కాన్మకీటాన్మసరీసృపాక | రాఘవోఽపనయేద్ధాత్రాత్వద్గతేనాన్తరాత్తనా || ౪౨ ||

నిత్యంధ్యానపరమోరామోనిత్యంశోకపరాయణః । నాన్యచ్చిన్తయతేభిత్సత్తుకామవశజ్ఞతః॥౪౩॥-----కవల్లాం , ౩[౧-౨] “నాయమాత్మా ప్రపంచసేవలభ్యోనమేధయానబహునాశ్రుతేన । యమేవైషవృణుతేతేనలభ్యస్తస్యైషఆత్మవివృణుతేతేనాంస్వామ్”.

తిరుమొట్టే - ముప్పత్తిన్బతాన్దిరుమొట్టే - మూన్టామ్బట్టు. వేకుకిన్బతితువేవైయమిరడియాలశేన్ద. మూశివణ్డమురలుజ్జుణ్ణిముడియా రుమైక్కాణు । మశైయెన్నుజ్జుణ్ణలిల్ విత్తన్బిజ్జయర్ త్తోమయలారు । మేకుకిన్బతితువేకాణుమిన్దభూరీరే.

నాలాన్దిరువద్దాతి - ముప్పత్తిన్బతామ్బట్టు. అట్టైప్పకతిరువేజ్జవత్తానైక్కాణు । విత్తన్బిజ్జయర్ త్తోమయలారు । మట్టైప్పే రరువిమణి వరన్బివన్బిజ్జయవానై । వెరువియరహుభుమ్మవెణ్ణు.

తాత్పర్యము.—ఉత్తమనాయకిలక్షణములుకల ఈకుసూరై తమదివ్యమంగళవిగ్రహమును సాక్షాత్కరింపవలయుననియాశచే శిథిలురాలగు చున్నది; అట్లుచూడ యీపెయందుఁ జనుకుంగుపలేదా! ప్రతికూలులయందుకదా? వైర్భుణ్ణముతగును. అనుకూలులయందుగూడ నిది చేయఁగునా?

మూ.—ఇరక్కమనత్తోడెరియడై । యరక్కు మెక్కుకు మొక్కుమివ ।

లిరక్కు మెక్కిరితత్తెక్కశెయ్ కే । నరక్కు నిలజ్జై ॥ శెన్ద్రీరుక్కే ॥ 3॥

ఆ.—(ఇరక్కమనత్తోడు) అవసన్నమానమనస్సైయుడైయళాయెరియడైయరక్కు మెక్కుకుమొక్కలే విరహాగ్నియాలేదహ్యమానైయాన వివల్ పక్కల్ కృపైయుక్కూడప్పణ్ణుకిటిరీర్; ఇతత్తెక్కశెయ్ కే, కట్టే, ఓ! కొడుమైయైతు వెన్బిత్తాళ్.

అన్బ.—ఇరక్కమి మనత్తోడు ఇవల్ (౩) అరక్కుమ్ మెక్కుకుమ్ ఎయిడైయొక్కమ్(౬)ఇరక్కమిరీర్ ఇతత్తెక్క అరక్కే (౯) ఇలజ్జై శెన్ద్రీరుక్కు ఎక్క (౧౨) శెయ్ కే (౧౩).

పన్నీ.—అన్దరమ్, పిరాట్టిక్కాకరావణనైయుమ్లజ్జైయొయుమట్టి తనీరిరక్కుకిటిరీర్, ఇతత్తెక్కచెయ్ వతె న్నెన్బిత్తాళ్.

క్షేణోత్తరమాన, నెన్బిజ్జోడే, ఇవల్, (౩) శిక్కన్బవరక్కుమ్, మెత్తెన్బ మెక్కుకుమ్, అగ్ని సకాశ త్తిలాక్కవురుకుమాపాలే కణ్ణుమ్ మడముమ్కట్టుక్కొరైయాన్బాళ్, (౬) నీరిరక్కున్దోబ్బివిక్కిటిరీర్, ఇతురిమిత్తమాక, రాక్షసనానరావణుడైయ,(౯)లజ్జైయై,అట్టిత్త వుమక్కు, ఎత్తై, (౧౨) శెయ్ కే? (౧౩). ఇల్లాతవిరక్కు డైయొడ్డాక్కవో!, ఇవల్ శెన్బిల్బత్తై ౧ “తత్తస్యసదృశంభవేత్” ఎన్బ వల్ నెన్బిబోలే శిక్కన్బప్పణ్ణవోవెన్బుకరుత్తు.

అర్థము.—దయకలిగిన మనస్సుతో ఈపె (౩) లక్కయు మైనమును అగ్ని సమీపమునందుఁబోలెకరుగుచున్నది. (౬) (తమరు) దయలేనివారైయున్నారు. దీనికి రాక్షసుడైన (రావణునియొక్క) (౯) లంకాపురమును పడగొట్టినతమకు దేనిని (౧౨) చేసెదను? (౧౩)

ఈ.—మూన్టామ్బట్టు. ఇన్బిచ్చెయల్ శెయ్యక్కడనతాకనినైత్తనీర్, అన్బ ౨* ఉణ్ణాతుఱ్ఱాతోలికడ లైయూడలుత్తు అచ్చెయలై ఎన్బియశెయ్ తీరెన్బిత్తాళ్.

(ఇరక్కమిత్తాది) ఇరక్కమ్-నెన్బిల్ నెక్కిల్ చ్చియాతల్, ఈడుపాడాతల్, ఈరిప్పాతల్. ఇరక్కిననెన్బై

జీ-ఆ.—మూన్టామ్బట్టు.(ఇరక్కమనత్తోడిత్తాది). “అరక్కునిలజ్జై” ఇత్తాదియొక్కటాక్షిత్తవతారికై (ఇన్బిచ్చెయలిత్తాది). ఇచ్చె యలెన్బ - ఇరక్కు మెక్కుమై. (ఉణ్ణాతిత్తాది). నాయ్చియార్ తిరుమొట్టే. ౩ “నమాంసంరాఘవోభుజ్జే” ౪ “అనిద్రస్సతతంరామః” ఇత్తాదిప్పడియే ఊణుచుఱ్ఱుముమల్ దు, ఘోషిక్కిఱకడలెనడువేయడైత్తెన్బ పడి. (ఎన్బియశెయ్ తీర్) ఎతుక్కాకచ్చెయ్ తీర్.

ఈ. — యుడైయవివళి, ఎరియైయడై న్దరక్కమ్ మెళుకుమ్బా లేయరు కానిన్టాళి. అరక్కమ్ మెళుకుమ్ ఎన్జివిర జైయుమ్ - నెళ్ళుక్కొన్టుమ్, ఇవళి తనక్కొన్టుమాక్కినిర్వహిప్పర్ ప్పిళ్ళైతిరునరైయారత్తయర్. నెళ్ళుమివడ నకుక్కైయడై ప్పొక్కై యాలే యవడనక్కే యిరజైయుమాక్కియరుళిచ్చెయ్ వర్భట్టర్; ౧, “విష్ణునానదృశో వీర్యే” ఎన్జివిరడియే, ఎల్లామివళి తన్నడిక్కుదృష్టై నమాక వేణ్ణుమ్బడియితైయివళి తన్నిలై; అగ్నిక్కుళ్ళేవుకిల్ కరిన్దుపోమ్, కడక్కవిరుక్కిల్ వలిక్కుమ్, అగ్ని సకాశ త్తైలేయరు కానిమ్మియితై; ముడిన్దుపిత్తైక్కవుమ్మెతాతే, ధరిత్తిరుక్కవుమ్మెతాతేనోవుపడుమ్మడివణ్ణువీరే !.

ఇవళి దనైయతు (ఇరక్కమ్మేర్) “నీగుమివళై ప్పొ లేయరుక వేణుమ్” ఎన్టువళైక్కిటోమా?, నొన్దార్ పక్కల్ పణ్ణుమ్కృపైయుమ్ పణ్ణుకిటివీర్. ఇరక్కమ్మనత్తైయడైయళా కానిన్టాళివళి, నీరిరక్కమ్మికిటివీర్; నీరిరక్కావిట్టాల్, ఉన్టైప్పొ లేయరుప్పతొరు నెళ్ళైయివళుక్కుక్కొడుత్తాలాకాతో? (ఇతత్తై-కళైయ్ కే) ఉన్టు

జీ-అ. — నెళ్ళిల్ నెళ్ళిల్ చ్చి-కృపై. ఈడుపాడు-చుళుమ్, విధ్దతైయాతల్. ఈరిప్ప-న్నేహమ్. ఇళ్ళు-ఈడుపాడు వేణ్ణువతు. భట్టర్ నిర్వాహ త్తుక్కుళ్ళేరళవార్థమ్ (ఇరజ్జీవిత్యాది). అరైయర్ నిర్వాహ త్తై, ఎరియజైయరక్కొక్కమ్మిరక్కమ్మనన్దోడివళైయజై మొళ్ళొక్కమ్మిత్త్య న్దయ: నెళ్ళుమివళి తనక్కొక్కైయడైప్పొక్కైయాలేయెన్టు - మనస్సుమివళుక్కుపకరణమాయ్కోజ్జివళిడ త్తైలేయ న్దరూత మాక్కైయాలేయెన్టుపడి. ఒన్టుక్కనేకదృష్టైన్దజ్జు-దుమోవెన్ (విష్ణునేత్యాది) సజ్జేవే, “విష్ణునానదృశోవీర్యసోమవత్ప్రియదర్శన:”, “అజై” ఎన్టు త్తు-భావమ్ (అగ్నిక్కుళ్ళేయిత్యాది). కరిన్దుపోమ్ - వెన్దుపోమ్. దాన్దాన్దికమ్ (ముడిన్దిత్యాది). ఇవాన్ద్యాదియిలే అప్పడియేయత్త్యధ్యాహర్యమ్.

పూర్వాభంపరామృతన్నాహ (ఇవళి దనైయతువెన్టు. “ఇరక్కమ్మేర్” ఎన్జివిరత్తై, “ఇరక్కమ్” ఎన్టు తుక్కర్థద్యయమ్ - కృపైయాతల్, ఈడుపాడాతల్. కృపాపక్షమాహ (నీరుమిత్యాది). ద్వితీయమాహ (ఇరక్కమ్మనత్తైయిత్యాది) ఫలితమ్ (నీరిరక్కావిట్టాలి త్యాది). “ఇతత్తై” ఎన్టు తుక్కర్థద్యయమ్ - ఉన్టుడైయలభత్తుక్కన్నతల్, ఇవళిరజ్జ నీరిరక్కామలిరుక్కిటతుక్కన్నతల్. “ఇరక్కమ్మేర్” ఎన్టు త్తై - కృపాపక్ష త్తైలేభావమ్ (ఉన్టుడైయవిరక్కమ్మిత్యాది). ఉపాయా న్దరసాధ్యమో వెన్టు - ౨ “నాయమాత్తై” ఇత్యాది

అ-అ-వి. — “ఇరక్కమ్మనమ్” ఎన్టు - నెళ్ళిసజ్జీవుళ్ళొల్లుక్కైయాలే, వయిరవురుక్కా-నవిషయమ్ స్వయాపత్తైయట్టిక్కుమ్బడిన్దొచ్చొల్ల వమైయుమెన్టు, నెళ్ళుక్కట్టివుళ్ళొన్నాటోలే యాత్తావుక్కుమ్పదా న్దరత్తాలే యజ్జీవుళ్ళొల్లియిరణ్ణుదృష్టా న్దమ్మొల్లిలితే యిరణ్ణుక్కిరణ్ణుదృష్టా న్దమాక్కైయిల్ సావరస్యముళ్ళేతు; అన్దిక్కే, ఒన్టుక్కుమజ్జీవుళ్ళొల్లమల్ దృష్టాన్దలత్తాలే యజ్జీవుసిద్ధిక్కిటతాకిల్ తాఅప్పడి కొల్లుక్కైయిల్ సావరస్యముళ్ళేన్టుమ్ తిరువుళ్ళేమ్. — అరైయరుడైయనిర్వాహత్తుక్కు నీమిత్తమానవిదర్శనద్విత్యత్తుక్కు భట్టర్ నిర్వాహ త్తైలేనిబ ధ్దమ్ (విష్ణునేత్యాది). అగ్ని సకాశ త్తిలరక్కరుకుమళవల్లవిత్తే మెళుకురుకుమ్బడి, ఇరణ్ణువళైయు మివళుక్కుమాటిమాటివారాన్టుమ్; వ్యసనమానతు ఇవళైముడిక్కనిన్టు మెళుకుపాలేయరుక్కుమ్, అవళివిలే యవన్దైయగుణస్త్వతీయమ్ చావలముమ్ అగ్ని సకాశ త్తిలర క్కిన్నడియాక్కుమ్; ఇప్పడియేమాటిమాటిచ్చెన్దొన్టుమ్. ఇతాల్ - ఇరణ్ణుక్కుమ్ ద్రవీభావమ్ సమానమాక్కైయాలేవిశేవలాభమెల్లా మైయా లిరణ్ణుక్కుమిరణ్ణుదృష్టా న్దమాక వేణ్ణువోవెన్జిళ జై-పరిహృతమాయ్దు. — కరిన్దుపోమ్ - దగ్ధమాయ్పోమ్. వలిక్కుమ్ - ఘనీభ విక్కుమ్. ముడిన్దుపిత్తైక్కై - సజ్జేజీవిత్యై. అతావతు - జీవనమ్బాలేనాశ మేయుపాదేయమెన్టుపడి. — “కతినమానవరక్కొడు, మృదు వానమెళుకోడువాళియట అగ్ని సకాశ త్తైలేద్రవీభవిక్కితాప్పొలే, కల్పు, మనప్పమ్, ఇత్యాదయ:స్వభావాశ్చప్రచయవస్తీతితాత్పర్యమ్. అర క్కుమ్మెళుకుమెళుకుమివళి” ఇతివదన్త్యా:” ఇతివదన్తి. — (నీరిరక్కావిట్టాలిత్యాది) *ఇతత్తై-కళైయ్ కేన్జితాత్పర్యమ్. “నాన్జే

పన్నె. — అనంతరమ్, నాట్టుక్కుతవివపడియొచ్చి క్షేయనిష్ఠా శైలి తాళి.

ఇవళి, మున్నుత్తై క్కేళ వన్దియే పిన్నెయుమ్, మాలిప్రభృతి కలిరుద్దలక్కియై, (౩) శెణుత్తవనే!, ఎన్నుమ్. అతుక్కుటుప్పాక నాన, (౬) పెరియతిరువడియై, వానానముమ్ భవముమాక వుదైయవనే!, ఎన్నుమ్. (౯) అప్పడితనక్కువన్దుతోద్రోహ పైయారే నెచ్చా, మాక్కుచ్చడి, వెప్పితాక, (౧౨) మూచ్చువిడుమ్. కణ్ణిరానతు, మేలిడ, (౧౫) అతివుకలన్ణి, వరుకితానాకనినైస్తు, అజ్ఞాలి నిలుమ్. (౧౮).

౪.

అర్థము. — ఈపె మఱియు లంకాపురమును (౩) పడగొట్టివదా! అనిచెప్పును. పరాక్రమముకల (౬) గరుత్మంతుని స్వజముగాఁగల దా! అనిచెప్పును. (౯) మనస్సు కలతఁజెందుకట్లు ప్రబలములైన (౧౨) నిట్టూర్పులువిడుచును. కన్నీరు నైదుకట్లు (౧౫) జ్ఞానముకలత వచ్చువానినిగాఁదలంచి అంజలి చేయుచుండును. (౧౮).

౪.

ఈ. — నాలామ్బట్టు. “అరక్కనిలజైశెల్ శీర్, ఎన్నిఱుతునియతస్వభావమస్తుకాణ్ కాదాచిత్తున్” ఎన్టాళి తిరుత్తాయార్; అతుపొలుక్కమాట్టామై, అతుతన్నెయేళొల్లుకితాళి.

(ఇలజైశెల్ శీర్ వశేయెన్నుమ్) ఎనక్కుప్పడ్డేయితవి ఉపకరితవనే! ఎన్నానిన్టాళి. మున్నుతనక్కునవనిప్పొతు తనక్కుతవాతోద్దిన్దాటోలే కూప్పిడానిన్టాళి. కడలడైత్తల్, మలైయెడుత్తల్, అమ్మేల్ శీర్, న్యవేణుమో? ఎన్బక్కల్ వరుమోచ్చుతు ఎన్నురైతిబ్బకముణ్ణు. తిరుత్తాయార్ ఇవళి విడుక్కైక్కుచ్చొన్నతు తానే భుక్కుప్పోరుక్కైక్కుడలాన్ విట్టతు. (పిన్నుమి త్యాది) అతుక్కుమేలే, విడాయరిరున్దవిడై శాయ్కరక

జీ-అ. — నాలామ్బట్టు. (ఇలజైయి త్యాది) “ఇలజై శెల్ శీర్ వశేయెన్నుమ్” ఎన్టైక్కుటాక్షిత్తవతారికై (అరక్కని త్యాది). కీజీత్వాట్టిలే అక్కుత్తైత్తెల్లునాటోలే” ఎన్నిఱువాకవ్యత్తుక్కుత్తరమాయినక్కిఱతు. “ఇలజైశెల్ శీర్ వశే” ఎన్నిఱుపదమెన్టు సన్దతి. “అన్దవాకవ్యత్తిలే తస్వభావమస్తు” ఎన్టుతిరుత్తాయార్ శొన్నతు పొజామల్, అతునియతస్వభావ మెన్టితా శెన్దపడి. “ఇలజైశెల్ శీర్ వశే” ఎన్దపకారత్తలే తల్, “ఇలజైశెల్ శీర్ వశే” ఎన్టైయేనిరూపకమాకచ్చొల్లి సమ్మోధిక్కైయారేయారల్ - నియతస్వభావ మెన్టితెన్దపడి.

పిరాట్టితానాకవినక్షిత్తుభావమ్ (ఎనక్కుప్పడ్డేయి త్యాది). వివరణమ్ (మున్ది త్యాది). “అన్టిక్కు పిరాట్టిక్కుతవినవన్ ఎనక్కుతవా ఎన్టువినక్షిత్తుతాన్టాన్టరమ్ (కడలడైత్తలి త్యాది). మలైయెడుత్తల్ - కడలడైత్తల్ న్యయిప్పతు. మలైయారేకడలడైత్తల్ న్దపడి. ఇర్యత్తాల్ ఫలితమ్ (తిరుత్తాయార్ త్యాది). ఇప్పడిభావద్యయమాతల్; “ఎనక్కుప్పడ్డే” ఇత్యారభ్య, నాలువాకవ్యముమ్ - నాలుతా మాతల్. (తిరుత్తాయార్ విడుక్కైక్కుచ్చొన్నతుతానేయితి) “అతన్యార్థమ్” ఎన్టు - “అన్టైక్కు నోవుపడుత్తుక్కైక్కుచ్చొయిత ఎన్టుశొన్నతుతానే అన్టైక్కురైయ రత్తుకార్థ మాకచ్చొయిత శెయలెన్ట ఉక్తిపోలేయాదరహేతువాన్ విట్ట తెన్దపడి. పుళ్ళయర్ తాయ-

ఆ-ఆ-వి. — అతుతన్నెయొల్లుమ్మికారమే తెన్న (ఎనక్కి త్యాది). తిరుత్తాయార్ వాడైయేజేపిక్కుమ్మేతు. పిన్నెయుమ్ శిలవుత క్కుతైచ్చొల్లివిశేయిండుప్పతు, అజ్ఞా శెయ్యతేఅతుతన్నెయొల్లుక్కయారే - ఇతుతానుమతనక్కుతవినపడికాణ్, అవకుక్కుతవిన కమన్టు; ఆక్తయారే, ఇరువరక్కుతవినపడియారే - ఘుణత్తతన్యాయమన్టు కాణ్, ఇతువేస్వభావక్కొణ్ణు కరుత్తెన్టు తిరువుళ్ళమ్. (క్కుప్పడ్డే ఇత్యారభ్య, ఎన్ను ప్రతిబద్ధకముణ్ణు ఇత్యన్దమ్) భావత్రయపరమ్, భావద్యయపరంవా, ఏకభావపరంవా, ఏకభావపరమాన, ఇతైవినక్కితార్ (మున్నుతనక్కి త్యాది). తనక్కుతవినాల్ దుఃఖిల్లయేయెన్ను (మున్ది త్యాది). అత్తాల్ ఫలితమ్ (కడలడైత్తలి వి). వివరణమ్ (తిరుత్తాయార్ త్యాది). భావద్యయపరమానపోతు, “ఎనక్కుప్పడ్డే” ఇతివాక్యముమ్, “మున్నుతనక్కు” ఇతివాక్యము వివరణవరణిభానత్తలే ఏకభావపరమ్. యద్యా, “మున్నుతనక్కుతవినపనివాక్యమ్ - పూర్వోపకారవిషయే ఆక్రోశః కిమర్థః ఎన్టిక్కైయిలేయ త్తరమ్” ఎన్దురుచ్చెయవర్. ఇన్దపక్ష త్తిల్ (ఉత్తవాగొబ్బిదాపోలే) నినైత్తు ఇత్యభావహర్యమ్.

ఈ.-మోల్ లే ఉయరవై త్తుకొణ్ణువన్దు కాట్టుమ్ పరికరముడైయవనే! యెన్నానిన్దాల్, మిడుక్కైయుడైయపుల్లై ధ్వజమాకవుడైయవనెన్నుతల్; అన్నియే, పుళ్ళాలేపహిక్కప్పట్టవనెన్నుతల్.

కొణ్ణువరుకై కుక్కు ప్పరికరముణ్డాయరుక్కచ్చెయ్ తే వరక్కాణామైయాలే, మనస్తత్వమ్ వేర్ పటియు మ్బడి నెడుమూచ్చెటియానిఱ్ఱుమ్; ౧. దహ స్తీమివనిశ్వానై ర్వుయోన్వల్లవధారిణః” ఎన్నుమాప్పోలే. (కణ్ణీర్ మిక) నెడుమూచ్చాయ్ ప్పఱప్పట్టు, పుఱప్పడాతతుకణ్ణీరాయ్ ప్పఱప్పడానిన్దతు. (కలక్కిక్కై తొమ్మిన్) తెల్లిని రున్దుతొమ్మిమణ్ణిలైయితే ప్రణయిని. (ఇవళ్) అవక తొమ్మిమ్మడియానవేణ్డప్పాడుడైయ తా తొమ్మిన్దాల్. ౪.

జీ-ఆ.—పుల్లైయుయర్ త్తవక్, పుళ్ళాలేపహిక్కప్పట్టవనెన్దుమ్. ద్వితీయార్థత్తిలేభావమ్ (అతుక్కుమేలేయిత్తాది). శాయ్కరకమ్-తణ్ణీర్ ప్పన్దలేయయరవై త్తుచ్చాయ్ క్కిఱ కరకమ్.

కీర్తనాకర్తవ్తోడే కూట్టి మేల్ వాక్యత్తుక్కర్థమ్ (కొణ్ణువరుకైక్కైత్తాది). ఉళ్ళమ్ - మనస్తత్వమ్. మలక్కి - వేర్ పటియు మ్బడి. వెవుయిర్ క్కుమ్ - వెవ్విత్తామ్మడియుయర్ క్కుమ్మెన్దు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్మబ్బిదేన్దున్దుమ్ (దహ స్తీమిత్తాది). సున్దర కాణ్డే సీతాన్దప్పై వ హనుమాన్, “సజ్ఞాతమివశోకానాన్దుఃఖస్సోర్మి మివోత్థితామ్” ఇత్తుత్తరార్థమ్. ఉయిర్ క్కై - మూచ్చువిడుక్తై. కుక్కుమాన త్తైయితే యన్నిదహిప్పతు, అజ్ఞనల్లకిడిరితిన్దుడైయకొడుమై యెన్దితాన్ (పల్లవధారిణఃఎన్దు). (కణ్ణీరాయ్ ప్పఱప్పడా నిన్దతు) మనస్తత్వమ్మెన్దు పడి. “ఉళ్ళమ్మలక్కి” ఎన్దుతుక్కు - మలక్కియెన్దున్దా నరమ్ వివక్షి త్తరుళ్ళిచ్చెయ్ కితార్ (నెడుమూచ్చాయ్ త్తాది). “మలక్కి” ఎన్దిఱనిదేకస్వరస్వత్తైప్పబ్బన్దైన్దాహకర్త మాకవివక్షిత్తు, “దహ స్తీన్దుత్తాన్” ఎన్దు - కర్తకర్త నిదేకవత్తానవాక్యత్తైయదాహరిత్తార్ కీర్త; కణ్ణీరుక్కుళ్ళమ్మలక్కికైయే మేతువాక వివక్షిక్కవేణ్డైయాలే, అతిరణ్డైయ మొక్కుమ్మెన్దు తిరువుళ్ళమ్మబ్బిదే యోజనా నరమరుళ్ళిచ్చెయ్ తారిణ్దు. “కలక్కి” ఎన్దు విశేషణత్తుక్కు భావమ్ (తెల్లిత్తాది). “ఇవళ్” ఎన్దుస్వరత్తుక్కు భావమ్ (అవక తొమ్మిమ్మడియానవి త్తాది). వేణ్డప్పాడు - పెరుమై. నిన్దు - కై తొమ్మిన్ద మఱాతేనిన్దు. ఇవళ్ - పిన్నుమ్ - ఇల్లైన్దేబ్బననే యెన్నుమిత్తారభ్య, నిన్దు - కై తొమ్మిమ్మెన్దు.

ప్ర. తి.—(నాలామ్బట్టు) (ఇల్లైయిత్తాది) (వెవుయిర్ క్కుమ్) సున్దరకాణ్డే [౧౬] రాక్షసీపరివృతాన్ సీతాన్దప్పై వ హను మాన్, “తాన్దప్పై వ హనుమాన్ సీతాన్దుగళానవిభేక్షణామ్ || ౨౦ || మృగకన్యామివ త్రస్తాన్వితుమాణాన్సమన్తతః | దహ స్తీమివని శ్వానైర్వుయోన్వల్లవధారిణః || ౨౧ || సజ్ఞాతమివశోకానాన్దుఃఖస్సోర్మి మివోత్థితామ్ | తాన్దుమాన్సువిభక్తాన్గీర్వానాభరణోభిసేమ్ || ౨౨ || ప్రహర్ష మతులంలేభేమరుతిః ప్రేక్ష్యమైథిసేమ్” || ౩౦౪ ||

తా.—ఈమూర్తై సర్వేశ్వరుడు చేసినయుపకార పరంపరలను స్మరించుచు భగవంతుడు వేంచేయనందుర తనమనస్సు మిక్కిలి కలతనొంది నిట్టూర్పులిడుచు, నేత్రములలోనుండి, కన్నీరు ధారధారగా భార మిక్కిలికొకించుచు నంజలిచేయుచున్నది

మూ.—ఇవళిరాప్పకల్ వాయ్ వెరిత్తన్. కువళై యొక్కుణ్ణిసీర్ కొణ్డాల్, వణ్దు ।

తివళు న్నణ్డన్దుగ్రాయ్ కొడిరెన । తవళవణ్ణార్ తకవుకల్ ||

ఆ.—(ఇవళ్) “ఇల్లైన్దేబ్బననే” ఎన్దుమ్, “పలక్కిళ్ళ పుళ్ళయర్ త్తాయ్” ఎన్దు మిప్పడియిరాప్పకల్ వాయ్ వెరివి, తనకువ త్తైయొన్కణ్ణిసీర్ కొణ్డాల్; ఇప్పడిదయనీయదత్తైవచ్చెయ్ తేయమ్ వణ్దుతివళుమ్ తణ్ణన్దుగ్రాయ్ కొడుక్కిటిరీ ; పరమకారుణికరావపున్దు డైయకారుణ్య మిరుక్కుమ్మడి యితువోవెన్దితాల్.

అన్వ.—ఇవళ్ ఇరాప్పకల్ వాయ్ వెరిఇ (౩) తన కువలై ఒణ్ (౬) కణ్ నీర్ కొణ్ణాల్ (౯) వణ్ణు తివరుమ్ తణ్ణుత్తాయ్ (౧౨) కొడిర్ తవళవణ్ణర్ తకవుకల్ (౧౫) ఎవ (౧౬).

౫.

పన్ను.— అనన్దరమ్, కుద్యభావరాన వుమ్మడైయ స్వభావమిరున్దపడియెన్నెన్ఱిణాల్.

విలక్షణై యావవివళ్, ఇరవోడుపకలాడువానియి, తిరుత్తుటాయై వాయ్ వెరువి, (౩) అతుకిడైయామైయాలే తన్నుడైయ, నెయ్ తల్వాలే, అత్తికియవాన, (౬) కణ్ణలితే, శోకాశ్రువై, ఉడైయళానాల్, (౯) వణ్ణుకల్, మనుపానమ్మణ్ణి, కరసాయనసేవై ప్పణ్ణినానైప్పాలే తే పడిన్దు ఒళివిడుమ్మడియాన, తిరుత్తుటాయై, (౧౨) కొడుక్కిఱిర్, ఆశ్రితవిషయత్తిల్ కుద్యస్వభావరాన ఉమ్మడైయ, కృపాదిస్వభావజ్ఞాల్, (౧౫) ఎన్నెన్న వాయరుక్కిన్దున? (౧౬). వాయ్ వెరువిన తత్కిరక్కమబ్బు, కణ్ణనీర్ క్కిరక్కమబ్బు, “ఇవళుక్కు కొడుక్కునే యిమ్ ” ఎన్ఱి రక్కమబ్బు, వణ్ణుకళుక్కుకొక్కై కొడుత్త తెన్న స్వభావమెన్ఱు కరుత్తు.

౫.

అర్థము.— ఈపె రేయింబగళ్ళు పలుమారు చెప్పి (౩) తనయొక్క నల్లకలవలనంటి సుందరములైన (౬) నేత్రములలో కన్నీళ్లు కలదాయెను. (౯) తుమ్మెదలు పైనుడువట్లు చల్లనినునోహర మైనతిరుత్తుటాయ్ మాలను (౧౨) ఇవ్వనివారెతిరి. కుద్యస్వభావమైన తనయొక్క స్వభావములు (౧౫) ఎట్టివైయున్నవి? (౧౬).

ఈ.— విద్యానుబ్బట్టు. ఇనళిప్పడిక్లేశిక్కిఱివిడ త్తిలుమ్ వరక్కాణామైయాలే, నిర్దయ రెన్ఱిణాల్.

(ఇనళిప్పకల్ వాయ్ వెరిఇ) ౧ “సీతేతిమధురాంవాణిం వ్యాహరప్రతిబుధ్యతే” ఎన్ఱు-వాయ్ వెరువు పానవన్ఱిడిర్. [అనిద్ర సుతతంరామః] నిద్రైయోడే కాలక్షేపమ్మణ్ణ వేణ్ణుమ్ శెల్వుడైయవర్, సతతమనిద్రరాయరుప్పర్. [సుప్తాపిచ] “సతతమనిద్రః” ఎన్ఱువైత్తు. “సుప్తాపిచ” ఎన్ఱిఱతు-పరాగర్థానుసంధానాభావజ్ఞైప్పబ్బు. [నరోత్తమః] అభిమతేష త్తిలిజ్జ సేయిరుక్కైవాలే - పురుషోత్తమత్వమానతు. (ఇప్పకల్) - *పాయ్ నిన్ఱు భానమ్ తోడజ్జి ఇన్వళవుమ్ వాయ్ వెరువినవి త్తనైకాణుమ్. (వాయ్ వెరిఇ) వాయ్ వెరువి. అవధానమ్మణ్ణి చ్చెల్లుకీఱ

బి.ఆ.— విద్యానుబ్బట్టు (ఇనళిత్తాది) పాటైయెల్లానుడైవే కటాక్షి త్తవతారికై (ఇప్పడియివళిత్తాది).

“ఇవళ్ - వాయ్ వెరిఇ ” ఎన్ఱు కుమ్మభావమ్ (సీతేత్తాది) సున్దరకాణ్డే ప్పట్టింశే, “అనిద్రసుతతంరామసుప్తాపిచరోత్తమః | సీతేతిమధురాంవాణిం వ్యాహరప్రతిబుధ్యతే ” పూర్వార్థత్రైయమ్ వ్యాఖ్యానమ్మణ్ణుపతాకవత్తైయపాదానమ్మణ్ణుకీటార్ (అనిద్రసుతత విత్తాది). “ఇన్వ-సమ్మత్తు. అపావను రమయతీరామః ఎన్ఱిఱ వుత్పత్తియాలే - స్వవ్యతిరిక్తరైరమిప్పిక్కుమవర్క్కు స్వయంరమిక్కుమ్మడియాన సమ్మత్తునిధిమణ్ణి - అత్తెచ్చెల్లుకీఱతెన్ఱై. “అనిద్రః ” ఎన్ఱువైత్తు, “సుప్తాపి ” ఎన్ఱు - వ్యాహరముమాయ్, స్నేహత్తుక్కుకొక్కైయమాయురానోడెన్ఱు (సతతమనిద్రః ఎన్ఱు వైత్తిత్తాది). పరాగర్థత్తాదిక్కుభావమ్ - వ్యతిరిక్తపదార్థజ్ఞిఱుడైయాలే, పిరాట్టియెయే గుమ్మళుమ్ ధ్యాన్మణ్ణి కొణ్ణిరుప్పరెన్ఱుపడి. స్వాసదేశమ్ (పాయ్ నిన్ఱువిత్తాది). “ఇరాప్పకల్, వాయ్ వెరిఇ ” ఇతిసముచ్చితభావమ్ (అనగానమ్మణ్ణియత్తాది). అనాగ్బానెప్పడియెన్ఱు (వాసనైయై యిత్తాది). “కువలైయెణ్ ” ఎన్ఱువిశేషణత్తుక్కు

౫. ఆ. వి.— అననిత్తిల్ ఇవివూలై యివళిడత్తిరే యామ్మెతుకలవియై యెట్టియక్కుడాతెన్ఱు తిరుళ్ళమ్మబ్బు (వరక్కాణామై యాలే యున్ఱిటార్) — (నిద్రైయోడేయత్తాది) “ అనిద్రః ” ఎన్ఱు - కాలవిశేషనిర్దేశమిల్లామైయాలే, “సతతమ్ ఎన్ఱు సిద్ధిక్కుమిత్తే, ఇని “ సతతమ్ ” ఎన్ఱిఱవిరుక్కు - నిద్రామోగ్యతాస్ఫురణమే ప్రయోజనమెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్, “ ప్రాతస్సన్ధ్యావన్దనమ్మణ్ణి నాన్ఱై ” ఎన్ఱు - యోగ్యకాలత్తిరే శయ్యాతోడ్పాడెన్ఱు తోన్ఱుమిత్తే యెన్ఱు కరుత్తు. పరాగర్థానుసంధానమావతు - ఇన్ఱైయపెరుమాల్, మహారాజర్

ఈ.—తొమ్మిది మిలై, వాసనై యేయుపాధ్యాయ రాక చొట్టటిఱవి త్తనై. (తనకువలై యొక్కణ్ణినిర్ కొణ్డాల్) (తన) ఆనన్దాశ్రుప్రపమాక్కక్కడవకణ్, శోకాశ్రుప్రపహియానిన్దతు. ఇక్కణ్ణిక్కిలక్కానార్ కణ్ణిలేకాణక్కడవకణ్ణిరై త్తన్మణ్ణిలేకొణ్డాల్. తన్నుడైయవాయ్, కువలై ప్పూప్పోలే యిరుక్కిఱవళికియకణ్ణిలే నీరై కొణ్డాల్.

నచ్చైచ్చెయ్యచొట్టటిఱ తెన్నెన్న (వణ్ణుతివళుమ్తణ్ణున్ద్రాయ్ కొడిర్) విరహజ్వరత్తాలే వాడినఇవళ్ మార్విల్ మాలమొవాణ్ణి, ఉమ్మడైయమార్విల్ శెవ్విమాతాతమాలయై కొడుక్కిఱిర్. అవ్వుణ్ణుకళుక్కెన్న కణ్ణిరైక్కణ్ణుకొడుక్కిఱిర్. తివళుక్కై - పడిక్కై - అవైక్కై. ఒలివిడుక్కై, ఇవై ఇత్తనై యుజ్జొల్లక్కడవతు. (ఎన) ఇవైయెన్నెన్నిన. (తవళవణ్ణర్ తకవుకళే) “శుద్ధస్వభావరాన వుచ్చుడైయతకవుకళేజ్జేపోయిల్దైన” ఎన్దెమ్మాబ్బరరుళిచ్చెయ్యమ్మడి. అన్దిక్కే, ఇట్టర్, “ఉమ్మైప్పోలే నాలుశిష్టర్ కళమైయుమిఱ్ఱే అబలై కళో కుడికెడ” ఎన్దార్. ౫.

జీ-అ.—భావమ్ (ఆనన్దాశ్రుప్రపమాది). “తన” ఎన్దతుక్కుభావమ్ (ఇక్కణ్ణుక్కైతాది). శబ్దార్థమ్ (తన్నుడైయ వాయితాది). కువలై-కువలయేతల్.

“వణ్ణుతివళుమ్” ఎన్ద - అవన్దలైయై విశేషిక్కయాలే, ఇవళ్ మాలై యిత్తెవ్వియిల్లమై సిద్ధమెన్ద తిరువుళ్ళమ్మల్దీ యరుళిచ్చెయ్కేటార్ (విరహజ్వరత్తాలే యితాది). “వణ్ణుతివళుమ్” ఎన్దవిశేషతుక్కుభావమ్ (వణ్ణుకళుక్కితాది). ఇవైయెన్నెన్నినవెన్దతు - ఎమ్మార్ నిర్వాహత్తలే. “తకవిల్లై” ఎన్దిఱవళ్, “తవళవణ్ణర్” ఎన్ద విశేషిక్కిఱతుక్కు క్కరుత్తైవాస్తవమాకవుమ్, ఉపాలమ్మమాకవుమిరణ్ణువకై యాకవరుళిచ్చెయ్కేటార్ (శుద్ధస్వభావరానవితాది వాక్యద్వయత్తాలే). మున్ను శుద్ధస్వభావరమాయ్ దయావాసు మాయిరుక్కిఱిర్, ఇప్పొతు శుద్ధస్వభావరు మన్దిక్కే దయాహీనరుమాయ్ విట్టిరెన్ద ఎమ్మరుక్కు క్కరుత్తు; ఎన - ఎజ్జుల్దైన వెన్దపడి; ఎన్నెన్నినవెన్దతు - మున్నుత్తెయిర్ కృపై యిప్పోతెజ్జే పోయిల్దైన పడి. శుద్ధస్వభావరుమ్ల, దయావాసుమ్ల వెన్దభట్టర్; ఎన - ఎన్న పడియాయుక్కిఱతెన్ద జ్జేపోక్కి. “ఎన - తవళవణ్ణర్, ఎన - తకవుకళే” ఎన్దాయ్ - ఎన్న శుద్ధస్వభావర్, ఎన్న తకవుకళే ఎన్ద వివక్షిత్తురసోక్తియాకభావమ్ (ఉమ్మైప్పోలేయితాది). “తకవుకళే” ఎన్దిఱవన్దై - ౧ “కారుణ్యే నానృశంసేన్” ఇత్యాదిప్పడియే సామాన్య విషయమాయు మాత్రవిషయమాయు ముళ్ళకృపైకై చొట్టటిఱతు. క్రమేణాన్వయః.

౫.

అ-అ-వి.—పోల్వొరైప్పార్ త్తు, అవర్ కళోడేపిరాట్టినిమిత్తమాకవుశావుక్కై; ఒరుకాలవసాదాతిశయత్తాలేయితువు మొక్కియమ్, అత్తైస్సాపమెన్దిఱతు. ఆక, నిగ్రాజాగరణ్ణిరణ్ణు ముమ్మడైయ విషయమాన వ్యాపారమే కాణుమవర్ క్కెన్ద పడి. — (అవ్వుణ్ణుకళుక్కు) ఇతు - * వణ్ణిక్ తాత్పర్యమ్. శెవ్విక్కాకవిశేషణా న్దరముమామిఱే. పడిక్కై - అవగాహిక్కై. అవైక్కై - చలిక్కై. ఒలివిడుక్కై - నిరతిశయప్రకాశమాయిరుక్కై. — “తకవుకళే” ఇతిబహువచనం ప్రయోజ్ఞాన్త్యాః. అసాధారణపరిజనవిషయాకాచిత్కృపాస్తి; అశ్రుపూర్ణముఖ విషయాకాచిత్కృపాస్తి; అక్రమభాషిణీవిషయాకాచిత్కృపాస్తి; ఆసుకృపాసు కాశ్చిదపి కృపాన్తు పశ్యామితిభావః.

౫.

ప్ర-తి.— (వదామ్బట్టు) (ఇవళితాది) (వాయ్ వెరేఇ) తత్రప్రకృతింశే, “అనిద్రస్వతంతరాదుస్సుప్తిః పిచనరోత్తమః; సీతేతిమధురాం వాణీంవ్యాహరన్ప్రతిబుధ్యతే” ౪౪. దృష్ట్యాఫలం వాపుష్పం వాయుచ్ఛాన్యత్పుమనోహరమ్ । బహుళోహాస్త్రియే త్యేవంశ్వసంస్తావమభిభాషతే” ౪౫.

తా.—సకలలోకములకు సంతాపమునుఁ గలుగఁజేయుచుండిన రాహుని సంహరించి యాశ్రితుల దుఃఖమును బోఁగొట్టినవాడా! గరుడవాహనుడా! అనిరేయింబగళ్ళు కన్నీళ్ళనిడుచుఁబలుమరు బలుకుచు తమనన్నిభావమును బొంద పదరుచున్న యీపెయొక్క దయనీయదశనుజూచి తమదిన్యపరిమళముతోఁ గూడిన తిరుక్తుటాయ్ మాలను బ్రసాదించి యాశ్వాసముఁ జేయని వారైతిరి. పరమకారుణికులైన తమయొక్క కృపాదైవ్యభావము లెచ్చట పెల్లినవో?

౫.

మూ. — తకవు డై యవనేయెన్ను మ్మపిన్ను । మికవిరుమ్మమ్మపిరా నెన్ను మెన ।

తకవుయిర్ క్కముతేయెన్ను ముళ్ళి । ముకవురుకినిన్మళ్ళుళ్ళే॥

౬.

ఆ. — (తకవు) ఇప్పడి యివగుడైయ ప్రసజ్జతై యవనుడైయ కృపయెనినైత్తు పరమకారుణికనే! యెన్ఱు కూప్పిడుమ్; ఇప్పడికృ పైయెయడైయవన్ నమ్మెక్కైవిడానెన్ఱు పార్ త్తుప్పిన్ఱెయుమ్ మికవుమాన్మెప్పడుమ్; ఆన్మెప్పట్టవప్పోతే పెతామెయా లే వన్దవసాదత్తై లే నెన్జురుకుమ్మడియురుకినిన్ఱు, కేట్టుచ్చొల్లత్తు మెయల్లా మెయా లేపోయ్ త్తన్నుళ్ళు పిరానే! యెను మెన్నుడైయభోగ్యమెన్ఱు జ్ఞాన్లొని ట్టుమెన్ఱితాళ్.

౭.

అన్ఱు. — ఉళ్ళమ్ ఉక ఉరుకి (౩) ఉళ్ళుళే నిన్ఱు తకవు (౬) ఉడైయవనే! ఎన్నుమ్ పిన్నుమ్ (౯) మిక విరుమ్మమ్మ పిరాన్ (౧౦) ఎన్నుమ్ ఎనతు ఆకవుయిర్ క్కము (౧౧) అముతే ఎన్నుమ్ (౧౨).

౮.

పన్నీ — అనన్తరమ్, తన్ని లే శిథిలై యాయుమ్మడైయ భోగ్యతాతిశయ తైప్పేళి, వాయ్ పులన్ దొనిన్ఱా శెన్ఱితాళ్.

ఇవళితన్మెన్జు, అట్టియుమ్మడి, స్వరూపమ్మసీరాయుకి, (౩) తన్ని లేతన్ని లే, నిన్ఱు, ఎన్నై భుజిప్పిక్కైక్కడియాన కృపాదిస్వభావ జ్ఞై, (౬) ఉడైయవనే! ఎన్నుమ్. అవ్వళివిలేన్ఱితే, (౯) మేన్దేలుమ్, విరుమ్మమ్మడియాన, ఉపకారకనే! (౧౦) ఎన్నుమ్. ఎన్నుడైయ, ఆన్తరాత్తైవుక్కు (౧౧) నిత్యమాననిరతిశయభోగ్యమే! ఎన్నానిన్ఱుమ్. (౧౨) మికవిరుమ్మమ్మ మెన్ఱు-తన్నై యవన్ విరుమ్మి నవడియాకవుమామ్. ౭.

ఆర్థము. — (ఈ పెయొక్క) మనస్సు నశించునట్లు వీరుగాంగరిగి (౩) లోలోపల నణిగియుండి (కృప మొదలగు) స్వభావములు (౬) క తిగియుండువాడా! అనిపలుకును. ఇంకను (౯) మిక్కిలి అవేక్షింపదగిన ఉపకారకుడా! (౧౦) అనిపలుకును. నాయొక్క ఆన్తరాత్తైవు (౧౧) నిరతిశయభోగ్యభూతుడా! అనియుపలుమాటుంబలుకును. (౧౨).

౯.

ఈ. — ఆతామ్బట్టు. ఇవళవసాదత్తై క్కణ్డతిరుత్తాయార్ “నిర్దయర్” ఎన్ఱాళ్, ఇవళతుపారాతే, తకవు డై యవనే” ఎన్ఱు అత్తైనిరూపకమాక చ్చొల్లానిన్ఱా శెన్ఱితాళ్. (తకవు డై యవనే యెన్నుమ్) కెడువాయ్, ఆకరత్తిల్ తకవుమటుక్కుమో?, నజ్కున్ దొన్దాణెన్నానిన్ఱాళ్.

“ తవికల్లై” యెన్ఱు వల్వాయెప్పత్తై త్తాత్పిలే వన్దతోన్ ద్దువతే” ఎన్ఱు, అవన్ వన్దాల్ పణ్ణమ్ విరుప్పత్తై

జీ-ఆ. — ఆతామ్బట్టు (తకవిత్తాది) నానవన్దణహని, శొల్ల, పారాతేయవన్దణజ్ఞై ప్పేళప్పక్కు అతిలేయట్టాన్దానిన్ఱా శెన్ఱిప్పట్టు క్కవతారికై, పదావతాకామాన (ఇవళవసాదత్తై యితాది వాక్యద్యయేన). నిర్దయరెన్ఱా శెన్ఱు - “ ఎనతవళవన్దర్ తకవుకే ” ఎన్ఱు తైప్పల్. నిరూపకమాక చ్చొల్లుమ్ ప్రకారత్తై యరుళిచ్చెయ్యానిన్ఱు కొణ్ణు, వారామెక్కడి స్వాపరాధమెన్ఱితా శెన్ఱరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కెడువాయితాది). కెడువాయెన్ఱు - వాన్దైప్పాడు. ఆకరత్తిల్ - ఖనియిల్. ఉత్పత్తిస్థానత్తిలెన్ద పడి. మటుక్కుమో-వన్ ద్దువతే. ౧ “భ్యాతః ప్రాజ్ఞః కృతజ్ఞః” ౨ “మమైవదుష్కృతం కిచ్చిత్” ఇత్యాద్యనుసంధేయమ్. “తకవు డై యవనే” ఎన్ఱి అవితు - “కృపావానే ఎన్ఱితాపోలే సమ్బాధనముమామ్ సావధారణనిర్దేశముమామ్.

అవన్ వారాతిరుక్కచ్చెయ్ తే విరుమ్మక్కుమేతు వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తకవిలైయితాది). విరుప్పమావతు-పరిచరిక్కైయిత్తే; ఆతుత్తా-సన్నిధానత్తిలే శెయ్యుమవొన్ఱు; అతుశెయ్ కైయావతు. ౩* పూసుమకాన్దమ్ పున్దెయ్ మికన్జీయుమ్ ముతలానవన్ ద్దైచ్చేర్ క్కై.

ఆ-ఆ-వి. — ౧ “భ్యాతః ప్రాజ్ఞః కృతజ్ఞః చ్చసాన్ద్రోశశ్చరాఘవః । సద్వృత్తో నిరనుక్రోశ శృక్మే మద్భాగ్యసజ్జయత్” ౨ “సమర్థా

ఈ.—ప్పణ్ణానిట్టుమ్. (పిన్నుమ్మికవిరుమ్బుమ్) భావనాప్రకర్ష. మిరుక్కిఅపడి.(పిరానెన్నుమ్) పెద్దతాయ్ క్కవకాశమ్ వైయాతేవస్తుతోల్లువతే! ఇతెన్నవువకారన్దానెన్నుమ్. (ఎనతకవుయిర్క్కముతేయెన్నుమ్) ఎన్నుడైయ ప్రత్యగాత్తావుక్కు భోగ్యనావనే!యెన్నుమ్. నిత్యవస్తుఅభియామల్ నోక్కుమమ్మల మాయితోల్లి తు. భోగదశైయిత్తుమ్మవైయెల్లామ్ శొల్లానిన్దాళ్.

(ఉళ్ళముకవురుకినిన్దు) ఉళ్ళెన్నతు - మేల్. ఆమూర్తమానతు మూర్తిభవత్తురుకి ద్రవీభూతమాయ్ మజ్జిప్పోకానిన్దు తు. ఉళ్ళముకవురుకినిన్దు - తకవుడైయవనే!యెన్నుమ్, పిన్నుమ్ మికవిరుమ్బుమ్, పిరానెన్నుమ్, ఎనతకవుయిర్క్కముతేయెన్నుమ్; ఇతు, నామ్ పేచ్చుక్కొణ్ణటిన్ద అంశమ్, ఉళ్ళోడుకిఱతు. (ఉళ్ళుళో) వాచా మగోచరమ్. ‘ఉళ్ళుళో ఉరుకినిన్దు’ ఎన్నాగుమాణ్.

౬.

జీ-అ.—పుతైత్తాత్పోలే-మూడినాత్పోలే. ఆనాలనకవదానోవెన్న (భావనేత్యాది). ఉరువెళిప్పట్టాలేయెన్ద పడి. విక్లేషవేళైయిజ్జినవుపకా రమేతెన్న (పెద్దతాయ్త్యాది). “ఎనతు, అకవుయిర్క్కు” ఎన్దు పదచ్ఛేదమ్. “అకవుయిర్” ఎన్దు - ప్రాణవాయువైవ్యావర్తిక్కిఅతు. అమృతమ్ భోగ్యముమాయ్ ధారకముమాయ్తేయిరుప్పతు, ఇక్లేయిరణ్దుమ్ వివక్షితమెగ్గితార్ (ఎన్నుడైయ విత్తాదియాలమ్, నిత్యవస్తు విత్తాదియాలమ్). “ఉయిర్క్కముతే” ఎన్దైయారే - దేహత్తై పూజ్కొట్టుకిఱ వమృతతైవ్యావర్తిక్కిఅతెన్నుమిడన్దోల్లి వరుళిచ్చెయ్కి తార్ (ఇతువెన్దు). కీర్తైవల్లిరుక్కుమ్ఫలితమ్ (భోగదశైయిలిత్యాది).

(ఉళ్ళెన్నతుమేలెన్దు) ఇతుక్కునుగుణమాక “ఉళ్ళముకవురుకినిన్దు” ఎన్దుతుక్కు-మేన్దేలనవురుకినిన్దు ఎన్దోరధబ్బణ్ణుకొళ్ళతు. “ఉళ్ళమ్” ఎన్దుతుక్కు - హృదయపరమాక వధాన్దరమ్ (ఆమూర్తమానవిత్త్యాది). ఆమూర్తమ్ - ఆస్వర్ణవద్దొన్దు. ఇతుక్కుచ్చేర “ఉళ్ళుళో” ఎన్దు తుక్కు-మధాన్దరమ్ (ఉళ్ళుళోయురుకినిన్దు ఎన్నారముడైన్దు). అతావతు - మేన్దేల నెన్దు పడి. ఇన్దపక్షత్తిలే, ఉళ్ళుళోయుళ్ళ ముకవురుకినిన్దు- తకవుడైయవనే!యెన్నుమిత్త్యారభ్య, అమతేయెన్నుమిత్త్యన్దు. “ఉళ్ళెన్నతుమేల్” ఎన్దుపక్షత్తిలన్దుయక్టొట్టుకిఱార్ (ఉళ్ళ ముకవురుకి నిన్దుత్యాది). (ఉళ్ళోడుకిఱతుళ్ళుళోయితి) ఉళ్ళో - ఉళ్ళోడుకిఱతు. ఉళ్ళే - ఉళ్ళేతానే. ఆకైయారే వాచామగోచరమెన్దు పడి. ఆక; ఇప్పా ట్టుక్కిరణ్ణువిభవన్దుయబ్బణ్ణుకొళ్ళతు. “ఉళ్ళమ్” ఎన్దుతుక్కు-మేన్దేలనెన్దు, మనస్సెన్దు మర్ధన్దుయమ్. “ఉళ్ళుళో” ఎన్దుతుక్కుమ్-ఉళ్ళో డుకిఱతుళ్ళేతానేయెన్దు, మేన్దేలనెన్దు మర్ధన్దుయమ్. ఉక - ఉక్కిప్పొప్పడి. శిథిలమాన్దుడి. ఉరుకి - ద్రవీభూతమాయ్. నిన్దు - ధరిత్తు నిన్దుకలైర్ధమ్. “ఉళ్ళెన్నతుమేల్” ఎన్దువాక్యమ్ - “ఉళ్ళుళోయురుకి నిన్దెన్నారముణ్ణు” ఎన్దువాక్యానన్దరమ్ పరితమానాలుమ్, కీర్తొచ్చి న్నపడియే యర్ధమనుసన్దేయమ్.

అ-అ-వి.—వసిత్తోయన్దామ్” ఇత్యనుసన్దేయమ్. — ఉళ్ళముకవురుకి. ఉళ్ళుళోనిన్దు - తకవుడైయవనే!యెన్ను మెన్దు నోడజ్జి ఎనతకవుయిర్ క్కముతేయెన్ను మెన్దుచైయన్దుయమ్.

౭.

తాత్పర్యము.—ఈరీతిన భగవద్విక్లేషముచే త్వరించుచున్న ఈనాయకియొక్క దుఃఖమును జూహుజాలక తల్లి భగవంతుని “నిర్దయులు” అనెను. అదివిని ఈపె సహింపజాలక శుద్ధస్వభావుడనియు ఇట్టి కృపకలవాడు తననువిడువడనియు దలంచి మఱియు భగవత్సంక్లేషము నాశపడియదిలభింపనందున మిక్కిలియవసాదముచే మనస్సు నీరుగాంగరి వార్తలాడనశక్తురాలై నాయన్దరాత్మకు భోగ్యభూతుడనియు ఉపకారకుడనియు పలుమారనుసంధించుచున్నది.

౮.

మూ.—ఉళ్ళుళావియులర్న్దులర్ దైన | వళ్ళలేకణ్ణనేయెన్నుమ్మిన్నుమ్ |

వెళ్ళనీర్క్కిడన్దాయెన్నుమెన | కళ్ళితాన్దట్టవజ్జానెయ్ ||

౨౪

ఆ.—(ఉళ్ళుళావి) ఎమ్మెరమానెప్పిరికైయారే పరితవైయాన్దపరితావ తైప్పాటుక్కుమాట్టామైయారే, విడాయ్పట్టార్ “తణ్ణిర్ తణ్ణిర్” ఎన్నుమాప్పోలేయన్దుళ్ళలే, ఎన్కణ్ణనేయెన్నుమ్; పిన్నుమ్ వెళ్ళనీర్క్కిడన్దాయెన్నుమ్; ఎమ్మెరమానెయ్జూడవశీకరిక్కుమ్మకుడై యశావనివళో అవనుడైయగుణజ్జిలేయిజ్జనే యకప్పట్టాశ్శెగ్గితార్.

౯.

అప్పు-ఎనకళ్ళి తాన్బట్ట వజ్జనై (౩) ఉళ్ళుళో ఆవి ఉలర్ న్దులర్ న్దు (౬) ఎన వళ్ళలే కణ్ణనే (౯) ఎన్నుమ్ పిన్నుమ్ వెళ్ళనీర్ (౧౨) కిడన్దాయ్ ఎన్నుమ్ (౧౪).

పన్నీ.—అన న్దురమ్, “అపేక్షితార్ క్కుపకరిక్క-అణితాకవర్తిక్కిటవనే” ఎన్నానిన్టా శ్లెన్దితాళో.

ఎనక్కుత్తన్నెన్జిలో వికారన్దోన్టాతపడిమత్తెక్కుజ్జుళవైయడైయవివళో, తానకప్పడుమ్బడియనకైయేత, వజ్జనైకళిరున్దపడి, (౩) హృదయస్థానత్తుక్కు శ్లెన్దిట్టెట, అశోష్యమాన ఆన్తరాత్తావానతు, ఉలర్ త్రిమేలులర్ త్రియామ్బడియాన్, (౬) ఎనక్కున్నైముల్ బూట్టాక త్తెన్ద, మహోవారనే!, అతుతాను న్నేతామ్బడియానతాల్ చ్చియైయడైయకృష్టనే!, (౯) ఎన్నుమ్. అతుక్కుమేలే, అవతారకన్దమామ్బడి యణితాక పరిపూర్ణజలమానకడలిలే, కణ్ణళోర్ న్దురుళినవనే!, ఎన్నుమ్. (౧౪) అప్పడుక్కైతనక్కుఱుప్పెన్దిరుక్కితాళో. ౭.

అర్థము.—నాకుఁదగవలసినవికారము తెలియకుండునట్లుకృత్రిమముగల ఈపె తననువశపఱచుకొనినశ్రయఃపతిచేసిన కృత్రిమము (౩) లోపల నుండు అంతరాత్మ మిక్కిలిశోపించి (౬) నాయొక్కనుహోవకారకుఁడా! కృష్ణుఁడా! (౯) అనిపలుకును. మఱియు సముద్రమునందు (౧౨) నిద్రించుచున్నవాఁడా! అనియుపలుకును. (౧౪). ౭.

ఈ.—ఏట్రామ్బాట్టు. తన్నెన్జిలోదుకిటతుపిటరటియాతపడి అడక్కముడైయవివళో, వాయ్విట్టుక్కుప్పిడుమ్బడియవలై వజ్జితా శ్లెన్ది తాళో.

(ఉళ్ళుళావి) ఆన్తరమానమనస్సుక్కుఠారకమాన ఆత్తా శరుకాయ్ వరుకిటపడి. ౧ “అచ్చేద్యోఽయమదా హ్యాయమక్షేద్యోఽశోష్యవవచ” ఎన్టు-అశోష్యమెన్టుశొల్లుకిటవితువుమ్పోయిల్ శ్లెన్ది తాళో. భావబద్ధమడియాక పరుకిటనోయాకైయాలే అకవాయేపిడిత్తువెన్దుకొణ్ణునరుమాయిల్ బు. విడాయర్ కఱ్ఱూరనికరమ్ వాయిలిడు మాప్పోలే (ఎనవళ్ళలేకణ్ణనేయెన్నుమ్) ఇన్వళవానవార్తికళిలేవన్దు ఉన్నైయెనక్కుక్కైయాళాక త్తెరుమవనే! యెన్నానిన్టాళో. అతుక్కుమేలే, ౨ “తాపార్తోజలకాయినమ్” ఎన్టు, ఎన్విడాయ్ క్కుతవత్తిరుప్పాట్టడలిలేవన్దు శాయ్ న్దురుళిల్ శ్లెయెన్నుమ్. ఇక్కిడై, ఇవళుక్కురుపడుక్కైయిలే శాయ్ న్దాప్పోలే యిరుక్కిటతుకాణుమ్.

జీ-అ.—ఏట్రామ్బాట్టు. (ఉళ్ళుళావియిత్యాది). “ఎనకళ్ళితాన్బట్టవజ్జనైయే” ఎన్వత్తెక్కుటాక్షి త్తవతారికై (తన్నెన్జిలిత్యాది).

ఉళో-ఆన్తరమాన, ఉళో-మనస్సుక్కు, ఆవి - ధారకమానవాత్తావెన్దుశ్చార్థమ్. ఇరణ్ణాముళో-మనోవాచి. “అశోష్యమ్” ఎన్నానిన్టా, “ఉలర్ న్దు” ఎన్నలామోవెన్న (అచ్చేద్యోయమిత్యాది). గీతాసుద్వితీయే, “నిత్యస్సర్వగతస్సాంబరచలోయంసనాతః” ఇత్తుత్త రార్థమ్. శరీరమ్ ముట్టుడవులర్ న్దు, ఆన్తరమావియులరవేణ్ణావోవెన్న (భావబద్ధమిత్యాది). “ఉలర్ న్దు” ఎన్వవనన్దురమ్, “ఎనవళ్ళలేకణ్ణనే” ఎన్వతుక్కుభావమ్ (విడాయరిత్యాది). తన్నుడైయదాహత్తుక్కాప్రాయనమాకగుణజ్జశ్చొల్లుకిటా శ్లెన్దపడి. కఱ్ఱూరనికరమ్ - కఱ్ఱూర వుణ్ణై. భావాన్దురమ్ (ఇన్వళవానవిత్యాది).

“వెళ్ళనీర్ క్కిన్దాయ్” ఎన్వతుక్కుప్రయోజనమ్ (అతుక్కుమేలేయిత్యాది). (తాపార్త ఇత్యాది) వ్రీవిష్ణుధర్మచత్వారింశేధ్యాయే, “అథ కారేఽతితీవ్రేచనరసింహమనుస్తరేత్ | తరత్యఖిలదుఃఖానితాపార్తోజలకాయినమ్ | గరుడధ్వజానుస్సరణాద్విషవీర్యంప్రశామ్యతి.” దూరథ నాయ్ త్తిరుప్పాట్టడలిలేకిడన్దాల్ తనక్కుతవినతామోవెన్న (ఇక్కిడైయిత్యాది). ఒరుపడుక్కైయిలేశాయ్ న్దాప్పోలేయెన్దివిడత్తిలే - ౩ “బహ్యేతత్తామయానస్యశక్యమేతేనజీవితమ్ | యదహంసాచవామాయారేకాంధరణిమాశ్రితా” ఎన్దిఱ్ఱోకమనుసంధేయమ్. ఒరుపడుక్కైయిలేశాయ్ న్దాప్పోలేయెన్దు - భావనాప్రకర్షత్తాలేయెన్దు పడి.

౧౪౮ తరువాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౫-తి-అద్దామత్తన్ను. ౩-పా-ఎన్నుల్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

అ-అ-వి.—పరిచయం. (ముఖ్యేదత్రా) నోక్కినపిమ్మచాటుకతల్లెచ్చొక్కయారే - “శెద్దామరై త్తడజ్జో” ఎత్తవనస్తరమ్ “శెజ్జనివాయ్” ఎత్తరు; నోక్కుక్కుగిర్ న్దవప్పలివ-అత్తారే “శెద్దామరైకణ్” ఎత్తవనస్తరమ్, “వన్నలై ప్పరిహరిక్కవణైప్పార్ కళితే” ఎత్తజైత్తానవణ్, ఇరుతానమ్ వన్నుక్క చేతువాకై యారే-“కైకమలమ్” ఎన్నితార్. ఇప్పడి, మేలుమ్ముఖ్యేదజ్జణుకొళ్ళతు. ౨.

ప్ర-తి.—(ఇరణ్డామ్మట్టు) (తిరువువమ్మిత్తాది) (వాణ్ శుడర్) వక్తే శేవప్పమే పరవిద్యోపదేశప్రకరణే, “సమస్తకల్యాణగుణా త్తొళాన్దై త్తైరొత్తైరభూతసర్గః । ఇచ్చాగృహీతాభిమతో రదేహస్సంసాధితా శేవజగద్ధితో సా ౧౪౮॥” — యుద్ధకాండేప్రథమే, “ఇద మ్మమదీనస్యమనోభూయః సకర్షతి । యదిహాస్యప్రియాబ్యాతుర్న కర్తి సదృశం ధీయమ్ ॥ ౧౨౪॥ ఏష సర్వస్వభూతిస్తు పరివృన్తో హనూమతః । మయా కాలమిమం ప్రాప్యదత్తే స్తస్య మహత్తే న ॥ ౧౩౪॥ ఇత్యుక్తాన్వీప్రీతిసంహృష్టో రామ స్తంపరిషస్వతే । హనూమ స్తం మహాత్మానం కృతకార్యముపా గతమ్ ॥ ౧౪౪॥” — ప్రథమాం శేవమే, దుర్వాసశ్చాపసప్తశ్రీకదేవస్తోత్రేణా విరూభత భగవద్విగ్రహవర్ణనే, “ఏవం సంస్తూయమానస్తుభగవాన్ శక్తః ప్రకృతో । జగామ దర్శనం తేహం మైత్రేయపరమేశ్వరః ॥ ౬౬॥ తస్యైష్ట్యే తేదదాదేవాశ్శక్తః చక్రగదాధరమ్ । ఆపూర్వరూపసంస్థానం తేజ సాంరాజ్ముచ్చితమ్ ॥ ౬౭॥” — “పంచశక్తిమయోదేవః పరమాత్మాజగత్ప్రభుః । పరాభిశక్తిభిస్తత్రవిగ్రహం పరమాత్మినః” “షడ్గుణ్య విగ్రహం దేవభాస్వజ్జ్వలనవర్చసమ్ । వాసుదేవాదభిన్నస్తు వహ్ని శ్చక్రే స్తసమప్రభమ్” — (కైకమలమ్) హరివంశే [౨౭౫] ఘట్టాక్షమోక్ష ప్రదానే, “సప్తరూప్యంతదావిష్టుః పితౄణాం సర్వతః । కరణమృదునా దేవపాపాన్నిరోచయన్ హరిః ॥ ౧౫॥”.

తాత్పర్యము.—నాతో సంశ్లేషించిన ర్వేద్యుడు తనశరీరక దేశమైన వక్షస్థలముచే బ్రయురాలైనపిరాట్టితోను, నాభి పదేశముచే నాక్రితుడైనబ్రహ్మతోను, మఱియొక ప్రదేశముచే లభ్యమౌతుడైన శివునితోను సంశ్లేషించెను. అట్టివాడు నిరతిశయానందజనకమైన సర్వాగ్ర శంఖేషమును నాకుబ్రహ్మసాదించెను, ఇది ఎట్టిశిలాశిలయమో?.

మూ.—ఎన్నుల్ కలదవణ్ శెజ్జనివాయ్ శెజ్జమల । మిన్నుజ్జడర్ మలైక్కుక్కణ్బత్తైకమలమ్ ।

మన్నుముఱు వేఱులకుమ్ వయిల్లీనినళ । తన్నుల్ కలవత తేప్పొరుళున్దానిలైయే॥ ౩॥

ఆ.—(ఎన్నుల్) నిరతిశయకల్యాణగుణదివ్యరూపతైయుడైయనాయ్, స్వసంకల్పాధీనము స్తవస్తుస్వరూపశ్చితి ప్రవృత్తికనా యిరుదవ నెన్ను శ్శేకలదవళినా నెన్నితార్.

అప్ప.—ఎన్నుల్ కలదవణ్ మిన్నుమ్ (౩) శుడర్ మలైక్కు శెజ్జనివాయ్ శెజ్జమలమ్ కణ్బత్తైకమలమ్ (౬) మన్నుమ్ ముఱు ఏఱు లకుమ్ (౯) వయిల్లీన్ ఉళ తన్నుల్ (౧౨) కలవతతు ఎప్పొరుళున్దాన్ ఇల్లై. (౧౫)

అన్ని.—అనస్తరమ్, తన్నుళ్ళిరాతవస్తువుక్కు సత్తైయిలైయామోపాతి, ఎన్నుల్ తాణ్ కలవతపోతు తనక్కు సత్తైయిలైయాకనినైత్తు ఎన్ను శ్శేకలదవజ్జ్వలనానా నెన్నితార్.

ఎన్ను శ్శే, కలదవనాయ్, అత్తారేవిశ్శే, (౩) శుడరైయడైయ, మలైపోవ వనుక్కు, మున్నుళ్ళొన్న వవయవో డైయుమ్ యథాపూ ర్వమత్తుజ్జ్వలమాయిరానదత్తు. (౬) స్థిరమాయ్, పూర్ణమాన, సకలలోకజ్ఞకుమ్, (౯) అవన్వయిల్లీలేయాయ్, సత్తై పెణ్డాన్దన. తనక్కు శ్శే, (౧౨) సమ్మన్దియొతిరుప్పతు, ఏతేనమొరుపొరుకుమ్ ఇల్లై. (౧౫) సర్వవస్తువుక్కు తద్వ్యతిరేకత్తిల్ సత్తాహనిస్వరూపప్రయ్యై, తాత్పర్యము “ఇవయడైయవ్యతిరేకత్తిల్ సత్తైయై” ఎన్నునైక్కి అవిదవళిలకృతమెఱుకరున్తు.

అర్థము. — నామనన్నునందు గలిగినవాడును (అందువలన) వృద్ధి నొందియున్న (౩) తేజస్సుకలిగిన పర్యతమువంటివానికి దొండపండువంటియధరమును తామరపువ్వుమలవంటినేత్రములును పద్మములవంటిపాదములును కమలములవంటికరములును యథాపూర్వముగఁ బ్రకాశించుచున్నవి. (౬) శిరములును పూర్ణములునైన సప్తలోకములు (౯) ఉదరమునందు వసించుచున్నవి. తనఉదరమునందు (౧౨) లేనివి ఏనస్తువులును లేవు. (౧౫)

ఈ. — మూన్తామ్బట్టు. స్వప్యతిరి క్తనమ స్తవస్తుక్కు భుమ్ తన్నై ప్పన్ శ్రియుళ వామ్బడియిరుక్కిఱ సర్వేశ్వరక, తా నెన్నై ప్పన్ శ్రియుళ నాయెన్నో దేవన్దుకలన్దా నెన్దితార్.

(ఎన్నుళ్ కలన్దవక్) “అగ స్త్యభాితా” ఎన్నుమాప్పో లేనిరూపకమిరుక్కిఱవడి. “నారాయణక్” “వాసు దేవక్” ఎన్నుమాప్పో లే, “ఎన్నుళ్ కలన్దవక్” ఎన్దు కాణుమవనుక్కు త్తిరునామమ్. (శెజ్గనివాయ్ శెజ్గమలమ్) శివన్దుకనిన్ద వాయ్ శెజ్గమలమ్బో లేయిరానిన్దుతు. (మిన్ను మ్మరుడర్కలై క్కు) ౧ *వాట్టమిల్ పుకల్ వామనక్, కలన్దపిన్నువళర్ న్ద పడియుమ్, పుకర్ ప్పెన్ద్రు పడియుమ్, తలైయిలే కాల్ సావి త్తరి త్త పడియుమ్, తిచ్చైయై యుడైయ నానపడియుమ్బున్ద్ర (మలై యెన్దితార్) (కణ్బాతమ్ కై కమలమ్) ముకమటిన్దుకో త్త వాతేము త్తువిలై వెఱుమాప్పో లే, ఇవరుమ్ దివ్యాయుధన్దులైచ్చేర్ త్తనుభవిక్కితార్. (మన్ను ముఱు వేఱులకుమ్ వయిన్ద్రు నుళ) ప్రవాహరూపత్తా లేనిత్యమానకలలోక భుమ్ తక్ సజ్జల్పత్తైప్పన్ శ్రిక్కిడక్కిఱన.

(తన్నులిత్యాది) తన్దిరువుళ్ళత్తై య పాశ్రయమాకవుడై త్తన్ది క్కేయిరుక్కిఱవస్తుయాత్మోన్దు, అతునాన్ది శబ్దత్తుక్కుర్థమాకిఱతు, అబ్రహ్మత్తక్ మూయిరుప్ప తోరుపదార్థన్దాని లై, ౨ “నతద స్తివినాయ త్స్యత్” ఎన్దానితో.

డి.ఆ. — మూన్తామ్బట్టు (ఎన్నులిత్యాది) “మన్నుముఱు వేఱులకుమ్” ఎన్దుతోడన్ది, “ఎన్నుళ్ కలన్దవక్” ఎన్నుమళపున్దుటాక్షి త్తవ తాకికై (స్వప్యతిరి క్తత్యాది).

“నారాయణక్” ఎన్దిఱవాక్యోనన్దవక్, “అగ స్త్యభాితా” ఎన్దిఱవాక్యమునసన్ధేయమ్. అసన్ధ్యోతమాన నామజ్గలేరుక్కు, “ఎన్నుళ్ కలన్దవక్” ఎన్దు విశేషిక్కిఱతుక్కుభావమ్ (నారాయణనిత్యాది). ఇవర్థత్తైప్పన్ద పూర్వకమాక విశేషికిరిక్కితార్ (అగ స్త్య భాితానిత్యాది). నారాయణవాసు దేవనామజ్గో పరత్వత్తుక్కు ప్రధానజ్గభానాప్పో లే, “ఎన్నుళ్ కలన్దవక్” ఎన్దిఱతు-సౌలభ్యత్తుక్కు ప్రధానమైన్ద పడి. పదద్వయత్తుక్కుమ్ వ్యక్తి-మేణభావమ్ (వాట్టమిలిత్యాది). ౧ “వాట్టమిల్ పుకల్ వామనక్” ఎన్దు తుక్కు - “తన్ను డై మై పెఱు కై క్కుత్తాన్ది యానవక్” ఎన్దువైత్తు, ఇక్లేకలన్దపిన్ను వళర్ న్దపడియు మ్మెన్దాయా లే - అవిన్ద త్తిరే, శతామ్మినవసెన్దు మారధమ్ వివక్షి తమ్” ఎన్దురుళిచ్చెయవర్. (మలైయెన్దితార్) మిన్ను మ్మరుడర్కలైచ్చేర్ త్తనుభవిక్కితార్. దివ్యావయవన్దులైప్పాట్టుక్కు తోఱున్దున్దాలో పునరుక్తి వారానో వన్న; పరిహరిక్కితార్ (ముకమటిన్ది త్యాది). ప్రవాహరూపత్తా లే నిత్యమానవైన్ద విన్ద త్తిరే - ౩ “యథస్తుత్పత్తులిక్కినినానారూ షాణిపర్యయే । దృశ్యవైతానితా సేవతథా భావాయుగాదిషు” ఇత్యావ్యనుసన్ధేయమ్. ఋతులిక్కిని-ఋతుచిహ్నజ్గో, పర్యయే - ఋతువి న్దుడివిలే. భావాః-ప్రపంచపదార్థాః. ౪ “సూర్యానన్ద్రుమ సౌధాతాయ పూర్వమకల్పయత్” ఇత్యాది. వయిఱు - ఉళ్. తేనసజ్జల్ప ఉచ్చితే ఎన్దుకరున్దు.

“మన్నుముఱు వేఱులకుమ్ వయిన్ద్రు నుళ” ఎన్దు న్యయముఖేన తొన్న వర్థత్తైన్యతిరేకముఖేన దృశీకరిక్కితార్ (తన్నుళ్ కలనాత తెప్పారు కున్దానిలైయేయన్దు). (తన్దిరువుళ్ళత్తైయితి) ఉళ్-ఉళ్ళమ్. కీడో-సజ్జల్పాన్ధీనమెన్దార్; ఇప్పోతు-స్వరూపాశ్రితమెన్దార్థా న్దవక్ (అబ్రహ్మత్తక్ మిత్యాది). తక్-తాక్. స్వరూపాశ్రితమెన్నుమతుక్కు ప్రమాణమ్ (నతద స్తీత్యాది) గీతాసుదళమే, “యచ్చాపి సర్వభూతానాం బీజంతదహ

౧౫౦ తిరువాయ్ మొక్కి.—౨-వ. ౫-తి-అద్దామ త్తన్ను, ౪-పా-ఎప్పారుభుమ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

ఈ.—(తన్నుళ్ కలవాత తెప్పారుభుద్దానిలైయే) అవైయివనై ప్పర్ త్తాతపోతు సత్తైయిన్ది క్కేయిరుక్కి-అతు-స్వయా పత్తాలే; ఇవనివరై క్కలవాతపోతు సత్తైయిన్ది క్కేయిరుక్కి-అతు-ప్రణయిత్వగుణత్తాలే. 3.

జీ-అ.—మరుననతద స్తివినాయత్సార్వ యాభూతచ్చరాచరమ్. అవతారికైక్కచ్చేరతాత్పర్యమ్ (అవైయివనైయిత్వాది). ఎన్నుళ్ కలన్దవనాన- మిన్నుమ్మకుడర్ మలైక్క-కెద్దనివాయ్ కెద్దమలమ్, కణ్ణాతమ్మకమలమిత్తారభ్యాసయ్యు. 3.

అ అ-వి.—“తన్నుళ్ కలవాత తెప్పారుభుద్దానిలై” ఎవ్వార, “ఎన్నుళ్ కలన్దవన్” ఎవ్వు - అవనుక్కున్నాదీనతైశ్శొల్లుమ్మడియెజ్జనే యెన్న (అవైయివనైయిత్వాది) ఎన్న వుమామ్. 3.

ప్ర-తి.—(మూవ్వామ్మట్టు) (ఎన్నుళ్ కలన్దవన్) సజ్జే పే, “విరాధంరాత్త సంహత్వాశరభజ్ఞందదర్శహ | సుతీర్ణత్వాచ్చప్రగస్త్యజ్ఞా ఆగస్త్యభ్రాతరంతథా. ॥౪౧౫॥” —(ఎప్పారుభుద్దానిలైయే) భగవదీతాను దశమే, “యచ్చాపిసర్వభూతానాం బీజంతదహమహన | సత దస్తివినాయత్సార్వ యాభూతంచరాచరమ్ ॥౩౯॥ నాస్తో స్తిమమదివ్యానాంవిభూతీనాంపరన్తమ్ ॥ ౩౯౫॥” 3.

తాత్పర్యము.—నిరతిశయకల్యాణగుణములును దివ్యరూపములునుగలవాడును, సమస్తవస్తువులయొక్క సృష్టిస్థితిసంహారములు తనయధీ నములైయుండునట్లు సర్వోత్కృష్టఃత్వవెలుగుచున్నవాడును నైనశ్రీయోగవతి, యథాపూర్వముగఁ బ్రకాశించుచున్నదివ్యాసయవములసౌందర్య మును నాకుఁగనుపఱచి సంశ్లేషరసమును బ్రసాదించెను. 3.

మూ.—ఎప్పారుభుద్దానాయ్ మరతకక్కున్ద మొక్కు | మప్పొట్టుతైత్తామరై ప్పొక్కణ్ పాతజైకమల |

మెప్పొట్టుతునాడిజ్జళాన్దాభీయూభీతోటు | మప్పొట్టుతైక్కప్పొట్టుతెన్నా రావముతమే || ౪॥

ఆ.—(ఎప్పారుభుమ్) సర్వావరాత్త భూతనాయ్, అశవిజన్దవ్వుకైయైదెయనాయున్దవివన్, అమ్మకాలే, సర్వకాలమున్ ప్రతిక్షణ మెనక్కపూర్వవదోభ్యగమయిరానిష్టాన్; ఒరువను దైయవ్వుకిరుక్కుమ్మడియేయైతెన్దితార్. ౪.

అన్వ.—ఎప్పొట్టుతుమ్ ఎన్నాళ్ ఎత్తిజ్జో (౩) ఎవ్వాన్దొ ఎప్పొట్టుభీయూభీతోటుమ్ అప్పొట్టుతైక్కప్పొట్టును (౬) ఎన్ ఆరా అముతమ్ (౯) ఎప్పారుభుమ్ తానాయ్ మరతకక్కున్ద మొక్కుమ్ (౧౨) అప్పొట్టుతై తామరైప్పొక్కణ్ (౧౫) అప్పొట్టుత్తేక్కమలమ్ పాతమ్ కై. (౧౮)

పన్నీ.—అనన్దమ్, నిరతిశయభోగ్యభూతనానవనెన్నుళ్ళే పుకున్దపిన్దు స్థిరస్వభావనానానెన్దితార్.

ఎల్లాత్తణమ్, ఎల్లానాళ్, ఎల్లామానమ్, (౩) ఎల్లావాన్దొ, ఎల్లావత్తెప్పట్టపూభీతోటుమ్, అవ్వోకాలన్దళితే, (౬) ఎన్నుళ్ళేకలన్ద; ఆత్మప్రికరమాన, అమృతమానవన్; (౯) అత్తాల్ వన్దతన్ను దైయప్రీత్యతిశయత్తాలే, ఎల్లాప్పారుభుమ్, తానానసర్వాత్త భావముమ్మెనిలమ్మె ధ్దు, మరతకమరైపోలేయుయర్ త్రియనిజముమురముము దైయనానాన్. (౧౨) అప్పొట్టలర్ న్ద, తామరైపోలే, కణ్ణుమ్, (౧౫) అప్పొట్టై క్కమలమ్మొలే, పాతముమ్, కైయుమ్మపుతు మైపెర్ మన. (౧౮)

అర్థము.—సర్వకాలములయందును సర్వదినములయందును సర్వమాసములయందును (౩) సర్వసంవత్సరములయందును అనేకవిధములైన బ్రహ్మకల్పములయందును ఆయా కాలములందు (౬) నాకు సత్యప్రికరమైన (అమృతమువల్లిభోగ్యభూతుఁడు, (౯) సమస్తవస్తువులకును

తిరువాయ్ మొత్తము. — ౨-ప. ౫-తి-అద్దామ త్తన్ను. ౪-పా-ఎప్పారుళుమ్ వ్యాఖ్యానము ౧౫౧

మనిర్యాహుడై (మరతకపర్వతమువలె) ఉన్నతముగనునీలవర్ణముకలవాఁడునుదార్థముకలవాఁడునాయెను. (౧౨) తత్తుణమునందు
సించిన తామరపుష్పములవలెనున్న నేత్రములును (౧౫) అప్పుడువికసించినపద్మములవంటి పాదములును హస్తములునుకలవాఁ
నాయెను. (౧౮)

౪.

ఈ. — నాలామ్బట్టు. నీరొరుకాత్తున్నతై యొన్నతిగ్గాల్ శొల్లియిజ్జనేకిడన్దు పడుకిఱ తెన్నెన్న; నాన
తదిరుకిత్తే, నీగళవిష్టయ మొరుకాలిరున్దపడియే యెప్పొరుమిరుక్కుమ్బడిపణ్ణవల్లికొళోవెన్దితార్.

(ఎప్పారుళుద్దానాయ్) స్వవ్యతిరక్తసమస్తవస్తుకృతుమ్ “తాన్” ఎన్నిఱశొల్లుక్కుళ్ళే ప్రకారమామ్బడి
ప్రకారియాయ్. స్వాధీనమల్లాతతొరుపదార్థతైప్పెల్దుత్తొనిచ్చాడుపడుకిఱానో? (మరతకక్కున్ద మొక్కుమ్)
త్ - జగదాకారనాయ్నిమ్మిమ్ నిలైశొల్లిల్దు; ఇట్టు - అసాధారణవిగ్రహన్దన్నై యేశొల్లికిఱతు. కీర్త్
న్నుమ్ శుడరెన్దు - తమ్మెట్టెక్కలవియాల్ వన్దపుకరైచ్చొల్లిల్దు; అతుక్కాశ్రయమాన అసాధారణవిగ్రహ
త్తెచ్చొల్లికిఱతిట్టు. (అప్పొత్తై) “కీర్త్ - తామరైయై యొప్పొకచ్చొన్న విడమ్ తప్పచ్చొన్నోమ్” ఎన్దట్టి
న్దపతిజ్జెపణ్ణకిఱార్.

కేవలమ్ తామరైయై యొప్పొకచ్చొల్లిల్, శెవ్వియట్టిన్దసమయత్తిలు మొప్పొకత్తోడట్టుమే; ఎప్పొత్
క్న్ద - శెవ్వియైయున్దత్తొనతామరై. (కణ్ణాతమ్) కణ్ - బన్దత్తైవిల్లైక్కున్దణ్. పాతమ్ - బన్దమ
న్దాలనుభవిక్కున్దొత్తియుమ్ తుత్తై. (కైకమలమ్) తమ్మెట్టెన్దర్పత్తాలే శెవ్వియెల్దుపడి. ఇవై యెల్లామప్పొత్తలర్న్ద

జి.అ. — నాలామ్బట్టు. (ఎప్పారుళుమిత్యాది). దివ్యావయవజ్జలై పులకాబుజ్జొన్నుకుక్కుక్కిట్టిత్తాట్టుక్కుళిలరుళిచ్చెయ్త పరిహార
వర్ణియపరిహారన్దరమ్ (నీరొరుకాలిత్యాది). ఒన్దత్తిన్దాల్ - ఒన్దతుతరమ్. “అప్పొట్టైక్కు” ఇత్యాదియైప్పొల్దు (ఒరుకాలిరున్ద
కియైత్తాది).

జగదాకారన్దొచ్చొల్లికిఱతుక్కుప్రయోజనమ్ (స్వాధీనేత్యాది). ఇచ్చాడెన్దతు - తమ్మెప్పెల్దుపిన్ను తిరుమేనియిట్టిఅన్దపుకరైప్ప
దు. (కీర్త్ జగదాకారిత్యాది) ఇరణ్ణుమివిగ్రహయోగమకైయాలే, “ఎప్పారుళుమతానాయ్” ఎన్దవనన్దరమ్, “మరతకక్కున్దమ్” ఎన్ద
త్తనుభవిక్కున్దాన్దన్దుకన్దు. పునరుక్తిక్కు పురిహారమ్ (కీర్త్ మిన్నుమిత్యాది). అవతారికై (కీర్త్ తామరైయైత్తాది). “అప్పొట్టై”
పున్దశేషత్తకుక్కుభావమ్ (కేవలమిత్యాది). (బన్దత్తైవిల్లైక్కున్దణ్) నవవిధసమ్మన్దత్తైయుమ్ స్వవీక్షణాదికళాలేవిశదమాక స్ఫురిప్పిక్కిఱ

అ.అ.వి. — కీర్త్ “మిన్ను ముడుదరైత్తక్కు” ఎన్దతుక్కుచ్చొన్న తాత్పర్యతై “మరతకక్కున్ద మొక్కుమ్” ఎన్నిఱనిర్దేశత్తాలేమాతలి
తార్ (కీర్త్ త్యాది). “ఎన్నుళ్ కలన్దనన్” ఎన్దవిన్దత్తిరే, “మిన్నుమ్” ఎన్దు - పుకర్ శొల్లుకైయాలమ్, అట్టు - పుకర్ శొల్లామైయా
మ్, * మిన్నుక్కు - మున్నుశొన్న తేతాత్పర్యమెన్దుకన్దు. — “తామరైప్పు” ఎన్నిఱతు - * పాతన్దోడేయన్దయిక్కుమాప్పాలే *
యోడుమన్దయిక్కుమిత్తే; అప్పొడియిరుక్కువుమ్ “అప్పొట్టైత్తామరైప్పు” ఎన్నిఱతు - * కణ్ణోడేయన్దయిక్కిఱతు, “కమలమ్” - *
తమ్ కైయోడేయన్దయిక్కిఱతెన్దుమ్; “అప్పొట్టైత్తామరైప్పు” ఎన్నిఱతు - * కణ్ పాతన్దోడేయన్దయిక్కిఱతు, “కమలమ్” - *
యోడేయన్దయిక్కిఱతెన్దుమ్చమత్కరియారు; ౧ “కణ్ణుమ్ శెన్దామరైక్తైయుమనై యడియోవనైయే” ఎన్నుమాప్పాలే ప్రత్యుపమే
మడుపమాననిర్దేశనాటిలుమ్, ౨ “శెక్కుమలత్తలర్ పోలుమ్ కణ్ కైకాల్ శెన్దనివాయ్” ఎన్నుమాప్పాలే సకృదుపమాననిర్దేశనాటిలుమ్,
మేయుపమానమానాల్ చమత్కరిక్కుమెన్న; * కమలపదప్రయోగమ్ - కైక్కుక్కున్దత్తైక్కుట్టిలుమ్ విలక్షణమాన శెవ్వియైప్ర
శిప్పిక్కిఱతు; “అప్పొట్టైత్తామరైప్పు” ఎన్నిఱతు - కణ్ పాతన్దోడేయన్దయిక్కిఱతెన్దితార్ (తమ్మెట్టైత్తాదివాక్య
యత్తాలే).

౪.

౧౫౨ తరువా మొమ్మి—౨-ప. ౫-తి-అద్దామ త్తన్ను. ౫-పా-ఆరావముతమ్ వ్యాఖ్యానర్థం.

ఈ.—కమలమోబ్బలేయరుక్మమ్. (ఎప్పొట్టుతుమిత్యాది) కలా కాష్ఠాదికళా లుమ్ భేదిక్కివొణ్ణాతత్యల్యకాలమనుభవిష్వతు, బరునాళనుభవిష్వతు, బరుమాసమనుభవిష్వతు, ఓరాణ్ణానుభవిష్వతు, కల్పన్దోటుమ్ కల్పన్దోటుమనుభవిష్వతు, ఇష్పడికాలమెల్లమనుభవియానిన్టాలుమ్, కీర్త్తచ్చొన్నపప్పొట్టుతైక్కప్పొట్టు తెన్నారావముతమ్. పూర్వక్షణత్తిలనుభవమ్బొలల్లవాయిత్తు ఉత్తరక్షణత్తిలనుభవమిరుప్పతు. ధారావాహికవిజ్ఞానత్తిల్ కాలోపప్తమ్బుదికళాలే వరువతోరుభేదమున్డిత్తే జ్ఞానత్తుక్కు, ఇట్టువిషయద్దా నేభేదియానిన్ట తాయిత్తు. ౪.

జీ-ఆ.—కణ్ణెన్ట పడి. (ఇన్ద్రెయెల్లామప్పొత్తలర్ న్దవిత్తి) కణ్ణాతమ్-అప్పొట్టుతైత్తామరైత్తు; కై-అప్పొట్టుతైక్కమలమ్ ఇత్యన్వయః. (ఎప్పొట్టుతుమ్) ఎన్ట-అత్యల్యకాల తైచ్చొన్టట్టికళా. “అప్పొట్టుతైక్కప్పొట్టుతు” ఎన్ట-ఎప్పొట్టుతు నాళోత్తిజ్జోముతలానవల్ తైయెల్లామ్ పరామర్శిక్కి ఉతు” ఎన్టవానమామరైజీయర్ నిర్వాహమ్. “నాళోత్తిజ్జోముతలానవల్లావల్ న్దీలుముజ్జాన, ఎప్పొట్టుతుమ్మెన్ట శొన్న-అత్యల్యకాలజ్జో తోటుమ్ ఎన్నారావముతమ్” ఎన్టరామానుజప్పిన్దోనిర్వాహమ్. ఇతువేస్వరసమ్, “పూర్వక్షణత్తిలనుభవమ్బొలల్లవాయిత్తు ఉత్తరక్షణత్తిలనుభవమిరుప్పతు” ఎన్టవ్యాఖ్యానవాక్యమిరుక్కెయారే. “అప్పొట్టుతైక్కప్పొట్టుతు” ఎన్టిఉవిదత్తిల్, “అ” ఎన్టిఉతు-ఎల్లాక్కాల తైయమ్ పరామర్శిక్కి ఉత్తమ్, అవ్వవకాలజ్జోలుజ్జానక్షణమాత్రపరామర్శియెన్ట తోల్ దవరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పూర్వక్షణత్తిలిత్యాది). (ధారావాహికేతి) ధారారూపోవాహః - ధారావాహః ; ధారావాహోఽస్యాస్తీతి - ధారావాహికమ్ ; ధారావాహికాన్వితద్విజ్ఞానాన్వ - ధారావాహికవిజ్ఞానమ్. (ఇట్టువిషయద్దానేయితి) “ఘటోయంఘటోయమ్” ఎన్టిఉధారావాహికవిజ్ఞానత్తిల్ పూర్వోత్తరకాలావచ్చిన్న వేషేణ ఘటరూపవస్తువుక్కు భేదమున్ట, ఇట్టు, కాలసంయోగరూపకాలోపప్తమ్బుత్తాలుమ్ దేశసంయోగాదికళాలుమ్ భేదిక్కైయన్టిక్కే, స్వతపవవిషయద్దానేభేదిక్కి ఉత్తేన్ట పడి; ౧ “అన్యాయక్షణవిశేషణవిశిష్టపస్తువిషయత్వేనానధిగతార్థగన్తృతా” ఎన్టిఉప్రాభాకరమతమ్; తదనుసారేణ నిర్వహిక్కువుమామ్. అన్టిక్కే, “ఘటోయంఘటోయమ్, ఎన్టిఉధారావాహికవిజ్ఞానత్తిల్ కాలోపప్తమ్బుదికళాలేజ్ఞానత్తుక్కు భేదమొట్టియవిషయత్తుక్కు భేదమిన్ట” ఎన్టనైయాయకమతానుసారేణ నిర్వహిక్కువుమామ్. ఉపప్తమ్బుమ్ - సంయోగమ్. ఆదిశబ్దత్తారే. దేశసంయోగముమ్, ఉత్పత్తివిశాజ్జోమ్ శొల్లప్పడుకీకళా. ప్రథమనిర్వాహత్తిల్ (జ్ఞానత్తుక్కు) విషయత్తుక్కు. విషయమ్ భేదిక్కైయారతు - భోగ్యతాప్రకర్షత్తారేపుతియతాయ్ తోల్ దుక్కై. క్రమేణాన్వయః.

౪.

ప్ర.—(నాలామ్బట్టు) (ఎప్పొరుళిమిత్యాది) (అప్పొట్టుతైక్కప్పొట్టుతెన్నారావముతమ్) ధారారూపోవాహః - ధారావాహః; ధారావాహోఽస్యాస్తీతి - ధారావాహికమ్; ధారావాహికాన్వితద్విజ్ఞానాన్వ - ధారావాహికవిజ్ఞానమ్.

౪.

తాత్పర్యము.—సమస్తపదార్థములకన్తరాత్తయ నిరవధికసుందరమైన దివ్యమంగళవిగ్రహముకలవాఁడునైన నీ సర్వేశ్వరుఁడు నవవిధసంబంధములను బ్రకాశపఱచెడి నేత్రములుకలవాఁడును, సంబంధముల నెఱిగినపిదప నాశ్రయింపదగిన సాదపద్ధములుకలవాఁడునాయెను. ఇట్టివాఁడు తనసౌందర్యముచే సర్వకాలములయందును ప్రతిక్షణమపూర్వపస్తువువలె నిరవధికభోగ్యముగనున్నాఁడు; నాకతృప్తామృతమైన సర్వస్వామియొక్క సౌందర్యాతిశయమును నేనేమని వర్ణించెద ?

౪.

మూ.—ఆరావముతమాయల్లావియుళోకలన్ద । కారార్ కరుముకిల్ పోలెన్ద మ్మాన్దణ్ణుక్కు ।

నేరావాయ్ శెమ్బువళిజ్జాబ్బత్తైకమలమ్ । పేరారనిన్దొడినాణ్ణిన్ను మిన్టై పలవే॥

౫॥

ఆ.—(ఆరావముతమాయ్) నిరుపమమానసౌందర్యతైయదైయనాయ్, అపరిమితదివ్యభూషణోపేతనాయ్, సర్వకాలమునుభవిత్రాటుమారాతభోగ్యమాయున్దవక్, అత్యన్తమనస్తుభూతనాయరున్దవెన్ను శ్శేకలన్దరుళినాన్దొణ్ణార్.

౫.

[3౯] తిరువాగయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౫.తి-అద్దామ త్తన్ను. ౫-పా-ఆరావముతమ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో. ౧౫౩

అన్య. — ఆరావముతమాయ్ అల్ ఆవియుల్ (౩) కలన్ద కార్ ఆర్ (౬) కరుముకిల్ పోల్ ఎన్నమ్మా కణ్ణుకు (౯) కేమ్ పవ శమ్ వాయ్ (౧౨) నేరాతు కమలమ్ కణ్ణాతమ్మై (౧౫) నేరా పేర్ ఆరమ్ (౧౮) నీళ్ ముడి నాల్ (౨౧) పిన్నుమ్ ఇట్టై పల. (౨౪).

పన్నీ. — అనన్దరమ్, తమ్మడైయతిరువుళ్ళత్తిలే కలన్దనుడైయ ఆవయవోడైక్కుప మైయిత్తయైన్దితార్.

నిరతిశయభోగ్యభూతనాయ్, ఒన్టల్లత, ఎన్నెళ్ళుక్కుళ్ళే (౩) కలన్ద, అత్తలే కాల్ కాలత్తిలే, పూర్ణమాన, (౬) కాళమేళుమ్మాలే యిరుక్కిరి, ఎన్నాతనాన, కృష్ణసుక్కు, (౯) శివన్ద, పవళమ్, ఆభరత్తై, (౧౨). ఒవ్వాతు. కమలజ్ఞో, కణ్ణాతమ్మైకత్తై, (౧౫) ఒవ్వా. అతుక్కుమేలేపెరియ, ఆరముమ్, (౧౮) ఉయర్ న్ద, ముడియుమ్, నాణుముతల్, (౨౧) మల్ ముమ్మణ్, ఆభరణములుమ్, అనన్త్యాతజ్ఞో. (౨౪)

అర్థము. — అత్యుత్తమృతమును అతీతమైన మనస్సులలో (౩) గలిసి (అందువలన) వర్షాకాలమునందుఁ బూర్ణమైన (౬) కాళమేళుము వంటి నాస్వామియైన కృష్ణునిక (౯) ఎఱ్ఱని ప్రవాళము అభరమును (౧౨) అనుసరింపదు. తామరపువ్వులు సేత్రపాదపాస్త్రములను (౧౫) అనుసరింపవు. శ్రేష్ఠమైన జూరము (౧౮) శ్రేష్ఠమైన శిరీటమును కటిసూత్రముమొదలగు (౨౧) తక్కిన ఆభరణములును అసంఖ్యాతం బులైయున్నవి. (౨౪)

ఈ. — అజ్ఞామ్బట్టు. ఇత్తనై పోతుమ్ శామరైయైశిక్షిత్తుపమానమాక చొల్లిప్పోన్దార్ ; విషయ త్తిలే యవగాహిత్రవాతై నేర్ కొడునేరేయుపమానమాయ్ నిన్ద తిల్లై, అనన్దై క్కట్టిత్తుపమేయన్దనై యే శొల్లుకితార్.

(ఆరావముతమాయ్) ఎప్పోతుమ్ భుజియానిన్దాలుమ్ మేన్దేలనత్తు ష్టైయైవిత్తైక్కు మమృతమ్మోలే నిరతి శయభోగ్యనాయ్. (అల్లావియుల్ కలన్ద) ఇప్పడిభోగ్యమేకుత్తై వత్తూల్ భోక్తాక్కు భుమతుక్కు నురూపమాక ప్పెత్తూతో? (అల్లావి) ఒరువస్తువాక వెణ్ణువొణ్ణాత వెన్నుడై యఆవియోడే కిడిర్ వన్దుకలన్దతు. తన్నై యుమటి నిల్క, ఎన్నై యుమటినిల్క. (అల్లావి) అచి త్తిత్కాట్టిల్ తమ్మైక్కుత్తైయనినై త్తపడి. అచిత్తుక్కిల్లైయై, త్తస్వరూప త్తిలేకిడన్దతే; చేతననాయరున్దవైత్తు జ్ఞానఫలమిల్లామైయాలే అచి త్తిత్కాట్టిల్ తమ్మైక్కుత్తైయనినై త్తిరుక్కితార్. (ఉల్ కలన్ద) ౧ * పెరుమక్కుళుళ్ళవరాన నిత్యసూరికళళవిల్ కలక్కుమాప్పోలే తాకలన్దానో?

జీ-అ. — అజ్ఞామ్బట్టు (ఆరావముతమిత్యాది) కీర్త్, ఉపమానమానతామరైయై శిక్షిత్తోప్పకచొల్లిప్పోన్దవర్, ఇట్లు “ఒప్పిల్లై” ఎఱ్ఱ కొన్నతుక్కు ప్రయోజనమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇత్తనైపోతిత్యాది). శిక్షిత్తు-శిషితువిశేషణమిట్టు. నేర్ కొడునేర్-సాక్షాత్.

(మేన్దేలన) ఇతు-అభూతోపమై. అవనుడైయభోగ్యతైయై చొల్లిట్టిఅనరుడైయహర్దభావమ్ (ఇప్పడియిత్యాది). అల్లావి-అల్లాత ఆవి. ఒరువస్తువల్లాతవాత్తావుక్కుళ్ళేయన్ద పడి. ఇతనురూపమణ్ణోవెన్న (ఒరువస్తువాకవిత్యాది). వివరణమ్ (తన్నై యుమిత్యాది). “నల్లతుక ట్టాల్ నాయ్కుమాకాతు ” ఎన్దతైనినైత్తరుళిచ్చెయ్కితార్ (అచిత్తిత్కాట్టిలిత్యాది). అత్తైయపపాదిక్కితార్ (అచిత్తుక్కిత్యాది). అచిత్తుక్కిల్లైయై-అచిత్తుక్కు “ఇట్టన్దోమ్” ఎన్నుమటివిల్లైయై. (త్తస్వరూపత్తిలేకిడన్దతే) వత్తస్వన్దరమన్దిక్కిడన్దతే. (జ్ఞానఫలమిల్లామై యాలే) “భగవత్సంక్షేపత్తుక్కుయోగ్యమ్” ఎన్నుమ్ జ్ఞానఫలమిల్లామైయాలే. “ఉల్ కలన్ద” ఎన్దతుక్కుర్థవ్వయమ్ - విదాయర్ మడువీలేయవ గాహిక్కుమాప్పోలే యత్యభినివిష్టనాయ్ కలన్దానెన్నుతల్, “ఏకతత్త్వమ్” ఎన్నలామ్మడికలన్దానెన్నుతల్. ఇరణ్డత్తైయమరుళిచ్చెయ్కితార్ (పెరుమక్కుళిత్యాదియాలమ్, ఏకతత్త్వమెన్నలామిత్యాదియాలమ్). (నిత్యసూరికళళవిలిలి) యోగ్యవిషయ త్తిట్టులక్కు

౧౫౪ తిరువాయ్ మొక్కి. — ౨.ప. ౫-తి-అద్దామ తమ్మ ౫-పా-ఆరావముతమ్ వ్యాఖ్యానశ్లో.

ఈ. — ఎన్నెయ్ రావముతా కనినైత్తు, ఎన్నళవాక తన్నెనినైత్తుక్కిడీర్ కలన్దతు. (ఉళ్ కలన్ద) “ఏకతత్త్వమ్” ఎన్నలామ్మడికలన్దానాయ్. అవనిప్పడికలన్దమైసిరెన్దొణ్ణిన్దతెన్నిల్; వడివిలేతోడై కొడైన్దొణ్ణిత్తార్ (కారార్ కరుముకిల్ పోల్) ఎన్నోట్టైక్కలవి “వెతాప్పేఱు” ఎన్నమిడమేన్దడివిలేతోడవిరానిన్దొణ్. కార్ కాలత్తిలాన్ద కరుముకిల్ పోలేన్నుతల్; కారెన్ద - కలుప్పాయ్, కరుమైమిక్కముకిలేన్నుతల్, ఇవ్వుడివై యుడైయవన్దిడీర్! ఎన్నోడేవన్దకలన్దాన్దొణ్ణిత్తార్. (ఎన్నమ్మాకణ్ణనుక్కు) అవ్వుడివళికాలేయెన్నె యెఱుఱుత్తిక్కొణ్ణిక్కుప్పనుక్కు.

(నేరావాయ్ శెమ్మవళమ్) పవళమాకిజ్జివన్దన్దొణ్ణిత్తమ్ తెన్నిల్; ప్రవాళ తైస్సటికన్దొణ్ణిత్తమ్ త్రిలేయాక్కి యవ్వురుకేళివన్దపవళ తైక్కత్తిత్తాల్, అవ్వుడిళివన్దపవళమాయ్. జాతియాక త్తిరుప్ప వళత్తుక్కొప్పాకాతతు. (కణ్ణాతమ్ కైకమలమ్ నేరా) కుళిరనోక్కినకణ్, నోక్కుక్కుత్తోడవిఱున్దిరువడికళ్, తిరువడికళిలే విఱున్దొరైయెడుత్త తైక్కుత్తై; ఇవ్వుడుక్కుత్తామరై జాతియాకవాప్పాకా. (వేరారమ్) ౧. “పెరియవరైమార్ పిత్తేరారమ్” ఎన్నిట పడియే, తిరుక్కూర్తుక్కిరుమడియిట్టుచ్చాత్త వేణ్ణుమ్మడియానవారమ్. (నీళ్ ముడి) ఆధిరాజ్యసూచకమాన తిరువభిషేకమ్. (నాణ్) విడునాణ్. (పిన్నుమిట్టై పలవే) అనుభవిత్తుప్పోమి త్తనైపోక్కి, ఎన్నాత్పొల్లి త్తలైక్కట్టప్పోమో?.

౫.

జీ-ఆ. — మొత్తుమ్ పెరుమా నాయిత్తేకలన్దతెన్ద పడి. ఎన్నళవాక తన్నెనినైత్తు-తన్నెయల్లాయ్ కనినైత్తు. తొడైకొడై-౧౫ పితై. ఎన్నళ్ళ కలన్దనన్దరమ్-కారార్ కరుముకిలానాన్ ఎన్దపరభావియాక భావమ్ (ఎన్నోట్టైక్కలవియిత్తాది). కారార్ కరుముకిల్ పోల్-వర్నాకాళిసహ పూర్ణమేఘమ్మైలేయితిప్రథమాధ్యక్ష; కారెన్ద-కలుప్పాయ్, ఆరేతల్-మిశుతియాయ్, కరుమైమిక్కరుముకిల్ - నెయ్ త్తముకిరెన్దొణ్ణిత్తొయ్. కారార్ కరుముకిల్ పోలే యిరుక్కిటవన్దిడీర్-అల్లవియుళ్ కలన్దతెన్ద పూర్వభావియాక వర్ణాన్దరమ్ (ఇవ్వుడివైయిత్తాది). నాయ్ కు శెమ్మవళమ్, నేరా-సదృశమాకాతెన్ద పడి.

(పవళమాకిజ్జివన్దన్దొణ్ణిత్తమ్ తిరుప్పతెన్ద) అనన్దరమ్, “కెమ్” ఎన్నవిశేషిక్కవేణుమో (ఎన్నిల్) ఎన్ద మట్టువతు. “పవళమ్” ఎన్నిట సామాన్యనిర్దేశ తైప్పోడ (జాతియాక వేన్దతు) జాతిక్కుళ్ళే యెరువ్వుక్తియమ్ సదృశమన్దెన్ద పడి. కణ్ణాతమ్ కైకమలమ్ నేరా - కణ్ణాతమ్ కైకళుక్కుక్కుమలమెప్పాకాతు. ఆరమ్-హారమ్, మత్తుమాలై. (పెరియవరైయిత్తాది) మూన్దొణ్ణిరువన్దొణ్. పెరియమలైపోలే పొరున్దిరుక్కిటతిరుమార్వోలే పెరుత్తిరుక్కిటతిరువారైచ్చాత్తియెన్ద పడి. ఇరుమడియిట్టు - ఇరత్తైయాకమడిత్తు. విడునాణ్-కటిసూత్రమ్. “పలవే” ఎన్దతుక్కుభావమ్ (అనుభవిత్తిత్తాది). క్రమేణాన్దయో.

౫.

ఆ-ఆ-వి. — (ఎన్నళవాక) తమ్మడైయాయ్ తాన్దొణ్ణిత్తమ్ సన్దానమవ్వుక్కులున్దొణ్ణిత్తమ్. సర్వజ్ఞ వాయ్ సర్వక్తియాయ్ ప్రాప్తనాయ్ క్కిటవన్, ఇన్దళివుమ్ వరడేవేక్షిత్తు ఇన్ద కలక్కనినైక్కిటపోతు త్తేకుత్తైయనునన్దిక్కప్రాప్తమిత్తైయెన్ద తిరుప్పళ్ళమ్. — (ఆధిరాజ్య సూచకమానవితి) ౨. “ఆధిరాజ్యమధికంభవనానామిశరేషికునయన్కిలమాళి:”. (విడునాణ్) లవ్వుమానకశ్చిత్రాటినూత్రవిశేష. విడునాణ్ ఎన్దతు - ౩ “మక్తామయంపారసనావలమ్మి” ఎన్నిటన్దొణ్ణిత్తొల్ ప్రతిపాద్యమాన తై.

౫.

మూన్దొణ్ణిరువన్దొణ్ - విన్దుత్తైన్దొణ్ణిత్తమ్.

పెరియవరైమార్ పిత్తేరారమ్మట్టు. కరియముకిరైయెన్దొణ్. త్రిరియన్దొణ్.

పాణ్ణొడున్దొణ్ణిత్తైయమ్ పజ్జయ మేమల్ వన్దత్. నీడొణ్ణిత్తొణ్ణిత్తమ్.

తాత్పర్యము. — ఉపమానములేని సౌందర్యముకలవాడును అసంఖ్యాతంబులైన దివ్యాభరణములచే భూషితుడును ఎంతకాలమనుభవించినపర్యాప్తాన్యుతమువలె భోగ్యభూతుడునైన నీసర్వస్వామి అతనిచుండనైననామనస్సుతోగలిపి నిరవధికకృపావంతుడాయెను. ౫.

మూ. — పలపలవేయాపరణమ్మేరున్బులపలవే । పలపలవేశోతివడివుపట్టెణ్ణి ।

అల్పలకణ్ణుణ్ణుకేట్టుల్ మొన్దొన్బమ్ । పలపలవేశానముమపామ్బుజైమేలాత్తొయో ॥ ౬॥

అ. — (పలపలవే) అసఖ్యేయదివ్యభూషణజ్ఞైయుమ్, అసఖ్యేయకల్యాణగుణజ్ఞైయుమ్, అసఖ్యేయతేజోమయకల్యాణదివ్యరూపజ్ఞైయుమ్, అసఖ్యేయదివ్యభోగజ్ఞైయుమ్, అసఖ్యేయదివ్యజ్ఞానజ్ఞైయుమ్ ముదైయనాయ్, నాగపర్యజ్ఞుకాయాయ్, ఇప్పడిపరిపూర్ణనాయరున్దవైత్తెన్నోజే కలన్దరుళినానెన్దితార్. ౬॥

అన్య. — పామ్బుజైమేలాత్తు పట్టెణ్ణిల్ ఆపరణమ్ (3) పలపల వేరుమ్ పలపల (౬) శోతి వడివు పలపల (౯) కణ్ణుణ్ణుకేట్టుల్ మొన్దొన్బమ్ పలపల శానముమ్ (౧౨) పలపల. (౧౩)

పన్నీ. — అనన్తరమ్, భూషణాద్యపరిచ్ఛేదతైయనుభవిక్కితార్.

తిరువనన్తాన్దొన్బెప్పడుక్కైయాకొక్కొన్దొన్బేయెన్నోడుకలన్దవనుక్కు, స్వభావనిరూపణమ్బుణ్ణిల్, ఆభరణమ్, (3) కిరీటాదిరూపభేదతైలుమ్ ఓన్దొన్బిల్ సంస్థానబాహుళ్యతైలుమ్ పలపలవాయిరుక్కుమ్. నామముమ్, వ్యక్తిభేదతైలుమ్ నిర్వచనముఖతైలుమోహొన్తనేకనామాత్త కమాక్తైయాలేపలపలవాయిరుక్కుమ్. (౬) జ్యోతీరూపమాన, అప్రాకృతవిగ్రహముమ్, పరవ్యూహాదిభేదతైలుమువాన్తరభేదతైలుమ్ పలపలవాయిరుక్కుమ్. (౯) ఇన్దియద్వారా తత్తద్వియమసంయోగతైల్ వరుకిఱసుఖముమ్, వ్యక్తిభేదతైలుమువాన్తరభేదతైలుమ్ పలపలవాయిరుక్కుమ్. తద్వారావదార్థజ్ఞిత్వీకృతిఱజ్ఞానముమ్, (౧౨) అప్పడియేపలపలవాయిరుక్కుమ్. (౧౩) ఇన్దియద్వారావరుకిఱసుఖజ్ఞానజ్ఞిత్వీకృతవనుక్కు యథాక్రమతైలుమ్ వ్యుత్క్రమతైలుమ్ వరుమనియమత్తాలేపన్తెన్బొల్లవుమామ్. ౬.

అర్థము. — అదిశేషునిశయనముగాఁగలశ్రయఃపతియొక్క స్వభావములనునిరూపించినచో ఆభరణము (3) లనేకములుగాను తిరునామము లనేకములుగాను (౬) తేజోమయములైన దివ్యమంగళవిగ్రహము లనేకములుగానుండును. (౯) దివ్యచతుస్సుచేసాత్కృతించియు రసస్నేహియముచేసనుభవించియు శ్రోత్రములచేవినియు (౧౨) త్వగింద్రియముచేస్పృశించియు ఘ్రాణేంద్రియముచేసాస్పృశించియు (వచ్చెడి) ముఖము (౧౩) లనేకములుగానుండును. జ్ఞానములు ననేకములుగానుండును. (౧౪).

ఈ. — అతామ్బుట్టు. తమ్ముడనేకలన్దొన్బానాయ్ అనేకశరీరపరిగ్రహమ్బుణ్ణి యెన్నై యనుభవియొన్దొన్బిడీరెన్దితార్.

(పలపలవేయాపరణమ్) జాతిభేదముమ్ వక్తిభేదమామిరుక్కిఅపడి. తిరుక్కైక్కుచ్చాత్తుమవైయెన్దొన్బలనేకమ్; అవైతన్నిలే “ఇడైచ్చరి, కడైచ్చరి” ఎన్త నేకమాయిరుక్కుమితే. (వేరుమ్బులపలవే) అనుభవనము

జ-అ. — అతామ్బుట్టు (పలపలవేయిత్యాది) “పలపలవేశోతివడివు” ఎన్త తిలేవోక్కాకవవతారిక్తై (తమ్ముడనేయిత్యాది) తమ్ముడనే ఎన్నుడనే, అల్ బానాయ్ - ఒరుశరీరత్తాలేయనుభవిక్కు వత్తుప్తనాయ్. అల్ బానాయ్ - అత్తుప్తనాయ్.

ద్యుత్కృష్ణమ్ (జాతిభేదముమిత్యాది). ఉపపాదనమ్ (తిరుక్కైక్కుచ్చాత్తుమిత్యాది). ఇతు - జాతిభేదమ్. అన్యాయక జాతియులుమ్ “ఇడైచ్చరి, కడైచ్చరి” ఎన్తవ్యక్తిభేదముణ్ణితే. ఇప్పడియెల్లావల్లెబ్బుజ్ఞుకొల్వతు. శరి - వలయమ్. ఇడైచ్చరి - బాహువిల్ తోల్వైయతులనత్తై. కడైచ్చరి - మున్నెవైయతుల్. యద్వా, ఇడైచ్చరికడైచ్చరియావతు-విరలిలేతాతిరమిట్టల్ మున్నుమ్బుమ్మిడుఱమోతిరమాతల్.

౧౫౬ తిరువాయ్ మొఱ్ఱి. — ౨-ప. ౫-తి-అన్దామత్తన్ను. ౬-పా-పలపలవే వ్యాఖ్యానజ్ఞు.

ఈ. — యత్తిల్ నామగ్రహణత్తుక్కిల్లివడి మెల్లామత్తుత్తై; శీలప్పేర్, వీరప్పేర్ అనేకమాయరుక్కుమితే. (పలపలవే శోలిపడివు) తిరునామద్వారా కాణుమ్ పడివుకభుమ్పల. అప్రాకృతదివ్యసంస్థాన తై యితరసజాతీయమాక్కుత్తై యాలేఎల్లామ్ శోలిపడివాయేయరుక్కుమితే. సాభరియైప్పాలే అనేకమేపడివుకొణ్డాయ్ద్రు ఇవరై యనుభవిక్కి అతు. ముక్తతన్నై యనుభవిక్కు మ్పొత్తుపడుమాహోలే, తానెన్నై యనుభవిక్కుప్పలపడివు కొళ్ళానిన్టా. (పణ్ణేణ్ణిల్) ప్రకారజ్జలై యనుసన్నిక్కిల్.

(పలపలవిత్తాది) కణ్ణు, ఉణ్ణు, కేట్టు, ఉద్రు, మోన్దు, ఉణ్డాకక్కడవతానవిన్దియనుభజ్జభుమ్ పల పల. దృష్టిప్రియమాయరుక్కుమవై యుమ్, భుజక్కుమవై యుమ్, శ్రవణేన్దియవిషయమా యరుక్కుమవై యుమ్ స్వర్ణవిషయమాయరుక్కుమవై యుమ్, ఘ్రాణేన్దియవిషయమాయరుక్కుమవై యుమాయ నేకమితే. (పలపలవేభానముమ్) విషయజ్జలై చొల్లుతల్, అవద్రైయటిక్కైక్కు సామగ్రియాన జ్ఞానజ్జలై చొల్లుతల్. జ్ఞానముమ్ పలవుణ్డోవెన్నిల్; విషయజ్జడోఱుమ్ భేదిక్కుమితేజ్ఞానముమ్. స్వవ్యతిరిక్తజ్జలై యెల్లామ్ విషయమాకవుడైయనాయ్, అవద్రైయెల్లామటియవుమ్ వల్లనాయ్, అవద్రైయెల్లామనుభవిత్రాల్ వరుమేద్రు తైయుముడైయ నాయరుక్కుమితే. (పామ్పణ్ణై మేలాత్తోయో) ఇవై యెల్లా మొరువిషయత్తిలే యుణ్డాయనుభక్కుమెన్నుమిడ

జీ. అ. — “మేరుప్పలపల” ఎన్నిఱవిడత్తిల్ వీడైయాలే. ౧. “ఓరాయరమ్” ఇత్తాదిప్పడియే, ఏకైకనామత్తుక్కుమ్ బహుముఖత్వమ్ వివక్షితమ్ నిరుక్తిభేదత్తాలే. “శోలిన్దక్” ఇత్తాది - శీలప్పేర్. “మతుశుత్తక్” ఇత్తాది - వీరప్పేర్. “పలపలవేశోలిపడివు” ఎవత్తుక్కర్ధవ్యయమ్. మున్దిపతు - అవతారవిగ్రహమ్. ఇరణ్డాపతు - ఇవరైయనుభవిక్కైక్కాక వేకకాలత్తిలేయనేకవిగ్రహపరిగ్రహమాతల్. ప్రథమార్థమ్ (తిరునామద్వారేత్తాది). ద్వితీయార్థమ్ (సాభరిత్తాది). ఇతరసజాతీయమానవవతారవిగ్రహత్తుక్కు చొల్లితియణ్డోవెన్న (అప్రాకృతేత్తాది). దృష్టాన్తాన్తరమ్ (ముక్తనిత్తాది).

వివరణమ్ (దృష్టిప్రియేత్తాది). (పలపలవేభానముమ్) జ్ఞాయతఇతిజ్ఞానమెన్నిఱవృత్తన్తియాలే. - కీర్తించొన్నవైన్దియనుభవేతువాన శబ్దాదివిషయజ్జలై చొల్లుతలెవ్వు పడి. (జ్ఞానముమ్ పలవుణ్డోవితి) ధర్మభూతజ్ఞానమెన్నన్దో, పలవుణ్డోవెన్ని లెవ్వు పడి (విషయజ్జడోఱుమితి) ఓషయోపాధిక భేదముజ్జెవ్వు పడి. “పలపలకణ్ణుణ్ణు” ఇత్తాదియైయుమ్, “శానమ్” ఎవ్వుతిన్దర్ధవ్యయ తైయుజ్జాటినిగమిక్కితార్ (స్వవ్యతిరిక్తజ్జలైయత్తాది). విషయమాక-స్వజ్ఞానత్తుక్కువిషయమాక. అనుభవిత్రాల్-కరణజ్జలాలే యనుభవిత్రాల్. ఏద్రుమ్-ఇష్టమ్. ఏద్రుమ్మెత్తు-అర్థాత్పిర్ధమ్. ఆక,

అ. అ. వి. — ౨ “సవకధాభవతి” ఇత్తాది. సజ్ఞాపరత్వతైవ్యావర్తిక్కితార్ (అనుసన్నిక్కిలెవ్వు). ఉద్రు - స్ఫుల్లెవ్వు. “పలపల” ఎన్నిఱవీడైయాలే - కరణాధీనవైవిధ్యమౌలే, విషయాధీనవైవిధ్యముమ్ వివక్షితమెన్నితార్ (దృష్టిప్రియమాయత్తాది). — (అవద్రైయటిక్కైక్కు) విషయకరిక్కైక్కు. జ్ఞాప్తిః - జ్ఞానమెవ్వు పడి. ఈశ్వరస్వచక్షురాదిజన్మజ్ఞానాన్యసిన్ది, ౩ “పశ్యత్యవత్తుః” ఇతీన్దియానధీనజ్ఞానాన్యసిన్దీత్యుభయవిధజ్ఞానాన్యపువ్యన్తే (శానమ్ పలపలవితి). — అహ్మరైయేసమస్తభోగ్యమాకవనుభవితృహృష్టనాకతాన్తెత్తాయ్ద్రు. అనేకశరీరపరిగ్రహమ్మణ్ణి ప్రతిశరీరమ్ భిన్నమాన తత్తదన్దియజ్జలైవల్లనాయ్ మూహ్యరై యనుభవిక్కితాక. ఉణ్ణవుక్కువిషయమ్ - ౪ “తెన్నావెన్నుమ్” ౫ “ఎక్కుముక్ కొల్లుమ్” ఎన్నిఱ ౬* తొడ్డర్క్కముఱు. “ఓ” ఎన్దైయాలే. అనేకశరీరపరిగ్రహమ్మణ్ణితమూహ్యరై యనుభవిక్కైక్కాక, భోగముమహోదేయెన్దుతోద్రుకిఅతు. ద్వితీయయోజనైయిల్, సమస్తపదార్థజ్జలై యుమ్ స్వతేవసాక్షాత్కరిత్తుక్కిణ్ణు అన్దనిర్భరనాయరుక్కిఅనక, “అతెల్లామూహ్యరొరువరాలేయణ్ణు” ఎన్దునివైత్తిరుక్కితాన్తెవడి. “పలపలకణ్ణుణ్ణు” ఇత్తాదికోక్తాని-వైషయకసుఖాని, విషయాశ్చ, జ్ఞానానిచభగవతఃపరాజుగార్వవిషయవీచ భనన్దీసిద్ధవత్ప్రత్యాహ (ఇవైయెల్లా మొరువిషయత్తిలేయితి). శేషసానుగా నాదివిశిష్ట వేషేణ శ్రోత్రసుఖకరోపిభవతి; ఏవంసర్వాకారసమస్తాన్త్య, రసన్దీనియభోగ్యై రపిపదార్థభోగ్యరూపవేత్ సోవ్య నేనజాయతఇతిభావః. యద్యా, ౭ “శ్చేష్టాన్కుడైయమ్” ౮ “నివాసశయ్యాసనపాదుకాంకుక” ఇత్తాది ప్రకారేణరసన్దీనియభోగ్యైపిభవతీతివా.

ఈ.—(ఎనకల్వి)తాహృదయ త్రిలోడుకిఱతుపిఱరటియాతపడిమత్తైత్తుప్పరిమాఱక్కడవఱవో పడుమ్మా చేయితు.
(తాహృ) ౧:నజీవేయంక్షణమపి” ఎన్నిఱతానవికృతనాయ్, ఇవళోవికృతైయావతే! (వజ్జనై) అళవుపడైక్కు
ప్పెరుమ్బుడైతోఱ్ఱువఱ్ఱునత్తైలేయి. పకలైయిరవాక్కియమ్, “ఆయుధమెడే” ఎన్జెడుత్తుమ్ శెయ్త
శెయల్ పోలే యినత్తై వజ్జై తీరిత్తనై.

2.

జీ-ఆ.—“కల్వి”ఎన్జెడుత్తుమ్ భావమ్ (తాహృదయ త్రిలోత్తాది). కల్వితాన్వట్టవజ్జనై, ఎన-ఎన్న వాయరున్ద తెన్దన్దయిత్తుతాత్పర్యమెన్జు కణ్ణ
కొళ్ళతు. “పట్టవజ్జనై” ఎన్నవమ్మెన్దిరుక్కు, “తా” ఎన్జెడుత్తుమ్ భావమ్ (నజీవేయమిత్తాది). సున్దరకాణ్డేపట్టపిత్తమే, “చిరంజీవమిన్జె జీ
యదిమాసంధరివ్యతి | నజీవేయంక్షణమపినాతామసి తేక్షణామ్”. ఇవళోవికృతైయానాతువఱ్ఱున మాక జేణుమోవెన్న (అళవుపడైక్కిత్తాది).
అళవుపడై-ఆల్పసేనై. నాయక-అళవుపడై. పిరాట్టి-పెరుమ్బుడై. ౨ “అసి తేక్షణా” ఎన్నిఱ-చతుస్సాన్దర్యాధికృతైప్పల్ (పెరుమ్బుడై
యెన్దతు). ౩ “తుల్యశీలయోవృత్తామ్” ఇత్తాది. అప్పడి వఱ్ఱునోవెన్న (పకలైయిత్తాది). “వజ్జనైయే” ఎన్జెడుత్తుమ్ - ఇతిరున్ద
పడియోక్ ఎన్జెడుపాట్టికే.

2.

ఆ-ఆ-వి.—౩ “తనక్కేలొణ్ణన్దీర్ కొణ్ణాళో” ఇతిహ్యుచ్చతే - ౪ “తస్యయాభాకప్యాసంపుణ్డీరీకమేవమక్షిణీ” ఇత్యుచ్చహానలోచనే
వైతత్సదృశేనభవత ఇతిపి తస్యార్థః. ఏతత్సర్వమ్-“తా” ఇత్యుత్తరగర్భితమ్ — ఎనకల్వితాన్వట్టవజ్జనై - ఉళ్ళుళావియెన్జుతోడగ్గి వెళ్ళ
నీర్ క్కిడన్దాయెన్జు మెన్జురైయన్దయమ్.

2.

ప్ర-తి.—(ఏహొమ్బుట్టు) (ఉళ్ళుళావియెన్జులర్ స్టల్ స్ట) భగవదీతాసుద్వితీయే, “అచ్చేవోయమదాహ్యాయమక్షేద్యోశోవ్య
ఏవచ | నిత్యస్సర్వగతస్సాంబరచలోయం సనాతనః॥౨౪॥” — (పిన్నుమ్ వెళ్ళనీర్ క్కిడన్దాయె) శ్రీవిష్ణుధర్మచత్వారింశేధ్యాయే, “అన్ధకా
రేఽతితీవ్రేచనరసింహమసుస్తరేత్ | తరత్యుళిలదుఱానితాపాఱ్జలకాయినమ్ | గరుడధ్వజాసున్దరణాద్విషవీర్యంప్రశామ్యతే” — (తాన్వట్ట)
సున్దరకాణ్డేపట్టపిత్తమే, “ఇత్తుక్కిందుఱతరంయదిమంవారిసమ్మవమ్ | మణింపక్వామి సౌమిత్రేనహిపక్వామిజానకీమ్॥ ౯॥ చిరంజీవమిన్జె జీ
యదిమాసంధరివ్యతి | నజీవేయంక్షణమపినాతామసి తేక్షణామ్॥ ౧౦॥ నయమామపితన్దేశం యత్రదృష్టామమప్రియా | నతిశ్చేయంక్షణమపి
ప్రవృత్తిమపలభ్యచ॥౧౧॥”.

2.

తాత్పర్యము.—భగవద్విరహము చేఱురితాపమునొంది యాపరితాపమునుసహంపనశక్తురాలై యీపె మిక్కిలియార్దితో భగవంతుని
గుఱింవి మహాపకారగుడనియు, అట్టియుపకారమే తనఫలమగునట్లు సర్వసులభుడై యవతరించినకృష్ణుడనియు, అర్ణవకాయనియు
చెప్పి, సర్వస్వాత్పరునివశీకరింపఁదగిన సాన్దర్యముకలఁకాపె వానిగుణములకు వశపడేనే ఇదిఏమాళ్ళర్యము?

మూ.— వజ్జనేయెన్జు డైతోఱ్ఱున్దన | నెజ్జమ్ వేవ నెడితుయిర్ క్కుమ్, విఱ |

అజ్జనైవజ్జనై శెయ్తీరుమ్మై | త్తజ్జమెన్జు వళో పట్టనవే |

౮॥

ఆ.— (వజ్జనే) ఉన్నడైయగుణజ్జలిరే యెన్నై యకప్పడు త్రినవనేయెన్జుమ్; పిన్నై త్తా తిరువాయ్ లొన్జు జ్జొల్లమాట్టా మైయారే
తన్నైకళారే తొఱుతిరుక్కుమ్; అప్పోలే యవనైక్కాణామైయారే తన్నైజ్జమ్ వేవ నెడితుయిర్ క్కుమ్; ఉన్నై “తన్నైడైయవాపత్తుక్కు
త్తుడై” ఎన్జె విళ్ళసి త్తిరున్ద వివళుమ్ ఉమక్కు ప్రతికూలనాన కంసన్వట్టుపడువతే! యెన్జితో.

౯.

అన్య. — వజ్జనే ఎన్నమ్ కై తొట్టుమ్ (2) తన నెజ్జమ్ వేవ నెడితుయిర్ క్కమ్ (౩) విజ్జన్ కజ్జన్ వజ్జన్ కెయ్ తీర్ (౪) ఉమ్మై తజ్జమ్మెత్తు ఇవళ్ (౧౨) పట్టన ఏ. (౧౪)

పన్నీ. — అనన్తరమ్, అనన్తజనజ్జకుక్కునుభవ విరోధినీవర్తకరావ వుమ్మై విశ్వసితీవళ్ పట్టపాడుక శెన్నెన్దితాళ్.

ఉట్టుకుద్దారెప్పోలే భవ్యతైయైక్కాట్టి వజ్జత్తవనే! ఎన్నమ్; “అవ్వజ్జనత్తుక్కుత్తోవేజ్జావో” ఎమ్మ ప్రణయరోషతాతే కైయె దుత్తు తొట్టొనిట్టుమ్; (2) పూర్వసంక్షేపప్రకారతైనినైత్తు; త నెజ్జానత్తు, దగ్ధమామ్మడి, నెడుమూచ్చెటియుమ్; (౩) పెరుమిడుక్కు నాన, కంసనై, అవక్తవజ్జనైయవనోడేపోమ్మడిపణ్ణినవరే! (౪) మధురైయిల్ పెణ్ణుకుత్తవినవుమ్మై, తనక్కుత్తజ్జమ్మెత్తు, ఇవళ్, (౧౨) పట్టవెళ్ళమ్, ఎక్? (౧౪) ఇప్పడి కరణత్రయముమ్ శిథిలమామ్మడి పణ్ణవేణమొవెన్తుకరుత్తు.

అర్థము. — వంచకుడా! అనిపలుకును; (ప్రణయరోషముచే) అంజలిచేసును; (3) తనమనస్సు దహింపబడునట్లు నిట్టూర్పువిడుచును; (౩) బలవంతమైన కంసుని మోసముచేసినట్లు! శ్రయఃపతి! (౪) తమను రక్షకుడనితలంచి ఈకుమార్తె (౧౨) పడినదుఃఖము ఎట్టిదై యున్నదో! (౧౪)

ఈ. — ఎట్టామ్బట్టు. ఉమ్మైయనుభవిత్తు సుఖిక్కు నై త్తిరల్లీర్, కంసనైట్టోలే ముడిత్తువిట్టిరల్లీర్, ఉమ్మై “రక్షకర్” ఎన్దిరున్దవివళ్ పడుమ్బాడే యితునెన్దితాళ్.

(వజ్జనేయెన్నమ్) తాయార్, “వజ్జేత్తా” ఎన్నప్పొలుత్తిలళ్, “నానల్లే” ఎమ్మలుమ్ తవరహాణ్ణా తపడి వజ్జిత్తున్దిరువడికలిలే శేర్ తుక్కిన్డ ఉపకారక నేయెన్నానిన్దాళ్; ౧* తానొట్టివన్డే తని నెజ్జావజ్జిత్తూ నొట్టినిన్డెన్ను యిరిక్కులన్దియలుమవనన్దో? ఇప్పడియెన్నై యుమటియాతేవజ్జిత్తు ఉన్దిరువడికలిలే శేర్ త ఉపకారకనే! యెన్నానిన్దాళ్. (కై తొట్టుమ్) వజ్జేత్తపువకారత్తుక్కు తోన్దుత్తోమ్. తాయార్ శొన్న గుణహాని క్కొరు పరిహారవృణ్ణినవాతే ఆన్ద్రామైపోకాతే; తన నెజ్జమ్ వేవ నెడుమూచ్చెటియానిట్టుమ్; ౨* తతోమలిస సంవీతాం రాక్షసీభిస్సమావృతామ్ । ఉపవాసకృతాం దీనాం నిశ్చింతం పునఃపునః. “ఉళ్ళమ్మలజ్జ” ఎమ్మ వెట్టివిట్టపడి శొల్లిన్దు; “ఉళ్ళుళావి యులర్ న్దులర్ న్దు” ఎన్దివిడ త్తిలే - ఉలర్ న్దపడి శొల్లిన్దు; ఇట్లే, తన నెజ్జమ్ వేవవెన్దయాలే - నెరుప్పుక్కొళున్దినాత్పోలే శొల్లికిటు.

జీ-ఆ — ఎట్టామ్బట్టు. (వజ్జనేయిత్తాది) “తన నెజ్జమ్” ఇత్యారభ్య, మేలెల్లామ్ కటాక్షితవతారికై (ఉమ్మైయిత్తాది).

అతేప్పడి యెన్న (నానల్లేయిత్తాది). వజ్జనత్తై యుపకారమాక చొల్లుకైయాలే యెన్ద పడి. అప్పడి వజ్జిత్తు చేర్తుక్కిన్డానో వెన్న (తానొట్టియిత్తాది). “నానల్లే” ఇత్యాదివాక్య వివరణమ్ (ఇప్పడి యెన్నైయమిత్తాది). పునశ్చ నెడుమూచ్చెటివానెన్నెన్దు (తాయార్ శొన్న విత్తాది). ఉయిర్ కైక్కు-మాచ్చువిడుకై. పలకాలుమ్ నెడుమూచ్చెటికిటుక్కు సంవాదమ్ (తతోమలిసేయిత్తాది) సున్దరకాణ్డే పచ్చదశే. నెజ్జేన్దోవై పులకాలున్దొన్న తై - కాష్టసమాధియాకరూపిక్కితార్ (ఉళ్ళమ్ మలజ్జవెన్దిత్తాది). ఇత్రాల్ - అచ్చేద్యత్తాది ప్రతికోటియెన్నెన్ద పడి. (కొళున్దినాత్పోలే శొల్లికిటు) *కొళున్దినాత్పోలిరుక్కిటమైయై చొల్లికిటు.

ఆ-ఆ-వి. — (తాయార్ వజ్జేత్తా నెన్నప్పొలుత్తిలలితి) మాతావజ్జనాందోషత్వేనావదత్, తామక్తిమసహమానాసతీస్వయంవజ్జనా మేవోపకారత్వేనాచేత్యర్థః. నను, మాతృవత్పుత్రస్థివజ్జనాందోషత్వేనాచేతిభవత్తు, కోదోషఇతిచేన్న; “అరక్కనిలజ్జెన్దో శ్చీర్ కేక్కు, ఇలజ్జెన్దో బవనేయెన్నమ్” “ఎనతవళపణ్ణర్ తకవుకే, తకవుడైయవనేయెన్నమ్” ఇతి-మాత్రాదూషణత్వేనోక్తానాంవచసాంప్రత్యుత్తరత్వేన పుత్రీవచనప్రకరణవిరోధాత్. — “నెడితుయిరానిట్టుమ్” ఇతి వర్తమానార్థం హృదినిధాయదృష్టాంతమాహ (తత ఇత్యాది) ఎన్నపుమామ్.

ఈ.—(విజ్ఞానై వజ్జనే శైవీర్) మిడుక్కనానకంసనై యభీయచ్చెయ్తీర్. ఉమ్మైత్తోట్టిక్కనినైతారై నీర్ తోట్టిక్కమపరాయినదీర్. ఆత్రితానాత్రిత విభాగమట ఉమక్కిరణ్ణిడ త్రిలుమ్ కార్యమొస్తేయో? (ఉమ్మై త్తజ్జమెన్దు) తజ్జమల్లాతారై “తజ్జమ్” ఎన్దిరుదార్ శొల్లుమాప్పోలే. శొల్లువలే! ౧ “తజ్జమాకియ తన్దెతా యొడు తానునూయ్” ఎన్నుమ్ సర్వరక్షకనై, ఘాతుకరై చొల్లుమాప్పోలే శొల్లుకితాళితే మకళ్ దశై యొప్పార్త్తు. (ఇవళ్ పట్టనవే) ఒరుమహాభారతత్తుక్కుప్పోరుమ్మోలే. సంసారికలైప్పోలే యుణ్ణుడుత్తుత్తిరియ నై త్తిరల్లిర్, ఉమ్మై నిత్యసూరికలైప్పోలే అనుభవిక్కు కొడు త్తిరల్లిర్, ఎజ్జలైప్పోలే “తత్తస్యసదృశంభవేత్” ఎన్నుమళవిలిరుక్కుప్పెన్ద్రులళ్, కంసనైప్పోలే ముడి త్తిరల్లిర్. ఎన్వబ్బీవారాతే ఉమ్మై త్తజ్జమాక ప్పబ్బీసవివ లై యెత్తనై పడు త్తవేణుమ్?

౮.

జీ-ఆ.-శబ్దార్థమ్(మిడుక్కనానవిత్వాది). హర్దభావమ్(ఉమ్మైత్తోట్టిక్కవిత్వాది). “ఉమ్మైత్తజ్జమ్” ఎన్దు పదత్తైయుజ్జుట్టికొన్ణుభావమ్ (ఆత్రితానాత్రితేత్వాది). కార్యమ్ - వజ్జనై. ఆత్రితరాన యశోదాదికగుక్కు త్తోత్తైయుమ్, అనాత్రితరాన కంసాదికలై జయిక్కైయు మన్తో వ్రుమక్కు స్వభావమ్, ఇప్పోత్తిరణ్ణిడ త్రిలుమ్ తోట్టిక్కయేయాయ్ విట్టతేయ్త్తపడి. వ్యాఖ్యాతావిసిడుపాడు(తజ్జమల్లాతారై యత్వా ది). అప్పడిశొల్లులామోవెన్దు (తజ్జమాకియ విత్వాది). “తజ్జమల్లాతారై” ఇత్వాదివాక్యమ్-“ఉమ్మై” ఎన్దు త్రితాత్పర్యమ్. బహువచనార్థమ్ (ఒరుమహాభారతమిత్వాది). వినరణమ్ (సంసారికలైయత్వాది). వజ్జన తైయుపకారమాకచొల్లుకైయారే-సంసారికలిల్ వ్యాప్యత్తి; “తననెజ్జమ్వేవ” ఎన్దెయారేనిత్యసూరికలిలుమ్, తిరుత్తాయారాన తన్నిలుమ్వ్యాప్యత్తి. “కైవొళుమ్” ఎన్దు తైక్కటాక్షీ త్తరుళిచ్చెయ్కి తార్ (ఎజ్జలైప్పోలేయత్వాది). “కజ్జనై” ఇత్వాదియొక్కటాక్షీ త్తరుళిచ్చెయ్కితార్ (కంసనైయత్వాది). “ఉమ్మైత్తజ్జమ్” ఎన్దు తుక్కు తాత్పర్యస్తరమ్ (ఎన్వబ్బీవారాతేయత్వాది). అతావతు-ఇత్తనైసాళుమెన్దై “తజ్జమ్” ఎన్దిరుదాళ్, ఇప్పోతే శొత్తేళామల్ ఎన్దై ఖిట్టుమ్మై తజ్జమాక ప్పబ్బీస వినరణమ్ పడుమపాడేయ్తు, ఇవలైయు త్తనైపాడుపడు త్తవేణుమోవెన్దు పడి. ఎన్వబ్బీవారాతే - ఎన్ శొల్లుబ్బీవారాతే. అతావతు - ఇలల్లెన్ద్రులళ్ కే” ఎన్దుమ్, “ఎనతనళవణ్ణిర్ తకపుకళే” ఎన్దుమ్, “ఎనకల్లితాన్దట్టవజ్జనైయే” ఎన్దుమ్, నాన్ శొన్నవారై కలైయదరిత్తెన్దు పడి. యద్యా, ఎన్వబ్బీ - “తత్తస్యసదృశంభవేత్” ఎన్దిరినై యాతల్. సున్దరకాణ్డేవోనచత్వారింశే, “శరైస్తుసజ్జు లాజ్జుత్వాలక్కంపరబలార్దనః | మాన్యదేద్యదికాకత్తస్త్తస్యసదృశంభవేత్” క్రమేణాన్వయః.

౯.

ప్ర-తి.—(ఎట్టామ్మట్టు) (వజ్జనేయత్వాది) (నెడితుయిర్ క్కుమ్) తత్తపచ్చదశే, “తతోమలినసంవీతాంరాక్షసీభిస్సమావృతామ్! ౧౮॥ ఉపవాసకృశాం దీనానిశ్వసన్తీంపునఃపునః | దదర్శశుక్లపక్షాదౌచంద్రోరేఖామివామలామ్ ॥ ౧౯॥ మన్దప్రఖ్యాయమానేనరూపేణరుచిర ప్రభామ్”! ౧౯౪॥—(పట్టనవే) తత్తైశోనచత్వారింశే, “బలైస్సమగ్రైర్వదిమాంరావణంజిత్యసంయుగే | విజయీస్వపురంయాయాత్త దేవాస్యయశస్కరమ్! ౨౦॥ శరైస్తుసజ్జులాంకృత్వాలక్కంపరబలార్దనః | మాన్యదేద్యదికాకత్తస్త్తస్యసదృశంభవేత్! ౩౦॥”

౧౦.

తాత్పర్యము.—తనగుణములచే నన్నువశపఱచుకొనినవాడా! యనిచెప్పి మఱియు తానువార్తలాడుటకునశక్తురాలై యజ్ఞలిచేసును. ఆప్పుడును సర్వేశ్వరుడు వేంచేసి నేవసాదింపనందున దుఃఖాతిశయముచే దనమనస్సుదగ్గమగునట్లునిట్టూర్పులిడును. ఈప్రకారము మిమ్మును రక్షింతులుగా నమ్మియున్న ఈపెను ప్రతికూలులు పడిన దుఃఖముల ననుభవింపఁజేయుటయు క్తమా?

౧౧.

మా.—పట్టపో తెమ్మపోతటియాల్వై । మట్టలర్ తణ్ణుథాయ్ న్నుజ్జుడర్ ।

పట్ట వాయ్ నుతి నేమియార్, నుమ । తిట్ట మెన్గొలివ్వేత్తై క్కే॥ ౯

ఆ.—(పట్టపోతు) ఆత్మతరత్తణ్ణాథ మాక త్తిరువాళీయేయేన్దిక్కొణ్ణిరుక్కిఱన్, ఉమ్మెడుసంక్షేపిక్కైయిలుళ్ళవళిని వేతతాళే మన్ పసుసన్దిక్కొత్త మైయన్ది క్కేయిరుక్కిఱవివళి తిఱ త్తిక్కుయ్యనినైత్తరుళిన్ నైన్దితాళి. ౯.

అన్య.—పట్టపోతు ఎమ్మపోతు అఱియాళి (౩) విరై మట్ట అలర్ (౬) తణ్ణుథాయ్ ఎన్నుమ్ శుడర్ (౯) పట్టమ్ వాయ్ నుతి(౧౨) య్ నుమతు ఇట్టమ్ (౧౫) ఇవ్వేత్తై క్కు ఎన్గొల్. (౧౭)

పన్ని.—అన నరమ్, ఇవ్వళవిల్, రత్తణ్ పకరణవత్తైయైయడైయవుమ్మడైయనినైవేతాయరుక్కిఱతైన్దితాళి.

ఉఱ్ఱా మైయాలమ్ ఉఱర్ న్దు తెళివుడైయళాయరామైయాలమ్ అస్తమిత్తపోతుమ్, ఉదిత్తపోతుమ్, అఱికిఱిలన్. అఱికిఱతు నెఱ్ఱా మాకైయాలే. (౩) పరిమళముమ్, మధువుమ్, పరప్పిన, (౬) కెప్పిత్తిరుత్తుథాయ్, ఎన్నానిఱుమ్. జ్వాలైకళైయడైయ, (౯) పట్ట వాయ్ నుతి, కూర్నైయైయమ్మడైయ, (౧౨) తిరువాళీయైయడైయవళి, ప్రతిబంధక తైక్కళిత్తుక్కిట్టపరికరమ్మడైయారానవుమ్మ, నినైవానతు, (౧౫) పల్లీన్దీన్ వివహాత్తాతవిచ్చపలెక్కు, ఏతాయరుక్కిఱతు. (౧౭) నత్తైక్కుఱుప్పాయరుక్కిఱతో, ముడివు ఁప్పాయరుక్కిఱతో? నెన్దుకరుత్తు. ౯.

అర్థము.—(ఈపె) అస్తమయకాలమును ఉపయకాలమును నెఱుంగదు. (౩) పరిమళమును మధువును పూర్ణమైయున్న (౬) చల్లనితిరు య్ అనికెప్పను. తేజస్సుకల (౯) మండలాకారమైన ముఖమును క్రూర్యమునుకల (౧౨) చక్రాయుధముధరించినవారా! మీయొక్క (౧౫) ఇట్టిచపలురాలికు ఎట్టిదైయున్నదో? (౧౭)

ఈ.—బన్బ తామాబ్బట్టు. “ ఇవళి పట్టన ” ఎన్దెక్కు ఎన్బట్టాళెన్న ; పడువతెల్లామ్ పట్టాళాకిల్ ఇవళిని డువాళెన్దితాళి.

(పట్టపో తెమ్మపోతటియాళి) ఉతి త్తతుమ స్తమి త్తతుమఱికిఱిలన్. ఇవళిఱివతుమే తేనుముణ్డోవెన్నిల్ (యిత్యాది) విరై-ఇతొరుపరిమళమే! మట్ట-ఇతొరుతేనే! అలర్-ఇతొరుపూవే! తణ్-ఇతొరుకుళిర్ త్రియే! తిరుత్తుథాయ్ విషయ మాక ఒరుకోడియైచ్చొల్లుమ్. ౧*ఉమ్మడైయ పేరున్దారు మొక్కియవటియాళెన్దితాళి.

ఎన్ద వాతే, “ నమ్మెయ్యాళై ప్పట్టు ఇప్పడిపడప్పిల్ న్దోమే ” ఎన్దలభ్యలాభత్తాలే కైయిల్ శిరు

శి-ఆ.—బన్బ తామాబ్బట్టు (పట్టపోతిత్యాది) పూర్వాధర్మతైక్కటాక్షిత్తవతారికై (ఇవళి పట్టనవిత్యాది). (ఇనియెన్నడువాలితి) ఇతుక్కు సుభవియతతాయనిమేలే యనుభావ్యమానదుఃఖముణ్డోవెన్ద పడి.

“పట్టపోతు” ఎన్దతు - “ముత్తుప్పట్టతు” ఎన్నుమాప్పారే, ఉతిత్తపోతెన్ద పడి. “ఎమ్మపోతు” ఎన్దతు - “ఎమ్మకళమ్” ఎన్నుమా క్కే, అస్తమిత్తపోతెన్ద పడి. ఎమ్మకళమ్-ముడికిఱయధభూమి. వివరణ(ఉమ్మడైయవిత్యాది). వితిర్ త్తా-చలిప్పిత్తా. తటస్థతైయై

ఆ-ఆ-వి.—“ విరై మట్టలర్ ” ఎన్దిఱపదన్దోడే, “ వజ్జనే ” ఎన్ద తైయ్ఱుఱ్ఱితాత్పర్యమ్ (ఉమ్మడైయపేరుమిత్యాది) ఎన్నవుమామ్. —(నమ్మెయ్యాళైప్పట్టితి) అస్తి న్నాన్యోస్వాపదేశే-౨ “ఉదారాస్సర్వపదై తేజ్ఞానీత్వాత్తైవమేమతమ్ | అస్థితస్సహియుక్తాత్తమామేవానుత్త రిమ్ | బహూనాంజన్తనామస్తే జ్ఞానవాన్తాం ప్రపద్యతే | వాసు దేవస్సర్వమితిసమహత్తానుదుర్లభః”.

ఈ.—వాట్టియై వితిర్ త్తా (శుడర్ పట్టవాయ్ నుతి నేమియార్) శుడరై యుమ్, పట్టమానవాయై యుమ్, కూరైయైయుముడై యతిరువాట్టియై కైయి లేయుడైయార్. ఇప్పోతు “ శుడర్ పట్టవాయ్ నుతి ” ఎన్ని విశేషణమెన్నెన్ని; వెణ్బిళ్ళైయైక్కాట్టిల్ తిరుత్తాయార్, కై యున్దిరువాట్టియుమాననమక్కిడుపట్టు, విశేషణజ్జిట్టనుభవిక్కితాల్. ఆశ్రితానాశ్రితవిభాగమట ఉమక్కట్టికై క్కుప్పరికర మొప్పేయో? ౧ “ఆట్టిప్పడై యన్దణనై మఱవియైయిన్ది మనత్తువై ప్పారే ” ఎట్టి త్తే ఇవర్ తమ్ముడైయ వారై యుమ్. కై యున్దిరువాట్టియుమాననమక్కిడుకై క్కుణ్డాల్ నెట్టియుమవర్ కళితే. (నుమతిట్ట మెన్దొల్) రావణహిరణ్యాదికతై ప్పొలేముడిక్కనినైక్కిటీరో, నిత్యసూరికతై ప్పొలేకై యున్దిరువాట్టియుమాననమక్కిడుకై, యనుభవిప్పిక్కి టీరో? తన్నై యుమ్ మఱన్దు మ్మై యుమ్ మఱన్దు సంసారికతై ప్పొలేయున్దుడుత్తు త్తిరియ వైక్కిటీరో? ఇవల్ పేర్ న్దొల్ నీర్ నినై త్తిరుక్కిట తే? (ఇప్పేత్తై క్కే) ఆత్మ స్వపలైయాన ఇవల్ విషయ త్తిల్ నీర్ నినై త్తిరుక్కిట తే?.

జీ-ఆ.—యనువదిత్తు ప్పరిహరిక్కితార్ (ఇప్పొత్తిత్యాది). ఇప్పొతు-తాయార్ త్తా వాయ్ చొల్లుకిటపోతు. “శుడర్ పట్టవాయ్ నుతి నేమియార్-పట్టపోతు” ఇత్యాది పూర్వార్థతోడేకూట్టి, మకళుడైయవ్వనత్తుక్కు త్తిరువాట్టియాట్టియోప్పైచ్చేర్ త్తియట్టుకేకూతువెట్టు తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఆశ్రితానాశ్రితత్యాది). ఆతావతు-అనాశ్రితరాన హిరణ్యాదికతై యట్టిక్కైక్కుమ్, ఆశ్రితైయానవినతైచ్చేర్ త్తియట్టుకై క్కాట్టియట్టిక్కైక్కుమ్ పరికర మొప్పేయోవెన్దు పడి. ఇవర్ ప్పడి కై యున్దిరువాట్టియుమాననమక్కిలేయి డుపట్టిరుప్పరోవెన్దు (ఆట్టిప్పడైయత్యాది). అన్దణనై-పరిశుద్ధనై. ౨ “శక్కుర త్తణ్ణలేయెన్దు తాట్టన్దు” ౩ “ఆట్టియుడుమ్ పొన్నార్ శార్లముడైయ వడికతై యిన్నార్ రెన్దటియే” ఇత్యాదియై త్తిరువుళ్ళమ్మన్దొల్, తిరుమన్దైయాట్టియార్ ముతలానారై యుక్కుట్టియరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కైయమి త్యాది). “ శుడర్ పట్టవాయ్ నుతి నేమియార్ ” ఎన్దు తైయిక్కుట్టిభావమ్ (రావణత్యాదివాక్యవ్వయేన). నుతి” ఎన్దు - తైక్కుత్తియైప్పన్దు (రావణహిరణ్యాదికతై ప్పొలేయెన్దు తు). “శుడర్ ” ఎన్దు తాట్టన్దు - సోదర్యతైప్పన్దు (నిత్యసూరికతై ప్పొలేయెన్దు త్యాది). ఇన్దనర్థవ్వయ తైయే యుత్తరత్రవివరిక్కితార్ (కూరైక్కిల క్కాకవి త్యాదివాక్యవ్వయేన). “ పట్టపో తెట్టుపోతటియాల్ ” ఎన్దు తైప్పన్దు (తన్నై యుమ్ మఱన్దు త్యాది). ఆతావతు-పట్టపో తెట్టుపోతటియాల్ ” ఎన్నివిడ త్తిలే - ౪ “నన్దున్దుదిత ఆది తేన్దు నన్దున్దుస్థమి తేరవా. ఆత్త నోనావబుధ్య నేమనుష్యాజీవితత్తయమ్” ఇత్యాదిప్పడియేయ్లూరుమ్ సుఖమాకవిరుక్కు, ఇవళి త్తతు మస్తమి త్తతు మఱియా తేయిరుక్కితా శ్చెన్దొత్తాత్తర్యమ్; అన్దభావతై త్తిరువుళ్ళమ్మన్దొల్, ఇప్పడియరుక్కిటివివలై యవర్ కతై ప్పొలేయున్దుడుత్తు త్తిరియ వైక్కిటీరోవెన్దు పడి. “ఇప్పేత్తైక్కు-నుమతిట్ట మెన్దొల్ ” ఎన్ని పదసజ్జతియై త్తిరువుళ్ళమ్మన్దొల్, “విరై మట్టలర్ ” ఇత్యాదియైయుక్కుటాత్తిత్తు, చాపలస్యవిషయన్దర్యయక్కు భావమాహ (పర్ న్దొల్ దువిడాతవి త్యాది). ఏత్తై-చపలై. “శుడర్ ” ఇత్యాదియైయుమ్, “విరై ” ఇత్యాదియైయుమ్ ట్టుట్టు చాపల తైవివరిక్కితార్ (కైయమి త్యాది).

తాత్పర్యము.—మీతో సంశ్లేషించుటయందభినివేశముచే నదితప్ప యితరముల ననుసంధింప నశక్తురాలైన యీశుమా రైవిషయమునందు, ఆశ్రితరక్షణార్థముగఁ దిరువాట్టినిధరించియున్న తమరెంచియుండువిధ మెట్టిదో? ఈపె నిత్యసూరులవలె తమదివ్యమంగళవిగ్రహ సోదర్యము ననుభవించునట్లు కృపఁజేయుదురో? తనను మిమ్మునిద్దరినిమఱివి సంసారులవలె దుఃఖపెట్టెదరో? ఈపెవిషయముగ మీరు తలఁచి యుండునది ఏమో? నేనెఱుంగను.

మూ.—ఏత్తై పేతైయిరాప్పకన్దొన ! కేట్టిలొక్కణ్ణిన్ కొణ్డాల్, కిళ !
ర్యాత్తై వేవవిల శ్చెన్దొన్దొరివళి ! మూత్తై నొక్కన్దుమ్ వాట్టేన్ది నే !

ఆ. — (ఏటై పేతై) ఉమ్మెయ్యైప్పడుమ్ స్వభావైయాయ్, ఉమ్మడైయదుర్లభత్వత్తైయఱియమాట్టాత బాల్యకాపన్నైయాయున
వల్ ఉమ్మెయ్యైప్పట్టు పెత్తాతవ్వసత్తై అత్తై నమననన్నైయానాల్; ఇనల్ ముశివత్తుయన్నే ప్రతిబద్ధకత్తై యుమ్ నీరేపాక్కి
క్కొట్టె ఈడైవనన్దు రక్షితరుళ వేణుమెన్దెమ్మరుమా నైయపేక్షిక్కితాల్. ౧౦.

అన్య. — ఏటై పేతై ఇరాప్పకల్ (౩) తన కేట్ ఇల్ (౬) ఒణ్ కణ్ నీర్ (౯) కొడ్డాల్ కొర్ వాట్టు (౧౨) వేవ ఇల్లై
కొర్ (౧౫) ఇనల్ మాటై నోక్కొన్దుమ్ (౧౮) నాట్టేన్దిక్ (౧౯). ౧౦

పన్న. — ఆన నరమ్, విరోధిమిక్కాల్ వెన్దు విల్లప్పణ్ణుమ్ వీరప్పాట్టైయుడైయనీర్; ఇనల్ నోక్కొన్దు మొట్టియచ్చెన్దుత్తు, ఇట్టై
పడియాలోటియవేణుమెన్దితాల్.

కిట్టాలోటియలుమ్ విడాతనపతైయమామ్, ఎన్ శొక్కేళాత పేతైయమానవినల్, ఇరవోడు పకలోడువాళియఱి, (౩) తన్,
ప్ప, ఇల్లాత, (౬) అట్టకెయి, కణ్ణల్, నీర్, (౯) కొళ్ళుమ్మడియానాల్. మిక్కవుయర్ త్రియెయుడైతాయ్ పరపిడాఫలమాన, రావణైవ్వి
య్, (౧౨) అగ్ని నేత్తామ్మడి, లక్ష్మైయై, అట్టియచ్చెన్దుత్తువే!; (౧౫) ఆనకుళ్ళుతవివాత్తోలే ఇనకుడైయ, ముగ్ధమాన - మాన్-నో
క్కొప్పేలే యిరుక్కిఱి, నోక్కొయ్యైయమాకిలుమ్, (౧౮) త్తయిప్పియాతోటియవేణుమ్, (౧౯) ఇనల్ నోక్కొక్కిశీర్ ఎల్లార్ త్తుయ
వహేతువెన్దు కరుత్తు. ౧౧.

అర్థము. — అధికాశనోందియున్న (హితములనువినని) బాలికయైనట్లుగా పేరేయియగుళ్ళు (౩) తనయొక్క నమము లేని (౬) అంద
మైన నేత్రములయందు నీళ్ళు (౯) గరించియున్నది. అధికమైన (రావణునియొక్క) నివర్త్యము (౧౨) దగ్ధమగునట్లు లంకను భస్మీకరిం
నవారా! (౧౫) ఈపెయొక్క సుందరమైయున్న కటాక్షమునుమాత్రమైనను (౧౮) నశింపకనుండవలయు. (౧౯)

ఈ. — పత్తామ్బట్టు. ఇనల్, నోక్కొన్దు మొట్టియ అల్లాత తెల్లా మొట్టిన్దాల్; ఇన్నోక్కొన్దుయుమ్ నో
క్కొళ్ళేరెన్దితాల్.

(ఏటై) “ కిడైయాతు ” ఎన్దు ప్రమాణప్రసిద్ధమానత్తిలే, కిడైక్కుమతిల్ పణ్ణుమ్ చాపల తైప్పణ్ణుకై.
పేతై) “ కిడైయాతు ” ఎన్దు తిన్దు మీళుమ్ పరువమల్ల, నాకహితజ్ఞాన్నా లుజ్జేళాతపరువమ్. (ఇరాప్పకల్ తనకేట్టి

శి-ఆ. — పత్తామ్బట్టు. (ఏటైయిత్యాది). “మాటై నోక్కొన్దుమ్ వాట్టేన్దిక్” ఎన్దుతై క్కటాక్షితవతాకికై (ఇనళిత్యాది).
కిడైయాతెన్దు ప్రమాణప్రసిద్ధమానత్తిలే యెన్దుతు-౧ “ఇమయ్యునోరథం స్వర్గం స్వర్గివర్త్యభ్యుత్పదమ్ । ప్రాప్నోత్యారాధితేవిష్ణుము
క్తిమప్యతి దుర్లభామ్” ౨ “ననన్దుపాపశ్చతికశ్చనైవమ్” ౩ “నగ్రాహ్యోకేచదిత్పుచిత్” ౪ “కట్టిలి” ఇత్యాదియైప్పోయి. (నాకహిత

ఆ-ఆ-వి. — “గుమత్తిట్ట మెన్దోల్” ఇత్యువాన - తదేకరక్ష్యత్వాగ్రహణాయే సత్కరిస్తవరక్షే స్వయంవిజ్ఞాపయతి, ఏతాదృశిస్తవరక్ష
గర్థవిజ్ఞాపనప్రవృత్తిరవగతవా. పరప్రవృత్తినినర్తకస్వప్రవృత్తినిచృత్తి - ప్రపత్తిరిహిప్రపత్తిలక్షణమ్. తస్మాత్స్వరక్షగర్థవిజ్ఞాపన
ప్రవృత్తిరూప స్వప్రవృత్తిరేవప్రమానత్యాదీషద్వ్యభిప్రాయమాన, తదానీమాన (ఏటై పేతైయితి). ఇతివాక్యసగర్భగ్రన్థిప్రవా. అరవీవహ్యస్యాం
థాయామ్ “నోక్కొన్దుమ్ వాట్టేన్దిక్” ఇత్యత్ర “ఇనల్ తానే ముశివపాకితాల్” ఇత్యాద్యుక్తిశ్చ, ఆన నరమ్ “వాట్టమిల్ పుకట్టేవాను
నై” ఇతి-సంక్లేషశ్చ. అయమర్థః శ్రీవచనభూషణేపుచ్చ్యతే ౫ “అన్తిమకాలత్తుక్కు త్తజ్జమిప్పోను తజ్జ మెన్దిలి నినైవునలైకై ఎన్దు తీయరు
చ్చెయివర్” ఇతి. ౩ “అహంస్వరముమచ్చుక్తం - కావహిషణసన్నిభమ్”.

ఈ.-లోణ్ కణ్ణనీర్ కొణ్ణాల్) ఆనన్దాశ్రువుక్కు త్తకుతియాయ్; (కేట్టిల్) కేట్టై ఎన్దు. ఒప్పాయ్. ఇల్ ఎన్దు - ఇల్లొ మైయాయ్, ఒప్పిన్ది క్కే యిరుప్పతాయ్; ఒణ్ కణ్ - కణ్ణనీర్ కొణ్ణాల్ విడిలుమ్, కణ్ణార్ క్కు ఆల త్తివట్టిక్క వేణ్ణు మ్మడియానకణ్, సర్వకాలము మశ్రుపూర్ణమాయీర్దు. తామరైయిలే మత్తుప్పట్టాప్పోలే యిక్కణ్ణుమ్ కణ్ణ నీరుమాయరుక్కిఱవిరుప్పై, కాట్టిలెటి త్త నిలావాక్కువతే! ఇవిరుప్పకు కృషివణ్ణి, ఫలవేలైయిలే యిల్లుప్ప తే!; పొన్నుమ్ మత్తుమ్ విలై యుమ్మడియితే కృషివణ్ణిర్దు, ఇప్పోతివళిపుక్కన్దియే, అవనిల్లుక్కాయీర్దీ వళి కరై కిఱు.

(కిళర్ త్యాది) నడు వేకణ్ణీర్ విల్లివిడు మి త్తనైయో? విరోధికన త్తిరుక్క వెన్న; రావణనిలుమ్ వలితో ఇవ భుజైయ విరోధివర్గమ్. ౧ “ఉదీర్ణ స్వరావణస్య” ఎన్గిఱపడియే-తాయుమ్ తమప్పనుమ్ కేరవిరుక్క ప్పాతాత వై శ్వర్యమితే. కిళర్ నదై శ్వర్యమానతు వేమ్బడి లక్ష్మయైనిరసిత్తిర్. ఒన్దైయట్టిక్కనినై తాల్, ముతల్ కిడవామే య్తిక్కుమవరా యిరానిన్దిర్. (ఇవళి మాట్టై నోక్కొన్దుమ్ వాట్టేన్ది నే) ఇవభుజైయ ముగ్ధమాననోక్కొన్దుమ్ కిడక్కుమ్బడి కార్యమ్బార్ క్క వేణుమ్. మాట్టై యెన్దు-ఇళమై. (నోక్కొన్దుమ్ వాట్టేన్ది నే) ఇవళి తా నేముడిన్దు పోకితాళి, నాజ్గళి తా నే యిల్లక్కిఱోమ్, జీవిక్కవిరుక్కిఱ నీర్ వేణుమాకిల్, ఉమ్ముడైయ జీవన త్తై నోక్కొక్కొప్పారుమ్.

౧౦.

జీ-అ-జ్జొన్నాలుమితి) “తకవుకే” “వన్దావైయే” ఇత్యాది స్థలజ్ఞానే కోన్నే నెన్దపడి. (ఆల త్తివట్టిక్క) ఆల త్తియా లే ప్పట్టికోవై వట్టిక్కొ పోక్కునైయెన్దపడి. “తనకేట్టిలొణ్ణిలే. ఇరాప్పకల్ నీర్ కొణ్ణాల్” ఎన్దనన్దు త్తర్గమ్ (సర్వకాలముమిత్యాది). కణ్ణవర్ణిక్కిఱవళుడైయ వర్ణభావమ్ (తామరైయిలేయత్యాది). అతావతు - సున్దేహన్ద స్తకరసమ్ పాత్తిక్కొక్కావుమ్, మేన్దేలనత్తు ప్పెన్దిఱప్పిక్కొక్కావుమ్ నీర్ విక్లేషిత్తతు; అనై యప్పడియే ఫలిత్తపిన్దుమ్, కణ్ణనీరైయమ్ మాల్ దీక్కలక్క ప్పెతాతే యిల్లుప్పతేయెన్దపడి. తామరైయిలే - తామ రైప్పువిలే. అతిలనిచ్చువాయిక్కిఱీరర్గిర్. “ఇతు వేణుమ్” ఎన్దు సుప్త్యవతారాదికళాతే పాడుపట్టిన్దువిట్టిరైయిడాల్ (ఇవిరుప్పక్కి త్యాది). ౨ “ఒన్దుత్తుమ్ పైమ్మెన్దు మేన్ది” ఎన్దు త్తైయట్టొణ్ణు రసోక్తి (పొన్నుమ్ మత్తుమిత్యాది). పొన్ - నైవర్ణ్యమ్. మత్తు - ఆశ్రు విన్దుక్కో. (ఇప్పోతివళిపుక్కన్దియేయితి). ఇలైయాకిల్, “తనకేట్టిలొణ్” ఎన్గిఱ విశేషణత్తుక్కు ప్రయోజనమిలైయిఱే.

కిక్కుక్కు శేషమాక్కియవతారికై (నడువేయత్యాది). “రావణనిలుమ్ వలితో” ఎన్దైక్కు అవనప్పడియధికనోవెన్న; కిళర్ త్రియిన్ చర మావధిమాహ (ఉదీర్ణ స్వత్యాది) అయోధ్యాకాణ్డేప్రథమే, “నహిదేవైరుదీర్ణస్య రావణస్యవధార్థిభిః । అర్థితోమానుషేలోకేజ్ఞే విష్ణుస్స నాతనః” “వాట్టేన్ది” ఇత్యక్ర-వకారమ్ - అవ్యయమ్. “కిళర్వాట్టేన్దివేవ విలక్తైశ్చేదీర్ - ఇవళి మాట్టై నోక్కొన్దుమ్ వాట్టేన్ది నే” ఎన్దు మేలుక్కు శేషమాక్కి భావాన్తరమ్ (ఒన్దైయట్టిక్కవిత్యాది). అతావతు - లక్ష్మయై నిశ్శేషమాక అట్టితాప్పోలే యివలైయమజ్జీయాతే కొళ్ళుమెన్దపడి. “వాట్టేన్దిన్” ఎన్దు - ఫలమవనతాక చ్చొన్న తుక్కుభావమ్ (ఇవళి తా నేయిత్యాది). ఉమ్ముడైయ జీవన త్తైయెన్దు తు-౩ “మణ నోక్కొమున్దా నే” ఎన్దు త్తైప్పల్దు. క్రమేణాన్వయః.

౧౦.

ప్ర-తి.— (పత్తామ్బట్టు) (వట్టైపేత్తైయత్యాది) (కిళర్ వాట్టేన్ది) అయోధ్యాకాణ్డే ప్రథమే, “తేషామపిమణఃతేజా రామోరతికరః పితుః । స్వయంభూరివభూతానాం బభూవగుణవత్తరః॥ ౬॥ సహిదేవైరుదీర్ణస్య రావణస్యవధార్థిభిః । అర్థితోమానుషేలోకే జ్ఞే విష్ణుస్స నా తనః॥ ౭॥ కాసల్యాకుతుభేతేన పుత్రేణామితతేజసా । యథావరేణదేవానా మదితిర్వజ్రపాణినా.” ౮॥

౧౦.

తాత్పర్యము. — మిమ్ము నెల్లప్పుడూ పడు స్వభావముకలదియు, మీసంక్షేపము దుర్లభమనియెఱుంగని బాల్యదశతోఁగూడియున్నదియు నైన యీకుమార్తె, మీసంక్షేపమునుఁగోరి యదిఫలింపనందున వ్యసనముచే నత్వన్తమవనము రాలాయెను. ఈపె దురవస్థనుబొందుటకు మునుపు సకలప్రతిబంధములను దమరేపఁగొట్టి యీపెయొక్క సుందరమైన కటాక్షమునుమాత్రము నతిశ్రీఘ్రముగరక్షించుఁడు. ఈపె మరించు చున్నది. మేమును కుమార్తెను దారపోసుకొనుచున్నాము, ఇందుకు సందియంబులేదు. జీవింపనాశపడుచున్న తాముండవలసియున్నచో తమ జీవనమైన యాయుగ్ధకటాక్షమును గాపాడచూడుఁడు.

౧౦.

మూ. — వాట్టమిల్ పుకఱ్ఱొమననై, యితై | కూట్టివణ్ణుడకోపకోశోల్, అమై |

పాట్టోరాయరత్తిప్పత్తైల్, అడి | కూట్టలాకుమన్దామమే ||

౧౧||

అగ్రావో తిరువడిక శేశరణమ్.

ఆ. — (వాట్టమిల్) ఆహ్వానింపబడియనన్నరానవిడత్తిల్, అవరుడైయవసాదమెల్లామ్బామ్బడి వస్తుతోన్బియరుకుతై యాలేవాట్టమి న్నాతప్రణయత్వవాత్సల్యకారుణ్య సౌశీల్యాదికల్యాణగుణజ్ఞతైయుడైయనాయరుద్ద ఎమ్బెరుమానైచ్చొన్న వి తిరువాయ్ మొట్టి అన్బరువడికళితే యుట్టకీయతోరు తిరుమాలైయాక చుట్టలామెన్దితార్.

౧౧.

తిరుక్కురుకైప్పిరాన్బిళ్ళాన్బిరువడిక శేశరణమ్.

అన్బ. — వాట్టమ్ ఇల్ పుకఱ్ఱ (౩) వామననై వకో శవకోపకో (౬) ఇతై కూట్టి శోల్ (౯) అమై ఓర్ పాట్టు (౧౨) ఆయిరత్తు ఇప్పత్తైల్ అడి (౧౫) అవ తామమ్ కూట్టలాకుమ్. (౧౮)

౧౧.

పన్నీ. — అనత్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్కుళమాక భగవదారాధనరూపకైజ్జుర్యతైయరుళిచ్చెయ్కీతార్.

నోక్కువాడాలిపడి తిక్కునైత్తొవుతోన్బ ఆర్థియాంవస్తుముకజ్జొట్టి నపడియాలే వాట్టమ్, ఇల్లాత, గుణప్రకృతైయైయుడైయ, (౩) వామననైక్కుటిన్బ, ఉదాహరణ, ఆహ్వాన, (౬) ఇతైయోడే, కూట్టి, శోన్న, (౯) లక్షణపూర్తియాలేయమైతియైయుడైయ, అద్వితీయమాన, పాట్టుక్కో, (౧౨) ఆయిరత్తియమ్, ఇప్పత్తైల్, అన్దవామనడియితే, (౧౫) అట్టకీయ, మాలైయై, కూట్టలామ్. (౧౮) ఇతువజ్జివిరుత్తమ్. ౧౧.

వాడిశేసరిఅట్టకీయమణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము. — వామను లేని కల్యాణగుణములుకల (౩) వామనావతారంబై త్తినవిష్ణువునుగుఱించి ఉదారులైన ఆహ్వాన్లు (౬) స్వరములతోఁ జేర్చి సాదింపిన (౯) సర్వలక్షణసంపన్నములై అద్వితీయములైన పాశురముల (౧౨) వెయ్యింటిలో నీపదిపాశురములచే శ్రీపాదములలో (౧౫) సుందరమైన మాలను సమర్పింపవచ్చును. (౧౮).

ఈ. — నిగమత్తిల్ - ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిన్దై యభ్యసీక్కువల్లార్, ఇవర్ ప్రార్థిత్రపడియే నిత్యనూరికళో తిరళిలేపోయ్ ప్పక్కు సర్వేశ్వరన్బిరువడికళిలే ౧౫కూట్టునన్దాలైప్పడియే తిరుమాలై శాత్తియడిమై శెయ్యప్పెలు వర్కళిన్దితార్.

జీ-ఆ. — నిగమమ్ (వాట్టమిత్తాది) “అడికూట్టలాకుమన్దామమే” ఎన్దైక్కటాక్షిత్రనతారికై (ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియైయత్తాది). తిరువిరుత్తమ్ (కూట్టునన్దాలైకళో) కూట్టుకైక్కు త్తమతియాన నల్లమాలైకళో.

ఈ.-మాకప్పన్ ద్రినవివళో పడుమ్బా చేయితువెన్టాళో; ఒన్నతామ్బుట్టిల్-ఇవళో పేన్ద్రులోనీర్ శెయ్ తరుళనినై త్తిరుక్కిఱతెన్నెన్టాళో; పత్తామ్బుట్టిల్ - శేషి త్తతునోక్కొమ్మ మేయాదున్దు, ఇత్తోన్టై యుమ్నోక్కొక్కొళ్ళీరెన్టాళో; నిగమ త్తిల్ - ఇ త్తిరు వాయ్ మొఱ్ఱియై యభ్యసితార్ క్కుఘలజ్జూల్లి త్తలైక్కట్టినార్.

౧౧.

వడక్కు త్తిరువీతిప్పిల్లై తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

జీ-అ.-మిన్నినియాడువతో! నాయోడువతో! పులుమిప్పలిముక్ నరికేశరిముక్ నడైయాడువతో! పేయాడువతో! ప్దుకురువముక్ పెరుమానడి శేర్ వళాపరణక్. ఓరాయరమామైయిన్టమిజీలారుళొత్పారుమోవులకిఱ్ఱి వియే” ఎన్నిఱకజ్జత్తార్ కవియుమ్, “అమైపాట్టోర్” ఎన్ట విడ త్తిలేయసున ధేయమ్. వామననై - వామననైక్కట్టు. ఇశైయోడుకూట్టి. శొల్ - శొన్న. క్రమేజాన్వయః.

౧౧

జీయర్ తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

ఆ-అ-వి.-శోపనిశైకూట్టి-శొల్లమై. ఓర్ పాట్టాయర త్తిప్పత్తాలడి - అన్దామమ్ శూట్టాకుమ్ ఎన్టరైయన్వయమ్.

౧౧.

జీయర్ తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

ప్ర-తి.- (నిగమమ్) (వాట్టమిత్తారి) (దణ్ శడకోపక్) బాలకాణ్డేద్వితీయే, “ఉదారవృత్తార్థపడైర్ నోర మైస్తదాన్వయమన్వయ కారక్తిర్తియాక్ | సమాత్తరైళ్ళొకశతైర్వశస్వినో యశస్కరంకాన్వయవారధీర్వన్తిః ॥ ౪౨॥”

౧౧.

మణవాళమామనికళో తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

తాత్పర్యము.- ఆత్మార్థిరీతిగననన్నులై నప్పుడు వారిదుఃఖమంతయుకమించునట్లు సేవసాదించి కృపజేయుటచే బరిపూర్ణములైన ప్రణయిత్వవాత్సల్యకారుణ్యసౌఖ్యాదికల్యాణగుణములుకల క్రియఃపత్తిని బ్రతిపాదించుచున్న నీతిరువాయ్ మొఱ్ఱిని నభ్యసించువారికి భగవత్ప్రేక్ష్యమనియెడి పురుషార్థము తప్పకలభించును.

౧౧.

ద్రమిడోపనిషత్సజ్జతియిలి త్తిరు వాయ్ మొఱ్ఱిక్కానల్లోకమ్.

(ఆడి)-తత్త్వార్థితానధిగమేనసముత్థితార్తిరగ్రేహరేఃపరముఖేనయథావిధేయమ్|

ఆర్తేర్ని వేదనమపాకరణార్థనశ్చమూర్ఛాస్తథామునిరగాన్తహతీశ్చతుర్థే||

౧౪.

వాదికేసరిఅమృతమణవాళచ్చియర్ తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

అర్థము.-తత్త్వార్థితానధిగమేన - ఆ ప్రార్థింపఁబడినత్యనూరులసంఘముతోఁగూడి భగవదనుభవములభింపకపోవుటచే, సముత్థితార్తిః-జనించినదుఃఖముకలవారైన, మునిః - నమ్మాత్మార్థులు, సురే-భగవంతునియొక్క, అగ్రే-ముందు, పరముఖేన-ఇతరునివాక్యముచే, ఆర్తేః-ఉపద్రవముయొక్క, నివేదనమ్-విన్నపమును, అపాకరణార్థనమ్ - పోఁగొట్టుటనుయాచించుటయు, యథా-ఎట్లు, విధేయమ్-చేయఁతగినదో, తథా-అట్లు, మహాతీమ్-అధికమైన, మూర్ఛామ్ చ-మూర్ఛను, అగాత్-పొందిరి.

౧౪.

తాత్పర్యము.-నమ్మాత్మార్థులు భగవత్సంక్షేపమునకిచ్చిపెట్టినత్యనూరులతోఁగూడ భగవదనుభవమునాశపడి యదియప్పుడేలభింపనందున నధికార్తినిందగాఁ బార్శ్వస్థులైన మధురకవులుమొదలగు జ్ఞానసుహృత్తులువీరివ్యాపాహమును భగవంతునికివిన్నవించి దానినిబోఁగొట్టు ప్రార్థించునట్లుయీనాల్గవతిరువాయ్ మొఱ్ఱియం దధికమూర్ఛనొందిరి.

౧౪.

ద్ర. తా. — (ఆడియాడి) — ప్రహ్లాదాధ్యేనృసింహంక్షపితవిప దుషావల్లభంక్షీప్తలజ్ఘంక్ష్యేళప్రత్యర్థి కేతుం
 శ్రమహరతులసీమాలినంధై ర్య హేతుమ్ । త్రాణేదత్తావధానంస్వరిపుహతిక్కు
 తాశ్వాసనందీప్త హేతింస త్ప్రేక్షారక్షితారంవ్యసననిరసనంవ్యక్తకీర్తింజగాద॥ ౧౫.

అర్థము. — ప్రహ్లాదాధ్యేనృసింహంక్షపితవిప దుషావల్లభంక్షీప్తలజ్ఘంక్ష్యేళప్రత్యర్థి కేతుం - విషమునకువిరోధియైన గరుత్మస్తునిధ్వజముగాంగలవాడును, శ్రమహరతులసీమాలినమ్ - శ్రమహరమైనతులసీమాలకలవాడును, దైర్య హేతుమ్ - దైర్యమునకుంగారణమైనవాడును, త్రాణే-రక్షణమునందు, దత్తావధానమ్ - ఇవ్వఁబడినజాగ్రతకలవాడును, స్వరిపుహతిక్కుతాశ్వాసనమ్ - తనశక్తువైనకంసునిసంహరించుచే జేయఁబడినయాశ్వాసముకలవాడును, దీప్త హేతిమ్ - జ్వలించుచున్న ఆయుధముకలవాడును, సత్ప్రేక్షారక్షితారమ్ - సత్పురుషులయాశసరక్షించువాడును, వ్యసననిరసనమ్ - వ్యసనమునుబోగొట్టువాడును, వ్యక్తకీర్తిమ్ - ప్రసిద్ధవిభవృండునునైవభగవంతుని, జగాద-సాదించిరి.

వ్యా. — (ప్రహ్లాదాధ్యేనృసింహంక్షపితవిప దుషావల్లభంక్షీప్తలజ్ఘంక్ష్యేళప్రత్యర్థి కేతుం) నాడినాడినరజ్ఞావెన్దు - భక్తగానప్రహ్లాదర్నిమిత్తమాకనృసింహ నాయావిర్భవిత్తుమ్ ; (క్షపితవిప దుషావల్లభంక్షీప్తలజ్ఘంక్ష్యేళప్రత్యర్థి కేతుం) విఠల్ వాణనాయిరన్దోశోతుణీత్తిర్ - ఆనిరుద్ధుకువిరోధియానబాణాసురనుడైయకర్ణశైక్రజీత్తుమ్ ; (క్షీప్తలజ్ఘంక్ష్యేళప్రత్యర్థి కేతుం) ఆరక్కనిలశైశ్శ్రీశ్రీక్కే - ఎతిరియానరావణనుడైయనిలశైయెయజీత్తుమ్ ; (క్ష్యేళప్రత్యర్థి కేతుం) వలక్తోశోపుశ్శ్యయర్ త్రాయెన్నుమ్ - విషవిరోధియానవైనతేయనైవ్యజమాకప్పడైత్తుమ్ ; (శ్రమహరతులసీమాలినమ్) నన్దుతివశున్దున్దుహాయ్ - మధుస్యన్దియాకైయాలే శ్రమహరమాయిరుక్కిఱ తిరుత్తుహాయ్ మాలైయైధరిత్తుమ్ ; (దైర్య హేతుమ్) ఎనతకవుయర్ క్కముతే - విరహవ్యసనత్రాలేఆత్త వస్తుఆజీయాతే యమృతమాయిరున్దుధరిప్పిత్తుమ్ (త్రాణేదత్తావధానమ్) వెళ్ళనీర్ క్కిడన్దాయెన్నుమ్ - రక్షణత్తిలేఅవహితనాయ్ తిరుప్పాఱుడలిలేవన్దుకన్దుళోర్ న్దుమ్ ; (స్వరిపుహతిక్కుతాశ్వాసనమ్) విఱ్ఱన్దున్దు నై నన్దు నై నెయ్ తీర్ - మిడుక్కునానకన్దు నై యజీయచ్చెయ్ తు, తన్ని మిత్తమానభయత్తైత్తిర్ త్రాశ్వాసనమ్మజ్జియుమ్ ; (దీప్త హేతిమ్) శుడర్ వట్టవాయ్ నతి నేమియార్ - తేజస్వమానతిరువాజీయైత్తిరుక్కైయి లేధరిత్తుమ్ ; (సత్ప్రేక్షారక్షితారమ్) మాటై నోక్కొన్దుమ్ వాట్టేన్ది నే. ఆశితరుడైయప్రేత్తైయెప్పొక్కాతేరక్షిత్తుమ్ ; ఇప్పడిప్రసిద్ధవై భవనానవెప్పెరుమానై, ఆశితరుడైయవ్యసన తైయెల్లా మినిరసి త్తరుశుమవనాక “ఆడియాడి” ఎన్నిఱదశక త్తిలే యాహ్వారనుసన్నితారెన్దితార్.

వేదాన్తాచార్యర్ తిరువడిక శేకరణమ్.

తాత్పర్యము. — తామాశపడినప్రకారము ననుభవింపవందున యత్యన్తమవసన్నులై తమకుజనించినయార్త్యతిశయము శమింపజేయుటకు భగవంతునితప్ప వేరులేదని పలుమారునాదించినయాహ్వాయ్ (౧) భగవంతుండు ప్రహ్లాదాహ్వాయ్ నువకరించినవాడనియు, (౨) ఆనిరుద్ధుని యాపదలనుదీర్చినవాడనియు, (౩) ప్రియంగాలైనపిరాట్టికి సుపకారకుడనియు, (౪) గరుడధ్వజుడైనందున లోకోపకారకుడనియు, (౫) శ్రమహరమైనతులసీమాలనుధరించుచున్నందునశుద్ధస్వభావుడనియు, (౬) విరహవ్యసనముచేనాత్మ వస్తువునశింపకనండునట్లు యమృతముగనుండి ధరింపఁజేయునిరతిశయభోగ్యభూతుడనియు, (౭) రక్షణమునందాసక్తికలవాడనియు, (౮) దీనజనులకుననుభవవిరోధులను సంహరించువాడనియు, (౯) రక్షణోపకరణములైనశంఖచక్రాద్యాయుధములనుధరించినవాడనియు, (౧౦) సత్పురుషులయభిలాషను బూర్తిచేయువాడనియు వానికల్యాణగుణముల ననుసంధించి తమయైర్ని నన్యవాక్యములచే విన్నపించుప్రకారము నీసాల్ల పతిరువాయ్ మొట్టి పదిపాఠములచే సాదించిరి.

తీ. నూ. — ఆడిమక్కిన్వొనిలడియార్ కుగ్రాన్దభుడ । న్నూడియిన్మమెయ్ తాక్కుత్తైయత । లాన్దిమికి ।
 ఆన్బుత్త్ర్ న్నూర్ తన్నిలై మైయాయ్ న్దురై క్క మోకిత్తు । త్తున్బుత్త్ర్ న్నూన్దాఅనన్దో.

అర్థము. — ఆడి- (భగవదనుభవమునందు) అవగాహించి, మక్కి-సంతుష్టులైన, వానిలడియార్ కుగ్రాన్దభుడన్నూడి - పరమపదమునందు పవించుచున్న నిత్యసూరిసంఘములతోఁగూడి, ఇన్బ మెయ్ తాక్కుత్తైయతనాల్ - ఆనందమునొందకపోవుటయనియెడిన్వూతవలన, మికి - మి

లి-వాడి- విలులై, ఆమ్మల్ దొర్ - (మధురకవులు మొదలగు) జ్ఞానసుహృతులు, తన్నిలైమై - తమస్థితిని, ఆయ్ నైక్క - ఆలోచించి
దిందునట్లు, మోహిత్తు-మూర్ఖునిది, మాణ్-ఆత్మార్థ, శుమ్మల్ దొక్క-దుఃఖమును బాంధరి. అన్దో!-అయ్యో!
౧౪.

అన.- (ఆడిమకిత్తొనిల్) ఇతిల్-తదీయరైయునువనైయుమ్మిరి కైయాలేమికవుమతశరస్సు, తాయ్ పేచ్చాలే పేకుకిఱపాకుర తై యనువ
క్కురుచ్చెయ్ కితార్. ఎన్మై నేయ్ న్నిల్; ఎమ్మైయమా నైప్పిరిన్దవళవన్ది క్కే, అవనుక్కుప్రాణభూతరాననిత్యసూరిక శైయున్మాడప్పిరి కైయాలే,
పదనైయై తానుజిగాత పడిమోహితరాయ్ క్కిడక్కిఱతమ్మడియై పార్వస్థరానపరివర్ అవనుక్కువిజ్ఞప్తయ్ కిఱప్రకారత్తై, కలన్దుపిరిన్దు
పాన్దైయై యానపిరిన్దైయై విరళంపరన; వ్యాపారోక్తిక శైయనుకరిత్తు అవనుక్కుఱివిక్కిఱ తిరుత్తాయార్ పేచ్చాలే యరుచ్చెయ్ కిఱ *
కయాడియిల్ తై “ఆడిమకిత్త” ఇత్యాదియాలేయరుచ్చెయ్ కితార్.

వ్యా.- (ఆడిమకిత్తొనిల్) యిచ్చమెయ్ తాక్కుత్తయతనాల్ వాడిమిక) (ఆడిమకిత్తొనిల్) భగవదనుభవత్తిలే
నగాహిత్తుపొప్పు రాకెఱవెన్నుతల్; అన్ది క్కే, భగవదనుభవప్రకర్షతై ౧ “నృత్యన్తి కేచిత్” ఎన్నుమ్మడియాడి అత్తాలేహృష్టరాకెఱ
వుతల్. ఇన్పడియాన వానిలడియారున్దు-వైకృతవాసికశాన నిత్యసూరికల్. అవర్ కల్ సజ్జత్తిలే సజ్జతరా యాననత్తై యడైయతవత్తుర్తి
లే “వాడి వాడి” ఎన్దు మికవాడి. (ఆమ్మల్ దొర్ తన్నిలైమై యాన్ దైక్క) ౨ “మయల్ కెన్ఱే నన్దన్దొయ్ క్కొక్కనై” ఎన్దు
వధిక న్నేయై యుక్తరాన మధురకవిప్రభృతి ప్రబుధసుహృతుక్కుల్, ఇవర్ వ్యామోహత్తై యెమ్మైయమానుక్కు నిరూపిత్తు, తన్మథేన
ఇరుదేవర్ కృపాసాగ్రహం” ఎన్దు విజ్ఞాపిక్కిఱవడియై, తన్దిఱ త్తిలే పరివుడైయ తిరుత్తాయార్ తక్కుశ్శభావత్తై యారాయ్ న్దు పేకుమ్మడి
యి. (మోకిన్దు త్తిమ్మల్ దొక్కనై) తామెత్తిమ్ దైయై పేకుమాట్టామల్ పిఱర్ పేకుమ్మడి మోహిత్తు దుఃఖత్తై పాత్తరానారాత్తోర్,
మా? ౩ “మనూనిన్దొక్కనై” ఎన్దు, ౪ * అదై న్దొక్కనై మిరన్దవేన్దుమ్మడియాయ్ తే యివర్ దైయై యిప్పతు. ఆమ్మల్ దొర్
నైయై యాన్ దైక్క-నావళు - ౫ “సాన్దొక్కనై” ఇత్యాదిపడియే, “ఎన్దుమ్ నాడినాడి నరశిక్షావెన్దు వాడివాడుమ్”
ఎన్దు, “ఉన్దుక్కొన్దు మనైయై కేన్దొక్క, ఉన్దుక్కొన్దు నీరకక్కిమిలే” ఎన్దుమ్, “వన్దుతివళున్దొక్కనై కొడిరెన తవళవన్దుర్
వుకల్” ఎన్దుమ్, “ఉన్దుత్తిమ్మై మన్దివళు పట్టనవే” ఎన్దుమ్, “నుమతిట్ట మెన్దొలివ్వేయ్ క్కే” ఎన్దుమ్, ఇవళ్ మాన్దొన్దొక్క
న వాన్దొన్దొక్క” ఎన్దు మిప్పన్దొక్కలే యరుచ్చెయ్ తైయై. ఇప్పడి తమనై తమక్కు వాగామగోచరమాయ్, కన్దారాల్లమిరన్ద
వమ్మడిగాయిరుక్కుమాన్దొక్క.

౧౪.

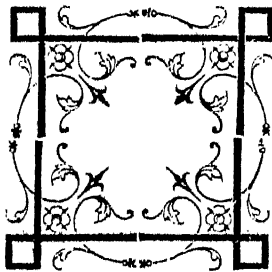
పెరియబీయర్ తిరుపడిక శ్లోకరణమ్.

తాత్పర్యము. — నిరంజనభగవదనుభవముచే నానందమునొందియున్న నిత్యసూరులతోఁగూడి భగవదనుభవమునాశపడి యదిలభింపక
వుటలగు మిక్కిలిదుఃఖంబున గూర్చొన్దొక్కనమీపద్ధలగు మధురకవులు మొదలగునాత్మ జన్మవులు సర్వేశ్వరునిగుఱించివీరిదశనువిన్నపించునట్లధిక
పర్చునొంది. ఇది దుఃఖముచే గానున్నది.

౧౪.

ఇరన్దొమ్మత్తిల్ - నాన్దొన్దిగువాయ్ మొక్కి మున్దొన్దొక్క.

ఆక - తిరువాయ్ మొక్కి-౧౪-పాట్ట-౧౫౪.

శ్రీః

అథ్వాన్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎ మ్మెరుమా నాన్ తిరు వడిక శేష రణమ్.

తిరువాయ్ మొళి.—ఇరణ్డామ్మత్తు-బిందాన్దిరువాయ్ మొళి ౧-పా-అన్దామత్తన్ను వ్యాఖ్యానజ్ఞు.

మూ.—అన్దామత్తన్ను శెయ్ తెన్నా వి శేరవ్వాసు । క్కన్దామవాళ్ ముడిశక్లాళి నూలారముళ ।

శెన్దామరై త్తడజ్జన్ శెజ్జని వాయ్ శెజ్జమల । శ్శెన్దామరై యడిక్కల్ శెమ్మెన్బిరువుడమ్మే ౧౧

ఆ.—(అన్దామత్తన్ను) ఇప్పడి తోల్ గోయరగిన వెప్పెరమాళ్ తమ్మాడుకలన్ద కలవియైయుమ్, అక్కలవియాల్ తమక్కు ప్పిఅన్ద సమ్మిదియైయుమ్మొల్లుకేటార్.

నిత్యనిర్దోషనిరతిశయకల్యాణ దివ్యధామ త్రిజ్జుణ్ణమ్ ప్రేమతైయెన్నక్కలితపణ్ణిక్కొణ్ణు సర్వదివ్యభూషణాయుధభూషితమాయ్, నిరతి శయ సౌందర్యాది కల్యాణగుణవిశిష్టమాయ్, శుద్ధజామున్నదప్రభుమాన దివ్యరూపంతోడే వస్త ఎన్నోడేకలన్దరుళినానెన్బితార్. ౧౨

పన్నీ.—బిందాన్దిరువాయ్ మొళియిల్, ఇప్పడి యిరువరుడైయ ఆర్తియొక్కణ్ణు త్వరితనాయ్ సంక్షేపిత్త సర్వేశ్వరనుక్కు ప్రీతియా లేన్ద సౌందర్యాతియై యరుళిచ్చెయ్కేటాక ; ప్రళమ త్రితే సర్గ్రహేణ భూషణావయవాయుధభౌభావిశిష్టమాన వడివక్కుకైయుమ్, అత్తోడేమాడిన విభూతున్నైవ తైయుమ్, సంక్షేపకారితమానరతుకతోవ్ శ్శేవ తైయుమ్, శ్రీరాజ్జ్వల్యతైయుమ్, ఉపమాన రాహిత్యతైయుమ్, ఆపర్యస్తభూషణాది యోగ తైయుమ్, దర్శనీయచేష్టితత్వతైయుమ్, సంక్షేపవైలక్షణ్యత్వినడైయ వాచామగోచరతైయైయుమ్, శొల్లుకైక్క ధికారికత్వతైయున్న మిడతైయుమ్, శొల్లుకైయరి తెన్నుమిడతైయు మరుళిచ్చెయ్తు, తమ్మడైయ సంక్షేపప్రీతికారిత సౌందర్యపారమ్యతై యరుళిచ్చెయ్కేటార్.

అన్బ —అన్దామత్తు అన్బు శెయ్తు (౩) ఎన్నావి శేర్ అమ్మనుక్కు (౬) అమ్ తామమ్ వాళో (౯) ముడి శక్లాళి నూల్ (౧౨) ఆరమ్ ఉళ కణ్ (౧౫) శెన్దామరై త్తడమ్ శెమ్ కని (౧౮) వాయ్ శెమ్ కమలమ్ (౨౧) అడిక్కల్ శెమ్ తామరై (౨౪) తిరువుడమ్మ శెమ్మెక్ (౨౬).

పన్నీ.—ముతత్వాత్తిల్, భూషణాది విశిష్టమాన విగ్రహశోభైయై యనుభవిక్కిటార్.

పరమపద త్రిల్, విరుప్పత్తై, పణ్ణి, (౩) హేయనాన వెన్నెన్బుత్తుళ్ళే, పొరున్దిన, నిరుపాధికస్వామియానవనుక్కు, (౬) అట్టకై య, మాలైయై యుడైతాన, ఉజ్జ్వలమాన, (౯) తిరువభిషేకమ్, దివ్యాయుధజ్జల్, తిరుయళ్ళోపవీతమ్, (౧౨) తిరువారమ్, ఇడైన్ను రిత్తుత్తోవ్వానిన్దన్ తిరుక్కణ్ణల్, (౧౫) శివన్దతామరై త్తడాకమా యిరానిన్దన్. శివన్ద, పక్కళులమ్మాన్ద, (౧౮) అధరమ్, శివన్ద, తామరైయా యిరానిన్దన్. (౨౧) తిరువడికల్, శివన్ద, తామరైయా యిరానిన్దన్. (౨౪) తిరువుడమ్మ, శెమ్మెన్నాయిరానిన్దన్. (౨౬)

పాట్టు-అన్తరాదిత్యవిద్యయితోన్న హిరణ్యయవిగ్రహయోగ తైయుమ్, పుణ్డరీకాక్షత్వాద్యవయవశోఽయైయుమ్, కిరీటమకుటాద్యా రణశోఽయైయుమ్, ధృతశబ్ధచక్రత్వతైయుజ్జాల్లి. ఇప్పడియాదిత్యమణ్డలాన్తర్వర్తియానవణ్, ౧ “సయశ్చాయంపురషేయశ్చసావా క్షేసవకః” ఎన్నిపడియే-అక్కయ ఆదిత్యమణ్డల త్రివిజ్ఞామ్ విరుప్పతైయెన్నెజ్జలే పణ్ణిప్పకున్దు, అన్తవ్యక్తైక్యమిజ్జేసుసరిక్కుమ్మడి అత్యు ల్లనాయరానిన్తానెన్జుజ్జొల్లుమ్.

అవతారిక.—ఈప్రకార మాహ్వాన్తానినొంది మొరలిడగా నాయార్త ధ్వనిని వినిన సర్వేశ్వరుడు మిక్కిలి దుఃఖించి తన స్వరూప -పరణవిభాతులతోను దివ్యాయుధములతోను దివ్యమంగళవిగ్రహముతోను వేంచేసి తమతో సంశ్లేషించుటచే సంతృప్తుడగున తక్కువైనదైయున్న వాని స్థితిని ననుభవించి ఆ యనుభవముచే జనించిన నిరతిశయానందముచే దాముపొందిన ఫలమును సాదించు న్నారు.

అర్థము.—పరమపదమునందుఁ బ్రీతిని జేసి (3) నాయార్తను బొందిన స్వామికి (౬) అందమైన మాలకలిగి ప్రకాశించుచున్న కిరీటము శంఖచక్రములు యజ్ఞోపవీతము (౧౦) దివ్యహారము (ఇవి) ప్రకాశించుచున్నవి. నేత్రములు (౧౫) ఎఱ్ఱతామరతటాకము లివి. ఎఱ్ఱని ఫలమునంటి (౧౫) అనరము ఎఱ్ఱ తామరపుష్పమువంటిదైయున్నది. (౨౦) శ్రీపాదములు ఎఱ్ఱని కమలములవంటిదైయున్నవి. ౪) దివ్యమంగళవిగ్రహము ఎఱ్ఱనిబంగారమువంటిదైయున్నది. (౨౬)

ఈ.—౨-౧౫ ఆకర్షతే తీరే గ్రాహ ఆకర్షతేజలే” ఎన్నుమాహ్వాలే యిత్రో కీర్త ౩* ఆడియాడియిల్ థ్వాన్ క్కుప్పిన్జన్యసనమ్; అత్తెల్లామాలుమ్మడియాక, ౪ “అతన్త్రితచమాపతిప్రహితహస్తమ్” ఎన్నిపడియే పరియత్వరైయోడే ఆయుధాభరణజ్జలై అక్రమమాక ధరిత్తుక్కొన్డు మడువిన్దరైయిలే అరైకులైయ త్తలైకులై యవన్దుళ్ళేపోయ్పొమ్మ, అన్తెయై యెరుకైయాలుమ్ ముతలైయై యెరుకైయాలుమాక వన్జై తైడుత్తుక్కొన్దు కరైయిలేయేళి, ౫ “గ్రాహం చక్రేణమాధవః” ఎన్నిపడియే - ప్రజైయిన్వాయిలే ములైయైక్కొన్దుత్తు గ్రన్ధి క్కు చికిత్సిక్కిక్కుమాహ్వాలే, పెరియపిరాట్టియారుమ్ తానుమాక ఇరణ్ణుక్కుమ్ నలివువారామే తిరువాయ్మొళియా కేవిడువిన్దు, ౬ “తియరుళిన తిరుప్పరివట్టత్తలైయై చ్చురుట్టి త్తిరుప్పవళత్తిలేవైత్తు అతినుడైయ పుణ్ణాయైవెతు కొన్డు తిరుక్కైయాలే కుళిర స్పర్శిన్తు నిన్దాహ్వాలే, ఇనరుమ్ ౬ “వలజ్జొళ్ళ పుళ్ళుయర్ త్తాయ్” ఎన్దు కూప్పిట్టి

జి.ఆ.—అద్దామ తన్నుప్రవేశే. పుణ్డనువాదపూర్వకంపైవ్యవహారజ్ఞానిమాహ (౧౫ఇత్యాది). అతావతు-విశ్లేషవ్యసనముమిడిక్కి- క్కేన, నన్తెయావతు మునియొట్టామతోజివిప్పిక్క, ఇప్పడియేయితేశ్వరత్వపడి. విష్ణుగర్తే అష్టపష్టితమేధాయే, “౧౫ఆకర్షతేతీరే గ్రాహఆకర్షతేజలే. తయోర్దన్వన్వనమయ్యున్దన్వన్వనసహస్రకమ్.” శ్రీగజేన్ద్రాగ్రాహస్కు వ్యసనమాలుమ్మడి తోన్వినప్రకారత్తైవన్ద కేణవరుళిచ్చెయ్యానిన్జుకొన్డు, అప్పడియే యివర్ క్కుప్పిన్జన్ద వ్యసనమాలుమ్మడితోన్వినప్రకారత్తై యరుళిచ్చెయ్కెటార్ (అత్తెల్లామాలుమ్మడి యిత్యాది). ప్రీరజ్జరాన్ద్రవే, “అతన్త్రితచమాపతిప్రహితహస్త మస్వీకృతప్రణీతమణిపాదుకం కిమితిచాకులాన్తఃపురమ్| అవాహనపరిష్కరి- మంపతగంజుమాహోహతకరిప్రవరబృంహితే భగవత్ స్వరాయెనమః.” ౭ “స్రుభుషామ్మరమయథాయధన్దధానః” ఎన్దత్తైప్పమ్ (ఆయు నాభరణజ్జలైయిత్యాది). ౮ “చక్రాయుధోభ్యగమదాశుయతోగజేన్ద్రః” ఎన్దత్తైప్పమ్ (మడువిన్దరైయిలేయెన్దితార్). మహాభారతేవిష్ణు- గర్తే, ౧ “గ్రాహగ్రన్దంగజేన్ద్రాన్తంగ్రాహాన్జలశయాత్. ఉజ్జహరాప్రమేయాత్తైతరసామధునూదనః | ఫలస్థంబారయామాసగ్రాహాన్జ- క్కేణమాధవః” ఇత్యాదిన్దుప్పమ్ (అన్తెయైయెరుకైయాలుమిత్యాది). “మాధవః” ఎన్దుత్తుక్కర్థమ్ (పెరియపిరాట్టియారుమిత్యాది). ఇరణ్ణుక్కుమ్ - వారామే) ముతలైక్కినలివురుమ్మడియెన్దుహట్టువతు. అవణ్ నిరపధికవ్యామోహాయుక్తనాకైయాలే సమాభివితస్వభావజ్జలై మరుళిచ్చెయ్కెటార్ (తాత్తియరుళినవిత్యాది). ఇరుక్కునూచకమ్ - “విశ్వన్ద్రయైవవిరచయ్యనిచాయ్యభూయస్సుజ్జాహ్రుషస్సతిసమాశ్రితవత్స- రత్వే | అజన్దుమస్తనగజోత్తమబృంహితేనపాదం పరామమృజాహ్మపిచకామనీషా” ఎన్దాగ్రాహనరుళిచ్చెయ్తవచనమ్. వెతుకొన్డు - ఉన్దు

ఈ. - అర్తనాదమ్ శెవిప్పట్టు, “అహి తాక నామ్ జగన్నిర్వహణమ్బుణ్ణినోమ్, నామారానోమ్” ఎన్దు పిత్తాట్టుక్కులజ్జాభయజ్జళినాలే విహ్వలనాయ్, తన్నుడైయ స్వరూపరూపగుణజ్జో, ఒప్పనై, దిచ్చాయుధజ్జో శేర్ న్దశేర్ త్తి, ఇవై యెల్లావల్ దోడుమ్ వన్దు సంక్షేషిత్తు అత్తాలే హృష్టనాయ్ కృతకృత్యనా యిరుక్కిఱవరువై యనుభ విత్తు, అన్వనుభవజనిత హర్ష స్రవర్షత్తాలే తామ్బెల్ పేర్ న్దైప్పేళి యనుభవిక్కితార్.

ముతత్వాట్టు. ౧ “అడియార్ కళి కుభాజ్జలై - ఉడన్దాడువత్తెన్దుకొలో” ఎన్దు వరాళై ప్పట్టపడియేవన్దు కలన్దా న్నితార్.

(అద్దామ తన్ను శెయ్ తు) అహియథామత్తిలే పణ్ణక్కడవ స్నేహజై యెన్దుక్కలిలేపణ్ణి. తామమెన్దు-స్థానమాయ్, * మఱ్ఱాః శ్రోశ నిహాలే, పరమపద త్తిలుళ్ళార్ పక్కలిలే పణ్ణక్కడవ స్నేహజై యెన్దుక్కలిలే పణ్ణి. ఒరువిభూతియిలుళ్ళార్ పక్కలిలే పణ్ణక్కడవ స్నేహజై ట్కిడిర్ ఎన్నోగువన్దుక్కలిలుమ్బణ్ణిల్లు. తామే యరుళిచ్చెయ్ తారితే ౨, “ముల్ వునిన్ద న్ణ” ఎన్దు. (ఎన్నావి) అవ్ మేల్విళ్ళు త్తామితాయ్ త్తమైత్తోన్దుకీఱు. ఇవర్ పూర్వవృత్తజై యనుసనిత్తు ఇతాయానిన్దార్ ; అతువేహేతువాక అవ్ మేల్విథానిన్దార్. * కమర్ పిళన్ద విడ త్తిలే నీర్ పాయ్ చ్చువారైప్పాలే, ౩ “ఉళ్ళుళావియులర్ న్దులర్ న్దు” ఎన్దిఱ ఆవియిలే కాణుమ్ వన్దు శేరుకీఱు.

జీ. అ. - మాక్కి. కాయ్ చ్చియిల్ దేయన్ద పడి. ౪ “ధిక్కామ్” ఎన్దు త్తెక్కటాక్షిత్తు (నామారానో మెన్దుతు). ౫ “హీరేపాహిమమాతులా” ఎన్దు త్తె ప్పల్ద (లజ్జాభయజ్జళినాలేయన్దుతు). “ముడిన్దువిడుమా” ఎన్దిఱ శ్చై-భయనిమిత్తమ్. ౬ “తన్నుళ్ కలవతతు” ౭ “శెమ్మెత్తిరు వుడమ్మ” ౮ అరనేయా” ౯ “పలపలవేయాపరణమ్” “అహిసూలారమ్” ఇత్యాదిక త్తెక్కటాక్షి త్తరుళిచ్చెయ్ కీతార్ (స్వరూపరూపే త్యాది). ౧౦ “ఎన్నుళ్ కలన్దవన్” ఎన్దు త్తెప్పల్ద (వన్దు సంక్షేషి త్తెన్దితార్). ౧౧ “మరదకమ్మన్దు మొక్కమ్” ౧౨ “ఆరామమతమాయ్” ఇత్యాదియెప్పల్ద (హృష్టనాయిత్యాది). ౧౩ “కృతకృత్యస్తదారామః” ఎన్దు త్తెప్పల్ద (కృతకృత్యనాయెన్దుతు). *

జీ. అ. - ముతత్వాట్టు (అద్దామ తన్ను త్యాది) “అహిసూలారమ్” ఎన్దు త్తెక్కటాక్షిత్తు, అశేష్టార్ నిర్వాహ త్తిలే యవతారికై (అడియార్ కళిత్యాది).

“అమ్” ఎన్దుత్తాలే - విలక్షణభోగ్యభోగోపకరణభోగస్థానజ్జాలే పదవల్లై చ్చొల్లుకీఱు. “తామమెన్దుస్థానమాయ్” ఇత్యాది వాక్యమ్ - పూర్వవాక్యవివరణమాతల్, అర్థాన్తరమాతల్. విభూతియైట్టులక్షి త్తవిత్తుక్కుప్రయోజనమ్ (ఒరువిభూతియిలిత్యాది). అప్పడి పణ్ణినానోవెన్న (తామేయత్యాది). “ఎన్” ఎన్దు త్తుక్కుభావమ్ (అవ్ మేల్విథువిత్యాది). ఇతాయ్ త్తమై - పిన్ వాగ్గిన మై. వివరణమ్ (ఇవరిత్యాది). “ఆవి” ఎన్దువిశేషిప్పానె న్నెన్న (కమర్ పిళన్దవిడ త్తేయిత్యాది). ఆక, “ఎన్నావిశేర్, ఆవిశేర్, శేర్,” ఎన్దుమాన్దువిధమాక్కి అరుళిచ్చెయ్ తారాయ్ ద్దు.

అ. అ. వి. - (ముల్ వున్దు నిన్దనన్) ౨ “పల్దేలనీరనుమ్” ఎన్దు. భట్టర్ యోజనైయిలే, ఇవనొరుతలైయాక నిత్యసూరికళి తిఱ త్తిల్ పల్దేల్దేయిన్దు శొల్లిదేదు; కీర్తే ౧౩ “పల్దేల్దు-పుల్కు” ఎన్దు-ఇవన్ భోగ్యమాక ప్పల్దేనవల్ దేప్పల్దేయిన్దు చ్చొల్లుకీఱు, అవన్ పల్దేల్దేనై - అవన్ దైయభోగ్యజ్జళిలన్ పల్దేల్దేయిన్దు వేణుమిత్తు. — “ఎన్నావి” ఎన్దు - స్వాతన్త్ర్యాభిమానమ్బుణ్ణి యిత్తు యెన్నుళ్ వున్దుత్తు; నవవిధమాన దోషమ్ తోల్దేయిన్దు “ఎన్నావి” ఎన్దు త్తెన్దుకరుత్తు. అన్దియే, “ఎన్నావి” ఎన్దు తు - సమ్మ న్దసామాన్యమాయ్, “ఘటన్దురూపమ్” ఎన్నుమాప్పాలే అభేదసమ్మన్ద త్తేవివక్షిత్తు, నానాకీఱ వాత్తానెన్దు వివక్షితమాయ్, “నాన్” ఎన్ను వే తన్నుడైయదోషమ్ ౧౪ “పున్దైయాకక్కరుతువర్” ఎన్దిఱ పడియే సుప్రసిద్ధమాకైయాలే తోన్దు మెన్దునిన్దుచ్చొల్లుకీఱు తాకవుమామ్. “కాన్దుభ స్థానమానవాన్దా” ఎన్దిత్తు నీ మేల్విథుకీఱు, ఆత్మ సామాన్యమప్పడియేయ నాలుమ్ నానావిశేష త్తేయ్ మెరుకాల్ పార్ క్కవేణ్దావోవెన్దు

౧॥ ౧౩-౧౦. ౨॥ ౨-౬. ౩॥ ౧౪-౭. ౪॥ ౧౫-౧౦-౧౫. ౫॥ ౧౬-౧౦-౧౫. ౬॥ ౧౭-౩. ౭॥ ౧౮-౧౦.
౮॥ ౧౯-౨. ౯॥ ౧౯-౬. ౧౦॥ ౧౯-౪. ౧౧॥ ౧౯-౫. ౧౨॥ ౧౯-౧౦-౧౫. ౧౩॥ ౨-౫.
౧౪॥ ౧-౪. * కమర్ - వేడిప్ప.

ఈ.—(శేర్)విడాయర్ మడువిలే శేరుమాప్పోలేవద్దు శేరానిన్దా. ఇప్పడిమేల్వొట్టుకై కుప్పేతువెన్నెన్నిల్ (అమ్మానుక్కు) పకు త్తస్వామియాకై యాలే. నిత్యవిభూతియిలుళ్ళారోపాతి లీలావిభూతియిలుళ్ళారోక్కుమ్ వద్దు ముక్కాట్టవేణ్డమ్ ప్రాప్తియైయుడైయవనుక్కు. ఇవరై పెత్తనపిన్బాయ్ ద్రవ్ శర్యేశ్వరనాయ్ ద్రు. (అన్దామమిత్యాది) ౧ “అడియార్ కళి కుట్టజ్జలై యుడన్దూడువ తెన్దుకొలో” ఎన్దివరాళై ప్పట్టపడియే, నిత్య సూరికళోడేవద్దుకలన్దా” ఎన్దు ఆళవన్దారరుళిచ్చెయ్ తారాక త్తిరుమాలై యాన్డాన్బుణిక్కుప్పడి. ఆనాల్, అవ ర్ కళై “అట్టినులారమ్” ఎన్దో శొల్లువ తెన్నిల్; ౨*చిన్దయ రాయరుక్కుచ్చెయ్ తే, పారతన్త్ర్యసిద్ధికాక త్త జ్జలై యుట్టువైక్కితి విత్తనైయితే. అజ్జనన్తి క్కే, ఎమ్మెరుమా నారరుళిచ్చెయ్యుప్పడి - “ఇవరోడు సున్దేషి ప్పతణ్కుమున్బు అవనోడొక్క ఇవై యుమ్ అనుజ్జ్వలమాయ్ అసత్తమమాయ్, ఇవరోడుకలన్దపిన్బు ఉజ్జ్వల మాయ్ సత్తై పెత్తనపడి శొల్లుకీటతు” ఎన్దు; కల్పకతరువాడినాలిల్ పూవుమ్ తలిరుమ్ వాడుమితే. (అన్దామ వాల్ ముడి) అక్కియమా లైయానతు ముడిసూడి వాల్మొడక్కిన్ ద్రు, అన్దియే. “వాన్బుడి” ఎన్దాయ్, వాళెన్దు - ఒలియాయ్, నిరవధిక తేజోరూపమాన ముడియెన్దుమామ్. తామమ్ - తేజస్సాకవుమామ్. తేజోరూపమాన శ్రీపాశ్చజన్యమ్, తేజోరూపమాన తిరువాళి, నూల్ - తిరుయజ్జోపవీతమ్, ఆరమ్ - తిరువారమ్. ఇవై - నిత్య సూరికళుక్కు-పలక్షణమ్. (ఉళ) నిత్యరాన వివర్కళుళరాకై యావ తెన్నెన్నిల్, ౩*సపకాకీనరమేత” ఎన్దిఅప డియే, ఇవరోడు కలప్పతణ్కుమున్బు అన్దవిభూతియు మిలైయాయ్ త్తోద్రుకై యాలే.

శీ-అ.—(నకు త్తస్వామియాకై యాలేయి) అతానతు-అమ్మానాకై యాలేయన్దామ త్తన్ను శేయ్ తా, ఎన్నావిశేర్ ద్వానెన్ద పడి. వివరణమ్ (నిత్యవిభూతియిలిత్యాది). అన్దామ త్తన్ను శేయ్ తెన్నా విశేర్ వననరమ్-అమ్మానానెన్దు అపరభావియాక తాత్పర్యాన్తరమ్ (ఇవరై పెత్తన విత్యాది). ఇన్దవత్త త్తిల్, “అమ్మా” ఎన్దిఅవిను-సాధ్యపరమ్. ఆళవన్దార్ నిర్వాహన్తుక్కు, అన్దామవాల్ ముడిశక్త్యాట్టినులారమ్, ఉళ-ఉజ్జెన్ద పడి; అతానతు-ఇవన్ ద్రోడేవన్దానెన్దుకరున్దు. (అనాలిత్యాది) “అట్టినులారమ్” ఎన్దు-అచేతనమాక చొల్లువానెన్నెన్నిల్ పడి. లోక న్యాయత్తాలే అన్ద తన్దన్దోన్దుకై యిప్పడియేయాక వేణ్డావోనెన్దుకరున్దు. (చిన్దయరాయిత్యాది) పొక్కరే, “సగ్వస్త్రాభరణైర్యుక్తం స్వానురూపైరనుపదైః | చిన్దయోస్సప్రకృతైశ్చ అన్యోన్యరుచిర్బాహైః” (ఇవరోడిత్యాది) ఎమ్మెరుమా నార్ నిర్వాహ త్తిల్, అమ్మానుక్కు-అమ్మానుజైయతాన, అన్దామవాల్ ముడిశక్త్యాట్టినులారమ్, ఉళ-సత్తై పెత్తనపడి పడి. ఇవన్ వాడినాలవన్ ద్రుక్కుమ్ వాట్టమ్ వేణుమోవెన్దు (కల్పకతరువిత్యాది). ౪ “దివ్యాస్త్రపుష్పితచతుర్భుజమత్తుదారమ్” ఎన్దుక్కడవత్తే. ముడిసూడివాల్మొడక్కిన్ ద్రు-రసోక్తి. ముడిసూడి-ముడియిలేసూట్టప్పట్టు. తామమ్-మాలై. అక్కియమా లైయానతువాల్మొకితి ముడియెన్దుశబ్దార్థమ్. “వాళి” ఎన్దుపాతమానవాతు. “తామమ్” ఎన్దుమ్-తేజస్సాయ్, “తామవాళి” ఎన్దిపిపై న్నియాలే-నిరవధిక తేజోరూపమాన ముడియెన్దు పడి. ఇత్తైక్కాట్టుకీతార్ (తామమ్ తేజస్సాక వుమామెన్దు). “అన్దామవాళి” ఎన్దుత్తై శక్తిముతలనవన్ ద్రుక్కుమ్ విశేషణమాక్కి యరుళిచ్చెయ్ కీతార్ (తేజోరూపమానవిత్యాది). ఆరమ్-జరమ్. ఎమ్మెరుమా నార్ నిర్వాహ త్తిల్ శక్తిక్కి-తార్ (నిత్యరానవిత్యాది). (ఉళరాకైయవతు) ఇప్పోతుశరాకైయవతు. (సపకాకీత్యాది) ఇన్దవాక్యమ్ - ఎమ్మెరుమా నార్ నిర్వాహవివరణమాతల్, అన్దనిన్దూత్తిల్ తాత్పర్యాన్తరమాతల్. తాత్పర్యాన్తరమాన పోతు - మున్దినతు వస్తుతః వాడినార్ క శబ్ద పడి. ఇరన్దూవతు - భగవదభిప్రాయత్తాలే యన్దవిభూతియు మిలైయాయ్ త్తోద్రుద్రున్ద పడి.

ఆ అ వి. ఒకరున్దు.—(నిత్యవిభూతియిలితి) తర్కి, తేమనర్వేషుక్రియమాణం స్నేహమస్తి స్నేకముఖంకర్తం హేతుఃక ఇతిచేత్; ౫ “దివ్యాపాజం దిశసికరుణయేషా సద్దేశికా ద్వాప్తిప్రంప్రాప్తావృషగిరిపతింక్షిత్రబద్ధా న్దయన్తే విశ్వాచార్యావిధిశివముఖాస్సన్ద్ధికారోపరుద్ధామశ్యేమాతాజడ ఇరసుతే వక్సలావాద్య శేత్సమ్” “అన్దామ త్తన్ను శేయ్ తు” ఎన్దు తినిరన్దామన్ద తైప్పద్రువిను. ౪ “సమ్భాషమాణమివసర్వవశంపదేన మన్దస్తి తే నమధురేణచవీక్షణేన | దివ్యాస్త్రపుష్పితచతుర్భుజ మత్తుదారం రక్తాస్సదం మమశుభాశ్రయమాశ్రయామః” — (అన్దియేవాళి ముడి మొట్టాయిత) “వాల్” ఎన్దిఅవిత్తై - వాళెన్దు పొక్క వేణుమెన్దు పడి. ౬ “సత్రసూర్యోభాతినచన్ద్రితారకమ్. తమేవభాన్తమనుభాతినర్వంతస్య భాసానర్వమిదంవిభాతి” ఇతి - స్వేతరసమస్త తేజసాంచాదకం తేజాం కారణమాప్యాయక ఇయద్భగవత్ సేజోఽస్తి, తదపిచ్చాదయతికీరిట

ఈ.—(శెన్దామరై త్తడల్లల్) ఆ ర్తియెల్లాన్దీరవివరై ప్పార్ త్తుక్కొణ్ణునిట్టిఅనిలై. ఇవరోడేకలన్దపిన్నాయిదొరు తిరుక్కణ్ణో శెవ్విపెల్లరుతుమ్, వికసితమాయిల్లరుతుమ్. ఏకరూపమాననల్లరుక్కెల్లామితోరువికారమ్ పిఱక్కి అతితే. ౧“సదైకరూపరూపాయ” ఎన్నిఱవిడ త్తిల్ - కర్తమడియాకవరుమ్ వికారమిల్లెయెన్నిఱ విత్తనై యితే. (శెన్దనివాయ్ శెన్దమలమ్) చాటుశతజ్జళ్ శొల్లుకిఱ తిరువధరమిరుక్కిఱపడి. శివన్దకనిన్దవధరమానతు, శివన్దకమ లమ్బాలే యిరానిన్దతు. (శెన్దామరైయడిక్కో) నోక్కుక్కుమ్ స్తి తత్తుక్కుమ్ తోల్ బుచ్చిన్దరువడికళ్. తిరువడి కలిలే విఱ్ఱున్దనుభవిక్కుమ్ తిరుమేని(శెమ్మొత్తిరుప్రడమ్మ)౨ “రుక్తాభమ్” ఎన్నుమ్మడియాయ్ దొరు ఇవరోడు కలన్దపిన్ను తిరుమేనియిట్టిఱన్ద పుకర్ తా. ౧.

శీ-అ.—ఆశవన్దార్ నిర్వాహ త్తిల్ (ఆ ర్తియెల్లామిత్యాది). ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహ త్తిల్ (ఇవరోడేయిత్యాది). వ్యాఖ్యాతావినీడుపాడు (ఏకరూపమానవిత్త్యాది). ఏకరూపమాననల్లరుక్కెల్లా మెన్దతు-మడిమతలననిత్యసూరిక శైయపేక్షిత్తు. అనాల్, ౧“సదైకరూపరూపాయ” ఎన్నిఱ ప్రమాణత్తోడే శేరుమ్మడి యెజ్జనేయెన్ద (సదైకేత్యాది). ప్రథమేంశేద్దిత్తియే, “అవికారాయశుద్ధాయ నిత్యాయపరమాత్త నే సదైకరూపరూ పాయ విష్ణువేనర్వజిన్దవే”, పదచ్చేర్ త్తిక్కుభావమ్ (నోక్కుక్కుమిత్యాది). శెమ్మొన్నోలే తిరుమేని యిరుక్కుమెవెన్ద (రుక్తాభమిత్యాది). మానవేద్యాద శేధ్యాయే, “ప్రకాశితారంసర్వేషా మణీయాంసమణీయానామ్ | రుక్తాభం స్వప్నధీగమ్యం విద్యాత్తుపురుషంపరమ్.” స్మృహణీ యమెన్దపడి. ఆశవన్దార్ నిర్వాహత్తుక్కు, అద్దామవాల్ ముడి శక్తాబీనులారముళవాయ్ కొణ్ణు, అద్దామత్తన్ను శెయ్ తెన్నావిశే రమ్మ నుక్కు శెన్దామరై యిత్యారభ్యాన్దయ; క్రమాన్దయోవా. ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహత్తుక్కు, అద్దామత్తన్ను శెయ్ తెన్నావిశేర్ దనన్ద రమ్ - అద్దామవాల్ ముడిశక్తాబీ నులారముళవాయ్ - అమ్మనుమానవనుక్కు శెన్దామరై యిత్యారభ్యాన్దయ.

అ-అ-వి.—తేజ ఇత్యచ్యుతే. ౩ “అపాదపఙ్కుజవిశృంఖలప్రమాళే” ఇతి.—౪ “నీలతోయదమధ్యస్థావిద్యుల్లేభేవభాస్వరా” ౫ “నీల ముద్దమిన్ను మేని” ఇతిప్రకారేణవా. ౬ “హిరణ్యవర్ణంహరిణీమ్” ఇత్యచ్యమానలక్ష్మీసంయోగాదావ. “చన్ద్రీవన్దఖమ్” ఇతివత్ స్మృహ ణీయతావివక్షయావా. ౭ “యవహస్తరాదిత్యే హిరణ్యయఃపురుషోదృశ్యతే హిరణ్యశత్రుర్హిరణ్యకేః ఆప్రణఖాత్సర్వ ఏవసువర్ణః” ఇత్యన్ద రాదిత్యవిద్యాచ్చాయయావా. ౧.

ప్ర-తి.— అద్దామత్తన్నుప్రవేశే. శ్రీవిష్ణుధర్మే అప్రపప్తితమేపద్యాయే, “గజ ఆకర్ష తేతికే గ్రాహ ఆకర్ష తేజలే. తయోర్ద్వంద్వంస మంయుద్ధం దివ్యంవర్షసహస్రకమ్.” — శ్రీరక్తరాజస్తవే, [౨] “దేహిహస్తామ్బుజేభ్యశ్చరణకిసలయే సంవహద్యోభ్యపహృత్య ప్రత్యసాన్వనన్ద భోగం ధృషితిచలపుటే చతుషీవిస్తృణానః | ఆక్షిప్తోరశ్చలత్తైస్తవనలశ కనత్కుఙ్కుమస్తోమపఙ్క్తు ద్వేవశ్రీరక్తభామా గజపతిముషి తేవ్యాకుల స్తాత్పురోః || ౫౬ || ఆతన్ద్రితచమాపతిప్రహితహస్తమస్త్రీకృతప్రణీతమణిపాదుకం కిమితిచాకులాన్దఃపురమ్ | అవాహనపరి ప్రియంవతగరాజమారోహతః కరిప్రవరబృంహితే భగవతస్తవ్రాయెనమః || ౫౭ || యంపశ్య నివృన్దధుర్భ్యాంధియమసకృదశోమధరాంమ న్యమానో హుక్కూరాస్ఫాలనాఙ్గి ప్రహతిభిరపితంతార్క్ష్యమధ్యక్షీపస్తవమ్ | కిఞ్చోచిదఞ్చన్నదస్థాస్తమభగజపతే ర్భృంహితేజ్యమ్మహాణే దేవశ్రీరక్తబన్ధో ప్రణమతిహాజనేకాన్దిశీదతా తే || ౫౮ || శ్రీరక్తేశయశరణం మమాసివాత్వావ్యాలోలత్కమలతటాకతాణ్డవేన | స్రుగ్ధసామ్బు రమయథాయథంధానోధిక్తామిత్యమగజ గర్జ మాజగన్ధ || ౫౯ ||” — శ్రీభాగవతే అప్రమస్కన్ధే, [౩] “ఏవంగ జేన్ద్రీముపవర్ణితనిర్వశేషం బ్రహ్మదయోవిభలిన్దభిదాభిమానః | నైతేయదోపసపుపుర్నిఖిలాత్తకత్వాత్తత్రాఖిలామరమయోహరిరావిరాసీత్ || ౩౦ || తంతద్వదార్తముపలభ్య జగన్నివాసః స్తోత్రనిశమృదివిజైస్సహసంస్తువన్ధిః | ఛన్దోమయేన గరుడేసమాహృమాన శ్చక్రాయుధోభ్యగమదాకుయతో గజేన్ద్రః || ౩౧ || సోన్దస్సరస్మయబలేన గృహీతఆర్ద్రో దృష్ట్యాగరుత్త తిహరింఖ ఉపాత్తచక్రమ్ | ఉత్తి ప్యసామ్బుజకరంగిరమాహకృచ్రాన్నారాయణాఖిలగురో భగవన్నమస్తే || ౩౨ || తంపీత్యుపీడితమజస్సహసాన్దవతీర్యసగ్రాహమాశుసరసఃకృపయోజ్జహర | గ్రాహద్విపాటితముఖాదరిణాగజేన్ద్రం సమ్మ శ్యతాంహరిరమాముచదుస్రియాణామ్ || ౩౩ || — “స్థలస్థందారయామాస గ్రాహాఙ్చక్రేణమాధనః”.

ప్ర.తి.—(ముతత్వాట్టు) (అద్దామత్తెన్బుత్యాది). (అద్దామవాత్తుముడియిత్యాది) పాపకరే, (సగ్వస్తా)భరణైర్యుక్తం స్వామిరూపైర నూపమైః । చిత్తయైస్సవిప్రకాశైశ్చ అనోన్యరచిరజ్ఞాకైః.” (ఉళ్) మహోపనిషది, “అథాతోమహోపనిషదఇత్యేవతదాహుః ఏకో హవై నారాయణఃఅసీన్నబ్రహ్మనేకానః నేమేద్యావాప్యభివీనత్తత్రాణినూర్యః సఏకాక్షరమేతత్స్యధ్యానాన్తస్సస్యజననంఘేమఉచ్యతే.— ప్రథమేశేద్వితీయే, “అవికారాయశుద్ధాయనిత్యాయపరమాత్మనే । సదైకరూపరూపాయవిష్ణవేసర్వజ్ఞపే॥౧॥”——(శైమ్బుక్) మానవే ద్వాదశేధ్యాయే, “ప్రశానితారంసర్వేషామణీహంసమణీయసామ్ । రుక్మాభంస్వప్ననీగమ్యంవిద్యాత్తుపురుషంపరమ్॥ ౧౨౨॥ ఏనమేకేనద వ్యగ్నిమ్నమమస్త్యేప్రజాపతిమ్॥ఇన్ద్రమేకేనపరేప్రాణమపరేబ్రహ్మశాశ్వతమ్॥౧౨౩॥” ౧.

తాత్పర్యము.—పరమపదమునందువనించుచున్న నిత్యసూరలయందుఁ జేయఁదగినప్రీతిని నతినీచుఁడైన నాయందుఁజేసిన సర్వస్వామి సుందర మైనమాలచేఁ బ్రకాశించుచున్న దివ్యకిరీటముతోను దివ్యాయుధములతోను దివ్యయక్షోపవీతముతోను దివ్యహారములతోను ఎఱ్ఱ తామరతటాకమునంటి సుందరనేత్రములతోను కొండపండువంటియధరములతోను పద్మములవంటిశ్రీపాదములతోను దివ్యబాంబూనదమువంటి దివ్యమంగళవిగ్రహముతోను మేచేసి నాతోసశ్శేషించెను.

మూ.—తిరువుడమ్బు వాక్ శుడర్ శెన్దామరైకణ్ కై కమలమ్॥తిరువిడమేమూర్వమయనిడమేకొప్పుట్టో ।

ఒరువిడముమెన్దై పెరుమాన్కుర నేయో । వొరువిడ మొన్మిన్మియెన్నుళ్ కలన్దానుక్కే॥ ౨॥

ఆ.—(తిరువుడమ్బు) ఎన్నోడేకలన్దరుళుకితాన్, సర్వేశ్వరియార పెరియపిరాట్టియారోడుమ్ ఆశీతరాన బ్రహ్మరుద్రాదికళోడుమ్ కలన్దరుళినాప్పొల్లియే, తన్నుడైయనిరతిశయ తేజోమయమాన తిరువుడమ్బు లూరుప్రదేశ మొట్టయోమే సమస్తప్రదేశ త్తాల్లలన్దరుళినాన్; ఒరువనుడైయవభినినేళమేయి తెన్దెతార్. ౨.

అన్య.—ఒరువిడమొన్మిన్మి ఎన్నుళ్ కలన్దానుక్క (౩) ఎన్దై పెరుమాన్కు తిరు ఉడమ్బు (౬) వాక్ శుడర్ కణ్ కైకమలమ్ శెమ్ (౯) తామరై మార్వమ్ తిరువిడమే (౧౨) కొప్పుట్టో ఆయన్ ఇనమే (౧౪) ఒరువిడముమ్ ఆరనే ఓ. (౧౫).

పన్నీ.—అనన్తరమ్, ఇవ్వవయవశోఁబైయైయుడైయవన్, బ్రహ్మరుద్రాదికళాన విభూతిభూతర్ క్కుమ్ పిరాట్టియోపాతితిరుమేని యిలే యిడన్దొడుత్తతైజ్వల్యతైయరుళిచ్చెయికితార్.

స్వరూపరూపగుణవిభూతికళోన్మణ్ణోఁతపడి, ఎన్నుళ్, కలన్ద, (౩) ఎన్కులనాభనుక్కు, శ్లాఘ్యమాన, వడివు, ఆదిత్యవర్ణమాయి రానిన్దతు. తిరుక్కుణ్ణుమ్తిరుక్కైయుమ్, శివన్ద, (౯) తామరైపోలేశెవ్విపెల్లతు. తిరుమార్వ,లక్ష్మీస్థానమేయాయ్దు. (౧౨)కొప్పుట్టో, బ్రహ్మోవుక్కు, స్థానమేయాయ్దు. (౧౪) నీక్కియొళ్ళవిడమ్, రుద్రనేయాయరానిన్దతు. ఇతెన్మవాళ్వర్యమ్? (౧౫) ఒరువుతల్ - నీక్కి తల్. తన్దిరువుళ్ళత్తిలేయవన్ కలన్దపిన్న్ రూపాజ్వల్యముమ్ ఆయనాజ్వల్యముముడ్డానవోపాతి, విభూతేజ్వల్యముముడ్డాయ్దుదైన్మ కరుత్తు. ౨.

అర్థము.—ఒకప్రదేశముతప్పక నామనస్సునందు కలిసియున్న (౩) నాతండ్రికినాఘుడైనసర్వేశ్వరునికి శ్లాఘ్యమైన శరీరము (౬) సూర్యునినంటికానికలదైయున్నది. నేత్రములుభుజములనియెడిపద్మములు ఎఱ్ఱని (౯) తామరపుష్పములవలెరక్తవర్ణముకలవైయున్నవి. వక్షస్థలము లక్ష్మీకిస్థానమైయున్నది. (౧౨) తిరునాభిదేళము బ్రహ్మకు స్థానమైయున్నది. (౧౪) తక్కినస్థలములు రుద్రునికి సత్పత్తిస్థానములుగా నున్నవి. ఇదివనూళ్వర్యము? (౧౫)

౧౪౬ తిరువాయ్ మొక్కి. — ౨-ప. ౫-తి-అన్దామ త్తన్ను. ౨-పా-తిరువుడమ్ము వ్యాఖ్యానశ్లో.

ఈ. — ఇరణ్డామ్బట్టు. తమ్మోడేకలన్దసిన్ను అవనుక్కు ప్పిటన్దపుకలైచొచ్చి, తన్నుడమ్మైప్పన్ద్రీబ్రహే శానాదికళ సత్తైయామ్మడి యిరుక్కిఱవణ తానెన్నుడమ్మైప్పన్ద్రీ త్తక సత్తైయామ్మడియిరానిన్దానెన్దితార్.

(తిరువుడమ్ము వాళ్ శుడర్) అత్తై త్తపోతై స్పర్శనుఖజ్జోణ్డరుళిచ్చెయ్ కితార్ త్తే. “ఈశ్వరనుక్కు విగ్రహమిలై, విభూతియిలై” ఎన్నిఱవర్ కళీమున్నే, ఆ ప్తతమ రానవివర్, తిరువుడమ్ము వాళ్ శుడర్” ఎన్న ప్పేఱు వతే !, “ఈశ్వరనుక్కు విగ్రహమిలై, గుణమిలై, ఎన్నిఱవర్ కళీ పణ్ణివై క్కమాటాత పాపమిలై ; అవర్ కళై, యనువ ర్తిత్తు అతు కేట్రు విరాతపడిపెరుమాళ్ ననుక్కు ప్పణ్ణి ఉపకారమే” ఎన్న రుళిచ్చెయ్ వర్ జీయర్. * మయర్వఱమతినలమరుళ ప్పెన్ద్రవర్ తువక్కుణ్ణిఱతిరుమేనియితే ౧: “ఇచ్చాగృహీతాభిమతోరుదేహాః” ఎన్దుతన క్కుమభిమతమూయిరుప్ప త్తొన్దిత్తే. తామతిత్తార్ క్కు ౨: “ఏష సర్వస్వభూతస్తు” ఎన్దుఱొడుప్ప తుమ్ తిరుమేని యైయే. (వాళ్ శుడర్) ముతలిలే తేజోరూపమాన తిరుమేనిమికవు మొల్లిపెన్ద్ర తివరోట్టై క్కలవియా లే. వుఱ మొల్లియా య్ ఉళ్ళుమణ్ణిన్ద్రురుక్కై యన్దిక్కే, నెయ్ తిణుజ్జినాప్పోలే తేజ స్తత్త్వమేయాయరుక్కై.

శీ-అ. — ఇరణ్డామ్బట్టు (తిరువుడమ్మి త్యాది) “ఎన్నా విశేరమ్మనుక్కు - తమ్మొళిరువుడమ్మే” ఎన్దు తిలేనోక్కాక (తమ్మోడేయి త్యాది). “అయనిడమే” ఇత్యాదియైక్కటాక్షీతు (తన్నుడమ్మైయి త్యాది). “ఓరువిడ మొన్దిన్ది” ఎన్దు త్తైక్కటాక్షీతు (తానెన్నుడమ్మైయి త్యాది).

వాళ్ శుడర్ - మిక్క తేజస్సు. “ఎన్నుళోకలన్దానుక్కు తిరువుడమ్ము వాళ్ శుడర్” ఇత్యన్దయ ముఖేనాహ (అత్తై త్తపోతైయి త్యాది). పలకాలుమ్ విగ్రహ తైవర్ణిక్కిఱపడియై యనుసన్దిత్తు నమ్మిళ్ళై యిడుపాడు (ఈశ్వరనుక్కి త్యాది). ప్రాసన్జికమాక నన్దీయరుడైయి స్వలా భాసనన్దానమాహ (ఈశ్వరనుక్కి త్యాది). ఇత్తాల్ - విగ్రహాదికల్లైయె న్నెక్కు నిమిత్తమవర్ కతుడైయ పాప ప్రాచుర్యమెన్దు పడి. ఇవరేరుళిచ్చెయ్ తాల్ ప్రమాణమామోవెన్న (మయర్వఱవి త్యాది). అత్తైయారే, ఇవరనుభవపరీవాహరూపమాన శ్రీసూక్తియుమ్ సరమప్రమాణమెన్దు పడి. తువక్కుణ్ణిఱ - ఈడుపట్టనుభవిక్కిఱ. “తిరు” ఎన్దు - అత్తైయారే, అత్తైక్కాట్టుకితార్ (ఇచ్చాగృహీతే త్యాది) పట్టేంశే పళ్ళమే, పూర్వమేనలిఖతమ్. కార్యత్తాలు మభిమతత్వతై యుపపాదిక్కితార్ (తామతిత్తార్ క్కి త్యాది). యుద్ధకాణ్డే ప్రభమే, ౨: “ఏష సర్వస్వభూ తస్తు.” పూర్వమేనలిఖతమ్. (ముతలిలేయి త్యాది) “తిరు” ఎన్దు పోతే - సాన్నిభావిక సర్వాతిశయజ్ఞుమ్ సిద్ధిక్కై యారే, పిన్నైయుమ్ పిన్నైయుమ్ “శుడర్” ఎన్ను మ్మోతు - ఇప్పడియేయక వేణుమెన్దు పడి. * వానిక తాత్పర్యమ్ (వుఱ మొల్లియాయ త్యాది). తిణుజ్జుకై -

అ-అ-వి — “తిరువిడమేమార్వమ్” ఎన్దైయారే “తిరువుడమ్ము” ఎన్నిఱవిడ త్రిల్ “తిరు” ఎన్దు - పెరియపి రాట్టియారో పైసమ్మనన్ద్రొల్లు క్కిఱతన్దు, పిన్నైయొక్కే యేకీఱ తేన్ద్రాల్ ; తిరుమేనియిల్ భోగ్యతైయొచ్చొన్దిన్దు అతుక్కు స్సాశురమిడమాట్టాతే, “తిరు” ఎన్దుఱు శొల్లారేయ తినుడైయవపరిచ్చేద్యమాన వతిశయ త్తొన్దొత్తిప్పిక్కితార్. ౩ “నతత్సమశ్చార్థ్యధికశ్చదృశ్యతే” ఎన్నిఱవనుక్కుమ్ ౪ “శ్రద్ధయా దేవోదేవత్వమన్న తే” ఎన్ను మ్మడి-ఇవలైయి ట్టేయ తిశయన్ద్రొల్లు వేణుకైయాలమ్, ౫ “శ్రీరిత్యేవచనామ తేభగవతి” ఎన్దు - అనన్దై అనన్ద్యాభే యాతిశయైయెన్దు శొల్లుకైయాలమ్ తే లోక త్రిలత్కర్నద్యోతనార్థమాక గౌణవృత్తియారే శ్రీయెన్దుమ్ తిరువెన్దుమ్ ప్రయోగిక్కిఱకు; అప్పడియే యిజ్జుమెన్దు తిరువుళ్ళమ్. తిరువెన్ద్రాల్ - అన్దవన్దవృత్తిక్కిడై త్తనతిశయమి తేసిద్ధిప్పతు; అత్తైయారేయిన్ద్రేయవర్ పక్కలవనుక్కుజ్జానవ్యామో హాతిశయత్తాలమ్, ఇవర్ క్కు వన్దక్కులుళ్ళ వ్యామోహాతిశయత్తాలమ్, అత్తై త్తపోతుజ్జాన స్పర్శనుఖాపరిచ్చేద్యతాప్యజ్ఞాన త్రిలై త్తైయిలై. — నన్దయంవిగ్రహో ౨ విద్యాపరికల్పితః కిన్న సాన్నితిశక్తోన్ద్ర త్తరత్రయేణపరిహరతి (మయర్వఱమతినలమి త్యాది వాక్యత్రయేణ). “మయ ర్వఱమతినలమ్” ఇతి వాక్యమేవో త్తరంవా — స్వరూపగుణజ్జై ప్పన్ద్ర విగ్రహత్తుక్కు తిశయమే తేన్న (ఇచ్చాగృహీతే త్యాది) అత్తల్. యద్యా, ఇవర్ తువక్కుణ్ణిరమాత్రమన్దు, అవనుక్కు మభిమత మెన్దితార్ (ఇచ్చే త్యాది). అభవా, స్పర్శనుఖాతిశయన్దానపరిచ్చిన్న మానపడియై యుప పాదిక్కితార్ (ఇచ్చాగృహీతమన్దు). “అభిమత” ఎన్దైయారే-భోగ్యతై అపరిచ్చిన్నాన్ద నానవనై, “తణ్ణిర్ తణ్ణిర్” ఎన్న ప్పణ్ణుకైయారే

ఈ.—త్తుక్కు దాహరణక్లాట్టుకితార్. స్వ ర్శేన్ద్రీయత్తుక్కుణ్ణు, పూర్యేన్ద్రీయత్తుక్కుణ్ణు, కణ్ణుక్కిని తాయరుక్కుమ్, ఇవైతోడక్కమానవై యెల్లాముణ్డితే. పామ్మణై మేలాఱ్కు - పచ్చెణ్ణిల్ - పలపలవే యాపరణమ్ ఇత్యాదితోడ జే, ఓ! ఎన్ద్రన్దయమ్. ౬.

జీ-అ.-ఇత్రాల్ - ఇవరోడేకల్లన్ద పిన్న్ శబ్దాదివిషయానుభవత్తాల్లన్దానవేల్ మెల్లాముణ్డాయల్లైన్ద పడి. (స్వ ర్శేన్ద్రీయత్తుక్కుణ్ణు) స్వ ర్శేన్ద్రీయత్తుక్కు-విషయముణ్డైన్ద పడి. ఇమ్మాన్న్దుమ్ మల్లవిరణ్ణుక్కు ముపలక్షణమెన్దితార్ (ఇవైతోడక్కమానవైయిత్తాది). “ఓ” ఎన్ద్రతు - హర్ష సూచకమ్. పామ్మణై మేలాఱ్కు - పచ్చెణ్ణిల్ - ఆపరణమ్ పలపల, పేరుమ్మలపల, శోతివడివుపలపల, కణ్ణుణ్ణుక్కిట్టుల్లు మోన్దీన్ద మ్మలపల, ఇనముమ్మలపల, ఓ ఎన్ద్రన్దయమ్. ఉల్లు - స్పృశిత్తు. ౬.

తాత్పర్యము.—అతినీచుండనైన నాతోసంశ్లేషించుటకు సర్వేన్ద్రీయముండనేకావతారంబులైతి అసంఖ్యేయంబులైన దివ్యభూషణములకల వాడును అసంఖ్యేయ కల్యాణగుణములు కలవాడును నిరవధిక తేజోమయదివ్యమంగళవిగ్రహములు కలవాడును దివ్యభోగములు దివ్యజ్ఞానములుకలవాడునునాయెను. ఇట్టిపరిపూర్ణుడైన శ్రీయఃపతి నాన ర్శేన్ద్రీయములకు తనదివ్యభోగ్యతను గనుపఱచి నాతోసంశ్లేషించెను. ౬.

మూ.—పామ్మణై మేత్పాఱ్కుడలుప్పల్లియమర్ న్దతువుమ్ ।
కామ్మణై తోట్పిన్దై కామైఱుడ నేల్ శెన్ద్రతువుమ్ ।
తేమ్మణైయ శోలై మరామర మేత్తైయ త్తతువుమ్ ।
పూమ్మణైయ త్తెమ్మణ్డాయ్ ప్పొన్దడియ మ్మోరేతే ।

౭॥

అ.—(పామ్మణై) తన్నుడైయ సర్వచేష్టితద్వైయ మెనక్కేభోగ్యమాకచ్చెయ్ తరుళి నాన్దితార్.

౭.

అర్ప.—పాఱ్కుడలుళ్ పామ్మణై మేర్ పల్లి (౩) అమర్ న్దతువుమ్ కామ్మణై తోళ్ (౬) పిన్దై కామై ఏత్తేఱు ఉడక్ (౯) శెన్ద్రతువుమ్ తేమ్ పణైయ (౧౨) శోలై మరామరమ్ ఏఱు (౧౫) ఎయ్ తతువుమ్ పూ పిణైయ (౧౮) తత్ తుఱాయ్ పోక్ (౨౧) ముడి అమ్ పోర్ (౨౪) ఏఱు. (౨౫)

పన్నీ.—అనన్దరమ్, తమ్మైన్దైయ సర్వచేష్టితద్వైయ తమక్కు ప్రకాశిత్తు నిఱమ్మెల్ల పడియెయనుభవిత్తార్.

పాఱ్కుడలితే, పామ్మణైయిన్దై, కణ్ణుళర్ న్దరుగుత్తయై, (౩) పారున్దీరతుమ్, మూక్కిర్ పోన్ద, తోలైయ డైయ, (౬) నప్పిన్దై పిరాట్టి కాక్, ఏత్తేయైయమ్, ఏకోద్యోగ త్తితే, (౯) కొన్దతువుమ్, తేనైయమ్, పణైయైయముడైయ, (౧౨) అత్తాల్ శోలైయాక త్తత్తైత్త, మరామరమ్, ఏఱు, (౧౫) ఎయ్ తతువుమ్, అఱ్కురియ, తొడైయైయ డైత్తాయ్, (౧౮) కుళిర్ న్ద, తిరుత్తుఱాయ్ లేయలబ్బుతమాయ్, అత్తుజ్జివల మాన, (౨౧) ముడియైయ డైత్తాయ్, దర్శనీయమాయ్, విరోధినిరసకోద్యోగ శీలమాయ్, శెరుక్కైయ డైత్తాన, (౨౪) ఋషభమ్మోన్దవన్దు. (౨౫) “ఏఱు” ఎన్ద్రొణ్ణిడాక్-అమర్ న్దతువుమ్, శెన్ద్రతువుమ్, ఎయ్ తతువు మెన్ద్రొణ్ణిత్తై.

౭.

అర్థము.—క్షీరాబ్ధియందు ఆదిశేషునిమీఁద శయనమును (౩) జేసినదియు వెదురువంటి భుజములకల (౬) నప్పిన్న పిరాట్టికొఱకు ఏడువృషభములను ఏక కాలమందు (౯) చంపినదియు మధువును కొమ్ములునుగల (౧౨) అభివృద్ధములైన సాలవృక్షముల నేడింటిని (౧౫) బడ ద్రోసినదియు సుందరముగఁ గ్రుచ్చబడిన (౧౮) చల్లని తిరుత్తుఱాయ్ మాలచేసలంకరింపఁబడి ప్రకాశించుచున్న (౨౧) కిరీటముకల సుందరమై బలిష్ఠమైన (౨౪) వృషభమువంటి (శ్రీయఃపతియే). (౨౫)

౭.

౧౫౮ తిరువాయ్ మొఱ్ఱి.—౨-౪. ౫-తి-అద్దామ తన్ను, ౭-పా-పామ్మజై వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

ఈ.—ఏద్రామ్బట్టు. ౧* అయర్వటుమమరర్ కళతిపతియాయరున్దువైత్తు, క్షీరాబ్ధియిలేకణ్వళర్ న్దురుళి, రామకృష్ణాద్యవతారజ్ఞతై పృణ్ణిశ్శల్లా మెనక్కాకక్కిడీరెన్ఱితార్.

(పామ్మజై) ఆర్రరక్షణత్తుక్కాక, తిరుప్పాఱ్ఱుడలిలే నీరులుత్తామైక్కు, శైత్యసౌగంధ్యసౌకుమార్య జ్ఞతై యుడైయనాన తిరువనన్దాన్ద్రాన్దేలే కణ్వళర్ న్దురుళిశ్శుమ్. (కామ్మిత్త్యాది) శుభ్రుడై మైక్కుమ్ శైవైక్కుమ్ మూగ్గిల్ పోలేయిరున్దుళ్ళతోళ్ళుకై యుడైయ నప్పిన్దై ప్పిరాట్టియోట్టై సంశ్లేషత్తుక్కు ప్రతిబంధకజ్ఞశాన ఋషభ జ్ఞశేత్తై యు మొరు కాలేయూట్టియాక నెరిత్తుప్పొక్కట్టుతుమ్. (తేమ్మజైయ) మహారాజర్, “నీర్ వాలియైక్కొల్ల మాట్టిక్” ఎన్న, అవరై విశ్వసిప్పికైక్కాక; తేనై యుడైత్తాయప్పజైత్తు అడికణ్ణిలక్కుక్కుఱ్ఱిక్కున్ఱొణ్ణతపడి యాయుక్కిఱమ రామరజ్ఞశేత్తై యుమెయ్ తతుమ్. (పూవిత్త్యాది) పూవై యుడైత్తాయత్తోడై యున్దవెన్ను తల్; నల్లతోడైయైయడైత్తాన తిరుత్తుద్రాయ్ మాళై యాలేయలజ్జుతనాయ్, ఆధిరాజ్యనూచకమాన తిరువభిషేక తై యుడైయనాయ్, ఇవ్వుక్కుతనై నిత్యసూరిక తై యనుభవిప్పిత్తు ఆత్తాల్ వన్ద మేన్దైతోన్ద్ర, అఱ్ఱియ తాయ్ యున్దోన్దుఖమాన ఋషభ మ్బాలే మేనాణి త్తిరుక్కిఱవిరుప్ప. పొన్దుడియ మ్బొరేలు-పాఱ్ఱుడలుళో పళ్ళియమర్ న్దుతువుమ్-పామ్మజై మేలెన్ఱు తని త్తనియేక్రియైయాకక్కడవతు. ఇవై యెల్లామెనక్కాకక్కిడీరెన్ఱుమామ్. 2.

జీ-ఆ.—ఏద్రామ్బట్టు (పామ్మజైమేలిత్త్యాది). “పూమ్మిజైయ” ఇత్తారభ్య, “పోరేలు-పాఱ్ఱుడలుళో - పామ్మజైమేల్పుయమ ర్ న్దుతువుమ్, కామ్మజైయెన్ఱుతోడన్ఱి, “ఎయ్ తతువుమ్” ఎన్దవ్వుయ త్తవతారికై (అయర్వటుమిత్త్యాది).

“పాఱ్ఱుడలుళో - పామ్మజైమేల్” ఎన్దవ్వుయ త్తర్థమ్ (ఆర్రరక్షణత్త్యాది). సర్వజాతి స్వభావతైప్పన్ద్ర (శైత్యేత్త్యాది). కామ్మి-మూగ్గిల్. శుభ్రుడైమై - వర్చుల తై. ఏలు - ఏళుముడక, శైబ్రుతువుమ్ ఇత్తర్వయి. ఊట్టియాక - కణ్ణప్రదేశావచ్ఛేదేన. ఊట్టి - కళుత్తు, నెరిత్తు - సంహరిత్తు. పజై - శాశై. తేమ్ - తేక. పూవెన్ఱు-పూవతల్, స్పృహణీయతైయాతల్. పిజైయ-తోడుక్కప్పట్ట. నిత్యసూరిక తై యనుభవిప్పిత్తైత్తు-అర్థాత్పిదమ్. మేనాణిత్తు-గర్విత్తు. మున్దిరవన్దయత్తుక్కు, ఏఱ్ఱేలుడక శైబ్రుతువుమ్ - కామ్మజైతోట్టిన్దైక్కాయ్, ఎయ్ తతువుమ్-తేమ్మజైయోళై మరామర మేళు ఎన్ద శేషము మన్దయిప్పతు. “ఇన్దుతుమిన్దుతుమిన్దుతుమ్” ఎన్ద్రాల్ - సాకాజ్జ మాయరు క్కైయాలే యధ్యాహరిత్తుయోజిక్కితార్ (ఇవైయెల్లామిత్త్యాది). ఇన్దయోజనైయల్, పూమ్మిజైయతణ్ణుళాయ్ పొన్దుడియ మ్బొరేలు - పామ్మజైమేలెన్ఱుతోడన్ఱి, ఎయ్ తతువు మెనక్కాకక్కిడీరెన్ఱవ్వుయి. 2.

ఆ-ఆ-వి.—ఇరణ్డామ్మయోజనైయల్, “పూ” ఎన్దెత్తు-తోడైక్కవిశేషణమ్. 2.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుండు జగద్రక్షణార్థముగ క్షీరాబ్ధియందవంతునిమీద శయనించినదియు, సర్వలక్షణసంపున్ను రాలైన నప్పిన్న పిరాట్టికొఱకు సప్తవృషభములనుచంపినదియు, సుగ్రీవముహూర్తాలవారికి తనయందువిశ్వాసమునుబుట్టించుటకై సప్తసాలవృక్షములనుబడద్రోసి పరాక్రమమునుజూపినదియు, ఆధిరాజ్యనూచకమగు దివ్యతిరువభిషేకమునుభవించి నిత్యసూరలననుభవింపజేసి యందువలన వచ్చినగాంభీర్యముకలిగియుండుటయు ఈగుణచేష్టితములన్నియు నాకొఱకై యేయన స్థింపబడినవియని యాహ్వానపకారస్పృతిఁజేసిరి. 2.

మూ.—పొన్దుడియ మ్బొరేల్ తై యెన్ద్రానైనాన్ద్రుడన్దో! డన్దుడివొన్ఱిల్లాతతణ్ణుద్రాయ్ మాళై యనై.
యెన్దుడివు కాణాతేయెన్నుళో కలన్దనై! చొన్దుడివు కాణేనాళొల్లువ తెణ్ణొల్లరే||

తిరువాయ్ మొక్కి.—౨-ప. ౫-తి-అద్దామ త్తన్ను. ౮-పా-పొన్దుడి వ్యాఖ్యానము. ౧౫౯

ఆ.—(పొన్దుడి) వాఙ్మనసాపరిచ్ఛేద్యనిరతిశయకల్యాణస్వరూపగుణవిభూతికలైయుడైయనాయరున్దువైత్తు, ఎన్నుడైయస్వరూపస్య భావగుణవృత్తాదికలినుడైయ నిహీనలైయై ప్పారాతే యెన్నుళ్ళేకలన్దు విస్సాశీల్యత్తు క్కొరుముడివు కాణ్ణితిలేళ్; ఆనపిన్దెత్తెన్దొల్లువతు? శొల్లీరెన్దొత్తార్.

౮.

అన్య.—పాణ్ ముడి అమ్మారేబ్దై (౩) ఎన్నునై నాల్ తడమ్ (౬) తోళ్ తణ్ ముడివొన్దుట్టత (౯) తణ్ తుమ్మాయ్మాలై యనై ఎన్నుడివుకాణాతే (౧౨) ఎన్నుళ్ కలన్దునై నాణ్ (౧౫) శొల్ ముడివు కాణ్ణే. (౧౮) కొల్లువతు ఎణ్ శొల్లీర్. (౨౧)

పన్నీ.—ఆనన్దరమ్, సంశ్లేషనైలక్షణ్యత్తినుడైయవాచామగోచరతైయైయరుళిచ్చెయ్కితార్.

ఉజ్జ్వలమాన, అభిషేకతైయుడైయ, పెరుమ్ శెరుక్కనాయ్, (౩) అన్దస్సాతన్ద్ర్యచ్చెరుక్కైక్కాట్టియైన్దైయడిమైకొణ్ణనాత నాయ్, నాలువత్తెప్పట్ట, పెరియ, (౬) తిరుత్తోలైయుడైయనాయ్, తన్నెరుమ్మెక్క, ముడివిల్లాతవనాయ్, (౯) ఇన్దమేన్దెక్కమ్భోగ్యతై క్కుమ్నూచకమాసకుళేన్ద్రతిరుత్తుమ్మాయ్మాలైయైయుడైయనాయ్, తన్నుత్కర్నత్తుక్కైక్కాణాతవోపాతియెన్నికర్న త్తన్నుడివుకాణాతే, (౧౨) ఎన్నెజ్జుక్కళ్ళే, కలన్దువనై, నాణ్, (౧౫) స్వసంశేద్యమాకవణియుమతోళీయ పాశురమిట్టుచ్చొల్లుమ్, ప్రకారమ్, కాణ్ణితిలేళ్. (౧౮) శీఘ్రనుభవిత్తవిషయమ్ వృత్తీర్ననమ్మణ్ణు మోపాతియిల్లుచ్చొల్లువతు, ఏతు? ఉణ్ణాకిట్టొల్లుళ్ళో శెన్దుతాకిరైక్కుఱిత్తురైక్కైత్తార్. (౨౧) లోకవ్యాప్యత్తనడైయసంశ్లేషసారస్యమ్వాచామగోచరమెన్దుకరుత్తు. విశ్లేషదత్తైయైత్తన్నుడివుకాణాతేయెన్దుమామ్.

౮.

అర్థము.—స్వర్నమువలె (పృ) కాశించుచున్న (౩) స్వామియు నాలుగువిధములుకల గొప్ప (౬) భుజములుకలవాడును తనకు సంతములేనివాడును (౯) చల్లని తిరుత్తుమ్మాయ్మాలకలవాడును నానీచతకంతముజూడకనే (౧౨) నామనస్సునందుఁ గలిసినవాడునునైన (సర్వేశ్వరుని) నేను (౧౫) చెప్పు రీతిని నెఱుంగను(౧౮)(ఈవిషయమందు)చెప్పఁదగినది ఏది? (అదియున్న) చెప్పఁడు. (౨౧)

ఈ.— ఎట్టామ్బట్టు. ౧*అయర్వణుమమరర్ కళతిపతియా యిరున్దువైత్తు ఎణ్తణ్ణైయైప్పారాతే యె న్నోడేవన్దుకలన్దు విన్దుహాగుణ త్తై యెన్నాత్తేశిముడియా తెన్దితార్.

(పొన్దుడియ మ్మోరేబ్దై) ఉభయవిభూతిక్కుమ్ కవిత్తముడియైయుడైయనాయ్ అత్తాల్ వన్దు శేషిత్వ వృత్తిప్పత్తోర్మ విరుక్కిలవనై. (ఎన్నునై) తణ్ శేషిత్వత్తిలైయైక్కాట్టి, ఎనై ఎ శేషత్వత్తిన్దెల్లెయిలే నిలుత్తి నవనై. (నాల్దన్దొలిత్తాది) నాలాయ్ప్పణ్ణైత్తిరున్దుళ్ళ తోళ్ కళై యుడైయనాయ్, తనై ఎ శేషత్వక్కాల్ వేద్యభుమై కాణ్ణామాట్టాతే ౨ “ యతోవాచోనివర్తతే ” ఎన్దు మీళుమ్మడి యిరుప్పానాయరుక్కిఱ తణ్ణు మ్మాయ్మాలైయనై. ఎల్లైకాణివొణ్ణాతవన్దువుక్కు లక్షణమ్మోలే తిరుత్తుమ్మాయ్మాలై. (ఎన్నుడివిత్తాది)

జీ-ఆ.—ఎట్టామ్బట్టు (పొన్దుడియత్తాది). “పొన్దుడియమ్మోరేబ్దై” ఎన్దైప్పత్తోర్మ (అయర్వణుమమరర్ కళైత్తు). తణ్ణైన్దెల్లె ఇన్దుహాగుణమ్-సాశీల్యమ్.

కవిత్తధరిత్తి. ఉత్తైప్ప-దార్ద్యమ్. (తణ్ శేషిత్వత్తిత్తాది). “పొన్దుడి” ఎన్దు-శేషిత్వత్తిన్దెల్లెతోన్దొల్లు. తత్సనుభివ్యాహరత్తారే శేషత్వత్తిన్దెల్లెతోన్దుకలత్తెన్దెన్దె. ఎన్నునై-ఎజ్జుక్కుస్వామియానవనై. పణ్ణైత్తిరున్దుళ్ళ-పెరుత్తిరున్దుళ్ళ. తన్నుడివొన్దుట్టత-తనక్కొరైయైల్లాత. “తణ్ణుమ్మాయ్మాలైయనై” ఎన్దుపదసాహిత్యత్తుక్కుభావమ్ (ఎల్లైకాణిత్తాది). ఇన్దుడత్తిరే- ౩ “వత్సస్సల్యాంతుకోసికమలా” ఇత్యాద్యన.

ఈ.—అవస్థక్కల్ నన్నై క్కల్లై కాణవొణ్ణా తావ్వు లేయాయ్ బి ఇవర్ పక్కల్ తీమై క్కల్లై కాణవొణ్ణా తాయరుక్కిఱ పడి. (ఎన్నడివు కాణాతే) ఎన్న శవుపాగాతే. ౧ “అవిజ్ఞా తా” ఎన్నిఱపడియే, ఎకతత్త పారా తే కణ్ణెచ్చెప్పి శిత్తువను కలదా నెన్ను తల్; అన్ని క్కే, ౨* ఆడియాడియిల్ విన్లెషి త్తవ్వసనత్తాలే నాఁముడియప్పక, అతుకాణమాట్టాతే యెన్నోడేకలదా నెన్ను తల్. (శొల్ ముడివు కాణేకనా) ఎన్నోడువద్దుకలన్ద బిరుగుణ త్తెయుమ్ శొల్లిల్, ఆనన్ద గుణ మెన్నెయుమ్ శొల్లప్పక్క వేదమ్బట్టుతు పడుమి త్తనై. అన నెన్నై యనుభవిప్పిక్క, అత్తాలెనక్కుప్పిఱన్దరస మనుభవిత్తు విడుమ త్తనైయల్లుతు, పాశురమిట్టు చొచ్చి ముడియాతెన్దుమామ్. (శొల్లువ తెన్ శొల్లీరే) ఇతరవిష యజ్జల్లై యనుభవిత్తు అవల్ బిక్కు ప్పాశురమిట్టు చొచ్చి కళాయరుక్కిఱ నీర్గళ తా శొల్లవల్లికళో? ౫.

జీ-అ.—సథేయమ్, “ఎన్నడివు” ఎన్దుత్తుక్కు, ముడివెన్దు-ఎన్దుయాయ్, కీడ్రే “అల్లావి” ఎన్దు రక్కెయాలే సామన్యశబ్దమై శేష త్తిరేపర్యవసిపిత్తు ఎకదోష త్తిక్ చరమావధియై ప్పారాతేయెన్దు మున్దినవర్థమ్, అశవు-తత్తై. వివరణమ్ (అవిజ్ఞా తేత్యాది.) “అవిజ్ఞాతాసహస్రాంః” ఇతి శ్రీసహస్రనామ్ని. శెప్పి శిత్తు, ముడిక్కొట్టు. (అన్ని క్కేయి త్యాది.) ద్వితీయార్థమ్-స్పష్టమ్. “ఎన్నడివు కాణాతే” ఎన్దు పద త్తినర్థవ్యయను గుణమాక పదైవేయర్థవ్యయమ్ (ఎన్నోడువద్ది త్యాదివాక్యవ్యయేన). శొన్నడివు కాణేక-శొల్లుమ్ ప్రకారమకాణ్ణిటిలేక. శొల్లువ తెన్-నీర్గళనుభ విత్తవిషయమ్ వృత్తీర్తనమ్బుణ్ణమోపాతి, ఇట్టుచొచ్చిలువ తేతు? శొల్లీరే-ఉడ్డాకిట్టొచ్చిల్లొక్కోతి శబ్దార్థం. ఇత్తాలే ఫలితమ్ (ఇతరవిషయజ్జల్లై యి త్యాది). క్రమేణాన్యాయః.

అ-అ-వి.—ఇరణ్డామర్థమ్-మూలత్తుక్కు చేరుమ్. కణ్ణెచ్చెప్పి శిత్తు ఇత్తవ్వసన - స్వనైచ్చానుసధా నేతాత్పర్యమ్.

ప్ర-తి.—ఎట్టామ్బట్టు (పొన్నడియి త్యాది). (ఎన్నడివు కాణాతే) శ్రీసహస్రనామ్ని, “అవిజ్ఞాతాసహస్రాంః” శుర్విధాతాకృతలక్షణః.

తాత్పర్యము.—ఉభయవిభూతి సామాన్యముచక మైన దివ్యాభిషేకముకలవాఁడును, శనస్వామిత్వమును నాకుఁగనుపఱచి నన్ను నశప టుమకొనినవాఁడును, విలక్షణవిగ్రహవిశిష్టుఁడును, వేదపురునిచేతను వర్ణింపఁగూడని కల్యాణగుణములుకలవాఁడును, తనవైలక్షణ్యముచకమైన లక్షణమువలెనుండు దివ్యతీరుత్తుకొయ్ మూలధరించినవాఁడును నిట్టివాచామగోచరమహిమకలవాఁడును నైన సర్వస్వామి అతినీచుఁడైన నాలో సంక్షేపించెనేని వాని సౌశీల్యమునకంతమును నేనెఱుంగనైతిని. గనుక వానిగుణములనే పాశురముచేఁజెప్ప నసమర్థుఁడను, వాని వాచామగోచ రమైన సంక్షేపసారస్యము మిఁకుఁగూడఁచెప్ప నసాధ్యమని లోకులనుగుఱించి సాదించిరి.

మూ.—శొల్లీరెన్న మ్మానైయెన్నా వియావితనై । యెల్లైయిల్ శీరెన్కరుమాణిక్క చ్చుడరై

నల్లవముతమ్ మెఱుఱ్ఱరియవీడుమా ! యల్లిమలర్విరై యొత్తాణల్ల న్బెణ్ణన్

అ.—(శొల్లీర్) ఇప్పడియవను దైయగుణజ్జళ శొల్లిలమనియేయరుక్కచ్చెయ్ తేయమ్, తమ్మడైయ ఆరామైయాలే; అవక గుణజ్జళై కాలతత్తవ్వి మెల్లాణ్ణా న్నలుమవల్ బిక్కురుముడివు కాణ్ణిటిలే నెన్దుపి న్నెయ్ మవను దైయగుణజ్జళై చొచ్చి, పరమభోగ్యనాయ్ స్త్రీపున్నుపుం సకాది సర్వపదార్థవిసజాతీయనాయరన్దువైత్తు, తన్నుకారేయనక్కు ధారకనాయెన్ను శేవుకున్దుకలన్దరళిన వెమ్మెరుమాన్దుడైయ విద్ద సౌశీ ల్యాదిగుణజ్జళై నీర్గళమ్ శొల్లికోశెన్దు శ్రీవైష్ణవ కర్తెక్కుఱిత్తరుళిచ్చెయ్ కిఱార్.

అన్వ.—ఎక అత్తానై ఎన్నావి (౩) అవితనై ఎన్లైయిల్ శీర్ (౬) ఎన్కరుమాణిక్క చ్చుడరై శొల్లీర్. నల్ల (౯) అముతమ్ పెణ్ణన్ అరియ (౧౨) వీడుమాయ్ అల్లిమలర్ విరైయొత్తు (౧౫) పెణ్ణజ్జళ ఆణ్ణజ్జ. (౧౭)

పన్నీ.—అనన్తరమ్, నిరతిశయభోగ్యభూతనానవనై చొల్లవల్లికాశాఁజొల్లవల్లికాశాన్తార్.

ఎనక్క, స్వామియాయ్, ఎన్నాత్తావుక్క, (౩) ఆత్తావాయ్, ఎల్లైయిల్లాత, సాకుమార్యాదిగుణజ్జలైయడైతాన, (౬) నీలరత్న జ్యోతిస్సుపోలే యిరుక్కిఱపడివైయెన్నై యనుభవిష్టిత్తవనై, ఎల్లారుమ్ శేర్ స్తశొల్లలామాఁజొల్లవల్లికాశో, శొల్లవాణ్ణా మైక్కడియిన్నెన్నిల్ లాకికామృత త్రిల్ విలక్షణమాన, (౯) నిత్యభోగ్యామృతముమాయ్, పరమయోగికకుక్కుమ్ పెఱుతెఱుక్కు, అరితాన, (౧౨) మోక్షస్థాన నిర్వాహకముమాయ్, తామరైప్పువిల్, పరిమళమ్మైలేనిమ్మైష్ట భోగ్యరూపమాయ్, (౧౫) పుంస్త్యతైలే స్త్రీకళిల్ వ్యావృత్తనానవో పాతి, పురుషోత్తమత్వతైలే సమస్తపురుషవ్యావృత్తనాయరుక్కుమ్. (౧౭) ఆతలాఁజొల్లవరితెఱుకరుత్తు. ౯.

అర్థము.—నాకు స్వామియాయ్ నాయాత్తకు (౩) నాత్తయ్య అంతములేని కల్యాణగుణములుకలవాఁడును (౬) నానీలరత్నమువంటి కాంతికలవాఁడును నైన (సర్వేశ్వరుని) జెప్పఁడు. విలక్షణమైన (౯) అమృతమువలెభోగ్యభూతుఁడును (ఎట్టిజ్ఞానవంతులకును) బొంద నశక్యమైన (౧౨) పరమపదమునకునిర్వాహకుఁడును నైన తామరపువ్వుమునందుఁ బరిమళమువంటిభోగ్యభూతుఁడు (౧౫) స్త్రీలకంటెవ్యావృత్తుడైనట్లు (పురుషోత్తమత్వమువలన) సకలపురుషవ్యావృత్తుడైయున్నాఁడు. (౧౭) ౯.

ఈ.—ఒన్పతామ్బట్టు. “పాశురమిలై” ఎన్నా, కై వాఙ్మాట్టారే, సంసారికలైప్పార్తు, ఎన్నాయ నానసర్వేశ్వరనై, యెల్లారుజ్ఞాదియాకిలుమ్ శొల్లవల్లికాశో? వెన్ఱిఱార్.

(శొల్లీరెన్నమ్మనై) తుద్రవిషయజ్జలై యనుభవిత్తు అవఱ్ఱుక్కుప్పాశురమిట్టు చొల్లియిరుక్కిఱ నీజ్జ కాకిలుమ్ శొల్లవల్లికాశో? (ఎన్నమ్మనై) తక్కుగుణచేష్టితజ్జలా లే యెన్నై ముత్తైయిలే నిలుత్తినవనై. (ఎన్నావి యావితనై) ఎన్నాత్తావుక్క న్తరాత్తావాయుళ్ళవనై. (ఎల్లైయిత్తాది) దివ్యాత్మస్వరూపగుణజ్జలై క్కెల్లైకాణి లుమ్ విగ్రహజ్జలై క్కెల్లైయిప్పిక్కే యిరుక్కిఱపడి. అశవిఱన్దకల్యాణగుణజ్జలై యుమ్, నీలమణిపోలే కులిర్న వడి వల్లకై యు మెన్నై యనుభవిష్టిత్తవనై. (నల్లవముతమ్) నిత్యముమాయ్ భోగ్యముమానవమృతమ్, ప్రాకృతభోగ్యజ్జలై తలైయానవమృతమ్.

శీ.అ.—ఒన్పతామ్బట్టు. (శొల్లీరెత్తాది). కీఱ్ “శొల్లవల్లికాశొల్లీరే” ఎఱ్ఱవైత్తు, పిన్నైయమ్ “శొల్లీరే” ఎఱ్ఱవైత్తెన్న (పాశురమిల్లైయిత్తాది). చాపలత్తాలైయెన్ద పడి.

ముత్తై-పాత్తి. “ఎల్లైయిల్ శీర్” ఎఱ్ఱకుక్కు-స్వరూపగుణపరమాకవర్ణా న్తరమ్ (అశవిఱన్దకల్యాణి). ఏకార్థమాతల్. ఇప్పాఱుకు, అశవిఱన్దకల్యాణగుణజ్జలై క్కెల్లై. విగ్రహగుణజ్జలై. నన్దైక్కర్థద్వయమ్-నిత్యభోగ్యత్వమాతల్, ప్రాకృతభోగ్యవైలక్షణమాతల్. నిత్యభోగ్యతైయావకు-సర్వాధికారముమాయ్ సదాసేవ్యముమాకై.

అ.అ.వి.—(తుద్రవిషయమిత్తాది). “శొల్లవల్లికాశొల్లీరే” ఎఱ్ఱశొల్లివైత్తు, “శొల్లీరే” ఎఱ్ఱశొల్లియైత్తు. “అవర్కళోసమర్థర్” ఎఱ్ఱారు హేతువినాలైయున్నయిక్క వేమిమిత్తే; “ఎన్నమ్మనై-శొల్లీరే” ఎఱ్ఱిప్పోతువిశేషిత్తువిధిక్కైయాలే-మున్పువిషయా న్తరజ్జలై ప్పేళిప్పొన్దమైతోఱ్ఱమిత్తే. (తక్కుగుణచేష్టితజ్జలా లే) “ఎల్లైయిల్ శీరెన్దరుమాణిక్కచ్చుడరైన్దవముతమ్ పెఱుఱియసిదుమాయ్” ఎఱ్ఱశొల్లికి ఱారిత్తే. ముత్తై-ప్రాత్తి. అశిలేనిటుత్తై. అతావకు-“ఎన్నమ్మనై” ఎఱ్ఱ-అవమ్మడైయస్వామిత్వతైయమ్, తమ్మడైయ శేషత్వతైయమ్ వైవిక్కి-ముత్తైయిలేనిటుత్తై.

౧౬౨ తిరువా మొయ్డి—౨-వ. ౫-తి-అద్దామ తన్ను. ౧౦-పా-ఆణల్ల వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

ఈ.—(పెఱఱ్ఱరియవీడుమాయ్) ఒరువరాలుమ్ స్వయత్నత్తల్ ప్రాపిక్కివొణ్ణాత మోక్షపురుషార్థము మాయ్. (అల్లిమలర్విరైయొత్తు) భోగ్యతైక్కు తామరై ప్పూవిల్ పరిమళత్తోడొత్తు. (ఆణల్ల పెణ్ణలనే) ఇతరపురుషసజాతీయనల్ల. పెణ్ణలనెన్నవోపాతి, ఆణల్లనెన్ను - అతు తన్నెయుమ్ కట్టికిఱతు. ఇత్తల్-ఉన మాన రహితనెన్న పడి.

జీ-ఆ.—స్వయత్నత్తల్ ప్రాపిక్కివొణ్ణాతెత్తు-౧ “ముక్తిమప్యతిద్దుర్భామ్” ఎత్తైప్పన్. వీడు-మోక్షమ్. అల్లి-తామరై. (ఇతరపురుషసజాతీయనల్లనితి) పుంస్తవ్వుతలే పెణ్ణలైక్కిత్తవోపాతి, పురుషోత్తమత్వత్తలేనాటిల్ పురుషర్కభోడుణ్ణానసాజాత్యతైయుమ్ కట్టికిఱ తెన్నై. “ఆణల్ల” ఎన్నవమెయతో, “పెణ్ణల్ల” ఎన్నితెన్నెన్ను; దృష్టవార్థమెన్దితార్ (పెణ్ణల్ల నెన్నవిత్తొది). నాటిల్ కాణ్ణివాణిప్పడియుమల్ల, పెణ్ణిప్పడియుమల్ల నితిశబ్దార్థం. అతు తన్నెయుమ్-పురుషసజాతీయెయుమ్. ఆనాల్, పుంస్తవ్వుమిల్లెయోనెన్న (ఇత్తలిత్తొది). ఎన్నవియావితనై యిత్యరభ్య, పెణ్ణలనాన-ఎన్నవనైచ్చోర్ ఇత్యన్వయం. వీడుమాయ్-వీట్టున్కునిర్వహకనుమాయ్. విరైయొత్తు-పరిమళత్తోడొత్తిరుక్కుమవనుమాయితీశబ్దార్థం.

తాత్పర్యము.—ఈరితిన భగవద్గుణములు చెప్పనసాధ్యములై యున్నను ఆదరాతిరయముచే నాగుణముల నెల్లప్పుడు చెప్పిన నంతయులేనివి యని మరలవాటిననుసంధించి, పరమభోగ్యభూతుఁడును నీలత్వమునంటి దివ్యతేజస్సుకల దివ్యమంగళవిగ్రహము ననుభవించజేసిన పువకారకుఁడును పురుషోత్తమత్వముచే స్త్రీపురుషసంసక భేదములుకల సర్వపదార్థములకంటె విలక్షణుఁడును నాయంతరాత్మయై ధారకుఁడును నైన సర్వస్వామియొక్క నిరవధికకల్యాణగుణములు మారందలుచేరి చెప్పటకు నసాధ్యములని శ్రీవైష్ణవులనుగుణించిపొదింపిరి.

మూ.—ఆణల్ల పెణ్ణల్ల నల్లావలియుమల్ల. కాణలుమాకా నుళనల్లనిల్లెయల్ల.

వేణుణ్ణాత్పేణుమురువాకుమల్లనుమా. శ్లోజై పెరితుడై త్తెమ్మిమ్మానైక్కూఱుతలే॥ ౧౦॥

ఆ.—(ఆణల్ల) స్త్రీపున్నపుంసకాదిసర్వపదార్థవిసజాతీయనాతలాల్ తగ్గోచరప్రమాణ్యుక్కుగోచరనాయురున్దువైత్తు, ఆశ్రితనులభనా యాశ్రితరుడైయవివక్షానుగుణమానదివ్యరూపచేష్టితద్దైయుడైయనాయ్, అనాశ్రితరుక్కుదుర్లభ నాయురున్దు వమ్మెరుమానెన్నోడుకలనవిగ్గుణమ్ శొల్లనిలమన్డాకిలుమ్ శొల్లాలోఁగ్గీయముడికిఱిత్తెయ్నెన్దితార్.

అన్య.—ఆచ్ ఆల్ల పెణ్ (౩) ఆల్ల ఆల్లా అలియుమ్ (౬) ఆల్ల కాణలుమ్ ఆకా (౯) ఉళనల్ల ఇత్తెయల్ల వేణుమ్ (౧౨) కాల వేణుమ్ ఉరువాకుమ్ (౧౫) అల్లనుమామ్ ఎమ్మెమ్మనై కూఱుతలే (౧౮) పెరితు కోడై ఉడైత్తు. (౨౧)

పన్నీ.—అన న్దరమ్, అవక్ స్వభావ తైచ్చొల్లుకైమికపుమరితెన్దితార్.

ఆణుమ్, అన్దియే, పెణ్ణుమ్, (౩) అన్దియే, ప్రయోజనవత్తల్లాత, అలియుమ్, (౬) అన్దియే, ఆవర్శ్మైక్కూఱుమ్ ప్రమాణత్తక్కాణపుమ్, ఒణ్ణాతే, (౯) ప్రతికూలర్కుళనన్దియే, అనుకూలర్క్కిలనన్దియే, ఆశ్రితరాయాదరిత్త, (౧౨) కాలత్తిల్, అవర్కళాదరిత్త, వడినైయుడైయనాయ్, (౧౫) ఆదరమిల్లాతవవిల్ అప్పడియల్ల నాయురున్కుమ్, ఎన్న్వామియై, ఇప్పికారమవక్-కాట్టక్కణ్ణాకా కూఱుమిడత్తు, (౧౮) మికపుమ్, మిఱుక్కు, ఉడైత్తు. (౨౧) కోడై - మిఱుక్కు. సర్వవిధబాతీయనానైయాలే “ఏవంబిగక” ఎత్తు శొల్లవరితెన్దుకరుత్తు.

అర్థము.—పురుషుడు కానివాడును స్త్రీయు (౩) కానివాడును అప్రయోజకమునైన నపుంసకపదార్థములును (౬) కానివాడును (వాటినిప్రకాశించు ప్రమాణములచే) సాక్షాత్కరింప నశక్యుడును (౯) (ప్రతిహాలులకు) లేనివాడును (అనుకూలము) లేకుండుటలేని వాడును ఆదరించిన (౧౨) కాలమునందు (ఆశ్రీతులుతలంచిన) రూపముకలవాడును (౧౫) (ఆదరములేనివారలకు) అటులకానివాడును నైన సాస్వామిని శిష్యుట (౧౮) మిక్కిలి ప్రయాసము కలదైయండును. (౨౧) ౧౦.

ఈ.—పత్తామ్బట్టు ఎన్నోడుకలన్ద వెమ్మెరుమాన్బడి పేశప్పెరితు మిటుక్కుడైతైన్దితార్.

(ఆణల్లనిత్యాది) నాట్టిల్ కాణ్ణి ఆణ్ణిన్బడియల్ల, అప్పడియే స్త్రీకళిన్బడియుమల్ల, ఉపయోగ యోగ్యమల్లాతనపుంసకపదార్థ త్తిన్బడియుమల్ల. ౧ “నై సంవాచా స్త్రీయమ్బుననై ౨ సమ స్త్రీపుమామ్బునన్. పుమాంసంసబ్రువనై ౩ సం వదన్బదతికశ్చనాఇతిబ్రహ్మ”, ఆరణ త్తిరిరణ్ణామోత్తు; (*౨ “సవై నదేవాసురమర్త్య తిర్యజ్జస్త్రీనపణ్డో నపుమాన్బజన్తుః । నాయజ్ఞుః కర్తనసన్నచా సన్ని షేధశేషోజయతాదశేషః ” ఎన్దు) ఇప్పడి భట్టరరుళిచ్చెయ్తవాతే, బరుతమ్మిల్, “జీయా!, నాట్టిల్ కాణ్ణిమాన్బడియుమల్ల వాకిల్ శొల్లి ధ్రిథాకిటవన్దు, శూన్యమోవినై ౨” ఎన్దు కేటక్, భట్టరుమ్, పిత్తై ఇయలకిపుక్కు పోన్బిరున్దతిల్లెయి! ఆణల్ల పెణ్ణల్లల్లావలియుమల్లతు ౩ ఎన్దుతిల్లెయే, ‘అల్ల, అల్ల’ ఎన్దెయాలే - ‘పురుషోత్తమ’ ఎన్దు

జీ-ఆ.—పత్తామ్బట్టు (ఆణల్లనిత్యాది). “ఎమ్మెచ్చనెక్కుటుతల్-కోడైపెరితుడెన్దు” ఎన్దుపదజ్జైక్కటాక్షి త్తవతారికై (ఎన్నోడు కలన్దవిత్యాది). పెరితుమిటుక్కుడెన్దు- మికపుమ్వరు త్తముడెయతు.

అల్లావలి-ఉపయోగయోగ్యమల్లాత నపుంసకపదార్థమ్. ఇవిన్ద త్తిలే, ౩ “కుటావణ్డపతితవైరిభ్యఃకాకణీమపి । దద్యాన్నప్రతిగృహ్ణీ యా దాపద్యపికదాచన” ఎన్దుతనుసద్ధేయమ్. “ఆణల్ల” ఇత్యాదిన్కుప్రమాణమ్ (పైసమిత్యాది). బ్రువక్ కశ్చనా- పరమాత్మానంపదక్ కశ్చనపురుషః; ఏనమ్-పరమాత్మానమ్ - వాచాస్త్రీయంసవదతి. స్త్రీత్వేనవదతి; బ్రువక్ కశ్చనపురుషః ఏనమ్, అస్త్రీపుమా - త్రిస్త్రీపు మాంసమ్; ద్వితీయావిభక్త్యభావశ్చాన్దసః. స్త్రీపుంవ్యతిరక్తనపుంసకత్వేనాపిసవదతి; బ్రువక్ కశ్చనపురుషఏనమ్ - పుమాంసమ్ వదతి; ఏనం భూతః ఆకారవాచ్యం బ్రహ్మేత్యర్థః. అధికపదప్రయోగశ్చాన్దసః. ఇన్ద్రుతి, ఋక్మిన్ దైయవారణ త్తిరిరణ్ణామ్ ప్రశ్న త్తిలే. ౨ “సవై నదేవా సురమర్త్యతిర్యజ్జస్త్రీనపణ్డోనపుమాన్బజన్తుః” ఇతిశ్రీభాగవతే. (శూన్యమోవతి) యావద్విశేషాతిరక్తన్న సామాన్యమితిభావః. ఇయలటి

అ-ఆ-వి. — అతావతు, అర్థజ్ఞానత్తుక్కుప్పోరాతేయాకిలుమ్, శబ్దజ్ఞానత్తుక్కుమ్ పోన్దతిల్లెయోవెన్దై. ౪ “కుద్రికోలోమకన్దోలోకుద్రి యల్ల తుజ్జాణ్ణోలోవెణ్ణోకోణ్” ఇత్యాదిద్రవివశాస్త్రోదాహరణమ్ పృదినిధాయతదానగుణ్యేనాహ (ఆణల్ల పెణ్ణల్లల్లావలియుమల్లతై న్దుతిల్లెయితి). కుద్రి-స్థాణుః. ౫ “సంకానోన్ది నాదూఉవతిశోల్” ఇతి. పుల్లిజైకవచనప్రత్యయోనకార ఇతిసజానాసీత్యభిప్రాయేజాహ (అల్లనల్లనెన్దెయాలేయితి), ౧౦.

* కుడ్డలిగ్రన్థమ్ శిలశ్రీకోశజ్ఞలిలిల్లై, వ్యాఖ్యానకైలివిరుద్ధమ్, ప్రమాణ త్తిరట్టుమిల్లై. = ౧ నిర్దిష్టతావాదినంప్రతి లిజ్జత్రయసాధక ప్రయోగాపాదసన్యాసుచితత్వాత్; బ్రహ్మణీలిక్టానిసాకత్వేన నిషేధతాపరాజ్ఞుకార్యేణకస్తింభిచ్చుదై ప్రయోక్తవ్యే, ఉపస్థితివాఘవాత్ “అల్ల” ఇతిపుంలిజ్జనిర్దేశకృత ఇతిఅన్యథాసిద్ధే తేననపుం స్త్రవిశేషసిద్ధిరిత్యాశక్యామ్, “సహివచవిరోధేన్యాయఃప్రభవతి” ఇతిపరి హర్తంప్రవృత్తే “కుద్రికోలో” ఇత్యాన్యదైయవశైవాన్ద్రోధే “కుద్రియల్లతు” ఇతి-లిక్టావివక్షాయామ్ “సామాన్యంనపుంసకమ్” ఇతిసం స్కృతశాస్త్రోర్ధస్య ద్రవిజీవదర్శితత్వాచ్చతదనురోధేన “ఆణల్లతుపెణ్ణల్లత్తల్లావలియుమల్లతు” ఇతిపాతేనభావ్యమ్ శ్రీకోశానిరీక్షణీయాః ఇతియదిదంసనున్దరమ్, “శ్రుతియల్ ‘ఏనమ్’ ఎన్దనిర్దేశ తైక్కటాక్షి త్తితే ‘అల్ల, అల్ల’ ఎన్దుతెన్దపడి” ఇతివ్యాఖ్యానాత్.

౧౬౪ తిరువాయ్ మొక్కి.—౨-ప. ౫-తి-అన్దామ త్తన్ను. ౧౧-పా-కూటుతల్ వ్యాఖ్యానం.

ఈ.-శబ్దానా తోన్ దుపిక్కిఱ్ఱెయో. ఎత్తురుళిచ్చెయ్ తార్. “ఆణల్ల, పెణల్ల” ఎన్ఱిఱవిత్తాల్-సజాతీయ విజాతీయ నిషేధమ్మణ్ణెనపడి.

(కాణలుమా కాణ్) ఆణ్, పెణ్, పలి, ఎన్ఱిఱ ఇవన్ తై కాణుమ్మ మాణజ్జళాల్ కాణప్పడాతాణ్. ఇత్తాల్ - ఏకప్రమాణగమ్యత్వసామ్యముమిలైయై. (ఉళన్లల్) అనాశ్రితర్ క్కు. (ఇలైయల్లల్) ఆశ్రితర్ క్కు. అత్తైయుపపాదిక్కిఱతుమేల్ (పేణుక్కాల్ పేణుమురువాకుమ్) “నీయెజ్జళుక్కు పుత్రనాయ్ వన్దు పిఱ క్కు పేణుమ్” ఎత్తు శిలరిరన్దాల్ అప్పడియేవన్దుపిఱన్దు ౧ “సఫలన్దేవిసజ్జాతం జాతోహంయ త్తవోదరాత్” ఎత్తు నిఱుమ్. అన్ఱియే, పేణుక్కాల్ - తనై ౨యర్థిక్కుజ్జాట్టిల్, పేణుమురువాకుమ్ - తనై ౨పేణి మత్తైక్కు పేణు మ్మడివన్దువతిర్ క్కుమెన్దుమాన్. (అల్లనుమాన్) ఇప్పడి తానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే శిశుపాలాదికళుక్కు క్కిట్టవరి తామ్మడి యిరుక్కుమ్. (కోణై పెరితి త్యాది) ఇన్వోనిలై కళై యెనక్కఱ్ఱివితై సర్వేశ్వరన్బడికలై పేశవెన్దాల్, కాలమిఱుక్కుడైతు.

౧౦.

డి-ఆ-పుక్కు-శబ్దజ్ఞానత్తుక్కు. అతావళు-అర్థజ్ఞానాభావమేయన్ఱి కే, ఇయలతీపుక్కు మ్మొన్ఱిరున్దతిలైయాయెన్దు పడి. (శబ్దానా తోన్ దుపిక్కిఱ్ఱెయో వితి) క్రుతియల్ “ఏనమ్” ఎన్ఱనిదేళ తైక్కుటాక్షిత్తితే “అల్ల, అల్ల” ఎన్ఱతెన్దు పడి. “అల్లావలియుమల్ల” ఎన్ఱతువుమ్ దృష్టాన్తార్థమాక వేకణ్ణుకొళ్ళతు.

ఘటితమ్ (ఇత్తలిత్యాది). ఐన్ఱియిక ప్రత్యక్షగమ్యున్దెన్దు పడి. పేణుక్కాల్-అత్తైప్పట్టాల్; పేణుమురువాకుమ్-ఆశ్రితరాత్తైప్పట్టవడివో జేయవతిర్ క్కుమెన్దుప్రథమార్థమ్. పేణుతల్-పరివాయ్, మజ్జాశాసనమ్మణ్ణువేణ్దుమ్మడియాన విగ్రహ తైయుడైయవనాయవతిర్ క్కుమెన్దుద్వితీ యార్థమ్. (సఫలన్దేవీతి) ఇదంపజ్జామేంకే తృతీయే దేవకీంప్రతికృష్టం. “స్తుతోహంయ త్తవయాపూర్వం పుత్రాన్ఱి న్యాతదద్యతే” ఇతిపూర్వా ర్థమ్. పేణి-పరిన్దు. కోణై - (మిఱుక్కు) ప్రయాసమెన్దు పడి. పెరితు - (కాల) మికవుమెన్దు పడి. ఆణల్లనిత్యాదభ్య, ఎమ్మెన్దు నైక్కుఱు తల్-పెరితు-కోణైయుడైతెన్దన్దయమ్.

౧౦.

ప్ర-తి.—(పత్తామ్మట్టు) (ఆణల్లనిత్యాది). ఋగారణేద్వితీయప్రశ్నేద్వితీయేనువాకే “నైనంవాచాస్త్రియంబ్రువణ్ నైనమస్త్రీపుమా స్త్వైవక్” । పుమాంసంబ్రువనై ౨నంవదన్దదతికళన్స. అఇతిబ్రహ్మ. — (పేణుమురువాకుమ్) పజ్జామూంకే తృతీయే అవతారాన్తరే దేవకీమ్మృతికృష్టం, “స్తుతోహంయ త్తవయాపూర్వం పుత్రాన్ఱి న్యాతదద్యతే । సఫలం దేవిసజ్జాతం జాతోహంయ త్తవోదరాత్” ॥౧౦౬౧౦.

తాత్పర్యము.—స్త్రీపుంసపుంసకాదిభేదములుకల సర్వపదార్థములకంటె విలక్షణుడగుటవలన వాటిని ప్రతీపాదించెడి ప్రమాణములక విషయుడును ఆశ్రితులకు సులభుడును, అనాశ్రితులకు దుర్లభుడును ఆశ్రితులుయిచ్చామగుణములైన దివ్యరూపచేష్టితములకలవాడును నైన సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణములవర్ణింప నసాధ్యములైనను వర్ణింపకనుండుటయశక్యము.

౧౦.

మూ.—కూటుతల్ అన్దా రాక్కుడక్కు త్తవమ్మనై । కూటుతలే మేవిక్కురుకూర్ చ్చడకోపక్ ।

కూటిన్దవన్దాతియో రాయీరత్తుళిప్పత్తు । జ్ఞాటుతల్ వల్లారుళ రేఱ్ఱూడువర్ వైకున్దమే॥ ౧౧॥

ఆధ్వోర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అ.—(కూటుతల్) కాలతత్త్వమెల్లాజ్ఞానానుమారాత గుణచేష్టితజ్జతైయుడైయనాన వెమ్మెరుమానైచ్చొన్న విత్తిరువాయ్ మొక్కి యె చ్చొల్లవన్దార్, తిరునాట్టిరేపోయెమ్మెరుమానై యనుభవిక్కుప్పెలువారెన్ఱితార్.

౧౧.

తిరుక్కురుత్తెప్పిరాన్ఱి శ్యాన్ఱిరువడిక శేశరణమ్.

[౪౨] తిరువాయ్మొళి.—౨-ప. ౫-తి-అద్దామత్తన్ను ౧౧-పా-కూటుతల్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో. ౧౬౫

అన్య.—ఒన్లు కూటుతల్ ఆరా (౩) కుడక్కుత్త అమ్మనై కూటుతల్ (౬) మేవి కరుకూర్ చ్చుడకోపకా కూటిన (౯) అద్దాతి ఓర్ ఆయిరత్తుల్ (౧౨) ఇప్పత్తుమ్ కూటుతల్ వల్లార్ (౧౫) ఉళిరేల్ వైకున్డమ్ కూడువర్. (౧౮).

పన్నీ.—అనన్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్మొళిక్కులమాక పరమపదప్రాప్తియైరుళిచ్చెయ్కితార్.

ఒరుగుణత్తై, శొల్లిలుమ్, శొల్లిముడియవాణ్ణాత, (౩) కుడక్కుత్తుముతలానశీలాదిగుణజ్జలైయుడైయ, స్వామియై, ఉళ్ళపడియైచ్చొల్లు వతాక, (౬) ఉద్యోగిత్తు, అవనాలేల్బణ్ణానప్రేమరానఆహ్వాన్, అరుళిచ్చెయ్త, (౯) అద్దాతియాకైయాలేయడైవుళాలైక్కవొణ్ణాత, అద్వి తీయమాన, ఆయిరత్తిల్, (౧౨) ఇప్పత్తైయుమ్, శొల్లి, వల్లార్, (౧౫) ఉణ్ణాకిల్, పరమపదత్తై, కూడువర్. (౧౮) ఇతుకలివిరుత్తమ్. ౧౧.

నాదికేసరి అహ్రికియమణవాళచ్చీయర్ తిరునడిక శేశరణమ్.

అర్థము.—ఒకగుణమును జెప్పిన చెప్పి తీరని (౩) కుంభనర్తముచేసిన స్వామిని జెప్పుటకు (౬) ఉద్యోగించి కరుకూరిలో వేంచేసి యున్న ఆహ్వాన్లు సాదించిన (౯) అన్తమును నాదిగాఁగలిగిన అద్వితీయములైన వెయ్యిపాశురములలో (౧౨) నీపదిపాశురముల నభ్యసించి సమ స్థులు (౧౫) ఉన్నచో వైకున్డమును బొందుదురు. (౧౮).

ఈ.—నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్మొళియై యభ్యసిక్కువల్లారుణ్ణాకిల్, ఆవర్కళి పరమపదత్తిలేపోయ్ నిత్యానుభవమృణ్ణ పెలునరెన్నితార్.

(కూటుతలిత్యాది) తన్నడికలై ప్పేళప్పక్కాల్, ఆనన్దవల్లియిచ్చొల్లుకిఱపడియే వేళి తలైక్కట్టవొణ్ణా తిరుక్కిఱవనై. వేళవొణ్ణాతోఁబ్రీఱిఱతు పరత్వమల్ల, కుడక్కుత్తాడిన శెయలొన్లుమూయిల్. (అమ్మనై) కుడక్కుత్తాలే యెనై ౨ యనన్యార్తమాక్కినవనై. ౧ “విష్టోరిణ్ణో ర్వసుదేవాత్తజస్య”. (కూటుతలేమేవి) “వేళనిల మన్లు” ఎన్లు, వేదజ్ఞళో మీన్డవివయమెన్లు, తాముమ్ “వేళవొణ్ణాతు” ఎన్లు కై వాణ్ణాతే, అహ్రికితాకప్పేళక్కడవోమెన్లుధ్యవనిత్తార్. “నాళొల్లువతెళొల్లిరే” ఎన్నా, తిరియవుమ్ “శొల్లిరెన్నమ్మనై” ఎన్లు తొడఱు

శీ-అ.—నిగమమ్ (కూటుతలిత్యాది) “కూటుతల్ నల్లారుళిక్కాడువర్ వైకున్డమ్” ఎన్లపదజ్జలై క్కటాక్షితవతారికై (ఇత్తిరు వాయ్మొళియైత్యాది).

ఒన్లుకూటుతలారా-ఒరుగుణత్తైయాణ్ణొల్లి ముడియవాణ్ణాతననై యితశబ్దార్థమవివక్షిత్తు, అత్తాలిళలితమాహ (తన్నడికలైయిత్యాది). ఆనన్దవల్లియిచ్చొల్లుకిఱపడియేయెన్లు తు - ౨ “యతోవాచః” ఇత్యాదియైప్పల్. (కుడక్కుత్తాడిన శెయలొన్లుమ్) కుడక్కుత్తాడినతు ముతల నవోరవతారత్తిత్తైయల్కళి. అప్పడిగుణజ్జళాలే జయిత్తిరుక్కుమోవెన్న (విష్టోరిత్యాది). కర్ణపర్వణి కర్ణవాక్యమిదమ్, పూర్వమేవలిఖి తమ్ “నలముడైయవక” ఇత్యత్ర. “కూటుతలే” ఎన్లు ఏవకారార్థమ్ (వేళనిలమిత్యాది). అప్పడి యభ్యవనిత్తారోవెన్న (నాళొల్లువతిత్యాది).

అ-అ-వి.—“కూటుతలేమేవి” ఎన్లు ఏవకారార్థమ్ (అహ్రికితాకప్పేళక్కడవో మెన్లుధ్యవనిత్తారెన్లు). ఇవిడత్తిలే ప్రస్తుతమ్ - “పుణ్డ రీకర్” ఎన్లు పరమభాగవతర్, తిరుమలైయైచ్చేర్ త్తుక్కొన్డు తిరుప్పొక్కడల్ నాతనుక్కుచ్చాల్ మేణుమ్” ఎన్లుధ్యవనిత్తుక్కడలైయిత్తై క్కత్తిడన్లు, ఇనరుడైయఅభ్యవసాయత్తై శోధిక్కైక్కాకసర్వేశ్వరక ఒరుశ్రీవైష్ణవరాకమొన్దరుళి, “నీర్కడలిఁజైక్కిఱ తెతుక్కు” ఎన్లు; ఇవర్ - పుత్తైవైచ్చొల్లు; “ఉమ్మలేకడలైవల్ మిఱైత్తు నీర్పోయ్ తిరుప్పొక్కడల్ నాతనుక్కుచ్చాల్ మిఱిఱుతు శేర్ న్దతిలైయా” ఎన్లు; “ఉమ్మైక్కేట్ట కారియత్తుక్కుత్తరణ్ణొల్లుమ్, పడియేపోకమాట్టిరో” ఎన్లు; “అనాలుముక్కుసహాయమాక నానుమ్ శబ్దోఁబ్రొక్కవో” ఎన్లు; “అతుశెయ్యుమ్ వేణుమాకిల్” ఎన్లు; అవరుణ్ణాడచ్చుల్ మిఱైత్తవళివలే కడల్ వల్ మిఱైక్కట్ట, పుణ్డరీకరుమ్ సన్దోషప్పట్టుక్కుడవిత్తై క్కిఱవళివలే అన్ద్రీవైష్ణవరివరైప్పొర్ త్తు, “ఎనక్కుదాహమాయరుక్కిఱతు, అణ్ణాఱుసనాదన్దొన్డెవారుమ్, అత్తైవనాదప్పట్టిరైప్పొటి

౧౬౬ తిరువాయ్ మొట్టి—౨-ప. ౫-తి-అద్దాను త్తన్ను. ౧౧-పా-కూటుతల్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

ఈ. - మవరితే. అధ్యవసి త్తవి త్తనై యో, కూటిన్ ముమ్మో వెన్నిల్; కురుకూర్ చ్చడకోపనన్మో, కూటుచ్చొల్ల వేణు మో; ౧* మయర్వఱమతిసల మరుళప్పేర్ మువర్ కు ప్పేళ త్తట్టుణ్డో? (కూటిసవన్దాతి) విషయత్తు క్క-నురూప మాక ప్పేళి త్తలై క్కట్టినవన్దాతియాయర త్తిలు మిప్పత్తైయు మభ్యసిక్కువల్లారుణ్డాకిల్. (కూడువర్ వై కున్దమే)
 ౨ 'అడియార్ కళ కుథ్తాజ్జలై యుడన్దూడువత్తెన్దుకొలొ' ఎన్దు ఆజైప్పట్టు ప్పెతాతే ౩ * అడియాడియాన్ వ్యసనప్పడాతే, ఇప్పాశురమాత్ర త్తైచ్చొల్లవే, నాక ప్రార్థిత్తు ప్పేర్ మిపేటు పెలువర్ కళ. పితృధన క్కడన్దాల్ శుత్రనన్ద్రీత్తుజీవిక్కు మత్తనై యతే, ఆధ్వార్ పట్ట వ్యసనమ్మడవేణ్డా, ఇతు కల్దొర్ కు ఇవర్ పేర్ శీశే యన్దయమ్.

ముతత్తాప్పట్టిల్ - ఇవరాజైప్పట్టపడియే అడియార్ కళ కుథ్తాజ్జలొడేవన్దుకలన్దపడిశొన్నార్; ఇరన్డా మ్బాట్టిల్ - తన్మోడేకలన్దపిన్దు అవన్దురుమేనియుమ్ దివ్యావయవజ్జళుమ్ దివ్యాయుధజ్జళుమ్ నిఱప్పేర్ మిపేటు ర్; మూన్దామ్బాట్టిల్ - తన్మోడేకలన్దు తన్ సత్తై పెలుతల్, ఇన్దైయాకి లిలైయామ్మడియాన్ వన్దు కలన్దా నెన్దార్; నాలామ్బాట్టిల్ - కీర్తివనుక్కు దృష్టాన్తమాకచ్చొన్నవై నేర్పిల్లామైయాలే, అవన్ద్రై శిక్షిత్తు చేర్ తనుభ విత్తార్; విన్దామ్బాట్టిల్ - అతుతాను ముపమానమాక నేర్పిల్లామైయాలే, అవన్ద్రైక్కళిత్తు ఉపమేయన్దనై యే యనుభవిత్తార్; ఆతామ్బాట్టిల్ - ఇప్పడి విలక్షణనానవ్, ముక్తతనై యనుభవిక్కుమాప్పొలే తానెన్దై యనుభవిత్తానెన్దార్; ఏథామ్బాట్టిల్ - తమక్కాక రామకృష్ణాద్యవతారజ్జలై పుణ్ణినానెన్దార్; ఎట్టామ్బాట్టిల్ - అవనైయెన్నా త్తేళముడియానెన్దార్; ఒప్పతామ్బాట్టిల్ - శుడైతేడిక్కొణ్డు, తిరియవుమ్ పేరుకై యిలే యుపక్రమిత్తార్; పత్తామ్బాట్టిల్ - "ఇప్పడికళాలెన్నోడేకలన్ద విన్దుపాగుణమొన్దైయుమ్ పేళ" ఎన్దాల్ శాలమిటుక్కుడైత్తెన్దార్; నిగమత్తల్ - ఇతుకల్దొర్ కు ఫలన్దులి త్తలైక్కట్టినార్. ౧౧.

వడక్కు త్తిరువీతిప్పిలై ప్ప తిరువడిక శేశరణమ్.

జీ-ఆ- కూటుకైక్కు హేతువేతెన్న (మయర్వఱవిత్యాది). "అన్దునై - కూటిసవన్దాతి" ఇతిపదసద్భితిమ్ బొడినిధాయాహ (విషయత్తు క్క-త్యాది). (ఉణ్డాకిలితి) ౪ "సమహత్తానుదుర్లభః" ఇతిభావః. "వైకున్ద వే-కూడువర్" ఇత్యవధారణార్థమ్ (అడియాడియాయిత్యాది). ఇవన్దైచ్చొలేయాన్ద్రొమై యిన్దిక్కేయిరుక్కుప్పెఱక్కుడుమోవెన్న (పితృధనవిత్యాది). అన్ద్రొ-శిలవుశాయతు. (జీవిక్కుమత్తనైయి"తే) అప్పడియేయెన్దుకూట్టువతు.

నిఱమ్ - డొజ్జవల్యమ్. నేర్పిల్లామై-సాక్షాదుపమానమాయరామై. శిక్షిత్తుచేర్ త్తు - విశేషణయుక్తమాకసద్భతమాక్కి. ఇన్దుకాగు ణమ్-సాశీల్యమ్. శాలమిటుక్కుడైత్తు-ఆతీవప్రయాసవత్. కూటుతల్-శొల్లుతల్. కూటుతలేమేవి-శొల్లువతాకవేయధ్యవనిత్తు, కూటుతల్ వల్లార్-శొల్లవల్లార్. క్రమేణాచ్యయః.

౧౧.

జీయర్ తిరువడిక శే శరణమ్.

ఆ-ఆ వి-యైత్తిత్తోమ్" ఎన్న; అప్పడియేపోయ్కొణ్డువర, అకుక్కుమున్నే అన్ద్రొమాలైయొచ్చిత్తిక్కొణ్డు త్తలైయిలేకణ్దుకల్దొ ర్; అవయ్ వన్దుయథామనోరథమనుభవిత్తుకృతార్థరానార్. "అన్దుకైతాక" ఎన్దైయుపపాదిక్కితార్ (నాక-శొల్లువతెన్దైన్దుకొణ్డో) కురుకూర్ చ్చడకోపనానాల్ కూటుచ్చొల్లవేణ్డావోవెన్న (మయర్వఱవిత్యాది).

తిరువాయ్ మొళి.—౨-ప. ౫-తి. అద్దామత్తన్ను వ్యాఖ్యానజిత్.

౧౬౭

-తి.—(నిగమమ్) (కూటుతలొన్దారా) మహాభారతేకర్ణ పర్వణి [౨౦] కర్ణః, * “వర్షాయుతైర్యస్యగుణానశక్త్యానత్తంసమేతైరపిసర్వలో”
||౧౭౬|| మహాత్మనశ్శబ్దచక్రాసిపాణేర్విష్ణోర్విష్ణోర్వసుదేవాత్తజస్య||౧౭౭||.

౧౧.

మణవాశమామునికశ్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము.—కాలతత్వమున్ననట కనుసంధించినను దీరని నిరవధికకల్యాణగుణములుకల సర్వస్వామినిఁ బ్రతిపాదించుచున్న వెయ్యి
శరములలో నీతిరువాయ్ మొళిని నభ్యసించ సమర్థు లీలోకమునందున్నచో వారు పరమప్రయోజనమైన మోక్షమునుబొంది నిరతిశయా
దము ననుభవించుదురు.

౧౧.

ద్రమిడోపనిషత్సజ్జతియిలి తిరువాయ్ మొళిక్కానల్లోకమ్.

(అద్దామత్తు)—ఆగమ్యసూరిసహితస్సమపాకృతా రిరత్సుజ్జ్వలన్త రతకాచలసన్నిభాఙ్ః|

ఈశఃప్రఫుల్ల కమలాక్షిక రాఙ్ఘ్రి రాసీ త్తత్పజ్చ మేసకథయన్తునిరాననన్ద.

౧౫.

వాదికేసరి అహ్మకియమణవాళచ్చియర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము.—సూరిసహితః - నిత్యసూరులతోఁ గూడినవాఁడైన, ఈశః - సర్వేశ్వరుఁడు, ఆగమ్య - వేంచేసి, సమపాకృతా ర్తిః -
గొట్టపడినదుఃఖముకలవాఁడగుచు, అత్సుజ్జ్వలన్త రతకాచలసన్నిభాఙ్ః - మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న నీలపర్వతముతోసమానమైన శరీరము
వాఁడును, ప్రఫుల్లకమలాక్షిక రాఙ్ఘ్రిః - వికసించినపద్మములవంటినేత్రహస్తపాదములుకలవాఁడును, అసీత్ - ఆయెను, ఇతియత్ -
ఇదియేదో, తత్ - ఆయర్థమును, సః - ఆ, మునిః - అహ్మన్లు, పజ్చమే - అయిదవతిరువాయ్ మొళియందు, కథయన్ - సాదించుచు,
నన్ద - సంతోషించిరి.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుఁడు నిత్యసూరులతోఁగూడ తమకునేపసాదించి యార్చినిబోగొట్టినందున నిరవధికతేజోమయమైన దివ్య
గళవిగ్రహముకలవాఁడాయెనని ఈయైదవ తిరువాయ్ మొళియందాహ్మన్లు సాదించిరి.

౧౫.

-తా.—(అద్దామత్తన్ను శెయ్తు)—స్వప్రాప్త్యా సిద్ధకాన్తింసుఘటితదయితంవిస్ఫురత్తుజ్జమూర్తిమ్

ప్రీత్యస్తేషాతిభోగ్యం నవఘనసరసంనైకభూషాదిదృశ్యమ్ |

ప్రఖ్యాతప్రీతిలీలందురభిలషరసం సద్గుణామోదహృద్యమ్

విశ్వవ్యాప్యత్రచిత్రంప్రజయువతిగణభ్యాతరీత్యాన్వభుజ్జు.

౧౭.

అర్థము.—స్వప్రాప్త్యా - తమలాభముచే, సిద్ధకాన్తిమ్ - సిద్ధించినకాన్తికలవాఁడును, సుఘటితదయితమ్ - నిత్యసంబంధముకలపిరా
గొడినవాఁడును, విస్ఫురత్తుజ్జమూర్తిమ్ - ప్రకాశించుచునభివృద్ధమైన శరీరముకలవాఁడును, ప్రీత్యస్తేషాతిభోగ్యమ్ - ప్రీత్యతిశ
ముచేనతిభోగ్యభూతుఁడును, నవఘనసరసమ్ - నూతనమేఘమువలె (కారుణ్య) రసముకలవాఁడును, నైకభూషాదిదృశ్యమ్ - అనేకములైన
మణిముల్లముదలగునవిచే మనోహరుఁడును, ప్రఖ్యాతప్రీతిలీలమ్ - ప్రసిద్ధప్రీతిచేఁగలిగెడివ్యచేష్టితములుకలవాఁడును, దురభిలషరసమ్ -
పవనశక్యమైన ప్రీతిరసముకలవాఁడును, సద్గుణామోదహృద్యమ్ - సద్గుణములపరిమళముచే మనోహరుఁడును, విశ్వవ్యాప్యత్రచిత్రమ్ -
మలకంటె విలక్షణమై యత్యాశ్చర్యభూతుఁడునునైన శ్రీయఃపతిని, ప్రజయువతిగణభ్యాతరీత్యా - గొల్లయువతులసమూహమునందుఁ
సిద్ధమైనప్రకారముచే, అన్వభుజ్జు - అనుభవించిరి.

౧౭.

వ్యా.— (స్వప్రాప్త్యాసిద్ధికాన్తిమ్) అద్దామ త్తన్ను శెయ్ తన్నా విశేరమ్మనుక్కిత్యాది - ఆశ్రేతరోడే సంశ్లేషిక్కైయారే నిరతిశయ
 ిన్దియుక్తమహాయ్; (సుఘటితదయితమ్) తిరువివేమార్వమ్ - పెయిపిరాట్టియారుక్కు వాసథానమాన తిరుమారైయ్యుడైయను
 మాయ్; (విస్ఫురత్తుజ్జుమార్తిమ్) మిన్నున్జుడర్పైక్కు - తేజస్వమాయ్ మలైపోలేవళేర్ న్ద తిరుమేనియైయడైయనుమాయ్ ; (ప్రీత్యున్నేసాతి
 భ్యోమ్) అప్పొట్టుత్తైక్కప్పొట్టుతెన్నారావముతమే - ప్రీత్యుత్తయత్తాలే ప్రతిక్షణమపూర్వవద్యోగ్యనుమాయ్; (నవఘనసరసమ్) కారార్
 కరముకిన్ పోలెన్నచ్చా - వర్షకవలాహకమ్మాలే కారుణ్యరసత్తై వర్షిక్కుమ్ స్వభావనుమాయ్ ; (నైకభూషాదిదృశ్యమ్) పలపలవేయాపర
 ణమ్ వేరుమ్మలపలవే - యమావిధభూషణనామ కేయాదికళాలేభూషితనుమాయ్; (ప్రఖ్యాతప్రీతిలీలమ్) పామ్మనైమేలిత్యాది - ప్రసిద్ధమాయ్
 ప్రతిరూపమానదృవగణదమనసప్తసాలభజ్జనాదిలీలావ్యాపారజ్జలైయడైయనుమాయ్; (దురభిలపరసమ్) ఎన్నుళోకలద్దానైచ్చొన్నడివు
 కార్కే - ఆశ్రేతవిషయ త్రిలనిర్వచనీయమాన ప్రేమ తైయడైయనుమాయ్; (సద్గుణామోదహృద్యమ్) ఎల్లైయిల్ శీరెన్నరుమాణిక్కచ్చుడరై-
 ఆసంశ్లేష్యకల్యాణగుణజ్జలైయడైయడైయారే నికరిల్లాతనీలరత్నమ్మాలే హృద్యనుమాయ్; (విశ్వవ్యాప్తత్వచిత్రమ్) ఆణ్ణల్లెన్జెల్లనల్లావలి
 యుల్లల్ - లోక త్రిత్కాణప్పడుకిఱ శ్రీపురుషాదివిలక్షణాత్యాశ్చర్యరూపనుమాయరుక్కిఱవెమ్మెరుమానై, “అద్దామ త్తన్ను శెయ్ తు ”
 ఎన్నిఱుడళక త్రిలేయాత్వార్, “తమ్మైడేవన్దుకలక్కైయారే పురుక్కణిత్తదివ్యాయుధదివ్యాభరణజ్జలైయడైయనానాక్ ” ఎన్దు అత్తిప్రీతి
 యోడే, గోపాలకుల త్రిలేవన్దుపిఱున్దు తజ్జలొడేకలక్కైయారే మికవుమిఱమ్మెల్ గుణవిగ్రహాదిక శైయడైయకృష్ణనై శ్రీగోపీమరతిప్రీతియో
 డేయనుభవితాప్పాలే యనుభవిత్రుళినాన్జెణార్.

౧౭.

వే దా న్దా చా ర్య ర్ తి రు వ డి క శే శ ర్చ ణ మ్.

తాత్పర్యము.— సర్వేశ్వరుడు నిత్యసూరులతో వేంచేసి తమతో సంశ్లేషించినందున వాడు(౧) నిరతిశయ సౌందర్యము కలవాడనియు,
 (౨) పిరాట్టికినిత్యవాసథానమైనవాడనియు, (౩) ఆశ్రేతరక్షణముచే బ్రకాశించుచున్న దివ్యమంగళవిగ్రహముకలవాడనియు, (౪) మిక్కిలి
 ప్రియుడగుటచే నత్యస్తభోగ్యభూతుడనియు, (౫) వర్షాకాలమేఘమువలెనరసుడనియు, (౬) అసంఖ్యేయంబులైనదివ్యభూషణ దివ్యతిరు
 నామములచేభూషితుడనియు, (౭) దివ్యచేష్టితములకలవాడనియు, (౮) వాచామగోచరమైనయనుభవరసముకలవాడనియు, (౯) సద్గుణ
 ములచే ననుభవింప ననుభవింపఁబరమభోగ్యుడనియు, (౧౦) లోకవిలక్షణుడగుటవలన నుపమానములచే నిరూపింపనలవికానివాడనియు,
 ఈ తిరువాయ్ మొట్టి పదిపాశురముచే సాదించుచు వాని విగ్రహవిభూతుల నాహ్వాన్యనుభవించిరి.

౧౮.

శి-నూ.— అద్దామ త్తన్నులడియార్ కళోడిత్తైవణ్ ! వన్దారత్తాన్దలన్దవణ్డైయినాల్ ! శన్దాపమ్ !

తీర్ శడకోప్పన్దిరువడిక్కే నెన్జుమే ! వాయ్ న్దవన్దైనాడోఱుమ్ వై.

౧౯.

అర్థము.— అద్దామ త్తన్నాల్ - సుందరమైన శ్రీవైకుంఠమనందుఁడేయుప్రీతిచే, అడియార్ కళోడు - ఆశ్రేతులైన నిత్యసూరులతోడ, ఇత్తై
 వణ్ - సర్వేశ్వరుడు, తాన్ - తాను, వన్దు - (పరమపదములొసండి) వేంచేసి, ఆర - పరిపూర్ణముగ, కలన్ద - సంశ్లేషించిన, వణ్డైయినాల్ -
 ఘోషార్యముచే, శన్దాపమ్ - సంతాపము, తీర్ న్ద - నివృత్తమై (సన్తుష్టులైన), శడకోప్పన్దిరువడిక్కే - ఆహ్వాన్య శ్రీపాదములకే, వాయ్ న్దవన్దై
 సంశ్లేషించిన సంశ్లేషమును, నెన్జుమే - ఓ ! మనసా, నాడోఱుమ్ - ప్రతిదివము, వై - వినియోగించుము.

అన.— (అద్దామ త్తన్నాల్) ఇతిల్ - ౧ * అడియాడియిల్ విడాయ్ తీర ౨ * అడియార్ కళో కుట్రాజ్జలొడేవన్దుకలన్దపడియై ప్పేళిన
 పాశుర తైయనువది త్తరుళిచ్చెయ్ కిణార్. అతెజ్జనెయెన్నిల్ ; ఇవరుడైయవార్ తీరవన్దుకలన్దు ౩ * వాట్టమిల్ పుకట్టో వామననానవణ్, ఆయిర
 మాణ్ణుముతలై యిన్దైయిలేయకప్పట్టు ఇడర్ పట్టవానైయినిదరై చ్చుడక్కనవన్దు పోక్కినాప్పాలే, ౧ * అడియాడియిల్ తామ్మట్ట ఇడరె
 ల్లామ్మొప్పడి, ఆతైపట్టపడియే అడియార్ కళో కుట్రాజ్జలొడేవన్దు సంశ్లేషి త్తరుళిక్కుణ్డు, తమ్మైట్టెక్కలవియారే అవన్దుడివిలేపిఱన్దు పురుక్క
 ణిన్దైయన్దుమభవిత్తు ప్రీకరాయ్ చెల్లుకిఱ * అద్దామ త్తన్నులర్థతై * అద్దామ త్తన్నాలేయిరుళిచ్చెయ్ కిణార్.

వ్యా.—(అద్దామ త్తన్నుల్) అగ్రకియత్రీవై కణ్ణధామ త్రిప్పణ్ణమ్మిరుప్పత్తై. అగ్రేతత్తీలుమగ్గేకరితత్తీలుముగ్గాన అతిన్నేహత్తై. (అడియార్ కళోడిత్తైవక్) అడియార్ కళుణ్ణు - అస్త్రీభూషణ ప్రముఖరాయభ్యనిత్యహరికల్, ఆవర్ కళోజేహుడనచ్చేళ్ళవక్ సపరికరనాయకనామ్మడిసంక్లిష్ట నాయ్. “అద్దామ త్తన్ను కెయ్ తెన్నా విశేరమ్మనుక్కన్దామవాఱ్ ముడి శక్టాఱ్ నూలముళ” ఎన్నతైనినైక్కిఅరు. (వందారత్తానలదవణ్ణైయినాల్) సర్వస్తాత్పరనానతాక్ పరమపద త్తీనిన్దుమ్, ౧ * పరమాపదమాపన్నరాన వివరిరుద్రవిదత్తత్రేవుమ్వర్ణ పరిపూర్ణ మాకసంశ్లేషి త్తడౌదార్యత్తై. (శద్దాపదీర్ వ) ౨ “విశోధితజటస్సన్నతః-తస్థాత్రత్రయాజ్వలక్” ౩ “అతీసరామశ్శుశ్చే” ఎన్నుమ్మడి “శెద్దామరై త్తడజ్జణ్ శెద్దనివాయ్ శెద్దమలమ్ శెద్దామరైయడిక్కల్ శెమ్మెక్ తిరువువమ్మే” ఎన్దుమ్, “తిరువువమ్మవాళ్ళువర్ - ఎన్నుల్ కలదానుక్కే” ఎన్దుమ్, “ఎన్నుల్ కలదవక్ శెద్దనివాయ్ శెద్దమలమ్ మిన్నుజ్జుడర్చలెక్కు క్కణ్ణాత్తజైకనులమ్” ఎన్దుమ్, “ఎప్పారుగు ద్దానాయ్ మరదకమ్మన్దు మొక్కుమ్” ఎన్దుమ్-౪ * వాట్టమిల్ పుకట్ వామన్ మలైపోలేపెరుత్తు అవయసాన్దర్యాదికరైయముడైయనాయగు క్కిఅపడియైయనుభవిత్రు, సన్తాపమానతు సవాసకమాక నివృ త్తమాన. శద్దాపమానతు - ౫ * ఆడియాడియిల్, వాడుతల్, ఇరక్కమ్, వెవుయిర్ తల్, వాయ్ వెరువుతల్, ఉళ్ళముకవురుతుతల్, ఉళ్ళుళావియులరుతల్, తననెజ్జమ్ వేతల్ తొడక్కమానడై. ౬ * ఉళ్ళుళావియులర్ వ్ద తుతీర “అల్లావియుల్ కలద” ఎన్దుమ్, “ఎన్నుడివుకాణాశేయెన్నుల్ కలదాన్” ఎన్దుమ్, “ఎన్నుల్ కలదవక్” ఎన్దుమ్, “ఎన్నుమిళేయరుళిచ్చెయ్ తతు. (శద్దాపదీర్ వ్దశడకోపక్ తిరువడిక్కే నెజ్జమేవాయ్ వ్దననైవాహోటుమ్మై) ౭ * వానోర్ తనిత్తలైవక్ * అద్దామ త్తన్ను కెయ్యుమ్మడియాన ఆహ్వాన్ తిరువడికళిలే ౮ “ఉన్దుక్ మొయ్ కక్రొమ్మనై - ముయల్ కన్దే” ఎన్నిజపడియే మనస్సే! ముసద్దతమార సద్దత్తై నిత్యమాక నిక్షీప్తమాక్కు. నిధియైఆడియిలేయిట్టు వై ప్పార్ పోవేలే, అన్పైయిడియిలేయిట్టువై.

౧౫.

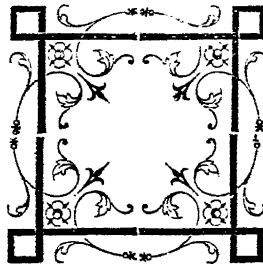
పెరియజీయర్ తిరు వడిళేశరణమ్

తాత్పర్యము.— ముసలిముఖమున చిక్కికొనిన గజేంద్రాహ్వాన్ దుఃఖించినట్లు “ఆడియాడి” తిరువాయ్ మొఱ్ఱియందు దుఃఖించిన యాహ్వాన్లయూ ర్దగ్ధనినివిని లజ్జాభయములచే, వీడితుండై యశిత్వరతో నాయుధాభరణములన క్రమముగధరించి పెరియసిరాట్టియారితో వేంచేసి వీరివ్యసనమంతయు తీరునట్లుసంశ్లేషించినందున సర్వేశ్వరుడు కృతకృత్యుడాయెను. అట్టివానియొక్కనౌదార్యాతిశయమునుజూచి తమసంతాపము శమించియున్న శకకోపమునియొక్క పాదపద్మమలయందు నిత్యదాస్యమునుజేసి యుజ్జీవింపుమనితమమనస్సును గుఱించి పాదించిరి.

౧౬.

ఇరణ్డామ్మ త్తిల్ - విద్దాన్దిరువాయ్ మొఱ్ఱి మున్ శ్రీశ్రీ.

ఆక . తిరువాయ్ మొఱ్ఱి. ౧౫—పాట్టు. ౧౬౫.

శ్రీః

ఆధ్వార తిరుపడిక శేషరణమ్.

ఎ మ్మెరు మానార్ తిరు పడిక శే శ రణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి.—ఇరణ్డామ్బుత్తు - ఆతాన్దిరువాయ్ మొట్టి ౧-పా-వై కున్దా వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ.—వై కున్దామణివణ్ణ నేయెన్బొల్లా త్తిరుక్కుఱళావెన్నున్బిన్ని.

వై కుమ్మవై కఱోలుముతాయవా నేతే ।

శెయ్ కున్దావరున్దిమైయున్న డియార్ కు త్తీర్ త్తశురర్ కు త్తీమైకళో ।

శెయ్ కున్దా,వునై న్ననాకాపిడి త్తేన్దోళ్ శిక్కెనవే ॥

౧॥

ఆ.— (వైకున్దా) ఆధ్వార, తమ్మాడుకలన్దకలవియాలెమ్మెరుమానుక్కు నన్దప్రీతియైప్పేకుకితార్.

శ్రీవైకున్ఠనిలయనాయ్, ఆశ్రమసులభనాయ్, నిరవధికసాన్దర్శయైయుడెయనాయ్, ఎన్నుశ్చే పువన్దిరున్దెనక్కపూర్వవత్సరమ భోగ్యభూతనాయ్, (౧) ఆయర్వణుమమరర్ కళతిపతియాయ్, ఆశ్రమరుడెయననుభవైకవిన్యాశమాననమస్తపాపజ్ఞయై మ్మొక్కిప్రతికూలర్ కు దుఃఖజ్ఞయై యుమ్ విశైవిక్కుమ్ స్వభావనాయ్, నిర్మలనాయరున్దవునై పరమప్రాప్యమాకప్పల్ శ్రీనేన్దితార్.

౧.

పన్నీ.—ఆతాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, తమ్మాడుసంశ్లేషి త్తప్రీతియైత్రాతే అత్తన్తమ్మహృష్ట నానసర్వేశ్వరణ్, “ఇనర్ నికర్నాను సథానత్తాతే యకలత్తేడియై త్తొక్కలైక్కిఱ్చెయ్నవతే” ఎన్ని అనతిశక్తైప్పణ్ణి, తణ విశ్లేషభీరుత్వతై యినరుడెయతిరువుళ్ళత్తిలేప్రకాశి ప్పిక్క, “నమ్మడెయనళివో ఇవనభినివేళమిరున్దపడియెక” ఎన్ఱు అత్తన్తమ్మహృష్టరాయ్, ఇవనుడెయ్ శతశక్తానిన్బొత్తర్థమాక; తామనవై చ్చిక్కెనప్పల్ శ్రీనమైయెయుమ్, అపన్ఱా అనన్యపరనాయ్ త్తమ్మాడేకలన్దపడియెయుమ్, స్వాసుభవత్తొక్కడుత్త ఔదార్యాతిశయత్తై యుమ్, అవ్వదార్యమడియాకత్తామ్ విడమాట్టా మైయెయుమ్, లబ్ధభోగరానతమక్కువిడయోగ్యతైయిలైయెన్నుమిడత్తైయుమ్, ఇవ్వనభవ సిద్ధియాల్ తమక్కునన్దపూర్తియైయుమ్, అన్దలాభమత్తమ్మళివోనిల్లామల్ సమ్మన్దిసమ్మన్దిపర్యన్తమానపడియెయుమ్, ఇతుక్కువిశ్లేషమపిఱ వామైయిల్ తమక్కున్ఱానఅపేత్తైయెయుమ్, కృషిపణ్ణినవన్తాని త్తొక్కలైయానెన్నుమిడత్తైయుమ్, అవన్కొలైక్కిలుమ్ తామ్ విడమరల్ల రెన్నుమిడత్తైయుమరుళిచ్చెయ్తు, అననుడెయవిశ్లేషాతిశక్తైయెనిశ్చేషమాక నివర్తిప్పిత్తరుకుకితార్.

*

అన్య.—వై కున్దా మణివణ్ణనే ఎన్కావొల్లా త్తిరుక్కుఱళా (౩) ఎన్నుళ్ మన్ని వై కుమ్ (౬) వైకళోలుమ్ అముతాయ వానేతే (౯) శెయ్ కున్దా అరుమ్ (౧౨) తీమై ఉన్నడియార్ కు త్తీర్ త్తు (౧౫) అశురర్ కు త్తీమైకళో శెయ్ (౧౮) కున్దా ఉన్నై నాకా (౨౦) శిక్కెన పిడిత్తేకాళో. (౨౪).

ముతత్పాట్టిల్, నిరతిశయభోగ్యనాయ్ అనిష్టనివర్తకనానవునై నాకా శిక్కెనప్పల్ శ్రీయిరుక్కిఱ్చేన్ఱు తిరువుళ్ళమ్మల్ శ్రేన్దితార్.

పరమపదనిలయత్వత్రాతే అసాధారణశేషియాయ్, నీలరత్నమ్మాన్తపడివైయుడెయనాకైయా లేసులభనాయ్, దర్శనీయమానవామనవి గ్రహతైయై డెయనాకైయా లేభోగ్యనాయ్, (౩) ఇవ్వాకారత్రయ తైయుమ్ ప్రకాశిత్తుక్కొన్ఱు ఎన్నెళ్ళుక్కుశ్చే, స్థిరసంశ్లేషమ్మణ్ణి, ఇరు

కి.ఱి.(౬)కాలన్దోటుమ్, నిత్యభోగ్యసూయ్ కొన్డొన్, నిత్యసూరిసమానమామ్బడి యనుభవిప్పిక్కిఱ మే న్నెయ్యెయ్యడైయనాయ్, (౯)తానేశెయ్ తు
కొళ్ళప్పట్టు, ఫలప్రదానత్తిల్ కున్దాతే, పరిహరిక్కువరితాన, (౧౨)కొడియపాపట్టై, ఉన్నోడుశేషత్వసమ్మన్దము డైయార్ కుక్కు, తీర్ త్తు, (౧౫)
అవై ప్రతికూలరానఅసురప్రకృతికళ్ళో పక్కలిలేయామ్బడి అవర్ కకుక్కు, అనర్థతై, విశైక్కుమ్, (౧౮)కున్దమాకిఱాయుధ తైయడైయననే!,
ఇప్పడిభోగ్యభూతనాయ్ అనిష్ట నివర్తక నాయాశ్రితపక్ష పాతియానవునై, ఉన్నినిమైయతీన్దు ఉన్నైయొట్టియచ్చెల్లాతనాన్, (౨౧)ఇని
విదాతపడిస్థిరమాక, పల్లీదీనేనాక; తిరువుళ్ళమ్మల్. (౨౪) “ శెయ్ కమ్, తావరమ్ ” ఎన్దుశొల్లాయ్-శెయ్యప్పట్టుక్కుడక్కనరియన్దు
మామ్. “కున్దమెన్దు-మరమాయ్, అతిక్ వెళుప్పైయిట్టుకుద్దియొక్కాట్టుకిఱతు” ఎన్దుజ్జొల్లవర్. పొల్లావెన్దు - విపరీతలక్షణైయాలే అల్లకై
చొల్లుకిఱతు. ఎక్ పొల్లావెన్దు-తమైయనన్దార్వారాక్కిల్. అన్దుక్కుకాలేయెన్దుకరుత్తు.

౧

అవతారిక. — ఉభయవిభూతియు క్తుడును సమస్తకల్యాణగుణాత్మ కుడును సర్వప్రకారములచే బరిపూర్ణుడును నైన సర్వేశ్వరుడు,
తాను పరిపూర్ణుడైవేంచేసి యాహ్వానంతో సంక్షేపించిన సంక్షేపము తనఫలమనితలచి సంతుష్టుడైయుండగా వీరివిశ్లేషమునందు వానికిజనిం
చిన యతిశబ్దము నీయాటనితిరువాయ్ మొట్టియం దాహ్వాన పరిహరించుచున్నారు.

అర్థము. — పరమపదమునందు వేంచేసియున్నవాడును నీలరత్నమునంటికానికలవాడును నాకుసుందరవామసుడునునైన ఓ!
శ్రియఃపతి! (౩) నానునస్సునందు సంక్షేపించి యున్న (౬) ప్రతికాలముందును అమృతమువలె నిత్యభోగ్యభూతుడగుచున్న
పరమపదనాథుడా! (౯) చేయబడి (ఫలప్రదానములందు) తప్పని ప్రసారములైన (౧౨) పాపకర్తములను నీయాశ్రితులకుఁ దీర్చి (౧౫)
అసురులకు ననర్థములను జేసెడి (౧౮) కున్దమనియెడి ఆయుధముకలవాడా! నిన్ను నేను (౨౧) స్థిరముగ నాశ్రయించితిని.
స్వీకరించుము. (౨౪).

ఈ. — ౧ * ఆడియాడియిలార్ తిరవన్దుసంక్షేపి త్తపడిశొల్లిల్. — ౨*అన్దామత్తన్బు; అన్దసంక్షేపత్తాల
పిఱన్దప్రీతిఅవనతెన్ను మిడజ్జొల్లుకిఱతు - ఇత్తిరువాయ్ మొట్టి. “ ప్రణయిప్రీత్యనునన్దానన్దానితు ” ఎన్దుఆళవన్దా
రరుళిచ్చెయ్యుమ్బడి - ఆధ్వార్ విషయమాక వీశ్వరనుక్కుణ్డానప్రీతిశొల్లుకిఱతిల్. ౩ * ఊనిల్వాయ్రిలే -
ఆధ్వార్ తామ్ భగవదనుభవమ్బుణ్ణి త్తమక్కువన్బక్కులిలేయన్దానప్రేమమవనళవిల్ పర్యవసియాతే, ౪ * ఆడియార్
కళ్ళో కున్దాజ్జై యుడన్దాడువ తెన్దుకొలో. ఎన్దు - తదీయరళవుమ్ శెన్దపడిశొల్లిల్; ఇత్తిరువాయ్ మొట్టి
యిల్ - సర్వేశ్వరనాధ్వార్ పక్కల్ పణ్ణెనప్రేమ మివరొరువరళవన్దికే, సమ్మన్దిసమ్మన్దికళళవుమ్ వెళ్ళమిడుకిఱ
పడిశొల్లుకిఱతు. ఇరణ్డతలై కుమ్ రసమతిశయిత్తాల సమ్మన్దిసమ్మన్దికళళవుమ్ శెల్లుమితే; ౫ * ఎమర్ కీత్ మే లెల్లు

జి.ఆ. — వైకున్దానుణినన్దక్ ప్రవేశే, నృత్తానువాదపూర్వకమాక వితుక్కుసద్గతి (ఆడియాడియిలిత్యాదివాక్యధ్వయేన). ఇతుక్కు
ప్రసంవాదమ్ (ప్రణయిప్రీతిత్యాది). వివరణమ్ (ఆధ్వార్ విషయమాకవిత్యాది). ప్రణయినాప్రీతిః ఎన్దు పడి, నతుప్రణయినిప్రీతిః. ప్రణయియాన
వీశ్వరనుక్కుణ్డాన్ విషయత్తిలుణ్డాన ప్రీతియొచ్చిట్టుకిఱతెన్దు పడి. ఆక, (ఆడియాడియిలెన్దుతొడక్కియిన్దుళవుమ్) ౬ “ ఉన్నై నాన్బిడిత్తే
కొళో శెక్కెననే ” ఎన్దుతైప్పల్ అళనన్దార్ నిన్వహమ్. ౭ “ ఎమర్ కీత్ మే లేటుపిఱప్పమ్ ” ఎన్దుతైప్పల్ నిర్వాహా నరమ్ (ఊనిల్వాయ్రిలేయి
లేయిత్యాది). ఇతుక్కుడియేతెన్న (ఇరణ్డతలైక్కుమిత్యాది). ఉ క్తత్తుక్కునియామకశబ్దమ్ (ఎమర్ కీత్ మేలిత్యాది). వెడియా - వెడియాతే
యిరుక్కిఱ. ఆళనన్దార్ నిర్వాహావివరణమ్ (ఉభయవిభూతియుక్తనాయిత్యాది). ఆక, ఇప్పడియిరణ్డనిర్వాహమాతల్. అన్దికే, నిర్వా
హా నరమ్; ౮ * కేశవన్దుమరోడే పునరుక్తమాకై యాలే. ఏకనిర్వాహమాతల్. ఇప్పోతువాక్యజ్జుళుక్కిజ్జు సేసద్గతి - (ఆడియాడియిలిత్యాది).
వాక్యచతుష్టయత్తుక్కుమ్ మున్నే శొన్న తేయనతాకై. భగవత్ప్రీత్యతిశయచరమానధింసనిదర్శనమాహ (ఊనిల్వాయ్రిలేయిత్యాది). సమ్మ
న్దిసమ్మన్దికళళవుమ్ వెళ్ళమిడుక్కుడియేతెన్న (ఇరణ్డతలైక్కుమిత్యాది). ఉ క్తత్తుక్కునియామకశబ్దమేతెన్న (ఎమరిత్యాది). అనాలతి

ఈ.-పిఱప్పమ్ వెడియా వెన్నరక తైన్దుమ్ శేర్ తల్ మాటిసర్ ఎన్ఱిఱారిఱే. ఉభయవిభూతియు క్తనాయ్ సమస్త కల్యాణగుణాత్మకనాయ్ సర్వప్రకారపరిపూర్ణనాన తాతప్పడికళొన్దుమ్ కుత్తెయా తపడివన్దివరో డేసంశ్లేషిత్తు, అన్దసంశ్లేషద్వా “తన్నేఱు” ఎన్ను మిడన్దో బ్దహృష్టనాయ్, అనాదికాలమ్ ౧* “ఎతిర్ శూళల్ పుక్కు త్రిన్దవన్దువై పిరుపడిప్రాపిక్కుప్పెఱువోమే, ఇవర్ తామినిన మైవిడిత్తెయ్ న తెళి?” ఎన్ద తిశ్శై పణ్ణియ వనలమాక్కి అపడియెక్కణ్ణు, “నీయిజ్జక పడవేణ్ణా” ఎన్దు అవన తిశ్శై యెప్పరిహరిత్తు అవనై యుళనాక్కుకిఱార్ ; ౨ [వై దేహిరమ సేక చ్చిచ్చిత్ర కూపేమయాసహ] ఎన్దావో లేయాయ్ బ్ద ఇతిల్ రసముమ్ ; మైథిలి, ఉన్నై యఱిన్దాయే, నన్నై యఱిన్దాయే, కలక్కిఱ చేశమఱిన్దాయే యెన్దారిఱే పెరుమాళ్.

*

ముతత్పాట్టిల్, ౩ * అన్దామ త్తన్బిలే - అన్దారడనేవన్దుకలన్దు తా పెఱాప్పే పేద్రానాయ్ పుక్కుచ్చెయ్ తే, ఇవర్, ౪ “అల్లావియుళ కళన్” ఎన్దుమ్, ౫ “ఎన్దుడివుకాణాతేయెన్నుళ కలన్దానై” ఎన్దుమ్. తమ్మ వైయనై చ్చత్తై యనుసన్ధిత్తవాఱే, “౬* ఎళివేళులకుతలై యెడు తిన్న మివర్ నన్నైవిడిత్తెయ్ న తెళి?” ఎన్దేమ్మెరుమానుక్కుప్పిఱన్ద అతిశ్శై యెనివ ర్రిప్పిక్కిఱార్.

జీ-అ.-శక్టాపరిహరజ్జకుక్కు ప్రసజ్జమేతెన్న (ఉభయవిభూతీత్యాది) ఇత్యేకనిర్వాహపక్షే వాక్యనతారికాద్రష్టవ్యా. (ఉభయవిభూతియు క్తనాయిత్యారభ్య, హృష్టనాయిత్యన్తమ్). ౩ * అన్దామ త్తన్బిలే ప్రమేయానువాదమ్. (అనాదికాలమిత్యారభ్య, అలమాక్కిఱపడియెక్కణ్ణిత్యన్తమ్) పూర్వోత్తరప్రకరణానుగుణ్యేనార్థసిద్ధప్రమేయమ్. ఎతిర్ శూళల్ పుక్కు - అవతరిత్తు. నామెతిర్ శూళల్ పుక్కున్దపడి. (ప్రాపిక్కుప్పెఱువోమేయన్దు) అనన్దరమ్, ౫ “అల్లావియుళ కళన్” ఎన్దుమ్, ౬ “ఎన్దుడివుకాణాతే” ఎన్దుమ్, ఇవర్ శొన్నార్, ౫ * ఎళివేళులకుతలైయెడుత్తు ఇత్యధ్యాహర్యమ్.

ఇన్దసంశ్లేషరసాతిశయస్సుక్కుమ్, అత్తాలేయతిశ్శై పణ్ణినతుక్కుమ్ వృష్టాన్తమ్ (వైదేహీత్యాది). అయోధ్యాకాండే చతుర్థనతితమే, “పశ్యన్తీవివిధాన్సావాన్దనోవాక్కాయ సంయతా” ఇత్యుత్తరార్థమ్. రమియానిఱుచ్చెయ్ తే, “రమసేక చ్చిత్” ఎన్దేయాతే - నీర్వాయ్ ప్పమనిఱ్ఱుల్యాయ్ ప్పమాన చిత్రకూటపరిసర త్రిలక్ష్మకైయుమ్ తజ్జో శేర్ త్రియక్కుకైయుజ్జణ్ణు, “ఇతులొజ్జప్పమకిఱతో?” ఎన్దు అతిశ్శై పణ్ణినమైతో బ్దమకిఱతు. అప్పడిమొమాళితిశ్శై పణ్ణినావోలే, ఇన్దమప్పడియతిశ్శై విన్దైన్ద తన్దపడి. అన్దార విషయ త్రిలింగర నుక్కుతిశ్శక్టామేతువిరణ్ణు - (హృష్టనాయ్ - అతిశ్శై పణ్ణి) ఎన్దేయాతే - సంశ్లేషజనితీప్రితియుమ్; ౪ “అల్లావియుళ కళన్” ఎన్దుమ్ ౫ “ఎన్దుడివుకాణాతేయెన్నుళ కలన్దానై” ఎన్దుమ్ న్న సునైన్దానుసన్ధానముమ్. అతిశ్శై యెప్పరిత్తతుక్కుళబ్దమ్ - “ఉన్నై నాన్బిడితేకొళిక్కెనవే” ౨ “ఉన్నై యెజ్జవమ్ విడుక్కె” ఇత్యాదికళి. ఎదు త్తన్బిక్కుత్తు తత్పర్యమ్ (మైథిలియిత్యాది). ౩ “యన్దిన్ద యస్మితమ ప్రమితాన్యభానమ్” ఎన్ను మ్బడియానకలవియిల్లొనరసత్తాలే తన్నైయు మెతిర్ త్తలైయెయుమ్ కలక్కిఱ చేశ త్తెయుమ్ మఱి మ్బడియాన దవైఱిఱుక్కుమిఱే; అప్పేతు అదృష్టనశత్తాలే యెరుత్తలెక్కుకిఱ్చిత్ అఱివుపిఱన్దాల్ మబ్దే త్తలెక్కు చ్చొల్లమ్ వారై యిఱేయితు. నానిఱ్ఱెమ్ మఱి వైన్దైన్దేమేతుమ్, ఉనక్కుత్తానుణర్ త్రియన్దోవెత్తపడి. ఇజ్జనల్లవాకిల్, అచ్యపరరైసమ్బాధిక్కుమావోలే సమ్బాధిక్కువుమ్, వేఱేళిలరసముదైయాగై చ్చొల్లమావోలే “మయా” ఎన్నువుమ్, దేశప్రశస్త్యుజ్జీకమేగుచ్చొల్లమావోలే “చిత్ర కూపే” ఎన్నువుజ్జాడాతీఱేయెన్దు తాత్పర్యమ్. ఉత్తగార్థత్తిల్ (భావానితి). భావజ్ఞాన - భోగోపకరణజ్ఞాన్. ఇజ్జుమ్ - మున్నోలేభానమ్. మనోవాక్కాయజ్ఞోరసమాప్రనియతమాయితేయనక్కిరుక్కిఱతు. కాయత్తుక్కునయియానతు - రసోద్భేదమానపుళకాడికళి. *

ముతత్పాట్టు (వైకున్దావిత్యాది). “ఉన్నై నాన్బిడితేకొళిక్కెనవే” ఎన్దైప్పబ్దే, అతిశ్శక్టాప్రసక్తికథనముభేదానతారిక (అన్దామ త్తన్బిలేయిత్యాది).

అ.-అ.-వి.-ఎవమేకయోజనాపరత్వేననిర్వాహసమ్మనత్యసి ౩ “అన్దామ త్తన్బిలేయతు” ఇత్యుత్తరక్తయానుసార్యభాష్యకారనిర్వాహద్వయస్యానుగుణమత్ర (ఆడియాడియిలిత్యారభ్య, ఈశ్వరనుక్కుత్తాన ప్రీతిశొల్లమిఱితిత్తన్తమ్) యామునాచార్యనిర్వాహః; (ఉనిల్వాయ్ రిలేయిత్యారభ్య, సమ్మన్దినమ్మన్దికళివుమ్ వెళిమిడుకిఱపడి శొల్లమిఱితిత్తన్తమ్) భాష్యకారనిర్వాహః” ఇతిచవదన్తి.

ఈ--(వై కున్దా), “నిత్యవిభూతియు క్షణతన్ముడనేవద్దుకలదా” ఎన్దుహృష్టరాకితారెన్ను మిడన్దోన్ మఱియు. అసన్దుడై య ముతత్వేరై చొచ్చుట్టుకితార్. శ్రీజనక రాజన్బిరుమకళ్ ౧ “ఆర్యపుత్ర!” ఎన్ను మాప్పొలేయుమ్, తిరువాయ్ ప్పాడియిల్ వెణ్ణళ్ “కృష్ణ!” ఎన్ను మాప్పొలేయుమ్ (వై కున్దా వెన్బితార్) భోగముత్కూలమానాల్ పరస్పరనామగ్రహణత్తాబే తరిప్ప తొన్దుణ్ణి. (మణివణ్ణనే) అణై త్తపోతై స్వర్కత్తాలేతిమిర్ తుచ్చొట్టుకితార్. నీలరత్న మోబలే కుళిర్ న్దవడివై యుడై యననే! (ఎకపొల్లా త్తిరుక్కుటళా) మహాబలిపక్కలిలే యిరప్పాళ నాయనిన్దాప్పొలే కాణుమివరై పెఱుకై క్కుచ్చితామ్బియిరప్పాళనాయనిన్దనితై. “అఱుకితు” ఎన్నిల్-నాట్టొ ప్పామెన్దు, అఱుకిల్ విసజాతీయై చొచ్చుటల్; కణ్ణెచ్చిల్ వారామైక్కు క్కరిపూశుకితారెన్ను తల్, వై కున్దా వెన్దు-మేన్దై శొల్లిల్దు; మణివణ్ణనేయెన్దు-పడివళుకళొల్లిల్దు; ఎకపొల్లా త్తిరుక్కుటళావెన్దు - సాలభ్యజ్జొల్లిల్దు; ఇమ్మాన్దుజ్జూడిన తొయిల్దు - పరత్వమావతు. (ఎన్నుళోమన్ని) ఇన్దొర రాజ్యలాభ మ్మెన్దుపోనా, మహాబలి ఔదార్యలాభ మ్మెన్దుపోనా, అన్దవిష్కకుక్కున్దోరున్ద తు ఇవర్ నెజ్జేలేయాయిల్దు. ఎన్నుడై యహృదయ త్తేవన్దు నిత్యవాసమ్బణ్ణి.

(వై కుమ్ వై కల్ తోఱుమముతాయ) కఱ్ఱికిఱకాలన్దోఱుమన క్కపూర్వాన్ముతవద్దోగ్యనానా. (వానే త్తే) నిత్యసూరికళోడే కలన్దుఅవర్ కలై త్తోత్పిత్తుమేనాణి త్తిరుక్కు మాప్పొలేయాయిల్దు ఇవరోడేకలన్దుఇవరై త్తోత్పిత్తిరున్దవిరుప్ప. ఏతెన్బిఱతు - పిన్బుమన నేన్దమేవిజ్జేయిరుక్కై. తన్ముడై యవనుభవవిరోధికలై ప్పొక్కిన పడిశొట్టుకితార్ (శెయ్ కున్దా వరున్దీమై) శెయ్యప్పట్టు, కున్దావాయ్ - తప్పావాయరుక్కున్దీమైయెన్ను తల్; అన్బి క్కే, శెయ్ కుమ్ - శెయ్యప్పట్టు, తావరుమ్ తీమై - కడక్కవరితానతీమైయెన్ను తల్. (ఉన్నడియారి త్యాది) ఉన్బక్కులి లేనిషీ ప్తభరరాయరుప్పార్ క్కు వారాతపడిపరిహరిత్తు, ఆసురప్రకృతికళిన్దే లేపాకడుమ్బడియాన శున్దిన్దు

జి.అ.-“ఎన్నుళోమన్ని” ఎన్దుతైయుమట్కొణ్ణు, పదప్రయోగత్తుక్కుభావమ్ (నిత్యవిభూతిత్యాది) సమ్పాదనత్తుక్కుభావమ్ (అసన్దుడైయవిత్యాది). యద్వా, నామాన్దరగ్గిరుక్కు, మున్దఱవి తైచొన్న తుక్కుభావమాతల్. ఇప్పడినామగ్రహణమ్బణ్ణితుక్కుదృష్టాన్తమ్ (శ్రీజనక రాజనిత్యాది). (కృష్ణఎన్ను మాప్పొలేయెన్దు) ఇన్దిడత్తిలే-౨ “కృష్ణశ్వరచ్చన్ద్రముసంకాముదీకుముదాకరమ్ | జగోపీజనస్తేవకంకృష్ణనామ పునఃపునః” ఎన్దుతైయరుళిచ్చెయవర్. కృష్ణఃకాముదీకుముదాకరం చన్ద్రముసంజగో, గోపీజనస్తేవకం కృష్ణనామపునఃపునఃర్జగావిత్యన్దయః. [కాముదీకుముదాకరమ్] నిలవుక్కుమామ్బులుక్కుమ్ నిర్వాహకనై. నామగ్రహణమ్బణ్ణికిఱతెతుక్కుక వెన్న (భోగమిత్యాది). సంక్లేషసమ యత్తిలే “మణివణ్ణనే” ఎన్బిఱతుక్కుభావమ్ (అణై త్తపోతిత్యాది). శబ్దార్థమ్ (నీలరత్నమిత్యాది). ఇప్పొతు “మఱియా” ఎన్బిఱతుక్కుభా వమ్ (మహాబలిత్యాది). శిఱామ్బి - సజ్జోచిత్తు. “పొల్లా” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (అఱుకితెన్నిలిత్యాది). కణ్ణెచ్చిల్ - దృష్టిదోషమ్. (వై కున్దావెన్దు మేన్దై శొల్లిల్దు త్యాది వాక్యత్రయేణ) ఏవంభూతవస్తువైవిధిప్పొమెవెన్దు శొల్లిల్దు యిల్దు. “తిరుక్కుటళావెన్నుళోమన్ని” ఎన్దుతు క్కువాసనై (ఇన్దొనిత్యాది). శబ్దార్థమ్ (ఎన్నుడైయవిత్యాది).

ఇప్పొతు “వానేఱ్ఱ” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (నిత్యసూరికళోడేయిత్యాది). తాత్పర్యాన్దరమ్ (ఏతెన్బిఱతిత్యాది). మేలుక్కువతారికై (తన్ముడైయవిత్యాది). కున్దా - తప్పావాయ్, వరున్దీమై - వరుకిఱతీమైయిప్రాథమికార్థః. అర్థద్వయత్తాలుమ్ ఫలితమ్ - అనుభవత్తుమిశు తల్, స్వయత్తుత్తాల్ కడక్కలాతల్ శెయ్యవరితాయరుక్కుమెన్దుపడి. “అడియార్” ఎన్దుతాదాత్వికమాన నానుకూల్యతైయుడైయవర్ కణ్ణెక్కట్టుకిఱతెన్బితార్ (మున్నిత్యాది). యద్వా, ఇత్తాల్ ఫలితమ్ (మున్నిత్యాది). అతల్. “శత్రుక్కుళోమేలేపాకడుమ్” ఎన్నుమతుక్కు

అ-అ-వి. — ఉత్తేర్థనాచకంకిమిత్యత్రాహ (అవన్దుడైయవితి). ముతల్-ప్రధానమ్. ప్రధాననామాభిధానమత్రేణ సంక్లేషజనితహర్షః

ఈ. — యుద్ధయవనే! ముక్తాప్రాతికూల్యమృజ్జీనవర్కతో అనుకూలిత్తునాలడివరనిష్టవాతో. పిన్నై యవర్కతో శత్రుక్కుళో మేలేపాకడుమాయుధ్దు, ౧ “ద్విష స్తపాపకృత్యామ్” ఎన్నిటపడియే, కడలుక్కుత్తుడు త్రాచిమై, అవక్ ముక్కజాట్టినవాతో మరుకానార త్రిలసురర్కతో మేలేవిట్టాప్పోలే. అజ్జనొరుపోక్కుడికణ్ణిలనాకో ౨ [ఉరసాధార యామాసపార్థంసశ్చాద్య మాధవఃఎన్దు] భగదత్తవిట్టశక్తియై, అజ్జననైత్తల్లి తన్నన్దుపురత్తిలే యేదదా ప్పోలే, తానేటిట్టుక్కుణ్ణనుభవిత్తల్ శెయ్యుమిత్తనై. పాపజ్గళావనతా - అచేతనమా యిరుప్పనశిలక్రి యావిశేషజ్గళాయ, అవై, శెయ్తపోతేనశిక్కుమ్; కర్తాజ్జనాకైయా లేమటక్కుమ్; సర్వజ్జనుణ్ణొన్దిరున్దుఫలా నుభవిమృజ్జువిక్కు వనుభవిక్కుమిత్తనైయితే.

అవక్ నూర్విలేయేదదాక్కుళ్ళుకై యావతు - “పాటుత్తే” ఎన్నత్తిరుమిత్తనైయితే. “అపూర్వజ్గాణో శక్తికాణో, ఫలానుభవమృజ్జువిక్కిటతు” ఎన్నత్తిల్, ఒరుసర్వజ్గ శెయ్విక్కితానెన్దై అట్టుకితితో. కున్దుమెన్దు కురున్దుమెన్దుపడియాయ్, అతిశా పూవెళుత్తాయ్ ద్దీరుప్పతు, అవ్వుదీయా లేకుదియెనినైక్కిటతు. అన్దిక్కే, కుద్దా వెన్దుత్తినామమ్; ౩ “కుసుదాకున్దుగకున్దు” ఎన్నిటపడియే. (ఉన్నై) అశ్రితపక్ష పాతియానవున్నై. (నా) ర*అడి యాడియల్ విడాన్దు త్తనా. నీఉజ్జివిప్పిక్కు, ఉన్నా లేవులేనాననా. (పిడితేన్దొళ్) పిడితేనాకవే తిరువుళ్ళమ్మద్దు. మున్దుమ్ శొల్లిప్పోరుమ్ వా రైయన్దొవిత్తెన్న; అజ్జనల్ల (శిక్కెనవేపిడితేన్దొళ్) ఎన్నై ప్పెలుకైక్కు పూర్వజ

జీ. అ. — ప్రమాణమ్ (ద్విష స్తపాపకృత్యాది). అప్పడిశత్రుక్కుళో మేలేపాకట్టవిషముజ్జోవెన్న (కడలుక్కిత్యాది). అవక్ - సముద్రక్. ౪ “ముమాచతం కరస్తిప్తం మకాసాగరదర్శనాత్” ఎన్దైత్తెప్పద్దు (మరుకానార త్రిలేయెన్దై). శత్రుక్కుళిల్లాతవుత్తమాధికారిక శుక్కు చ్చెయ్తెన్దెన్న (అజ్జనొరువిత్త్యాది). తన్నన్దుపురత్తిలేయెన్దై - “ఉరసాధారయామాస పార్థంసశ్చాద్యమాధవః” ఎన్నిటన్దొళ్ త్తిల్, “మాధవః” ఎన్దైత్తెప్ప ద్దు. అన్దుపురమ్ - తిరుమార్పు. అవనేటిట్టుక్కుళ్ళుకై యావతేత్తెన్న (పాపజ్గళిత్యాది).

ఇతాల్ ఫలితమ్ (అవన్దార్విలేయిత్యాది). అవక్ ఫలప్రదనాక వేణుమా - క్రియాజ్గళో ఫలప్రదనానాల్ వేన్న (అపూర్వజ్గాణో త్యాది). సర్వజ్గ శెయ్విక్కితానెన్దై - ౧ “ఫలమత ఉపపత్తే” ఇత్యాదియెప్పద్దు. ౨ “క్రియాతచ్ఛక్తిర్యా” ఇత్యాదికమనుసంధేయమ్. “కుద్దా” ఎన్నిటపడమ్ - కీడ్, శుద్ధియోగ తైన్దొల్లుమ్మడి యెజ్జనెయెన్న (కున్దుమెన్దు త్యాది). తాత్పర్యాన్దరమ్ (నీయుజ్జివిప్పిక్కు విత్త్యాది). ఉజ్జివిప్పిక్కు - * మయర్వణమతినలమరుగుకై. కొళ్ - కొడ్డురళ్ళ వేణుమ్. తిరువుళ్ళమ్మద్దు వేణుమెన్దుపడి. మున్దుమ్ - ౮ * వళ్ళేమలమక్కు

అ. అ. వి. — స్ఫురతికిమిత్రతాహ (శ్రీనక రాజన్ద్రియమకీతి) — ద్విష స్తప - ఉపాసకనుడైయశత్రుక్కుళో; పాపకృత్యామ్ - ఇవనా లే శెయ్యప్పట్టపా పత్తై సాసిప్పరన్దై. — (కడలుక్కిత్యాది). అత్తమెన్దైత్తెయెన్దై కథానుసంధేయా. (పాపజ్గళావనవెన్దుతోడజ్జి; అనుభవిక్కుమిత్తనైయితే యెన్దుమకవుమ్) శక్తివాక్యమాయ్, (అనుభవిక్కుమిత్తనైయితే) ఆయిరుక్కు, అవన్దార్విలేయేటిట్టుక్కుళ్ళుకై యావతేత్తెన్దుక్కుట్టి కొళ్ళు. పరిహరమ్ (అవన్దార్విలేయిత్యాది). ఎన్నవుమామ్. — (అపూర్వజ్గాణిత్యాది). పరపక్ష గౌరవంస్వపక్షేలాభువశ్చాభిప్రే తమ్. ౯ “కల్పనాగౌరవంయత్రతంపక్షంసహమహే | కల్పనాలాభువంయత్రతంపక్షంరోచయామహే” ఇతిన్యాయవిదః. ఏకైకచేతన ఏవానన్దుకర్తజనితాపూర్వాన్ద్యజ్కల్పనీయమ్. త్రిక్షణావస్థాయినాం సుకృతదుష్కృతకర్తజ్గాం కాలాన్దరభావిస్వర్గనరకాదిసాధనత్వా న్యథానుపపత్త్యా. ఏవమనన్దుకేషవప్రత్యేకంకల్పనీయమ్, ఏవంకల్పితేషవప్రత్యేకప్రతీతియితదేశ కాలపురుషవిశేషేషు ప్రతీతియితఫలజనకత్వం చేతనవిశేషాధిష్ఠానేనవినిశోపపద్యతే, వాక్యాదివత్. కిచ్చుపకకాలీనస్పష్టేరేకకాలీనసంహారస్యచప్రమాణతసిద్ధత్వాత్ అసక్తేతపూర్వకమన నైరాత్మభిరనుష్ఠితాన్దనుకృతమక్కుత్తజనితాదృష్టదురదృష్టానామేకకాలీనవిపాకోవ్యకక్యకల్పన ఇత్యాదివరమతదాపణమ్ — ౧ “క్రియాత చ్చక్తిర్యాకిమితదపూర్వం పితృసురప్రసాదోవాకర్తృఫలదఇతిరక్షేకమదృశః | తస్యచేన్ద్రేన్ద్రా ర్శేఫలమపిభవత్ప్రీతిజమితి త్రయీవృద్ధాఅహుర్వధి

” — “శిక్కెన” ఎన్దుసుక్కిరన్దుతాత్పరమ్. అతావతు - పదావతారికైయిల్, మున్దుమ్ శొల్లిప్పోరుమ్ ఇత్యా

ఈ. — నాననీవిడిలుమ్ విడాతపడినాఁ పిడితైనాఁ వే తిరువుళ్ళమ్మబ్బిల్ వేణుమ్. అవనై ౧ * మాళుచః ఎన్ఱితార్. ౧

జీ-ఆ. — మున్నుమ్. “వైకున్దా - తిరుక్కుళళా” ఎన్ఱైప్పబ్బిల్ (పూర్వజనానీయెన్ఱుతు). పూర్వజనాన-ముత్పాడనాన. ఫలితమ్ (అవనై యిత్యాది). క్రమేణాన్వయః.

ఆ-ఆ-వి. — దియిలే - ఒన్ఱు. ఇరణ్ణామతాత్పర్యమ్ (ఎన్ఱై ఎన్ఱై యెన్ఱై పూర్వజనానీయెన్ఱుతు). వేకార్థమెన్ఱిఱుతేయున్ఱుమ్. యద్యా, దార్థసాధ్య నధిమాహ (ఎన్ఱై ఎన్ఱై యెన్ఱై కైక్కిరితి). అవనై-చేతనర్ కెన్ఱుమ్ చరమన్ఱోకముపదేశి త్తవీశ్వర నైయిత్యర్థః.

ప్ర-తి. — (వైకున్దామణివణ్ణ నేప్రవేశే) అయోధ్యాకాండేచతుర్థవతితమే, “యదీహశరదోనైకా స్వయాసార్థమనిన్ఱితే । లక్ష్మణేనచ పత్యామినమాంశోకఃప్రథక్ష్యతి॥ ౧౫॥ బహుపుష్పఫలే రమ్యేనానాద్యజగజాయతే । విచిత్రశిఖరేహ్యస్మిన్తవనస్సిభామిని॥ ౧౬॥ అనేన వనవాసేనయయాప్రాప్తఃఫలద్వయమ్ । పితుశ్చానృణతాదత్తేభరతస్యప్రియంతభా॥ ౧౭॥ వైదేహీరమసేకచ్ఛిచ్ఛిత్రకూటేమయాసహ । పశ్యన్తీ వివిధాన్భవాన్తనోవాక్కాయసంయతా” ॥ ౧౮ ॥ — (ముతత్పాట్టు) (వైకున్దావిత్యాది) (ఉన్నడియార్ కైక్కిరిత్యాది) కాట్యాయనశ్చ, “తస్యపుత్రాదాయముపయన్ఱినుహృదసాన్సకృత్యాంద్విషన్ఱఃపాపకృత్యామ్” — (కడలుక్కుత్తోడుత్తవమ్మిత్యాది) యుద్ధకాండేద్వావింశే “అశోవాచరఘుశ్రేష్ఠస్సాగరందారుణింనచః । అద్యత్వాంశోషయిష్యామిసపాతాశంమహార్జున॥ ౧ ॥ బ్రాహ్మణాస్త్రేణసంయోజ్యబ్రహ్మదణ్ణని భంశరమ్ । సంయోజ్యధనుషిశ్రేష్ఠేవిచక్రమహాబలః ॥ ౫॥ సాగరస్సముహగమ్యపూర్వమామన్త్ర్యవీర్యవాన్ । అబ్రవీత్ప్రజ్వలిరావ్యం రాఘనంశరపాణినమ్ । ౨౩॥ తమబ్రవీత్తదారామ ఉద్యతోహివదీపతే । ఆమోఘోఽయంమహాబాణః కన్తి నేకే నిసాత్యతామ్ ॥ ౨౪ ॥ రామస్యవచనంక్రత్యాతంబృష్టావచమహాశరమ్ । మహాదధిర్జహతేజారాఘవంవాక్యమబ్రవీత్ ॥ ౩౦ ॥ ఉత్తరేణానకాశోన్తీకశ్చేత్పృణ్యతమో మమ । ద్రుమమల్యఇతిభ్యాతోలోకేభ్యాతోయభాభవాత్ ॥ ౩౧ ॥ ఉగ్రదర్శనకర్తాణోబహువస్త్రవస్యనః । ఆభీరప్రముఖాఃపాపాఃపిబన్ఱినలిల వ్తుమ్ ॥ ౩౨ ॥ తైర్న సంస్పర్శనంపాపంసహాయంసాపకర్తభిః॥ ఆమోఘః క్రియతాంరామహ్యాయంత్రతశరోత్తమః ॥ ౩౩ ॥ తస్యతద్వచనంక్రత్యా సాగరస్యసంభ్రామః । మమోచతంశరందీప్తమరాసాగరదర్శనాత్ ॥ ౩౪ ॥” — [భార - ద్రోణ - ౩౩] “విసృష్టంభగదత్తేనతదస్త్రం సర్వసూతుకమ్ । ఉరసాధారయామాస సార్థంసశ్చాద్యమాధనః॥ ౧౮ ॥”

తాత్పర్యము. — శ్రీవైకున్ఠమునందు నసించువాఁడును ఆశ్రితసులభుఁడును నిరవధికసుందరుఁడును నామనస్సుతోఁగలిసి నాకత్పుష్ప మృతమునలె భోగ్యభూతుఁడును నిత్యసూరులకునిర్వాహకుఁడును ఆశ్రితకులనుభవైకనాశ్యములైన సర్వపాపములనుబోగొట్టి ప్రతికూలు లకు దుఃఖమునుబట్టించుస్వభావముకలవాఁడునునైన నిన్ను నేను పరమప్రాప్యముగనాశ్రయించితిని. నాయంగుఁ బరమకృపచేసినన్ను స్వీకరింపుము.

మూ. — శిక్కెన చ్చిటితోరిడము ముప్పాపపడాత్తెన్నుళ్ళే, యులకుక ।

ళొక్కవేవిల్లుజ్జీప్పకున్దాళుకున్దతత్పిక్.

మిక్కణానవెళ్ళచ్చుడర్విళక్కయ్త్తుళక్కల్లముతమాయ్, ఎఱ్ఱుమ్ ।

పక్కనోక్కటియానెన్ఱై బద్దామరైక్కణ్ణనే॥

అ. — (శిక్కెన) ఇప్పశితమ్మళ్ళేపుకున్దపిన్ను ఎమ్మెరుమానుక్కుప్పిఱన్దసమ్మిద్దియైప్పేకుకితార్. జగత్సృష్ట్యాద్యవ్యవరతైయైప్పొక్కి కొండైన్నుళ్ళేపుకున్దాళు; పుకున్దతత్పిక్ అశేవిఱన్దజ్జానాదిసకలకల్యాణగుణవిశిష్టనాయ్, విజ్వరనాయ్, ప్రముదితనాయ్, హర్షాతియత్తా శేపుతుక్కుణిత్రోయక్కణ్ణైయున్దైయనాయ్, ఎన్ఱైయుల్ల తెఱ్ఱుమ్మక్కనోక్కటియానెన్ఱితార్.

అన్య.—శిఠిత్తోర్ ఇడముమ్ పుఱప్పడా (౩) ఉలకుళ్ తన్ను శ్చే ఒక్కవే (౬) విఱుక్కి శిక్కెన పున్దాన్ (౯) పున్దత త్పీక్ మిక్కు ఞానవెళ్ళమ్ (౧౨) కుడర్ విళ్ళక్కాయ్ తుళక్కు (౧౫) అల్దు అనుతమాయ్ ఎక్ (౧౮) వైమ్ తామరై కణ్ణక్ (౨౧) ఎచ్చుమ్ పక్కమ్ * నోక్క (౨౪) అఱియాన్.(౨౫)

పన్నీ.—ఆరవరమ్, తమ్మడైయపక్కల్ కలన్ద అవనుజ్జన్దలస్వరూపనాయ్ కొండ్లు ఓరిడ త్రిలవ్యపరతైయల్ దీరానిన్దా నెన్దితార్.

అప్పమాన, దేశముమ్, పుఱప్పదాతపడి, (౩) ఉలకుళ్ తై, తక్ నబ్బల్ పుత్తుక్క శ్చే, ఏకప్రకారమాక, (౬) అడక్కి, ఇనియె రుకాలమ్ పుఱప్పదాతపడి, ఎన్ను శ్చే పున్దాన్; (౯) పున్దపిక్, మిక్కువరుకిఱి, జ్ఞానపూర్తియాకిఱి, (౧౨) ప్రభైక్కాశ్రయమాన, స్వరూపమాకిఱి తేజోద్రవ్యమాయ్, నాన్ శిక్కెనప్పిడి త్రిపిన్దు విళ్ళేమాతిశక్తైయల్ వర్తనదుక్కుముమ్, (౧౫) తీర్న్ద, నిరతిశయభోగ్య భూతనుమాయ్, ఎన్నైయేపార్ త్తిరుక్కిఱి, (౧౮) అడ్డియ, తామరైపొన్దు, కణ్ణైయడైయవక్, (౨౧) ఓరిడ త్రిలుమ్, పక్కత్తిల్, నోక్క, (౨౪) అఱికిఱిలక్. (౨౫) ఎచ్చక్కలభినివేశమ్ పత్నీ పరిజనాదికళ్ పక్కలిలుక్కాణ్ణిఱిల నెన్దుకరుత్తు. స్వరూపాదికళిలవనుక్కు డ్దానస్ఫురతప్రకాశముమ్ స్వసంక్లేషమడియాక వెన్దుని నెన్దితార్.

అర్థము.—అప్పుమైన దేశమును తప్పక (౩) లోకములను తనసంకల్పమునందు ఒకకాలమందే (౬) ఉంచుకొని విశ్లేషములేనట్లు (నా తో సంక్లేషించెను. (౯) సంక్లేషించినపిదప అధికమైన జ్ఞానపూర్తియనియెడి (౧౨) కాన్తికాశ్రయమైన దీపమైనవాడును భయమును (౧౫) లేని అమృతమునైనవాడును నాయొక్క (౧౮) అందములైన తామరపుష్పములవంటి సేత్రములుకలవాడును నైనశ్రియఃపతి (౨౧) ఎచ్చటను పార్వమునందుఁ జూడ (౨౪) నెఱుంగనివాడు. (౨౫)

ఈ.—ఇరణ్డామ్బట్టు. అవక్, “ఇవర్ నమ్మేవిడిత్తైయవ తే?” ఎన్ద తిశక్తై పణ్ణపడియైచ్చొల్లిల్ దు-కీఱ్ఱిత్పాట్టిల్; ఇవర్, “విడేక్” ఎన్ద పిన్దు అవనుక్కువడివిట్టి అన్ద పాష్కల్యమ్ శొల్లుకిఱితిప్పాట్టిల్.

(శిఠిత్తోరిడముమ్ పుఱప్పడా తన్ను శ్చేయులకుళొక్క వేవిఱుక్కిచ్చిక్కెనప్పకున్దాన్) “నామాత్వారై యనుభవిక్కుమ్బాత్తు, శెరుప్పవైత్తు త్తిరువడిత్తో ప్పక్కాప్పోలేయాక వొణ్ణాత్తు” ఎన్దుపార్ త్తు, జగద్రక్షణత్తు క్కు వేణ్డుమ్ సంవిధానమెల్లామ్బణ్ణి, అనన్యపరనాయనుభవిత్తు, పోకమాట్టాతేయిరున్దాన్; రాజాక్కళన్దఃపుర త్తి

డి-ఆ.— ఇరణ్డామ్బట్టు. (శిక్కెనవిత్తాది) కీఱ్ఱిత్పాట్టిల్ ప్రమేయతైయనువదియానిన్దుకొండ్లు, “మిక్కుఞానవెళ్ళమ్మదర్శిళ్ళక్కాయ్” ఇత్తాదియొక్కటాక్షిత్తవతారికై (అవనిత్తాది). ఇవర్ “పిడిత్తేన్దోళ్ శిక్కెన” ఎన్ద వరవరమ్, అవనుడైయజ్ఞానాదికళిఱ్ఱిన్ద వాజ్జిల్యతై చొల్లుకిఱా రెన్ది ప్పాట్టుక్కునన్దతియెన్ద పడి. (అతిశక్తై-పణ్ణ) అతునివృత్తమాన (పడి) ఎన్దుకూట్టువతు. “కుడర్వివిళ్ళక్కాయ్” ఎన్దతైప్పల్దు. (వడివిఱ్ఱిన్ద పాష్కల్య మెన్దుతు).

అన్వయ ప్రదర్శనపూర్వకం భావరూప (శిఠిత్తోరిడముమిత్తాది). ఓరిడముమ్ - ఒరుపదార్థముమ్, శెరుప్పవైత్తు త్తిరువడిత్తో ప్పక్కాత్తయవతు-ఒరుక్రీతైష్టవర్ పెరుమాశై త్తిరువడిత్తో ప్పక్కాత్తవరళ, అవర్ శ్రీపాదమ్ పి త్తప్పిళ్ ప్పా యిరుక్కైయారే శ్రీపాదరత్నైక్కొణ్ణెల్లాన్దరులి నారాయణై త్తిరువాళలిరే వైత్తెల్లాన్దరులినవళవిరే, శ్రీపాదరత్నైయిలేతానేతిరువుళ్ళమ్ శెన్దు, “తీర్థమ్ ప్రసానిక్కు” ఎన్దరులిచ్చయ్ కిఱిత్తై “శెరుప్పవొసాది త్తరుళ” ఎన్దారామ్. సంవిధానమ్ - వ్యాపారమ్. “శిక్కెన” ఎన్ద తుక్కర్థద్యయమ్ - అన్యపరతైయిల్లాతపడియెన్ను తల్, “

ఆ - ఆ - వి.— “ఉలకుళొక్క వేవిఱుక్కిచ్చుకున్దాన్” ఎన్ద తుక్కుభావమ్ (నామాత్వారై యిత్తాది).—

*“ తొట్టనెత్తాటునుణ్ణొణ్ణి ” ఎన్ద వర్కువర్ కుఱిత్తోరే ఇఱ్ఱుమకారలాపమ్.

ఈ.-అప్పుకువతు, నాట్టుక్కణక్కల్ మసిన్బితే. అత్యల్పమాయిరుప్పతోకుపచార్థముమ్ తన్నక్కల్ నిన్దుమ్ పిటి కతిర్ ప్పట్టునోపుపరాతపడియాక త్తక సజ్జల్పసహస్రైక దేశత్తిల లోకజ్జత్తె యురు కా లేవైత్తు, ఇనిప్పేరాతపడి పుకున్దా (శిక్కెనప్పకున్దా) అనన్యప్రయోజనమాకప్పకున్దా నెన్దుమామ్.

(పుకున్దవిత్తాది) ఇవరోడేవన్దుకలన్దు, అక్కలవియిలతిశక్తై యమ్ తీర్ న్దపిన్బయిల్లు వికసితసహజసా ర్వజ్జ్యనుమాయ్ విజ్వరనుమాయ్ లుతు. తనక్కు నిత్యధర్మమానజ్ఞానత్వైయదైతాన ఆత్మవన్దు, కర్తనిబన్ధన మాకవారుదేహత్వైప్పరిగహిత్తు, ఇన్దియదావరత్వైయ పేత్తిత్తుక్కున్దు ప్రసరిక్కవేణ్ణుమ్బడిపోన్దుతు, ఒరునాళోవరై యిలేభగవత్ప) సాదముమ్బిఱన్దుజ్ఞానసజ్జోచముమ్ క్కరియక్కడవతాయురుక్కుమిత్తే; అజ్ఞనారు హేతుపుమిన్ది క్కే యిరుక్కిఱవనుమివరోడేవన్దుకలన్దు త్తెఱ్ఱుమున్బు సజ్జుచితజ్ఞాననాయ్, ఇవరోడేకలన్దపిన్బు వికసితమానజ్ఞాన

శి.ఆ.—ప్రయోజనాన్తరపరత్వైయల్లాతపడియెన్నుతల్. తాకికదృష్టాన్తమ్ (రాజాక్కళితాది). శబ్దార్థమ్ (అత్యల్పమాయితాది). పిటి కతిర్ ప్పట్టు-తప్పిప్పోయ్. అనన్యప్రయోజనమాకవెన్దుతు - జగద్రక్షణరూపప్రయోజనమ్ సిద్ధిక్కయాలేయెన్దు పడి.

“పుకున్దత్త్వీమిక్కణానవెళ్ళచ్చుడర్విశక్కాయ్ త్తశక్కుల్లు” ఎన్నుమళపుక్కర్థమ్ (ఇవరోడేయితాది). మికున్దువరుక్కిఱజ్ఞాన పూర్తియాకిఱప్రభైక్కాశ్రయమాన స్వరూపమాకిఱ తేజోద్రవ్యమా యితశబ్దార్థః. “పుకున్దత్త్వీ” ఎన్నిఱవతు - ఉపలక్షణమిత్యభిప్రా యేణాహ (అతిశక్తైయన్దీర్ న్దపిన్బయిల్లైన్దు). ఇానవెళ్ళత్తాల్ వన్దమిక్కతేజస్సై యుడైయనాయెన్దురాన్తరత్వైయమ్ వివక్షిత్తరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (వికసితసహజసార్వజ్జ్యనుమాయెన్దు). విజ్వరనుమాయెన్దుతు - “తుళక్కల్లు” ఎన్దుతుక్కుభావమ్. కర్తవశ్యనాన చేతననుక్కు సం సారియాననాళిలో భగవన్నిగ్రహమడియాక జ్ఞానసజ్జోచముమ్ క్కడవతాయ్, భగవత్ప) సాదమడియాక ముక్తనానవన్దుయిల్ జ్ఞాన వికాసమ్బుఱక్కక్కడవతాయురుక్కుమ్; అప్పడియెరు హేతువిన్దియిలేయిరుక్కిఱవను ముక్తనారోప్తై విశ్లేషత్తాలే సజ్జుచితజ్ఞాననాయ్ ఆవరోప్తై సంశ్లేషత్తాలే వికసితజ్ఞాననాయెరానిన్దాన్; ఇతెన్దుప్రణయిత్వ మెన్దిఱార్ (ధనక్కితాది). ౧ “జ్ఞానంవైరాగ్యమైవ్వర్వధర్మశ్చమ సుజేవ్యం | ఆత్మనోబ్రహ్మభూతస్య నిత్యమేతచ్ఛత్యయమ్” ఎన్దుత్వైప్పల్లి (నిత్యధర్మచూనవెన్దుతు). ధర్మమ్-శేషత్వమ్. ఐశ్వర్యమ్ - నియన్దు త్వమ్. ౨ “ఆత్మనదేవోనసరోనపశుర్నచపాదపః | శరీరాకృతిభేదాన్దుభూపైతేకర్తయోనయః” ఎన్దుత్వైప్పల్లి (కర్తనిబన్ధనమాకవితాది). ఇన్దివత్తిలే-౩ “విష్ణుకక్తిః పరాప్రాతాక్షేత్రజ్ఞాభ్యాతథాపరా | ఆవిద్యాకర్తసంజ్ఞానాత్పతీయాశక్తిరివ్యతే | యయాక్షేత్రజ్ఞశక్తిసాన్వేషితా నృపసర్వగా” ఇత్యాద్యనుసంధేయమ్. ఇన్దియదావరత్వైయ పేత్తిత్తుక్కున్దు ఎన్దువివత్తిలే-౪ “ఇన్దియాజాంహిసర్వేషాంయద్యేకుంతురత్తిన్ది యమ్ | తేనాన్యక్షరత్తిన్దుజ్ఞాదృతేపాదాదివోదకమ్” ఎన్దుతునుసంధేయమ్. ౫ “పరాభిధ్యానాత్తిరోహితన్తతోహ్యస్య బద్ధవిపర్యయా” ౬ “పరజ్ఞాన్తిరుపసమ్బద్యస్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే” ఇత్యాదియైప్పల్లి (ఒరునాళ్ళరైయిలేయితాది). మిక్కిణానవెళ్ళత్వైయమ్, “శుడ ర్విశక్కు” ఎన్దు - నిరవధికతేజోరూపమాన విగ్రహత్వైయముడైయవన్దురాన్తరమ్ (వికసితమానవితాది). “విజ్వరనుమాయ్” ఎన్దుత్వై

ఆ.ఆ.వి.-౩ “యయాక్షేత్రజ్ఞశక్తిసాన్వేషితానృపసర్వగాసంసారతాపానఖిలానవాచాన్త్యతినన్తతాన్ || తయాతిరోహితత్వాచ్చశక్తిః క్షేత్రజ్ఞసంజ్ఞతా | సర్వభూతేషుభూపాలతారతమ్యేనవర్తతే || అప్రాణవత్సుస్వల్పసాస్థావరేషుతతోధికా | సరీస్యపేషు తేభ్యోపిహ్యతిశక్త్యా పతత్రిషు”. [యయాఎన్దుతు] కర్తసంజ్ఞకమానత్పత్తియైయాలే. ఎన్దుతునుసంధేయమ్.—“మిక్కవెళ్ళచ్చుడర్విశక్కు” ఎన్దు - జ్ఞానవిశేషణ మాక్కి, శుడర్ విశక్కాన - “మిక్కణానమ్” ఎన్దుమాన్దామర్థముమ్ తిరువుళ్ళప్పల్లి (వికసితసహజసార్వజ్జ్యనుమాయ్) ఎన్దార్ కీర్తి; అన్దిక్కి, “శుడర్విశక్కు” ఎన్దు-నిరవధికతేజోరూపమాన విగ్రహత్వైయముక్కిఱతాక్కియరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (దివ్యమజ్జళవిగ్రహముమ్ పుకర్ పెన్దుతిచ్చుతెన్దు). ముతల్ జ్ఞానవిశేషణమెన్దుక్కునియామకమేతెన్దూల్; “వికసితసహజసార్వజ్జ్యనుమాయ్” ఎన్దువనన్తరమ్, “శుడర్విశ క్కాయ్” ఎన్దుతుక్కుర్థమాక-పుకర్ పెన్దుతిరుమేనియుముడైయనాయెన్నా తే, “తుళక్కల్లు” ఎన్నిఱతుక్కుర్థమాక “విజ్వరనుమాయ్ లుతు”

ఈ. — వెళ్ళుత్రైయుముడై యనానాన్, దివ్యమగ్గళవిగ్రహముమ్పుకర్ పెల్లతిప్పోతు. (తుళ్ళక్కల్దు) ౧*ఆడియాడియి లాన్ద్రామైయాల్ వన్దపుళ్ నడుక్కమున్దీర్ ద్దానాయిరానిన్దాన్; ౨, “విజ్వరః” ఎన్నుక్కడవతిత్తే. “ఇవర్ నమ్మే విడిత్తైయ్ పత్తె?” ఎన్నిటపుళ్ నడుక్కముమల్లతిప్పోతు. (అముతమాయ్) “ప్రముమోదహ” ఎన్నిటపడియే.

అవత్తమైవిరుప్పిభోగ్యమాకనినైత్తిరుక్కిటవిరుప్పత్తమక్కుభోగ్యమాయిరుక్కిటపడి. (ఎఱుమ్బుక్కనో క్కటి.నూన్) “ఆహ్వార్ పక్కలివనుక్కుణ్డాన అతిమాత్రప్రావణ్యత్తైత్తవిర్ క్కవేణుమ్” ఎన్దునాయ్ చ్చిమార్ తిరుములైత్తడత్తాలేనెరుక్కిలుమవర్ కళో పక్కల్ కణ్ వైక్కమాట్టుకిటిల్. ఇక్లే, ఆళవన్దార్ క్కు క్కురుక్తై క్కావలప్పనరుళిచ్చెయ్ తతాక వరుళిచ్చెయ్యుమ్ వార్తై - “అప్ప శ్రీపాదత్తిలే యెరురహస్యవిశేషముణ్డ” ఎన్దు మణక్కాల్ నమ్మి యరుళిచ్చెయ్య, “అతుకేట్టువేణుమ్” ఎన్దు ఆళవన్దారు మెఱున్దరుళ క్కైకొణ్డ శోభుపుర త్తేట, అప్పనుమక్లే యెరుకుట్టిచ్చువరిలే యోగత్తిలేయెఱున్దరుళియిరుక్క, “ఇవరై సమాధిభగ్దమ్బుణ్డవొణ్డాతు” ఎన్దుశువరుక్కువ్వుటమ్మేపిన్నేనిఱ్. అప్పనుమ్ యోగత్తిలే యెఱున్దరుళియిరుక్కిటపర్ తిరుప్పిప్పార్ త్తు, “ఇఱుచ్చొట్టెక్కులత్తిలారేనుమ్ వన్దారుణ్డో?” ఎన్దుకేట్టరుళ, “ఆడియే” ఎన్దు ఆళవన్దారు మెఱున్దరుళివన్దు కణ్డ, “నాగ్గో పిన్నే తేరియాతపడినిఱ్ ఇజ్జనరుళిచ్చెయ్ కైక్కు హేతువే?” ఎన్న, “నానుమ్ తానుమాక వనుభవియానిన్దాల్, పెరియపిరాట్టియార్ తిరుములైత్తడత్తాలేనెరుక్కియన్దైత్తాలుమవళోముకగ్గాడప్పారాత సర్వేశ్వర, ఎన్కఱులైయముక్కినాలు మాన్దుతరమక్లే యెట్టిప్పార్ త్తాన్; ఇప్పడియవ్ పార్ క్కుమోబ్బతు శొట్టెక్కుడియిలేళిలర్ వన్దారుణ్డాకవేణుమ్” ఎన్నిరున్దేన్దాణుమ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తార్. (ఎన్ పైన్దామరై క్కణ్డనే) ౧*ఆడియాడియిలాన్ద్రామైయాల్ వన్దతాపమున్దీర్ ద్దతిరుక్కుణ్డభుమ్కుళిర్ న్దుతు. ౨.

జి.ఆ. — వివర్కితార్ (ఆడియాడియిలిత్యాది). “కృతకృత్యస్తహరామోవిజ్వరఃప్రముమోదహ” ఇతి శ్రీసక్ష్మే పే. ఆహ్వానైయాలే. ఆహ్వా రుడైయవాల్ద్రామైయాలే. ఉళోనడుక్కమ్. అన్తకమ్. ఇతుక్కుసంవాదమ్ (విజ్వరఃప్రముమోదహ). ఇతుక్కు - పూర్వార్థత్తిలేనోక్కు. “తుళ్ళక్కల్దు” ఎన్దుతుక్కుర్థాన్తరమ్ (ఇవర్ నమ్మేవిడిలిత్యాది).

ఎవ్వారత్తాలే భోగ్యత్వమెన్న (ప్రముమోదహేత్యాది). “హ” ఎన్దుతు - పెరుమాళుడైయ ప్రమోదదడైయల్ భోగ్యతైయైక్కు ణ్డుముషియిన్దుడైయ ఈడుపాడు. “ఎఱుమ్” ఇత్త్యస్యచరమానధిమాహ (ఆహ్వార్ పక్కలిత్యాది). (అతిమాత్రప్రా)వణ్యతైయితి. అతిమాత్ర ప్రా)వణ్యమ్ సత్తానాశకమాకైయాలే తవిర్ క్కవేణుమెన్దు పడి. “అవర్ కళో పక్కల్ కణ్ వైయాన్” ఎన్నుమతుక్కుసంవాదమ్ (ఇక్లే యాళవన్దారిత్యాది). ఎన్ పైన్దామరైక్కుణ్డినిత్యారభ్యావయ్య. ౩.

ఆ.ఆ.వి. — ఎన్దైయాలే. — “అముతమాయ్” ఎన్దుతు - హృష్టనాయెన్దువివక్షిత్తు, అముతమెన్దాల్ - భోగ్యమాయిరుక్కుమెన్దుశొల్లుమతొ ట్టియ, సన్తోవణ్డొల్లుమ్బడియెన్నెన్న (ప్రముమోదహేత్యాది). అన్దిక్కే, ప్రముమోదహఎన్నిటపడియెన్దుతు - వాక్యభేదమ్మణ్డి, తమ్మై పెల్లతిప్పోతుప్రీతియాలేహృష్టనాయిరుక్కిటవిరుప్పైచ్చొల్లుకిఱుతు. తమ్మైపెల్లతిప్పోతియవనతానాల్ భోక్తావననాకవేణ్డియిరుక్క, “అముత మాయ్” ఎన్దు - స్వభోక్తృత్వన్దోర్ వరుళిచ్చెయ్ వానెన్నెన్న (అవత్తమైవిరుప్పిఇత్యాది). ఎన్నువుమామ్, తమ్మలవనుక్కుణ్డానముకమ లర్ త్తియైక్కుణ్డతాముకక్రైస్వరూపమాకైయాలే భోక్తృత్వదోషమిలైయెన్దుకరుత్తు. — ౩ “అకలక్లేనితైయమెన్దులక్లేల్ మక్లేయైమాన్ పా ఉన్నడిక్కిమ్మరైన్దుపుకున్దే” ౪ “శోలమలర్ ప్పవైక్కన్బాకియవెన్నున్దేయో” ఇతిప్రకారేణపురమకారభూతానాందివ్యమహిషీణాం కథం ప్రా)వణ్యనివర్తకత్వమిజ్జొక్క (అతిమాత్రప్రదేన) పరిహృతాభవతి. ఆశ్రయాపాయశబ్దయానివర్తయ స్తీతిభావః, “తిరుములైత్తడ త్తినాలేనెరుక్కినాలుమవళోముకమ్మూర్తాన్” ఎన్దుతుక్కుసంవాదమ్ (ఆళవన్దారిత్యాది). (అప్ప శ్రీపాదత్తిలే యెరురహస్యవిశేషముణ్డెన్దు

మణక్కాల్ నమ్మియరుళిచ్చెయ్యి అతానకు-మణక్కాల్ నమ్మి ఆశవదార్ కు పుచ్చెయిట్టుపోయి, “ఇతువేయుముడైయనిధి” ఎన్టుపెరుమాళ్ తిరువడికైక్కాట్టిక్కొడుక్క, అనరుమ్ హుప్తరాయ్ తొట్టుతవళవితే పెరుమాళ్, కుళిరనోక్కుతల్, వివపుతల్. శేయక్కాణా మెయాలే, “ఇన్దువైయథామనోరథనుభవిక్కవరకిలెయో?” ఎన్టునమ్మియొక్కేట్టరుళ, “అనాల్ కణ్డెక్కొట్టోళుపురత్తిలే నాతమునికకుక్కుత్తిరుప్పళిపడుత్తవిడత్తిలే యొరుకుట్టిచ్చువరిలే కురుకైక్కానలప్పకయోగ త్తిలేయొట్టున్దురుళియిరుక్కితార్, అవడిత్తిలేశెట్టాలుముడైయమనోరథమ్ సిద్ధిక్కుమ్” ఎన్టుమణక్కాల్ నమ్మి యరుళిచ్చెయ్యి. అప్పాల్ - ఇరున్దుపడియే యనుసన్నిపతు. ఇత్తాలిన్దుతాత్పర్యమ్-పిరాట్టితిరుములైత్తడత్తాలే నెరుక్కినాలు మవళోముకమ్బరానెగ్గిఱమాత్రమ్. కుట్టిచ్చువర్-స్వల్పభిత్తి:.

౨.

ప్ర-తి.—(ఇరణ్డామ్బట్టు) (కెక్కానవిత్తాడి). (కుళక్కల్దు) సజ్జేపే, అభిషిచ్యచలజ్ఞాయాంరాక్షసేంద్రంవిభీషణమ్ | కృతకృత్యస్తదారామోవిజ్వరఃప్రముమోదహ||౧౮౭||

తాత్పర్యము.—సకలలోకములను తనసంకల్పముచందుంచి రక్షించి యనన్యపరుడై సర్వేంద్రుడగు నామరస్సుకందు పృథముగసంశ్లేషించెను. పిదప నిరతిశయజ్ఞానాదిసంకలకల్యాణగుణవిశిష్టుడగు కృతకృత్యుడగు సంతోషాతిశయముచే మనోహరముడైన శేత్రములుకలవాడును నన్నదప్ప యితరములనుజూడక నాయందత్యాసక్తుడగునాయెను.

౩.

మా.—తామరై కణ్డెన్దై విణ్ణోర్ పరపున్దలై మకనై, తున్దాయ్ విరై।
పూమరువుకణ్ణియెమ్మిరైనై పొన్దలైయై ।
నామరువినన్దేత్తియుళి పణ్ణినామక్కిన్దాడ, నావలర్ ।
పామరువినిఱ్ఱన్దపాన్దెయేవళళలే ॥

౩॥

ఆ.—(తామరై) నిరతిశయసౌందర్యలావణ్యాదికల్యాణగుణవిశిష్ట నాయ్, నిరతిశయసుగంధవ్యమాల్యాలంబుతనాయ్, శేషశేషాశనవైసతేయాదిదివ్యపురుషర్కతాలే సంస్తూయమాననాయున్దననై, నామరువినన్దేత్తియుళి పణ్ణినామక్కిన్దాడుమ్మడినమ్మడైయ నావలైయలరు కిఱిళిఱ్ఱుళుక్కుత్తనై విషయనూక త్తరుకైయే స్వభావమాయురప్పతే!, ఎన్నవదాన్యనో! వెన్గితార్.

౩.

అన్య.—తామరై కణ్డెన్దై విణ్ణోర్ (౩) పరపుమ్ తలైమకనై విరై (౬) పూమరువు తున్దాయ్ కణ్ణి (౯) ఎమ్ పిరానై పొన్దలైయై (౧౨) నామ్ మరువి నన్దు (౧౫) ఏత్తి ఉళి పణ్ణి (౧౮) నామ్ మక్కిన్దాడ (౨౧) నా అలర్ పా (౨౪) మరువి నిఱ్ఱ తన్ద (౨౭) పాన్దె ౪ ఏయ వళళల్. (౩౦).

పన్నీ.—అనన్దరమ్, తన్దైక్కరణత్రయత్రాలుమ్ నిరన్తరానుభవమ్మణ్ణువిత్త మహోదారనానవక్ ఎన్దైయొట్టియవఱికిఱిల నెగ్గితార్.

తామరైపొన్ద, కణ్డెన్దైయడైయనాయ్, అప్పళుకాలే నిత్యసూరికళో, (౩) నిరన్తరమాకప్పుకళుమ్మడియాన, మేన్దైయొట్టెయవనాయ్, విరైయమ్, (౬) పూవుమ్, మరువిన, తున్దాయ్ మలైయొట్టెయనాయ్ కొణు, (౯) ఎగ్గళుక్కు, స్వామియా య్, ఎగ్గళోట్టెచ్చేర్ త్తియాళే పొన్దలైపాలే యొగ్గియుజ్జ్వలనానతనై, (౧౨) నాగ్గళోనికర్నమ్మర్ త్తకలాలే, మరువి, సూరికళోపాతియజ్జులైక్కుత్త కుతియామ్మడినన్దాక, (౧౫) ఏత్తి, అవర్కళోన్దైయొళిపైక్కుమాపోలేనినై, ౧ “పణ్ణిపట్టిపడుమ్” ఎన్దుపడియేతిరునడికళిలేవిళిన్దు, (౧౮)

ఇప్పుడికరణత్రయములుముక్తాననుభవతారే నాజ్జల్, ఆనన్దికళాయ్, ససమ్మిమనృతమ్మణ్ణుమ్మడియాక, (౨౧) నావిలే, ఆలరగిణి, పావిలే, (౨౪) మరువి, తిరువామొయ్ళిపాడినిఱ్ఱుమ్మడి, ఉపకరిత్త, (౨౭) స్వభావత్తుమ్, పారున్ది, ఔదార్యగుణవిశిష్టనానవ్. (౩౦) ఎఱ్ఱుమ్పక్కనోక్కజీయా నెన్దన్దయమ్. పాన్దై - స్వభావమ్.

3.

అర్థము.—తామరపుష్పములనంటి నేత్రములుకలవాడును నిత్యసూరులు (౩) సంతోషించునట్లున్న ఆధిపతియైనవాడును పరిమళమును (౬) పుష్పములును పూర్ణమైయున్న తిరుత్తుళియిమాలకలవాడును (౯) మాకు స్వామియైనవాడును సువర్ణపర్వతమువలె (ఆత్మ్యజ్వలుడును) నైనసర్వేశ్వరుని (౧౨) మేము సమీపించియు చక్కగ (౧౫) స్తుతించియు ధ్యానించియు ననుస్మరించియు (౧౮) మేము ఆనందించువారలమై నర్తనముచేయి (౨౧) నాలికయందు వికసించుచున్న పాశురములయందు (౨౪) సమీపించి నిలుచునట్లు ఉపకరించిన (౨౭) స్వభావమునకుఁ దగుమైన ఔదార్యగుణముకలవాడాయెను. (౩౦)

ఈ.—మూన్టామ్బాట్టు. నిత్యసూరికళుక్కు మవ్వరుకానవ్తతెన్నై నా దేశికనాయనుభవిక్కుమ్మడిపణ్ణి నవితువుమోరా దార్యమేతా నెన్దితాన్.

(తామరై క్కణ్ణెనైయిత్తాది) ఒరు కాల తిరుక్ కణ్ణళా లేకుళిరనోక్కినాల్, అతిలేతోన్దు జ్వరసన్నిపతితరై పోలే అడైవుకడనేత్తానిఱ్ఱుర్ కళాయిన్దు నిత్యసూరికళన్. ౧. “శ్రుతోయమథో రామస్యజామదగ్నస్యజల్పతః” ఎన్నిఱపడియే. (తలైమకనై) ఇవర్ కళేత్తానిఱ్ఱులున్. ౨. “నిరవద్యః పరః ప్రాప్తేః” ఎన్ఱు అవత్తపరనాయరుక్కుమ్. (తున్దాయ్ ఇత్తాది). నిత్యసూరికళై క్కణ్ణళికా లేతోన్దీత్తాన్, ఇవరై క్కణ్ణియిలే యకప్పడుత్తినాన్. మార్విల్ మాలైయైక్కాట్టిమాలాక్కినాన్. విరై - పరిమళమ్. విరై యుమ్ పూవుమ్మరువియరున్దళ్ళ తున్దాయ్ క్కణ్ణియెమ్మిరాలై. (పొన్దలైయై) ఎన్నోన్దైక్కలవియా లే అపరిచ్చిన్న మానవత్తైయుడైయనాన్, కాల్యాణమాట్టాతేయిరుక్కిఱపనై. నానేత్తప్పెన్దుపడియా లేవళర్ న్దపడియెన్దవుమాన్. ఆక, ఇత్తాల్ - ఇవరైప్పెన్దుపిన్దు వళర్ న్దువుకర్ పెన్దుపడి.

జీ-అ.—మూన్టామ్బాట్టు (తామరైయిత్తాది). “విఱ్ఱార్ పరవుమ్ తలైమకనై, నావలర్ పామరువి నిఱ్ఱుత్తపాన్దైయేవళలే” ఎన్ద పదజ్జలైక్కటాక్షిత్తవతారిత్తై (నిత్యసూరికళుక్కుమిత్తాది).

తామరైక్కణ్ణెనై, విఱ్ఱార్ పరవుమ్ తలైమకనై ఎన్నిఱపదచ్చేర్ త్రిక్కుభావమ్ (ఒరుకాలిత్తాది). పరవుత్త-అడైవుకడక్కుప్పిడుత్తై. ఇతు-భక్తిపారవశ్యకృతమ్. “పరవుమ్” ఎన్దతుక్కు సంవాదమ్ (శ్రుతోయమిత్తాది). ౨ “నారదస్యచదేవక్షేకృష్ణద్వైపాయనస్యచ” ఇత్తుత్తిరార్థమ్. ఇదంప్రమాణం మోక్షధర్తే. జల్పతః ఎన్ద - తసిల్ ప్రత్యయా న్దమాన వన్దయమాయ్, రామనుడైయ జల్పత్తినాలే కేట్రుప్పట్టతెన్దపడి. జల్పనమ్ - అక్రమమాకచ్చొల్లుత్తై. తలైమకనై - మత్తనైయెయుడైయనై. (నిరవద్యఇత్తాది) పచ్చమేంశే ప్రథమే, “నిరవద్యః పరః ప్రాప్తేర్నిరధిష్ఠాక్షరః క్రమః | సర్వేశ్వరపరాధారధామ్నాహమాత్మకాక్షయః” (పరఃప్రాప్తేః) ప్రాప్తేః పరః - ప్రాప్తమశక్య ఇత్త్యర్థః. నిరధిష్ఠః - నిరాధారః. క్రమః - అప్రతిబన్ధమహోత్సాహః. సర్వేశ్వరపరాధారః - సర్వేపామిశ్వరాణాంపరాధారః. ధామ్నాహమాత్మకః - జ్యోతిసాఞ్జ్యోతిరిత్యర్థః. “కణ్ణియెమ్మిరాలై” ఎన్దపద తైక్కటాక్షిత్తరసాక్షి (నిత్యసూరిత్తాదివాక్యద్వయముమ్). అన్దయమ్ (విరైయమిత్తాది). “ఎమ్మిరాలై, పొన్దలైయై” ఇతిపదసజ్జతిసిద్ధం భావమాహ (ఎన్నోన్దైయిత్తాది). “ననేత్తి” ఎన్దతైక్కటాక్షిత్తర్థాన్దరమ్ (నానేత్తిమిత్తాది). ఫలితమ్ (ఆకవిత్తాలిత్తాది). ఉక్తార్థద్వయత్తాలుమెన్దపడి.

అ-అ-వి.—(ఒరుకాల తిరుక్ కణ్ణళా లేయితి). ౩ “జితనేపున్దరీకాక్ష” ౪ “తదశ్చ సారమ్” ఇత్తాది. — (కాల్యాణమాట్టాతే

ఈ. - (నామరువి) ౧. 'అరువి నైయే' ఎన్ట కలక్కడ వనామ్ కిట్టి. (నగ్గేత్తి) నిత్యసూరిక శేత్తక్కడ వవిషయ తైన
వ్వాక వేత్తి; ౨ * వానవర్ శిన్దెయ్యో వైత్తుచ్చొల్లుమ్ శెల్వనై, ఎన్దెయ్యెన్బ్ ఎన్ట కన్ట వరిత్తే. ౩. 'యతో' వా
చోనివ ర్త'స్తే' ఎన్ట వేదజ్జ భుజ్గాడ మీన్డ విషయ తై మఱు పాడురు వ వేత్తియెన్టుమామ్. (ఉల్కి) ౧ "నినైన్దు" ఎన్ట
అనుసన్ధానత్తుక్కు చ్చాయ్ శ్చిత్తమ్మణ్ణ తేడా తేయనుసన్ధిత్తు. (వణజ్జి) గుణబలాత్కృత రాయ్ నిర్మ మరాయ్ వణజ్జి.
౪ 'వణజ్జినాల్, ఉన్బెరుమైమాళూణాతో', ఎన్నుమ్ నామ్ వణజ్జి.

(నామక్కిన్దాడ) భగవదనుభవత్తాల్ వన్దప్రీతి తత్త్వమ్ కనాక్కణ్డటియాతనామ్ హృష్టరా యతుక్కు
పోక్కు విట్టాడ. (నావలరిత్తాది) నాట్టువలరుమాప్పోలే జిహ్వగ త్తిలే వికసియానిన్టుళ్ళు చ్చన్ద సానతు ఎన్ట
క్కలిలేనిట్టుమ్మడియాక త్తన్దవితుతన్దై స్వభావమాక వుడైయెయ్యరుక్కిట పరమోదారనే! (నావలర్ పా)
మనస్సహకారముమ్ వేణ్డతపడియాయరుక్కిట. తామరైక్కణ్ణనాయ్, విణ్ణోర్ పరపున్దలై మకనాయ్, తుఱాయ్
విరై పూమరువుకణ్ణి యెమ్మిరానాయ్, పొన్దలై యాయరుక్కిటతన్దై, నామ్ మరువినగ్గేత్తియుల్కి వణజ్జినామ్
మక్కిన్దాడుమ్మడి, నావలర్ పామరువినిట్టు త్తన్దపాన్దైయేన్దవళ్ళ లేయెన్టు శొల్లుకితా రాకవుమామ్. అన్తియే,
'తామరైక్కణ్ణనై' ఎన్టిట వికారత్తై. అవ్యయమాక్కి, తామరైక్కణ్ణనాయ్ - పొన్దలైయాయరుక్కిటనీ,
నామరువి - నావలర్ పామరువినిట్టు త్తన్దపాన్దైయే - ఇతువు మొరుస్వభావమే!; వళ్ళలే - పరమోదారనే!
ఎన్టితా రాకవుమామ్.

3.

జీ-అ. - "నామ్" ఎన్ట పద తై - "మరువి, నగ్గేత్తి, ఉల్కి, వణజ్జి" ఎన్ట పదజ్జోడే ప్రత్యేకమవ్వయిత్తు, అత్తాల్-బాదారాతిశయన్దోష్టుకిట
తెన్ట తెరువుళ్ళమ్మోదీ, ప్రతిపవమ్ ప్రతికోటిచ్చదర్శయతి (అరువి నైయేనిత్యాదియాలమ్, వానవర్ శిన్దెయ్యో వైత్తిత్యాదియాలమ్, నినైన్దె
న్దిత్యాదియాలమ్, వణజ్జినాలున్బెరుమైయిత్యాదియాలమ్, భగవదనుభవత్తాలిత్యాదియాలమ్). అరువి నైయేన్ట తుక్కు - ౧ 'వో వేటొలకిన్దు
తలాయవానోరి శ్చైయే' ఇత్తాబ్బాహృదయమ్, "విణ్ణోర్ పరపుమ్ తలైమకనై" ఇత్యేతద్ధదినిధాయాహ (నిత్యసూరిక శేత్తవిత్యాది).
నన్దెక్కుభావమ్ (వానవరిత్యాది). అన్దెయాలే నిత్యసూరిక శ్చైప్పోలేనన్దాక వేత్తియెన్టు (అకన్టవరితే) ఎన్ట ననన్దరమ్ నాకృతైత్తొప్పిపతు.
నన్దెక్కుభావరమ్ (యతో'వాచిత్యాది). విషయతై - అపరిచ్చిన్నవిషయతై. మఱుపాడురువ వేన్ట శు - నన్దెయినర్థమ్. మఱుపాడురువున్దె-
పిన్దేవుటపడుకై. యావదవగాహనతైచ్చొల్లుకిటతు. అక, "నగ్గేత్తి" ఎన్ట తుక్కుర్థవయమ్ - ఆయోగ్యతానుసన్ధానత్తాలే యకన్ట నానతు
తవిర్దన్ద నిత్యసూరిక శ్చైప్పోలే నన్దాక వేత్తియెన్టుతల్, అపరిచ్చిన్నవిషయతై మఱుపాడురువ వేత్తియెన్టుతలెన్టు. (నినైన్దెన్దెత్తి) అన్ట ౧ "ఎ
న్బ్కానినైన్దెన్దె" ఇత్తవ్రతహృదయమ్. చ్చాయ్ శ్చిత్తమ్మణ్ణ తేడా తే - ఆయోగ్యతానుసన్ధానత్తాలకలనినైయతే. గుణమ్-సాశీల్యాది. ప్రతి
యోగియోడేకూటివివరణమ్ (వణజ్జినాలిత్యాది).

అతుక్కు - ప్రీతితత్త్వత్తుక్కు. పోక్కువిట్ట - నభీవిట్ట. నాట్టు - సద్యోవికసితపుష్పమ్. శబ్దార్థమ్ (జిహ్వగ త్తిలేయిత్యాది).
చ్చన్దసానికల్ నావిసాలేయన్దోవలరునతు, "నావలర్" ఎన్ట విశేషిప్పానెన్దెన్దు (మనస్సహకారమిత్యాది). మున్దినవన్దయమ్ - పరోక్షనిర్దే
శమాయ్. పాన్దెయోడే కూడినవోదార్యమిరున్దపడి యెన్దెన్దె పాడు. ద్వితీయాన్వయమ్ - అపరోక్షనిర్దేశమాయ్ ప్రథమాన్తమాకక్కణ్ణా
ళ్ళు. పాన్దె - స్వభావమ్. పాన్దెయేన్ద - స్వభావమాక వుడైయెయ్యరుక్కిటవళ్ళ లేయెన్టిటతు - సమ్పాదనై.

3.

అ-అ.వి. - యరుక్కిటననైయితి) ద్వితీయైకనచనా న్నిర్దేశాత్ పృథమయోజనానై సాధారణో'వా. — తామరైక్కణ్ణనాయ్ ఇత్తాబ్బావాక్యేన
అభిధీయమానా - ప్రథమయోజనా, పరోక్షనిర్దేశరూపా. ఆన్యాయోజనాయమ్ (పొన్దలైయాయరుక్కిటతన్దై ఇతి) వికారో విపక్షితః. ద్వితి
యాన్వయత్వం. పాన్దెయేన్దనైన్దిటతు - పామరువినిట్టు త్తన్దవితుతన్దై స్వభావమాక వుడైయెయ్యరుక్కిట వేన్ట పడి. వళ్ళలేయెన్టిటతు -
పరోక్ష త్తిలే బాదార్యమ్ (అన్తియే తామరైక్కణ్ణనై ఎన్టిటవికారత్తైయితి) ద్వితీయయోజనా, భగవన్తనుభిముఖీకృత్యప్రపన్తై. తత్తద్వితీయ

ఆ-ఆ-వి-యోజనాయామ్ (తామరైక్కణ్ణనాయ్ ప్పొన్నలైయాయితీ) ఆద్యన్తగ్రహణంక్రియతే. — తామరైక్కణ్ణనాయ్ విణ్ణోర్ పరవుమ్ తలైమకనాయ్ విరైచ్చామరువుతుకాయ్ క్కణ్ణియెమ్మిరానాయ్ ప్పొన్నలైయాయుక్కిఱసి, నామరువిననేత్రియుళ్ళివణజ్జినామకిల్దాడ, నావల్ పామరువనిఱ్ఱుత్తడ ప్పొన్నెయమెరుపానైయే; వళ్ళలే. ఉన్నాదార్యమిరునపడియె! ఇతియోజనా ప్రకారః, ఇన్దప్పక్షత్తిల్, పానైయే యెణ్ణెతు- పామరువనిఱ్ఱుత్తడవితువుమెరున్వళావమేయెన్బిడుపాడు. 3.

ప్ర-తి.—(మూన్డామ్బట్టు) (తామరైయిత్యాది) (విణ్ణోర్ పరవుమ్) మోక్షధర్మే. [౩౪] “శ్రుతోయమర్థోరామస్యజామదగ్న్యస్యజల్పతః । నారదస్యచచేవక్షే కృష్ణద్వైపాయనస్యచ”, — (తలైమకనై) పచ్చమేంశేప్రథమేధ్యాయే, “ అన్యూనశ్చాప్యవృద్ధిశ్చస్వాధీనో నాచిమాన్యః । క్షమత్వస్త్రిభయకోధకామాదిభిరసంయుతః ॥ ౪౭ ॥ నిరవధ్యః పరః పాప్రీక్షేర్నిరధిష్టాక్షరః క్రమః । సర్వేశ్వరపరాధారధామ్నాంధా మాత్మకాక్షయః ॥ ౪౮ ॥ ” “(పరః పాప్రీక్షే) పాప్రీక్షేపరః - దుష్పురిపఞ్చత్యర్థః. నిరధిష్టః - నిరాధారః. క్రమః - అప్రతిబద్ధమహాత్మాహః; ‘వృద్ధిసర్గతాయశేషక్రమః’ ఇతిసూత్రే, వృత్తిః - ఆప్రతిబద్ధః. సర్గః - ఉత్సాహః. తాయనమ్ - స్థితతేతిదర్శనాత్. క్రమఇతి - కర్తరివృత్త్యుత్పత్తిః. సర్వేశ్వరపరాధార - సర్వేషామిశ్వరాణాంపరాధార. ధామ్నాంధామాత్మక - జ్యోతిషాంజ్యోతిః” ఇతి శ్రీవిష్ణుచిత్తారైవ్యాఖ్యాతమ్.

తాత్పర్యము.—నిరతికయసాన్దర్యలావణ్యములగుమొదలగు కల్యాణగుణములకలవాడును మిక్కిలి పరిమళించుచున్న దివ్యమాలచే నలంకృతుడును నిత్యసూరిసంఘములచే స్తుతింపఁబడుతాడును నైన తనను మేము సమీపించి ధ్యానించియు సాదవద్దములను నమస్కరించియు ఆనందాతితయముచే ససంభ్రమచరనముచేసియు రసనీన్ద్రియముచే బాడియు వర్తించునట్లు తనవిషయములైన పాశురములను నాకుఁబ్రసాదించిన సర్వేశ్వరుని యాదార్యమెఱిపింపిం.

మూ.—వళ్ళలేమతుకూతనావెన్తరదకమలై యేయునైనినై! న్దేళోకఱన్దవెన్దాయునై యెజ్జనమ్ విడుకేక్. 1
వెళ్ళమేవురై నిన్బుకల్ కుడైన్దాడిప్పాడిక్కళిత్తుకన్దక! న్దొళ్ళనోయొక శెల్లాన్దరన్దయన్దుపోన్దిరున్దే! ౪॥

ఆ.—(వళ్ళలే) ఆక్రేతర్ కాత్తదానమ్బణ్ణమ్ స్వభావనే!, తద్విరోధినిరసనస్వభావనే!, ఎన్నుడైయపరమభోగ్యమే!, ఉన్నైనినైన్దాల్ సీరాయుడకుమ్ ప్రకృతియాకవెన్నైప్పణ్ణివనే!, ఉన్నుడైయ ఏనంపిధమానకల్యాణగుణజ్జిళాకిఱ వమృతవెళ్ళలైక్కుడైన్దాడిప్పాడిక్కళిత్తు కన్దకన్దొళ్ళనోయొక శెల్లాన్దరన్దయన్దుపోన్దిరున్దై యెజ్జ నేవిడుమ్బడియెన్దితార్. ౪.

అన్వ.—వళ్ళలే మతుకూతనా ౨౯ (౩) మరదకమలైయే ఉనై నినైన్ద (౬) ఎళోకల్ తన్ద ఎన్దాయ్ (౯) వెళ్ళమేవురై నిన్బుకల్ (౧౨) కుడైన్ద ఆడిప్పాడి కళిత్తు (౧౪) ఉకన్దకన్ద ఉళ్ళనోయొక శెల్లామ్ తురన్ద (౧౬) ఉయన్ద పోన్ద ఇరున్ద (౨౧) ఉన్నై ఎజ్జనమ్ విడుకేక్. (౨౪)

పన్ను.—అనన్తరమ్, సర్వప్రకారోపకారకనాన వున్నై విడప్పోమోవెన్దితార్.

అర్థిత్వనిరపేక్షమాకవుపకరిక్కుమ్మహోదారనాయ్, ఉపకారజ్ఞోర్భుక్తిఱవెన్దిరోధియైదువైయజ్జితాప్సోలేయజ్జిక్కుమవనాయ్, నివృత్తవిరోధికనానవెక్కు, (౩) ఉత్తుజ్జమాయుజ్జ్వలమానమరదకమలై పోలేయిరుక్కిఱవడినైయనుభవిష్టిక్కుమవనాయ్, ౧ “మాత్వాన్తన జ్ఞాప్తిష్టమలైయరోత్తైవిష్టు” ఎన్జిఱపడియేఉన్నై, అనసధిత్తు, (౬) ఇరతవిషయజ్జలైయకల్లుమ్ స్వభావన్దై, తన్ద, స్వామియే!, (౯) పెరుజ్జడల్ పోలేయపరిచ్చిన్దమాన, ఉన్నుడైయ, గుణజ్జలై, (౧౨) ఆవగాహిత్రనుభవిత్తు, అన్తప్రీతియాళేఅడువతుపాడువతాయ్, కళిత్తు,

౧౫) అతోరళవిల్ నిల్లా తేమే నేలనవుకన్దు, అహక్కారాధకామజ్జో అనుభవవిజ్ఞేషమ్ నికన్దానుసన్ధానమ్ముతలాకవుళ్ళనోయ్కన్దైయేమ్, తూరప్పొమ్మడియకన్దో, (౧౯) లభ్యసత్తాకనాయ్, సంసారస్థితకొలైదు ఉన్నతవుమ్మొన్దు, ౧ “గాయన్నాన్దే” ఎన్దునుభవిత్తుకొగ్గిక్కిప్పెల్లైవైత్తు, (౨౧) ఇప్పడియుపకారకనానవున్దై, ఎజ్జనే, విడువే? (౨౪)

౪.

అర్థము.—మహోదారుడును విరోధియగుమనువునుసంహరించినవాడును నాకు (౩) మరతకపర్యతమునలెమనోహరమైనతిరుమేనుకల యడునునైన నిన్ను ననుసన్ధించి (౬) (ఇతరవిషయములను) యిహసించుస్వభావమును బ్రసాదించిన ఓ!స్వామీ! (౯) సముద్రమువంటి వ్యాణగుణములుకల నీయొక్క గుణములను (౧౨) ఆవగాహించి సృత్యముచేసియుపాడియు సంతోషించియు (౧౫) పైపైయానందము పొందియు మనోవ్యాధులైన (అహంకారముమకారములను) బోగొట్టియు (౧౮) (సంసారులకంటె) విలక్షణుడై యుండియు నిన్ను (౨౧) కారణముచే విడిచెద? (౨౪)

౪.

ఈ.—నాలామ్బట్టు. “నామరువిననేత్రియుళ్ళినణజ్జినామక్కిన్దాడ” ఎన్దు - తమ్ముడై యనైచ్యత్తై య సన్ధిత్తవాతే, “ఇవర్నమ్మేవిడిత్తైయ్వతే?” ఎన్దు అననతిశజ్జైపణ్ణ, నిర్వైత్తుకమాకవున్దవిన్దునై నీయెన్దునుభవిప్పిక్క అనుభవిత్తు అత్తాలేశిళినాన నానునై విడ సమ్భావనైయన్దో? వెన్దితార్.

(చళ్ళలే) నిర్వైత్తుకమాకవునై యెనక్కు త్తన్దపరమాదారనే! (మతుశూతనా) నీయునై త్తరుమిడ త్తిల్ నాన్దీకరియాతపడిపణ్ణమ్ విరోధికలై, మధువాకిట ఎనురనైనిరసిత్తావోలే నిరసిత్తవనే! (ఎన్దరదక ప్పలైయే) ఉనై నీయాక్కుమ్మడి యున్నిలుమ్ శీరియతాయ్, శ్రమహరమాయ్, అపరిచ్ఛేద్యమానపడిపణ్ణకై పున్దో ఎనక్కాదార్యమ్మణ్ణిల్లు. (ఉనై సినైన్దో కల్తన్దవెన్దాయ్) ఉనై యనుసన్ధిత్తాల్, ఇతరవిషయజ్జలై గావిడుమ్మడి పణ్ణినవనే! యెన్నుతల్; అన్దిక్కే, ఎళోకిలావతు - ఈడుపాడాయ్, ఉనై యనుసన్ధిత్తాల్, “కాలామ్మన్ నెజ్జియిమ్ కణ్ణులుమ్” ఎన్దిటపడియే అళ్ళియెడుక్క వేణ్ణుమ్మడిపణ్ణి త్తన్దవెన్దాయ నేయెన్ను

శీ-అ.—నాలామ్బట్టు (చళ్ళలేయిత్తాది). (తమ్ముడైయనైచ్యత్తైయితి) “నామ్” - (సీతితత్త్వమ్ కనాక్కణ్ణాతియాతనామెన్దైయారే-చ్యమ్దోయితితమ్మెన్దుపడి. (అతిశజ్జైపణ్ణ) నైచ్చానసన్ధానమతిరక్కాహేతువెన్దుపడి. వడిపన్దుకైయెన్దు - “మరదకమలై” ఎన్దుత్తై ప్పల్లై. “ఎళోకల్” ఎన్దుపదత్తిక్ ద్వితీయార్థత్తిలేనోక్కాక (శిళినాననానెన్దుతు). వివసమ్భావనైయన్దోవెన్దుతు - “ఎజ్జనమ్విడువే” త్తైప్పల్లై.

హేతుపూర్వకమాకత్తిల్, అతు దౌదార్యమ్మలైయారే (సీన్దే తుకమాక వెన్దితార్). “మతుశూతనా” ఎన్దుతు - చ్చన్ద్రాన్దార్థమ్. “నై నీయాక్కుమ్మడి - ఉనై “పరక్” ఎన్దుప్రకాశిప్పిక్కిఅపడియెన్దుపడి. ఇన్దే - ౩ “రూపత్రయాపరమయా” ఇత్తావ్యసనసన్దేయమ్. మరదకమలైయిక్ తాత్పర్యమ్ (ఉన్నిలుమ్ శీరియతాయితాన్దాది). శీరియతాయ్ - భోగ్యమాయ్. “ఎళోకల్” ఎన్దుతుక్కర్థవ్యయమ్-త్యాగ యమ్, ఈడుపాడుమ్. మున్దినతు (ఉనై యిత్తాది). (కాలామ్మిత్తాది) కాల తడుమాటానిఱ్కుమ్, నెజ్జు శిళిలమాకానిఱ్కుమ్,

అ-అ-వి.—౩ “రూపత్రయాపరమయాపరమేణధామ్నచిత్రైశ్చైశ్చిదుచిత్రైర్భవతిశ్చరైశ్చిదిచిత్రైః| చిత్రై రనిహ్నావపరైరపరైశ్చైశ్చిన్దిచ్చి శ్చైతన్యవివశ్చితఈశ్చైత్వమ్” ఎన్దుతనుసన్దేయమ్.—(కాలామ్మిత్తాది). పెరియతిరువన్దాతి ముప్పత్తునాలామ్బట్టు. తిరుప్పావ్విడలితే కణ్ణిళోర్న్దరుకుటిపన్దుకైయమ్, శీలసౌభాగ్యాదిగుణజ్జలై యుజ్జణ్ణనుభవితైయన్దిక్కే, నాన్దో కేట్టమాత్రత్తిలేయమ్ అవ్వళవుమ్ వరయోగ్య కైయిల్లాతపడి కాల తడుమాటానిన్దుతు ; నిన్దైత్తుధరిక్క వివసముమ్మడి నెజ్జుశిళిలమాకానిన్దుతు ; కణ్ణిళో ఇలమ్మైక్కప్పార్క్కవాణ్ణాత పడి పరిభ్రమియూనిన్దుతు.

౪.

ఈ.—తల్. (ఉన్నై యెజ్జనమ్ విడు కే) “ఉదారనల్లై” ఎన్దువిడవో? “విరోధినిరసననల్లై” ఎన్దువిడవో? “ఉనక్కు పడి వళికిలై” ఎన్దువిడవో? ఉన్విషయ త్రిలేయప్పడి యాడువట్టనా ఉన్నై విడ సమ్భావనైయున్దో? వెన్నుతల్; ఉన్నై యనుసభితాల్, ఇతరవిషయజ్జలిల్ విరక్తనాన నావిడసమ్భావనైయున్దో? వెన్నుతల్. ఇనిమేలెల్లామ వనతిశజ్జెయైత్తీర్ క్కితార్ (వెళ్ళమేయిత్త్యాది) కడలోడొ త్తిరున్దుళ్ళవున్నుడైయ కల్యాణగుణజ్జలై నాలు మూలై యుమ్ముక్కువ్యాపిత్తు, నామలుననైన్దు ప్రీతిప్రేరితనాయ్ కొణ్ణుపాడి, ఆత్మలేశరుక్కి మికవుమ్ ప్రీత నాయ్. (ఉళ్ళనోయ్ కళెల్లామ్ తురన్దు) కర్తనిబద్ధనమాకవరుమవై, ఉన్నై ప్పిరిన్దుపడుమవై, “అయోగ్య్” ఎన్దుకన్దువరుమవై, ఇత్త్యాదికళెల్లావన్దై యుమ్మాట్టి. (ఉయ్ న్దు) ౧ “సన్దమేనన్దతోవిడుః” ఎన్దిటపడియే యుజ్జీ విత్తు. (పోన్దు) సంసారికలై విట్టువ్యావృత్తనాయ్. (ఇరున్దు) నిర్భరనాయరున్దు. వళ్ళలేమతుశూతనా-ఉన్నై ఎజ్జనమ్ విడు కే? ౪.

జీ-ఆ.—కణ్ శుక్రలానిక్కు మెన్దు పడి. అళ్ళియెడుక్కు-వారియెడుక్కు. ఎజ్జనమ్-ఎన్దుప్రకారత్తాత. “ఎజ్జనమ్” ఎన్దుతైవిరిక్కి తార్ (ఉదార నిత్యాది). “వళ్ళలే” ఇత్త్యాదిపదజ్జల్-హేతుగర్భజ్జల్. “ఎళకల్” ఎన్దిటపద త్తిరన్దున్దు తైయమ్ వ్యుత్క్రమమాకవరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (ఉదావిషయ త్రిలిత్త్యాది). వెళ్ళమేపురై - (కడలోడొ త్తిరున్దుళ్ళ) అపరిచ్ఛిన్న మానవెన్దు పడి. “కుడైన్దు” ఎన్దుతిరన్దు (నాలుమూలై యుమ్ముక్కు వ్యాపిత్తెన్దు) ఆతావతు - ఆవగాహితనుభవిత్తెన్దు పడి. మఱుననైన్దు-మఱుపాడురువననైన్దు. పూర్ణానుభవమ్మజ్జియెన్దు పడి. ఇత “కుడైన్దు” ఎన్దుతిల్ సిద్ధమానవర్థమ్. “ఆడి” ఎన్దుతిత్తాత్పరమాతల్. ఆడి - ఆవగాహిత్తు. కళిత్తు - (శెరుక్కి) ఉకన్దుకన్దు (మికవుమ్ ప్రీతనాయ్) తురన్దు - తురత్తి. పోన్దు - సాంసారికస్థితికులైన్దున్న శవుమ్మాన్దు. వెళ్ళమేపురై తొడన్ది, పోన్దిరున్దు-వళ్ళలేతొడన్ది, ఎళకల్ తన్దువెన్దాయునైన్దు యెజ్జనమ్ విడు కేనిత్యన్దుయః. ౪.

తాత్పర్యము.—ఆశ్రితులకు పకరించుస్వభావుఁడును ఆశ్రితులవిరోధులనుబోగొట్టుస్వభావుఁడును నాకుఁబరమభోగ్యముగ నున్నవాఁ డునునైన ఓ! సర్వస్వామి! నిన్నునుసంధించినవో శిథిలమగు స్వభావమును నాకుఁబ్రసాదించు నీకల్యాణగుణములనియెడి యమృతమును ననుభవించి నర్తనముచేసియు నీగుణములనుబాడియు; మనోవ్యాధులగు నహంకారముమమకారములను సహస్రముగఁబోగొట్టి నిన్నునుభవించు చున్న నేనెట్లువిశ్లేషించెదఁ?

మూ.— ఉయ్ న్దుపోన్దైన్దులప్పిలాత వెన్దివిన్దై కళై నాశమ్ శెయ్ తు, ఉన .

శన్దుమిలడిమైయడైన్దేన్దిడువేనో .

వైన్దుపన్దులై యాడరవన్దై మేవిప్పాఱ్డల్ యొకని త్తిరై .

చ్చిన్దై శెయ్ తవెన్దాయునైన్దు చ్చిన్దై శెయ్ తు శెయ్ తే ||

౫||

ఆ.— (ఉయ్ న్దు) త్వదనుభవజనికమాన ప్రీతియారే కళిత్రాడుకీతి తిరువనన్దాహ్వానైశే యున్నుడైయదివ్యరూపగుణజ్జలైయనుభవిత్తు కొణ్ణు కణ్వళోర్ నరుకుణ వున్నై యనుభవిత్తుయన్దుపోన్దిరున్దు, ఎన్నుడైయమడివిల్లాతమహదుఃఖజ్జలైప్పొక్కి ఉన్నన్దుమిలడిమై యడైన్దేన్దు ఇని విడువేనో? వెన్దితార్. ౫.

అన్య.— పాఱ్డల్ విన్దు నైమ్ (౩) తల్లై ఆడు ఆరవన్దై (౬) మేవి యొకమ్ నిత్తిరై (౯) శిన్దైశెయ్ త ఎన్దాయ్ ఉన్నై (౧౨) శిన్దైశెయ్ తుశెయ్ తు ఉయ్ న్దు పోన్దు (౧౫) ఎళ ఉలప్పిలాత వెమ్ (౧౮) తీ విన్దైకళై నాశమ్ శెయ్ తు (౨౦) ఉనతు అన్దుమిల్

౫. “డైన్దేన్దు విడువేనో?” (౨౬)

౫.

పన్నీ. — అనన్తరమ్, త్వదనుభవజనితకైజ్జుర్యభోగతై పెన్ద్రునాన్ విడుమ్బడి యెన్నెన్దితార్.

తిరుప్పావ్రిలలే, విన్దువకై యాయ్, విన్దు (౩) ఫణ్డైయై డైయవనాయ్, ఆత్తెన్దువరుకిఱ, తిరువరవకైయిన్ మేలే, (౬) పొరున్ద క్కణ్ణోరన్దు, జగద్రక్షణయోగ త్తిల్ నిభృతతైయాలే, ఉఱ్ఱువారైప్పోలే, (౯) రక్షణప్రకారచిన్దైపణ్ణి, ఎన్ న్నామియే! ఇప్పడి రక్షక త్వతైప్రకాశిత్తెవునై, (౧౨) నిరన్తరానుసన్ధానమ్మణ్ణి, లభ్యస్వరూపనాయ్, అన్యపరరాన సంసారికళిల్ వ్యావృత్తనాయ్, (౧౫) నానేయెనక్కు తైడిక్కొణ్ణు, అసన్ధ్యాతమాయ్, క్రూరమాయ్, (౧౮) అగ్నికల్పమన, పాపజ్జలై, నశిక్కుమ్మడిపణ్ణి, (౨౧) ప్రాప్తనాన వున్నడెయ్, అపరిచ్ఛిన్నమన, కైజ్జుర్యభోగతై, (౨౪) కిట్టప్పెన్ద్రునాన్, వివత్తువనల్లన్. (౨౬) ఆత్రితవిషయ త్రిలునక్కుప్పొరుత్తమిల్లమ ల్ విడుకిఱేనో? అవర్కళిల్ రక్షణ త్తిల్ ఉనక్కు చిన్దెయిల్లమల్ విడుకిఱేనో? ఉన్ననుభవ త్తిలనక్కు శీలనమిల్లమల్ విడుకిఱేనో? ఎన్ స్వరూపమ్ ప్రకాశియమల్ విడుకిఱేనో? విషయానక్తరాన సంసారికళిడు పొరుత్తముణ్ణాయ్ విడుకిఱేనో? ప్రతిబన్ధకమాన పాపముణ్ణాయ్ విడుకిఱేనో? ప్రాప్తమాన కైజ్జుర్య త్తిల్ శువడఱియమల్ విడుకిఱేనో? ఇప్పడి లభ్యాభీష్ట నాననాన్ విడువేనోవెన్దు కరుత్తు. ౫.

అర్థము. — క్షీరాభియందు అయిదువిధములుకల వికాలములైన (౩) శరస్సులుకల ఆడుచున్న సర్పమనియెడిశయనమును (౬) బొంది యోగముచే నిదురచేయువారలవలె (౯) (రక్షణప్రకారమును) చింతించిన నాస్వామీ! నిన్ను (౧౨) ధ్యానించిధ్యానించి ఉజ్జీరించి సంసారలకంఠెవిలక్షణముడై (౧౫) నాయొక్క అసంఖ్యాతంబులును క్రూరములును (౧౮) అగ్నితో సమానములునైన పాపములను నశింపజేసి (౨౧) నీయొక్క అంతములేని కైంకర్యములను (౨౪) బొందితిని; (ఇంక) విడిచెదనా? (౨౬).

ఈ. — విదామూట్టు. ఆత్తాన్దదాస్యత్తిలే అధికరిత్తనాన్ ఉన్నై విడ ప్రసజ్జముణ్డో? వెన్దితార్.

(ఉయ్న్దుపోన్దు) నానుశేనాయ్, సంసారికళిల్ వ్యావృత్తనాయ్ పొన్దు. (ఎన్నులపిప్పిలాతవిత్త్యాది) ఎన్నుడై య. ముడివిన్దిక్కేయిరున్దుళ్ళొడియపాపజ్జలై వాసనైయోడేపోక్కి, ఉన్దిరువడికళిలే ఆత్తాన్దదాస్యత్తిలే అధికరిత్తనాన్, ఇనివిడప్రసజ్జముణ్డో? (విడువేనో) విషయాన్తరజ్జలై విరుమ్బినో? విడుకైక్కు, స్వరూపసిద్ధియిన్దిక్కేయొన్దిన్దువిడుకిఱేనో? దాస్యపరిమళత్తిల్ శువడఱియమల్ విడుకిఱేనో? ఎనక్కుత్తై కుట్టివిడుకిఱేనో? (విద్విత్త్యాది) అడిమైయిల్లువడఱిన్ద తిరువనన్దాన్ద్రానునై విడిలన్దోనానునై విడువతు. పెరువెళ్ళుత్తుక్కు ప్పలవాయ్ త్తలైకళో పోలే భగవదనుభవత్తాల్ వన్దవార్వత్తుక్కు ప్పోక్కువీడాక ప్పలతలైకళై యుడైయ

జీ.ఆ. — విదామూట్టు. (ఉయ్న్దిత్త్యాది). “ఉనత్తన్దువిలడిమైయడైన్దే విడువేనో” ఎన్దైప్పన్ద్రువవతారికై (ఆత్తాన్దైత్త్యాది). ఆత్తాన్దదాస్యమ్ - యువదాత్త భావియానకైజ్జుర్యమ్.

(నానుశేనాయ్). “ఉన్నైచ్చిన్దైశెయ్తుశెయ్తు - ఉయ్న్దుపోన్దు” ఎన్దన్దుయత్తిలే తాత్పర్యమ్. ఉన్నైనిరన్తరానుసన్ధానమ్మణ్ణి లభ్యస్వరూపనాయెన్దు పడి. సంసారికళిల్ - అన్యపరరానసంసారికళిల్. ముడివిన్దిక్కే - అసన్ధ్యాతమాయ్. పెన్ద్రు - క్రూరమాయ్, అగ్ని కల్పమన. అన్దువిలడిమై - అపరిచ్ఛిన్నమాయ్ నిత్యమానవడిమై. దాస్యమ్ శెయ్తుతిరువడికళిలేయకైయాలే (ఉన్దిరువడికళిలేయెన్దితార్) “ఉనతు” ఎన్దైక్కటాశీత్తు (విషయాన్తరజ్జలైయత్త్యాది). “ఉయ్న్దు” ఎన్దైప్పన్ద్రు (స్వరూపసిద్ధిత్త్యాది). “అడిమై” ఎన్దైప్పన్ద్రు (దాస్యపరిమళమత్త్యాది). శువడు - రసమ్. “అన్దుమిల్” ఎన్దైప్పన్ద్రు (తెకుట్టివిడుకిఱేనోవెన్దుతు). తెకుట్టి - అతిభృషియాలేవేన్ది యిరామై. “విడువేనో” ఎన్దన్దనన్తరమ్ తిరువనన్దాన్ద్రానై చొన్దులకిఱుక్కుభావమ్ (అడిమైయిలత్త్యాది). “ఎన్దు” ఎన్దుతుక్కు భావమ్ (పెరువెళ్ళుత్తుక్కుత్త్యాది). వాయ్ త్తలైకళో. వాయ్క్కాల్కళో. పెన్దలై - పరన్దతలైకళో. పలవాయ్ త్తలైకళైన్దుతు-తాత్పర్యార్థమ్.

ఆ.ఆ.వి. — “అన్దుమిల్” ఇత్యత్ర - అనుభావ్యాంశాపేక్షయానుభూతాంశస్వాల్పత్వమ్, అనుభూతాంశాపేక్షయానుభూత్యాంశ

అన్య. — ఉన్నై శిన్దైయి నాల్ ఇకట్తన్ద (౩) ఇరణియై అకల్ మార్వమ్ (౬) కీజ్జి ఎక్ మున్నై (౯) కోళరియే ఉన్నై శిన్దై య్తుశెయ్తు (౧౨) నెడు ఉక్ మొట్టి (౧౫) మా ఇన్దై పాడి (౧౮) ఆడి ఎక్ మున్నై త్రివిన్దకల్ (౨౧) యాక్ ముట్టు పేరన్దనక్ కక్కు (౨౪) ముడియాతతు ఎక్. (౨౬)

పన్నీ. — అనన్దరమ్, ఇన్దై జ్జుర్యాలభత్తారే తమ్మడైయ సర్వాభీష్టముమ్ తలై క్కట్టిల్ శ్రైన్దితార్.

వకు త్తస్వామియూరూయ్ వకు కారకనుమానవున్నై, నెజ్జారే, అనాదరిత్త, (౩) హిరణ్యసుడైయ, పేరిడముడైత్తాన, మార్వై (౬) నాయా నేనకిళ్ళే త్తననాయ్, విరోధిసవృ త్తిన్కునిదర్శనభూతనాయ్, ఆత్తనానప్రహ్లాదక్ నిన్దెవుక్కుముట్కొలిన, (౯) నరసింహమానవనే!, ప్పడిఅపత్సఖనాయ్ ప్రాప్తనాయ్ భోగ్యనానవున్నై, నిరన్దరానుసన్ధానమ్మణ్ణి, (౧౨) అన్ద్రీతియారేయత్తుజ్జమాన, ఉన్నుడైయగుణవా కమాన, తిరునామ్య మొట్టియై, (౧౫) అన్ద్రీతియత్తుక్కిడానపేరుమైయడైయ, ఇన్దైయోడే, పాడి, (౧౮) అప్పొట్టుక్కిడానవభినయన్దోల్ ముమ్మడి పాడి, ఇప్పడికరణత్రయత్తాలుముజ్జానభోగత్తారే ఎన్నుడైయ, అనాదికాలార్జితపాపన్దలై, (౨౧) ౧ “నోపజనన్దరక్” ఎన్నుమ్కణ క్కరే నాక్, ఒన్ద్రొజ్జీయాయల్ పేరోడేయిరన్దేక్. భోక్తృత్వమిత్తలైయిరే యానవోపాతి విరోధినిపర్వకత్వముమ్ ఇన్దేయాకక్కుత్తై య్దైయిత్తు. స్వరూపమ్ తత్ప్ర) కారమానపిన్దు ఎనక్కు, (౨౪, తలై క్కట్టాతతు, ఎతుతాక్. (౨౬) సర్వాభీష్టముమ్ సిద్ధిమనోవెన్దకరుత్తు.

అర్థము. — నిన్ను మనస్సుచేఁ గరిచుఁగించిన (౩) హిరణ్యనియొక్క విశాలమైన వక్షస్థలమును (౬) జీల్పిన నాయొక్క (ప్రహ్లాదా) స్వర్ణచింతకు) మనుపావిర్భవించు (౯) నృసింహనతారంబై త్తినవాఁడా ! నిన్ను నిరంతరముగ ననుసంధించి (౧౨) శ్రేష్ఠమై నీవిషయమైన రువాయ్ మొట్టిని (౧౫) గొప్ప స్వరములతోఁ బాడి (౧౮) (అర్థములను) అభినయించి నాయొక్క అనేకకాలములందు సంపాదించఁబడిన హరములైన పాపములను (౨౧) నేను ప్రధానములమును ఛేదించితిని; నాకు (౨౪) నెరవేరనిది ఏది? (౨౬).

ఈ. — ఆతామ్బట్టు. ఆత్మతనుడై య ప్రతిజ్ఞాసమకాల త్రిలేతోల్ మువానొరువనానపిన్దు ఎనక్కొరుక త్తవ్యాంశమున్దో? వెన్దితార్.

(ఉన్నై చ్చిన్దై శెయ్తుశెయ్తు) ఇనిమైయారేవిడవొన్ణా తిరుక్కిటవున్నై మాతాతేయనుసన్దత్తు. (ఉన్నై) భోగ్యనుమాన్ద్రాప్తనుమానవున్నై. (శిన్దై శెయ్తుశెయ్తు) ౨౯. నిది భ్యాసితవ్యః” ఎన్దిఁవిధిసేరితనాయన్ది క్క, భోగ్యతైయారేవిడమాట్టాతే అనవరతభావన్దెఱ్ఱి. (ఉన్ని త్యాది) నెడుమైయుమ్, మహత్తైయుమ్ - మొట్టి య్కుమ్, ఇన్దై క్కుమ్ విశేషముమ్. ఇయలిత్పెరుమైయుమ్, ఇన్దై యిత్పెరుమైయుమ్ జ్జొల్లుకిఱతు. ఇయలుమ్మిన్దై యుమ్ రై కాణవొన్ణాతిపడి యరుక్కిట మొట్టియైప్పాడి, అతిరున్దవిడ త్రిలిరుక్కువొట్టామై ఆడి.

శీ-అ. — ఆతామ్బట్టు (ఉన్నైయిత్యాది). “ ఎన్నున్నై కోళరియేముడియాత తెన్నెనక్కే ” ఎన్ద పదజ్జలై క్కటాక్షి త్తవతారిక్త శ్రితనుడైయవిత్యాది. ఇనియునుక్కుచ్చెయ్య పేన్దెవ తెన్నెన్ను వేన్దవతారిక్తయినడియిలేమాట్టిక్కొళ్ళతు.

ఇనిమైయారేయన్దతు. “ యాకనిత్తిరై శిన్దై శెయ్తు ” ఎన్ద తిన్దై శిన్దై యాన్దత్తైప్పల్. వీప్పెక్కర్థమ్ (మాతాతేయనుసన్దత్తైత్తతు). విన జమ్ (భోగ్యనుమాయిత్త్యాది). “ యాకనిత్తిరై శిన్దై శెయ్తు, ఎన్దాయ్ ” ఎన్ద పదద్వయత్తైయుమ్మల్ (భోగ్యనుమాన్ద్రాప్తనుమానవు య్దైయెత్తు). సాధనస్థైర్య పలకాలుమ్ శిన్దీక్కితారోవెన్న (నిదిభ్యాసితవ్యఇత్త్యాది). నెడుమైయుమ్, మహత్తైయుమ్ - పర్యాయమున్దో న్న (నెడుమైయుమిత్త్యాది). నెడు - మొట్టి, మా - ఇన్దై, ఎన్దపడి. ఉపపాదనమ్ (ఇయలిత్పెరుమైయుమిత్త్యాది). ఇయలిత్పెరుమై యుమ్, ఇన్దై యిత్పెరుమైయుమానవ - అర్థగామ్భిర్యత్తాయిమ్, రస్యతాతితయత్తాయిమ్ రై కాణవొన్ణాతియక్కైయెన్దితార్ (ఇయలుమ్మిన్దైయు మిత్త్యాది). మొట్టియైప్పాడి - తిరునామ్య మొట్టియైప్పాడి.

అ-అ-వి. — అట్టతిరు, నీరిప్పడియేవిడా శేయిరున్దరేయాకిలుమ్ పేల్ ముక్కుడలాకవుమ్ శిలయత్తు జ్జో పన్ద పేన్దావోవెన్ద ప్రత్న తత్పర్యమ్. —

ఈ.-(ఎన్నిత్యాది) ఎన్నుచైయసాక్తనమానకర్తజ్జలై వాసనైయోదేహాక్కినే. ముఱువేర్-వేర్
ముఱుక్కవెన్టపడి పక్కవేరోడేయన్టపడి. అవకవిరోధియైప్పొక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, ఫలాన్వయమ్ తమతాతై
యాలే (అరిన్దనకయాన్దెన్దెతార్) (ఉన్నైయి త్యాది) ఎనక్కుప్పణ్డేయుపకరి త్తవనే! (ఉన్నైచ్చిన్నైయినాలిక
త్తన) ఉక్తిమాత్రమన్తిక్కే, నెఱ్ఱాలేయిక్కన్దొనాయీన్దు. ఇత్తాల్ - అవకవిదువతు, బుద్ధిపూర్వమ్ ప్రాతికూ
ల్యవృన్దినానై; ౧ * కైక్కొళ్ళుకైక్కుమిత్తభావమమైయుమ్.

(ఇరణియనక న్నార్వర్గీణ్ణ) వరబలభుజబలమూట్టియాకవళర్వశరీరమానతు తిరువుకిర్క్కిరై పోరామైయాలే,
అనాయా సేన కిట్టిత్తుప్పొకట్టానాయ్ త్తు. (ఎన్దున్నెక్కోళరియే) సరసింహమాయుతవిత్ త్తుమ్ తమక్కెన్బిరు
క్కితార్. కోళ్ళె - మిమక్కాతల్, తేజస్సాతల్. ౨ “మహావిష్ణుమ్” ఎన్గిమిడుక్కాతల్, ౩ “జ్వలన్తమ్”
ఎన్గితేజస్సాతల్. ఆశ్రితరిలే యెరువనుక్కుచ్చెయ్తతుమ్ తనక్కుచ్చెయ్తతాకనినై త్తిరాతవన్దు భగవత్స
వ్బన్దమిల్లెయ్యామిత్తనై. (ముడియాళతెన్నెనక్కే) నీప్రతిజ్ఞాసమకాల త్రినేవన్దు తోన్ త్తువాయ్ త్తుపిన్దు
ఎనక్కుముడియాతతున్దో?.

జి-ఆ.-ప్రాక్షనమాన అనాదికాలార్జితమాన. వివరణమ్ (పక్క-పేరీత్యాది). ప్రధానవేరుమ్, పక్కవేరుమావన-రుచివాసనైశ్. తీవ్రనైశ్శములుతుమ్ పోగడేయిర్దనన్. ఎఱ్ఱమొరర్థముణ్ణు. “అరిన్దనన్ యాన్” ఎఱ్ఱ స్వకర్తృకమాక చొచ్చిల్లువాసెన్నెన్ను. (అవణి-విరోధియైయిత్త్యాది). ఫలాప్యయమ్ - ప్రతిబద్ధకనివృత్తిరూపఫలాప్యయమ్. అరిన్దనన్ - అరియప్పెల్దేనీతియవత్. తాత్పర్యమ్ (ఎనక్కిత్త్యాది). ఇన్దతాత్పర్యమ్. “ఎఱ్ఱచ్చెళ్ళొళ్ళరియే” ఎఱ్ఱువళివృద్ధటాత్తిత్తు. “ఇన్దెయినాల్” ఎఱ్ఱవిశేష్టతుక్కుభావమ్ (ఉక్తిమాత్రమన్విక్కేయిత్త్యాది). ఇక్కడన్దాన్ - ఆనాచిత్తాన్. “ఇన్దెయినాలిక్కడన్ద” ఎన్దెయారే - అవసేబుద్ధిపూర్వకమాక ప్రతికూలనాయ్ విట్టిలవన్ విదువనెఱ్ఱుమ్, ఇవస్థక్కలల్పానుకూల్యముణ్ణానా అవసగీకరిప్పనెఱ్ఱు మిశ్వరసుక్కుణ్ణాన గుణాధిక్యమ్ ఫరిత్తతెన్దిఱార్ (ఇత్తాలిత్త్యాదివాక్యవ్యయేన). (అమైయుమెఱ్ఱు) అనన్దరమ్, ఎఱ్ఱతాయుల్దొన్దమాట్టువతు.

ఆకల్ మార్పు - పేదమడయమార్పు. తాత్పర్యార్థం (పరబలేత్యాది). ఉట్టియాక - అహరమాక. ఉకీర్ - నఖమ్. ఇత్త-
లత్తమ్. అనాయసేనవెత్తు - “కీడ్డ” ఎత్తుతెప్పేది. ఎత్తున్నెక్కోళియే - ఎత్తుడైయివిరోధినివృత్తిక్కునిదర్శనభూతనాయ్, ఆశ్ర
తనాన ప్రహళక నివ్రెత్తు ముత్కోలినవనాయ్, నిరతిశయ తేజోబల్లశైయడైయ సరసింహమానసే! ఇతిశబ్దార్థః. “ఎక” ఎత్తు
క్కుభాషమ్ (సరసింహమయిత్యాది). కోల్ - మిడుక్కుమ్, తేజుమ్. “మహావిష్ణుమ్” ఎన్నిఱవిడత్తిల్, మిడుక్కావతు - సర్వలోక
వ్యాపనక్తి. మిడుక్కాయమ్ తేజున్నెయమ్ మన్నలిజత్తిలేకాట్టుకితార్ (మహావిష్ణుమిత్యాది). ఇవ్వసతారమ్ తనుక్కొకన్బిరుక్కొ
క్కడియేతెన్న (ఆశ్రితలేయిత్యాది). “హాళియే, ముడియతతెన్నెనక్కు” ఎన్నిఱనుభివ్యాహరతాత్పర్యమ్ (నీప్రతిజ్ఞేత్యాది). ముడియా
తతెక? తలెక్కట్టాతతెతుతాక? ఇదానీమసిద్ధమితఃపరంసాధ్యంకిచ్చినక్షిమ్, సర్వవృత్తిసద్ధమితిభావః. ఉన్నెచ్చివైశెయతుశెయతు
ఇత్యార్థః. ఎత్తున్నెక్కోళియే - ఎనక్కు - ముడియతతెక? ఇత్యవ్యయః.

అ.అ.వి.—ఉన్నెప్పివైయినాతిత్రాది, పున్నెప్పివైయినాతిత్రాది - ఉన్నెప్పివైయినాతిత్రాది, అరిగ్గకయ్యాక ; ఇనియొక్క ముడియాత
 పున్నెప్పివైయినాతిత్రాది.

—(అతామ్బట్టు) (శివేశాయేతు కేయేతు) బృహదారణ్యకే మైత్రేయాభా)ష్టశే, [౬-౫] “అత్తావా అరేద్రష్టవ్యశ్శోత.
శివ్యే”.౬.

తాత్పర్యము. — అశ్రితుడైన ప్రహ్లాదుడు నిన్ను గోరుటకునును పు వానియిట్టును నెరవేర్చిన ఉదారస్వభావుడా! ఈ ప్రకారము నాసమస్తకరణములచే నిన్నునుభవించి నాసమస్తప్రతిబంధకములను బోగొట్టుకొంటిని. నీనిశే తుకృపచేటిసమృద్ధినిబొందిన దాసునికేనెరవే రనికార్యమేమియునులేదు.

మూ. — ముడియాతతెన్నెనక్కేలినియుఁబ్రేలులకుముఱ్ఱానుకన్దువ! న్దడియే ఉట్టుకున్దానకల్వానుమల్లనిని! చెప్పియార్ నోయిక శెల్లాన్దురన్దెమర్ కీథ్ మేలెఱ్ఱుపిఱప్పమ్! విడియా వెన్నరక తైన్దుళ్ళోర్ తన్నాటి నరే! ౭॥

ఆ. — (ముడియాతతెన్) సర్వేశ్వరనాయురన్ద వెమ్మెరుమానుక్కన్చక్కలభిని శేశమెన్నళవిల్ పర్యవసియాతే, ఎన్నోడుసమృద్ధిత్తార్ పక్కలిలుఱ్ఱావెళ్ళోత్తెతు, ఆతలాలవనెన్నెయకలనినెక్కిఱిల; ఇనిముడియాతతొన్దుళ్ళోవెన్దితార్.

అన్వ. — ముఱ్ఱులకును ఉఱ్ఱా ఉకన్దు (౩) ఆడియే ఉళో వన్దు (౬) పుకున్దా ఇని ఆకల్వానుమ్ (౯) అల్లె కీథ్ మేల్ (౧౨) ఎఱ్ఱుపిఱప్పమ్ ఎమర్ శెడి (౧౫) ఆర్ నోయిక శెల్లామ్ తురన్దు (౧౮) విడియా వెమ్ నరకత్తు (౨౧) ఎన్దుమ్ శేరతల్ మాఱిసర్; (౨౪) ఇని ఎనక్కేల్ ముడియాతతు (౨౭) ఎక్. (౨౮)

పన్ను. — అనన్దుమ్, ఎన్చక్కల్ పణ్ణినపుపకారమ్ ఎక్కుల త్తిల్ సమృద్ధిత్తార్లెల్లారుముఱ్ఱివిక్కుమ్మడియాయ్ త్తెన్దితార్. సమస్తలోకముమ్, త్తెన్దు శెల్లా మైయాతేతనక్క శ్చేయామ్మడి అనల్ త్తెయముతు శెయితవక్, అచ్చెల్లామైతనక్కన్చక్కలీలేయుఱ్ఱాయ తుక్కుమేలే ఆరరాతిశయ త్తెయదైయనాయ్కోన్దు, (౩) ఎన్దుదైయశేషత్వసమృద్ధమేపల్ దొశాక, ఉశ్చే, వన్దు, (౬) పుకున్దా; ఇని, అద్దలొక్కళోపోలే పుఱుమ్మసోమవనుమ్, (౯) అల్లె; ఇతడియాకకీఱ్ఱమ్, మేలుమ్, (౧౨) ఎఱ్ఱుపిఱప్పిలుమ్, ఎన్నోడుసమృద్ధము త్తెయార్, శెడిపోలే, (౧౫) శెడిన్దు, అవిద్యాకర్తవాసనాదికశాసనమస్తవ్యాధికత్తెయమ్, కడక్కవోటి, (౧౮) ఒరుకాల్ ముడిన్దువెళిచ్చి అప్పన్దుఱ్ఱమ్, నిరనియతానందము, సంసారమాఱినిరయత్తిలే, (౨౧) యావదాత్త భావి, కిట్టుకై, తవిర్ వార్ కళో. (౨౪) ఇప్పడికులస మృద్ధిసర్వత్తయన్ ఎన్నె పక్కపత్తిన్దు, ఎనక్కాకిల్, ముడియాతతు, (౨౭) ఉఱ్ఱో? (౨౮) ఎన్నోడుసమృద్ధిత్తతాకిల్ ఎల్లాక్కరియమ్ తత్తెన్దుఱ్ఱమ్ సామన్దు.

అర్థము. — పరిపూర్ణసప్తలోకములను మ్రొంగినవాఁడు సంబోధించి (౩) దాసుడైననాయొక్క మనస్సునందు వేంచేసి (౬) యమరి యుండెను. ఇందులకు విఱ్ఱేమియిచ్చువాఁడును (౯) కాఁడు. క్రిందను వైనను (౧౨) ఏడుజన్మములయందును నాసంబంధము చెట్టువలె (౧౫) సమృద్ధములైన సమస్తవ్యాధులను బోగొంటిమని (౧౮) తీరని క్రూరమైన నరకమునందు (౨౧) ఎప్పుడును చేరుట లేనివారై. (౨౪) ఇంక దాసునికే నెరవేరింది (౨౭) ఏది? (౨౮)

ఆ. — ఏఱ్ఱామ్మట్టు. ఎన్నళవిల్ విషయాకారమ్ ఎన్నుదైయ సమృద్ధిసమృద్ధికళళవుమ్ శెన్దుతుకిడి త్తెన్దితార్.

(ముడియాతతెన్నెనక్కేలిని) ఎనక్కాకిలినిముడియాతతుఱ్ఱో? ఎనక్కేనిముడియాతతుఱ్ఱో - ఎనక్కేని అనపాన్దముయిగుప్పత్తుఱ్ఱో? నీరితెన్దొన్దుశొల్లుకిటీరెన్న (ముఱ్ఱువిత్తాది) ప్రళయాపత్తిలేయకప్పట్టభూమి,

ఆ. — ఏఱ్ఱామ్మట్టు (ముడియాతతెన్నిత్తాది). “ఎమర్ కీథ్ మేల్” ఇత్యాదియొక్కటాక్షి త్తవతారికై (ఎన్నళవిల్ త్యాది).

ఎనక్కేల్ - ఎనక్కాకిల్. “ఏర్” ఎన్దుతు - చేత్ ఎన్దుతినర్థమ్. ముడియాతతెన్ - సాధ్యమాకాతతెతు. సాధ్యమాకాతతుఱ్ఱో - వన్దుపడి. వివరణ (ఎనక్కేత్తాది). నీరితెన్దొన్దుఱ్ఱు శక్తైక్కు. అవనెన్చక్కల్ పణ్ణినవ్యామోహాఱ్ఱొన్దుశొల్లుకిటీరెన్దుత్తరమ్. “ముఱ్ఱు

ఈ-తస్యయిత్ శ్రీలేపు కాతపోతుపదుమ్బుడడఱ్ఱ, తా నెన్నక్కల్ పుకు రాతపోతు పదువనాయ్ వస్తుపుకున్దా, ఎన
క్కినిముడిమాతనున్దా? (అడియేనుట్టుకున్దా) సమ్మన్దత్తైప్పార్ తుప్పకున్దా. (ఉట్టుకున్దా) ఒరునీరాకక్కల
న్దా. తన్నక్కల్ జగత్తుప్పక్కాప్పోలన్తి యే, ఉకన్దుపుకున్దా. ఇవనుక్కుమ్ జగత్తుక్కుమ్ శెల్లామైయొక్కుమ్,
ఉక ప్పేయివ్విషయి త్తిల్ తన్నేన్దమ్. (అకల్వానుమల్లనిని) అన్దభూమిక్కు, ప్రళయజ్ఞత్తిన్దవాతే అకలవేణుమ్;
ఇవనుక్కుతువుమిల్లై. ముతలిలేపిరివై ప్రసజ్గ్గివొట్టుకిటిల. చేతనరై ప్పోలేపాపత్తాలేయకన్దు ఒరు సుకృతత్తా
లే కిట్టుమతిల్లైయేయవనుక్కు.

ఉమ్మైయవనిప్పడివిరుప్పినానాకిల్; పనైనిఱ్ఱల్ పోలే ఉమ్మైన్కోక్కిన్దా విడవమైయు మోవెన్న (శెడియా
రిత్యాది) శెడి - పాపమ్. పాపత్తాలే పూర్ణమానదుఃఖజ్ఞ. తూలుమణ్డిననోయ్ కళెల్లామ్ తురన్దు. విషయ పా
వణ్యత్తాలేవన్దనోయ్, అయోగ్యతానుసన్ధానత్తాలేవన్దనోయ్, భగవదనుభవవిశ్లేషత్తాలేవన్దనోయ్, ఇవన్ద్రైయె
ల్లామ్ వాసనైయోడేయోట్టి. “ఉళ్ళనోయ్ కళెల్లామ్ తురన్దు” ఎన్నిఱవిడత్తిలుమ్ శొల్లిన్ద్రైయోవి తెన్నిల్;
అట్టుచ్చొల్లిన్ద్రైయ - తమ్మళపు; ఇట్టు - తమ్ సమ్మన్ది సమ్మన్దికో విషయ మాయ్దమ్. ఇప్పడియివర్ కళోట్టిన్ద్రైయ
లేయన్నిల్ (ఎమర్) వేటొన్దాలన్దు, ఎన్నోట్టె సమ్మన్దమే హేతువాక. సమ్మన్దమెవ్వళవెన్నిల్ (క్కిన్ద్రమేలెమ్మిపి
అప్పమ్) కీన్ద్రేముపడికాలు మేలేమ్మిపడికాలుమ్ తమ్మోడేమ్మిపడికాలుమాక విరువత్తొరుపడికాల్. (విడియావెన్న

శీ-అ.- వేటొలనుమ్మన్దా” ఎన్నిఱవితు-దృష్టాన్తార్థమిత్యభిప్రాయేణాహ (ప్రళయాపత్తిలేయిత్త్యాది). “అడియే” ఇతిపదమ్-హేతుగర్భమి
త్యభిప్రాయేణాహ (సమ్మన్దత్తైయిత్త్యాది). “ఉకన్దు, వన్దు, ఉకో,” ఇతిపదత్రయం దృష్టాన్తద్వారాన్తికస్యాధికృతమిత్యభిప్రాయేణాహ
(ఒరునీరాకవిత్త్యాది). (ఉక ప్పేయివ్విషయి త్తిల్ తన్నేన్దమ్) అట్టావర్ విషయ త్రిలిపనుక్కున్దానవుకప్పేయివన్దనక్కేన్దమ్. యద్వా, ఇవ్వి
షయమెన్ద్రైయ-ఈశ్వరన్దైయత్. ఉక్తసముచ్చయపరశ్చశబ్ద ఇత్యభిప్రాయేణభావమ్ (అన్దభూమిక్కిత్త్యాది). అకలామైయిన్ద్రైయ చరమావధి
మాహ (ముతలిలేయిత్త్యాది). అకలవాన్దామైక్కు హేతువేతెన్న (చేతనరైయిత్త్యాది).

పనైనిఱ్ఱల్ పోలే - పనైమరత్తినిఱ్ఱల్ పనైయేమాత్రమ్ కాక్కుమాప్పోలే. శెడి - పాపముమ్, తూలుమ్. మున్దినతు (పాపత్తాలే
యిత్త్యాది). ద్వితీయమ్ (తూలుమణ్డినవిత్త్యాది). శెడిపోలే శెడిన్దనోయ్ కళెన్ద పడి. “నోయ్ కళో” ఎన్నిఱబహువచనత్తుక్కుమ్, “ఎన్దామ్”
ఎన్నిఱతుక్కుమ్ భావమ్ (విషయప్రావణ్యత్త్యాది). “తురన్దు” ఇతిపదసామర్థ్యాదాహ (వాసనైయోడేయోట్టియితి). తటస్థజ్ఞైయైయను
పదిన్దు పరిహరిక్కితార్ (ఉళ్ళనోయ్ కళిత్త్యాది). “ఎమర్” ఎన్నిఱవిడత్తిలే - ౧ “అన్దోన్దగ్రహణవశగోయాతి రక్షేయద్యత్” ఇత్యాద్యను
సన్దేయమ్. “క్కిన్ద్రమేలెమ్మిపి అప్పమ్” ఎన్ద్రైయ, నదువేటొపి అప్పమ్ ముపలక్షణమిత్త్యాహ (క్కిన్ద్రేముపడికాలుమిత్త్యాది). తమ్మోడేయోమ్మిపడి
కాలుమెన్ద్రైయ - తమక్కుమున్నేయూన్దువేరుమ్, పిన్నే మూన్దువేరుమ్, తాముమాక వేటొపడికాలెన్ద్రైయ పడి. ఇరువత్తొరుపడికాల్ - ఇరువత్తొ

అ-అ-వి.- “వర్” ఎన్నిఱతుక్కు - చేత్ ఎన్నిఱతిసర్థమాక్కి యరుళిచ్చెయ్తు, నిరర్థకావ్యయమ్ ఎన్నిఱతాత్పర్యత్తినాలే యరుళిచ్చె
య్కితార్ (ఎనక్కినిముడియాతతున్దోవెన్దు) — (ఉక ప్పేయితి) అవధారణస్య ఆర్తావేషమ్యంనాస్తీత్యత్రహృదయమ్. — అనుక్తసము
చ్చయపరశ్చశబ్ద ఇత్యభిప్రాయేణభావాన్తరమాహ (ముతలిలేయితి). “పూర్వవాక్యోక్తార్థే ఉపపత్తిపరమ్ - ఇదంవాక్యమ్” ఇతిచవదన్తి;
ప్రసజ్గత్వాసమానస్య “ఉన్నై నాన్దిత్తేన్దో” ఇతి సమాధాతవ్యోపరతే, విశ్లేష్యతి కిమితిభావః. ౨ “సంయోగావిప్రయోగాన్తాః”
ఇతివ్యాప్తింసాపాధికత్వేనమామయః (చేతనరైప్పోలేయితి). — ౧ “అన్దోన్దగ్రహణవశగోయాతి రక్షేయద్యత్పక్షంసా కాకుహరనిహితోసి
యతేనావికేనభుక్తేభిర్గానవిదితస్యవస్సేవకస్యార్థకాది స్వత్సంప్రాప్తాప్రభవతితథాదేహోమేదయాళుః” ఎన్ద్రైయసన్దేయమ్. — సంసా
రస్య ఆప్రభాతమాన్తరకత్వేన్ద్రైయత్వేన నివర్తయితుమశక్యత్వంసాపాపపత్తిరుక్తా-అస్తిన్ద్రైయత్వే. — ౩ “అనేకజన్మసాహస్రీమ్” ఇత్త్యాది.
కర్తజ్ఞానభక్తిస్యగతస్వీకారైకచిత్తరన్తికేతితత్కారణ వత్తద్వాక్యద్యయేన - అపాక్రియతే. త్యాజ్యతాబుద్ధిశ్చ భగవత్కృతాత్మాధీనేతిభావః.
తస్మాత్కృతభక్తిస్యైవత్వేననివర్తయితుమశక్యత్వాత్ “విడియావెన్నరకమ్” ఇత్యుక్తమ్.

ఈ-రకత్తు) ఒరు నాళ్వరై యి లే కర్తక్షయబ్బు అన్దవాణ్ణే విడియుమతితే యమకతణ్ణల్. ఇతు విడియా వెన్న రకమితే. 4. 'నరకమ్' ఎన్దుబుద్ధిపిఱక్కుమతిల్, తణ్ణైతో శ్త్రాత నరకమితు. (ఎన్దుమ్ శేర్ తల్ మాటిసరే) ఎన్దుమ్ కిట్టక్క డవతానతణ్ణైతవిర్వార్కళ. నానుమ్ పార్థిక్క వేణ్ణిత్తణ్ణై, అవనుమ్ నిన్దై ప్పిడ వేణ్ణిత్తణ్ణై. ఎత్తాలేయన్నిల్ ; ఎన్నక్కలవన్నణ్ణిసపడు పాతరాజకులత్తాలేమాణ్ణిన్దునిన్దార్కళ. ముడియాతతెన్నెనక్కేలిని ఎన్దున్దయమ్. 2

శ్రీ-అ-రుతలైముత్తై, “విడియా” ఎన్ఱుత్తుక్కుభావమ్ (ఒరునాళ్వలైయిలేయిత్తాది). యమక తణ్డల్ - యమదణ్డమ్. ఇతు-సంసారమ్. వెన్ఱైక్కు
 ధమ్ (నరకమెన్ఱిత్తాది). ఒరునాళుమ్ ముడిన్ఱు వెళిచ్చిఱుప్పత్తయే, నిరతిశయతాపకరమాన సంసారమాకిఱి నిరయత్తిల్. ఎన్ఱుమ్ శేరీతల్
 మాణినరే - యావదాత్తై భావికిట్టుత్తెవర్ ధ్వార్కళితిశబ్దార్థః. “మాణినర్” ఎన్ఱు - తత్కర్తృకమాకనొన్నతుక్కుభావమ్ (నానుమిత్తాది).
 (ఎత్తాలేయెన్ని లితి) ఉన్ఱుడైయార్ కున్ఱుడైయ సమ్బంధతారే సంసారవిచ్ఛేదత్తిల్ హేతువేత్తెన్ఱు శక్కితుంబావః. పూర్వాధ్ధం హృదినిధా
 యాత్తరమాహ (ఎన్నక్కలిత్తాది). “ఎన్ఱుమ్ శేరీతల్ మాణినర్” ఇత్యస్యావ్యయద్వయతి (ముడియాశతిత్తాది). ముఱువేఱులకుమాన్దాక్
 ఉకన్ఱువన్దడియేనుట్టువుదాఱ, ఇని - ఆకల్వసుమల్లక్; కీఱ్ మేలొఱిపిఱుప్పిలుముణ్డాన - ఎమర్ - నెడియార్ నోయ్క శెల్లామ్ తురన్ఱు - విడి
 యావెన్ఱురకత్తెన్ఱుమ్ శేరీతల్ మాణినర్; ఎనక్కలిని ముడియాతతెక్ ఇత్యన్వయః.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుడుగు నాస్వామియొక్కయనుగ్రహము నాయందుమాత్రమేగాక నాసంబంధిసంబంధులయందుగూడ వ్యాపరించెనగాన వారు అవిద్యార్థివాసనాదులగు సమస్తవ్యాధులనుబోగొట్టి యతికూరితమైన సంసారమనియెడి నరకమును నేకాలమందును చేరనివారెరి. ఇట్టిప్రేమానుభువించిన నన్న భగవంతుడు విడువలేడుగాన నాను నింక నెరవేరనికార్యమేమియున్నది? ౭.

మూ. — మాటిమాటిప్ప లపిఱప్పమ్మిఱ్ఱన డియై యడైన్దుళ్ళనేటి ।

ఈజిప్టు, తిరువెళ్ళమ్, యాన్తాక్కిన్.

పాటిస్పాటియశుగర్ తవేపల్ కుర్మాజణితెల్లు, స్పాయ్ పటవై యు ।

హాటిశిల్పశిల్పనామై యెన్నుణిక్కేలనామ్||

511

ఆ.—(మాటిమాటి) ఈన్నోడుసంశ్లేషిక్తాక్కు విరోధియాససంసారత్రిలోపర్తికిఁజనాకా, నిర్భృతకమాకభృద్విరుపఁజితశైయే ప్రాప్త మాకపైదోలు అతిలేవుశృష్టేతి, ముఁచివిల్లాతపగ్రుకియవిష్వశశృత్తిలేముఁజివేకా ; ఆశ్రితరదైయపవేతీతజ్జశైచ్చేయ్యుమ్ స్వభావనాయరన్ద నీయనియెన్నెక్కవిడాతొలోయవేఁబమెన్దపేఁజిక్కితార్.

అస్వ. — పరిపిణ్యమే చాటిచాటిప్పిణ్య ఆడియో (3) అడైబు ఉళ్ళప్పైటి ఈలు (౬) ఇల్ ఇప్పమ ఇరు (౯) వెళ్ళమ యాన్ మూన్కినక్ (౧౨) అమరతమ పల్ మూర్తీ (౧౪) పాటిప్పాటి నీలు ఎదు (౧౫) పాయ్ ఒన్న పణ్ణై (౨౦) వటి వీలు ఇరు ప్పాయ్ (౨౪) ఎన్నయ్ ఉళ్ళై ఎన్నుల్ (౨౭) నీళ్ళుల్. (౨౮).

పస్తి.—అనన్తరమ్, ఇష్టే అనన్తరమ్ విచ్ఛేదియాతో ధీయశేణ మ్నెత్తార్.

దేవతార్చన, పుష్కారాధికాశానానాశన, ఒంకాల్ పిఠవతిలేమిఠ్ఠుమిఠ్ఠుమిపిఠస్థూరచ్చెయ్తే, ఉస్తిరుపడికల్, (3) క్రిత్తి-కేపత్తస్థానత్తెయ్మడైయేనాయ్, “నీయేయ్మహుతక్” ఎన్ఱివెన్జిల్ తోబ్రిత్తెయ్మడైయేనాయ్, ఉమ్మడైయవనభవత్తారే జుత మాన ముడివు, (౬) ఇల్లాత, ఆనన్దమాకిఱి, పెరియ, (౭) వెళ్ళత్తిలే, ఆహమర్థభూతవాననాక్, అవగాహితైక్. (౧౨) అసురర్కళుడైయ, పలవత్త ప్పట్ట, కుక్కొక్కానవై, (౧౪) బహుముఖమాకశిలిలమాయ్, భూలియాయ్, కిళరుమ్మడి, (౧౫) అవర్కళుడైయేనామన్య

౧౯౨ తిరువాయ్ మొట్టి.—౨-ప. ౬-తి-వై కున్దా. ౮-పా-మాటిమాటి వ్యాఖ్యానశ్లో.

త్తిరేపాయక్కడవనాన, అద్వితీయనాయళ్ళు, పెరియతిరువడియిన్నేరే, (౨౧) ఏటి, ఉన్నేన్నేతోన్ఱుమ్మడి ఇరువ్, (౨౨) ఎన్నాభనే!, ప్రాప్త మమాయశరణ్యనుమామ్భోగ్యనుమామ్ విరోధినివర్తకనుమానవున్నై, ఉన్నక్కసర్వప్రకారపరతన్త్రినానఎన్నుల్లిన్ఱుమ్, (౨౩) ఆక ద్దాతాటియవేణుమ్. (౨౪).

అర్థము.—నానాజన్మములయందును మారిమారి జనించి (3) శ్రీపాదములను జేరి (నీవేయుపాయభూతుడని) నిశ్చయించి (౬) అంత ములేని ఆనందమనియెడి (౮) గొప్ప సముద్రమునందు నేను (౧౨) మునిగితిని. ఆసురులయొక్క అనేకవిధములుకల (౧౪) సమాహములు మిక్కిలిశిథిలములై పరాగములు (౧౮) పైవచ్చునట్లు సంచరించెడి అద్వితీయమైన (౨౧) పక్షియగు (గరుత్మంతునిమీద) వేంచేసి మహత్వ మతో నున్న (౨౩) నాస్వామి! నిన్ను నామనస్సులొనుండి (౨౬) విశ్లేషింపకనుండవలయును. (౨౪).

ఈ.—ఎట్టామ్బట్టు. ఇప్పడికనత్తపేర్దుకు సీర్ శెయ్తెనుకృతమెన్నెన్న; ఒరుసుకృతత్రాల్ వన్దతల్ల, నాకపిఱ్ఱు పడైత్తతెన్ఱితార్. అతువు మొన్ఱుణ్ఱు, అన్దాతియాకప్పిఱ్ఱున్దసోన్దేన్ఱితార్.

(మాటిమాటియిత్యాది) సపరికరమాకవుప్తైవిషయాకరిక్క, సీర్ శెయ్తెన్నెన్న; కడలుక్కుళ్ళేడ్డ తోరుతురుమ్బుతిరైమేల్తిరైయాక త్తళ్ళున్దకరైయిలే శేరుమాప్పోలే, మాటిమాటిప్పిఱ్ఱువారానిఱ్ఱు, తిరువడి కళిలేకిట్టిక్కొణ్ణునిఱ్ఱుక్కణ్డేనిత్తనై. అనుభవిత్తుమీభుతల్, ప్రాయశ్చిత్తమ్బుణ్ణిమీభుతల్, శెయ్యక్కాలమిల్లైయా యిల్దు. (అడియైయడైన్దళ్ళన్దేటి) ఉళ్ళన్దేటియడియైయడైన్దవర్లర్, అడియైయడైన్దాయిల్దుళ్ళన్దేటిల్దు. (ఉళ్ళన్దేటి) నేడునాళి విషయవాసనైయాలుమ్ భగవదలాభత్తాలుముళ్ళ అన్తఃకరణకాలుష్యమోహ్యహృదయన్దేలిన్ద. తెలిన్దవళవేయన్దయే (ఈటిలిన్దత్తిరు వెళ్ళమ్యామూర్తీకన్త) ముడివిన్దిక్కేయిరుక్కిఱ పెరియఆనందసాగర

శీ-అ.—ఎట్టామ్బట్టు (మాటిమాటియిత్యాది) “పిఱ్ఱు” ఎన్ఱైత్తెప్పర్దువవతారికై (ఇప్పడియిత్యాది). (ఇప్పడికనత్తపేర్దుకు) సమ్మన్దినమ్మన్దిపర్వన్దసంసారవిచ్ఛేదరూపఫలత్తుక్కు. (ఒరుసుకృతత్రాల్యిత్యాదివాక్యద్వయముమ్) రసోక్తి. (పిఱ్ఱుపడైత్తతు) జన్మసిద్ధ మెన్ఱున్దని. స్వభావార్థస్తు - పిఱ్ఱువానిఱ్ఱుచ్చెయ్తేఱ్దుతు. అతావతు-దుర్గతియేపర్దుభాకాక వన్దీకరిత్రాన్ఱెన్ద పడి. “మాటిమాటి” ఎన్ఱ తుక్కుభావమ్ (అతువుమిత్యాది). నిర్దేశతుకమెన్ఱ పడి. (అతువు మొన్ఱుణ్ఱు) “సుకృతమిల్లై” ఎన్నప్పోకాతే, అప్పడియేయిరుసుకృతము ముడైన్ద పడి. అన్దాతియాకప్పిఱ్ఱుకుకృతమెన్ద పడి. (అన్దాతియాకప్పిఱ్ఱుక్కు) పూర్వదేహత్రిసుడైయ వన్దముత్తరదేహత్తుక్కాదియా మ్మడియాకప్పిఱ్ఱుక్కు.

“ఇప్పడికనత్తపేఱు” ఎన్ఱై “ఇన్దతు” ఎన్ఱువిపరియానిన్ఱుక్కొణ్ణు, దుర్గతియేపర్దుభాకాకవన్దీకరిత్రాన్ఱెన్ద వాన్దవమానవర్దతైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (సపరికరమాకవిత్యాదియాలే). “మాటిమాటి” ఎన్ఱప్పిన్ఱెక్కుభావమ్ (అనుభవిత్తిత్యాది). అడియైయడైన్దళ్ళన్దేటినమైక్కు ౧ “సాతంసమాసాద్యవికున్దసత్త్వా” ఎన్ఱైత్తెయరుళిచ్చెయ్వర్. “అడియైయడైన్దళ్ళన్దేటి” ఎన్ఱత్తాల్-మనఃప్రసాదముణ్ణానసిన్ఱు అడికన్ఱై క్కిట్టు ముపాసకవ్యావృత్తి (ఉళ్ళన్దేటియిత్యాది). “మాటిమాటి” ఇత్యాదిక్కుడేవతిర్యగాదికళాన నానాజన్మజ్జలిలారుకాట్పిఱ్ఱుతిలేమిఱ్ఱు మిఱ్ఱు పలపిఱ్ఱుమ్మిఱ్ఱున్ద పోరచ్చెయ్లేయిన్దరువడికన్ఱైక్కిట్టిప్రృథయమ్తెలిన్ద ఎన్ఱకబ్బార్థమ్. తాత్పర్యమ్ (నేడునాళిత్యాది). “ఇన్దత్తిరు వెళ్ళమ్” ఇత్యత్ర, అత్తుకారః* పాదపూరణార్థోన్వయః. ఈటిలిన్దవిరువెళ్ళమ్మెన్ద పడి. ఇరుమై-పెరుమై. “ఈటిలిన్దమ్” ఎన్ఱు-నన్దెర

అ-అ-వి —“సర్వభానాన్తి” ఇతికిమధ్వంసక్రవ్యమ్, కిఇన్దదస్తీత్యభిప్రాయేణానా (అతువు మొన్ఱుణ్ఱితి) — ౨ “త్వత్సాక్షాత్కరణాన్తాదసముద్రావస్థితస్యమే । సుఖానిగోష్ఠద్వాయన్తేబ్రాహ్మణ్యపిజగత్సతే”.

ఈ.—త్తిలే యవగాహితై. తిరువడి, తిరువనన్దార్వా, ఇవర్కళో కుమిట్టినిరుణ్ణివిషయ త్తిలేయితే నా నవగాహిక్కప్పెల్లరు.

అనాలుమ్మడైయవిరోధికో శయిత తెన్నెన్న; అతుక్కుడవారై క్కేళిళో శ్చెన్ద్రితార్ (పాటియిత్యాది) అసురవర్గ త్తినుడై యపలవకై ప్పట్టకున్దాజ్జళానవై, పాటిప్పాటిసీతెన్దుప్పోమ్మడియాక ప్రతిపక్ష త్తిన్నేలే పాయా నిన్దుళ్ళ అద్వితీయమానపటనైయైమేత్తోన్డు ఉన్నడైయ వ్యాప్తు త్తితోన్దునిరున్దవనే! పెరియతిరువడిక్కడ్వి తీయత్వమ్ - అవక్కరు త్తిత్తిన్దు నడక్కైయిన్దులై వనాకై. అవక్ ప్రతిపక్షనిరసనత్తుక్కు ప్పణ్ణినవ్యాపారమ్ తిరు వడితిరుత్తోళిలేపేరాతే యిరున్దవి త్తనై. (ఉన్నైయిత్యాది) స్వామి యాననీ ఇనియొగు కాలముమ్ ఉన్నై యెన్దు క్కుల్ నిన్దుమ్ విరిత్తుక్కొన్డు పోకాత్తోన్దు వేణుమ్. (ఉన్నైయెన్నుళోనీక్కేల్) ఎన్నో డేయిప్పడికలన్దు పున్నై, ఉన్నడై యకలవియాల్ పన్దు రసమతిన్దు వెన్దక్కల్ నిన్దుమ్ నీక్కనినై యాత్తోన్దు వేణుమ్. తమ్మ డై యవినిమైయాలే యతిశక్తై ప్పణ్ణికితార్. తమ్మకప్పవనై యెతిరిట్టపడి. (ఎన్దాయ్) విరోధియైప్పొక్కి క్కుల క్కైక్కడియాన ప్రాన్దియైచ్చొల్లుకిఱు.

౮.

జీ-అ.-మాన వైశ్వర్యవ్యాప్తి. “ఇరు” ఎన్దు-అల్పసుఖమానవైపల్యవ్యాప్తి. ఇన్దనిరతిశయాన్దత్తుక్కుడియే తెన్దిజత్తైయిలే “పటనై యొట్టేటి వీదోన్దాయ్” ఇత్యేతత్పరామృతన్నాహ (తిరువడియిత్యాది). విషయస్వభావమేపేతువెన్దు పడి. కుమిట్టినిరుణ్ణి-నిమగ్న రాకిఱ.

మేలుక్కవతారికై (అనాలిత్యాది). అతుక్కుడవారైత్తు - “పటనై” ఎన్దుతైప్పల్. శబ్దార్థమ్ (అసురవర్గ త్తినుడైయవిత్యాది). పాటిప్పాటి-జితతిచ్చితటి. నీతెన్దు-ఘోరియాన్దక్కిశమ్మప్పడి. “పాయ్ - ఒంపటనైయేటి” ఇత్యవ్యయః. తలైవక్-ప్రధానక్. “పాటి ప్పాటి” ఇత్యాది-ఈశ్వరవిశేషణమాహితార్థాన్దరమ్ (అవక్ ప్రతిపక్షేత్యాది). పేరాతే - చలియాతే. “ఇనియొగు కాలముమ్” ఎన్దైయాలే- ఇవ్వుళవుమ్ సంసార త్తిలోనై త్తమమతిశక్త్యానిమిత్తమితిస్సరతి. ఈటిలిన్దు త్తిరువెళ్ళమ్మాన్దూక్కినక్” ఎన్దైయాలే - “ఇన్దభోగమ్ తమ మ్మత్తోన్దు ప్పమకిఱతో?” ఎన్దు భోగ్యతాత్మికదతిశక్తత ఇత్యభిప్రాయేణభావాన్దరమాహ (ఎన్నో డేయిత్యాది). ద్వివారంప్రతీకోపా దానమ్-భావద్వయత్వసూచకమ్. వివక్షితమతిశక్త్యాపేతుం స్పష్టయతి (తమ్మడైయవిత్యాది). ఇనిమైయాలే. ప్రీతియాలే. క్కీర్తిమమేణుమ్- ఈశ్వరమడైయమతిశక్తైయాయుక్కు- ఇన్దే-తామెప్పడియతిశక్తై ప్పణ్ణికితార్నై (తమ్మకప్పిత్యాది). ఇత్తాల - పరస్పరానురాగ తై దోర్తి ప్పిత్రాయాన్దు. “పాటిప్పాటి” ఇత్యాదిక ఇన్దుపరామృతన్నాహ (విరోధియైయిత్యాది). మాటిమాటితోడక్కి, మూక్కినక్ - అశురర్ తమ్మల్ మూక్కి-పాటిప్పాటిసీతెన్దుయ్కిన్దు-ఒన్దాన-పటనైయేటివీదోన్దాయాన-ఎన్దాయ్-ఉన్నైయెన్నుళోనీక్కేల్ ఇత్యవ్యయః. ౮.

తాత్పర్యము.— నీతోసంశ్లేషించుటను విరోధియైన సంసారములో ననాదికాలముగ జనించుచున్న నేను నిర్ణేతుకజాయమానకటాక్ష ముచే నీపాదపద్మములనాశ్రయించి యితరవిషయములనుండుసంగమును సహసముగఁబోగొట్టికొని సర్వసంశయములనుతీర్చుకొని నీవే యుపా యోగేయములని నిశ్చయముకలవాడై యంతములేని యానందసాగరమునం దవగాహించియున్నాను. ఆశ్రితులయొక్క ఇష్టములను నెరవేర్చు స్వభావముకల నీవునన్నింక విశ్లేషింపక నుండవలయు.

౮.

మూ.—ఎన్దాయ్ తణ్ణిరు వేణ్డన్దుణ్ణిన్దాయల క్కైశ్చేన్ద్రాయ్, మరామరమ్! వైన్దా శ్చేన్దురువహారువాళిళో త్తవిల్లా!

కొన్దార్ తణ్ణిన్దున్దాయనాయము తేయున్నై యెన్ను శ్చేకుత్తై త్తవె! వైన్దా, నానేతేయినియెఱుప్పొక్కిన్దే! ౯

ఈ.—(ఎన్దాయ్) నీ శేషియల్లామల్ పోకవో?; (తణ్డిరు వేణ్డత్తుణ్డిన్దాయ్) దూరస్థనాయ్ పోకవో?; (ఇలన్దెన్దెన్దాయ్) విరోధినిరసనశీలనల్లామత్పోకవో?; (మరామరమి త్యాది) ఆశ్రితవిషయ త్తిలే ముఱువేన్దిక్కొడుత్తుక్కొర్యమ్ శెయ్యుమవనల్లామత్పోకవో?; (కొన్దార్ తణ్ణన్ద్రాయినాయ్) ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కు మూలైయిట్టిలై యాయ్ పోకవో?; (అముతే) భోగ్యభూతనల్లామత్పోకవో?; (ఉన్నై యెన్ను శ్చేకుత్తై త్త) ఒరునీరాకక్కలన్దిలై యాయ్ పోకవో?; (ఎన్దెన్దా) నవీకృతస్వభావనల్లామల్ పోకవో?; (వానేత్తే) మేన్దై యనల్లామల్ పోకవో?; (ఇనియెఱ్ఱుప్పోకిన్ఱ తే) పోకిలుమకూడప్పొమి త్తనై యొఱ్ఱియ, ‘‘ ఏకతత్త్వమ్ ’’ ఎన్నలాన్బుడికలన్ద తనిత్తుప్పోకలామో?.

డి-ఆ.—కీఱ్ఱిల్ విశేషణజ్జలైయెల్లా మ్మొకామైక్కుఱుప్పొక్కుకీఱ్ఱార్ (ఎన్దాయ్ త్యాది). యద్వా, “ఎఱ్ఱు” ఎన్ద పదత్తై-మున్నే, దేశపరమాక వ్యాఖ్యానమ్మణ్ణి, హేతుపరమాక వ్యాఖ్యానమ్మణ్ణికిఱ్ఱార్ (ఎన్దాయ్ త్యాది). ఎఱ్ఱు - ఎన్దాతే. ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కి త్యాదివాక్యమ్ - “ఒరు చాలికోత్తవిల్లా, కొన్దార్ తణ్ణన్ద్రాయినాయ్” ఎన్దిఱునమభివ్యాహరతాత్పర్యమ్. క్రమేణాన్వయః.

తాత్పర్యము.—తిరుమలలో వేంచేసియున్న ప్రకారమును నీదివ్యావతారములను దివ్య చేష్టితములను దివ్య సౌందర్యమును పరమపదనా భుండుగనుండువిధమును నాకుఁగనుపఱచి నిన్ను నామనస్సుతో నేకద్రవ్యమగునట్లు కలిపిన ఓ! సర్వస్వామి! ఇంక నన్ను విశ్లేషించి నీవు పోజాలవు.

మూ.—పోకిన్ఱ కాలజ్గో పోయ కాలజ్గో పోకు కాలజ్గో, తాయ్ తనైయుయి!

రాకిన్ఱాయున్నై నానడై నేన్దిడువేనో!

పాకిన్ఱ తొల్ పుకర్త్త మూవులకుక్కు నాత నేపరమా, తణ్ణేజ్జడ!

మేకిన్ఱాయ్ తణ్ణుథాయ్ విరై నాఱు కణ్ణియ నే||

౧౦.

ఆ.—(పోకిన్ఱ) సర్వాత్మాకగుక్కుమ్ మాతా శెయ్యుమ్ నన్దైయుమ్ పితా శెయ్యుమ్ నన్దైయుమ్ తా తనక్కు చ్చెయ్యుమ్ నన్దైయుమ్ సర్వకాలము మనక్కు చ్చెయ్ తరుకుమ్ స్వభావనాయ్, నిరవధికనిత్యసిద్ధకల్యాణగుణవిజ్ఞానాయ్, సర్వలోకేశ్వరనాయ్, నిరస్తమాభ్యధిక నాయ్, తిరుమలైయలైపునద్దభి యెనక్కుఱ్ఱాడపరమసులభ నాయ్, పరమభోగ్యనాయ రుద్రపున్నై నానడై నే; ఇనివిడువేనో? పెఱ్ఱొణ్ణు తామెమ్మెరుమానోడుకలన్దకలవిక్కుత్తమ్మలుమవనాలుమ్ హేత్వన్దరత్తాలు మొఱ్ఱివిలైయెన్దిఱ్ఱార్.

౧౦.

అన్వ.—పోకిన్ఱ కాలజ్గో పోయ కాలజ్గో పోకు కాలజ్గో (౩) తాయ్ తనై యుయి రాకిన్ఱాయ్ (౬) పాకిన్ఱ తొల్ పుకర్త్త (౯) మూవులకు క్కుమ్ నాత నే పరమా (౧౨) తణ్ణే వేణ్డమ్ మేకిన్ఱాయ్ (౧౫) తణ్ తుథాయ్ విరై (౧౮) నాఱు కణ్ణియ నే ఉన్నై (౨౧) అడై నేన్దే నాన్ విడువేనో? (౨౪)

సన్న్తి.—అనన్దరమ్, ఉన్ను ప కారజ్జలైక్కణ్ణునాన్ ఉన్నై ప్పెన్దై మైత్తువిడతుమనో వెన్దిఱ్ఱార్.

నన్దమానమాయమ్, భూతమాయమ్, ఆగామియాయముళ్ళుకాల త్తిలుమ్, (౩) తాయమ్, తనైయుమ్, తన్నాత్తాపుమ్ తనక్కుప్ప ఱ్ఱుమ్ పరివై ప్పణ్ణానిత్తాయ్, (౬) ఇప్పడిసర్వతోముఖమానరక్షణత్తాలేపరక్కిఱు, అనాదిసిద్ధమాన, గుణప్రథైయైయడైయనాయ్ త్తొణ్ణు, (౯) త్రివిధచేతనాచేతనజ్గళుక్కుమ్, నాథనాయ్, ఇప్పెరు మైక్కుత్తనక్కు మేలిల్లాతవనాయ్, (౧౨) ఇప్పేన్దైయన్దియై శ్రమహరమాన, తిరుమలైయలై, మేవినిఱ్ఱిఱుసాలభ్యత్తైయడైయనాయ్, (౧౫) ఇప్పరత్వసాలభ్యజ్గళుక్కుమ్ భోగ్యత్తెక్కుమ్ నూచకమాయ్ కుళిర్న్ద,

తిరుత్తుటాయైయుడైతాయ్, పరిమళమ్, (౧౨) ప్రవహిక్కిఱ, మాలైయైయుడైయవనే!, ఏవంవిధనానవునై, (౨౧) సంక్షేషిక్కుప్పెల్, నాక్, విడక్షమనో? (౨౪)

౧౦.

అర్థము. — వర్తమానకాలమునందును భూతకాలమునందును భవిష్యత్కాలమునందును (౩) తల్లిగాను తండ్రిగాను ఆత్మగాను సంఠిరక్షించు వాడును (౬) వికాలములై పృథ్వి నొందిన కల్యాణగుణములుకలవాడును (౯) మూడులోకములకును స్వామియైనవాడును సర్వోత్కృష్టం డును (౧౨) చల్లని వేంకటాచలమునందు వేంచేసియున్నవాడును (౧౫) చల్లని తిరుత్తుటాయైచేగట్టపడి పరిమళముచే (౧౮) బరి పూర్ణమైయున్న మాలకలవాడునునైన నిన్ను (౨౧) ఆశ్రయించిన నేను విడువనమర్థుడనా? (౨౪).

౧౦.

ఈ. — పత్తామ్బట్టు, నామ్పోకాతోట్టికితోమ్, నీర్ నమ్మైవిడతొట్టియ వేణుమేయెన్న; నీపణ్ణిన వుప కారజ్జలై క్కుణువై త్తు విడసమ్బావనై యుణ్డో? వెన్గితార్. కాలత్రయ త్తిలుమ్ సర్వవిధబద్ధపుమాన వున్నై విడ సమ్బావనై యిల్లై యెన్గితార్.

(పోకిన్ద విత్యాది) కాలత్రయ త్తిలుమ్, పరివృత్తై య తాయ్ శెయ్ నతుమ్ శెయ్ తు, హితకామనానతమప్పకా శెయ్ నతుమ్ శెయ్ తు, ౧ “సపిత్రాచపరిత్యక్తః” ఎన్దు - అవర్కళ్ విడుమళవిలుమ్, తాత్తనక్కుప్పార్ కుమ్ హితముమ్ పార్ కుమ్బడి సర్వప్రకారత్తాలుమ్ ప్రాప్తనుమాయ్, ఉపకారకనుమానవునై, ఉపకారస్పృతి యైయుడైయనాక్ కిట్టప్పెల్ బువైత్తు, విడసమ్బావనై యుణ్డో? (పోకిన్ద విత్యాది) ౨ “విదితః” ఎన్గిటపడియే శత్రు గోష్ఠియిలుమ్ ప్రసిద్ధమామ్బడి పరమ్పియిరుప్ప తాయ్ స్వాభావికమాన కల్యాణగుణజ్జలై యుడైయైయాయ్, త్రైలోక్యత్తుక్కు నిర్వాహకనానవనే! (పరమా) గుణజ్జభుక్కుమ్ రక్షణత్తుక్కుమునై యెణ్ణిలాల్ పిన్నై యెణ్ణి లావారిల్లాతపడి సర్వాధికనాయురుక్కుమచనే! ఇప్పడి సర్వాధికనాయురున్దువైత్తు, ఎన్నైయడిమైకోభుక్తై క్కాక, శ్రమహరమాన తిరుమలై యిలేనన్దు సన్నిహితనానవనే! ఉన్నై నానడై న్దేక్ విడువేనోవెన్దన్దయమ్.

జీ.ఆ. — పత్తామ్బట్టు. (పోకిన్ద విత్యాది) * పోకిన్ద కాలజ్జళ్ తొడన్గి, “విడువేనో” ఎన్దు మళపుజ్జటాక్షి త్తవతారికై (నామిత్యాది). “తాయ్ తనై” ఎన్గి టవిడ త్తిలే. ఉపకారకత్వముమ్, బద్ధత్వమున్దొన్డుకిటతు; తదుభయానుగుణముక వవతారి కాద్యయమాహ (నీపణ్ణిచవుపకా రజ్జలై యిత్యాదివాక్యద్వయేన).

పోకిన్ద - సర్తమానమాయుమ్, పోయ-భూతమాయుమ్, పోకు - ఆగామియాయుముళ్ళ కాలజ్జలై పడి. చకారమ్ - అనుక్తసముచ్చయ మాయ్. మాత్రాపిత్యక్తః ఎన్దు పడియాక్కి (అవర్కళ్ విడుమళవిలు మెన్దు తు). తాయ్ తనై క్కుమ్ ప్రాప్తియుముపకారకత్వముముణ్డాకైయారే (ప్రాప్తనుమాయుపకారకనుమానవునై యెన్గిటతు). “పోకిన్ద” ఇత్యాదిక్కు - వర్తమానభూతాగామియాన కాలత్రయ త్తిలుమ్ తాయుమ్ తనై యుమ్ తన్నాత్తాపుమాకానిక్కిటవనే! యెన్దు శబ్దార్థమ్. (సపిత్రాచేతి) సున్దరకాండే అష్టత్రింశే, “సపిత్రాచపరిత్యక్త స్సురైశ్చ సమహర్షిభిః । త్రీలోకాన్ సమస్మిక్రమ్యతే మేవశరణంగతః. తత్త్రైవై కవించేరావణం ప్రతిసీతా, “విదితస్సహిధర్మజ్జశ్చరణాగతవత్సలః! తేన వై త్రిభవతుతే యది జీవితుమిచ్ఛసి”. పాకన్ద - పరమ్బానిక్కిట తొన్నై - పద్మమైయాయ్, అత్తాల్ ఫలితమ్ (స్వాభావికమానవెన్దు). (పరమా) పరామా అస్తా దితి. పరమః. “పాకన్ద” గోల్ పుకల్ మూవులకుక్కుమ్ నాత నేపరమా” ఎన్దు మాటి భావమ్ (గుణజ్జభుక్కుమిత్యాది). * పోకిన్ద కాలజ్జళ్ తొడన్గి ఉయిరాక్కితాయ్ - పోకిన్ద తొడన్గి వేర్జడమేకిన్దాయ్ ఉన్నై నానడై న్దేక్ విడువేనోవెన్దు రుళిచ్చెయ్ తార్; అనన్దరమ్ ఈశ్వరకాపరిపూర్ణమనో

అ.ఆ.వి — తిరుత్తు (ఉన్నై యైయిత్యాది). — పునఃపోకిన్ద విత్యాదిత్రయమ్ సాతాన్దరమ్. — మూవులకు - భువన్లోక ప్రభృతి, పరమపదేశసహోపరితనలోక త్వేనైకః; భూలోకవికః; అథోలోకాస్సర్వేదాదోలోక త్వేనైకః. త్రివిధచేతనాచేతనజ్జభుక్తై న్దు పుమామ్.

౧౯౮ తిరువాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౬-తి. వైకుంఠా. ౧౧-పా - కణ్ణి వ్యాఖ్యానజ్యో.

ఈ. — (తణ్ణుభాయ్ విరై నాటుకణ్ణియనే) ఇవరుడైయ ఆర్తియెల్లానీరుమ్బడియాకవన్దు విషయూకరిత్తు తన్నైయ నుభవిప్పిత్తు, “ఇవర్ తన్నై విడిత్పయ్ పతే?” ఎన్నిట అతిశయ్యైయనీర్ న్దు, తోళిలిట్టమాలై యుమ్ పరిమళిత మాయ్, పిడిత్తు మోన్ద ఇలైత్తోడై మాలై యున్దానుమాయ్ నిన్ద పడి. ౧౦.

శీ-ఆ. — రథనాయ్, తోళిలమాలై యుమ్ పరిమళితమాయ్, ఇలైత్తోడై మాలై యుమ్ మోన్ద కొణ్ణిరుక్కుమిరున్నైయనుభవిక్కితార్. “తణ్ణు భాయ్ విరై నాటుకణ్ణియనే! యెన్దు” ఎన్దు వాక్యయోజనై. “విరై నాటు” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (ఇవరుడైయ విత్పాడి). తణ్ణుభాయ్-కణ్ణి, విరై నాటు-కణ్ణియనే! యిత్యవయః (పిడిత్తు మోన్ద) పరిమళాధికర్తవైతే మోన్ద. ఇలైత్తోడై - పూష్పమ్. విరై నాటుకణ్ణి - పరిమళప్రపవీక్కిట మాలై. పాకిన్ద తొడన్ణి, కణ్ణియనే. పోకిన్ద కాలన్ద తొడన్ణి, ఉన్నై నానదైన్దే విడువేనో విత్పవయోవా. నేన్దవేకిన్దాయ్ - తిరుమలైయిరే మేవినిట్కిటవనే! మేకున్ద - పారున్ద ర్రిక్కైయమ్, ప్రకాశిక్కైయమ్. ౧౧.

ప్ర-తి. — (పత్తామ్బట్టు) (పాకిన్ద విత్పాడి) (ఉయిరాకిన్దాయ్) సున్దరకాండేన్దత్తత్రింశే, “సపిత్రాన పరిత్యక్తస్సునైశ్చ సమహర్షిభిః । త్రీన్ లోకాన్ సమృక్రమ్య తమేవ శరణభ్రతః ॥ ౩౩౪ ॥ సతం నిపతితం భూషాశరణ్యశ్చరణాగతమ్ । వధార్హ మపికామభ్యసక్య పయాపర్యపా లయత్.” ॥ ౩౪౪ ॥ — తత్తైకవింశేరావణం ప్రతిసీతా, “ఖదితస్సహిధర్మజ్ఞశ్చరణాగతతస్సలః ॥ ౨౦ ॥ తేన మైత్రిభవతు తేయదిశీవితు మిచ్చసి” ॥ ౨౦౪ ॥

మణవాళమామునికల్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము. — తల్లిచేయుప్రియమును తండ్రిచేయుహితమును తాను తనకుచేసికొని యెడి కార్యములను సర్వకాలమందును నాకుఁజేయు స్వభావముకలవాఁడును నిరవధికకల్యాణగుణములకలవాఁడును సర్వభోజములనీభవించును సర్వోత్కృష్టవాఁడును తిరుమలలో వేంచేసిన సర్వము లభించును నాకుఁబరమభోగ్యుఁడును నైన నీయొక్కదివ్యపాదారవింబంబులను సేనాగ్రయించిని. ఇంక నీన్ని విశేషించి ౬ కుశాగువులులేవు. ౧౦.

మూ. — కణ్ణి తణ్ణుభాయ్ ముడిక్కుమల త్తడమ్బెరు, జ్జణ్ణపై, ప్పకళన్ నణ్ణిత్తెన్దురు కూర్ ప్పడకోపకమాటకళొన్న! ఎన్ణిత్తోర్వలన్దాతియాయ్ రత్తుల్లివై యుమోర్ ప త్తిజైయొడుమ్బుణ్ణిక్కాడ్వల్లరవర్ కేశవన్దమరే. ౧౧. ఆధ్వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఆ. — (కణ్ణి) ఎమ్బెరుమానుడైయ స్వరూపరూపగుణవిభూతికళైయ్యున్దపడియే యనుభవిత్తు, అనుభవిత్తుపడియే శొన్నవిత్తిరువాయ్ మొట్టియొయిలైయొడుమ్బుణ్ణిలేపాడవల్లార్ క్కు, “కేశవన్దమరే” ఎన్నమివాక్యకారమ్మలవాఁడారా వర్తమిత్తయ్యైతా. ౧౧.

తిరుక్కురుకై ప్పిరాన్బిళ్ళాన్దిరుగడిక శే శరణమ్.

అన్వ. — కణ్ణి తత్ అమృతభాయ్ (౩) ముడి కమలమ్ తడమ్ (౬) పెరుమ్ కణ్ణపై పుకళన్ (౧) ఎన్ణి పోకా గురుమా (౧౨) మాటకళ శడకోపకళ శొన్న (౧౫) ఎన్ణిత్ శోర్వోర్ అన్దాతి (౧౮) ఆయురత్తుల్ ౬ర్ ఇన్దెనత్తుమ్ (౨౦) ఇన్దెయొడుమ్ పణ్ణిత్ పాడవల్లరవర్ (౨౪) కేశవన్దమరే. (౨౫).

పన్నీ. — అనన్తరమ్ ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్కు ఫలమాకభగవచ్చేన్దత్తపిన్దెయ్ యుభిచ్చెయ్ కిన్దా.

మాలాకారమాయ్, కుళిర్ న్ద, తిరుత్తుభాయ్ లే యలబ్బుత్తమాన, (౩) తిరుముడియొయమ్, కమలమ్మోడదర్శనియమాయ్, వికాల మాయ్, (౬) నీన్ద, తిరుక్కుణ్ణియొడైయననై, అవనుడైయ ఆశ్రయంశేషకారితమాన గుణప్రభుయై, (౧౫) కిట్టి, అట్టుకియ, తిరునకరిక్కు.

[illegible]

వాదికేసరి అక్బరియ మణివాళిచ్చీయర్ తిరువడిక శేషరణమ్.

అర్థము — మాలగాంగట్టబడిన చల్లని తీరుత్తుకాయచే (3) (అలంకరింపబడిన) కిటికమును తామరపువ్వుములనలె మనోహరములును (౬) విశాలములును దీర్ఘములునైన నేత్రములును కలశ్రియఃపతిని (౯) గుణములయందు అవగాహించి సుందరమైన (౧౨) కురుహారిలోనే చేసియున్న శతకోపముని సాదించిన (౧౫) భగవదభిప్రాయమును దప్పని అన్తాదులైనందున (క్రమమునుబోగొట్టినశక్యములైన) (౧౮) వెయ్యిపాశురములలో నద్వితీయములైన పదిపాశురములను (౨౧) స్వరములతోఁగూడ గానమందు పాడసమర్థులు (౨౪) సర్వేశ్వరునితోడనన్యవ హితసంబంధముకలవారగుదురు. (౨౫)

ఈ — నిగమిత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్ మొచ్చేయై యభ్యసిక్కు వల్లా చా రేసుమాకవు మామ్, అవర్ కళుక్కు
కులచరణగోత్రాదిక శ్రవయోజమ్, ఇవ్వాకారత్తాలే అవర్ కళ్ భగవదీయ రెస్సిత్తార్.

(కణ్ణియి త్యాది) ఇహో తాయీత్తువై యమ్ శెవ్వి పెత్తైత్తుమ్, ముడినత్తైత్తుమ్, తిరుక్కణ్ణళ్ వికసి తమాయీత్తుమ్ (పుకట్టినట్టి) అనాతమ్మక్కలో పణ్ణిన వ్యామోహగుణ త్తియేవగాహిత్తు. (తెన్నురుకూర్ పు డకోపన్తాఱ్) ఒన్ఱు తిరునామమ్, ఒన్ఱు శత్రువర్తుక్కు మృత్యు వాయుశ్శవరెన్ఱిఱు. (ఎణ్ణిల శోర్విలన్దాతి) అవ్ తమ్మక్కలో పణ్ణిన వ్యామోహతిశయ త్తైయనుసన్ధిత్తు; అవత్తొల్లాన్ఱుమ్ కుత్తైయామే యరుళిచ్చెయ్ తవాయర త్తి లిప్పత్తు. (ఇశై యొడుమ్ పణ్ణిత్వాడవర్గార్) ఇతి లభినివే శత్రా లే యిశై యొడుమ్ పణ్ణోడుమ్బాడవల్లవర్ కళ. పణ్ణాకిఱు - గానమ్. ఇశై యాకిఱు - గురుత్వలఘు త్యాదికళ్ తన్ని లే నెక్కిన్ఱు పారున్ఱుకై. ధన్వియిలే - నిఱ త్తి

జి.ఆ. - నిగమమ్ (కణ్ణియిత్యై). “పణ్ణిత్యాపహ్లానం కేశవమర్” ఎనైక్కూటాత్తవతారితై (నిగమత్రిత్యై). చరణవర్ణమ్ - శాఖావాచి. ఇవాక్యకారత్తరే - ఇత్తైయభ్యుక్కిఱవారత్తరే.

(కణ్ణియిత్యాది) మాలారూపమాయ్ క్కుళీర్ న్దు అక్రకియతిరత్తుట్రాయా లే యలబ్బుతమాన తిరుముడియైయుమ్, కమలమౌలేదర్శనీ
యమాయ్ వికాలమాయ్ నిన్జలిరుక్కణ్ణిళైయుముడైయవనై. “ఉన్నై నానడైన్దేక్ విడువేసే” ఎన్జవనర్తరమ్, “కణ్ణిత్తణ్ణుట్రాయ్ముడి”
ఎన్జతుక్కుభావమ్ (ఇపోవ్తాయిల్ ర్రిత్యాది). ఇపోవుతు - ఇరువరతిగళైయుమ్ తీర్ న్దననర్తరమ్. వళైయమ్ - మాళై. నబ్రిఱ్రిత్తుకుమ్ -
నన్డాకనిన్జతుమ్. పుకట్రావతెన్నెన్న (అవక్తమ్మక్కలిత్యాది). నన్లుకై - కిట్టుకైయాయ్, అవగాహితైప్పడి. తెన్దురుకూర్ - అక్రకియతి
రునకరిక్కు నిర్వాహకరాన. “శడకోపక్, మాఱక్” ఎన్న వేణుమో, ఒన్జుళొన్నాల మైయాతో సెన్న (ఒన్జుళొనామిత్యాది). “శడ
కోపక్” ఎన్జతు - రూశి. “మాఱక్” ఎన్జతు - యోగమ్. (ఎన్జిలోచ్చిర్విల్) ఎన్లుకై - ఆనుసన్నికై. ఆనుసన్ధానత్రిళ్ళొన్జుట్టైయామే.
“శడకోపక్ మాఱక్ - ఎన్జిలోచ్చిర్విల్ శొన్న - అద్దాతియాయ్ ర్రిత్తుళో” ఎన్జన్దయి ఉర్థమ్ (ఆవక్తమ్మక్కలిత్యాది). ఆనబ్రిజీల్ - న్యాయో
హతిశయన్దళిల్. అద్దాతియాన (ఆయిరత్రిల్) ఎన్జుకాట్టునతు. ఇవైయుమార్ పత్తు - అద్వితీయమానవివైపత్తైయుమ్. వైభత్వంవాయనర్త
యతి (ఇతిలభినవేశత్తా లేయిత్యాది). *పన్జ్జికై శోతానేతెన్న (పన్జ్జికైతిత్యాది). గానమ్ - శ్వస్వాత్మకమ్. (గురుత్వలక్షుత్వాదికళో). గురు

అ-ఆ-వి.—“పుకట్ నట్టి - ఆశ్రిత సంశేష కారిత మానగుణైవైక్యైక్కిట్టి” ఎత్తుపన్నీ రాయర త్తిలే. — (ఓశ్వుత్తిరునామమ్) మాట
నెన్న తుత్తిరునామమ్. ఈడిప్పేరెన్న పుమామ్.

ఈ.-లేయెన్ట పడి.(అవర్ కేశవన్తమరే) అవర్ కళా రేనుమాకనమామ్, కులచరణగోత్రాదికళప్రయోజకమ్; విజ్ఞా ప్పమ్ శెయ్ వార్ కళి. ఎన్నుమాప్పోలే, ఇవ్వారత్తాలే అవర్ కళి భగవదీయర్.

ముతత్పాట్టిల్ - ఎప్పెరమాక్ “ ఇవర్ నమ్మెవిడిత్తెయ్ వత్తె?” ఎన్నిట ఎతిశక్తైయైప్పోన్ నార్; ఇరణ్ణామ్బాట్టిల్ - ఆతుపోనపిన్ను అవనుక్కుప్పి అన్ద పుతుక్కుణిపై ఎచ్చొన్నార్; మాన్డామ్బాట్టిల్ - తమక్కు వన్నణ్ణిన వాదార్యత్తై యనుసన్నితువిధరానార్; నాలామ్బాట్టిల్ - అవనుక్కుప్పణ్ణినవాదార్యమేతెన్న, ఇతర విషయవైరాగ్యమెన్డాన్; విన్దామ్బాట్టిల్ - ఇతరవిషయవైరాగ్యపూర్వకమాక ఆత్మాన్దదాస్యత్తిలే అధికరి త్తనాక్ ఇనియెరునాళుమ్ విజేన్డాన్; ఆతామ్బాట్టిల్ - ఆశ్రితర్ కుతవు వాయానపిన్ను ఎనక్కొరుకుత్తెయ్. ఙ్గోవెన్డాన్; ఏథామ్బాట్టిల్ - ఎన్నుడైయ సమ్బన్ధిసమ్బన్ధికళుక్కుమెరు కుత్తెయిలైయెన్డాన్; ఎట్టామ్బాట్టిల్ - ఇతుక్కు త్తామనుష్టిత్త పుపాయమిన్న తెన్డాన్; బన్బ శామ్బాట్టిల్ - “ఇవరక వాయటియ వేణుమ్” ఎన్టోరడిపేర నిన్టూ, ఇనిప్పోకవాన్ణాతెన్డాన్; పత్తామ్బాట్టిల్ - నామ్ పోకాతోట్టికీటోమ్, నీర్ తామ్ పోకాతోట్టియ వేణు మేయెన్న, కాలతయ త్తిలుమ్ సర్వవిధబద్ధపుమానవునై విడ సమ్బాననైయిలైయెన్డాన్; ఇతుకల్ తార్ క్కు ఫలమ్ శొలి త్తలైక్కట్టినార్.

౧౧.

వడక్కు త్తిరువీతిప్పిలై తిరువడిక శేషరణమ్.

జీ-ఆ -త్వలఘుత్వజ్ఞకుమ్, అదిశబ్దత్తాలే-సంయుక్తజ్ఞకుమ్. ఇవైకళితత్తదాగానుగుణ్యత్తుక్కాక (తన్ని లేకేట్టిన్ద పొరున్దత్తై). శేరుక్త-ఇత్త యాకిట తెన్ద పడి. ఇతుక్కునిట మెన్టమ్మేర్. ఉక్తవివరణమ్ (ధ్వనియిలేయిత్తాది). ధ్వనియెన్దతు - పణి, నిట మెన్దతు - ఇత్తై. “ఇవ్వార క్కమ్ - సన్నిగమ్” ఎన్ద రుళిచ్చెయ్ వర్. “అవర్” ఇతిసామాన్యనిర్దేశస్వభావమ్ (అవర్ కళారేనుమిత్తాది). (విజ్ఞాప్తజ్ఞాయవారితి) “ఇత్తై యెడుమ్బుణ్ణిత్తాడవల్లార్” ఎన్ద - గానసహితమాకవిప్ప త్తిననుసన్ధానమే, అవర్ కళి భగవదీయరాకైక్కుమ్, తన్దుభేనవుడేర్వరాకైక్కుమ్ ప్రయోజకమెన్ద పడి. విజ్ఞాప్తజ్ఞాయవార్ - ఆత్మయర్. ఇవ్వారత్తాలే - పాడవల్లారెన్డిటవాకారత్తాలే. ఇతిలవ్యయముజ్ఞానవాకారత్తాలే యెన్దతులే. పుతుక్కుణిప్ప-నవీనకాన్ది. ఆత్మాన్దదాస్యమ్ - నిత్యదాస్యమ్. ఇన్నగు - మాటిమాటి ప్పలపింపన్దమ్మిటక్కై. ఇవరక వాయటి య వేణుమెన్టోరడిపేరనిన్టూ నెన్డిటతు - ఇవిన్ద త్తిలేవిశేష మెన్ద పూర్వమేవోక్తమ్. పేరనిన్టూ-పిన్దాన్ణినిన్టూ. క్రమేజాన్దయి.

౧౧.

జీయర్ తిరువడిక శే శరణమ్.

తాత్పర్యము.-దివ్యతిరుమొరాయ్ మాలచేనలంకరింపబడిన దివ్యతిరునభిషేకముకలవాడును సన్న్యసిక సితములైన సరసిబములవలె సుందరములైన సేత్రములుకలవాడును నైన సర్వేశ్వరునియొక్క స్వరూపరూపగుణవిభూతులను యుగ్మానసితముగ ననుభవించి యనుభవించిన ప్రకారముగను పొందించిన నీతిరువాయ్ మొట్టిని సలక్షణముగ బాడువారు భగవంతునికి దాస్యమునుజేసి యుజ్జీవింతురు.

౧౧.

ద్రమిడోపనిషత్సబ్దతియిలి తిరువాయ్ మొట్టిక్కాన్దోకమ్.

(వై కున్దా)-నీచఞ్చమామధిగతో యమితిస్వసూక్త్యాజాతాంహరేస్వవిరహాగమనేతిశబ్దామ్.

షష్ఠేనిరస్యద్వధనన్దగిరాశతారిరాత్తాన్దయిష్వపితదాదరతోభ్యనన్దత్.

౧౬.

వాదికేసరి అక్రూరియమణవాళిచ్చీయర్ తిరువడిక శే శరణమ్.

అర్థము.-అయమ్-ఈశ్రీయఃసతి, నీచమ్.నీచుడనైన, మామచ-నన్ను, అధికరిః - పొందను, ఇతి అని, స్వసూక్త్యా-తనవార్తచేత, హరే-భగవంతునికి, జాతామ్-పుట్టిన, స్వవిరహాగమనే-తనవిడవప్రాప్తియందు, అతిశబ్దామ్ - భయమును, షష్ఠే-ఆటవతిరువాయ్ మొట్టి

యందు, దృఢసద్గతిరా - ధీరసంక్షేపమాటచే, నిరస్య-పోగొట్టి, శాశ్వత-భవకోపమున, ఆత్మవ్యయిష్యః - ఆత్మదృఢపులయందును, తదాపరతః - ఆభగవంతునిప్రీతినలన, అభ్యుదయ - సంతోషించెను.

౧౬.

తాత్పర్యము.—ఉభయవిభూతియుక్తుడును సమస్తకల్యాణగుణాత్మకుడును సర్వప్రకారపరిపూర్ణుడునునైన సర్వేశ్వరుడు తాను పరిపూర్ణుడైవేంచేసి యాత్మావర్ణతోసంక్షేపించినసంక్షేపము తనఫలమనితలచి సంతుష్టుడైయుండగా నప్పడాత్మావర్ణవిశ్లేషమునుచ్చరించి వానిజనించిన యతిశబ్దముజూచి “నీవిట్లుభయపడవలదు” అని యాత్మావర్ణవానికినభయప్రదానముచేసి భయమునుదీర్చి సంపూర్ణుడై యున్న భగవంతునియొక్క నిహేళతుకబాయమానకటాక్షము తమయందుమాత్రమేగాక సంబంధిసంబంధులయందుగూడ ప్రవహించుచున్న దానినిజూచి ఈ యాటనతిరువాయ్ మొఱ్ఱియం దధికానందమునొందిరి.

౧౭.

ద్ర-తా.—(వైకున్దామణివణ్ణనే) — స్వాస్వాదభ్యాపకత్వాచ్చి తనియతదృశేరై కభోగప్రదానా

త్యాగానర్హప్రకాశాత్ఫిరపరిచరణస్థాపనాత్పపభక్తాత్ ।

దుస్సాధార్థస్యసిద్ధిర్విరహభయకృతేర్దుర్విభేదాత్తయోగా

న్నిత్యానేకోపకారాత్స్వవిరహచకితంప్రేక్షతామ్భారుహాక్షమ్. ౧౮.

అర్థము.—స్వాస్వాదభ్యాపకత్వాత్ - తనభోగ్యతమబ్రహ్మకరుడగుటవలన, శ్రీతనియతదృశేః - ఆశ్రీతులయందు ధీరమైనదృష్టికల వాడగుటవలన, నైకభోగప్రదానాత్ - అనేకవిధములకభోగములనిచ్చుటవలన, త్యాగానర్హప్రకాశాత్ - తృణించుటకునలవిలేనికాని వలన, ధీరపరిచరణస్థాపనాత్ - నిత్యమైనదాస్యమును దృఢముగఁజేయుటవలన, పాపభక్తాత్ - పాపములనుబోగొట్టుటవలన, దుస్సాధార్థస్య - సాధింపఁగూడనికార్యముయొక్క, సిద్ధేః-సిద్ధివలన, విరహభయకృతేః - విశ్లేషమునందుభయమునుబుట్టించుటవలన, దుర్విభేదాత్తయోగాత్ - భేదింపనశక్యమైన యాత్మసంక్షేపమువలన, నిత్యానేకోపకారాత్-సర్వకాలములందుననేకవిధోపకారములుకలవాడగుటవలన, స్వవిరహచకితమ్-తనవిశ్లేషమునందుభయపడిన, అమ్భారుహాక్షమ్ - నళినఘటవంటి నేత్రములుకలసర్వేశ్వరుని, ప్రేక్షత - చూచిరి.

వ్యా.—(స్వాస్వాదభ్యాపకత్వాత్) నైకభోగముమతామవానేతే - తన్నుడైయనిరతిశయభోగ్యతైయైఖ్యాపనమ్మణ్ణకైయాలుమ్; (శ్రీతనియతదృశేః) ఎక్లుప్తపక్కనోక్కటియా - ఆశ్రీతజనత్తైవిట్లు అన్యత్రకణ్ వైక్కమాట్లామైయాలుమ్; (నైకభోగప్రదానాత్) నామరువినన్దైయిత్యాది - ఆశ్రీతర్ తన్నెక్కిట్టిస్తాత్రమ్మణ్ణమనసిలేచి నిత్తునిర్మమరాయ్ వణజ్జిహ్వాప్తరాయ్కుత్తాడుమ్మడియనేక విధానుభవత్తైక్కొడుక్తైయాలుమ్; (త్యాగానర్హప్రకాశాత్) ఉన్నైయెజ్జనమ్విడుక్కే - తన్నైవిడుక్తమ్మనమ్మననైయిన్లాతపడి ప్రకాశక్తైయాలుమ్; (ధీరపరిచరణస్థాపనాత్) ఉనత్తన్దమిలడిమైయడైన్దే - ఆత్మానదాస్యతైనిలైనిలుత్తుకైయాలుమ్; (పాపభక్తాత్) మున్నైత్తివనైకళోముళువేరన్దనన్యా - విరోధికళానపాపజ్జై సవాసనమాకప్పక్కైయాలుమ్; (దుస్సాధార్థస్యసిద్ధేః) ముడియాతెన్నెనక్కేలిని - సమ్మనిసమ్మనికళుముత్తిర్మరామ్మడినుస్సాధమానకార్యతైసాధిక్తైయాలుమ్; (విరహభయకృతేః) ఉన్నైయెన్నుళోనీక్కేలెన్దాయ్ - “విట్టుప్పిరియప్పొకితా” ఎన్నిఱవతిశక్తైయైవిత్తైయాలుమ్; (దుర్విభేదాత్తయోగాత్) ఉన్నైయెన్నుళేకుత్తైత్తవైన్దా - ఆత్మావోడే-ఏకతత్త్వమ్” ఎన్నలామ్మడికలన్దైయాలుమ్; (నిత్యానేకోపకారాత్) పోకిన్దకాలన్దకీత్యాది - కాలత్రయత్రిలేయమహతాపితాక్కళో పణ్ణముపకారన్దైయిమ్, తాత్తనక్కుప్పణ్ణిక్కిళ్ళుముపకారన్దై యమ్మణ్ణకైయాలు మెమ్మెరుమానై “వైకున్దామణివణ్ణనే” ఎన్నిఱబళకత్తలే “అళిత్తన్ నమ్మెవిడిత్తుయ్వతే?” ఎన్దతిశక్తైయైయైయైవా వాత్మావరధ్యవసిత్తరుళినార్నితార్.

౧౯.

వేదాన్తాచార్యర్ తిరువడిక శేషరణమ్.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుడు (౧) తనభోగ్యతమ నాశ్రీతులకు బ్రహ్మకపటమువాడనియు, (౨) ఆశ్రీతులను గటాక్షించువాడనియు, (౩) ఆశ్రీతులకనేకవిధభోగముల నిచ్చువాడనియు, (౪) ఆశ్రీతులు తనను తృణించుటకు నశక్యముగఁ ప్రకాశించువాడనియు, (౫) తనపాదారవిందములయం దాశ్రీతులకు నిత్యదాస్యమును స్థాపించువాడనియు, (౬) వారికి ననుభవవిరోధిపాపములను బోగొట్టువాడనియు, (౭) ఇతరులచే సాధింపనశక్యములగు కార్యములను నెరవేర్చువాడనియు, (౮) తనవిశ్లేషమునందు భయమునుబుట్టించువాడనియు,

నియమ. (౯) మఱల విశ్లేషములేనట్లు సంశ్లేషించువాడనియు, (౧౦) సర్వకాలములయందు నశేషోపకారములను జేయువాడనియు వాని గుణముల చనుసంధించి ఇట్టివాడగుటచలన తనవిశ్లేషమునందు భయపడినవాడని ఈయాటవ తిరువాయ్ మొఱ్ఱి పదిపాశురములచే నాహ్వాన్య సాదించిరి.

౧౮.

తి-నూ. — వై కున్దా వన్దు కలన్ద తట్టిన్వాఱ్ఱి మాఱ్ఱా. శెయ్ కిన్ద నైచ్చియై తైచ్చిన్దిత్తు నై కిన్ద.

తన్దై తన్దై కున్దై నై త్తా విడే నెన్దు రై కున్దై నన్దై యదైన్దా కేళన్ద.

౧౯||

అర్థము. — వై కున్దా - వై కున్దమునకధిపతియైన సర్వేశ్వరుడు, వన్దు - (తమస్థలమునకు) వేంచేసి, కలన్ద తట్టిన్వాఱ్ఱా - సంశ్లేషించినపదప, వాఱ్ఱి మాఱ్ఱా - సంపన్నులైన శరణోపముని, శెయ్ కిన్ద - చేయుచున్న, నైచ్చియై తై - నైచ్చమును, కిన్దిత్తు - తలచి, నైకిన్ద - శిథిలగుచున్న, తన్దై తన్దై ప్రకారమును, కన్దై - సాక్షాత్కరించి, ఉన్దై - నిన్ను, తాన్ద - నేను, విడేన్ద - విడువను, ఎన్దు - అని, ఉన్దై కున్ద - సాదించగా, కేళన్ద - కేళయనియొడిరక్కసునిచంపి యాశ్రతులయనిష్ఠును నుబోగొట్టిన భగవంతుడు, వన్దై యదైన్దా - శ్చైర్యమునుబొందెను.

౧౯.

అవ. — (వై కున్దా) ఇతిల్ - “అప్పొట్టైక్కొప్పొట్టెన్నా రానముతమ్” ఎన్దు నుభవిక్కిఱవివర్, ‘అయోగ్యక్’ ఎన్దు కలి త్తెయ్ వత్తె?” ఎన్దిశ్వర సత్తిశ్చైర్ పట్టి, ఇవర్ సమాధానముజ్జితేర్ దీనపడియై పేరుకొనిపాశుర తై యనువది త్తరుళిచ్చెయ్ కితార్. ఎన్దు నేయెన్నిల్; సర్వేశ్వరనోడే సంశ్లేషిక్కిఱవివర్, ౧ “అల్లావియుళో కలన్ద” ఎన్దు తమశిలుమైయెయసునన్దిక్కైయాల్, “౨ *వ* వేళులవత్తలైయెడు త్రిన్దు ముమివర్ నమ్మెవిడి త్తెయ్ వత్తె?” ఎన్దిశ్వర పట్టి యవలమక్కిఱపడియైక్కున్దై “ఇవనుక్కు నమ్మక్కుల్ సారత స్త్రీవాత్సల్యజళిరున్దు పడియై?” ఎన్దు విన్దితరాయ్, తామకలా మెక్కుఱుప్పన పలవర్ దైయెమ్మొల్లి అవతతిశ్చైర్ దైత్తీర్ త్తు, అవనై ధరిప్పిక్కిఱ * వై కున్దా మణినన్దునిర్భత్తై “వై కున్దా” ఇత్యాదియాలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్ నై.

వ్యా. — (వై కున్దా వన్దు కలన్ద తట్టిన్వాఱ్ఱి) నిత్యభూతియుక్తక్ ౩ “అన్దామత్తప్ప శెయ్ తెన్నా విశేరన్దాక్” ఎన్దు మ్మడిదిరునిరాక క్కులన్ద పిన్దు, (వాఱ్ఱి మాఱ్ఱా) అత్తాలే సత్తై ప్పెర్ దుసమ్మన్న రానవాహ్వాన్. (శెయ్ కిన్ద నైచ్చియై తైచ్చిన్దిత్తు) ఇవర్ ౧ “అల్లావి” ఎన్దు కలనినై క్కిఱ నైచ్చానుసంధాన త్తైక్కున్దై - “ఇతెన్నాయ్ విశ్చైయ్ కున్దవతు?” ఎన్దిశ్వరక్ విచారత్తు. (నైకిన్ద తన్దై నైక్కొన్దు) అనాశిథిలనాకిఱ ప్రకార తైదర్శిత్తు. (ఉన్దై త్తా విడే నెన్దు రై కున్ద) ఇప్పడియై విశ్లేష త్రిలభీరువాయుక్కిఱవునై త్తా విడే నెన్దు - “ఉన్దై నాక్ విడిత్తేన్దోళో శ్చెనవే” “ఉన్దై యెన్దు నవ విడుకే” “అన్దు మిలడి మైయదైన్దేక్ విడువేనో” “ఉన్దై నాన్దైన్దేక్ విడువేనో” ఎన్దు మిశ్వర నైక్కుఱే త్తరుళిచ్చెయ్య. (వన్దై యదైన్దా కేళన్ద) ౪ “విజ్జరప్రముమోదహ” ఎన్దు మ్మడి * తుళక్కల్ దముత మాయెన్దు మ్మపక్కనోక్కటి యా తే “ఎన్దు మరదకమలైయే” ఎన్దు మ్మడిన్దైర్భత్తై ప్రాపిత్తాక్ ప్రశస్తకేళ నానన్దా.

౧౯.

పెరియడీయర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

తాత్పర్యము. — సమస్తకల్యాణగుణాత్మకుడైన సర్వేశ్వరుడు పరిపూర్ణుడై యాహ్వాన్యతో సంశ్లేషింప వారుసంతుష్టులైరి. అప్పుడు పీరుతమనైచ్చమునుసంధించి విశ్లేషించిననో నేనేమిచేసెదనని భయపడుచున్న సర్వేశ్వరునిగుఱించి నేనువిశ్లేషింప నసమర్థుడనిసాదించి యాహ్వాన్య వానిభయమును నిశ్చేషముగనివర్తిజేసిరి.

౧౯.

ఇరన్దామ్మ త్తిల్ - ఆతొప్పిరువాయ్ మొఱ్ఱి మున్ద్రోన్ద్రోన్దు.

అక - తిరువాయ్ మొఱ్ఱి ౧౯ — పాట్టు-౧౩౬.

శ్రీః

అథ్వార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎ మ్పెరుమానార్ తిరు వడిక శేషరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి. — ఇరణ్డామ్బత్తు - ఏథ్వాన్దిరువాయ్ మొట్టి ౧-పా-శేషవస్తమర్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ. — శేషవస్తమర్ కీర్త మేలెమరేథ్తెఱ్ఱుపిఱప్పవ్వు. | మాళలిరితు పెన్ద్రు నమ్మడై వాఱ్ఱు వాయ్ క్కిన్ట వా |

ఈశ నెన్కరుమాణిక్కమెన్ శెన్గోలక్కణ్ణన్విన్టోర్ | నాయకన్, ఎమ్మిరా నెమానారాయణనాలే || ౧ ||

ఆ. — (శేషవస్తమర్) ఎన్కల్లుళుళునభినివేళత్తాలే యెన్గోడునమ్మన్దిత్తారెయ్యగ్గాడవిపయికరి త్తరుళినానెత్తు ప్రస్తుతమానపారులై విస్తరిక్కిఱతు.

సర్వేశ్వరనాయ్, నిరతిశయ సౌందర్యాదికల్యాణగుణక నాయ్, ౧* అయర్కణుమమరర్ కళతిపతియాయ్, ఎనమ్మన్వామియాయున్ద నా రాయణనాలే, యేనకేనాపిప్రకారేణ సాక్షాద్వాపరమ్పరయవా ఎన్గోడునమ్మన్దముడైయారెల్లారుమ్ భగవదేకభోగరానార్ కళో ; తత్సమ్మ త్తినాలే భగవదేకభోగత్వలక్షణమాన శ్రీవైష్ణవశ్రీనమమ్మ విశ్లేయమ్మడియే యితు నెన్దితార్.

పన్నీ. — ఏథ్వాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, స్వసమ్మన్దిపరమ్పరాపర్యస్తమాకవీశ్వరక్ పణ్ణినపక్షపాతత్తాలే తమ్మళిలపనుడైయనభినివేళాతిశ య త్తైక్కణ్ణకన్ద ; స్వసాన్తానికవిషయత్తిలపనుడైయప్రసాదవిశేష త్తైయుమ్, అతుక్కడియానతమ్మళిల్ పక్షపాత త్తైయుమ్, తత్కార్య మాన వుపకార త్తైయుమ్, అవ్వుపకారమ్ తక్కులత్తిలుళార్ క్కుమ్ ప్రాప్తిపర్యస్తమానపడియెయుమ్, ఇతడియాకవీశ్వరసుక్కుప్పిఱన్ద టెజ్జవి ల్యత్తైయుమ్, ఇతుక్కడైయపేతువాన కృపాపారవశ్యత్తైయుమ్, అనుభవితైక్కణ్ణుఱుప్పాక సత్త్వోత్తరమాన చిత్తప్రదాన త్తైయుమ్, పొల్లానెజ్జెప్పొక్కినపడియెయుమ్, ప్రేమయు క్తమాననల్ల నెజ్జెలేళుకన్దగడియెయుమ్, అన్దనెజ్జు అననైవిడాతొజ్జీయవేణుమెన్దికవపేత్తైయె యుమ్, ఇన్నిన్న పడియాకవనక్ తనైయుఱుక్కొక్కొడుత్త వాదార్యత్తైయుమ్, ఇవ్వాదార్యాతిశయ మతిశయశృజ్ఞానర్ క్కుమపరిచ్ఛేద్య మెన్నుమిడ త్తైయుమరుళిచ్చెయ్తు, స్వవిషయత్తిలాదరమీశ్వరసుక్కు సమ్మన్దిత్తయనన్దానసంరక్షణపర్యస్తమానపడియె యవనుడైయ వాశిత రక్షకార్థగుణచేష్టితప్రకాశకజ్ఞాన తిరుద్వాదశ నామజ్ఞానోడేహుడవరుళిచ్చెయ్కెతార్.

అన్వ. — ఈశక్ ఎన్కరుమాణిక్మ ఎన్ శెన్గోలక్కణ్ణక్ (౩) విన్టోర్ నాయకన్ ఎమ్మిరాన్ ఎమ్మక్ (౬) నారాయణనాలే కీర్త మేలెథ్తెఱ్ఱుపిఱప్పవ్వు శేషవస్తమర్ (౯) ఎమర్ ఇతు మా (౧౨) శతిర్ పెన్ద్రు నమ్మడై (౧౫) వాఱ్ఱు వాయ్ క్కిన్ట వా! (౧౭)

పన్నీ. — ముతత్పాట్టిర్, నమ్మడైయకులత్తిలుళార్ భగవదభిమానాన్ద్రతరానపడియెయరుళిచ్చెయ్కెతార్.

సర్వసాధారణమానస్వామిత్వత్తైయుడైయనాయ్, అప్పడియే పాతున్దయే నీలరత్న మ్మొవ్వువడివైయెనమ్మక్కాట్టి, అప్పడివుక్కు పరభాగమాన్మడి శివన్ద్రుకియతిరుక్కణ్ణళాలేయెన్నెయనన్వార్వ నాక్కి, (౩) పరమపదవాసికళోపాతి అగ్గికర్తు, ఎన్నెయనుభవిప్పిత్తు.

ఎవక్కునాభూతనానప్రజనడియాక, (౬) నిరతిశయవాత్సల్యయుక్తనాన నారాయణనాతే, కీర్తీమేలేభౌపిఱప్పమ్, సర్వాధికనానకేశవక తమరా, (౭) ఎమరానవర్కళ్, నిక్తేతుకభగవదక్షీకారమాకిఱవిన్ద, పెరియ, (౧౨) శతీరై, పెల్లిరు, అత్తాతేనమ్మడైయ, (౧౫) శ్రీవైష్ణవత్యశ్రీమానతు, వళెరుకిఱపడియే. (౧౭)

అవతారిక. — శ్రీయఃపతి తమతోసంక్లేషించుటచే వానికిజనించిన ప్రీత్యతిశయము తమయందుమాత్రమేగాక తమసంబంధిసంబంధులపర్యంతముప్రసహించినప్రకారమునుజూచి దీనికిఁగారణము తమయందు వీనికిజనించిన పక్షపాతాతిశయమనిదలంచి యానందభరితులై యాహ్లాద్యుత్తమముకటాక్షించుటకుఁ దగు మైనగుణచేష్టితాదులననుసంధించి వాటికివాచకములైన ద్వాదశనామములచే నీతిరువాయ్ మొట్టియందు వానిని ననుభవించుచున్నారు.

అర్థము. — సర్వస్వామియైనవాఁడును నానీలరత్నమువంటిశరీరముకలవాఁడును నాయెఱ్ఱనిమనోహరములైనసేత్రములుకలవాఁడును (౩) నిత్యసూరులకునిర్వాహకుఁడును నాకుపకారకుఁడును నాస్వామియునైన (౬) నారాయణునిచేఁ గ్రిందియేడ్చుపైయేడుజన్మములందును కేశవునికిదాసభూతులైన (౭) నాసంబంధముకలవారు ఇట్టి గొప్ప (౧౨) విశ్వరమ్యమును బొంది మనయొక్క (౧౫) సంపత్తు వృద్ధి నొందుచున్నదికదా? (౧౭)

ఈ. — ౧* ఆడియాడియిల్ “వాడివాడుమ్” ఎన్నెయాలే ఒరునీర్ చ్చావియాయ్ వాడినపడిశొల్లిల్లు; అన్దమొరునీర్ చ్చావియానతుతీర ౨ * కారార్ కరుముకిల్ కలన్దువర్షి త్తపడిశొల్లిల్లు - ౩ * అన్దామత్తన్బిల్; అప్పడివర్షి త్తపడియాలే ౪ “ఈఱిలిన్బత్తిరు వెళ్ళమ్ యాన్దుత్త కిన్క” ఎన్దు - వెళ్ళమిట్టు పెరుకినపడిశొల్లిల్లు ౫ * వై కున్దా మణివణ్ణినిల్; ౬ “ఎమర్ కీర్తీమే లెఱ్ఱుపిఱప్పమ్ మాతతిరు పెల్లు” ఎన్నెయాలే - అవ్వెళ్ళమిరు కరై యుమ్ పురన్దపడిశొల్లుకిఱతు - * కేశవస్థమరిల్.

ఇవర్ ౧ * ఆడియాడియిల్ పట్టవార్తితీరవన్దుకలన్దుపడి శొల్లిల్లు - ౩ * అన్దామత్తన్బు; అక్కలవియాలే పిఱన్దప్రీతియవనతానపడిశొల్లిల్లు - ౫ * వై కున్దా మణివణ్ణిన్; అన్దప్రీతితా ఆన్దొరొరువరళవిలుమ్బిక్కే, తమ్మాడుపరమ్మరయా సమ్మన్దముడైయారళవుమ్ వెళ్ళమిట్టు పెరుకినపడియైచ్చొల్లుకిఱతి త్తిరువాయ్ మొట్టియిల్. సర్వేశ్వరనాన్దొరోడేవన్దు సంక్లేషిత్తు, అత్తాల్ పిఱన్దప్రీతితమ్మెరువరళవిలుమ్బిక్కే తమ్మాడుపరమ్మరయాసమ్మన్దముడై యారళవుమ్ పెరుకినపడియైక్కణ్డు, “ఇతుఇవనెన్బక్కల్ పణ్ణిన పక్షపాతాతిశయమితే” ఎన్దు ఇనియరాయ్, తమ్మైవిషయాకరిక్కైక్కిడానగుణచేష్టితాదికళై యనుసనిత్తు అవల్లకుక్కు వాచకమానతిరుద్వాదశనామత్తాలే అవనై ప్పేళియనుభవిక్కితార్. సర్వేశ్వర ఒరువనై విషయాకరిత్తాల్, అతుపిన్నై యవనళవిలే నిల్లాతిత్తే.

జీ-ఆ. — కేశవస్థమర్ ప్రవేశే. రూపకమాక సజ్జతి (ఆడియాడియిలిత్యాది). ఒరునీర్ చ్చావి-ఒరునీర్ ల్లాతపయిర్, కారార్ కరుముకిల్ కలన్దువర్షి త్తపడియెన్దు - ౨ “అన్దావియల్ కలన్దుకారార్ కరుముకిల్ పోల్” ఎన్దు త్తెప్పల్లు. (ఇరుకరైయుమ్) కీర్తీపిఱప్పమ్మెరుకరై, మేలేఱ్ఱుపిఱప్పమ్మెరుకరై.

ముఖ్యసజ్జతిమాహ (ఇవరాడియాడియిలిత్యాది). ఉక్తార్థవివరణమ్ (సర్వేశ్వరనిత్యాది). ౬ “ఎమర్ కీర్తీమే లెఱ్ఱుపిఱప్పమ్” ఎన్దు త్తెప్పల్లు (సమ్మన్దముడైయారళవుమ్మెన్దు). ఇనియరాయ్ - ప్రీతిరాయ్. ఆన్దొరైవిషయాకరిత్తాల్ సమ్మన్దిసమ్మన్దిపర్యన్తమ్ విషయాకరిప్పానెన్నెన్దు (సర్వేశ్వరనొరువనైయిత్త్యాది).

అ-ఆ-వి. — (ఆడియాడియిలిత్యారభ్య) తత్తదశకప్రతికాన్యలమ్మ్యరసాక్త్యాకాశ్చిత్తస్థితిమాహ - “కేశవస్థమరిల్” ఇత్యనేన. —

ఈ. - ౧ [మరణాంతానివై రాణి] ఋషికళో కుడియరుప్పై యభిము, మైథియైప్పిరిత్తు, నమ్మయిర్ నిలై యిలేనలి
 న్దాప్పో లేశ్రీజటాయుమహా రాజై నలిన్దు, ఇవై యెల్లామ్ శెయ్యమాట్టా సేయివనిని. [నిర్వృత్తంః ప్రయోజనమ్]
 ఇవ్వాడీవిక్కిఱనాళితే “ నామ్ శెయ్యమ్ నన్నై యివ్వా విలక్కా తొట్టివతు కాణ్ ” ఎన్దిరున్దోమ్, అతు అన్నాళిల్
 పెద్రలోమ్ ; నామ్ తేడియరున్దు తుమున్దు తుమున్నమ్ సిద్దిక్కప్పెద్రలోమిత్తే. [క్రియతామస్య సంసార్-రః] ఇవ్వా
 నామ్ శెయ్యమ్ నన్నై విలక్కా తానానళపుపిఱన్దు విన్దు మిక్కు వేణుమో? వేణువన శెయ్యప్పారుమ్. [మమాప్యేషయ
 థాతవ] నీరితాయ్ త్తిరున్ది రాకిల్, కుడల్ ముడక్కుడై యారిలే యొగువ్వా శెయ్యమి త్తనై యన్దో? నామి ననుక్కు
 వేణువన శెయ్య, నీర్ పిన్నై క్కుడక్కునిల్లీరెన్దురితే.

శ్రీవిభీషణాధ్యక్షాన్మహారమ్ రావణనళపు జ్ఞాన్తుతిత్తే. “మహారాజర్ కు శత్రు” ఎన్దు వాలియై నిరసిత్తు
 వైన్దు, మహారాజర్ కణ్ణసిర్ పాటుక్కు మాట్టా శే ౨ [సజ్జాత బాష్పః ఎన్దు] తాముమ్ కణ్ణసిర్ విన్ది విట్టారిత్తే. ౩ [ధర్తే
 మనశ్చ తేభద్ర] శ్రీమాలాకారర్ పక్కల్ విషయాకారమ్ అవర్ సన్తాన త్తళపుమ్ శెన్దు తిత్తే. శ్రీఘణ్ణాకర్ణన్మ
 క్కల్ పణ్ణినవిషయాకారమ్ అవర్ తమ్మియళపుజ్జెన్దు, “నీయవనుక్కునలైయాకిల్ అవర్ మున్నాకప్పో” ఎన్దు రులి

శీ. అ. — ధగవద్విషయాకారమ్ సమ్మన్దినమ్మన్దికళళపుజ్జెన్దు మెన్దుక్కు నాలుదాహరణక్లాట్టుకిఱార్ (మరణాంతానిత్యాది). యన్దకాణ్డే
 చతుర్దశోత్తరశతత మేవిభీషణం ప్రతిరామః, “మరణాంతానివై రాణినిర్వృత్తంః ప్రయోజనమ్ | క్రియతామస్య సంసార్-రః మహాప్యేషయథాతవ.”
 రావణవిషయ త్తిల్ నమ్మడై చునైరజ్జో రావణ మరణాన్తజ్జ శ్చైన్ద ర్మమ్మన్దు, కిన్దు, నమ్మడై యవిషయ త్తిల్ రావణన్దజ్జినవైరజ్జో రావణ మరణాన్త
 జ్జశ్చైన్దు వ్యాఖ్యానమ్మన్దుకిఱార్. (ఋషికళిత్యాది). నాట్టార్ శొల్లుకిఱపడి యన్ది క్కే ఇప్పడివైరజ్జలై రావణనిన్దుమాక వ్యాఖ్యానమ్మన్దుకిఱార్ -
 ౨ “సజ్జాత బాష్పః” ఎన్దు నమ్మడియాన గుణాధిక్యతైప్పద్ర. ఉయిర్ నిలై-మర్తస్థానమ్. (ఇవై యెల్లా మెన్దు) పలవాకచ్చొన్దు తు-“వైరాణి”
 ఎన్దిఱువహువచన తైప్పద్ర. (విర్వృత్తన్మ ప్రయోజనమ్) “సీతావాప్తిహాపన్నః ప్రయోజనం నిర్వృత్తమ్ ” ఎన్దు శొల్లునర్ కళో ; తన్నే త్తర్క
 విశేషమాహ (ఇవ్వాడీవిక్కిఱవిత్త్యాది). ఇప్పడివ్యాఖ్యానమ్మన్దుకిఱార్ - ౪ “యదివారావణస్వయమ్” ఇత్యాదియొక్కటాక్షిత్తు. నామ్ తేడియ
 రున్దు - ౫ ప్రతిషేధమ్. విలక్కా తొట్టివతు కాణ్ - విలక్కా తొట్టివతోన్దే. విలక్కా తా - ప్రతిషేధ ముతా. ఏవః - రావణన్దు
 వయ్య, మమాపిత థాభూతః ఎన్దు పడి. (కుడల్ ముడక్కుడై యారిలేయితి) ౫ “రాక్షసానాం బలమ్” ఎన్దు - ఇవనైభాతావాకచ్చొల్లు
 కైయాలే, ఇవనుడై య భాతావానటోతే తమక్కుమ్ భాతారావణన్దై సిద్ధమిత్తే; అత్తైప్పద్రచ్చొల్లుకిఱ తెన్దుకరుత్తు.

ఇశ్యోకత్తాల్ ఫలితమర్థమాహ (శ్రీవిభీషణాధ్యక్షాన్మత్యాది). ఓరమ్ - పక్షపాతమ్. ఇన్దవాక్య త్తినడియిలే - ఇప్పడియెన్దు ధ్యాహర్యమ్.
 ఉదాహరణాన్తరమ్ (మహారాజర్ కిత్త్యాది). కిష్కిన్ధా కాణ్డేచతుర్వింశే, “ ఇత్యేవమర్తస్య రఘుప్రవీరశ్చుత్వానవో నాలిజఘన్యజన్య !
 సజ్జాత బాష్పః పరవీరహస్తారామో ముహూర్తం విమనాభూవ ”. (ధర్త ఇతి) పచ్చమేంకే ఏగోనవింకే, ధర్తమనశ్చ తేభద్ర సర్వకాలంభవి
 వ్యతి । యన్దు త్తన్దజాతానాన్దిర్ మాయర్భవివ్యతి. (శ్రీమాలాకారిత్యాది) “యన్దు త్తన్దజాతానామ్” ఇత్యాద్యుత్తరార్ధ తైయదా
 హరిక్కువేణ్దియరుక్క, “ధర్తమనశ్చ తేభద్ర” ఎన్దుదాహరిత్తు - పూర్వార్ధసమభివ్యాహరతాత్పర్యతాలే ఉత్తరార్ధ త్తిలాయశ్చబ్దమ్ -
 ౬ “యావన్తోహిక్షణానీతా హరిన్ద్రైవదేహీనామ్ | తావన్తోహి - గణంకార్యమ్ ” ఎన్దు శుగోదీరితమానవాయోపర మెన్దువ్యజ్జిప్పి
 క్కైక్కాక. (శ్రీఘణ్ణాకర్ణాన్మత్యాది). ౭ “యాయంభాతాతనస్యగ్నియావదిన్దోభ కేతదా” ఎన్దు తైప్పద్ర. (అవన్దున్నాకప్పోవెన్దు) హరివంకే

అ. అ. వి. — వివరణమ్ (ఇవరాడియాడియట్టువిత్త్యాది) ఎన్దు వుమామ్. — తాటకాతాటకేయకాకాసురభిరాదిచతుర్దశసహస్ర
 రాక్షససూరీచవాలినప్రసాలాదిభువిస్పృజ బాణానాన్దశమానపర్యన్తమవిసర్జనాత్, ౪ “ అనయైనంచారీ శ్రేష్ఠదత్తమస్యాభయం మయా ।
 విభీషణోవాసు గ్రీవయదివారావణస్వయమ్ ” ఇతి ౫ “ గచ్చానుజానామి ” ఇతిచాభిధానాత్, పచ్చదశదశపర్యన్తం లక్ష్మో-
 నిగోధనాచ్చ, “ యథాకథంచిదస్యాప్యాసుకూల్యంజనివ్యతకిమ్ ” ఇత్యాద్యుత్తరార్ధకాలక్షేపం కృతవానితిన్దుజ్యతేకిలేతిభావః. (నామ్ తేడి
 యరున్దు) అప్రతిషేధమ్. వైష్ణవత్వవిన్నామిత్తే - సమ్మన్దినమ్మన్దికళ మత్తిర్ణ రాకైయెన్దుమామ్. — ౬ “ క్షీప్రమేలేద్రోహు

బ్రహ్మరక్తమపర్కశెన్ను తల్. “సర్వేశ్వరనుడై యార్” ఎన్టాయ్ బ్రా అధ్వానివర్కతై విరుమ్బుడిటతు. ఎన్టిట - అధ్వానియై సమ్మన్దగొణ్ణాయ్ బ్రా అవనివర్కతై విరుమ్బుడిటతు. ఇత్తాల్ - ఒరువైష్ణవాభి వేణ్ణువలె విషయాకరిక్కైక్కెన్ట పడి. (కేశవన్తమర్) అవనుడై అవయవసాన్దర్శి లేతో బ్రహ్మ శ్రీవైష్ణవర్కల్. (కీర్తీమేలిత్యాది) ఎమర్ కీర్తీమేలేథ్ఱుపిటప్పమ్ కేశవన్తమనార్కల్. ౧. “ఏకాహమపి భూమిస్థముదకంకురు | కులంతారయతేతాతన ప్తనప్తచనప్తచ” ఎన్టిటపడియే. ౨. “దశపూర్వాదశా క్తానభు”.

మాళతిరితు పెర్ బ్రా ౩ “వితిశూర్తన్దతాల్” ఎన్టిట - ఆకస్తికభగవత్కృపై యాతల్, ౪ “మాతవనెన్ట ఎన్టిట ఉక్తిమాత్రత్తైయాతల్, తామ్ పెర్ బ్రా పేర్ తైత్తమ్మాడు సమ్మన్దముడై యారుమ్ పెణుమ్బడి త్తైప్పేర్ గొన్ను తల్. (మాళతిరితు పెర్ బ్రా) పెరుమ్ శతైర్ పెర్ బ్రా. ౫ * తడక్కైచ్చతురనైప్పేర్ గొన్ను ప్తై యాలేవన్దతాకిలి తేసావధియాయరుప్పతు. (ఇతు పెర్ బ్రా) కాణక్కాణ అవకాశిరసావహిక్కిటపడి.

అత్రాయామేకషష్ఠ్యుత్తరశతమేకృష్ణంప్రతిరుద్రస్తోత్రే, “కఇతిబ్రహ్మణోనామ ఈశోహంసర్వదేహినామ్ ఆవా న్నవాక్యేసమ్భూతో వ నామవాక్.” “కేశవన్తమర్ కీర్తీమేలెమర్” ఇతిపాతక్రమమ్, “ఎమర్ - కేశవన్తమరానార్కల్” ఇత్యన్వయక్రమచ్చు హృదిధా సర్వేశ్వరనుడైయారిత్యాది. “కీర్తీమేలెమాయ్ మొక్కియిలే, ‘ఎమర్ కీర్తీమేలెమిటప్పమ్’ ఎన్ట - ఇనర్ సమ్మన్దగొణ్ణీశ్వర్క యాలే, అన్యోన్యాశ్రయమిలై” ఎన్టయళిచ్చెయవర్. ఫలితమ్ (ఇత్తాలిత్యాది). మున్దివన్దవివరణమ్ (అననుడైయవిత్యాది). “కీర్తీమే లప్పమ్” ఎన్టతు - నడునేటపిటప్పమ్ ముపలక్షణమ్ ఇతిహృదినిధాయ ప్రమాణద్వయమాహ (ఏకాహమపి త్యాది). యద్వా, నాన్దొణ్ణెల్లాయముజ్జివిక్కిక్కుడుమోవెన్న (ఏకాహమపి త్యాది) అతల్. ఇత్తాల్ - సామాన్యధర్మత్తుక్కిప్పడికణ్ణాల్, వైష్ణవా ర్థాకిముసర్నాన్యసిద్ధమెన్టపడి. మహాభారతే ధర్మసూనుప్రతిభీష్టాక్షమ్, “ఏకాహమపి” ఇత్యాది. “దశపూర్వాదశాపరా ప్కవింశతిం పక్షైచ్చపునాతి” ఇతిబోధాయనధర్మే. ఇవిపత్తిల్ - ౬ “అస్ఫోటయన్తిపితరః ప్రణత్యన్తిసితామహః | వైష్ణవో సన్సృస్తారయన్తి” ఎన్టిటాకమనుసధేయమ్.

కు - “మాళతిరితు పెర్ బ్రా” ఇత్యన్వయః. “ఇతు” ఎన్ట - వక్ష్యమాణకృపాదిపరామర్శియాతల్, కీర్తీమేలె మ్ - కేశవన్తమరానార్కల్” ఎన్టత్తైప్పరామర్శిక్రూతాతల్. (వితిశూర్తన్దతాల్) ఇత్యాదియాటొన్టప్పడుకణ్ణవన్దప్రయత్తిల్ వన్దయమ్ - ఉపాయపరమ్; తృతీయార్థమ్ - ఫలపరమ్. ఉపాయపరమానమున్దివన్దవన్దయత్తిల్ “ను” ఎన్టకుక్కర్ణమ్ (పెరుళ్ళాతి డి). ఇతు - నాలామర్థమాతల్. ఇపోతు, అనన్తరార్థవన్దయముమ్ - ఫలపరమ్. ఇన్దప్పేరియళతైర్ పెర్ బ్రా ఇతిశబ్దార్థః. ఫలపరమా ర్థత్తిల్ “ను” ఎన్టకుక్కర్ణమ్ (తమతలైయాలేయిత్యాది). ఇన్దత్తీయార్థత్తిల్ - “ఇతు” ఎన్టకుక్కర్ణమ్ (కాణక్కాణవిత్యాది).

అ వి. — “ఎమర్” ఎన్ట - మమకారమ్మణ్ణలామోవెన్న (సర్వేశ్వరనుడైయారిత్యాది). అతావతు - కేశవన్తమరానార్కతయాలే “ఎమర్” పడి. — (ఇత్తాలితి) ఆచార్యభిమానవినోదారకఇతిచ, ఆచార్యశ్చస్వకీర్త్యాభగవదీయత్వేనైవ శ్రేణిచిక్షితోభవతి. — క్తి - ఉపలక్షణమాక్కి, అధ్వాన్తమరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (అననుడైయవిత్యాది). — “మాళతిరితు” ఇత్యేతచ్ఛబ్దః - ౩ “వితిశూ ర్” ఇత్యుచ్చమానకృపాపరోవా, ౪ “మాతవనెన్టలేకొణ్ణు” ఇతివక్ష్యమాణోక్తిరూపవ్యాజపరోవా, “ఎమర్ కేశవన్త తమరా మన్యక్తఫలపరోవా, “ఈశనెన్కయమాణిక్యమ్” ఇత్యాదినోచ్చమాన భగవత్పరోవా ఇత్యర్థచతుష్టయమాహ (వితిశూర్తన్దతాలిత్యా ది) ౫ * తడక్కైచ్చతురనైప్పేర్ బ్రా” ఇతివాక్యమ్, “నారాయణనాలే ఎన్టిటవివమ్ మాళతిరినుడైయవుపపాదనమ్” ఇతివాక్యచ్చు క్తి. “నారాయణనాలే యెన్టిటవివమ్” ఇతివాక్యమ్ - తురీయనిర్వాహీయమ్. — “సర్వేశ్వరనుడైయ నెనుమాట్టపై ఇత్తిరు

ఈ.—(నమ్మడై వాఱ్వువాయ్ క్కిన్త వా) నమ్మెడు సమ్మన్తముడై యారైయుమననిప్పడి విషయాకరిక్కిఱతు నమ్మడై యసమ్మత్తిత్తే. (నమ్మడై వాఱ్వు) శ్రీవైష్ణవసమ్మత్తు. (వా య్ క్కిన్త వా) ఊర్ బుమాతా తే మేన్తేలనప్పెరుకిమరకిఱపడి. ఏత్త పడికా లెన్త తుతానోరళవిన్తే, ఇన్త సమ్మళవుమ్ పరచ్చెల్లుకిఱతిత్తే, ఇప్పడివిషయాకరిక్కిఱకు హేతువెన్నెన్నిల్ (ఈళ) వకుత్తప్పామియాకై యాలే. (ఎకరమూణిక్కమెక్ శెన్తోలక్కణ్ణ) కణ్ణుకాలేయెన్తై యనన్యార్ నాక్కి, తక్ పడిపట్టై యెన్తై యనుభవిప్పిత్తవ. (విన్తోర్ నాయక నెమ్మిరా నెమ్మా) నిత్యసూరికలైర్ త్రిక్కూనూప్పాలే ఎన్తై పడిపట్టై క్కొట్టిత్తొట్టిత్తు. ఎన్తై యవ్వడిపట్టై యనుభవిప్పిత్త వుపకారక. (నారాయణనాలే) తన్నెన్తయెప్పారా తే ఉకవాతారైయుమ్ విడనూట్టాతపడి వత్సలనాయుళ్ళవనాలే. సమిడై పాదిసావిత్రిపాదియాక వన్తిక్కే, ఆవనుడై యనిర్దేతుకకృపై యాలే. నారాయణనాలే - ఎమర్ - కీర్త్ మేలేట్టై ఘ్రిఱిఱప్పమ్ - కేశవన్తమరానార్ కళ, మాళతిరితు పెర్ బునమ్మడై వాఱ్వువాయ్ క్కిన్త వా. నారాయణనాలే యెన్త విడమ్ - * మాళతిరినుడై యవుపపాదనమ్.

౧.

డి-అ-ఇత్తల్. “కేశవన్తమర్” ఎన్త తిక్క చరమావధియైక్కాట్టినారాయ్ బు. ఇవర్ కళ కేశవన్తమరానాల తమక్కువాఱ్వునపడియెన్తై న్న (నమ్మెడు సమ్మన్త ముత్యాది). సమ్మత్తాకచ్చొల్లుకిఱ తెత్తైయెన్త వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్. (శ్రీవైష్ణవసమ్మత్తెన్త). వాఱ్వు - సమ్మత్తు. శ్రీవైష్ణవ శ్రీయెన్త పడి. “వా య్ క్కిన్త” ఎన్తిఱవర్తమానార్థమ్ (ఊర్ బుమాతా తేయిత్తాది). వాయ్ క్కిన్త వా - పళోర్ కిఱపడియెక్ ఇతిశబ్దార్థ. ఆనార్ “కీర్త్ మేలేట్టై పిఱప్పమ్” ఎన్త త్తోడువిరోధియాలో వెన్త, ఆతుపలక్షణ మెన్తిత్తార్ (ఏత్త పడికాలిత్తాది). ఓరళవు - ఒరుమర్యాదై. “విన్తోర్ నాయక - ఎమ్మా - ఎమ్మిరా” ఎన్త న్నయిత్తు, “ఎస్కరుమూణిక్కమెక్ శెన్తోలక్కణ్ణ విన్తోర్ నాయక” ఎన్త న న్తరమ్ “ఎమ్మా నెమ్మిరా” ఎన్త తుక్కుభావమ్ (నిత్యసూరికలైయిత్తాది). వత్సలనాయుళ్ళవనాలేయెన్త తు - బహుప్రీహర్షమ్. ఏకారత్తుక్కుభావమ్ (సమిడైయిత్తాది). సమిడై పాదిసావిత్రిపాదియావతు - ఉపాకర్తత్తిక్ ముల్ బై నాల్ బ్రహ్మచారికళుక్కు ఆయిరమ్ సమిడై యిడుతల్, ఇల్లావిట్టాల్ ఆయిరమ్ గాయత్రీజపమ్మణ్ణుతల్ శెయ్యాలే, ఐన్నులు సమిడైయుమ్ ఐన్నులు గాయత్రీయుమాక పుణ్ణులాకా తెన్త పడి. ఉపాయోషేయపరనిర్వాహద్యయత్తుక్కుమ్ సాధారణమాన యోజనైయెయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నారాయణనాలేయిత్తాది). నారాయణనాలేయెన్తిఱవితు - తద్విశేషణజ్ఞాన “ఈళ” ఇత్తాదిపదజ్ఞకుక్కుముపలక్షణమ్. “మాళతిర్” ఎన్త తు - ఉపాయపరమాన పక్షత్తిల్, “నారాయణనాలే” ఎన్త తువునరుక్తమన్తో వెన్త (నారాయణనాలేయెన్త విడమిత్తాది), మాళతిరినుడై యవుపపాదనమావతు. నారాయణశబ్దత్తుక్కు - బహుప్రీహియాలే, వాత్సల్యజ్ఞాన్తియాలే, “మాళతిర్” ఎన్త - కృపాదికలైచ్చొన్న పక్షత్తిల్, * మాళతిరుక్కు ఆతుపపాదకమాయరుక్కుమెన్త పడి. ఇన్త పక్షత్తిల్, “నారాయణనాలే” ఎన్తిఱత్తుత్తియై - ప్రథమార్థమ్. నారాయణనాకిఱ మాళతిరైప్పెర్ బైన్త పడి. ఆక, “మాళతిరు” ఎన్త తిక్ ఉపాయపరమానమున్దివర్ధత్తినుడై యవుపపాదనమ్ - “నారాయణనాలే” ఎన్తిఱవిడమ్; ఫలపరమాన ద్వితియార్ధత్తినుడై యవుపపాదనమ్ - “ఎమర్ కీర్త్ మేలేట్టై పిఱప్పమ్ కేశవన్తమరానార్ కళ” ఎన్తిఱవిడమ్. కీర్త్ మేలేట్టై పిఱప్పిలుముడ్డానవెమరెన్త పడి. ఉపాయపరమానపక్షత్తిల్, “ఈళనిత్తార్థ, నారాయణనాకిఱ - మాళతిరితు పెర్ బు - కీర్త్ మేలేట్టై పిఱప్పిలుముడ్డానవెమర్ - కేశవన్తమరానార్ కళ; నమ్మడై వాఱ్వువాయ్ క్కిన్త వా ఇత్తవ్వయి. ఫలపరమాన పక్షత్తిల్, ఈళ తొడగ్గినారాయణనాలే. కీర్త్ మేలేట్టై పిఱప్పిలుముడ్డానవెమర్ కేశవన్తమరానార్ కళ; మాళతిరితు పెర్ బునమ్మడై వాఱ్వువాయ్ క్కిన్త వా ఇత్తవ్వయి. ౧.

అ-అ-వి.-నాయ్ మొట్టి” ఇత్తేతత్ స్వప్తందర్భయతి (కాణక్కాణవవక్ శరసావహిక్కిఱపడియితి).— (ఎమర్ - కీర్త్ మేలేట్టై పిఱప్పిమితి) యోజనాసామ్యాయ్ - మత్సమ్మన్తోయేపురుషాః, తేషామేకవింశతిపరమ్పరాన్తర్గతాయేపురుషాః, తేషిభాగవతాభూవన్ని తివ్యజ్యతే. — నారాయణనాలే యెన్తిఱవిడమితి తథాహి, మాళతిరు పెర్ బు - ఎమర్ కీర్త్ మేలేట్టై పిఱప్పిమ్ - కేశవన్తమరానార్ కళ, నమ్మడై వాఱ్వువాయ్ క్కిన్త వా ఇతిప్రథమసర్వయి; “మాళతిరు పెర్ బు” ఇత్యుక్తమ్, స ఉపాయాక ఇత్తాకాక్షారమామ్; ఈళ నెక్ కరుమూణిక్కమెక్ శెన్తోలక్కణ్ణ విన్తోర్ నాయక నెమ్మిరా నెమ్మా నారాయణనాలే - ఎమర్ కీర్త్ మేలేట్టై పిఱప్పిమ్ - కేశవన్తమరానార్ కళ, నమ్మడై వాఱ్వువాయ్ క్కిన్త వా ఇతియోజనా. — (పెరుమళతిరైప్పెర్ బిత్తాది) శతిరెన్తిఱతు - సాధనమాతల్, సాధ్యమాతల్. కృపైయుమ్ ఉక్తయమ్ -

అ-అ-వి.-సాధనమ్; సమ్మన్దిసమ్మన్దికళేవుమ్ కెల్లుకైయుమ్, పెరుజ్జాతిర నైప్పెలుకైయుమ్-సాధ్యమ్.(కాణక్కాణ)“మాశతిర్” ఎన్నిఱచాతురి క్కుళ్ళే-ఇతువును నర్భాత మెన్దు తాత్పర్యమ్.(సమిదైపాదియెన్దు) అవధారణ మెన్దు పడి. (నారాయణనాలే) ప్రభుమార్గత్తైవివక్షి త్తరుళిచ్చెయ్ తపడి. అధవా (మాశతిరితు పెట్టేల్ త్యాది).“ఇతు” ఎన్దు-వత్సమాణపరామర్శియాయ్,“మాశతిర్” ఎన్దు-ఉపాయపరమాయ్, అత్తైయరణ్ణున ధీయాకనరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వితిశాన్ద్రన్దతాలిత్యాదివాక్యద్యయత్తాల్).అన్ది క్కే,“ఇసు” ఎన్దుతు-ఉక్తపరామర్శియాయ్,“మాశతిర్” ఎన్దుతు-ఘపరమాకవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తాప్పెట్టేల్ మేల్ తైయిత్త్యాది). ఉపాయపరమానపోతు-నిర్దే తుకకృతైయైప్పెట్టేల్ తైన్దు తల్, యాదృచ్చిక సుకృతరూపమాన ఉక్తిమాత్ర తైప్పెట్టేల్ తైన్దు తల్. ఘపరమానపోతు - కీర్తీ మేలేట్టేఱ్ఱిపిఱప్పిలుజ్జానవెమరుమ్ కేశవత్తమరాకైయాకిఱి మేల్ తైప్పెట్టేల్ తైన్దు పడి. ఉపాయపరమాన వర్ధద్యయత్తిల్, “మా” ఎన్దుతుక్కుర్మ్ (పెరుజ్జాతిరైప్పెట్టేల్ తైన్దు). ఉపేయపక్ష త్తిల్ (తడక్కై యిత్త్యాది)-ఇప్పత్తు త్తిల్ విశేషణత్తుక్కుర్మ్ (తన్దలైయాలేయిత్త్యాది). ఇన్దన్దత్తిల్, “ఇతు” ఎన్దుతుక్కుర్మ్ (కాణక్కాణవిత్త్యాది). అతా పతు - “ఏతదీయిరినర్ కళో” ఎన్దు అవగాణక్కాణక్కాణ్డూడుకిఱిపడి - “ఇతు” ఎన్దుశొల్లన్దుడుకిఱిపడి. ఇత్తాల్ - ఎమర్ కీర్తీ మేలేట్టేఱ్ఱి పిఱప్పమ్ కేశవత్తవివయాకరిక్కు-మతు ఉన్దు సక్తమాకైయాలే - “ఇతు” ఎన్నిఱ తైన్దు, కేశవత్తమర్” ఎన్దు తిక్కాచరమావధియైక్కాటిసారా యిల్ ము. పెరుజ్జాతిరైప్పెట్టేల్ ము, తడక్కైచ్చుశుర నైప్పెట్టేల్ తైన్దిఱవాక్యద్యయముమ్ - మున్దివవర్ధమానవుపాయ తైవివర్కిఱుతు; (తన్దలైయాలే యెన్దుతోడన్ది, అవత్ శిరసాపహిక్కిఱిపడి యెన్దు ముళేవుమ్) ఇరజ్జామర్ధమాన పురుషార్ధ తైవివర్కిఱిపడితెన్దువుమామ్. స్వసమ్మన్దికో కేశవత్త తమరానార్ కళాకిల్ “నమ్మడైవాళ్ళు” ఎన్నా నెన్దెన్దు (నమ్మాడిత్త్యాది). అర్థాదర్శమ్ (శ్రీవైష్ణవేత్త్యాది). “నమ్” ఎన్నిఱబహుచన తైప్పెట్టేల్ (ఏట్టేపడికాలిత్యాది). కీర్తేఱ్ఱితలెముత్తై, మేలేట్టేఱ్ఱెముత్తై, నడుమేట్టేఱ్ఱెముత్తైయిల్ నిల్లాతే, ఇన్దునమ్మళవుమాళ్ళొర్ సమ్మన్దత్తా లే యవత్త వివయాకారజ్జెల్లుకిఱిపడి. (నారాయణనాలేయెమరిత్త్యాది) ఈశవత్త కరుమాచిక్కు మెత్త కెళ్ళోలక్కుణ్ణై విణ్ణోర్ నాయక నెమ్మి రానెమ్మత్త నారాయణనాలే ఎమర్ కీర్తీ మేలేట్టేఱ్ఱిపిఱప్పమ్ కేశవత్త తమరానార్ కళో, మాశతిరితు పెట్టేల్ ము నమ్మడై వాళ్ళొర్ వాయ్ క్కిన్దు వా- వత్సమాణకృతైయైయుమ్ ఉక్తిమాత్ర తైయైప్పెట్టేల్ ము శ్రీవైష్ణవర్ కళో వాళ్ళొర్ వాయ్ క్కిన్దు, ఆ! ఎన్దిడుపడుకితారాకవుమామ్. (నారాయ ణనాలేయెన్దు వివమ్ మాశతిరినుడైయ వుపపాదనమావతు) నారాయణశబ్దత్తుక్కు - బహుప్రీహియాలే, వాత్సల్యజ్ఞాన్లుకైయాలే, * మాశతి రిలుమ్ - భగవత్పురైయైయుమ్ ఉక్తిమాత్ర తైయైక్కొన్దిరుక్కై శొల్లుకైయా లే యితినుడైయవుపపాదనమాయరుక్కిఱుతు. ఆక, “మాశతి రితు” ఎన్నిఱతిక్కా మున్దివవర్ధత్తినుడైయ వుపపాదనమ్ - “నారాయణనాలే” ఎన్నిఱవివమ్; ఇరజ్జామర్ధత్తినుడైయ వుపపాదనమ్ - “కేశవత్త తమరానార్ కళో” ఎన్నిఱవివమ్. “మాశతిర్” ఎన్దుతుక్కు - “మాతవత్త” ఎన్నిఱవుక్తిప్రతిపాదనపక్ష త్తిల్, “తన్నాలేపెఱుమతు-ఇళిమ్ము; అవనాలేపెఱుమతు - శతిర్; పిరాట్టిపురుషకారమాకప్పెఱుమతు - మాశతిర్” ఎన్దు తనిద్యయత్తిక్క నిర్వాహమ్ వివక్షితమ్. ౧.

ప్ర-తి.-ప్రవేశే. యుద్ధకాణ్డే చతుర్దశో త్తరశతత మేమన్డోదనీప్రలాపావసరేవిభీషణప్రతిరాముః, “ఏతన్నిన్న వరేరామోవిభీషణ మువాచసా । సంస్కారఃక్రియతాంభాశు స్త్రియశ్చైతానివర్తయ॥ ౯౨॥ తంప్రశ్రితస్తతోరామంశుతవాక్యోవిభీషణః । విమృశ్యబుద్ధ్యాధ ర్జ్జ్ఞోధర్మార్థసహితంచస॥ ౯౩॥ రామస్యైవానవపుత్రస్థిర్ధముత్తైరప్రత్యభాషత । త్యక్తధర్మవ్రతంశూరంసృళంసమనృతంతథా॥ ౯౪॥ నాహ మహ్నోస్త్రిసంస్కర్తుంపరదారాభిమర్శకమ్ । భాగ్యపురూపాహిమేశత్రురేషసంవాహితేరతః॥ ౯౫॥ రావణోన్హర్తా తేహుజాంపూజోసిగురుగౌర వాత్ । నృళంసఇతిమాంరామవత్సన్తిమనుజాభువి॥ ౯౬॥ శుశ్రీత్వాతస్యాగుణాన్ సర్వేవత్సన్తిసుకృతంపునః । తచ్చుశ్రీత్వాపరమక్రీతోరా మోధర్మభృతాంవరః॥ ౯౭॥ విభీషణమువాచేదంవాక్యజ్ఞోవాక్యజ్ఞోవిదమ్ । తవాపిమేప్రియంకార్యంత్యత్ప్రభావాద్ధిమేజయః॥ ౯౮॥ అవశ్యస్తు త్తమంవాచోవ్యవయాత్వంరాక్షసేశ్వర । అధర్మానృతసంయంక్తఃకామంత్యేషనిశాచరః॥ ౯౯॥ తేజస్వీబలవాఞ్శూరస్సక్ష్మామ్మేషుచనిత్యశః । శతక్రతుమ్నాదైవేహ్యయి తేనసరాజితః॥ ౧౦౦॥ మహత్తాబలసమ్మన్నోరావణోలోకరావణః । మరణాన్తానివైరాణినిర్వృత్తంప్రయోజ నమ్॥ ౧౦౧॥ క్రియతామస్యసంస్కారోమమాప్యేషయథాతవ । త్వత్సకాశాన్తహాహోసంస్కారంవిధిపూర్వకమ్॥ ౧౦౨॥ క్షీప్రమర్షా తిధర్మజ్ఞత్వయశోభాగ్భవిష్యసి । రాఘవస్యవచశ్శుశ్రీత్వాత్వరమాణోవిభీషణః॥ ౧౦౩॥ సంస్కారేణానురూపేణ యోజయామాసరా వణమ్॥౧౦౩౪॥”-—కిష్కిన్ధాకాణ్డే చతుర్వింశే సుగ్రీవప్రలాపే, “ఇత్యేవమార్తస్య రఘుప్రవీరశ్శుశ్రీత్వావచోవాణిజఘన్యదస్య । సజ్జాత వణమ్॥౧౦౩౪॥”-—కిష్కిన్ధాకాణ్డే చతుర్వింశే సుగ్రీవప్రలాపే, “ఇత్యేవమార్తస్య రఘుప్రవీరశ్శుశ్రీత్వావచోవాణిజఘన్యదస్య । సజ్జాత వణమ్॥౧౦౩౪॥”-—(అవర్ సత్తాన త్తళవుజ్జెన్దతి తే) పచ్చిమేంశే ఏకోనమింశే, “భుక్త్యాచ బాష్పఃపరవీరహన్తారామోముహూర్తంవిమనాబభూవ॥ ౨౪॥”-—(అవర్ సత్తాన త్తళవుజ్జెన్దతి తే) పచ్చిమేంశే ఏకోనమింశే, “భుక్త్యాచ భోగాన్విపులాన్ద్యమస్తేమత్ప్రసాదతః । మమానుస్సరణంప్రాప్యదివ్యంబాకమవాప్స్యసి॥ ౨౬॥ ధర్మమనశ్చతేభద్రసర్వకాలంభవిష్యతి ।

యత్తత్సన్తజితానాం దీర్ఘమాయర్భవివ్యతి॥ ౨౭ ॥ నోపసర్గాదికంధోపయుష్మత్సన్తతిసమ్భవః । ఆవాప్స్యతిహహభాగయావత్సూర్యోభ
వివ్యతి॥ ౨౮॥”----- (అవక్తవిష్ణుయశ్చమితేస్తు) ॥ శ్రీహరివంశే పట్టాభిషేకదుత్తరశతతమే ఘట్టాకర్ణంప్రతికృష్టః, “తతఃప్రాచాచభగ
వాక్ష్మిత్వంకామమివాపరమ్॥ ౨౩॥ అక్షయస్వర్గవాసస్తేయావదిన్ద్రోభవివ్యతి । తావత్స్వర్గభవానస్తుశాసనాచ్చమనాన్యతః॥ ౨౪॥ సప్తశక్తే
తతస్వర్గతాన్సాయుష్మముగచ్ఛతు । యాయంభౌతాతపస్వగ్నీయావదిన్ద్రోభవేత్తదా॥ ౨౫ ॥ పరంపరయభద్రస్తేయస్తేమనసివర్తతే । దాతా
స్త్రిసర్వంసర్వత్రనాత్రకార్యాదిచారణా॥ ౨౬॥”----- (మతత్పాట్టు) (కేశవక్) పచ్చమేంశేహడశేకేశవధానస్తరేనారదః, “యస్తాత్సయైవ
దుష్టత్వాహతఃకేశజనార్దన । తస్మాత్కేశవనామాత్వం లోకేభ్యాతింగమివ్యసి॥ ౨౩౪॥” అథవా (కేశవక్) శ్రీహరివంశే కైలాసయాత్రా
యామ్ * ఏకవష్టిశతతమే పుత్రప్రదానానంతరంకృష్టం ప్రతిరుద్రస్తాశ్చ, “కఇతిబ్రహ్మణోనామ ఈశోహంసర్వదేహినామ్ । ఆవాప్తవాన్గైస
మృత్యుతాత్సత్కేశవనామవాక్॥ ౪౭॥”----- (కీర్తీమేలిత్యాది) మహాభారతే ధర్మనూనుప్రతిభిష్యః, “ఏకాహమపికాస్తేయభూమిష్ఠ
మువకంకురు । కులనారయశేతాతసప్తసప్తచసప్తచ”----- బోధాయనధర్మే, “బౌద్ధజాన్సమ్మాన్యాశిషోవాచయిత్వా యథాశక్తిదక్షి
ణాందదాతి దశపూర్వాస్తకాపరానాత్మనక్షౌక్యవింశతింపశ్చైంచపునాతినసపునరావర్తతే ఇత్యభావుదాహరన్తి । ఏష్టవ్యాబహువపుత్రాయ
ద్యేశోపిగయాంప్రజేత్ । గౌరీవానరయేత్కన్యాంసీలంవాపుషముత్సృజేత్ । లోహితోయస్తువర్ణనశ్వేతలాఙ్గాలలక్షణః । కుదశ్వేతక
ఖురోప్రణస్సవేసీలఇత్యాహభగవాన్బోధాయనః”.

౧.

నాయ్చియార్ తిరుమొట్టి - విద్వాన్దిరుమొట్టి - ఎట్టామ్పట్టు. శార్ఙ్గమ్ వైయవలిక్కున్దవక్తైచ్చతురక్ పారుత్తముడైయక్ । నాన్ద
శ్చెచ్చితిరున్దొట్టియకచ్చజ్జనానుమనమతీతుమ్ । తేజనిమామ్మొట్టి త్చెన్దళిర్ కోతుమ్ శిఱుకుయిలే, తిరుమాలై । ఆఱ్ఱువిన్దెన్దొల్లెక్కువిన్దో శ్రియాశిఱ
వనైనాక్ శ్రియావనకాణే.

తాత్పర్యము. — సర్వస్వామియు నిరతిశయ కల్యాణగుణవిష్ణుఁడును నిత్యసూరినిర్వాహకుఁడును నాస్వామియునైన నారాయణునిచే
నాసుబంధిసంబంధులందఱును భగవదనుభవమునందాసక్తులైరి. ఇది వానికి నాయందున్న ఆదరాతిశయమేయని యాహ్నిర్వు సంతుష్టులైరి. ౧.

మూ. — నారణ్ ముఖు వేళులకుక్కునాత న్వేతమయక్ । కారణమ్ కిరిశై కరుమమివై ముతల్వనెనె ।

శీరణజ్జమరర్ పిఱర్ పలరున్మొత్తే త్తనిన్దు । వారణ త్తైమరుప్పొళి త్తపిరానెన్దాతవనే॥ ౨౧

ఆ. — (నారణక్) “ఈశక్” ఎన్దుప్రస్తుతమానవీశ్వరత్వ తైయుపపాదిక్కిఱతు. సర్వాన్తరాత్మభూతనాయ్, సర్వలోకేశ్వరనాయ్,
సర్వజేవజేద్యనాయ్, కారణత్తుక్కుమ్ క్రియైక్కుమ్ కార్యత్తుక్కుమ్ నిర్వాహకనాయరున్దువైన్దు, ఎనక్కుభోగ్యమాక్తైక్కాక, పెరియపి
రాట్టియారుమ్ ౧* ఆయర్వణుమమరర్ కళుమ్ తొళుతేత్త, అతినాలేసంవర్ధితబలనాయ్నిన్దు వారణత్తైమరుప్పొళి త్తపిరాన్ మాతవనాలే ఎను
చేత్తొళిపిఱప్పమ్ కేశవన్దమరాయిల్ శ్రేన్దితార్.

౨.

అన్వ. — నారణ్ ముఖు వేళులకుక్కుమ్ నాతక్ (౩) వేతమయక్ కారణమ్ కిరిశై (౬) కరుమమ్ ఇనై ముతల్వన్ (౯) శీర్
ఆణజ్జ అమరర్ (౧౨) పిఱర్ పలరుమ్ తొళుతు (౧౫) ఏత్త నిన్దు వారణత్తై (౧౮) మరుప్ప ఒళిత్త పిరాన్ (౨౧) ఎక్ మాతవన్
ఎన్దై. (౨౪)

పన్నీ. — అన్తరమ్, కీర్తమాననారాయణశబ్దార్థ తైయుపపాదియన్నిన్దుకొణ్ణు స్వవిషయపక్షపాత తైయరుళిచ్చెయ్కితార్.

నారాయణశబ్దవాచ్యనాయ్, అతినైయవర్ధమాన సమస్తలోకత్తుక్కుమ్, స్వామియాయ్, (౩) అన్తశబ్ద తైయే ప్రధానమాక ప్రతిపా
దిక్కిఱజేదప్రతిపాద్యనాయ్, క్రియాహేతు, క్రియై, (౬) క్రియాఫలమానకార్యమ్, ఇవబోలుక్కు, కారణభూతనాయ్, (౯) గుణోత్తర

రాయ్, దివ్యరాస, దేవర్కళిమ్, (౧౨) ఋషికళిమ్మనుమ్యుదికళిమ్మను, ఎల్లారుమ్, వణ్ణి, (౧౩) స్తోత్రమ్మణ్ణమ్మడియాక, నిన్జు, కువలయా పివత్తై (౧౪) కొమ్మై, ముత్తిత్త, మహోపకారకనాయ్, (౧౫) ఇప్పడినారశ్చార్థజ్జి తనక్కువిభూతియానపడియెనక్క, కాకాప్పిత్త, శ్రియఃపతియానకృష్ణక్, ఎన్నెయనన్యార్ నాక్కినశేషి. (౧౬) శీరణజ్జెన్దు - లక్ష్మీయాకవుమామ్. ౨.

అర్థము.—నారాయణశబ్దచ్యుడును సంపూర్ణమైనసప్తలోకములకు స్వామియు (౩) వేదప్రతిపాద్యుడును కారణము క్రియ(౬) కార్యము వీటికి గారణభూతుడును (౮) గుణములచేబూర్ణులై పరమపదమునందువసించుచున్న నిత్యసూరులును (౧౨) తక్కిన అనేకులును ననుస్మరించి (౧౪) స్తుతించునట్లు వేంచేసి (కువలయాపివమనియెడి) గజమును (౧౫) దంతమును భంగపఱచి మహోపకారకుడునునైన వాడు (౧౬) నా (శేషియైన) శ్రియఃపతి నాజనకుడు. (౧౭) ౨.

ఈ.—ఇరణ్ణామ్మట్టు. “నారాయణనాలే” ఎన్దు నారాయణశబ్దమ్ ప్రస్తుతమాయిత్రే; అతుక్కుర్థమరు లిచ్చెయ్నతాకశబ్దత్తైయుపాదానమ్మణ్ణకితార్ (నారణ్) ఇతుక్కుర్థమెన్నెన్నిల్ (ముఖువేములకుక్కునాతక్) సర్వస్వామి. ఇవ్వర్థత్తిల్ ప్రమాణమెన్నెన్నిల్ (వేతమయక్) ౧ “నారాయణపరంబ్రహ్మ” ఇత్యాదికళాలే “సర్వస్వామి” ఎన్తోతప్పడుకిటవక్. (కారణమ్కిరికై కరుమమివై ముతల్వక్) తక్విభూతియిల్, కారణమాయమ్, కార్యమాయమ్, ఉదకాహరణమాకిటఫలమాయమ్, వరక్కడపతానవివత్తుక్కు నియన్తావాయు ఖ్యాక్. క్రియాసాధనమ్, అతడియాకవరుమ్క్రియై, తత్సాధ్యమానకార్యమ్, ఇవత్తుక్కునిర్యాహకనాయరుక్కు మెన్దుమామ్. (ఎన్దై) ఎనక్కు జనకనానవక్. (శీరణజ్జు) శ్రీయానలణజ్జు. అణజ్జెన్దు-తెయ్వప్పెన్దెనపడి. పెరియపి రాట్టియార్. అన్దియే, శీరణజ్జమరరెన్దు - నిత్యసూరికళుక్కు విశేషణమాకవుమామ్. శేషత్వానురూపమా నతత్తుగుణజ్జతై ధరియానిత్పారాయ్ అప్రాకృతస్వభావరాననిత్యసూరికళి, ఇవ్వరుకుణ్ణానసంసారికళి, ఇప్పడి,

జీ-అ.—ఇరణ్ణామ్మట్టు (నారణనిత్యాది) కీర్త్ ప్రస్తుతమాన నారాయణశబ్దత్తుక్కుర్థమరులిచ్చెయ్నకితార్కెన్దు పాట్టుక్కుసజ్జతికణ్ణుకొ శ్వుతు. ఆనాల్గమాత్రత్తైచ్చొన్దెనమెయాతో-శబ్దోపాదానమెత్తుక్కున్న (నారాయణనాలే యిత్యాది). నారణ్ - నారాయణశబ్దచ్యుక్. ముఖువేములకుక్కుమ్ నాతక్ - అతిసుదైయవర్థమాన సమస్తవేములకుక్కుమ్ స్వామియానవక్. (కారణమాయమితి) కారణమ్ - మృత్వి జ్ఞాదికళి. కార్యమ్. ఘటాదికళి. ఉదకాహరణమావతు-అత్తాల్ వరుమ్వ్యవహరజ్జి. ఇత్తాల్ - కారణమాన భూతపచ్చుకత్తైయుమ్, తత్కార్యమానవజ్ఞాదికత్తైయుమ్, తదవర్తవర్తికళాన వాత్తాక్కుళుడైయ వ్యవహరజ్జైయుజ్జొల్లుకిటతు. కిరికై - క్రియై. క్రియతెఇతిక్రియా ఎన్దు - ఘటాదికార్యత్తైచ్చొల్లుకిటతు. కరుమమ్-కర్తమ్. కార్యవర్తత్తినుడైయ వ్యాపారజ్జైచ్చొల్లుకిటతు. (క్రియాసాధనమిత్యాది) క్రియా సాధనమావతు - భ్రమణరూపక్రియాసాధనమాన మృత్విజ్జచక్రచీవరాదికళి. (క్రియై-భ్రమణరూపక్రియై. తత్సాధ్యమానకార్యమ్ - ఘటాది కార్యజ్జి. “కరుమమ్” ఎన్దు క్రియతెఇతికర్తఎన్దు, ఘటాదికార్యత్తైచ్చొల్లుకిటతు. ఇత్తాల్ - నిమిత్తోపాదానసహకారికారణజ్జైయుమ్, తత్కార్యమానసృష్ట్యాదివ్యాపారజ్జైయుమ్, తత్సాధ్యమాన దేవాదిపదార్థజ్జైయుజ్జొల్లుకిటతు. మున్దినవర్తత్తిలే, శీర్-క్రి. శీరణజ్జు క్రియా కిటతెయ్వప్పెన్. నిత్యసూరిపడే, శీరెన్దు-గుణవాచి. అణజ్జు - (అప్రాకృతస్వభావర్). (పిఱర్) సంసారికళాన-బ్రహ్మాదికళి. పలర్-ఉభ

అ-వి-వి.—శబ్దఃప్రస్తుతశ్చేత్తదర్థోవక్తవ్యఃకిమితిచేత్; ౧ “ఎన్బెరుక్కున్నలత్తోన్బెరుళీటిలవన్బుకళ్ నారణ్” ఇత్యత్తోక్తప్రకారే జాగ్ధానుసద్ధానస్యోద్దేశ్యత్వేన, నారాయణశబ్దప్రస్తావేషు సర్వత్రవేదానాంపరాజ్ఞుకార్యస్యచఅర్థానుసద్ధాననియమాత్ —(సర్వస్వామితి) ౩ “నరాజ్ఞాతానితత్వాని.” ౪ మనోమయఃప్రాణశరీరోభారూపః” ఇత్యాదౌ ౫ “మనోమయత్వమ్-విశుద్ధేకమనసాగ్రాహ్యత్వమ్” ఇత్యుక్తం భాష్యకారణ, తద్వదాహ (నారాయణపరంబ్రహ్మేతి).

అన్య. — ఎక కోవిన్దక ఎమ్మా (౩) మాతపక్ ఎత్త తే కొణ్ణు (౬) ఎత్తై ఇని ఇప్పొట్టట్టు (౯) అపట్టో యాతుమ్ శేర్ కొ
డేక (౧౨) ఎత్త ఎన్నుళ్ పునుదు (౧౫) ఇరున్దు తీతు ఆనమ్ (౧౮) కెడుక్కుమ్ అముతమ్ కెమ్ (౨౧) తామరై కణ్ పున్దుమ్ (౨౪)
కోతు ఆనమ్ ఇల్ (౨౭) ఎకన్ను అట్టి. (౨౮)

పన్ను. — అనన్దరమ్, ఇప్పత్తు పాతమడియాకస్వవిషయ త్రిలు క్తమాత్ర తైయేపల్ దొశాకకొణ్ణు పణ్ణిపుపకార తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్.

ఎనక్కాక, కృష్ణనాయపద్వతరి తై, ఎన్నుడైయప్పామియానవక్, (౩) శ్రీమాక్, ఎన్మనాక్ కొన్ను విన్దత్తాదయో క్తయే పల్ దొ
శాకకొణ్ణు, (౬) ఉక్తియిల్ వాళియటియాత నెన్నై. ఉక్త్యనన్దరమాక, మేలుళ్ళకాల మెల్లామ్, (౯) అవిద్యాదిక శానమత్తొళ్, ఏతేను
మొన్దైయమ్, శేర్ కొడేక, (౧౨) ఎత్త సబ్బల్వత్తు, అతుక్కుడాక, ఎన్నెల్లుమ్మళ్ళేపునుదు, (౧౫) అనన్యపర నాయరుదు, బుద్ధిపూర్వక
మానత్తీమైయెయమ్, ప్రామాదిక మానఅవ తైయమ్, (౧౮) కెడుక్కుమ్మడియాన, నిత్యభోగ్యభూత నాయ్, ఇస్సంట్టేవత్తలే శివన్ద, (౨౧)
తామరైపోలేయరుక్కిఱ, తిరుక్కుణ్ణైయమ్, సుస్థిరమాయ్ శరన్దవడియెయమనుభవిప్పిత్తు, (౨౪) కోతుమ్, అనముమ్, ఇల్లాత, (౨౭)
కన్ను అట్టిపోలేయెక్కినియ నానాక్. (౨౮) కన్ను అట్టి - కరుప్పక్కట్టి. అతుక్కు, కోతుమ్, అనముమ్ - నీరసమానవ స్వన్దరసం
సర్గముమ్, పాకదోషముమ్; ఈశ్వరనుక్కు, కోతుమ్, అనముమావతు - ఉపకార త్రినుడైయ పేతుసాపేక్షత్వముమ్, స్వప్రయోజ
నార్థత్వముమ్.

3.

అర్థము — నానిమిత్తము కృష్ణానతారంబెత్తిన నాస్వామి (౩) శ్రియఃపతి అనిచెప్పినదే కారణముగా నెంచి (౬) నన్ను ఇంక పైకాలము
లందు (౯) కొఱతలు ఎట్టివియు చేరనీయను (౧౨) అని నామనస్సునందుఁ బ్రవేశించి (౧౫) స్థిరముగనుండి (బుద్ధిపూర్వకములైన) పాప
ములను (ప్రామాదికములైన) పాపములను (౧౮) బోగొట్టునట్టి అమృతమువంటివాఁడును ఎఱ్ఱని (౨౧) తామరపుష్పములవంటి నేత్ర
ములు పర్యతమవంటివివ్యమంగళవర్ణహామకలవాఁడును (౨౪) పాకదోషమును నీరసవస్తువును లేని (౨౭) బెల్లమువలె నామభోగ్యభూతుఁ
డును నాయెను, (౨౮)

3.

ఈ. — మూన్మామ్బట్టు. కీడో “నూశ తిరితు పెల్ దొ” ఎత్టార్; ఇన్నున్దైక్కడియెన్నెన్న; నినై విన్ది శ్కే
యిరుక్క అన్దపురవాసికళ్ శొల్లుమ్ వాల్తైయెచ్చొన్నే నెన్దితార్; ౧ “జామాతా దయిత స్తవేతిభవతీ సమ్మ
నదృష్ట్యాహరింప శ్యేను” ఎన్దారిఁజేభట్టర్.

జీ అ. — మూన్మామ్బట్టు. (మాతవనిత్యాది). కీడోత్పాట్టుపాసగ్గికమాకైయాశే మతత్పాట్టోడేసజ్జతి (కీడోయిత్యాది). ఇతు-సాధ్య
పరమానయోజనైమైప్పల్ ౧. అన్దపురసమ్మన్దికళప్పడి శొల్లువర్ కళోవెన్న (జామాతేత్యాది). శ్రీగుణరత్నకోశే. ౧ “మాతర్లక్ష్మీయన్దైవమైశిల
జనన్దేనాధ్వనాతేవయం త్వద్దాన్వైకరసాభిమానసుభగైర్బవైరిహముత్రచ । జామాతాదయిత స్తవేతిభవతీ సమ్మనదృష్ట్యాహరింప శ్యేనుప్రతియా
మనూమచపరీచారాక్ ప్రహృష్యేమచ.” అస్యార్థః-వారీతాయారే., లక్ష్మీయే! మైశిలజనమానతు యాతొరుపడి యమ్ముడైయసమ్మనదై
యిట్టు పెరుమాదైవిరుమ్మకెఱతు, అన్దహర్లత్తలే యన్దనాజ్జళిమ్ముడైయ దాన్యమొన్దిలుమే రసమాయరుక్కిఱ వభిమానత్తలే యద్రికియతాయ
రుక్కిఱభానభళినాలే ఇళాలాక పరలొకజ్జళిరణ్ణిలుమ్ “మణవాశస్పిత్తై” “దేవరీరుడైయనాయకక్” ఎన్నుమ్, మైశిలజనమ్మాలే దేవరీరు
డైయ సమ్మనదైయిట్టే సర్వేశ్వరనై నేవిక్కుడవోమ్, కిట్టక్కడవోమ్, కైజ్కర్వజ్జలైప్పణ్ణక్కడవోమ్, అన్దకైజ్కర్వత్తాలవనుక్కువిశ్కేఱ
క్రీతియెక్కిణ్ణు అత్తైలే యుకక్కక్కడవో మెన్ద పడి.

ఈ.- (మాతవ నెన్ద తేకొడ్డు) నాకా, "మాతవకా" ఎన్దవుక్కిమాత్ర తైక్కొడ్డు. ఇ తైయే తిరువుళ్ళ తిలే కువా తాకొడ్డు. "అల్లా తిరునామజ్జుభుక్కుమితుక్కుమ్ వాళియటివతే!" ఎన్ద ఇ తైయేకువాలాకకొడ్డు. (ఎనై) అల్లాతతిరునామజ్జుభుక్కుమితుక్కుమ్ వాళియటియాతవెనై. (ఇని) మున్నుకట్టిన్దకాలమ్ కట్టిన్దేవిట్టితిత్తే. మేలత్త్య ల్పకాలనూయ్ త్రోన్దోన్దానిన్ద తాయిన్దోన్ద ఈశ్వరనుక్కు. ౧ "పట్టుతే పలపకలుమ్ పోయిన" ఎన్ది శ్వరనైక్కిట్టి నచేతన నిరుక్కుమిరున్పైతానెన్దకల్లిలే యిరానిన్దా. ౨ "బుద్ధ్యా కాలమతీతప్పుముమోహ" ఎన్దిరానిన్దానాయి న్దోన్ద. (ఇచ్చాట్టిట్టతు) అన్దైక్కుక్కిచ్చుక్కుప్పట్టి సిరోపాతియిత్తే పోనకాలమ్, ఇనిమేలుళ్ళకాలమాకిలుమ్. (యాతవజ్జుభుమ్ శేరోకొడేనెన్దు) ఉనై యాతొరుతపస్సిలుమ్ పుక్కు క్లేశిక్కువిడేనెన్దు.

అప్పుడు యాక ఆటోమోటార్ ఇంజనీర్లు ఉపాయాంతరత్వేష్యులై. అవజ్ఞ - నరక హేతువాద ఆవిష్కరణ. పుటప్ప శిలసరయోజనకర్త కొన్ని పాక విడుతల్, "అయోగ్య" ఎంత కలవిడుతల్, ఉపాయాంతరవర్గహమ్మిని విడుతల్ శయ్యెనెట్టు. (ఎట్టు) 3 "ఏతద్వ్యతమ్మ" ఎన్ని అపడియే సజ్జల్పిత్తు. ఇప్పుడి సజ్జల్పిత్తు సెడుకైనిట్టాక విరుక్తైయన్తి క్కే, ఎకహృదయ త్రిలేపన్దు పుకున్దు. "పుకున్దులుమ్ పొక్కువరత్తున్దుమాకిల్, వాలిపోనవట్టియై యడైత్తు మహా రాజర్ కుటుమ్బు శెయ్ తాపోలేయామ్" ఎట్టు ఫావరప్రతిష్ఠైయాక విరున్దు. (పుకున్దిరున్దు) ఇవరై సరనిటు త్తవొన్డాతే యివర్ కుమ్మాక త్తాపుకున్దిరున్దాన త్తనై. పుకున్దు శెయ్ త కృషి యే తెన్నిల్ (తీతవల్లెడుకుమ్) తీతావతు - ర* పొయ్ నిన్తిన్దు జానత్తుకుమ్మును బుద్ధి పూర్వక మాక ప్పణ్ణి పోవ పావమ్. అవమావతు - జ్ఞానబ్బి అన్దసిన్దు ప్రామాదిక మాక ప్పణ్ణి ననై, ఇరన్దాలు మాక - భగవత్ప్రతిబద్ధక

జీ-ఆ - “ఎవ్వతే” ఎవ్వ ఏకార త్రివర్గమ్ (నాకా మాతవ నెవ్వతు). “కొణ్ణ” ఎవ్వతుక్కు భావమ్ (ఇతైయైయి త్యాది). కువాలాక-అధికమాక.
 “మాతవక్” ఎవ్వతుక్కు భావమ్ (అల్లాతవి త్యాది). తాత్పర్యమ్ (మున్వి త్యాది). “ఇని” ఎన్వితివితు - భగవద్వచనా న్నర్తతమ్. ఫలితమ్
 (మేల ఆత్మత్వే త్యాది). మేలత్వల్పకాలమాయత్తో బ్రదుఃఖిప్పానివనన్జో వెన్న (పుణితేయి త్యాది) ముతబ్రదువన్దాతి. ఇప్పడియనభవ
 త్తోడేన్జెల్లుకైక్కుఁలుప్పాననీబ్రకజీన్దకాల మెల్లామ్ నర్థ మేహాయవిట్టలేయ్యవడి. అవనిప్పడియరున్దవిజమున్జో వెన్న (బుద్ధాస్కాలమి త్యాది).
 కిప్పిర్ధాకాణ్డేత్రింశే, “ కామవృత్తఞ్చనుగ్రహింసప్రేక్షాజనకాత్మ బామ్ | బుద్ధాస్కాలమతీతఞ్చనుమోహపరమాతురః.” “ ఇప్పొట్టటతు”
 ఎన్నెయతే - అప్పొట్టటతిత్తెయ్యలాలావత్తెయ్యన్దవివక్షిత్తు భావమ్ (అన్జెత్తి త్యాది). ఇనియిప్పొట్టటతు - ఉక్త్యోన న్దరమానమేలుళ్ళకాల
 మెల్లా మెనుళ బార్గమ్.

ఉపాయా నరణ్ణలినుడెయవాభాసత్వతైస్నిదర్శనమాక ముళిచ్చెయ్యేతార్ (అమృతునైయాకవిత్వాది). “అవగ్ధల్” ఎన్ఱతుక్కర్థమ్ (నరకహేతువాసిత్వాది). “యాతు” ఎన్ఱవిశేణత్తుక్కుభాసమ్ (పుటప్పేయిత్యాది). “యాతు, అవగ్ధల్” ఎన్ఱుడచచ్చేదమ్. ఏతేసుమెరుగునొకళుమ్ శేరుమ్మడి విట్టుక్కొడేనెన్ఱుకబ్బారమ్. “ఎన్నుల్” ఎన్ఱతుక్కుభాసమ్ (ఇష్టడియిత్యాది). నెడుజైనెట్టాక - ఆతిదురమాక. “ఇరున్ఱు” ఎన్ఱతుక్కుభాసమ్ (పురుద్దాలునిత్యాది). వాలిపోనమయైయుడైన్ఱు - వాలిపోనబిలద్దూర్తైయడైతైన్ఱు పడి. తుణుమ్ముశెయ్యై - దుప్పత్తనమ్మణ్ణై. “పునుర్నిరున్ఱు” ఎన్ఱతుక్కుభాసమ్ (ఇనవైనినుత్రివిత్వాది). తీతపమ - పూర్వోత్తరాఫుగ్గళాతల్, నిమ్కొత్రియుళ్ళవైయు మత్తిల్లాత్తైయుమాతల్. ఇరణ్ణొర్తైయుమ్ క్రమేణమరిచ్చెయ్యేతార్ (తీతావతుపాయన్నిన్ఱువిత్వాదియాలుమ్, అన్ఱియే గోళ్ళుచేత్వాది

అ. ఆ. వి. - వాలిపోనవడియై డైత్తు మహారాజర్ కుటుంబు శైయి కైయావతు - “మాయావి” ఎన్నికరాక్షసునోడే వాలియుద్ధమున పోవవకవిలే యవనోడేయొనసంనత్సరమ్ యుద్ధమున జేయవనెసంహరి త్రవళివలే బిలద్వార త్రివిష్టమ్ రక్తమును పట్టుతాయ్, అశ్లేలరుడై యొక్కరిపైపైకేట్టు వాలిపట్టుపోనానాకనినైన్దు, పిఱి వారాతపడి అన్దబిలతై యొరుపాడైయిట్టడైత్తు ఇశ్లేవర్దు రంజ్యమున జేర్చి యొద్దానిశే; అప్పడియే యాశ్వరకపోక్కువరుత్తుణ్డానాల్, నానుమ్వివయా న్దరగ్గలిలే ప్రపణనాయ్ స్వేనై ఎయిలేటిరవెన్ద పడి. - “కెడుక్కుమ్” ఎన్దెయాలే - పూర్వపుత్తిల్ బుద్ధిపూర్వము బుద్ధిపూర్వమిరణ్డైయుమ్మొలుక్కుమ్, ఉత్తరాపుత్తిల్ ప్రామాదికతైయు

తిరు వాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౨-తి-కేశవస్థమర్. ౩-పా-మాతపక వ్యాఖ్యానజ్ఞో. ౨౧౫

ఈ.-కర్తజ్ఞతై చ్చొల్లుకిఱతు. ఆన్తియే, ౧ “గోఘ్నేచై వసురాపేచచోరేభగ్నత్రతేతథా! నిష్క్రతిర్వహితాసద్భిః కృతఘ్నోనాస్తినిష్క్రతిః” ఎన్నిఱపడియే. నిష్క్రతియుళ్ళ పాపజ్ఞతై యుమ్ ఇల్లాతపాపజ్ఞతై యుమ్ శొల్లొత్తొక వుమామ్. ఇనల్ తైక్కెడుప్పతుకమాయ పానతై ప్పణ్ణువిత్తో వెన్నిల్ (అముతమ్) తన్నుడై యభోగ్యతైయెయను భవిష్పితాయీల్లు. (శెన్దామరై క్కణ్ కున్టమ్) రసనేన్రియత్తుక్కే యన్తియే కణ్ణుమ్మమ్ భోగ్యమాయరుక్కే. (కున్టమ్) ఇత్తలైయిల్ తుమవముమ్బొక్కే నానాయరుక్కేయన్తిక్కే, “తనమ్మణ్ణాయ్ క్కట్టిన్దతు” ఎన్తుతోల్లు మ్బడియాయీల్లు నడివిట్టిఱన్దవొడ్జ్జిల్లుమ్; ౨ “వ్యసనేషుమనుష్యాణాం భృశంభవతిదుఃఖతః” ఎన్తిరుక్కు మవనితే.

(కోతపమిలెకన్నల్ కట్టి) కోతావతు - ద్రవ్యైస్తరసంసర్గతాలేవరుమతు. అవమావతు . పాకతాలేవరు మతు. దార్ద్రాన్తికత్తిల్, కోతుమనముమాకిఱతు-ఆన్యశంస్యత్తుక్కాక వాతల్, ఇవసుక్కుపకారమాక వాతల్ విష యాకరిక్కే. తనక్కుపపఱమ్బాయరుప్పతొరు భోగ్యవస్తువిల్లాతపడి తా భోగ్యనాయరుక్కుమ్. (ఎమ్మాన్) నాన్ “వేటొన్టుభోగ్యమ్” ఎన్తిరాతపడి యెన్దైత్తోత్పితవన్. (ఎన్కోవిన్దనే) కృష్ణావతారము న్దమక్కెన్తి రుక్కితార్; ౩ * ఆటొళ్ళన్తిన్తియ వాయర్ తణ్ణోవితే. ౩.

జీ-అ.-యాలమ్) గోఘ్నేచైవేత్తాన్తికోక-కిష్కిన్ధాకాడ్డేచతున్త్రింశే సుగ్రీనంప్రతిత్తణ్ణోక్తః. నిష్క్రతియిల్లాతపాపజ్ఞతైన్ద విడత్తే-౪ “సాన్యశ్చిత్తేనకున్ద్యన్తిమహాపాతకినోపిహ! శరణాగతచాన్తారోన త్వేవరఃసీచర” ఎన్దరఘురాక్షససంహారత్తొక్కోకమనుసన్ధేయమ్. (రసనేన్రి) యత్తుక్కేయతి ౫ “ఎన్దక్కాలజ్జిక్కుమమత్తూలు మెన్నావుక్కు” ఎన్దాపాపేన్తుతిద్వారసనేన్రియత్తుక్కుభోగ్యమెన్దపడి. “కున్టమ్” ఎన్దతుక్కుభావమ్ (ఇత్తలైయిలిత్తాది). అనర్కళ్ళోన్దసవమ్ తన్నుతాయరుక్కుమొవెన్ (వ్యసనేన్ద్యితాది) ఆయోధ్యాకాడ్డే ద్వితీయే, పూర్వమేన “తుయరలు” ఇత్తెత్తలిభితమ్.

దృష్టాన్తితే యిన్దిరణ్ణుమేతెన్ (కోతావతిత్తాది). దార్ద్రాన్తికత్తిల్ - ఇవనిన్తిల్. దార్ద్రాన్తికత్తిలెన్ద వాక్యతాల్ ఫలితమ్ - ప్రణ యిత్వతాలేతన్నేతాక చ్చెయ్యమవనెన్దు ఆన్యశంస్యత్తుక్కాక - ఆన్యశంస్యతైప్రకాశిప్పెక్కెరొక్కాక. ఇవసుక్కు - చేతనసుక్కు. “అము తమ్, కన్నున్టు” ఎన్దపదద్వయత్తుక్కుభావమ్ (తనక్కిత్తాది). ఇవాక్యమ్-“కోతపమిల్” ఎన్దిఱతుక్కుతాత్పర్యాన్దరమాతల్. ఇవాక్యమ్, కోతావతు - స్వసమానభోగ్యవస్తున్దరసద్భావమ్. అవమావతు - సాన్యధికభోగ్యవస్తున్దరసద్భావమ్. కన్నున్టు - నెల్లక్కట్టి. “ఎన్” ఎన్దతుక్కుభావమ్ (కృష్ణావతారముమిత్తాది). అప్పడి తమక్కాయరుక్కుమొవెన్ (ఆటొళ్ళన్తిత్తాది) పెరియాళ్వార్ తిరు మొట్టి. సర్వరైయమడి మెక్కొళ్ళతాకవన్దావిర్భవిత్తగోపనిర్యాహకనానవనైయెన్దపడి. ఇన్దాల్ - ఆన్తితర్ క్కాక వనతిరైక్కై “తమక్కు” ఎన్దలా యరుక్కుమెన్దకరుత్తు. అడియేతోడజ్జి, ఎన్కోవిన్దన్ - ఎమ్మానిత్త్యన్దయమ్. ౩.

అ-అ-వి.- మొట్టుక్కుమెన్ద తాయీల్లు. — ౬ “మయర్వఱమతివలమరుగీనక” ఇత్త్యచ్యమానజ్ఞానబాధాన్దరంప్రపామాదికర్తతో2సమ్మ వాదపరితోపాత్పక్షాన్దరమాహ (అన్తియేగోఘ్నేచైవేతి). తర్హిప్రథమనిర్యాహాకిమర్థఇతిచేత్; భగవన్దంసమాశ్రితానాంజ్ఞానాన్దరభావిప్రపామా దికకర్తనిమిత్తభీతిర్నాభాయాదిభ్యస్త్రిన్ద క్తేతాత్పర్యమితి స్వరూపకీక్షాపరత్వాత్ప్రసమ్య. ఇరణ్ణావతు - పూర్వాఘమయమ్. — అవతార ప్రయోజనమ్ లీలావిభాతియిలుళ్ళచేతనరైత్తిరుత్తి యడిమెక్కొళ్ళకైయెన్దై. పిఱన్ద ఎన్నా తే, “చోన్దియ” ఎన్దతు - ౭ “దేవకీపూర్వసన్ధ్యా యామావిర్భూతమ్” ఎన్దిఱపడియే గర్భవాసవోపమఱన్దవతరిత్త మెక్కొళ్ళకైక్కాక. (ఆయర్ తణ్ణోక్తై) ఆవిర్భవిత్తతు శ్రీమధురైయలే యాకిలుమ్, అతుప్రకాశత్తమమ్ ప్రయోజనప్పట్టతుమ్ తిరువాయ్ పాడియిలేయి. — ఎన్దన్కోకోవిన్దన్ - మాతవనెన్ద తేక్కొన్దు ఇత్తార్భవ కోతపమిలెక కన్నున్టుయీనానిత్త్యన్దయమ్. ౩.

నినైత్తుశెయ్యవల్లశ క్రిమానాయ్, సమస్తపదార్థజ్ఞైయుమ్వ్యాపిత్తు, ఈవైవైద్యోరువనైప్పిడిక్కుమాప్పోతెయై నైయన్దీకరిత్తస్వామి యానవక్, (౩) జాత్యుచితమానగోసమృద్ధియైయుడైయనక్, ఆద్యసమృద్ధ్యుచితమానహర్ష వ్యాపారమాయుక్కువహ్మత్తైయుడైయనక్, ఇద్యవైవైవై ర్యచేష్టితజ్జకుక్కు సురూపమానగోపాలజన్మత్తైయుడైయనక్, (౬) ఎన్టైనివన్దైత్తనిత్తనియేళొల్లి, ప్రీతియా లేకూత్తాడి, ఇద్య సౌలభ్యత్తుక్కుడియా నపరత్వజ్ఞైయుమ్, (౯) తనక్కుసాధారణస్వభావమాననీర్తయైయుమ్, ప్రీతిక్కుప్పోక్కుపీడాకప్పాడి, సక్కుంక్కుమ్మడి, (౧౨) ఇరుమ్మైప్పొన్ న్నాక్కువారైప్పోతే నిత్యనూనమాననామ్మడి తిరుత్తి, ఎన్టై, తన్నుడైయవనాకత్తైక్కొంట్టు, (౧౫) స్వాగ్గీకారవిరోధియాన ఎన్నుడైయ, పాపజ్ఞైయుమ్, ఓడిప్పొమ్మడి, (౧౮) తురత్తి, ఎన్నోవవయముడైయార్, ఏత్తోబుజన్ముమ్, (౨౦) తన్నై పొలిక్కుమ్, తన్నైయుడై యోమామ్మడి, పణ్ణినాక్. (౨౪) ఇతియశక్తియోగమిరుద్ద పడియెన్మెన్ముకరుత్తు. పాట - ఓన.

అర్థము — శక్తుడును (సమస్తపదార్థములను) వ్యాపించినవాడునునైన స్వామి (౩) గోవులనులభించినవాడు వంభరనముచేసిన వాడు గోపాలజన్మముకలవాడు (౬) అనియనియే సృత్యముచేసెయు పరత్వమును (౯) తనసౌలభ్యమును పాడి ఆడుకట్టు (౧౨) చక్క పఱచి నన్ను స్వీకరించి (౧౫) నాయొక్క పాపములను సాతీపోవునట్లు (౧౮) పోగొట్టి నాసంబంధము యిరునదియొకజన్మములయందును (౨౦) (తనను) ఆశ్రయించు స్వభావముకలవారగుకట్టు చేసెను. (౨౪)

ఈ.— నాలామ్బట్టు. ఎన్నోడు పరమ్యరయాసమృద్ధముడై యూరై యుబ్బాడ వెన్నై ప్పోలే యాక్కి నానొరువనుడైయ సామర్థ్యమిరుక్కుమ్మడియే! ఎన్టు విస్తితరాకితార్.

(కోవింద్) శ్రీవైకుంఠతిలిల్లాతతొరు సమృద్ధితేయితు, గోసమృద్ధియాలుణ్డాన వైశ్వర్యముభృత్యజ్ఞైయితే. (కుడక్కుత్తక్) బ్రాహ్మణర్, విశ్వర్యమ్ విజ్ఞీనాల్ యాగజ్జల్ పణ్ణుమాప్పోలే, ఇడైయరైశ్వర్యమ్ మికుత్తాల్ శెరుక్కుక్కుప్పొక్కు విడువతోన్టాయీదు - కుడక్కుత్తావతు, ౧ “అవాక్యనాదరః” ఎన్టు రుక్కుక్కడవనస్తు, ధైర్యభజ్జుబ్బుటన్దుశెరుక్కుక్కు తలై చ్చావివెట్టియాడినపడియితే. (కోవలక్) ఇవన్దుక్కుడియాన పిఱప్పడైయ వక్. పిఱన్దుపడైత్త విశ్వర్యమితేయితు. (ఎన్టైనే కునిత్తు) ఇగ్గుణజ్జలై మాతాతే శొల్లానిన్టుకొండ్డు, ఉడమ్మిరుద్ద విడత్తిలిరాతేయాడి. అవనుడైయ నాశ్రితపారతన్యజ్ఞై యనుసన్ధిత్తాల్ ఇవర్క్కుప్పేళాతిరుక్కువొణ్ణాతితే.

జీ-అ.— నాలామ్బట్టు (కోవింద్నిత్యాది) “ఎమకేత్తోబుపిఱప్పమేవున్దనైయమాక్కినాక్ నల్లనెన్నిరాక్” ఎన్టుతిలేనొక్కాకవవతాకి కై (ఎన్నోడిత్యాది).

గావిన్దతీతి - గోవిందఃఎన్ట పడి. ఇత్తైనిరూపకమాకచ్చొల్లుకైయా లే - గోసమృద్ధియైసమృత్తాకవివక్షిత్తు, పరత్వమొట్టియవితు - సమృ త్తోవెన్న (శ్రీవైకుంఠతిలిత్యాది). ఇతు - గోవిన్దత్వమ్. ఇత్తజ్జిలైయోవెన్న (గోసమృద్ధిత్యాది). గోసమృద్ధికుడక్కుత్తుక్కు హేతువెన్దుసచ్చ స్థానమాకవరుళిచ్చెయికితార్ (బ్రాహ్మణిత్వాదివాక్యద్యయేన). అప్పడియే (అవాక్యనాదరః) ఎన్టు మాట్టునతు. తలైచ్చావివెట్టుకైయానతు- ఎమ్మచ్చియణుక్కై. అతావతు - పయిర్ మిడుకివళోర్దవాతే, పతర్త్తుప్పొకామెక్కు అతివ్యళోర్ త్తియొక్కొయ్యొక్కడవతితే; అప్పడియే శెరుక్కుక్కుప్పొక్కువిట్టాడినపడి. ఇవన్దుక్కు - గోవిన్దనాకైక్కుమ్, కుడక్కుత్తనాకైక్కుమ్. పిఱప్పడైయనక్ - గోపజన్మత్తైయు డైయనక్. చాటు (పిఱ్టిత్యాది). అవతరిత్తు సమ్మదిత్తవైశ్వర్యమెన్టు స్వభావార్థమ్. జన్మసిన్దమ్, సత్త్వాగ్నుకమితిద్దని. ఇగ్గుణజ్జలై - “కోవింద్, కుడక్కుత్తక్, కోవలక్” ఎన్టుకొన్న ఇగ్గుణజ్జలై. విస్సార్థమ్ (మాతాతేయత్యాది). కునిత్తు - ప్రీతియా లేకూత్తాడి.

అ-అ-వి — ౨ “ఏన్ద్రేరున్దేబులవమ్ తనిక్కొల్ శెల్ల” ఇత్యువ్యమాన శ్రీవైకుంఠావస్థానే ౧ “అవాక్యనాదరః” ఇతివర్తమానస్య వస్తునః కృష్ణావతారదశాయాంఘటనర్తనేకోహేతురిత్యుత్ర, ఏతదవతార ఏవఘటనర్తనేహేతు రితిహేతుగర్భమిదం పదమిత్యభిప్రేత్యాహ

౨౦౮ తిరువాయ్మొళి. — ౨-ప. ౬-తి-కేశవస్వమర్. ౪-పా-కోవింద్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

ఈ.-(తేవుమ్)తేవుమెన్నిఱతు.విశ్వవృత్తై. తన్నె ఎయ్నిఱతు.ఆశ్రితపారతన్యై; అతితేతానానతన్నై; ౧[ఆత్మానం నాతివరేథా]ఎన్టానిజే. “ఆత్మభూతంభరతం నాతివరేథాః ఎన్తిత్తా” ఎన్టు శిలర్ శొల్లువర్ కళ్. భట్టర్, “నీరానత్తన్నెయాఱిఱతు - ఆశ్రితపరతన్యై” కాకై. ఉన్ముడైయతమ్మి శొన్న వాన్తెయ్మలుత్తు నీరానత్తన్నెయ్మి వాతే శొభ్యమెన్తిత్తా” ఎన్టు.

(పాడియాడ త్తిరుత్తి) “ఎన్టెన్తేకునిత్తు” ఎన్ఱిఱవిడత్తుక్కుమ్, పాడియాడ” ఎన్ఱిఱవిడత్తుక్కుమ్ వాళియె న్నెన్నిల్; కీర్ - సౌలభ్యపరమ్; ఇట్టు - విశ్వవృత్తుమ్ సౌలభ్యముమిరణ్ణముణ్ణు; విషయభేదత్తాలే శొల్లువు మామ్. అన్తిక్కే, ఎన్టెన్టు ఎన్ఱిఱవిడమ్-అహృదయమాన ఉక్తిమాత్రమాయ్, కునిక్కైయావతు - ఉద్యోగ త్తళవాయ్, ఇట్టు - సహృదయమాక ప్పాడువతాడువతానపడియాయ్, ఎన్టెన్తేకునిత్తు-పాడువతాడువతామ్మడి యెన్టతాతల్. (తిరుత్తి) తరికుడిడన్దత్తెయ్ చెయ్ కాలామ్మడి తిరున్తువారై ప్పొల్నేనిత్యసూరికళ్ యాత్త్రైయే యాత్త్రైయామ్మడితిరుత్తి. (ఎన్ఱైక్కొణ్ణు) “ఎన్ఱైక్కొణ్ణు. ఓరుపాయానుష్ఠానత్తైప్పణ్ణువిత్తు ఎన్నిలి ప్పొత్తివర్క్కపసిద్ధాన్తమామ్; భగవత్ప్రసాదత్తాలే వెల్తారాక చొల్లుమతుక్కుమ్ శేరారు. ఆనారెళ్ శొల్లుఱిఱ తెన్నిల్; శేల్లేల్లేవిల్లున్ద మాణిక్కై యెడుత్తుక్కుమ్మి వినియోగజ్ఞోభ్యమాప్పొలే, ఎన్ఱైక్కొణ్ణు, ఎన్నాల్ పొక్కిక్కొణ్ణుపొణ్ణాత పాపజ్జలైయు మరుమాయ్న్దుపోమ్మడియొట్టి. (ఎమరిత్యాది) ఇతుతానెన్నొరువనళ

జీ-అ.-మాతాతేశొల్లుక్కుమ్ కునిక్కైక్కుముడియెత్తెన్న్ ; ఉక్తపదత్రయభవితం హేతుమాహ (అవనుడైయవిత్యాది). విశ్వవృత్తై-ఈశ్వర త్వత్తై. “తన్నె” ఎన్టాల్ - ఆశ్రితపారతన్యైత్తైవొల్లుమెవెన్న్ (అతితేయిత్యాది). తానానతన్నై - స్వస్వభావమ్. అప్పడియాశ్రిత పారతన్యైమేతానానతన్నెయ్ యిరుక్కుమెవెన్న్ (ఆత్మానమిత్యాది). అయోధ్యాకాండే ఏకాదశశతతమేరామం ప్రతివసిష్ఠః, “భరతస్య నచః కుర్వన్యాచమానస్యరాఘవ | ఆత్మానన్నాతివరేథా సత్వభర్త పరాక్రమ”. (ఎన్టానిజే) పసిష్ఠనితిశేషః. ఉపాత్తవచసాన్తాన్తేప్రమాణ తాండర్యయతి (ఆత్మభూతమిత్యాది). తమ్మి - భరత. మలున్దు - నిషేధిత్తు. నీరానత్తన్నెయ్ - నీరానస్వభావత్తై. అతావతు - ఆశ్రితపార తన్యైత్తై యెన్టపడి. తటస్థజ్ఞైయై యనువదిత్తుపరిహరిక్కితార్. (ఎన్టెన్తేయిత్యాది). కీర్ సౌలభ్యపరమెన్టతు - సౌలభ్యత్తైయనుసద్ధిత్త త్తాలేవన్దుత్తైవొల్లుఱిఱతెన్దపడి. ఇట్టు-“తేవుమెత్తన్నెయమ్” ఎన్టవిడత్తిలే. (విశ్వవృత్తుమిత్యాది) ఈశ్వరత్వత్తైయమ్, సౌలభ్యత్తైయ మనుసద్ధిత్తైవొల్లువన్దుపాడుతలాడుతలై చొల్లుఱిఱతెన్దపడి. (ఎన్టెన్తేకునిత్తుప్పాడువతాడువతామ్మడి) అహృదయమాక చొల్లున్వద్యోగ మ్మణ్ణిసహృదయమాక ప్పాడువతాడువతామ్మడియెన్టపడి. తరికు-కరమ్మ. శెయ్ కాలామ్మడి - పయిర్ నిలమామ్మడి. నిత్యసూరికళ్ యాత్త్రై- భగవదనుభవత్తెక్కర్ణ్యళ్. (ఓరుపాయానుష్ఠానత్తైప్పణ్ణువిత్తు) పాపజ్జలైప్పొక్కినాక్ (ఎన్నిల్) ఎన్టుకూట్టువతు. (అపసిద్ధాన్తమామ్) ౨ “నోల్లేన్దొన్బిలే” ఎన్ఱిరుక్కుమ్ ప్రపన్నరాకైయాలే - యపసిద్ధాన్తమామెన్టపడి. పరిహారాన్తరమ్ (భగవత్ప్రసాదత్తాలేయిత్యాది), ఇతుక్కు - “అరుళిన్” ఎన్ఱతిలేనొక్కు. ఎన్ఱైక్కొణ్ణు - ఎన్ఱైక్కొణ్ణుయెవనాకొణ్ణు. పాపజ్జలైయుమెన్టచళబ్దమ్ - “ఎన్ఱై క్కొణ్ణు” ఎన్ఱత్తైసముచ్చయిక్కిఱతు. పాఱక్కైత్తు - ఓడత్తురత్తి. ఉరుమాయ్న్దుపోమ్మడి యెన్టతు - ఫలితార్థమ్. ఉరుమాయ్న్దు - ఉరు

ఆ-ఆ-వి-(శ్రీవై కుణ్ణిత్తిలిలి). — మేలే “తన్నె” ఎన్టు. ఆశ్రితపారతన్యైత్తైవొల్లుఱిఱతే, అత్తెప్పొల్లెవెన్న్ వుమామ్. — ౩ “అహంభక్తపరా ధీనోఽస్మ్యవృత్తస్త్యైశ్చవద్విషః - త్వమేవశరణంగచ్ఛనాభాగతనయంమునే” ఇత్యాద్యనుసద్ధయమ్. — (విషయభేదత్తాలేఇతి) అన్తాత్పా య్విష్ - అక్తైయాలే యితిద్రష్టవ్యమ్. (కునిక్కైయావతు ఉద్యోగ త్తళవాయితి) స్వత్తపూర్వరజ్జభూతప్రక్రమమాత్రపరమితిభావః. — ఉరైయిలే, “పాడియాడ” ఎన్టతుక్కు - “శ్రీతిక్కుప్పొక్కువీడాకప్పాడి సత్పొక్కుమ్మడి” ఎన్టు మారర్థముణ్ణు. — ఇవర్ చతుర్థపర్వ రాకైయాలే యుపాయాన్తరానుష్ఠానత్తుక్కు యోగ్యత్తైయెల్లామైయాలే అపశూద్రాధికరణన్యాయవిరోధమ్ ప్రసజ్జిక్కుమెన్టపడి యెన్న్ వుమామ్.

౪.

ఈ. — సన్ని కే. ఎన్నో డు సమస్తముడై యారేడ్రియపిఱప్పవేతనైక్కిట్టుకై యేస్వభావమాకవుడైయోమామ్మడి పణ్ణినా. (ఎమ్మిరాన్ విట్టువల్ల) ఎనక్కుపకారకనాన సర్వేశ్వరన్. నిన్నై త్తకార్యమ్ శెయ్తు తలైక్కట్టవల్లన్. సర్వశక్తిమాట్టాతతుడ్డో? వ్యాప్తియుమ్ తమక్కాక వెన్దిరుక్కితార్. ౪.

జి.అ. — పట్టిన్దు - స్వరూపనాశమెట్ట పడి. మేవువత్తనైయమాక్కినాన్ (తన్నైక్కిట్టుకై యేస్వభావకవుడైయోమామ్మడిపణ్ణినాన్) ఎమ్మశబ్దార్థమ్. మేవుకై - కిట్టుకై. తన్నై - స్వభావమ్. “వల్లన్” ఎత్తుకు-భావమ్ (సర్వశక్తిత్వాది) “విట్టు” ఎత్తుకు - సర్వేశ్వరనైర్వర్ణమయశిచ్చెయ్తు, వ్యాప్తనానానెత్తూదరమ్ (వ్యాప్తియుమిత్యాది). “విట్ట-వ్యాప్త” ఇతిహిధాతుః. వల్లన్-శక్తన్. ఎమ్మిరాన్-విట్టు-ఎన్నై క్కిట్టెన్బావననైయుమ్పాఱ్ఱైత్తు. కోవిన్దనెత్తులొడగ్గి, తిరుత్తి-ఎమరేడ్రియపిఱప్పవమ్ మేవువత్తనైయమాక్కినాన్; వల్లనైర్వర్ణయః. ౪.

ప్ర.తి. — (తన్నైయుమ్) ఆయాధ్యాకాణ్డే ఏకాదశశతతమే చిత్రకూపేరామంప్రతివసిష్ఠః, “వృద్ధాయాధర్మశీలాయామాతుర్నా ర్హస్యవర్తితుమ్ । ఆస్యస్త్వవచనంకుర్వన్నా తినర్తేస్యతాంగతిమ్॥ ౬॥ భరతస్యవచఃకుర్వన్యాచమానస్యరాఘవ । ఆత్మానంనాతివర్తేభాస్యత్యధర్మపరాక్రమః ౭॥” ౪.

తాత్పర్యము — ఈప్రకారము నామనస్సునందుఁబ్రవేశించి నిత్యవాసముచేయుచున్న తనగుణచేష్టితములనుఘట్టించి యానందించునట్లును తనసర్వేశ్వరత్వమును నాశ్రితపరాధీనత్వమనియెడి తనస్వరూపమునుబాడియు భోగ్యతాత్రియముచేనాడియుధరించునట్లును నన్నుగటాక్షించిన సర్వేశ్వరుఁడు నాయందున్నస్వసంక్షేపవిరోధులను సవాసనముగఁబోగొట్టియు సంతమాత్రమేగాక నాసంబంధులనుగూడ తనపాదరవిందంబులను నాశ్రయించుస్వభావులుగాఁజేసియు మహాపకారఁజాయెనని కొనియాడిరి. ౪.

యూ. — విట్టిలఙ్గు శెజ్జిగోలితైయరై పాతజైకళోకల్లగో । విట్టిలఙ్గుకరుణ్ణుడర్తలై యేతిరువుడమ్ము ।

విట్టిలఙ్గుమతియజ్జీర్ శబ్దశక్కరమ్ పరుతి । విట్టిలఙ్గుముడియామ్మాన్ద తుళూతనన్దనక్కే॥ ౫॥

ఆ. — (విట్టిలఙ్గు) ఇప్పడియొన్నై వైష్ణవనామ్మకైక్క. తన్నుక్కియై పకరణమాకక్కొడైన్ను శ్శే పుకున్దరుళినానెన్దితార్. ౫.

అన్య. — విట్టు విట్టు ఇలఙ్గు (౩) ముడి అమ్మాన్ మతుళూతనన్దనక్కు (౬) ఇలఙ్గు శెమ్ శోతి (౯) తామరైయే పాతమ్ కైకళో (౧౨) కల్లగో విట్టు ఇలఙ్గు (౧౫) కరుమ్ శుడర్ మలైయే (౧౮) తిరు ఉడమ్మ శీర్ (౨౧) శబ్ద విట్టు ఇలఙ్గు (౨౪) మతియమే శక్కరమ్. విట్టిలఙ్గు (౨౭) పరుతియే (౩౦).

పన్నీ. — అనన్తరమ్, సపరికిరమాక తన్నైయన్దీకరి త్తపడియాలే యవనుక్కుప్పి అన్ద వౌజ్వల్యతై యరుళిచ్చెయ్తార్.

ఇప్పాట్టిల్ మతలడియిల్, విట్టు శెష్ట - తిరునామమాకప్పిరిత్తు, “విట్టిలఙ్గుముడియామ్మాన్” ఎమ్మనాలామడియొడే యన్దయిత్తుక్కిడక్కిఱతు; అల్లాతపోతు, తిరునామమ్మతలయ్యొక్కిఱపాట్టుక్కళిన్ మర్యాదైకొలైయుమ్. “విట్టు” ఎన్నుమిన్విడైతిరుకరమ్ - కుత్తీయలాకక్కొళోక.

విష్ణువాయ్, పరన్ద, విశ్ణుకిఱ, (౩) అభిషేక తైయైయనాయ్, స్వామియాన, మధుసూదనకృతనక్కు, (౬) ఇలగ్గి, శివన్ద, భళియైయడైయ, (౯) తామరైపొన్దన, తిరువడికళుమ్, తిరుక్కైకళుమ్, (౧౨) తిరుక్కణ్ణుళుమ్; వికసితమాయ్, విశ్ణానిట్కీఱ, (౧౫) నీలమాన, ప్రణ్దైయైయడైతాన, మలైపొన్దతు, (౧౮) అల్లకియ, వడివు. అల్లకియ, (౨౧) శబ్ద, పరమ్మి, విశ్ణుకిఱ, (౨౪) చన్ద్రనైపొన్దతు చక్రమ్, అప్పడిప్పట్ట, (౨౭) ఆదిత్యనైపొన్దతు. (౩౦) సామానాధికరణ్యమ్ ఉపమానోపమేయభావతై.

అర్థము.—వ్యాప్తమై అంతట వెలుగుచున్న (౩) కిరీటుకలవాడును స్వామియైన మధువనియెడిరక్కసునిచంపినవానికి (౬) ప్రకాశించుచున్న ఎఱుగ కాన్తిగల (౯) తామరపుష్పములవంటివి శ్రీపాదములు హస్తములును (౧౨) నేత్రములును. వికసించుచు బ్రకాశించుచున్న (౧౫) నిలమైన కాన్తిగల పర్వతమువంటిది (౧౮) సుందరమైన శరీరము. అందమైన (౨౧) శంఖము వృద్ధిచొంది ప్రకాశించుచున్న కిరీటుకలవంటిదే. నక్రము వ్యాపించి ప్రకాశించుచున్న సూర్యునివంటిదే. (౨౪).

ఈ.— ఐదామ్బాట్టు. తిరుమాలైయాణ్డానోడే యెమ్మెరుమానార్ తిరువాయ్ మొఱ్ఱి కేట్టరుభుకిత నాళిల్, పాట్టుక్కల్ తోలుమ్ శిలవారైకల్లై యరుళిచ్చెయ్తే “ఇతుఅర్థమానాలో” ఎన్దాల్, “ఇతు విశ్వా మిత్రసృష్టి, ఆళవందారరుళిచ్చెయ్తే కేట్టటియే” ఎన్దు పణిక్కుమామాణ్డా; ఆణ్డా “ఇప్పాట్టుక్కు విశ్వామిత్రసృష్టి వేణ్డావాయిరువ్దతీ” ఎన్న, “ఇప్పాట్టుక్కు - తన్నవయవసాన్దర్యతాలే యెన్దై తనక్కాక్కినాన్దెన్ది తార్” ఎన్దు రుళిచ్చెయ్తరుళినారామ్. అతువుళ్ళిడక్క, భట్టరుళిచ్చెయ్తరుళిన్దు - “అన్దొరైయూ మాన్దొర్ పరికర తైయుమ్ విషయాకరిత్తు, అత్తాలేతిరు మేనియిట్టి అన్దొరైయై చొల్లుకిటతు” ఎన్దు; ౧ “విశోధితజటస్సాన్ద తశ్చిత్రమాల్యాను లేపనః | మహర్ష వసనో రామ స్తస్థాతత్ర శ్రియాజ్వలన్” ఎన్దు నిన్దాన్దోలే.

(విట్టిలక్ష్మిత్యాది) మదకుతిన్దాన్దోలే విట్టు విశ్వానిన్దుళ్ళ, శివన్ద ఒళియెయున్దెత్తాన తామరై పోలేయా యిల్లు తామ్తోల్లు విట్టునిరువడికల్, తమ్మెయన్దెత్తకై, కుళిరనోక్కినతిరుక్కణ్ణల్, ఇన్దె. ఉపమేయత్తు క్కుపమానమ్ నేరాకప్పోరామైయాలే, అతుతన్దె యేశిక్షిత్తు చొల్లుకిటార్. అన్తిక్కే, విట్టువుక్కు - ఇలక్కు

జీ.ఆ.—ఐదామ్బాట్టు (విట్టిలక్ష్మిత్యాది). ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహత్తిలే, కీర్తనపరికరమాకతమ్మై విషయాకరిత్తతైత్తాలేయెన్దిల్; (ఇప్పాట్టుల్ తన్నవయవసాన్దర్యతాలే యెన్దై తనక్కాక్కినాన్దెన్ది తార్) ఎన్దుమాట్టి నిర్వహిప్పతు; ఎమకేట్టొపిటప్పమ్ మేవుమత్తన్దె యమాక్కినగుణత్తుక్కున్దోల్లు “విట్టిలక్కు” ఇత్యాదివిశేషణ్యతైయిట్టేత్తుకిటార్దు తిరుమాలైయాణ్డా నిర్వాహమెన్దు కణ్ణుకోళ్ళు. ఒరువన్దె విషయాకరిత్తతైయి యుజ్యులనాయుర్ద విషముణ్డోవెన్న (విశోధితేత్యాది). ఇన్దొక్కమ్ - భరతాన్దొరై విషయాకరిత్తవత్తరత్తిలి రున్దెచొల్లుకిటతు. యన్దకాణ్డే ఏకత్రింశదుత్తరశతతమే, “పూర్వన్దుభరతేన్నా తేలత్తుజేచుహుతే” ఇత్యాద్యనన్దరమ్, “విశోధితజటస్సాన్దతః” ఇత్యాది.

విట్టు - వికసితమాయ్. ఇలక్కు - విశ్వానిన్దుళ్ళ. యద్యా, విట్టు - పుటప్పట్టు. “తామరై” ఎన్నాతే, “విట్టిలక్కు” ఇత్యాదియారే విశేషిప్పానెన్నెన్న (ఉపమేయత్తుక్కిత్యాది). నేరాక - ఒప్పాక. అతుతన్దె - ఉపమానన్దెన్దె. “అన్తిక్కే విట్టువుక్కు” ఎన్దిటనా క్యమ్ - ఇలక్కికోశక్కిలే యిరుక్కిటతు, ఇలక్కికోశక్కిలిన్దె. ఇన్దాతపక్షత్తిలే, అన్వయమరుళిచ్చెయ్తే విషయత్తిలే “విట్టువుక్కు” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తే యాలుమ్, పాట్టుక్కల్ తోలుమ్ కీర్తముడిన్దె తిరునామన్దై అదాగుకవరుళిచ్చెయ్తే ప్రకరణమాన్దెయాలమ్, “విట్టు” ఎన్దు తుక్కు - విట్టువుక్కు ఎన్దురాన్దరమున్దెన్దు కణ్ణుకోళ్ళు. ఇహోతు, మతుకూతననాన - విట్టువుక్కున్దెన్దు యిప్పతు. “విట్టు” ఎన్దు

ఆ.ఆ.వి.—(భట్టర్) ఆపరభావియాక్కియెన్దుమాట్టునతు. (అన్దొరైయూ మాన్దొర్ పరికర తైయుమ్ విషయాకరిత్తు అత్తాలేతిరు మేనియిట్టి అన్దొరైయై చొల్లుకిటతై) ఇన్దనిర్వాహత్తుక్కున్దు - “అవయవసాన్దర్యతాలేతనక్కాక్కినాన్దెన్ది తార్” ఎన్నుమ్మోతు, “ఇలక్కు” ఎన్దుటోరాతో, “విట్టిలక్కు” ఎన్దువిశేషిట్టి అత్తాన్దెయాలే ఇప్పడిపుకరుణ్డాన్దెన్దు విషయన్దెయూన్దెయూమ్ విషయాకరిక్కియైతేయెన్దు. ఇన్దాల్, ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహత్తుక్కుమ్ భట్టర్ నిర్వాహత్తుక్కుమ్ భేదమానతు - అవయవసాన్దర్యత్తిన్దెయూ కారణత్వకార్యత్వజ్ఞైప్పల్లవాయిల్లు. భాష్యకారనిర్వాహస్య “అన్దొరై” ఇత్యత్రహృదయమ్. — “విట్టువాయ్” వ్యాపనశిలనాయ్ “పరన్దువిశ్వానిన్దుకరిషేక తైయున్దెయనాయ్ స్వామియనమధుసూదనన్దున్దు” ఎన్దువన్నీరాయర్ తిలే. — అప్పడియైశ్వర్యమున్దో

తిరువాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౭-తి-కేశవస్తుమర్. ౬-పా-మతుశూతనై వ్యాఖ్యానభల్. ౨౨౩

అర్థము. — మనువనియెడిరక్కసునజంపియాశ్రితవిరోధులనుబోగొట్టినసర్వేశ్వరునిచప్పు ఇతరప్రాప్యములేనివాడైతిని. (౩) అనిపట్టినప్పుడు
పులచేతను కార్యము(౬) లేక స్తోత్రముచే(వానిగుణములను) వ్యాపించిన వాతురములను(౭) స్థిరముగనుండి వాడి యాడుకట్టు(౧౨) ప్రతికల్పముం
దును అనేకములై అద్వితీయములైన(౧౫) జన్మములయందు నాతోసరిగా నవతరించి (౧౬) నాకే కటాక్షములను జేయుటకు(౨౦) తగు మైన
హేతువులుకలవాడును స్వామియునై (౨౪) త్రివిక్రమావతారంబై త్రిన సర్వేశ్వరుని గృహ (౨౭) వ్యాపించుకొనెను. (౨౮) ౬.

ఈ. — అతామ్బట్టు. తన్నక్కల్ నాకప్రవణనాకై క్కె మ్మెరుమాకవిరున్దిల్ శ్లోమ్ తకకప్పవై యా లే
యెన్దితార్.

(మతుశూతనై యన్ది మన్ శ్రీలే నెన్దు) విరోధినిరసనస్వభావనానవనై యొట్టియ వేలుశిలరై త్తజ్జమాకవుడై
యేనల్లేనెన్దాయ్లు ఇవరిరుప్పతు. సత్త్వస్థలై యెడు త్తపోతురుకాలివ్వాడై శొల్లుమతునమక్కుముళ్ళతోన్ది తే,
ఇవర్ క్కువాశియెన్నెన్నిల్ (ఎత్తాల్ముకరుమమిన్ది) అన్దవుక్కిక్కిచ్చేర్ న్దవనుష్టానముణ్డాయరుక్కుమ్. ప్రాప్య
భాసజ్గలిలుమ్ ప్రాపకాభాసజ్గలిలుమ్ నెక్కిత్తన్దు, అననై యొట్టిన్దెల్లావన్ద్రాలు మొరుప్రయోజనమిన్ది క్కేయిరు
ప్పర్. (తుతియిత్త్యాది) స్తోత్రాత్మకమానపాడలెన్నుతల్, స్తుత్యగుణజ్గలై విళాక్కొలై కొళ్ళువప్పడియాన పాడ
ల్ కళెన్నుతల్. కల్పన్దోటుమకల్పన్దోటుమ్ తుతిశూన్దపాడల్ కళై కొణ్ణుపాడువతాడువతామ్బడిపణ్ణినాక.
(నిన్దు) ౧. 'దేహిమే' ఎన్దుప్రయోజనజ్గలై స్పర్శ్శ్రియకలుకై యిన్ది క్కేయిరుక్కె. ఇప్పడియవప్పణ్ణుకైక్కు హేతు
వెన్నెన్న, శొల్లుకితార్ (వితిశూన్దతాల్) (ఎతిర్ శూల్లల్ పుక్కు. ఒరువనైప్పడిక్కినినై త్తవక్ అనకాపామ్
వరమ్బుక్కెతిర్వరమ్బేరుమాప్పోలే, ఇవర్ పిఱన్దజన్దజ్గళోటుమ్ తానుమెతిరేపిఱన్దువన్దానాయ్లు.

ఇవర్ కర్త మడియాకప్పిఱక్క, అవననుగ్రహత్తాలే పిఱన్దువన్దవి త్తనై. శూల్లలెన్దు అవతార త్రైచ్చొన్దిక్కుడవ
తితే; ఎన్దెత్తోర్ పిఱన్దు మెతిర్ శూల్లల్ పుక్కు. ఎనక్కేయరుళ్ కళ శెయ్యవితిశూన్దతాల్ శ్లోమ్ తార్. వితియెన్దిఱతు.

జీ-ఆ. — అతామ్బట్టు. (మతుశూతనైయిత్త్యాది) ఎన్దెత్తోర్ పిఱన్దుమ్ - ఎతిర్ శూల్లల్ పుక్కు. ఎనక్కేయరుళ్ కళ శెయ్యవితిశూన్ద
తాల్" ఎన్దు త్తెక్కుటాక్షీ త్తనతారికై (తన్నక్కలిత్త్యాది). వరున్దిల్ శ్లోమ్ - ప్రయాసపట్ట తెల్లామ్.

తజ్జమాక - ప్రాప్యప్రాపకమాక. మేలుక్కవతారికై (సత్త్వమిత్త్యాది). తాత్పర్యమ్ (అన్దవుక్కిక్కిత్త్యాది). శబ్దార్థమ్ (ప్రాప్యభా
సజ్గలిమిత్త్యాది). ప్రాప్యభాసజ్గళి - ప్రయోజనాన్దరజ్గళి. ప్రాపకాభాసజ్గళి - ఉపాయాన్దరజ్గళి, కరుమ - కార్యమ్. ప్రయో
జనమెన్దు పడి. తుతిశూన్దపాడల్ కళ - స్తుతియాకమాన్ద్రన్దిరుక్కిపాడల్ కళెన్దుమున్దవర్థమ్. శూల్లకై - కార్తేన్దిన్దనమ్బున్దమ్.
అక్తయాలే స్ఫుటతైయై చొన్దుకెఱతు. ద్వితీయార్థత్తిలే, మాయతఇతిస్తుతిఃఎన్దు - స్తుత్యగుణజ్గలై చొన్దుకెఱతెన్దు పడి. విళాక్కొలై కొళ్ళుకై
కబళికరిక్కై. ఉజ్జీయుమ్బోటుమ్ - తుతిశూన్దపాడల్ కళ - నిన్దు - పాడియాడ ఎన్దున్దుయి త్తర్థమ్ (కల్పన్దోటుమిత్త్యాది). "నిన్దు"
ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (దేహిమేయిత్త్యాది).

ఎతిర్ శూల్లల్ పుక్కు - చేతననుక్కెతిరేపిఱన్దువన్దు. చేతనకర్త మడియాకప్పిఱక్కితాక, అనకాపిఱక్కైక్కుడియేతెన్న (ఇవర్
కర్తమిత్త్యాది) స్వాక్తార్థస్యమూలదర్శయతి (ఎన్దెత్తోర్ పిఱన్దుమిత్త్యాది). "అనుగ్రహత్తాలే" ఎన్దు మతుక్కు శబ్దకాణోమే యెన్న (జీతి

అ.అ.వి. — (కల్పన్దోటుమితి) ఇదానింతవగానజనితహర్షాతిశయాత్ పూర్వతనసంపుతిరుణానివిర్భ్రత్య, యవత్కాలమేవమేవాగా
యమితివదలివా; ౨ "పదైత్తాకవిన్దుపోలే యితువుమయథాపూర్వకల్పమామే" ఇతిప్రకారేణ వ్యాసమును ప్రహ్లాదపితృరాజుక్కు
ర్యావతారోపిప్రతికల్పమస్తీత్యభిప్రాయావా. — ౩ "శూల్లల్ పలపల్లాక" ఇత్యుక్తాంప్రసిద్ధిమనలమ్మ్యూర (శూల్లలెన్దు.

ఈ.—భగవత్కృపైయై. భగవత్కృపైయైవితియెనాబ్బనెన్నిల్; అవనుక్కుత్తప్పవొణ్ణాతతాకైయాల్. నామ్నినైత్తవైత్తవైక్కుట్టవొట్టాతకర్తమొల్లే; ఈశ్వరకనినైత్తకార్యజ్ఞభమ్ కృపాపరతస్త్రినాయ్ త్తలైక్కుట్టమాట్టా; ౧[వధార్వామపికాకుత్తః కృపయాపర్యపాలయత్] కాకుత్తః-తజ్జలిలుమ్కృపైయై విజ్ఞోరక్షీత్తుక్కొణ్ణుపోరుమ్ కుడియిలేపిఱవర్. వధార్వామానకాకత్తుక్కు విట్టవమ్బుక్కుట్టడక్కణ్ణుభీవుపణ్ణుమవరితే. (ఎనక్కేలిత్యాది) సర్వేశ్వరనాయరున్దువైత్తు, శ్రీవామననాయవన్దవతరిత్తు సూన్దుడియాలేత్తైలోక్కత్తైయుమ్ తిరువడికళికీక్షీయట్టుక్కొణ్ణు యెల్లారోడుమ్మొరున్దిససాలభ్యన్దాకపరత్వమెన్నుమ్బడి ఎనై ఎవయికారిక్కైక్కు ఒరువితిశూన్ద్రము. అన్దూకతిరివిక్కిరమనైయెనక్కేయరుల్కళిశెయ్య - ఎనక్కైన్న వే ఒరువితిశూన్ద్రము. ౬.

జీ-అ.—యైఱిఱితిత్యాది. దృష్టాన్తకథముభేనవివరణమ్(నామ్నినైత్తవిత్యాది). కృపాపరతస్త్రినాయ్నినైత్తకార్యమ తలైక్కుట్టమాట్టానెన్నుమతుక్కుప్రమాణమ్ (వధార్వామిత్యాది). తజ్జలిలుమ్ కృపైయైవిజ్ఞోయెన్దుతు-తజ్జలిక్కు హనివన్దాలుమ్కృపైయైవిజ్ఞోయెన్దు పడి. ఆనాల్, కాకత్తుక్కుక్కణ్ణుభీవుశేయ్కెత్తెన్దెన్దు (వధార్వామానవిత్యాది). ఇతు - రసోక్తి. కణ్ణుభీవు - విశమ్బముమ్, కణ్ణైయ్కైక్కైయుమ్. అతువుమ్ కృపాకార్యమెన్దుపడి. “అన్దూక తిరివిక్కిరమనై ఎనక్కైన్న - వితిశూన్ద్రము” ఎన్దన్దయిత్తరులిచ్చెయ్కెత్తార్ (సర్వేశ్వరనాయిత్యాది). “ఎనక్కు” ఎన్దిరణ్డిడత్తిలేయిక్కైయాల్, పునరుక్తివారామై క్కున్దయిక్కొట్టుకెత్తార్ (అన్దూనిత్యాది). స్వామియాన తిరివిక్కిరమనై ఎనక్కేయసాధారణమాక ప్రథమకటాక్షన్దొడగ్గి పరమభక్తిపర్యస్తమాన పువకారజ్జైప్పణ్ణుకైక్కు సాధారణమాకవారుకృపై శూన్ద్రము కొణ్ణుతు ఎన్దుకబ్బాధమ్. * వితిశబ్దమ్ - కృపావాచియాకైయాల్. “అరుల్కళి” ఎన్దిఱివితు - కృపాకార్యపరమ్. “ఏల్” ఎన్దుతు - అవధారణమెన్దుకరుతి (ఎనక్కైన్న వేయెన్దితార్). “ఏల్” ఎన్దుతు సన్దోహతిశయసూచకమన్దయమాతల్. మతుకూతనైయెన్దుతోడగ్గి, ఊళ్ళీయూళ్ళీ తొలుమ్ - నిన్దు - తుతిశూన్ద్రవాచిల్కళి పాడియాడుమ్బడి - ఎనైన్దోర్ పిఱప్పమ్ - ఎతిర్ శూన్ద్రోపుక్కు - ఎనక్కేయరుల్కళిశెయ్య-అన్దూక తిరివిక్కిరమనై - ఎనక్కేల్ - వితిశూన్ద్రత్తిత్తన్దయః. ఎనైత్తు - ఆనెకజ్జళాయ్. ఓర్ - అన్దితియమాన. పిఱప్పమ్ - పిఱప్పక్కళి తోలుమితిశబ్దార్థః. ఏలుతల్ - తమతియాకవుమామ్. ౬.

అ-అ-వి.-శూన్ద్రస్థకొల్మొక్కై. అతిగ్గేఅవతారమాకిఱతు. — (అవనుక్కుత్తప్పవొణ్ణాతతాకైయాన్దవాక్యన్దయమ్. విదధాశీతివిధిః, విధాయకవేదవాక్యమ్; విధీయతే - జ్ఞాప్యతేఇతివిధిః - అదృష్టరూపంకర్తేవ్యుత్పత్తిన్దయవివక్షయాఅర్థన్దయపరంవా, వివర్యవివరణభావేనఏకార్థపరంవా. ఒట్టాత - సహియాత. — “ఎనక్కేలన్దూక తిరివిక్కిరమనై ఎనక్కులున్దవేన్దుకొలైయై డైయవనాయ్ స్వామియానత్రివిక్రమనై ఏలుకై - కొల్మొక్కైయాతల్, తమతియాకవుమామ్” ఎన్దువాదికేసరియరులిచ్చెయ్కెత్తార్. ౬.

ప్ర-తి.—(మతుకూతనై) బ్రహ్మజ్ఞపురాణే మహేశ్వరనారదసంవాదేనారదంప్రతిమహేశ్వరః, “తస్మిన్కారేభగవతః క్షవిట్టుమ్బువాపుశా । రజస్తమః ప్రకృతికామధుక్తైభసంజ్ఞతౌ । అసురౌబ్రహ్మణోభ్యేత్యస కాశేలోకకణ్ణికా । వేదాన్ద్రహిత్యాసలిలంప్రవిష్టప్రళయోదధేః । తాహత్వాదానవశ్రేష్ఠాహర్షిర్హయశిరామునే । ఆదాయవేదానాగచ్ఛ దన్దికంపరమేష్ఠినః”.— (ఆజనిన్దు) యజుః, “దేహిమేదదామితేనిమేధేహినితేదధే”. — (వితిశూన్ద్రము) సున్దరకాణ్డే [౩౮] మారుతింప్రతివాయసవృత్తాన్దకథనేసేతా, “సతనిపతితం భూషాశరణ్యశ్వరణాగతమ్ । వధార్వామపికాకుత్తః కృపయాపర్యపాలయత్ ॥ ౩౮ ॥” — (తిరివిక్కిరమనైయే) శ్రీనారసింహపురాణే, “వోయధారానిపతితా వామనస్యకరేపునః । కరేనిపతితేతోయే వామనోనవృధేక్షణాత్ । పాదేనైకేవకాన్తాసర్వేయంభూర్న కేశ్వర । ఆన్దరిక్షంద్వితీయేనద్వాన్ద్రప్రతీయేనసత్తమ”.

తాత్పర్యము.—అనాది కాలమునుండి నేటివఱకు నాప్రతిజ్ఞమందును నన్నువశపఱచుకొనుటకుఁదగు మైనయవతారముల నెత్తినన్ను వశీకరించిన మధుసూదనునితప్ప వేఱులే దనియభ్యవసాయమునొంది ప్రాప్త్యంతములనుత్యజించి సర్వకాలములయందును స్తోత్రరూపములైన పాశురములను బాడుటసంతోషాతిశయముచే నాడుటయనియెడి సమృద్ధిని నాకుఁ బ్రసాదించుటకై త్రివిక్రముని విధియనియెడి కృపసంపూర్ణముగ వ్యాపించెను.

మూ.—తిరివిక్కిరమక్ శెన్దామలై క్కణెచ్చు నెళ్ళెన్దని వాయ్ ఉరువిత్పొల్లిన్దవెల్లై ప్పళిన్దురిఱ త్తనెన్దెన్దు, ఉళ్ళి ! ప్పరవిప్పణిన్దు పల్లూఱ్ఱియూఱ్ఱినిన్బాతపన్దయ మేమరువిత్తొమ్మన మేతన్దాయ్ వల్లెకాణెన్దాయననే॥ ౭॥

ఆ.—(తిరివిక్కిరమక్) ఆశ్చర్యదిన్యచేష్టితక్, ప్రబుద్ధముద్ధామ్బుజచారులోచనక్, అగ్రుకియతిరుప్పవళితైయడైయవక్, శుచిన్సితక్, ఇవర్థోలేయెన్దైయడిమైయాక్కినన నెన్దెన్దుళ్ళి ప్పరవిప్పణిన్దుఇప్పడియే సర్వకాలమునున్నడైయ పాతపన్దయమేమరువిత్తొమ్మన మనమేతన్దాయ్; వల్లెకాణెన్దాయననే! వల్లెకాణ్, ఒరువర్క్కుళ్ళైయ్యముడియాతన వెల్లొళ్ళైయ్యవల్లొన్రువనలైయొ శెన్దెన్దాయ్.

అన్య.—తిరివిక్కిరమక్ శెమ్ తామరై (౩) కణ్ ఎమ్మా శెమ్ (౬) కని వాయ్ ఉరువిల్ (౯) పొలిన్ద వెల్లై పళిన్దు (౧౨) నిఱత్తక్ ఎక్ ఎన్దెన్దు (౧౫) ఉళ్ళి పరవి పణిన్దు (౧౮) పల్ ఉళ్ళియూఱ్ఱి నిక్ (౨౧) పాతపన్దయమే మరువి తొమ్మన (౨౪) మనమే తన్దాయ్ ఎన్దాయననే (౨౭) వల్లెకాణ్. (౩౦)

పన్నీ.—అనన్దరమ్, స్వాసుభవత్తుక్కుఱున్బాక సత్వోత్తరమాన మనసైన్దెన్దాయ్ శెన్దెన్దాయ్.

త్రివిక్రమాపదానంతా లేలోక తైయనన్వార్త ముక్కినవనాయ్, అశుపాశేషన్ద, తామరైపొన్ద, (౩) కణ్ణాలే, ౧ “జితమ్” ఎన్నుమ్మడియెన్దైయడిమైకొన్దెన్దాయ్ నాచక్, శివన్ద, (౬) కనిపాశేయరుక్కిఱ, తిరుప్పవళత్తిక్, వడివిలే, (౯) పరమ్మివళోన్దనరుక్కిఱ, వెళుత్త, పళిన్దుపాశేయరుక్కిఱ (౧౨) తిరుముత్తిక్ నిఱత్తై, ఎనక్కునుభవిప్పిత్తనక్, ఎన్దెన్దుతనిత్తనియే, (౧౫) చేష్టితతైయబ్బణ్ణుక్కైయమ్ముఱు వల్లక్కైయమ్మనెన్దాయననుభవిన్దు, అశుభృషక్కా మైయాలేయక్రమమాకప్పరవి, అన్దప్రీతిప్రేరేతనాయ్ కొన్దెన్దతిరువశీకళితేవిమ్మన్దు, (౧౮) పలవక్తెప్పట్ట, కల్పవిభాగ తైయబ్బెన్దాయకాలతత్త్వముశ్శతనైయమ్, ప్రాప్తనానవున్నడైయ, (౨౧) భోగ్యమానతిరువశీకలే, అనన్యప్రయోజననాయ్ కొన్దెన్దపారన్ది, అడిమై శెయ్యుమ్, (౨౪) మనసైన్దయే, తన్దాయ్, ఎన్దాయననే, (౨౭) వల్లెకాణ్. (౩౦) మహాబలియ మడైయనెన్దై వళ్ళిన్దనుకూలమాక్కిననీ, ఎన్దైన్దెన్దాయమనుకూలిప్పిక్కుళ్ళక్తనెన్దుకరుత్తు.

అర్థము.—త్రివిక్రమాపదానంతా త్రినవాఁడు ఎఱ్ఱని తామరపుష్పములవంటి (౩) నేత్రములచే (నన్నువశీకరించిన) స్వామి ఎఱ్ఱని (౬) ఫలమువంటి అధరముయొక్క ఆకారమునందు (౯) సమృద్ధములైన తెల్లని స్ఫటికములవంటి (౧౨) దంతకొన్నిని నాకుఁబ్రసాదించిన వాఁడు అనియని (స్రవ్యేకముగ) (౧౫) అనుభవించియు (అక్రమముగా) జెప్పియు శ్రీపాదములనాశ్రయించియు (౧౮) అనేకవిధములైన కల్పములందు నీయొక్క (౨౧) పాదపంకజములయందు ఆసక్తకలదైయుండి కైంకర్యములనుజేయు (౨౪) మనసునే ప్రసాదించితివి, వామనాన తారంబెత్తి (నాకుపకరించి) న నాఁడా ! (౨౭) (నీవు) సర్వశక్తుఁడుకదా ? (౩౦)

ఈ.—ఏఱొమ్మాట్టు. ఉన్నడైయగుణానుసన్ధానపూర్వక మాకస్తుతి ప్రణామజలై ప్పణ్ణికొన్దెన్దయను భవిక్కుమితు వేప్రయోజనమాయరుక్కుమ్ మనసైన్దయెనక్కుత్తన్దాయెన్దాయ్.

శీ.ఆ.—ఏఱొమ్మాట్టు. (తిరివిక్కిరమనిత్యాది). “మరువిత్తొమ్మన మనమేతన్దాయ్” ఎన్దెన్దెప్పల్ (ఉన్నైయనుభవిక్కుమితువే ప్రయోజనమాయరుక్కుమ్ మనసైన్దయెన్దయ్).

ఈ.-(తిరివిక్కిరమర్) మూన్మడియా లేనకలలోకన్దలై యమితక కాట్టిళ్ళేయట్టుక్కొన్డవణ్. (శెన్దామరైక్కణ్మూర్) నోక్కాలే యెన్నైళ్ళకాట్టిళ్ళేయట్టుక్కొన్డవణ్. (ఎన్ శెన్దనివాయి త్యాది) ఇవర్ ౧, “జితమ్” ఎన్ద పిన్దు, అన్దన్ది తమ్మన్దనపడి. ఎన్నై యనన్దార్నానాక్కుకై యాలేళివన్దుకనిన్దతిరువతర త్తినురువితే. అట్టకీలే, నిజ త్తిలే, పాలిన్ద - పరభాగత్తాలేనమ్మధమాయ్, పరిశుధమాన స్ఫటికమ్బాలేయిరుక్కిట తిరుముత్తునిరై యి న్దై యనిజ త్తైయుడై యనణ్. (ఎన్దెన్దుల్లి) ఇతరవిషయజ్గళినుడై యన్ది త్తిలున్దానన్దత్తి, అకవాన్ కన్ద వాత్తేవిట్టలతునిజ్జునొన్డా తాయరుక్కుమితే; ఇతమాతాణ్డే యనుసన్దిక్కలామితే. (పరవిప్పణిన్దు) అక్రిమ మాకక్కుప్పిట్టు, నిన్ద మనాయ్ తిరువడికళిలేవిట్టున్దు. ఇప్పే అతానారునాళున్దాయ్ మన్ద్రై నాన్ మఱుక్కై యన్ది క్కే (పల్లాయ్మాయ్) కల్పన్దోఱుచుకల్పన్దోఱుమ్, పరమభోగ్యమాన ఉన్దిరువడికళై యేయనన్దప్రయోజన నాయ్ కొన్డతొమ్మమనన్దై త్తన్దాయ్. విషయాన్దరజ్గళిన్దిరమాకై యాలుమ్ అభోగ్యనూకై యాలుమ్ ఒన్దై యేపన్ద్రీనిజ్జునిషయమిన్దై యాకై యాలే, మనన్దు ౨, “చన్బలంహిమనః” ఎన్దుచన్బలమాయితే యిరుప్పతు; అన్ద డియన్ది యే, నిత్యముమాయ్ నిరతితయభోగ్యముమా యిరుక్కై యాలే మరువిత్తోఱుమ్ మనన్దై త్తన్దాయెన్దు మామ్. పల్లై యన్దెన్దై తిరు త్తి నవళవన్ది క్కే, కరువుకల త్తిలే యిరున్దెన్దై త్తన్దాయ్. ౩*దిన్దందదామిపోలే. “పల్లై య

జీ.అ.-భావమ్ (మూన్మడియా లే యిత్తాది). “శెన్దామరైక్కణ్మూర్” ఎన్దు పదజ్గళుక్కుభావమ్ (నోక్కాలేయిత్తాది). “ఎన్దూ” ఎన్దు త్తైప్పన్ద్ర (జితమ్మెన్ద పిన్దన్దు), “జితన్దేపున్దరీకాట్” ఎన్దు తువన్దీతమ్. “ఎన్దూ” ఎన్దు తొన్దజ్గళి బ్దార్థమ్ (ఎన్నై యిత్తాది). (అట్టకీలే నిజ త్తిలేయితి) “ఉరు” ఎన్దు - అట్టకాయ్, అత్తాలేనిజ త్తైట్టొన్దుకొన్దెన్దుకరున్దు. తిరువధరత్తుక్కుకావతు - శివన్ద నిజ త్తైయుడై త్తాకై యితే. ఉరువాలే - అట్టకాలేపాలిన్దనన్దై యెన్దుడై యితితబ్దార్థః. పళిన్దు-స్ఫటికమ్. తిరుముత్తై “పళిన్దు” ఎన్దు తు- మన్ద్రై యన్దెన్దు. ఒరువిషయ త్తినుడై యన్ది తమప్పడి యనవరతానుసన్దానవిషయమా యిరుక్కుమోవెన్దు (ఇతరవిషయేత్తాది). అకవాయ్ - దుర్గమంసాది మయాన్ద్రప్రదేశమ్. మాతాణ్డేయన్దు తు - వీప్పెన్దై యెప్పన్ద్ర. మఱుక్కై - ఇన్దాణ్డేపాకై. యావత్కాలమ్ మరువిత్తోఱుకై క్కిరన్దుపేతు - అన్దప్రయోజనత్వముమ్, భగవన్దిరతితయభోగ్యత్వముమ్. ఏతదుభయవిధిపేతువైప్పన్ద్ర నిర్వాహద్యయమాహ (పరమభోగ్యమానవిత్తా దియాలమ్, విషయాన్దరజ్గళిత్తాదియాలమ్) “మరువిత్తోఱుమ్ మనమేతన్దాయ్” ఎన్దు తుక్కుర్గద్యయమ్ - విషయాన్దరప్రవణమానమనన్దై త్తి రుత్తియున్దై మరువిత్తోఱుమ్ మనమేతన్దాయ్ ఎన్దు తల్, కరువుకల త్తిలేయిరున్దెన్దై త్తన్దాయెన్దు తలన్దు. మున్ది నవర్గత్తై (విషయాన్దరజ్గళిత్తా దివాన్దై) అరుళిచ్చెయ్తు, ద్వితీయార్గ త్తైయరుళిచ్చెయ్కీతార్ (పల్లై యన్దెన్దై యిత్తాది). మరువుకై - అనన్దప్రయోజనత్వమాతల్, అనన్దపరత్తై యాతల్, కరువుకలమ్ - తిరువాభరణాదికళిట్టువైక్కు మత్తై. శ్రీభక్తార్ మెన్ద పడి. అతిలుళ్ళన్దెన్దుకళిలేయిరున్దెన్దై యెన్దు పడి. పుతియతాకన్దొన్దొన్దు త్తవిషమున్దోవెన్దు (దిన్దందదామిపోలేయెన్దు). గీతాసుష ప్తే, “చన్బలంహిమనఃకృష్ణప్రమాధిబలవన్దృఢమ్”

అ.అ-వి.—“క్రిమ-పాదవిక్షేపే” ఇతిధాతుం హృదినిధాయాహ (మూన్మడియా లేయితి). ౪ “ఒరుకుఱుకాయ్ నిలమానశిమణ్ వేన్దే యులకన్దెత్తుమిరడియాలాడుక్కి” ఇతిచోచ్యతే, కథమత్తనిర్ణయ ఇత్తాళక్కాయమ్; ౫ “పరోమాత్రయాతమవాప్యధాన” ఇత్తాదిత్రు తిరపిన్దన్దిచ్చాతి, వయంవానిన్దాయకాః ఇతిభట్టార్యాఅవోచణ్” ఇతి ౬ “కొన్దొలక్కుటళురువాయ్ చ్చెన్దు” ఇత్తాత్తిభిధీయతే. — అకవాయ్ - భగవన్దన్దరాన్దముమ్. ౭ “మాత్వాన్దనన్దాబ్దీప్” ఇత్తాది, ౮ “పరమాత్మనియోరక్తః” ౯ “స్తయన్ది వచ్చుపోహన్దిజన్మిన్దీవ భుజన్దుః । స్పృశన్ది వగజోహన్దిహయన్ది వదుర్చనః,” ఇతు - భగవన్దీతమ్. — “మరువి” ఎన్దు తుక్కుర్గద్యయమ్, “తొఱుమ్ మనమే తన్దాయ్” ఎన్దు తుక్కుర్గద్యయమాతల్. ఇప్పే త్తిల్, “మరువి” ఎన్దు తుక్కుర్గమ్ (పరమేత్తాది). “తొఱుమ్ మనమేతన్దాయ్” ఎన్దు తుక్కుర్గ విషయాన్దరప్రవణమానమనన్దై త్తిరుత్తి, ఉన్దై మరువిత్తోఱుమ్ మనమే తన్దాయెన్దు వివక్షిత్తు, ఇత్తైక్కాట్టుకీతార్ (విషయాన్దరజ్గళిత్తాది). “కరువుకల త్తిలేయిరున్దెన్దై త్తన్దాయ్” ఎన్దు వివక్షిత్తు, ఇత్తైక్కాట్టుకీతార్ (అప్పడియన్ది యేయిత్తాది) ఇతుక్కునూచకమ్ (నిరతితయభోగ్యము

తిరువాయ్ మొగ్గి.— ౨-ప. ౭-తి-రేశవన్మమర్. ౮-పా-వామనన్ వ్యాఖ్యానము. ౨౨౭

ఈ.—నెళ్ళితు' ఎన్దు ప్రత్యభిజ్ఞపణ్ణానాతపడియిం నిన్దుతు. (ఎన్ వామన నేవలైకాణ్) కొల్ కైక్కుమ్ కొడుక్కైక్కుమ్ నాన్కొన్దెయోపరికరమ్. వామన నేవలైక్కాట్టి యెన్మెన్దై త్తిరుత్తిత్తదాయ్; అన్మడివ్వుకాలే, మహాబలి, 'ఎనతు' ఎన్దిరున్దభూమియై పహరిత్తాయ్; వలైకాణ్డెన్దు. ఉక్కీతార్. ౭.

జీ-అ.—ఇత్యాది. ఏకాదశే, “నతుమాంశత్యునేద్రప్రమనేనైవస్వచక్షుషాద్విన్యందదామితేచక్షుఃపశ్యమేయోగమైశ్వరమ్.” కరువుకలత్తిలేయెరు నెన్దైత్తిరుత్తయవతెన్మెన్దు (పట్టెయనెళ్ళితిత్యాది). వివరణమ్ (వామన నేవలై త్తయిత్యాది). తిరివక్కిరమనిత్యారభ్య, నిఱత్తనెన్దెన్దు - పల్లవాళి - యూళి - ఉళ్ళిప్పరవిప్పణిన్దు - నిన్బాతపజ్జయ మేమరువిత్తొమ్మమనమేత్తదాయ్; ఎన్ వామన నే - వలైకాణ్ ఇత్యవ్యయః, వలైకాణ్ - నీశక్తననోవెన్దు పడి. వలై - శక్తనే! యెన్దు సమ్బాధనమ్. ౭.

అ-అ-వి.—మాయరుక్మయాలేయెన్దుతు. వివరణమ్ (పట్టెయనెళ్ళితిత్యాది). అన్దిక్కే (ఎన్దుమామ్) ఎన్దు సముచ్చయిత్తుక్కుచ్చేర, పరమభోగ్యమానవెన్దు వాక్యమ్-మున్దినవర్ధమాయ్, ఇత్తైవివరిక్కిత (పట్టెయనెళ్ళితిత్యాదివాక్యవ్యయమ్) ఎన్దువుమామ్. ఇప్పక్షత్తిల్, “మరువి” ఎన్దువోడేకూడ “తొమ్మిమ్ మనమేత్తదాయ్” ఎన్దు తుక్కిరణ్ణుపారుశెన్దుకణ్ణుకొళ్ళెతు. ౭.

ప్ర-తి.—(ఎన్ శెట్టినివాయ్) జితన్తాయామ్, “జితన్తేపుణ్డరికాత్తునమస్తేవిశ్వభావః । నమస్తేస్తుహ్యస్మి కేశమహాపురుషపూర్వజ”.— (మనమేత్తదాయ్) భగవద్గీతానుషంగే, “యోయంయోగస్తవ్యయాపోక్తస్సామ్యేనమధునూదర । ఏతస్యాహంనపశ్యామిచచ్ఛలత్వాన్ధినితం స్థిరామ్॥ ౩౩॥ చచ్ఛలంహిమనఃకృష్ణప్రమాణిబలవద్బుధమ్ । తస్యాహంనిగ్రహన్తుశ్యేవాయోరివసుదుష్కరమ్॥ ౩౪॥” —(తద్దాయ్) తత్త్రికాదశే, “నతుమాంశత్యునేద్రప్రమనేనైవస్వచక్షుషాద్విన్యందదామితేచక్షుఃపశ్యమేయోగమైశ్వరమ్॥ ౧॥”.

తాత్పర్యము.—ఆశ్చర్యకరములైన దివ్యచేష్టితములచేతను సహస్రైకసితంబులైన సరసీరుహంబులవంటి నేత్రములయొక్క సౌందర్యము చేతను నిరతిశయసుందరమైన యధరముచేతను అట్టియధరమందుఁ బ్రకాశించుచున్న దంతకాన్తిచేతను అట్టిదంతకాన్తిచే వెలుగుచున్న చిరునవ్వుచేతను నన్ను వశపఱచుకొనినవాడని నిన్నునుభవించియు ఆనందాతిశయముచేఁ బలుమారుపాడియు పాదారవిందంబుల నాశ్రయించియు సర్వకాలములందు పొద్దుపుచ్చునట్టి విలక్షణమైన మనస్సునే నానుఁబ్రసాదించిన పరమోదారుఁడా! నీవు సర్వశక్తుడవుకదా! యని భగవంతుని నాహ్వానము కొనియాడిరి. ౭.

మా.—నామననెన్దరదకవణ్ణానామరైక్కణ్ణినన్. కామనైప్పయన్దాయెన్దెన్దున్కొల్ పాడియేపణిన్దు।
తూమనత్తననాయ్ పిఱవిత్తుత్తినిన్దె, వెన్దె । త్రిమనన్దెమత్తాయనక్కెన్ శెయ్ కే నెశిరీతరనే॥౧॥

అ.—(వామనన్) నిరతిశయసౌందర్యజన్మభూమియాయురన్దు వున్నదైయపడివైయుమట్టుకైయుమనస్యప్రయోజననాయ్కొన్దుపాడి, ఉన్దిరువడికైప్పణిన్దుకొన్దు ప్రతిబద్ధకణ్ణైప్పొక్కుమ్మడి యెన్దుదైయ మనస్సెయ్యున్దిరువడికశల్లతు మన్ బొన్దతిమాతపడి పణ్ణినాయ్; శ్రీమానే!, ఉనక్కు నానెన్దుకైత్తాళుశెయ్వతెన్దితార్. ౮.

అన్య.—వామనన్ ఎన్ మరదకవణ్ణన్ తామరై (౩) కణ్ణినన్ కామనై పయన్దాయ్ (౬) ఎన్దెన్దు ఉన్కొల్ పాడియే (౮) పణిన్దు తూమనత్తననాయ్ పిఱవి (౧౨) తుత్తుతి నీన్దె ఎన్దె (౧౫) తీమనన్దెమత్తాయ్ ఎన్ శిరీతరనే (౧౮) ఉనక్కు ఎన్ శెయ్కే. (౨౧)

ఈ.—(తూమన త్తననాయ్) బద్ధమోక్ష జగ్గిరణ్ణుక్కుమ్ పొతువాన నెణ్ణెన్జిక్కే, మోక్షత్తుక్కే ఏకా న్తమాన నెణ్ణెయ్మైయనాయ్. పరిశుద్ధా న్తఃకరణనాయ్. అతికృపలమాయ్ పరమతిణ్ణెజన్మ మ్బామతు; పిఱవిత్తుళితి యుణ్ణు - ధూర్దుఃఖమ్, అతునీఙ్గుమ్బడియాక. (ఎన్నెన్జిత్తిమన జ్జెడుత్తాయ్) అమృత త్తెయ్యమ్ విష త్తెయ్యమ్ మొక్కవిరుమ్బువారై పోలే, ఉన్నెన్జియుముకన్దుత్తుద్రవిష యజ్జలై యుముకక్కుమ్ పొల్లాత నెణ్ణెత్తవిర్ త్తాయ్. నల్ల నెణ్ణెత్తన్ద పళవన్జిక్కే, పొల్లాత నెణ్ణెక్కెడుప్పత్తుణ్ణాయ్ తాయ్. (ఉనక్కె త్యాది) పణ్ణినవుపకార త్తికనత్తలేప్రత్తు పకారమ్బణ్ణియల్లతుధరిక్క మాట్టుకీటిలేక, అతుక్కువిరకుకాణ్ణిలేక. నానొరువుపకారణ్ణోళ్ళాత్తోత్తళి, నీకు త్తైవాళనాతల్ శెయ్యప్పెన్జిలేక, పుష్కలనాయరుక్కిఱవునక్కునా నెత్తెచ్చయ్ వేక?.

జీ-అ.—బద్ధమోక్ష జగ్గిరణ్ణుక్కుమ్ పొతువాన నెణ్ణెత్తు - ౧ “మనవమనుష్యాణాంకారణంబద్ధమోక్షయోః” ఎన్జెత్తెప్పల్లి. శబ్దార్థమ్ (పరిశుద్ధత్యాది). తూయ్మై-శుద్ధి. పారాపర్యత్తుక్కుభావమ్ (అతికృపలమాయిత్యాది). అతు-జన్మప్రయుక్తదుఃఖమ్. ఉన్నెన్జిత్తిమన జ్జెడుత్తాయ్ - ఎన్నెన్జివిషయా న్తరణ్ణిలే తత్పరమానతిమన జ్జెట్టుపోన్దుమ్బడిపణ్ణినాయితీశబ్దార్థః. “మరువిత్రొళుమ్ మనమేతన్దాయ్” ఎన్జెపోలే. పొల్లాత నెణ్ణెత్తవిర్ త్తమైసిద్ధమన్జోవెన్న (నల్ల నెణ్ణెయిత్యాది). అతావతు - అనన్యప్రయోజనమానాలుమ్ కవాదిద్విషయప్రావణ్యమ్ సమ్భా వితమాకైయా లే యత్తైత్తవిర్ త్తాయెన్నతల్; కీర్ - అన్వయముభవ ముళిచ్చెయ్తు, ఇక్కే - వ్యతిరేకముభవమిచ్చెయ్కీతారెన్నతల్. “మరువిత్రొళుమ్ మనమేతన్దాయ్” ఎన్జెత్తు - ౨ “తేసాంసతతయన్తానాంభజతామ్” ఇత్యాదిన్జోకార్థమ్; “తీమన జ్జెడుత్తాయ్” ఎన్జెత్తు - ౩ “తేసామేవానుకమ్పర్థ మహమజ్ఞానజన్తము । నాశయామి” ఇత్యాదిన్జోకార్థమ్. తాత్పర్యమ్ (పణ్ణినవిత్త్యాది). అతుక్కు - ప్రత్తుపకారమ్బణ్ణుకైక్కు. తీమన జ్జెడుత్తాయ్ - శిరీతరనే. ఉనక్కె-శెయ్కేనెన్జు, మాట్టిభావమ్ (నానొరువిత్త్యాది). “శిరీతరక్” ఎన్జిఱిత్తాల్ ఫలితమ్ (పుష్కలనాయిత్యాది). క్రమేణాన్వయః.

ప్ర-తి.—(వామనక్) ద్రష్ట్యాక్ స్వకాన్త్యా, వామాని-సుఖాని నయతీతివామనః; “సర్వాణివామానినయతీతిక్రుతేః [ఛాం-ఉ-౪-౧౫]”

తాత్పర్యము.—సర్వసులభుఁడును నిరతిశయసుందరుఁడును నైన నీయొక్కదివ్యమంగళవిగ్రహ సౌందర్యమును నేననన్యప్రయోజనుఁడై పాడి నీపాదపద్మ మలనాశ్రయించుచు నాసమస్తప్రతిబంధకములను బోగొట్టుకొనునట్లు నామనస్సును నీపాదారవిందంబులలో స్థిరముగఁ జేసి తివి. ఇట్లుపరమోపకారకుఁడైన ఓ! శ్రియఃపతీ! నీకునేనేమి ప్రత్తుపకారము చేయగలను ?.

మూ.—శిరిశతరక్ శెయ్యతామరైక్కణ్ణెన్జెన్జి రాప్పకల్వాయ్ ।

వెరిళి, అలమర్ న్దుకణ్ణిర్ మల్ కివెవ్వుయిర్ త్తుయిర్ త్తు ।

మరిళియతీవినై చూళవిన్బమ్ వళరవై కల్ వైక ।

లిరిళి, యున్నెయెన్నుళ్ వై త్తనై యెన్నిరుడి కేశ నే ॥

ఆ.—(శిరిశతరక్) శ్రీధరనాకైయా లే శెయ్యతామరైక్కణ్ణెన్జెన్జిరాప్పకల్ వాయ్ వెరువి యలమర్ న్దు కణ్ణిర్ మల్ కివెవ్వుయిర్ త్తు యిర్ త్తుమరువియరుద్దతీవినైకల్ చూళ విన్బమ్ వళర వేప్పొత్తుమున్నెయెన్నుళ్ళేయరు త్తైత్తరుళినాయ్; ఇప్పడియున్నుక్కుకా లే యెన్నుడైయ కరణ్ణుళై యున్దోట్టిత్తవనే!, ఉనక్కె-శెయ్కేనెన్జితార్.

అన్య.—శిరిశతర్క్ శెయ్య తామరై (౩) కణ్ణళ్ ఎన్జెన్ఱ ఇరాప్పకల్ (౬) వాయ్ వెరిశ అలమర్ న్దు కణ్ణిర్ మల్కి (౯) నెవ్వుయి
ర్ త్తుయిర్ త్తు మరీయ తీవినై (౧౨) మాళ ఇన్ఱమ్ వళర్ వైకల్ వైకల్ (౧౫) ఎన్నిరుడీకేశనే ఎన్నుళ్ ఉన్జై (౧౮) ఇరిశ వైత్తనై. (౨౦).

పన్న.—ఆన న్దరమ్, విశ్లేవదుళున్దీరుమ్మడి యెన్నెన్ఱుక్కుళ్ళేపుకున్దు, నాన్ హుప్త నామ్మడి యనుభవిప్పిత్తాన్జెన్ఱార్. తూమనత్తిలే
తోన్దీరువిత్రభక్తిక్కు విషయమాయ్ క్కొన్ఱునానకమ్మడిపున్దాన్జెన్ఱార్ త్తెన్ఱమామ్.

శ్రియఃపతియానవక్, అవళోన్జైసంశ్లేషప్రీతియాలే శెవ్వి పెన్దీ, తామరై పోలుమ్, (౩) కణ్ణెయ్ డైయవక్, ఎన్జెన్ఱ ౧ “ఇనళిరాప్పకల్
వాయ్ వెరిశ” ఎన్జెన్ఱ పడియే, ఇరవుమ్ పకలుమ్, (౬) వాయ్ వెరువి, ౨ “ఎన్జుమ్ నాడినాడి” ఎన్జెన్ఱ పడియేయలమర్ న్దు, ౧ “కువళై యెన్జెన్ఱ
సిర్ కణ్ణాళ్” ౩ “కేన్దీలొన్జెన్ఱ సిర్ కణ్ణాళ్” ఎన్జెన్ఱ పడియే కణ్ణిర్ మల్కి, (౯) ౪ “ఉళ్ళమలన్ద నెవ్వుయిర్ క్కుమ్” ౫ “నెన్జుమ్ వేవ నెడి
తుయిర్ క్కుమ్” ఎన్జెన్ఱ పడియే పలకాలుమ్ వెవ్వి తాక నెడుమా చ్చెత్తిన్దు, ఇప్పడి ౨ * ఆడియాడియిల్ మరువిన, తీవినై, (౧౨) పోమ్మడి
యాక, ౬ * అన్దామత్తమ్మతోడన్జియిన్ఱమ్ వళరుమ్మడి, సర్వకాలముమ్, (౧౫) ఎన్నిన్దీయన్ద భుక్కునియామక నాన్జాయలే, ఉనక్కు విధేయ
మానవెన్జెన్ఱే, నియన్దా వాయ్ భోగ్యనానవున్జై, (౧౮) ౭ “పక్కున్కోటియాన్” ఎన్జెన్ఱ పడియే తిరు త్తెన్ఱాయ్. (౨౦) భక్తి పారవశ్య
త్తా లేవనవికార త్తై - నెవ్వుయిర్ త్తుయిర్ త్తెన్ఱుతియాక చ్చొన్దీ, పాత్రిప్రతిబద్ధకనివృత్తిపిన్దనుభవానన్దమ్ వళరుమ్మడి సంశ్లేషి త్తప్రకార త్తై-
శొన్దీ ద్దీకవుమామ్.

౯.

ఆర్థము.—శ్రియఃపతి ఎన్జెన్ఱ తామరవుష్పములవంటి (౩) నేత్రములు కలవాడు అనియని శేయింబగళ్ళు (౬) పలుమారు పలికియు
(అంతట) నెతకియు కన్నీళ్ళిడియు (౯) పలుమారు నిట్టూర్పులిడియు స్థిరముగ నున్న క్రూరపాపములి (౧౨) తొలగనట్లును ఆనందమువర్ధి
ల్లునట్లును ప్రతికాలమందును (౧౫) నాయన్ద్రియములకు నియామకుడా! నామనస్సునందు నిన్ను (౧౮) స్థిరముగ నుంచితీవి. (౨౦). ౯.

ఈ.—ఒన్ఱ తామ్బట్టు. ౨ * ఆడియాడియిన్జెన్ఱ పద్దవ్యసనమెల్లామ్ నాన్ మఱన్దమికవుమ్ ప్రీతనామ్మడి
పణ్ణి, ఇన్దీయన్ద త్తై తానిట్టవన్ద కాన్క్కినాన్జెన్ఱార్. భక్తి పూర్వక మాకవున్జై ౨ యనుభవియానిన్జు చ్చెయ్ తే,
ప్రతిబద్ధక భుమ్ నీన్జీనిరతిశయహర్షముమ్మిటక్కుమ్మడి ఉన్జై ౨ యెన్నుళ్ళే వై త్తాయెన్ఱు ప్రీత రాకితా రాకవుమామ్.

(శిరిశతర్క్) పెరియపిరాట్టియారై త్తిరుమార్విలేయ్ డైయవక్. (శెయ్య తామరై క్కణ్ణళ్) నీర్ పాయ్
న్దపయిర్ శెవ్వి పెన్దీ రుక్కుమాపోలే, అవళ తిరుమార్విలేయరుక్కై మాలే కుళిర్ న్దకణ్ణళై యున్దైవక్.
౮ “వక్షస్థనై న శ్రియముద్వహాన్విభుః! విస్తారిపద్ధోత్పల పత్రలోచనః” ఎన్జెన్ఱ పడియే. (ఎన్జెన్ఱ) ఇప్పడిమాతా
తేశొన్దీ. (ఇరాప్పకలి త్యాది) “ఇవర్ భక్తి పరవశ రాన్జాయలేయవరున్దై య దేహయాన్త్రైయిరుక్కుమ్మడి” ఎన్జెన్ఱ

జీ-ఆ.—ఒన్ఱ తామ్బట్టు (శిరిశతరనిత్యాది) (ఆడియాడియిత్త్యాది) అవతారికాద్వయముమ్ - భట్టర్ నిర్వాహ త్తైయమ్, పూర్వర్
కళో నిర్వాహ త్తైయమ్మన్దీ. క్రమేణ, “మరీయ తీవినైమాళ” ఎన్జెన్ఱ లేనోక్కాక (ఆడియాడియిత్త్యాది). “ఇన్జుమ్ వళర్” ఎన్జెన్ఱ లేనో
క్కాక (ప్రీతనామ్మడిపణ్ణియెన్ద త్తు). “ఇరుడీకేశన్” ఎన్జెన్ఱ త్తైప్పన్దీ (ఇన్దీయన్ద త్తైయత్త్యాది). ఇట్టవన్దక్కు - తదస్థిన్. “ఇరాప్పకల్”
ఇత్యాదియొక్కటాత్తి, భక్తి పరవశ రాయరుక్కిట వివరున్దై యదేహయాన్త్రైయిరుక్కుమ్మడియై చ్చొన్దీకెన్జెన్ఱ పూర్వర్ కళో నిర్వాహమ్
(భక్తి త్యాది).

సమభివాహరతాత్పర్యమ్ (నీర్ పాయ్ న్దపత్త్యాది). ఉక్తార్థత్తుక్కు-సంవాదమ్ (వక్షస్థనై నేత్త్యాది). శ్రీవిష్ణుభక్తమణ్ణ
శ్యస్తవే, “తథాపరాన్జ్ఞాప్రవికాసిపజ్జజాం వక్షస్థనై న శ్రియముద్వహాన్విభుః! విస్తారిపద్ధోత్పల పత్రలోచనోమమాన్ద్రుమణ్ణశ్య
వివృద్ధయోహరిః.” పద్ధోత్పలశబ్దభుక్కు-భేదజ్ఞానోశ్యతు. అవతారికైయిన్దొచ్చు వర్ధవ్యయత్తైయమ్ పుత్రక్రమమాకవాప్తసంవా

ఈ.-మున్నుళ్ళముతలికల్ నిర్వహిక్కుమ్మడి. అన్నిక్కే, భట్టర్, మరీయతివినైమాళ ఎన్నివిడత్తళవుమ్-౧* అడియాడియిలవర్ కోడినదనై యాయ్, ఇన్నమ్వళర ఎన్నివితు - ౨* అన్దామత్తన్నుతోడజ్జి, * కేశవస్థమరళ వుమ్వరవుణ్ణాన పీతియెచ్చొల్లుకిఱతు ” ఎన్దు. ఇరాప్పకల్ వాయ్ వెరియెన్నిఱతు - ౩ “ఇవళిరాప్పకల్ వాయ్ వె రియె” ఎన్దుత్తై. అలమర్ న్దుఎన్నిఱతు- ౧ “ఎన్దుమ్నాడినాడి” ఎన్దుత్తై. కణ్ణణిర్ మల్ కిఎన్దుతు - ౩ “తనకువత్తై యొణ్ణణిన్ కోణ్ణాళి” ఎన్దుత్తై. వెచ్చయిర్ త్తుయిర్ త్తుఎన్నిఱతు-౪ “ఉళ్ళమ్మలజ్జ వెచ్చయిర్ క్కుమ్” ఎన్దుత్తై.

(మరీయతివినై మాళ) ఆయిరమాణ్డుముతలై యిక్కైయిలే ఆనై యిడర్ పట్టాప్పోలే. ౧* అడియాడియిలా న్దుత్తామై. ఇవర్ క్కిప్పడిపారున్దిన విన్దేషవ్యసనమాముమ్మడియాక. (ఇన్నమ్వళర) - ౨* అన్దామత్తన్నుతోడజ్జిప్పి ఱ్దుప్రీతి. (వైకల్ వైకల్) కట్టికిఱ కాలన్దోలుమ్. (ఉన్నై యెన్నుళ్ - ఇరియై త్తనై) ఉన్నై యెన్నుళ్ళేయిరు త్తి వైత్తనై. (ఎన్నిరుడికేశనే) ఎనక్కుపరికరమాయ్ విరోధి త్తవిన్దియజ్జళుమ్ ఉన్దుక్కులిలేపడైయన్దు. పరమ శేషియెక్కుణ్ణార్ ద్వారశేషికళళవిల్ నిల్లార్ కళితై.

జీ-ఆ.-దత్తాశే దర్శిప్పిక్కితార్ (ఇవర్ భక్తిత్యాదివాక్యద్వయేన). దేహయాత్రై - దేహధారణమ్, ఆనుభవప్రకారఇతియావత్, భట్టర్ నిర్వాహాపపాదనమ్ (ఇరాప్పకల్ వాయ్ వెరియెత్తాది).

“మరీయతివినై” ఎన్నుమత్తెన్దుప్రస్తుతములేన విశదయన్దుర్థమాహ (ఆయిరమిత్తాది). మరీయ - పారున్దిన. వైకల్ - కట్టికిఱ. వైకల్ - కాలమెల్లామ్. మున్దినవైకల్ - కట్టిక్కియెచ్చొల్లుకిఱతు. ఇరణ్ణానతు - కాలపరమ్. సర్వకాలముమెన్దుపడి. ఎనక్కు విరోధిత్త వైత్తు - అస్రాప్తవిషయప్రణామాయ్ కోణ్ణన్దుట్టియాళే విరోధిత్తవైత్తుపడి. “ఎన్” ఎన్దుతిన్దుర్థమ్ (ఎనక్కుపరికరమాయెన్దుతు) “ఈశక్” ఎన్దుతుక్కుర్థమ్ (ఉన్దుక్కులిత్తాది). పడైయన్దు - కట్టిన. పడైయన్దు - ఆయుధత్తెన్దుకడుక్తై. తదధీనమెన్దుపడి. చేతన శేషమానవిన్దియజ్జళనమక్కుపరతన్ద్రమాకన్దుడుమోవెన్దు (పరమశేషియెత్తాది). ఇన్దుత్తై. ౪ “హృషీకాణ్ణిన్దియాణ్ణామాస్తేషా మిశోయతోభవాత్ | హృషీకేశియెత్తాత్” ఎన్దుత్తై సయాత్రైయిల్ నామనిర్వచనాధ్యాయత్తిల్ రుద్రోక్తిరససన్దేయా. పరమశేషి- ఈశ్వరక్. నిర్వచనప్రకారత్తై - ఇన్దియజ్జళుక్కుసాత్తాచ్చేషి ఈశ్వరనాత్తయాళే (పరమశేషియెన్నిఱతు). ద్వారశేషి - చేతన. “దేహ యాత్రై” ఎన్దుతు - విన్దేషప్రయత్నమేయాకిలుమ్, ౧* అడియాడియిల్ విన్దేషవ్యసనమాత్రమ్ - భట్టర్ నిర్వాహాత్తుక్కువిశేష. ఎన్నిరుడికేశనే - శిరీశతరనిత్యారభ్య, వైకల్ వైకల్ - ఉన్నై యెన్నుళ్ - ఇరియై - వైత్తనైయిత్తవ్యయ.

ఆ-ఆ-వి.-“ ౧* అడియాడియిట్టి అన్దు అన్దు మైయెయనుభాసిక్కిఱతు” ఎన్దుక్కునియామకమ్ - * అడియాడియిలర్థప్రత్యభిజ్ఞా నత్తాళేయెన్దువివక్షిత్తు, అత్తైప్పదజ్జళోతోలుమ్ నర్శిప్పిక్కితార్ (ఇరాప్పకలిత్తాది). — ఆక, సర్వకాలముమెన్దుపడి. “ఇరియై” ఎన్దుత్తై- “వైత్తనై” ఎన్దుత్తోడేకాట్టి (ఇరుత్తివైత్తనైయెన్దు రుళిచ్చెయ్ కిత్తార్). — ఇరుడికేశక్ - హృషీకజ్జళుక్కునియన్దావెన్దుతుక్కు తాత్పర్యమ్ (ఎనక్కుపరికరమాయెత్తాది).

ప్ర-తి.- (శిరీశతర్క్ శయ్యతామదైక్కుణ్ణా) శ్రీవిష్ణుభక్త్యుత్తమశ్చస్తవే, “ప్రాతస్సహస్రాంశుమరీచిసన్నిభంకరేణబిభృష్యగవాన్ సుదర్శనమ్ | కామోదకీర్త్యాసిగదామనస్తకోమమాస్తుమజ్జశ్యవివృద్ధయోహరిః || హిమేన్దుకున్దుస్థితికాభినిర్మలముఖానిలాపూరితమిశ్వరేశ్వరః మధ్యాహ్నకాలేచసజ్జముద్వహస్తమాస్తుమజ్జశ్యవివృద్ధయోహరిః || తగ్రాపరాష్ట్రాప్రవికాసిపద్మజాంబవత్సన్ద్రేనత్రయమద్వహస్త్విభుః || విస్తా రిపద్మాత్పలపత్రలాచశోమమాస్తుమజ్జశ్యవివృద్ధయోహరిః.”

తాత్పర్యము. — పెరియర్ పాట్రియారు తనవత్తులమందు వసించుటచే నతనుండములైన నేత్రములుకలవాడని నీదివ్య తిరునామము లను జలచూరనుసంధించియు నాలుగుదిక్కులవెడకియు కనజడనందున దుఃఖాతిశయముచే నిట్టూర్పులిడియు నేత్రములలోఁ గన్నీరు ధారధారగాఁబార “అడియాడి” తిరువాయ్ మొళియందు నేననుభవించిన ఘోరదుఃఖమునంతయునశించి యానందరసమభివృద్ధిమగునట్లునామనస్సులో నీవు నిత్యవాసముచేసితివి. ఓ! శ్రయఃపతి! ఇట్లునీదివ్యమంగళవిగ్రహసౌందర్యముచే నాకరణములను వశీకరించి నీవుపకరించిన యుపకారములకు ప్రత్యుపకారము నే నేమియుచేయ నశక్తుడను?

మూ. — ఇరుడీకేశ నెమ్మిరానిలజ్జెయరక్కర్కుల । మురుడుతీర్ త్తపిరా నెమ్మానమరర్ పెమ్మా నెన్జెన్దు ।

తెరుడియాకి నెన్జ్జేవణజ్ఞుత్తిణ్ణమటియటిన్దు! మరుడియేలుమ్ విడేల్ కణ్డాయ్ నమ్మిపట్టనాపనైయే! ౧౦!

ఆ. — (ఇరుడీకేశక్) తన్నక్కాలుమ్ శెయలలు మెన్నెయడిమైకొన్డవక్, ౧ * అయర్వణుమమరర్ కళతిపతియైన్జెన్దునైయే త్తినినై న్దునణ్ణు; ఇత్తైయక్కయి తాకక్కైక్కొళ్ళక్కొన్డై, మఱిన్దుమ్ నమ్మిపట్టవాపనైవిడా తేకిడాయ్ నెన్జ్జే! యెన్జ్జున్జ్జుతమ్మడైయ నెన్జ్జేక్కుడై కొళ్ళుకితార్. ౧౦.

అన్వ. — ఇరుడీకేశక్ ఎమ్మిరాక్ ఇలజ్జై (౩) అరక్కర్ కులమ్ మురుడు తీర్ త్త (౬) పిరాక్ అమరర్ పెమ్మాక్ ఎమ్మాక్ (౯) ఎన్జెన్దు నెన్జ్జే తెరుడియాకిల్ (౧౨) నణ్ణు త్తిణ్ణమ్ అటి (౧౫) అఱిన్దు మరుడియేలుమ్ నమ్మి (౧౮) పట్టనాపనై విడేల్ కణ్డాయ్. (౨౦)

పన్నీ. — అనన్తరమ్, ఇప్పడిసర్వప్రకారోపకారకనై విడామైయిలున్డైనవేత్తైయైయరుళిచ్చెయ్కితార్.

దశేన్ద్రియాననమానపెన్నుడైయమానసేన్ద్రియ త్తైనియమిత్తు, ఎవక్కుపకారక నాయ్ అతుక్కుదాహరణమెన్నలామ్మడి లజ్జైయిల్, (౩) రాక్షసకులత్తుక్కు, మురుడానరావణనై, అఱిత్తు, (౬) నాట్టుక్కుపకరిత్తవక్, నిత్యసూరికళోపాతి, ఎన్నైయనుభవిష్టిత్తస్వామి యానవక్, (౯) ఎన్జుపలపడియుమనుసన్నిత్తు, నెన్జ్జే! అఱివుడైయైయాకిల్ (౧౨) అననైవణజ్ఞుమ్మడిపార్; ఇత్తైక్కన, బుద్ధిపణ్ణా, (౧౫) ఇన్వటివుక్కుమేల్, అయోగ్యత్తైయడియానకలక్కమ్నన్దతేయాకిలుమ్, గుణపరిపూర్ణ నాయ్, (౧౮) కారణభూతమానతిరునాభికమ లత్తైయుడైయవిమ్మహోపకారకనై, విడాతేకిడాయ్. (౨౦) ఎన్జు నెన్జ్జేయవేక్షిక్కితార్. ౧౦.

అర్థము. — ఇన్ద్రియములకునియామగుడు నాకుపకారకుడు లంకాపురమందు (౩) రాక్షసకులమునకు నధిపతియైనరావణుని సంహరించిన (౬) ఉపకారకుడు నిత్యసూరులగునిర్వాహకుడు నాస్వామి (౯) అనిచెప్పి ఓ! మనసా! జ్ఞానముకలదైనవో (౧౨) నమస్కరింపుము దృఢముగ నెఱుంగుము (౧౫) ఎఱియి కలతజెందినదానవైనను పరిపూర్ణుడును (౧౮) పద్మనాభుడును నైనసర్వేశ్వరుని విడువకనుండవలయు. (౨౦)

ఈ. — పత్తామ్బాట్టు. నమక్కుమికవుముపకారకనానననై నీ యొరుకాలుమ్ విడాతేకిడాయెన్దు తిరువుళ్ళ త్తైక్కుటి త్తరుళిచ్చెయ్కితారిప్పాట్టిల్.

జీ-ఆ. — పత్తామ్బాట్టు (ఇరుడీకేశనిత్యాది) “ఇరుడీకేశ నెమ్మిరాక్” ఎన్జు త్తైప్పగ్గి (నమక్కుమికవుముపకారకనానననైయెన్దుతు).

ఈ.-(ఇరుడీకేశ నెన్నిరా) తన్నెయటికైక్కు పరికరమాక తన ఇన్నియజ్జై కొండ్లు శబ్దానివిషయజ్జై విరు మ్మినాననర్థప్పడామే, తన్నెయేయటికైక్కు పరికరమామ్మడిపణ్ణి యుపకరి త్తమ హెహాపకారక. (ఇలైయై త్యాది) ఇవరుడైయ ఇన్నియవశ్యతైయై త్తవిర్ త్తపడి, లక్ష్మైయిల్ రాక్షసజాతియిల్ విభీషణానికత్తైవైత్తు, మురుడరాన రావణానికత్తై నిరసిత్తాప్పో లేయాయ్. (ఎవ్వానమర్ పెమ్మా) ఇన్నియజ్జలినుడైయ ఇతరవిష యప్పావణ్యతై త్తవిర్ త్తమాత్తమన్మిక్కే, నిత్యసూరికళుక్కు త్తన్నెయనుభవిక్కు కొండుక్కుమాప్పో లేవనక్కు త్తన్నెయనుభవిక్కు త్తనవ. ఇప్పడిశొల్లానిన్దుకొండ్లు (తెరుడియాకిల్) తెరుళుతియాకిల్. జ్ఞానప్రసరద్వార మాకిల్. (నెట్టేవణ్ణు) జ్ఞానేన్నియజ్జళుక్కు మతివుక్కుమ్ వాయ్ త్తలైయానవేల్ మునక్కుణ్డాకిల్, ఉపకారకనానవన్దురుపడికలి లేవిక్కుప్పార్.

(తిణ్ణమతి) ఇత్తై “ఓలక్కవారై” ఎన్నిరా తేదృఢమాకబుద్ధిపణ్ణు. (అత్తిన్దు) అత్తికై తానేహారుమ్ ప్ర యోజనమ్. అతుక్కుమేలే (మరుడియేలుమ్ విడేల్ కణ్డాయ్) ఉనక్కొరుపిచ్చుణ్ణితే అవన్వైలక్షణ్యతైప్పారా వరునతు - “నామివిషయ తైదూషిక్లైయావతె?” ఎన్దు అయోగ్యతానుసన్ధానత్తాలే అకలప్పార్ ప్పత్తిన్దుణ్ణు; అత్తై త్తవిరప్పార్ కిడాయ్. (నమ్మిపఱ్వునాపనైయే) కెడువాయ్, ఇవిషయ తైవిట్టుప్పఱమ్మే పోయ్ మణ్ణేము క్కువో; అవక గుణపూర్తియిరున్దుపడికణ్డాయ్, వడివక్కుకిరున్దుపడికణ్డాయ్, మున్దునమక్కువకరి త్తపడికణ్డాయ్. ౧౦.

జీ-అ.-ఇన్నియజ్జళుక్కు నియామకనాయ్ ఉమక్కువకరి త్తప్రపకారమే తెన్న (త్తన్నెయటికైక్కు త్యాది). పదయోగత్తుక్కు భావమ్ (ఇవరుడైయవిత్త్యాది). అరక్కర్ కులత్తిల్ మరుట్టై త్తీర్ త్తప్రపకారక నెన్దు పడి. మురుడరాన- కతిరరాన. మురుడు-కావ్యమ్. ఇవిన్దు త్తిలే- ౧ “దశేన్నియాననఘోరయోమనోరజనీచరమ్ | వివేశరజాలేవ శమన్నయతియోగినామ్” ఎన్దుతనుసన్ధేయమ్. ఇతుద్దుప్తాన్తార్థమెన్ని తార్. (లక్ష్మైయిలిత్త్యాది). “మురుడు” ఎన్దువిశేషి త్తతుక్కు భావమ్ (విభీషణానికత్తైవైత్తు). (నిరసిత్తాప్పో లేయాయ్). ఇవరుడై యవిన్నియమ్ నశయాతిరుక్కుచ్చెయ్ తే, ఇతినుడైయ విపరీతాకార తైయైప్పొక్కినపడియెన్దుపడి. పూర్వోత్తరపదసమన్వివాహరల్పతాత్ప ర్యమ్ (ఇన్నియజ్జలినుడైయవిత్త్యాది). తెరుళోతియాకిల్ - అత్తివుడైయెయాకిల్. తెరుళో - అత్తివు. ఇతుపిన్దు జ్ఞానతైయై డైవోవెన్న; జ్ఞానప్రసరద్వారమాన వాకారత్తైప్పల్ మొట్టొకిట తెన్దు విరక్షిత్తు (జ్ఞానప్రసరద్వారమాకిలెన్దుతార్). (జ్ఞానేన్నియజ్జళుక్కుమితి) మనస్సు హకారాభావే బాహ్యజ్ఞానేన్నియజ్జళుక్కు విషయ ప్రకాశకత్వమిల్లా మెయాలే జ్ఞానేన్నియాపేక్షయామనసః ప్రాధాన్యమవమ్యైక్రమ్ (జ్ఞానేన్నియజ్జళుక్కుమ్ వాయ్ త్తలైయానవెన్దు). బాహ్యోన్తరవిషయజ్ఞానత్వావచ్చిన్న స్యసంస్పృతికాలీనధర్మభూతజ్ఞానస్యస్ఫురణసాధనత్వాతో (అత్తివుక్కుమ్ వాయ్ త్తలైయానవెన్దు) కొల్లప్పట్టు. జ్ఞానేన్నియజ్జళుక్కులేయజ్ఞాకకకడవవతివుక్కుమ్ వాయ్ త్తలైయానవెన్దు పడి. వాయ్ త్తలైయాన - మూలమాన. ఇలైయాకిల్ భేదన్దోల్ దొతు, ఇన్నియజ్జళుక్కు వాయ్ త్తలైయైప్పోతే - ఇన్నియజన్మజ్ఞానత్తుక్కుమ్ వాయ్ త్తలై యెన్దుతుసిద్ధమాకైయాలేయెన్దుకణ్డుకోళ్వతు.

అనువాదత్తుక్కు భావమ్ (అత్తికై తానేయిత్త్యాది). జ్ఞానస్వైవఫలత్వనూచనాఘోనువాదఇతిభావః. మరుడియేలుమ్ - మరుళోతియే లుమ్. భృమత్తైయై డైయెయాకిలమ్. మరుళో - అజ్ఞానమ్. ఇల్లు - భృమమ్, పారా-పార్ త్తమాత్త త్తిలే. పిచ్చుత్తానే తెన్న (నామివిషయ తైయైత్త్యాది). అత్తై - అయోగ్యతానుసన్ధానత్తై. “నమ్మిపఱ్వునాపనై - మరుడియేలుమ్ విడేల్ కణ్డాయ్” ఎన్దుతుక్కు భావమ్ (కెడువాయి త్త్యాది). మక్కువో - తిన్నవో. “ఇవిషయతై” ఎన్దుతైవిపక్కితార్ (అవక గుణపూర్తియిత్త్యాది). “నమ్మిపఱ్వునాపనై - ఇరుడీకేశ నెన్నిరా” ఇత్త్యాదియైప్పల్ భావమ్ (అవక గుణపూర్తియిత్త్యాది) అతల్. నెట్టే, తెరుడియాకిల్ - నమ్మిపఱ్వునాపనై - ఇరుడీకేశనిత్త్యా రభ్య, ఎన్దు - వణ్ణు; తిణ్ణమతి; అత్తిన్దు మరుడియేలుమ్ విడేల్ కణ్డాయ్ త్యన్వయః. ౧౦.

ఆ-అ-వి.- ౨-దర్శనదగ్రదశేన్నియాననమనోనక్త ఇన్ద్రాధిష్ఠితేదేహేన్ద్రస్థనస్థినాపరివృతేదీనాందకామాస్థితః | అద్యత్వేహనుమత్స మేనగురుణాప్రఖ్యాపితార్థఃపుమా లక్ష్మార్ధవిదేహరాజతనయాన్యాయేనలాలప్యతే” ఇత్త్యాద్యనుసన్ధేయమ్ — (ఇత్తైయాలక్కవారై యెన్నితి) “వారైపత్తిన్దులమ్ వడియిలోరెన్దులమ్ కుట్టిలఱుకలమ్ కొడు త్తతుముక్కులమ్. ఆళోకలమ్మొక్కి ప్పత్తర్ కలమ్మొక్కి. నాక కలమ్మొ ధ్దోల్” ఎన్దుపిల్చై. — ఇవిషయత్తుక్కేల్ మే తెన్న (అవనిత్త్యాది). నమక్కువకరి త్తనెన్దుతు - ఎమ్మిరా. ఎన్దుతైప్పల్. ౧౦.

౨౩౪ తిరువాయ్ మొక్కి.—౨-ప. ౭-తి-కేశవస్తమర్. ౧౧-పా-పట్టనాపక్ వ్యాఖ్యానజ్యో.

(ప్ర.తి.—(పత్తామ్మాట్టు) (ఇరుడీకేశ నెమ్మిరానిలజ్జయర్క్కర్ కులమురుడుత్తిర్ త్తపిరాక్) “ పత్తేన్ద్రియాననంఘారయోనునోరజనీ చరమ్ | వివేకశరజాలేశమనయతియోగి నామ్”.

౧౦.

తాత్పర్యము.—తన సౌందర్యము చేతను చేష్టితములచేతను నన్ను వశీకరించిన సత్వేత్వరుని నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుండని యనుసంధించి ఓ! మనసా! జానిశ్రీపాదములనాశ్రయించి యెల్లప్పుడు విశ్లేషింపకనుండుమని తమమనస్సునుగుఱించి నియోగించిరి.

౧౦.

మూ.—పట్టనాపక్ నుయర్వపుయరుమ్ పెరున్దిలలో | నెట్టర నెన్నెయాక్కిక్కొడ్డెనక్కేతనై త్తన్దై
కట్టకమ్, ఎన్న ముతమ్ కార్తుకిల్ పోలుమ్ వేజ్జడనల్ | వెట్టక్, విశుమ్బార్ పిరా నెన్దై తామోతరనే | ౧౧

ఆ.—(పట్టనాపక్) అవక్షానమైడిశ్చేయవతేన్నెన్నిల్; అశవిజన్మపద్మకైయుడైయనాయ్, నిరవధికతేజప్రభృతికల్యాణగుణజ్ఞై యుడైయనాయ్, ఎన్నెన్ద్రేతరసర్వవిషయవైరాగ్యపూర్వకస్వానుభవైకభోగనాక్కిక్కొడ్డు ఎనక్కేతనై త్తన్దపరమోదారనాయ్, ఎన్ను డైయభోగ్యమాయ్, నిరతిశయసౌందర్యపరిపూర్ణమాన తిరుమలైయోడుళ్ళ సమ్మన్దత్తాలెల్లమానవిన్దవోదార్యత్తైయుడైయనాయ్ తిరునాట్టిల్ దివ్యపురుషర్ కళుక్కునాథనాయ్, ఎనక్కుస్వామియాయాత్రతపరాధీననాన వెన్నెరుమానెన్నెయల్లతటియాక్ ; ఆతలాలవనెన్నెవిడా నెన్దితార్.

౧౧.

అన్య.—పట్టనాపక్ ఉయర్వట ఉయరుమ్ (౩) పెరుమ్ తిటలోక్ ఎత్పరక్ (౬) ఎన్నె ఆక్కి కొణు (౯) ఎనక్కే తనై త్తన్ద (౧౨) కట్టకమ్ ఎక్ ఆముతమ్ (౧౫) కార్తుకిల్ పోలుమ్ వేజ్జడమ్ నల్ (౧౮) వెట్టక్ విశుమ్బార్ పిరాక్ (౨౦) తామోతరన్ ఎన్నె. (౨౩).

పన్నీ.—అనస్తరమ్, ఇప్పడియతేవుపిజన్ద నెన్దైయుడైయవెనక్కు అవక్షానర్వప్రకారోపకారకనానానెన్దితార్.

జగదుత్పత్తిహేతువానతిరునాథీకమల తైయుడైయనాయ్, ఉత్పన్నజగద్రక్షణార్థమాక మిళవుమ్, ఉయరానిత్త, (౩) ఆపరిచ్చిన్నై యాన, శక్తియైయుడైయనాయ్, ఇమ్మేనైయోడేయెచ్చకలతేత్పరనాయ్, (౬) అతడియాకఎన్నె, ఉడ్డాక్కి, అజ్జీకరిత్తు, (౯) ఎన క్కేయసాధారణమామ్బుడి, తనై, తన్ద, (౧౨) కల్పకమాయ్, ఎనక్కు, భోగ్యమాయ్, (౧౫) తరమ్బారామలుపకరిక్కుమ్ కాళమేఘున వృశనాయ్, అతుక్కుయోగ్యస్థలమాన తిరువేజ్జడమెట్టువేరాయ్, విలక్షణమాన, (౧౮) తిరుమలైయినిలైయైయుడైయనాయ్, ఇన్నితైయిలే నిత్యసూరికలై, అనుభవిష్టిక్కిటవాశ్రితభవ్యతైయైయుడైయనాన, (౨౦) దామోదరక్, ఎన్నెయడిమైకొడ్డాక్. (౨౩) కల్పకత్తిత్కాట్టిలివనక్కువాశి - అర్థియైయుడ్డాక్కుకైయుమ్, అననైత్తానేస్వీకరిక్కైయుమ్, అననవేక్షిత్తైత్తై కొడుక్కైయున్దియేతనై కొడుక్కైయుమ్, తా నేభోగ్యమాకైయుమ్.

౧౧.

అర్థము.—సద్దనాభుండును ఇతరోచ్చాయమునశించునట్లు వర్ణిల్లుచున్న (౩) గొప్ప శక్తికలవాండును నాయుందానత్తుండును (౬) నన్ను సృష్టించి స్వీకరించి (౯) నాకే తనను ప్రసాదించిన (౧౨) కల్పకమునంటివాండును నాకు అమృతమున శిరోగ్రహాతుండును (౧౫) కాళమేఘమువలెయుపకారకుండును తిరువేంకడమనితిరునామముకల విలక్షణమైన (౧౮) పర్యతమునందు వేంచేసియున్న వాండును నైకుండును నందున్న నిత్యసూరులకు నుపకారకుండునునై (౨౦) దామోదరుండు నాస్వామి. (౨౩).

౧౧.

ఈ.—పతిన్ రామ్మట్టు. అత్యంతవిలక్షణనాయురుడువైతూ, అత్యంతసులభనాయుడైన యడిమైకొండవన్ ఎన్నెయల్లతటియానానానెన్రితాన్.

(పట్టనాపక్) సకలజగదుత్పత్తికారణమాన తిరునాభికమలత్తైయుడైయవన్. (ఉయర్వలిత్యాది) పేశ పుక్కాల్ పరిచ్చేదిత్తుప్పేశమొణ్ణాతపడియాన శౌర్యవీర్యాదిగుణప్రభైయైయుడైయవన్, తిజల్ - పరాభిభవనసామర్థ్యమ్. అల్లాతగుణభుక్కు ముపలక్షణమితు. కారణత్వప్రయుక్తమాన మేనైయతు, పరాభిభవనసామర్థ్యన్దొడక్కమానగుణభవై, ఇప్పడియరుక్మిటవన్. (ఎప్పరన్) మదేకచిత్తన్. (ఎన్నెయిత్యాది) బేదార్యత్తిల్ ప్రసిద్ధమాయురుప్పతు కల్పకమితే, అతిల్ వ్యావృత్తిశొల్లుకిటతు.

(ఎన్నెయ్యాక్కొండ్లు) అధికత్తైయుడ్డాక్కొండుక్కుమతిల్లైయితేయతుక్కు. (ఎనక్కే) ఒరువనుక్కేకు తైవతిక్కుండుక్కుమతిల్లైయితేయతుక్కు. (తన్నైత్తన) శిలప్రయోజనజ్ఞత్తైక్కుండుక్కు మత్తల్తుత్తన్నైక్కుండుక్కుమతిల్లైయితేయతుక్కు. (ఎన్నముతమ్) తాభోగ్యమాయురుక్కుమతిల్లైయితేయతుక్కు. ఎనక్కునిరతియభోగ్యమానవన్. (కార్దుకిల్ పోలుమ్ వేజ్జడనల్ నెప్పన్) ఇన్ద్రబేదార్యత్తుక్కుడితిరుమలైయన్ సన్మన్దమ్; సహ్యమృత్ దీనబేదార్యమితే. కొడు త్తన్నైన్ద్రయా తేకొడుక్కుమ్ మేళుమ్బాన్దస్వభావత్తైయైయ తిరుమలైయై

జీ-ఆ.—పతిన్ రామ్మట్టు (పట్టనాపక్ త్యాది) “పట్టనాపక్” ఇత్యాదికట్టామకటాక్షిత్తు (అత్యంతవిలక్షణనాయుడు). “తామారన్” ఎన్ద్రైప్పత్తి (అత్యంతసులభనాయుడు). “ఎన్నై” ఎన్ద్రైప్పత్తి (ఎన్నెయడిమైకొండవన్). “ఎప్పరన్” ఎన్ద్రైప్పత్తి (ఎన్నెయల్లతటియానెన్రితాన్).

(ఉయర్వలిత్యాది). నాట్టారుడైయ వుయర్వలమామ్మడియాక వుయరాన్ద వసరిచ్చిన్న శక్తియైయుడైయన నెన్ద్రైప్పత్తి. తిజల్ - పరాభిభవనసామర్థ్యమానాల్, “శౌర్యాదిగుణప్రభైయైయుడైయవన్” ఎన్ద్రైప్పత్తికట్టామకటాక్షిత్తు (అత్యంతవిలక్షణనాయుడు). “పట్టనాపక్” ఎన్ద్రైప్పత్తికట్టామకటాక్షిత్తు (అత్యంతసులభనాయుడు). “ఎన్నై” ఎన్ద్రైప్పత్తి (ఎన్నెయడిమైకొండవన్). “ఎప్పరన్” ఎన్ద్రైప్పత్తి (ఎన్నెయల్లతటియానెన్రితాన్). నాక్యతాత్పర్యమ్ (బేదార్యత్తిత్యాది).

వ్యావృత్తిసహనమ్ (అధికత్తైయిత్యాది). ఎన్నెయ్యాక్క - ఎన్నెయ్డొక్క. కొండ్లు - అశ్లేకరిత్తు. మత్తెనట - మోక్షదశావర్యత్వమ్. ఎనక్కే-తన్నైత్తన - ఎనక్కేయసాధారణమామ్మడి తన్నైత్తననెన్ద్రైప్పత్తి. ఆక, కల్పకత్తిత్తాట్టిలివనుక్కువ్యావృత్తి - అధికత్తైయైక్కుండుక్కుయమ్, అనన్దత్తానెన్ద్రైప్పత్తియమ్, అనన్దపేక్షితన్దొక్కయన్ద్రైప్పత్తియమ్, తానెన్ద్రైప్పత్తియమ్, తానెన్ద్రైప్పత్తియమ్. “కార్దుకిల్ పోలుమ్” ఎన్ద్రైప్పత్తి - * వేజ్జడత్తుక్కువిశేషణమ్. కార్దుకిల్ పోలుమ్ “వేజ్జడమ్” ఎన్ద్రైప్పత్తియైయ విలక్షణమానతిరుమలైయైయుడైయననిశ్చిన్ద్రైప్పత్తి. సనచ్చేర్ తియాల్ సిద్ధిత్తభావమ్ (ఇన్ద్రబేదార్యత్తుక్కుత్యాది). ఇన్ద్రబేదార్యత్తుక్కు - “ఎనక్కే-తన్నైత్తన” ఎన్ద్రైప్పత్తియైయ బేదార్యత్తుక్కు. (కార్దుకిల్ పోలుమ్ వేజ్జడమెన్ద్రైప్పత్తి) మేళుసాద్యైప్పత్తియైయ - మేళుత్తియైయ బేదార్యత్తుక్కులైయరుక్కుమెన్ద్రైప్పత్తియైయ; అకయాతే అత్తైప్పత్తి (ఇన్ద్రబేదార్యత్తుక్కుడితిరుమలైయన్ సన్మన్దమెన్ద్రైప్పత్తి) బేదార్యప్రవాహ తేనహృదినిఘాయాహ (సహ్యమృత్ దీనబేదార్యమితేయైయ). అతానతు - సహ్యపర్యత్తినియమ్ ప్రవృత్తచానప్రవాహత్తుక్కు నామిల్లాతాపోతే, తిరుమలైయైప్పత్తియైయ మడియాక వుడ్డాన భగవదబేదార్యత్తుక్కు మురుకామమ్ సజ్జోచమిలైయైప్పత్తి. “కార్దుకిల్” ఇత్యాదిక్కుత్తైప్పత్తి (కొడు త్తన్నైయిత్యాది).

ఆ-ఆ-వి.—“పూర్వక్షు న్నైప్పతిరహితం శత్రుసేనాయామత్యసన్నాయామపి అభీరుత్వమ్- శౌర్యమ్. శత్రుసేనాయాంస్వసేనాయామివప్రవేష్యైవత్వమ్ - వీర్యమ్. స్వయముక్షతత్వేనపరసంసార్పూర్వత్వమ్ - పరాక్రమః” ఇతివదన్తి. ఇవిన్ద్రైప్పత్తి - ౧ “కదాలేబానక్యాకిరికల భద్రద్యుతిముషిన్ద్రైప్పత్తిరంగణ్డొన్ద్రైప్పత్తిరపుకంపక్కుకమలమ్ | ముహూపశ్యత్తున్ద్రైప్పత్తినిచరసేనా కలకలంజటాజాటగ్రన్ధింపున్ద్రైప్పత్తిరఘాణాంపరిబ్రుహః” ఎన్ద్రైప్పత్తియమ్ — ౨ “ద్విర్వరం నాభిస్థ తేద్విస్థాపయతి నాత్రితాత్ | ద్విర్దదాతినచాధి భోర్రామోద్విర్నాభిభావతే” —

౨౩౬ తిరువాయ్ మొళి. — ౨. ప. ౭. తి. కేశవస్థమర్. ౧౨-పా-తామోతరనై వ్యాఖ్యానజ్ఞుల్.

ఈ. — త్తనక్కువానస్థానమాకపుడైయన్. (విశుమ్బార్ పిరానిత్యాది) నిత్యసూరిక భక్తుని ర్వాహక నాయుడునువై త్త, ఆశ్రితరానధియరుక్కుమి డైచ్చి కభక్తుమ్ కట్టవమడిక్కువుమామ్బడి వస్తనతరిత్తు, అచ్చెయలాలేయనై యడిమైకొణ్డన్.

౧౧.

జీ. అ. — “విశుమ్బార్ పిరాణ్ - తామోతరన్ - ఎన్దై” ఎన్దై న్నయిత్తుభావమ్ (నిత్యసూరిక భక్తునిత్యాది). పఱ్వునాపనయర్వటవుయరుమ్ పెరున్దిటలోక్ - ఎన్దైయాక్కికొణ్డిత్యారభ్య, విశుమ్బార్ పిరాణ్ - తామోతరన్ - ఎన్దై - ఎఱ్ఱరన్ ఇత్యన్వయః. ఇప్పట్టిల్ - ఉపామోషేయత్వపరత్వ సౌలభ్యజ్ఞుమ్, పరాభిభవనసామర్థ్యదొడక్కుమానగుణజ్ఞుమ్ శొల్లుకీటతు.

౧౧.

ఆ. అ. వి. — విశుమ్బార్ పిరానాయ్ - పఱ్వునాపనాయ్ ఉయర్వటవుయరుమ్ పెరున్దిటలోనాయ్ తామోతరనాయ్ - కార్ముకిల్ పోలుమ్ వేద్యకన్యెప్పనాయ్ - ఎన్దైయాయ్ - ఎన్దైయాక్కికొణ్డు ఎనక్కేతనై త్తడక్కుమామ్ - ఎన్నముతమానవన్ - ఎఱ్ఱరనిత్యన్వయః ౧౧.

తాత్పర్యము. — జగదుత్పత్తికి గారణమైన నాభికమలముకలవాఁడును పరిచ్ఛేదింపనశక్యములైన నిరవధికకల్యాణగుణములుకలవాఁడును ఇతరవిషయవైరాగ్యపూర్వకముగ స్వానుభవమును నాకుఁబ్రసాదించిన పరమోదారుఁడును తిరుమలలో వేంచేసి నేపాదించుచున్న సర్వసులభుడును భోగ్యభూతుఁడును నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుఁడును నన్నుదాసునిగాఁ బరిగ్రహించినవాఁడును నైన భగవంతుఁడు నన్నుదప్ప ఇతరముల నెఱుంగనివాఁడాయెను.

౧౧.

మూ. — తామోతరనై త్తనిముతల్వనై ఇలముణ్డవనై । యామోతరమటియి వొరువర్ క్కెన్దై త్తొమ్మవర్ కళ్ తామోతరనురువాకియన్ శివర్ క్కున్దిలై ముకర్ క్కు । మూమోతరమటియి వెమ్మనై యెన్నాభీవణ్ణనైయే.

ఆ. — (తామోతరనై) ఆశ్రితపరత్వస్థినాయ్, సర్వజగదేకారణమాయ్, సర్వజగద్రక్షకనాయుడవై మ్మెరుమానై, ఒరువర్ క్కున్దానటియాలామోవెన్దై తొమ్మిటి, పరమపురుషశేవతైకస్వభావరానశివఱ్ఱుమ్ తిత్తైముకఱ్ఱుమ్ ఎమ్మనై యెన్నాభీవణ్ణనై త్తరమటియాలామోవెన్దైకొణ్డు, అవనుడైయవపరిచ్ఛేద్యునా త్తవ్ తైవొల్లి, ఏవంభూతనానవన్నిడీరెఱ్ఱరనాయుక్కిటవ నెన్దితార్.

౧౨.

అన్వ. — తామోతరనై తనిముతల్వనై ఇలముణ్డవనై (౩) తరమ్ అఱియ ఒరువర్ క్కు (౬) ఆమో ఎన్దై తొమ్మవర్ కళ్ (౯) తామోతరన్ ఉరువాకియ శివఱ్ఱుమ్ (౧౨) తిత్తైముకఱ్ఱుమ్ ఎన్దై ఆభీవణ్ణ (౧౫) ఎమ్మనై తరమ్ అఱియవామో. (౧౮)

పన్నీ. — అనన్తరమ్, తమశరీరవివర్ణణినపుపకారమతిశయితజ్ఞానర్ క్కుమళవివర్ణణాతెన్దితార్. ఆశ్రితపరత్వస్థితైయుమ్, సమస్తజగదేకారణత్వతైయుమ్, ప్రళయాపత్సఖత్వతైయుముడైయవనై, (౩) పరిచ్ఛేదిత్తు, అఱియ, ఒరువర్ క్కుమ్, (౬) పోమో?, ఎన్దై తొమ్మవర్ కళాయ్, (౯) అన్దదామోదరనుక్కు, ప్రకారతయాశేషభూతరాన, రుద్రీనుక్కుమ్, (౧౨) బ్రహ్మపుక్కుమ్, కడుకిరేకడలైమడుత్తాప్పలే ఎన్దైక్కలిలే, తన్దజ్ఞాన్దవత్తైవైత్తు, (౧౫) ఎన్దైయడిమైకొణ్డస్వామియై, అశోవిట్టు, అఱియ పోమో?, (౧౮) సామాన్యమానపుపకారజ్ఞతైయటిన్దాలుమ్, ఎన్దైక్కల్ వణ్ణనవిశేషపకారమటియవరి తెన్దైకరుత్తు.

౧౨.

అర్థము. — త్రాటిచేగట్టబడినపువరముకలవాఁడును అత్యతీయకారణభూతుఁడును ప్రళయకాలమందులోకములనుమ్రొంగినవాఁడును నైనవానిని (౩) పరిచ్ఛేదించి ఎఱుంగుటకు నొకరికిని (౬) శక్యమా? అని నమస్కరించువారును (౯) దామోదరునియొక్క శేషభూతులును నైన శివునికిని (౧౨) దిక్కులసంఖ్యయైన నాలుగుముఖములుగలబ్రహ్మకును (వీరికి), నాయొక్క సముద్రమువంటినిలకొంతకలవాడును (౧౫) స్వామియైన సత్రయఃపతిని పరిచ్ఛేదించి ఎఱుంగశక్యమా? (౧౮).

౧౨.

౧ అడైయవత్తెన్దానిల్ “బహువచనప్రత్యయోరథః” ఎన్దైయాలే ఈర్క్కా పాఠమ్ “శివర్ క్కుమ్ తిత్తైముకర్ క్కు” ఎన్దై ఇడైయన్ మాకసిద్దిక్కిటతు; ఇతరవ్యాఖ్యానజ్ఞుల్ లేకవచనాన్త వివరణస్వారస్యత్వాలే వల్లినమాకవుమామ్.

ఈ. — పన్నిరణ్ణామ్బట్టు. “ఎప్పరకా” ఎన్నిటపడియే - ఎన్నళవిలవక శెయ్ తాప్పో లే శెయ్ వార్ క్కవనై క్కాణలామల్లతు, “స్వయత్న త్తా లేయటివోమ్” ఎన్నార్ క్కటియప్పో కా తెన్ఱితార్.

తామోతరనై త్తనిముతల్వనై ఇలముణ్ణవనై ఆమోతరమటియవొరువర్ క్కెన్ఱాయ్ త్తొలు బ్రహ్మాదికళ్ శొల్లువతు. (తామోతరనై) ఆవనాశ్రితపరతన్త్ర) నాయ్ నిట్కిఱనిలైయైయటియప్పోమో? (త్తనిముతల్వనై) ౧. “సదేవసో మ్యేదమగ్ర ఆసీత్” ఎన్నిటపడియే - త్రివిధ కారణముమ్ తా నేయాయరుక్కిఱవిరువనై యటియప్పోమో? (ఇలముణ్ణవనై) ఉణ్ణాక్కివిడువై యన్ఱి క్కే, ఆపత్తళనాయ్ నిట్కుమ్ నిలైయైయటియప్పోమో? ఆమోతరమటి యవొరువర్ క్కు ఎన్నానిట్పర్ కళ్. తాన్ఱిశెల్లానుటిన్దార్ కళాకనినైత్తు. ఆమోతరమటియవొరువర్ క్కు ఎన్ఱే తొల్లుమవరాయ్; తామోతరనురువాకియ - సర్వేశ్వరనుక్కు శరీరపద్విధేయరాన శివర్ క్కుమ్ తిశైముకర్ క్కుమ్ తరమటియవామో? అల్లాతారిత్కాట్టిల్ తాన్ఱిశెల్లాన్దార్ కళాక అభిమానిత్తిరుక్కిఱవర్ కళా లేతానటి యప్పోమో? ఆరైత్తానెన్నిల్ (ఎమ్మనైయెన్నాన్ఱివణ్ణనై) కుళప్పడియి లేకడలై మడుత్తాప్పోలే. తాన్ గుణ్ణార్ణ వమాయరుక్కిఱవిరువనై యెనక్కటిని త్తవనై. ఇప్పడిపక తా నేకాట్టు, నాకణ్ణాత్తోలే కాన్బార్ క్కు క్కాణలా మిత్తనై యల్లతు, స్వయత్న త్తాత్కాన్బార్ క్కటియప్పోమో? ఎమ్మనై యెన్నాన్ఱివణ్ణనై - తామోతరనై త్తని ముతల్వనై ఇలముణ్ణవనై ఆమోతరమటియవొరువర్ క్కెన్ఱే తొల్లుమవర్ కళాయ్, తామోతరనురువాకియ శివ ర్ క్కుమ్ తిశైముకర్ క్కుమ్ తరమటియవామో వెన్ఱ స్వయమ్. ౧౨.

జి.ఆ. — పన్నిరణ్ణామ్బట్టు (తామోతరనైయత్వాది) ఎన్నళవిలవక శెయ్ తాప్పోలే శెయ్ వార్ క్కవనై - ఎన్నళవిలవగ్రహమ్ శెయ్ తాప్పోలే యనుగ్రహిక్కు నిన్ఱైత్తార్ క్కెన్ఱ సడి.

“తామోతరనై” ఎన్ఱు తొడశ్శి, “ఒరువర్ క్కు” ఎన్ఱు మళవుమ్ - బ్రహ్మాదికళ్ వార్తెయెన్ఱైక్కాకవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తామోత రనైయత్వాది). ఇప్పవ్రయత్తుక్కుభావమ్ (అవనిత్వాది). “త్తనిముతల్వనై” ఎన్ఱు - నిమిత్తోపాదానజ్ఞో శొన్నతు - సహకారికారణత్తు క్కుముపలత్తుణమ్. సమభివ్యాహరతాత్పర్యమ్ (ఉణ్ణాక్కియత్వాది). ౨ “యస్యామతంతస్యమతం మతంయస్యవేదసః” ఇత్యేవమాకారే ణహితేపివదన్తి, శివర్ క్కుమ్ తిశైముకర్ క్కుమ్ తరమటియవామో” ఇతికథముచ్యత ఇత్యత్తాహ (ఆమోతరమటియవత్వాది). ఒరువర్ క్కుమ్ - తరమటియవామోవెన్ఱ స్వయమ్. తరమటియవామో - పరిచ్ఛేదిత్యటియవామో? తరమ్ - పరిచ్ఛేదమ్. “శివర్ క్కుమ్ తిశైముకర్ క్కుమ్” ఎన్ఱు పూజ్యో క్తిక్కు భావమ్ (అల్లాతారిత్వాది). “అజీవణ్ణనాన- ఎమ్మనై” ఎన్ఱు వ్యయత్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కుళప్పడియిలేయత్వాది). అజీవోన్ఱ స్వభావతై యుడైయవసెన్ఱు శబ్దార్థమ్. “ఎమ్మనైయెన్నాన్ఱివణ్ణనై” ఎన్ఱు తు. అన్బొర్ వార్తె. అనాలారుత్తరాలు మటియప్పోకాతోవెన్ఱ; “ఎమ్మనై” ఎన్ఱు త్తాల్ సూచితంభావమాహ (ఇప్పడియత్వాది). ఎమ్మనై ఎన్నాన్ఱివణ్ణనై - తామోతరనై త్తనిముతల్వనై ఇలముణ్ణవనై - ఒరువర్ క్కు - తర మటియవామో - ఎన్ఱు తొల్లుమవర్ కళాయ్ త్తామోతరనురువాకియ శివర్ క్కుమ్ తిశైముకర్ క్కుమ్ - తరమటియ ఆమోవిత్వస్వయమ్. ౧౩.

ఆ.ఆ.వి. — “శివర్ క్కుమ్ తిశైముకర్ క్కుమ్” ఇతిబహువచనప్రత్యయో ర్థః - ౩ “ఉయర్వమిజీవుమువప్పమ్ శిఱవ్వుమ్ మయర్విలోతిశై పాల్ మయల్లుమ్” ఇతి ద్రమిజోక్తన్యాయేన, తత్తన్త్రృదయగతాభిమానాతిశయపర ఇత్యభిప్రాయేణభావమాహ (అల్లాతారిత్కాట్టిలితి). యద్వా, “శివర్ క్కుమ్ తిశైముకర్ క్కుమ్” ఎన్నిటచశబ్దాత్తుక్కుభావమ్ (అల్లాతారిత్వాది). — ౪ “నిర్గుణస్యాప్రమేయస్య” ౫ “అలన్ఱు వేలెనీరుళ్ళతో” ౬ “అలనిన్ఱురోక్తో” ఇత్యాదికవికాన్యాయాగ్నం ద్రవ్యస్యమ్. — తామోతరనై త్తనిముతల్వనై ఇలముణ్ణవనై తర మటియ - ఒరువర్ క్కామో - ఎన్ఱే తొల్లుమవర్ కళో తామోతరనురువాకియ శివర్ క్కుమ్ తిశైముకర్ క్కుమ్ - ఎన్నాన్ఱివణ్ణనై - ఎమ్మనై త్తరమటియవామో ఎన్ఱు కై యస్వయమ్. ౧౪.

౨౩౮ తిరువాయ్ మొట్టి. — ౨.ప. ౭-౭-కేశవస్థమర్. ౧౩-పా-వణ్ణమామణి వ్యాఖ్యానజ్ఞా.

ప్ర-౭. — (తామోతరనై త్తనిముతవ్వనై) ఛాన్దోగ్యే పృథ్వీపాఠకే సద్విద్యాయామ్ [౨], “సదేవసోమ్యేదమగ్ర ఆసీదేకమేవాద్వి తీయమ్ - తద్వైత్తుతబహుస్యాం ప్రజాయేయేతి”.

మణవాళమామునికళో తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము. — ఆశ్రితపరతంత్రుఁడును సర్వజగదేక కారణభూతుఁడును సర్వజగద్రక్షకుఁడును నైవభగవంతుని పరిచ్ఛేదించి తెలిసికొనుటకు శక్యమా? అని యనుసంధించుచు నమస్కరించియు భగవచ్ఛేషభూతుడైన శివునికిని బ్రహ్మకును, తనగుణగణములను నాకుఁగనుపఱచినన్ను పశికరించిన సర్వస్వామిని పరిచ్ఛేదించి తెలిసికొనశక్యమా? ఇట్టి మహత్వముకలవానిని స్వయత్నముచేఁ జెలిసికొనుటయశక్యము. ౧౨.

మూ. — వణ్ణమామణిచ్చోత్తియైయమరర్ తలై మకనై ।
కణ్ణనై నెడుమాలై తైన్దురుకూర్ చ్చడకోపక్ ।
పణ్ణియతమిళ్ మాలై యాయరత్తుళ్ళివై పన్నిరణ్ణమ్ ।
పణ్ణిన్నిరునామప్పాట్టణ్ణతాళణై విక్కుమే ॥

అథ్వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అ. — (వణ్ణమామణి) ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టివల్లారె మ్మెరుమానై పెఱువారెన్నితార్.

తిరుక్కురుకై ప్పిరాన్బిళ్ళాన్దిరువడిక శేశరణమ్.

అన్వ. — వణ్ణమ్ మా మణి (౩) శోత్తియై అమరర్ తలైమకనై (౬) కణ్ణనై నెడుమాలై తేక్ (౯) కురుకూర్ శడకోపక్ పణ్ణియ (౧౦) తమిళ్ మాలై ఆయరత్తుళ్ పణ్ణిల్ (౧౧) పన్నిరునామప్పాట్టు ఇవై పన్నిరణ్ణమ్ అణ్ణల్ (౧౨) తాళ్ అణైవిక్కుమ్. (౨౦).

పన్ని. — అనన్తరమ్, ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టిక్కు ఫలమాక భగవత్ప్రీతియై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

నిజ తైయుడైతాయ్, పెరువైయనాన, నీలమణియినుడైయ, (౩) ఒళిపోలేయిరుక్కిఱ తేజస్సైయుడైయనాయ్, ఇవ్వుఱ్ఱు నత్త్య నూరికళుక్కుమ్, పరిచ్ఛేదిక్కువాణ్ణాత పెరియవనాయ్, (౬) ఆశ్రితరైత్తానే యనుభవిక్కుమవనాయ్, అతుక్కుడియాన నిరతిశయవ్యామోహ తైయుడైయనానవనైప్పల్, అఱ్ఱికియ, (౯) తిరునకరిక్కు నిర్వాహకరాన, అథ్వార్, శెయ్తవైయాయ్, (౧౦) సర్వాధికారమాన ద్రావిడసద్భరూపమాన, ఆయిరన్దిరువాయ్ మొట్టిక్కుళ్ళుమ్, పణ్ణిలేవర్తిప్పతాయ్, (౧౧) తిరుద్వాదశనామ తైప్పల్, పరుకిఱ పాట్టాన, ఇవై పన్నిరణ్ణమ్, సర్వేశ్వరక్, (౧౨) తిరువడికలై, ప్రాపిక్కుమ్. (౨౦) ఇతు కలిత్తుతై.

వాది కేసరి అఱ్ఱికియమణవాళచ్చియర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము. — మంచిరూపముకల గొప్ప నీలరత్నమువంటి (౩) శరీరముకలవాఁడును నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుఁడును (౬) కృష్ణావతారంబైత్తిన (ఆశ్రితసులభుఁడును) గొప్పవ్యామోహముకలవాఁడును నైవభగవంతునివిషయముగ సుందరమైన (౯) తిరునగరికి నిర్వాహకులైన శడకోపముని సాదించిన (౧౦) ద్రావిడపాశురరూపములైన వెయ్యిపాశురములలో గానమందున్న (౧౧) ద్వాదశనామములగులపాశురములగు ఈపండ్లందును సర్వేశ్వరునియొక్క (౧౨) శ్రీపాదములను బొందించును. (౨౦)

ఈ. — నిగమత్తిల్ - ఇత్తిరువాయ్ మొట్టికల్, పర్వకల్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టితానే ఎమ్మెరుమాన్దిరువడి కల్చేర్ త్తువిడు మెన్దితార్.

(వణ్ణమ్) అహ్రియ నిట తైయుడై త్తాయ్ పెరువిలై యనాన రత్న మ్బాలేయిరుక్కిట విగ్రహ తైయుడై యవనై. (వణ్ణమామణిచ్చోలియై) వణ్ణమ్ - నిటమ్. (మామణి) మా - కళుప్ప. కళుత్తమణిపోలే. నీలరత్న మ్బొన్ వడివిల్ తేజనై యుడై యవనెన్దుమామ్. ఇప్పొకైక్కొళై ప్పొళుమ్ భోక్తాక్కళై చ్చొల్లుకిటతు. (అమరర్తలై మకనై) ఒరునాడాక అనుభవియానిన్దులుమ్ తన్నుకై ప్పరిచ్చేదిక్కవొన్ణాతిరుక్కిటవనై. (కణనై) అవర్కళేయనుభవిత్తుప్పోకామే, ఇట్టుళురుమనుభవిక్కుమ్బడి కృష్ణనాయ్ వన్దవతరి త్తవనై. (నెడు మాళై) ఒరువనై విషయాకరితై, అవళవిల్ తలైక్కట్టత వ్యామోహ తైయుడై యవనై.

(తెన్దురుకూర్ చ్చడకోపక పణ్ణియ) వేదమ్బాలే పిఱప్పిలియన్దు. “అపారుషేయమ్” ఎన్నుమతిలుమ్ పిఱుణ్డాయిరుక్కిటతాయ్ ప్పొన్ వక్తవిశేషతై. ఇవై పణ్ణిలేయాయ్ ప్పొన్ వన్దతు. (పన్నిరునామప్పట్టు) వైష్ణవ త్యవిహ్నమాన తిరునామజ్జళై వైత్తుప్పాడినవై. ఇవై శేయవతెన్నెన్నిల్ (అణ్ణిల్ తాళణైవిక్కుమ్) సర్వేశ్వరన్దిరువడికళోడే శేర్ త్తువిడుమ్. ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియొత్తెసమ్బన్దనానే కేశవస్థమరాక్కివిడుమ్.

ముతత్పాట్టిల్ - తమ్మోడు సమ్బన్దిసమ్బన్దికళుమెల్లారుమ్ తమ్మెప్పోలే విషయాకృతరానార్ కళన్దార్; ఇరణ్డామ్బాట్టిల్ - అతుక్కుడి నారాయణనాకై యాలే ఎన్దుమ్, అన్నారాయణశబ్దార్థజ్ఞేయ మరుళిచ్చెయ్ తార్; మూన్డామ్బాట్టిల్ - ఇప్పడి విషయాకరిక్కెక్కు హేతుశోన్నార్; నాలామ్బాట్టిల్ - సర్వకాలముమ్ తనై యేయనుభవిక్కుమ్బడి పణ్ణినానెన్దార్; విన్దామ్బాట్టిల్ - ఇప్పడి తమ్మెయనుభవిప్పి త్తతాలే అవణ్ వడివిల్ పుకరై

జీ-అ. — నిగమమ్ (వణ్ణమామణియత్యాది) “పన్నిరునామప్పట్టుల్ తాళణైవిక్కుమ్” ఎన్దు పదజ్ఞైక్కటాక్షి త్తవతారికై (ఇత్తిరు వాయ్ మొట్టియత్యాది).

ప్రథమార్థత్తిల్, వణ్ణమ్ - అహ్రియనిటమ్. “మా” ఎన్దు - మహతై. “శోతి” ఎన్దు - విగ్రహమ్. ద్వితీయార్థత్తిల్, “మామణి-వణ్ణిచ్చోలి” ఇత్యన్దు. “మా” ఎన్దు - కళుప్పాయ్, నీలమణియెన్దు పడి. “వణ్ణమ్” ఎన్దు - నిటత్తుక్కాశ్రయమాన విగ్రహ తైలక్కిటతు. “తలైమకనై” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (ఒరునాడాకవిత్యాది). సమభివ్యాసరతాత్పర్యమ్ (అవర్కళేయత్యాది).

పిఱప్పిలియన్దాకిల్ పిఱుణ్డాకమ్మూమోవెన్న (అపారుషేయమిత్యాది). పిఱు - అతిశయమ్. వక్తవిశేషతై యెన్దువివత్తిల్ - ౧ “బ్రహ్మపాదినోవన్ది” ౨ “సహోవాచవ్యాసపారాశర్య” ౩ “యదైక్విశ్చమనురవదత్తద్భేషజమ్. ఎన్దురుక్కైయాలే, ౪* మయర్వణ మతిసలమ్మోల్ వివరణైయ శ్రీసూక్తివైక్షణ్యమ్ కింపునర్నాయ సిద్ధమితే యెన్దు పడి. తెన్దురుకూరిత్యాదిక్కు - అహ్రియతిరునగరిక్కు నిర్వాహకరాన వాత్సారయళిచ్చెయ్ త, ద్రామిడసన్దర్భరూపమాన వాయిరత్తినుళుమ్, పణ్ణిలే వర్తిప్పతాయ్ తిరుద్వాదశనామ తైప్పల్ దీవరు కిఱ పాట్టనవివై పన్నిరణ్దుమెన్దు శబ్దార్థమ్. “పన్నిరునామప్పట్టు” ఎన్దు వివత్తిలే వివక్షితమ్ విశేషమాహ (వైష్ణవత్యేత్యాది). పూర్వవాక్య తైవివరిక్కితార్ (ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియత్యాది).

అ-అ-వి. — ద్వితీయార్థే, సర్వభాసామ్యత్ మణిశబ్దే - విగ్రహాడుచ్యతే. “ముద్రువమై” ఎన్దు తమ్మిర్. ౫ “వైయ్జ్ఞోత్తడవ్దా మరై” ఇతివత్. — “మయర్వణమతిసలమరుళినై” ఇతి - జ్ఞానానుదయాన్యభాజ్ఞాన విపరీతజ్ఞానకర్త వాసనారూపాదిసకలచేయిరసన పూర్వకం భగవత్ప్రసాదలబ్ధపరిపూర్ణజ్ఞానవైభవస్య, అఖిలచేతనోజ్జీవముషో పరాజుక్కార్యస్య ప్రత్యక్ష సమానాకారానుభవపరివాహప్ర

ఈ.—చొన్నార్; ఆతామ్బాట్టిల్-ఇప్పడి యెన్నై విషయాకరిక్కైక్కడి నిర్దేశముకల్పవై యెన్టార్; ఏటామ్బాట్టిల్ - తన్నైయే సర్వకాలమునునుభవిక్కుమ్బడియాన సెన్జైత్తన్దా నెన్టార్; ఎట్టామ్బాట్టిల్ - తన్దవళవన్తి క్కే విరోధియాన సెన్జైయుమ్ పోక్కినా నెన్టార్; ఒన్బ తామ్బాట్టిల్ - తన్నుచైయకల్యాణగుణశ్శైయే నాననుభవిక్కుమ్బడి యెక్కుహృదయ త్తిలేపుకున్దా నెన్టార్; పత్తామ్బాట్టిల్ - అనుభవవిరోధియాన ఇన్దియగ్గళై యుమ్ తన్వత్తి యాక్కిక్కొన్డా నెన్టార్; పతిసోరామ్బాట్టిల్ - ఏవమ్మాతనానవక్ ఎన్నైయల్లతటియానానా నెన్టార్; పన్నిరన్డామ్బాట్టిల్ - ఎన్నైప్పోలే కాణ్బార్కుక్కాణతామతోయి స్వయత్తత్తాలటియప్పొకా నెన్టార్; నిగమత్తిల్ - ఫలమ్శొల్లి త్తలై క్కట్టినార్.

౧౩.

వడక్కు త్తిరువీతిప్పిత్తై తిరువడిక శ్లోరణమ్

జీ-అ.—హేతుకొన్నా రెన్దతు - “మాతవనెన్ద తేకొన్డా” ఎన్దత్తైప్పొల్. (ఇప్పడి యెన్నై విషయాకరిక్కైక్కడి) ఉక్తిమాత్రతైయే వ్యాజమాక్కి విషయాకరిక్కైక్కడి.

౧౩.

జీయర్ తిరువడిక శ్లోరణమ్.

ఆ-ఆ-వి.—వృత్తమిదం కాన్త్రంవేదానామసిసాక్షిభూతత్వాత్ వేదేభ్యోఽభ్యర్థితప్రమాణంభవతీతిభావః.—వణ్ణమామణిన్చోత్తియైయెన్ద తొడన్జి, ఆయిరత్తుళ్ పణ్ణిల్ పన్నిరనామప్పాట్టు - ఇన్దై పన్నిరన్డామ్ - ఆణ్ణిల్ తాళన్దైవిక్కుమ్ ఎన్దైయన్దయమ్.

౧౩.

తాత్పర్యము.—దివ్యతేజస్సుకల నీలరత్నమువంటి దివ్యమంగళవిగ్రహముకలవాడును నిత్యసూగులకు నిర్వాహకుడును ఆశ్రితసులభుడును నాశ్రితులయందునిరతిశయ వ్యామోహముకలవాడునునైన శ్రియఃపతిని ననుభవించి యాహ్వాన్లుసాదించిన వెయ్యిపాశురములలో నీపండ్రెండుపాశురముల ననుసరించువారు సర్వేశ్వరునియొక్క పాదపద్మములయందు కైంకర్యములనుజేసి నిరతిశయానందము నొందుదురు.

ద్రమిడోపపత్త్యజ్జతియిలి త్తిరువాయ్ మొట్టిక్కానశ్లోకమ్.

(కేశవస్థమర్) తేకేశవాభిమతతామభజ స్తమాన్తయేమామకాళితివదన్నధిసప్తమంసః।

తస్యస్వరూపగుణచేష్టితవాచినామభూతద్విషటక్ముఖరోముముదేమునీన్ద్రః.

౧౭.

వాదికేశసరి అహ్నికియమణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శ్లోరణమ్.

అర్థము —యే - ఎవరు, మామకా - నాసంబంధులో, తే - వారు, కేశవాభిమతతామ్ - శ్రియఃపతికినిష్ఠులగుటను, అభజస్త-పాం దిరి; హస్త! - ఆశ్చర్యము! ఇతి - అని, వదన్-సక్ - చెప్పుచున్నవారగుచు, తస్య - ఆశ్రియఃపతియొక్క, స్వరూపగుణచేష్టితవాచినా మభూతద్విషటక్ముఖరః - స్వరూపగుణచేష్టితములకు వాచకతిరునామములగు ద్వాదశనామములనుసాదించుచున్న, మునీన్ద్రః - మని శ్శ్రేష్ఠులగు శతకోపమని, ఆధిసప్తమమ్ - ఏడవతిరువాయ్ మొట్టియందు, ముముదే-సంతోషించిరి.

౧౭.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుడు తమతోసంశ్లేషించినందున వానికి తమయందుజనించిన ప్రీత్యతిశయము తమసంబంధిసంబంధులపర్యంతము ప్రవహించినదిచూచి యత్యాశ్చర్యమునొందినవారై యాహ్వాన్లు తమనుగటాక్షించుటకు దగుమైన వానిస్వరూపగుణచేష్టితములకు వాచకము లైన ద్వాదశతిరునామములను నీఏడవతిరువాయ్ మొట్టియందనుభవించి యాచండిరి.

౧౭.

ద్ర-తా.— (కేశవస్థమర్) - సర్వాదిస్సర్వనాథ స్త్రిభువనజననీవల్లభ స్వాశ్రితార్థివిష్యగ్వాప్త్యాతిదీ
ప్రొవిమతనిరసనస్వాప్తిసద్భక్తిదాయా విశ్వాప్త్యైవామనాజస్సవిభవరసదస్వాప్తి
నిర్వాహయోగ్యస్వాప్తిః పౌబన్ధ మోక్తాస్వజనహితతయాద్వాదశాఖ్యాభిరూచే.

౧౯

అర్థము.—సర్వాదిః - సర్వకారణభూతుఁడును, సర్వనాథః - సర్వస్వామియు, త్రిభువనజననీవల్లభః - త్రిలోకమాతయైన పిరాట్టికి
వల్లభుఁడును, స్వాశ్రితార్థి - తననాశ్రయించువారలనుయాచించువాఁడును, విష్యగ్వాప్త్యా - సర్వత్రవాప్తిచేతను, అతిదీప్తః - మిక్కిలి
ప్రకాశించువాఁడును, విమతనిరసనః-విరోధులనుసంహరించువాఁడును, స్వాప్తిసద్భక్తిదాయా-తనపాదములయందనన్యప్రయోజన మైనభక్తిని
(ఆశ్రితులకు) నిచ్చువాఁడును, విశ్వాప్త్యై-జగత్తునుబొందుటకొఱకు, వామనాజః-వామనశరీరముకలవాఁడును, స్వవిభవరసదః-తనయైశ్వర్య
సారముననుభవించజేయువాఁడును, స్వాప్తినీర్వాహయోగ్యః-ఆ స్త్యకరణమును (తనపాదారవిందములనువిడువకనుండునట్లు) నిర్వహించుటకు
దగినవాఁడును, స్వాప్తిః-తనవిషయమైనవ్యాపారములకులవాఁడును, బన్ధ మోక్తా-(సంసార)బంధమునువిడిపించువాఁడును నైన(భగవంతుఁడు),
స్వజనహితతయా-తనయాశ్రితజనులకుఁగూడహితమునుజేయువాఁడగుటచేత, ద్వాదశశాఖ్యాభిః-ద్వాదశతిరునామములచే, ఊచే-సాదించిరి. ౧౯.

వ్యా.—(సర్వాదిః) కేశవస్థమర్ త్యాది-౧ “కఇతిబ్రహ్మణోనామ” ఇత్యాదికలిప్పడియే సర్వకారణమాయః(సర్వనాథః) నారణమూహ
శ్శూలకుక్కునాతక - సర్వస్వామియుమాయః ; (త్రిభువనజననీవల్లభః) మాతవ నెన్ద్ర తేకొణ్ణు - పెరియపిరాట్టియారుక్కువల్లభ నుమాయః ;
“(స్వాశ్రితార్థి) ఎమ శేట్రొపిఱప్పమ్ శీవున్దైయమాక్కినాక - “బహువాకవాత్రితరుణ్ణాక వేణుమ్” ఎన్దుపార్థిక్కుమవనుమాయః ; (విష్య
గ్వాప్త్యాతిదీప్తః) విట్టిలఙ్గుకరుణ్ణుడరిత్యాది - నిరవధిక తేజోరూపనుమాయః ; (విమతనిరసనః) మతుకూతనైయన్దిమల్ బ్రితే - విరోధిని
రాసకుమాయః ; (స్వాప్తిసద్భక్తిదాయా) నిన్బాతపజ్యయ మేమరువత్తొహి మునుమేతన్దాయ - తన్దిరువడికలిలే యనన్యప్రయోజనయైన
భక్తియైయాశ్రితరుక్కుగ్కుడుక్కువనుమాయః ; (విశ్వాప్త్యైవామనాజః) వామన నెన్ద్రదకవణ్ణ - మహబలియా లేయపహృతమానలో
కత్తైమి ట్టైక్కొక వామనరూపతైయన్దైయనుమాయః ; (స్వవిభవరసదః) శిరిఇతరన్దైయ్యతామరైక్కణ్ణ నెన్దైరాప్పకల్ - తన్దుడైయ
క్రియఃపతివృత్తిరీకాత్తుత్వజ్ఞాకటవైవర్యతై సర్వకాలమున్దొల్లియల్ బుమ్మడిపణ్ణుమవనుమాయః ; (స్వాప్తినీర్వాహయోగ్యః) ఇరుడికేశ
నెమ్మిరానిత్యాది - హృషీకేశనాకైయా లే మనన్దైత్తన్దిరువడికలిలోనిన్దు మ్మేరూతపడి నిర్వహిక్కువల్లనుమాయః ; (స్వాప్తిః) ఎఱ్ఱరనెన్దై
యాక్కిగ్కుణ్ణనకేతనై త్తన్దకన్దుకమ్ - స్వార్థమాకచేతనరైయధికళాక్కిత్తన్దైయనుభవిక్కిగ్కుడుక్కుమవనుమాయః ; (బన్ధ మోక్తా)
తామోతరనైత్తనిముతపన్దై - ౨ “దామోదరంబన్ధతమ్” ఎన్దిఱపడియే బన్ధగతర్క్కు మోక్ష హేతువాన దామోదరత్వతైయన్దైయనుమా
యిరుక్కిఱ వెమ్మెనుమాక, ఆశ్రితరుడైయ సమ్మన్దిసమ్మన్దికుక్కుమ్ రక్షకనెన్దు “కేశవస్థమర్” ఎన్దిఱద్వాదశనామగూఢైయి లే యాత్వా
రరుళిచ్చైయతాన్దైతార్

౧౯.

వే దా న్దా చా ర్య ర్ తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుఁడు, (౧) సర్వకారణభూతుఁడనియు, (౨) సర్వస్వామియనియు, (౩) క్రియఃపతియనియు, (౪) తననాశ్రయించు
వారిని యాచించువాఁడనియు, (౫) సమస్తవస్తువులను వ్యాపించుటచే నుజ్జ్వలస్వరూపుఁడనియు, (౬) విరోధులనునిరసించువాఁడనియు,
(౭) తనపాదారవిందములయందనన్యప్రయోజనభక్తినిప్రసాదించువాఁడనియు, (౮) మహబలియపహరించిన లోకములను స్వాధీనపఱచుకొనుటకై
వామనావతారంబై త్తినవాఁడనియు, (౯) తనవైభవమునంగుఁ బ్రీతిని బుట్టించువాఁడనియు, (౧౦) ఆశ్రితాస్త్యకరణములను నితరవిషయముల
యందుఁబోకుండునట్లు నిర్వహించువాఁడనియు, (౧౧) స్వవిషయముగ నాశ్రితులకుఁ(ప్రీతినిబుట్టించి వారికిఁదనననుభవించజేయువ్యాపారములు
కలవాఁడనియు, (౧౨) చేతనులకు సంసారబంధమును బోగొట్టువాఁడనియు, సాదించుచు ఆశ్రితుల సంబంధిసంబంధులకును రక్షకుఁడని
ద్వాదశతిరునామములకుల ఈతిరువాయ్ మొఱి పండ్రెండుసాకురములచే సాదించిరి.

౧౯.

తి-నూ.— కేశవనాలెన్దమర్ కల్ కీర్త్త మేత్తొపిఱప్పమ్ । తేశదైన్దారెన్దుశిఱన్దురైత్తవీశుపుకల్త్త ।
మాఱ్మ మలరడియేమన్నుయిర్ క్కెల్లాముయ్కై । క్కాతెన్దు నెన్దైయ్కై .

౧౭

అర్థము. — కేశవనాల్ - కేశవినియెడి రక్కసుని సంహరించిన భగవంతునివలన, ఎన్ఠమర్కళ్ - నాసంబంధులు, కీర్తీమేల్ - క్రిందియుపైదియునైన, ఎఱుపిఱప్పమ్ - ఏడుజన్మములయందును, తేళు - తేజస్సును, అడైవార్కళ్ - పొందిరి. ఎన్ఠ - అని, శిఱన్ఠ - సంతృప్తులై, ఉరైత్త - సాదించిన, పీళుపుకల్ - వ్యాపరించుచున్నయశస్సుకల, మాఱన్ - అఘోర్లయొక్క, మలరడియే - పుష్పములవంటి పాదములే, మన్నుయిర్క్కెల్లామ్ - నిత్యములైనజీవాత్మలకెల్ల, ఉయ్కైక్కి - ఉజ్జీవింతుటకు, ఆఱు - మార్గము, ఎన్ఠ - అని(తలచి), నెఱ్ఱే! - ఓ! మనసా!, అడై - ఆశ్రయించుము.

అవ. — (కేశవనాల్) ఇతిల్ - కీర్తీమేలుజ్ఞానవర్కశెల్లామ్ తమ్మడైయసమ్మనత్తైలే భగవద్దాస్యలాభ తైలభిత్తార్కళ్” ఎన్ఠహ్మప్త రాయ్ పేళుకఱిపాశుర తైయనువది తరుళిచ్చెయ్కితార్. ఎన్ఠనైయిన్ఱి; కీర్తీ - తమ్మశేవిలుజ్ఞానవుకప్పత్తమ్మెరువరళవిలుమకువఱివిడియై న్నిక్కే, తమ్మడైయసమ్మనిసమ్మనికళళవుమ్, “ఎమర్కీర్తీమేలెఱుపిఱప్పమ్ విడియా వెన్నరక తైన్ఠుఱ్ఱై తల్ మాఱినర్” ఎన్ఱిఱ - విరోధినివృత్తియళవుమ్నిక్కే, ఫలత్తిలుమ్ వెళుమిట్టలైయెఱిఱిఱపడియొక్కణ్ణు, ౧ “మమాప్యేషయథాతవ” ఎన్నమ్మడి యెరువనుడైయ వ్యామోహ మిరుక్కుమ్మడియే!” ఎన్ఠవిధ్దరాయ్, తమ్మెయిప్పడి సపరికరమాక విషయాకరిక్కైక్కిడియాన అవణ్ గుణచేష్టితల్లైత్తిరుద్వాదశనామముఖ త్తాలేపేళియనుభవిత్తు ప్రితరాకఱి * కేశవస్థమరిల్లైత్తై “కేశవనాలెన్ఠమర్కళ్” ఇత్యాదియాలే యరుళిచ్చెయ్కితార్.

వ్యా — (కేశవనాలెన్ఠమర్కళ్ కీర్తీమేలెఱుపిఱప్పమ్దేశ్డైవార్కణ్ఠురైత్తై) “ఎమ్మిరానెమ్మన్ నారాయణనాలే-ఎమర్కీర్తీమేలెఱుపిఱప్పమ్- కేశవస్థమరనార్కళ్ - మాళతిరితుపెదీలు, అత్తాలేనమ్మడైవాఱ్ఱైవాయ్కీన్ఠనా” ఎన్ఠతైనినైక్కిఱతు. (కేశవనాలెన్ఠమర్కళ్) జగత్కారణభూతనాయ్, విరోధినిరాకరణమ్మణ్ణుమవనాయ్, ప్రళయకేశనానవనాలేమదీయర్ తేశ్డైవార్కణ్ఠు - తేజస్సైపాప్రరానార్కళెన్ఠ. కేశవస్థమరనైయిఱే - ఇవర్కళుక్కుత్తేళు. దాస్యమిఱే అత్తావుక్కు తేజస్కురమావతు; అత్తైత్తమ్మెన్ఠమ్మనత్తైలే కీర్తీమేలుజ్ఞానసమ్మనిపరమ్మరైయిలుళివర్కశెల్లారుమ్ లభిత్తార్కళెన్ఠ, అన్ఠవువకారగారవత్తాలే, అవణ్ గుణచేష్టితల్లైత్తుకుచాచకమాయ్ వైష్ణవత్వచిన్నమాయ్ “కేశవణ్, నారణణ్, మాతవణ్, కోవిన్దణ్, విట్టు, మతుకూతణ్, తిరివిక్కిరమణ్, వామనణ్, శిరితరణ్, ఇరుడీకేశణ్, పఱునాపణ్, తామోతరణ్” ఎన్ఱిఱతిరుద్వాదశనామ తైప్పేళియనుభవిత్తుహ్మప్తరాయ్, అత్తైయప్పడినత్తాకవరుళిచ్చెయ్కిత. శిఱన్ఠ. నన్ఱి. (పీళుపుకల్మాఱన్) సమ్మని సమ్మనికళళవుమ్ వైష్ణవత్వమేఱిపాయ్మడియాన వైభవత్తాలేవన్ఠప్రచురమానయళస్సైయ్మడైయరాన వాఱ్ఱైరుడైయ. (మలరడియేమన్నుయిర్క్కెల్లాముయ్కైక్కాఱెన్ఠ) పుష్పమ్మెన్ఠత్తిరువడికళే నిత్యమానవాత్మాకళుక్కుల్లాముజ్జీవిక్కిక్కుచితోపాయమెన్ఠ. (నెఱ్ఱేయన్ఠై) అవర్కళిలే యెరువనాయంశమ్మెలుమ్మడియానవెనక్కుపకరణమాయ్ సామనస్యముళిమనస్సేప్రసూనసమానమానతిరువడికతైసియుమ్నమాశ్రయమ్మణ్ణు.

“నారాయణనాలే” ఎన్ఠ - అవనుడైయస్వేకారమేనిరపేక్షోపాయమెన్ఠతినువాదమాన - కేశవనాలెన్ఱిఱవిప్పదత్తిలే తద్వివరణమాక, “మాతవనైతేకొణ్ణు” ఎన్ఠమ్, “ఎమర్కీర్తీమేలెఱుపిఱప్పమ్ మేవుమత్తనైయమాక్కినాణ్” ఎన్ఠమ్, “ఎన్ఱైకొణ్ణు” ఎన్ఠమ్, తేజ్మేతానమైక్కు, “విట్టిలన్ఱుశెఱ్ఱోతి” ఎన్ఠమ్, “అమ్మన్ఱిరివిక్కిరమనై - ఎవక్కేయళుళిక్కేయ్య - ఎవక్కెన్న - వితిశూఱ్ఱన్ఠు” ఎన్ఠమ్, “ఓఱుమనమేతనాయ్” ఎన్ఠమ్, “ఎన్ఱైత్తిమనమ్కెడుత్తాయ్” ఎన్ఠమ్, “ఉన్ఱైయెన్నుళైత్తనైయెన్ఱిరుడీకేశనే” ఎన్ఠమ్, “ఎఱురనెన్ఱైయాక్కికొణ్ణునక్కేత్తనైత్తన్ఱకప్పకమ్” ఎన్ఠమ్, “తామోతరనై” ఎన్ఠమరుళిచ్చెయ్తళన్ఱకళుమనుసద్దేయన్ఱళ్. ౧౭.

పెరియడియర్ తిరువడిక శేషరణమ్.

తాత్పర్యము. — జగత్కారణభూతుఁడును విరోధినిరసనీలఁడునునైన భగవంతునివలన నాసంబంధిసంబంధు లిరువదియొకజన్మములయందును భగవద్దాస్యమును లభించిరియని మిక్కిలి హృష్టులై ద్వాదశతిరునామముల ననుసంధించి సాదించిన యాఱ్ఱైర్లయొక్క పాదపద్మములే యుజ్జీవింతుటకుఁ దగుమైన యుపాయమని నిశ్చయించుకొని ఓ! మనసా! వారిపాదపద్మముల నాశ్రయించుము. ౧౭.

ఇరణ్డామ్మత్తిల్ - ఏఱ్ఱాన్దిరువాయ్ మొట్టి ముత్తీర్తీర్లు.

ఆక - తిరువాయ్ మొట్టి-౧౭-పాట్టు-౧౮౯.

శ్రీః

ఆధ్వార తిరువడిక శేశరణమ్.

ఎ మ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తిరువాయ్ మొళి.— ఇరణ్డామ్బత్తు - ఎట్టాన్దిరువాయ్ మొళి ౧-పా-అణైవతరవణై వ్యాఖ్యానజ్జల్.

మూ.— అణైవతరవణై మేఱ్ఱుమ్బావైయాక । మ్మణార్వతు, ఇరువరవర్ ముతలున్దానే ।

ఇణైవనామెప్పారుట్టుమ్పిడుముతలామ్ । పుణైవకపిఱవిక్కడనీన్దువార్ కే ॥ ౧॥

ఆ.— (అణైవతు) ౧ “తామోతరనై” ఎన్దిఱప్పాట్టిల్ ప్రస్తుతమాన సర్వేశ్వరత్వత్తై త్తమ్మడైయ ప్రీత్యతిశయత్తాలే సహేతుకమాక పువపాదిత్తు, ఇప్పడి సర్వేశ్వరనానవెమ్మెరుమానై యాశ్రయియుజ్జోళెన్దు పరవైనోక్కి యరుళిచ్చెయ్కితార్. *

నాగపర్యక్మకాయయాకైయాలమ్, శ్రియఃపతియాకైయాలమ్, బ్రహ్మరుద్రర్ కళుమ్మ నిర్వాహకనాకైయాలమ్, సర్వాత్మసజా తీయతయా2వత్తిరనాయ్కోణ్డు సర్వజగద్రక్షకనాకైయాలమ్, ముముక్షుక్కుళుమ్మ ప్రతిబద్ధక నివర్తకనాయ్కోణ్డు మోక్షప్రదనాకై యాలమ్, నారాయణనే సర్వేశ్వరనెన్దితార్. ౧.

పన్నె.— ఎట్టాన్దిరువాయ్ మొళియిల్, ౨ “మేవున్దనైయమాక్కినాక్” ఎన్దు - స్వసమ్మన్దిజనజ్జళుక్కుమ్ ప్రాప్తిపర్యన్తఫలరూప మోక్షప్రదనాయ్ కోణ్డేశ్వరక్ నిఱ్ఱిఱనిలైయెయమ్, అతుక్కడియాన పరత్వత్తైయు. మనుసన్నిత్తు, “ఇత్తై సంసారికళిక్కువొణ్ణాతు” ఎన్దుపదేశిప్పారాక్కొలి; అవనుడైయ సర్వనిర్వాహకత్వత్తైయుమ్, సంసారనివృత్తిపూర్వకమాన మోక్షప్రదత్వత్తైయుమ్, అతుక్కుఱు ప్పానచేష్టితవైలక్షణ్యత్తైయుమ్, ఇంద్రవ్యాపారప్రకాశితమాన సౌలభ్యాదిగుణజ్జల్ నిత్యానుభావ్యమెన్నుమిడత్తైయుమ్, అన్దగుణప్రకాశక మాన వవతారబాహుళ్యత్తైయుమ్, అవతారదత్తైయిలుమ్ పరత్వమతిప్రసిద్ధమెన్నుమిడత్తైయుమ్, అవత్తిరనానవక్ రక్షణవ్యామోహత్తాల్ పణ్ణుమ్ వ్యాపారమనేకమెన్నుమిడత్తైయుమ్, అవత్తిరనుడైయపరత్వోపయుక్తమానవతిశయితాకారజ్జ శతీయవల్లారిలైయెన్నుమిడత్తైయుమ్, అవనుడైయ వాశితసౌలభ్యమపరిచ్చిన్నమెన్నుమిడత్తైయుమ్, ఏవంవిధనైత్తామనుభవిక్కుప్పెల్ మైయైయు మరుళిచ్చెయ్తు, ఉపదేశాన్ని పృత్తరాయ్ స్వలాభత్తోడే తలైక్కుట్టుకితార్. ఇతిత్పిట్టుకిఱ పరత్వమ్, ముతల్ దీరువాయ్ మొళిపోలే - స్వరూపగతమాయుమన్దియే, ౩ * తిణ్ణక పీట్టిత్తోలే - మనుష్యశ్రేష్ఠపరత్వముమన్దియే, మోక్షప్రదత్వోపయుక్తమాయరుక్కిఱతు. *

అన్య.— అరవు అణైమేల్ అణైవతు (౩) పూపావై ఆకమ్ (౬) పుణర్వతు అవర్ ఇరువర్ (౯) తానే ముతలుమ్ ఎప్పారు ట్టుమ్ (౧౨) ఇణైవనామ్ పిడు ముతలామ్ (౧౫) పిఱవి కడల్ నీన్దువార్ కు (౧౮) పుణైవక. (౧౯)

పన్నె.— ముతత్పాట్టిల్, ఇత్తిరువాయ్ మొళియిలర్థత్తుక్కు సద్బ్రహ్మరూపమాన సర్వనిర్వాహకత్వత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

తిరువనద్వాన్వానాకిఱ, అడైమేలే, అభిమతమాకచ్చేర్వతు, (౩) పూవితే పరిమళమవడివుకొణ్డాప్పలే భోగ్యభూతయోన, పిరాట్టి యిక్, తిరుమేనియై, (౬) భోగ్యమాకసంక్షేపిప్పతు ఇతునిత్యవిభూతినిర్వాహకత్వమ్. లీలావిభూతినిర్వహణత్తిల్ కారణేశ్వరరాక ప్రసిద్ధరాన, బ్రహ్మరుద్రకళో - ఇవరుడైయ వుత్పత్తిస్థిత్యాదికళుక్కుమ్, (౯) తానే, హేతువాయరుక్కుమ్, రక్ష్యమాన జగత్తిల్ సమస్త పదార్థజ్జళుక్కుమ్, (౧౨) ఆవతారముఖతైలే సజాతీయనాయరుక్కుమ్, రక్షణత్తుక్కు మేలెల్లయోనమోక్షత్తుక్కు, హేతువాయరుక్కుమ్, (౧౫) ఇతైల్ సర్వముక్తిప్రసక్తియామైక్కాక సంసారమాకిఱ, కడలై, నీర్దిక్కరైయేఱవేణ్ణువార్క్కు, (౧౮) తెప్పమామవనాయరుక్కుమ్. (౧౯) పుణైవక్ - తెప్పమామవక్.

౧.

ఆవతారిక.— తమపరికరములను దమతో సమానముగఁజేసియు తృప్తినొందక ముక్తలకుఁ బ్రాప్త్యముగు యోశ్వర్యమును తమకును తమపరికరములకును బ్రసాదించుటయందుఁ బద్ధసన్నద్ధుఁడైయున్న సర్వేశ్వరునియొక్క శీలగుణమునజూచి యతిశ్రీతులై సంసారలసభవింతు ననర్థములనుజూచి వీరందఱు భగవదేకభోగులు కావలయుననిదలంచి సర్వేశ్వరుఁడు మోక్షప్రదుఁడని వానిమోక్షప్రదత్వమును వారికి నుపదేశింప నాయుపదేశము వర్ధిల్లమగుటవలన మనము వీరివలెగాక భగవదేకభోగులైతిమికదాయని ఈ ఎనిమిదవ తిరువాయ్ మొట్టియం దాహ్నిర్లు సంతుష్టులగుచున్నార.

అర్థము.—సర్వముగు శయనముమీఁద శయనించుట (౩) పుష్పములవలె (భోగ్యభూతయైన) పిరాట్టియొక్క శరీరముతో (౬) సంక్షేపించుట ఆ ఇద్దఱు (బ్రహ్మరుద్రులకు) (౯) తానే కారణముగనుండును ఎట్టివస్తువులకును (౧౨) (ఆవతారములచే) సమానుఁడగును. పరమపదమునకుఁ గారణుఁడగును. (౧౫) జన్మములగు సముద్రమును నీతగొట్టి (దాట నెంచిన) వారలకు (౧౮) తెప్పగానగును. (౧౯).

ఈ.—సర్వేశ్వర తమ్మక్కల్ పణ్ణినవ్యామోహమ్ తమ్మెరువరళవిలుమన్టిక్కే, తమ్మాడుసమ్మనమ్మడై యారళవిలుమ్ వెళ్ళమిట్టపడియైచ్చిన్నార్-కీడ్; ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టియిల్ - “నమ్మాటైసమ్మనమ్మే హేతువాక అవనిప్పడి విషయీకరిప్పానానసిన్బు సంసారికళుక్కుమ్ నమ్మాటైయెరుసమ్మనత్తైయుణ్డాక్కి అవక్కప్పైక్కు విషయమాక్కువోమ్” ఎన్టు, అవర్కళుక్కుమోక్షప్రదత్వత్తైయరుళిచ్చెయ్కితార్. ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టితన్నై - “ఈశ్వరత్వజ్ఞొల్లుకిఱతు” ఎన్టునిర్వహిప్పారుముణ్డు ; “ మోక్షప్రదత్వజ్ఞొల్లుకిఱతు ” ఎన్టుభట్టరరుళిచ్చెయ్య

జీ-అ.—అడైవతరవడైప్రవేశే. వృత్తానువాదపూర్వకమాకసజ్జతి (సర్వేశ్వరనిత్యాది). ఇంద్రవాక్యమ్ - ౧ “కేశవన్తమర్కీడ్ మేలెమకే ట్టొపిఱప్పమ్” ఇత్యాదియొక్కటాక్షిత్తు. (నమ్మాటైయెరుసమ్మనత్తైయుణ్డాక్కి) నాముపదేశిత్తుశివ్యరూపసమ్మనత్తైయుణ్డాక్కి. నమ్మాటై సమ్మనమ్మెఱిఱవిడత్తిలే - “పిల్వైలోకాచార్యర్, “అయ్క్కుడి” ఎన్టిఱగ్రామత్తిలే పెరుమాళ్ పఱికోడుత్తార్” ఎన్టు కేట్టు తాముమ్పఱికోడు త్తార్; అత్తైక్కేట్టరుళి పెరుమాళ్ అత్వన్తమ్ప్రీతరాయ్ పిల్వైలోకాచార్యరైప్పార్త్తు, “ఉమక్కుమ్ ఉమ్మడైయసమ్మనికళుక్కుమ్ మోక్షమ్ తన్దోమ్, ఎన్టు తిరువుళ్ళమాక, అనన్తరమ్పిల్వైలోకాచార్యర్ ౨ ‘యంయంస్పృశతిపాణిభ్యామ్’ ఇత్యాదిప్పడియే తమ్మడైయపరమకృపై యాలే యెఱుమ్ముముతలానవదై స్పర్శిప్పతు, స్థావరాదికలైక్కటాక్షిప్పతు ముతలానకృపాకార్యమాన శెయల్కలైచ్చెయ్తు ఎల్లార్క్కుమ్ స్వసమ్మనత్తైయుణ్డాక్కియరుళినానోప్పేలే” ఎన్టురుళిచ్చెయ్వర్. ౩ “తీర్ త్తనులకళన్” ఇత్యాదియైయుమ్, ౪ “ఇరువరవర్ ముతల్లుదానే” ఇత్యాదియైయుమ్పదే (ఈశ్వరత్వమ్మొల్లుకిఱతెన్టు నిర్వహిప్పారుముణ్డైత్తు). ఆతు-ముతల్ త్తిరువాయ్ మొట్టి. ౫ “తిణ్ణైవీడు” ఇత్యాదియాలే సిద్ధమాకైయాలే, ౪ “పిఱవిక్కడల్ నీన్డువార్క్కు - పుణైవక్” ఎన్టుతైయుపజీవిత్తుకొణ్డు మోక్షప్రదత్వమ్మొల్లుకిఱతెన్టు

అ-అ.వి.—౨ “యంయంస్పృశతిపాణిభ్యాంయంయంపశ్యతివత్సుషా । స్థావరాణ్యపిముచ్యన్తేకింపునర్బాధవాజనాః ”

ఈ. - మృడి. ఇవై తానొన్ఱె యొన్ఱువిట్టిరాతు, ఈశ్వరనాయన్ఱు మోక్షప్రదనామవక్; మోక్షప్రదనామౌతు ఈశ్వరనాక వేణుమ్. ఇతుతన్ని త్తెయిత తాకిఱ తేన్నెన్నిల్: ఆధ్వార్ క్కుముతల్ తన్ని లే సర్వేశ్వరనద్యేష త్తెప్పిఱప్పిత్తు, ఆభిముఖ్యత్తెప్పిఱప్పిత్తు, రుచియై యుణ్డాక్కి, ఇవర్ విడిలుమ్ తా విడా తేవిరుమ్మి, ఇతుతానివర్ తమ్మళవిలన్ఱి క్కేతమ్మాడు సమ్మన్ఱముడై యారళపు మిప్పడియే పెరుక్కిరై పురళుక్కిఱపడియై యనుసన్ఱిత్తు, “సర్వేశ్వరక స్వభావమితువానసిన్ఱు, నామ్ పెన్ఱు పేతెల్లారుమ్ పెళుమ్మడివణువోమ్” ఎన్ఱు, సంసారికలై యడై యప్పార్ త్తు, అవర్ కళుక్కు, “మోక్షప్రదక్” ఎన్ఱు మిడ త్తెయరుళిచ్చెయ్ కితార్.

ఇవర్, తామ్ పెన్ఱు తాయ్ ప్పిఱర్ క్కు పదేశిక్కిఱ పేలు తా; పిరాట్టి, తిరువడి, తిరువనన్దాహ్వానైప్పరికరమాకవుడై తాయ్, ఎత్తనై యేనుమళపుడై యార్ క్కుమ్ స్వయత్నత్తాలే పా) పిక్కవరితాయ్, అవనాలే పెళు

జీ. అ. - భట్టరరుళిచ్చెయ్యమ్మడియెన్ఱ పడి. అన్యతరపడే అన్యతరాభిధాయినాం శబ్దానాం కాగతిత్వత్రాహ (ఇనై తానిత్యాదివాక్యత్రయేణ) మోక్షప్రదనానవీశ్వరప్రతిపాదకమిత్తిరువాయ్ మొఱ్ఱియెన్ఱ పడి. ఇరన్ఱుమ్ - ముతత్వాట్టిలేన్యక్తమ్. విస్తరసజ్ఞతి (ఇతుతన్ని లిత్యాది). ఇతుతన్నిల్. ఇత్తిరువాయ్ మొఱ్ఱియిలే. (అద్యేష త్తెప్పిఱప్పిత్తెన్ఱు) ౧ “యాతామమ్మల్ గో నీఱుమ్మిరత త్తెన్ఱ పీడు శెయ్యమ్” ౨ “ఇశైవిత్తెన్ఱై” ౩ “ఎన్నిశైవిన్” ఇత్యాదియెన్ఱు. (ఆభిముఖ్యత్తెప్పిఱప్పిత్తెన్ఱు) ౪ “నుయర్వఱమతిలమురుళిన పైయెప్పన్ఱు యద్యా ఇరన్ఱుమ్ - ౫ “తీను న్నెడుత్తాయ్” ౬ “మరువిత్తొమ్మరున మేతన్దాయ్” ఎన్ఱు త్తెప్పన్ఱు వాతల్. (రుచియై యుణ్డాక్కియెన్ఱు) ౭ “అడి మైక్కుణన్ఱు శెయ్ విత్తు” ౮ “నిన్నలాలితేక్ కాణ్” ఇత్యాదియెన్ఱు. ౯ “యానొట్టి” ఇత్యాదియెన్ఱు. (ఇవర్ విడిలుమిత్యాది) ౧౦ “ముడియాత తేన్నెన్ఱేలిన్” ౧౧ “కేళవన్ఱు” ౧౨ “వోవన్ఱు” ఇత్యాదికలైప్పన్ఱు (ఇతుతానివర్ తమ్మళవిలన్ఱి క్కేయిత్యాది). “అవక్ కృపైక్కు విషయమాక్కునోమ్” ఎన్ఱు తిక్ వివరణమ్ (నామ్ పెన్ఱు పేతెల్లారుమిత్యాది).

పాట్టుక్కళితేయిఱ్ఱి ఉత్తార్ త్తై వివరిక్కితార్ (ఇవర్ తామిత్యాది). పరికరమాకవుడై తాయ్ - పరికరమాకవుడై యసర్వేశ్వరనై విషయమాకవుడై తాయ్. పిరాట్టి తిరువడి తిరువనన్దాహ్వానైత్తుక్కు - ౧౫ “అణైవతరవణైమేల్” ఇత్యాదౌహృదయమ్. (స్వయత్నత్తాలే ప్రాపి

అ. అ. వి. - ౧౩ “వళవేళులకు” ౧౪ “వైరుద్దామణినన్ఱు” ఇత్యేతద్దశక ద్వయచ్ఛూదినిధాయాహ (ఇవర్ విడిలుమ్ తా విడా తేయితి) — “సంసారికకుక్కుమ్” ఇత్యేతద్వివృణోః (సంసారికలై యడైయవితి). “సంసారికకుక్కు” ఇత్యుచ్యమానుమహావచనస్య - త్రిచతురాదిపురుషమాత్ర పరత్వన్యవచ్ఛేదకత్వాత్. ఏతేన - “ఇతుతన్నిల్ శెయిత తాకిఱ తేన్నెన్నిల్” ఇతిశబ్దేతుర్ని మిత్తెచ్చ దర్శితంభవతి — (పిరాట్టితిరువడి తిరువనన్దాహ్వానైయితి) ఏతత్ యగ్ధాస్థితం యోజయతుం శక్యతే; అన్విక్త పడే (ఇప్పడియిక్కిఱముక్తప్రాప్యభోగ త్తై) ఇత్యత్ర. ఏవంభూతంముక్త ప్రాప్యంయద్వన్ఱు, తద్విషయంభోగమిత్యర్థోఽన్వీకార్యః. — (ఇస్సశి యిరుక్కిఱముక్తప్రాప్యభోగ త్తైయితి) ఆత్ర - ఏనమ్బు తోముక్తప్రాప్యోయోభోగోస్తీ, తమిత్యర్థః. (పిరాట్టితిరువడితిరువనన్దాహ్వానైయితి) అస్య - “అణైవతరవణైమేల్ పూమ్మనై యాకమ్ పుణర్వతు” ఇత్యత్రచ, ౫౧ “అనైయిడర్ కడిన్ఱు” ఇత్యనేన - గరుడవాహనత్వంసూచ్యతే, తత్రచచ్ఛూదయమ్; (ఎత్తనై యేనుమళపుడై యార్ క్కిత్యాదే) ౧౬ “కిన్ఱిరున్ఱున్ఱున్ఱు” ఇత్యాదౌహృదయమ్, ౧౭ “ముక్తిమప్పతిరున్ఱున్ఱు” ౧౮ “నాయమాత్మప్రసవనేలభ్యః” ఇత్యాది.

౧॥ ౨-వి-౯౫.	౨॥ ౪౮-౯.	౩॥ ౭-౪.	౪॥ ౧-౧.
౫॥ ౧౭-౮.	౬॥ ౧౭-౭.	౭॥ ౧౩-౩.	౮॥ ౧౩-౪.
౯॥ ౭-౭.	౧౦॥ ౧౬-౭.	౧౧॥ ౧౭-౧.	౧౨॥ ౧౭-౪.
౧౩॥ ౫.	౧౪॥ ౧౬.	౧౫॥ ౧౮-౨.	౧౬॥ ౧౮-౭.
౧౭॥ వి-పు-౩-౮-౬.	౧౮॥ ౧-ఉ-౧-౨.		

ఈ. - నాన్ద సంసారి చేతనక, ౧-ఏవబ్రహ్మప్రవిష్టస్తి, ఎన్నిటపడియే-అప్పెరియమడువిలే విల్లున్దుతక తాపమెల్లామా
 అమాప్పోలేయాయ్దొలు, ముతలిలేయివై యిల్లాతవక తిరువనన్దాన్ద్రాన్దేలేయణ్డెన్దు, ఇవై యుణ్డాయ్ కల్గిన్దొ
 చైప్పోలే యరుక్కుప్పడి. విడాయర్ మడువిలేవిల్లుమాప్పోలే యాయ్దొన్దొణ్డెవతు. (అరవణై మేల్) నాన్దొమ్,
 కుళిర్ త్తి, మెన్దై కలై స్వభావమాకవుడైయ తిరువనన్దాన్ద్రాన్దోడేయణ్డెవతు; ౨-“పుల్ కుమణై యామ్” ఎన్నక్కడ
 వతిణ్డెయవనై. శేషభూతనడిమై శెయ్ తల్లతు తరియాతాప్పోలే, శేషియుమ్ శేషభూతనోడే అణ్డెన్దొలతు తరియా
 తానాయరుక్కి-ఆపడి.

(పూమాబ్బవై యాకవ్ పుణర్వతు) భోగ్యతైక వేపైయాయ్ నిరుపాధిక స్త్రీత్వతైయుడైయ పెరియపిరాట్టి
 యారోడేకలన్దువ ర్తిప్పతు. (ఆకవ్ పుణర్వతు) ఆత్మగుణజ్ఞో కుమరిదున్దుపోమి త్తనై. “అణైవతు, పుణర్వతు” ఎన్ని

జీ-అ-అ-చెయ్ తార్ (తాపత్రయేత్తాది). ఇతు-“అణైవతు” ఎన్దు పదసామర్థ్యసిద్ధమానభావమ్. శ్రీభారతే మఱిగీతాయామ్, ౧-“త్యక్తా
 కామంభయంకంధం లోభంమోహాన్చమత్సరమ్ । ఏవబ్రహ్మప్రవిష్టస్తిగ్రీష్ఠేతమివహృదమ్” ౩-“బృహత్సాన్ద్యంహణత్వాచ్యుతభృష్టాత్స
 భిషీయతే” ఎన్దు బ్రహ్మశబ్దత్తిక నిరుక్తియెప్పల్దొ (అప్పెరియమడువిలేయెన్దుతు). ఇన్దై యిల్లాతవక - తాపజ్ఞిల్లాతవక. “గ్రీష్ఠేతమివహృ
 దమ్” ఎన్దు కుక్కర్థమ్ (విడాయర్ తాది). “అరవణై” ఎన్దు పదత్తుక్కువాసనై (నాన్దొమ్ తాది). మెన్దై - మృదుత్వమ్. “అణైమేల్”
 ఎన్దు తు - అణైయోడేయెన్దు తృతీయావిభక్తియాక్కి (తిరువనన్దాన్ద్రాన్దోడేయెన్దుతు). ఉక్తాశ్లేషమాణమ్ (పుల్ కుమణై యామెన్నక్కడ
 వతిణ్డెయవనైయెన్దు) ముతల్ దొరువన్దాతి. పుల్ కుమణై యామ్ - శాయ్ న్దుకొళ్యయోగ్యమానవణై యామెన్దు పడి. సంసారతప్తనాకైయారే
 తన్నైప్పల్దొ యననానన్దిక్కితాక, స్వతోనిరతిశయానన్దియానన నివనైప్పల్దొనన్దిక్కి క్కుడుమానెన్న (శేషభూతనాత్తాది).
 సజ్జతా లేయెన్దు పడి.

“పూమ్” ఎన్దు - అబ్బికాయ్, అత్తార్, భోగ్యతైయెచ్చొల్లుకీటతు. స్త్రీత్వమ్ అల్లాతార్ క్కు మివకుక్కు మొత్తిరుక్కైయారే లక్ష్మీ
 ఎన్నవమైదిరుక్కు, “స్త్రీ” ఎన్దు విశేషిక్కిటతు - కర్తోపాధిక మల్లాతస్త్రీత్వతైయుడైయ భాకైయారే; అవర్ కళిల్ వ్యావృత్తమాన స్త్రీత్వ
 ముణ్డెన్దు మివన్దొన్దు (నిరుపాధిక స్త్రీత్వతైయుడైయ వెన్దితార్). “ఆకవ్ పుణర్వతు” ఎన్దు పదప్రయోగత్తుక్కు భావమ్ (ఆత్మగుణజ్ఞతాది).
 కుమరిరుక్కై - కుమరియాయరుక్కైయెన్దు శబ్దార్థమ్. అతావతు - కుమరి-కుమారి. కన్నికై. అనుభవయోగ్యమన్ది క్కేయిరుక్కైయెన్దు పడి.
 ఆత్మగుణజ్ఞతాదివాక్యత్తుక్కు - పరమరసిక నానవీశ్వరక పిరాట్టియుడైయ విగ్రహసాన్దర్యాత్తిశయాదూపగుణజ్ఞతై యిట్టు ఆత్మగుణపర్య
 న్దుమ్ పోక మట్టా నెన్దు కరుత్తు. అణైవతు పుణర్వతైన్ది అతి తేయెన్ది అవాక్యమ్. వ్యాఖ్యాతా వినిడుపాడు. ఇవాన్దికత్తుక్కు కరుత్తు - అగ్యి

అ-అ-వి. — “గ్రీష్ఠేతమివహృదమ్” ఇత్యత్ర, గ్రీష్ఠేతమిత్యసేన - దృష్టాన్తస్య మహత్త్వం ఫలితమ్; దాన్దాన్దికేతు బ్రహ్మశబ్దోవ
 ర్తతే, ఏతదుభయచ్చాచూదినిధాయాహ (అప్పెరియమడువిలేయితి). చేతనః పరమాత్మానం లభ్యానిరస్తాభిలయః ఖో నిరతిశయానన్ద్యయభావవతి
 తథా అభిలషాయప్రత్యసికానవధికాతిశయానన్దస్సవ్యయమపి స్వాశ్రితవిశ్లేషసహిష్ణుత్వాత్ స్వాశ్రితసంశ్లేష నిర్దుఃఖోనిరతిశయాన
 న్దీవభవతి త్యర్థః. — ౪ “విస్తరస్యచసజ్జిహః” ఇతిన్యాయాత్ “గ్రీష్ఠేతమివహృదమ్” ఇత్యేతద్బుదినిధాయ ఉక్తమర్థం
 సజ్జిహేణదర్శయతి (విడాయర్ మడువిలేయితి). “అణైవతు” ఎన్నిజవర్తమానత్తుక్కు ఘనెన్నవుమామ్. “తాపత్రయజ్ఞతా” ఇతి
 వాక్యే - శేషిణ శేషభూతవిషయవిశ్లేషసహిష్ణుత్వేతత్సంశ్లేషకధారకత్వేచ భగవద్వ్యాపాహవివహేతురితిఫలతి; “అణైవతు” ఇతి-భగవ
 త్కుర్వతీతయాభిధానాత్. నాన్దొమ్ కుళిర్ త్తి ఇతివాక్యే - విషయస్వభావోపహేతురితినూచ్యతే. “అణైయాయరుక్కి - అరవోడే,
 అణైవతు - అణైయమతు - అణైయానిట్టుతు” ఇత్యుభయత్రవర్తమానార్థంబుదినిధాయాహ (శేషభూతనాత్తి). (శేషభూతక, శేషియితి)
 పదద్వయచ్చ - హేతుగర్భమ్. నచేదుభయోరపిస్వరూపసిద్ధిర్న స్యాదితిభావః. — “పూవితే పరిమళమ్ వడివుకొణ్డాప్పోలే భోగ్యభూతైయూన

ఈ - అతిథి-మూవర్ కుమ్ భోగ మొత్తముకై యాలే. ౧ [రమ్యమూవసభంకృత్యా] అతిపతినాయరమాణ్డమ
లడునిష్ట చక్రవర్తితన్నాదరత్తుకుమ్ పోరుమ్బడిశమైత్తమాళికైకళిలుమ్, తిరువుళ్ళత్తుక్కుమ్ పొరున్ది అఱ్ఱియతాయి
దున్దత్తుకాట్టిలే ఇళైయ పెరుమాళ్ శమైత్తఅశ్రమమాయిత్రు. [తయోరమమాణా:] నాయకరాన పెరుమాళ్
రసమల్లవేపిరాట్టియతు, పిరాట్టిక్కుప్పిఱుక్కుమ్ రసమన్దేపెరుమాళతు, అప్పడియే, అచ్చేర్ త్రికణ్డకక్కుమవరిత్తే
యిళైయ పెరుమాళ్. [వనే] “పడైవీడర్ కాట్టిలేరమిత్రాకళి” ఎన్ఱుతోన్ద్రాణే, కాడర్ కాట్టిలేన్ద్రైత్తాప్పలే
పొరున్దియదున్దపడి. ఆకన్సొల్లిన్ద్రాయిత్రు - సర్వేశ్వరనుమ్ పిరాట్టిమారుమాక తిరువనన్దాన్ద్రానాకిఱపడుక్కై
యిలేయిరుక్క-క్కుణ్డకన్దమైశెయ్కై ముక్తప్రాప్యభోగమాకిఱతు.

(ఇరువరవో ముతలద్దానే) బ్రహ్మరుద్రాక్ష భుక్కు కారణ భూత నాయురుక్కుమ్. - ౨. 'సబ్రహ్మ సశివః' ఎన్నిట ప్రసిద్ధియా లే (ఇరువరవ రెన్దితార్.) అవిభూతియైచ్చొల్లుకీటవిడత్తిలే (అజైవతు, పుణర్యతు) ఎన్నెయాలే - అతుభోగ భూమియాన్ నిత్యమాయురుక్కు మెన్ను మిడముమ్, ఇట్లు (ముతల్) ఎన్నెయాలే - ఇవిభూతియిల్ కార్యకారణభావత్తాల్ వస్తసమ్మస్తముమ్, ఇతుత్తా ఆవత్యీవతా మెన్ను మిడముమ్ శొల్లుకీటతు. ఇత్తాల్-బ్రహ్మరు ద్రాక్ష సో సారబద్ధర్ కళెన్ను మిడముమ్, ఈశ్వర నేమోక్ష ప్రదనాకవల్లా నెన్ను మిడముమ్ శొల్లుకీటార్. ఆక, ఆశ్రయణీయ నవ నే, బ్రహ్మరుద్రాక్ష భాశ్రయణీయ రల్లరెన్దై; ౩. 'అబ్రహ్మ స్తమ్మ పర్యన్తా జగద స్తర్వ్యవస్థితాః । ప్రాణినః కర్తృజనిత సంసారవశవ రినః ' ' ఎన్నా నిష్ట తిత్తే.

ఇప్పుడిబ్రహ్మరుద్రర్ కళుక్కుమ్మికారణభూతనాకై యాలే వస్తమేన్నయై యుడైయవఁ. (ఎప్పారుక్కుమ్మిడైవ నామ్) దేవాదిసకలపదార్థజ్ఞో తోఱుమ్ సజాతీయనాయ్ వస్తవతరిక్కుమ్. బ్రహ్మరుద్రర్ కళోనడువేవస్తతరిప్పతు, ఉప్పేన్ద్రినానతు, చక్రవర్తిశ్రీవసుదేవర్ కళళవిలే అమైత్తువస్తపిఱప్పతు, మహావరాహమావతు, కుబ్జామృనూవ తాకానిఱుమ్. ఇప్పుడితావిట్టుప్పిఱక్కిఱతెత్తక్కాక వెన్నిల్ (వీడుముతలామ్) మోక్షప్రదనాకైక్కాక.

జీ.అ.-పొయన్యాయత్తాలే, పిరాట్టియోడేమాడవెడుక్కయాలే-ఇవ్విరువర్ క్కుమ్ పిఱక్కుమ్రసమ్, శేర్ త్రియైయనుభవిక్కయాలే తిరు వనన్దాక్కొనక్కుమ్ పిఱక్కుమ్మెత్తు. ఉత్తత్తుక్కుమ్సంవాదమ్ (రమ్యమావసభమిత్వాది). శ్రీసక్షే పే. “రమ్యమ్” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (ఆఱుపతినా యిరమిత్వాది). శమైత్తు - ఆక్కిన. కట్టిననెన్దువడి. నాయకనాయకికళో పరస్పరసంక్షేపత్తాలేరమిక్కితార్ కళో, ఇల్లైయపెరుమాళోరమిక్కు మ్మడియెన్నెన్దు (నాయకరాసవిత్వాది). విషయభేదప్రయత్నక్రసభేదస్సర్వత్రసమానఇతిభావః. చిత్రకూటత్తిలిరున్నైచ్చొన్నపాళే- “వనే” ఎన్దుతుసిద్ధమాయిరుక్క, పునః “వనే” ఎన్దువిశేషిత్రతుక్కుభావమ్ (పడైవీడరిత్వాది). పడైవీడర్-పడైవీట్టిలేయరుక్కుమ్వర్ కళో. కాడర్-కాట్టిలేయరుక్కుమ్వర్ కళో. “పర్యబ్జువిడైయిల్” ఇత్వాదివాక్యోక్తార్థనిగమనమ్ (ఆకవిత్వాది). ఆకెఱెన్దు వనన్దురమ్-ఎన్దుఇత్యధ్యాసార్థమ్.

ఇన్నార్ - ఎన్నా లే, “ఇరువరవర్” ఎన్నిటెన్నెన్నిల్ (సబ్రహ్మణ్యుడి). ఇవిడత్తిలే-“సః” ఎన్నిటనుపయక్తమ్; “బిష్ట, శిపః” ఎన్నిటేవేడ్బునతు. ఇత్తాల్ ఫలితమ్ (అవిభూతియైయత్తాది). నిత్యమాయరుక్కుమెన్తు-“అజైవతు, పుణర్వతు” ఎన్నిటవర్మానత్తాలే సిద్ధమానపర్థమ్. ఆనతమీవను - ఉడ్డావతునశపతు. కారణత్వకథనత్తాలే ఫలితమ్ (ఇత్తాలిత్తాది). కర్తవశ్యరాక్షయా లేపధర్మచెప్పడి. “మత లమ్” ఎన్వచశబ్దత్కర్థమ్ (ఆకవాశ్రయణీయిత్తాది). ధ్యేయను మెన్వను క్తనముచ్చయమెన్వపడి. బ్రహ్మడికళాశ్రయణీయర్లూ మైక్కడి సృష్ట్యత్వకర్తవశ్యత్వద్వైష్ట్యతిరుపుర్వపుల్లే, ఆవర్కళోకర్తవశ్యరెన్వకుప్రమాణమ్ (అబ్రహ్మణ్యుడి). శ్రీవిష్ణుధర్మ శాసనచనుమ్.

“సర్వాధికనానవక్ సులభనానాక్” ఎట్టు అవక్ సౌలభ్యత్వక్కు తిశయజ్ఞోల్లవారాక, ఇత్రాలవక్ పెరుమైశోల్లకిఱతెన్దితార్ (ఇప్పడి యిత్రాది). ఇత్రాలవక్ - సజాతీయక్. దేవాదిసమస్తసదార్థజ్ఞురక్కు మవతారముఖేన సజాతీయనామెన్దుత్వార్థమ్. అప్పడియవనవధిత్తమై యుజ్ఞోపేన్న (ప్రీహుద్రరక్ కలిత్రాది). అపైత్తు - సజ్కోచిత్తు. వీమముతలామ్-మోక్షత్తుక్కు హేతువాయరుక్కుమ్. అప్పడిమోక్షమోక్షో

ఈ...అవతరి త్తవిడగ్గలిలే పక్షిక్కుమోక్ష త్తైక్కొడుప్పతు, పిశాచత్తుక్కుమోక్ష త్తైక్కొడుప్పతాకానిట్టుమ్. అవకవన్దవతరిప్పతు మోక్షప్రదనాకై కాకవాకిల్, ఎల్లారుమ్పిన్నై ముక్తరాక వేణ్ణావోవెన్నిల్ (పిఱవి క్కడల్ నీన్దువార్ క్కు - పుణై వణ్) “సంసారమెన్దొరు పెరుజ్జడల్, అతెజ్జళాఱ్కడక్ పోకాతు, ప్రబల నాననీయేకట్టిత్తు త్తర వేణుమ్” ఎన్దిరుప్పార్ క్కు ప్రతిభూవాయ్ నిన్దుకడ త్తైక్కొడుక్కుమ్. పుణై యామవ నె వ్వుపడి - సర్వభరనిర్వాహక నామవ నెన్దు పడి. ౧ “సంసార సాగరంఘోర మనన్తక్లేశ భాజనమ్ | త్వామేవశరణం ప్రాప్య” ఎన్దిరుప్పార్ క్కుక్కడ త్తైక్కొడుక్కుమ్. †(పుణైవ నెన్దు - తెప్పమామవ నెన్నువుమామ్) ౨ “విష్ణు పోతమ్” ఎన్నక్కడవతిత్తే - ఎకదేశ త్తైప్పల్ నిన్దొయన్ది క్కే, అక్కరైయుమిక్కరైయుమాయ్ నిన్దు మోడమాయ్ ద్దు.

౧.

జి-అ-దు త్తవిడమన్దో విన్న (అవతరి త్తవిత్తాది). ౩ “సంసారమకరో త్తస్యబ్రహ్మ మే ధేనరాఘవః|స్వపదఞ్చదదాత్ సైయోగి ధ్యేయంసనాతనమ్” ఎన్దు త్తైప్పల్ ద్దు (పక్షిక్కుమోక్ష త్తైక్కొడుప్పత్తెత్తు). పక్షి-జటాయు. ౪ “అక్షయ్యస్సర్వవాసస్తేయాపదిన్దోభవిన్దుతి | నష్టేశక్రోతత స్సర్వోర్థాత్సాయజ్యంమరుగచ్ఛతు” ఎన్దు త్తైప్పల్ ద్దు (పిశాచత్తుక్కుమోక్ష త్తైక్కొడుప్పత్తెత్తు). పిశాచః- ఘట్టాకర్షః. పుణైవనామ్-పుణై ప్పట్టవనామ్ పుణై - ప్రతిభూవుమ్, తెప్పముమ్, భరముమ్. యో ధని కాధమర్ణ యార్ త్తైక్కొడుప్పతి, సః - ప్రతిభూరిత్తుచ్చత్తే. ఇవణ్-పుణై యాయ్, ఫలప్రదక్ వేటారు త్తనారెన్దు (పుణైయామవనిత్తాది). అప్పడికడ త్తైక్కొడుక్కుమోవెన్దు (సంసారసాగరమిత్తాది). జితన్తా యామ్. ౨ “నిస్తర నిమనీషిణః” ఎన్దు మేల్. పుణైవణ్ - తెప్పమామవ నెన్దురానరత్తుక్కుప్రమాణమ్ (విష్ణుపోతమిత్తాది). †విష్ణుధర్మే, “సంసారార్థమవగ్నానాం విషయాక్రాంతచేతసామ్ | విష్ణుపోతంవినానాన్యత్ప్రీఞ్చిదస్తిపరాయణమ్.” విష్ణు - వ్యాప్తా” ఇతిధాతుం హృదినిధాయ విష్ణుశబ్దార్థమాహ (ఎకదేశ త్తైయిత్తాది). మధ్యేభజ్జురత్వజ్ఞానకాళో నేతిభావః. ఆరవజైమేల్ - అజైవతు, పూమ్మవై యాకమ్ పుణ ర్వుతు, ఇరువరవర్ ముతలుమ్తానే, వీడుముతలైక్కాక - ఎప్పారుట్టుమిజైవనామ్, పిఱవిక్కడల్ నీన్దువార్ క్కు-పుణైవనిత్తవ్వుయః. ౧.

అ-అ-వి-పిరాట్టియై తిరు మేనియై” ఎన్దురైయిలే. — ఇరువరవర్దుతలుమ్ తానేయాయ్-ఎప్పారుట్టుమ్-ఇజైవనామవనాయ్, వీడుముతలము వనాయ్-పిఱవిక్కడల్ నీన్దువార్ క్కు - పుణైవనామవణ్ - అజైవతరవజైమేల్; పుణర్వుతుపూమ్మవై యాక మిత్తవ్వుయః.

౧.

ప్ర-తి. — అజైవతరవజైప్రవేశే. (మాల్యవాన్ తొడక్కుమానార్ రావణమక్కుచ్చొన్న హితమ్బాలే ఆవర్కళి త్తైయనాదరిత్తిరుక్కు.) యుద్ధకాణ్డేపఞ్చత్రింశే, “తత్తస్తుమహాప్రాజ్ఞోమాల్యవాన్నామరాక్షసః | రావణస్యవచస్సు త్వాఇతిమాతామహాబ్రహ్మ” ౧౭౫|| విద్యా స్వభివిసితోయా రాజారాజన్నయానుగః | సకాన్తివిరమైశ్వర్యమరీంశ్చకరు తేవశే|| ౧౭౬|| సద్ధానోహికాలేనవిగృహ్ణంశ్చారిభిస్సహ | స్వపక్ష వర్ధనంకుర్వన్తహదైశ్వర్యమత్తు తే|| ౧౭౭|| హియమానేనక ర్తవ్యోరాజ్ఞాసన్నిహితేనచ | నశత్రుమనసుస్యేతజ్ఞాయాన్కురీవగ్రహమ్|| ౧౭౮|| తన్తహ్యంహోచతేసన్నిహరా మేణరావణ | యదర్థమభియక్తాస్ససీతాతస్మైప్రదీయతామ్|| ౧౭౯||” ఇతిమాల్యవతో క్తేనతిరావణః ఉత్తరసర్గే, “తత్తమాల్యవతో వాక్యంహితముక్తందశాననః|నమర్షయతిదుష్టుత్తాకాలస్యవశమాగతః”||౧౮౦||. — ఆరణ్యకాణ్డేపీకోనచత్వారింశే సీతాహరణా ధ్ధంసాహాయ్యంకుర్విత్తున్దోమరీచః, “అహంతస్యప్రభావజ్ఞోనయుద్ధజేనతేక్షుమమ్ | బలింవానముచింవాపిహన్యాధ్ధిరఘనన్దనః|| ౧౮౧|| రణే రామేణయుధ్యస్పత్క్షమాంవాకురురాక్షస | నతేరామకథాకార్యానచైనంద్రస్తుమ్హస్సి|| ౧౮౨|| బహవస్సాధువోలోకేయక్తాధర్మమస్మితాః | పరేషుమపరాధేనవిన్దుస్త్వపరిచ్ఛదాః|| ౧౮౩|| సోఽహంతవాపరాధేనవిన్ శ్యేయంనిశాచర | కురుయత్తేక్షుమంత త్త్యమహంత్యాంనామయా

† మణ్డిలితవాక్యమ్, “తెప్పమామవణ్” ఎన్దు ప్రమాణ త్తిరట్టిక్ ప్రతీకబలత్తాలేయజైస్తుమ్, “అర్థాన్తరంహృదినిధాయ” ఎన్దు అజై యవ శ్చైన్దానినాలేయజైయెన్దుమతో ద్దురుజిత్తు. ౧||జి-స్తో. ౨||వి-ధ. ౩||పా-పు. ౨-రూ. ౪||హరి-పం. ౨౭౪-౨౪.

తిరువాయ్ మొట్టి.—౨-ప. ౮-తి-అణైవతరవణై. ౨-పా-నీన్దున్దుయర్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో. ౨౫౧

మిహా॥ ౨౨౫॥ ఏవంమారీచేనోక్తేనతిరావణః; ఉత్తరసర్గే, “మారీచేనతుతద్వాక్యంతుమంయుక్తాచరావణః । ఉక్తోనప్రతిఽగ్రాహమర్తుకా మఇవోషధమ్॥ ౧౧”.—యథాకాండేనవమే, “ననాతుమంపీర్వవతాతేనధర్మానవర్తినా । వైరనిరర్థకంకర్తుందీయతామస్యమైథిలీ॥ ౧౨॥ యావన్న సగజాంసాశ్వాంబహురత్న సమాకులామ్ । పురీందరయతేబాణైర్దియతామస్యమైథిలీ॥ ౧౩॥ యావత్సుఖూరామహాశీదుర్ధర్షాహరివా పీనీ । నావస్కన్దతినోలక్ష్మాంతావత్సీతాప్రదీయతామ్॥ ౧౪॥ వినశ్యేద్ధిపురీలక్ష్మీకూరాస్సర్వేచరాక్షసాః । రామస్యదయతాపత్నీస్వయం నయదిదీయతే ॥ ౧౫ ॥ ప్రసాదయేత్వాంబుధత్వాత్కురుష్వనచనమ్మమ । ఇదంతథ్యంత్యహంబూమి దీయతామస్యమైథిలీ ॥ ౧౬ ॥” ఇత్యారభ్య, దశమైకాదశద్వాదశత్రయోదశచతుర్దశపంచదశసర్గోక్తప్రకారై రపిఞ్మముఖేనహితముక్తవస్తం విభీషణం ప్రతిరావణః, హాడశే, “ఆస్యస్తేవంవిధం బూరియాద్వాక్యమేతన్నిశాచర । ఆస్మిన్సుఖూరేనభవేత్త్వాంతుధిక్కులపాంససమ్ ॥ ౧౭ ॥”

(ముతత్వాట్టు) (అణైవతరవణైమేల్) (అణైవతు) శ్రీభారతే [మో ౪] మహిగీతాయామ్, “త్యక్త్వాకామంభయంక్రోధం లోభం మోహాఞ్చమత్సరమ్ । ఏషబ్రహ్మప్రవిష్టాస్త్రిగ్రీవే శీతమివప్రదమ్॥ ౫౦॥”—(భోగమొత్తిరుక్తాయాలే) శ్రీసజ్జేమే, “రమ్యమావసథంకృత్యారమ మాణావనేత్రయః । దేవగన్ధర్వసక్ష్మాశాస్త్రతేనన్యవన్ సుఖమ్॥ ౩౧౫॥”—(ఇరువర్) శ్రీనారాయణానువాకే [౧౧], “తస్యాశ్శిఖాయా మధ్యే పరమాత్మావ్యవస్థితః । సబ్రహ్మసశివస్సేన్ద్రస్సాక్షి రవిపరమస్సవ్యరాట్”—శ్రీవిష్ణుధర్మ, “అబ్రహ్మస్తమ్భపర్యవ్తా జగదస్తర్యవస్థితా॥ ప్రాణినఃకర్తజనిత సంసారవశవర్తినః ” ఇతిశానకవచసమ్.—(పీఠముతలామ్) (పక్షిక్కుమోక్షతైక్కిడుప్పతు) ఆరణ్యకాండేఽప్రవప్తితమే, “గృధ్రరాజందిగ్భూమి మత్పుతేనిధనంగతమ్॥ ౨౭౫॥ నాథంపతగలోకస్యచితామరోవ్యరాఘవః॥ ౨౮॥ యాగతిర్యజ్ఞశీలా నామాహితాగ్నేశ్చయాగతిః । ఆపరావర్తినాంయాచయాచభూమిప్రదాయినామ్ । మయాత్వంసమనుజ్ఞాతో గచ్ఛలోకాననుత్తమాన్ ॥ గృధ్ర రాజమహాసత్త్వంసంస్కృతశ్చమయావ్రజ॥ ౩౦౫॥”—(పిశాచత్తుక్కుమోక్షతైక్కిడుప్పతాకానిఱ్ఱుమ్) శ్రీహరివంశే [౨౭౪] కైలా సయాత్రాయామ్, “తతఃప్రోవాచభగవాన్ ధీతంకామమివాపరమ్॥ ౨౩॥ అక్షయ్యస్సన్ద్రవాసస్తేయావదిన్దోభఃష్యతి । తావత్స్వర్గీభవా నస్తుశాసనాన్తమనాన్యతః॥ ౨౪॥ నష్టేశక్రేతతస్సన్ద్రాతాన్యజ్యంమమగచ్ఛతు॥ ౨౫॥”—(పుణైవక్) జితస్తాయామ్, “సంసారసాగరం ఘోర మనస్తక్లేశభాజనమ్ । త్వామేవశరణంప్రాప్య నిస్తర నిమనీషిణః”—(తెప్పమామవక్) శ్రీవిష్ణుధర్మ, “సంసారార్ణవమగ్నానాం విషయాక్రాంతచేతసామ్ । విష్ణుపోతంవినానాన్యత్కించైదస్తిపరాయణమ్”

ముతల్ దీరవన్దాతి - విమ్బత్తుమాన్దామ్బట్టు.— శేన్దాఱ్ఱుడైయమిరున్దాట్టిక్కాశనమామ్ । నిన్దాల్ మరవడియామ్ నీళ్ కడలు । శేన్దమ్ । పుణైయామ్మణివిళ్క్కామ్ పూమ్బట్టమ్పుల్కు । మణైయామ్తిరుమాఱ్ఱురవు.

తాత్పర్యము.—ఆదిశేషుడనియెడి సర్పముమీఁద శయనించినవాఁడును, పుష్పములవలె భోగ్యురాలైన పిరాట్టితో సంశ్లేషించువాఁ డును, సృష్టికర్తయైన బ్రహ్మకును సంజారకర్తయైన రుద్రునికనినిర్వాహకుఁడును, అనేకావతారంబులెత్తి సకలపదార్థములకుసజాతీయుఁడైయవత రించువాఁడును, మోక్షప్రదుఁడునునైన నశ్వేశ్వరుఁడు ఘోరసంసార సముద్రమును దాటవలయునని యుండువారలకుత్తారకుఁడగుటవలన శ్రీమ న్నారాయణుడే సర్వేశ్వరుఁడని యాహ్వాన్ముసాదించిరి.

మూ.—నీన్దున్దుయర్ ప్పిఱవియుట్టుడమల్ శ్రవై యుమ్ । నీన్దున్దుయరిల్లావీడుముతలామ్ ।

పూన్దణ్ పుణర్ ప్పొయ్ కై యానై యిడర్ కడిన్ద । పూన్దణ్మయైన్ద నినాయకక్ పుణర్ ప్పే॥ ౨॥

ఆ.—(నీన్దుమ్) “పీఠముతలామ్” ఎన్నిఱపద. తైవివర్కిఱతు. జన్ద జరామరణాద్యపరిమితసమస్తదుఃఖరహితమాన మోక్షత్తుక్కుకారణ మెమ్మెరుమానోడుళ్ళసమ్మన్దమ్; అతెణ్ణకణ్డోమెన్నిల్, (శ్రీగజేన్ద్రా)హ్వాన్ముక్కులితేకణ్డో మెన్నిఱార్.

¶ అచ్చిట్టభారతకోశ్మిల్ ఇన్దపూర్వార్థమ్కాణవిల్లె.

౧౫౨ తిరువాయ్ మొక్కి. — ౨-ప. ౮-తి. అణై నతరవణై. ౨-పా-నీన్దున్దుయర్ వ్యాఖ్యానజ్జి.

అన్వ.—పూ తణ్ పునల్ (౩) పాయ్ కై యానై ఇడర్ (౬) కడిన్ద పూమ్ తణ్ (౯) తుళాయ్ ఎక్ తనినాయకన్ (౧౨) పుణి
ర్ పున్దమ్ తుయర్ (౧౫) పిఱవి ఉట్టుడ ముద్రు (౧౮) నీన్దుమ్ ఎవ్వై తుయరమ్ (౨౧) ఇల్లా వీడు ముతలామ్. (౨౪).

పన్ని.— అనన్దరమ్, సంసారనిస్తరణపూర్వకమాన మోక్షత్తుక్కు పేతుపవనుడైయ సమ్మన్ద మెన్దితార్.

ఇస్సంసారనివృత్తిక్కు నిదర్శనమెన్నలామ్మడి పూవైయుడైతాయ్, కుళిర్ న్ద, పునలైయుడైయ, (౩) పాయ్ కైయిలే, యానైక్కు,
ముతలైయాలవన్దవివరై, (౬) పొక్కిన, శెవ్వియైయుడైతాయ్, కుళిర్ న్ద (౯) తిరుత్తుళాయైయుడైయనాయ్, అత్తైలే, ఎవక్కు, అద్వితీ
యనాయకనానవనుడైయ, (౧౨) సమ్మన్దమానతు, ఇచ్చేతననుక్కు నీన్దానిఱ్ఱుమ్మడిదుస్తరమాయ్, దుఃఖోత్తరమాన, (౧౫) పిఱవి, ఉట్టుడ,
ముద్రుమ్, (౧౮) నీన్దుమ్మడియాన, జరామరణాదికళాన వెవ్వైప్పట్ట, దుఃఖముమ్, (౨౧) స్పర్శియాత, మోక్షానన్దత్తుక్కు, పేతువామ్,
(౨౪) ముతత్వాట్టిల్ “వీడుముతలామ్” ఎన్దైలెవివరిత్తతు. ౨.

అర్థము.—పుష్పములు చల్లని ఉదకమునకల (౩) తటాకమునందు గజమునకు నాపదను (౬) పోగొట్టినవాడును మనోహరమై
చల్లని (౯) తులసిమాలకలవాడును నాకు అన్వీతీయస్వామియునునైన (సర్వేశ్వరునియొక్క) (౧౨) సంబంధము, ఈతకొట్టడగిన (దాట
నశక్యములగు) దుఃఖజనకములైన (౧౫) జన్మములతోఁ జేరి తక్కిన (౧౮) ఈతకొట్టడగిన (దాటనశక్యములగు) ఎట్టికూరములైన దుఃఖ
ములును (౨౧) లేని మోక్షమునకుఁ గారణమగును. (౨౪)

ఈ.—ఇరణ్ణామ్బట్టు, ఎక్ తనినాయకన్ పుణర్ పు ఎన్దైయాలే - ఎమ్మెరుమాన్టా వేణుమో?, అవనో
డుళ్ళ సమ్మన్దమేమోక్షప్రదమెన్దితార్.

(నీన్దుమిత్వాది) “పిఱవిక్కడల్ నీన్దువార్ కు” ఎన్దిఱవతినుడైయవివరణమాయరుక్కిఱతు. నీన్దుమ్తు
యర్ ప్పిఱవియుట్టుడ ముద్రైవ్వైయుమ్నీన్దుమ్, తుయరిల్లావీడుముతలామ్మెన్దుపిరిత్తుయోజిక్కుపుమామ్; అన్దిక్కి,
ఒన్డాకవీట్టువిశేషణమాకపుమామ్. (నీన్దుమిత్వాది) “నీన్దుమ్” ఎన్దిఱవ ర్తమాననిర్దేశ త్తాలే - తడక్కవరితాన
దుఃఖ తైవిత్తైప్పతానజననన్దొడక్కమానముద్రైముమ్మణ్డాన అపక్షయవినాశాదికలైయుమ్కడత్తుమ్; (తుయరిల్లావీడు

జీ-అ.—ఇరణ్ణామ్బట్టు (నీన్దుమిత్వాది), పుణర్ పు - సమ్మన్దమ్.

(పిఱవిక్కడలిత్వాది). “పిఱవిక్కడల్ నీన్దువార్ కు - పుణైవనామ్” ఎన్దుళొన్న మోక్షప్రదత్వవివరణమిత్వర్థక. ముద్దినవన్దయత్తు
క్కుచ్చేరవర్థమ్ (నీన్దుమెన్దిఱవిత్వాది). ఎవ్వైయుమ్నీన్దుమ్ - నీత్తుమ్. “నీన్దుమ్” ఎన్దిఱమెల్లాద్రై - వల్లాద్రైక్కిక్కిళ్ళతు. నీత్తుమ్-
(కడత్తుమ్). ద్వితీయాన్వయత్తుక్కుచ్చేరవర్థమ్ (కడక్కవరితానవిత్వాది). తుయర్ ప్పిఱవి - తుయరై విత్తైక్కిఱపిఱవి, సామానాధికరణ్యమ్ -
కార్యకారణభావేన. “ముద్రైవ్వైయుమ్” ఎన్దు - జన్మవృత్తిక్రమికారపఞ్చక తైయుమ్నొల్లకిఱతు. (నీన్దుమ్ తుయరాన - ముద్రైవ్వై

అ-అ-వి — ఏతేన-ప్రథమగాభావతారికాయామ్ “ఇతిలేయరుపద తైప్పల్ ద్రోహ్మిరుమవైయుమ్” ఇత్తుక్కిఱ్ఱోదర్శితోభవతి.—
“నీన్దుమ్” ఎన్దిఱమెల్లాద్రై - వల్లాద్రైక్కి, (నీన్దుమ్తుయర్ పిఱవియుట్టుడ ముద్రైవ్వైయుమ్నీన్దుమ్, తుయరిల్లావీడుముతలామ్ ఎన్దుపిరి
త్తుయోజిక్కుపుమామ్) ఇత్తాల్-అన్దిప్పనివృత్తిపూర్వకమాకనిష్ఠప్రాప్తియొచ్చొల్లకిఱతు. (ఒన్డాకవీట్టువిశేషణమాకపుమామ్) నీన్దుమ్తుయర్
ప్పిఱవియుట్టుడ-నీన్దుమ్తుయరాన-ముద్రైవ్వైయుమ్, ఇల్లావీడుముతలామ్; ఇత్తాల్-కేవలమిష్టప్రాప్తియొచ్చొల్లకిఱతు. ఇరణ్ణనిర్వాహత్తుక్కు
మడైవేళబ్ధార్థమరుళిచ్చెయ్కితార్ (నీన్దుమెన్దిఱవిత్వాది). ౨.

ఈ.-ముతలామ్)దుఃఖగ నరహితమానమోక్షత్తుక్కుమ్ హేతువామ్. కడక్కరితానదుఃఖతైయుడైతానజన్మ న్దొడక్కమాకనీస్తున్దుయ రానమన్ శ్రవైవై యుమిల్లాతమోక్షత్తుక్కుమ్ హేతువామెన్నుతల్. ఇవర్ వీడుఎన్నిఱతు- సంసారనివృత్తిమాత్ర జైయన్దు, గుఃసుఖభావై కలక్షణైయానభగవత్పాప్తియై. ౨ “ముక్తిర్మోక్షోమహానన్దః” ఎన్న క్కడవతితే. ఇప్పడిదుఃఖజైప్పొక్కివీడుముతలాక వెళ్ళేకట్టోమెన్నిల్ (పూన్దణిత్యాది) పరప్పమాఱప్పుత్తు క్కుళిర్ న్దుపునలై యుడైతానపాయ్ కై యిలేపోయ్ ప్పక్కముతలై యాలే యిడర్ పట్టవానైయినుడైయ దుఃఖజై వాసనైయోడేపోక్కినవణ. “పూవిత్యైవ్వియభీయామేతిరువడికళిలేయిడవేణమ్” ఎన్దునినైత్తతు వెతామైయాల్ వన్దవిడరైప్పొక్కిన.

(పూన్దణ్దుగ్రాయెన్దునినాయకణ)వైత్తవలైయత్తోడేకాణమ్ మడువిలేపోయ్ విఱున్దుతు. తిరుత్తుగ్రాయ్విరిమళ మ్మోలేకాణమ్ ఆనైయిడరైక్కడిన్దుతు. ఆనైయిడరావతు - “సర్వేశ్వరనావత్సఖణ” ఎన్దురున్దోమ్, ఇవనిప్పడి

జీ-ఆ.-యుమ్-ఇల్లాత)నీన్దానిఱున్దుడి దుస్తరమాయ్ దుఃఖోత్తరమాన జరామరణాదికళానమన్ శ్రవైవైవైపట్ట దుఃఖజ్జళుమిల్లాతవెన్దుపడి. మున్దినవన్దయార్థత్తిలే - అనిప్పనివృత్తి పూర్వకమాక విప్లప్రాప్తియైచ్చొల్లుకిఱతు. ద్వితీయాన్దయార్థత్తిలే - కేవలమిప్లప్రాప్తియైచ్చొల్లుకి ఱతు కైవల్యభా)న్దువారయతి (ఇవర్ వీడెన్నిఱిత్యాది). (సుఖభావైకేతి) పట్టేంకేపళ్ళమే, (నిరస్తాతిశయాహ్లాద సుఖభావైకలక్షణా । భేషజంభగవత్పాప్తిరేకాన్తాన్తికిమతా) పూర్వాధ్యాయే - తాపత్రయజనితదుఃఖప్రదర్శనేన, సంసారేదుఃఖంవినాసుఖలేశోపి నాస్తీత్యు క్తమ్; ఏతాద్విదదుఃఖంకేననన్ద్యతభిత్త్యత్ర, నిరతిశయానన్దబ్రహ్మపాప్తిప్రాప్తినిన్ద్యత ఇత్యుచ్యతే - ఆనేన్దోక్షేన. (నిరస్తాతిశయేతి) సుఖా న్దరస్యబ్రహ్మలోకాదిగతస్యాతిశయో నిరస్తాయేనబ్రహ్మనుభవసుఖేన, తత్ - నిరస్తాతిశయమ్. ఆహ్లాదరూపంసుఖమ్-ఆహ్లాదసుఖమ్. ఆహ్లాదః- మోహసమ్మేదః. సుఖాన్దరానుభవాత్సమత్వాపాదకోత్కర్షవత్సుఖమ్-ఆహ్లాదసుఖమ్. ఆతావతు - ౩ “యత్రనాన్ద్యత్సత్వతి” ఎన్నిఱపడియే బ్రహ్మనుభవపదకైయిలే వేతొరుసుఖాన్దరత్తిల్ నెఱ్ఱుకెల్లాతపడియాయుక్కిఱ సుఖమెన్దుపడి. (భావశబ్దతాలే) దుఃఖనివృత్తియమ్ - సుఖ మాయరుక్కుమితే, ఆతైవ్యావర్తిక్కిఱతు. ఏకశబ్దేన - సుఖసాధనత్వేన సుఖశబ్దవాచ్యచన్దనకుసుమాదీనివాన్దరయతి. అక, నిరస్తమాన బ్రహ్మలోకాదిగతసుఖాన్దరజ్జళిన్దుడైయ వతిశయ తైయుడైతాయుక్కిఱ వాన్దరూపసుఖమాకైయెన్దుయమే వడివాకవుడైతా యరుప్పతా యెన్దుపడి. ఏకాన్తా - దుఃఖాసమ్మిన్నా. ఇతైల్ - స్వర్గాద్యనుభవజ్జళోపోలే దుఃఖమిశ్రమాయరుక్కైయన్దిక్కే సుభైకతానమాయరు క్కుమెన్దు, స్వర్గాద్యనుభవవాన్దరత్తి. యద్వా, ఏకాన్తా-అనన్దప్రయోజనా. అత్యన్తికే - అన్దమతీత్యనన్దమానా. నిత్యైయెన్దుపడి. భగ వత్పాప్తిః - భగవదనుభవః. భేషజంమతా - సంసారదుఃఖత్తుక్కుమ్ మరున్దాయరుక్కుమెన్దు - ఇప్తమాయరుక్కుమెన్దుపడి. ప్రాప్తిశబ్దమ్ - అనుభవతైచ్చొల్లుమోవెన్నిల్; ౪ “గత్యర్థాబున్ద్యర్థాః” ఎన్నిఱన్దాయతైలే ప్రాప్తిశబ్దమ్ - అనుభవతైచ్చొల్లుకిఱతు. భగవచ్ఛబ్దః-ప్రా ప్యస్యహేయప్రత్యసికల్యాణగుణాత్త కత్వం వక్ష్యమాణంనూచయన్, తత్పాప్తిర్దేర్నిరస్తాతిశయేత్యాద్యుచ్యమానం వైశిష్ట్యముపపాదయతి. “వీడు” ఎన్దు - విడుకైయెచ్చొల్లుమొట్టియ, భగవదనుభవతైచ్చొల్లుమోవెన్న (ముక్తిర్మోక్షోమహానన్దః) ఇతివైఖ ణ్డుకాః. పరప్పమాఱ - విస్తారమెల్లామ్. పునల్ - జలమ్. “ఇడర్” ఎన్దుతుక్కుమున్దార్థమ్ - ముతలైయాల్ వన్దక్షేతమాతల్, ౫ “నాహం కశేబరస్యాన్యపరిశిర్ణస్యకామయే । కరస్థకమలాన్దేవ సాదయోరర్పితుంహరే ” ఎన్దు - పూవిత్యైవ్వియభీయామే తిరువడికళిలే యిడప్పెతా మైయాల్ వన్ద మనఃక్షేతమాతల్, “ఆపత్సఖనాన సర్వేశ్వరనై, ఇన్దుతవాతోన్దొల్, ‘నిర్భుణ్’ ఎన్దులోకత్తార్ శొల్లప్పొక్కిఱార్ కళ” ఎన్నిఱక్షేతమాతల్. ముతలర్థమ్ (పరప్పమాఱవిత్యాది). ద్వితీయార్థమ్ (పూవిత్యాది).

“పూవిత్యైవ్వియభీయామే తిరువడికళిలే యిడర్ కడిన్దు” ఎన్దుకూట్టియర్థమ్ (వైత్తవిత్యాది). “ఆనైయి డర్ కడిన్దుపూవిత్యైవ్వియభీయామే ” ఎన్దుకూట్టితాత్పర్యమ్ (తిరుత్తుగ్రాయ్విత్యాది). నతుసర్వేశ్వర ఇత్యర్థః. పరిమళమ్మున్నేవన్దిడరైప్పొ క్కిన్దుపడి. తృతీయార్థమ్ (ఆనైయిడరావతిత్యాది). “ఎన్” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (ఆనైయిడరిత్యాది). అన్దయముఖేన ప్రభవ

౨౫౪ తిరువాయ్ మొழి.—౨-ప. ౮-తి. అడై వళరవడై. ౩-పా-పుణర్ కుమ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

ఈ.—యాపన్న నాక ఉతవాతోవితే! నిర్ఘ్నానాయరుద్దానీ! ఎన్ఱు నాట్టిలుళ్ళార్ నిన్ఱైక్కిత్తెయ్ పతే! ఎన్ఱు అత్తాలేవన్ఱ ఇడరాకిలుమామ్. (ఎతనినాయక) అన్ఱైయిడరై స్సోక్కుకైయన్ఱి కే. తమ్మిడరై ప్పరిహరిత్తా ప్పొలేయాయ్ త్తొ ఇపర్ క్కిరుక్కి అతు. (పుణర్ పు) అవనోత్తెసమ్మన్ఱమ్, అవన్ఱి రువడికలిల్ సమ్మన్ఱమ్, దుఃఖ నిన్ఱైయైయుమ్మన్ఱి, ౧“సుఖభావై కలక్షణమ్” ఎన్ఱిఱపేత్తై యుమ్ తరుమ్. తనినాయక పుణర్ పు-వీడుముత రామ్ ఎన్ఱన్ఱయమ్.

జీ-ఆ.—యోజనామాహ (అవన్ఱి రువడికలిల్ త్యాది). సమ్మన్ఱమ్-సమ్మన్ఱజ్ఞానమ్. ౨“తమేవవిద్యా” ౩“సన్తమేనమ్” ఎన్ఱు క్కుడవతతే. ద్వితీ యయోజనైయైప్పల్ల (తనినాయక నిత్యాది). ఉభయవిధనిర్వాహాపి - ఉత్తరాధిపూర్వకమన్వయః. పూమ్తణ్ణిత్యారభ్య, నాయక పుణ ర్ పు-నీర్ఱమ్ తుయిర్ తొడన్ఱి. ఎన్ఱైయై యుమ్ నీర్ఱమ్; తుయిర్ఱ్ఱా వీడుముతలామిత్యన్వయః. యద్వా, నీర్ఱమ్ తుయిర్ ప్పిఱవియుట్పడ. నీర్ఱమ్ తుయరానమ్, తైవ్పైయై యమ్ ఇల్లా వీడుముతలామిత్యన్వయః.

ప్ర-తి.—(తుయిర్ఱ్ఱా వీడు) వశ్యంశేపఞ్చమే, “ఏవంసంసారదుఃఖార్కతాపతాపితచేతసామ్ । విమక్తిపాదపచ్చాయామృతేషుత్ర సుఖంన్యజామ్॥ ౫౭॥ తదస్య త్రివిధస్యాపి దుఃఖభాతస్య పణ్ణితే । గర్భజన్త జరాద్యేషు స్థానేషు ప్రభవిష్యతః॥ ౫౮॥ నిరస్తాతిశయాన్లదసుఖభా వైకలక్షణా । భేదజంభగవత్స్వాప్తిరేకాన్తాత్మనిక్షిమతా॥ ౫౯॥ తస్మాత్తత్త్వాప్తియేయత్నః కర్తవ్యః పణ్ణితైర్నరైః । తత్త్వాప్తి హేతురానంచక ర్తవోక్తమహామునే॥ ౬౦॥” — “ముక్తిరోక్షోమహానన్దః” ఇతి నైఖణ్డకాః.—(అన్ఱైయిడర్ కడిన్ఱ) శ్రీభాగవతే అష్టమస్కంధే [౩] “సాన్తస్సరస్య రుబలేన గృహీత ఆర్తోదృష్ట్య గరుత్త తిహారింఖిళాపాతచక్రమ్ । ఉధృత్య సామ్మజకరంగిరమాహకృచ్ఛాన్నా రాయణాఖిలగు రోభగవన్మమస్తే॥ ౩౨॥ తంపీత్యుపీడితమజస్య హసావతీర్వసగాహమాశుసరసకృపయోజ్ఞహర । గాహిషద్విపాటితముఖాదరిణాగ జేన్ఱ్ఱింసమ్మ శ్యతాంహారిరమానుచదున్రియాణామ్॥ ౩౩॥” — (అన్ఱైయిడర్) శ్రీవిష్ణుధర్మ, “నాహంకశేబరస్యాస్యతాన్తార్థమ్మఘనూదన । కర్థక మలాన్యేవసాదయోరర్పితంహరే”.

తాత్పర్యము.—తామరపుష్పములచే బరిపూర్ణమైన చుల్లని సరస్సునందభినివేశముతోఁదిగి ముసలిముఖమున జిక్కుకొని దుఃఖించు చున్న గజేంద్రాగ్రాన్ధ్రయొక్క దుఃఖమునుబోగొట్టిన యాశ్రితరక్షకుఁడగు శ్రియఃపతియొక్క సంబంధము దుస్తరమైన ఘోరసంసారసాగ రమునందు మునిగియున్న సంసారులకు జన్తజరామరణములు మొదలగునపరిమితసమస్తదుఃఖములనుబోగొట్టి నిత్యానందకరమగు మోక్షమును ప్రాప్తించును.

మూ.—పుణర్ కుమ్మయ నామధీక్కు మరనామ్ । పుణర్ త్తతన్నున్దియోడాకత్తుమన్ని ।

పుణర్ త్తతిరువాకి త్తన్దార్పిత్తా శేర్ । పుణర్ ప్పక పెరుమ్బుణర్ పెన్ఱుమ్బులనే॥ ౩॥

ఆ.—(పుణర్ కుమ్) జగత్స్విస్తావాన బ్రహ్మపుక్కుమ్ తన్నున్దియై యాశ్రయమాకొడుత్తువైక్కుమ్ ; జగత్సంహారావానరుద్రశ ఖ్కుమ్ తన్దిరువుడమ్మైయాశ్రయమాకొడుత్తువైక్కుమ్ ; సర్వలోకేశ్వరియైన పిరాట్టిక్కుమ్ తన్దిరుమార్తైక్కుడుత్తువైక్కుమ్ ; తిరువన ద్దాత్తొన్ఱే కణ్ణిశర్ న్దరుళుమ్ ; ఇప్పడియైమ్మెరుమాన్డైయ సర్వేశ్వరత్వవిహ్న భూతమాన వివ్యచేష్టితజ్జ శ్శెన్ఱుమ్ ప్రత్యక్షీక్కులా మెన్ఱితార్.

అన్వ.—తత్ పుణర్ త్త ఉన్దియోడు(౩)ఆకత్తు మన్ని పుణర్ కుమ్(౬)అయనామ్ అభీక్కుమ్ అరనామ్ (౯)తన్దార్పిత్ పుణర్ త్త తిరువాకి (౧౨) తా శేర్ పుణర్ ప్పక (౧౫) పెరుమ్ పుణర్ ప్ప ఎన్ఱుమ్ (౧౮) పులక.(౧౯).

తిరువాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౮-తి. అదైవతరవడై. ౩-పా. పుణర్ కుమ్ వ్యాఖ్యానం. ౨౫౫

అన్వ. — అనన్తరమ్, అనన్తరమైన దివ్యమాన చేష్టితక్షణ సర్వత్రప్రసిద్ధమెనితార్.

తన్నె, ఉత్పాదిత, తిరునాభియోడేహాడ, (౩) తిరుమేనియలూరుపార్వతిలింగమ్, నిత్యవాసమృణ్ణి, లోకసృష్టిపణ్ణికి, (౬) ఆజనుమాయ్, సంహరిక్కిఱ, హరనుమాయ్, (౯) ఇప్పడిత త్తదన్తరాత్తైయాలేతదాత్తకనాయతన్వార్తిలే, నిరూపకమామ్మడిశేర్త్తుక్కొళ్ళప్పట్ట, తిరువుడైయనాయ్, (౧౨) తానే, తనక్కుత్తమలియాన, స్వాధీనచేష్టితనానననుడైయ, (౧౫) అపరిచ్చిన్నమాన, దివ్యవ్యాపారణ్ణానవై, ఎక్కుమ్, (౧౮) కణ్డనుభవిక్కులూమ్మడిప్రసిద్ధమ్. (౧౯) “ఇరునరవర్ ముతలున్దానే” ఎన్తైవివరిత్తు. ౩.

అర్థము. — తనను బుట్టించిన నాభితోనూడ (౩) శరీరైక దేశమందు ననించి సృష్టించు (౬) బ్రహ్మకునిర్వాహకుఁడును సంహరించు రుద్రునికి నిర్వాహకుఁడును (౯) తనవత్సఫలమందు ననించుచున్న పిరాట్టికణ్డయైనవాఁడును (౧౨) తానే (తనకు)తగిన చేష్టితములకల వాఁడును నైనసర్వేశ్వరునియొక్క (౧౫) పరిచ్ఛేదింపనశక్యమైన దివ్యచేష్టితములు సకలస్థలములయందును (౧౮) కనుబడుచున్నవి. (౧౯).

ఈ. — మూన్తామ్మాట్టు. “ఇరునరవర్ ముతలున్దానే” ఎన్నిటపద తైవివరియానిన్టుక్కొణ్ణి, శ్రియఃపతియాన వపనుడైయ అతిమానుషచేష్టితక్షణై ప్రత్యక్షీక్కులామెనితార్.

(పుణర్ కుమ్ మయనామ్) ఇవన్తైస్సృష్టిక్కైయే తొట్టిలాయరుక్కిఱ బ్రహ్మపుమామ్. (అభీక్కుమర నామ్) శుడుతడిపోలే ఇవన్తైయడైయనట్టిత్తుక్కొణ్ణినిట్టిట రుద్రనుమామ్. ౧. తదాదర్శితపథానా సృష్టిసంహారకారకా” ౨. “సృష్టింతతఃకరిష్యామి త్యామావిశ్వప్రజాపతే” ఎన్నిటపడియే. అవనన్తరాత్తావాయ్ నిన్టుప్రవర్త్తిప్పిక్కు, ఇవన్తైచ్చెయ్ కితార్ కళే. (పుణర్ త్తతన్నున్దియోడాకత్తుమన్ని) పుణర్ కుమ్ మయ నామభీక్కుమర నామ్. ఇతైతానివర్ కళే శెయ్యనల్లరావతు అవన్తిరుమేనియైప్పన్తై యిరున్దపోతాయ్ త్తై, స్తనన్దయప్రజై, వాయిల్ ములై వాణ్డినాల్ తరియాతాపోలే. ఇతైల్, నామానాధికరణ్యతై - అన్తర్యామిత్య జ్ఞొల్లిత్తు. పుణర్ త్తతన్నున్దియెన్దెయాలే - కారణత్వజ్ఞొల్లిత్తు, ఆకత్తుమన్నియెన్దెయాలే - తిరుమేనియైప్పన్తైలభ్యస్వరూపరెన్నుమిడజ్ఞొల్లిత్తు. (పుణర్ త్తతిరువాకిత్తన్వార్తిలే) తన్తిరుమార్విల్ నిత్యసంజ్ఞైయాయరుక్కిఱ పెరియపి రాట్టియారై యుడైయనాయ్. ఇతిస్వీతు శొల్లుకిఱ తెన్నెన్నిల్ ; బ్రహ్మాదిభుక్కునిర్వాహకా ఎన్తవోపాతి,

టీ. అ. — మూన్తామ్మాట్టు. (పుణర్ కుమ్ మిత్తాది) “ఆకత్తుమన్ని” ఎన్నిటపదక్షణైయమ్, పుణర్ త్తతిరువాకి” ఎన్తవోడజ్జి “ఎక్కుమ్ పులనే” ఎన్నుమళ్ళవుమకటాక్షిత్తనతార్కికై (ఇరునరవరిత్యాది). “పెరుమ్ పుణర్ పు” ఎన్దెయాలే (అతిమానుషచేష్టితక్షణైయెన్తతు).

“పుణర్ కుమ్” ఎన్నిటపదమానార్థమ్ (సృష్టిక్కైయేతొట్టిలాయరుక్కిఱవెన్తతు). “అయనామ్” ఎన్నిటసామానాధికరణ్యసేవనమ్-శరీరాత్తభావమెన్టు వివక్షిస్తు, ప్రమాణమ్ (తదాదర్శితేత్యాది). నారాయణీయే నామనిర్వచనాధ్యాయే, “ఏతాద్వావిబుధశ్రేష్ఠా ప్రసాద శ్రోధజ్ఞాస్తౌతా” ఇతిపూర్వార్థమ్. (సృష్టింతతఃకరిష్యామితి). శ్రీవిష్ణుధర్మే, “ఉత్పాద్యపృథివీసమృక్ఖాసయిత్వా యథాపురమ్” ఇతి పూర్వార్థమ్. (పుణర్ త్తతన్నున్దియోడితి) తన్నెయుజ్ఞాకిన్ వున్దియోడేహాడ తిరుమేనియలూరుపార్వతిలోనిత్యవాసమృణ్ణిసృష్టిక్కిఱపజను మామ్, సంహరిక్కిఱరుద్రనుమామ్ స్తుగర్భమ్. సమభివ్యాహరతాత్పర్యమ్ (ఇతైతానిత్యాది). స్తనన్దయైత్యాదిక్కుమున్నే అల్లాతపోతెన్టు కూట్టువతు. ఇతైల్ - “పుణర్ కుమ్ మయనామ్” ఇత్యాదిప్రథమపాదత్తై. అన్తర్యామిత్యజ్ఞొల్లిత్తు - శరీరాత్తభావజ్ఞొల్లిత్తు. తన్వార్తిల్ - “పుణర్ త్తతిరువాకి” ఎన్తస్వయిత్తర్థమ్ (తన్తిరుమార్విలిత్యాది). ౩ “విష్ణోరేషనపాయినీ” ౪ “అకలకిలేనితైయమ్” ఇత్యాదియొప్పన్తై (నిత్యసంజ్ఞైయాయెన్తతు). పుణర్ త్త - శేర్త్తుక్కొళ్ళప్పట్ట. తటస్థజ్ఞైయెయనువదిత్తు పరిహరిక్కిఱార్ (ఇతిస్వీతిత్యాది). ఇతు - లక్ష్మీసమృద్ధమ్. ఈశ్వరత్వజ్ఞొల్లుకిఱ ప్రకరణత్తిలే యితుశొల్లుకైయ చేతీతమా, అనపిన్పు ఇతుశొల్లుకిఱ తెన్నెన్నిల్ వైష్ణవడి.

౨౫౬ తిరువాయ్ మొక్కి.—౨-ప. ౮-తి-అడైవతరవణై. ౪-పా-పులనైన్దు వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

ఈ.-లక్ష్మీసమ్మన్దము మైశ్వర్యత్తుక్కుడలానై యాలే. పెరియపిరాట్టియారో టైచ్చేర్ త్రి. మేన్దేక్కుమ్ నీరైక్కుము. డలాయరుక్కుమిణ్ణై. (తాణ్ శేర్ పుణర్ ప్పక్) సృష్ట్యర్థమాకవీకార్ణ వత్తిలే శాయ్ న్దరుళినవనెన్ను తల్, తనక్కు త్తకుతియాన చేప్పితజ్జత్తై యుడైయవనెన్ను తల్.

(పెరుమ్బుణర్ పెళ్ళుమ్బులనే) బ్రహ్మాదికళధికరి త్తకార్యజ్ఞతై అవర్ కళ వట్టియాలేనడ త్రియుమ్, తానధికరి త్తకార్యజ్ఞతై త్తానేనడ త్రియుమ్బొరుకై యాలే, తన్నుడైయ పెరుమ్బుణర్ ప్పు - ఆనై త్తొళ్ళిల్ క శ్చెజుమ్ కాణ్ లాయిరుక్కుమ్. 3.

జీ-అ.-లక్ష్మీసమ్మన్దమ్ నీరైక్కుడలాయన్దోవిరుప్పతెన్న (పెరియపిరాట్టియారిత్యాది). మున్దినవర్థత్తిల్, పుణరియై-“పుణర్ ప్పు” ఎన్దతాయ్, ఆత్తైయుడైయవక్ - “పుణర్ ప్పక్” ఎన్దతాయ్, తాణ్ శేరుకిఱసముద్రత్తైయుడైయవనెన్ద పడి. పుణరి - సముద్రమ్. ద్వితీయార్థత్తిల్, తాణ్ శేర్-తనక్కు త్తకుతియాకచ్చేర్ ద్విరుక్కిఱ, పుణర్ ప్పై - చేప్పిత తై యుడైయవనెన్ద పడి.

పూర్వార్థంపరామృశన్నాహ (బ్రహ్మాదికళిత్యాది). “తాణ్ శేర్ - పుణర్ ప్పక్” ఎన్దతిక్ ద్వితీయార్థత్తైప్పల్ (తానధికరి త్తవిత్త్యాది). ఆనైత్తొళ్ళిల్ - అతిమానషవ్యాపారమ్. పులక్ - ఇన్ద్రీయమ్. ఇళ్ళు - తద్దోచర త్రిలేలత్త. పుణర్ త్తతన్నున్దియోడు- మన్ని- పుణర్ క్కు మయనామ్; ఆకత్తుమన్ని - అఱ్ఱిక్కుమరనామ్; తన్నార్విల్ - పుణర్ త్తతిరువాకి - తాణ్ శేర్ పుణర్ ప్పనుడైయ పెరుమ్ పుణర్ పెళ్ళుమ్ పులనేయిత్త్యన్దయః. 3.

అ.అ-వి.-పుణర్ త్తతన్నున్దియోడాకత్తుమన్ని - పుణర్ క్కుమయనామ్, అఱ్ఱిక్కుమరనామ్; తన్నార్విల్ - పుణర్ త్తతిరువాకి - తాణ్ శేర్ పుణర్ ప్పక్ పెరుమ్ పుణర్ పెళ్ళుమ్ పులక్ ఎన్దరైయన్దయమ్. 3.

ప్ర-తి.-అఱ్ఱిక్కుమరనామ్ [భార - మో - ౧౬౯.] నారాయణీయే నామనిర్వచనాధ్యాయే, “ఏతాద్వావిబుధశ్రేష్ఠాప్రసాద క్రోధజ్ఞాస్మృతౌ । తదాదర్శితపద్ధానౌసృష్టిసంహరకారకౌ ॥ ౧౯ ॥” — శ్రీవిష్ణుధర్మ, “ఉత్పాద్య పృథివీసమ్యక్సాపయ త్వాయథాపురమ్ । సృష్టింతతఃకరిన్యామిత్వామావిశ్యప్రజాపతే”.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరునినాభికమలమందుఁ బుట్టిలబ్ధస్వరూపుడై సకలజగత్సృష్టికర్తయైన బ్రహ్మకును సంహరకుడైన రుద్రునికని నిర్వాహకుఁడును సకలజగత్కారణుఁడును పిరాట్టితో నిత్యసంక్షిప్తుఁడునునైన భగవంతునియొక్కదివ్యచేష్టితములంతట కనుచుచున్నవి. 3.

మూ.—పులనైన్దు మేయుమ్బొత్తియైన్దునీజీ । నలమన్దమిల్లతోర్ నాడుపుకువీర్ ।

అలమర్ న్దువీయవశురరైచ్చెన్ద్రాక్ । పలమున్దుశీరిత్పడిమినోవాతే ॥

౪॥

ఆ.—(పులక్) ప్రకృతిబద్ధవినిర్మిత్రాయ్కొన్డు నలమన్దమిల్లతోర్ నాడుపుకువీర్, ఇప్పడిసర్వేశ్వరనాయురన్దవెమ్మెరుమానుడైయ నిరతిశయ భోగ్యమానకల్యాణగుణజ్ఞులైయోవా తేపడియున్ద శ్చెన్ద్రాక్.

౪.

అన్య.—పులక్ ఐన్దు మేయుమ్ (3) పొత్తి ఐన్దు నీజీ (౬) నలమ్ అన్దమిల్లతు ఓర్ (౯) నాడు పుకువీర్ అలమర్ న్దు (౧౨) వీయ అశురరై శ్చెన్ద్రాక్ (౧౫) మన్దు పలమ్ శీరిల్ (౧౮) ఓవాతే పడిమిక్. (౨౦)

పన్నీ. — ఆనన్దరమ్, సంసారనివృత్తిపూర్వకమాన పరమపదప్రాప్తిక్కు ఏవఃవిధమడైయ గుణజ్ఞుళిలే నిత్యావగాహనమ్మణ్ణున్దో శెన్నితార్.

పులప్పడుమ్ విషయజ్ఞో, ఇన్దిలుమ్, పారున్ది, (౩) పాటిపోలేయననైయకప్పడు త్రిక్కొళ్ళమ్, ఇన్దిన్దియజ్ఞోవళ త్రినిన్దుమ్, ఆకన్దు, (౬) ఆనన్దమ్, ఆళవిజన్దిరుప్పతాయ్, ఆద్వితీయమాన, (౯) దేశ త్రిలే, పోయ్ప్పక వేణ్డియిరుప్పీర్, అలమర్న్దు, (౧౨) నశిక్కుమ్బడి, అశు రరై, కొన్దవమడైయ, (౧౫) ఆరమ్మమేతోడజ్జి, ఇనిమైయాలే “పులమ్” ఎన్నలామ్బడియాన, గుణజ్ఞుళిలే, (౧౮) ఎన్దుమొక్క, అనగా హియున్దోళ్. (౨౦) రసాయనమానపయఃపాననైరన్దర్యత్తాలేపి త్తశాన్దియుమినిమైయుమ్మి అక్కుమాప్పోలే, భోగ్యగుణజ్ఞుళిలే నిరన్దరాను భవమ్మణ్ణవేయనివృత్తినివృత్తియుమిన్దుప్రాప్తియున్దన్నడై యేవరు మెన్దుకరుత్తు. పులనుమ్ పాటియుమ్మెన్ది అవిన్దై యిరన్దుమ్ - విషయజ్ఞుళిక్కుమిన్ది యజ్ఞుళిక్కుమ్ కలన్దు పేరాయ్వరుమ్.

అర్థము. — (ఇన్దియములచే) నెఱుంగదగినవిషయములయొక్క అయిదింటికి స్వాగ్ధీనమైన (౩) ఇన్దియములయొక్క అయిదింటి లోనుండి నివృత్తులై (౬) ఆనన్దమునకు నాశములేని ఆద్వితీయమైన (౯) పరమపదమును బొందవలయువారు భగిమించి (౧౨) నిశించునట్లు అనురు లను సంహరించినవారియొక్క (౧౫) ఆరంభమందే ఘముగనున్న కల్యాణగుణములయందు (౧౮) ఎల్లప్పుడు అనగాహించుపుడు. (౨౦).

ఈ. — నాలామ్బట్టు. అవనుడై యవీశ్వరత్వత్తిల్ కణ్ణివన్ద్రీరున్దత్తు, “ఇనియిత్తుక్కుచ్చరుక్కిలై” ఎన్దు “ననై పెఱవేణుమ్” ఎన్దిరుప్పార్ అవనై క్కడుక వాశ్రయిక్కుచ్చరున్దో శెన్నితార్.

(పులనిత్యాది) పులనైన్ది అతు - విషయజ్ఞుళై యాయ్, అవన్ద్రీలే ప్రవణమాకక్కడవవాన పాటియైన్దు ణ్డు - శ్రోత్రాదికళ్; అవన్ద్రీలుక్కువశ్యరాకై తవిర్న్దు. శిలపదార్థజ్ఞుళై వత్తెనాన్ద్రుత్తైక్కాట్టిముడిక్కుమాప్పోలే. శబ్దాదికలిలేమూట్టి నశిప్పిక్కైయాలే, ఇన్దియజ్ఞుళై - పాటియైన్ది అతు. ఇత్తాల్ - పరిచ్ఛిన్నవస్తుగ్రాహక మాన ఇన్దియవశ్యరాకై తవిర్న్దు. (నలమిత్యాది) నన్దైక్కుముడివిన్ది క్కేయిరుక్కి అనాట్టిలే పుకవేణ్డియిరుప్పీర్. “స్వవినాశక్లాణ్ మోక్షమ్” ఎన్దైయన్ది క్కే, ఆప్తతమరానవివర్ నన్దైక్కుముడివిల్లాతతొరు దేశవిశేషముణ్డాక వరుళిచ్చెయ్తువై త్తారిత్తో. (పుకువీర్) ఇప్పేన్ద్రుక్కు ఇన్దై వేయధికారమెన్దితార్. అతొరునాడు మణ్డాయ్,

శీ. అ. — నాలామ్బట్టు (పులనిత్యాది) కీటిత్వాట్టిల్ ప్రమేయమ్ (అవనుడై యవీశ్వరత్వత్తిల్ కణ్ణివన్ద్రీరున్దత్తు). కణ్ణివన్ద్రీరు న్దత్తు - అదృఢమాకై తవిర్న్దు ధీరమాయరున్దత్తు.

పులప్పడుమ్ - అతీయప్పడుమ్ వైయాకైయాలే (పులనైన్ది అతు విషయజ్ఞుళై యాయ్ న్దత్తు). ఇన్దువేయమ్ - ఇన్దిలుమ్ పారున్ది వర్తి క్కుమ్. అత్తాలే - (ప్రవణమాకక్కడవవాన) ఎన్దు పడి. ఇన్దియజ్ఞుళై - “పాటి” ఎన్బానెన్నేన్దు (శిలపదార్థజ్ఞుళై యిత్యాది). శిలపదార్థ జ్ఞుళై - ఎలి, పెరుచ్చాలిముతలానవైకల్లై. వత్తెనాన్ద్రుత్తై - పేయగన్దత్తై. పాటి - బోళ్. పాటియైన్దునీజ్జి - ఇన్దియజ్ఞుళైన్దిన్దు మకన్దు ఇతిశబ్దార్థః. ఇత్తాల్ - “పులనైన్దు” ఎన్ది అవైత్తాల్. మేలే కటాక్షిత్తుఫలితమ్ (పరిచ్ఛిన్నే త్యాది) విభవ్యాఖ్యాతృవాక్యమ్ (స్వవినాశక్లా ణిత్యాది). ౧ “అహమర్థవి నాశ శ్చేన్నోక్ష ఇత్యధ్యవస్యతి | అపసర్వేదసామోక్షకథాప్రస్తావగన్దతః” ఇత్యనుసన్ధేయమ్. “పుకువీర్” ఎన్దు తుక్కు

అ. అ. వి. — ఇన్దియవశ్యత్వైన్ది త్తవిరవేణువానెన్నేన్దు; అనర్థావహముమాయ్ పరిచ్ఛిన్నముమానవస్తువై గ్రహిత్తు, అప్పటియాలేయన ర్థావహమాకైయాలే తవిరవేణు మెన్దితార్ (పరిచ్ఛిన్నవస్తువెన్దుతోడజ్జి) — (నన్దైక్కుముడివిన్ది క్కేయిన్ది). ౨ “తత్త్వదంప్రాప్తకామాయే విష్ణస్తేషాం మహతత్త్వామ్ | భోగాః పురన్దరాదీనాం తేన ర్వేనరకోపమాః | తత్రానన్దమయాలోకాభోగాశ్చాన్దలక్షణాః | ఆనన్దనామతల్లాకం పరమాన్దలక్షణమ్”. — పూర్వపక్షీణమాయావాదిసోవివక్షితాః. విచార్యమాణే యాయికాత్తైత్తాదృశాః; ఏ తైర్లోక్షదశాయమాత్త

-౧౫౮ తిరువాయ్ మొళి—౨-ప. ౮-తి-అడై వతరవడై. ౫-పా-ఓవాత్తుయర్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

ఈ.—“అతువెటవేణుమ్” ఎన్నుమ్ నళై యుముణ్ణానాలుమ్, ప్రబలవిరోధికల్ కిడక్కు మాకిల్ ప్రయోజనమిలైయే యెన్నిల్ (అలమర్ న్దువీయవశురై చెప్పిరాళ్) విరోధిపోక్కుకై నమ్ పణియోవెన్దితార్. తడుమాటిముడిను పోమ్బడి అనురవర్గతైయథ్రియ చెప్పియ్ తాళ్.

అవనుడైయ (పలమున్దుశీరిల్ పడిమిక్) ఫలమ్ ముట్టుట్టిరుక్కి అకల్యాణగుణజ్ఞలిలే ప్రవణరాకుజ్ఞోళ్. ౧[సుగుఖంకర్తమవ్యయమ్] ఎన్నుమ్బడి - స్వర్తవ్యవిషయ సారస్యతాలే, సాధనదశై యేతోడజ్ఞీయినితాయరు క్కుమితే. (ఓవాతే) “అవర్వణికడల్ తీణ్డలాకాతు” ఎన్నుమాప్పోలే యెరునియతియిలై యితుక్కు, మాతాతేయాశ్రయిక్కు ప్పారుజ్ఞోళ్. తమక్కురసి త్తపడియాలే, ఇడై విడామ లనుభవియుజ్ఞోళ్ లెన్దితార్ న్దు మామ్. ౨“నానుమ్ శొన్నే నమరుమురై మిక్” ఎన్నుమాప్పోలే. ౪.

జి.అ.—భావమ్ (ఇప్పేర్ ముక్కిత్యాది). భావమ్ (విరోధిత్యాది). శబ్దార్థమ్ (తడుమాటియిత్యాది). అలమర్ న్దు - తడుమాటి.

ఫలమ్ ముట్టుట్టిరుక్కియవ తేన్నెన్న (సుగుఖమిత్యాది). పడిమిక్ - అవగాహియుజ్ఞోళ్. ఇత్రాల్ ఫలితమ్ (ప్రవణరాకుజ్ఞోళ్ న్దు). ఆశ్రయణమ్ సకృతాయరుక్కు, “ఓవాతే” ఎన్నానెన్నెన్న (అపర్వణిత్యాది). ౩ “అశ్వత్థం సిన్ధురాజప్ప” ఇత్యాద్యనుసంధేయమ్. కీర్తయిమకూట్టి భావాన్తరమ్ (తమక్కిత్యాది). ఉక్తార్థత్తుక్కుసంవాదమ్ (నానుమిత్యాది) పెరియతిరు మొళి. ఇతరవిషయజ్ఞలినుడైయపేరై చ్చొల్లి ప్పొన్ద నానుమ్ శొన్నే, ఎన్నెడు సమ్మన్మడైయారుమి తైయే శొల్లి ప్పొన్ద బ్బోళ్ న్దు పడి. ఫలవైన్దు మేయున్దొడజ్జి, కిరిల్ - ఓవాతే పడిమినిత్యన్దుయి. ౪.

అ.అ.వి.—స్వరూపనిరూపకధర్మజ్ఞానవినిశాభిధానాత్, ధర్మభూతజ్ఞానస్యకదాప్యనశ్చీకారాచ్చ.—ఫలమ్ ముట్టుట్టిరుక్కియవతు-సాధన దశైయేతోడజ్ఞీయగుఖరూపనాయరుక్కు మెన్దు పడి, — పరమపద త్రిలేపోనాలన్దో ఫలముళ్ళతు, ఇజ్జే ఫలము జ్ఞాకక్కుడు మోవెన్న (సుగుఖమి త్యాది) — ౩ “అశ్వత్థం సిన్ధురాజప్పనిత్యం సేవేతస్సృశేత్ | మన్దవారేస్సృశేత్సర్వమపరంపర్వణిస్సృశేత్”.

ప్ర.తి.—(పలమున్దుశీరిల్) భగవద్గీతానుసవమే, “ఇదంతు తేగహ్యతమం ప్రవక్ష్యామ్యనసూయతే | జ్ఞానం విజ్ఞానసహితం యద్వాత్సా మోక్ష్యసే శుభాత్ || ౧|| రాజవిద్యా రాజగుహ్యం పవిత్రమిదము త్తమమ్ | ప్రత్యక్షావగమంధర్మ్యం సుగుఖంకర్తమవ్యయమ్ || ౨||”. ౪.

పెరియతిరు మొళి - అఱుపతాన్దిరు మొళి - అతామ్మట్టు.—కానవెణ్ణుజ్ఞంరజ్ఞమ్ ముకువుమ్ పడైయావడలర్క్కర్. మానమజ్జీత్తునిన్దు వెన్ది యమ్మ నెన్క్కిన్దుమ్ | తేనుమ్ పాలుముతుమాయతిరుమాల్ తిరునానుమ్ | నానుమ్ శొన్నే నమరుమురై మిక్ నమోనారాయణమే.

తాత్పర్యము.—రూపశబ్దరసగంధస్పర్శగుణములను గ్రహించుచున్న చతుర్శ్రోత్రజిహ్వహృత్స్వగ్నియములకు నవశ్యులైనిత్యానంద మునునిచ్చుచున్న పరమపదమును బొందవలయానని యిచ్చయించువారైన ఓ! చేతనులారా! మీరు, అసేకావతారములనెత్తి ఆశ్రితవిరోధులను సంహరించి యాశ్రతులకు నుపకరించిన భగవంతునియొక్క కల్యాణగుణములయందు నెల్లప్పుడవగాహించుడు. ౪.

మూ.—ఓవాత్తుయర్ ప్పిటవియుట్టుడమల్ శైవ్వెవై యు | మూవాత్తనిముతలాయ్ మూవులకు జ్ఞావలోక్ |
మూవాకియా మైయాయ్ మీనాకిమానిదమా | న్దేవాతి తేవ పెరుమా నెన్దిర్ త్తనే! ౫||

అ.—(ఓవా)౪ “ఇడైవనామ్” ఎన్నిఱపన తైవివర్కిటతు. సంసారచక్రప్రవర్తక నాకైయాలమ్, బ్రహ్మేశానాదిదేవర్ కకుక్కుకారణ భూతనాయ ౫* అయర్వఱుమమరర్ కకుక్కు స్వామియాకైయాలమ్, అశేషదోషప్రత్యసీక నాకైయాలమ్, దేవమనుష్యాదివ్యాపారజ్ఞై ప్పణ్ణి క్కొణ్డ సర్వజగద్రక్షక నాకైయాలమవనే సర్వేశ్వరనెన్దితార్. ౫.

తిరువాయ్మొళి.—౧-ప. ౮-లి-అణై వతరవణై, ౫-పా-ఓవాత్తుయర్ వ్యాఖ్యానం. ౨౫౯

అన్వ.—ఓవా తుయర్ పిఱవి (3) ఉట్టువ మల్లు ఎవ్వైయెమ్ (౬) మూవా తనిముతలాయ్ మూవులకుమ్ (౯) కావలొక్ లేవ అతిలేవర్ (౧౨) పెరుమాళ్ ఎక్ తీర్ త్త (౧౫) మావాకి ఆమైయాయ్మినాకి మానిడమామ్. (౧౮).

పన్ని.—అన న్తరమ్, సమస్తకారణభూతనానవళ్ కార్యభూతజగద్రక్షణార్థమాకప్పణ్ణిన వవతారబ్బలిల్ వైలక్షణ్యతై యరుళి చ్చెయ్ఃతార్.

అవిచ్చిన్నమాన, దుఃఖతైత్తరువతాన, జన్మసమృద్ధరూపమానసృష్టి, (3) ఆకప్పడ, మల్ బిస్థితిసంహారాదికళాన, ఎల్లావ్యాపారజ్ఞకు క్కుమ్, (౬) మూత్తుచ్చొప్పివిడాత, సహాయ న్తరనిరపేక్ష కారణభూతనాయ్కోణ్ణు, సృజ్యమానలోకత్రినుడైయ, (౯) రక్షణతైయై యనాయ్, బ్రహ్మదిదేవతైకకుక్కుమ్, అవ్వరుకామ్పడి యాదిదేవర్కళానవయర్వలుమమరర్కకుక్కు, (౧౨) అతిపతియాయ్, ఎనక్కు, అవగాహిక్కున్దు తైయమ్పడిసులభనానవళ్, (౧౫) అన్తజగద్రక్షణార్థమాక వేదప్రపర్తకనానహయగ్రీవనాయ్, పురాణప్రపర్తకూర్త మత్స్యరూపియాయ్, గీతోపనిషదాచార్యనుమానమనువ్యనుమామ్. (౧౮) ౧ “ఇణైవనామెప్పారుట్టుమ్” ఎన్నిఱపడతైవివరిక్కిఱతు. ౫.

అర్థము — అంతములేని దుఃఖములనుబుట్టించు జన్మములతోఁ (3) జేరి తక్కినస్థితిసంహారదులగు) సకలవ్యాపారములకును (౬) నాశములేని అద్వితీయకారణభూతుఁడును మూడులోకములకును (౯) రక్షకుఁడును బ్రహ్మమొదలగుదేవతలకును ఆదిదేవతలగునిత్యసూరులకును (౧౨) అధిపతియు నాకుఁ బ్రాప్యఁడునునైనవాఁడు (౧౫) హయగ్రీవావతారంబెత్తినవాఁడును కూర్తమత్స్యవతారంబులెత్తినవాఁడును మనుష్యుడై కృష్ణావతారంబెత్తినవాఁడునునగును. (౧౮).

ఈ.—విద్వామ్బట్టు. కీథే “ఇణై వనామెప్పారుట్టుమ్” ఎన్టార్; అత్తైయుపపాదిక్కితార్.

(ఓవాత్తుయర్ ప్పిఱవియుట్టడ) కీథే “సిన్దున్దుయర్ ప్పిఱవి” ఎన్టార్, ఇతిలే-ఒరుకాల్ విట్టుప్పిడిక్కుమతువు మిల్లైయెన్గి తార్. ఉచ్చివీడుమ్విడాతతుయరై విళై క్కక్కడవతాన, జన్మన్దొడక్కుమాకమల్ బుముణ్ణానవిన్దు క్కుమ్; అవల్ శైయుడైత్తానపదార్థజ్ఞభుక్కుమ్. మూవావెన్గిఱవి తై-కీథేకూట్టుతల్; మూవా-తనిముతలెన్దు మేలే కూట్టుతల్. ప్రవాహరూపత్తాలే నిత్యమాయ్ పోరుకిఱ వితుక్కుత్తనిముతలెన్దు తల్, ముళియాతలద్వితీయ కారణమాయెన్దు తల్. తాళ్, “తన్పక్కలి లేవల్లిపడ వేణుమ్” ఎన్దునినైత్తుఉపకరణజ్ఞళై కొడుత్తువిడ, కొడుత్త

జీ-అ.— విద్వామ్బట్టు. (ఓవావిత్వాది) “మూవాకియామైయాయ్ మినాకిమానిడమామ్” ఎన్తై క్కటాక్షితవతారికై (కీథేయిత్వాది).

పునరుక్తిమైప్పురిహరిక్కితార్ (కీథేసిన్దుమిత్వాది). “సిన్దుమ్తుయర్ ప్పిఱవి” ఎన్నిఱవితు - ౨ “యావజ్జీవమగ్నిహోత్రంజుహోతి” ఇత్యాదివన్ద్రేయ దుఃఖరహితకాలమాయరుక్కుమెన్దు తద్వ్యావృత్తర్థమ్ పునరిహరిధానమెన్దుకరుత్తు. ఓవా - అవిచ్చిన్నమాన. విన్దుక్కుమ్- “అస్తి, పరిణమతే, వివర్ధతే, అపక్షీయతే, వినశ్యతి,” ఎన్నిఱవిన్దువికారజ్ఞకుక్కుమ్. వికారజ్ఞళైచ్చొన్నతు - వికారాశ్రయవస్తుక్కుకు ముపలక్షణమెన్గిఱార్ (అవల్ శైయైత్వాది). ఉక్తయోజనాద్వయత్తుక్కుమడైవేయర్థమ్ (ప్రవాహేత్వాది). ఆతావతు-ఓవాత్తుయరై విళై క్కక్కడవతాయ్, మూవా-ప్రవాహరూపేణనిత్యమాయరుక్కిఱ - పిఱవియుట్టడ మల్ బిస్థితిసంహారాదులకుమ్తనిముతలెన్దు మున్దినయోజనైయి లర్థమ్; ఇన్దయోజనైయిల్, మూవుతల్-నశిత్తలాయ్, అతిల్లాతతు - “మూవా” ఎన్దాయ్నిత్యతైయెచ్చొల్లఱుకిఱతు. ద్వితీయయోజనైయిల్, “మూవా” ఎన్దు-ముళియామైయెచ్చొల్లఱుకిఱతు. ఇతుక్కు-జన్మాదివికారత్తుక్కుమ్; జన్మాదివికారతైయై డైయపదార్థసమూహత్తుక్కుమెన్దు పడి.

అ-అ-వి.—“తనిముతల్” ఇతి, కారణత్వాభిధానాత్, తదనుగుణమర్థమాహ (ఉచ్చివీడుమ్విడాతవితి). త్రైవిధ్యమెప్పడియెన్దు

౨౬౦ తిరువాయ్ మొగ్గి. — ౨-ప. ౮-తి-అణై వతరవణై, ౫-పా-ఓవాత్తుయర్ వ్యాఖ్యానం.

ఈ.-ఉపకరణంపై కొండ్లు వట్టికెడనడవానిన్దాల్ “ఇప్పొత్తిజ్జ నేపోయిన్దాతాకిల్, క్రమ త్రిలేనమ్మక్కలిలేరుచియై ప్పిఱప్పిత్త మ్మిట్టుకొంభుకితోమ్” ఎన్దు అనుమతిదాన త్రైప్పణి ఉదాసననాయిరుక్కుమ్; ఇప్పడితన్నినైవై త్తప్పి ప్పోరచ్చెయ్ తేయుమ్, కర్నక నాయిరుక్కుమ్. ఒరుకాల్ పతర్ త్తతిత్తే” ఎన్దుశోమ్మిక్కై వాక్తా తేమేలేమేలేకోలు మాప్పోలే, “ఒరుకాలల్లావొరుకాలాకిలుమాకిఱతు” ఎన్దుసృష్టియానిఱుమ్. ౧. “శోమ్బాతిప్పల్లరువై యెల్లామ్ పడర్విత్తవితా” ఎన్నక్కడవతిత్తే.

ఇప్పడియివ్ సృష్టిత్తు రక్షిప్ప తెవ్వళవెన్నిల్ (మూపులకుక్తావలో) సృష్టిక్కుకర్రి భవిక్కుమెల్లెయళ వుమ్. కీఱుమ్, మేలుమ్, నడువుమెన్నుతల్; కృతకమ్, అకృతకమ్, కృతకాకృతకమెన్నుతల్. (కావలో) శాస్త్రప్రదానాదికళాలేరక్షిక్కై. ఇప్పడిరక్షిప్పతుత్తమేనైకులై యాతేనిన్దోవెన్నిల్ (మావాకియి త్యాది) అక ర్నవశ్యనానవ్ కర్నవశ్యరోడొక్కప్పిఱన్దాయిన్దు. (మావాకి) హయగ్రీవమూర్తియాయవతరి త్తపడి. (అమ్మె యాయ్ మీనాకి) విద్యాప్రకాశకమానఅవతారం. (మానిడమామ్) రామకృష్ణాద్యవతారం. అనుష్ఠేయార్థ ప్రకాశకమానఅవతారం; ౨. “మర్యాదానాచ్చులోకస్యకర్తాకారయితాచసః” ఎన్దుమ్, ౩. “యద్యదాచరతిశ్రేష్ఠః” ఎన్దుజ్ఞాల్లుకిఱపడియే. ఇప్పడితాళివిట్టవతరిక్కిఱన్దానారెన్నిల్ (తేవాతితేవపెరుమాన్) మనుష్యగన్ధర్వపాతాతదేవర్కళగన్ధర్వమపాతాత నిత్యసూరిక భుక్తువరుకానవ్. (ఎత్తిర్ త్తనే) నల్లభోగ్యజాతమిరుక్కు, నిషిద్ధ ద్రవ్యంపై విరుమ్బువారై ప్పోలే, తానుమ్ తన్నుడైయగుణభుమిరుక్కు, శబ్దాదివిషయంపై విరుమ్బుప్పొద్దవె న్నై, అవత్తైవిట్టుత్తన్నైయే విరుమ్బుమ్మడియాన శుద్ధియైప్పిఱప్పిత్తశుద్ధియైయుడైయవ్, అన్తిక్కే, నానిట్టి న్దాడుమ్తుత్తయెన్నుతల్.

౫.

జీ-అ-ముశియాత-శోమ్బుత్. ముశియా మెయైయుపపాదిక్కితార్ (తాత్పర్యంపై లిలేయి త్యాది). ఉపకరణం - కళేబరాదికల్. పతర్ త్త తిత్త. పతరాన్దప్పొయిన్దోతే. నిష్కలమాయిన్దోతేయెన్ద పడి. కొలుక్కై - ఉద్యోగిక్కై. ఉక్తార్థప్రమాణమ్ (శోమ్బుత్త్యాది) పేయ తిరువందాతి శోమ్మిక్కై వాక్తాతేయిన్దపలవక్తపట్ట వస్తుక్కైయెల్లామ్ విస్తృతమాక్కినకారణభూత నేయెన్దపాశురార్థమ్.

ఎల్లెక్కుపపాదకమ్ (కీఱుమిత్త్యాది). “మూపులకుమ్” ఎన్దుతు-సృజ్యజగుక్కుల్లాముపలక్షణమ్. కీఱైత్తు-భూమిక్కుక్కిన పేలు లోకత్తై. మేల్లెన్దుతు-భూమిక్కు మేలనవాలులోకత్తై. నడువుమ్ - నడువాన భూమియు మెన్ద పడి. “భూర్భువస్సువః” ఎన్దిఱమున్దులోక మమ్-కృతకమ్ “జనస్తవస్సత్యమ్” ఎన్దిఱమున్దుమ్ - అకృతకమ్. మహ్లాకమ్ - కృతకాకృతకమ్. కావలో-రక్షకమ్. రక్షకత్వంకథ మిత్యత్రాహ (శాస్త్రీత్యాది). మేలే “మావాకి” ఇత్యాది-విద్యావతారంపై చొల్లుకైయాలే (శాస్త్రప్రదానాదికళాలేరక్షిక్కైయెన్దితార్). అదిశబ్దేన-అనుష్ఠేయార్థప్రకాశనాదిరుచ్చతే. తాత్పర్యమ్ (అకర్నవశ్యనానవత్త్యాది). ఇన్దవవతారం రక్షకమానపడియెప్పడియెన్దు (విద్యా ప్రకాశకమిత్త్యాది). హయగ్రీవావతారే వేదప్రవర్తకో-భూత్; కూర్మావతారే పురాణప్రవర్తకో-భూత్; మత్స్యావతారే మధుకైటభ నిరసనపూర్వకం బ్రహ్మణోవేదప్రదానమ్, మన్వాదీనాంధర్వ శాస్త్రాంపదేశాచ్చాకరోదిత్యర్థః. అనుష్ఠేయార్థప్రకాశకత్వమ్ - అనుష్ఠాత్మత్వమ్. అతున్దోవెన్న (మర్యాదానామిత్త్యాది) ఇన్దంసున్దరకాజ్ఞేనీతాంప్రతిహనుమద్వాక్యమ్. ౨. “రామోభిరామోలోకేన్ద్రాచార్యస్యసత్తీతా” ఇతిపూర్వార్థమ్. గీతానుత్పత్తియే, ౩. “యద్యదాచరతిశ్రేష్ఠస్తత్తదేవేతరోజనః । సయత్ప్రమాణంకురుతేలోకస్తదనువర్తతే” తేవాతితేవపెరు మాన్-దేవర్కళుక్కుమాదిదేవరాన నిత్యసూరిక భుక్తుస్వామి. తీర్ త్తమావతు-స్వతత్త్వగ్ధమాయ ఇతరవిషయంపైయుమ్ శుద్ధమాక్కుమతాక్త యాలే (శుద్ధియైప్పిఱప్పిత్తశుద్ధియైయుడైయవన్దత్తు). మావాకియిత్తారభ్య, తీర్ త్తక్-ఓవాత్తుయర్ ప్పిఱవియుట్టడమన్ద్రైవైక్కుమ్ తని ముతలాయ్, మూపులకుమ్ కావలోనిత్యన్వయః.

౫.

అ-అ-వి.- (కీఱుమిత్త్యాది) ఎన్నవుమామ్. ఓవాత్తుయర్ ప్పిఱవియెన్దుతొడన్ది, మూపులకుమ్ కావలో; తేవాతితేవపెరుమాన్ తీర్ త్తమా వాకియా మెయైయమీనాకిమానిడమా మెన్దురైయన్వయమ్.

౫.

ప్ర-తి. — (మూవులకు) ద్వితీయం శేసప్రమే, “త్రైలోక్యమేతత్కృతకం మైత్రేయపరిపత్యతే! జనస్తపస్తథా సత్యమితిచాకృతకత్రయమ్ || ౧౯ || కృతకాకృతకోమధ్యేమహ్నోకఇతిస్తృతః । శూన్యోభవతికల్పాన్దేయాత్వస్తంసవిశ్యతి || ౨౦ ||”. — (మూవాకి) బ్రహ్మణే, “తాహ త్యాదానవశేష్టాహరిర్నయశిరామునే । ఆదాయవేదానాగచ్ఛన్దన్తికంపరమేష్టిః”, — (ఆమైయాయ్) ప్రథమం శేసప్రమే, “క్షీరోదమధ్యేభగవాన్మూర్త్యూపధరోహరిః | మన్దరాచేరధిష్ఠానంభృమతోభూన్మహామునే || ౨౧ ||” అయమపిపురాణప్రవర్తకోవతారః. — (మీనాకి) శ్రీనారసింహే, “ఇత్థంస్తుతస్తదాతేన శబ్దచక్రగదాధరః || బ్రహ్మణమాహవిశ్వేశోదాన్యేతేజ్ఞానముత్రమమ్ । ఇత్యుక్తాంతదావిష్ణుశ్చిన్దయా మాసపార్థివ || కేనాస్యనీతంవిజ్ఞానంకేనయాపేణవాదజే । మధునాకైటభేనాపికృతంజ్ఞాత్వాజనార్దనః । మాత్యన్యాయపంపహత్కృత్యాబహు యోజనమాయతమ్ । బహుయోజనవిస్తీర్ణంసర్వజ్ఞానమయోన్మప || మాత్యన్యంవపుస్తన్మహద్రితుల్యంవిద్యామయంలోకహితాయవిష్ణుః । ఆస్థాయభీమంజనలోకసంస్థితైస్తునతోఽథయస్తంస్తరభూమిపాల ||. — పురాణాన్తరే, “మతోన్యభూత్యావిరిక్ష్వాయయేనవేదాస్సమాహృతాః । రసాతలగతాస్సర్వేతస్మైత్సత్సత్సేనమః” మత్యన్యవతారః పురాణప్రవర్తకశ్చ. — (మానిషమామ్) సువర్ణకాణ్డే [౩౫] భర్తృశ్చిహ్ననిపుచ్చన్తీంకైదేహీంప్రతిమారుతిః, “తేజసాదిత్యసక్ష్మాశశ్శమయాపృథివీసమః । బృహస్పతిసమౌబుధ్ధ్యాయశసావాసవోపమః || ౯ || రక్షితాశీవలోకస్యస్వజనస్యాభిరక్షితా । రక్షితాస్వస్యవృత్తస్యధర్మస్యచరన్తపః || ౧౦ || రామోభిరామోలోకేన్ద్రించాతుర్వర్ణస్యగర్భీతా మర్యాదానాశ్చులలోకస్యకర్తాకారయితాచసః” || ౧౧ ||. — భగవద్గీతానుత్యతీయే, “యద్యదాచరతిశ్రేష్ఠస్తత్తదేవేతరోజనః । సయత్ప్రమాణంకురుతేలోకస్తదనువర్తతే” || ౨౧ ||.

౫

పెరియతిరువందాతి - పతి నెట్టామ్బట్టు. తామ్బూలాపృష్ఠాలుము త్తొమ్ముతానిశక । ప్పామ్బూలాపృష్ఠుపాడల్ ద్రొలుమ్ । శోమ్మాతి । ప్పల్లరువైయెల్లామ్ పడర్విత్తవిత్తావుక్ । తొట్లరువైయారటివార్ శొర్.

తాత్పర్యము. — సృష్టిస్థితిసంహారములు మొదలగు సకలకార్యములకు నద్వితీయనిత్యకారణభూతుఁడును సకలజగద్రక్షకుఁడును బ్రహ్మదిదేవతలకును ప్రభానులగు నిత్యసూరులకును నిర్వాహకుఁడును నాకుఁబ్రాప్యభూతుఁడునునైన శ్రియఃపతి, హయగ్రీవావతారంబెత్తి వేదములకు బ్రవర్తకుఁడును కూర్మమత్సాన్యవతారంబులెత్తి పురాణప్రవర్తకుఁడును శ్రీకృష్ణావతారంబెత్తి గీతోపనిషత్పాద్యుఁడునునాయెను.

మూ. — తీర్ త్తనులకళన్ద శేవడిమేఱ్వాన్దామ । ఛోర్ త్తియవైయేశివన్దుడిమేల్ ద్రొన్దణ్దు ।

పార్ త్తనైలిన్దొత్తీన్దవైన్దుథ్రాయాన్పెరుమై । వేర్ త్తుమొరువరాత్పేళ్ళిన్దొన్దతే ||

౬౯

అ. — (తీర్ త్త) యావనోరువనుడైయ పాదోదకతైశిరసావహిక్త్రాయాలే రుద్రక్ పరిభుద్ధనానాక్, యావనోరువన్దిరువడికళితేశాత్తి నళూన్దానుమరుద్రన్దలైయిలేకాణప్పట్టతు, అజ్జనెయిరున్దవైన్దుథ్రాయాక్ పెరుమైసుప్రసిద్ధమన్దో, శొల్లవేణుమోవెన్దితార్.

౬౦

అన. — తీర్ త్త ఉలకు అళన్ద (౩) శే అడిమేల్ పూమ్ (౬) తామమ్ శేర్ త్తి అవైయే (౯) శివక్ ముడిమేల్ తాక్ (౧౨) కణ్దు పార్ త్త తేలిన్దొత్తీన్ద (౧౫) పైమ్ తుథ్రాయాక్ పెరుమై (౧౮) వేర్ త్తుమ్ ఒరువరాలే వేళ (౨౧) కిడన్దతే. (౨౨)

పన్నీ. — అనన్తరమ్, ఇవ్వవతారదక్షైయిలుజ్ఞానపరత్వమతిప్రసిద్ధమెన్దితార్.

పావనభూతనానకృష్ణమడైయ, పూర్వావతారత్తిలే లోకత్రయత్రైయమ్, అళన్దుకొణ్డు, (౩) శెన్దైయైయడైయ, తిరువడికళితే, అట్టుకియ, (౬) మాలైకనై, సమర్పిత్తు, అవల్ దైయే, (౯) శివమడైయ, జటామకుటత్తిలే, తానే, (౧౨) కణ్దు, అర్జునక్, అఱుతియిట్ట, (౧౫) అన్దపశుత్త, తిరుత్తుథ్రాయైయడైయవనమడైయ, పరత్వమానకు, (౧౮) ఇప్పార్ త్తనైయొట్టియ, వేఱొరువరాలుమ్, ఉపపాదిత్తు చ్చొల్ల వేణ్దుమ్బడి, (౨౧) తెలియాతుకిడన్దవంశముణ్డో! (౨౨) సుప్రసిద్ధమన్దోవేణ్దుకరుత్తు.

౬౧

ఈ-సజ్జాలియేట్టుజీవి. ఎన్నరుళిచ్చెయ్య, అవనుమ్ తిరువడికలిలేయడ, అందేవడైరాత్రియిలేస్వస్మితిలే అన్ద పుప్పజ్జళై తన్నలైయిలే ధరిత్తుక్కొణ్డవన్దు అన్ద్రుదానమ్మణ్ణిన్ద్రాక చ్చొల్లక్కడవతిడై; అత్తైయరుళిచ్చె య్కీతార్.

పూమాలై యెన్నుతల్, అళికియమాలై యెన్నుతల్. (అవైయే) అవన్ద్రోడునజాతీయజ్జళన్ది క్కే. (శివకముడిమేల్ తాన్దణ్) పాడేపార్వతిలేయన్ది క్కే అవన్ద్రలై మేలేకణ్డానాయీలు. (తాకణ్డు) ఆప్తర్ శొల్ల క్కేత్తైయన్ది క్కే, త్తులిన్ద్రుతికళాలాతలన్ది క్కే, తానేకణ్డానాయీలు. ప్రత్యభిజ్ఞార్త మూమ్మడి ప్రత్యక్షిత్తు. (పార్ త్తనిత్యాది) అవన్ద్రపారథిమాయ్ త్తాకిసమ్మిచ్చెయ్ తేయుమ్ అవనుడైయ ఈశ్వరత్వత్తిల్ కలజ్జాతే ౧. “సతుపార్థోమహామనాః” ఎన్ని అపడియే పేరళవుడై యవన్ద్రనకనిరూపిత్తునిర్లయిత్తు. “నమఃపురస్తాదథపృష్ఠతస్తే” ఎన్ద్రనువర్తిత్త (వైన్ద్రుద్రాయాక పెరుమై) సర్వాధికత్వద్యోతకమాన తిరుత్తుద్రాయ్ మాలైయైయడైయ సన్దే శ్వరనుడైయవరత్వమ్, ఇన్ద్రుశిలపటివు కేడర్, శెల్లవిట్టు వరవిట్టారాయమళవాయరున్దతో? ౬.

జీ-అ.-సమారాధనత్తుక్కన్ద పడి. జీవి - భుజి, ఉజ్జీవనంవా. ఇతు - ఇరుపత్తునాలాయరత్తిలేవ్యక్తమ్.

“పుప్పజ్జళై కృష్ణకతిరువడికలిలే యిట్టుజీవితత్తైమహాభారతత్తిట్టొల్లుకిఅనడైవన్ది క్కే, అభిమన్యువధత్తిక్ మధ్యాహ్నత్తిలే సంశ్చక్ రోడేయధమ్మణ్ణియర్జునశైత్తపోతు, ‘లిక్టపూజైపణ్ణిభుజిక్కుమేనుమ్’ ఎన్ద్రున్ద్రశొల్ల, అప్పోతు, ‘తక్ కాలిలేపుప్పజ్జళైయిట్టుభుజి’ ఎన్ద్ర శొన్నువితువు మివర్ క్కివ్విడత్తిలేవినక్షితమ్” ఎన్ద్ర పిల్లైయరుళిచ్చెయ్ వర్. “పూదామమ్” ఎన్ద్ర - జాత్యేకవచనమ్; “అవైయే” ఇత్యను వావాత్. ఏవకారమ్ - అన్యయోగవ్యవచ్ఛేదపరమెన్ది తార్ (అవన్ద్రోడిత్యాది) “ముడి” ఎన్ద్రుత్తై - అవయవాన్తరేఖనేతివ్యానర్త్యతే; “ముడిమేల్” ఇత్యనేన-శిరపార్శ్వేభువనేతివ్యానర్త్యత ఇతిహృదినిధాయాహ (పాడేయిత్త్యాది). ఇన్దిడత్తిలే-౩ “పార్థోమజేతామధుమాదక స్యపాదారవిద్వార్పిత చిత్రపుష్పమ్ । దదర్శగక్టాధరహాళిమధ్యే బభూవవీరః కృతనిశ్చయాథః” ఎన్ద్రుకోక మనుసన్ధేయమ్. “తాక్” ఎన్ద్రు త్తుభావమ్ (ఆప్తర్ త్యాది). “కణ్డు” ఎన్ద్రుత్తుక్కర్థమ్ (ప్రత్యభిజ్ఞార్త మిత్త్యాది). పేరళవు - మహాజ్ఞానమ్. నిరూపిత్తు - “ఇదమిథమ్” ఎన్ద్రు నిరూపణమ్మణ్ణి. “నమఃపురస్తాత్” ఇత్త్యాదిన్ద్రోకమ్ భీష్మ వర్వత్తిలేయాకిలుమ్, ఇన్దిడత్తిలే యనువర్తనమాత్రత్తుమ్ ప్రమాణమాకలామ్. (శెల్లవిట్టువరవిట్టు) మహామతికలైయడైత్తాన వక్కాలమ్ శెల్లవిట్టు, అతివుకేడరైయడైత్తాన విక్కాలమ్ వరవిట్టైవడి. వరవిట్టు-వరపిన్దు. అతివుకేడర్ - (ఆరాయమళవాయరున్దతో) ఎన్ద్రన్ద్రుప్పతు. “సతుపార్థోమహామనాః” ఇత్త్యాదివాక్యమ్ - గీతాభాష్యే. “నమఃపుర స్తాత్” ఇత్త్యాదిన్ద్రోగీతాన్దేకాదశే. “నమోనమస్తేస్తుసహస్రకృత్యై” ఇత్త్యాది. శేర్త్తి - సమర్పిత్తు. అవైయే - సమర్పిత్తవద్యైయే. తెలిన్ద్రొట్టె - నిరూపిత్తు నిశ్చయి త్త. వైన్ద్రుద్రాయాక - పశుమ్ తిరుత్తుద్రాయైయడైయవనుడైయ. పేర్త్తుమెరువరాల్ - పార్ త్తనైయోజీ యవేణుమెరువరాల్. పేర్క్కిడన్ద తే - శొల్ల వేణుమ్మడియరున్దతో? క్రమేకాన్వయః.

ప్ర-తి.—(తీర్ త్తక్) స్తోత్రే, “వేదాపసారగురూతకదైత్య పీడాద్యాపద్విమోచనమపేష్టఫలప్రదానైః । కోన్యఃప్రజాపతుపతిపరి పాతికస్య పాదోదకేనసశివస్సృశిరోద్భుతేన”.—ఈశ్వరసంహితాయాంబ్రహ్మ, “ద్రవీభూతస్తదాధర్మో హరిభక్త్యామహామనే । గృహీ త్వాధర్మపానీయం పాదం నాథస్యతుష్టయే । ఊతంపరయాభక్త్యా పాద్యాధ్వాదిభిరర్చిరమ్ । తదమ్మపతితందృష్టాన్దధారణిరసాహరఃపాన నార్థంజటామధ్యే యోగ్యోన్స్తీత్యవధారణాత్” —(పార్ త్తక్) భగవద్గీతాభాష్యే ప్రథమాధ్యాయావసానే, “ఏవమన్త్యాన్ద్రునస్స క్షేప్రణోపస్థ ఉపావిశత్ ॥ ౪౬ ॥” ఇతి, “సతుపార్థోమహామనాఃపరమకారుణికోద్భిర్బుధ్ధిఃపరమధార్మికఃసబ్రాత్యుగోభవద్భిరతిఘోరైర్పాదై ర్జతుగృహదహనాదిభిరసకృద్వజ్ఞితోపి పరమపురుషసహయేనాత్మనాహనిన్యరూణాన్ధవదీయాన్విలోక్య బద్ధస్త్వే హేనపరయాచక్రపయాన్ భర్తభయేనచాతిమాత్రస్త్విన్ద్రు సర్వాజ్ఞస్సర్వభావనయోత్సాహి త్వక్త్యాబద్ధవిశ్లేషజనితశోకసంవిగ్నమాన సస్సశరణాచం విసృజ్యర ణోపస్థ ఉపావిశత్” —తత్తైకాదశే, “నమోనమస్తేస్తుసహస్రకృత్యైవశ్చభూయోవినమోనమస్తే ॥ ౩౯ ॥ నమఃపురస్తాదథపృష్ఠతస్తే నమో ౨స్తుతేసర్వతపవసర్వ ॥ ౩౯ ॥”

౨౬౪ తిరువాయ్ మొழి. — ౨.ప. ౮-తి-అడైవతరవడై. ౨-పా-కిడన్దిరున్దు వ్యాళ్ళానన్దల్.

నాలాన్దిరువదాతి - ఒన్నతామ్మట్టు. మఱైకొడ్డనాన్దుకక మణ్ణికైసీర్ పెయ్తు. మఱైకొడ్డమన్దిరత్తాల్ వాళ్ త్తి. కఱైకొడ్డ. కడై త్తాక శెన్ని మేలేఱక్కలు వినా. నన్దత్తాక శేవశియైయాళ్ళు.

తాత్పర్యము. — చతుర్ముఖబ్రహ్మ తననైచ్చము ననుసంధించుచు తనకమండలములోనున్నధర్మ తీర్థముచేబురువనూక్తానుసంధానపూర్వకముగ భగవత్పాదారవిందములకు నభిషేకముచేయగా నప్పుడు శివుడా తీర్థమును తనశిరసావహించి పరమపవిత్రుడాయెనో? కృష్ణవతారమునందజ్ఞానునికి శివునియొద్దనుండి పాశుపతాస్త్రమును గ్రహింపవలసియుండి దానికిగానుద్యోగించిన సమయంబున వానిశ్రమమును బోగొట్టుటకై పుష్పములను నాసాదములయందు సమర్పించుమని నియోగింప నాప్రకారము వాడుసమర్పింప నాపుష్పములనే శిరసావహించుకొని శివుడేగిస్వప్నమునందుఁ దనకు నస్త్రప్రదానముచేసినదానినిజూచి యజ్ఞానుడు కృష్ణునియందుఁ బరతత్వనిశ్చయముకలవాడాయెనో అట్టి వానియొక్కమహిమ సుప్రసిద్ధముగనున్నది.

మూ. — కిడన్దిరున్దునిన్దళన్దు కేల్లలాయ్ కీట్ పు. కిడన్దిడుమ్, తన్నుళో కరక్కుముమియుమ్. తడమ్బెరున్దోళారత్తువుమ్బారెన్ను. మడన్దైయై, మూల్ శెయ్ కిన్ద మూలార్ కాణ్బారే. 2||

అ - (కిడన్దు) ఎమ్మెరుమాన్దనక్కిన్దగత్తానతు ఇన్ద్రుచేప్తావేషయమాయురక్కయాలే యవనుక్కే శేషమెన్దితార్.

అన్వ. — కిడన్దు ఇరున్దు నిన్దు (౩) అళన్దు కేల్లలాయ్ కీట్ (౬) పుక్కు ఇడన్దిడుమ్ తన్నుళో (౯) కరక్కుమ్ ఉమియుమ్ తడమ్ (౧౨) పెరుమ్ తోళో అర (౧౫) తమ్బెరుమ్ పారెన్నుమ్ మడన్దైయై (౧౮) మూల్ శెయ్ కిన్ద మూల్ (౨౧) కాణ్బార్ ఆర్. (౨౩)

పన్న. — అనన్దరమ్, రత్నమానజగత్తైప్పవీరు త్తన్వాత్సల్యతాలే యనేకవ్యాపారజ్ఞతై ప్పణ్ణమెన్దితార్. రత్నశార్దూక, ౧-“ప్రతిశశ్యేమహోదధేః” ఎన్దు కడఱ్కరైయిలే వట్టివేణ్ణిక్కిడన్దుమ్, ౨-“ఉటజేరామమాసీనమ్” ఎన్దు తిరుచ్చిత్తిర కూడత్తిలేయరున్దుమ్, ౩-“ఆవప్తభ్యచత్విన్దమ్” ఎన్దుమ్; రావణవధానన్దరమ్ దేవతాసన్నిధియిల్ విల్లెనడుక్కొత్తుప్పిడిత్తునిన్దుమ్ అన్దియే ౪-“పులిన్జుడిక్కిడన్దు వరకుణమన్దైయరున్దువై కున్దత్తణిన్దు” ఎన్దిఱపడియే యర్చనతారఫలత్తిలే కిడన్దుమిరున్దుమ్ నిన్దుమ్, (౩) త్రివిక్రమనాయనన్ద్యార్ మామ్మడియళన్దుమ్, వరాహరూపియాయ్, ప్రళయజలత్తుక్కుకీట్, (౬) పుక్కు, అన్దకటాహత్రినిన్దు మొట్టువిడువితైదుత్తుమ్, మహాప్రళయత్తిలే వటదళశాయియాయ్, వయిల్ ముక్కుశే, (౯) తెరియాతపశికరన్దుమ్, వెళినాడుకాణుమ్మడియుమిట్టన్దుమ్, ఇడముడైతాన్, (౧౨) పెరియ, తిరుత్తోళోకళో, నిరమ్మమ్మడి, (౧౫) అసాధారణవిగ్రహత్తోదేతమ్బియుమ్, ఇప్పడి భూమియెన్దు శొల్లప్పడుకిఱ, మడన్దైయై, (౧౮) సర్వాధికనానవీశ్వరకా, ప్పణ్ణకిఱ, వ్యామోహమై, (౨౧) అఱియన్దార్, ఆర్? (౨౩) అతిశయితజ్ఞానర్ క్కు మఱియ వొణ్ణాతెన్దు కరుత్తు.

అర్థము. — (సముద్రతీరమునందు) శయనించియు (చిత్రకూటమునందు) వసించియు (రావణవధానంతరము) జగదేకవీరుడైనలిచియు (౩) (త్రివిక్రమావతారమునందు) లోకములనుగొలిచియు వరాహవతారంబెత్తి క్రింద (౬) ప్రవేశించి పైకెత్తియు తనయందు (౯) దాచియు జయలుపఱచియు విశాలములైన (౧౨) గొప్ప భుజములు పూర్ణములగునట్లు (౧౫) ఆలింగనముచేసికొనియు భూమియనియెడి పిరాట్టిని (౧౮) సర్వేశ్వరుడు చేసెడి వ్యామోహమును (౨౧) తెలిసికొనువారు ఎవరు? (౨౩)

ఈ.-మిలుమ్ కొళ్ళాతేవయిన్ది లేవైత్తురక్షి త్తపడి. “మేలారు కాలమ్ ప్రళయమ్ వరుమ్” ఎట్టేలక్కొలిప్రళయమ్ వద్దాలుమ్ “ఇట్టుణ్డో” ఎన్దు ఇట్టైత్తుక్కాట్టలామ్బుడిమున్నుత్తైయతోన్దుమ్ తెరియాతపడివైక్కుమ్. (ఉమి ట్టుమ్) “ఇవైయెన్బట్టన” ఎన్దుపార్క్కైక్కాకప్పిన్దై వెళినాడుకాణ ఉమిట్రమ్.

(తడమ్బెరున్దోళార త్తఱువుమ్) మికప్పణై త్తతిరుత్తోళకళాలే, ఆరుమ్బడియాక త్తఱువుమ్. (పారెన్నుమ్ డన్దైయై) శ్రీభూమిప్పిరాట్టియై. భూమియైప్రకారమాక వుడైయళానై యాలే తద్వాచకశబ్దతాలే శొల్లుకిఱు. త్తవిభూతియిన్దుడైయ రక్షణమొరుతలై యానాల్ అవక్ పడుమ్బాట్టైయనుసనిత్తుమ్బైయాయ్ అతుక్కభి మానినియాన శ్రీభూమిప్పిరాట్టియనైక్కుమ్, అత్తాలేతానుమ్ హృష్టనాయనైయానిఱుమ్. (మూల్) సర్వా ధికనాన సర్వేశ్వరక్. (శెయ్కిన్ద మూల్) అవనేఱుకిఱపిచ్చై. (ఆర్కాగ్బరే) బరువరాలే “ఇన్ద్రుళవు” ఎన్దుప రిచ్చేదిక్కలాయిన్దతో?

2.

జి-అ.-తెరియాతపడియొళిక్కైయతల్, ఏకికరణమాతల్. ఏతద్బదినిధాయాహ (మేలారు కాలమిత్తాది). ఏలక్కొలి-ఏఱువేచారత్తు ఇట్టైత్తుక్కాట్టలామ్బుడి-కుట్టైత్తుక్కాట్టలామ్బుడి. ఇవైయెన్బట్టనవెన్దు పార్క్కైక్కాక ఎన్దువిడత్తిలే-౧-“గర్భేకృత్వాగోవుమన న్దంజగదన్ద” ఇత్యాది శ్రీరజ్జరాజస్తవత్తిల్ శ్లోకమునుసన్దేయమ్.

“తడమ్, పెరుమ్” ఎన్దుద్విరుక్తిసిద్ధమానవర్థమ్ (మికప్పణైత్తవెన్దు). ఆరుమ్బడియాక - పూర్ణమామ్బుడియాక. పార్తానోపవశెన్న (భూమియైయిత్తాది). కీఠ్లొవన్దై యుమ్కటాక్షిత్తు, తఱువుత్తక్కుచేతువైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (త్తవిభూతియిత్తాది). మూల్-సావ్ మియుమ్, వ్యామోహముమ్. మూల్-శెయ్కిన్ద మూల్ - సర్వేశ్వరక్-పణ్ణుకిఱవ్యామోహత్తై. కిడన్దిరున్దిత్తార్భ్య, ఉమిట్రమ్; పారెన్నుమ్ము డన్దైయై - తడమ్ పెరుమ్తోళార త్తఱువుమ్; మూల్-శెయ్కిన్ద మూల్ కాణ్బారేయిత్తన్దయి.

2.

అ-అ-వి.-ప్రస్ఫుర్థయాప్రతిపయోధిరివప్రసుప్తః. — ౧ “గర్భేకృత్వాగోవుమన న్దంజగదన్దర్జజ్జన్మిన్యావాఞ్చిసామ్యంననునాభిః | ఉత్తిప్యైత త్స్త్రిక్షితుముద్యద్భిమిభూయంనాభిపద్ధోరంహతిరక్తాయత నాభేః” ఎన్దుశ్లోకమ్కణ్ణుకొళ్ళు.

2.

ప్ర-తి.- (కిడన్దు) యుద్ధకాణ్డే, [౨౧] “తతస్సాగరవేలాయందర్భానాస్తీర్యరాఘవః | అఙ్గాలింపాన్జిఘ్రికృత్వాప్రతిశ్యేమహా దధేః || ౧ || బాహుంభుజగభోగాభముపధాయరిసూదనః | జాతరూపమయైశ్చైవసహజైర్భూషితంపురా || ౨ ||” — (ఇరున్దు) ఆయో ధ్యాకాణ్డే [౨౨] చిత్రకూటే, “నిరీక్ష్యసముహూర్తుదదర్శభరతోగురుమ్ | ఉటజేరామమాసీనంజటామణ్ణలధారిణమ్ || ౩ || కృష్ణాజిన ధరంతంతుచీరవల్కలవాసనమ్ | దదర్శరామమాసీనమభితఃపావకోపమమ్ || ౪ ||” — (నిన్దు) కిష్కిన్ధాకాణ్డే ఏకోనవింశే, “అవప్తభ్య చత్తిప్తన్దం దదర్శధనుర్భూతమ్ | రామంరామానుజంచైవభర్తుశ్చైవానుజంశుభా || ౫ ||” — (అవర్కళుడైయస్త్రీకళో చక్కలిశేకేట్టు మిత్తనై) యుద్ధకాణ్డేచతుర్దశోత్తరశతతమేరావణవధానన్దరేమణ్ణోదరిప్రలాహ, “యదైవవానరైర్హోరైర్బద్ధస్సేతుర్న హోదధా | తదైవహృద యేనాహంశక్తేరామముమాషమ్ || ౧౧ || అథవావాసవేనత్వంధర్మి తోసిమహబల | వాసవస్యకుతస్య క్తిస్త్యాండ్రప్తుమపిసంయుగే || ౧౩ || మహావి ర్యంమహాసత్త్వందేవశత్రుంభయావహమ్ | వ్యక్తమేషమహాయోగీపరమాత్మాసనాతనః | అనాదిమధ్యనిధనోమహతఃపరమోమహా || ౧౪ || తమనఃపరమోధాతాశ్శక్తచక్రగదాధరః | శ్రీవత్సవత్సనిత్యశ్రీరజయ్యశ్శాశ్వతోఽఘ్రివః || ౧౫ || మానుషంవపురాధాయవిష్ణుస్సత్యపరాక్రమః | సుతైఃపరివృతోదేవైర్వానరత్వముపాగతైః || ౧౬ || సర్వలోకేశ్వరస్సాన్తాన్లోకానాంహితకామ్యయా | సరాత్ససపరీవారంహతవాంస్త్యాంసు హద్యుతిః || ౧౭ ||” — కిష్కిన్ధాకాణ్డే [౨౪] రామంప్రతిభర్తృవధజనితోకారాతారా, “సాతంసమాసాద్యవిభుధసత్త్వాగోకేనసంభాన్త శరీరభావా | మనస్విరీవాక్యమువాచతారారానుంరణోత్కర్షణబలత్ || ౩౦ || త్వమప్రమేయశ్చదురాసదశ్చజితేన్ద్రియశ్చోత్తమధార్మికశ్చ | అక్షయశ్చీర్తిశ్చవిచక్షుశ్చక్షీతిక్షమావాత్మతపోపమాత్ || ౩౧ || త్వమాత్తబాణాసనబాణపాణిర్న హబలస్సంహననోపపన్నః | మను

వ్యదేహాభ్యుదయంవిహయదివ్యేనదేహాభ్యుదయేనయ క్తః॥ ౩౨॥ యేనైవబాణేనహతఃప్రియోమేతేనైవమాంత్యంజహిసాయకేన । హతాగమిష్య మిసమిషమస్యనమామృతేరామరమేతవాళీ ॥ ౩౩॥” — (ఆశంతు) శ్రీభాగవతే ఆప్తమస్మధే, [౨౦] “సపార్షదముఖ్యస్సహలోకపాల స్సుధరత్నిరీటాజ్ఞదహరఖణ్డలః । శ్రీవత్సరత్నోత్తమమేఖిలామ్బరోమధువ్రతస్రగ్వనమాలయావృతః । రరాజరాజస్సగవానుసక్రమశ్శతహృదాయ క్తమహాఘనోయథా ॥ ౩౩॥ శ్రీతింపదైకేనబలేర్విచక్రమేనభశ్యరీరేణదిశశ్చబాహుభిః । పదంద్వితీయంక్రమతస్త్రివిప్లవంసవైత్పతీయాయ తదీయమణ్యపి । ఉరుక్రమస్యాజ్ఞీయపర్యవర్యణోమహర్షనాభ్యాంతపసఃపరంగతః॥ ౩౪॥” — (కేట్రలాయ్ క్కీల్ పుక్కు) ప్రథమాంశే చతుర్థే, “అతనోత్పతనామన్యాంకృతాదిషుయథాపురా । మత్సన్యామార్దాకంతద్వద్వారాహంవపురాస్థితః॥ ౮॥ వేదయజ్ఞమయంరూపమశేష జగతస్థితౌ । స్థిరస్థినిరాత్తనస్యాత్తాపరమాత్మాప్రజాపతిః॥ ౯॥ జనలోకగతైస్సర్వైస్సనకాదైర్భిష్టతః । ప్రవివేతదాతోయమాత్మాధాఠో ధరాధరః॥ ౧౦॥” — (ఇవద్దిదుమ్) [వి-పు-౧-౪.] “తతస్సముత్త్తి పృథరాంస్వదంష్ట్రీయామహావరాహస్సున్నటపద్మలోచనః । రసాతలా దుత్పలపత్రసన్నిభస్సముత్థితోనీలఇవాచలోమహాః॥ ౨౬౪॥”.

౨.

తాత్పర్యము. — ధర్మసంస్థాపనార్థముగ రామావతారంబై త్తి సముద్రతీరమునందుకయనించియు, చిత్రకూటమునందువనించియు, గావ ణవధానంతరము ధనుర్తద్యభాగమునునవలంబించినిలచి జగదేశపీఠతను బ్రకాశపఱచియు, మహాబలియొద్దనున్న లోకములను పశీకరించుటకైత్రివి క్రమంబైయవతరించియు, ప్రళయకాలమునందు మునిగిపోయినభూమిని వరాహావతారంబై త్తి వైకెత్తియుపకరించియు, తనయుదరమునం దుంచుకొని రక్షించియు, ప్రకాశపఱచియు ఇట్లుపకరించిన సర్వేశ్వరునికి భూదేవియందుబుట్టిన వ్యామోహము నెట్టివారికిని పరిచ్ఛే దింప నశక్యము.

౩.

మూ. — కాణ్బార్ రెమ్మిశక్ కణ్ణనై యెక్ కాణుమా । టూణ్బేళి లెల్లావులనుమోర్ తుద్రుద్రుద్రు ।

శేణ్బాలవీడోవుయిరోమద్రైప్పారుట్టు । మేణ్బాలుజ్జోరాకపరన్దుళనామెఱ్ఱుమే॥ ౮॥

ఆ. — (కాణ్బార్) సర్వజగన్నిగరణనియమనసమర్థనాన వెమ్మెరుమానుడైయసర్వేశ్వరత్వ మొరువర్ క్కటికైక్కు భూమి యొప్పెఱ్ఱార్.

౪.

అన్య. — ఎమ్ ఈశక్ కణ్ణనై (౩) కాణ్బార్ ఆర్ కాణుమాటు (౬) ఎక్ ఊణ్ వేళిల్ (౯) ఎల్లావులనుమ్ ఓర్ తుద్రుద్రు అద్రు ద్రు (౧౨) వీడో శేణ్బాల * ఆవనో (౧౫) మద్రైప్పారుట్టుమ్ ఉయిర్ (౧౮) ఏణ్బాలుమ్ శోరాక్ ఎఱ్ఱుమ్ (౨౧) పరన్దు ఉళనామ్ (౨౩).

పన్నీ. — అనన్తరమ్, అవనెనక్కు ప్రకాశపిత్తవతిశయితాకారజ్యో దురవబోధమెఱ్ఱెత్తార్.

ఎనక్కు, స్వామియాయ్, సులభనానకృష్ణనై, (౩) అఱియవల్లార్, ఆర్? ఆవన్పడియతువానాల్ అఱియప్పడి, (౬) ఎఱ్ఱనే? ఆవ నక్కు ఊణ్, శొల్లప్పార్ క్కీల్, (౯) ౧ “అత్తాచరాచరగ్రహణాత్” ఎన్నిఱపడియే చరాచరాత్మకమానసకలలోకముమ్, ఒరుపిడిక్కుమ్, పోరాతు; (౧౨) అవనుక్కిరుప్పిడమానవిడానతు, ౨ “విశ్వతఃపృష్ఠేషు సర్వతఃపృష్ఠేషు” ఎన్నిఱపడియే సర్వలోకత్తుక్కుమవ్వరుకాన పరమపద ప్రదేశల్లిలతు; అవనో, (౧౫) తన్నైయొట్టిన్ద, సకలపదార్థజ్యోతుక్కుమ్, అన్తరాత్తా; (౧౮) ఒరురేఖామాత్రముమ్, శోరవిదాతపనాయ్ శొణ్ణు, ఎల్లాప్రదేశల్లిలుమ్, (౨౧) పరన్దు, నిల్లానిట్టుమ్. (౨౩) సర్వజగద్ద్రాసలనాయ్, పరమపదనిలయనాయ్, సర్వపదార్థజ్యోతుమ్ అన్తర్బ హిశ్చవ్యాప్తనానవనై యెఱ్ఱనేపరిచ్ఛేదిత్రణితత్తుకరుత్తు. ఏణ్ ఎన్దు - వరైయాయ్, రేఱైయైక్కాట్టుకిఱతు. ఓ? ఎన్నిఱవళైకల్ - వినావై క్కాట్టుకిఱతు.

౫.

* మేరే “ఓ ఎన్నిఱ అళైకల్ వినావై క్కాట్టుకిఱతు” ఎన్నిరుక్కైయారే ఆవన్ ఎన్దుధ్యాహరిత్తతు.

అర్థము.—నాకు స్వామియై కృష్ణావతారంబెత్తినసర్వేశ్వరుని (౩) తెలిసికొనువారు ఎవరు? తెలిసికొనుప్రకారము (౬) ఏది? (భగవంతునియొక్క) ఆహారమును జెప్పనారంభించినచో (౯) సకలలోకములను ఒకముష్టికినిఁ జాలవు; (౧౨) పరమపదమైతే మిక్కిలియాన్ను త్యమును స్వభావముగాఁగలది; ఆసర్వేశ్వరుఁడైతే (౧౫) తక్కిన ఎట్టివస్తువులకును అత్తగానున్నాఁడు; (౧౮) అల్పప్రదేశమును విడువని వాఁడై అంతట(౨౧) వ్యాపించి యుండును. (౨౩).

ఈ.—ఎట్టామ్బట్టు. అవనుడైయ అద్భుతకర్తజలై త్తని త్తనియుమ్ తిరళవుమ్ పరిచ్చేదిక్కప్పో కాతై త్తనై యేనుమళవుడైయార్ కుమ్మెన్గితార్.

(కాణ్బారెమ్మిళకణ్ణనై) సర్వేశ్వరనాయకుడైవైత్తు కృష్ణనాయవద్దవతరిత్తు ఎనక్కుక్కైయాళానవనై, అవకతానేకాట్టనాకణ్ణాప్పోలే కాణ్బార్ కుమ్మక్కాణలామి త్తనైపోక్కి, స్వయత్తైతైళిలర్ కుమ్మక్కాణప్ప క్కాల్ క్కాణప్పోమో? అశుకిడక్క, కాణ్బార్ శిలరుణ్డాయుల్ ము (ఎకాణుమాటు) ఎవ్వళవైత్తాకాణ్బతు? అళవుడైయార్ శిలర్ కాణవిత్తినార్ కళెన్నా, విషయ తైప్పరిచ్చేదిక్కప్పో కాతే, ఏన్టాకపరిచ్చేదిక్కప్పో కాతోళి కిఱతెన్నిల్; ఇతువన్టోవవనుడైయ అపదానమిరుక్కి-ఆపడి, అవనుడైయ పూణాకిఱవారు శెయలై చొచ్చిల్లప్పార్ క్కిల్, సర్వలోకజ్గభు మోరవదానత్తుక్కుప్పో రాతు, ఇప్పవదాన తైయుడైయవనై యిరువరాలే పరిచ్చేదిక్కలాయుక్కిఱ అతో? “అవనుడైయ శెయల్ పరిచ్చేదిక్క వాణ్ణాతు ” ఎన్దైక్కు, స్వరూపమోతాక పరిచ్చేదిక్కలాయుక్కిఱ తెన్గితార్ (శేణ్బాలివీడో) ఉయర్ త్రియే స్వభావమాక వుడైత్తానపరమపదమెన్న, ముక్తాత్త స్వరూపమెన్న, ముల్ ముణ్ణానదేవాదికళెన్న, ఇవల్ మై యుడైత్తాన (ఏన్బాలుమ్ శోరాక). ఎన్టాప్పట్టప్రదేశజ్గళెన్నుతల్, ఎట్టుదిక్కుమ్ వ్యాపిత్తువిడాతేనిఱుమ్మెన్నుతల్. (పరన్దళనామెన్గుమే) ఇప్పడి వ్యాపిక్కుమిడ త్తిల్ ఒరుకుత్తై యుణ్ణామ్మడియి రుక్కైయన్తిక్కే, కుత్తైయ అవ్యాపి త్తిరుక్కుమ్, ఆనప్పిన్బ “వ్యాపకవస్తువై వ్యాప్యత్తిలే యొన్టుపరిచ్చేదిత్తు కాణ్డై ” ఎన్దొరుపారు భుణ్డో?

జీ.ఆ.—ఎట్టామ్బట్టు. (కాణ్బారిత్తాది) “ఉణ్ పేళిల్లావులకుమార్ తుల్ ముల్ ముల్ ” ఎన్దైయాలే (త్తని త్తనియుమ్ నెన్దతు). “ఆర్ ” ఎన్దతిలేనోక్కాక (ఎత్తనైయేనుమ్ నెన్దతు). ఇన్దనవతారికార్థమ్-ఇత్తిరువాయ్ మొక్కియి నర్థనిగమనావసరత్తిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, అక్షేకణ్ణుళవుతు.

“ఈళక-ఎన్దణ్ణనై-కాణ్బారార్ ” ఇత్యన్వయః. ఇత్తాల్ ఫలిత్తతాత్పర్యమ్ (అవకతానేయిత్తాది). కాణ్బార్ శిలరుణ్డాయుల్ మైత్తు-ఉణ్డానాలోవెన్దపడి. ఎకాణుమాటు-కాణుమ్ ప్రకారమే? ఊనాధికర్ కుమ్మక్కాణ త్తనైన్దెన్న (అళవుడైయారిత్తాది). ఆపదానమ్-వ్యాపారమ్. అపదానమ్-పిడి. ఇత్తాల్ తాత్పర్యమ్ (ఇప్పవదాన తైయిత్తాది). స్వరూపమోతానెన్దతు - “ఏన్బాలుమ్ శోరాక ” ఎన్దతై పుల్ ము. శేణ్-ఉయర్ త్తి. పాల్-స్వభావమ్. ముక్తాత్త స్వరూపమెన్దతు-నిత్యర్ కుమ్ముపలక్షణమ్. “ఏన్బాలుమ్ ” ఎన్దదీర్ తైక్కుత్తైత్తు, “ఏన్బాలుమ్ ” ఎన్దప్రసవమాక్కి, ఎట్టుదిక్కిలుమెన్దపడి. “ఏన్బాలుమ్ శోరాక ” ఎన్దవైత్తు, “ఎన్బుమ్-పరన్ద ” ఎన్దతైన్దెన్న (ఇప్పడియిత్తాది). (వ్యాపిక్కుమిడ త్తిల్) పలతూణుక్కొరు త్తిరమ్బొల్లిక్కే జాతి, వ్యక్తిలోఱుమ్ పరిసమాప్యవ ర్తిక్కుమాప్పోలే వ ర్తిక్కైయొచ్చొల్లకిఱిత్తైపడి. ఈళక-ఎన్దణ్ణనై-కాణ్బారార్; ఎకాణుమాటు; ఉణ్ పేళిల్లావులకుమార్ తుల్ ముల్ ముల్; శేణ్బాలివీడెన్న; ఉయిరెన్న, ముల్ ముణ్ణాన వెన్దకైప్పట్టపారుళెన్న, అప్పారుళోకతైయడైయవేణ్బాలెన్న, ఇన్దైయెన్బుమ్-పరన్ద - శోరానాయ్ కొణ్డు - ఉళనామిత్యన్వయః. “ఎప్పారుక్కుమ్ ” ఎన్దపప్తి-ప్రథమార్థకమ్. ఎప్పారుకుమెన్దపడి.

ఆ-ఆ-వి. -ఎమ్మిళకణ్ణనై-కాణ్బారార్; కాణుమాటు-ఎక; ఉణ్ పేళిల్లావులకుమార్ తుల్ ముల్ ముల్ నెన్దతోడగ్గి, ఎన్బుమ్ పరన్ద శనామెన్దైయన్వయమ్.

[౬౮] తిరు వాయ్ మొగ్గి.—౨-ప. ౮.తి-ఆడై వతరవడై. ౯-పా-ఎఱ్ఱముళక్ వ్యాఖ్యానజ్జల్. ౨౬౯

తాత్పర్యము — సర్వేశ్వరునియొక్క ఆహారమును విచారించినచో సకలలోకములును వానియొకముష్టికిఁ జాలకనున్నవి. వానివాస స్థానమో అండమునకు బహిర్దేశమునందున్నది. ఆ సర్వేశ్వరుఁడో స్వేతరసమ స్తవస్తువుల కన్తరాత్మగానుండి యత్యుత్పదేశమును విడువకయంతట వ్యాపించియున్నాఁడు. అట్టివానిచేష్టితములను పరిచ్ఛేదించి తెలిసికొనువారెవరు? స్వయత్నముచే నెఱుంగనిచ్చయించువారికిఁ దెలిసి కొనుట యశక్యము.

౮.

మూ.— ఎఱ్ఱముళన్గణ నెన్ట మకనై క్కాయ్ | నిజ్జీలెయా లెన్ఱి రణియన్ఱాన్ఱుడైప్ప |

అఱ్ఱప్పొళు.తేయవక్వీయత్తోన్ఱియ, వెక్ | శిజ్జప్పిరాక్ పెరుమైయారాయమ్ శీర్తై. ౯ |

ఆ — (ఎఱ్ఱము) అశితార్థమాక తన్నుడైయ సర్వాస్తరాత్మత్వతై ప్రత్యక్షమాక్కియరళిన వెమ్మెరుమానుడైయ సర్వేశ్వరత్వమహి మైయెరువర్ క్కారాయనిలమో, అనపిన్బిజ్జనేయిరువ్వివనై యాశ్రయముజ్జన్ఱితార్.

౯.

అన్య.— కణ్ణక్ ఎఱ్ఱమ్ ఉళక్ (౩) ఎన్ఱ మకనై కాయ్ (౬) ఇఱ్ఱ ఇలై ఎన్ఱ (౯) తూణ్ ఇరణియక్ పుడైప్ప (౧౨) అఱ్ఱ అప్పొళు తే అవక్ (౧౫) వీయ తోన్ఱియ ఎక్ (౧౮) శిజ్జమ్ పిరాక్ పెరుమై (౨౧) ఆరాయమ్ శీర్తై. (౨౩)

పన్నీ.— అనస్తరమ్, అవనుడైయ వాశిత సౌఖ్యాతిశయముపరిచ్ఛేద్యమెన్ఱితార్.

౧ “సర్వం వ్యాప్య - స్థితః” ఎన్ఱి అపడియే సర్వనిర్వాహక నానసర్వేశ్వరక్, సర్వత్ర, సన్నిహితక్, (౩) ఎన్ఱ, పుత్రవై, కోపిత్తు, (౬) ఇవిడత్తిల్, ఇలై- ఎన్ఱ, (౯) తానఱుతియిట్టతూడై, హిరణ్యక్, తట్ట, (౧౨) అత్తూణిలే, అక్కాలనన్ఱిలే, హిరణ్యక్, (౧౫) నశి క్కున్నుడి, తోన్ఱీన, ఎన్నుడైయ, (౧౮) నరసింహరూపియన, మహాపకారకనుడైయ, ఆశ్రితపక్ష పాతమాహాత్మ్యమ్, (౨౧) నెన్ఱాల్ పరిచ్ఛేదితారాయమ్, తన్నెత్తో? (౨౩)

౯.

అర్థము.— సర్వేశ్వరుఁడు అంతట ఉన్నాఁడు (౩) అనిచెప్పిన పుత్రుని కోపించి (౬) ఇచ్చట లేనివాఁడుకాదుకదా? అని (౯) స్తోభమును హిరణ్యుఁడు కొట్టగా (౧౨) అచ్చట ఆకాలముదే అహిరణ్యుఁడు (౧౫) నశించునట్లు అవతరించిన నాయొక్క (౧౮) సింహ రూపమునుధరించిన ఉపకారకునియొక్క మహిమ (౨౧) తెలిసికొనతగిన స్వభావముకలదా? (౨౩).

౯.

ఈ.— బన్ఱ తామ్బట్టు. నీర్ శొన్న తనువపన్న మాయిరున్దతీ! “ఒరు వస్తువేయ నేకప దార్థజ్ఞులీకుడైవ అ వ్యాపి త్తిరుక్కుమ్” ఎన్ఱాలితుక్కుమోవెన్న; కెడువికాల్, అవక్ సర్వగతత్వతై యిన్ఱై యాతవిరణియన్ఱు ట్టతువడా తేడికోళెన్ఱి తార్.

(ఎఱ్ఱముళక్ కణ్ణక్) ఇతువాయిన్దనశొన్న తవ్వు. సర్వేశ్వరక్ సర్వగతనెన్ఱాక్. ౨ “మయాతతమిదం

జీ-అ.— ఒన్ఱా తామ్బట్టు (ఎఱ్ఱముళనిత్యాది). వ్యాప్తియొచ్చున్నవస్తరమ్, “హిరణ్యనిరసనమ్మణ్ణిన నరసింహక్ వైభవముపరిచ్చి న్నమ్” ఎన్ఱుళొట్టుకిఱవరుడైయభావతై శక్త్యాపరిహారముఖేనదర్శిప్పిక్కితార్ (నీర్ శొన్న తిత్యాది).

“తవ్వు” ఎన్ఱైవిశదీకరిక్కితార్ (సర్వేశ్వరనిత్యాది). కణ్ణక్-నిర్వాహకక్. సర్వగతనెన్ఱా నెన్ఱవిడత్తిలే - ౩ “ఉర్వాస్యమస్తుభద కేమచాస్తుభదపతానస్త్యస్త్రివోష్ణద్యుతౌ వహ్నాదితువిదితువాయువధసో స్త్రిర్యక్ష్యతిర్యతుచ| అస్త్యస్తభహిర స్త్రిత్యసతివాసారేవసారేషు వాసర్వత్యా| స్త్రినవా స్త్రికింబమాగిరాత్వయ్యస్త్రిమయ్యస్త్రిచ” ఇతిప్రహ్లాదోక్తశ్లోకోఽనుసంధేయః. “ఇతువాయ్దీధివక్ శొన్నతవ్వు” ఎన్ఱవ్యజ్ఞస్తి మాకచ్చొల్లనిన్ఱతు; అతుతప్పన్ఱోవెన్న; ఈశ్వరక్ తానాదరితుచ్చొన్న సర్వగతత్వతైయివక్ శొన్నతు తచ్చొన్ఱెన్ఱి తార్ (మయాతత

అ-ఆ-వి.— కణ్ణక్-సర్వనిర్వాహక నెన్ఱవిదత్తిత్తు, “కణ్ణక్-ఎఱ్ఱముళక్” ఎన్ఱవ్వయి తరుళిచ్చెయ్కితార్ (సర్వేశ్వరనిత్యాది).—

ఈ.—అడిత్తవిడత్తిలే, అననుడైయప్రతిజ్ఞాసనుకాలత్తిలే. (అవకవీయన్దొన్దొయ) త్తొత్తోడ్రవరవిలే అవకపిణ మామ్బడితోడ్రన. అతిర్త్తుక్కొణ్ణపుఱప్పట్టపోతై, అట్టహాసముమ్, నావడిక్కొణ్ణపుఱడుమ్, నెడ్రీయతుక్కణ్ణమ్ ఉచ్చియతుపురువమునూయ్కొణ్ణ తోడ్రనపోతు పాళుక్కినపన్దిపోలే యురుకినానాయ్ద్రు పాన్ననాకై యాలే. (ఎకశిగ్గప్పిరాక పెరుమై) ఆశితవర్గత్తుక్కాక నరసింహమాయుపకరిత్తవనుడైయపరత్వమ్, ఇన్దు శిల రాలానాయుమ్బడియరుద్రతో?.

శీ-అ.—“వీయ” ఎన్దుతుక్కు-వినాశస్యావతారసమానకాలీనత్వంవివక్షితమిత్త్యభిప్రాయేణాహ (తత్తోడ్రవరవిలేయత్తాది). పూర్వవాక్యోక్త మర్థముసపాదయతి (అతిర్త్తుక్కొణ్ణత్తాది). అతిర్త్తుక్కొణ్ణ- శబ్దిత్తుక్కొణ్ణ. (పాన్ననాకైయాలేయతి) రసాక్తి. “ఎక” ఎన్దుతుక్కు భావమ్ (ఆశితవర్గత్తాది). ఆరాయుమ్ శీర్తై - ఆరాయుమ్బడియనస్వభావత్తైయుడైతో? శీర్తై-అతిశయమాతల్.

అ-అ-వి-త్యాది) ఎన్నపుమామ్. —“పిరాక” ఇత్త్యస్యప్రతియోగ్యాకాక్షాంపూరయతి (ఆశితవర్గత్తుక్కొణ్ణత్తాది) —ఆరాయుమ్ శీర్తై - “నెట్టాల్ పరిచ్చేదిరాయుమ్ తనై” ఎన్దురైయిలే. —ఎఱ్ఱముళనెన్దుతోడ్రై, తూణ్ - ఇరణియక్ - పుడైప్ప, అఱ్ఱప్పాళులేయవక్ పీయన్దొన్దొయ వెన్దుతోడ్రైయురైయన్దొయమ్.

ప్ర-తి.—(ఒన్దుతామ్బట్టు) (ఎఱ్ఱముళక) భగవన్దీతానుసమే, “మయాతతమిదంసర్వంజగదన్యక్తమూర్తినా । మథ్సానిసర్వభూ తాని నచాహంతేష్వపిత్తః॥ ౪ ॥ నచమథ్సానిభూతానిపశ్యమేయోగమైవరమ్ । భూతభృన్నచభూతస్థామమాత్మాభూతభావః॥ ౫॥” — శ్రుతదశమే, “యచ్చాపిసర్వభూతానాంబీజంతదహమన్తః । నతదస్తివినాయత్సాన్యన్తయాభూతంచరాచరమ్॥౩౯॥”.

పెరియతిరుమొఱ్ఱి - పతిన్ మూన్దాన్దిరుమొఱ్ఱి - ఎట్టామ్బట్టు. పళ్ళియిలోతివందత్తశిఱునక్ వాయిలోరాయరనామ । మొళ్ళియవాకి పోవితవాగ్గతనుక్కొన్దు మోర్ పాటుప్పిలనాకి । పిళ్ళైయెచ్చిటి వెన్దుతూణ్ణుడైప్పప్పిత్తైయిల్ ద్రనల్లిజేప్పేహాయ్ । త్రెళ్ళియశిగ్గమాకియ తేనైత్తిరువల్లిక్కేక్కిణ్డేనే. —

పెరియాళ్వార్ తిరుమొఱ్ఱి - ఏళ్ళాన్దిరుమొఱ్ఱి - ఒన్దుతామ్బట్టు. అశబ్దిటతూజైయననట్టవాణ్ణే । నశర్ న్దిట్టు వాళుకిర్ చ్చిగ్గవురువా । యుళ న్దొట్టిరణియనొణ్డార్ పకలమ్ । పిళ్ళిట్టైకళాణ్ణుస్సాని పేయ్మలైయుణ్ణా నేళప్పాణి.

తాత్పర్యము.— సర్వేశ్వరుఁడు సర్వవ్యాపియనిచెప్పిన తనపుత్రునిమీద మిక్కిలికోపించి హిరణ్యుఁడు తనపుత్రునిజూచి యంతటనుండువాఁడైనచో ఈ స్తంభమందును నుండునాకదా? యని తనకుమునుపున్న స్తంభమును గెట్టి గాఁదట్టి అప్పుడాశ్రితసంరక్షణార్థముగ నా స్తంభములోనుండి నృసింహరూపముతో నావిర్భవించిన యాశ్రితవిరోధినిరసశీలుఁడైన భగవంతునియొక్కమహిమ మనసాచింతింపనశక్యమైనది.

మూ.— శీర్తైకొళి డుళువర్ కళ-నరకీతా । వీర్తైకొడేవర్ నడువామన్ ద్రప్పారుటుమ్ ।

వేర్తు తలాయ్ విత్తాయ్ పరన్దుతనినిన్దు । కార్దుకిల్ పోల్వణ్ణ నెన్దణ్ణై నాకొకణ్డేనే ॥ ౧౦॥

ఆ.— (శీర్తై) స్వర్గావసర్గాద్యశేషపురుషార్థజుక్కుమ్, సరకాద్యపురుషార్థజుక్కుమ్, ఇనద్రుక్కు భోక్తాకృతాన దేవాదిస్థాన రాస్తమాన సకలాత్మవర్గత్తుక్కుమ్ ధారకనాయ్, కారణభూతనాయ్, నియన్తానాయ్, స్వేతరసమస్తవిసజాతీయాప్రాకృతమహావిభూతియై యుడైయనాయ్ నిన్దు వెన్దురుమానై నాన్దాణప్పెల్ ద్రేనెన్దుకొణ్ణు స్వలాభత్తై ప్పేళిముడిక్కితార్. ౧౦.

అన్య.— శీర్తైకొళి పిడు శువర్ క్కనరకు (౩) ఈతా ఈర్తైకొళి తేవర్ (౬) నడువామన్ ద్రు ఎప్పారుటుమ్ (౯) వేర్ ముత లాయ్ విత్తాయ్ (౧౦) పరన్దు తని నిన్దు (౧౧) కార్ ముకిల్ పోల్ వణ్ణక్ (౧౨) ఎక కణ్ణనై నాక (౨౧) కణ్డేనే. (౨౨)

పన్నీ - అనన్తరమ్, ఇప్పడి సర్వప్రకారోపకారకనాయ్ మోక్షప్రదనాననై నాననుభవక్కుప్పెన్ద్రేనెన్దు హృష్టరాకితార్.

పుణ్యపాపకారితమాకైయన్తి క్కే భగవత్కృపైకసాధ్యమాన శీరైయైయుడైయ, మోక్షముమ్, పుణ్యపాపఫలరూపమాన స్వర్గనరకజ్ఞుమ్, (౩) మేలెల్లెయాక, ఫలప్రదత్వనిబద్ధనమాన వీరప్పొట్టెయైయుడైయ, దేవర్కళి, (౬) సాధనఫలజ్ఞుమ్ నడువాకవుమ్, ప్రథమభావియాన, సాధనాది సమస్తపదార్థజ్ఞుమ్, (౯) సహకారియుమాయ్, నిమిత్తముమాయ్, ఉపాదానముమాయ్కొండ్లు, (౧౨) సర్వత్రవ్యాప్తనాయ్చైత్తు, వ్యాప్తపదార్థజ్ఞుల్ వ్యాప్తతనాయ్, నిత్యానాయ్, (౧౫) కార్కాలత్తిలే, మేఘమౌన్య, వడివైయుడైయనాయ్కొండ్లు, (౧౮) ఎనక్కుసులభనాన, కృష్ణనై, నాక, (౨౧) అనుభవక్కుప్పెన్ద్రేనెన్దుకొండ్లు- స్వలాభత్తుక్కు హృష్టరాకితార్. (౨౨) ఈరైకొళి తేవరెన్దు - ఉభయభావనానిష్ఠరెన్దుమామ్.

అర్థము. — అతిశయముకల మోక్షము స్వర్గనరకములు (౩) ఇవియంతమగునట్లును కృపకలిగిన దేవతలు (౬) మధ్యమగునట్లును తక్కిన సమస్తపదార్థములకును (౯) ప్రక్కములములకును (సహకారికారణముగను) ప్రధానములమైన (నిమిత్తకారణముగను) బీజమైన (ఉపాదానకారణముగను). (౧౨) వ్యాపించి అద్వితీయుడై యున్నవాడును (౧౫) వర్షాకాలమునందున్న మేఘమునంటి శరీరకాంతికలవాడును (౧౮) నాకు (సులభుడైన) కృష్ణుని నేను (౨౧) సాక్షాత్కరించితిని. (౨౨)

ఈ. — పత్తామ్బట్టు. “ఇవర్కళై విడిచి, నామ్మున్దఱమున్న మివర్కళై ప్పొలేయాకా తేయవనైయను భవక్కుప్పెన్ద్రేమితే” ఎన్దుస్వలాభానుసన్ధానతాలేహృష్టరాకితార్.

(శీరైకొళిత్యాది) సర్వప్రకారతాలుమ్ నన్దానపరమపదమ్, ఇరిమితసుఖమానస్వర్గమ్, నిష్కృష్టదుఃఖమేయాననరకమ్, ఇవైముడివాక, ఈరప్పొడుడైయరానదేవర్కళి నడువాక, మల్దుమున్దానతిర్యగాదికళుక్కుమ్. (వేర్దుతలాయ్ విత్తాయ్) త్రివిధకారణమున్దా నేయాయ్. (పరన్దు) ౧ [తత్సృష్ట్యాతదేవానుప్రావిశత్ తదనుప్రవిశ్య సచ్చత్యచ్ఛాభవత్] ఎన్దిఱవడియే-మున్దఱవర్తయైయచ్చున్దాక్కి, పిన్దెయివర్తనైయ వస్తుత్వనామభాక్త్యజ్ఞుభుక్తాక వనుప్రవేశిత్తు, ఇప్పడిజగదాకారనాయ్నిన్దు. (తనినిన్దు విత్త్యాది) ఇప్పడిజగచ్ఛరీరనాయ్నిన్దువళవేయన్తి క్కే, తన్నుడైయ వ్యాప్తతతోన్దుమ్మడి శ్రీవైకుంఠ త్తిలేవర్దుకవలాహకమ్బాలే యిరుక్కి-ఱవళియతిరుమేనియైయుడైయనాయరున్దువైత్తు కృష్ణనాయ్ వన్దువతరిత్తు ఎనక్కుక్కైయాలానవనై నాకమున్దఱమున్న మ్ కణ్డనుభవక్కుప్పెన్ద్రేనెన్దితార్.

జీ-ఆ. — పత్తామ్బట్టు. — (శీరైకొళిత్యాది) సంసారికళుక్కు ముపడే త్తివన్దులవర్కళి తిరున్దామెయాలే (ఇవర్కళై విడిచి రెన్దితార్) “కణ్డనై నాక కణ్డేనే” ఎన్దుత్తెప్పన్దు (నామ్మున్దఱ మున్న విత్త్యాది).

“శీరై” ఎన్దు - అతిశయమాయ్, ఇన్నతాలెన్దు విశేషియామెయాలే (సర్వప్రకారతాలుమ్ నన్దానవెన్దిఱతు). ఈరై - (ఈరప్పొడు) ఫలప్రదత్వనిబద్ధనమాన మనఃప్రసాదమ్. “ఈతా, నడువా” ఎన్దు - ఫలజ్ఞులైయుమ్, ఫలప్రదాతాకళైయుమ్, ముడివుమ్, నడువుమాకచ్చొల్లుకైయాలే - “మల్దుమ్మరుల్కుమ్” ఎన్దు కర్తృకర్తాకళై ప్రథమావధియైచ్చుపడి. మనుష్యాదికళై ప్రథమమ్ కర్తృత్వైయన్తిక్కు. అనన్తరమ్ దేవాదికళై ఫలప్రదానమ్మణ్ణ, అనన్తరమ్ తదనుభవమాకైయాలే - మతల్, నడు, ఈఱుఎన్దిఱతు. వేర్ - సహకారికారణమ్. మతల్ - నిమిత్తకారణమ్. విత్తు - ఉపాదానకారణమ్. పరన్దు - వ్యాప్తిత్తు. “తదేవానుప్రావిశత్ - తత్సృష్ట్యా” ఎన్దున్దుయమ్; తదనుప్రవిశ్యేతి - అనువాదః. సచ్చత్యచ్ఛాభవత్-సత్తుమ్ తత్తుమాన చేతనాచేతనజ్ఞులిరెన్దుమ్ తానానానెన్దు పడి. తనినిన్దు - వ్యాప్తతతోన్దుమ్మడిన్దు. నిత్యవిభూతియిల్ త్రివిధకారణత్వమావతుని త్యేచ్ఛాదివిజ్ఞ వేషేణిమిత్తత్వమ్. అప్రాకృతవిదచిద్విజ్ఞ వేషేణ ఉపాదానత్వమ్, జ్ఞానశక్త్యాది విజ్ఞ వేషేణ సహకారిత్వమెన్దు పడి. లీలావిభూతియిల్ సజ్జల్పవిజ్ఞ వేషేణిమిత్తత్వమ్, సూక్ష్మవిదచిద్విజ్ఞ వేషేణ ఉపాదానత్వమ్, జ్ఞానశక్త్యాది విజ్ఞ వేషేణ సహకారిత్వమెన్దు పడి. (క మేణాన్వయః).

[౬౯] తిరువాయ్ మొక్కి.—౨-ప. ౮-తి. అదై వతరవడై. ౧౧-పా-కణ్డలజ్జల్ వ్యాఖ్యానజల్. ౨౭౩

[ప్ర-తి.— (పరస్తు) తెత్తిరీయోపనివది, [ఆ.౬] “సోకామయతబహుస్యాం ప్రజాయేయేతిసతపాతప్యతసతపస్తప్త్యా ఇవంసర్వమస్యజ తయదిదంకిచ్చ తక్సప్త్యైతదేవానుప్రావిశత్ తదనుప్రవిశ్యసచ్చత్యచ్చాభవత్”.

తాత్పర్యము.—పూర్వము కర్తములననుస్థించు మనుష్యులకును అనంతరము ఫలప్రదులగు దేవతలకును అనంతరము ఫలములగు మోక్ష స్వర్గనరకములకును తక్కిన సమస్తపదార్థములకును నిమిత్తోపాదానసహకారియనియెడి త్రివిధకారణభూతుఁడును సర్వపదార్థములయందు వ్యాపించియున్నవాఁడును సర్వవిలక్షణుఁడును నీలమేఘశ్యామదివ్యమంగళవిగ్రహముకలవాఁడును నాకుసులభుఁడును సైవ భగవంతుని సాక్షాత్కరించి యనుభవించినానని యాహ్వాన్లుహృష్టులైరి.

మూ.—కణ్డలజ్జల్ శైయ్యకరుమేనియమ్మానై । వణ్డలమ్ముజ్జుళోలై వట్టుతివళనాడన్ ।
వణ్డలై యిట్టొన్న తమి ధ్రాయీర్ తిప్పత్తుమ్ వల్లార్ । విణ్డలై యివ్విత్ శ్రీరుద్రాళ్వరెమ్మావీడే ॥౧౧॥
అధ్రావ్ తిరు వడిక శేశరణమ్.

ఆ.—(కణ్డలజ్జల్) ఇత్తిరువాయ్ మొక్కియైనట్లా రిట్టవ్వుక్కామ్ తిరునాడైన్తార్.
తిరుక్కురుకైప్పిరాన్బిళ్ళాన్బిరువడిక శేశరణమ్.

అన్వ.—కణ్డ తలజ్జల్ శైయ్య (౩) కరు మేని అమ్మానై (౬) వణ్డ అలమ్ముమ్ శోలై (౯) వట్టుతివళనాడన్ వణ్డలైయిల్ శొన్న (౧౨) తమి ధ్రాయీర్ తు ఇప్పత్తుమ్ వల్లార్ (౧౫) విణ్డలైయిల్ వీల్ శ్రీరుద్రు ౧ (౧౮) మా వీడు ఆళ్వార్. (౨౧)

పన్నీ.—అనంతరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొక్కిట్కు ఫలమాక స్వారాజ్యనిర్వాహకత్వతై యరుళిచ్చయ్కితార్.

కణ్డల్, పరపైజ్జుమ్, శివస్తు, (౩) అతుక్కు పరభాగమాయ్ శ్యామళమాన, తిరుమేనియైయుడైయ, సర్వస్వామియై, (౬) వణ్డలకల్, మధువెళ్ళత్తిలే యలైకిఱ, శోలైకళైయుడైయ, (౯) తిరునట్టాతినాపై యుడైయ వాఱ్వుర్, వణ్డా తాళమామ్మడి యత్తినేలే, అరుళిచ్చయ్ త, (౧౨) ఆయిరన్దిరువాయ్ మొక్కియిల్, ఇప్పత్తుమ్, వల్లార్, (౧౫) పరమాకాళత్తినేలే, ౧ “సస్వరాఘ్నవతి” ఎన్నిఱపడియేవ్యావృత్తమా కవిరుస్తు, సర్వప్రకారవిశిష్టమాయ్, (౧౮) నిరతిశయభోగ్యమాన, మోక్షానన్దతై, స్వాధీనమాక వసుభవిష్పార్కల్. (౨౧) ఎన్నోడెన్నను బుద్ధికళోడు వాళియఱ వెజ్జళుక్కుత్తరునతాక విరుక్కిఱ పెరియవీడెట్టుమామ్. ఇతుకలివిరుత్తమ్.

వాదికేసరిఅమ్మకియమణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము.—నేత్రములయొక్క ప్రదేశములు ఎఱ్ఱనికాంతికలవై (౩) నీలమైన శరీరకాంతికల సర్వస్వామిని (౬) శుష్పెదలు సంచరించుచున్న తోటలుకల (౯) తిరునగరినిర్వాహకులైనయాహ్వాన్లు క్లాఘ్యమైనగానమునందు సాదించిన (౧౨) ద్రావిడపాశురరూపములైన వెయ్యి పాశురములలో నీపదిపాశురములు తెలిసినవారు (౧౫) పరమపదమునందు విలక్షణులైయుండి సర్వప్రకారములచేతను (౧౮) భోగ్యమైన మోక్షమును అనుభవించురు. (౨౧).

ఈ.—నిగమత్తిల్-ఇత్తిరువాయ్ మొక్కియై యభ్యసిక్కువల్లార్కల్ ఇత్తిరువాయ్ మొక్కియిట్టొన్న ముక్తప్రాప్యభోగ తైప్పెలువరెన్దితార్.

జీ-ఆ.—నిగమమ్ (కణ్డలజ్జలిత్యాది) “విణ్డలైయిల్ వీల్ శ్రీరుద్రాళ్వరెమ్మావీడు” ఎన్దైక్కటాక్షీ త్తవళార్కై (నిగమత్తిలిత్యాది).

తిరువాయ్ మొట్టి, — ౨-ప. ౮-తి. అణై వతరవణై, ౧౧-పా-కణ్డలజ్జల్ వ్యాఖ్యానజ్జల్. ౨౭౫

ఈ-మూట్టిల్-అవనుడై యవ్యాప్తియైయిళై యాతార్ హిరణ్య పట్టతుపడువరెన్ద్రార్; పత్తామ్బట్టిల్ - ఏవ మూత్తనానవనై నాకకణ్డనుభవిక్కుప్పెల్లేనెన్ద్రార్; నిగమత్తిల్-ఇతుకల్దూర్కు-ఫలజ్జువొల్లై తలై క్కట్టినార్. ౧౧- పడక్కుత్తిరువీతిప్పిల్లై తిరువడికళేశరణమ్.

జీ-ఆ. — సెన్దిఱవివ్వళవుమాత్రత్తిలే పాట్టుక్కుతాత్పర్యమెన్దిఱతన్దు; ఆఖిలజగన్నియమనావతరణాశ్రితపరాధీనత్వాఖిలజగన్నిగరణాఖిలజగ ద్వాపనతత్ప్రియుక్తవ్యాపారజ్జళిలేయుమ్ తాత్పర్యమెన్దుకణ్డవొల్లెతు. క్రమేణాన్వయః.

జీయర్ తిరువడికళేశరణమ్,

ఆ-ఆ-వి. — ఇత్యాదీనాం సప్తమివిభక్తిత్వాత్; ౧ “కణ్ కాల్ పుఱుకకుళ్ళున్దైక్కిమేల్” ఇత్యాది. కణ్డలజ్జ శెన్దు తొడణ్డి, వీల్దేరున్దు - ఎన్నావీడు-అళ్ళరెన్దురెయన్వయమ్.

ప్ర-తి. — (కణ్డలజ్జల్ శెన్దుకరుమేనియిత్యాది). తైత్తిరీయకే క్రినారాయణే, [౧] “అమృతస్యపాశే భువనస్యమధ్యే నాకస్యపృష్ఠే మహతోమహీయాన్. శుక్రేణజ్యోతీంషి సమనుప్రవిప్తః ప్రజాపతిశ్చరతిగర్భాంతరః”. “తత్రప్రథమత్రిపుభా - పరమాత్మన స్సర్వవ్యాపి త్వమచ్యుతే (అమృతీత్యాది). (ఆపాశేఅమృసి) మహాప్రళయావస్థాయామ్. (భువనస్యమధ్యే) చతుర్దశభువనమధ్యే. బ్రహ్మాండే తదస్తర్వై షు దేవతిర్వజ్జనుమృతావరాత్తకేషు. (నాకస్యపృష్ఠే) నాత్రాకంభవతీతి-దుఃఖాసమ్మిన్న స్నాన్విసాధారణోదేశవిశేషోనాకః. తస్యపృష్ఠే - ఉపరిప్రదేశే; ‘విశ్వతః పృష్ఠేషు సర్వతఃపృష్ఠేషుసత్తమే ఘాతమేషులోకేషు, [ఛాం-ఉ-౩-౧౩.] ఇతిప్రసిద్ధే సకలవాజ్ఞననాగోచరమ హిమ్ని పరమపదే. (సమనుప్రవిప్తః). సమ్యక్ - సమంతాచ్చసర్వాదుకూలం సర్వదాసర్వత్ర, ప్రవిశ్యస్థితః. (జ్యోతీంషి) అగ్నిదిత్యసామ శుక్రాదీన్. (శుక్రేణ) స్వతేజోతేజేన ప్రవిశ్యవర్తమానః. (మహతోమహీయాన్). మహద్భ్యోపిమహాత్తరః; పృథివీతావన్నహతీ, తతో పిమహత్య ఆపః, తాభ్యోప్యనలః, తస్తాద్వాయుః, తతోవ్యాకాశః, తతోఽప్యహాకూరః, తతోపిమహాన్, మహతఃప్రధానమ్, ప్రధా నాదపి పురుషోజ్ఞానశక్త్యాదిభిర్నహాన్, పురుషదప్యయంపరమాత్మా మహీయాన్ - మహాత్తరః, అస్యైవనిరుపాధికం పరమమహాత్వమ్, ఇతరేషాన్మహాత్త్వమన్యాపేక్షమ్. ఆస్యస్వరూపరూపగుణవిభూతిభి స్సర్వస్తాన్మహాత్త్వమితిచవిశేషః. (ప్రజాపతిశ్చరతిగర్భాంతరః). ప్రజా పతిః - సర్వాసాం ప్రజానాంపతిః - స్వామి. శేషీతియావత్. ఔణాదికోదతిప్రత్యయః. మహీయాన్ ప్రజాపతిః - నారాయణ ఇతిశ్రు త్యస్తరేషు ప్రసిద్ధః. బ్రహ్మణస్తావత్ప్రజాపతిత్వం భగవదాయత్తమితి బ్రహ్మస్వయమేవోక్తవాన్ శ్రీమత్యుత్తరరామాయణే, ‘మహర్ణవేశయా నోఽపుమాంత్యంపూర్వమజీజనః | ప్రాజాపత్యంత్యయాకర్తృపూర్వం మయినివేశితమ్, ఇతి. మనురసి, తపస్తస్వా ౭ సృజద్యంతు సస్వయం పురుషోవిరాట్ | తంమాంబితాస్యసర్వస్య స్రష్టారంద్విజసత్తమాః-పతీన్ ప్రజానామస్వం మహర్షీ నాదితోదశ, [మ - స్క - ౧-౩౩, ౩౪] ఇతి స్వస్యస్వసృష్టేనాఽచ్చ ప్రజాపతిత్వం భగవదాయత్త మితిదర్శితవాన్. (గర్భాంతరః). సర్వేషాంభూతానాంగర్భే - శరీరమధ్యే. (చరతి) తేషాంధారకత్వేన పర్తత్యత్యర్థః” ఇతీయం శ్రుతిర్నారాయణయతిభిర్వాగ్ధ్యాతా.

తా. — తామరపుష్పములవలె యెఱ్ఱని నేత్రములుకలవాడును సుందరదివ్యమంగళవిగ్రహముకలవాడునునైన సర్వస్వామివిషయముగ నాత్వార్థ గానముతో సాదించిన వెయ్యిపాశురములలో నీ పదిపాశురములను వాచోవిధేయముగఁ జెలిసికొనువారు పరమపదమునుబొంది నిరతిశయానందము ననుభవింతురు.

ద్రమిడోపనివత్తుతియిలి త్తిరువాయ్ మొఱ్ఱి కాన్డన్లోకమ్.

(అదైవతు).—అత్తావ్వయిచ్చువిహారేస్రియతామవేత్త్య సర్వాత్మకస్సృజనయన్తునిరప్పమేన ।

మోక్షప్రదత్వముపదిత్యతదాభిముఖ్యాలాభాత్సర్వలాభమధికంబహుమన్యతేన్. ౧౮.

వాదికేసరిఅమ్మియమణివారచ్చీయర్ తిరువడికళేతరణమ్.

అర్థము.—ముని-శకతోపముని, అత్తావ్వయిచ్చు అతి - తమసంబంధులయందును, హారే - సర్వేశ్వరునికి, ప్రియతామ-ఇష్టులగుటను, అవేత్త్య - చూచి, సర్వాత్మక - సర్వచేతనలను, స్వజనయన్త - తనసంబంధులుగాఁ జేయువారగుచు, మోక్షప్రదత్వమ్ - మోక్షమునిచ్చుటను, ఉపదిత్య - ఉపదేశించి, తదాభిముఖ్యాలాభాత్ - దానియందాభిముఖ్యమురానందుక, స్వలాభమ్ - తమకాభిముఖ్యలాభమును, అధికమ్ - అధికముగ, బహుమన్యతేన్ - కొనియాడిరి. ౧౮.

తా.—తమయందుప్రతేగాక తమసంబంధులయందుఁ గూడ సర్వేశ్వరునికి జనించిన ప్రీత్యుత్థియమునుజూచి సర్వచేతనలను తమ వారినిగాఁజేయవలయుననిచ్చయించినవారై యాత్మాన్యు వారికి సేవ్యుఁడు మోక్షప్రదఁడని వానిమోక్షప్రదత్వమునుపదేశింప మాటలాడుటకు మొదలగువారు రావణునికి సంపదేశము యుపదేశము వ్యర్థమైనట్లు తమయొపదేశము వ్యర్థమగుట చూచి మనమును వీరవరగాక భగవదాభిముఖ్యమును బొందితిమేయని ఈ మొనిమిదతిరువాయ్మొఱ్ఱియందు హృష్టులైరి. ౧౮.

ద్ర-తా.—(అదైవతరవడై మేల్).-ప్రాప్త్యాకారోపపత్త్యాజనిపరిహరణాద్విత్వసృష్ట్యాదితత్వేర్నిసీమానందదే తావ్వయితత్తపజగరత్తణ్ణావాతతాత్ ! సుప్రఖ్యాతానుభావాద్వివిధవిహారణాద్వాస్తివై చిత్రవత్తాస్థైర్యైర్దృఢశ్రద్ధావాదభిలషలకృతేర్దుక్తిసౌఖ్యంముకున్దే. ౨౦.

అర్థము.—ప్రాప్త్యాకారోపపత్త్యా - పాదతగినతయనముయొక్కలాభముచేతన, జనిపరిహరణాత్ - జనములనువోగొట్టువాడగుటవలన, విత్వసృష్ట్యాదితత్వే - జగత్సృష్టి మొదలగునాటివిషయమైనతత్త్వకలవాడగుటవలన, నిసీమానందదేతావ్వయితే - అంతములేని యానందముకల పరమపదసంబంధములవాడగుటవలన, రత్తణ్ణావాతతాత్ - రత్తణముకొఱకవతారములకలవాడగుటవలన, సుప్రఖ్యాతానుభావాత్ - మిక్కిలిప్రసిద్ధమైన దివ్యత్వములకలవాడగుటవలన, భక్తై - భక్తులచేత, దాగ్ధృశ్రద్ధావాత్ - శిఘ్రిముగఁజూడఁగిన స్వభావముకలవాడగుటవలన, అభిలషలకృతే - సకలపురుషార్థములన్నియు వ్యాపారములకలవాడగుటవలన, ముకున్దే - భగవంతునియందు, ముక్తిసౌఖ్యమ్ - మోక్షముఖ్యము, ఉపజగ - చక్కగఁజూడిరి.

వ్యా-(ప్రాప్త్యాకారోపపత్త్యా)అదైవతరవడై మేల్ పూవ్వువైయాకమ్-తిరువనన్దాట్వాన్దేరే పెరియపిరాట్టియాలోడేమాడమొదలయియిక్కైయాలుమ్;(జనిపరిహరణాత్) నిన్దువ్వుయిర్ ప్రిణయియత్తాది-డక్కమరతనడఁఖుత్తైయన్దొమ్మన్ జనన్దొడక్కమాకమ్మన్ దుమ్మన్జానవపత్తియినానాడికైయిమ్ కడత్తుత్తయోలుమ్; (విత్వసృష్ట్యాదితత్వే) పుణర్ త్కమ్మయినానామ్మక్కమ్మరనామ్ - బ్రహ్మద్రోకరక్కన్దరాత్తావాయ్విన్ద జగత్సృష్టిసంహరణైర్పన్దుత్తయోలుమ్; (నిసీమానందదేతావ్వయితే) నలమయిన్దులిలోర వాడు- నిరపధివానన్దైయన్దైత్తానవరమపద త్తిరేయొమ్మన్దులియన్దైయాలుమ్; (రత్తణ్ణావాతతాత్) మావాకియామైయాయ్వానాకిమానిదమామ్ - లోకరత్తణ్ణాకరమాకహయగ్గినహరమత్త్యిరామక్కన్దాదిరూపేణవతిర్ కైయాలుమ్; (సుప్రఖ్యాతానుభావాత్) వీరత్తనలకళన్దత్తాది- అజనకొత్తన్దురదడికళిరేయిట్టతిరుమాల్లెయిచ్చినమదైయిరెప్పిలేకొచ్చు, “ఇవసేనర్వాధికా” ఎన్దు తెలివణుతియుడునుగ్గడియాన్దప్రభావన్దైయన్దైత్తాన్దైయాలుమ్; (వివిధవిహారణాత్) వివిధవిన్దున్దున్దొక్కొలాయ్కోక్కిప్రక్తి-డన్దుడుమ్ - తిరుప్పావ్వాడలిరేత్తిడన్దుడు పరమపదత్తిలిరన్దుడు తిరుమలైయలేనిన్దుడు, అభవా, ౧ “పరితిశ్యేయహూదధో” ఎన్దును, ౨ “శుభరేరామహాసీనమ్” ఎన్దును, ౩ “అవన్దభక్తచత్తిన్దున్దు” ఎన్దున్దుకొల్లఱపడియే కడఱ్కైయిరేశాయ్విన్దు పరశాలైయిరన్దును వాలిదాన్దన వరమనిన్దును, అభవా, మణియన్దురై శ్రీగోపిమర్ నదియిరేశాయ్విన్దును నన్దువన్దున్దురై గోపవమరకకళోడేయన్దును గోపవన్దోన్దురణమ్వన్దున్దును, త్రివిక్రమనాయ్భూమియైయిరన్దును, సరాహుమాయ

ధర్మము ఇష్టమిహావిధివిహరణై ప్పట్టైయైయలును; (వ్యాప్తియైచిత్త్యవత్వాత్) ఏవ్యాలునుకోరాణ పరమజ్ఞానమైమే - ౭. దుకుశై విన్దిక్కి ఎట్టుత్తిక్కలును వ్యాప్తియైయైయలును; (భక్తైర్వాగ్వికళ్యాభాత్) ఇరణియై తూణ్ త్తైప్పవర్ణప్పొళితే యవణమీయ వ్విన్దియ- ఆశ్రతరనినై త్తవడై త్తిరేయప్పొళితే యావిధునిత్తక్కాణప్పడుమవనాకైయలును; (ఆఖిలమకృతే) శీర్షైకోళి వీడుకునరక్క- విత్యాని- మోక్షనన్దానినకలపురుషార్థగ్రుక్కను కారణమకైయలు మెప్పెరుమానొరువనమే మోక్షమఖిలప్రదనెన్న “ఆనైవతరవడైమే” ఎన్నిఅవక త్తిరేయాభ్యాసరనిచ్చెయికాకెగ్గబార.

౨౦

తే దా వై చా ర్య ర తి ర వ డి క శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుడు(౧)తనకు శయమైన అది శేషనిమిదవేచేసియున్నవాడనియు,(౨) ఆశ్రమలకు జన్మములనుబోగొట్టు వాడనియు, (3) బ్రహ్మరులకు వ్రారతమైనగర్వప్రియంశరములనుజేయవాడనియు, (౪) నిరపధికానందరమగు పరమపదమునందువేం చేసియుండువాడనియు, (౫) ఆశ్రతరక్కభార్యమగనవతరించువాడనియు, (౬) త్రివిక్రమావతారమునందుఁ బ్రసిద్ధమైన మహాత్మయుకల వాడనియు,(౭) మత్స్యవార పరాశవతారములు మొదలగవతారములయందు నానావిధవ్యచేష్టితములనుసన్నించినవాడనియు,(౮)విచిత్ర వ్యాప్తికలవాడనియు, (౯) ఆశ్రమలు పొల్పించినవడ్డనే వారికినేపాదించువాడనియు,(౧౦) ఆశ్రమలకు పకలపురుషగ్రుక్కలు విచ్చువాడనియు వానికల్యాణగుణములననుసంధించు శ్రయఃపత్రియేమోక్షప్రదుడని శిషినివివద తిరువాయ్ మొట్టివదిపాశురములచే పాదించిరి.౨౦.

తి-నూ.— ఆనై వ్రవర్ కడమ్మడ నేయాయనరుటూళామ్ | కుణన్దనై యేగొణ్డలకై కూట్టుఁబ్బఱిగ్గిమికి |

చూళిలువ దేళేమి శెయిమూఱఱ మలరడియే | వీరువుక ధైవ్మా వీడు.

౧౮.

అర్థము.— తమ్మడనే - తనతో, ఆనైవ్రవర్కో - సంబంధించినవారు, ఆయనరుటూళామ్ కుణన్దనైయేగొణ్డ - గొలుతులమందుఁ గృష్ణుడుగా నవతరించిన భగవంతుని కృతకు విషయగుటచుచగమైన గుణముయ (మూలముగఁ)బట్టి, ఉలకై-లోకులను, కూట్ట - (గర్వసూ రులతో)సంక్షేపింపఁజేయ, మిక - మిక్కిలి, ఇళిగ్గి - నిశ్చసంసారలతోనమరియుంపి, చూళి - దోషములేని, ఉపదేళియ - ఉపదేశమును, శెయ - చేయుచున్న, మూఱఱమలరడియే - ఆహ్లాదయొక్కపుష్పములనంటి పాదములే, వీరువుక ధైవ్మా - ప్రసిద్ధయశస్సులకు, ఎ - సర్వప్రకారములచేతను, చూ - గొప్పదైన, వీడు - పరమపదము.

౧౯.

అవ.—(ఆనైవ్రవర్కో తమ్మడనే) ఇతి-మోక్షప్రదత్వత్రైయపదేళి త్రపాశుర త్రైయనునది త్తరుళిచ్చెయికెఱా. ఎట్టనేమెన్నిల్; ఇప్పడి యాశ్రణ సరళికరమాక విషయకరితునిమితియూత్రవన్నిక్కి ముక్కపాప్యమానభోగ త్రై త్రమక్కమితకు పరికరత్వమిక్కను తరువానాక ప్పొరిక్కిఅపడియొక్కట్టా, ఎల్లారక్కను తమ్మాజేయుననున్నవ్డకు నిద్దిక్కమ్మడి సంసారికుకుకననుడైయ మోక్షప్రదత్వత్రైయపదేళిక్క, అవకళితై క్కాఱ్ఱైగొక్క, స్వలభత్రైమేళి త్తప్తరాకిఱ * ఆనైవతరవడైయలభత్రై “ ఆనైవ్రవర్కో తమ్మడనే ” ఎష్టరుళిచ్చెయికె ఱారై.

వ్యా.—(ఆనైవ్రవర్కో తమ్మడనే) * ఆనైవతరవడైయలబ్ధియే (శిఘామినివా నాయకవాయ్ అనన్తభోగపర్యబ్ధి-త్తిరేయొద్దవర్యియిని క్కిఱునచ్చువ్రవైక్కిట్టి యడియైయేయికిఱ అనన్తప్రముఖునా నూరిపట్టణ్ణోడేమొట్ట వెన్నుతల్; అట్టిక్కి, ౧-కేళవ తమర్ ” ఎన్నుప్పుడి క్కిట్టే అన్తర్వరానవర్కోడేమొట్టవెన్నుతల్. తమ్మడనేయెన్నిఱుకు - ఆహ్లాదతమ్మడనేయెన్నువును. (తమ్మడనే-ఆనైవ్రవర్కో) ౧-“ఎమర్ ” ఎష్ట తామభిమానిక్కుమ్మడియాక త్రమ్మాడే యన్దయముజ్ఞామ్మడియానవర్కో శిన్నుతల్. (ఆయనరుటూళామ్ కుణన్దనైయేగొణ్డ) “ ఎప్పారు ట్టుకు - ఇశైవనామ ” ఎష్ట ఆశ్రమలభి నాయవతరిత్ర కృష్ణనుడైయకపైకుక్కు విషయముమ్మడియాక. మేలుకు “ఎఱకల్లనైనాణ్క క్కేనే” ఎష్టారొణ్. ఏవంధి నానననుడైయ మోక్షప్రదత్వవిగణముజ్ఞైయ మోక్షజెన్నుతల్. అన్దిక్కి, “గుణజ్జైయేగొణ్డ ” ఎష్ట చూమాన పోతు . “వీడుమతలామ ” ఎన్నిఱ మోక్షప్రదత్వాదిగుణజ్జైయే యుపాయాన్తనిరతేవకపాక త్తిరుత్తైక్క. పరికరమాకొక్కైయ్తుతల్. అన్వనతారత్తిరేయొణ్ ఇడైచ్చి, ఇడైయ్, తయిరతాళి, మాని, చూలాకారర్, పిణిరున్ద, నేర్దణ్ణిలిల్లవర్కల్కొల్లకు మోక్షమిహాను

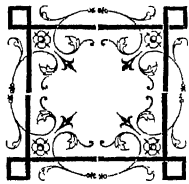
త్తును. “ఇడైవనామెప్పొరుట్టుమ్ పిడుముతలామ్” ఎన్దు - అవతారసామాన్యమాయ్, వేవళ, వేవచ్చి, పక్షి, కుర్రు, చరాచరజన్మమును మోక్షుడు కొడు త్తమైయుండాయెక్కవును, “అయనరుట్టు” ఎన్దు తైప్పల్లి - కృష్ణవతారత్తిలేయూనిచ్చిల్లియ్యి. ౧ “గవ్వలొకానను త్తమాణ్” ఎన్దు “పెరుమాళ్ పెరియళ్లైయారక్కప్రసాది త్తతు. ఇన్దుడి యవతారత్తిలే మోక్షప్రదత్వాని గుణజ్ఞై కొల్లొందిరత్తి. (ఈలైక్కొట్టి విణజ్జిమిక) నిత్యసంసారికశ్చై నిత్యసారికలోడే కూట్టమికవుమిణజ్జి. మికవునుపొరున్ది. అనర్కళ్ దుర్గతియై సహిక్కమాట్టామల్ అనర్కలోడేయిణక్కసాన్దై న్నిహిలే సమాతీయగూణజ్జి. ఆయనరుట్టుళామ్మవిణజ్జియేకోట్టులకై - అడైవనర్కళ్ త్తమైసే - కూట్టమిక విణజ్జియైపన్దయన్. (మిక - ఇణజ్జిమాళిలపదేళమకైయమాణ్) ఖ్యాతిలాభపూజాదిగోపరహితమాయెక్కమ్ శుద్ధోపదేశత్తైమికవు మడు త్తడుత్తప్పజ్జుమ్ పరిశుద్ధజ్ఞానరావాయ్. “ఇడైవనామెప్పొరుట్టుమ్ పిడుముతలామ్” ఎన్దుమ్, “పిణ్మక్కడల్ నిన్దువార్ కు-పుడై వణ్” ఎన్దుమ్, “పులన్దెన్దు మేయుమ్ పాట్టైయొన్దన్దనమన్దొళిర్ నాడుపుళిర్ - పలమున్దొళిల్ పడిమినోవాతే” ఎన్దుమ్ “పేయపదేళ త్తరుళియ్యి. (మాళిలపదేళ మకైయమాణ్ మలరడియే) ఏనవిగోపదేస్తావాన అభ్యాసరైయపున్దమాసగుమనారమానతిరవడికళే. (వీశుళుకడైన్దు వీడు) అ“వరమేన్దొమణ్” ఎన్దువిఖ్యాతమానయళన్దైయడైయ సర్వప్రకారవిలక్షణమోక్షుమ్. అభ్యాసర్ కు ౩* శిష్టపాతమిక్కియెన్దు వీడు, ఇవర్ కుమణ్ మలరడియాయ్; ౪* విభూతిస్సర్వమ్ శ్రీమత్తదజ్జియగళమిక్కి. ౧౮.

పెరియటియర్ తిరువడిక శ్లోకరణమ్.

తాత్పర్యము. — భగవంతుడు తమసుబంధిసంబంధులనుగటాక్షించినదిచూచి యాభ్యాసరై చానిశీలగుణమును ననుసంధించి శుద్ధచేతను లును భగవదనుభవమునుబొంది యుజ్జీవింపజేయదలచినవారై వారికి సర్వేశ్వరుడు మోక్షప్రదుడని వాసిమోక్షప్రదత్వమును నుపదేశించిరి. అజ్ఞివరమోపకారమైన యాభ్యాసరైయొక్క పాదపద్మలనాశ్రయించువారు సర్వప్రకార పరిపూర్ణమై నిరతిశయానందకరమైన పరమవిలక్షణమోక్షమునుబొంది నిత్యానందము ననుభవించురు. ౧౮.

ఇరన్దొమ్బత్తిల్ - ఎట్టానిరువాయ్ మొழి ముల్ శ్లోయ్యి.

అక - తిరువాయ్ మొళి-౧౮-పాట్టు-౨౦౦.

శ్రీః

అథ్వాన్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఎ మ్మెరుమానార్ తిరు వడిక శేశరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి.—ఇరణ్డావ్వుత్తు. ౭ స్వతానిరువాయ్ మొట్టి ౧-పా-ఎమ్మావీసు వ్యాఖ్యానభర్త.

మా.—ఎమ్మావీట్టుతిఆముమ్ శెప్పమ్, నిన్. శెమ్మా పాతపల్లు తల్లై శేర్ త్తొల్లై.

త్తైమ్మాత్తున్పుచ్చిడిపరానే! యమ్మావడియేన్ శేణ్డవత్తే!

౧॥

ఆ.—(ఎమ్మావీసు) ౧ “నలమద్దమిల్లతోర్ నాదుపుకువీర్” ఎన్ద్రప్రావ్యుప్రసజ్జతాతే, సాన్మళినుచునపురుషార్ద తైన్మిన్మిన్ అత్తై గ్గొత్తార్.

ఎత్తైయేనుమత్పుష్పపురుషార్దమాన శ్రీవైవర్ధతిల మెనక్క-వేత్తైయిల్లై, మదీదీతేయవేత్తైయిల్లై తెన్నిర్; ఉన్ముడైయవర్దు యిరువడిమలకల్లయొక తలైయిల్లై త్తరుగ్గేవేణుమ్; అకుశైయేతరుగుమిడత్తు శ్రీగతేన్ద్రావ్యానున్మచ్చైయేతరుగనాపాస్ తేవన్ద శేయేతరు పుదీదొత్తు శేయేతుగొన్డొనిల్ల-వేణుమ్; ఈతే ఆడియేన్-వేణువత్తెన్ద్రాత్.

పన్నీ.—ఒన్మత్తానిరువాయ్ మొట్టియోర్, ఈశ్వరసుడైయమాక్షప్రదత్తైయనుభవిత్రవర్, అన్ద్రమాక్షప్రకారజ్జల్లొవదీదుమ్మన్ రాత్ప గ్రహమియాచతు-గవత్తార్తన్ద్రస్త్రియేయైదు నిమ్మర్చిత్తు; అవన్ తిరువడికశోన్ద్రైసమ్మన్దమే యుద్యోగమెన్నుమిడ తైయిమ్, తన్నియజ్జాన ప్లవేత్తైయియమ్, జ్ఞానానురూపమానపుత్తెనుభవ త్తిర్ శ్రద్దయైయమ్, అన్ద్రభావ్యమ్ తదేకపారతన్ద్రస్త్రియెన్నుమిడ తైయిమ్, అతిసు యవన్ద్రరణమానద్దవన్క మెన్నుమిడ తైయిమ్, అన్ద్రస్త్రియితరమాన బాహ్యనుభవావేత్తైయియమ్, నిరస్తరమాన వాన్దరానుభవమత్తుత్తి మెన్నుమిడ తైయిమ్, అత్తుకొనానుభవ త్తిలు మతిశయతాభినివేశ తైయిమ్, అనుభావ్యవినియోగజ్ఞానవస్సుగ్గొన్ద్రైసమ్మన్దమేయమ్, గ్రహమన్ద్రైగ్గొన్ద్రైయోమైయిలున్దానవ వేత్తైయియమరుగిచ్చైయిరు, మాక్షప్రదనావీశ్వరన్క సన్నిధియల్లై మోక్షతాత్పర్యతై నిమ్మ-త్తచేత్తీ త్తరుగుకత్తార్.

అన్వ.—ఎ మా వీట్టుత్తమమ్ (౩) శెప్పమ్ నిన్ శెమ్ (౬) మా పాతపల్లు తల్లై (౯) ఒన్ద్రై శేర్ త్తున్ద్రై (౧౦) మా తున్పుమ్ వ్ద (౧౧) పిరానే అమ్మ ఆడియేన్ (౧౨) వేణువతు ఈతే. (౨౦)

పన్నీ.—ముతత్వాన్ద్రైర్, సర్వప్రకారవిజ్ఞమాన మాక్ష త్తిలుమ్ తిరువడికశోన్ద్రైసమ్మన్దమేయద్యోగమెన్ద్రైవేత్తీగ్గొన్ద్రై.

ఎన్ద్రైకేప్పట్టి, ఉత్పుష్పమాన, మాక్షప్రకారమమ్, (౩) శొణ్డొమ్; ఉన్ముడైమ్, శివన్ద, (౬) ఉద్యోగమాన, తిరువడితామరెకల్లై, యిల్లై, (౯) కడుక, శేర్ క్క-వేణుమ్; తులిత్తై-ముళిత్రమ్మడియిల్లన్, (౧౦) ఆనైయిన్ దైయమ్, దుట్టై, పోగ్గిన్, (౧౧) మదన్

ఈ-మాత్రికమంహానీభోధయేత్” ఎన్నిటనిలైయుమ్బూర్ త్రిలింగ, గ[రాజ్యభూహాభ్యురామస్య] బరువనుక్కిరజ్జవస్తు శేషమానాల్ బస్తయెమ్మనిర్వహికు-మో; ఆనాల్, రాజ్యన్దానెన్దె యాణ్డాలో? [ధర్మం వ కుమహర్వాసి] “పెరు మాళ్ కాట్టేటప్పోనార్; చక్రవ ర్తితుజ్జినా; నాడరాజకమూయ్కిడక్క-వొణ్ణాళు; నిన్దూరిల్ ప్రథానర్ తలై యిలేముడియైచక్క-వేణుమ్” ఎమ్మపార్ తాయై తన్నె పోక్కి ఇరుక్కు-విషయభూతనానచెన్నె ఎప్పార్ తువా డ్రైగొల్లె ధ్రీన్ద్రై, గ[కథంవశరకాజ్ఞాతోభవేదా] బ్యావహరక; అవర్ పొకట్టుప్పోనరాజ్యలైయవహరిత్తు, అవలైప్పిరివవ నస్తర త్రిలేముడివవవయల్ ద్రీలేపిట నేనామ్మడి ఎజ్జనేనా.

ఇలై యపెరుమాళ్, “నిల్” ఎన్న, ఎ[కురుష్య] ఎమ్మరిత్తే-అన్యయలైలే ధరిక్క-డవవనుచె వ్యతి లేకే త్తునిటా-చొట్టులై యావతు అభీక్షైయతే. కురుఎన్నా తే, [కురుష్య] ఎమ్మరిత్తే - ఆరుడైయద్రయాజనత్తు క్కార్ తానిరక్కి-తార్; ఉమ్మడైయ ఇల్లవుక్కు- నీర్ పతతాతిరక్కి-టెక? [అనుచరమ్] పణ్ణమ్ ప్రకార త్తైవి ధిక్కి-తార్. నీర్ తామ్ “నిల్” ఎమ్మరుగిచ్చయితతు, నా, నిటా-చొట్టులై కు- యోగ్యనామ్మడియరుక్కి- తి-ఆ-కాణ్” ఎన్నగల్తైయెమ్మవా. పురహింపశ్యతీతి - పురహింప; ఇతివ్యక్తిత్వంహృదినిధాయాహ (అర్హతయతావిత్యాది). (ఎన్నిట నిలైయుమ్పార్ త్రిలింగ) పురహింపశ్యతీ త్యేవంహాపమానగుర్వహింపాత్మీక్షైయలేమ్మవరుత్తు. ఇమిడ త్రితే - ౩ “ప్రసవనపునఃసాహ- కిమవైసాద్వితి । సాధుభోజిమఃప్రేష సాధుభోగ్యరవోషమ” ఎన్నప్రహ్లాదవచిఃమఃప్రహ్లాద్యుక్త. ఆవస్తవ్యధర్మే, “ప్రమాదాదాచార్యసమ్మి భూర్వంహ నియమాత్రిమం రహసిభోధయేత్”, “ఎన్నెయిల్లెగల్తైయెమ్మ-పేరుకె” ఎన్న అవనుక్కు-కర్మరుత్తాకహ్మనికతార్ (రాజ్యంచేత్యాది) ఆయోధ్యాకాణ్డే పురహింపప్రతిగరత, “సభాష్పకలయావాచకలహంసస్యోయవా । విలాసవభామధ్యేజగత్తే చ పురహింప” ఇత్యాది. “రాజ్యభూహాభ్యురామస్యధర్మంవమిహర్వాసి । కథంవశరకాజ్ఞాతోభవేదాబ్యావహరకః”. “రామస్య” ఎమ్మ ప్పియై - స్వసామిభావసమ్మధ్రితేచేమాత్రియధ్మ (బరువనుక్కి-త్యాది). ఆనాల్ - నిర్వహిక్కుమాకో. వైవర్తిక్కిన్ద్రాస్మాదిత్యాహ (రాజ్యన్దానెన్దెయిత్యాది). “ఇహ” ఎమ్మతుక్కు-భావమ్ (పెరుమాళిత్యాది). ఇహ - ఆప్రద్యుడయే. క్షీల్ - స్వరూపత్రోహితేరాత్తార్, ఇని - కుడిప్పిటప్పకు-వ శేరాత్తెన్దార్ (కథంవశరకాజ్ఞాత్యాది). “రాజ్యావహరకత్వే-కథంవశరకాజ్ఞాతోభవేత్” ఇతివ్యవయుక్తే (అవర్ పొకట్టుప్పోనరాత్త్యాది).

ఇప్పరిమాట్టి మిలైయపెరుమాళ్ పక్కలిలువ కాణలా మెన్దెత్తార్ (ఇలైయపెరుమాళిత్యాది). నిలెన్న - ఇలైయపెరుమాళ్ - కురు ష్య ఎమ్మరిత్తేయెన్దెయెమ్మరు. పెరుమాళ్ “నీర్ నిల్లమ్” ఎమ్మగొన్నవళివితే, ఇలైయపెరుమాళ్ “కురుష్యమానుచరమ్” ఎమ్మగొన్నాని తేమొనపడి. ఆయోధ్యాకాణ్డే రామంవతిలిట్టుణ, “కురుష్యమానుచరంవైధర్మ్యం నేపాదివ్యతే । కృతార్థోహంభవిష్ణునిరవచార్థఃప్ర ల్భతే”, “నిల్” ఎన్న - అభీక్షైప్పార్ త్తైయెమ్మవిషత్తు, “నిల్” ఎమ్మరిత్ - అభీక్షైయయామెన్న (అన్యయలైలేయిత్యాది). ౪ “జ గన్న త్యానివమ్” ఎమ్మరితేనోక్కు. అత్తిక్కి, “వైధర్మ్యం నేపాదివ్యతే” ఎన్నత్తెక్కి-టాక్కిత్తుభావమత్. “వైధర్మ్యమ్” ఇతి వాక్యమ్. ‘త్యో’ ఇతుక్తే “కురుష్య” ఇతివత్తంపేతువరమ్. అన్తిక్కి-కేప్పార్ తారాహిత్యంకుట్రమావ్యతే ఇత్యత్యాహ (కురుష్యా తేయిత్యాది). ౫ “స్వరీతభోతక ద్రిభిపాదేమక్రియాధతే” - స్వరీతేభోతక్యయేధాతనిం లేధ్యేపరస్వలకారస్యస్థానే ఆత్మ నేపదంభవతికర్తారక్చేత్ క్రియా ఫలమభిప్రేతితీత్యబ్జమాత్రప్రద్రయయా, ఇట్టు “కుక్కి-కరణే” ఎమ్మభాకారైతనధాతువాయ, అతిశీతే ఆప్ర నేపదమ్ వరులైయార - ఇనారోవరుమ్ పేణు పెరుమాళ్ తెనుగొట్టుణిత్తెనపడి. ఎమ్మారేన్న (ఆరుడైయవిత్యాది). తాత్పర్యమ్ (ఉమ్మడైయవిత్యాది). పతతాతు - ర్వయారు. “అనుచరమ్” ఎమ్మతుక్కు-భావమ్ (నీర్ తామిత్యాది). “మామ్” ఎమ్మతుక్కు-భావమాత్. నిటా-చొట్టులై కు- యోగ్యరాకా ౨-ఆ-వి-శతా-౨, విలిఖి, గ్రహమాణసిద్ధత్వాద్విలిఖి, గాధికారోహానుసంధానప్రదర్శనేనచరిహృతావతి. — “మామ్” ఇతిగ్రత-౬ “మామ్ పతేమాత్రివిమత్తమానో” ఇతివత్, స్వనికన్దానుసంధానభ్యురామచరచరనాద్యవయవద్యివాద్యుతి క్షుద్రహవైశ్యేన్దయారవ్యసభ్యానుచర

ఈ—యితే; ఉప్పుడై యుచాడై యె, “నిల్” ఎప్పు కొల్లిల్ శీలీరే, చాడై యె సాతి ఉచ్చెప్పి కాల్వేనాక వేణుమ్. “నీరు మ్మనిళియమ్ వాయ్ తిరుప్పవొరుద్రచేత్రై వచ్చార్ త్తు వర్ణకాలై యెచ్చునై యుమ్” ఎన్ను, “ననలై యిల్ సానై న్నై త్తై త్తై త్తపాతే పెరుమాళ్ నమ్మైక్కి విట్టార్” ఎన్ను వేటువట్టార్. ౧ [ఏవము క్తు రామే] “ఇతుకు-మున్నె ల్లామ్ నమకుడై యా లేయిన్దోమ్” ఎన్ను నదోమ్; ఇవర్ తామే నమ్మనరూపమబ్బియక్కరియమ్మార్ తార్, ఇని, “మమ్మ న్నరూపమ్” ఎన్ను న్దుమ్, “ఎన్ను వేటువట్టార్, [లక్షణః] పారత్రై న్నై నీరుపకమాకవుడై యెవర్. [సంయతాజ్ఞలిః] నామనమ్మనరూప త్తై యబ్బిత్తో-ఇవన్దు నోకు-కై యన్బి క్కే, శేషి తామే యబ్బి త్తవన్దుమ్ న్నరూప త్తై త్తరవన్దా యిల్లై. సర్వాభిమత సాధనమాయీ. [సీతాసమక్షమ్] పట్టిన అబ్బలిక్కు అన్యపర త్తై భా విక్కు-వొణ్ణాతవో సన్నిధియై. [కాకుత్స్థమ్] పిరాట్టిసన్నిధియమ్ మిత్తయమ్మడియాన కుడియన్బి అనై యుడై యవరై. [ఇదంవచనమబ్రివీత్] “ఇవాన్దై యెచ్చొన్లు వానే!” ఎన్ను కొడ్డాడుకితాళాముసి, ౨ [సరవానన్బి] ఉప్పుడై య అన్బి తైవోల్ల కాణుమ్ ఎన్ను డై య అన్బి తై. ఇప్పడిగొ-త్త పారత్రై న్నై యాయ్ ద్దవరాన్బి ప్పడు కిలతు. “ఇతు తానొరువర వేషిక్కు-మతువువల్ల, అవేషి ప్పార్తిల్ల మై యాలే నామ కొడుత్తున్నోరు మతువువల్ల; అవ్వుబ్బి త్తై యిన్దువోయిల్ల కాణుమ్” ఎన్ను అవనాదరి త్తిరుక్క; పురుషవర్గక్కువరుమతి తే - పురుషార్థమావతు; “ఇప్పేటి త్తనై యుమ్ నాళవేదీనాక వేణుమ్” ఎన్ను ఇవర వేషిక్కు, అనరుమ్ తలై తులుక్కు-ప్పేదీ దొరాయ్ తలై క్కు-ట్టుకితార్.

*

శీ-అ-మైయెచ్చునై న్దునుభూతా కే కాట్టుకితార్ (ఉప్పుడై యుచాడై యెయ్యతాడి). ఇన్దు పారత్రై న్నై త్తై యెచ్చునై త్తిలమ్ కాట్టుకితార్ (నీరుమన్నిల యుతాడి), ఎన్ను డై యన్బి తై యెచ్చునై వోవో. నీరుమ్ నిల్లులు మిత్తానాకన్దు - “ఏవము క్తు రామే” ఇత్యాది శ్లోకముల ప్రారంభము. ఇరుక్కు-“జలరామణ్యం యత్ర ఫలరామణ్యం తథా | తద్వశో దృశ్యతాం దేశస్సుని కృష్టజలాశయః” ఎన్ను తిలశీక్కు. ఏవము క్తు రామే నేత్యాది - పచ్చివల్లి ప్రదేశాన న్ద్రశ్యః; “జలరామణ్యమ్” ఇత్యాది శ్లోకముల మేలిత్ శ్లోకమిదు. “ఏవము క్తు రామే అబ్బి యన్దు యత్యాదిః | సీతాసమక్షం కామర్థమిదం వచనమబ్రివీత్ | పరవాన్బి కామర్థ్యయన్దు శతంబి తే | న్దుయన్దు విదేశే క్రియతామితి మాంబద”. ఈశ్వాన్దు (ఇరుక్కు-మున్బి తాడి). కైచ్చు-ల్యా లభదశాశ్చ న్నన్బి చేత్ తాళ్ళు, “మరున్దుమామనచరమ్” ఇతి న్దుయన్ది ధారు మనగుణాగ్నిచ్చాన్ద్రవీతా. ౩ “ఏవము అబ్బి చలత్తణమ్” ఇతి, మరుచ్చిత్తయ న్ద్రవ్యచ్చుచ్చిది ధాయాచ (పారత్రై న్నై యెచ్చునై తాడి). వేటువట్టినన్బి ఇలివణ్ణా వానెన్నె (నామనమ్మనరూప త్తై యెచ్చునై తాడి). ఫలితమ్ (సర్వాభిమతే తాడి). నామబ్బి త్తతోడు, అవన్దే త్తతోడు, వాళియం ఎన్ను వనిమత్తర్గి మ్మెవదడి. పురుషకారన్దు చ్చుచ్చిది ధాయాచ (పట్టినవచ్చి త్తి-తాడి). ౪ “నవ్వునీ సార్వకాదు వేతాకతత్వం శేవిమభాశప్రయన్బి” ఇత్యాది కన్దుచ్చిది ధాయాచ (పిరాట్టిసన్నిధియమ్ తాడి). “ఇదమ్” ఎన్ను తిలశీక్కు-కభా వమ్ (ఇవాన్దై యెచ్చునై తాడి). (ఉప్పుడై యన్బి తైవోల్ల కాణుమితి) ఉప్పుడై యన్బి తై “ననలై న్నై” ఎన్ను వేటుయన్దు వ్మెవదడి అలంక సక్రామప్రసక్తి త్తి ప్రకృతమనసరి (ఇప్పడిగొ-త్తవతాడి). ౫ “ఒరై” ౬ “ఒరై” ౭ “ఈతే” ౮ “ఈతే” ఇత్యాది కన్దుచ్చిది ధాయాచ, ౯ “వివలిత్ శక్కుర త్తనై యెచ్చునై వేవలిత్ వన్దులహర్ చ్చువోపకాళి” ఇత్యాది కన్దుచ్చిది ధాయాచ. ౧౦ మేయ శేవమాచ (ఇరుతాని తాడి). అనాదర వేటువేత్తెన్నె (పురుషవర్గక్కువరుమతి). ఇప్పేటి త్తనై యుమ్ - సార్వతాగధరహితమాన వేటి త్తనై యుమ్. ౧౧ “వివలిత్ శక్కుర త్తనై” ఎన్ను త్తై వ్మేదీ (అవనమత్తలై తులుక్కు-ప్పేదీ దొరాయ్ న్దుతు).

*

అ-అ.వి.-ఇత్తై త్తై ప్రాయోజాచ (నీర్ తామిన్దై) — “ఏవము క్తు” ఇతి శ్లోకముల ప్రారంభము (నీరుమన్నిల యుమితి) “జలరామణ్యం యత్ర ఫలరామణ్యం తథా | తద్వశో దృశ్యతాం దేశస్సుని కృష్టజలాశయః” ఎన్ను తిలశీక్కు. — చేత్ శేవప్రకృత్యన్బి పరమదయాని రీశ్వరస్య యమేవదద్యాదిత్యై తాచ (పురుషవర్గక్కువరితి).

*

ఈ.—ములేతొప్పటిలో, ఎవ్వకై యాలుమ్ విలక్షణమానమోక్ష త్తిలుమనక్కవేయైయై, ఉష్టిరువడికళై యెనలైయిలే వైక్కవేయమెనితార్.

“అహోర మాత్ర తైక్వాభ్యమ్” ఎన్నానీశ్వర, “వేదా” ఎన్నార్, “మామీదుకీడీ-విటతుణమానమాత్ర
 కీడీర్” ఎన్నా, “అతువుమ్ వేదా” ఎన్నార్; ఎన్నామీదుకీడీ-విశ్వరమ్, అత్ర లాభమ్” ఎన్నిరుక్కవేదా, పర
 మపురుషార్పతుణమాతమ్” ఎన్నా, అతువుమెంకు వేదావైతార్. ఎన్నై యాలుమ్మననమాత్ర త్రి
 యాట్టుముమ్. (శెప్పమ్) శెప్పామ్, శొన్నామ్, నీపనక్కై-తుమ్కడవై యత్తై, నాన్రతిషేక్కు-తుమ్కడవనల్లై.
 (ఎన్నాట్టు త్రితముమ్ శెప్పమ్) ఒరుతముల్ “ఎన్నాట్టువికల్పముమ్ శెప్పియవామ్” ఎన్నా. అన్నపత్త త్రితే,
 వీట్టువికల్పమానతు - నాలోక్యసారూప్య సామీప్య సాయుజ్యమనితై. శెప్పియవాన్రె యానతు-సాలోక్యవిక
 శ్లామ్ ఇమ్మాత్త త్రితేయన్రై. ఆనాలుముక్కు-వేణ్డెన తేన్నెన్రై (నిశశమ్పాతపఱ్ఱుత్తై శేరత్తు) ఇతేన
 క్కు-వేణ్డెనతు. శెన్ఱెన్న-శెనప్పాయ్, మావెన్ఱ-కలుప్పాయ్; ఉన్నైయ, అకనాయ్ శివనపుటవాయ్ శెప్ప
 మాయ్; వికానను, శెప్పి, కుళిర్ త్రి, నాన్రైపురుకు-త్తామనైయై ఒరుపోలిశోల్లలామ్మడియనక్కి-అతిరువడిశై
 త్తొన్రైయన్రై ఎన్నైయై లీవై క-వేణుమ్, అన్రై-శెప్పియోలీనై క్కి-అతు - శెప్పియాయ్, అతీతర్ క్కు-పరన్ర

జీ.ఆ.—మంత్రాట్ట (ఎమ్మావీడిత్యాది). * ఎమ్మావీడుతొవ్వగ్లి, “తలైశేర్తు” ఎప్పుమగవుమ్ కటాక్షిత్తపఠారిక్కై (ఎప్పుకయా
బమిత్తాది).

“శాస్త్రము” ఎన్న ప్రతిపేదకుడును ప్రసక్తికైకాల్పానిష్ఠుడై, “నీడు, నూనీడు, ఎన్నునీడు” ఎన్నునవీతిత్తుక మేలతాత్పర్యము (ఆక్షిప్తత్యాది). వీడెన్ను - విద్యుర్యకు; నూనీడెన్ను - కైవల్యకు; ఎన్నునీడెన్ను - పరమపునఃకర్తృత్వమునాడును. ౧ “ముక్తివిమోచనము” ఎన్ను - ముక్తివృత్తాత అనన్తత్రైవిన్యాయాతే, విద్యుర్యము నూనఁదాననూనూయూతే, “నీడు” ఎన్ను - గానానకైవల్యరత్రైవిన్యూకీకము. కైవల్యత్తుకు విద్యుర్యోపేక్షయనూనూత్రయన్యూకైయూతే - “నూనీడు” ఎన్నుకల్యత్రైవిన్యూకీకతెన్నుపడి. శబ్దార్థము (ఎన్నుర్యాయలనిత్యాది). ఇదైయొట్టును - ప్రసన్నము. “శాస్త్రము” ఇత్యుర్యపరమాననూనూ (నీప్రసక్తికైవునిత్యాది). యద్వా, “శాస్త్రము” ఎన్నుతు-ద్విపచననూనవీతిత్తునూనూ. పక్షానరత్తుకాక ప్రతిఘోషాదానము (ఎన్నునీడీత్యాది). వీట్టువీకలెను - వీటిన్మదైయభేదంతో. తిలలు - సమానము. † విశ్వామిత్రపడి. శాస్త్రము - (శిద్ధియనాడు) ఇచ్చుత్తిత్తే - * పాతపల్లవత్తరేరేత్తయూతే. తమిళునర్యానూత్తుకు - నూనీట్టువదైయ వల్లూనూనభేదమును శిద్ధియనూమై. ఇచ్చిత్తిత్తే - ౨-“నూనీడెన్ను” వనన్తరేతిత్తివీమవమిచ్చునీడీదంతో. ఆశ్చర్యరూపంనవ్యంభజనైయన్యము శ్యేనరూతుకీకకః ” ఎన్నురతననయము. ఆకిలము, ప్రకరణసూర్యముశ్చతుమద్విపత్తుత్తిత్తయూకైయూతేయ తైయనవమిచ్చు మేలిరపదత్తుకునత్యాత్తే (ఆనాలముకీకత్యాది). పల్లవు - పద్మము. నూనెన్ను - కలలుపును, నూనై

౧-ఆ-వి.-“ఎన్నూటిట్లు త్రివిమమనీశ్వరు” ఇతిశీతమయోః ప్రతిషేష్యధానుసంభావమాహుః (అశ్లోక త్యాదిసా).—““వర్ణ్యత్యువునవర్ణ్యః” ఇతివత్. “మన్వః” ఇత్యాహ.” ఇతిసాదినిధాయ “మామీదం” ఇత్యుక్తమిత్యంశం, “తవమీదం” ఇత్యుక్తావేశ్యాహుః (మామీదీత్యాది). “తవ బ్రహ్మనవర్ణ్యత్వేనవివత్. “మన్వః” ఇత్యాహ.” ఇత్యధిప్రాయేణ “ఎన్నూటిదం” ఇత్యుక్తమిత్యాహుః (ఎన్నూడిత్యాది). (ఆతువుమితి) తదానీవ ౩ “నిరతానిధిమఃభూహి” మనస్తావనభాగ్యవృత్తాః । భవయమిదమేత్యాత్మీకతవాదోద్రవద్రతః । ఇత్యేవమౌకారేణ ప్రభృతభిధివచనమానాన్యభిభవత్యాప్రిక్తిరసమాచ వృత్తావభవనమృత్యువర్త్యాపేత్యధః.— ౪ “త్వయా” త్వత్ప్రకారణోద్రవసమద్రావణీకత్యధః । సుఖానిగోచరాయస్తే ద్రావణీకరిజగత్వత్” ఇత్యాద్యవసంధేయమ్.— ౫ “మాతకరమైయమి” సేరమైయమినిమమమ్ । మేమియాత్యాంబుడైయవుమి. ౬మమ్ । పూవుతైతిరవెవాతైయమిసారస్యమ్” ఎన్నూటిద్దు, మానెష్ట - కలువైన్నొట్లుమ్.— పార్థివవర్ణజనమ్ - రాజచిహ్నమ్.

ఈ. — వేడ్డాతపడియానవార్జవ తైయై చైతాయ్; మా నెన్దు. మహ తైయాయ్, ఐరమపూజ్యమానతిరువడిక శెన్నపు మామ్ శేర్ త్తు ఎన్దు తు. శేర్ క్క వేణు మెన్దు పడి. కొక్క-వాయుమ్ పడుకణ్ణియమ్మై తే ఉన్దిరువడికథమ్ ఎన్దు లైయమ్ శేర వేణుమ్, శేర్ త్తు ఎన్దు. ల్లొప్పాకై యన్ది క్కే, నిధియాయ్, శేర్ త్తరళ వేణు మన్దై. ౧ [యావన్దు చరణౌ భ్రాతుః పార్థివస్యజ్ఞానస్మిత్ శిరసాధారయమ్యమివమేకాన్దిర్భవిస్యతి] సిక్కియై, ఉన్దు శ్శెరుప్పాన్దు అన తేప్పొ క్కెన్దొర కళ; పెరుమాళుమేతమక్కు-వకు త్తముడిశూడి, నాను మెనక్కు-వకు త్తముడిశూడివననెన్దొనాన్తే. (నిశ శెమ్మా పాతపట్టు త్తలై శేర్ త్తు) మయిర్ క్క యిచ్చు చ్చూడవిరుప్పానై ప్పొ లే, ఇవరుమ్ ౨౫ త్తాటిన్ది త్తిరు వెళ్ళి త్తి లే ముక్కుడిచ్చు చ్చూడ విరుక్కి-తార్ కాణుమ్. “అప్పడియే శెయ్ కిటోమ్” ఎన్దొ; ఆక్కిమమ్ పర్దొయై, (ఒరై) శెయ్ తుకొడు నిన్దు. “శెయ్ కిటోమ్” ఎన్దు వేణుమ్.

ఇప్పడి త్తొరిక్కి వేణుమిడుమున్దొ శెన్న (కై మ్మాతున్దు త్తడిన్ది రానే) నీ త్తొరిక్కువన్దు విక్కుమ్మడియటేయాయ్? ౩ [పరమాపదమాపన్న] ౩ [నరేళ్ళరకత్త] ౨ పేణా తేనన్దు విక్కుమ్మడిమాన ఆపతాయ్ ద్దు. [మనసాచి న్దు త్తే] కూప్పీడో నీదొయ్. (కై మ్మాతున్దు) ఆనై యమ్ తన్నళవిలేయత్తే నోవుపడువతు. తుత్తిక్కి-ముక్కు త్తిరచాప త్తిత్తే, అప్పడియమ్ క్కాపత్తున్దొ వన్న; అట్టుముతలై యెన్దు, ఎనక్కు-ముతలై యెన్దు; అట్టు ఆయిర్ మదేవనన త్తరమ్, ఇట్టనాదికాలమ్, అత్తిరుగిలుకుమ్, ఇట్టు పిఱియెన్దు మ్ పెరున్దుడల్; అతుక్కు-శరీర నాళమ్, ఎనక్కు-అత్త నాళమ్; ఆనై యిక్ కాలై యాయ్ ద్దు ముతలై పర్దొయై, ఇట్టు ఎన్నుడై య నెన్దొ యాయ్ ద్దు అరువి త్తిన్దు

శీ. అ-యమ్. అకవాయ్ - ఉళ్ళక్కాల్. కూట్టుపన్నా తే, “శేర్ త్తు” ఎన్దు కొన్దు కుక్కు భావమ్ (కొక్క-వాయుమత్తాది) కొక్కు-వాయుమ్ పడుకణ్ణియమానతు - ఆభరణవిశేషాల్లో పరస్పరబంధమాన పవనము శేషాల్లో. కొక్కిన మ్మెయవాయుమ్, ఈ ఛానకణ్ణియమానల్లో. “ల్లొప్పన్దు” ఇతిభివుమవరయతి (శేర్ త్తిన్దు త్తాది). “నడత్తు, శేలుత్తు” ఎమ్మా ప్పొ లేయెన్దు పడి అప్పడి పాథితేయన్దొ వన్న (యావన్దు చరణామత్తాది) అయన్దొ; అయోధ్యాకాండే చిత్రకూటపరిసరే త్త్రున్న ౧౦ పరిభరణేష్క; ఇన్దొళ్ళకత్తార్ త్తరమ్ (సిక్కియత్తాది). ఇన్దొళ్ళకమ్ - శ్రీశక్రుష్ణా భ్రాతృకోడొన్న తాకిలుమ్, శ్రీకాన్దై యార్ ముతలానారోడుమ్మొ యొగ్గైయొన్దొనుకర్తు. పార్థి వన్దుజ్జనభావన - ఇత్రచామరాదికత్తల్, ౪ * భృహరద్వాబుగ్గాడేనైకత్తల్. పార్థి వన్దుజ్జనమ్ రాజువొన్దు “పార్థి వన్దుజ్జనాన్దితా” ఎన్ది అవిశేషాన్దిత్తమ్ (పెరుమాళుమేతమక్కు-వకు త్తడిత్తాది). అభిషేకాభావే పార్థి వన్దుజ్జనాన్ది తత్తయై లైయ శేయెన్దుకర్తు. “శిరసాధారయమ్యమి” ఎన్దు త్తి భావమ్ (నాను మెనక్కి-త్తాది). “పట్టు త్తలై శేర్ త్తు” ఎన్దు పదసామర్థ్యం క్కు-భావమ్ (మయిర్ క్కొమియత్తాది). ఆక్కిమమ్ - అన్దుక్కుమమ్. ఒరై - శిషియాక.

(ఇప్పడి త్తొరిక్కి వేణుమిడి) వివర్త్యుకుంఠవానకాశో పికిమ్-అమ్మనమ్ పికిమిత్తొరై. పాయమా-కుత్తి. కైమ్మ-ఆన్దు. కైమ్మపుక్కు-తన్దు మున్దొ శెన్న; ప్రమాణమ్ (పరమాపదమత్తాది). శ్రీవిష్ణుశక్తి అన్దు వన్దితే, “పరమాపదమాపన్నమ్ మనసాచి న్దు త్తడిన్దు” ననునాగవల్గ మాన్నారాయణపరాయణ”. పరమాపదాపన్న-పరమాపత్; తాంపరమాపదమ్. ఆప త్తిన్దు డైయ పారమ్యైక్తకార్యమశేనదరిప్పిత్తి-తా (నరేళ్ళరకత్తాది). అకొరళగణ, మనసాచి న్దు త్తే ఇత్తుక్కై ఫలితమాపా (కుక్కిన్దు వీదేన్ది, ఒమిదొయ్- మడినదు. “కైమ్మ” ఎన్దు ఆన్దొక్క-యాడియాయ్, తాత్పర్యమ్ (ఆనైయమిత్తాది). అనయవార్ధ వివక్షయాత్తాన్దిర్కరమ్మ (కుత్తిక్కియత్తాది). ఇన్దువదన్దు చ్చూడ విరుక్కి-మమ్ ఇ త్తనైయమ్ వివక్షిత మెన్ది తార్ (అప్పడియమ్మత్తాది). విన్దు : పశ్చేన్దియల్లో, అరువి త్తిన్దు - అత్తొన్దు

అ-అ-వి...అతావతు-ననరత్తు నుయపాడపొ హేమపాదుకాది. అతురాజ్యాభిషేకాన నరభావిఎన్దు మ్మ తైప్పల్ (పెరుమాళుమేతమక్కి-త్తాది). — (అనాదికాలమ్) > “అనాదిమాయయా ను ప్పొ” శిలుమట్టి-అల్పనరః (అత్త నాళమ్). ౬ “అపన్నే వసభవతి”. (నెన్దొయాయ్ ద్దు

ఈ-అతు, ఆనాలకుక్కుమెరుక్కుముళ్ళువాళిపారాయ్. (పిరానే) శ్రీగణేశ్వానమైయదుఖైవైప్పిన్దనవితువుమ్, “తమక్కుపకలి త్తరు” ఎట్టిరుక్కి-తార్. అతుక్కుతవిన్ మెయ్దు, ఉమక్కె-నెన్న (అమ్మ) అతుక్కుమెనక్కుమొవ్వాతో దేవరో-వైసమ్మనమ్, నీస్వామియన్దో.

నీరారెన్న (అడియే) నాణ్ శేవభూతణ్. ఇరువరుడైయన్దరూపవైయుమ్మదీ, “తవిరవొణ్ణాతు” ఎష్టవేట్కి-తీరోవెన్న (వేడ్డువతు) రాగప్రాప్తమ్. ఇతువాణిల్ వేడ్డువతు, ఇతుకెయికితోమ్; ఇతువుమిన్నుమెతువుమ్ వేణుమెట్టాణ్ (ఈతే) “నిన్ శెమ్మాపాతపల్పుత్తలై శేరత్తు” ఎష్టవితువేయెన్దితార్.

తి-అ.-బాధితై. “పిరానే” ఎన్దెక్కు- తమక్కుచ్చెయతవుపకారమేత్తు (శ్రీగణేశ్వైత్యాది).

“అమ్మవడియే” ఇత్తుతవ్యాఖ్యానప్రక్రియాయాకిచ్చివనకృత్వంసకరిచే, (నీరారెన్న) ఇతిశతాధ్యాయా, ఉత్తరస్థచాయాధ్యాయా - మవీయంస్వామిత్వం సర్వవిషయకంభవతి, నశోపేష్టం. పార్థయతే ఏవంపార్థయమానస్వంకఇతిశతాధ్యాయా. తత్త్వసాదబలస్వరూపయాభాత్యిజ్ఞానవానవామిత్వత్తరస్వాధ్యాయా. (తవిరవొణ్ణాతైన్ది) నిర్వనరూపతయేరియవత్. “నిన్ శెమ్మాపాతపల్పుత్తలై శేరత్తు” ఎన్దెయారే - శేవత్వమేపురుషార్థమెట్టవ్, స్వరూపవైష్ణవదీ విగ్రహమేయన్దేశ్యమెట్టవ్ తోమ్మిశుశు. వేణువతు - వేణ్దయిరప్పతు. అవేషీపుతైష్టవదే. పురుషవధీతైత్తత్త్వ - పురుషార్థమెట్టకరత్తు. ఎమ్మావీడుతోడత్తి, తలై-ఒలై - శేరత్తు; శ్వామిత్వమేకడిన్దిపిరానే అమ్మవడియే వేడ్డువతితేయిత్యన్దయి.

అ-అ-వి-౧ “ఉడ్డిబియినైవరారోతుమైదీ” ఇతి — స్వాధ్యత్తస్వభోక్త్యత్వగ్ధనమనమానా పరాబ్జుళార్యం “నిన్ శెమ్మాపాతపల్పుత్తలై శేరత్తు, అడియే-వేడ్డువతి” ఇతికళంప్రార్థయతిచే; ౨ “అడిక్కి-ప్రమర్శపురుషుడయిర వాణ్ మిన్దైవరారోణ్దొడుక్కుమవడిక్కైల్లా-పైరుమానై” ఇతి ప్రకారేణ - భగవత ఏవలాభ్యతేన భగవద్విశ్లేతుకృపయా భగవత్వేవీయమానం పరణారవన్దే, పరాబ్జుళార్యోసి భగవద్భోక్తానైకప్రయోజనతయారన్దభోక్తానైకప్రయోజననిర్వృత్తినిర్వర్తనయాపార్థయతే; అతోనవిరోధఇతిభావం.

ప్ర-తి.— ఎమ్మావీడుప్రవేశే. ఆయోధ్యాకాండే [౨౨] అభిషేకంప్రతియోక్తారం పురోహితంప్రతిధరతః, “తమ్యుత్తాభరణోవాకళం శోకేనాభిపరిపుతః | జగముఖసారామం ధర్మోధర్మకాజ్ఞయామ్ | ౯౥ | సభాష్టకలయావాచకలహంసస్యోయువా | విలహనభామశ్యో జగత్తేచపురోహితమ్ | ౧౦ || చరిత్రప్రవాచర్యస్య వివాహస్థాతస్యధీమతః | ధర్మప్రయతమానస్యశోరాబ్ధంమద్విభోపారితే | ౧౧ || కథందశరథాజ్ఞాతో భవేద్రాజ్యోపవరకః | రాయంచాంచరామస్య ధర్మంపక్షమహర్షిః | ౧౨ ||” — “ఏకస్మిన్ పృథ్విక్రాంతే మహాత్మధ్యానవర్తితే | దస్యుభిర్వపి తేనైవ యుక్తకూక్రభిరుంభ్యశిమ్” — ఆపస్తమ్బధర్మశాస్త్రే, “సమదాదాచార్యసంబద్ధిపూర్వం వానియామత్రిక్రమంసానిరోధయేత్” — ఆయోధ్యాకాండే [౩౧] వనగమనంప్రతిరామేణ బహుభిర్వపిధర్మకృతపరిపితైః, “సదవ్యయామసచరంవైధర్మ్యంసేవావిధ్యతే | కృతార్థోఽంభోవిష్ణునితచార్థఃప్రకల్పతే | ౧౩ ||” — ఆరణ్యకాండే పద్మధర్మశాస్త్రే, “ఏనముక్తరూపేణలక్ష్మణస్సంయతాజ్ఞాతః | సీతాసమన్తంకాంతస్థమిదంవచనమబ్రవీత్ | ౧౪ || పరవాసస్త్రికాంతస్థత్వయవర్షశతంస్థితే | స్వయంకురుచిరదేశేతే క్రియతామితిమానదమ్ | ౧౫ || సుక్షీరస్తేనవాక్యేనలక్ష్మణస్వయమాద్యుతః | విమృశక్రోధయామానం దేశంసర్వగుణావృతమ్ | ౧౬ ||”.

(మరటాట్టు) (ఎమ్మావీడిత్యాది) (పాతపల్పుత్తలై శేరత్తు) ఆయోధ్యాకాండే [౯౦] చిత్రహలపరంకరేనాంనివేశ్యరూమాశ్రమమస్తే సమాణః శత్రుఘ్నంప్రతిధరతః, యావన్త్యచరణోద్ధ్రావః పార్థివస్యజ్ఞానాన్వితః | శిరసాధారయిష్ణుమిమేవా నిర్వహిన్యతి | యావన్త్యరాత్ర్యే రాజ్యోర్ధ్వః పితృపైతామహేశీతః | అభిషేకజిక్ష్వాన్తే సమేవా నిర్వహిన్యతి | ౯౧ || “నిర్దోర్థఃఖలుసామిత్తి ర్యశస్త్రవినులోపమమ్ | ముఖంపశ్యతిరామస్యరాశేవాత్మమహ్యుతి | ౯౨ ||” — (శ్వామిత్వమ్) విష్ణుధర్మశాస్త్రమేష్టవీరమే, “పరమాదహాపన్నో మనసావి నయద్ధరితః | సతు నాగపరశ్శ్రీమాన్నారాయణపరాయణః”

తాత్పర్యము. — సాలోక్యము మొదలగు సర్వప్రకారములచే బరిపూర్ణమైనను మోక్షము దానునికే ప్రతీతముకాదు. ఆశ్రయింపఁగల సకలమును తనకల్యాణగుణములను నాకుఁగనుపఱచి నన్ను దానుఁగొనఁగోనినవాఁడునైన ఓ! సర్వస్వామి! నీదివ్యపాదారవిందములను దానునిశ్చరస్థునందు శీఘ్రముగ నుంచి కృపచేయుము. నాపాద్యనయిదియేగాని జేయలేదు. ౧

మూ. — ఈతేయానునై ౨ కొల్లశ్వతెజ్జాన్తుమ్, ఎఱ! మైతోయ్ శోతిమణిపణ్ణ వెన్దాయ్ ।

ఎయ్ తానిన్ద్రుల్ యానెయిత, ఖాన । కైతాకాలక్కట్టిపుళయ్యేలే! ౨.

అ. — (ఈతే) ఎఱ్ఱైక్కమిరువే నానుక్కల్ శొక్కుమప్రాప్యమ్, భక్తియొగత్రాల్లకు నీధిక్కుమొవెన్దిల్; అన్దయొగన్దవై యమనియేఈజ్జెన త్తనరుళ వేణుమెన్దితార్. ౩

అన్వ. — ఎఱ మై తోయ్ (౩) శోతి మణి పణ్ణమ్ (౬) ఎమ్నాయ్ ఉన్నై యాఁ (౯) ఎజ్జాన్తుమ్ కొల్లశ్వత ఈతే; (౧౨) ఎయ్ తా నిన్ద్ర కక్కల్ (౧౩) యాఁ ఎయిత ఖానక్క (౧౪) తా కాలక్కట్టిపుళయ్యేల్. (౨౦).

పన్నీ. — ఆన నరకు, ఇన్ద్రపన్నధవిమయమాన జ్ఞానతై త్తనరుళ వేణుమెన్దితార్.

ఎఱ్ఱైన్ద్ర రుచిజనకమాఁ, కరుమై, శేణిన్ద్ర (౩) ఒరియెయ్యుడైతాన, మాణిక్యమౌన్న, వడివట్టుకైయ్యుడైయ, (౬) ఎఱ స్వామియై ఉన్నై, నాఁ, (౯) ఎక్కాల త్రిలుమ్, కొక్కుమ్ ప్రయోజనమ్, ఇరువే. (౧౨) ఏ తిన్దిల్; పెలురత్తుగియ, ఉఁ, తిరుపడికళై; (౧౩) నాఁ, పెలురత్తుగియ, తెలివాఁటిఖానక్కైయై, (౧౪) తర వేణుమ్. కాలవిళ్ళమ్మమ్, పణ్ణాతేకోల్, (౨౦). ఖానక్కై - కైయెన్దకు, తన క్కాలమ్మనమాకై యాల్.

అర్థము. — నాకు (రుచిబుట్టించు) నలుపుపూర్ణమైన (౩) తాంతికల మాణిక్యమువంటి తేజస్సుకల (౬) నాస్వామి! నిన్ను నేను (౯) ఏ కాలమందును గ్రహించుపురుషార్థము ఇదియే. (౧౨) పొందనశక్యముగ నీయొక్క పాదములను (౧౩) నేను పొందుటఁ జ్ఞానమనియెడిహస్తమును (౧౪) సాదింపవలయు. కాలవిళ్ళమ్మము చేయనుము. (౨౦)

ఈ. — ఇరన్దామ్నాబ్బట్టు. ముత్రన్దామ్నాబ్బట్టిల్ - కాయికమానపేదన్దై య పేక్షిత్తార్; ఇతిలే. మానసమానపేదన్దై య పేక్షిత్తిత్తార్.

శ్రీమత్పాద్యైలే “ఈతే” ఎన్నుచ్చెయ్ తేయుమ్, “ఓరర్థతైయేవలకాల్ కేట్టవాతేమన్ద్రాన్ది తే తడుమా

శి.ల. — ఇరన్దామ్నాబ్బట్టు (ఈతేయత్వాది). ముత్రన్దామ్నాబ్బట్టిల్ - కాయికమాన విత్వాదిక్కు - “తలైకేరత్తు”, “ఖానక్కైతా” ఎన్నిఅవద శిలేనోక్కు.

“ఈతే” ఎన్ని అవద త్రిక్కళానమ్ (శ్రీమత్పాద్యైలే యత్వాది). ఇన్నిద త్రిలే - క్రుతిసిద్ధమాన నదికేతక కన్దైయె యమస్థిప్తక

అ. అ. వి. — నదికేతనఃపితరసర్వచేదనయోగం సాక్షమనుస్థాయ దక్షిణాంధ్రదశతి, తత్సమయేనదికేతా; “స్వయమపి పితుస్స్వత్వా స్వయమపిదాతస్యః, తథాపిస్వపితాస్వస్తి” స్పృహతికయాన్న దాస్యతి, అదానేయోగస్యదక్షిణాక్షకల్పంభవిష్యతి” ఇతి పితర్యాగపాష్య ల్యాయ ౧ “కన్దైమాందాస్యసి” ఇత్యన్వయవాచ; తేనపితఃపితా ౧ “మృత్యుతేత్వాదదామి” ఇత్యువాచ; తేనదికేతా మృత్యు

ఈ. — చెప్పిల్లవుల్లాడుమే, ఇతి లేని లైనిన్తమైయటియ వేణుమ్” ఎన్దు, ఇరువుమే ఇన్ను మెరువుమే వేణుమ్ ఎన్దు (ఈ తేయన్తి తార్) “నీరితి లేని లైనిన్తిర్” ఎన్ను మిడవ్ నామటియమ్మడియై న్ను న్ను (యానునై ఎక్కిళ్ళురు) ఇరువరుడై యవుమే ధర్మయేయితిల్ ప్రమాణమ్, స్వామియావపున్మక్కల్ శేవభూతనాన నాఁ కొళ్ళుమతికువే. పన్నుడైయ స్వామిత్వముమ్ ఉన్నుడైయ శేవత్వముమ్ కిడక్క చెప్పయే తేయన్తో నెడనానిల్లిన్దువోన్దురు, ఆపనిన్పు నమక్క-తిశక్తై వర్తియానిన్దు తుకాణుమ్; ఇతి తన్నై కుర్కిగునిలు మెన్న (ఎన్జాన్దుమ్) యావదాళ్ళ భావి ఇతు వేయెనక్క-వార్తై. “ఇతి లేని లై నిలు-మ్మడి ఉన్నె ఇన్దుభిత్తై న్దునిత్తారార్” ఎన్మానీశ్వరక; ఇన్దుడియార్ ఉత్పిత్తార్, ముఖముడ్డో, చేవర్ వడివడ్డితే. (ఎన్మైతేయి త్యాది) మైతోయన్దిరున్దుళ్ళ తేజస్సైయై యైత్రావనజీయిన్దు యైయ నిజ మ్మాన్తి తిరునిజ తైక్కాన్ది యెన్నై యనన్యార్ నాన్కి-యన్ శేషిన్దు యైయటియ త్తవనే!

అతిశక్తు, ఉనుక్కు-చెప్పయ్య వేణువతు తా నెన్నెన్న (ఎయి తానిన్క క్కల్ యా నెయిత్) స్వయత్తై తాలారువర్ క్కుమ్ ప్రాపిక్క-నొన్జా తిరువనడికై “ఉన్నా లేవేలు” ఎన్దు రక్కి-టనాన్ ప్రాపిక్కు-మ్మడిపణ్ణు, అతునీర్ గమ్మయ ర్వజుమతిప మెప్పిల్లవన్దే మత్తై న్నిరో వెన్న (ఞానక్కై-తా) ఇతునీనినై తిరుక్కుమవపువోరాతు, అతునాన్ “మెన్దో” ఎన్దు తెలియుమ్మడిపణ్ణు వేణుమ్. అమిన్దీనినార్ క్కు-క్కై-గొడుతూ ప్పొలే యిరుక్కై-యా లే జ్ఞానలాభమ్. “ఞాన మానక్కై యై తా” ఎన్తి తార్, ఇక్కే. ఎన్నురుక్కు-అన్జా నుర్చి చెప్పయే వ వార్తైయై నిమ్మతు, అ తావతు. “బరుణిన్దీ న్ని లే

డి-ఆ-అ తావతు-వర్ ప్రదానాధమ్ ఇతి తానిశోధనత్కాక “అన్యత్కి-మచేత్తెవమ్” ఇతి అనకృత్ ప్రచ్చయమ; వనికేతాళ్ళ “ఇద మేవా చేత్తెవమ్, అన్యత్కి-మప్యచేత్తెవమ్” ఇత్యువాచేతివచికేతకథా. “ఈతే” ఎన్దు తేన్దో-యన్న “నిజ శేషాసాతంబు త్తల శేర్త్తు” ఎన్దు తై ప్పవో-మితల్, పత్తయూనాన “ఞానక్కై-తా” ఎన్దు తై ప్పవో-మితల్. (ఇరువరుడైయవుమ్ ధర్మయైవతు) శేవ శేషిత్వయాపేయితిల్ ప్రమాణమై పడి. పురుషాకళవనణమ్ (స్వామియావనిత్యాది). ఇవాన్కళమ్ - “అన్య-వడియో” ఎన్దు తై ప్పవో-మి. “సాతంబు త్తల శేర్త్తు” ఎన్దు వితు. (ఎత్తనెటర్కి-నిలు-మ్మ) ఎత్తనెన్నా నత్తుక్కు నిలు-మ్మ, అర్జునాదికళిన్ వాననై నాలుమూన్దు స్నానత్తుక్కుమ్ పోకారు. తన్నవో ఎన్దు ఇపువర్గ న్దుమిత్తు-మై పడి. యావదాళ్ళ భావి - నిర్వయాక. ఇతి - ఇన్దు ప్రాప్య త్తి. ఇతి - యి త్యాది శక్కి-త్తరన్దు - ఉత్తరవాక్యావతార్తై. మైతోయన్దిరున్దుళ్ళ - కరుమై శేషిత్వంబుళ్ళ. కరుమై శేషిన్దు వొలియైయడైయ మాడి క్కు-మ్మాన్దు పడినైయడైయవనే! ఇతి భాగం.

ఎయ్ తా - పెఱురంబు-యి. (అతునీరితి) గ* మురుర్వజుమతిపమ్ పెన్దో-పా లే తిరువడికై ప్రాపిక్కై సిద్ధమన్దో, అక్కై యారే పెన్దో-నిరో వెన్న తై పడి. (తెలియుమ్మడిపణ్ణు వేణుమై పడు) మనససాక్షాత్కారమ్ పోకారు, ప్రత్యక్షమమ్మడి పణ్ణు వేణుమై పడి. అతు - తిరువడికై ప్రాపిక్కై. ఞానమతా ఎన్నా తే, “ఞానక్కై-తా” ఎన్దు తుక్కడియై తన్న (అమిన్దీనినార్ క్కు-త్యాది). జ్ఞానలాభమ్ - (అమిన్దీనినార్ క్కు-క్కై-గొడుతూ ప్పొలే) ఇత్తరన్దు. ఞాన తైక్కై-యాక చొన్నుతిలే విచిత్తమ్ (ఎమ్మర్ క్కి-త్యాది). ఎమ్మర్, ఆ-ఆ-వి-దనగత్తాత్త్రయమాదర్కనాత్ (త్రివివసంత్తే శ్చేతవాన్; ఆన న్దురమాగతో-యన్దు “త్రివివసంపున్దు హద్వాననిరా-హారో-తిన్దు ద్వాన్దు” ఇతి భిత్తన, త్రివివస మవస్థానంబుదినిదాయ “మత్తో-వర త్రియంబుడిప్ప” ఇత్యుక్తవాన్; వనికేతాళ్ళ, ప్రభమేనరణిచిత్వ ప్రసాదమ్, ద్వితియే నాన్దు విద్యామ్, త్రితియే నాన్దు తానీనాత్ స్వయావస్థ భావోపచేరంబవత్తే; తిదాయమళ్ళ ప్రభవవరదన్దుంబ త్యా ర్చితియన్దు వరనాతిరహస్య తేనా ఇతి తానిశోధనవాక్యంబావో, “అన్యత్కి-మచేత్తెవమ్, అన్యత్కి-మచేత్తెవమ్” ఇత్యుక్తృత్వప్రచ్చ, వనికేతాళ్ళ “ఇద మేవా చేత్తెవమ్, అన్యత్కి-మప్యచేత్తెవమ్” ఇత్యువాచే తేనావచికేతకథా, — నీ* మురుర్వజుమతిపమ్ తురున్ది మిన్దో-యాకిలుమ్, పెన్దో-మజ్జానమ్ పెన్దో-నిరో తేన్దో-త్తక్కై-టనాన్ మైయారే అతు అనత్తుమయై త్తే-మితితు, పెన్దో-దేతల్-కై-ట్టుమడియాక ప్పణ్ణి, ఇన్దు తేనా-నాన్ “మెన్దో” ఎన్దు తెలియుమ్మడి పణ్ణు వేణుమై పడి. అతు-తిరువడికై ప్రాపిక్కై-యై పడి. — మురిరియాన్జా-కారు కారో తిరునారాయణపుర త్రితే మొట్టి న్దురుయిరానిలు-చ్చెయిత్తే, అవరుడైయ శివదత్తిటాన్ ద్రిత్తిపవర్ కోయిరితెన్దు ఎమ్మర్ సన్నుధియై

ఈ విధిని ప్రస్తుత క్రింద రుద్దు వేర్వేరు శాఖలలో, ఎదుర్కొనుచు వర్తక భుక్తుల మెలితా యొక్క విజయముననుగుణ మెలితా యందు కట్టవలె; అప్పటియేయంకితము 'విప్రు' (ఇంతకైతా) అట్లున విశ్లేషించి, అతనికి నైపుణ్యమునకు ప్రతిపత్తిని పరమభక్తికై యుచు యూర్వలె మేల్పట్టించి వేస్తా (ఇంతకైతా) అవనీతియును చేసినచేత విప్రులు, చేసిన తిరుపతికై 'పెట్టె' వేసిన మొదటి ప్రమాదు, అప్పటిచేయక తో మెన్న (కాలకృతిచేయలేదు) 'ఒకై' ఎత్తుతు తానయి న్నో ఎనకై పోతుమీ వాస్తా. ౧.

[illegible][illegible]

తా.—నాకు రుచిజనకమైన నిలరత్నముమది విగ్రహసౌందర్యముకల నాస్వామి! ఎట్టిజ్ఞానవంతులకును స్వయత్నముచే బోధనశక్తి ములైన నీదివ్యపాదారవిందములందు సేన లభించుటకుం దగుమైన నిర్మలజ్ఞానమును నాకవలంబయుగం బ్రసాదింపవలయునని, ఎల్లప్పుడు సేన ప్రాప్తింపు ప్రయోజనమిదియేగాన కాలవిశంబముచేయవలదు.

మూ.— శెయ్యోబ్ జీవీనై యెస్తరుఖ్ శెయ్యుమ్, ఎ । నైయార్ శక్కరక్కణ్ణిసిరానే ।

ఐయార్ కణ్ణమచ్చైక్కిలుమ్, నిన్దళు । లెయ్యాళేత్తవరుళ్ శెయ్యెనక్కే ॥

అ. ౧ (శిష్యుల) ఉత్తరమునుబాటియునుయిరుక్కింప నట్లు కాకట్టి వ్యతిరిక్తమయి వీరి ప్రావణ్యతైత్తివరి మ్మురువడికెరి
 సై ప్రవణవాక్కినవనె; ఉత్తా)నిద శైయలుగ్లువ పురువడికల్ల నానిరయితేమచ్చుడి పిరానె! కృపైవట్టి యరుగనెను మొదతార్. 3.

అన్వ.- తీవ్ర శయ్యలో నిద్రి (3) ఎల్ అయ్యో శయ్యను (౬) కై ఆర్ శక్తరను (౯) కర్ణాకా పిరాన్ బి (౧౨) ఆర్ కర్ణాకా
అడక్కిలును (౧౫) నిశ కర్ణాకా ఎయ్యోకు (౧౮) వ్ర కై ఎనక్కే అయ్యో శయ్య. (౨౧)

పన్ని.— అనన్తము, అపర్యంతముగాక అపర్యంతములున్నై స్తోత్రములున్నదిపట్టి యురళ వేణుమెగ్గిఁతార్.

అక్కర్తకరణాదిభావపీడితకై, శెయ్యోళేగో, ఎన్దు, (౩) ఎన్దుక్కలిలే, కృపాకార్యమాననియమనై, పట్టుకొట్టులున్నాయ్, (౪) తిరుక్కై యోడు, పొరుద్దిన, తిరువాళియెరుదైయనాయ్, (౫) కృష్ణ నానసాలత్తుతాళే, ఉపకరిత్తవగే!, ఐయాళే, (౬) నిత్తెన్దు, యానతు, ఉక్తిసామర్థ్యమిల్లాతపడి నిర్విపరహాసిన్, (౭) విరోధినివరకనాయ్ సులభనాయ్ ప్రాప్తనానవుక్, తిరువడికై, ఇక్కై య్దేదు, (౮) ఏత్తుప్పడి, ఎక్కేయసాధారణముక, కృపెన్దెయరళవేణుమ్. (౯౧) ఎన్దేపా.

అర్థము.—దుష్కర్తములను చేయరాదు అని (౩) నాయందుఁ గృప చేసిడి (౬) హస్తమందు అమరియున్న చక్కాయుధముధరిం నవాఁడును (౫) కృష్ణవారందై తిరునర్యసులభుడును ఉపకారపడునునైఁగ్గియుఁపటి. శ్లేషముచేఁ(౮) బూర్జుమన కర్ణము అడ్డగించి వ (౭) నిమిక్క పాదములను శ్రమలేక (౮) స్తుతింపనట్లు నాకే కృపచేయుము. (౯౧).

ఈ.—మూన్మామ్మట్టు. ఇతిల్-వాచికమానపేట్టైయ పేక్షిక్కిఁతార్.

(శెయ్యేలిత్యాది) “కై యుమ్ తిరువాళియుమ్ పొరున్దియిరుక్కిఁ అవిరుప్పక్కణ్డాయ్, నమ్భవ్యతై కణ్డాయ్; మైయునుభవిక్కైయళుకియతో? త్తుద్రవిషయశ్చిళితే ప్రవణనాయనర్భవదుక్తై యుగ్గియతో?” ఎన్దుకైయున్దై త్తిరువాళియైయుమ్ భవ్యతైయైయుమ్ కాట్టియాయున్దైయవిషయప్రావణ్యతై త్తవిరత్తతు; తాన్ద్రుపదానా కళాలన్దు. (ఐయాళిత్యాది) “దుఃఖనివృత్తివేణుమ్” ఎన్దేనల్లేక : “దుర్భతావసి” ఎన్దిఅపడియే, ఏతేనుముక్తిమూనమయ త్తిరుమున్దురువడికలైనానికై యాతేయేత్తుమ్మడిపట్టియరురళవేణుమ్, శెట్టిన్దేస్తావానతుకణ్డతైయక్కిలుమున్నదైయ నిరతిశయభాగ్యమానతిరువడికలైనాక మాతాతేయై త్తవల్లెనామ్మడిపట్టి యరురళవేణుమ్. త్త్రుమణదనై పార్ త్తిరుప్పర్ కాణుమ్ కోదైయైయలార్ వస్తుమిడలుపడిక. నీర్ శొల్లుకిఁజవతొరునుకృతఫలన్దోవెన్న (అరుళశెయ్) “ఇవళపెట్టిదవవా” ఎన్దిరజ్జియరురళవేణుమ్. ఇరుప్పిన్దెనర్యక్కుమ్ప్రయోజ

శి-అ.—మూన్మామ్మట్టు. (శెయ్యేలిత్యాది). వాచికమానపేట్టైయెత్తు - “ఏత్తురుళ శెయ్” ఎన్దైయ్దేదు.

పూర్వార్థము. తాత్పర్యము (కైయుమ్ తిరువాళియుమిత్త్యాది). “ఎకైయార్ శక్కరక్కణ్డపిరానాయ్ కొణ్డు - తివిశైయ్యే - ఎన్దురుళ శెయ్యే” ఎన్దన్దుయను. “కైయార్” ఎన్దైయ్దేదు (పొరున్దియిరుక్కిఁ అవిరుప్పెత్తు). భవ్యతైయైయెత్తు “కణ్డపిరా” తైయ్దేదు. “తివిశై” ఎన్దిఅతుక్కర్పడు (విషయప్రావణ్యతైయెన్దు). ఇతుక్కువ్యాసర్థము (కాన్ద్రేత్యాది). “ఐయాళే” ఇత్యాది భావము (యః యన్దై త్త్యాది). “దుర్భతావసి” తాతాయాం త్వురళోపేయనోరళః. యది నాశంబిన్దేతావతాన్దై కృతీనదా” ఇతి శరీరావస్థ. ఏతత్పూర్వకోక్తి ౧౭వీక్షానమిత్త్యాది యదిదంబిక్షానప్రాప్తమ్, యతొరువిరుప్పరూప్తానమ్ ప్రాప్తమాయ్దేదు. యదిదం నమాదితమ్-యాతొరువిరుప్పరూప్తానాయనతు ఆర్జిక్కప్పట్టు. తస్యపరిక్షయః - అతిమైయపరిక్షయమానతు, జ్ఞాన్తరేపిమాఘాత్. నమెన్దు - స్థితియాయ్. అతావతు - నిలైన్దైయాయ్. ౨ “వాణిఁజుమేకశ్చైయనాయ్” ఎన్దిఅపడియే యధ్యపసాయతైయ్చిల్లుకి. ౩ “ఐ” ఎన్దు - శ్లేషము, అరీతర్ - మిళితి. “అరీన్-ఐ” ఎన్దన్దుయెత్తునున్దెనర్థము. (శెట్టిన్దేస్తావానతిత్త్యాది). “ఎయ్యళు” యెత్తు. అత్తాళే - (మాతాతే) ఎన్దుపడి. యద్వా, “ఐయాళే” ఎన్దు - నిన్దాయంబహువచనమాయ్, చేతనమహియాకవ్వాన్తరము కత్త్రునుశేత్త్యాది. ఇతు - రసోక్తి. కోదై - శ్లేషము. త్తుద్రవిషయః. శొదైయెత్తు - త్తుద్రవమున్నేర్. (సుకృతఫలమన్దోవెన్దు) “నాదన్దుశేవంస్తొనినాదన్దోవైయతిప్రథమ! నమర్యన్దోవైయహరినాదన్దోవైయిహువనమ్” ఎన్దైయ్దేదు. పెట్టిదవవా -

౨౯౨ తిరువాయ్ మొట్టి.—౨-ప. ౯-తి-ఎచ్చూవీడు. ౪-పా-ఎనక్కే వ్యాఖ్యానం.

ఈ, -నమాకాతో వెన్న (ఎనక్కే) ఎనక్కోరువనుక్కుమ్ శెయ్ తరుళ వేణుమ్. 3.

జి-అ-అ డైయక్కడవణ్. (సర్వర్ క్కుమ్ ప్రయోజనమాకాతో) ఎల్లార్ క్కుమ్ శెయ్యునేజ్జివారాతో వెన్వ పడి. ఎనక్కోరువనుక్కుమ్-
ఉణ్ సన్నిధియిరే ప్రార్థియానిల్కిల వెనక్కోరువనుక్కుమ్ మెన్వ పడి. 3.

ప్ర-తి.—(మూవ్వామ్మట్టు) (శయ్యెల్ తీవివెయ్ తాన్ది) (వియారిత్తాన్ది) జితవాయామ్, “విజ్ఞానంయదిదంప్రాప్తం యదిదంస్థాన
మార్జితమ్ | జన్తానరేపి మేదేవమాభూతస్యపరిక్షయః | దుర్గతావపిచితాయాంతస్యతోమేమనోరథః | యదినాశంనవిదేతతావతా ౭ స్తి
కృతీనదా”.

తాత్పర్యము.—ప్రకారయగమునుదరించిన సర్వేశ్వరఃడా! తనదివ్యమంగళవిగ్రహసౌందర్యమును నాకుఁగనుపఱచి నన్ను వివయాద్రర
ములలోనుండి నివర్తింది యువకరించిన సర్వములకుఁడా! శ్రేష్ఠము నాకర్ణమును వార్తలాడకుండునట్లడ్డగించిన నీ సాధారవింకంబులను
వేగెల్ల వ్వఁడు మఱువకనుండునట్లు నాయందుఁ గృపచేయును. 3.

మూ.—ఎనక్కే యాత్పెయ్యెక్కాలత్తుమెన్దు, ఎన్ | మనక్కేవన్దిచై వీడిన్ది మన్ని |

త్తనక్కేయాక వైన్దెక్కొళ్ళుమీతే | యెనక్కేకణ్ణనై యాకొళో శిఱప్పే ||

ఆ.—(ఎనక్కే) తన్నయడిమై శెయివిత్తక్కొళ్ళుమ్మడియైమై మెరుమాలైక్కప్పిన్దితార్. సర్వకాలము మెనక్కేయడిమై శెయి
ఎన్దుతిరువాయ్-రేయరుళిచ్చెయ్ తరుళి, ఒరుక్షణమాత్రముగీయామే యెన్నెల్ల తేపువర్దివనరుళి, తావళాత్రియరుళిమకాత్తు, శనవమ్, తిరు
మూర్తి, తిరుప్పరివల్లక్కోళో తే యెన్నెత్తనక్కే-శేమమాకొళ్ళుమీతువే యెనక్కేకణ్ణనైయాగ్గోళో శిఱప్పెన్దితార్. ౪

అన్య.—ఎక్కాలత్తుమ్ ఎనక్కే ఆల్ (3) శెయ్ ఎన్దు ఎన్ (౬) మనక్కే వన్దు ఇన్దెవీడు (౯) ఇన్ది మన్ని తనక్కే (౧౨)
అక ఎన్దె కొళ్ళుమ్ (౧౬) ఈతే ఎనక్కే కణ్ణనై (౧౮) యాకొళో శిఱప్ప. (౨౦)

పన్ని.—అన నరమ్, కాయకమాయమ్, మానసమాయమ్, వాచికమాయమ్ శృంగవచ్చేవత్తై - కీర్తమాన్దుపాట్టిలు మనుసన్నితై
ఇతితప్రధానమానరక్షకపారతన్యైత్తైప్రయోజనతయూనివర్దిక్కితార్.

ఎల్లార్ క్కులత్రియమ్, ఎనక్కే, ఆడిమై, (3) శెయ్, ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తరుళి, అవళివినిల్లాతేవన్, (౬) మనసుక్కే, వన్దు, విచ్చే
దమ్, (౯) ఇల్లాతపడి, నిరన్తరచానస్మణ్ణి, పిఱిక్ క్కుమ్మన్దియే ఎవక్కుమ్మన్దియే ఎవక్కుమ్మన్దియే తనక్కే, (౧౨)
పరతన్యైనామ్మడి, ఎన్దె, అక్షీకరిక్కుమ్, (౧౫) ఇతువే, ఎనక్కేనురూపమాక, కప్పన్దె, (౧౮) నాక, అశేషీక్కుమ్, ప్రయోజనమ్
(౨౦) శిఱప్ప - ప్రయోజనమ్. ౬

అర్థము.—సర్వకాలములయందును నాకే దాన్యమును (3) జేయుము అని నాయొక్క (౬) మనసుకే వేంచేసి విచ్చేదము (౯)
తక వనించి తనక్కే (౧౨) పరతన్యై, అనునట్లు నన్ను అక్షీకరించును. (౧౫) ఇదియే నామ (అసాధారణముగ) కృష్ణుని (౧౮) శే.
గ్రహించు ప్రయోజనము. (౨౦)

ఈ-పాన్ క్కిల్ వువ సాయబ్బులైయుమ్” ఎన్ను, కవిన్ నిరున్దుకైయో శెయ్ తుళిదుక్కితార్. (ఎనక్కై న్ణై) ‘తనక్కైయాక’ ఎన్ద పిన్బుతై, ఎనక్కైయత్. పురుషార్థమాకైక్కాచిన్బుకైతార్. ఒరుచేతననీతేయ శ్రి ప్పాక. నీరపేక్షికి-అవిరు శెయ్ వోమాక ప్పాన్ త్తాల్ ఎల్లార్ న్నుమ్ శెయ్యువేణుజ్జాణుమెన్దు (యాన్ కోల్) స్వరూపజ్ఞాన తైనీపిఱప్పిక్క, అత్తైలే స్వరూపజ్ఞానముడై యనానొరననుమ్మెలుమ్మడివ్వు వేణుమ్. ఉమన్కు-మె ప్పొతుమ్ సమూత్తైయ్యప్పొక్కాతెన్న (శిఱప్పే) పలకాల్ వేణ్డ, ఒరుకాలమైయుమ్; అతులెన్నెలుమ్, తిరు వాళైలే తిరుక్కాప్పొగ్గొన్డ ఒరువరణియోతపడి శిఱప్పాక చెయ్యపుమమైయుమ్. శిఱప్పొకటతు - ఏన్ద్రమ్, అతావతు - పురుషార్థమ్, స్వరూపానురూపమాన పురుషార్థ తైగొన్డ బుళి వేణుమెన్దు పడి. శిఱప్పావతు-ముక్తి యుమ్, సన్నుత్తుమ్, నన్బియుమ్. ఇవన్ద్రోల్, నానున్బకల్ కోగొన్బుమ్ మోతుమ్ ఉనక్కైయాక వైగొన్బుమ్ తువే. ఉన్బకల్ నాన్ కోగొన్బుమ్ సన్నుత్తెన్న పుమామ్. నన్బియెన్న పుమామ్. ౪

జి-అ-క్కిల్ వువ సాయబ్బులై రోపతు - నోన్బున్ దీతమున్ కుట్టియలుపదుత్తి స్వరూప తై మటన్బుచ్చియాయురై. కైయోలే శెయ్ తు-నిమ్బుచ్చిత్తు, ‘తనక్కైయాక’ ఎన్ద నన్దరమ్, ‘ఎనక్కై’ ఎన్ద-సార్దరై తోల్ దొచ్చున్బుకై వ్యాకతమున్బొ వేన్దు; కీన్ద నిమ్బుచ్చి త్తుక్కోరు నుణమాకకుక్కర్థ మ్మొల్లిగొన్బొతైగైతార్ (తనక్కైయాకవత్తాది). ఇప్పడియాకిలుమ్మోల్ల వేణుమోవెన్దు (పురుషార్థత్తాది). పురుషార్థమా నార్ ‘ఎనక్కై’ ఎన్ద వేణుమోవెన్దు (ఒరుచేతననీతాది). అక, ‘ఎనక్కై’ ఎన్దరు - ఉనక్కైయులుమ్మోవెనక్కైన్దు పడి. (స్వరూపజ్ఞానమి త్తాది). అల్లార్ న్బున్ వీతావళిజ్ఞానమిన్బుమైయోలే యుర్రనన్బకతైన్బుయై సెన్దు పడి. ఒరుకాలవిశేష త్తై దేన్ద్రుమాక చెయ్యుమ తి-తీ - శిఱప్ప; అత్తెప్పద్రు (పలకాలిత్తాది). (పలకాల్ వేణ్డ విత్తార్థపు, అతావతుపురుషార్థమిత్తన్దు) శిఱప్ప - మోక ఇత్తొన్బుచ్చిన్ద్రో సలతి. ‘కన్బుచ్చైయాక’ ఎన్ద ప్కవచనన్ద్రున్బు-భావన్ (అతులెన్నెలుమిత్తాది). పురుషార్థ మెన్దు కుమ్, ముక్తియెన్దు కుమ్ - ఏకార్థమ్, ప్రక రణానుగుణమానతాత్పర్యమ్ (స్వరూపానురూపమానవత్తాది). ఇవన్ద్రోల్ - ఇమ్బున్బుయన్ బైత్తొగొన్బు, అక, ‘శిఱప్ప’ ఎన్ద తున్బు- మూన్దరమ్. ఎల్లవన్ద్రున్బున్ ఫలితార్థమెన్దు, నన్బి - నన్బి. ఎనక్కై న్ణైయాన్ కోగొన్బొ శిఱప్ప - ఎనక్కైయాన్బుయన్ ఎన్బుత్తొన్ద్రొ ఎన్బై గొన్బుమీలేయత్తన్దయన్. మనక్కైయన్దరు - మనలేయన్దరు పడి. ఇప్పడి యురళి చెయ్ తిరుతు నాలియుమ్ శేరుకైక్కాక. ౪

అ-అ-వి.-మేవయన్దు స్వరూపమ్, సు-శేవ; పర:-శేవీతిపి శేవ శేవ భావతుణమ్. — ౧ “ప్రతుకన్బాన్దపన్బు-స్వరూపాన్దస్వరూపనరమ్” ఇతి న్బాయ్ నేవ వంకిరున్దనన్దరమ్, కిమ్బుత్తత్తుగొన్బాన్ద పేత్తుత ఇత్తైతానా (పురుషార్థమాకైక్కాచితి) — నైతన్బుకార్థమాకై స్వరూప జ్ఞానానీవ. చేతనకై తాపీ స్వరూపమాకై తైన్బుననానీవనన భూతంపురుషార్థం పార్దమేత్. ఈదళి శ్చన్బొన్ద పరాన్బు-కార్యానిమానాన్ద ర్థతత్తాన్దరాన్బు-కార్యానయనభూత ఇతి భావ. ౨ “కానారనయమిముఖాక మలానకయన్బు త్తాన్ద్రవత్తివదవీయతానుకృత్త. యన్బొకవ న్దు వయవానపారతన్బాన్ద్రవత్తివ మేవమోవన్ద్రు-వణితోకాయ. ౩ “ముడియారై న్నెనక్కైలిన్” ౪ “కేకవన్దు మర్.” ౫ “కొన్బొక ముడన్బు- త్తై” ఇత్తాదిగాథాన్ద్రవన్ద్రుమీసత్తేవమన్బువపదన్ద్రై. ౪

ప్ర-తి. — (క్రియతామితిమాంపద ఎన్బిఱవడియే) “పతవానన్ద్రై” ఇత్తాది పూర్వమేనబితము.

తాత్పర్యము. — పర్యకాలమందును నాకే కైంకర్యములను చేయుమనిసాదించియు, నామనస్సునందే నిరంతరవాసముచేసియు తనకే పరతంత్రుడగునట్లు వన్దుంగీరింపవదియే నాకసాధారణమైన ప్రయోజనము. ౪.

మూ.— శిఱప్పిల్ వీడు శరవర్ క్కనరక | మిఱప్పిలెయ్తుక వెయ్తఱ్ఱ, యానుమ్ |

పిఱప్పిల్ పల్ పిఱవి ప్పెరుమానై | మఱప్రాన్ది యెన్దుమఱియ్నేనే||

౫||

ఆ.— (శిఱప్పిల్) దేహ మేయత్తాచాకలామ్, దేహతిరిక్తమాయంత్యక్షిణ్ణనగుణమానసామర్థ మేయత్తాచాకలామ్, అతిలోరావ రమై; కర్మ నిష్ఠనమానసస్వరసీత వాయవైత్తు ఆశ్రవతిత్రాణార్థమాక దేవమనుష్యాదిరూపేణనందపిఱవనరుగమ్ స్వభావనాయితవైతెప్పెరు మానుడైయ నర్పదివాన్తతారర్పణైయమ్ సర్వదన్యచేష్టితర్పణైయమ్ సర్వకల్యాణగుణర్పణైయమ్ మఱవాళే యెన్దుమనుభవక్కి-పెఱి వేణు మెర్నితార్.

అన్య.— ఇఱప్పిల్ శిఱప్పిల్ వీడు (౩) శువర్కక్కుమ్ నరకమ్ ఎయ్తుక (౬) ఎయ్తఱ్ఱ పిఱప్ప ఇల్ (౯) పల్ పిఱవి పెరుమానై (౧౨) ఒన్దు మఱిప్పిల్ ఎన్దుమ్ (౧౫) మఱియ్నేనే. (౧౬)

పన్ను.— అన నరకు, ఇప్పారత స్త్రీప్రకాశకానాన వీర్వరమెనఱవాయ్ పియ్తయ్తఱియ్తుక మై పిఱివ వేణు మెర్నితార్.

ఇచ్చిర తైవిట్టవళిలే, ఆనవమాఱిఱనన్దెయిలేమాన, మోక్షమ్, (౩) సుఖాభ్యాసమానస్వరమ్, దుఃఖైకతానమాననరకమాఱివనబ్దై, దేహత్వరాయ్కొణ్ణంబోయ్కొట్టవుమామ్, (౬) + దేహమతానెన్దాయవల్లైవిట్టా తేమడిన్దువివవుమామ్, తనక్కపిఱవివక్కు-పేతు, ఇన్దియెయ్కొచ్చెయ్తే (౯) బహుధావాక, పిఱక్కొడననాన, సర్వేస్వరనై, (౧౨) ఇన్దునతారత్తా లేయాత్రితనై నిత్యవరత స్త్రీం క్కిననగుణేష్టితర్పణిన్దెయమ్, మఱవాళే, ఎన్దుమ్, (౧౫) అవీర రణత్తల్ వర్తవానన్దెయ్డెయ్నాక వేణుమ్. (౧౬) కీట్టాట్టుమిప్పాట్టుమ్-మున్దిలైయన్దియే స్వగతానస్వధానమాయదక్కిఱతు.

౫.

అక్కిము — మరణమైనప్పుడు విస్వరూపకల మోక్షమ్ (౩) స్వరూప నరకమ్ (పీఠివి) పాంచనమ్మ (౬) పాంచక నంపనమ్మ, జన్మ మరేకయన్ను (౯) అనేకములైన ఆన తారముకల సర్వేస్వరని (౧౨) (వానిగుణచేష్టితములలో) నొకటియ మఱువక ఎల్లప్పుడు (౧౫) ఆనన్దుమకలవాడుకొనలయమ్. (౧౬).

౫.

తే. — విద్వాన్మట్టు. కీడ్ - మనోవాక్కాయజ్జళి మూన్టాలుమున్డానపీల్లై యానై ప్పట్టు, ఇన్దె మూన్టాలుమున్డాన పనుభవ త్రిలున్నునై యన్ద్రీతియిలేయ ప్రరూపితనామిటుక్కుమేచ్చుడ ఎనక్కాయుర కుక్కు-మాకారత్తై త్రివర్క-పేణుమెన్దార్; ‘ఇత్తుతాళ సంపారికళి చక్కల్ పరిమాణువతోన్దల, ఇవన్ తామేత్తన్నయారా కనినైత్తు ఇన్దప్పేన్దై యపేఱిక్కి-తార్ ఎన్దారాయ్దువార్ ప్పొమ్’ ఎన్దు, నీంరాయ్త్తాన్దన్నయిన్నడియపేఱి

తీ.అ.— విద్వాన్మట్టు (శిఱప్పిలిత్యాది) పూర్వార్థత్వేన్దువిద్యరణవతారికై (కీర్తిమనోవాక్కాయజ్జళిత్యాది). సుతత్వాత్రికే ‘పాతపఱ్వునైతేరన్దు’ ఎన్దెయ్తే - కాయకమ్; ఇరణ్డాన్మట్టిలో ‘జానత్తైరా’ ఎన్దెయ్తే - మానసికమ్; మూన్టాన్మట్టిలో ‘పిత్త మయ్తే’ ఇయ్తే - వాచికమ్. క్రమమవివక్షితమ్. ‘తనక్క-మాక’ ఎన్దెయ్తే (ఎనక్కాయురకుక్కుమత్త్యాది). ఇన్దుడి ‘స్వగ్గా దికైకీట్టపావ్, క్కిట్టాతిరప్పావమ్’ ఎన్దెక్కొననన్దు సంచదిక్కి-తార్ (ఇతుతానత్త్యాది). నీగారాయ్త్తాన్దెయ్డెయ్డెయ్చేఱిక్కి-తెన్దు - ౧ ‘అత్తాళిమానానగుణ ప్రుపర్థవ్యవర్థయమ్ | భగవత్సరత్తన్దై ప్రమత్తస్యగుణామతే’ ఎన్దు - అత్తాళిమానానమానసయజ్జోపురపార్థవ్యవర్థయనప్పత్తైత్వేన్దు, ‘నీగారాయ్త్తాన్ద’ ఎన్దు తుక్కు-గానమ్ - నిత్యసూరికళితేయ్నవరూపనినైన్దొన్దు. నిత్యనా

అ తి వి. — ఇప్పాట్టలవతారికైయల్ విస్తరణకొట్టఱితాత్మరర్పణగుక్కుజన్మమేతెన్దొ; ‘శిఱప్పిల్ వీడు శువర్కక్కినరకమాన్దైదే తుక వెయ్తఱ్ఱ’ ఎన్దు - దేహతిరిక్తమాయనప్పొకొర అత్తాచావుమ్, దేహమే అత్తాచావుమెన్దిఱవిర్బువాకల్లైయెప్పన్దియనభిచ్చెదే

ఈ-శ్రి-ఱి-తెన్ను; “దేహమే ఆత్మా” ఎన్నార్; “కేవలదేహతుక్కు ఇన్నియ మొఱ్ఱియవనుభవమిల్లామెయాలే ఇన్నియ జ్యోకాణాత్మా” ఎన్నార్; “అన్యఇన్నియజ్యోమ మనస్సుహ కారమిల్లాతపోతు ప దార్శగహామృణ్ణమాట్టామెయాలే మనస్సేకాణాత్మా” ఎన్నార్; “అన్యసన్సుతనెక్కుమ్ ప్రాణజ్యో సహకరిక్క-వేడ్మకైయాలే ప్రాణాణాత్మా” ఎన్నార్; ఇన్యెయెల్లామన్డానాలుమ్ అన్యసనాయమ్ వేమమే, ఆతుక్కుక్కరువియావబుద్ధిత త్తప్పేకాణాత్మా” ఎన్నార్; “ఇన్యెయె త్తనెక్కుమ్-మవర్గు కాయజ్ఞానగూళకమాయ్ జ్ఞానస్వరూపమాయరుప్పత్తినాత్మా” ఎన్నార్ కానిప్పర్ కళ; అతిలెనక్కొరు నిర్బన్ధమిల్లె, ఏతేసుమాక పున్డానవన్దుదేవర్ కుఱుప్పామతువే వేడ్మవలెన్గితార్, ౧; “పరురాదిపుయోవిగోపివా” ఎన్డాహ్నేలే.

(శిఱప్పిల్ వీడు) నిత్యసంసారియాయ్ వోన్ వర్వక నిత్యసూరిక భుక్తైయవనుభవ త్తైప్పెన్గి నుభవిక్కక్కడవతాకన్యొల్లఱిఱిమోక్షమ్, పరిమితసుఖ త్తైయత్తైన్యస్వర్గమ్, నిమగ్నప్రదుఃఖిమేయాననరకమ్; ఇవన్తై శరీరవియోగసమయ త్తిల్ ప్రాపిక్క, ప్రాపియాత్తోకి. ఇతుక్కుక్కరు త్తెన్నున్లె; దేహాతిరక్తనాయరుప్పానొరుఆత్మాపున్డాకపుమామ్, దేహమేయాత్మావాకపుమామ్, ఇతిల్ నిర్బన్ధమిల్లెయన్లె. దేహాతిరక్తనాయరుప్పానొరువన్దుపున్డాకితిత్ స్వర్గాద్యనుభవజ్యభుళుతు, కేవలదేహమ్ ఇన్ద్రజగ్ధమాకక్కాణానిష్ఠోమిత్తే. (యానుమ్) షకబ్దతాలే - నానిప్పేటి త్తనెయమ్ వెలువరుకాణెన్గితార్. స్వరూపనిర్ణయ త్తిల్ నిర్బన్ధమిన్కీ, “నానారేనుమాకవమెయమ్” ఎన్దిరుక్కిఱనానుమ్, (పిఱప్పిల్ పల్ పిఱవిప్పెరుమాన్లె) పిఱక్కైక్కు-హేతువానకర్తమిన్కీయిరుక్క-చ్చెయ్ తే, కర్తవశ్యుమిప్పిలవాతవన్దజ్జిల్లేపిఱకల్-వల్లన రానికనై.

౨౯, అఱాయమానోబవనాధావిజాయతే.” (మఱప్పొన్నిని) అనతారజ్జరిలుమ్ చేష్టితజ్జరిలు మొరుమఱప్పిన్కీ. (మఱప్పొన్నిని) ఇత్తలైయిలభ్య త్తెన్గిమ్ మఱక్కలామ్, అత్తలైయిలభ్యత్తెన్గిమ్ న్నమవన్జ్ఞారు, తే-అ-రికళితే యువనాకపుమామ్, సంసారితేనరితేయరువనాకపుమామెన్తైవొల్లఱిఱిఱు(దేహమేయాత్మాఇత్యాయాలే) అతుక్కుక్కరువియావబుద్ధిత త్తప్పేకాణాత్మా-అన్యసనాయత్తుక్కుక్కారణమావజ్ఞానమాత్మావైవడి. బుద్ధిత త్తన్దు-మనతత్తప్పేమెన్తైపుమామ్. ఇతుక్కుక్కనావమ్ (వరురాదిప్పిత్తాది).

శిఱప్పిల్ వీడు - శిఱప్పిలేయానవీడు. ఆతావరు - శిఱప్పైయన్దెయవీడెన్వపడి. శిఱప్ప - అతిశయమ్. వీట్టుక్కరిశయమానలేతెన్ను (నిత్యసంసారియాయితాది). ఇఱప్ప - శరీరవియోగమ్. “ఎయ్తుక, ఎయ్తల్” ఎన్దార్ - దేహాతిరక్తాత్మాపుమామ్, ఇన్యెయకపుమామెన్ద్రత్తైకాట్టామప్పడి యెన్నెన్ను; అతుక్కు-పవతియెక్కాట్టాకితార్ (దేహాతిరక్తనాయితాది). ఆతావరు- దేహాతిరక్తనాయరుప్పొరువన్దువన్దోశరీరవియోగ త్తిత్తపుణ్యపాపఫలమా మోక్షస్వనరకజ్జన్త్రప్రాపిక్కిఱు; “కేవలదేహమేత్మా” ఎన్దిరుదార్, అరుదగ్ధమాకానిల్గుమ్-తే, స్వర్గాదికైప్రాపిక్కమాడాతే; ఆయెయాలే, “ఎయ్తుక” ఎన్దయారే. దేహాతిరక్తనానవాత్మావొన్లొమ్మిల్లియ. “ఎయ్తల్” ఎన్దయారే - దేహమే ఆత్మావన్తైన్కొల్లిమ్మిల్లెన్వపడి. చళుత్తుక్కిరన్బాభావమ్. ఆతావరు - ఇప్పడిప్పట్టఫలత్తుక్కయోగ్యనాన నానుమెన్తురల్; యద్యా, స్వరూపనిర్ణయ త్తిల్ నిర్బన్ధమిన్కీయరుక్కిఱ నానుమెన్తురల్. ఇన్యన్దయన్తైయమ్ క్రమేణవరుచ్చెయ్కితార్ (చళుత్తుకైయిత్యావకన్దయన్తైతల్). మున్దవతుక్కు - వైశ్యత్తిలేనోక్కు. ద్వితీయత్తుక్కు - పారత్వత్తిత్తిలేనోక్కు. పిఱప్పిల్ - పిఱక్కైక్కు-హేతువిన్కీయరుక్క-చ్చెయ్ తే. “పల్” ఎప్పరుక్కుభావమ్ (కర్తవశ్యయితాది).

ఉత్తారత్తుక్కుప్రమాణమ్ (అఱాయమానాదాది). మఱప్పొన్నిని - ఒరుమఱప్పొన్నిన్కీయరిశ్వాభంహృదినిధాయ, విన్మిత్తిభేదస్య మయభేదాభేదావాచా (అనతారజ్జరిలుమితాది). “పిన్ది” ఎన్దుకుక్కుభావమ్ (ఇత్తలైయితాది). ఇత్తలైయిలభ్యత్తెన్గిమ్మెన్దు - ౨-అ వి-ల-తార్. — అనతారజ్జరిలుమ్ చేష్టితజ్జరిలుమ్ ఎన్దుకు - “పల్-పిఱవి” ఎన్దుపిఱవియెన్కొన్న పోలే-చేష్టితజ్జరిమ్మిల్లిమ్మి మెన్ను మత్తారే.

౧౯౩ తిరువాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౯-లి-ఎచ్చావీడు. ౬-పా-మక్కిరొళ్ వ్యాఖ్యానం.

ఈ.—(ఎన్టుమ్మక్కిరొళ్) మక్కిరొళ్ చ్చియెన్టుమ్మ, అనుభవమెన్టుమ్మ-పర్యాయమ్. అనుభవమే నెన్దితార్. ఆక, ఇత్రాల్-స్వరూపముమ్ వెల్లియడకితార్. పెరుమానెన్దయారే - తమ్మడైయ శేవత్వముమ్, మఱిపొమ్మి ఎన్దయారే-జ్జాత్వత్వముమ్, ఎన్టు మెన్దయారే - నిత్వత్వముమ్, మక్కిరొళ్ ఎన్దయారే - భోక్తృత్వముమ్. ౫.

జి.ఆ.—దేశభిమానస్వరూపస్వాగ్రిమానప్రభృతయః. “మఱిపొమ్మి” ఎన్టు తుక్కు-ప్రతిఱిటిత్వన, అనుభవదూషణ నిన్దాప్నేకా ఎన్నాతే, “మక్కిరొళ్” ఎన్నా నెన్దిన్దు (మక్కిరొళ్ చ్చియెన్టుమ్మిత్యాది). ఉక్తవిశేషణజ్ఞాతే శేవస్వరూపయాభాత్త్వవిధిపరమయిన్దితార్. (ఆకవిత్వాది). ఉక్తాభోపపాదనమ్ (పెరుమానెన్దయారే). “పెరుమాన్” ఎన్టు - అనుభవశేవత్వముమ్ కొన్నపోతే, తత్పరిఱిటిత్వన శేవత్వముమ్ మెన్దు పడి. ఇత్తనెయిమ్. తృతీయాత్మరసిద్ధమిత్యుచితం. క్రమేణాన్వయః. ౫.

ప్ర.తి.—(విద్వానుట్టు) (శిష్యురీత్యాది) ప్రాత్రే, “వపురాదిమయోపిఱిపివానణిఱిసానియభాతభావిధిఱి. తదహంతపపాదపద్మయోరహమన్త్యవమయానమన్త్యః” — (పిఱిప్పిరీ పరీ పిఱిపిపెరుమాన్) ఉత్తరనారాయణే, [౧౧] “ప్రజాపతిశ్రుతిగర్భే ఆత్మజాయమానో బహుభావిభావతే”. “ఏవం ఇన్దు సతిజ్ఞానాన్మోక్షస్సుతరాన్దురభి ఇత్యాశబ్దాన్దు సరిహరతి. విషయస్యాతిభూమిత్యాన్దు జ్ఞానదోషగర్భ్యో జ్ఞానామ్ అవతారేణ సౌభగ్యంతృప్త్యభోక్తంతృప్తియయా (ప్రజాపతిశ్రుతిరీతి). యః ప్రజాపతిః - ప్రజానామ్ - అనుభవస్వతానాం సర్వేషుం వతిః - స్వామి. రక్షితా; పాతేర్ద్రప్రత్యయః. (గర్భే) గర్భభూతే, సకలప్రమాణానాం భూమిభూతే పరమేవే. (ఆ నఱి) నిరూఢం దరతి. అగ్రహ సర్వభూతేషు అత్త తయాన్దు ప్రవిశక్యం దయనమయాన్దు యత్కరతి, సః (ఆజాయమానః) జనిరాది సకలదరితదురః, ఆకర్షవత్వతయాన్దు స్వేచ్ఛయైవ స్యాసాధారణయాదివృత్త్యాన్దు పశ్యత్ క్రియాపయాన్దు ప్రకృత్యా (బహుధా) బహుప్రకారమ్. దేవకీర్తనముమ్ స్యాత్వేషునానావిధిభూతానాన్మోక్షమితి (జాయతే) యదాయదాగర్హణానిరధర్మవృద్ధిశ్రవణి, తదాతదా, ఏకస్యానుపిజాతానాన్దు ప్రకారంబాయతే” ఏవ మస్యాత్మ్యతేర్నారాయణయతిరీకార్యాత్మకృతా. ౫.

తాత్పర్యము.—దేశాదిక్తమైన యాత్తయం దనిమ్మ లేక పోనిమ్మ దానియందు నిర్వృద్ధములేదు. తనకు జన్మము లేక యున్నను అనేకప్రకారములుగా నవతరించిన సర్వేశ్వరుని కల్యాణమున చేసే దీక్షములలో నొకటియు ముఖ్యమైనది ప్రీతిపూర్వకముగ చేసిన భవించవలయు. ౫.

మూ.—మక్కిరొళ్ ఇన్దు వములోక మలోక । మక్కిరొళ్ శోతిమలర్ న్ద వచ్చానే ।
మక్కిరొళ్ శిన్దు శొత్తెయ్న్దు కై కొడ్డు, ఎన్టు మక్కిరొళ్ ప్రమిన్దు నై వణిజ వారాయే ॥ ౬

ఆ.—(మక్కిరొళ్) పరమకారణత్వారేయజ్ఞ కైయెల్లామ్మడై త్తరుగిననీ, ఎన్నుడైయనర్వకరణజ్ఞానము పర్యకాలము త్వదనభక్తైకస్వభావనాయొక్కొడ్డునై యనుభవిల్గుమ్మడి వన్దురగేణుమెన్దితార్. ౬

అన్య.—మక్కిరొళ్ తెయ్నవమ్ ఉలోకమ్ (౩) ఆలోకమ్ మక్కిరొళ్ (౬) శోతి మలర్ న్ద అన్ననే (౯) మక్కిరొళ్ శిన్దు శొళ్ (౧౨) శెయ్న్దు కొడ్డు ఎన్టుమ్ (౧౫) మక్కిరొళ్ ప్రమిన్దు ఉన్దు వణిజ (౧౮) వారాయే, (౧౯).

పన్ని.—అనన్తరమ్, ఇన్దవాన్తరానభవమడియక బాహ్యనుభవత్తై యకేషిక్కితార్.
సుఖున్దమరమాన, దేవతావర్ణమ్, జ్ఞానప్రకాశయోక్తమానమనుష్ఠవర్ణమ్, (౩) ప్రకాశరహితమానతిర్యక్తానవర్ణం, తేజస్వియోరపద్మకన్దై, ఉత్తేజాన, (౬) తోత్రితిపదార్థజ్ఞాయొక్కొడ్డు, ౧ “బహుస్యామ్” ఎన్టు అణిక్కిరై విస్తృతనాన, స్వామియా

పశే: (౯) ఉన్నక్కలాభిముఖ్యతాత్రీశ్రీయుక్తమన, నిష్పదయుమ్, ఉక్తియెయుమ్, (౧౦) క్రియైయెయుమ్, కొమ్మ, సర్వకాలముమ్, (౧౧) ఆనందపురవాదుకొమ్మ, వాణ్ ఇక్కరణత్రయవ్యాపారత్రయద్వాక్తికర్తవ్యత్వమ్, ఆనందవిక్రమ్మడి, (౧౨) ఎట్రువయివరనే యమ్ (౧౯) ఉలోకమలోకమైన్ - చేతనాచేతనకర్తకపుమమ్.

అథము. — ఆనందమకలవారగు చేపతల ఆవిష్కర్తవలం(౩)లోకభిన్నమైవవిష్కర్తవలం(ప్రకాశకత్వమగు) సంతోషము కల(౬)తేజఃపదార్థముల(నీటికినిర్వాహకుడును) వ్యాపించినవాడునైన ఓ! స్వామి! (౯)త్రీతిలోగూడిన కలంపున మాటలన (౧౨) క్రియలన (నీటినిసాధనముగా)తేసికొని సర్వకాలములందును (౧౩) త్రీతియుత్తరదైన్ నిన్ను నమస్కరింయట్లు (౧౪) వేంచేయవలయు. (౧౯). ౬.

ఈ. — ఆటామ్బట్టు. దేవాదిపదార్థజల్మయ్యద్వాక్తి-నావ్పీలే, ఎన్నైయుమున్నైయునుభవిప్పేనామ్మడియకప్పణ్ణివేణుమెన్మితారాతల్. అన్మియే, దేవాదిపదార్థజల్మయ్యద్వాక్తి-నావ్పీలే, నియతమామ్మడిపణ్ణి-నావ్పీలే, ఎనక్కన్నైయునుభవిక్కుమతు నియతస్వభావమామ్మడిపణ్ణియరుభవేణుమెన్మితారాతల్.

(మక్కిల్ కోల్ తెయ్ నమ) భోగ్యభోగోపకరణభోగస్థానభూతే మనుష్యురత్నాట్టిలానస్తపమరరాయరు స్థుళ్యచేవరకళో. (ఉలోకమ్) లోక్యతఇతి-లోకంఎన్మిటపడియే, నతురాదికరణజల్మయ్యద్వాక్తి విషయమానపచిత్తు. (అలోకమ్) ఇవన్మత్తగ్రహిక్కుమసాధనభూతలో గ్రహిక్కుప్పడాతేసొమ్మైక సమధిగమ్యమానచిత్తస్తు. (మక్కిల్ కోల్ శోతి) దాహకమానతేజఃపదార్థమ్. చన్మసూర్యకళెన్నపుమామ్. ఇవన్మత్తయ్యద్వాక్తి-నావ్పీలేసర్వేశ్వరనే! ౧ “బహుస్యామ్” ఎన్మిటపడియే తకవికాసమాకైయాతే (మలర్ న్దవెన్మితార్) చివచిద్విశిష్టబ్రహ్మే కారణముమాయ్ కార్యముమాకక్కపవతిత్తే. నీకళొన్నవైయెల్లామ్ శెయ్ తమెయ్యుమ్, ఉమక్కిప్పీతు శెయ్యవేణువతుతానెన్నై. (మక్కిల్ కోల్ త్యాది) ఎన్నుడైయచ్చుదయమున్నైయునుభవిత్తు మక్కిల్ చ్చియెయ్యడైత్తామ్మడి పణ్ణివేణుమ్. ఎన్నుడైయచ్చువాగ్వ్యవహారముమప్పడియేయాకప్పణ్ణివేణుమ్, ఎన్నుడైయచ్చువారముమ్ త్రీతిపురస్సరమాకప్పణ్ణుమ్ కైబ్బర్గమాకవేణుమ్, నానుమితనియేయనుభవిత్తు త్రీతియెయ్యడైయేనామ్మడిపణ్ణివేణుమ్, ఎన్నుమిప్పడి నానున్నైయునుభవిక్కుమ్మడివరవేణుమ్.

తీ.ఆ. — ఆటామ్బట్టు (మక్కిల్ కోల్ త్యాది). ముద్దినవపతాత్తి - “మలర్ న్ద” ఎన్మత్తప్పదొ, ఇరన్దానరు - “మక్కిల్ కోల్” ఎన్మవిశేషుత్తప్పదొ. ఓలోకస్థానపమెన్మతు-ఆనందత్రేన్మియిగోపరత్వతదగోపరత్వజ్ఞో.

అల్లాతార్ కుమ్మ మక్కిల్ చ్చియెయ్యడైయచ్చు, ఇవరకళై “మక్కిల్ చ్చియెయ్యడైయచ్చురకళో” ఎన్నా నెన్నున్న (భోగత్యాది). మక్కిల్ కోల్ - ఆనంద త్రేయడైయచ్చు. అన్మిక్కు-మక్కిల్ చ్చియెయ్యడైయచ్చు-దాహకత్వమ్. దాహకత్వస్యాన్నైరానందపేతుత్వాదితిభావం. చన్మసూర్యకళెన్నపు-మక్కిల్ చ్చి-ప్రకాశకత్వమ్, “మలర్ న్ద” ఎన్మమక్కుభావమ్. (బహుస్యామిత్వాది) బ్రహ్మవికాసవేణుజగదిత్యాతా (చివచిద్విశిష్టత్యాది). చివచిద్విశిష్టపవతేన బ్రహ్మసూర్యుదాహికారం కిన్న స్యాదితిత్తా-చపరిచ్యుతా. “మక్కిల్ కోల్ - శన్మై, మక్కిల్ కోల్ - కొల్, మక్కిల్ కోల్ - శెయ్” ఎన్మ పడి. ౨వేషడియ-సేయబ్బరణజల్మయ్యడైయచ్చుయాతే “ఇన్మయ్యేన్మమక్కిల్ చ్చియెయ్యడైత్తామ్మడిపణ్ణివేణుమ్” ఎన్మక్కు-త్తైయిత్తై. ఇత్తాల్ తాత్పర్యమ్ - త్రీతిపురస్సరమాక వాణ్ నిన్మత్తై-కాకవుమ్ కొన్మత్తై-కాకవుమ్ శెయ్ కై-కాకవుమ్మట్టపడి. ముతల్ మాన్మసాత్తిరయమ్ - కరణత్రయజల్మయ్యమ్ మత్తీత్తప్పేదై, “మక్కిల్ కోల్” ఎన్మత్రీతిపురస్సరమాకవేణుమెన్నుమతువుమ్, తామనునుభవిత్తు మక్కిల్ వేణుమెన్నుమతువు మిప్పట్టుక్కు-విశేషమ్. కీటీతా-ఎన్మత్తైత్తిస్సాట్టుక్కు-విశేషమ్-కరణత్రయజల్మయ్యడి తామనునుభవిత్తై. మక్కిల్ కోల్ తెయ్ నమత్యాదభ్య, శోతియాన్మత్తై-మలర్ న్దపచ్చునే! మక్కిల్ కోల్ శెన్మత్తై-త్తైయేత్తా-ఎన్మత్తై నానుమ్ నెన్మియ్మొన్మ ఉన్నైవణ్ణివారాయత్తెన్మయ్యమ్.

అ.ఆ.వి. — ౩ “తీమదొన్మత్తైత్తి-య్యట్టియా-త్తివాణ్” ఇత్తాదా-దాహకత్వస్థపప్పేత్తప్పి-పేతుత్వేనాభిధానాత్, “మక్కిల్ కోల్” ఇత్యనేన-పప్పేరానందపేతుభూతదాహకత్వముచ్యత ఇత్యభిప్రాయేణాహ (దాహకమానవితి).

ఈ. — పత్తై తవిర్ క్కపునూమిత్తై. అక వాయ్ పెరియ తిరునాభాయ్ ఛెల్లా నిష్ఠతు. నిరత్యభోగ్యనాన పున్నై బొమ్మనొక్కే మచ్చుణ్ణా తపోతు ధరిక్కుమాట్టత వెన్నుడై యహ్యదయ త్రిలేయునై ఎక్కొణ్ణు పుకున్దునై క్కుమిడ త్తిల్, బరునాభుమైయూతపడి యిరుక్క-అవ సే! (ఎనక్కెన్దు మెక్కాలే) ఎనక్కెల్లాక్కాల త్తిలమెల్లావనన్దై ములుమ్, వారాయ్. వరవేమమ్. ఉత్తిరుప్పాతిమలర్ క్కీర్ - పేరాతేయాక వందై యుమ్మడి తారాతాయెన్దు తల్, వారాయెన్దు తల్. 2.

కి. అ. — విట్టాలిత్తాది. శబ్దార్థము (నిరతితయేత్తాది). “వైప్పిల్” — (నైక్కుమిడ త్తిల్) ఆ మైయాతపడి-త్తు ప్రసాతపడి. తారాతాయెన్దు తల్ వారాయెన్దు తల్ ఎత్తుక్కుర్వము - “యాక వందైయుమ్మడి” ఎత్తుక్కు - “తారాతాయ్” ఎత్తుతోడే యన్దయూతల్, “వారాయ్” ఎత్తుతోడే యన్దయూతలేన్దు. మున్దపత్తుక్కు - ఉత్తిరుప్పాతిమలర్ క్కీర్ త్తార్వర్వ, ఎక్కాలమవారాయెన్దు త్తయిం. ప్పిరియపత్తుక్కు - ఉన్నై త్తారాతాయ్, ఉన్నై యెన్దు త్తైప్పిలిత్తార్వర్వ, ఎక్కాలమవారాయెన్దు త్తయిం పేరాతే యాక వందైయుమ్మడి వారాయెన్దు త్తయిం. ఇప్పత్తు త్తిల్, “ఉన్నై” ఎత్తు త్తై, “తారాతాయ్” ఎత్తు త్తిలమహుట్టువతు. 2.

అ. అ. — (ఎత్తు మెక్కాలుమితి) ౧ “ఆవరహస్వస్థామపానీత” ఇతివత్, అనుదినకాలవిశేషపరాగమనపున సుద్యోగితిక్ కాలవిశేషేషవసాగమనం వాగ్యర్థయతి. “ఎక్కాలమ్” ఇతి; తదాప (ఎక్కాలమ్ త్తిల మెల్లావనన్దైయులమితి). 2.

తార్వర్వము. — నిమిత్తక్కు నిరతితయభోగ్యమైన దివ్యసాదారవిందములకు పరతింతుండనగును సర్వకాలసర్వావస్థలయందును కర్తవ్యములను కేవలముటకకాశమునానాన (బ్రహ్మాండమి ఓ! స్వామీ! నిరతితయభోగ్యభూతుడైన నీతో సన్దేశింపక నుండునప్పుడు) స త్తలే నీ నా కృపయనునందు వేంచేసియున్న నీ నిరతితయానందరండైన సీత సర్వకాలసర్వావస్థలయందును వేంచేసిన సాదింపకృపచేయవలయు. 2.

మూ. — ఎక్కాల త్తై నై యాయెన్దు త్తై మన్నిల్, మ! శ్లోక్కాల త్తిలమయాయ్ త్తై మన్దేళ్. 1

మిక్కార్ త్తై తవిమలర్ విట్టాజ్జుమ్, ఎన్నక్కార్ క్కనియేయు న్నై యానీ ౮॥

అ. — (ఎక్కాలత్తు) ఎక్కాలము మన్నైయెల్లావడి మెయ్ త్తాయవిత్తుక్కొణ్ణెన్దు త్తే మన్నిలున్నైప్పిన్నైయెరుకాలము మున్దుమనే ఓక్కిటిలేళ్ మెక్కొణ్ణెమ్మెరుమానైయేవేషిత్తు, పిన్నైయు మెమ్మెరుమానుక్కిడి మెక్కెయ్ కైయులక్కొన్నై ఘాయాల్, ఎమ్మెరుమానై, యాళ్ళిండికణ్డనుభవిక్కి అ మహత్తాక్కళాకో నెన్దొత్తార్. ౮.

అన్య. — మిక్కార్ వేతము విమలర్ (3) విట్టాజ్జుమ్ ఎత్త అక్కారము (౬) కనియే ఎక్కాలత్తు ఎన్నై యాయ్ (౯) ఎన్ను త్తే మన్నిల్ 672 (౧౨) ఎక్కాలత్తిలమయాయ్ ఒన్దుమ్ (౧౫) ఉన్నై యాక వేణ్డేళ్. (౧౮).

పన్ని. — అనన్దము, అత్తర్వకాలానుభవమైతిలమతోడియ వేటొన్దుమ్ వేణ్డొన్దుల సత్వభినివేశ తై యురిచ్చెయ్ కితార్.

అతితయత్వభావరాయ్, వైదికాగ్రసరణ, నిర్వలనవర్కతో, (3) కణ్డకారాతియతై కళిక్కిరిత్తనుభవిక్కుణ్ణిక్కిలే, నకున్, అక్కారక్కోయ్, (౬) కనియే త్తేభోగ్యభూతనాననీ, ఏలేనుమల్లకాల త్తిలేయ్ కిలుమ్, ఎనక్కు స్వామియనానాకారన్దొన్దు ప్పిడి, (౯) ఎన్ను త్తే, ప్రకాశిప్పిత్తునిట్టామ్మేటిల్, ఇతోడియ, (౧౨) ఎల్లాక్కాల త్తిలమ్, ఏలేనుమ్, ఒన్దైయమ్, (౧౫) కన్నై, నాక, ఆపేడియేళ్. (౧౮). ౮.

ప్ర-తి.—(ఎట్టామ్మట్టు) (ఎక్కాలత్తెనైయత్తి) (వేళవిమలర్) యజ్ఞపి [అష్ట-3] “తమనువేహిసుకృతస్వలోకమ్ [పం-౧౦౬] మత్రమువయః ప్రథమజాతేపురాణాః [పం-౬౨] [య-తే-కా-౫-ప్ర-౨-ఆ-౨.] యదాహతాత్మనుమహోగృహోవానుసోవాసంభృంచతుహోవా ఏకంసప్తపతితేదదామియమావహాచ్యేవధించాతవేదాః ఆన్యగన్తా యజ్ఞవతిగృహిత్రతంస్తజానీతపరమేవోన్ముః”.

తాత్పర్యము.—ఆతిశయతస్యభావులను పరమవైదికులనువైనదిర్ల నాకరణులకుమయాదరాతిశయముచే గణకరించియునుభవించుతిశరాక్షునిరతిశయభోగ్యతప్రకాశించునట్లు నాహృదయమునందు వేంచేసియున్నచో ఈపురుషార్థమునతప్పయితరములను నేనుప్రాధింపలేదు.

మూ.—యానేయెనై యటియకిలాతే | యానేయెనైయేయిరున్దే |

యానేనియెన్నుడైమెయునియే | వానేయెత్తుమెన్ వానవరేతే ||

౯౩

అ.—(యానే) నానుమెన్నుడైమెయునునక్కే యడిమెయాయురక్కచ్చెయేతే, ఇతుక్కుమున్నుచోనకాలమెల్లామ్ “ఉనక్కడిమై” | న్దుమిడతైయటియాతే, నానెన్దుమెన్నుడైయతెన్దు మన్దానసానత్రాన్దిమానతాతేన్దువానేనెన్దు తన్నుడైయ ఇల్లనైయనుసద్ధిత్తుఅత్తన్దునన్దురాయెన్దుభావతవవాన్దులితజ్ఞానరామొరుతనామత్రముమెన్దురమానెయిల్లువాతేలితనాజ్జితేయిరున్దునభవిన్దిఅవకాశోవైన్దితార్. ౯

అన్య.—యానే ఎనై అటియ (3) కిలాతే యానే ఎకతవతే (౬) ఎన్దు ఇరున్దే వానే (౯) ఏత్తుమ్ † అవ్యానవర్ ఏత్ (౧౨) చాక్ నీయే ఎన్నుడైమెయుమ్ (౧౫) నీయే (౧౬)

పన్నీ.—అనన్దురమ్, సమన్దునమపృథక్సద్ధయాయురక్కననాదన్దిజ్ఞానతారే తునాక్రారమనుకారముపీతయాన్దునేన్దితార్.

నానానే, ఎకవియత్తితే, యాభాత్తన్దిజ్ఞానమ్, (3) ఇల్లామెయారే, నాన్దునత్తన్దిమానత్రాన్దిమానత్రమ్, ఎనై యెన్దియెన్నుడైమె చాకత్తుమ్, (౬) అచాక్రారమనుకారన్దున్దున్దున్దు, ముడినుపోకాతే అత్తనిశ్చిత్తముమనగావహమాన్దుడియిరున్దే, ఇన్దుతేత్తన్దియిరున్దునాత్తన్దిజ్ఞానమ్నైయాడుమ్పరమపదమాక, (౯) ఉన్నుడైయసమన్దునతైయేత్తుమ్మడి, అన్దులొర్ త్తమ్, శేపియానశెరున్దున్దున్దున్దువిరున్దునునీ, (౧౨) అత్తన్దితియిరున్దున్దునాన్, నీయెన్నులాన్దుడి యపృథక్సద్ధప్రకారభూతయాయురప్పన్, ఎన్నుడైమెయాననైయమ్, (౧౫) ఉనక్కేన్దు ప్రకారమాయ్కొన్దునీయే యెన్నులాన్దుడియాయురక్కమ్. (౧౬)

౯.

అర్థము.—నాను నాదివయమైన యాభాత్తన్దిజ్ఞానము (3) లేనందున నేను (స్వతంత్రుడు) నాది (౬) అని (తలచి) యుంజిసి. పరమదమంతయు (౯) న్దునించునట్లు అక్కడుండు నిర్గుహురలకు శ్రేణుఁడా! (౧౨) నేను నీవే నీవలెబ్రకారమే నాననమును (౧౫) నీవేనీవలెబ్రకారమే. (౧౬)

౯.

ప్ర-తి.—ఒన్దుతామ్మాట్టు, “మిక్కార్ వేళవిమలర్ విట్టురుమ్” ఎన్దునిత్యమానికల్ నిత్యానుభవమృణ్ముకి ఉపడియై యనుసన్నితార్ : అవిరకల్ డొత్త ప్రాప్తితమక్కున్దాయురక్క ఇల్లన్దిరుక్కిఅపడియైయ నునుసన్నిత్తు, ౨నన్దున్దున్దునైన్దితార్.

ప్ర-తి.—ఒన్దుతామ్మాట్టు (యానేయెనైయత్తి). [ప్రాప్యనిష్కర్షమ్ పణ్ణకవిన్దితై “అచాక్రారమనుకారవశ్యానాయ్కాన్దున్దున్దు” ఎన్దురగిత్తున్దున్దున్దున్దు [ప్రసక్తముతెన్న (మిక్కార్ వేళవిమలర్).] ప్రాప్తి - శేవత్తమ్.

† “ఏత్తుమన్దవరేతే” ఎన్దురెయ్ వాంమ్.

ఈ, - ఎప్పుడు తీరునడిమికి వచ్చి యీ నల్లయైదు. ౧ [బభూవబుద్ధిమహాశివస్య] రావణముమ్ స్త్రీకి భుమాంబురుక్మిణివిరుద్ధమై క్షణమున తే, తాను మొదలగు మాయాత్మకు క్షణమనాత్మయాలే ఇట్లు నేయిరుద్ధమై రుబుద్ధిపడెను. [యదీదృశీత్యాది] వై యీ రావణముమ్ స్త్రీకి భుమాంబురుక్మిణివిరుద్ధమై పురుషాభివృద్ధియందుకొనవలసి త్రానాశీ, ఇంద్రుని శివస్యమేకమై యీరుక్మిణి-లాంబుద్ధిపడి. [ఇమాంబుధారాక్షసరాజ భార్యాస్యభాత మస్మేతి హి సాధుబుధే] “శత్రుకృతులకు మన నై వెనుమ” ఎన్నిరుక్మిణి బుద్ధియై యై యవనుకు. (నీతేశయేత) పిరాట్టియరుల చెప్పెయితడయే భస్మశేషమావృద్ధిపడిన. (నెడుమేళుడర్ హృతి) రావణ నైపరకశోడోష్టు, కైయుమ్ విల్లుమానవీరశ్రీయోడేనన్దనిలై, అవిరోధికలై పోక్కి-నాపొలే యెన్నుడై యవిరోధికలై యుమ్ పోక్కి-వేణుమెనితార్. (తేతెలెన్దై) పప్పిన్దై పిరాట్టియోట్టెనంక్షేడత్తిలై ప్రతిబంధకమౌక్కివమైయుమ్, శ్రీజనకరాజు తిరుమకళభవిత అవలై పిరి త్రరావణనై ముడికొవమైయుమ్, అవరకలై యుంకొక్క-వేడ్డా; పక్షేయుంకొన్నిరుక్మిణి-యాలే; అప్పడియే, “ఇవరోధికలై పోక్కి-నమకొక్కి-నోమాశీ ఇనియో?” ఎన్నిరుక్మిణి-వాణ్ణా! తే! ఎన్నుభవిత. తేతే నెన్దు పాఠమానభతు .. తేలియే నెన్నులత, తరియే నెన్నులత.

అనాత్మయ్య వేడ్డవతెన్నున్ద (ఉక్పాన్నుడిచ్చేర్తొలై) “నిజ శెన్నూపాతపల్లు తలై శేర్త్తు” ఎన్దు తొడజేస వరకై తలై కట్టుకొనెత్తార్ (ఉక్పాన్నుడి) కట్టుకుమ్ వై తన్నున్దు కట్టుకొనవలసియిన్దో? శేర్త్తు - శేర్త్తు తరుభవేణుమ్, బల్లై - నానిన్దెన్దూ శేడక్కున త్తిరువడికలి తిచ్చి రేల్లై యోపాలి శేర్త్తు తరుభవేణుమ్. అప్పడి-అ-చార్, “అహాపీర్వమహోద్ధర్వమహోద్ధర్వమహోద్ధర్వః ఆహారాక్షసరాజస్యపరపక్షణయత్రా”. తన్నెనవమ్, “అహామద్విసుహాశివస్య యదీదృశీకామభర్త పత్నీ । ఇమాయభారాక్షసరాజభార్యా ముఖాతమస్మేతి హి సాధుబుధే”. * హాశివరకజ్జ * తుభ్యయో రథ్తమావ (రావణమయత్యాది). తుభ్యః - చార్. “ఇమా - రాక్షసరాజభార్యా - యభా, రామభర్త పత్నీ - శుభ్రాశిది” ఇత్యన్దయః, “సాధుబుధే” ఎన్దు తుక్కన్ద (శత్రుకృతులయత్యాది). “శ్రీకాననదృశితే” ఎన్దు తైప్పవీరు (పిరాట్టియరుల చెప్పెయితడియుండు) నెడుమేళుడర్ హృతి-మిక్క-పుకలై యెడయపడియుడై యెవనె. ఇతలై ఫలితవర్త (రావణనైయత్యాది). పూర్వార్థమౌక్కి-భావప (అవిరోధికలైయత్యాది). తేతేలెన్దై-ఎన్దై తేలియే. ఎన్దై “ఎనకు ననైయతేవ” ఎన్దు విశ్వనియాతేమనపడి. “ఏత్తేతేమ” ఇత్యాదియె ముమ్కొట్టికొట్టా, “ఎన్దై” ఎన్దు తుక్కుభావప (మొన్దైయత్యాది). అవరక విరోధియై పోక్కి-నాపొలే యెన్నుడై వనకొరమమకారావిరోధికలై యెమ్పోక్కి-నాయ, అవ్వలై విశ్వనియాతే యుక్కురవడికలై యుమ్ అడై పిక్క-వేణుమెనపడి. (ఇనియెన్దై) రుక్మిణి-వాణ్ణా తన్నుభవిత (ప్రాప్తిపర్యవసాదప్రకృతి తరువేణు మెన్దుపడి. (తేయో) నియవర్తమన పక్షపదితాతే విశ్వనియె నెన్దుపడి. తేతే- (తరియో) ఎన్దు పోక్కి, “మయిరేతేవీరు” ఎన్దు - “మయిరేతే త్తు” ఎన్దు తై యరుచ్చెయివర.

పాన్నుడియెండు - పరిభ్రమనాదీయెన్దాయ, అతలై - కట్టుకుమ్ వై తన్నున్దు కొడుక్కొనవలసియిన్దో? ఇన్దు తలై-అ-యత్యాచా పరాగపాలకకోర్తావణమేదీదృశమ” ఎన్దు తైయుమ్, 3 “రామస్యపాద రజసాప్రకృతిం ప్రపత్తే” ఎన్దు తైయుమ్ కట్టుకొనెత్తు. అ-అ-మి-ర “కోదణ్ణాటివినివేతిభావపల్లమఖణ్ణాద్యమరపాతితపుష్పవర్షమాయోధానక్షీతిరజపవనావరాజమవ్యాధి నిరంశువతేరనన్దు శ్రీ” - “ఏత్తే” ఇత్యాద్య, “నెమమేళుడర్ హృతి-ఉక్పాన్నుడి శేర్త్తు” ఇతిగాథామత్యస్యభావపరప (ఇవరోధికలై) తన్నుక్కి-యితివాక్యమి. “ముషధసప్తకనిరసలక్ష్మీ-దవనవతే మద్రతావకొరమమకారాపాకలొ, తావతామాన నవిశ్వసే, త్వన్దరజారవిన్దం ప్రాపయేతిభావా నరపరమ్ (నమ్మన్దై పిరాట్టియత్యాదివాక్యమి) ఇతివదన్ది అయంభావేన పరితాతాయుగకరాంసన్దువృత్తే. — ఇన్దు తలై-అ-స “కేయంసిమహూనిసందిశతువీరః కృపాత్మాతుః । యస్మై త్రాశ్చలరక్షమానమతతోదభేష్యాగ్రస్థితిమ్ । యస్మిన్ దానిమతామజాయనయం లక్ష్మీ-ధిపత్నీం దదాయత్సాచా పరాగపాలకకోర్తావణమేదీదృశమ” ఎన్దు తుమ్, 3 “దుశేషుశేషరవిమహుసహేతు సదభ్యుగోపహతిగోతమభర్త పత్యా” 1 యస్మాద్ధరణసావిలింగతావ రామస్యపాదరజసాప్రకృతిం ప్రపత్తే” ఎన్దు తుమ్ కట్టుకొనెత్తు.

ఈ. — శ్రువుపోరాతు, “ ఇవనుక్కెల్లావుత్తర్వముమ్ పణ్ణిక్కొడున్మోమ్, అకిలినియె?” ఎన్నవొణ్ణాతు, నీయెల్లావుయర్ త్తికభుమ్ పణ్ణిత్తలలుమ్ నానెల్లాత్తామ్మొకభుమ్ పణ్ణిక్కొల్వో, ఎన్నెయోకైయిల్ కాట్టిరైరాతో ఘ్రియవేణుమ్.

౧౦.

జీ-అ-పాళి-సమాపాళి. అవ్వువువుపోరాతు - ఉక్ పాన్నడిశేర్ త్రమాత్రమ్ పోరాతు. వివరణమ్ (ఇవనక్కెల్లాత్తాది). “వేళేబోక వెళ్ళాన్ముమ్ విడల్” ఎత్తుకుక్క భావమ్ (నీయెల్లావిత్తాది). వివయా నరబ్బళే నిన్నెత్తు వేణుపోకాతపడి యెక్కలల్లిలుమ్ ‘విడాత్తోడియవేణుమెన్దు శబ్దాధమ్. ఉయర్ త్తి - ఉత్తర్వమ్. తామ్మొకల్ - వివయా నరబ్బళే వివమ్ముకై ముతలానవై. ఎక్కైయిల్ కాట్టి త్తిరైకైయానరు - “ఉ పాయా నరబ్బళే యన్మత్తిక్కువారుమ్” ఎన్నె. ఏకైలేటా మిత్యరభ్య, శోధ - ఎన్నె - తేళేర్; ఉక్ పాన్నడి - ఒల్లె - శేర్త్తు, వేళే పోక వెళ్ళాన్ముమ్ వివలిత్యనయ్య.

౧౦.

ప్ర. — (పత్తామన్ము) (ఏకైలేటా మిత్యరభ్య) (ఏర్కొళిలజ్జెయ్) సువరకాడ్డే వీళిసపళ్ళాళే రాత్తు సైర్బద్ధస్యరావణసుపకర శ్మశానానుమతో బ్రాజమానంతంప్రతివిచారం, “బ్రాజమానం తతోద్భస్త్వ హనుమాన్ నాత్మ సేవ్యరమ్ | మనసాచి వ్రయామాస తేజసాతస్యహో హితః || ౧౬ || అహోవీర్యమహోద్భురమహోస త్త్వమహోద్భుతిః ! అహోరాత్న సరాజస్య సర్వలక్షణయన్తతా || ౧౭ || యన్దగ్ధక్షోనబల వాక్ స్యాదయంరాత్మ సేవ్యః | స్యాదయందేవలోకస్య సతత్రస్యాపిరక్షితా || ౧౮ ||” — రత్నైవ నవమే, “బహుపలుద్ధిస్తుహరీశ్వరస్య యదీదృ శీరాఘవగర్వ పత్తి | ఇథాయథారాత్మ సరాజభార్యా సుబాలమన్యేతిహోసాపలుడే || ౨౦ ||”

౧౦.

మనవాళే మామునికళ తిరువడికళే శరణమ్.

తాత్పర్యము — నప్పిన్నపిరాట్టికిగాను బద్ధములగు ఏడుపుపభములను సంహరించినవాడును అక్రితవిరోధులగు రాత్తులను సంహరించి యుపకరించినవాడును వీరశ్రీచే నుజ్జ్వలస్వరూపుడునునైన ఓ సర్వస్వాది! నాకు హితములను నేనెఱిగినవానినిగానన్నెంచక నీదిక్కుపాదాలందమలయందు శీఘ్రముగ నన్ను తేర్చి వివయా నరములయందు రుచిలేకండునట్లు కటాక్షించినవాడనై నన్నెల్లప్పుడు వివనక నుండును.

౧౦.

మూ. — విడలిల్ శక్కర త్తణ్ణలై మేవల్ | విడలిల్మిల్లురుకూర్ చ్చడకోపకొళిల్ |

కెడలిలాయిరత్తుల్ళివై పత్తుమ్ | కెడలిల్వీడు శెయ్యుళ్ళేరర్వార్ కేల్ ||

౧౧ ||

అద్రావర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అ. — (విడలిల్) ఇచ్చడి యామ్మొరవేక్షిక్క, అవేక్షిత్తపడియే తిరుమలైయలైత్తువనరుళి, అద్రావోడే, తిరువాళియామ్మొ నోడసుంశేషిత్రాస్పాతే యొరుకొలుమ్పిరియాతపడి సంక్షేపిత్రపెప్పెరుమాకైచ్చొన్న విత్తిరువాయ్ మొట్టివల్లారామ్మొర్ పెన్ బిపేణుజ్జెలు వరెణ్ణిజార్.

౧౧.

తిరుకుర్రుడైప్పిరాన్బిల్ళాన్బిరువడిక శేశరణమ్.

అన్య. — విడల్ ఇల్ శక్కరత్తు (౩) అణ్ణలై మేవల్ విడలిల్ (౬) వకో కురుకూర్ చ్చడకోపకొళిల్ (౯) కెడల్ ఇల్ ఆయిర త్తుళ్ (౧౨) ఇన్దెపరుమ్ కిళవార్ క్కుల్ కెడలిల్ (౧౫) వీడు శెయ్యుమ్. (౧౭)

వినుతల్, ఇల్లత్, తిరువార్మయ్యయ్య, (3) స్వామియై, అప్పడియే మేది, విడతుమర్లత్, (౬) మహావారరాన, ఆహ్వాన్, ఆరుళిచ్చెయ్ తాయ్, (౯) ఇలివయ్యత్తార్ క్కు, ఆనర్థమ్, వారాతిపడియాన, ఆయర్ త్తల్, (౧౨) ఇనై పత్తుమ్, సాదరమాకన్ ప్పల్లవన్ వర్ కుకుమ్, ఆవిద్యార్థనర్థగర్థరహితమాన, (౧౩) మోక్షున ద్దై, పణ్ణిక్కొడుక్కుమ్, (౧౪) కిళిరత్-శొలత్, *కీర్తియాయ్ ఉక్కో గమాకవుమాన్, ఇకుంకలిరుత్తమ్.

౧౧.

వాది కేసరి అర్చక మహాకవి వీరయర్ తిరువడిక కేశరణమ్.

అర్థము. — విశ్వేశుమ్ లేని చక్రాయుధముల (3) స్వామిని బొంది విశ్వేశుమును సహించి (౬) మహావారలై కురుకురికినిర్వాహకులైన యాహ్వాన్ల సాదించిన (౯) అనర్థములు రాకుండునట్లు మేయపాశురములలో (౧౨) నీపదిపాశురములు శ్రద్ధతోననుసంధించువారికి అనర్థగర్థములేని (౧౩) మోక్షమును లుట్టించును, (౧౪)

౧౧.

ఈ. — ౧౧ గవత్తిల్ - ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియై యభ్యసీకన్ వల్లార్ ఇతి తొన్న ప్రాప్యతై ప్పెలువరెన్ని తాన్.

“నామీ విడుకి తోమ్” ఎన్దు తిళ్ళై ప్పణ్ణి యి తెళి? నా మొరువరై యుమ్ విడోల్లాణుమ్” ఎన్దు కై యిన్ద్రు న్నిరు వాట్టియై క్కుట్టి నా. (విడలిల్ శక్కుర త్తణ్ణల్) ఒరు కాలుమ్ విదాత తిరు వాట్టియై క్కై యి లే యుడై యనర్చేవ్వు రనై క్కు విపాడిన్దు. (మేవల్ విడిలి త్తాన్) అవక్ సప్తభావతా లే క్కట్టి అవనై ప్పిరి మున్దరి యాతపడి పరమాదారరాన ఆహ్వానరుళిచ్చెయ్ తాన్, వణ్ణెయవతు - ఇవ్వనుభవ త్తుక్కు ప్పాశుర మిట్టున కిరి త్తప్పక కారమ్. (కెడలి లాయరమ్) ఇవ్వాత్తా పుక్కనర్థగర్థమ్ వారాతపడి హిత తైయారాయ్ న్దరుళిచ్చెయ్ తిరు తాన్. అవన్ద్రు లిచ్చుత్తుమ్ - కిళిరార్ క్కు - కెడలిల్ వీడు శెయ్యుమ్. “వరిల్ పాకడే, కెడల్ తేడే” ఎన్దు ర్కై యన్ది క్కే శ్రద్ధధానరాయరు ప్పార్ క్కు - అనర్థగర్థరహితమాయ్, అనాత్మారనుమ కారణై యుడై త్తన్ది క్కే. “తన క్కేయూక వేణుమ్” ఎన్దు ఇవల్ ప్రార్థి తపడియే ఇవ్వాత్తా వినుడై యస్సరూపానురూపమాన పేర్ తై ప్పణ్ణి త్తరుమ్.

ముతత్యాట్టిల్ - కాయకమాన పేర్ తై య పేక్షి త్తార్; ఇరణ్ణామ్బాట్టిల్ - మానసమాన పేర్ తై య పేక్షి త్తార్; మూన్టామ్బాట్టిల్ - వాచికమాన పేర్ తై య పేక్షి త్తార్; నాలామ్బాట్టిల్ - స్వరూపానురూపమాన ప్రాప్యతై నిష్కర్షి త్తార్; విద్యామ్బాట్టిల్ - నీరారాయ పేర్ తై య పేక్షి త్తై రెన్దు, నా నారాయణుక, ఉన్దై యనుభవి త్తుమక్కిమ్బుప్పడి పణ్ణియరుళి వేణు మెన్దార్; ఆత్మామ్బాట్టిల్ - త్రివిధకరణ భృగాలుమునై ఎ ప్పీరి పురస్సరమాకవను భవిక్కుమ్బుప్పడి పణ్ణియరుళి వేణు మెన్దార్; ఏర్ణామ్బాట్టిల్, అప్పడి త్తక్కన చెయ్యెయ్యాయ్ లేయన్నా తానార్;

ఈ. — ౧౧ గవత్తి (విడలి త్తాన్) “కిళిరార్ క్కు - కెడలిల్ వీడు శెయ్యుమ్” ఎన్దు కై ప్పేర్ వ వన తారి క్క. ఇతి తొన్న ప్రాప్యమానకు - సాధ్యతాగర్థరహితమాన పేర్ తై ప్పడి.

“వేత్తి పాకె వణ్ణాన్దు విడుతల్” ఎన్దు నన్దరమ్, “విడలిల్ శక్కుర త్తణ్ణల్” ఎన్దు ప్రయోగిక్కి అవరుడై యహారభావమ్ (నామీ విడుకి తో మి త్తాన్), అతావకు-తిరువార్మయ్య విడివన్, ఉత్తై విడలావ త్తెన పడి. అవక్ సప్తభావతా లే - విడిలిల్ శక్కుర త్తణ్ణలానవనక్ వీర్భావతా లే. మేవల్ - మేవియ్యాయ్, క్కట్టియెన్ద పడి. “(పిరియన్దరి యాతపడియె న్దెయారే) ‘విడలిల్’ ఎన్దు కుక్కు-విట్టూలార్ కామాట్టాతన ర్ణమ్ తో మ్మిళుకుమ్” ఎన్దు క్కు ప్పణ్ణోర్ నిర్వాచుమ్. విడలిల్ - “విడతుమర్లత్” ఎన్దు రైయలర్దుమ్. సాధ్యతైయన్దరమాకయారే (అనర్థగర్థమ్ వారాతపడియె) కు. కిళిరార్ క్కు - శ్రద్ధధానరాయర్ ప్పార్ క్కు, కిళిరక్ - శ్రద్ధధానరాయ్ చ్చియ్యై. “కిళిరార్ క్కు” ఎన్దు కుక్కుమ్, “కెడలిల్ వీడు” ఎన్దు కుక్కుమ్ తాత్పర్యమ్ (వరిత్తో కడిలి త్తాన్), కిళిరత్-శొలత్ తయి, ఉద్యోగి త్తయి. ఆరాయడుక - ఆరానాళుమా

* అరున్దు న్ద్రు న్నియమ్ అకారాదయాలమ్, కిళిరత్ - ఉద్యోగమాయరక్కు - “కిర్తియాయ్” ఎన్దు - వికారకల్పనత్తుక్కు - సయోజనము లేదు.

၁၇.

ଠିକ୍

OF.

NF

వ్యా — (ఎన్నావీడుకు కేరణాపెత్తనక్కణ్ణాళిజైయెచ్చునమెయనమెనవాయ్ మొత్త) ఎన్నర్ యాలవవిలక్షణమానమోక్షమ కేరణా, కేరణాతనానవెనక్క ౧ “యావన్న చరణా - శరసాధారయిసామి” ఎన్నుమ్మడి కేరీయానదేవరుడైయ ఆస్తియిగళ మేయమైయ మెన్లు ఉభయానుగుణమాక ముక్తియైయారాయ్ మెన్లుతలై శేరనిష్కర్తి త్తదలిచ్చెయేత. వాయ్ నెన్లు - ఇవ్వుర్ తలై పాసన్దియెన్లుమామ్. ఇత -* ఎన్నా వీర్చెయడియేతోడన్తి అడియైవడి; నెన్-కేన్నాపాతపన్లుతలై శేర్ కేర్ త్తు” ఎన్లుతోడన్తి, “ఉన్-పాన్లుడిచ్చేర్ త్తు” ఎన్లు కేరణాకట్టుతానిరు ప్పుతు. “తాళిజైయే” ఎన్లయారే - “తనక్కేయాకవెన్లెక్కొళ్ళుమితే” ఎన్లు తునూచితమ్; తిరుముడియై తిరువడికళుక్కపాదపీకమాక్కుకిల తత్తనపారతన్త్రీమితే. (తమ్మడైయవాల్ ముతలామాణ్) నమ్మడైయస్సరూపానురూపమానసమ్మత్తుకడియామాట్టార్. ఆట్టార్ డైయ వాట్టొక్కడి ౨ “తనియేన్ వాల్ ముతలే” ఎన్లు తనియేన్ వాయరుక్కమ్, ఇవరు డైయవాట్టొక్కడి ఆట్టార్ వాయరుక్కమ్. (నులర్ తాళిజైయడి) ౩ “కోలమామెన్ శెన్నిక్కణ్-కమలమన్న కుక్కళై” “పారపన్లుతలై శేర్ త్తు” ఎన్లు వడియే శెన్నిచ్చుచ్చుమావారెప్పోలే పూహ్మిన అడియైయెచ్చుడి. (కీర్తైయన్ దువెన్లెక్కేర్) తదితరనెవైయాకిలతాల్ త్తైయన్ దు ఆట్టార్ నేవైయారేన తైవేన్ దు మనస్సేమయన్దామర్ మేన్లెనక్కళై న్దుపార.

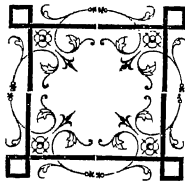
౧౯.

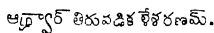
వెరియడియర్ తిరువడిక శేరణమ్.

తాత్పర్యము. — ఓ! సర్వస్వామీ! సాలాక్కసారూప్య సామీప్య సాయజ్యములనియెడి సర్వప్రకారములచే బరిహారమైనను మోక్షము నాకపేక్షితము కాదు; సద్బోధిక సేతములైన నీపాదారవిందములే నాకపేక్షితములు, అని యీ తిరువాయ్ మొళియందు నిష్పన్నించి సానించిన యాట్టార్లయొక్క దివ్యపాదారవిందములను శరసాపహించి, ఓ! మనసా! ఇతర నేవయనియెడి సేవతనువిడిచి మైయెన్లువృద్ధి నొందుము.

ఇరణ్ణామ్మత్తిల్ - చిన్న తానిరువాయ్ మొళి మున్ద్రీన్ దు.

ఆక - తిరువాయ్ మొళి-౧౯ — పాట్ట-౨౧౧.

ఎ మ్మెరుమా నార్ తిరు వడి క లే శ రణ మ్.

తరువాయ్ మొట్టి. — ఇరగ్గామ్మత్తు, పత్తాన్దిరువాయ్ మొట్టి ౧-పా-కిళరొలి వ్యాఖ్యానం.

మూ.—కిఫరోలియిళమై కెడువతనున్న మీ । వళరోలిమా యోస్తరువియకోయిల్ ।

వళరిళ మొబ్బిలి శూన్ మాలిరుజ్జోలై । తళర్విలరాకిత్తార్వతుశతిరే ॥

ఆ.— (కోరొలి) ఇప్పటికే ప్రాధుకలనరుని వెమెరుమా నివరుని తిరుమలైయై యనుభవిత్తార్.

యాగోష్టితే నిష్ఠురగుడయ్యారే అట్లుత్తైవైవైపాలె వెమ్మెరమానుడెమ్మ తిరువుడమ్మ అరిశీరళమాదు అతిస్థిరమానవైవైవైయితో
నవాది కల్పాణుగుణవైవైయై డేరాయైమ్మ, అబ్బజేయిరువ్వితిరమాతిరుమకేళిలైయై, శుక్లగుళ్ళుకరణపాలమమ్మబ్బబ్బలే శుక్లగుడైయై శ్లేశమ్మైమ్మ
తీరుమ్మడి శైవ భుజియైబ్బరే; ఇరు పరమ సావనమ్మతార్.

పన్నె.— పత్తాబ్దియవాచముమీయిల్, కీల్— పునునెరతయ నీతితమానవత్వపు పారతప్ర్యయప్రమాయయధ్యక్తైబుర్రైత్తెయవరపేమీ తపడదేమే, కాబవిశ్చన్నునివాతపడె యిక్కోదా తయరకై కాక— తెల్లొత్తియరుయైతే యెట్లొదనినిట్టిఅపడెయై ప్రకాశ పీకక్కర్తైత్వపప్తయై రాయ్; అర్దుకుడెయి వాన్మన్మత్తైయను, అనినూప్తైయను, బొదార్పుతైయను, రత్తకరర్తైయను, రత్తక పకరణన తైయయను, అత్రితవాగ్దాపతైయను, అతర్కన్మత్తైయను, అత్రితానకూలయైయను, విశాధినిరపశ్శిత్తైయెయను, జ్ఞాన ప్రదర్శతైయనునునర్తయై, “ఏంవిధనాన ప్రాప్యభూతైయను విరుమ్మమ్మడియన తిరునలై యేరవనుప్రాప్యను” ఎన్నె నుమ్మర్తిత్తు, ముత ర్తైయెప్పాట్టా— తినివుర్తైయను, మేలర్తైయెప్పాట్టా— రాకరైయెప్పాట్తియ అనన్ భోగ్యత్తైయెయనుచేర్తయై ముడితయెరుగితార్. ౧.

అ.ప్ర.— కిలోర్ 29 ఇళ్లమై (3) కెడువరపున్నవ్ వర్గ 29 (2) మాయోక్ మునియు కియిల్ (4) వర్గ ఇళ్లు సాటిల్
(౧) క్షూడ్ మాలియట్లోకై చిత్తు (౧) + ఇలరాక్ కార్పొరేషన్. (౧)

పన్నీ - ముతకాట్టిల్, నిరతిశయాజ్ఞప్రవిశిష్ట నాన సర్వేశ్వరక్ విరుమ్మిన తిరుమలైయే ప్రాప్యమైతిహ్.

[illegible]

† ఈదొడ్డినవర్లును “ఆకిచ్చార్వతు” ఎఱ్ఱపాఠము.

శతిర్, (౧౮) “ ఇతిహీయ ప్రయోజనానరముష్ణు ” ప్విరుక్తై - ఇర్ మేయేష్టుకరుత్తు. చేతనర్ ౧ * బాల్యత్రిశేషికాత్తాక్క శాయ
కొండ్రనన్యప్రయోజనరాయ్ ప్పబ్బు మిరుకతిహీయేష్టు తేనీరువ్వురై త్తెప్పలై త్తుశెక్కారాయనక్కిఱుత్తు. ౧.

ఆవతారిక. — క్రిందితీరువాయ మొట్టియందు నిష్క్రందింపబడిన ప్రావ్యమును బొందుటకై తిరుమాలిగళ్ళలోలయనియెడి తిరుమలను నా
 టొవ్వొక్కత్రయించుచున్నాను.

అర్థము - పరిబ్రువన్న స్థానమునకు (యోగ్యతకల) చిన్నతనము (3) చెడిపోవుటకుమునుపు పెరుగుచున్న కాన్తికల (౬) ఆశ్చర్య
భూతుడైన (సత్యేంద్రుడు) అమరియున్న స్థానమును (౯) వృద్ధినిండియున్నను లేతదియైన గోటలచేనువృద్ధియైన (౧౦) పాలిబిడ్డోయ్య
యెడిది తిరుమలను (ప్రయోజన వరసంబంధమునయెడిది) ఆపథ్యము (౧౧) లేనవారై పొందుదురు చాతుర్యము. (౧౨).

౧౩. — 'శీర్ష ౨౩' ఎన్నువీటిలేనిపిచ్చుర్ని త్రేపాపుమ్ పెలుత్తెక్కుర్ని తిరుమలైయై యాశ్రయిక్కిఱ్ఱార్' ఎన్నుటళవనదారభిచ్చెయి తానాక తిరుమలై యాదాఱ్ఱా వణిక్కొప్పుడి. ఎన్నురమానార్, 'అజ్జనల్ల, ఇవర్ పాట్టుతో' అనుమ్ ౩ (బల్లై), '౪ (బల్లై) ఎన్నుమ్, ౫ (కాలక్కభీపుశెయ్యేల్, ఎన్నుమ్ - త్తొరక్కచ్చుక్కవాడే, 'నవ క్కుమణినిత్తునామునివర్ కారయళ్ళైయ్యక్కడన తాకవఱుతియట్టల్, 'శరీరనవన స్తరమ్ పేఱుతప్పాతు' ఎన్నుటతియట్టిరక్కలాంబురక్క, ఇవరిప్పడిత్తొరక్కటతు ఇశ్వరీరవ్తోడనామడిమైగొళ్ళివేలుమెన్దుపాల్ తిరువత్తు ఇనియివర్ క్కునామ్ నిన్దైవడి పరిమాఱుక్కేక్కా న్దమాన దేశమేతో, ఎన్ను ౬ శాలత్తాచేదన్దుమ్మిక్కొప్పార్ త్తువరచ్చెయితే, ఇనిప్పడు శాలవికా న్దభవమాంబురన్దు' ఎన్నుతిరుమలైయిలే సన్నిధిపణ్ణియరలి, నాముమక్కుముక్కన్దుకై కాక్కనన్దునిన్తోమ్, నీరణ్ణేనన్దునిన్దైవకై కళైల్లామ్ పరిమాణియనుభవియుమ్, ఎన్ను తెఱ్ఱున్దైవలైయిలేనిటిఱునిలై యైక్కొట్టిగొండుక్క, ఇవరుమ్ తైయనసన్దిత్తు; భగవాన్ పొన్ననానార్ అనివర్ త్తిక్కుమ్ దేశముమ్ ప్రాప్తమాకక్కడవతిత్తే; అత్తాల్, తిరుమలై యోడు, అత్తొడుక్కేరన్దలయన లైయోడ పుఱువలైయోడు, తిరువృత్తియోడు, వోమ్పభీయోడు, 'పోక్కడవోమ్' ఎన్నుతుఱియుమ్ తుఱివోడునానిఱు అప్రపాన్య నరతమా యనుభవితె ఇనియ రాఱ్ఱార్" ఎను.

శీ-ఆ-అక్షరాలైనవే, ౭ “కాద్యవశతి” ౮ “అద్రవతులిపమ్” ఇత్యాదియైప్పుడే ప్రాపకపరమాక వాగ్దవ్వారనివాసక
 “ఎఱువకుయక” ఇత్యాదియైప్పుడే ప్రాప్యపరమాక వైపురుహనారనివాసకమ్. ననుక్రమణిత్వైత్తు - ౯ “తనత్తయక
 ఇత్యాదియైప్పుడే. ౧౦ “వివలితశక్రన క్తైత్తై” ఎత్తత్తైప్పుడే (నానువివర కా ద్యమ్ కేయ్యకరతక వఱుఱియిట్టైత్తు) కా
 ఏ వాకపల్లమెన్ద వివత్తై - ౧౧ “అయరమాణకమ్” ఇత్యాదియనశ్చేయమ్ పాట్టుకొలికప్రమేయమ్ (గళవానిత్యాది). అయ్య
 మత్తై-అళలేమత్తై, అతానకు - తత్తయ్యన్ద మేనిరూపమాకవ్వేర్ నియర్, అమలైయన్ద పడి. పుఱుమత్తై-తత్తయివనశ్చితమానమత్తై. ఇనియరాకె
 తన కున్దు-ఇనియరాల్మవశోపదేవమన్రతిణాతనకుఱిక్కిల్లెత్తు

ఆ అమి... అశ్వమేధా నిర్వాహకుడు... “కీర్తి” పురిటపట్టె ప్రెస్... తిరుమలయ్యోగి నిరంజనాచార్యులు
తా.నా.లో, అపచయనభవిష్యత్తులూ, తిరుమలయ్యోగిలానవత్తు వృద్ధియుక్తయిక్క... చిట్టవానెన్నెన్న (భగవాన్ ప్రావీణ్య
నారణమోడకీ).

ఈ.—వృష్ణుణి దేశమ్, కిరొలి మొట్టిలో శూన్ మాల్నిరుజ్జోలై అడిమైశెయ్ కిటవర్ కళి *కిరొలియిగ మైయైయుడై యువర్ కళి, అడిమైశొళ్ళుణిటవర్ *వళిరొలిమా యోక, అడిమైశెయ్ కిట దేశమ్ వళిరొలి మొట్టిలో శూన్ మాల్నిరుజ్జోలై, ఆకి, ఇప్పడియడిమైశెయ్యుమవనుమ్, అడిమైశొళ్ళుమవనుమ్, అడిమైశెయ్యుమ్ దేశము మొత్తవరువ మాయాయిగ్గిరుప్పతు. వళిరవళిర ఇళప్పతిత్తు చెల్లనిట్టు మాయాగ్గిరుశోలై. (తళిర్విలరాళిల్) ౧ “యన్దు వచా ర్తంక్షణంవాపి” ఇత్యాది. సర్వప్రకారతాలుమ్ వరుమనర్థమాకిటతు - తిరుమలై యెక్కిట్టామైయైదుక్కి-తార్. “తిరుమలై ప్రాప్యమ్” ఎన్నుమి బుద్ధిపిఱన్దులభిక్తైక్కుమ్ విరోధియాన్దు వరుమనర్థభాగి కళిన్దియే ఒట్టియ వేడ్డెల్. (శార్వతుళిరే) తిరుమలై యెక్కిట్టమితు వే ఇవాన్తా ప్రక్కుచ్చతిర్; అల్లాతనై యెల్లామిళిమ్ము. “కణ్ణు క్కిలక్కా నవివయత్తై విట్టువేత్తే శిలవగ్గై పెఱుక్కైక్కుయన్ది యాన్ది గోళి” ఎన్నునీర్గి నెన్దై తిరుక్కుమతువేయి లిమ్ము; ఇతువేళితిర్.

౧.

శి-అ-యాకాతే. పదచ్చేర్ త్రియాతే పరమపదసామ్యముగళిచ్చెయ్ కిటార్ (అడిమైశెయ్ కిటవర్ కళిత్తాది). “వళిర్” ఎన్దువేత్తు, “ఇళై” ఎన్దుతుక్కర్గడు (వళిరవళిరవిత్తాది). ఇళిప్పతిత్తు చెల్లనిట్టుమ్ బాల్యమేపృథ్వియడైయానిట్టుమ్.

“తళిర్విలరాళిన్ద్రుక్కతుళిర్” ఎన్దెయారే - శారవపాతు తళిర్వజ్జెష్టువపిత్తు, అతుక్కుప్రమాణమ్ (యన్దువచా ర్తమత్తాది). “యన్దువచా ర్తంక్షణం వాపివాగుదేవోనవిత్త్యతే | సాహని స్తస్స హచ్చిద్రంసాభ్యాన్దిస్సాచవిక్రియా”. ఇత్తార్ - తిరుమలైయెక్కిట్టామైయే తళిర్వజ్జెష్టు, ఆళవనార్, ఎమ్మెరుమానార్, ఇరువనడైయనిర్వాళుమగుణమాళక్రమేజాగర్వయమ్ (సర్వప్రకారతాలుమిత్తాదివా కర్వదయేను). తళిర్విలరాళిల్ - తళిర్విల్లాతవర్ కళాకచేడ్డెల్. దుఖభాగి కళిన్ది క్కే యుట్టియవేడ్డెలన్దు మున్దివర్గమ్; తళిర్వ - దుఖమ్. అనర్థభాగి కళిన్ది క్కే యుట్టియవేడ్డెలన్దు ద్వితీయాగ్గమ్. ఇవన్తు త్రితే, “తళిర్వ” ఎన్దు - దుఖపాతుచానపాప త్తెన్దొన్దుకీటతు. తిరుమలైయే చ్చారామైయూకిటదుఖభాగి కళిన్ది క్కే యుట్టియవేడ్డెలన్దు మున్దివర్గమ్ త్రితేళత్తాగ్గమ్; తిరుమలైయెక్కిట్టామైయే విరోధియానపాపభాగి కళిన్ది క్కే యుట్టియవేడ్డెలన్దు ద్వితీయపత్తు త్రితేళత్తాగ్గమ్. శితిర్ - చాతుర్వక్. “శార్వతే - శితిర్” ఎన్దున్దుయన్దు. అపధారణత్తుక్కర్గడు (అల్లాతనై యిత్తాది). ఇళిమ్ము - నైన్దుమ్. వివరణమ్ (కణ్ణుక్కిత్తాది). ఇప్పాన్దెల్ ప్రాపకపరమాయమ్ ప్రాప్యపరమాయమిరుప్పళి వాక్యజ్జైయే భయనిర్వాళుమగుణమాళక్కర్జుమగోళుతు. శోయిలా - మాలిరుమ్గోలైయెన్దు, “శోయల్” ఎన్దు - మాలిరుమ్గోలైక్కు విశేషణమ్. శోలై - శోలైయై. క్రమేజాన్దుయి.

౧.

అ-అ-వి.-ఇత్యుచ్చమానవస్తునః శేతోభివృద్ధాపాతేః (స్వతోవృద్ధిభయదాతి) — యథా ౨ “తేలివమ్ము” ఇత్యుచ్చమానదేవిశేషే, ౩ “అప్రాకృతత్వదైవోనీత్యాకృతిధర్మాయవా” ఇత్యుచ్చమానకైజ్జుర్వప్రతిసమ్మన్తీ, కైజ్జుర్వక్రారశ్వపఞ్చమింశివాద్వి కాళవన్ది, తగ్గె చాత్రాపివర్త ఇత్యభిప్రాయాహ (అడిమైశెయ్ కిటవర్ కళిత్తాది).

౧.

(ప్ర-తి.— (కిరొలియత్తాది). (కడువత్తన్నమ్) యన్దుకాడైపఞ్చమే, “నమేదుఖంబ్రియాదూక నమేదుఖం*హృతేతిచ | ఏత దేవానశోచామవయోస్సాన్యతివర్తతే || ౫ ||”. — (ప్రథమాన్తేనప్రథమేనరుమలేవన్త బాలాన్యతిప్రహోదః, “ఏవదురారయాక్షిప్తమా నసఃపురుషస్సదా | శ్రేయసోభిముఖంయతినదాద్విధిపానీతః || ౭౪ || బాల్వేక్రీడనకానక్రాంతావసేవిషయోన్ముఖాః | అజ్ఞానయన్త్యక్తాభ్య వార్ధకసముపస్థితమ్ || ౭౫ || తపాద్బాల్యేవిచేతాన్తాయతేతశ్రేయసేనదా | బాల్యయావసప్యధాన్త్యక్తేహిభాతైరపరయతః || ౭౬ ||”. — (తళిర్విలరాళిల్) “యన్దువచా ర్తంక్షణంవాపివాగుదేవోనవిత్త్యతే | సాహని స్తస్స హచ్చిద్రంసాభ్యాన్దిస్సాచవిక్రియా”.

౧

తిరుచ్చవెరు త్తమ్ - మాన్ ముప్పవ్విరణ్ణామ్మట్టు. వాళకళాకనాళకల్ శెల్లనోయ్ మైవట్టు మాప్పెయిల్. మానసాళతారలాత్ పణ్ణి
చాన్ తైన్మెట్టు మే. ఆళతాకునన్మెయ్ ననుణన్ వత్తన్మెయ్. మిల్వలతహాకనల్ కేణ్డెమాలై పాత మే.

తాత్పర్యము. — ఓ! మనసా! నీవ జ్ఞానమభివృద్ధిచేందుటకు యోగ్యమైన యానవారంభము విషయా న్రమలయందాసక్తమై చెడి
పోవుటకుమున నీవు ప్రయోజనా వ్రమలను విడిచి నిరతిశయసంబరదివ్యమంగళవిగ్రహవికృత్యుండైన సర్వేస్వరము జేచేసియున్న తిరు
మాలిరుణ్ణోలనుచోందుము; ఇదియేమిటబరమపునసాధము. ౧.

మూ. — శతీరిళమదవార్ తాన్ చ్చియైమతియాతు. అతిరగురల్ శబ్ద త్తక్కర్ తన్దోయిల్.

మతితప్పదుకుమి నూలిన్మణ్ణోలై. ప్పతియరువే త్తియెఱువతువయ నే ||

౨||

అ. — (శతీరిళమదవార్) ప్రాకృతవిషయజుల్ త ప్రావణ్యుడైతిట్టు, ప్రతికూలశృంగారయశేషకూన దివ్యధన్వితయైయడైతాన శ్రీపా
భాజన్యతైయేంద్రయా లేనిరసభిరమానపత్మై యుడెయినాయ్, అత్తాతే “అట్టకర్” ఎన్నువెరునామ తైయుడెయినాన వెప్పెరుమానుక్కు
క్కొయిలాయ్, పరిత్యక్త వస్త్రవిజ్ఞలైతాతే యలబ్ధురమానభిరవృత్తయడైతాన తిరుమాలిరుణ్ణోలైప్పతియైయెత్తియెఱుగల్; అకుతే
పరమప్రయోజనమెన్నితార్. ౨.

అన్య. — శతీర్ ఇన్ మదవార్ (3) తాన్ చ్చియై మతియాతు అతిరగురల్ (౬) శబ్దత్తు అట్టకర్ తన్దోయిల్ (౯) మతి తనన్
కుమి (౧౨) మాలిరుణ్ణోలై పతి అకు (౧౫) ఏత్తి ఎఱువతే పయణ్. (౧౮).

పన్నీ. — అనన్తరమ్, అట్టకరుడెయ తిరుమలైయొడు శేర్ వత్త తిరుప్పతియై యేతునతే ప్రయోజనమెన్నితార్.

అథానురూపమాకవుమ్ స్వరూపదుక్కిరాకవుమ్ మెరుక్కియనమ్మకొడుక్కుత్తతిరైయడెయిరాయ్, ఇళమైయాతేమతిమయిక్కి
శ్లామెల్ వరివక్కుమ్, శ్రీరళుడెయ, (3) తాన్ చ్చియోల్ బవిరుక్కుముక్కిచ్చేత్తారాకై, శ్రీతిపణ్ణాతే, సంశ్లేషబలిశ్రీతియాతేముఱుణ్ణాళి,
(౬) శ్రీపాభాజన్యతైయుడెయరాకైయా లేనిరతిశయసావర్యతైయుడెయ, అట్టకరుక్కు, అసాధారణస్థానమాయ్, చస్త్రనానక, తపట
మ్మడియొణ్ణిన, భిరకణ్ణైయడైతాన, (౧౨) తిరుమలైయిల్, తిరుప్పతియాళి, ప్రసిద్ధలతై, (౧౪) స్తాత్రమ్మణ్ణి ఉచ్చితరాకైయే,
ప్రయోజనమ్ (౧౮) ఇరువుమ్ - వెణ్డెనొక్కియనలైతల్. ౨.

అథమ. — చాతుర్యముకలవారున యాననముకలవారునైన స్త్రీలయొక్క (3) నీచవాపారములను గౌరవించక గంభీరశబ్దముకల
(౬) శంఖమునుధరించిన అట్టకర్ వానస్థానమును (౯) చంద్రుడు ప్రాకునట్టి భిరములకల (౧౨) మాలిరుణ్ణోలయందు తిరుప్పతియైయెడి
ప్రసిద్ధలమును (౧౫) మురించి ఉజ్జీయించుటయే ప్రయోజనము (౧౮).

తళి. — ఇరణ్ణామాబ్బట్టు. తిరుమలై యొడు శేర్ వత్త శ్రీపతియొక్కిట్టులైయే పరమప్రయోజన మెన్నితార్.
అన్తిక్కే. తిరుమలైతన్నైయే శొల్లకిఱతాతల్. అన్తిక్కే, తిరుప్పతియైయారతల్.

శి. అ. — ఇరణ్ణామ్మట్టు (శతీరణ్ణి) “మాలిరుణ్ణోలై శేర్ వత్త” ఎన్దువనీన్త - మన్దినవరకాళి. శ్రీపతియై - తిరుప్పతియై.
“మాలిరుణ్ణోలైయాళి - పతి” ఎన్దు (తిరుమలైతన్నైయే శొల్లకిఱతాతల్) (తిరుప్పతియైయారతల్) ఎన్దు శిలశోకాభిరవత్తతాళి -
మన్దినవరనివరణమెన్దు కణ్డెనొక్కురు.

ఈ-తల్. (పతియతువే త్తియెఱుపతుపయనే) స్వయాపానురూపమాన వృత్తివిశేష తైప్పణ్ణియ్యజ్జిమిక్కుమితువే
యివ్వాత్తాపుక్కుప్రయోజనమ్; అల్లాతవైనివృప్తియోజనమ్. ప్రయోజనమెట్టతు - ప్రాప్యమెట్ట పడి. ౨.

త-ఆ-రినర్థమ్ (స్వయాపానురూపమానవిత్తాది). వృత్తి - వాచికైబ్బుర్యమ్. “ఎఱువతేపయన్” ఎట్టమాటి, ఏవకారన్తక్కణ్ణమ్ (అల్లా
తవైయత్తాది). క్రమేణాన్యాయః.

ప్ర-తి- (ఇరణ్ణామ్మట్టు) (శరితికమవహిత్యాది) (తాట్చియైమతియాతు) జితవాయ్, “వతేయాపనచాకాలోనాయుధానిచా
శ్చవమ్. తథాపిపురుషాకాలోభక్తానాంతస్య ప్రకాశనే”.

తాత్పర్యము — సుందరయవతులయొక్క నీచములైన సంభాషణచేష్టితములను గౌరవించక ఓ! మనసా! గంభీరముగ భవించు
చున్న శంఖమును మా స్వమునందు ధరించియున్న నిరతిశయభోగ్యభూతుడగు సర్వేశ్వరునికీ వాసస్థానమును నత్తున్న తమైన శిఖరములచే
ప్రకాశించుచున్న నూరియట్టోలయనియెడి దివ్యరేఖమును స్తుతించియుజ్జీవింపుటయే మీకుఁబరమప్రాప్యము.

మూ. — పయనల్ల శైయతుపయని లెన్జెట్టే. పుయన్తైవణ్ణిర్ పురిన్దత్తై శోయిల్.

మయన్త కుపాట్టిల్ శూట్ మామిర్దణ్ణోలై. ఆయన్తలైయడై పతతుకరుమమ్!

ఆ- (పయనల్ల) ప్రయోజనకూన్యమాయురన్తకెయిల్ కైచ్చెయ్తుకు ఒరుప్రయోజనమిలై నెట్టే, ఆతలార్ ఆనర్తై త్తివిన్ద ఆత్రిత
ర్ క్కాత్త దానమ్మణ్ణిక్కిన్జునిట్టి అశోయిలాయ్, తమ్మడైయభోగ్యతైయారే ప్రవిష్టరైయన్ దిప్పియన్ద పాట్టిల్ కైయడైత్తాన మాతిరు
ణ్ణోలైయన్ దైయన్ వయన్ లైయడైపతు; ఆకువేపమక్కు పరమహితమెట్టితార్.

అన్య- నెట్టే! పయనల్ల శైయతు (3) పయన్ ఇలై పుయల్ (౬) మదై వణ్ణిర్ పురిన్ద (౯) ఉత్తై శోయిల్ మయల్ మిమ్ (౧౨)
పాట్టిల్ శూట్ మామిర్దణ్ణోలై (౧౩) ఆయిల్ మలై ఆడైపతువే (౧౪) కరుమమ్. (౧౯).

పన్నీ- అనన్దరమ్, పరమాదారక వర్తిక్కి అతిమలైయెడు శేర్ న్దపయన్ మలైయై ప్రాప్తిక్కుయే తార్యమెట్టితార్.

నెట్టే! ప్రయోజనకూన్యమానవట్టై, శైయతు, (3) ప్రయోజనమ్, ఇలై, తూఱున్దరియమాన, (౬) కాశేమేపుమ్మిలే, జలస్థ
లవిభాగములవర్తిక్కుమ్మన్ద్రభావతైయడైయవర్, ఆభిముఖనాయ్ క్కిన్జు, (౯) నిర్వవాసమ్మన్ద్రాణి, వాసస్థానమాయ్, కణ్ణార్ నెట్టెకలన్జు
మ్మడినర్కనియమాన, (౧౨) పాట్టిల్, శూట్ న్ద, తిరుమలైయన్ దైయ, (౧౪) ఆరుకిన్, మలైయై, ఆడైయైకటినతువే, (౧౮) కర్త
వ్యమ్ - స్వయాపప్రాప్తమ్. (౧౯).

అర్థము. — ఓ! మనసా! ప్రయోజనమలేనికార్యములను తేసి (3) ప్రయోజనము కావరదు. వర్తించుచున్న (౬) మేఘమువంటి
స్వభావముకలవర్త్యవరకు (అర్థ) దానముచేసి (౯) నిర్వవాసముచేసెడి వాసస్థానమును భ్రమించేవలెనైన (౧౨) శోటలచే జుట్టబడిన
మామిర్దణ్ణోలైయలైయొక్క (౧౩) ప్రాంతమునందున్న పర్వతమును బొందుటయే (౧౪) తేయదగినది. (౧౯)

ఈ. — మూన్మాన్మాట్టు, ఉద్దేశ్యత్తుక్కి-తెల్లమ్ వేణుమో, తిరుమలై యోడుశేర్ ద్ద ఆయ్ మలైయైయై యపమైయమైయై తార్.

(పయనల్లవి త్యాది) పయనల్లవాకనినై త్తిరుక్కి-ఆతు - పరమపద త్తిలిన్మప్పైయమ్, అల్లాత అవతారజ్జులై యమ్, అన్బియే (పయని త్యాది) ప్రయోజనసూక్ష్మమానవత్తై చెయ్తు ఒరుప్రయోజనమిల్లై. కెయలుమ్ ఫలముమిరణ్ణుమ్ ప్రయోజనమాయ్త్తు తామ్ పత్తై న్నిపవయమ్, ౧౦, సుసుఖం కర్తమ్” ఎన్న క్కడవతిత్తే ; సాధనదశై యలుమ్ దుఃఖరూపమాయ్, ఫలవేత్తైయలుమ్ దుఃఖమిశ్రమాయ్ రుక్కి-ఆస్సర్గల్ త్తాన్దనజ్జులై యాయ్త్తు బివర్ నిన్దై త్తిరుక్కి-ఆతు. (నెళ్ళో) విషయా న్నరత్తుక్కు- మివ్విడయత్తుక్కు-ముణ్డాన నెడువాశి యుపక్కు-నుభూతమిత్తే. (నెళ్ళో) బన్ధమోక్ష ద్దగిరణ్ణుక్కుమ్ పాతువాయితే నెజ్జు తానిరుప్పతు. ఇవన్దళిలమివ్విడయ త్తై యకలు కైక్కుక్కారెయమ్బూర్ త్తాయ్నియితే.

(పుయల్ మత్తైవణ్ణర్ పురిన్దొత్తోయల్) పయనానవిషయన్దానిరుక్కి-ఆవడి. వర్తకవలాహక మ్పాలేయరుక్కి-ఆవడివచ్చుత్తై యవర్ ఆవడివచ్చుత్తై సర్వస్వదానమృజ్జివ ర్రిక్కి-ఆకోయల్. వర్తకమాన మేకుమ్బాలేజలస్థలవిభాగమిన్బి క్కే సర్వస్వదానమృజ్జివ ర్రిక్కి-ఆ దేశమెస్తుమామ్. ఇత్తాల్ - తమక్కు-ప్రాప్యప్రాప్తకజ్జళోరు వనేయాయరుక్కి-ఆవడి. (మయల్ మికుపాబీల్ శూత్రి) శోలై చెచ్చివాల్లేవుక్కార్ క్కిరుడ్డరుక్కు మెన్ను తల్ ; అన్బియే, భోగ్యతాప్రకర్షతాలే నెళ్ళోయరుళ్ళపెన్బుమెన్ను తల్. (మాలిరుణ్ణోలై) తిరుమలై యోడునమన్దైయై

కీ. అ. — మూన్మాన్మాట్టు (పయనల్లవి త్యాది). ఉద్దేశ్యత్తుక్కు - తామనిమ్బి త్తప్రాప్యత్తుక్కు. ఆయ్ మలై-ఆళల్ మలై.

(పయనల్లవాకవతి) పరమపద త్తిలిన్మప్పైయమ్ అవతారజ్జులైయమ్ అశ్రయత్తు ప్రయోజనమిల్లై, ఇరణ్ణుమ్ దేశకాలవిప్రకర్షజ్జళోర్ ద్దగ్ధభూమియాలే; అత్తయ-లేగగన్మన్యోనిమన్దేశకమాశ్రయణం ప్రయోజనవిధిభావం. ప్రయోజనసూక్ష్మమానవత్తై - కాన్యకర్తృభానస్వధానిసాధనజ్జులై. మున్దవర్గ త్తిత్, శేయతు - ప్రాప్యప్రాప్తకమాకాశ్రయత్తు. ద్వితీయాన్ద త్తిల్, స్వధానితాన్దనజ్జళిలేయన్దయిల్లెవడి. అవ్విడయమృజ్జివయిరుక్కు-మెన్ను (సుసుఖమి త్యాది). ద్వితీయాన్ద వివరణమ్ (సాధనదశైయలుమి త్యాది). “నెళ్ళో” ఎన్దతుక్కు-భావమ్ (విషయాన్ద త్యాది). భావాన్దరమానా (బద్ధమోక్షదళి త్యాది).

“నెళ్ళో” ఎన్బివివద త్తిల్, వణ్ణకబ్బత్తుక్కు - వర్ణవాచక త్వేనపున్ద స్వభావవాచక త్వేనపున్దగ్ధేవమ్. అగ్ధవయ త్తిలమ్, పురితల్ - కొడుత్తల్. వర్ణతఃపురితమ్ - సాన్దర్భమ్; ద్వితీయాన్ద త్తిల్, మత్తైపిన్ద స్వభావత్తైయై యోర్తాయోర్తా త్తిల్ పురితాత్తెవడి. ఇత్తాల్ - అగ్ధవయత్తాలమెన్ను తల్, “పుయల్ మత్తైవణ్ణర్, పురిన్ద,” ఎన్దత్తాలెన్ను తల్. పుయల్ మత్తైవణ్ణర్ ఎన్ద - ప్రాప్యమ్. పురిన్ద - ప్రాపకమ్. శేటిపు - నైద్యమ్. మయల్ మికుపాబీల్-భాగియైమికప్పణ్ణికపాబీల్. మయల్ - భాగిని. “మయల్ మికు” ఎన్ద వివద త్తిల్, “పృథిష్ఠానన్దావయిన్బి” ఎన్దగద్యవాక్యముమ్, ౨ “తిమిరిన్ద ప్రభూతతరువణ్ణుమయన్దగ్ధివవమ్” ఇత్యాదియనునప్పేయమ్. తన్మిన్దైయై

అ. అ. ౨. — 3 “అతిలే తేజేనమడుక్కుల్ పోతే అర్చనతారమ్” ఇతివన్యచ్యతే. ౪ “ఏరార్ మయల్ విట్టుక్కొత్తై ప్పిన్ద పోవశే” ౫ “కత్తూరిరామరీరా నెయ్లాల్ మదీ ముమ్కల్మర్” ౬ “భావో నాన్యత్రగచ్ఛతి” ఇత్యాదివత్. — (ఫలవేత్తైయమ్ దుఃఖమిశ్రమాయితీ) ౭ * అజ్ఞవతరవన్ద్రైవతే ఆయన్మన్మోవి ప్పరణాభ్యాతః. — ౮ “మనవీవమనుమ్యణాం కారణంబన్ధమాత్మయోః । బద్ధాయవివరణాసక్తేమన్తైనిన్దయమనః” ఇన్దగ్ధయ పేతుత్తాత్. ఏవతత్తాలంవిషయానక్తేనబన్ధపేతుర్నూ త్వేనత్వయావన్దరిపమృజ్జివమృజ్జివమాశ్రయణేన ప్రాప్యప్రాప్తకమాదనియనకిమితిభావః. — ౯ “పరవ మేకమిదుమరుగిల్ పోబిలూడుమయిలూడు మయల్ కణ్ణిలాలవిరవియోక త్తిత్ కల్ నెళ్ళో తల్ శేయతేయి త్తిరున్దై క్కి-ణి” ఇతివదాదిత్తేరణాదర్శనాద్విత్తోనాన్దర్పదాననవర్తకఇతిభావః.

ఈ-తనకు-స్వేంకపుడైనమలై. “అగస్త్యభాతా” ఎన్నుమాప్పిలే. (అడవతరుమమే) అతొస్తు
 మేకర్తనయ్; అల్ల-తేవైయడైయ అకర్తనయ్యెత్తార్. 3.

శ్లో-అ-పేరాళ వుడైనమెమ్మ దృష్టావమ్ (అగస్త్యత్వాది). “అతువే-కరుమమ్” ఎత్తవేకారాభమ్ (అతొస్తు మేయత్వాది). పుయర్-
 వ్వికమాన. ముగ్ధి - మేఘమ్. ఉత్తై - నిత్యవాసమ్మట్టై. క్రమేణానయ్యు. 3.

ప్ర-తి. — (మాన్దావమ్మట్ట) (నయనల్ల కెయతు) భగవద్గీతానునవమే, “రాజవిద్యారాజగుహ్యంపదిక్రమిదముత్తమ్ । ప్రత్యక్షాన
 గమంశ్చద్రవంబులందున్నవయ్యయమ్ ॥ ౨॥” 3.

తార్పర్యము. — మీ ! నవసా ! నీవు నీవ్వ్రామాజనములగు కార్యములనుత్యేచించి ప్రయోజనములనిచ్చుకార్యములనుసంగించుము. నీవ్వ్రా
 మాజనకార్యములనే నీవు ప్రయోజనమునిచ్చింపదుగాన కాలమేఘము జలస్థలభాగరహితముగ వర్షించునట్లు సర్వస్వదానముచేసి వేంచేసి
 యున్న నీ స్వస్థునివే నిత్యవాసస్థానమును నిరంతరమునుంపదములగు తోటలచేఁబూర్చుమునునైన మాలిరుఱ్ఱులను నాశ్రయించుటయే నీకు
 వ్యవసాయములగుము. 3.

మూ. — కరుమవన్ పాశేజ్జిత్తుమ్మయ్యవే । పెరుమలై యెడుత్తాక పీడు త్రైకోయల్ ।
 వరుమమ్మి తేవమ్మమాలిరుఱ్ఱులై । తిరుమలై యతువేయడై వతుతిఱమే ॥ ౪॥

గీ. — (కరుమవే) నిత్యవాసస్థానమునందున్నవయ్యయమ్మట్టై యెదురుతుట్టివత్తైక్కాకనే పరమకౌంటికనాన తాకవన్
 తైత్తివమ్మమ్మట్టై వాగ్దానమునందున్నవయ్యయమ్మట్టై యెదురుతుట్టివత్తైక్కాకనే పరమకౌంటికనాన తాకవన్ ౪.

అ-స్థ-పేరాళవే (౩) కమ్మిన్దు ఉత్తుమ్మ ఉయ్యవే (౬) పెరు మలై ఎడుత్తాక (౯) పీడు ఉత్తై కోయల్ (౧౨)
 వరు మమ్మి తేవమ్మ (౧౩) మల్ ఇరుమ్ శోభ (౧౪) తిరుమలైయతువే అడైవతే తిఱమే, (౨౦)

వర్ణ. — అ-స్థ-పేరాళ, కర్మవచనం బుత్తిలము పెరియపాడై తూర్పున తిరుమలైయె యాశ్రయింపుమరుచే శిష్యులకడపడి
 యుద్దిశార్. ౪.

అ-స్థ-పేరాళ, కర్మవచనం బుత్తిలము పెరియపాడై తూర్పున తిరుమలైయె యాశ్రయింపుమరుచే శిష్యులకడపడి
 యుద్దిశార్. ౪.

అ-స్థ-పేరాళ, కర్మవచనం బుత్తిలము పెరియపాడై తూర్పున తిరుమలైయె యాశ్రయింపుమరుచే శిష్యులకడపడి
 యుద్దిశార్. ౪.

ఈ...నాకై యూల వజ్రవిశ్వస్యన్తోబ్రహ్మవర్షిక్కిరియిల్. (సరమజ్జితసమాలింగజ్ఞోవై) ౧ “సముద్యవస్తస్సలిలా
తిభారంబలాకినీవారిధరానదస్తామహాత్మ్యశృక్లేపమహీధరాణాంవిశ్రవ్యవిశ్రవ్యప్రసాదప్రయాన్తి” ఎన్నిటపడియే,
సూలవెంజుళి శరవేణుమాప్నోలేయాయబ్రహ్మమేఘజగళి సజ్జనిష్యతు. డోర్కిర్లకణ్డాయిబ్రహ్మమజ్జే - నిష్ప
ది త్రిలేన్ద్రు వర్షిక్కిరియిల్ మేఘమున్, పోవతువరువతాయవర్షిక్కిరియిల్ మేఘమున్; “పుయల్ వజ్రవెంజుళి” ఎన్ని
టియే. మాలిరున్ శోలై యోజితరువైయైమాశ్రయిక్కుటతువే, తిజమ్ - శెయ్ తిజమ్. శెయ్యవసమతితువే.
మాలిరుమ్ శోలైయైయైయైతనతిరువైయైయైయైయై తల్. మాలెన్దు - పెరున్దు. ఇరుమైయెన్దుమ్ - పెరున్దు, బన్దు-
ఓక్క తిలే, ఒన్దువరసి, లే.

కి-ఆ. - "తపహ్మమ్" పుష్పకుశ్మభావమ్ (సమద్యసా నైశ్చర్యాద్రి) కిష్కిన్ధాకాండే తత్సంధాపవతరామేనోక్తాయంబ్లితః. శ్రీకృష్ణార్పణం-గచ్ఛితి శ్రీకళో. కురమ్ - మలై. "మదై" పాన్యతే, "వయమదై" పుష్పవిశేషత్రయకుశ్మభావమ్ (ఉరేకీత్యాద్రి). ఇవనమ్ మదైయోవెన్న (ప్రయ లిత్యాద్రి). వివరణమ్ (శ్రయ్యనదుపతితివేయ్యమ్). "తియనాతియవశోలై" పుష్పరూపియన తయనామతైయదైయమలైయమ్ ముద్దవశ్శం. యోగాధ్రమనపమ్మి ద్వితియోనాన్యాయః. కీర్తనమ్ - ఉయరత్త్రి. పరప్ప - వినారమ్. తిలక్ - శెయ్యున్మడి. కరయవశాపాళ మిత్యా రధ్యి. తియమలై - యదెవతనవేతితివిత్సయ్యయః.

ప్రతి.—(నాలుగవట్టు) (కరుమనవత్పాది) (వఱపావడు) పప్పుమేంకే ఏకాదశంతే నరకూరుపధాన్ గతస్యక్ష్మస్యగణిరీకాణా
మురక, “పాన్గ్విన్వీనవపురసాన్వీత్సమనాచ్యుతయోజనమ్ | ఆచితాహరతైఃపాతైః యూతైర్బుధ్వినిష్ఠో వ్రజిమ్ | ౧౧ | ౧.— (చదువులైదుడుద్రాకావ్రతై) కాదశేషమేవాన్వీత్స న్నరసు
యేకస్యః, “వత్సాన్వీనవపదాపనకామిక్సగః | త్రాపిత్రాపిత్ర్యల్పభూకృష్టమాచరివాద్రితాః | ౧౨ | తత్ సన్త్యజలంబర్హంగోగోపీ
జనపజులమ్ | అచితా వ్రహ్మరర్పప్రేక్షాత్తేదాచి నయన్తేదా | ౧౩ | ఏతత్ప్రతిమమ్మేద్యేజుమభ్యజ్జగిరిధి నా | కశేవభలంగోత్యం
త్రాతవ్యమధునామయా | ౧౪ | ఇమమిమిహంధ్యంధుత్యాత్మ్యంబలీశునమ్ | ధారయన్మహాగోత్రస్యపృథుచ్ఛక్రిమికోపరి | ౧౫ | క్రిప
రాశరః | ఇతికృత్యామతికృష్ణాగోవర్ధనమహీధరమ్ | ఉత్పాప్యైకకశ్శైవధారయామానసీలయా | ౧౬ | గోపాశ్వాహజగన్మాధుస్మతా
టితభూధరః | విపద్యమత్యగ్తాంకృతింబర్హివారణమ్ | ౧౭ | సునిహితేషుధేశేషుయశాశోపమిహంస్యతామ్ | ప్రవిశ్యతాంనశేభ్యంగిరిపాత
స్యనిర్భయమ్ | ౧౮ | ఇత్యుక్తాస్తేనతేగోపావిమోగ్ధకశ్శైవహ | భక్టూగోపీ తైర్వాన్తైగోవృత్తానాశీతితా | ౧౯ |”.—(చదువులైతపముడు)

కిన్విధా తాదేజేష్టవింశేమాల్యనతిల్పణంప్రతిరామః, “వన్దోవకాత్యాయితపాదలని ప్రవృత్తప్రతిల్పివపద్విజాని | నానినిర్వృప్తహ
హానానివశ్యపరాశ్చేష్యుగ్ధంబాన్త్రి | ౧౦౦౧ | సమవృహ న్నస్పలిలాతిభారంబుజానోవాధనానవన్తః | మహాత్మ్యక్రతేషుమహీధరాజాంవిశ
మవిధ, భమగృహప్రయాని | ౧౦౦౨ |”.

౪.

తాత్పర్యము. — ఓ! మనసా! నిత్యప్రబలములైన కర్మసాక్షములను ఛేదించుగోచరమైన గోవర్ధనపర్వతమును ననాయాసముగ నత్తి యాశ్రితతత్వముచేసిన సర్వకర్మలందు జేంచేయియన్న ఉపనిషత్విరుదానిని వినినట్లు నాశ్రయించుటచే నుత్పత్తిమందులకు ననుకూలమైనాము. ౪.

మూ.— తిరిగియున్న నలత్రాగోల్లోనినె పెరుక్కాళు । అతిముయలాభిప్సదెయవళకోయిల్ ।

మఱువిల్వనో శుభైశూన్యో మూలిరుమ్ శోలై । ప్పొటమలై శారప్పొ సతుఁజియే ॥

3-అడ తిరువాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౧౦-తి. కిళరొలి, ౫-పా-తిఱముడై వ్యాఖ్యానం.

ఆ. — (తిఱముడై) విరకాలున్ బలతాలున్ తీవినై పెరుక్కాళే, ఆశ్రెరత్తనైకస్వభావనాన తిరువాడీయై దివ్యాదుధమాకవుడై యనానకా నిష్ఠయనీతి, నిర్మలమాయే సర్వభోగ్యమాయరుద్దకునైకైయడైతాన మాలిరుమ్కోలై మలయన్డైయపుటమలైకారబోవతు నెవన ప్రాప్యమెగ్గితార్.

౫.

అన్య. — తిఱముడై వలత్తార్ తీ (౩) వినై పెరుక్కాళు ఆఱుమ్ (౬) మయిల్ ఆఱీ పడైయవఱ (౯) కోయిల్ మలు ఇల్ (౧౨) వక్ కునై కూఱ్ (౧౫) మాలిరుమ్కోలై పుటమలై కార (౧౮) బోవతు కిఱి. (౨౦)

పన్నీ. — ఆనవరమ్, రత్నభోగ్యదుక్తమన తిరువాడీయైయడైయవఱ వ రిక్కిఱ తిరుమలైయఱ పుటమలైయెక్కిట్టబోవతు నల్ విరకగ్గితార్.

నానావిధమాన, బలభాతే, అకృత్యకరణాదికళాన కొడియ, (౩) పాపన్దై, నధిప్పియాతే, ఆశ్రెరత్తనైకమాకీఱవరత్తై, (౬) ఉద్యోగ తైయనైయ, తిరువాడీయై, ఆయుధమాక వుడైయనన్డైయ, (౯) వానస్థానమాయే, నైవలకరమాదికళాకీఱకళిట్టమ్, ఆఱీయ, (౧౨) కిట్టివార్క్కు సర్వప్రకారోపశేష్యమాన, నునైకళాతే, కూర్మపట్ట, (౧౫) తిరుమలైయఱ; పుటమలైయై, కిట్ట, (౧౮) బోకీఱవతు, నల్ విరతు. (౨౦) కిట్టమలియమ్ కిట్టప్రవ రిక్కుమతు నల్ విరకెన్దుకరుత్తు. ఇప్పట్టళివుమ్-ఉపదేశతై నెన్జోదేమాట్టి, మేర - పిఱరైక్కుఱి త్తుపదేశిగ్గితార్.

౫.

అర్థము. — నానావిధములైన బలములచేత గ్రహములైన (౩) పాపములను వృద్ధిచేసింపకనే ధర్మమునందు (౬) ఉద్యోగము నున్న చక్రమును నాయుధముగాఁగలవానికి (౯) వానస్థానమును కళంకము లేని (౧౨) మనోహరములైన దోనలచేత జుట్టఁబడియున్న (౧౫) మాలిరుమ్కోలయొక్క ప్రాంతపర్వతమును నాశ్రయించుటకు (౧౮) బోవుచి మంచియుపాయము. (౨౦).

౫.

ఈ. — ఐదామ్బట్టు, తిరుమలైక్కున్వఱమాన్బవమలైయై ప్రాపిత్తై కుయేనల్విరకెగ్గితార్.

(తిఱముడై వలత్తార్) తిఱమ్-సమూపామ్. వలమ్-బలమ్. తిరణ్ణబలత్తాలేప్రయోజనావరప్రావణ్యమాకీఱ మహాపాప తైక్కూడుపూరియాతే. (తిఱముయలిత్యాది) ౧ “లక్ష్యణస్యచధీమతః” ఎన్నిఱపడియే - సర్వేశ్వరనిలు మాళిత్రతరత్తణ త్తిలే ముయలొనిన్దుళ్ళతిరువాడీయై యాయుధమాకవుడైయవఱ వన్దు వ రిక్కిఱదేశమ్. సర్వేశ్వరకడైక్కుడిత్తువిడి, అలైత్తణ త్తిలే వారాణసియైదహిత్తువన్దునిన్దునిత్తే.

శీ-ఆ. — ఐదామ్బట్టు. (తిఱముత్యాది). నాలామపాద తైక్కుటూత్తిత్తవతావై. (తిరుమలైక్కిత్యాది).

ఫలితమ్ (తిరణ్ణబలత్తాది). ఆఱ - మిక్కు మెన్దాతల్; ఆఱుమ్ - ధర్మమాతల్. అర్థస్యయశ్చరత్తైరాహ (లక్ష్యణస్యత్యాది) సువరకాన్దేహదేశే సీతాంపశ్యన్తాయతి, “రామస్యవసనాయజ్ఞాలక్ష్యణస్యచధీమతః । నాతర్థంబంధుభ్యులేదేవీక్వేనజలదాగమే”. “ధీమతః” ఎన్దు విశేషిత్తాయాతే - పెరుమాళ్వెప్పేరువుమాత్రతరత్తణ త్తిలే మిక్కుదియప్పరైవడి. ముయలున్-ఉద్యోగిత్తైక్కుయమ్, ఉత్సాహిత్తైక్కుయమ్. అప్పడియాశ్రెరత్తణ త్తిలే సర్వేశ్వరనిజ్ఞాట్టియమ్ ముయన్దువిదముడ్డోవెన్న (సర్వేశ్వరనిత్యాది). వారాణసియై దహిత్తువన్దు నిన్దునితే యెన్దు

ఆ-ఆ-వి. — “ధీమతః” ఇతివిశేషణాదాశ్రెరత్తణప్రకరణత్వాచ్చ - ఆశ్రెరత్తణేరామాదప్రార్థనసూచ్యత ఇతి హృదినిధాయాధి కన్యానానందధరయతి (సర్వేశ్వరనిలుమితి) — అలైయంకళా - పాన్దొకళావసుదేశోనామకల్పిదురాత్మానేన దివ్యరేణభజ చతుష్టయంబున్దా

ఈ.—(మఱునిలిత్యాది) ౧ “రమణీయంప్రసన్నా మ్మునన్దనుష్యమనోయథా” ఎన్నిజపడియే, మఱువద్రుఱు అన్ద్రొర్ తిరువుళ్ళ మొప్పలే తెల్లై యుచ్చైతాదై, దరన్నీయమాయూద్రుఱు మూతాతవనై కళాలే శూన్యప్పట్ట మాలిరుఱ్ఱులై పుణజులై తొరప్పమితువే భగవచ్చి త్యానై వేణ్డైయరుచ్చార్ కుల్ల వరు త్తమజలభిక్కలామనల్ విరకు. ౫.

తీ.అ.—వివృతి.—“అత్తేఱున క్కమతినాచనిరాదరణవారాణసీవారపుభవతావిదగ్ధా” ఎన్ద తమనశ్చేయమ్. పళ్ళు మేం శేవకుత్రిం శే, “దదావార ధ్ధరేళ్ళక్రం సకలామేవతాంపురిమ్” ఎత్తుకు వారాణసీదహన తిల్ ప్రమాణమాకవనునశ్చేయమ్. మఱువిల్—తైవలక్రద్దమాదికళాతిలకల్బమ్మిన్ది యరుక్కి. అ. (రమణీయమితి) బాలకాశ్డే ద్వితియే భరద్రాజంప్రతివాల్లికి, “అకర్దమమందీర్థం భరద్రాజనిశామయ” ఇతిభార్యార్థమ్. ఇతా ర్ భరితమ (అన్ద్రొర్ తిరువుళ్ళమిత్యాది). వన్దై - అమ్మమమ్, ఔదార్దమమ్. ఇన్దిరన్దైయమ్ మనుకచ్చేయేతితార్ (దరన్నీయమాయూద్రుఱు మూతాతవన్దై). కారప్పొవకు - కిట్టరప్పొవకు ఇతి భాగ్యం. కిట్టమతిలుమ్ కిట్టప్రవర్తిక్కు-మరు నల్ విరకన్దై కరుత్తు. కిటి - విరకు. క్రమే చాన్దయమ్.

౫.

అ.అ.-వి.—కృష్ణవిశ్వనివళభక్తప్రకాశినిదార్దాదిసామన్యదృగ్ధారయక్సక్తాకృష్ణంప్రతిపాతంప్రేమయామన, “మచ్చిక్కనిశభక్తప్రకాశినికమ ధ్ధంధారయసి, మచ్చిక్కనిమమేవమస్యసి, నచేద్యద్దాయాగమమస్యసి” ఇతితదానింకృష్ణశృంగారాగ్ధి కవానుదేవంప్రతిజగామ; తదాతస్యసహాయ త్వేన కాశీవతిసమాయతం; కృష్ణప్రచ్చిరకృత్యాత్మకృత్రసమాసనినాయ; అభతత్తుక్రపిత్తునాన్యకృష్ణహింసనాయవారాణసీద్రంప్రతితవః కృత్యాకృత్యమాభావ్యమివతే; తద్వరలభ్యాభారాంకృష్ణపురింగచ్చేక్యచావసః; కృత్యావతఃసీదన్ద్య కృష్ణసమావసాగత్సంశ్లేషంహిం సామకరోతే; తదాని వన్దేయంప్రతాప్తమ్. —“మఱునిల్ వణ్ శున్దై” ఇత్యుత్త-౨ “వాన్దైన్దిసలనవర్ణంబుమెన్నా యుక్కి మై, నైచ్చవాన్దైజంబీర్థమ్” ఇత్యాదిప్రకారణ పరమధాగవతావగాహనేనన్దిం తత్త్వరావృతమితిచార్థం.

౫.

ప్ర.తి.— (విదామన్దు) (తిలముచైవలతాలిత్యాది) (అతిమయలాభీ) సువరకాశ్డే మేవశే సీతాంపశ్యద్దాయతి, “సమహూర్దమ పద్యత్యా బాష్పసర్వభుతేక్షణః । సీతామూర్తిత్యతేజస్వీచామూనివలాలపనః । ౨॥ మాన్యగురువిశిష్ట లక్షణస్యగురుప్రియా । యదసీ తాపీదుఃఖారాకాలోపాదురతిక్రమః । ౩॥ రామస్యవ్యవసాయజ్ఞాలక్షణస్యచద్రీయతః । నాశ్చర్ధంతుఃకృతేదేవీ గణేవజలదాగమే । ౪॥” — పళ్ళు మేం శేవకుత్రిం శే కాశీరాజవక్రవణాత్ తత్తురస్సుకృత్యాప్రయోగేకృష్ణం, “తతః బాలాకరాతాన్దైవలత్పేజకలూపాః । కృష్ణ కృష్ణేతివతిత్వాత్ త్యాద్యారవతీయయా ॥ ౩౨॥ తామతేక్ష్యవస్త్రాసాద్విచలల్లాచనోమనేయయాశరణంబుగతాంశరణంబుధుమదవసః ॥ ౩౩॥ కాశీరాజమతేనేయమారాధ్యవృషభధ్వజమ్ । ఉత్పాదితామనశ్చత్యేత్వవగమ్యాప్రవక్రిణా ॥ ౩౪॥ జిహ్వత్యామమూగ్రాం వన్దీ బాన్దాలజటామటమ్ । చక్రమన్దుప్రస్తుమతేషు క్రీడావక్తేనలిలయా ॥ ౩౫॥ తదగ్నిమలజటిలబాల్మోధారాతిర్థినిణమ్ । కృత్యామనజగామశుభిష్టచక్రంసరుద్రనమ్ ॥ ౩౬॥ చక్రప్రతాపవిజృంభాకృత్యామహేశ్వరీతదా । ననాశవేగిసేవగత్తవస్యవజగాతామ్ ॥ ౩౭॥ కృత్యామరాణసీమేవప్రవివేశత్వారిదౌతా । విష్ణుచక్రప్రతిహతప్రభావామనిసత్తమ ॥ ౩౮॥ తతః కాశీబంధూర్ ! ప్రమాణాంతదాబలమ్ । సమస్తస్త్రాస్త్రీస్త్రీయతం చక్రస్యాభిముఖంయయా ॥ ౩౯॥ శస్త్రాస్త్రీస్త్రీమోక్షచతురందద్వాత్తద్భలమోజసా । కృత్యాగర్భామశేషాంతదావారాణసీంపురిమ్ ॥ ౪౦॥ సభూభృద్భృత్యపారాదాం నాశ్వనాతజ్జమనవామ్ । అశేషతేగోష్టాదాం దుర్నిరీక్షాంసురైరపి ॥ ౪౧॥ బాన్దాలపర్యతాశేష్యుచాప్రాసాచచత్వరామ్ । దదావారధ్ధరేళ్ళక్రం సకలామేవతాంపురిమ్ ॥ ౪౨॥ అక్షీణామన్దమత్యల్ప సాధ్యసాధనస్సృచామ్ । తస్యక్రింప్రస్ఫుకన్దీక్తి విష్ణురభాన్యంయాయామ్ ॥ ౪౩॥” — (మఱువిల్) బాలకాశ్డే ద్వితియే నారదప్రతిప్రయోజానన్దం తమసాతీరగతోభరద్రాజంబ్యంప్రతివాల్లికి, “సరుతీరంసమానాద్య తమసాయామనిస్తదా । ఇన్దమానాస్థితంపాత్సేన్దైవత్తీర్థమకంద్రవమ్ ॥ ౪౪॥ అకర్దమమందీర్థం భరద్రాజ

నిశామయ 1 రమణీయం ప్రసన్నామ్బు సన్నమవ్యమనోయథా ॥ ౫॥ న్యస్యతాంకలశ్చాతీయతాంవల్లలంపమ 1 ఇదమేవాపగాహీశ్యేతమసా తీర్థము క్షమస్య ॥ ౬॥

౫.

తా. — ౬! చేతమలారా! నానావిధములైన బలములచే నకృత్యములనుజేసి క్రూరపాపములను వృద్ధినిందింపకనే యాశ్రితశత్రుణ్ణాద ముగ భక్తమునందు నిరంతరముగ నుత్సాహించియున్న తిరువాట్టిని ధరించి నిరతిశయనుదరముగ వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునికి వాసస్థాన మును నిర్మలమైరతీర్థముచే రమణీయములైన దొనలు వ్యాపించియున్న తిరుమాళిరుద్ధారైమలైయొక్క ప్రాంతపర్యతమును నాశ్రయించు టయేమిరుత్తి వింపుటకు సదుపాయము.

౫.

మూ. — కిటియెనని నైమిక్షీత్తై శెయ్యోతే 1 యుటియమర్ వెణ్ణెయున్దవణ్ణోయల్ 1

మఱి యొందుపిణ్ణైశేర్ మాలిరుద్దారై 1 నెటిపడవతువేనినై వతునలమే ॥

౬॥

అ. — (కిటియెన) ఇతైయేపరమప్రాప్తమెన్దునినైయుత్తల్, వేటోనై ప్రాప్తమెన్దు నినైయాతే; ఉటియమర్ వెణ్ణెయున్దవణ్ణోయల్ (పడవ) యామేపునరున్దవరుగుతిః సర్వభోగ్యమాన తిరుమలైయె యనన్యప్రయోజనరాయ్కోణ్డ నినైకుమరువే ప్రాప్తమెన్దుతార్.

౬.

అన్య. — కీత్తై శెయ్యోతే కిటి (౩) ఎన నినైమిక్ష. ఉటి (౬) అమర్ వెణ్ణెయ ఉణ్డవణ్ (౯) కోయల్ మఱియొడు పిణ్ణై (౧౨) శేర్ మాలిరుద్దారై నెటి (౧౫) పడ అతువే నినైవరు (౧౮) నలమ. (౧౯).

పన్న. — ఆన నైమకు, అశ్రితవాన్యముగ్గవ ర్తికీః తిరుమలైకుప్పొక్కిఃపహ్మేయె యుట్టడ నినైకుమరువే ననైయెన్దుతార్.

విషయా నరకై నోక్కిప్పొక్కి నినైకుమనీచనైయె, పణ్ణాతే, ఇతై నల్విరవ, (౩) ఎన్దు, నినైయెన్దుకోల్, ఏతెన్దు; ఉటియలే, (౬) పొరువచ్చేమిత్తునైత్త, వెణ్ణెయె, అమరుశెయ్తక్కన్దునైయె, (౯) కోయలాయ్, తన్నునైయెకన్దుకోడేకూడ, మాణ్ పేడైకోల్, (౧౨) శేరుతిః, తిరుమలైయెనైయె, పహ్మేయె, (౧౫) ఉట్టడవేణుమెన్దుతిః, అతైయె, నినైకై, (౧౮) పురుషార్థమ్. (౧౯) మఱి-కుట్టి. పిణ్ణై-మాణ్ పేడై.

అర్థము — చివరపుత్తిని జేయక (దీనిని) సదుపాయము (౩) అని చింతించుడు. ఉట్టియందు (౬) అమరియున్న వెన్నను నారగించిన కృష్ణనియొక్క (౯) స్థానమును దూడలతో-గూడ జంకలు (౧౨) చేరుచున్న మాలిరుద్దారైయొక్క మార్గమునందు (౧౫) ఆనన్యంప-వలయు(నని) వానినే యనుసంధించునది (౧౮) పురుషార్థము. (౧౯)

౬.

ఈ. — అతామాబ్బట్టు. తిరుమలైకుప్పొ ప్పొమ్మూర్గచి వైపణ్ణమిరువే ఇవాన్తాపుక్కు నల్ల త్తెన్దుతార్.

(కిటియెనని నైమిక్ష) ఇతునల్విరకెన్దు బుద్ధిపణ్ణుజోల్. (కీత్తై శెయ్యోతే) నాణ్కోల్లుతిఃపహ్మేయె, పణ్ణైతా నవద్రైచ్చెయ్యనిల్లాతే. అతావతు - ప్రయోజనా నైప్రావణ్యమ్.

శ. — అతామాబ్బట్టు. (కిటియెననినైమిక్ష) నాలామపాదతైప్పహ్మేయె - ఆవతారం.

ఇరు-నాణ్కోల్లుతిఃపహ్మేయె. ప్రయోజనా నైప్రావణ్యమ్-విషయా నరకప్రావణ్యమ్. మున్నేగోశతిగోమడవార్ తామ్ ప్పి” ఎన్దాచే. కీత్తై-

అ-అ-ని-కళ్ళక్కయిఱు-నోరనూత్రమ్. (తెయనమకోణ్డతో-పెన్దులామ్మడి) ౨ *కణ్ణనెన్దుమకరున్దెయనమహ్మే. — ఏవంతశ్రిత్యా

ఈ.-(ఉడియత్యాది) ఉడికధిరేషేమత్తక్కుళ్ళక్కయిలురునివై త్తవెన్దెయ్, 'తెయ్పజ్జొణ్ణో' పన్నులామ్మడి కళవుకణ్ణిమతు శెయిరవక్ వస్తువర్క్కిఱచేశమ్, ఇత్రాల్ - ఆనుకూలస్వర్గుముళ్ళద్రవ్యతాలల్లతు ధరిక్కమా ట్టారవసెనై. (మఱియొడుపిదై శేర్ మాలిరుమిశోలై) కుట్టియమ్ తాయమ్పిరియా లేవ ర్క్కిఱచేశమ్. రత్త్య రత్తకణ్ణో తప్పిల్ పిరియా లేవ ర్క్కున్దేశమెనై. (నెటియత్యాది) నెట్టేలేయడిపడుమ్మడియాళ్ - త్తిరుమలైయై యనుసథిక్కునుతువేననైయావతెన్నుతల్; అద్దిక్కే, నెటిపడుక్కైక్కు నినైక్కుమతువే - మార్గచివైపణ్ణుమ తువేయివ్యాత్తావుక్కుననైయావతెన్నుతల్. (ఆతువేనినై వతుఫలమ్) అత్తైవైక్కుమతువేవిలక్షణమ్; అతోట్టి వైవైయ్లామ్ పొల్లాతత్తెనై.

జీ-ఆ-సీచవుల్లి. కళవుకర్తనుకుశేయకటకున్నప్రయోజనం (ఇల్లాలిత్తాని). మణి-పట్టి. విశై-మాళ్. “మణియొడుపట్టిశేర” ఎవ్వరై
ఫలెటమి స్వాపదేశమాహ (రత్నగర్వకజ్జలిత్తాని).

[illegible]

అ-వి-నాం సర్వేనామద్వైతే తేనామసద్వనస్యన్వయః శ్రీరజ్జవాధులవరదనసఖిరు క్షణోక్తః-“వర్తనాంవనతలవాచననితావాన్వృత్తిః
వైఖృప్తవర్ణస్వప్రతివాచమానానికారఃప్రజ్ఞానభక్త్యాకరః । విఖ్యాతాధ్వర్యుమిత్రతాతరుజ్జవాంప్రీతితాస్సద్వరం నమ్యస్తరణః స నతవత
గూనః సద్వమనశీకృతా”ఇతి-— “శీఘ్రే రియాతే” ఇత్యాధ్వర్య, “సజివసంసైవకుయాత్మస్థ-అతువేనలవః అక్షయశేష-శ్చైక్యీకీయేన
నివేత్-య క్షణోక్తిర్నసమ్యక్సాదస్యభూత్యాధ్వర్యేణయోజనాకృతా.

తాత్పర్యముఁబడి, చేతనులారా! నీవయ్యలైన వివయూనవ్రపుయయందాన క్షినివివి మిరు సర్వసులభుఁడును శివ్యవేష్టితములకలవాఁ
డునునైన కృష్ణుని వాసస్థానమును చూడెలును వాటియొక్కతల్లెలునువిప్పింపక జింకలతోఁగూడ ననించుచేకమునునైన తిరునాల్వరులొకఁ
యొక్కమా ర్థమునందవ్యయింపవలయునని చింతించుటయే యుక్తమపురుషార్థము.

మూ.—నలమెనన్ది నైమినరక ఘ్నుస్తాతే । నిలమునమిడస్తానీడుత్రైకోయిల్ ।

• మలమటమతి శేర్ మాలిరుజ్జాలై । వలముత్తయైయ్లిమరువుతల్ వలమే ॥

అ.—(వలమ్) ఇతర పేట్రాపర్యమెట్లనినైయుద్ధర్, నేటికొస్త్రైపాపర్యమాకనినైయుద్ధర్; నిలయనవిడద్రాక్షావస్త్రైపుమ్ తనకుకొక్కయి
లాకకొక్కొడ్డి, పరమపురుషనిర్తలజ్ఞానజనమానతిరుమలైయై యనవ్యప్రయోజనయొక్కొక్కొడ్డి వలమ్ శెయ్తనురువువుద్ధర్; ఇతర పే పరమ
ప్రాప్తమొక్కొట్టార్.

అస్స. —వరకు ఆర్థోడాక్సే నలవ్ (3) ఎన్ సైమిక్ యువన్ (౭) నిలవ్ ఇన్స్ట్రక్ట్ నీడుశ్రీ (౯) కోయిల్ మునుము మతి(౧౨)
శ్రీ చూర్తియోగి ముతై (౧౫) వలవ్ ఎర్నోతి మరువుతలే (౧౮) వలవ్. (౧౯).

పన్నీ. — అన నరమ, ప్రళయాపత్యఖణ వ త్తిక్కిఱురునురైయిలనుకూల్యమే ప్రబువ మొల్లీతార్.

అపిష్టరాయ సంసారనిరయ త్తిర్, అట్టివాతే, ఇతై పరమప్రయోజనమ్, (3) ఎన్ఱు, బుద్ధిపణ్ణుణ్ణోల్; ప్రళయోన్మోఱ్ఱుమత్తాల త్తిరే, (౬) భూమియై, వరాహావేష త్తెక్కొల్లుఇదదైదుకు త్తనక, నిత్యవాసచ్చుణ్ణుకీ, (౯) కోయిలాయ్, కిఖరజ్జిళిలేతేయైతయైతేకళప్ప-రహితనాన, చచ్చిక్, (౧౨) పారుద్యుకీ, తిరువరైయై, శేష శేషి భావమాకీయమైప్పట్టొలుక్క, (౧౫) అనుకూల్యతై, పెదయ, పారు ద్యుకైయై, (౧౮) బహుత్తరమ్. (౧౯)

౭.

అర్థము. — (సంసార) నరకమునందు ముణగకుండ (దీనిని) పరమప్రయోజనము (3) అని తలంపుండు పూర్వకాలమందు (౬) భూమిని పైక తివభగవంతుండు నిత్యవాసముచేయుచున్న (౯) స్థానమును కళింజములేని చంద్రుండు (౧౨) అమరియున్న మాలిరియ్యోలను (శేష శేషి భావ) సంబంధముచేత (౧౫) అనుకూల్యమును బొంది యమరియుండుటయే (౧౮) శ్రేష్ఠము. (౧౯).

౭.

ఈ. — ఏథామ్బట్టు. తిరువరైయై చెప్పట్టు కీట్టినిర త్తరవాసమ్బట్టుకై యేయివ్యాత్తావుక్కు వెల్లిబి యెన్ఱి తార్.

(నలమెననివైమిణ.) నాకొల్లుకీఱవా రైయైనవైయెన్ఱు బుద్ధిపణ్ణుణ్ణోల్. విలక్షణమానపురుషార్థమెన్ఱుబుద్ధి పణ్ణుణ్ణోల్. (నరకఱుద్దాతే) నరకజ్జభుమివరక కరుక్కు వ్యవస్థితమాయితేయిరుప్పతు. ౧[య న్నయాసహసస్సర్గః] “కాట్టలేపోమతుదుఃఖమ్, పడైప్పిట్టిలే యిరుక్కుమతుసుఖమ్” ఎన్ఱాయ్మొల పరుమాళరులిచ్చెయ్తతు; అజ్జనల్ల, సుఖదుఃఖజ్జిల్ వ్యక్తి తోఱుమ్ వ్యవస్థితమాయ్ కాఱుమిరుప్పతు; యాతొన్ఱుమ్మా డెవారుద్యుకీఱతు, అతుసుఖ మాకీఱతు, ఉమ్మైయొట్టియప్పడై ప్పట్టినిరుక్కుమిరుప్పదుఃఖమాకీఱతు. [ఇతిజానక] తద్దామఃకీ-ల్లాతరై, పిఱ్ త పక్కలిలేకన్ఱిఱియి వేణుక్కొణుమ్, [వరాంప్రీతిమ్] ఉమ్మైప్పోలే నీఱు తల్లకాణుమెన్నుడైయి ప్రీతియిరుప్పతు నమ్మిలునక్కు- ప్రీతివరై యాకచ్చొన్నాయ్, అతుక్కునమ్మైచ్చొల్లుకీఱ తెన్నున్న [గచ్చుగామమయాసహ]

తీ. అ. — బొమ్బట్టు. (నలమెననివైమిణ.) “మాలిరున్ఱిఱి-మరువుతల్వలమ్” ఎన్ఱుతైప్పోల్ (తిరువరైయెయిత్తాది).

ననైయావతేతెన్ఱు; వినిరిక్క తార్ (విలక్షణమాననివైమిణ). “మరువుతల్” ఎన్ఱు పదత్తుక్కుచ్చేర, “నరకు” ఎన్ఱిఱు-విశ్లేషవ్యసనై యెన్ఱువివక్షిత్తు. “నరకు” ఎన్ఱాల్-విశ్లేషవ్యసననైచ్చొల్లుకావెన్ను (నరకజ్జునియైత్తాది). నరకు-నరకమ్. ఇనక కరుక్కు- అట్టిన్ఱ కరుక్కు. ఇరుక్కు-సంవాదమ్ (యన్ఱయైత్తాది) అయోధ్యాకాశే రామంప్రతీతి, “యన్ఱయ్యాసహసస్సర్గః” నిరయాయన్ఱయవినా. ఇతి జానక పరాంప్రీతిం గచ్చురామమయాసహ. యదిత్తంప్రథితోదుర్గంసనమన్ఱు న్నరాఘం. అగ్రత స్తేగమిష్యామిమ్మన్ఱు స్తీకకజ్జిక్కా”. శ్లోకవ్యాఖ్యానాం పూర్వపుత్తమనవదతి (కాట్టిలేయైత్తాది). “త్తయ్యాసహ-యోవాసః, ససర్గః; త్తయవినా - యోవాసః, సనిరయః- ఇతి-మమపరాంప్రీతిమ్-జానక-మయాసహ-గచ్చు” ఇత్తవ్యయంహృదినిధాయాప్రమాహ (యాతొన్ఱైత్తాది). పిఱ్ త పక్క-లిలేయితి) మదుప దేశాదిరియవత్. “పరామ్” ఎన్ఱు తుక్కు-భాసమ్ (ఉమ్మైప్పోలేయైత్తాది). “మయాసహ” ఎన్ఱు తుక్కు- ౨ “సహాయత్తేప్రధానే” ఎన్ఱిఱు

అ. అ. వి. — “నరకఱుద్దాతే” ఇత్తవ్యవసీతమధ్యమ త్తరక్ర (పీరివాల్వరుమ్వేళ్ళామభవమ్పణ్ణాతే) ఇతిసన్ఱయితి. — “తద్దా డుక్కిలారతై” ఇతి - మమత్తద్విషయాక్రీతిరన్ఱు స్తీతి కథంవదనీతిచేత్; ముద్దియోగేషిదేహ-ధారణసమర్థస్య గన్ఱుమదుక్రచ్చన్ఱు; 3 “రామసునీతయానాన్దంబిజహరబహుస్వతాకా” మనసీతద్గతస్తస్సానిత్యంకంపిరుమ్మిరి - తస్యార్థపరామిద్విగణంకంపయయేవస త్తే. అన్ఱరాతమివక్రచక్రవ్యాధినిహృదయంహృదా” ఇత్తాదికంబానాని కిమిత్తయాహ (వరాంప్రీతిమి). తవాపిప్రీతిరన్ఱి, త్తన్ఱినిమిత్రాన్దంబధిమిత్తీతి కార్యాధి తరజానుమానమితి జానక్యాహృదయమిత్తగిహృత్తువాహ (ఉమ్మైప్పోలేయితి) —

(నిలమిత్యాది) వరాహాకల్పతినాదియిలే మహావరాహమాయే, అష్టభిత్తియిలే శేరేంద్రురమాయే స్వరూపి
ఓట్టువిడువ తైదంత్రుకొండైతిననిరుధాధికసాహసార్థముతైయవక, అవతారజగద్రాశేత్తిరమ్ ప్రసాదియంతే
శ్రీవాసప్రస్ఫుట్టణికదేశమ్. (వలమలు) చంద్రవజ్రతుక్కువర్షురకేవళరేంద్ర నిత్రైయాలే, అవకపోమ్మాతుతిఖరజ
రేతేయేష్టజ్ఞానైయిలే యిట్టాప్రోలేకళజగ్రుతానిలుగ్గు మెన్నుతల్; అట్టికేసై, 'తీరుమలైయాన్దొర్
'మేజ్జానలాభతైయింద్దాక్కువర', ఎన్ను పిళ్ళాకవాడై. (వలముతైయిలే) కాలయవసజరాసస్థాదికశ్చై
రేయిన్ద్రకేసై, అనుకూలమాసముతైయిలేకట్టి, మరుపుతలైవలమెన్నుతల్, వరమెన్నుతల్ - బలవత్తర
యైతల్, శ్రేష్ఠమెన్నుతల్.

2.

[illegible]

2.

2.

2.

2.

మూ.—వలజ్జైయ్ నువై కల్ వలజ్జియోతే । వలజ్జైయ్యుమాయమాయవళోయిల్ ।

వలజ్జైయ్యుమ్ వానోర్ మాలిరజ్జైయై । వలజ్జైయ్ తునాళుమరువుతల్ వల్లక్కై॥

౮॥

ఆ.—(వలమెయ్ తు) పోయవియజ్జిరేవినియోగి త్రవమవలజ్జైయ్ వాక్యై, ఆశ్చర్యభూతనామ్ ఆశ్రితసులభ నాయివస్తవమ్మై రుమామన్ గో ఆయర్వలుమనరర్ కళుమవలమెయ్ తుగొడ్డనుభవిక్కిఱ తిరుమాలిరమణోరైయై వలమెయ్ తు నాళుమరువుతల్ వల్లక్కై న తెల్లితార్.

౯.

అన్య.—వలమ్ శెయ్ తు వైకల్ (3) వలమ్ కళీయాశే ఎలమ్ (౬) శెయ్యుమ్ ఆయ్ మామవళ (౯) శోయిల్ వానోర్ వలమ్ (౧౨) శెయ్యుమ్ మాలిరజ్జైయై వలమ్ (౧౫) శెయ్ తు నాళుమ్ మరువుతల్ (౧౮) వల్లక్కై. (౧౯).

పన్నీ.—అశ్చరమ, ఆశ్రితానుకూలనానకృష్ణా వర్తిక్కిఱ తిరుమలైయరే నిర నరానుకూలవృత్తియే స్వయాప పాప్త మెల్లితార్.

కరణజ్జుమ్మబులై, శుజ్జాక్కి, నిర నరమాక, (3) అవబులై, ఇతరవిషయమాక్కిక్కడాతే, ఆశ్రితర్ మృగవృత్తైయోకిఱనాను కూల్యలై, (౬) పణ్ణుమ్, కృష్ణనాన, ఆశ్చర్యభూతమదైయ, (౯) శోయిలాన, పరమపదవాసికళో, అనుకూలవృత్తి, (౧౨) పణ్ణుమ్, తిరుమలైయ్ ముక్కితన్, ప్రవక్షిణాద్యనుకూలవృత్తియై, (౧౫) పణ్ణి, నిర నరమ్, సంక్షేపవణ్ణుకై, (౧౮) న్యాయమ్. (౧౯) ౮.

అథము.—(కరణములకు) బలమును బుట్టింది సర్వకాలముయందును (3) బలమును బోగొట్టకే ఆనకూల్యమును (౬) జేయు కృష్ణానారాయణులై ఆశ్చర్యభూతనియొక్క (౯) వాసస్థానమును పరమపదమునందుండుంబారు అనుకూలవృత్తి (౧౨) చేయునట్లున్న మాలిరజ్జులనుగణించి (పదక్షిణాననుసారములుమొదలగు) అనకూలవాగ్దారములను (౧౫) జేసి ఎల్లప్పుడూ సంక్షేపించుట (౧౮) న్యాయము. (౧౯) ౯.

ఈ.—ఎట్టామాట్టు తిరుమలైయెనిర నరమాక వలజ్జైయ్ తైయ్ వల్లక్కైన్దితార్.

(వలజ్జైయ్ తిత్తాది) సరైవైక్కై తన్నైయాశ్రయైక్కై టుప్పావ్ తనమనుమృగశరీర తైక్కొణ్ణు బలతై యుణ్ణొక్కిపిన్నై యవనై యాశ్రయైక్కై యున్దిక్కై ఇతరవిషయప్రావణ్యత్తుమ్మడలాక్కియనరప్పడాతే. (వలజ్జైయ్యుమ్) తిరుచ్చిత్రకూటపరిసర తిలే పిరాట్టియైయుణ్ణాడక్కై యొప్పిడిత్తుక్కొణ్ణులావినాప్పై, పిరాట్టికైయొప్పిడి త్తుక్కొణ్ణు అల్లకర్ ఆదరత్తోడే సభ్యిర్కిఱదేశమ్. ౨ “యత్రైదాబలదా” ఎన్నిఅపడియై తన్నై యున్దిడుత్తు, తన్నై యనుభవిక్కిడానశ క్తియైయున్దిడుక్కుమాశ్చర్యభూతనాన కృష్ణా వర్తిక్కిఱదేశమ్. (వలజ్జైయ్యుమ్

శీ.ఆ.—ఎట్టామాట్టు (వలమెయ్ తిత్తాది). నాలావపాదతైక్కటాక్షిత్తు - అవతారికై. వల్లక్కై - న్యాయమ్.

3 “విచిత్రాదేశమన్మత్తిశ్చరాయనిశేధము” ఎన్నతైప్పదై (తన్నైయాశ్రయైక్కై టుప్పావ్ వైత్తు) బలతైయ్ టాక్కి - అన్నపానాదికళోతైయ్ టాక్కియై పడి. శుడలాక్కి - అవబులైయడలాక్కి. బలతైయడలాక్కి - నిర నరమాకవల్లజ్జైయై యితరవిషయ మాక్కిక్కడాతేయన్తుళన్దొర్మమ్. “వలజ్జైయ్యుమామాయవళ” ఎన్నతుమ్మ-మావెన్ - పిరాట్టియాయ్, అవనైయ్ టైయవళ - మాయవ నాయ్, “మాయవనాన - ఆయ్ - వలమ్ కళీయ్ కిఱ - శోయిల్” ఎన్నవిషక్షిత్రభావమ్ (తిరుచ్చిత్రమాశ్రితాది). “వలమ్ శెయ్యుమ్ - మాయవనాన - ఆయ్ వర్తిక్కిఱ - శోయిల్” ఎన్నరూనమ్ (యత్రైదాబలాది). ఇన్పక్షిత్తిరే, వలమెన్ - బలమాయ్, శెయ్ - కొడుక్కైయాయ్, బలతైక్కైదుమ్మమ్మెన్ పడి. మాయవళ - (ఆశ్చర్యభూత). ౪ “సదృశావృష్టచిన్తాద్యాన్మృతీభిజస్యభోధకా”

ఈ. — వానోర్ మాలిరుమ్మోలై కీర్తనం విష్ణుగోర్ వెట్టాన్ ఎవ్వాన్ ఇళ్లై (వానోర్ మాలిరుమ్మోలై) ఎన్జిణార్; ఇతడు కున్నదై వెళాడక న్దరుళి న దేశ మెల్లా జ్ఞేడక్క వెన్నిల్; ప్రజై కుల్ తాయు న్దై య అవయవ మెల్లా జ్ఞేడక్క ములై క్కణ్ణిలే యితే మాన్మై క్కలాలవతు, అప్పడియెయ్లు ౨. “తెన్ను న్దుయర్ పూరుప్పమ్మి న్దెయ్ వవడమలై యమ్మి “ఎన్జిణములై యాకై యాల్ తి అవర్ కళు క్కేయాయ్ పుట్టెటను. (వానోర్ మాలిరుమ్మోలై) పెరుమాళ్ కాట్టుక్కెల్లు న్దరుళుళి పోతు ల్ వజ్జుభరతర్ కళో పిన్దొడర్ న్దాపొలై, సర్వేస్వర నిజ్జేహోరు కై యాల్ తి నిత్యసూరిక భుక్త్యాదువలజ్జాయ్ ని అ్పొర్ కళో. (వలజ్జాయ్ తు) నానుమివర్ కళోడహాడ అజ్జేయనుకూలవృత్తికలై ప్పణ్ణి. ‘పిల్వై తిరువత్తయూరత్తై యరుమ్ భట్టరుమ్ ప్రవడియన్మన్జుని అల్ ప్పిన్నే సేవిత్తుక్కొన్డూ పోనేళ; అల్లా తాన్ కడుట్టుతిరై పోలే మారాని అల్లు. ఇవర్ కళో, తిరుక్కోపురన్దలై యమ్మి తిరుమాళిక్త కలై యుమ్మి కణ్ణాల్ తి పరుకువారై పొన్దై పార్ తుక్కొన్డూవద్దార్ కళో” ఎన్దువజ్జాయ్ రుళిచ్చెయివర్. (నాభుమ్మరువులల్ నల్ల క్కే) నిత్యసూరిక భుక్తయయ్యై యేతనకులయా ప్రైయాలాల్ పిన్దెన్దు మలునలిదాతితే. ఇరువేమొక్కలు.

౮.

9-అ. — ఇతి న్యాయేన, “వానోర్ మాలిరుమ్మోలై” ఇత్యస్య సవ్యగ ప్రయోగా న్దిరమవిదిస్త్యై ప్రయోగద్యయస్యవ హేతుమా (కీర్త్యాదివా) నిత్యసూరికభోజనకైక్కు మనుకులవృత్తిపణ్ణికైక్కు మహేతుమా (పెరుమాళ్ త్యాది). (తెన్నునిత్యాది). “పెరుమతిరువడల్. ఈయర్ న్దతె అల్లున్దు మలైయమ్, మేన్దెయలేల్ మలైయడైయ నడక్కు తిరుమలైయమ్మెన్దొల్ల పుడకొనినైయిరన్దు ములైయక వెన్దు పోరుకాన్దు. నిలవకయ్యో, ఈపాదలొళియిలయ్యయ్యో తేన్దు; అన్దుయయా తేన్దొల్ల తిహోన్దు (పిల్వైయత్యాది). (అల్లాతాన్ త్యాది). అల్లా తాన్ - సాధనత్వేన ప్రవడినివపణ్ణాకీర్త. కణ్ణాల్ తిరుమవారై పొన్దైయైయాలే - ప్రావృత్తియ న్దుపప్తమ్. “నాభుమ్మరువులల్” ఎన్జిణమరుమాడుమా? కదాల్ తే ప్రయోగా న్దు ప్రావృత్తికైక్కు సాధనత్వేన నిలవవాల్ తేన్దు (నిత్యసూరిక భుక్తయైవత్యాది). నిత్యసూరికలై పొన్దై క్కణ్ణిన్దొల్ల భారత పోకళోళిగ్నానాల్, ప్రయోజనా న్దు ప్రావృత్తికైక్కు తన్దులసాధనత్వే బుద్ధిక్కు ప్రసవమిలైయన్దు పడి. మునియిరొళు - తిరుమన్, “నరువులేళ్ళుక్కు” ఎన్దునయి ర్దైక్కు (ఇరువేమొక్కలై) ఇదమేనప్రావృత్తిక్కు, నాభుమ్మరువులల్ - నిరన్దరసన్దు మన్మన్మలై పైకల్ - నిలవకయ్యెటను - నిలవకయ్యెటాల్, మాయనాన - ఆయక - నలవకయ్యెటను - కోయిలాయ్, అత ఏన, చాళిర్ - నలవ కయ్యెటనతాన - మాలిరుమ్మోలైన్దు నిజ్జుకువలమలైయెటను - నాభుమ్మరువులల్ - నల్లకైక్కునయ్యె. ౮.

అ. ౧౦-వి. (చురుకులొళి) (చురుకులొళియై వానోర్ మాలిరుమ్మోలై) ఇతివదప్రతీకముసాదాయ, సింహపలాకనన్యాయేన ప్రభవమ్ “వానోర్ - మాలిరుమ్మోలై” ఇతివదప్రతీకమునన్త్యా, అనన్దమ్ “వలజ్జాయ్ తు వానోర్” ఇన్దువజ్జమానే - సూరిణామమనే, కైజునుమన్మన్మలైయై మునుకులవృత్తి; అప్రవాణ్యాననాకృతికే, (పెరుమాళ్ కాట్టుక్కెల్లు న్దరుళుళిపొతు) ఇతివాక్సన్యాయకకాల్ యా (కీర్తీపొట్టోర్ వెట్టాన్దొర్) ఇత్యాదివాకాన్దు న్దరుళుళునాల్. అప్రమాదామహేళ (పెరుమాళ్ కాట్టుక్కెల్లు న్దరుళుళిపొతు) ఇతివాక్యమ భూరత్తికనైక్కు (కీర్తీపొట్టోర్ వెట్టాన్దొర్) ఇత్యాదివాక్యమ పర్యుత్తనత్వేనవప్రప్త్యయమ్. తదానీమేమన్దొళి - నిత్యసూరిణా మతానామనే అనుకులవృత్తివ హేతుని ఇన్దుగోత్తరమ్ (పెరుమాళ్ కాట్టుక్కెల్లు న్దరుళుళిపొతిపొతివాక్యమ్) తిత్తైయత్యాకారన్దు న్దుమన్దొళిజ్ఞేవాధానిత్యాన్దు ౧ “పొట్టోర్ వెట్టాన్” “వానోర్ మాలిరుమ్మోలై” ఇతి - నిత్యసూరినమ్మన్దొల్లై నీరరాజయ్యొక్కేతనకథమ్; కిన్దు, ఏత్తిగ్గిరన్దుమన్మన్మలైయై తానామసాధారణమిదచకాల్ జాతా. తగోత్తరమ్ (పొత్తైక్కిత్యాది). సునిరణాంతాద్యతలై త్తైక్కు “నలవకయ్యెటను. (తెన్నునయ్యెట్యాది) అర్చిల్ కళోన్దొల్లై ప్పణ్ణిచ్చుమియిలకాన్దుక్కు నిర్వాహకరానత్కైయర్ “ఎన్దుకు” ఎన్దు మునిత్తిరుక్కున్దుడియిన్దొల్లై తొన్దున్దు మలైయమ్, సంసారికుళుమ్ పర్యాయక్కున్దుడి నిత్యైయమ్మేన్దులేల్ మలైయడైయ న్దు నడక్కు తిరుమలైయమ్, ఇన్దున్దొల్లై పుడకొనినైయిరన్దు ములైయక; కాన్దేవిరుమ్మివిదాల్ కిడక్కుమలైయై తేమలైయనాన. ౩ “నల్లై ప్పణ్ణిక్కు నిన్దొల్లై” కాట్టుక్కెల్లు న్దు - తన్దున్దుయగోళిన్దొల్లై పడి. లక్ష్మణబ్బమ్ - శత్రువు యిది.

౮.

ఈ.- (మృశ్చిన్ననిపై మోక్ష) నాశోక్తుఃశివమనోమమైయ్యై బుద్ధిపణ్ణాశో. (ఎల్ విన్ మూర్తాతు) ఉద్ధ
 ఛాల్ పోక్కి-కొల్పవొణ్ణాత మహాపవ్తలై పరిహరిక్-వేడ్డియరుద్దిశోఛాశ్. అమ్మెన్ - పేయ్కుప్పేర్,
 కొడియ్యై - పెణ్ణుక్కుప్పేర్; పేయ్ ప్పెణ్ణుపడి, అమ్మెన్ - విగమాయ్, అత్తాల్ - పేయ్యపడి. పూళనై
 యెముడితీవళి. “ ఇష్టనాత్రవిరోధిశ్చ వద్దపాతాశ్చ నైదుకైపిష్టాకిన్తై క్కనొణ్ణాతు” ఎన్దు నిర్భవానమృణ్ణుకై
 యాల్లొమ్మమానశోయల్. (మృదు త్యాది) అష్టాష్టానత్యైర్ముక్కుళమ్. అష్టరోఢోరినమాయాయ్ శ్రీరు
 ప్పతి, ఇళివాన్కెక్కున్తుళి ఇనమినమాశ్చేరూనిన్దుళి తిరుమలైయై. లక్షణోపేతమాయుపత్తిరు అన్దెన్దువి
 డలై అయరమూనై వత్తుశేరానిల్కమ్; అన్దునిట్టిఅతుమ్ ౧ *శోలై ముక్కుళిళిత్తే, అ*తెన్నానైయత్తే. తిరుమ
 లైయైయై పేణుమ్ ఎన్నుమ్ మనోరథ త్రితీయశివతే ఇవాన్కెన్దువిజయ శేతు.

[illegible]

అ-ఆ-వి.— ౩ “అప్రాకృతతమ స్వజోనిత్యాకృతిగోయవా” ఇత్యాదోహృదయమ్.

ప్రతి సా. (పిమ్మతమ్మమ్మ) (గొర్రెగన) (అమ్మగొడియప్పా) వైష్ణవభార్య వచ్చి మేం శిష్యులమే, “పవనాంగుల తేజం ప్రభావబాహుళ్యంతిం | సుప్రసిద్ధిక్లుప్తమపదాయరాత్రితప్తపదానమ్ || యి సుప్రసిద్ధి సుప్రసంగరాత్రోత్పదనానప్రయవ్యతి | తపస్తపస్యతశ్చే నాగ్నానోలకశ్చే ప్రవహన్తి || య కన్యకామిత్యనంగాంబంబరాభ్యానమతీతితమ్ | గృహేష్వప్రాణసహితంపహాపవమన్యతమ్ || ౯౦ || సావిత్రి క్షమకరణాదివిష్ణు స్వామి యువనా | పమాత్రుతానూనామియమహాజాతీభీషణాఁ ||”.

సరియితిని పుట్టి - ముప్పత్తొప్పతానిన మొట్టి - ఇరవ్వామట్టు. శివైతమ్మనీ సీక్తాతివద్దతిరువేమరువినయ | మైదావద్దకాలినులేశి*
 ప్రమట్టున శి | నద్దావిక్కిణ్ణుకులే శైలియూగం నినవమ్మనై | మైదావద్దకారాయడిమేట్టి శైలి ముమిరక్తాయే.

[illegible]

తాత్పర్యము—ఓ! మావూహాం! నేనవచ్చుమన్న దానిని సదుపాయము దింతుమనాడై దీనియందు విశ్వాసించుచు, మీరు క్రూరములైన సామలయందు దుగాహించియుండు ఆశ్రితశిశువులను సత్కరింపఁ నిత్యపాపము చేయుమన్న దివ్యజేమగు తిరుమాలిక్ష్మీ! లభ్య సుఖం! సామరూపముగ ననుసూరించుటయే సుసాధనగరమును బాటంటి సదుపాయము.

మూ.—సూత్రేషు కళవుమ్ సూత్రజ్ఞాయాతే । వేతముక్ విరిత్రా విదుష్పియకోయిల్ ।

మామూలుగానే చేర్చి మాలిగుడ్డొలై । స్వాతంత్ర్యమై యేపుకు వతుపారు శే॥

అ.—(కూతేస్తు) పునఃసర్గమానకేయలైచ్చెయిరోతోమిష్టకొండ్లు చాకృత్యుత్రిమజ్జలైచ్చెయ్యాతే, “సర్వవేదస్థగుహ తానేన పాద్యోః” ఎన్నమిదండైక్రిగిలైయారే యదులైచ్చెయిరోయన అన్వమహుణలైయుండై వెమ్మిరుమ్మనమ్మగ్నాన స్పృహణీయమాన తి మ్మలైయలేపార్యోప్పడువతుకే పరమాపునఃసర్గమగ్గిటార్.

అ.ప్ర.—కూతు ఎవ్వ కళ్ళెవ్వ (3) కూతువ శెయ్యలే ముగ్గ (౬) చేతన విల్లాకా విరుమ్మయ (౮) కొయిల్ మాతు ఉటు (౧). మయిల్ శేక మాల్ (౧౫) ఇరువ కొల్లె పాతు (౧౮) అమ్మి మల్లె పుకుపలే (౨౧) పొరుల్. (౨౨).

పన్నీ—అనంతరమ్, వైదికజ్ఞానప్రపత్తక వర్తికిఁగిరిమలైయిరే ప్రవేశింఁగిరి అవిరు పురుషుఁడై మిత్తవృక్షేనై న మి తరహిణియార్.

గుణకరమానవపద్ధసాధనము, ఎస్సెస్ నెస్టె, కళకృతానుబంధ, (5) పార్ త్రినకల్పవచనాం క్షత్, శెయ్యాత్, మేకాగ్లత్తి, (6) గోవ నివదాదిముఖ్యులారే నేదాకరై, వివిత్రవక్ష, విరుష్పివర్తికై, (7) కోయిలాయ్, ములిమై, ఉడైతాన, (8) మయిలకళ, శేర్ పత్తికై, ఓణ్ణి, (9) పరవ, కోలైకళ, పూవానరు, (10) మలగుణి, తిరుమరైయై, శెన్పుత్తవవతే, (11) పూరుత్. (12) ములిమై-మెనై, మరుణులైవై - ప్పెడైయోడేశేర్ ప్పెన్మనాము.

అధ్యక్షుడు:—(సుకరమైన యుషాయము అని(తలంచి) చాత్యమును (3) అపహరమును కేయకమునుపు (౬) వేదార్థములను (౭) పఠించిన (భగవంతుడు) అభయించుటచే (౯) స్థానమును చూడవలెను (౧౦) సెనెళ్ళు పనించుచున్న ఉన్నతములను (౧౧) విశాలమున సెనె తో బలయందు పుష్పములు (౧౨) వికసించుచున్న తీరములయందు నవ్వయించుటచే (౧౩) పురుషార్థము. (౧౪)

ఈ—పత్తామాబట్టి, పరిపదియాలిమ్ తిరువలైయేపరమప్రభుమైస్తు ఉపక్రమిత్తపడయే సంహరిక్కి-తార్.

[illegible]

శ్రీ. ఆ. పతామృతం. (సూత్రేన్ది త్యాది) “శరీర” ఎవ్వమ, “సాదు” ఎవ్వముపక్రమోపసంహరణ్ణి - ప్రాప్త్యావశక్త
 క్కరుతియసతార్థై (పలపడియాలమిత్త్యాది).

కూర్తెప్ప-సుకరమాన చక్రపాదనమెట్ల నిస్తెత్తు. నల్లవాయువ్య-నల్లవాయువు. కూర్తమకళివును - చతురస్రాదికవిను, పరదనావి
రముమెట్లపడి. పుత్రకృష్ణిమకాక వ్యాఖ్యానమున్నట్టిది - ౨ “కూర్తవాయుకృష్ణివా” ఎత్తలైపుల్లిది. నిషేధితైయ-తయెప్పవిష
౩. “అనానా-తానైయ-బుణానా-తానైయ-పక్రీయ”. ఆనచ్చాస్త్రాధిగమనం కాలింపునవ్వనక్రీయా” ఎత్తమనచచమననధేయమ.
అమ్మ-పత్తిలికరత. వ్యవక్రీయా-మ్యూతాది. స్తైవ్యమ-స్తనవ్యమ. ౪ “భవనక్రీడివిత్తి” ఇత్యాద్యావ్యయము. అక్రీడి - మ్యూ
వ్యాసారచసి-త. అనన్తయెత్తు-కళివుమకూర్తుకళివానరు-కానాతేయపనాకై. కూర్తావరతు-కళిమున్నేయపనాకై. ౧ “దె

ఈ. — నవహరికై (నేతమి త్యాది) ఇచ్చె యొరుచర్ కు-వారాతపడి వేదార్థ తైవిశదీకరిత గీతోపనిషదాచార్య వరిక్కిరియిల్. (మాత్రులుముయిల్) మాతెస్తు-మార్దవ తైన్పొన్నకితాయ్, సుకుమారమాయ్ చర్య నీయ మానమయిలెన్నుతల్; వేదెయ్యెయ్యుదుయిలెన్నుతల్. అడుక్కన్ తల్లిగళెల్లామ్ మిథున మేయాయ్ వరి క్కుమై. (పోతవిధ్రిమైయై) కొడియుమిత్తుమ్ శరుకుమిత్తుయియైయిలే పూవుమాయుర్ కైయ్యున్ కే, తరు మలైతెన్నై ముట్టాక్కి-డప్పుత్తు స్కీడకుమ్మి త్తనై. తరుమైయైక్కిట్టుమతు వేదవ్యాత్తపుక్కు. ప్రయోజన మాయ్ త్తలై క్కట్టువతు, అల్లారవై యెల్లామ్ వర్ధవృత్తికళెనితార్. ౧౦.

జీ-అ. — గాన నమాతనమన్యథా ప్రతిపద్యతే । కిం తేనన్యతంపాపంనోరేణాత్పాపహరిణా ఇన్యద్యోగపర్యవృత్తిరభ్యర్థింప్రతిపద్యతాతః. ఇన్దై-మ్యుతవార్ధకాల్. మాకు-సాకుమర్యముమ్, సాన్దర్యముమ్, స్త్రీయమ్. సాకుమర్యసాన్దర్యకైక వేణాహ (మాతెన్ని త్యాది). వేదెయ్యె వర్ధతెన్నుదు (ఆత్మగీనిత్యాది). “పోతే-అవిధ్రిమై” ఎత్తవ్వయిత్తు, ఏవకార్యమ్ (కొడియుమిత్తు). పోతు-పున్నమ్. అవిధ్రి- మలరుత్తై. “పునవతు వే-పారుల్” ఎత్తవ్వయిత్తు ఏవకార్యవార్ధక (అల్లారవైయిత్తు). క్రమేణాన్యయి. ౧౦

అ. అ. ౧. — (సర్వేశ్వరరక్షకనితి) ఆత్మదేశాతిహాసనం, సచభగవత్సేవనం, తస్యసర్వేశ్వరఏవరక్షకః ఇత్యన్యవ్యతి ష్ఠిచేదిత్యర్థః. ౧౦.

ప్ర.తి — (పత్తామ్మట్టు) (కూతిత్యాది) (కళవుమ్) ఉద్యోగపర్యవృత్తి భృతర్యాభింప్రతిపద్యతాతః. “యోన్యగాన నమాతన మన్యథా ప్రతిపద్యతే । కిం తేనన్యతంపాపంనోరేణాత్పాపహరిణా”.

౧౦.

మణవాళమానునికల్ తిరువడిక శ్లోకరణమ్.

తాత్పర్యము. — ౬! చేరనలారా! కాస్త నిపద్యమలైన్ చార్యముమొలగు సేవవ్యాపారములను నర్థమనకు మరపాధవములుగాఁ బలంబి యట్టివ్యాపారములను జేయకన్దుడు. సేవకార్యము లొకరికిని రాకుండునట్లు వేదార్థములనుపాదింపికి గీతోపనిషదాచార్యుండు వేంచేసియున్న మాలిరుణ్ణోలైయను దివ్యదేశమునుబొందుదు యాత్మకుఁ బరమపునఃసార్థము. ౧౦.

మూ. — పారు శైస్తు వ్రులకమ్ పడై త్తవళుకల్ మేల్ । మరులిల్ వణ్ కురుమూర్వణ్ శడగోపణ్ ।

తెరుళి కొళ్ళొన్నొన్న వో రాయరత్తులిపత్తు । అరుళుచై యన్వళిచై విక్కు-యుడిత్తే॥ ౧౧

అర్ధార్థ తిరువడిక శ్లోకరణమ్.

ఆ. — (పారు శైస్తు) సంసారికతాన వాత్సాక్యనిమిత్తయ సమృద్ధియే నమక్కు-ప్రయోజనమెట్టుపాల్తు, తత్పర్యవృత్తిర్ధమాన జగ త్సృష్టియొప్పణ్ణి యరులినవణ్ గుణజ్విలారజ్ఞానగర్భమిట్టయై యరున్ద వణ్ కురుమూర్ వృడగోపణ్, ఎల్లారుక్కు-మెమ్మెరుమాన్తై ప్రత్యక్షిత్తా ప్పొత్తై యజ్జిమలమ్మడికొన్న విప్పత్తుకరి తిరువడిక శ్లోక శ్లోకముడిక్కు-మెన్నితార్. ౧౧.

తిరుక్కురుత్తెప్పిర్యాన్బిర్యాన్బిరువడిక శ్లోకరణమ్.

అన్వ. — పారుల్ ఎత్తు ౧ (౩) ఉలకమ్ పడైతవళు పుకల్ మేల్ (౬) మరులిల్ వణ్ కురుమూర్ (౯) వణ్ శడగోపణ్ తెరుళి (౧౦) కొళ్ళొన్న ఓర్ (౧౧) ఆయరత్తుల్ ఇప్పత్తు మడిత్తు (౧౨) అరుళుచైయవణ్ రోల్ అజ్జిమిక్కుమ్. (౨౧)

పన్న. — అనన్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్కు-ఫలమాక భగవత్పార్వితైయి యరుళిచ్చెయ్ కితార్.

ఆశ్రీతాభిముఖ్యుడైనయొననను, ఎన్ను, ఇచ్చ, (3) లోకతై, సృష్టితప్రపంచై, దయాతూహదాగ్నివిజయచైవమయమాక, (౬) అష్టానగవ్యవరీతరాల్, విలతజనమాన, తిరునకరిక్కు నిరాహారారాయ్, (౯) మహారీదారాన, అహ్లాధ్, తత్సృష్టానమానకు, (౧౨) చేతనై సృష్టికరిక్కున్నుటి, అరయిచ్చెయ్త, అద్వితీయమాన, (౧౫) అయిరత్తురీ, ఇవ్వుక్కు, సంసారతైవజ్జిన్ను, (౧౮) కృపాపవత్సూర్రానమల్ల కరదెయ్, తిరునడికై, అడెవిక్కున్. (౨౧) ముడితెన్న - కరవల్లరీ త్తెక్కల్లియెనమాన్. ఇరు - కలివిర త్తన్. ౧౧.

వాది కేసరి అర్జునియమణవాళ్ళ చ్చీయర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

అర్థము:- (అగ్రాధిముఖ్యము) ప్రయోజనము అని ఈ (3) లోకములను గుర్తింపించినవనియొక్క కల్పాగ్రాసమునకు (2) అక్షానగదనములేదనియు విలక్షణమైన తిరుగుగిరినిర్వాహకులు (౯) మహాదేవతలనులైన యాద్యార్హ తపస్విజ్ఞానమును (౧౨) (చేతనలు) స్వీకరించుటకు సాధించిన అద్వితీయములైన (౧౫) వేదము పాశురములలో నిపదిపాశురములు (సంసారమును) బోగొట్టి (౧౮) కృపాపాపేతములను తొలగించుటకై శ్రీపాదములను బొందించును. (౨౧).

ఈ. — నిగమ త్రిత్, ఇ త్రివ వాయ్ మొత్తీ ధ్ ధ్ లై, ఇ త్రివ వాయ్ మొత్తీ తా నే జన్మై వ్విక్కి అత్తాకర్ త్రివ పడికల్ తే శేర్ త్తువిడు మనితార్.

(పూరుభిక్షాది) ప్రయోజనపనుష్ఠమెన్నిదలలోకజ్ఞులయొద్దాక్కినవనుచైయ కల్యాణగుణవిషయమాక అజ్ఞాన గర్భమింతాత ఆద్యైరరుభిచ్చెయి తతితుతాఁ ఇవనైత్తయొద్దాక్కికరణక శేబరకృతైక్కి శుత్రువిష్టాల్, గొడు తడపకరణకృతైక్కిండ్లు శబ్దాదివిషయజ్ఞులీతే ప్రవణరాయ్ కైక్కియియప్పకాల్, “సమీపైపుతప్పిన్ద్రీతే” ఎట్టు నెక్కిన్ద్రుకైవాజ్ఞుకైయన్ది కే, “ఒరునాళ్లొహరునాళ్లొకేటు ప్రయోజనపనుష్ఠాతో?” ఎట్టు చలకాలుముడ్డాక్కానిజ్ఞుమే; గణిమరుర్పఱిమతిఫలమరుళ్ళప్పిన్ద్రువరాకైయాలే అవనుడైయ గుణవిషయమాక మరుల్లొతవరాయిన్ద్రీవాద్యైర్. ప్రబంధమోవిన్ది (తెరుళ్ళొళ్ళొచ్చొన్నవోరాయిరమ్) మరుభుజ్ఞాయ్ క్కయియేవేజ్జీన్ద్రీవరక్క, ఇవరుడైయ ప్రబంధమభ్యసితార్క్కు ముతలితీయజ్ఞానన్దానిరై. కేటార్క్కు తెలివైప్పిఅప్పిక్కుమ్మడియాయ్మరుభిచ్చెయితరు. తమ్మడైయజ్ఞానత్తుక్కిడి తోవోర్, ఇవర కళుక్కుత్తామదియాకవడతు. ప్రబంధాఁ ఇయివతెన్నెన్ది (అరుభుడైయభ్యాది) అరుత్తైయొట్టాయ్మరు వస్తునైనిరూపివతు. అరుత్తైయొడైయవినిరువడి

శీ-అ.—నిగమమ (పాద్యతాపది). “ముడితే - అయ్యదేయవ్యాళజైవిక్కుమ” ఎన్నతెక్కటాక్షిత్తవతారిక (ఇతివాయముఖి యితాపది). “ముడితే” ఎన తతేవీకాగ్గ (జనప్రెవ్వియెనరు).

[illegible]

అ-అ-వి. — “మరులికా” ఇంటి ప్రస్తుతస్థితిపేర్కొనునట్టి; ప్రస్తుతాస్థితివివరములనుపేర్కొని, తేర్చుచున్నదాయానా (మనుశ్రితాయితి). “ఏతత్ప్రస్తుతాస్థితిపురుషునస్థానమనన్తిష్ఠ, ఇదానీమస్థానమత్” ఇతిజ్ఞానంనకకర్తఇతియానత్, — అన్యవాక్యస్య యన్యనా — “పారుశ్యే” ఇత్యాద్యర్థ, “తెరుకొక్కొచ్చునవ్వరాంబుకన్” ఇత్యర్థపేర్కొనుచున్నది. — “అరుగ్గెయనకాతాగ్గెయి

ఈ-కలిలే శేకర్తువిదుమ్, అనుశయ్యుమడ త్రిల్ (ముడితై) సుసారసమృద్ధతై వాననై యోడేపాక్కి తిరువడి కలిలే శేకర్తువిదుమ్, ఒరుజ్జానలాభ తైప్పణ్ణి త్తెన్దువిదుమళవన్ది క్కై, అర్థక్రియాకారియా యురుక్కుమ్.

మంత్రాబ్జిల్ - కడక తిరుమలై యాద్రావై యాశ్రయయ్యుక్తోశ్చెన్నార్; ఇరణ్డామ్బుట్టిల్ - తిరుమలై యోడు సమృద్ధి త్త శ్రీపతియై ఆశ్రయక్కుచ్చొన్నార్; మూన్డామ్బుట్టిల్ - అత్తోడు శేర్లన్దు అయ్యమలైయ మైయుమెన్టార్; నాలామ్బుట్టిల్ - ౧౧, తిరత్తవ్వాళిమ్ " ఎన్నికపడియే, తిరియవుమ్ తిరుమలై యై యాశ్రయక్కుచ్చొన్నార్; విద్రామ్బుట్టిల్ - అత్తోడు శేర్లన్దు పుణమలైయై యాశ్రయయ్యుక్తోశ్చెన్నార్; ఆత్తామ్బుట్టిల్ - తిరుమలై కుప్పోమ్ మూర్చి నైపణ్ణపమైయుమెన్టార్; ఏద్రామ్బుట్టిల్ - అవల్లియోడు శేర్లన్దు తిరుమలై యై యాశ్రయక్కుచ్చొన్నార్; ఎట్టామ్బుట్టిల్ - నిత్తమారికభుక్కుణ్ణుడ ప్రాప్యమాకై యాలే తిరుమలై యే పరమప్రాప్య మెన్టార్; ఒన్నతామ్బుట్టిల్ - "తిరుమలై యై త్రొక్కడవోమ్" ఎన్నిక తుడివేవేణ్ణువత్తెన్టార్; పత్తామ్బుట్టిల్ - ఎల్లాప్పడియాలమ్ తిరుమలై యాద్రావై యాశ్రయక్కుయై పురుషార్థమెన్దు తలైక్కట్టిన్; నిగమత్తిల్ - ఇరు కల్లొర్ కుల్ల ఫలమరుచ్చెయ్ తార్.

౩ ముత్రేన్దిరు వాయ్ మొట్టియాలే - ౨, "మణియై వాననర్ కణ్ణనై త్తన్న తోరణియై " ఎన్దు - విలక్షణవిష యుమాన్దై యాలే పిరిన్దార్ కణ్ణాన్బుల్లయై యోడపణ్ణమెన్టార్; ఇరణ్డాన్దిరు వాయ్ మొట్టియాలే - అవోష్టపాతికూ డినాలమ్ మణిన్బిక్కుమ్మెన్టార్; మూన్డాన్దిరు వాయ్ మొట్టియాలే - కూడినవిషయన్దా నిరతతయనుభూయమెన్టార్; నాలాన్దిరు వాయ్ మొట్టియాలే - అవ్విషయన్దుక్కు డేశికోడు అనుభవిక్కుప్పైతామై యాలే మోహభర రానార్; విద్రాన్దిరు వాయ్ మొట్టియాలే - తామాకై పట్టపడియే పదుకల్లవడదీశొన్నార్; ఆత్తాన్దిరు వాయ్ మొట్టి యాలే - శిష్యులపుక్కు నునపతిశ్చైల్ల పణ్ణమెన్టార్; ఏద్రాన్దిరు వాయ్ మొట్టియాలే - తన్నుడై ను సమృద్ధిసమృద్ధి క్త యుమ్ విషయోకరి త్తవడీశొన్నార్; ఎట్టాన్దిరు వాయ్ మొట్టియాలే - అవనుడై ను మోక్షప్రదత్తై యరుగి ఛెయ్ తార్; ఒన్నతాన్దిరు వాయ్ మొట్టియాలే - ప్రాప్యవిష్కర్ష మృణ్ణిన్; పత్తాన్దిరు వాయ్ మొట్టియాలే - నిష్కర్షి త్తప్రాప్యతై అభిక్తైక్కుల్ల త్తిరుమలై యాద్రావై యాశ్రయక్కుచ్చొన్నార్.

౧౧.

వడక్కు తిరువడిక శేకరణమ్.

తీ-అ - మాల్" ఎన్దు అట్టగుక్కుచ్చొన్నానానితిభానం. "ముడితై" ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (సుసారసమృద్ధతైయిత్యాది). అవధారణార్థమ్ (ఒరు జ్జానలాభిత్యాది). (అర్థక్రియాకారియగుక్కుమ్) ప్రార్థనానుభవప్రదమ్ భవతిత్త్యం. వర్ణనరహిత - విలక్షణగుణవివరణ. సోకడ బోధన - ఆదారం - సవాల్. తుక్కుగోళ్యుచ్చొన్న - సేవన, తనత్త - జ్ఞానతై, గోళ్యుచ్చొన్న - తిరుమలై యై యాశ్రయక్కుచ్చొన్నయే.

దానగ్రాహిణమ్ (మంత్రాబ్జిల్ త్యాది). సత్త్వినిగమనమ్ (ముత్రేన్దిరు వాయ్ మొట్టియాలేయిత్యాది). ముడితై - అరుగి యెయ్యవ్వాళి కైవర్కొనిత్యయ్యయి.

౧౧.

తియర్ తిరువడిక శేకరణమ్.

అ-అ-మ - గున్దు" ఎన్దు అసంసారసమృద్ధతమ్ తన్ని తేట్టిగోళ్యో, "ముడితై" శేర్లక్కుమ్" ఎన్నికపడారణత్తుక్కుయై తేన్దు; ఇవాన్దొన్దో రుక్మిన్విచ్చొన్నయే యున్దానలాభతమ్ తేన్దు. అసన్దై తేన్దు యానభవిక్కితాగోళ్యో; అవ్విషయమై, విరోధియొచ్చొన్న. ఛేర్లక్కుమ్ మెన్దు పడి - (ఒరుజ్జానలాభతైప్పణ్ణి త్తెన్దు) విత్తత్తవసామగ్ధాత్ - స్వధర్మతా అకరోదితివాచ్యతై. "ఇళి మెకడువత్తన్నమ్" ఎన్దు యాలే (గడకపణ్ణం). త్రిపరమై - తిరుమలై. అయ్యమలై - సానారి. తిరియవుమ్ - పుణ. "నణిపడవతు మేనెవతు" ఎన్దు యాలే (మృచ్చిత్తన్నమ్) - మత్తేనిగమనమ్ (ముత్రేన్దిరు వాయ్ మొట్టియాలేయిత్యాది). (అవోష్టపాతికూ డినాలమ్ మణిన్బిక్కుమ్మెన్టార్ తి) స్వయంబోధివిదుమలై విద్యుత్తవోడేకప్రపుత్తవన్ - స్వామ్యస్థానములేన అమమరం పదభ్యుదానానిత్యాది. ౧౧.

౩ గ. ౧. యుగళిత్తయ్యళి. ౨ - తిన్దొన్దు. ౩ - తిన్దొన్దు. ౪ - అడియడి. ౫ - అన్దొమ్ తన్ను. ౬ - కైవర్కొ. శేకరణమ్. ౭ - అన్దొమ్ తన్ను. ౮ - ఎన్దువిడు. ౯ - కేరలి. ౧౦ - కేరలి. ౧౧ - కేరలి. ౧౨ - కేరలి. ౧౩ - కేరలి. ౧౪ - కేరలి. ౧౫ - కేరలి. ౧౬ - కేరలి. ౧౭ - కేరలి. ౧౮ - కేరలి. ౧౯ - కేరలి. ౨౦ - కేరలి. ౨౧ - కేరలి. ౨౨ - కేరలి. ౨౩ - కేరలి. ౨౪ - కేరలి. ౨౫ - కేరలి. ౨౬ - కేరలి. ౨౭ - కేరలి. ౨౮ - కేరలి. ౨౯ - కేరలి. ౩౦ - కేరలి. ౩౧ - కేరలి. ౩౨ - కేరలి. ౩౩ - కేరలి. ౩౪ - కేరలి. ౩౫ - కేరలి. ౩౬ - కేరలి. ౩౭ - కేరలి. ౩౮ - కేరలి. ౩౯ - కేరలి. ౪౦ - కేరలి. ౪౧ - కేరలి. ౪౨ - కేరలి. ౪౩ - కేరలి. ౪౪ - కేరలి. ౪౫ - కేరలి. ౪౬ - కేరలి. ౪౭ - కేరలి. ౪౮ - కేరలి. ౪౯ - కేరలి. ౫౦ - కేరలి. ౫౧ - కేరలి. ౫౨ - కేరలి. ౫౩ - కేరలి. ౫౪ - కేరలి. ౫౫ - కేరలి. ౫౬ - కేరలి. ౫౭ - కేరలి. ౫౮ - కేరలి. ౫౯ - కేరలి. ౬౦ - కేరలి. ౬౧ - కేరలి. ౬౨ - కేరలి. ౬౩ - కేరలి. ౬౪ - కేరలి. ౬౫ - కేరలి. ౬౬ - కేరలి. ౬౭ - కేరలి. ౬౮ - కేరలి. ౬౯ - కేరలి. ౭౦ - కేరలి. ౭౧ - కేరలి. ౭౨ - కేరలి. ౭౩ - కేరలి. ౭౪ - కేరలి. ౭౫ - కేరలి. ౭౬ - కేరలి. ౭౭ - కేరలి. ౭౮ - కేరలి. ౭౯ - కేరలి. ౮౦ - కేరలి. ౮౧ - కేరలి. ౮౨ - కేరలి. ౮౩ - కేరలి. ౮౪ - కేరలి. ౮౫ - కేరలి. ౮౬ - కేరలి. ౮౭ - కేరలి. ౮౮ - కేరలి. ౮౯ - కేరలి. ౯౦ - కేరలి. ౯౧ - కేరలి. ౯౨ - కేరలి. ౯౩ - కేరలి. ౯౪ - కేరలి. ౯౫ - కేరలి. ౯౬ - కేరలి. ౯౭ - కేరలి. ౯౮ - కేరలి. ౯౯ - కేరలి. ౧౦౦ - కేరలి.

కట్టినుడో శిఖిత్రామ్ము - మూర్తామ్ముట్టు.—తిరితద్వారా వైపమి రాదు! కృమియకొల తిరువునక్కొన్నానా! శ్చెరియవల్లురుకూర్ నక సమ్మికాట్టి. శురియనాయడియేప్పట్టయి న్నెయ్యె.

తాత్పర్యము.— చేతనులకుదనయందాభిముఖ్యమును ముఖ్యప్రయోజనముగ నెంచి ఈలాకులను సృష్టించిన భగవంతునియొక్క కల్యాణములను నివయోకరించి యాహ్వాన్లుపొందించిన వేయిపాశురములలో నీపదిపాశురములు తమనునభ్యసించువారికి ఘోరసంసారబంధము బోగొట్టి, ఆశ్రయమగుటందును తిరుమాలిరుణ్ణోలయందు నేంచేసియున్నవాఁడునునైన శ్రయిపతియొక్క పాపపద్మములనబ్రాపించును. ౧

ద్రమిడోపనిషత్సత్తతియిలి తిరువాయ్ మొట్టిక్కానల్లోకమ్.

(కిళరొలి) ఏత్తిన్మి జార్థితమహై పహారిః ప్రదాతుమా సేది వాళ పనమహీధర మిత్యేవేత్త్య ।

ప్రాప్యతే మే వచతదస్యయినన్వసర్వంప్రాచీకత్యదశ మేదశతేయునీద్వయి.

వాది కేసరి అగ్నియమణి వాళప్పియర్ తిరువడిశ శేతరణమ్.

అర్థము.— నిజార్థితమ్ - తమచేయాచింపఁబడిన, ఏత్ - ఈప్రాప్యమును, ఇహైవ - ఈవిధూతియందే, ప్రదాతుమ్ - ప్రసాదింపట, హారి - సర్వస్వరండు, పనమహీధరమ్ - తిరుమాలిరుణ్ణోలైమలను, ఆసేదివాళ - పొందెను; ఇతి - ఈప్రకారముగ, ఆవేత్త్యమాచి, మనీద్వయి - యోగివర్త్యులైన, సః - ఆనమ్మాహ్వాన్లు, తమచ - తిరుమాలిరుణ్ణోలైమలను, తదస్యయినమ్ - తిరుమాలిరుణ్ణోలను, ధులగు, సర్వంచవీవ-సమ స్తవస్తువులనె, ప్రాప్యమ్ - పొందతగినవి(అని), దశమే - పదియవదైన, దశకే-తిరువాయ్ మొట్టియందు, శ్రీకళశేత - ప్రకాశపణచిరి.

తాత్పర్యము.— క్రిందితిరువాయ్ మొట్టియందుఁ దానునిచ్చుర్చించి యాచించిన పార్థివ్యమును నీలీలవిభూతియందే తమకుఁ బ్రసాదుపట సర్వస్వరండు తిరుమాలిరుణ్ణోలైయనియెడి దివ్యతిరుపతియందు నేంచేసియున్నాఁడని యాలోచించి యాహ్వాన్లు శ్రయిపతికి నిత్యస్థానమైన యతిరుమలయతత్సంబంధులగు సమ స్తవస్తువులనె సర్వచేతనులకుఁ బరమప్రాప్యమని యారెండవపత్తె పదియతిరువాయ్ మొట్టియందుపఁజేసిచిరి.

ద్ర-తా.—(కిళరొలియశ్మై)-దీప్తాశ్చర్యసృష్టావంముఖరితజలజంవన్త కామ్యాదవర్ణమ్

శైలచ్చత్రాభిగుప్తాభిరమతివిలసద్దేతిమాసీతభవ్యమ్ ।

సంరమాత్తి పభూమింప్రణమదనుగుణంపూతవాచేతనా న్నమ్

పూర్వాచార్యంశ్రుతీనాంశుభనవిధగిరిప్రానతోనిర్వివేక,

అర్థము.—దీప్తాశ్చర్యసృష్టావమ్ - కాన్తికలియ నావృక్కరమునునైన సృష్టావముకలవాఁడును, ముఖరితజలజమ్ - శబ్దయింశంఖముకలవాఁడును, వన్తకామ్యాదవర్ణమ్-వర్ణకాల మేఘమువంటి (శరీర) కాన్తికలవాఁడును, శైలచ్చత్రాభిగుప్తాశ్రీత్ - (గోపధ్వ) తనునుచ్చత్రముచే రక్షింపఁబడిన యాశ్రయితులకలవాఁడును, అతివలసద్దేతిమ్ - విశ్రుతిప్రకాశించుచున్న చక్రాయుధముకలవాఁడును, గవ్యమ్ - చక్కగభుజింపఁబడినవెన్నకలవాఁడును, సంరమాత్తి ప్రభూమిమ్ - తొండదగపాటుతోనే త్రయిడిన భూమికలవాఁడును, ప్రణనగుణమ్-ననుస్మరించువారలకునురూపుఁడును, పూతవాచేతనా న్నమ్ - పూతనయొక్కప్రాణమును బోగొట్టినవాఁడును, శ్రుతీనామ్ - ౧ లకు, పూర్వాచార్యమ్ - ప్రథమప్రవర్తకుడునునైనశ్రయిపతిని, శుభనవిధగిరిప్రానతో-మనోహరమైనమీపమునందున్న తిరుమాలిరుణ్ణోలయెడి తిరుమలయందు, నిర్వివేక - అనభవించిరి.

వాగ్- (దీప్తాశ్చర్యసృష్టావమ్) వరొలిమాయోగ - నిరవధికతేజస్వైయందైయనుమాయ్, అశ్చర్యశ్రయిక్రమమాయ్; (తజలజమ్) అతివలసద్దేతిక్రమమ్ - ముట్టొనిల్లిఅతిరుచ్చత్తైయందైయనుమాయ్; (పూతకాంభోదవర్ణమ్) పుణ్యభూమిపల్లవర్ -

భాగ్యముననుమాయ; (శైలవృత్తి)భిగప్తాశ్రమ - పెరునులైయెడుత్రాణ - ౧ * గోవర్ధన మెన్నుట కొన్దియగుటచే గోవర్ధనాది కర్తృరక్షితమనాయ; (అవిలసద్ధేయము) అతియలఱిపైవైయవణ - ఆశ్రమవిధానినిరసన త్రితీయవైయములనియిట్లు తిరువచ్చి యెయ్యడెయననాయ; (అశ్రీతగవ్యము) ఉత్తియమర్త వైయ్యులైవణ - ఉత్తియతయ మైయిరక్తియ వైయ్యులైయననాయ; (సంరమృత్తి ప్రభూమి) నిలయనమిడవణ - వరాచాయ వైయ్యులై భూమియెయ్యులై త్రితమనాయ (ప్రబంధనమననము) సలవియ్యులాయ మాయవణ - ఆశ్రమరత్న ప్రవక్షియప్రణామాదికిరీత శక్తియొక్కొడుత్తు, అవర్తకంకుత్తునయననాయ; (పూతనాచేతనము) అగ్ని కొడియిట్టాణ - పూతనైయెముడి త్రితమనాయ; (పూర్వాచార్యంశ్రుతినావ) వేతముకొదిరత్తాణ - వేతమర్తకొల్లము ముద్దిప్రవర్తకనయ యిరక్తియ వైయ్యులయనన "శిరోగియియమై" ఎన్నియ నశక్తితీయ తినిసమిపన ర్తియాయ తినినోవరమాన తిరుమలియవోలెనయైతే కట్టు ఆహ్వానమర్తని త్రియనినానెగ్గితార్.

తాత్పర్యము. — సర్వశక్యము (౧) నిరవధికతేతీయము క్కమై ఆశ్రమకరమైన సర్వభావముకలవాడనియు, (౨) గంభీరముగధ్యనియ నున్న శంఖమునుధరించినవాడనియు, (౩) వర్షాకాలమేఘమువంటి శాస్త్రములశ్రీకరముకలవాడనియు, (౪) గోవర్ధనపర్వతమున శైలి ఛత్ర ముగాఢదివి యాశ్రమలనరక్షించినవాడనియు, (౫) విశ్రితీప్రకాశించుచున్న చక్రాంతరమునుధరించినవాడనియు, (౬) తిరువాయ్ ప్పాడియందు గోపస్త్రీలు ఉట్టియందు లెట్టియున్న వెన్న ను భోగ్యముగవారించినవాడనియు, (౭) ప్రళయకాలమునందు ముగిసోయినభూ మిని వరాహవతారందెట్టి యుద్ధరించినవాడనియు, (౮) ఆశ్రమకలముకలవాడనియు, (౯) పూతనమహరించినవాడనియు, (౧౦) వేదా ర్థములను ప్రకాశపఱచిర గీతాచార్యుడనియు, వానియొక్కకల్యాణగుణచేష్టితములను నీరువాయ్ మొట్టిపదిపాకురములచే ననుసంధించుచు మనోహరమైనమిపన ర్తియైన తిరుమలియవోలెయను దివ్యదేశమునందు భృగవంతుని నాహ్వానమర్తనివిచిరి.

ఇత్యుక్తాతాత్మసహ్యక్షణవిరహతయామానుష త్వేవర త్యాత్మస్వస్వా
స్వాదవత్సభామ్నా వ్యసనహరతయాస్వాప్తిసంతీతిమత్తాత్మే ।
వైముఖ్యత్రాసయోగాన్ని జనుహృదవనాన్తు కిసారస్యదానా
త్మైజ్జురోగ్యదైవభావాచుభయతయచాతిభోగ్యంధ్యతీయే ॥

అర్థము. — అత్యసహ్యక్షణవిరహతయా - అత్యంతమనఃకలమైన క్షణకాలవిశ్రేమముకలవాడగుటచేతను, మానుషత్వే - మనుష్యులతా రమునందు, పరత్యాత్ - పరుడగుటచేతను, సర్వాస్వాదవత్సభామ్నా - సర్వమునురవదారములయొక్క భోగ్యతాధిక్యము కలవాడగుటచేతను, వ్యసనహరతయా - వ్యసనమునుహరించువాడగుటచేతను, స్వాప్తిసంతీతిమత్తాత్మే - తనకు (ఆశ్రమలో) సంశ్లేషమునందు (ప్రీతికలవాడగుటచేతను) నను, వైముఖ్యత్రాసయోగాన్ - (ఆశ్రమము) విముఖులగునప్పుడు భయపడువాడగుటచేతను, నిజమహృదవనాన్తు - తనసంబంధిసంబంధులను రక్షించువాడగుటచేతను, ముక్తిసారస్యదానాత్ - మోక్షసారస్యమునిచ్చుటచేతను, తైజ్జురోగ్యదైవభావాత్ - తనశరణులకు నుక్షేప్యక డగుటచేతను, భుభవితయతయా - సుందరమైన స్థానముకలవాడగుటచేతను, అతిభోగ్యము అత్యంతభోగ్యముతుండు, ఇతి-అని, ద్వితియే - రెండవపద్యమునందు, అబ్రూత్ - సాచిచిరి.

ఇచ్చడి ద్వితియకతక త్రితీయ పద్ధతశక్తికలమ్ ప్రతిపాదితగ్గలన వర్గగ్నైస్సగ్నిహీతుకాట్టియరుగితార్.

క్షణమాత్రమును దుస్సహనామ్యదీయాన రక్షవిరహ తైయ్యైత్తాత్మేయలమ్, మనుష్యసహితీయనాయనతరీకృచ్చైయతే పరనాయ రక్తైయలమ్, సమస్తమనురవదారగ్గరైయ రస తైయ్యైత్తాత్మేయ్యైత్తాత్మేయ్యైయ్యైయనాత్మేయలమ్, ఆశ్రమరైయ వ్యసనవైయకృత్తును పనాత్మేయలమ్, ఆశ్రమరైయ సంశ్లేషిత్తు అత్తాతేయవత్సంతీతినాత్మేయలమ్, "అశ్రమరైయ దిద్దిత్యైయవతే?" ఎనుమిక్తువు భీతనా త్మేయలమ్, ఆశ్రమరైయ సమస్తసమస్తగ్గరైయము రక్షిత్తు-మననాత్మేయలమ్, మోక్షప్రవనాత్మేయలమ్, తైజ్జురోగ్యదైవభావాత్

లును, దర్శనమునఁజెలుగు తిరువలెయిలేనిట్లదర్శనములు మెప్పురుమాత్మవ్రహ్మగన్వేషము ద్విత్వముకలదితే యాత్మావరహిష్యయ్
రెన్నితార్.

తే వా వ్రా చా ర్థ ర్ తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము.—“వాయునిరైయుక్కో”(౧)తిరువాయ్ మొట్టియందు సర్వవ్యయండు తనవిశేషమునందాశ్రయమును
వ్యూతమునబింపవచ్చుననియు, “తిన్ననీడు”(౨)తిరువాయ్ మొట్టియందు, మనుష్యులజాతియందైయవతరించినను పరత్వముకలవాడనియు, “ఉ
ల్యాన్ద్ర”(౩) తిరువాయ్ మొట్టియందు సమస్తమధురవస్తువులనలె నిరతిశయభోగ్యభూతుడనియు, “అడియాడి”(౪) తిరువాయ్ మొ
యందాశ్రయముకొన్న వ్యసనమును సమూలముగఁబోగొట్టువాడనియు, “అదామత్తమ్మ”(౫) తిరువాయ్ మొట్టియందాశ్రయము
సంశేషించి యత్యంతతృప్తుఁడాయెననియు, “వైవనా”(౬) తిరువాయ్ మొట్టియందాశ్రయమునందత్యంత శ్రీతికలవాడనియ
“శేకవనవర్”(౭) తిరువాయ్ మొట్టియందాశ్రయమునందధిపతియగుటను రక్షించువాడనియు, “అశైవరవనై”(౮) తిరువాయ్ మొ
యందాశ్రయమును మోక్షప్రదుడనియు, “ఎన్నువీడు”(౯) తిరువాయ్ మొట్టియందు శ్రుంగార్యదేవభూతుడనియు “కిళిరొలి”(౧౦)
తిరువాయ్ మొట్టియందు, దర్శనమునైన తిరువాలిరుణ్ణోలైయను తిరువులైయందు వేంచేరియున్నవాడనియు ననుసంగించుచు సర్వవ్రహ్మ
భూతుడని యీరెండవవస్తునందాత్మార్థము నిమగ్నించిరి.

తి.నూ.—కిళిరొలిశేక్ కీర్టురై త్రవేణుకీడైక్క. | వళిరొలిమారోలై మలైక్కే. | తళిరవుటవే!
నెట్టైవైత్తుచ్చేరు మెనుమనీరువుచ్చుగ్గొమ్మాటన్టాలో. | ముఱశెలుత్తువోముచ్చుడి.

అర్థము.—కిళిరొలిశేక్ - పదిల్లుచున్న కాంతికల, కీర్టురై - క్రిందితిరువాయ్ మొట్టియందుఁజెప్పిన, పేణు - ప్రాప్త్యము, కీడైక
లభించుటను, వళిరొలి - పదిల్లుచున్న తేజస్సుకల, మారే - సర్వవ్యయండు (వేంచేయుచున్న), రోలెనులైక్కే-తిరువాలిరుణ్ణోలైవుడైయు
నెట్టై - మనస్సును, తళిరవుటవే-(భగవద్విష్ణుత్వమునందు)మనోదార్పణములేనట్లు, వైత్తు - (స్థిరముగ) నుంచి, శేరుకు - ఆశ్రయించు
ఎనుకు - అని (యుపదేశించి), నీడువుచ్చుగ్గొమ్ - దీర్ఘమైనయశస్సుకల, మాటన్టాలో - అహర్నిశపాదములయందు, ఎన్నువీ - మనశిరస్సు
ముఱశెలుత్తువోము-మునుపే ప్రాపించెనను.

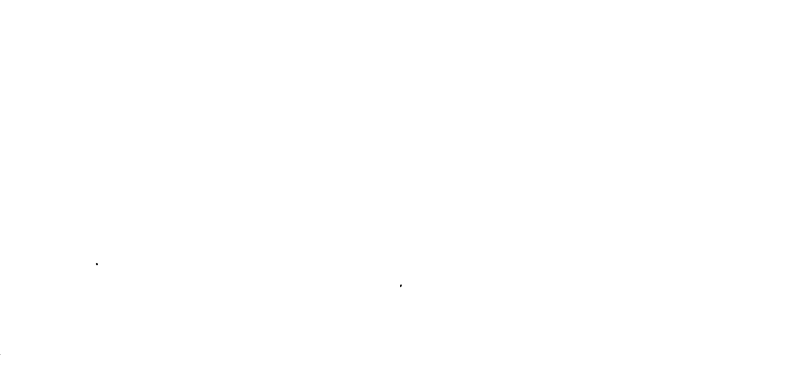
అప.—(కిళిరొలిశేక్) ఇతి - “సర్వవృత్తాంతమును తిరుమలైయెఱుఁగ్రయిత్తుయే పురుషార్థసాధనము” ఎన్న పరోపదేశము :
జిఱపాళురై యనుపది త్తరులిచ్చెయ్కొటార్. అర్థిక్కే, స్వయంపురుషార్థమాక వసుభవిక్కిఱప్రకార త్రెయనుపది త్తరులిచ్చెయ్కొటార్కెట్టా
మామ. ఎన్నవేయ్మొల్; ౧ * ఎన్నువీటిల్ సర్వప్రాప్త్యతైనిమ్మన్దిక్కిఱవళివల్ ౨ “ఒరై” ౩ “ఒరై” ఎన్నివర్తలొక్కప్పుక్కవా
ఇవర్తలొక్కప్పుక్కనుగుణమాక ఇత్యైయవుడమ్మొడేటిడి యడిమై శెయ్యలమ్మడి తెలుగు-తిరుమలైయల్ రాఁ నిల్పిఱవడియై యవర్తల్-
ట్టిక్కొడుక్క, అత్యైయనుపదిత్తు, అననియనువకుడునదర్శిఱచేగ మే ప్రాప్త్యమెన్నుననైత్తు, తిరుమలైయాత్మార్తై “పైరియవాదరల్
యనుభవిత్తు శ్రీతరాయ్, సంపాఠికలైయ మత్తేయాశ్రయమ్మమ్మడి పరోపదేశమ్మొణిఱ * కిళిరొలి యిళిమ్మయిలర్లై తె “కిళిరొలిశే
ఇత్యాదియాలే యులిచ్చెయ్కొటార్.

వాగ్—(కిళిరొలిశేక్ కీర్టురై త్రవేణుకీడైక్క) ఆతిశయమాన వృద్ధవృద్ధతైయదైత్తాయ్కీర్టుక్రమాన ౧ * ఎన్నువీటిల్ పాప్త్య
మలభిక్కిఱక్కాక. (వళిరొలిమారోలై మలైక్కే) ౪ “పయలుకుతుడవొనిముర్తియై” ఎన్నుమ్మడివారోశెలువారోశెలువర్తస్థవార
శ్యవారొమైయుడైయసర్వవృత్త వర్తికిఱ తిరువాలిరుణ్ణోలై మలైక్కే. (తళిరవుటవేనెట్టైవైత్తుచ్చేరు మెనుకు) భగవత్ సరణరాఁ
మాకిఱవనర్థమిట్టక్కే యనకనదర్శిఱ తిరుమలైయల్ మననైవైత్తాశ్రయియుక్కోశ్చనదిచ్చెయ్యుక్కు. తళిరవు - మనోదార్పణము. అ.
అర్థిక్కేయెన్నువీడి. కీర్టుపాప్త్యమాన ౨ * పాతపఱుక్కు, ౪ * తెన్నుమయర్ పాదుమై పాప్త్యమాకవిధిత్తవడి. ఇతి ౬ * వచ్చాట్టి
మాత్రయాలే ఆశ్రయమ్మొక్కడియైదుడైత్తు. ౭ “శమకారో వీడుతఱుమితడన్దుమ్మే”. ఇచ్చడి (నెట్టైవైత్తుచ్చేరు మెనుకు) నెట్టైవైత్తుచ్చేరు

၁၀-

13.

పెరియలిరుమడల్. — వానియట్టుతారైమిణ్. ఎన్నుమలర్ ప్పిణ్ణెయల్లెన్దన్ (3) ముత్తైక్కాన్దల్. తెన్నునయర్ పారుప్పన్దెయవన విమలైయు. పెన్నుమిత్తెయ్మయైరుమడినమై. ఆన్ననడైయవణక్కే (౪) అడియిడైయై. రన్నుడైయనడైక్కాన్దల్ తడనరాక్కిడన్.

తాత్పర్యము. — ఓ! శతమలాహా! సర్వకరణములకు దార్శన్యమునుసంపాదించి యాదార్థ్యమును విషయాన్తరప్రావణ్యముచే వ్యర్థపఱచకుండుడు. ఆశ్రతులకానుకూల్యమును బ్రసాదించువాడును కృష్ణానారంభైత్తి సర్వగుణధునునైన సర్వేస్వరుడుకేంచేసియున్నస్థానమును నిత్యనూరులచే ప్రదక్షిణనమస్కారములుచేయబడినదియునైన మాలిరుణ్ణోలయను జివ్యదేశమందు నిరన్తరముగఁజూరకర్యములనుకేసి సంక్షేపించుటయే విశుబురమృపావ్యము.

౪.

మూ. — వచ్చుక్కై-ననినై మిణవల్ విన్నెమూర్ కాతు. అచ్చుక్కొడియట్టానమర్ పెరుణ్ణోయిల్.

మచ్చుక్కొళిన్ బ్రీనణ్ణోర్ మాలిరుణ్ణోలై. తొచ్చుక్కరుతువ తేతుణిసతురూతై.

౯॥

అ. — (వచ్చుక్కై-న) తొచ్చుక్కొడియట్టానమూరూతే యితువేయుక్త మెన్దపూర్ తు, ఆశ్రమవిశోధినిరసన స్వభావనాయిరుద్రవనుడైన వధి మతమాన జివ్యస్థానమాయ్, సర్వాత్మభోగ్యమాయిరుద్రతయలైయైక్కొడువో మెన్దజ్ఞాన సబ్బ-అన్వికారమూత్రైవైపట్టై యవనక్కడిపై శైయ్కొక్కనల్లవుపాయ మెన్దితార్.

౯.

అన్న. — వల్ విన్నె మూర్ కాతు (3) వచ్చుక్కై-న నిన్నెమిణ్. (౬) అచ్చుమ కొడి అచ్చుక్కై (౯) అమర్ పెరుమ కొయిల్ (౧౨) మచ్చుమ కళిన్ బ్రీనణ్ శేర్ (౧౪) మాలిరుణ్ణోలై తొచ్చు కరుతువతే (౧౮) తుణివతే శూతు. (౨౦)

పన్నీ. — ఆన నరమ్, పూతనానిరసనమృణ్ణనవణ్ న క్కిణ్ణ తిరుమలైయైక్కొడువో మెన్దిఱ్ఱి ముళివువెల్ బిక్కడి యెన్దితార్.

కడక్కవరితామృణ్ణిప్రబలమాన, పావణ్ణిలై ముచ్చుక్కాతే, (3) ఇతుస్వరూపానరూపమ్, ఎన్ద, నిన్దెయన్దోర్; (౬) పేయాన, పెన్దై, నశిప్పిత్తవణ్, (౯) బారున్దిన క్కిక్కై, ఆసర్పుచితమాన, కొయిలాయ్, (౧౨) కన్దక్కోన, ఆన్దైత్తిరల్, శేవణి, (౧౪) తిరుమలైయై, తొచ్చువో మెన్దిఱ్ఱి, నిన్దెవరే, (౧౮) తుణివయ్, సంసారత్తైవెన్దొక్కపేయి. (౨౦) అచ్చుమ-పేయ్, కొడి-పెయ్.

౯.

అర్థము. — కూర్చిరములగు పాపములయం దవగాహింపక (3) (౬) స్వరూపానరూపము అని తలంపుడు. (౬) శవమై స్త్రీయైన (పూతనను) సంపాదించిన (సర్వేశ్వరుడు) (౯) అమరీశ్వరేంద్రియమును విశాలమైన స్థానమును (౧౨) పిల్లలైన గజయూధములు వేయియున్న (౧౪) మాలిరుణ్ణోలను నేదింపవలయుననియెడి మనోరథమునందు (౧౮) ఉద్యోగించుటయే (సంసారనివృత్తి) గారణము. (౨౦).

౯.

ఈ. — ఒన్దై తామృణ్ణు. “తిరుమలైయైక్కొడువోమ్” ఎన్ద స్వనస్తిత్తినిన్దైక్కై యమైయుమ్ విజయపేతువెన్దితార్.

కి. అ. — ఒన్దై తామృణ్ణు (వచ్చుక్కై-నవిశ్వాది). చతుర్థపాదత్తైక్కటాక్షిత్తు - అవతారికై. “శూతు” ఎన్ద పదత్తైప్పణ్ణి (విజయపేతువెన్దెట్టు).

ఈ. — ఎట్టామ్మబ్బట్టి - న్వరూపానురూపమాక నీ త్తణకాలమెన్నేదేయనుభవిక్కుప్పేటిల్, పిళ్ళవళ్ళకాలమెట్టామ్మ వేణ్డేనెన్టార్, ఒప్పతామ్మబ్బట్టి - ఉన్నెయనుభవిక్కుప్పేటిల్ అన్దవెత్తు, అతుక్కి యాతపడినా నేయన్ద్రత్తై మ్మాన్ద్రత్తొణ్డేనెన్టార్; పత్తామ్మబ్బట్టి - ఎన్కొరునాభమ్, జ్జానవిశేష త్తెప్పణ్డే త్తన్దోమిత్తే ఎప్పవెన్నై యెన్కాయల్ కాట్టితాతొట్టియవేమెన్టార్; ఇతుక్కిన్ద్రాక్కు ఫలజ్జొలి త్తెల్లెక్కుట్టినార్. ౧౧.

పడక్కుత్తిరుప్పిత్తియై తిరువడిక శేశరణమ్.

జీ. అ. — యిడుక. ఇట్టప్పి అన్దవెత్తు - యోగ్యనాయిదన్దవెత్తు. క్రమేణాన్దయమ్.

౧౧.

జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము. — మదర్కపాత్తొర్లతో నిత్యసంక్లప్తః త్రైయన్నట్లు తమతోనిత్యసంక్లప్తః దాన్యమునుగోననవృథావుడైన భగవంతుని చక్కగ సాత్కార్యించి, విశేషించుటకుననుభవై నయమొల్లన్ల సాదించిన నేయి పాశురములలో నీపడిపాశురములు తమనుమాదరమతోనశ్య సింఛువారికియవిద్యాద్యనర్థగంధరహితమైన నందమనున బ్రాపించును.

౧౧.

ప్రమిడోన నివత్సత్సతియిలి తిరువాయ్ మొట్టిక్కానన్లోకమ్.

(ఎమ్మావీడు). — మాత్తాదరంసంఘటమవేత్త్యము నేర్దుకు న్దేమాత్మం ప్రదాతుమనదృక్కుఫలంప్రవృత్తే । ఆత్మేష్టమన్యపదకిబ్బగ్గరైకేరూపం మాత్తాఖ్యవస్తునవమేనిరణాయలేన.

౧౨.

వాదిశేసరి అహ్మీయమణివాళచ్చియన్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము. — మునేశ - ఆత్మాన్ద్రకు, మాత్తాదరమ్ - మాత్మనునందభినిశేషమున, సంఘటమ్ - స్పష్టముగ, అతేష్ట - చూచి, ముకున్దే - సర్వేశ్వరరండు, అనదృక్కుఫలమ్ - తనకునవనమలేని పురుషార్థమగు, మాత్మమ్ - మాత్మనున, ప్రదాతుమ్ - ప్రసాదించుటకు, ప్రవృత్తేతి - ఉద్యోగంపగా, అన్య - ఈసర్వేశ్వరనియొక్క, పదకిబ్బగ్గరైకేరూపమ్ - పాదములందుదాన్యమునుముఖ్యరూపముగాంగిల్గిన, మాత్తాఖ్యవస్తు - మాత్మనుప్రసిద్ధికలవస్తువు, ఆత్మేష్టమ్ - తమకిష్టము, (అని) నవమే - తొమ్మిదవతిరువాయ్ మొట్టియందు, శేస - ఆయాత్మాన్ద్రచేరిరణాయి - నిర్ణయింపఁబడినది.

౧౨.

తాత్పర్యము. — ఆత్మాన్ద్రకు మాత్మనునందభినిశేషమును సర్వేశ్వరరండుచూచి వీరికి మాత్మనునిచ్చుటకారంభించునప్పుడు వీరపరమపదము నాకేతేతీతముకాదు నాకేతేతీతమైన మాత్మను నీపాదారవిందములలో నిత్యదాన్యమేయని ఈతొమ్మిదవతిరువాయ్ మొట్టియందాత్మాన్ద్ర పరమప్రాప్యమును నిన్మర్చించిరి.

౧౨.

ప్ర. తా. — (ఎమ్మావీడు తిలముమ్) శ్రద్ధేయస్వాష్ఠీయోగంకుభమతికరదంస్తోత్రసామర్థ్యపాత్రమే సాన్ద్రీకారోపకారంస్తృతిరసశమితాన్యాదరంశీతివశ్యమ్ । ప్రాప్తీకాలాత్మమత్సేవనమమృతరసధ్యానసమాత్మార్థాన్యామ్ వై ముఖ్యాద్వారయన్దంవృతపరీచరణంచక్రపాణింజగదా.

౨౧.

అర్థము. — శ్రద్ధేయస్వాష్ఠీయోగమ్ - శ్రద్ధచేయఁదగిన తనపాదసంబంధములవాఁడును, కుభమతికరదమ్ - మంచిజ్ఞానమనియెడ హస్తమునునిచ్చువాఁడును, స్తోత్రసామర్థ్యపాత్రమ్ - ముతించుటకు నమర్థతమలుటించువాఁడును, సాన్ద్రీకారోపకారమ్ - తననిచేసి యుపకారములు కలవాఁడును, స్తృతిరసశమితాన్యాదరమ్ - (స్వనిమయ) ధ్యానమునందాదరముచే కాంతమైన యితరవిషయరచికల

౧౨ ౧౩ ౧౪ ౧౫ ౧౬ ౧౭ ౧౮ ౧౯ ౨౦ ౨౧ ౨౨ ౨౩ ౨౪ ౨౫ ౨౬ ౨౭ ౨౮ ౨౯ ౩౦ ౩౧ ౩౨ ౩౩ ౩౪ ౩౫ ౩౬ ౩౭ ౩౮ ౩౯ ౪౦ ౪౧ ౪౨ ౪౩ ౪౪ ౪౫ ౪౬ ౪౭ ౪౮ ౪౯ ౫౦ ౫౧ ౫౨ ౫౩ ౫౪ ౫౫ ౫౬ ౫౭ ౫౮ ౫౯ ౬౦ ౬౧ ౬౨ ౬౩ ౬౪ ౬౫ ౬౬ ౬౭ ౬౮ ౬౯ ౭౦ ౭౧ ౭౨ ౭౩ ౭౪ ౭౫ ౭౬ ౭౭ ౭౮ ౭౯ ౮౦ ౮౧ ౮౨ ౮౩ ౮౪ ౮౫ ౮౬ ౮౭ ౮౮ ౮౯ ౯౦ ౯౧ ౯౨ ౯౩ ౯౪ ౯౫ ౯౬ ౯౭ ౯౮ ౯౯ ౧౦౦

మూ.—వత్తేల్మొవెట్టేల్ కొలిలైయై । నీత్తేయిత నెడుముడర్ చొప్పతి ।

తేత్తేలై నై యుక్ పాన్మిడిచ్చేర్ త్తొలై । వేత్తేనాక వ్యాఘ్రమువిడలై

౧౦.

ఆ.—(ఏత్తేల్) ఇష్టప్రాప్తతైప్పెలుకొక్క ప్రతిబంధములే చేయెన్నిట; అపద్యైయెల్లాఁను, నప్పనైప్పిరాట్టిక్కను, అకోనని యైర్ పిరాట్టిక్కనునో దుసంశ్లేషిత్తైక్క ప్రతిబంధకదై నీయేపోక్కినావొలేపోక్కియలలి, ఉన్నిరవడికిలేయెన్నెయిదైనప్పేర్ త్తయలి, ఉన్నిరవడికిలే దివ్యరేఖై పోలేపి నై యురుకొలముమున్నె ప్పిరియాతతొరుపడిపట్టియరళి చేను; ఇప్పడియిత్తుణమేనెయేతరుళా విడిత్ ఒప్పువతరియే నెన్నితార్.

౧౦.

అన్మ.—ఏర్ వలు ఏలు (౩) కెన్మ ఏర్ కొల్ (౬) ఇలకైయై నీతేయిత నెడుము (౯) కుడర్ కొల్ ఎన్నై (౧౦) తేత్తేల్ ఉక్ పొక్ (౧౧) అడి ఒల్లై శేర్ త్త (౧౨) వేత్తేనాక ఎఱ్ఱాన్మము విడల్. (౨౦)

పన్ని.—అన వర్మ, అనవచ్చునట్లొలెయారపడి యెన్నెక్కై విడాతొట్టియ చేను మెన్నితార్.

ఏన్మొక్క, ఏలు, ఏల్లయను, (౩) వెన్మ, అత్తై, ఉడైతాన, (౬) లక్కైయై, భస్మ సాత్కరి త్తతాల్, మిక్క, (౯) తేజన్మి యుడైయనాన, ఉజ్జులవిగ్రహం నే, ఎన్నై. (౧౦) “ఎంక్కన నైయటివణ” ఎన్మవిగ్రహియతే, ఉన్నుడైయ, ఉజ్జులవాన, (౧౧) తిరు వడికిలే, శడక్కన, శేర్ త్త, (౧౨) విడునా నరదై నై నైత్తు చేనుపోకుప్పడి, ఎక్కొక్కల త్తిలు, విడాతొట్టియ చేను. (౨౦) గీ విధి నిర్మతమాన విన్వయయై త్తెప్పొలవచ్చుట్టి, విడాతొట్టియ చేను మెన్మకరుత్తు.

౧౦.

అర్థము.—ఋషభములనై తే వడింటిని (౩) సంచారింది సోవర్మయ కల (౬) లక్కను భస్మీకరించిన అధికమైన (౯) తేజస్సుకల ఉజ్జులవిగ్రహండా!; నన్న (౧౦) (ఏత్తేయిల నెలుగునానినిగా) విగ్రహింపక నీయెక్క సుందరములైన (౧౧) పాదములయందు శిఘ్రముగఁ తేర్చి (౧౨) (విడునా వర్మములలానుండి) విశ్లేషించునట్లు ఏకాలమందును విడువకనుండువలయు. (౨౦)

౧౦.

ఈ — పత్తామ్బట్టు. “యానేయెన్మన తేయెన్మిరు న్దే” ఎన్మనీరనురపిక్కువ్వుడివణ్ణి నూకల్ ఉడుక్కుచ్చెయ్యి వేణ్మవతోన్మదొళి, నీరిదై నేకిడన్మపమకిత తేతుక్కాక వేన్మ; ఇతుక్కాక వేన్మతార్.

(వత్తేల్మొమ్ నెన్మ) ఏతాకిలేయెమ్మ వెన్మనప్పిన్నై ప్పిరాట్టియొట్టెనంశ్లేడత్తుక్క ప్రతిబంధకమానఋషభదై తేత్తేయెమ్ నెన్మ, (ఏర్ కొలిలైయై) దర్శనీయ మాయ్ క్కట్టుడై త్తానలకైయై. (అ-పా-వీర్యమ పాపాదై ర్మమ్)

జీ-ఆ — పత్తామ్బట్టు (ఏత్తేల్మొక్క). (యానేయెన్మ). పూర్వవృత్తయెనునట్టి తనలపిక్కువ్వుడి పణ్ణివతుక్కు-మేముడ వారచేనుముక్కుచ్చెయ్యి త్తక్క తెన్నెన్మ పడి (నీరిదైయెలి). “ఉక్ తిరుప్పావీర్యమల్ క్కీ-ట్” శేరాతేయోక వన్దదైయప్పడితారాతాయ్” ఎన్మనీరిదై నేపడుకిత తేతుక్కాక వేన్మ పడి. ఇతుక్కాక వేన్మతు- “ఉక్ పాన్మడిచ్చేర్ త్తొలై” ఎన్మతైప్పదీ.

“ఏర్” ఎన్మతు - సాదపూరణార్థమయ్యెమ్. ఏతాకిలేన్మతు - వాడైప్పాయ్. ఏత్తేయెమ్మ పడి. “ఏర్” ఎన్మ - దర్శనీయ తైక్కమ్, కట్టుడై మెయ్ ముత్. ఇరదైయెన్మ సముచ్చిర్యాళు (దర్శనీయ మయ్యెన్మ), కట్టుడై మెయ్ ముత్ - రక్షవత్తమ్. రక్ష వత్తమ్నాను - రామపాలితమ్. ఉత్తాశ్లేప్రమాణదయ్యెమ్ (అహంవీర్యమయ్యెన్మ) సుందరకాణ్డ వీరీనపచ్చాశ్లే రాణంప్రతిసానముద్ది

ఆ-అ-వి-౨ “చిత్తమామలపథాగ్నిద్రవణ్డలనబ్బులా । అచిరేనైవతేయం శ్చ శానపచ్చికిళ్ళ వత్” ఎన్మతైప్పదీ.

తాత్పర్యము. — మనుష్యులకంటె నధికానందయుక్తులై నచేతలు జ్ఞానయుక్తులైన మనుష్యులు తక్కిన స్థానరజంగమవస్తువులు చచ్చినూ ర్యాన్లును వీటిని సృష్టించిన ఓ ! సర్వస్వామీ ! ప్రీతియు క్షుణ్ణమైన మనోవాక్యాయములనిపిచి త్రివిధకరణములచే సర్వకాలములయందు నీసాదారవిందములను ప్రీతితూర్వముగ నేనాశ్రయించునట్లు నాకు నేపసాదించవలయును. ౬.

మూ. — వారాయుద్ధిరుస్సాతమలర్ క్కీర్తీ ! పేరాతేయాన్వస్తడై యుమ్మడి !

తారాతాయ్, ఉన్నెయెన్నుతై వ్విప్పిలెత్తు ! మారాతాయ్ ఎనక్కెన్దు మెక్కాల్ తే || 2||

అ. — (వారాయ్) ఉన్నుడై యనిరవధికభోగ్యతైయె యెనక్కాట్టిపైతున్నె భుజక్కుతారాతిరుక్కిఱి, సర్వకాలముల్ దుర్బుధుల పాతమలర్ క్కీర్తీ పేరాతేయాన్వస్తడై యుమ్మడి, పేరాసేవారాయ్ నితార్. ౭.

అన్య — ఉన్నె ఎన్నుళ్ ఎన్నుడు (౩) పెప్పిర్ ఎనక్కారాతాయ్ ఎన్నుడు (౬) ఎక్కాల్ ఉక్క తిరు (౯) మలర్ పాతమ కీర్తీ (౧౨) పేరాతేయాన్వస్త (౧౫) అడై యుమ్మడి తారాతాయ్ ఉద్ధిరుస్సాతమలర్ క్కీర్తీ పేరాతేయాన్వస్తడై యుమ్మడి (౧౮) వారాయ్ (౧౯).

పన్నీ. — అన నరమ, అనరామభవమారామైయాలే సమిపదకమాక బాహ్యమభవాపేక్షపణ్ణుకీటార్.

నిత్యమభావననవున్నె, ఎన్నెన్దు ముక్కళే, నిరస్తరమాక, (౩) పెప్పిర్ మిడత్తిల్ “అయ్యము” ఎన్నాతపడియెనక్కత్తుప్పికర నాయ్, ఎల్లానానిమ, (౬) ఎల్లాపొత్తిలిమ, ప్రాప్తనానవున్నుడైయ, క్కాన్దుమాయ్, (౯) భోగ్యమాన, తిరువడిలిలే, పరతత్త్వ నాయ్ కొన్దు, (౧౨) విశ్లేషరహితనామ్మడి, నాక, వన్దు, (౧౫) కిట్టుకొక్క, అపకాశ్వారాతపనే, నానప్పడిట్టుమ్మడి, (౧౮) వన్దురళేవేమ (౧౯).

ఆర్యము. — విన్ను నామనస్సునందు ఎల్లప్పుడు (౩) ఉంచినచో నాకత్తుప్పికరుడును సర్వవస్థలయందును (౬) సర్వకాలములయందును నీయొక్క క్కాన్దుములును (౯) భోగ్యములును నైన శ్రీపాదముల క్రింద (౧౨) విశ్లేషములేనట్లు నేను సమీపించి (౧౫) ఆశ్రయించుటకు (నిన్ను) బ్రహ్మించపనిచేయునైన ఓ! స్వామీ! నీవివ్రహ్మసాదారవిందములక్రింద విశ్లేషించక నేను సమీపించి యాశ్రయించునట్లు (౧౮) చేంచేయును. (౧౯) ౭.

శ్లో. — ఏర్రామ్బాట్టు. తమ్ముడై యవభినినేకత్రాతే ఎల్లాక్కాలము మెన్నెయడిపైకొళ్ళ వరవేణ మెన్దిటార్.

ఉన్నుడై యనిరతిశయభోగ్యమాన తిరువడిలికీర్తీ పునరావృత్తియిల్లాతపేక్షనై నాక వెఱుమ్మడియున్నె యెనక్కత్తారాతేయరుక్కిఱువనే! వారాతెన్దున్నాపాలే, తారాతాయ్ ఎన్ను - ఇత్తైయవనుక్కు నిరూపకమాక చొచ్చుకీటార్. అన్యపరోక్షియిలే - ప్రాప్తతైనిమ్మర్ క్కీటార్. తరనినై యాపిట్టాల్ నెళ్ళిలేప్రకాశిక్కిఱి

శ. అ. — ఏర్రామ్బాట్టు (వారాయ్ తాది) “నిక శేమాపాతపణ్ణుతైకేర్తకు” ఎన్నుకై, ఇప్పొకు “వారాయ్” ఎన్దిటాల్ తైన్ను (తమ్ముడై యిటాది). ఆభినినేకత్రాతేయకు-బాహ్యసంక్షేపతై యపేక్షిత్వైవడి.

శబ్దార్థము (ఉన్నుడై యిటాది), పునరావృత్తియిల్లాతపేక్ష - ౧ “అనావృత్తిశబ్దార్థ” ఇత్యాదినూత్రత్వైవమ్. “తారాతాయ్” ఎన్నునిరూపకమాక చొచ్చుమ్మడియెన్నెన్ను (వారాతేయిటాది). ఇన్నావృత్తి-వెఱువ, (అన్యపరోక్షియిలేయి). తారాతేయరుక్కిఱువనేయెన్దు తారామైక్కుకర్తవైన “ఉద్ధిరుస్సాతమలర్” ఎన్నెయాలే, అచానాభిధానపరోక్షియిలే. “ఉక్క తిరుస్సాతమలర్ క్కీర్తీ పేరాతేయాన్వస్తడై యుమ్మడి” ఎన్నుప్రాప్తనిమ్మర్ వన్దుకీటార్ వన్దుపడి, “ఉన్నెయెన్నుళ్ పెప్పిర్ తిరుమారాయ్” ఎన్ను కుక్కతార్తర్యము (తరనినై యా

ఈ.-సర్వమ్, 'నతదస్తివినాయత్సాస్త్రయా" ఎఱ్ఱు అవక తాళొన్న హరైయాయుధ్ధవక తాళొల్లిదు. (ఎఱ్ఱ మకవైక్కాయ్దు) ఇవ్వరత్తైశత్రువేళొల్లిలుమ్ కేట్టపోతేకాలిలేచ్చివేణ్ణుమ్ వా రైళొల్లిదు, ప్రమాణవిరుద్ధమా సవర్థతైచ్చొల్లిలుమ్ కొణ్ణాడవేణ్ణుచ్చుడియాయ్దు సమ్మన్దమ్, పరువత్తాలుణ్ణొణ్ణాడవేణుమ్; అ[పల్లియిలోతివన్] పల్లియోతుమ్ పరువత్తిలుళ్యవైయదైయ కొణ్ణాట్టమాయరుక్కుమ్. అతుక్కుమేలే [తకళిటువక] తకవయి ద్దోఱిఱ్ఱిఱన్దవక వా రైయికవుమ్ ప్రియమాయరుక్కుమ్, [వాయిలోరాయిరనామమ్] అతుక్కుమేలేతిరునామత్తై చొచ్చొల్లిదు. [ఒళ్ళియవాకిపోత] ఇవైయొఱ్ఱుమిలైయాకిలుమ్శొన్నపోతైయినిపై తాళొణ్ణాడవేణుమ్. [అర్జు తనుకొఱ్ఱుమోర్పొటుప్పిలనాకి] అసహ్యపచారమిఱ్ఱే. [పిళ్ళైయెచ్చిఱ్ఱి] తిరునామజ్ఞాన్నతువేహేతువాక 'ఘత్రనన్దు' ఎఱ్ఱువిట్టానవక; తిరునామజ్ఞాన్నవర్కళోడే తమక్కెల్లావుఱవుముణ్ణాక నినైతిరుక్కయాలే యివర్ [పిళ్ళై] ఎన్ఱితార్.

(మకవైక్రమం) వయిద్రోహిణిని వినయమునకు చెప్పి తేముడు, తిరునామజ్ఞాల్లపాటకు పాటా మేళింపినానానాద్రు. (ఇగ్గిత్యాది) ఎక్కుముఖనాకిల్ నీశొల్లుకిటవనిగ్గిలైయాయరానే ఎక్కు తూడైయడిత్తుక్కా టినాన్. 3 [అశన్దిట్టతూడైయవత్తట్ట] ‘‘మున్నేనరసింహ తైవైత్తునట్టతూణ్’’ ఎన్నమొణ్ణాతే; తానేతనక్కుప్పొ దన్దప్పొర్త్తునటక్కినట్టతూణ్ తైయాలే. [అవత్తట్ట] వెణ్ణెలర్ తట్టినార్ కళాకిల్, ‘‘తైయిలేయడక్కిక్కొణు వన్దుతూణిలేచాయ్ చ్చినార్ కళ’’ ఎన్నమూమిటే; తానేయాయద్రు తట్టినానుమ్. (అట్టప్పొప్పుతే) అత్తూణిలే,

శీ-అ.-మిత్రాది). గీతానుసవమే, “మయాతతమిదంసర్వంజగదవ్యక్తమూర్తినామథ్యానిసర్వభూతానిసచాహం తేష్వవస్థితః”. తత్తైవదశమే, “యచ్చాసిసర్వభూతానాంబీజంతదహమర్జునతదస్తివి నాయత్సాస్త్రస్య భూతంచరాచరమ్”. “ఎష్ట” ఎష్టతుక్కుభావమ్ (ఇష్టార్థత్రైయిత్యాది). “మకక్” ఎష్టతుక్కుభావమ్ (ప్రమాణేత్యాది). “మకక్” ఎష్టతు - పరువత్తుక్కుముపలక్షణమాక్కిభావమ్ (పరువత్తాలిమిత్యాది). వార్తైయిక్కార్తైయమ్, సమ్బంధమ్, పరువము మొన్టొన్టోన్డాడవేణ్ణియిరుక్కు, ఇవన్ నిష్కరణమాక్కిచ్చిఱినాన్వేతాయితీయి. పరువత్తాన్టొన్డాడవేణ్ణిమ్మడి యిప్పడిఱిఱిపిల్వైయాయురుక్కుమోవెన్న (పల్లియిలొతియిత్యాది). పెరియతిరుమొణ్ణి. ఇప్పట్టుక్కుర్థమ్ (పల్లియిలొతుమ్పరువత్తియిత్యాది). అన్యపుత్రత్వేపీతిభావః. పల్లి - విద్యాకాలై. ఒల్లియవాకిపోన్త-అత్రికియతాక్చొన్ల. ఇత్తనైయముణ్డానాల్ పాతామెక్కుడియెన్నెన్న (అసహ్యపచారమిత్యాది). ఇవమ్ - విధవాభ్యాత్యువాక్యమ్. అన్యోత్పర్నమసహ్యమాకిఱపచారమెష్టపడి. సర్వేష్వరనైక్కాణవిత్తై, కేట్రువిత్తై, తవక్కుత్తానొరు అనిష్టమ్ శెయ్యవిత్తైయాయురుక్కుచ్చెయ్, భగవత్ప్రస్తావమానాలుమసహమాననాయిరుక్కైయాలే యసహ్యపచారమెష్టకరుత్తు. ప్రహ్లాదనైయెన్నాలే, “పిల్వై” ఎష్టతుక్కుక్కురుత్తెన్నెన్న (తిరునామమిత్యాది). “శీఱి” ఎన్దైయాలే (అన్వైష్టవిట్టాన్వైత్తు). పిల్వైయెన్వైత్తు - ౪ “మాలాపితా” ఇత్యాదిప్పడియే సర్వవిధబంధత్వత్తుక్కు ముపలక్షణమ్. ఇవర్-తిరుమణ్డెయ్-అవ్వోర్.

“మకనైక్కాయస్థ” ఎవ్వరుకు శబ్దార్థం (వయల్ డిలేయ్ త్యాది). ఆపటి తూజైత్తనానోవన్న (అభివృద్ధివిత్త్యాది). పెరియా
క్వార్ తిరుమొళి. ఇక్కర్ కు (మనస్సేయత్త్యాది). పారుద్ద - పారుత్తమ్ పారుద్దుప్పడియాక. పాయ్ చ్చినార్ త్త - ప్రవేశ్చిత్తార్ త్త.

అ-అ-వి.-లిరునానుత్తిసుడైయనత్త్యతైయాతే సరసింహమాయత్తో, బోరునానత్తనైహాకి, “అత్తేసరసింహముణ్డు” ఎత్తెక్కుసమ్మననైయిలైయె
 న్నుమ్మత్తై అత్తొర్ దివనూక్తిముఖత్తాతే దర్శిప్పిక్కిఠార్ (అశద్దిట్టవితాద్రి)-అవన్ తత్తి నా నేయాకిలమ్ పిలై వేయిరునరసింహత్తెక్కిణ్డు
 పాయ్చ్చినార్ కళాత్తాయాతే యితుసర్వనత్త్యత్తుక్కు ప్రమాణమాకవబో, బో వెన్దొరుకత్తై వరుమే, అతుక్కాకవరుళిచ్చెయ్ కిణ్డార్ (అశద్దిట్ట

౧౬౨ తిరువాయ్మొళి. — ౨-ప. ౮-తి. అణై నతరవణై. ౬-పా-తీర్ త్తక్ వ్యాఖ్యానభో.

అర్థము. — పరిశుద్ధుడైన భగవంతునియొక్క మూడు లోకములను గొల్చిన (3) సుందరములైన పాదములయందు మనోహరములైన (౬) పుష్పమాలలను సమర్పించి వాటినే (౯) శివునియొక్క శిరస్సునందుఁ దాను (౧౨) చూచి అర్జునుఁడు నిశ్చయించిన (౧౫) పచ్చని తిరుత్తుటాయ్మాలకలవానియొక్క పరత్వము (౧౫, తక్కిన ఎవరిచేతను జెప్పటకు (౨౧) అవకాశముకలదా? (౨౨) ౬.

ఈ. — అటామ్బట్టు. నీర్ శొల్లుకిఱవనుక్కు ఇన్ద్రుత్కర్వ మెల్లాముణ్డో? వెన్న; మున్నే అర్జునకొనిరూపిత్తు నిర్ణయి త్తెరమ్ నామిన్టారాయుమ్బుడికుత్తైపట్టిరున్దతోవెన్డితార్.

(తీర్ త్తక్) ౧ “ పాదోదకేనసశివస్స వ్యిరోధ్యతేన ” ఎట్టుమ్, ౨ “ పావనార్థంజటామధ్యేయోగ్యోస్తీ త్యవధారణాత్ ” ఎట్టుళ్ళొల్లుకిఱపడియే, తన్దిరువడికలోత్తైస్సర్వత్తాలే అశుద్ధరై యుమ్ శుద్ధరాక్క-వల్లశుద్ధియై యు డైయవక్. ఇతెప్పోతుతాక శెయిత తెన్నుమపేత్తైయిలే (ఉలకశ్చంద్రశేవడి) ఎట్టు అత్తైన్దరిప్పిక్కితార్. 3 [కుత్తై కొణు] తన్నుడైయ ఆకిళ్ళున్దైమున్నిట్టుకొణ్డు. [నాకముకకకుణ్డికై నీర్ పెయ్తు] అరుకేనిన్దధర్త తత్త్వమ్ ఇవక్నినై త్త వాతేజలమాయ్ ఇవక్కుణ్డికైయిలే ప్రవేశి త్తతు. [మత్తై కొణ్డుమన్దిరత్తాల్ వాల్ త్తి] శ్రీపురుషమూర్తాది కత్తై కొణ్డుస్తుతిత్తు. [కత్తై కొణ్డుకణ్డత్తాక శెన్ని మేలేఱక్కఱువినాక] “ యుక్తాయుక్తనిరూపణమ్బుణ్ణనఱియాతే ఇవసనీతియిలే కైవళరానిన్దాక; అతుపోక వేణుమ్ ” ఎట్టు ఇవక్ జన్మైయిలే యేలుమ్బుడియవన్దిరువడికత్తై విశేక్కినాక, శ్రీపాదతీర్థజొణ్డుదుప్పుత్రికళ తలైయిలే తెలిక్కుమాప్పోలే. ఇన్విడన్దన్నిల్ కృష్ణవృత్తాన్దమాయిన్దు శొల్లుకిఱతు, శ్రీవామనావతారమెన్నెన్నిల్; కృష్ణావతారత్తుక్కుమ్ వామనావతారత్తుక్కుమ్, వరైయాతే యెల్లారోదుమ్ పారున్దుమత్తుణ్డాకై యాలే శొల్లుకిఱార్. (పూన్దామమ్ శేర్ త్తి) అర్జుననుకొంగుదేవతై పక్కలితే ఒరు అన్ద్రైమ్బుఱవేణ్డువతాయ్ అవసతుక్కున్ద్యుక్తనానసమయత్తిలే, ఇవక్ శ్రమత్తైయాన్దుకై క్కాక “ పుష్పభై

జీ-అ. — అటామ్బట్టు (తీర్ త్తనిత్యాది). “ పార్ త్తక్ తెలిన్దోజీన్ద ” ఇత్యాదున్ద్రార్థత్తైక్కటాక్షి తవతారికై (నీర్ శొల్లుకిఱవత్యాది). “ తీర్ త్తక్ ” ఎట్టుతుక్కు - అశుద్ధరైయుమ్ శుద్ధరాక్క-వల్ల పావనత్వత్తైయు డైయవ నెన్దర్థమాకవివక్షి త్తైన్ద్రప్రమాణమాకవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పాదోదకేనేత్యాది) స్తోత్రే, “ వేదాపహర ” ఇత్యాది. ఈశ్వరసంహితాయాంబ్రహ్మ, ౨ “ ద్రవీభూతస్తదాధర్మోహరిభక్త్యామహ మసే । గృహీత్వాగర్త పానీయంపాదన్నాభ్యశుప్తయే । త్పాలితంపరయాభక్త్యాపార్యార్థ్యానిదిభిరర్చితమ్ । తదమ్బుపతితందృష్ట్యదధారశర సాహరః । పావనార్థంజటామధ్యేయోగ్యోస్తీ త్యవధారణాత్ ”. ఇతు - అశుద్ధరైయుమ్ శుద్ధరాక్క-వత్తు. తిరువులకళన్దరుళివోతు అశుద్ధరైయుమ్ శుద్ధరాక్క-ళోవెన్న (కుత్తై కొణ్డిత్యాది). “ ద్రవీభూతస్తదాధర్మః ” ఇత్యాదిప్రమాణత్తైచ్చాదీకరిత్తుకొణ్డు (అరుకేనిన్దవత్యాది). కుణ్డికై-కమణ్డు. “ కత్తై కొణ్డుకణ్డత్తాక ” ఎట్టువిశేషిక్కిఱతుక్కుతాత్పర్యమ్ (యుక్తాయుక్తేత్యాది). ఆళ్ళు - అణ్డత్తాక శేవడియై - నాన్దుకక - కుత్తై కొణ్డు - కుణ్డికై నీర్ పెయ్తు ఎట్టులొడగ్గి, కఱువినా నిత్యస్వయః. కత్తై - విషమ్. అనీతి - స్వాతన్ద్ర్యమ్. “ శెన్ని మేలేఱ ” ఎట్టుతుక్కుభావమ్ (శ్రీపాదతీర్థమిత్యాది). తెలిక్కు - పోక్కిక్కు. తల్లశ్చత్తైయైయరువదిత్తుపరిహరిక్కితార్ (ఇన్విడన్దన్నిలిత్యాది). “ పార్ త్తక్ తెలిన్దోజీన్దపైన్దటాయాక శెరుమై ” ఎట్టుత్తైప్పోల్ (కృష్ణవృత్తాన్దమెన్దతు). కృష్ణవృత్తాన్దమ్ శొల్లుకిఱవిడత్తిలే, “ ఉలకశ్చ శేవడిమేల్ ” ఎట్టు - వామనావతారవృత్తాన్దకథన్తుక్కుతాత్పర్యమెన్నెన్దుకొక్కర్థమ్. వరైయాతే - మర్యాదైయిడాతే. (శొల్లుకిఱార్) ఏకావతారత్వేనపదతీర్థభక్తి. ఒరుదేవతైపక్కలితే-రుద్రస్వకలితే. ఓరన్ద్రమ్-పాశుపతాన్ద్రమ్. అతుక్కు-పాశుపతాన్ద్రలాభార్థమానరుద్ర

అ-అ-వి. — అర్జునోఽభిమన్యువినాశంక్రుత్యా, “ పూహద్యా రేజయద్రథేన రుద్రప్రసాదలబ్ధమాలాప్రక్షేపాద్ధిభీమసేనాదీనాం పూర్వ హప్రవేశాశక్తిర్జాతా, తతఏవచూర్ణభిమన్యుర్నవ్తః. తస్మాదభిమన్యువినాశ హేతుభూతంజయద్రథంశ్వస్సాయంకాలాత్పూర్వమేవ నహన్తిచేత్స్వ యమగ్నిప్రవేశంకరవాణి ” ఇతిప్రతిజ్ఞాంచకార; “ జయద్రథశ్చపాశుపతాస్త్రేణవినానవినశ్యేదితితదర్థంపాశుపతాస్త్రంజానాసిక్మి ” ఇత్యర్జునం ప్రతికృష్టేప్రపచ్చ; తదాఽర్జునః “ విస్తృతవానసమ్ ” ఇత్యుక్త్యా, రుద్రాత్పాశుపతాస్త్రంలబ్ధురుద్రసమారాధనోద్యుక్తోభభూవ; తస్మిన్ సమయే ఇత్యర్థః.

ఈ. — అవర్ కళి తైయనాదరి త్తిరుక్కనామ్ నమ్మడైయవనుభవ తైవిట్టు ఇవర్ కళోడేతువక్కుణ్ణివితుక్కు ప్రయోజనమే? ఎట్టు, వట్టిపటిక్కుమ్ నిల త్తిల్ తమ్ కైప్పారుళ్ కొణ్ణుతప్పినార్ హృష్టరామాహ్వలే, “నామ్మున్దఱమున్న మివర్ కళైప్పోలే యాకాతొట్టియప్పేల్ దోమిడే” ఎట్టుస్వలాభ తైయనుసన్ని త్తినియరాకితార్. *

ఈ. — ముతత్వాట్టు. ముక్తప్రాప్యభోగ తైచ్చొట్టుణ్ణి. ముతత్వాట్టు తాని త్తిరువాయ్ మొట్టిక్కు సజ్జి హమాయ్, మేలుళ్ళ పాట్టుక్కుళితి లేయిరువన తైప్పల్ శ్రీహ్వరుమవై యుమ్, అతుత్ నైప్పల్ శ్రీ యెఱుమవై యుసూయిరుక్కి-అతు.

(అడై వతరవడై మేల్) ముక్తప్రాప్యభోగ ద్వానిరుక్కి-అపడి. పర్యజ్ఞవిద్యై యిత్తోట్టుణ్ణిపడియే, సర్వేశ్వరనుమ్ పిరాట్టిమారుజ్ఞాడ త్తిరువనద్వాన్ద్రానాకిపడుక్కైయిలే యిరుక్కి-అవిరుప్పి లేఇచ్చేతనా ముక్తనాయ్ చ్చెన్దుక్కినాల్ ౧ “అహంబ్రహ్మస్మి” - నా రాజపుత్ర, బ్రహ్మప్రకారభూతా ఎన్నక్కడవనా; “ఆకిలిజ్జ నేహో రాయ్” ఎన్దాలవనగ్గీ కారమ్మేల్దు, మాతాపితాక్క-ళిరున్దపడుక్కైయిలే ప్రజై శ్చెన్దేమమాహ్వలే ౧ “తమేవంపి త్వాదేనాథ్యారోహతి” ఎన్దేఱక్కడవనాక చ్చొట్టుణ్ణి అప్పేల్ తైచ్చొట్టుణ్ణి. (అడైవతు) తావత్రయజ్ఞభాతే

జీ-అ. — ఇవర్ కళై. ౨ “తన్న హ్యంరోచతే సన్నిసహరా మేణరావణాయదర్శమభియుక్తాస్స సీతాతన్నై ప్రదీయతామ్” ఎన్దమాల్యవానుమ్, ౩ “సవిరోధోబలవతాత్ మారావణ తేనతే” ఎన్దమారీచనుమ్, ౪ “ప్రసాదయేత్వాంబుధ్వాత్ కురుష్వవచనమ్సు ఇదంతభ్యంత్యహం బూమిదీయతామస్యమైథిలీ” ఎన్దవిభీషణాహ్వానుమ్ శొన్నార్ కళితే. తువక్కుణ్ణి - ఈడుపడుకి. (స్వలాభ తైయనుసన్నితైవతు) ౫ “కణ్ణనైనాక కణ్ణేనే” ఎన్దతైప్పల్దు. ఇనియరాకితార్ - ప్రితరాకితార్. *

ముతత్వాట్టు (అడైవతిత్యాది). “అడైవతరవడై మేల్ పూమ్మవై యాకమ్ పుణర్వతు” ఎన్దవివశ్యవైప్పరామ్మిత్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ముక్తప్రాప్యేత్యాది). “ఇరువరవర్ ముతలుమతానే” ఇత్యాదియొక్కటాక్షిత్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ముతత్వాట్టు త్తానిత్యాది). అతుత్ నైప్పల్ - అప్పాట్టుత్తనైప్పల్.

ముక్తప్రాప్యభోగ ద్వానిరుక్కి-అపడియెన్దఱవివత్తితే. ౬ “కూర్మాదీక” ఎన్దఱిక్కుకముమ్, ౭ “సవ్యంపాదమ్” ఎన్దఱిక్కుకముమనుసన్నిపతు. “అడైవతరవడై మేల్” ఎన్దాల్ - ముక్తప్రాప్యభోగ మెప్పడిశొల్లిల్ దొమెన్న (పర్యజ్ఞవిద్యైయిలిత్యాది). ౮ “సహస్రస్థాణేవిమితేవృషాక్షగ్రేయత్రదేవానామధిదేవతే” ఎన్ద - తిరుమామణిమన్దపత్తితే, తిరువనాహ్వానైలేధర్మాద్యప్రసీక తైయడైతాన దివ్యసింహాసనత్తి నేలే, ౯ “తన్నభ్యేష్టదశంపచ్చమ్” ఎన్దఱపచ్చత్తితే, ౧౦ “విమలాత్కర్షిణీజ్ఞానాక్రియాయోగాతదైవచ ప్రహ్వసత్యాతథేశానాతాసాన్నామ్నాసమర్చయేత్” ఎన్ద - అన్దపచ్చత్తిన్దదశేత్తితే, విమలాద్యప్రపరిచారైకకరుమ్, అతిక్కర్ణికైయిలేయిరుక్కి-అనుగ్రహై ఎన్దవళోడే కూడత్తిరువేణామరమ్ పరిమాణ, అన్దకర్ణికైయిలే తిరువనాహ్వానైలే పిరాట్టిమారోడేకూడపీల్ దొరుక్కుమతు - పర్యజ్ఞవిద్యాప్రకారమ్, కాపీతీకీబ్రాహ్మణత్తిలేశొల్లప్పట్టు” ఎన్దరుళిచ్చెయ్ వర్. విమితే - విశాలే. ఉగ్రే - అనభిభవనీయే. “అహంబ్రహ్మస్మి” ఎన్ద సామానాధికరణ్యమ్ - కార్యకారణభావత్తాలేయాతల్, శరీరాత్మభావత్తాలేయాతల్. ఇన్దవిరజ్జైయుమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నా రాజపుత్ర బ్రహ్మప్రకారభూతనెన్దు). రాజపుత్ర నెన్దయాలే - కార్యకారణభావమ్. బ్రహ్మప్రకారభూతనెన్దయాలే - శరీరాత్మభావమ్. రాజపుత్ర - బ్రహ్మపుత్రనెన్దపడి. పోరాయ్ - వారాయ్. ఏవంపిత్ - ఏవం ప్రకారణోపాసకః. తమ్ - పాదేనాథ్యారోహతీత్యన్వయః. అభిమతవిషయ తైయడైవార్ అత్యభినివిష్టరాయడైయూహ్వాలే, ఇవనోడేయడైయూమ్మోతు మభినివేళమ్ తోల్ దవడైయూమాకై యాలే యవ్వభినివేళ తైయరు

అ-అ-వి. — “గర్భిస్తేకాళోపిమసువక్తనరకీతా” ఇతిగాంధూర్ధినిధాయాహ (నామ్మున్దైయవనుభవ తైయిత్యాది).

౧॥ ౨॥ రా-య-౩౫-౧౦౪.

౩॥ రా-బా-౧-౫౦౪.

౪॥ రా-య-౯-౨౦.

౫॥ ౧౮-౧౦.

౬॥

౭॥

౮॥

౯॥

౧౦॥